

Giới thiệu Hàn Ngu Chi Vương Convert

giới thiệu vắn tắt: 2014 niên 10 tháng 1 ngày, bởi vì người nào đó và lịch sử hoàn toàn bất đồng tuyến trạch, Han Woo từ Hàn quốc một chỗ tai nạn xe cộ hiện trường tỉnh lại, mất trí nhớ thân thể, sương mù nồng nặc quá khứ của, khi hấn bò ra ngoài xe, thành công sống sót một sát na kia bắt đầu, tất cả, đều tùy theo cái biến!

Chỗ sâu trong óc từng cục vụn vặt mà lóe sáng ký ức mảnh nhỏ, mỗi một khối, đều đại biểu cho một đoạn bất đồng qua lại, cũng đại biểu cho một đoạn kéo không ngừng chi hoàn loạn duyên phận, theo mỗi một lần thức tỉnh, từng cái một đại biểu cho bất cùng lúc, tính cách huỳnh dị "Tên" từ Han Woo trong thân thể sống lại, đồng dạng, cũng mang đến cho hấn các loại không tưởng được phiên phức...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Ta . . Ta là ai?

"Tì . ."

Lúc này ven một khúc trên quốc lộ, một chiếc màu hồng Lamborghini lật nghiêng ở một bên nham bích trước, đầu xe đụng vào cứng rắn đá lởm chởm trên vách đá đã triệt để biến hình, thân xe các nơi cũng có không cùng trình độ bị hao tổn.

Từng sợi khói trắng từ xe cóolong che chàng ra trong khe hở không ngừng toát ra, phát sinh "Tì tì" nhẹ - vang lên, bởi vì lật nghiêng mà hướng bên lộ ra xe gầm xe cũng không đoạn chảy ra một loại không biết là xăng còn là cái gì khác dịch thể, thuận thế xuống rơi vào hơi khô nứt ra quốc lộ trên mặt đất, tạo thành một mảnh nước than.

"Thình thịch! Thình thịch! . . ."

Bỗng nhiên, từ thân xe đã biến thành hướng lên trên hơi nghiêng cửa xe trong phát ra một trận làm như tiếng đánh muện hưởng.

Cũng không biết đến tột cùng là trải qua thể nào va chạm, thân xe hướng lên trên cái này hơi nghiêng đồng dạng tổn hại rất rất lợi hại, nhất là bộ phận sau, liên đới cửa xe cả bộ phận đều hoàn toàn ao hồm vào, cửa kiếng xe càng nứt ra ra vài chỗ mạng nhện trạng vết rạn, bên trong xe đích tình huống hoàn toàn tổn thấy không rõ lắm.

Mà khi tiếng đánh dường như muện hưởng mỗi vang một tý, cửa xe sẽ theo chi nhẹ chấn một tý, cửa kiếng xe thượng một ít nhỏ vụn thủy tinh tiết cũng bị chấn lên.

Thế nhưng, mặc kệ tiếng vang này càng lúc càng lớn, càng ngày càng gấp rút, cửa xe vẫn như cũ chỉ là rung động, thủy chung không thể mở, hình như đã bị đập đã chết hình dạng.

Một lát sau, tựa hồ là ý thức được mình ở làm vô dụng công, tiếng vang đột nhiên ngừng lại.

Nhưng ở khoảng chừng yên lặng vài giây lúc.

"Ba! !"

"Xôn xao ——!"

Đột nhiên đang lúc, một con ống tay áo thượng nhiễm trứ một chút vết máu tay phải siết một tòa kim chúc chế pho tượng, dĩ một loại hung tợn khí thể hung hấn đập vỡ cửa sổ xe, một chính cái cánh tay trực tiếp từ bên trong xe đưa ra ngoài, thủy tinh tra vấy ra các nơi!

"Loảng xoảng đương!"

Ở đập ra cửa sổ xe lúc, cái tay kia trực tiếp đem vật cầm trong tay pho tượng không để ý chút nào đi phía trước ném một cái, sau đó không để ý trên cửa xe đã hiện lên một tầng đầm tay thủy tinh tra, một bên lực mạnh quần đi một bên cấp tốc chung quanh lục lọi, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Mà ở khoảng tác tam tứ miểu lúc, cái tay kia liền đơn giản mò lấy tự mình nghĩ hoa gì đó —— đã ao đi vào cửa xe bả, bàn tay hơi hơi co lại, lúc này dùng ngón tay khu ở, lại dùng lực hướng về phía trước một bài!

"Ca."

Xe xuyên chỗ phát ra một tiếng vang nhỏ, nhưng cửa xe nhưng chưa mở.

Tựa hồ là tảo dự liệu được loại tình huống này, kế tiếp, con kia từ bên trong xe tham đi ra ngoài tay cũng không có khí cấp bại phôi vừa thông suốt loạn

kéo, mà là vẫn duy trì loại này mở cửa tư thế, ở vừa yên lặng vài giây lúc, cửa xe trong mạnh vang lên so với trước còn muốn kịch liệt tiếng đánh!

"Thình thịch! ! Thình thịch! ! . . ."

Kịch liệt đánh có thể dùng đã bắt hoàn hảo cửa xe một trận rung động rung động.

Ở mảnh liệt như vậy kinh lực hạ,

Cánh tay kia cũng bị kéo nắm kéo, nhưng bàn tay thon dài nhưng vẫn như cũ vững vàng cầm lấy cửa xe bả. Cứ tới nói, ở như vậy lạnh ngay trong ngoài xe nhiệt độ thấp đã để cho cái tay này tỏa lửa ở tại ngoại da bắt đầu nổi lên cương bạch, thậm chí vừa đập nát cửa sổ xe lúc bàn tay được họa xuất một chút vết máu cũng không lại chảy ra giọt máu, tựa hồ vết thương đều đã bị động lại.

"Thình thịch! ! !"

Rất cực, ở tiếng đánh vang lên hơn mười hạ lúc, theo một cái ăn mặc tây trang màu đen quần, giày da đen đại chân dài đoán ra ngoài xe, bị tổn thương cửa xe cũng hướng về phía trước đảo mở ra.

"Hắc, hắc. . ."

Vài tiếng nặng nề tiếng thở dốc từ bên trong xe vang lên, đồng thời kỷ đoàn màu trắng nhiệt khí bay lên đi ra, con kia tay phải vô lực từ cửa sổ xe lỗ thủng đi xuống thuận thể hoạt vào bên trong xe, cái kia vừa trong nháy mắt nhìn qua hoàn rất sanh mãnh đại thối cũng thoáng cái mềm nhũn địa khoát lên cửa xe ven thượng.

Trong lúc nhất thời, chỉ còn lại có nặng nề tiếng thở dốc cùng với khói trắng toát ra lúc nhẹ - vang lên.

Cứ như vậy, qua khoảng chừng năm phút đồng hồ, bên trong xe mới lại có động tĩnh.

Cái kia vươn chân nhoáng lên, dùng chân cong cổ sức kẹp lấy cửa xe ven đến xe gầm xe một khối, đồng thời con kia tay phải lần thứ hai đưa ra ngoài, ở cửa xe ven phụ cận lưng tung quét một vòng, đem thủy tinh tra quét tới, sau đó đưa bàn tay thiếp ở phía trên, tay chân nhất tề phát lực, cổ sức một xanh!

Sau một khắc, một cái cúi thấp đầu, hình tượng chặt vật nam nhân trẻ tuổi từ bên trong xe giùng giàng đứng dậy đi ra, sau đó mượn lực hơi hơi nghiêng thân, đặt mông ngồi ở trên thân xe.

"Khái! Khái!"

Ở đi ra ngoài trong quá trình, nam nhân trong ngực một trận pháp phồng, trong miệng nhất thời vang lên vài tiếng ho kịch liệt, tựa hồ là liên lụy đến vết thương, cho dù ngồi vào trên thân xe hậu, ho khan vẫn như cũ không ngừng được, cũng may một lát sau lúc rốt cực dần dần hòa hoãn nhiều, tay phải khoát lên trên thân xe chống nửa người trên, một ngum nhận một ngum địa thở gấp bạch khí.

Đến nơi này lúc, mới để cho nhân bắt đầu chú ý khỏi người đàn ông này trên người một ít tình huống.

Trên thân mặc cái áo sơ mi trắng, hạ thân còn lại là tây trang đen quần và giày da, áo khoác và cà- vạt đều chẳng biết đi đâu, ngay cả vốn có bằng phẳng áo sơ mi trắng thượng cũng chung quanh trở nên nhiều nếp nhăn, có địa phương thậm chí còn nhiễm trứ kẻ khác thất kinh loang lổ vết máu.

Mà hần lúc này tư thế nhìn qua cũng có chút kỳ quái.

Chỉ muốn cánh tay phải vì chống đỡ, chống được hơi về phía sau ngưỡng nửa người trên, cánh tay trái lại dĩ một loại mất tự nhiên tư thế rũ xuống, vô lực khoát lên cửa xe bên cạnh.

Về phần khuôn mặt, nhưng là bởi vì hần vẫn cúi thấp đầu, hơn nữa tóc hơi lộ ra mất trật tự, sở dĩ nhìn không rõ lắm, chỉ có thể nhìn thấy tóc giữa mang theo một ít lờ lờ chiếu sáng thủy tinh tra, cùng với, ở mất trật tự, buông xuống sợi tóc đang lúc mơ hồ có thể thoáng nhìn một tầng lớn huyết hồng!

Ở người đàn ông này từ trong xe đi ra mấy phút lúc, hần hô hấp cũng từ từ trở nên bình thản, tựa hồ triệt để hòa hoãn nhiều, Vì vậy hần bỗng nhiên hơi hơi trật nghiêng đầu, hình như là bắt đầu quan sát bốn phía.

Một lát sau, ra về hần cũng ý thức được tình huống hiện tại không thể nào tốt, đem thu hồi ánh mắt lại, lại lần nữa cúi đầu, tựa hồ đang quan sát xe đích tình huống, tự hỏi như thế nào giải quyết lúc này phiền phức.

Lại qua vài giây, hần có động tác.

Hần tương đương cổ sức địa đem một cái chân khác từ bên trong xe rút ra, bắt đầu dùng một tay và hai chân hướng về đuôi xe từng điểm một na đi —— đại khái cũng là thấy được xe gầm xe hơi nghiêng một mảnh kia nước than, bắt dự định trực tiếp từ nhảy xuống.

Nam nhân động tác cũng không nhanh, thậm chí có thể nói là rất thông thả, nhưng nhìn qua lại hết sức bình ổn, trung gian cũng không có xuất hiện cái gì dừng lại, chỉ là ở đuôi xe chỗ thoáng dừng lại một chút, nhưng cũng không có đình ở lại bao lâu, hần lược lược thăm dò nhìn một chút chiều cao, sau đó liền rất trực tiếp đem hai chân trước đưa ra ngoài, đón đem người thoáng khỏi động một điểm, sau cùng tay phải đẩy, theo xe xác nửa hoạt trứ rơi xuống.

"Đồng."

"Khái! Khái!"

Nam nhân diệt ngồi xuống trên mặt đất, dựa lưng vào đuôi xe. Sau cùng tuy rằng chọn dùng phương thức này giảm xóc một tý, nhưng cả người hắn còn là kết kết thật thật nửa té xuống đất, hình như là vừa liên lụy đến chỗ đau, nhất thời đưa tới một trận ho kịch liệt.

"Khái, hắc. . . Hắc. . ."

Ở ho khan một trận lúc, nam nhân dần dần yên tĩnh lại, dựa lưng vào đuôi xe, trong ngực chậm rãi phập phồng, từng tiếng nhỏ nhẹ tiếng thở dốc từ trong miệng hắn truyền ra, trừ lần đó ra, ngay cả một đầu ngón tay đều không động đậy nữa, tựa hồ vừa một loạt động tác đã hết sạch hần tất cả khí lực.

Cứ như vậy, theo thời gian từng giây từng phút địa trôi qua, ngay cả tiếng thở dốc đều chậm rãi tiêu thất, nam nhân lẳng lặng dựa vào ngai ở đó, ngoại trừ vẫn như cũ ở phập phồng trong ngực có thể chứng minh hắn còn sống ở ngoài, hẳn cho người cảm giác càng giống như là một tòa tĩnh mịch pho tượng.

Nhưng mà, có ở đây không biết bao lâu lúc, nam nhân đột nhiên có động tác, hắn giùng giàng chống đất mặt, có chút lay động địa đứng lên.

Cái này một loạt động tác cũng không phải là từ rất nhỏ đến đại phúc độ, mà là đột nhiên trực tiếp làm đi ra, thì dường như. . . Một cái ngủ say đã thú từ đang nghỉ ngơi đột nhiên xoay người tĩnh lại.

Vào lúc này, nam nhân đầu rốt cục không hề buông xuống trứ, hắn cố gắng ngẩng đầu lên, dùng một loại mờ mịt ánh mắt nhìn hết thấy chung quanh, sáng sớm mông dương quang đầu ở trên mặt hắn, phản chiếu thanh thanh sở sở.

Tiền huyết dán nửa khuôn mặt, xóc xếch lưu hải yên mờ mắt trong mong dán tại trên trán, vẫn đang có nhè nhẹ giọt máu từ sợi tóc đang lúc chảy ra, xếp thành một giọt lấy máu dịch, xuống phía dưới xẹt qua khóe mắt, bên môi, sau cùng từ cằm đi xuống tích.

Trên gương mặt còn có vài đạo chính ở vết thương chảy máu, môi tái nhợt, khô nứt rất dọa người, một đôi đẹp mắt con ngươi thường thường vô ý thức tế mị một tý, tựa hồ dường nhìn có chút không rõ, trong mắt ánh mắt còn lại là một mảnh vô ý thức dường như mờ mịt, mà loại này mờ mịt, ở nam nhân thấy rõ ràng bốn phía tất cả lúc, biến thành càng khắc sâu mê man.

Nam nhân vị trí đoạn này quốc lộ ở giữa sườn núi, lúc này và trước mặt hắn đối diện đó là viễn phương vân vụ mờ ảo liên miên dãy núi, mà công trên tất cả lại hết ý bình thường.

Ngoại trừ nam nhân mới vừa bò ra chiếc kia Lamborghini ở ngoài, cũng chỉ có trên mặt đất rất rõ ràng nhất sẫm lớp vết tích.

Đó là bốn đạo vết tích, chắc là tùy hai chiếc xe lưu lại.

Cái này bốn đạo xe vết tất cả đều là ở đạo trung ương xuất hiện, rõ ràng cho thấy hai người đột nhiên thay đổi, chỉ bất quá một người trong đó chuyển hướng phương hướng, vừa lúc kéo dài đến nam nhân vừa bò ra chiếc xe kia, mà người sở chuyển hướng phương hướng. . . Cũng vẫn thông hướng ven đường trên hàng rào một cái hình như là được đâm cháy mà xuất hiện rộng thùng thình chỗ hồng!

"Sát. . . Sát. . ."

Đường nhìn được hiện trường làm người khác chú ý nhất nơi ấy hấp dẫn, nam nhân theo bản năng hướng cái kia chỗ hồng đi đến, thân hình có chút lay động, song chừng đều là vô lực dường như xuống phía dưới rũ xuống hai bên, vùng xung quanh lông mày thỉnh thoảng hung hăng nhú chung một chỗ, hai mắt té híp nỗ lực nhìn về phía trước, cước bộ lại thập phần trầm trọng, cùng với nói là lại đi, không bằng nói là trên mặt đất lê chậm chậm.

Ở chậm rãi di động một khoảng cách lúc, nam nhân tại chỗ hồng tứ nam bộ trước nơi ấy đứng vững, nhãn thần phiêu hốt địa ở trên hàng rào xúc mục kinh tâm mặt vỡ cùng với trên đất xe vết đang lúc tự do trứ, trên mặt là một loại cận nên không biểu tình mờ mịt.

"Ta. . . Ta là ai? . . ."

Bờ môi của hắn làm như vô ý thức hơi hơi hít hít, cuối cùng, chỉ từ trong miệng bài trừ nhất cú thanh âm yếu ớt kiên ách đến tựa hồ chỉ là vô ý thức thấp nam lời của.

"Àm! !!"

"Thình thịch! !"

Nhưng mà, không đợi đến nam nhân từ hỗn độn trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, phía sau hắn chợt vang lên một tiếng tiếng nổ mạnh to lớn, tiếp theo một cái chớp mắt, một vô pháp chống cự lực lượng kéo trứ hắn về phía trước mạnh một đảo, khó khăn lắm ngã xuống chỗ hồng trước, lại hướng trước, đó là cao tới trăm mét vách núi.

Ở ngã xuống đất một chốc, nam đầu người hung hăng đập đầu ở tại trên mặt đất, ý thức ở một giây kế tiếp liền rơi vào một mảnh hắc ám. . .

. . .

...

"Sa ~ ca, sự cố xe cộ kiểm tra hoàn tất, thân xe đã hoàn toàn tổn hại, chỉ còn dư lại khung xương, nhưng tìm được rồi hộp đen, chẳng quá hiện nay tạm thời không xác định hộp đen có hay không có khả năng chữa trị. . ."

"Sa ~ ca, thu được. . ."

Chân núi, đậu bảy tám chiếc xe, tượng trưng cho xe cảnh sát trên xe đèn hồng lam quang thay thế lóe ra, ở đã gần đến hoàng hôn sắc trời hạ có vẻ rất là thấy được.

Đương nhiên, ngoại trừ xe cảnh sát ở ngoài, ngoài ra còn có mấy chiếc xe trên người in LOGO phát thanh xe.

Giữa sườn núi, vài danh camera ký giả bộ dáng nhân khiêng camera đứng ở đó đoạn quốc lộ cách đó không xa đường xuống dốc mặt, đem màn ảnh nhắm ngay trước mặt mình hoặc nam hoặc nữ ký giả, thường thường còn nghĩ màn ảnh chuyển hướng thượng sườn núi chuyển cổ hiện trường.

"Sáng sớm hôm nay, ở Seoul lái hướng Jeonju một cái bàn sơn quốc lộ thượng. . ."

"Hiện nay tựu hiện trường đến xem tạm thời không thể xác định là không phải là thuộc về hình sự án kiện. . ."

"Theo hiện nay lấy được tin tức, một tên trong đó đương sự là một gã thanh niên nam tính, mặt khác một chiếc chủ xe thân phận tạm chưa xác định. . ."

...

"Căn cứ sự cố hiện trường phán đoán, sự cố phát sinh qua trình ở giữa hai chiếc trong xe một chiếc tựa hồ là đánh tới vòng bảo hộ, rơi tan vách núi. Đáng lưu ý chính là, căn cứ cảnh sát kiểm tra quốc lộ còn lại đoạn đường CCTV, đã sơ bộ xác định một tên trong đó đương sự thân phận của người, cũng chính là bộ rơi tan xe cộ chủ xe, chủ xe thân phận làm cho hết sức kinh ngạc, hẳn dĩ nhiên là quốc dân tổ hợp Girls Generation trung đội trưởng Kim Taeyeon ca ca —— Kim Ji Yong tiền sinh."

"Hiện nay chính sự kiện có tính chất bất minh, nguyên nhân, kinh qua cùng với trách nhiệm phương đều không rõ, cảnh sát cũng đang tiến thêm một bước trong vòng điều tra. Chúng ta đem sẽ tiếp tục theo vào đưa tin, vì khán giả phát thanh đến tiếp sau nội dung."

"Đã ngoài."

"MBC tin tức, Park Jung Ah ký giả."

Một gã cột đuôi ngựa, ăn mặc đài truyền hình áo khoác cô gái trẻ tuổi chính cầm microphone quay màn ảnh cẩn thận tiến hành đưa tin, đài nàng thoại âm rơi xuống, trước mặt nàng camera ký giả lập tức tựu đối với nàng so một cái "OK" tay của thế, sau đó thoáng trật nghiêng đầu, đem màn ảnh nhắm ngay thượng sườn núi chuyển cổ hiện trường.

Con đường phía trên, cũng chính là phát sinh sự cố đoạn quốc lộ, lúc này đã kéo cảnh giới tuyến, vài tên mang tay trắng bao, cầm vật chứng túi và cái nhíp các loại vật kiện thủ chứng nhân viên đang chung quanh cúi người tra xét.

Ở đường bên cạnh, một bộ miễn cưỡng còn có thể nhìn ra xe hình cháy đen cái giá trưng bày tại nơi, mặt trên còn dính trứ không ít dập tắt lửa bạch sắc miễn khô.

"Nói, tiền bối, như vậy nhất kiện thông thường tai nạn giao thông thực sự có thể lên chúng ta MBC tin tức truyền báo sao?"

Tên kia nữ ký giả ở truyền báo sau khi chấm dứt liền đi tới một bên đánh mở một chai nước uống, sau đó cũng quay đầu nhìn về phía thượng sườn núi. Một lát sau, nàng quay đầu nhìn không được đôi đã kết thúc quay chụp camera ký giả hỏi một câu, trong giọng nói rõ ràng mang theo một nồng nặc hoài nghi.

Vị này camera ký giả là một cái trung niên đại thúc, chính ngồi chồm hổm dưới đất dọn dẹp khí tài. Nghe được nữ ký giả lời của lúc, hẳn ngẩng đầu lên, nghiêng đầu nhìn một chút sau lưng nàng sự cố hiện trường, lại nhìn một chút trước mặt mình tờ này cau mày, biểu tình trong rõ ràng mang theo hoài nghi cùng với một tia bất mãn tuổi còn trẻ khuôn mặt, không khỏi nở nụ cười một tít, hỏi ngược lại: "Có thể, Park Jung Ah người, cho rằng nhất định phải như là quốc nội phát sinh 'Chìm thuyền sự kiện' có lẽ Bắc Triều Tiên những tên kia vừa cáo quân sự diễn tập loại này liên quan đến chúng ta đại hàn dân quốc nhân dân 'Đại sự', mới có tư cách thượng chúng ta MBC tin tức truyền báo?"

"Đương nhiên!"

Nữ ký giả nghe vậy nhất thời giống như là bị vây bắt đắc dĩ hoàn cảnh nhân phát hiện cái gì giải quyết chuyện biện pháp như nhau, vẻ mặt hưng phấn mà tôn trọng tôn trọng gật đầu.

"Đương nhiên cái gì!"

Camera đại thúc sắc mặt hoặc mắt biến đổi, tức giận cả tiếng mắng: "Quốc gia chúng ta bình an, người rất không cao hứng? ! Chiều người nói như vậy, bình thường nếu như không có những tin tức này chúng ta tiết mục sẽ không truyền? ! Thanh niên nhân! Không nên đứng rất cao!"

"A là!"

Nữ ký giả được camera ký giả biến sắc mặt tốc độ sợ đến cả người một kích linh, trong tay nước nhanh lên để xuống, toàn thân căng thẳng đứng thẳng, hình như tiếp thu kiểm duyệt sĩ Bình như nhau.

Thấy nữ ký giả coi như không tệ biểu hiện, camera mặt của đại thúc sắc mới coi là tốt một điểm, trong miệng nói tiếp: "Hon nữa, cái này thật đúng là không phải là nhất kiện thông thường tai nạn giao thông. Người chết là ai? Đây chính là Kim Taeyeon ca ca a! Girls Generation hiện tại nhưng là quốc gia chúng ta lớn nhất thế Idol đoàn thể một trong, thậm chí, ở quốc tế thượng các nàng đã trở thành chúng ta Hàn quốc một quốc gia ký hiệu! Cho nên nói, người đừng khán hiện tại mới cái này mấy nhà truyền thông, ta dám nói, phương diện này biết người chết là Kim Ji Yong chỉ có chúng ta MBC! Nếu như không phải chúng ta có con đường nhận được tin tức tương đối nhanh, phát hiện ở chỗ này phòng chừng cũng chỉ là trước tự cái này mấy nhà không biết tình huống tiểu truyền thông báo cáo. Ta với người đánh đổ, tối đa năm phút đồng hồ, SBS và KBS những tên kia sẽ chạy tới!"

"A ~ nguyên lai là như vậy a."

Nữ ký giả trên mặt không khỏi lộ ra chột biểu tình.

"Hiểu? Hiểu người hoàn hảo đứng? !"

Thấy nữ ký giả ngốc đầu ngốc não hình dạng, camera đại thúc nhất thời vừa giận không chỗ phát tiết, mặt đen lại kêu lên: "Ai tây, thực sự là! Ta phải điên rồi! Nha, con người mới! Mang người tiền bối không có giáo người sao? ! Thấy tiền bối một người ở bên, người hoàn hảo bản thân nhân nhả đứng ở một bên? ! Nếu như bị SBS và KBS những tên kia đuổi theo, xem ta như thế nào thu thập người!"

"A là, là!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Han Woo

"Han Woo tiên sinh?"

Cúi đầu nhìn trong tay đơn bạc rất chỉ có một tờ tư liệu, Bae Bin nhẹ cau mày, để xuống mặt trên đăng ký tên lần thứ ba thừ kêu một tiếng.

Đợi một hồi, vẫn là không có bất kỳ đáp lại nào.

Bae Bin ngẩng đầu, liếc liếc mắt trước mặt mình vị này từ hán tam mươi phút đi tới vào phòng bệnh tới nay liền vẫn nằm ở trên giường bệnh kinh ngạc nhìn chăm chăm trần nhà đồ ra nam nhân, trối chết vùng xung quanh lông mày nhện không được mặt nhăn càng chắc hơn, thở dài dường như từ trong miệng thở phào một hơi thở.

Khó làm a!

Không chỉ có án tử khó làm, nhân cũng khó làm!

Bae Bin là Seoul trung ương nơi ấy viện kiểm sát một vị kiểm sát trưởng, hiện nay đang tiếp nhận một cái tai nạn giao thông án kiện.

Theo lý mà nói, loại án này vốn là căn bản không có tư cách để cho hán như vậy một cái thâm niên kiểm sát trưởng đến tự mình điều tra.

Huống chi, từ trên mặt nổi khăn, vụ án này có rất rõ ràng vết tích cho thấy đây là một cái cộc thông thường tai nạn giao thông mà thôi.

Thế nhưng. . . Bởi vì án kiện thân phận của song phương có chút đặc biệt, vụ án này kinh qua một phen khúc chiết lúc dĩ nhiên tự chuyển đến Bae Bin trên tay của.

Mà nhận được vụ án này chẳng quá ba ngày, Bae Bin cũng đã trở nên có chút bẻ đầu sút trán.

Án kiện đây, trên thực tế nhìn qua thập phần bình thường sáng tỏ, chính là hai chiếc xe ở một cái bàn sơn quốc lộ ăn ảnh gặp phát sinh tai nạn giao thông,

chẳng quá cái này hai chiếc xe không phải là đụng vào cùng nhau, mà là song phương ở dưới tình thế cấp bách đều đánh đột nhiên thay đổi. Chính là một cái tương đối may mắn, chỉ là đụng phải nam bích, người lại tự thật bất hạnh, chàng xuống núi nhai.

Giống nhau mà nói, phát sinh loại này sự cố nguyên nhân có thể có rất nhiều, tỷ như rượu điều khiển, siêu tốc lái xe các loại.

Nhưng là bây giờ vấn đề ở chỗ, hiện trường cơ bản không có cái gì đầu mối hữu dụng, ngoại trừ một chiếc nổ không sai biệt lắm tự thặng cái giá xe, tự thặng trên đất sẫm lớp vết tích.

Bọn họ ngoại trừ có thể phán đoán gặp chuyện không may có phát sinh đại thể kinh qua ở ngoài, cái khác tượng sự cố phát sinh nguyên nhân, phát sinh cụ thể kinh qua, có đúng hay không có cái gì ấn dấu nội tình chờ một chút, hết thấy chẳng biết.

Hơn nữa, tự cái này duy nhất biết đến nội dung còn là thôi trắc đoán được, chỉ có vài đạo xe vết, căn bản vô pháp chân chính chứng minh cái gì.

Rơi tan xe cộ ở sự cố phát sinh giữa trưa ngày thứ hai liền tìm được, nhưng thực sự tổn hại rất thật lợi hại, xe cộ tình huống cơ bản và nhai thượng chiếc kia không sai biệt lắm, ngoại trừ có thể thử xem chữa trị hộp đen, cái khác căn bản nhìn không ra cái gì, về phần người chết thi thể, đều đốt thành than cốc, thi kiểm báo cáo đến bây giờ còn không có đi ra đây.

Cứ như vậy, nhất kiện nguyên bản nên rất đơn giản án tử quý dĩ rất đến hiện tại còn không có gì tiến triển.

Mấy ngày nay Bae Bin trên thực tế áp lực tâm lý thật lớn.

Kinh qua ngày thứ nhất tin tức truyền bá, hơn nữa ba ngày lên men, vụ án này ngoài dự đoán mọi người mà vừa tựa hồ ở tình lý trong địa trở thành quốc dân chú ý điểm nóng.

Bất luận là dư luận áp lực hoàn là đến từ thượng cấp áp lực, cũng làm cho Bae Bin ngực tương đương trầm trọng.

Đặc biệt như vậy nhất kiện vốn nên là rất nhanh có thể kết án thông nhau án kiện, dĩ nhiên đến bây giờ đều không có gì thực chất tính tiến triển, thậm chí ngay cả án kiện cơ bản tính chất đều định không dưới đến, cái này không phải do Bae Bin áp lực không lớn tăng.

Sở dĩ Bae Bin ở sáng nay nhận được y viện điện thoại biết được cái kia đánh lên vách núi mà hôn mê đương sự đã thanh tỉnh lúc, đã âm trầm mấy ngày sắc mặt của cuối cùng cũng có một ít sắc mặt vui mừng, âm thầm ở trong lòng thở một hơi dài nhẹ nhõm, cho rằng cuối cùng cũng có chút đột phá.

Thế nhưng chờ hân đến y viện lúc, lại từ bác sĩ nơi nào chiếm được một cái đôi hân lúc này mà nói không khác tình thiên phích lịch tin tức.

...

"Bù kiểm sát trưởng, ta nghĩ trước cùng ngài đàm một tý bệnh nhân tình huống "

"Hân. . . Có vấn đề gì không?"

"Ừ. Bệnh thân thể của con người địa phương khác nhưng thật ra không có vấn đề gì quá lớn, tu dưỡng một trận thì tốt rồi. Thế nhưng, hân nào bộ cũng có tổn thương, đầu của hân bộ nên chịu đựng qua kịch liệt đánh, căn cứ phách phiên đến xem, trong đầu hân hải mã thể tựa hồ là bị tổn thương. Cho nên nói, bệnh nhân hiện nay rất khả năng bị vậy chúng ta thường nói —— mất trí nhớ trạng thái."

...

"Hô —— "

Bae Bin nhu liễu nhu mi tâm, nhẹ phun ra một hơi thở, vừa đem ánh mắt nhìn về phía trên giường người đàn ông này.

Thành thật mà nói, hân tin tưởng lời của thầy thuốc, nhưng hân không phải là rất tin tưởng cái này kêu Han Woo nam nhân thực sự mất trí nhớ.

Phải biết rằng, dĩ vãng hân đang phá án thời gian, để chạy trốn trách nhiệm, giả bộ bệnh, giả vờ ngây ngốc nhân cũng không ít đụng tới.

Chẳng quá, hiện tại phiền toái cũng vừa vặn chính là điểm này.

Thì là cái này Han Woo thực sự đang giả bộ, hân thật đúng là không có biện pháp.

Căn cứ Hàn quốc pháp luật, kiểm sát trưởng có quyền để cho Hàn quốc công dân phối hợp bản thân tiến hành công tác, nguyên bản đây, cái này Han Woo nếu là ở trạng. Bae Bin kỳ thực cũng là có rất nhiều biện pháp sợ đến hân mở miệng.

Nhưng vấn đề bây giờ là. . . Hân không phải là người Hàn, chí ít, bây giờ không phải là. Sở dĩ này thủ đoạn tự hoàn toàn không thích hợp.

Dĩ nhiên, coi như là có điểm đau đầu thân phận của đối phương, Bae Bin cũng không có thời gian lại kéo. Một cái như vậy thông thường án tử làm tam trời còn chưa có thành quả, đừng nói những người khác, chính là Bae Bin mình cũng không tiếp thụ được.

Mặc kệ người đàn ông này đến tốt cùng là không phải là mất trí nhớ, hân ngày hôm nay cũng phải từ trong miệng hân xong ít đề.

"Han Woo tiên sinh!"

Bae Bin hắng giọng một cái, đề cao âm lượng, lớn tiếng lại bảo một lần.

Như vậy âm lượng kỳ thực ở bệnh viện trong phòng bệnh đã coi như là tảo âm, nếu như không phải là lúc này độc lập một người phòng bệnh, Bae Bin sợ là đã rước lấy không ít cảm tức. Chẳng quá, hẳn đây cũng là không có biện pháp, chỉ có thể mong muốn đi qua loại này gọi để cho cái này nhìn như lẫn lộn ngạc nam nhân đã tỉnh hồn lại.

Có chút không ngoài sở liệu, lần này gọi, nam nhân vẫn không có phản ứng chút nào, nhưng Bae Bin cũng không có buông tha, vẫn như cũ tiếp tục gọi.

"Han Woo tiên sinh? Tiên sinh? Đây? Han Woo tiên sinh? . . ."

Rốt cục, ở liên tục kêu to dưới, cái này kêu Han Woo nam nhân tựa hồ rốt cục có điều cảm giác, đầu của hắn giật giật, trác thủ nhìn về phía Bae Bin, mà khi nhìn đến Bae Bin trong nháy mắt, hắn nguyên bản thật thà trên mặt bỗng nhiên tràn đầy thần sắc mờ mịt.

Bỗng dưng, Bae Bin trên mặt của xông lên vẻ vui mừng, hắn vì hít khẩu khí, thử tính địa vừa hỏi một câu.

"Han Woo?"

Nghe được Bae Bin lời của, ánh mắt của nam nhân trong trước là có ta mờ mịt, lập tức vô ý thức há miệng, nhưng vùng xung quanh lông mày nhưng lập tức nhú một tý, Bae Bin rất bén nhạy bắt được trong nháy mắt, nam trên mặt người trên nét mặt rõ ràng nhiều một chút tâm tình, có mê man, hoảng loạn, còn có. . . Kinh ngạc?

Chẳng quá cuối cùng, nam nhân còn trả lời Bae Bin, hắn hầu kết trên dưới giật giật, từ trong miệng nặn ra nhất cú thanh âm khàn giọng. . . Tiếng Anh!

". . . Yes(là)."

Bae Bin nhất thời nao nao, hắn bỗng nhiên vô ý thức nhú mày một cái, cúi đầu nhìn thoáng qua tài liệu trong tay, ngay sau đó vừa ngẩng đầu nhìn về phía Han Woo, mắt thoáng nheo lại, "Han Woo tiên sinh, trong tài liệu tuy rằng biểu hiện người là mỹ tịch hàn duệ, chẳng quá người là ở mười sáu tuổi thời gian mới đi nước Mỹ, người sẽ phải tiếng Hàn đi. Vì sao không cần tiếng Hàn trả lời ta?"

Không phải là Bae Bin miễn cảm, mà là hắn khi nhìn đến Han Woo do dự một trận lúc nhưng tuyến dụng tiếng Anh trả lời lúc, trong lòng khẽ động, mơ hồ cảm giác mình hình như chớp được chút gì, nhưng lại đeo gót không ra, không biết rõ sở rốt cuộc phát hiện cái gì.

Quả nhiên, đang nghe Bae Bin nhắc tới tư liệu của mình lúc, Han Woo rõ ràng ngẩn ra, mặc dù chỉ là trong nháy mắt, nhưng Bae Bin thấy rất rõ ràng. Hơn nữa ở trong nháy mắt đó, Han Woo nguyên bản tựa ở gối đầu thượng nửa người trên tựa hồ vô ý thức sẽ giờ lên, nhưng lại lập tức được chế trụ, lúc này thân thể chân thật nhất phản ứng.

Nhưng mà, ngay Bae Bin dự định kế tục truy vấn lúc, vài tiếng tiếng gõ cửa nhẹ vang lên, đón, một cái trung niên hộ sĩ từ ngoài cửa dò vào thân đến, nói rằng: "Bù kiểm sát trưởng, xin lỗi, bệnh nhân vừa thanh tỉnh, thời gian dài nói chuyện với nhau đối với hắn tịnh không thích hợp."

Bae Bin sắc mặt của cứng một tý, há miệng muốn hết nói cái gì, nhưng vừa chạm đến hộ sĩ ánh mắt kiên định liền không nhìn được ngừng, sau cùng, chỉ có thể bất đắc dĩ thờ dài, bả mới vừa từ trong lòng ngực móc ra cuốn sổ và bút thả trở lại, sau đó đứng dậy đi hướng cửa phòng bệnh.

Chỉ là, ở mau rời khỏi phòng bệnh lúc, hắn bỗng nhiên lại quay đầu nhìn một chút Han Woo.

Han Woo vừa khôi phục thành trước cái kia tư thế, ngưỡng tựa ở trên giường bệnh, xuất thần địa nhìn trần nhà.

Chỉ là, lúc này ánh mắt của hắn tựa hồ không hề như vậy chỗ trống, mi mắt buông xuống trừ, trong con ngươi quang mang một chút, không biết đang suy nghĩ gì.

Vùng xung quanh lông mày hơi hơi nhú chung một chỗ, mang theo nghi ngờ trong lòng, Bae Bin quay đầu đi ra phòng bệnh.

Người đàn ông này không đơn giản.

Ở Bae Bin đi ra phòng bệnh trong nháy mắt, trong lòng của hắn hiểu ra dường như tuôn ra như vậy một cái ý niệm trong đầu.

Nhiều lắm hình cảnh hành nghiệp, để cho hắn đối với thức nhân khản nhân có một loại gần như trực giác nhạy cảm. Hắn thấy, cái này là Han Woo trên thân nam nhân tựa hồ có loại tính chất đặc biệt, loại này tính chất đặc biệt nói không rõ là cảm giác gì, Bae Bin mình cũng chưa quen thuộc, nhưng hắn mơ hồ cảm giác mình tựa hồ ở nơi nào cảm thụ được qua.

"Bù kiểm."

Mà đang ở Bae Bin hoàn ở trong lòng âm thầm suy nghĩ lúc, một gã chừng ba mươi tuổi, có điểm mắt tam giác, ngực khác trừ cảnh bài y phục thường hình cảnh liền từ phòng bệnh ngoại đi ra thượng một cái ghế dài đứng lên, tiến tới Bae Bin bên người.

"Ngô. . . Nga, có phát hiện gì sao?"

Bae Bin phục hồi tinh thần lại.

"Đôi. Bạo tạc chiếc xe kia hộp đen đã chữa trị được rồi. Hơn nữa, chúng ta ở phía trên có trọng đại phát hiện."

"Cái gì? ! Nói mau, phát hiện cái gì!" Bae Bin rồi đột nhiên cả kinh, liền vội vàng hỏi.

"Là như vậy, chúng ta ở phương pháp ghi hình thượng phát hiện hai người địa phương rất kỳ quái. Người thứ nhất chính là có trong hồ sơ phát thời gian. Căn cứ phương pháp ghi hình thượng biểu hiện, xe ở 10 tháng 1 ngày, cũng chính là án phát cùng ngày buổi sáng 8 hết 10 phân từ Seoul bắt đầu chạy, đến rồi buổi sáng 10 hết 36 phân gặp Kim Ji Yong xe, cũng chính là án phát thời gian, mà từ bắt đầu chạy mới ra làm chứng phát, cái này trung gian vị này tên là làm Han Woo đương sự chưa từng có bất kỳ dị thường, cũng không có cái gì phạm quy thao tác, tốc độ xe càng vẫn ở vào hạn tốc nội."

Bae Bin nghe vậy vùng xung quanh lông mày nhất thời vừa nhíu, "Án người nói như vậy, như vậy cái này hai chiếc xe là thế nào gặp chuyện không may có?"

"Vấn đề ở nơi này. . ."

Mất tam giác trên mặt của lộ ra một cái rất biểu tình cổ quái, "Căn cứ phương pháp ghi hình thượng khán, hai chiếc xe là ở một cái chỗ khúc quanh gặp nhau. Mà khi lúc Kim Ji Yong xe xuất hiện lúc, nói thật đi, ngay cả trước máy vì tính quan sát chúng ta giật nảy mình."

"Lại càng hoảng sợ?"

"Đôi, bởi vì. . . Xuất hiện rất quá đột nhiên."

"Có ý tứ?"

"Bởi vì tốc độ xe thực sự quá nhanh, lúc đó Kim Ji Yong xe xuất hiện ở góc thời gian, tốc độ xe theo chúng ta phỏng chừng có ít nhất 110 km, hoàn toàn thuộc về siêu tốc hành vi."

"Sau đó thì sao? Đón thì thế nào?"

Bae Bin trối chặt vùng xung quanh lông mày vẫn chưa từng thả lỏng, "Nói như vậy, lúc đó hai chiếc xe thị xử ở hai điều đường xe chạy lên đi? Kim Ji Yong tốc độ xe mau nữa cũng tới đa chính là đề siêu tốc, hai chiếc xe rốt cuộc là thế nào tạo thành hiện trường cái kia tình huống? Tổng không biết là Kim Ji Yong bản thân đột nhiên rồ lái xe đi chàng Han Woo đi."

Bae Bin thốt ra lời này xuất khẩu, mất tam giác bỗng nhiên quỷ dị trầm mặc lại, trên mặt biểu tình tựa hồ càng thêm cổ quái, đôi trực câu câu nhìn Bae Bin.

"Chẳng lẽ. . ."

Thấy mất tam giác biểu tình, Bae Bin hình như nghĩ tới điều gì, ánh mắt một ngưng, trên mặt nhất thời lộ ra một tia khó có thể tin thần tình, "Hắn. . . Hắn thực sự đụng tới? !"

". . . ù."

Mất tam giác gật đầu, trên mặt cũng lộ ra một cái vẫn như cũ biểu tình không dám tin tưởng, "Hắn không chỉ có đụng tới, hơn nữa còn là gia tốc đụng tới. Về phần sau tình huống, kết hợp phương pháp ghi hình đến xem, và chúng ta phỏng chừng đích tình hình không sai biệt lắm. Bởi Kim Ji Yong đột nhiên đụng tới, Han Woo dưới tình thế cấp bách quẹo thật nhanh cong đánh tới vách núi, mà Kim Ji Yong tựa hồ đã ở sau cùng rốt cục tỉnh táo lại, cũng là quẹo thật nhanh cong, chẳng quá có lẽ là quá cấp có lẽ tinh thần không rõ lắm, chàng xuống núi nhai."

"Hô ——"

Bae Bin theo thói quen giơ tay lên sờ sờ môi trên, trong miệng thật dài học ra một hơi thở, đầu óc có điểm mộng, ngực thậm chí sinh ra một loại thập phần cảm giác không chân thật.

Không thể tưởng tượng nổi vụ án, hơn nữa. . . Án từ cứ như vậy giải quyết rồi? !

Quả thật, hay là vụ án này còn có chút biên sừng điểm đáng ngờ không có tra rõ, nhưng tựu một cái thông nhau án kiện mà nói, nó đã coi như là có định luận, trách nhiệm phương đều tìm được rồi, án từ rốt cuộc kết liễu.

Nhìn Bae Bin phức tạp giữa mang theo một điểm trở nên thoải mái biểu tình, mất tam giác lập tức hiểu đã biết vị thượng cấp tìm cách, nhìn không được ở trong lòng mặc thờ dài, sau cùng mới lên tiếng nói: "Bùi. . . Bùi kiểm, sự tình không có đơn giản như vậy."

"Ừ?"

Bae Bin nhìn mất tam giác, chợt nhớ tới mất tam giác vừa nói là có hai người kỳ quái nơi ấy? Trong nháy mắt, Bae Bin tâm trong tựu xông lên một ít dự cảm bất hảo.

"Phương pháp ghi hình thượng. . . Còn có người thứ hai kỳ quái nơi ấy."

"Có phát hiện gì?" Bae Bin trầm giọng hỏi.

"Ngài còn nhớ rõ báo án nhân cùng với lúc ban đầu đến hiện trường cảnh viên từng nói qua Han Woo xe ở ban đầu phát hiện lúc là lật nghiêng trứ sao?"

"Nhớ kỹ. . ." Bae Bin quay về suy nghĩ một chút, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) hình như nghĩ tới điều gì, vùng xung quanh lông mày nhất thời vừa nhíu lại, gật đầu, "Bắt quá khi lúc chúng ta không có suy nghĩ nhiều, cho rằng chỉ là tai nạn xe cộ lúc tạo thành. Nhưng nếu như dựa theo người vừa thuyết pháp, sự cố phát sinh quá trình là như vậy, như vậy cái này rất không hợp lý. Dù sao hai chiếc xe trên thực tế là không có chạm vào nhau đến cùng nhau, hơn nữa coi như là đụng phải, cũng không đến mức đụng vào lật nghiêng loại tình trạng này. Bây giờ suy nghĩ một chút, lúc đó chiếc xe kia vị trí trên thực tế cũng lệch khỏi quỹ đạo rất rất kỳ quái, phần đuôi lệch khỏi quỹ đạo rất thật lợi hại, nếu như đi cái kia độ lớn của góc đánh về phía vách núi, đầu xe tối đa chỉ có một bên hơi bị hao tổn, không có khả năng tạo thành hiện trường cái loại này hoàn toàn tổn hại. Loại tình huống này thật giống như. . ."

"Thật giống như xe đụng vào trên vách núi đá lúc, đuôi xe lại bị một chiếc xe đụng phải." Mắt tam giác nói tiếp.

Bae Bin nhìn mắt tam giác liếc mắt, trầm mặc không có mở miệng.

Mắt tam giác thờ dài, gật đầu, nói rằng: "Mặc dù không có vỡ tới, nhưng ở đụng vào vách núi hai ba giây lúc, thân xe rõ ràng bị một lần đánh, xe được đụng phải lật nghiêng đứng lên. Mà khi lúc Kim Ji Yong là không thể nào làm được điểm này. Cho nên nói. . . Còn có đệ tam chiếc xe!"

Đệ tam chiếc xe! !

Bae Bin hít sâu một hơi, giờ lên hai tay hung hăng nhu liễu nhu có roi cứng ngắc gò má của, xoay người nhìn trắng nõn tường, tạm thời có chút mờ mịt thất thần. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Kim Hayeon

Trầm mặc hồi lâu.

"Tra!"

Bae Bin đưa lưng về phía mắt tam giác trầm giọng nói rằng: "Vô luận dùng biện pháp gì, là một đoạn một đoạn khán CCTV cũng tốt, vấn nhân cũng tốt, ta các người phải tìm được. . . Chiếc kia nếu nói đệ tam chiếc xe!"

"Là! Ta hiểu được."

Mắt tam giác gật đầu.

"Mặt khác. . ."

"Mời các người yên tĩnh một chút, các người tạm thời không thể thấy đương sự!"

"Chúng ta thế nào lãnh tỉnh? ! Ta OPPA① đã chết, kết quả các người nói cho ta biết trách nhiệm trái lại tất cả ta OPPA trên người? !"

"Mời các người yên tĩnh một chút, hiện tại chân tướng của chuyện căn bản không có xác định, chúng ta cũng không có nói qua nên do ai đến gánh chịu trách nhiệm"

"Không cần! Chúng ta ngày hôm nay nhất định phải đi vào hỏi một chút người kia, hỏi rõ chân tướng của chuyện!"

. . .

Ngay Bae Bin phải đón dặn và vân vân thời gian, hai người cách đó không xa nhưng truyền tới vài tiếng lớn tiếng tranh nhượng thanh.

Bae Bin quay đầu nhìn lại, vài tên cảnh sát mặc thường phục chính về mặt bắt đắc dĩ ngăn ở vài người phía trước, trong đó, một cái hoàn ăn mặc đồng phục học sinh thiếu nữ kêu la rất nhất cá tiếng.

"Đó chính là Kim Ji Yong người nhà, phụ thân mẫu thân muội muội đều ở đây, Kim Taeyeon đã ở. Bọn họ từ sáng sớm hôm nay đã tới rồi y viện, vẫn yêu cầu muốn gặp đương sự. Đoán chừng là đề online này ngôn luận tới. Bù kiếm người không có đóng chú không biết, cũng không biết có phải hay không là một ít châm đối Girls Generation Anti người ái mộ, gần nhất online thịnh truyền một ít tai nạn xe cộ hoàn toàn là Kim Ji Yong tạo thành tin tức, đồng thời đem đầu mâu nhắm ngay Kim Taeyeon còn có người nhà của hắn. Ngài là không thấy được, mà đều hung ác đều có. Ai ~ thực sự là! Một đám tên không có lương tâm! Chuyện cá nhân tình tại sao muốn lan đến gần người nhà!"

Không đợi Bae Bin đặt câu hỏi, khi hắn một bên mắt tam giác liền có ta cảm khái và tức giận mở miệng vì hắn giải thích một chút.

Bae Bin nghe vậy như có điều suy nghĩ gập đầu, nhìn về phía đề ở trước mặt nhất người thiếu nữ kia.

Thiếu nữ ăn mặc một thân thường gặp hàn thức đồng phục học sinh, sâu màu rậm nắng áo khoác hơn nửa hoa cách váy dài, trên mặt hoàn đeo một cặp mắt kiếng, ra môi chắc còn ở học trung học, đáng đáp nhưng thật ra thanh tú động lòng người, chính là cặp kia đã sung đỏ ánh mắt của lúc này lại dùng một loại hung tợn ánh mắt không chút nào tỏ ra yếu kém địa trưng mắt ngăn ở trước người mình vài tên cảnh sát.

Mà ở thiếu nữ phía sau, còn có ba người, một nam một nữ hai trung niên nhân, cùng với một người tuổi còn trẻ nữ tử.

Cái kia tuổi còn trẻ ánh mắt của cô gái đồng dạng khóc sung đỏ, chẳng quá nặng nề rõ ràng so với thiếu nữ kiên cường rất nhiều, trên mặt cũng không có quá nhiều bi thương biểu tình, và trung niên nam nhân cùng nhau thấp giọng an ủi cái kia vẫn cúi đầu yếm khóc trung niên nữ nhân. Chỉ là, trên mặt hắn có chút vô cùng sắc mặt tái nhợt, tựa hồ vẫn như cũ như nói chủ nhân nội tâm bi thương.

Đối với cái này cô gái trẻ tuổi, cho dù Bae Bin không thể nào quan tâm giải trí,

Nhưng cũng vẫn như cũ nhận được gương mặt này, có thể nói, ở hôm nay Hàn quốc, bốn mươi đại dưới không nhận biết gương mặt này người đã lác đác không có mấy.

Tùy S. M công ty giải trí nên 07 niên đẩy dòi đi nữ tử thần tượng tổ hợp Girls' Generation(Girls Generation) đội trưởng —— Kim Taeyeon!

Kim Taeyeon a. . .

Vừa nhìn thấy Kim Taeyeon, Bae Bin thoáng cái nghĩ càng nhưc đầu, đồng thời ngực hoàn không tự chủ toát ra một chút bất mãn.

Lúc nào, ở đại hàn dân quốc một cái nữ Idol đoàn thể lực ảnh hưởng đã lớn đến loại trình độ này?

Tuy rằng hắn hiện tại đã ý thức được vụ án này hoàn toàn không giống mình làm lần đầu nghĩ đơn giản như vậy, nhưng dù cho thật là mưu sát sự kiện cũng không nhất định phải làm phiền đến kiểm sát trưởng tự mình đến điều tra, hắn đến phụ trách cái này án kiện đã không thể dùng giết gả dùng đao mổ trâu để hình dung.

Chẳng quá, lúc này thượng cấp chỉ lệnh, cho dù có con tin nghi cũng coi như không đến trên đầu hắn.

Suy nghĩ một chút, Bae Bin chợt nhớ tới, bản thân trước không phải là gọi người đi tìm Kim gia nhân hỏi ý sao? Thế nào mấy ngày này còn không có kết quả? Chính hắn mấy ngày nay sứt đầu mẻ trán, cũng tạm thời đã quên chuyện này, cái kia kêu Han Woo nam nhân thoát nhìn thực sự rất không đáng tin cậy, hơn nữa việc này bây giờ nhìn lại hỏi hắn cũng hỏi không ra cái gì, như vậy, là không phải có thể từ một phương khác nơi nào xong một ít tin tức hữu dụng?

Vừa đọc điểm, Bae Bin quay đầu hướng mắt tam giác hỏi: "Có từ Kim Ji Yong người nhà đâu được cái gì tin tức hữu dụng sao?"

"Không có." Mắt tam giác lắc đầu, "Ta đang định và ngài báo cáo chuyện này đây. Mấy ngày nay Kim gia nhân tình tự vẫn bắt hảo, đến sáng nay mới từ bọn họ nơi đó hiểu được một chút tình huống. Theo Kim Ji Yong người nhà nói, ngày đó Kim Ji Yong là dự định lái xe đi Seoul làm ít chuyện, xuất phát trước tịnh không có gì tình huống dị thường, Kim Ji Yong cũng không có cái gì không đúng nơi ấy, không có thể được cái gì tin tức hữu dụng."

"Làm việc? Biết là chuyện gì sao?"

"Không biết, Kim Ji Yong cũng chưa nói."

Bae Bin trầm ngâm một chút, phân phó nói: "Đi hỏi một chút Kim Ji Yong người bên cạnh, bằng hữu, đồng sự, cần phải biết hắn rốt cuộc muốn đi làm cái gì! Mặt khác, gọi người lại xem thật kỹ một chút hiện trường mặt đất, nhìn có hay không đổ vào một ít dấu mới."

"Là, ta đã biết."

Mắt tam giác gập đầu lên tiếng.

Phân phó sau khi xong, Bae Bin vừa quay đầu nhìn về phía đứng ở đó biên Kim gia nhân, đứng tại chỗ suy nghĩ một chút, đi ra phía trước, ý bảo ngăn trở vài tên y phục thường thoáng buông lỏng một chút.

Mà thấy Bae Bin đi tới, tên kia đứng ở phía trước thiếu nữ cũng bình tĩnh lại. Nàng vừa liền thoáng nhìn cái này tây trang giày da, khí tràng rõ ràng và cảnh

sát bình thường bất đồng trung niên nam nhân, biết được người này khoảng chừng đó là phụ trách ca ca của mình vụ án này cái kia kiểm sát trưởng.

Nhìn trước mắt hai mắt sưng đỏ thiếu nữ, Bae Bin ánh mắt hoảng hốt một tý, nữ nhi mình cũng không sai biệt lắm lớn như vậy, nếu như mình đột nhiên qua đời, nàng có đúng hay không cũng là bộ dáng như vậy? Tâm trạng nhất thời không khỏi có một ít thương tiếc.

"Kim . . Kim Hayeon?"

"Đôi . . Là ta."

Kim Hayeon đích tình tự đã bình phục rất nhiều, cung kính quay Bae Bin hơi hơi cung kính khom người.

Bae Bin gật đầu, ánh mắt vừa quét về sau lưng Kim Hayeon kim phụ Kim mẫu cùng với Kim Taeyeon, nhin không được ở trong lòng mặc hít một tiếng.

Tại chức nhiều năm như vậy, hấn gặp quá nhiều sinh ly tử biệt, nhưng mỗi lần nhìn thấy vẫn như cũ có chút thốn thức.

Nhân sinh a, người luôn không biết một giây kế tiếp sẽ phát sinh cái gì.

Bất quá bây giờ cũng không phải cảm khái điều này lúc.

Bae Bin đón nói với Kim Hayeon: "Ta là Bae Bin, là người OPPA cái này án kiện đảm đương kiểm sát trưởng, ta nghĩ lại lần nữa với người làm một lần ghi chép. Hiện tại. . . Có được hay không?"

Kim Hayeon quay đầu lại nhìn một chút đắm chìm trong bi thương giữa cha mẹ của và tỷ tỷ, còn có chút non nớt trên mặt của lộ ra vô pháp che giấu ai sắc, sau đó, nàng tự quay đầu trở lại đến, quay Bae Bin nặng nề mà gật đầu, đạo: "Có thể, ngài tự hỏi ta đi, ngày đó tình huống ta đều rõ ràng."

"Tốt."

Bae Bin cũng gật đầu, lập tức từ trong lòng ngực móc ra máy vi tính xách tay, mang theo Kim Hayeon ngồi xuống một bên trên ghế dài.

...

"Người xác định cũng chỉ có những thứ này sao?"

"Ừ."

Kim Hayeon có chút khản trương gật đầu.

"Hô —— "

Bae Bin lại từ trong miệng thở phào một hơi thở, ngực khổ não không thôi.

Hắn hỏi đích tình huống và người cảnh sát kia báo cáo cho mình chênh lệch không bao nhiêu, duy nhất đáng giá cân nhắc nơi ấy chính là Kim Ji Yong rốt cuộc đi Seoul làm gì, cùng với hắn ở đi trên đường gặp cái gì.

Án kiện đến nơi này một, điều tra trọng điểm đã hoàn toàn chuyển dời đến Kim Ji Yong trên người. Căn cứ điều tra, cái kia Han Woo trước đây tuyệt phần lớn thời gian đều ở tại nước Mỹ, có thể nói hắn và Kim Ji Yong trong lúc đó là không có có bất kỳ liên quan, chuyện lần này cố, chỉ sợ hắn chỉ là gặp một lần tai bay vạ gió.

Thấy Bae Bin trầm mặc không nói, Kim Hayeon do dự vài giây, hay là hỏi ra trong lòng mình nghi hoặc lời của: "Bù kiểm sát trưởng, ta OPPA thực sự. . ."

Lời còn chưa nói hết, Bae Bin tự mình bạch ý của nàng, ở trong lòng thở dài, suy nghĩ một chút, ngược lại cũng không có thể nào chần chờ, trực tiếp gật đầu một cái nói: "Kể từ bây giờ căn cứ chính xác theo đến xem, người OPPA là trách nhiệm phương."

"Thế nhưng, thế nhưng. . ."

Tiểu cô nương sắc mặt của thoáng cái trở nên càng tái nhợt, vành mắt nhất thời đỏ, "Ta OPPA nhân tuy rằng bình thường tính tình không phải là tốt, nhưng hắn kỳ thực tính cách rất tốt! Chuyện lần này rất khả năng không phải là các người nghĩ như vậy. . ."

Nhìn Kim Hayeon có chút kích động hình dạng, Bae Bin cũng chỉ có thể trầm mặc mà chống đỡ.

Quả thực, đang nghe mắt tam giác báo cáo lúc, Bae Bin đã đại thể có thể suy đoán đi ra Kim Ji Yong sở dĩ sẽ làm ra lái xe đánh về phía Han Woo cái này hoàn toàn không hợp lý cử động, rất có thể là bởi vì sau đệ tam chiếc xe.

Nhưng, vô luận như thế nào, lần này sự cố Kim Ji Yong đều là rất gánh chịu một điểm trách nhiệm. Hơn nữa đệ tam chiếc xe xuất hiện hiện nay còn là thuộc về cơ mật, hấn cũng không thể nào cùng Kim Hayeon nói.

"Bù kiểm sát trưởng, ta. . ."

"Hayeon."

Nhìn thấy Bae Bin một bộ trầm mặc hình dạng, Kim Hayeon càng kích động, nhưng khi nàng còn muốn nói cái gì đó thời gian, bên cạnh hai người chợt truyện tới một đạo hùng hậu trung niên tiếng nói, trực tiếp bả Kim Hayeon chính là lời nói cắt đứt.

Bae Bin quay đầu nhìn lại, cũng kim phụ đã đi tới.

Kim phụ nhìn qua chừng năm mươi tuổi hình dạng, vóc người trung đẳng, mặt tròn, hoàn đeo một cặp mắt kiếng, hình dạng không tính là xuất chúng, nhưng cái khó rất địa có một loại trầm ôn khí chất.

"Kiểm sát trưởng, người khỏe."

"Nhĩ hảo."

Bae Bin đứng lên, cầm kim phụ thân đi ra ngoài tay phải.

"Ta, nghĩ hướng ngài thỉnh cầu, gặp một lần vị tiên sinh kia."

Kim phụ nhìn Bae Bin, mang trên mặt tương đương thành khẩn biểu tình.

Bae Bin vừa nghe vùng xung quanh lông mày vô ý thức chính là vừa nhíu, trực tiếp muốn mở miệng cự tuyệt, nhưng kim phụ nhưng cản ở trước mặt hắn đi đầu lên tiếng.

"Ta biết, điều này làm cho ngài làm khó. Thế nhưng, ta chẳng qua là muốn thăm một tý vị tiên sinh kia, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) hướng hắn nói lời xin lỗi. . ."

"Ba ba!"

Kim phụ lời còn chưa nói hết, ở một bên Kim Hayeon liền không nhịn được sốt ruột địa kêu một tiếng, chẳng quá chợt kim phụ tự không cần suy nghĩ giờ tay lên giờ giờ, không cho Kim Hayeon nói tiếp, sau đó hắn tự quay Bae Bin nói tiếp: "Khán ngài hình dạng, xem ra online này đồn đãi quả thực là sự thật. Như vậy việc này mặc kệ thế nào, là Ji Yong tiểu tử kia sai, ta đây để làm cha, đương nhiên muốn lên môn đạo khiếm. Mong muốn, ngài có thể đáp ứng ta điều thỉnh cầu này, chỉ cần ba phần chung, ta cùng vị tiên sinh kia nói lời xin lỗi tự đi ra."

Bae Bin nghe vậy, vẫn như cũ nhíu chặt mày, trầm mặc không nói.

Han Woo bây giờ trạng huống cũng không tốt, tuy rằng vừa tựa hồ có ta khởi sắc, nhưng loại chuyện này Bae Bin mình cũng nói bất hảo, hắn tuy rằng tin tưởng kim phụ lời của, thế nhưng nếu có để vạn nhất làm sao bây giờ? Mà nếu quả không đáp ứng, kim phụ yêu cầu kỳ thực hợp tình hợp lý, như vậy vị miễn thái bất cập nhân tình.

Nghĩ tới nghĩ lui, Bae Bin nhìn thoáng qua trước mặt kim phụ, trong lòng vẫn là mềm nhũn, gật đầu.

Ở kim phụ trên mặt của, hắn thấy không chỉ là thành khẩn, còn có một ti ẩn dấu rất cực tốt uể oải và cụt hứng. Thân là đứng đầu một nhà và một gã phụ thân, hắn hiện tại hoàn không có thời gian và điều kiện cho phép hắn bi thương, điều này làm cho đồng dạng là một gã phụ thân Bae Bin có một loại cảm động lấy cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4:

Han Woo hiện tại cảm giác thật không tốt.

Từ hắn sáng nay tỉnh lại, cả người vẫn bị vây một loại hỗn hỗn ngạc ngạc trạng thái, trong đầu hình như một đoàn tương hồ, một đống lớn ý niệm trong đầu lộn xộn địa dây dưa cùng một chỗ, nhưng có khi lại đột nhiên cảm thấy trong đầu trống rỗng, cả người hoảng hốt rất lợi hại, tư tự tựa như chặt đứt tuyến như nhau, căn bản không biết mình đang suy nghĩ gì, làm cái gì, nên.

Thăng đến vừa cái kia trung niên nam nhân kêu to mới để cho mình "Thanh tỉnh" nhiều, hình như lý trí thoáng cái đã trở về.

Thế nhưng, theo lý trí trở về, ký ức chậm rãi rõ ràng, Han Woo cảm giác so với trước còn muốn không xong.

Đầu tiên, là đến từ thân thể tối trực quan cảm giác, không nói bó thạch cao rất rõ ràng tay trái, hẳn có thể cảm giác được mình xương ngực nên cốt liệt, xương sườn cũng chỉ ít chiết tam căn, cũng may Han Woo cũng là thói quen, thật không có nhiều phản ứng.

Tận lực bồi tiếp trước mắt hẳn so với hẳn cảm giác còn muốn không tốt hiện trạng.

Han Woo đầu óc rất loạn, hẳn mất một lúc lâu mới nhớ tới bản thân xuất hiện ở đây trước trảng cảnh là cái gì.

Hắn từ hôn mê tỉnh lại, phát hiện mình ở một cái nữ khúc biến hình trong xe, thật vất vả dựa vào không tỉnh là thanh tỉnh ý thức hơn nữa một điểm bản năng ba đi ra, sau đó phát hiện hình như là một cái tai nạn xe cộ hiện trường, kết quả không bao lâu, hẳn vừa đã hôn mê... Sau cùng tỉnh lại, hẳn tự xuất hiện ở đây để hư hư thực thực là bệnh viện địa phương.

Đây hết thấy tất cả, cũng làm cho Han Woo rơi vào một loại sâu đậm quần quýt và mê man giữa.

Tạm thời trước không nói hẳn xác định bản thân xuất hiện ở chiếc xe kia trong trước là ở nhà mình trong thư phòng đọc sách, chỉ là hẳn xuất hiện ở cái kia cực đoan hư hư thực thực tai nạn xe cộ hiện trường nơi ấy tự tuyệt đối không thể nào.

Phải biết rằng, Han Woo có năng lực thi đậu rất nhiều rất nhiều căn cứ chính xác thư, nhưng trong đó tuyệt đối không có bằng lái. Huống chi, dĩ thân thể hẳn, đừng nói lái xe xảy ra tai nạn xe cộ, ngay cả xuất môn đều quá.

Hơn nữa, thì là đây hết thấy thực sự là Han Woo làm, theo trong đầu hẳn hoàn lưu lại không rõ ấn tượng, tự loại cấp bậc đó tai nạn xe cộ hiện trường, dĩ bản thân thân thể yếu đuối cư nhiên không có làm trảng tử vong, Han Woo mình cũng không tin.

Nhớ tới thân thể, Han Woo bỗng nhủ mảy, cúi đầu nhìn thoáng qua tay trái khóa rất nghiêm nghiêm thật thật thạch cao, không biết vì sao, hẳn mơ hồ nghĩ thân thể của chính mình tựa hồ phát sanh biến hóa gì, có một loại nói không được cảm giác, nhưng thoáng nhúc nhích một tý, toàn thân nhất thời từng đợt đau đớn, một điểm lực đạo đều sử dụng không được, hình như cũng không có cái gì không đúng nơi ấy.

Suy nghĩ một chút, Han Woo liền lắc đầu không suy nghĩ thêm nữa, bây giờ không phải là quan tâm cái này thời gian.

Bây giờ trọng điểm là, hẳn rốt cuộc là để cái gì tình cảnh? Đây rốt cuộc là đâu? Còn có, đây hết thấy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Vừa cái kia trung niên nam nhân lời của để cho hẳn cảm thấy rất bất an.

Trực tiếp nhất một điểm, cái kia trung niên nam nhân lúc nói chuyện dùng ngôn ngữ,

Hơn nữa Han Woo nhớ lại sáng sớm vừa thanh tỉnh lúc được đám kia hình như là thầy thuốc tên loay hoay đến loay hoay đi thời gian nói ngôn ngữ, Han Woo thoáng cái nhận thức đến, bọn họ dùng ngôn ngữ, ra vẻ, là tiếng Hàn? !

Càng làm cho Han Woo có chút bối rối thậm chí là sợ hãi một điểm là, hẳn, tựa hồ toàn năng nghe hiểu!

Han Woo có thể thập phần khẳng định, bản thân sẽ cần hai mươi loại ngôn ngữ trong căn bản không có tiếng Hàn!

Đây không phải là cái gì thù bất cừ thị vấn đề. Trên thực tế đối với Hàn quốc, Han Woo không nói có bao nhiêu sao thân mật có lẽ cừ thị, nhưng ít ra giữ vững một loại trung lập thái độ. Hẳn học tập ngoại ngữ lớn nhất mục đích vẫn là vì xem, mà nói thật đi Hàn quốc thật đúng là không có gì có thể để cho Han Woo cảm giác hứng thú trừ lắm, sở dĩ học tập tiếng Hàn vẫn luôn không ở Han Woo kế hoạch nội.

Mà bây giờ, một loại bản thân hoàn toàn không có học qua ngôn ngữ, bản thân lại có thể nghe hiểu được, cái này không phải do Han Woo ngực không hiện ra một ít hoảng loạn. Về phần tại sao Han Woo có thể xác định lúc này tiếng Hàn... Chưa thấy qua heo bào, hoàn chưa thấy qua thịt heo sao?

Đương nhiên, nếu như chỉ là những thứ này, Han Woo cũng không đến mức như vậy quần quýt, dù sao hẳn đoán liền phát hiện bản thân chỉ là có thể thỉnh lại không thể nói, hẳn hoàn toàn có thể đem nguyên nhân đổ cho hẳn đôi tiếng Hàn có cái gì đặc thù thiên phú, hơn nữa tiếng Hàn lại cùng Hán ngữ có cộng thông chi xử.

Thế nhưng, để cho Han Woo để ý là, cái kia trung niên nam nhân nói nội dung.

Mỹ tịch hàn duệ! Mười sáu tuổi đi trước nước Mỹ!

Han Woo không xác định bản thân có nghe lầm hay không, nhưng nếu như hẳn không có nghe sai, như vậy sự tình chỉ sợ cũng rất không ổn.

Đau đầu địa giờ tay lên xoa xoa mi tâm, Han Woo ở trong lòng lại lần nữa cắt tia một lần tinh hướng trước mắt.

Không rõ tai nạn xe cộ, đoán xuất hiện ở một cái sử dụng tiếng Hàn y viện, sau đó một cái đồng dạng sử dụng tiếng Hàn trung niên nam nhân nói một đoạn hoàn toàn không phải là mình nhưng là trên tay hẳn vị là tư liệu của mình tư liệu.

Lẽ nào, là bản thân ra tai nạn xe cộ, sau đó... Được đưa đến Hàn quốc y viện? !

Sai.

Trước không nói hẳn hoàn toàn không có ấn tượng, chỉ là hẳn xuất hiện ở Hàn quốc y viện điểm ấy đã rất không hợp ăn khớp, còn có cái kia không giải thích được tư liệu cũng hoàn toàn không cách nào giải thích.

Sự tình nghĩ như thế nào thế nào cảm giác quái dị, Han Woo ngay từ đầu cho rằng có thể là bản thân ký ức xảy ra chút vấn đề, thế nhưng tỉ mỉ hồi tưởng một chút lại cảm thấy không giống, ngoại trừ mặc danh kỳ diệu xuất hiện ở tai nạn xe cộ hiện trường ở ngoài, những bộ phận khác ký ức đều bình thường.

Loại bỏ đại đa số khả năng lúc, Han Woo lại nghĩ tới có thể hay không có người muốn thiết kế bản thân cái gì?

Chẳng quá một giây kế tiếp hẳn vừa bản thân hủy bỏ, hẳn vừa không có gì hay mưu đồ, đơn giản tựa là ngân hàng trong về điểm này tiền, coi như là cũng cần bản không cần thiết khiến cho như vậy không giải thích được.

Suy nghĩ một lúc lâu, Han Woo vẫn là không có đầu mối gì, lúc này cái tình huống này hoàn toàn làm cho không nghĩ ra, thậm chí lộ ra một loại quỷ dị.

Han Woo tỉ mỉ suy nghĩ một chút, tuy rằng trực tiếp mở miệng hỏi là một lựa chọn tốt, bất quá hẳn còn là quyết định trước trầm mặc một trận nhìn tình huống hơn nữa, không biết vì sao, hẳn mơ hồ nghĩ, bản thân, tựa hồ rơi vào một hồi đại. Phiền toái.

Han Woo cúi đầu tựa ở gối đầu thượng, khẽ cau mày, buông xuống dưới mi mắt, một đôi mắt yếu ớt lóe ra.

...

...

"Ca."

Bae Bin ở được thầy thuốc đồng ý lúc, mang theo kim phụ vừa đi vào căn này phòng bệnh.

Vừa tiến vào phòng bệnh, Bae Bin tựa đưa mắt tập trung ở tại cái kia nằm ở trên giường bệnh nam nhân.

Lần thứ hai nhìn thấy Han Woo, Bae Bin tâm tình đại không giống với, càng nhiều hơn chính là phức tạp, hẳn là thật không nghĩ tới, ở trong thời gian ngắn như vậy, chuyện phát triển hội như vậy biến đổi bất ngờ. Chẳng quá cũng may hiện tại xem ra, chỉ ít kết quả là tốt.

Án kiện đây, toán là có trọng đại đột phá, nhìn nữa Han Woo trước hình dạng, vậy cũng không có gì đáng ngại. Về phần trước Bae Bin cái loại này không rõ cảm giác, hẳn cũng không nhiều suy nghĩ, chỉ ít hẳn tổng thủy chỉ chung chưa từng ở Han Woo trên người cảm giác được cái gì khí tức nguy hiểm.

Thoáng chỉnh sửa lại một chút trong đầu có chút phân loạn tư tự, Bae Bin tựa mở miệng vì kim phụ giới thiệu sơ lược một tý: "Kim tiên sinh, vị này chính là người đương sự —— Han Woo."

Thế nhưng, đợi một giây, hai miếu, ba giây, đi theo Bae Bin phía sau vào kim phụ cũng một điểm phản ứng cũng không có, Bae Bin nhìn không được nhìn lại, hai mắt nhưng không khỏi nhất thời trợn to.

Chỉ thấy kim phụ chú ý của lực hoàn toàn không có ở Bae Bin trên người, hẳn kinh ngạc nhìn trên giường Han Woo, trên mặt biểu tình tựa hồ là... Khiếp sợ?

Qua tam tứ miếu, kim phụ tựa hồ mới hồi phục tinh thần lại, ním môi một cái thần, thu liễm một tý trên mặt thần tình, nhưng mắt vẫn như cũ chăm chú nhìn Han Woo, sau đó dùng một loại không xác định giọng nói kêu một tiếng.

"Ji... Ji Woo aaa?"

Bae Bin mạnh hít và một hơi, dưới hai tay ý thức nắm thành quyền, kim phụ lúc này thanh âm hoàn toàn không giống vừa vững vàng, khô khốc giữa tựa hồ mang theo một loại vô pháp áp chế... Kinh hãi?

Bae Bin thoáng cái ý thức được, sự tình tựa hồ lại muốn... Đảo lộn!

Mà một giây kế tiếp, để cho Bae Bin trái tim mạnh vừa nhảy chuyện tình xảy ra.

Đang nghe kim phụ một tiếng khẽ gọi lúc, vừa để cho Bae Bin kêu nửa ngày Han Woo cứ nhiên bỗng nhiên tựa xoay đầu lại, tựa như cùng phản xạ có điều kiện như nhau!

Nhưng thực, ngay cả Han Woo bản thân giật nảy mình.

Có người tiến đến hẳn đương nhiên biết, bất quá hẳn nếu đã hạ quyết tâm trước không mở miệng, tựa dự định trước tỉ mỉ nghe một chút người nói cái gì. Thế nhưng không nghĩ tới, hẳn nghe được cái thanh âm kia lúc thân thể dĩ nhiên tựa như bỗng nhiên có cái gì bản năng phản ứng như nhau, cái này quay

đầu động tác hình như hoàn toàn không có kinh qua đại não tự hồi liên làm đi ra.

Điều này làm cho Han Woo ánh mắt của thoáng cái âm trầm xuống, hần trong phút chốc liền nghĩ tới một cái có khả năng... Tinh thần thôi miên?

Tinh thần thôi miên có thể mai phục tâm lý ám chỉ, chỉ cần đạt được một ít riêng điều kiện thì có thể làm cho được thôi miên nhân làm ra riêng cử động.

Han Woo nhìn kỹ người trung niên này nam nhân, giữa đề mặt tròn, Han Woo vững tin bản thân trước đây chưa thấy qua hần, chẳng quá chẳng biết tại sao, đang nhìn hần thời gian, trong lòng nổi lên một cảm giác kỳ quái, nhàn nhạt, rất xa lạ, Han Woo không xác định cái này có đúng hay không chính là mình được thôi miên căn cứ chính xác theo.

Han Woo đọc lướt qua qua tâm lý học lĩnh vực, nhưng không có thâm nhập học qua. Vốn có muốn học tới, nghĩ dĩ tình trạng của mình sau đó khó bảo toàn tâm nghĩ không ra chút vấn đề, thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, nếu như thật xảy ra vấn đề, học tâm lý học trái lại càng khó trị liệu, Vì vậy tự bỏ qua. Bây giờ suy nghĩ một chút, thật là có hết hời hạn.

Nếu như, thật là...

Han Woo nguyên bản coi như buông lỏng biểu tình trong nháy mắt căng thẳng, trong ánh mắt mạnh tuôn ra liễu chi trước hoàn toàn chưa từng có băng lãnh.

Nếu quả như thật là, như vậy, vô luận chuyện lần này rốt cuộc chuyện gì xảy ra, tham dự chuyện này nhân, đều hoàn toàn chạm đến Han Woo lần ranh!

Thấy Han Woo xấu xí biểu tình, kim phụ cũng không ngoài ý muốn, hần thấy vốn phải là như vậy.

Mà ở một giây kế tiếp, kim phụ tựa hồ mới chợt hiểu được cái gì, sắc mặt bỗng nhiên trở nên trắng bệch, hai mắt đột nhiên đang lúc trợn to, lần thứ hai dùng một loại biểu tình không dám tin tưởng nhìn Han Woo, chỉ là hần lần này biểu tình rõ ràng bởi vì nguyên nhân và lần trước bất đồng.

Bae Bin ở một bên nhìn chăm chăm Han Woo cùng kim phụ hai người, tịnh không có lên tiếng, tựa hồ muốn nhìn một chút sự tình sẽ như thế nào phát triển.

Qua một lúc lâu lúc, kim phụ trên mặt biểu tình mới miễn cưỡng thu liễm, lúc này, hần tựa hồ mới nhìn rõ Han Woo có chút sắc mặt tái nhợt, trên mặt thần tình một trận biến ảo, sau cùng lộ ra một tia thối thiết nhưng tựa hồ ý tứ hàm xúc phức tạp về lo âu, há miệng hình như muốn hỏi một chút, nhưng thế nào cũng không phát ra được thanh đến, một bộ trừ trừ đáng đáp.

"Han Woo tiên sinh không có gì đáng ngại, chẳng quá..."

Lúc này, Bae Bin lên tiếng.

Kim phụ nhìn về phía Bae Bin, không nói gì, nhưng thoáng mẫn khởi mồi và không nháy một cái hai mắt đó có thể thấy được hần khẩn trương.

Bae Bin nhìn kim phụ biểu tình, hai tay nhin không được nắm càng chắc hơn, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) nhưng mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường, nhàn nhạt nói rằng: "Chúng ta, còn là đi ra ngoài nói đi. Không nên quấy rầy hần nghỉ ngơi."

Kim phụ sửng sốt, cẩn thận nhìn một chút Bae Bin, sau đó nghĩ đến cái gì đó lại nhìn một chút nằm ở trên giường Han Woo, lập tức trên mặt lộ ra hiểu và vân vân biểu tình, trầm mặc một hồi, sau cùng vẫn gặt đầu đạo: "Tốt, đi ra ngoài nói đi."

Nghe được kim phụ trả lời, Bae Bin mặt nghiêm túc thượng bỗng lộ ra một cái mỉm cười, cũng gật đầu, để cho kim phụ đi ra ngoài trước, sau đó mình cũng cái cửa lại lui ra ngoài.

Han Woo lặng lẽ nhìn hai người đi ra ngoài, vừa hai người rất ngắn gọn, hơn nữa không đầu không đuôi, Han Woo nhìn qua cảm giác tựa như đang diễn tình cảnh kịch như nhau, chẳng quá Han Woo ngược lại cũng nghe ra một ít đồ, bọn họ tựa hồ, cho là mình thân thể có chút vấn đề?

Cũng không biết hai người này có đúng hay không đang diễn trò, nếu như là thực sự, như vậy bản thân có vấn đề gì đây? Có lẽ nói, ở phía sau màn những Han Woo đó nhìn không thấy nhân trong kế hoạch, bản thân ứng với nên xảy ra vấn đề gì?

Chuyện mới vừa rồi thực sự thật là quý dị, Han Woo trong lòng thập phần bất an, hần phát hiện đang xác định tình thế rất không ổn, nhưng cụ thể rốt cuộc chuyện gì xảy ra, hần vẫn không rõ ràng lắm, chẳng quá mặc kệ thế nào, hần nghĩ chuyện này phải có người đang thao tác. Về phần tại sao sẽ có người phải nhắm vào mình, có lẽ nói không phải là nhắm vào mình mà là bởi vì cái gì khác Han Woo không nghĩ tới nguyên nhân, Han Woo trước hết không thêm nghĩ nữa, hần hiện tại yêu cầu suy tính là, kế tiếp làm như thế nào.

Ngẫm nghĩ một tý, Han Woo cảm giác mình sợ rằng vẫn phải là trước bảo trì trầm mặc thái độ, vô luận như thế nào, chỉ ít hiện nay bản thân không có nguy hiểm gì, trước ở chỗ này an tĩnh đợi một thời gian ngắn hơn nữa, bằng không dĩ hần bây giờ thân thể, còn muốn chạy cũng là không đi được.

Chương 5: Kim gia 1 nhi tử khác

"Ba ba..."

Hai người mới xuất phòng bệnh, Kim Hayeon liền tiến lên đón, nhưng được kim phụ giữ tay lên ý bảo ngừng lại. Sau đó kim phụ đôi Bae Bin báo cho biết một tý, mang theo Bae Bin đi tới y viện đi ra cuối trước cửa sổ.

"Ba."

Kim phụ mở cửa sổ ra, một trận gió lạnh lập tức thổi vào, hắt hắt mồm phun ra một đoàn bạch khí, tựa hồ phiền não trong lòng cũng học ra một ít.

Sau đó, hắt quay đầu nhìn về phía Bae Bin.

"Bù kiểm sát trưởng, chuyện này ta không thể và người nói quá nhiều. Thế nhưng, ta có thể nói cho người biết, Ji Woo, nga, cũng chính là Han Woo, là... Là nhi tử của ta. Han Woo là mẫu thân hắt cho hắt lấy tên, mặt khác, mẫu thân hắt... Đã qua đời."

Qua đời? Nói cách khác...

Bae Bin vô ý thức tỉnh mở mắt, tựa hồ có chút được tin tức này kinh đến rồi, nhưng hắt không có mở miệng hỏi vì sao Han Woo trong tài liệu hoàn toàn không có biểu hiện những thứ này, mà là trầm mặc nghe kim phụ bên dưới.

"Ji Woo, còn có Ji Yong... Hai người bọn họ... Không thể nào quen thuộc. Ji Woo không cùng chúng ta ở cùng một chỗ, trong cũng chưa từng tới vài lần, ta nhớ kỹ hắt nên chỉ và Ji Yong gặp một lần... Ta có thể nói cũng chỉ có những thứ này."

Kim phụ nói chuyện trong quá trình vài lần xuất hiện dừng lại, nhưng tổng thể ngữ tốc rất nhanh, tựa hồ không muốn nói thêm cái gì. Ở thoại âm rơi xuống lúc, hắt liền nhìn Bae Bin, hiển nhiên đang chờ Bae Bin mở miệng.

Bae Bin nhìn chăm chăm kim phụ nhìn vài giây, cũng không có hỏi trước một ít những vật khác, mà là trực tiếp bả Han Woo đích tình huống nói ra: "Trong đầu của hắt hải mã thể bị hao tổn, rất khả năng mất trí nhớ."

"Cái gì? ! Mất trí nhớ? !"

Kim phụ nghe vậy cả kinh, trên mặt nhất thời tràn đầy sốt ruột.

"Đúng vậy." Bae Bin gật đầu, nhìn một chút kim phụ trên mặt biểu tình, giọng nói nhu hòa một điểm, "Chẳng quá, cũng không cần vô cùng lo lắng, dù sao hoàn toàn không xác định. Hơn nữa, thì là thực sự mất trí nhớ, nên còn có thể nhớ kỹ một chút đi."

Nghe xong Bae Bin lời của kim phụ cũng lấy lại bình tĩnh, suy nghĩ thật kỹ, quả thực, dựa theo Han Woo vừa biểu hiện hắt cũng còn là nhớ kỹ mình. Hơn nữa cũng chỉ là mất trí nhớ mà thôi, tổng so với thân thể có cái gì những vấn đề khác tốt.

"Như vậy, ta tạm cáo từ trước."

Thoáng sau khi nghĩ thông suốt, kim phụ liền hướng Bae Bin vì thấp phía dưới chuẩn bị cáo từ, hiển nhiên rất không muốn đối mặt Bae Bin.

Mà Bae Bin nhưng cũng không có mở miệng nói cái gì, chỉ là gật đầu trở về một tý, sau đó đưa mắt nhìn kim phụ đi hướng Kim gia mẹ con.

Về kim phụ lời nói mới rồi, ngoại trừ Han Woo là Kim gia nhi tử, là kim Ji Woo ra nói, Bae Bin là cơ bản cũng không tin.

Một cái, là tư sinh tử, người, cũng trong con trai trưởng, chỉ là cái này quan hệ của hai người liền có chút làm cho ngoạn vị. Hơn nữa...

Nhìn lướt qua kim phụ rồi đi bóng lưng, Bae Bin quay đầu nhìn về phía Han Woo phòng bệnh cửa phòng.

Trong miệng tự lẩm bẩm: "Kim gia, nên tạm còn dư lại như vậy một đứa con trai đi..."

...

...

Kim phụ trầm mặt đi tới.

Bae Bin nghĩ tới đông tây hắt đương nhiên cũng nghĩ đến, khi hắt từ hiểu được Han Woo lại là người đương sự trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại lúc,

hắn còn chưa kịp đắm chìm trong đột như kỳ lai thật lớn bi thống giữa, cái này làm hắn quý phần, thậm chí là cảm tức dị thường ý niệm trong đầu tự quý thần xui khiến từ trong đầu hắn xông ra. Hắn nỗ lực khống chế bản thân không nên đi nghỉ, nhưng thể nào cũng không áp chế nổi.

Đúng vậy, trong là một cái như vậy con trai!

Hàn quốc đối với gia tộc truyền thừa coi trọng là cùng Trung Hoa Trung Quốc như nhau, nhưng ở bây giờ Hàn quốc trọng nam khinh nữ quan niệm so với Trung Hoa Trung Quốc còn muốn nghiêm trọng một ít. Ở Hàn quốc, cậu con trai mới là trong tương lai trụ cột.

Han Woo là Kim gia nhi tử.

Kim phụ ở nghĩ đến điểm này lúc, tự không thể tránh địa liên tưởng đến, Han Woo, và cái này án kiện rốt cuộc có quan hệ gì?

Nói thật đi, kim phụ ở nhìn thấy Han Woo trước, ngực quả thực mang theo một loại nhàn nhạt, xóa sạch không đi hoài nghi, bất, phải nói là kỳ vọng rất tốt. Hắn kỳ vọng trừ người đương sự hội là chân chánh người có trách nhiệm, kỳ vọng trừ con hắn chỉ là một đơn thuần người bị hại. Loại này ác ý tâm lý làm kim phụ có chút xấu hổ, nhưng nhưng không cách nào ức chế. Bởi vì không có cha mẹ nào hội nguyện ý để cho con của mình ở sau khi vẫn như cũ đã bị công kích.

Nhưng mà, đây hết thấy kỳ vọng ở nhìn thấy Han Woo lúc tự hoàn toàn hóa thành một loại khác ngược lại kỳ vọng.

Kỳ thực, kim phụ nói với Bae Bin lời của cũng không hoàn toàn là chính hắn nói rất hay nói, Han Woo và Kim Ji Yong quả thực không có gì cùng xuất hiện, Han Woo mỗi lần tới trong đều là thiêu Tam huynh muội không có ở đây thời gian, hơn nữa mỗi lần đều là ngồi một chút đã đi.

Kim phụ nguyện ý tin tưởng con trai của mình, thế nhưng, hắn đối với mình cái này chẳng bao giờ cùng nhau sinh hoạt qua, thậm chí mình cũng không có thể nào đi chiếu cổ trời qua nhi tử thật là không hề lý giải. Hắn thực sự không biết, đang không có cha mẹ ruột làm bạn hạ lớn lên dưới tình huống, đứa bé này, đến tốt cùng thành đáng đáp ra sao. Thậm chí, nếu như không phải là những năm trước đây hắn bỗng nhiên tới nhà khán bản thân, kim phụ đều không dám xác định mình là phù còn có thể nhận được đứa con trai này.

Sở dĩ dưới tình huống như vậy, kim phụ chỉ có kỳ vọng, cũng chỉ có thể kỳ vọng, kỳ vọng Han Woo và án tử không có quá lớn quan hệ. Bằng không, đừng nói pháp luật không cho phép, ngay cả chính hắn cũng..

Nghĩ đến đây, kim phụ tâm trong vừa dâng lên từng đợt khó có thể hình dung bi thống.

Hai huynh đệ a!

Kim phụ tâm tình bây giờ rất trầm trọng, lo lắng, nôn nóng, bi thương chờ một chút tâm tình đan vào một chỗ, trong lòng thật giống như đè nặng một khối vạn cân tảng đá lớn như nhau, cho dù là biết được Kim Ji Yong tin người chết đêm hôm đó đầu óc của hắn chưa từng loạn như vậy qua.

"Ba ba, thế nào?"

Là Kim Hayeon.

Kim phụ phục hồi tinh thần lại, phát hiện mình bất tri bất giác đã đi trở về gia bên người thân. Thấy hắn đi về tới, ngay cả vừa còn đang khóc khế Kim mẫu và đang an ủi của nàng Kim Taeyeon cũng ngừng đầu nhìn hắn.

Nhìn lão thê hai mắt sưng đỏ, kim phụ ngực vừa hơi bị đau xót, môi mấp máy vài cái nhưng nói không ra lời.

"Ba ba, đã xảy ra chuyện gì sao?"

Kim Taeyeon phát giác sắc mặt phụ thân không thích hợp. Thỉnh nàng vừa nói, Kim mẫu và Kim Hayeon cũng phát giác sai, thân thiết địa nhìn kim phụ.

"Taeyeon, Hayeon, các người..."

Kim phụ há miệng, muốn cho hai tỷ muội tránh một chút, nhưng là muốn nghĩ, nghĩ cũng không cần thiết gạt các nàng. Vì vậy nói tiếp: "Các người tại đây thỉnh một tý, ba ba nghĩ cùng các người nói nhất kiện trong chưa từng nói cho các người biết chuyện."

Kim Taeyeon và Kim Hayeon vừa nghe, trên mặt đều lộ ra nghi ngờ biểu tình, mà Kim mẫu ở sau khi suy nghĩ một chút, sắc mặt đã có hết thay đổi.

"Kỳ thực... Các người, ngoại trừ Ji Yong ở ngoài.. Còn có một cái ca ca."

"Cái gì? !"

Kim Hayeon vô ý thức sẽ cả tiếng kinh hô một tý, cũng may nàng đứng lúc bụm miệng mở mắt, đem phía sau cao âm dừng, không có đưa tới người khác chú ý của, chẳng quá nàng trùng trùng hai mắt đồng dạng nói rõ nàng lúc này ngực khiếp sợ. Kim Taeyeon mặc dù không có kêu thành tiếng, nhưng biểu hiện trên mặt và Kim Hayeon không sai biệt lắm, đồng dạng khiếp sợ phi thường địa nhìn kim phụ.

"Các người người ca ca, là kim Ji Woo." Nhìn thoáng qua hai tỷ muội biểu tình, cùng với một bên Kim mẫu có chút trở nên thâm trầm thần tình, kim phụ hít và một hơi, nói tiếp.

"Thế nhưng, vì sao chúng ta chưa bao giờ biết? Còn có, cái kia Ji... Ji Woo OPPA vì sao không cùng chúng ta cùng nhau sinh hoạt?"

Kim Hayeon tượng pháo liên châu dường như đặt câu hỏi, một bên Kim Taeyeon tuy rằng không có mở miệng, nhưng đồng dạng mở to hai mắt hiển nhiên cũng nói nàng nghi ngờ trong lòng.

"... Đó là bởi vì..." Kim phụ ngập ngừng một trận, sau cùng thở dài nói rằng: "Đó là bởi vì Ji Woo hấn, cùng các người không phải là một cái mẫu thân."

"Cái gì?!"

Lần này là Kim Taeyeon và Kim Hayeon cùng nhau gọi ra.

"Chẳng lẽ, ba ba, ý của người là nói..."

Taeyeon trước hết phản ứng kịp, về khiếp sợ giữa nhất thời nảy lên vài phần thần sắc không dám tin, có chút kinh nghi địa nhìn cha của mình.

Kim phụ liếc mắt một cái ở một bên trầm mặc không nói Kim mẫu, cắn răng, trên mặt toát ra áy náy thần tình, thoáng cúi đầu, nói rằng: "Nói chung.. Các người trước đừng động những thứ này, ta nói cái này là bởi vì..."

"Lẽ nào, đứa bé kia..."

Lúc này, vẫn trầm mặc Kim mẫu lên tiếng, thanh âm của nàng có chút khàn khàn và trầm thấp, trên mặt lại là một bộ mặt không thay đổi hình dạng, làm cho xem không hiểu nội tâm của nàng hiện tại chân chính tâm tình.

Kim phụ sắc mặt cứng một tý, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) khó khăn gật đầu một cái nói: "Không sai, và Ji Yong cùng nhau phát sinh tai nạn xe cộ... Chính là Ji Woo..."

"Cái gì?!"

Lúc này lần thứ ba.

...

...

Bae Bin nhìn thoáng qua xa xa Kim gia nhân, hấn không nghe được bọn họ đang nói cái gì, nhưng xa xa có thể thấy Kim gia hai tỷ muội biểu tình, sau đó tựu đại thể đoán ra bọn họ đang nói gì, suy nghĩ một chút, cũng không khỏi địa thở dài.

Vừa ở trong phòng bệnh đoán ra Kim Ji Yong và Han Woo quan hệ thời gian, hấn còn có chút hưng phấn, đây không phải là cái gì tâm lý thay đổi, thuần túy là nhiều dưỡng thành bệnh nghề nghiệp, đụng tới loại này ly kỳ vụ án thật hưng phấn. Bất quá bây giờ ngẫm lại, thật đúng là kẻ khác khổ sở.

Thả trước bất luận cái này án kiện hai người đều ở bên trong đóng vai cái gì vai, chỉ là hai huynh đệ phát sinh chuyện như vậy cũng đủ để xưng là bi kịch.

Bae Bin cũng là minh bạch kim phụ ngực trầm trọng, sở dĩ trước tình không có hỏi tới cái gì. Mặt khác, ngay từ đầu làm cho thật chặt cũng không tiện, hơn nữa hấn hôm nay đã có đầy đủ thu hoạch, sau khi trở về thì có vài sự kiện yêu cầu hấn điều tra, hấn còn cần tỉ mỉ tra một chút Han Woo và kim gia sự, tài năng sơ bộ phán đoán án kiện nên như thế nào điều tra được.

Sở dĩ Bae Bin dự định về trước đi hảo hảo tra hạ những thứ này đầu mối hơn nữa, quay về với chính nghĩa hiện tại thời gian cũng không cấp cái này một hai ngày.

Chẳng quá, ngay Bae Bin cất bước dự định lúc rời đi, điện thoại di động của hấn chợt vang lên.

"Leng keng, leng keng..."

Một trận dễ nghe giọt nước mưa thanh, Bae Bin lấy điện thoại cầm tay ra vừa nhìn, biểu tình lập tức trở nên nghiêm túc, nhanh lên nhận điện thoại.

"Người khỏe, là, là, ta chính là Bae Bin. Ngài có chuyện gì không?"

...

Chương 6: Rung động tâm

"A ~ vụ án kia? Ta đã có rất lớn tiến triển."

"Ngài. . . Là, ngài đã thấy cái kia phương pháp ghi hình sao?"

". . . Cho nên nói, ý của ngài là?"

Y viện đi ra hơi nghiêng đầu cùng, Bae Bin cầm điện thoại di động ở nói điện thoại, vốn có mới vừa nhận điện thoại lúc về mặt của hắn ở nghiêm túc giữa hoàn mang theo hết cung kính, thế nhưng, mới nói vài câu, Bae Bin trên mặt thần tình liền có ta biến hóa, vùng xung quanh lông mày chăm chú nhíu chung một chỗ, không có cầm điện thoại di động cái tay kia vô ý thức nắm thành quả đấm.

Lúc này, trong điện thoại di động truyền ra một cái trung khí mười phần thanh âm của.

"Sở dĩ, nếu đã biết là cái kia Kim Ji Yong sai lầm, như vậy án kiện đã đã điều tra xong, cũng nhanh chút bả án tử kết liễu đi."

Bae Bin nghe vậy, nắm tay không khỏi nắm càng chắc hơn, vì khẽ hít một hơi, mới trầm giọng nói rằng: "Thế nhưng, vụ án kia còn có. . ."

"Không có thế nhưng."

Lời còn chưa nói hết, đã bị bên đầu điện thoại kia cắt đứt.

"Con kia là của các người suy đoán, hay là bất quá chỉ là một chiếc trùng hợp đi ngang qua xe, hay là chiếc xe kia căn bản không tồn tại, cái này hoàn toàn là của các người di trắc. Bù kiểm sát trưởng, người dự định kế tục đề loại này không hề căn cứ, thậm chí là không tồn tại chuyện tình kế tục lãng phí người đóng thuế tiền tài sao? . . ."

. . .

Cúp điện thoại lúc, Bae Bin vẫn âm trầm gương mặt, đang trầm mặc vài giây lúc, hung hăng triệu một bên tường đánh một quyền, sau đó thở ra một hơi thật dài.

Đón, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, từ trong lòng ngực móc ra Han Woo trưng tư liệu, nhìn một chút, sau đó nhượng mảy, hướng đứng ở một bên được hắn nhận một chiếc điện thoại lúc bắt đầu không hiểu bảo nổi khiến cho có điểm bất minh tình huống mất tam giác vầy vầy tay.

"Bùi, bùi kiểm, có chuyện gì không?"

"Han Woo trong tài liệu biểu hiện hắn ở nước ngoài là một cái xí nghiệp gia, nhưng cụ thể không có viết, người tìm hiểu tình huống sao?"

"Ta cũng không rõ ràng lắm, " mất tam giác lác đầu, "Trước tư liệu cho chúng ta thời gian cũng chỉ có cái này. Chẳng quá, từ chúng ta hiểu đích tình huống, hắn ở Gangnam có ngôi biệt thự, còn có hắn xảy ra tai nạn xe cộ thời gian lái xe kinh qua giám định là Lamborghini, không phải là thường đợi quốc gia đều phối trí những thứ này, hắn tài sản cũng không ít."

"Tài sản không ít?"

Bae Bin làm như xác nhận địa hỏi một câu.

"Đôi." Mất tam giác khẳng định gật đầu.

"Chẳng lẽ. . ."

Bae Bin đang suy tư một hồi lúc, cau mày, trên mặt lộ ra hình như hiểu cái gì nhưng có chút khó mà tin được biểu tình, trong miệng tự lẩm bẩm: "Về nước đây hứa hẹn thanh niên xí nghiệp gia, nên. . . Không thể nào?"

"Ngài. . . Đang nói cái gì? Có ý tứ?" Mất tam giác lại có hết không nghĩ ra được.

Bae Bin nhìn mất tam giác liếc mắt, sau đó trên mặt biểu tình đột nhiên vừa thu lại,

Giơ tay lên nhu liểu nhu khuôn mặt, "Không có gì, chuẩn bị một chút, buổi chiều hoa truyền thông mở loại nhỏ buổi họp báo."

"Buổi họp báo? Chúng ta phải tuyên bố cái gì?"

"Tuyên bố kết án."

"Cái gì?!"

...

...

"Sở dĩ, OPPA, người tự an tâm dưỡng thương, chuyện còn lại ta và ba ba còn có mụ mụ hội xử lý."

Han Woo trầm mặc nhìn mình trước mặt cái này sáng sớm hôm nay tự hào hứng chạy ào phòng bệnh sau đó tự nói với mình rằng là muối muối mình thiếu nữ, ngực ngoại trừ ngay từ đầu khiếp sợ, hiện tại nhưng thật ra đỉnh bình tĩnh.

Từ hấn sau khi tỉnh lại, cảm giác hết thấy tất cả đều trở nên rất kỳ quái, trở lại nhất kiện cũng thấy nhưng không thể trách, quay về với chính nghĩa hấn trong lòng mình biết là giả là được, không cần đi để ý tới.

Chẳng quá, Han Woo muốn làm một cái an tĩnh nam tử, giường bệnh bên Kim Hayeon nhưng không thể nào cam tâm tình nguyện.

"OPPA, người xem, lúc này mụ mụ tự mình làm tổ canh gà, vị đạo Super khen. . ."

"OPPA, người có hay không đâu khó chịu. . ."

"OPPA, OPPA, người lớn lên thế nào? Mặt của người cũng làm cho băng gạc che ở. . ."

"OPPA, người đáng đẹp trai sao? Nên thật đẹp trai đi, chẳng quá, có Hyunbin đẹp trai như vậy sao? Có lẽ, chỉ có phân nửa? Có lẽ, một nửa phân nửa? . . ."

"OPPA. . ."

...

Han Woo khóe mắt vì không thể xét địa co quắp vài cái, hấn trước đây đều là một người ờ, sở dĩ hấn chưa bao giờ giống ngày hôm nay như vậy, sâu như vậy khắc địa nhận thức đến —— nguyên tới một người nhân. . . Thực sự cũng có thể chế tạo "Tập âm" !

Cũng may, kim phụ rất nhanh thì tiến đến cứu vớt hấn.

"Được rồi Hayeon, người OPPA cần nghỉ ngơi, chớ quấy rầy hấn."

Kim Hayeon nghe vậy sững sốt, đón lập tức phản ứng kịp, ngượng ngùng đối Han Woo thề lưỡi, sau đó đứng lên hơi cúi đầu đối kim phụ nói rằng: "Là, ba ba."

Là hấn.

Han Woo vừa nhìn, lập tức nhận ra kim phụ, sau đó nghe được bên tai Kim Hayeon lời của, khuôn mặt trong nháy mắt như có như không lóe lên một cái cổ quái trong tựa hồ mang theo một điểm cười lạnh trào phúng, trong con người lại tuôn ra một chút không đối cảm thấy lãnh ý.

Đây là. . ."Ba"? A, hoàn thật biết điều. Cũng không biết các người rốt cuộc ở trên diễn cái gì tiết mục, dự định diễn tới khi nào, có thể diễn tới khi nào!

"Còn có, người đừng muốn trở thành thiên đãi ở y viện, nơi này có ta là được. Người xin nghỉ đã mấy ngày, buổi chiều giống như mẹ người quay về Jeonju."

Kim phụ lời này là nói với Kim Hayeon, bất quá hấn nhưng nhìn về phía trên giường bệnh Han Woo, trên mặt đầu tiên là lộ ra hết phức tạp thần sắc, sau đó, dần dần biến thành nhu hòa.

Đương tối hôm qua hấn biết được điều tra kết quả lúc, mặc dù có hết vô cùng kinh ngạc nhanh như vậy tự kết án, đồng thời tâm tình vẫn như cũ thập phần trầm trọng và phức tạp, nhưng là là thật dài thở phào nhẹ nhõm, áp ở trong lòng cự thạch chợt bỏ.

Han Woo chỉ là bị người hại!

Kim phụ chỉ cần biết điểm ấy như vậy đủ rồi, chỉ ít tự hiện nay đến xem, lúc này kết quả tốt nhất.

"A?"

Nghe được kim phụ lời của, Kim Hayeon khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời khổ xuống tới, quay đầu nhìn một chút Han Woo, mắt vụt sáng vụt sáng, phảng phất ở lưu luyến địa nhìn mình một cái âu yếm gì đó.

Mà Han Woo ngực cũng thoáng cái thở phào nhẹ nhõm, nhìn về phía kim phụ ánh mắt thậm chí trở nên nhu hòa một điểm, phao đi những thứ không nói, chỉ ít kim phụ hành động này ở Han Woo nơi này là đánh đến rồi hết hảo cảm độ.

Thế nhưng sự tình hiển nhiên không có Han Woo tưởng tượng tốt đẹp như vậy.

"Chẳng quá, " kim phụ thở mạnh một tý, chuyển ngoặt tính địa tiếp theo nói nhất cú: "Người cuối tuần không phải là không đi học sao, cuối tuần thời gian người có thể nhiều, vừa vận ta cũng nghỉ ngơi một chút, hai ngày cuối tuần tự giao cho người chiếu cố."

Cuối tuần. . . Hai ngày. . .

Trong nháy mắt, Han Woo cảm giác mình hình như lại không tốt. . .

. . .

. . .

10 tháng 25 ngày.

Bên trong phòng bệnh, Han Woo dựa vào nằm ở trên giường bệnh, chính an tĩnh đang cảm một quyển sách nhìn.

Kinh qua không sai biệt lắm một tháng tĩnh dưỡng, Han Woo thân thể đã chuyển tốt hơn phân nửa, vốn có hấn thụ thương thì không phải là rất nghiêm trọng, mấy chỗ gãy xương bộ vị đã bắt đầu khép lại, còn lại lại nuôi đoạn thời gian cũng không cần lại nằm viện.

Dưỡng thương thời gian đương nhiên là rất nhàm chán, nhất là ở không nói lời nào dưới tình huống. Cũng may nửa tháng trước Kim Hayeon bắt đầu cho hấn mang một ít giết thời gian dùng thư tịch, điều này cũng làm cho Han Woo tìm về một điểm trước đây sinh hoạt cảm giác.

Hàn văn Han Woo cũng là đọc được, điểm ấy khi hấn lần đầu tiên nhìn thấy những thứ này hàn công văn tịch lúc tự xác định.

Nhưng mà đây đối với Han Woo mà nói cũng không là một chuyện tốt, hấn hoàn toàn không có cái loại này được từ trên trời giáng xuống tri thức đập phải vui sướng cảm tình, bởi vì cứ như vậy, trước hấn cái kia vốn có tâm lý thoải mái quá nhiều bình thường giải thích lý do trực tiếp bị đánh vỡ, hấn phải bắt đầu nhìn thẳng vào cái này vẫn được chính hấn tận lực sơ sót vấn đề.

Theo Han Woo ở chỗ này đợi đến càng lâu, hấn lại càng phát cảm giác mình kỳ thực bất là thật hội tiếng Hàn, trong đầu của hấn hoàn toàn là không có tiếng Hàn cái này khái niệm, hấn đang nghe nhìn thời gian trong đầu trên thực tế tựa như giả bộ một máy phiên dịch khí như nhau, Han Woo tiếp thu được tin tức, phiên dịch khí tự tự động công tác, sau đó Han Woo đầu óc tiếp thu được một cái kết quả, quá trình này Han Woo là hoàn toàn không có tham dự.

Sự phát hiện này để cho Han Woo tâm có ở đây không an và trầm trọng ở ngoài, thậm chí có chút bối rối.

Dù sao từ tâm lý học độ lớn của góc, đúng là mới có thể để cho một người ở một ít riêng dưới tình huống tiếp thu một ít tin tức, có lẽ nói là ký ức, nhưng để cho một người học được một môn ngoại ngữ là hoàn toàn không thể nào, dù cho Han Woo chỉ có thể thỉnh thoảng cũng giống vậy, hướng chỉ trong đầu hấn căn bản không có loại này ký ức tồn tại.

Nhưng mà, cho dù là tình huống bây giờ xem ra đã rất không ổn, nhưng Han Woo cũng không có biện pháp gì, bởi vì đây cũng không phải là chính hấn có thể nghĩ ra kết quả, thậm chí ngay cả hết đáng đáp giống như giải thích cũng phải không được, hay là sau đó chân tướng rõ ràng thời gian hấn có thể minh bạch, nhưng bây giờ không được.

Sở dĩ về tiếng Hàn chuyện tình, Han Woo ở ngay từ đầu bất an hoảng loạn lúc tự không còn có điều suy nghĩ, quay về với chính nghĩa suy nghĩ cũng chỉ có thể ngực lo sợ bất an mà thôi.

"Ca."

Cửa mở.

Han Woo không có ngừng đầu, trên thực tế hấn mấy ngày này đã thành thói quen kim người nhà thay phiên chiếu khán, mà Kim gia nhân cũng thói quen Han Woo trầm mặc không nói gì, Kim Hayeon và Kim mẫu cũng từ kim phụ nghe nói Han Woo mất trí nhớ chuyện tình, chỉ coi hấn còn chưa khỏe.

Tương đối vu Kim Hayeon tựa hồ có chút quá ... nhiệt tình, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) kim phụ tự tương đối trầm mặc, giống nhau bà hộp đựng thức ăn buông an vị đến vừa bắt đầu đọc sách, đều bắt nói thể nào.

Han Woo nghĩ kim phụ đối mặt hấn thời gian tựa hồ có chút không rõ câu thúc, nhưng kim phụ chiếu cố quả thực rất chu đáo, hơn nữa Han Woo cũng có thể cảm nhận được kim phụ nhìn về phía hấn lúc ánh mắt của rất nhu hòa, quả thực giống như là đang nhìn con trai mình như nhau, điều này cũng làm cho Han Woo có chút mơ hồ.

Kim mẫu Han Woo cũng đã gặp mấy lần, Han Woo đối với mình cái này bị động nhiều mụ cũng không có cảm giác đặc biệt gì, nhiều lắm chính là nhìn thấy của nàng thời gian, ngực trước cái loại này cảm giác kỳ quái vừa xong ra.

Nhưng thật ra đối với Kim mẫu làm cơm nước Han Woo thật cảm thấy hứng thú, hàn thức liệu lý với hấn mà nói là rất mới lạ, trước kim phụ mua y viện xan vừa không có vị đạo trường nào đó. Hấn cũng không sợ cái gì, liền trực tiếp ăn, quay về với chính nghĩa muốn giết tảo giết, uy hiếp cũng không cần phiên toái như vậy.

Đương nhiên, tương đối vu kim phụ và Kim Hayeon mà nói, Kim mẫu có chút tình huống dị thường Han Woo cũng chú ý tới, đối đãi Han Woo, Kim mẫu thái độ rõ ràng có chút lạnh nhạt, so với kim phụ lời của còn thiếu, có thể nói Han Woo căn bản không nghe được nàng nói nói mấy câu.

Nhưng Han Woo cũng không có ở ý, trái lại có điểm vui vẻ, chỉ ít so với Kim Hayeon cái kia hoạt bát quá ... tiểu nha đầu dãi ở bên cạnh mình tốt.

Bất quá hôm nay Han Woo nhưng thật ra có chút kinh ngạc, bởi vì hôm nay là Kim Hayeon đến chiếu khán, mà hắn đang nghe cửa mở sau trong vòng ba giây cư nhiên không nghe được Kim Hayeon cái kia rộng rãi đến đối với Han Woo mà nói lớn tiếng thanh âm.

"O, OPPA?"

Lúc này, thanh âm vang lên, chẳng quá, cũng một cái và thường lui tới bất đồng ôn mềm thanh âm.

Han Woo lẩm nhẩm trang sách tay của cứng đờ, vừa trên mặt coi như lạnh nhạt biểu tình đột nhiên đổi đổi, bởi vì không biết vì sao, khi hắn nghe được cái thanh âm này thời gian, trong lòng của hắn cư nhiên không bị không chế dâng lên một loại tâm tình, tựa hồ. . . Là kích động?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Kim Taeyeon

Kích động...

Vùng xung quanh lông mày thoáng cái tụ nhú lại, Han Woo sắc mặt của có chút âm trầm xuống.

Trước hắn nhìn thấy kim phụ đám người, tuy rằng trong lòng cũng sẽ có cảm giác kỳ quái, thế nhưng đều thái mơ hồ, cho tới bây giờ không giống ngày hôm nay như vậy, Han Woo mình có thể như vậy rõ ràng cảm giác được tâm tình mình giữa "Chen" vào ti "Tạp vật" là cái gì.

Loại hiện tượng này xuất hiện để cho Han Woo ngày hôm nay coi như tâm tình khoái trá nhất thời bị phá hư rất không còn một mảnh. Bởi vì nó tựa như ở im lặng nói cho Han Woo, ngay cả tư tưởng của hắn, cũng bắt đầu không do hắn đã không chế!

Theo thời gian càng lâu, Han Woo cũng càng phát cảm giác mình chắc là được thời miễn qua, bằng không thì chỉ là hắn đang đối mặt kim gia nhân thời gian, ngực luôn là thường thường nhô ra này cảm giác cổ quái tựa hoàn toàn không cách nào giải thích.

Ngoài ra còn có chính là, Han Woo phát hiện mình ở trong khoảng thời gian này ở chung trong, hắn cư nhiên đối cái kia là Kim Hayeon thiếu nữ sinh ra cảm giác thân cận.

Không sai, thân cận.

Đương Han Woo xác định trong khoảng thời gian này mình ở đối mặt Kim Hayeon lúc ngực cái loại này dần dần mọc lên cảm giác kỳ quái là cái gì thời gian, hắn không khỏi nghĩ có chút hoang đường. Bởi vì trước đó, toàn thế giới có thể xưng là cùng hắn người thân cận, chỉ có hắn sớm qua đời phụ mẫu.

Ở Han Woo trong nhận thức, mình không phải là một cái dễ thân cận người khác nhân, thậm chí là không có khả năng thân cận, càng chưa nói hắn và cái nha đầu kia ở chung tính toán đầu ra đây cũng chưa tới nửa tháng.

Thế nhưng sự thực rồi lại để cho Han Woo không phải không thừa nhận điểm này. Kim Hayeon tiểu nha đầu kia ở bên cạnh kỳ kỳ tra tra thời gian, ngay từ đầu nghĩ phiền, thế nhưng sau lại, từ từ, tái kiến trương rục rỡ khuôn mặt tươi cười lúc, ngực nhưng nhịn không được trở nên có chút mềm mại.

Han Woo không muốn thừa nhận, nhưng hắn gần nhất nhìn như bình tĩnh bề ngoài hạ luôn là cất dấu một loại thấm thiết sợ hãi. Hắn biết rõ, tâm tình của mình bắt đầu trở nên bất thuần túy, thật giống như hỗn loạn vào vật gì vậy. Hơn nữa, hắn bắt đầu còn có thể xác định không phải là của mình tâm tình, nhưng cho tới bây giờ, hắn đã phân không rõ lắm.

Cái này đủ để cho Han Woo sợ, nếu như hắn ngay cả tư tưởng đều mất đi, hắn, hoàn sao nói là bản thân sao?

"OPPA?"

Một tiếng khẽ gọi để cho Han Woo tư duy trở lại hiện thực, hắn chỉnh sửa lại một chút nặng nề nỗi lòng, sau đó tựa quay đầu nhìn về phía người.

Vốn có Han Woo quay đầu đã qua lúc, trên mặt không tự chủ mang cho một tia thần tình lạnh như băng, thế nhưng, đương Han Woo thấy cái kia hắn chưa từng thấy qua nhỏ nhắn xinh xắn nhưng có vẻ thấp phần mập mạp thân ảnh của tiểu sinh sinh địa đứng ở cửa phòng bệnh lúc, trên mặt có ta buộc chặt vẻ mặt vẫn buông lỏng, mí mắt nhịn không được vừa nháy, ngay cả chính hắn không biết vì sao địa ở trong lòng ai thán một tiếng.

Không phải đâu, lại tới? !

Bắt thi phần trang điểm tổ nhan, có chút thừa thớt lông mi, trắng noãn da mặt, hai gò má như có như không trẻ con mập, trên mặt còn có một khóa hoá trang lúc được che giấu tiểu chí lộ ra,

Nhìn qua dường như nhà bên tiểu muội như nhau, còn hơn bình thường ở trên võ đài hình tượng thiếu ta xinh đẹp và quyến rũ, nhưng nhiều tươi mát và động lòng người, có nhìn qua không thể nói rất đẹp, nhưng càng xem nhưng càng có loại khác mị lực.

Người tới chính là Kim Taeyeon.

Tại nạn xe cộ phát sinh thời gian Girls Generation đang Trung Hoa Trung Quốc Thẩm Quyến, được công ti khẩn cấp đặc phê nàng mấy ngày nghỉ trở về bồi tại gia bên người thân, sở dĩ tại nơi thiên án kiện kết án lúc nàng tự lập tức về hàng, dù cho ngực bị thống vẫn như cũ vẫn không thể buông, nhưng nàng không muốn bởi vì mình ảnh hưởng tổ hợp hoạt động.

Mà mấy tháng này tiếp cận cuối năm, đến rồi một năm đến nghề nhân môn bận rộn nhất thời gian, Kim Taeyeon cũng hầu như không có gì thời gian nghỉ ngơi, cho nên hần cũng vẫn chưa từng tới y viện.

Bắt quá hôm nay nàng vừa vận lúc rảnh rồi, hơn nữa ngày hôm nay Han Woo đầu cắt chỉ, Vì vậy trong đề nàng tới gặp thấy vị này còn không có chính thức gặp mặt qua ca ca.

Mà Han Woo nhìn thấy Kim Taeyeon cảm thán nguyên nhân lại là bởi vì Kim Taeyeon tướng mạo, đương nhiên, hần không phải là bị kinh diễm đến rồi, hần là liếc mắt liền nhìn ra đến Kim Taeyeon khuôn mặt giữa rất rõ ràng Kim mẫu cái bóng.

Sau đó sẽ hơn nữa Kim Taeyeon hai tiếng thanh thúy "OPPA", Han Woo thoáng cái liền hiểu, hần lại nhiều hơn cái em gái...

Kỳ thực, Kim Taeyeon lớn lên không giống kim phụ, cũng không tượng Kim mẫu, mà là hai người tướng mạo kết hợp, có chút thịt hờ gò má của hơn nữa cười lộ lên cong cong ánh mắt của, khả ái nhưng thật ra khả ái, tự có phải là rất đẹp hay không.

Han Woo vốn cho là Kim gia nữ nhi nên chính là như vậy, không nghĩ tới, ra tới một người hoàn toàn kế thừa Kim mẫu tướng mạo nữ nhi cư nhiên hết ý đẹp. Nghĩ như vậy đến Kim mẫu lúc còn trẻ lớn lên cũng không kém, cũng không biết kim phụ là thế nào cưới được tay.

Ở Han Woo quan sát Kim Taeyeon đồng thời, Kim Taeyeon cũng đang quan sát mình vị này ca ca.

Nói thật đi, ngay từ đầu Kim Taeyeon thực sự rất khó tiếp thu như vậy một vị bỗng nhiên nhô ra ca ca, không nói đến bản thân hơn hai mươi tuổi còn muốn không hiểu nhiều hơn tới một người ca ca, chỉ là Han Woo và sự kiện lần này quan hệ để Kim Taeyeon không tiếp thụ được.

Tuy rằng sự tình đã rất rõ ràng, nhưng ở trong lòng của nàng luôn là không tự chủ được cảm giác mình ca ca từ đối phương có nhất định trách nhiệm, nàng biết ý nghĩ như vậy có điểm không nói chỉ, nhưng nàng chính là nhịn không được nghĩ như vậy.

Mà khi như vậy một cái mình tuyệt đối không thể nói rõ hữu hảo, thậm chí có thể nói là có điểm cừu thị nhân chợt thoáng cái biến thành thân nhân của mình, vô luận ai cũng chịu không nổi.

Thế nhưng, kinh qua trong khoảng thời gian này lãnh tĩnh, hơn nữa kim phụ, thậm chí là Kim mẫu vài lần hần nói một chút, nàng cũng còn là chậm rãi tiếp nhận rồi sự phát hiện này thực.

Rốt cuộc đã không phải là tiểu hài tử, đối đãi sự tình vẫn tương đối lý trí. Thân nhân chính là thân nhân, hần và nàng vừa sanh ra tự nhất định là trên thế giới này thân cận nhất quan hệ, trong cơ thể hần có một bộ phận máu cùng mình là giống nhau.

Huống chi, Kim Ji Yong là ca ca của mình không sai, nhưng đồng thời cũng là huynh đệ của hần. Nếu như hần biết...

Sở dĩ, Kim Taeyeon quyết định ngày hôm nay tới xem một chút.

Han Woo mặt của bộ có không ít tiểu thương miệng, tất cả đều băng bó kỹ, hơn nữa trên đầu hoàn bọc từng vòng băng gạc, sở dĩ tướng mạo là khán không rõ lắm, nhưng chính thể nhìn qua cảm giác cũng không tệ lắm.

Mấu chốt nhất là, đương Han Woo nhìn qua thời gian, Kim Taeyeon nhìn cặp kia đẹp mắt con người, cư nhiên không khỏi cảm giác có chút thân thiết.

Không sai, thân thiết.

Kim Taeyeon cảm thấy rất thần kỳ, thế nhưng cũng không biết vì sao, nàng cảm giác mình tựa hồ có khả năng cảm thụ được đôi tròng mắt kia ánh mắt của ở chỗ sâu trong có một đạo dị thường ánh mắt ôn nhu đang chăm chú nhìn mình.

Đứng tại chỗ hơi hơi mở to mắt nhìn Han Woo, Kim Taeyeon tâm trong bỗng nhiên sinh ra một tia đã lâu vui mừng, rất không rõ, giống như là nàng đã về lo lắng thật lâu trong tâm linh lặng yên đang lúc thấu vào được một tia ánh dương quang.

Có thể... Đây là huyết mạch tương thông cảm giác?

Kim Taeyeon cầm lấy tay cầm túi tay của nhện không được nắm thật chặt, mắt bỗng nhiên có chút lóe sáng địa nhìn lẳng lẳng nhìn chăm chú vào mình Han Woo.

"OPPA, ta là Taeyeon, muội muội của ngươi. Trước ta vẫn có việc sở dĩ không có tới y viện nhìn ngươi, chẳng quá... Sau đó hội thường xuyên đến. Hôm nay là ta tới chiều cổ ngươi, đợi lát nữa ta phải đi kêu thầy thuốc tới giúp ngươi cắt chỉ..."

Theo Han Woo nhìn nhau trầm mặc một chút, Kim Taeyeon thoáng hít thở sâu một tý, lại bắt đầu bản thân hôm nay tới "Nhiệm vụ", cũng không để ý tới Han Woo đến tốt cùng có nghe được hay không, về Han Woo có chút lãnh đạm phản ứng còn có biểu tình, nàng cũng không thêm để ý, nàng có thói Kim Hyeon nói qua Han Woo đích tình huống, biết hắn vẫn luôn là như vậy.

Một bên tự nhiên nói, Kim Taeyeon một bên bỏ đi trên đầu mình cái kia đều có thể đem nàng cả khuôn mặt che khuất châm chích mạo cùng với trên người món đồ cơ hồ đem nàng cả người đều bao ở dày tòn trọng áo lông.

Cái này là của nàng cái trang, nguyên bản còn có một cái thật to kính râm và một cái lễ sách tráo, chẳng quá nàng ở vào trước khi tới tự hái xuống nhét vào tay cầm túi.

Coi trọng trọng "Vũ trang" lúc, Kim Taeyeon chân chính hình dạng mới coi xong toàn bộ hiển lộ ra.

Kiểu tiểu vóc người, trên thân mặc nhất kiện cao cổ lông đen y, hạ thân lại mặc một bộ đơn giản quần jean, tóc buộc thành viên thuốc đầu lộ ra sạch sẽ tổ nhan.

"OPPA, ngươi trước nghỉ ngơi một chút, ta đi kêu thầy thuốc."

Kim Taeyeon đem món đồ rộng lớn áo lông phóng tới một bên, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) còn lại đồng tây lại toàn bộ nhét vào tay cầm túi, bắt tay nói túi cùng nàng vừa tay kia dẫn theo hộp đựng thức ăn hảo hảo bày trên mặt đất, ngay sau đó nàng tự vỗ vỗ tay chuẩn bị đi ra ngoài.

Chẳng quá ngay nàng vừa muốn mở cửa phòng thời gian, động tác đột nhiên cho ăn, quay đầu trở lại đến, trên mặt lộ ra nghĩ đến cái gì biểu tình, càng làm tay cầm túi nhắc tới từ bên trong móc ra một cái lễ sách tráo còn có một phó thật to kính đen.

Kim Ji Yong chuyện tuy rằng đã qua không sai biệt lắm một tháng, hơn nữa ở S. M quan hệ xã hội vận tác hạ, online dư luận đã thờ bình thường, sự kiện lần này tới rất mạnh, nhưng là kết thúc rất nhanh, cơ bản không có lưu lại dấu vết gì. Nhưng vẫn là phải cẩn thận, làm cho phát hiện nàng đến y viện coi như tốt, nếu để cho nhân theo phát hiện Han Woo mới thực sự phiền toái.

Lại lần nữa quần áo nón này chính tề liễu chi hậu, Kim Taeyeon hoàn từ tay cầm trong túi móc ra một gương soi mặt nhỏ, chiếu chiếu nghĩ không thành vấn đề, mới phóng tâm mà gạt đầu.

Han Woo lặng lẽ nhìn Kim Taeyeon làm tất cả, sau đó đưa mắt nhìn cái kia tay cầm túi thượng, bỗng nhiên rất nhàm chán bắt đầu ở trong đầu tính toán khỏi cái này tay cầm túi dung tích rốt cuộc bao lớn.

"OPPA, ta đi."

Kim Taeyeon đôi Han Woo lần thứ hai đơn giản nói một tiếng, sau đó tự xoay người mở rộng cửa đi.

"Bàng."

Kim Taeyeon đi rồi, trong phòng bệnh hình như thoáng cái vừa không đăng xuống tới, Han Woo ánh mắt từ tay cầm túi thượng chậm rãi thu hồi lại, cả người tựa ở gối đầu thượng, trên mặt dần dần lộ ra vẻ mặt trầm tư.

Kim Taeyeon không nói hắn hoàn thiếu chút nữa đã quên rồi, ngày hôm nay đầu của hắn đã có thể cắt chỉ, hơn nữa kính qua không sai biệt lắm một tháng tình dưỡng, thân thể hắn tuy rằng bắt nói xong rồi, nhưng tốt xấu đã có thể xuống đất, như vậy, là không phải có thể...

Suy nghĩ một chút, Han Woo ánh mắt dừng lại ở đặt ở đầu giường hoa quả đĩa hoa quả trên dao...

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Người... Người là ai?

...

"Ca."

"OPPA, bác sĩ đã..."

Kim Taeyeon mở rộng cửa đi đến, vừa nói, còn vừa cúi đầu kiểm tra mình ở trong bệnh viện tiểu siêu thị mua một ít đồ dùng hàng ngày, đầu gối và vân vân, tới thời gian Kim Hayeon cùng nàng đã thông báo mấy thứ này nhanh dùng hết rồi.

"OPPA, đầu gối, nhỏ chỉ mấy thứ này ta đều mua, người xem một chút có còn hay không..."

Kim Taeyeon có chút nói đầu đầu địa nói, vừa nói biên ngăn đầu nhìn về phía bên trong phòng bệnh, thế nhưng, coi như nàng ngăn đầu nhìn thanh tình huống trong phòng bệnh lúc cả người nhưng nhất thời sững sờ.

Trong phòng bệnh trống rỗng!

Kim Taeyeon ánh mắt dừng lại ở trên giường bệnh, nguyên bản nằm ở trên giường bệnh Han Woo đã không thấy, chỉ để lại một đoạn thật dài băng gạc còn có một bả hoa quả dao.

Kim Taeyeon vừa quay đầu chung quanh vừa nhìn, phát hiện nàng để ở một bên món đồ áo lông cũng không thấy.

Trong nháy mắt, Kim Taeyeon ánh mắt của nhìn không được trọn to, trên mặt tuôn ra thần sắc lo lắng.

"OPPA?"

Kim Taeyeon có chút hoảng hốt địa hét to một tiếng, đương nhiên không có bất kỳ đáp lại nào, lúc này, căn này trong phòng bệnh chỉ có Kim Taeyeon một người.

Giấu ở khẩu trang hạ khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời có chút trắng bệch, Kim Taeyeon không chút suy nghĩ, xoay người tự phải chạy đến phòng bệnh ngoại đi tìm.

"Làm sao vậy?"

Chẳng quá, Kim Taeyeon còn không có đi ra ngoài tự động phải đi theo nàng phía sau cùng đi đến bác sĩ.

"Ta OPPA, OPPA hấn..." Kim Taeyeon có chút nói năng lộn xộn địa nói rằng.

Bác sĩ nghe Kim Taeyeon lời của, cũng nhìn về phía bên trong phòng bệnh, mà khi hấn thấy rõ trong phòng bệnh không có một bóng người giường bệnh cùng với trên giường bệnh băng gạc lúc, cũng không cảm sững sờ.

Nhiều mày suy nghĩ một chút, bác sĩ hướng Kim Taeyeon hỏi: "Có thể, là người OPPA bản thân đi ra ngoài?"

"Cũng sẽ không, " Kim Taeyeon vội vã lắc đầu, "Nhà của ta người ta nói OPPA bình thường ngay cả giường bệnh đều không thể nào hạ, hấn cho tới bây giờ chưa đi ra phòng bệnh."

"Cũng đúng, bệnh nhân coi như mình đi ra ngoài, cũng sẽ không bản thân bả băng gạc phá hủy."

Bác sĩ nghe vậy gật đầu, vừa liếc nhìn bên trong phòng bệnh, trên mặt cũng có một điểm lo lắng, quay đầu hướng cùng sau lưng hấn hộ sĩ nói rằng: "Nhanh đi hoa bảo an đến hỗ trợ tìm người, mặt khác hỏi một chút phụ cận nhân có thấy hay không bệnh nhân."

"Là."

Hộ sĩ gật đầu, lập tức xoay người đi tìm người.

"Người trước không cần lo lắng, sẽ phải không có chuyện gì."

Dặn dò xong hộ sĩ lúc, tên này bác sĩ quay đầu trở lại đến đôi Kim Taeyeon an ủi nói một câu.

Kim Taeyeon lặng lẽ gật đầu, sau đó vừa xoay người nhìn về phía trống rỗng phòng bệnh, dưới hai tay ý thức chăm chú vắt cùng một chỗ, đầu ngón tay bóp có chút trắng bệch.

OPPA,

Người ở đâu?

...

...

Lúc này, Han Woo đứng ở một tầng thang lầu trong, thoáng đẩy ra an toàn cửa ra môn, chính đi vào trong quan vọng.

Còn thật là y viện?

Đương Han Woo quan sát một trận đi ra giữa qua lại nhân ăn mặc cử động lúc, trên mặt nhìn không được hiện lên một tia nghi hoặc.

Ở Kim Taeyeon nhắc nhở hần một tý lúc, Han Woo lập tức ý thức được ngày hôm nay có lẽ là một cái thoát đi cái chỗ này thời cơ tốt, Vì vậy hần quyết định thật nhanh địa chạy tới.

Chẳng quá Han Woo nghĩ muốn đi ra ngoài còn phải trước quan sát một chút đây rốt cuộc là địa phương nào, tài năng biết rốt cuộc nên như thế nào hành động. Sở dĩ hần liền chạy tới cái này tương đối địa phương an toàn xem nhìn một cái, muốn nhìn một chút đây rốt cuộc là một cái địa phương nào.

Mà tựu hiện nay Han Woo quan sát được đích tình huống xem ra, hần ra về thật là ở một nhà y viện, có lẽ nói cùng loại bệnh viện cơ cấu.

Sự phát hiện này để cho Han Woo không khỏi có chút phát sầu, bởi vì mặc kệ nơi này là thật y viện hay là giả y viện, hần cái này cả người sợ rằng căn bản ra không được.

Han Woo trên người bây giờ chính ăn mặc Kim Taeyeon mặc tới món đồ quý danh áo lông, treo cánh tay trái sa mang để cho hần ném, bản thân nửa mang cánh tay trái, áo lông bên trong còn lại là bệnh nhân phục, trên đầu băng gạc cũng đã được hần hủy đi, đem lưu hải buông để che dấu còn có chút dấu vết vết sẹo.

Mặc đồ này ở y viện hành tẩu không coi vào đâu, nhưng là muốn đi ra ngoài sẽ không thái khả năng.

Han Woo có chút nóng nảy, hần bây giờ thân thể cũng liền đi một chút lộ tạm được, đi một hồi còn phải dừng lại nghỉ một lát mà, tựu trạng huống này, nếu như những người đó phát hiện bản thân không thấy, trong chốc lát tựu sẽ tìm được bản thân.

"Ta đã biết, ta đã biết, người đừng thúc dục, ta đang muốn đi thay quần áo đây, thay quần áo xong lập tức tới ngay..."

Mà coi như Han Woo có chút hết đường xoay xở thời gian, một cái dáng vẻ thầy thuốc nam nhân bỗng nhiên một tay cầm điện thoại di động một bên nói điện thoại một bên bước nhanh đi qua Han Woo trước mặt.

Thay quần áo?

Han Woo ánh mắt của hơi hơi sáng ngời, nhìn một chút cái kia nam bác sĩ bước nhanh rồi đi bóng lưng, do dự một chút, nắm thật chặt trên người áo lông, giữ cửa triệt để đẩy ra, sau đó không ngần ngại đi theo hần.

Nam thầy thuốc cước bộ rất nhanh, Han Woo chỉ có thể hết sức làm cho bản thân đuổi kịp hần, đồng thời cố nén ngực và cánh tay trái hàng loạt đau đớn, để cho mình tận lực tự nhiên theo. Dọc theo con đường này cũng gặp phải không ít ra về là bác sĩ và bệnh nhân nhân, nhưng Han Woo không có sợ hãi rụt rè, tận lực bảo trì thần thái tự nhiên đi qua bên cạnh bọn họ.

Rốt cục, lại đi hai phút tả hữu, cái kia nam bác sĩ ở một gian phòng đang lúc ngừng lại, sau đó móc ra một cái chìa khóa mở rộng cửa đi vào.

"Nam thay y phục đang lúc".

Han Woo trốn ở khúc quanh liếc một cái cửa phòng phương bài tử, lúc này mới phóng tâm mà thở phào nhẹ nhõm, giờ lên duy nhất có thể sử dụng tay phải nhẹ nhàng đặt tại ngực, dĩ thử đến để cho trong ngực phập phồng trình độ ít một chút, giảm bớt một ít trong lồng ngực truyền tới từng đợt căng đau.

Thoáng chậm nhiều một điểm lúc, Han Woo có chút kinh ngạc cúi đầu nhìn thoáng qua thân thể của chính mình, hần có chút ngoài ý muốn dĩ ngày hôm nay loại này vận động cường độ, bản thân cư nhiên chỉ là bởi vì dính dáng vết thương mà cảm thấy đau đớn, nhưng cũng không có thường lui tới cái loại này cảm giác mệt mỏi.

Lẽ nào ở một lần viện thân thể cũng thay đổi khá một chút?

Han Woo không khỏi ở trong lòng tự giễu dường như nở nụ cười một tý.

"Ca."

Lúc này, thay y phục đang lúc môn lại mở ra, Han Woo vội vã nhìn lại.

Cái kia nam bác sĩ trong tay hoàn cầm bộ điện thoại di động, nhưng trên người món đồ bạch đại quái đã đổi thành thường phục áo khoác, hần vừa đi ra khỏi đến tựu lập tức về mặt sốt ruột về phía đường về chạy đi, lúc đi hoàn thuận lợi dẫn theo một tý môn.

Trong lòng nhất thời cả kinh, Han Woo mở to hai mắt nhìn chăm chăm cái kia môn hoảng động, sau cùng... Để lại một cái khe hở!

Ở trong lòng thờ phào nhẹ nhõm, Han Woo vừa quay đầu nhìn một chút người thấy thuốc kia rồi đi phương hướng, xác nhận hẳn đã sau khi rời khỏi, vừa lại nhìn chung quanh có người hay không.

Xác định tất cả an toàn sau đó, Han Woo lập tức đi ra phía trước, chậm rãi đẩy cửa ra rất nhanh liếc một cái thay y phục đang lúc bên trong, xác định không có những người khác, đón mới phóng tâm mà trực tiếp đi vào, mặt khác cũng chưa nhớ cẩn thận đóng cửa lại.

Thay y phục đang lúc dặm không gian ngoài Han Woo dự liệu hơi lớn, có sáu hàng tủ quần áo, mỗi bài tủ quần áo ít nói cũng có mười người ngăn tủ.

Để cho Han Woo cảm thấy may mắn là, tuy rằng phần lớn tủ quần áo đều là đang đóng, nhưng là có tiểu bộ phận không có đóng cửa, đại khái ở chỗ này thay quần áo bác sĩ lẫn nhau đều rất quen, cũng không có cẩn thận như vậy.

Ở rất nhanh xem một tý, Han Woo tựu từ quỹ cửa mở ra bộ phận trong tủ treo quần áo chọn lựa nhất kiện hắc sắc áo lông cùng với nhất kiện bó sát người quần jean. Sau khi chọn xong hẳn nghĩ còn giống như lọt chút gì, cúi đầu nhìn một chút, phát hiện trên chân hoàn mang dép, Vì vậy lập tức chung quanh nhìn.

Rốt cục, cũng không biết là người nào để đặt, Han Woo ở trong một cái góc phát hiện một cái giày hộp, bên trong là một đôi giày thể thao.

Nhưng mà, ngay Han Woo ngực một trận dễ dàng, dự định bắt đầu thay đổi quần áo và đồ dùng hàng ngày thời gian.

"Thực sự? Người xác định? ..."

"..."

Han Woo chợt nghe được ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một trận không rõ tiếng người nói, tận lực bồi tiếp một trận cái chìa khóa tiếng mở cửa!

Ngực rồi đột nhiên cả kinh, Han Woo trên mặt của nhất thời có chút bối rối.

...

"Đương nhiên là thực sự, khuya ngày hôm trước ta tận mắt đến hai người bọn họ ước hẹn."

"Ai tây, thực sự là! Người nói vì sao giống ta đàn ông ưu tú như vậy sẽ không có nữ nhân yêu mến đây? Vì sao nữ nhân đều yêu mến cái loại này tượng phụ nữ có chồng như nhau lớn lên so với nữ nhân hoàn tú nam nhân? Vì sao? !"

"Coi như hết người a, coi như hết. Nhân gia thể nhưng đông quốc tốt nghiệp cao tài sinh, người đâu so với được với nhân gia?"

"Cái gì? ! Nha, UU đọc sách (www.uukanshu.com) tiểu tử người..."

Hai gã nam bác sĩ vừa nói vừa cười đi đến, mà trước còn đang thay y phục đang lúc dặm Han Woo nhưng biến mất không thấy.

"Hô ——"

Han Woo dựa vào ở trên cửa, bên tai nghe chỉ có một môn chỉ cách thay y phục đang lúc trong hai người nói chuyện.

Lúc này một gian ở vào thay y phục đang lúc góc phòng rửa mặt, Han Woo vừa ở cuồng quít giữa liếc nhìn phòng rửa mặt trên cửa thủy tinh lộ ra mơ hồ ngọn đèn mới phát hiện, cũng may tay hẳn chân nhanh, không có bị phát hiện.

Hơi hơi thờ hồn hể, Han Woo nữa quay đầu tùy ý quan sát một chút căn này phòng rửa mặt, không gian coi như không nhỏ, có sáu cái ao, ngoại trừ không thể tắm ở ngoài cái khác nên đều dư dả.

Nhưng mà lúc này, bỗng nhiên, Han Woo chỉ chỉ là theo bản năng xem kỹ động tác cho ăn, hẳn chậm rãi tựa đầu quay trở lại, nhìn về phía vừa hẳn quét mắt qua một cái phòng rửa mặt cái gương.

Có chút trên mặt tái nhợt dần dần lộ ra nghi ngờ biểu tình, Han Woo kéo đã tương đương một mỗi thân thể chậm rãi đến gần cái gương, nhú mày địa nhìn trong gương bản thân.

"Xôn xao."

Dưới hai tay ý thức buông ra, ôm vào trong tay quần áo và đồ dùng hàng ngày nhất thời tựu tuột xuống đất, Han Woo về mặt tái nhợt nhìn mình trong kiếng, môi không ngừng mấp máy, trong ánh mắt, cư nhiên tràn đầy khiếp sợ.

Nuốt một ngụm nước bọt, Han Woo mạnh tựu giơ tay lên đem trên mặt mình cái khác này băng bó băng gạc kéo xuống, sau đó phứt chốc... Hai mắt của hẳn hoàn toàn mở to, trong mắt con người nhìn không được chợt co rụt lại!

Phảng phất một máu xông lên ót, hẳn cơ hồ là thốt ra địa gọi ra một câu nói.

"Người... Người là ai? !"

Thanh âm khàn khàn giữa mang theo hết áp lực, hiển nhiên hẳn ở vạn phần trong khiếp sợ cũng chưa hoàn toàn quên bên ngoài còn có hai người, nhưng mà hẳn tựa hồ cũng không có chú ý tới, hẳn lúc này sử dụng ngôn ngữ... Rõ ràng là tiếng Hàn! ! !

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Người là Kim Ji Woo!

Han Woo vẽ mặt khiếp sợ nhìn cái gương.

Lúc này trong gương phản chiếu ra là hể ra thập phần tuấn lãng mặt của lỗ.

Cận nên mặt trái xoan nhưng không mất góc cạnh mặt của khuếch, có chút bệnh trạng bạch da, đôi môi hơi mỏng, té thả cao mũi, màu đen lưu hải nhu thuận tự nhiên vừa tốt bao trùm đến lông mi, mà lưu hải hạ là một đôi hơi lộ ra hẹp dài con ngươi, lông mi dài nhỏ, màu quang điểm hết, dường như hắc ly vậy lóe sáng.

Có thể nói, bỏ trên gương mặt không ảnh hưởng toàn cục một chút vậy kết vết sẹo, lúc này hể ra tương đương hoàn mỹ khuôn mặt.

Thế nhưng Han Woo bắt tại hồ gương mặt này rốt cuộc có bao nhiêu sao đẹp trai, hẳn quan tâm là. . . Gương mặt này không phải của hẳn!

Han Woo lúc này tư tư loạn thành nhất đoàn, hẳn thậm chí không có chú ý tới mình vừa sử dụng là tiếng Hàn, tay phải của hẳn nắm thật chắc bên cạnh cái ao ven, một đôi đẹp mắt con ngươi phiếm hồng địa gắt gao nhìn chăm chăm mình trong kính, tựa hồ ý đồ tại đây trương hẳn xa lạ chỉ cực trên mặt tìm được chút nên dấu vết của mình.

Đáng tiếc, hẳn thất bại.

Hẳn vô pháp tại đây trương so với chính mình vốn là khuôn mặt đẹp trai gấp trăm lần trên mặt của tìm được dù cho một tia một hào giống nhau, ngay cả hẳn nguyên bản tồn tại ở khỏe mắt nốt ruồi nhỏ đều không thấy.

Chờ một chút.

Nghĩ đến tiểu chí, Han Woo sắc mặt của bỗng nhiên lại đổi đổi, vội vàng bắt đầu cời trên thân y phục.

"Tê —— "

Cái này khê động lập tức chạm đến đến rồi thương thế, Han Woo phải phóng động tác chậm, khó khăn bỏ đi bên ngoài bộ áo lông.

Ở bỏ đi áo lông hậu, Han Woo nhìn không được giờ tay lên nhẹ nhàng nhéo nhéo vai trái. Kinh qua trong khoảng thời gian này sau khi vận động, cánh tay trái của hẳn tựa hồ tình huống có chút không ổn, bất quá bây giờ hẳn cũng không đoái hoài tới những thứ này, rất nhanh hẳn cứ tiếp tục bắt đầu bỏ đi trên người bệnh nhân phục.

Ngay cả bệnh nhân phục cũng sau khi cời xuống, Han Woo trên thân cũng chỉ còn lại có tận cùng bên trong mặc dùng để cố định nhũ bạch sắc lực đàn hồi hung mang, hẳn cũng không có lại cời đi, như vậy đã đủ rồi.

Han Woo lẳng lẳng nhìn trong kính mình nửa người trên, hung mang che ở hơn phân nửa, nhưng là từ lỗ song chương thượng tuyến điều nhu hòa bắt thịt của cùng với mơ hồ đó có thể thấy được nửa người trên hoàn mỹ đường viền, Han Woo đã đó có thể thấy được rất nhiều thứ.

Cơ hồ là theo bản năng giờ lên cánh tay phải, dùng sức nắm chặt nắm tay, nhất thời, một loại chẳng bao giờ thể nghiệm qua lực lượng cảm tình truyền tới.

Không tự chủ được kiềm nuốt một týt, hơi thở thoáng nặng thêm, Han Woo có chút thất thần nhìn tay phải của mình, trước tất cả suy đoán, cố kỵ, phần nộ toàn bộ vào giờ khắc này đánh nát!

Han Woo trong đầu hiện tại chỉ có hai người tìm cách, người thứ nhất rất vô căn cứ, nếu như Han Woo không có kinh lịch đây hết thấy, khi hẳn nhận tri trong loại ý nghĩ này và không thể nào là hoa ngang bằng. Người thứ hai tìm cách hơi chút kháo phổ một điểm, nhưng đồng dạng bất khả tư nghị.

Hai cái này tìm cách đánh thẳng vào đầu óc của hẳn, làm Han Woo ngờ ngác cứ như vậy ở phòng rửa mặt đứng yên thật lâu,

Như là mất đi năng lực suy nghĩ như nhau cứ như vậy đứng.

Thăng đến. . .

"Ta gần nhất ở phụ cận phát hiện một nhà vị đạo đặc biệt ca tụng thịt quay điểm, đợi lát nữa mang người cùng đi."

"Thực sự? Ăn thật ngon?"

"Dĩ nhiên. . ."

"Bằng."

Mạnh, Han Woo như là đột nhiên phục hồi tinh thần lại như nhau, ánh mắt của hắn hoảng hốt một tý, sau đó xuống phía dưới, chậm rãi rơi vào rơi xuống đất này quần áo và đồ dùng hàng ngày thượng.

Vài giây lúc, trên mặt của hắn bỗng nhiên lộ ra một loại thần sắc kiên định, chống thân thể bà này quần áo và đồ dùng hàng ngày nhấc lên.

Hắn phải chứng minh một tý, ý nghĩ của chính mình!

...

...

"Thế nào?"

Y viện nào đó tăng tiêu sái lộ trình, người thấy thuốc kia và Kim Taeyeon chính về mặt lo lắng từ trước đến nay báo cáo bảo an hỏi.

"Không có bất kỳ phát hiện nào, không ai thấy qua phù hợp đặc thù bệnh nhân, toàn bộ đại lâu cơ bản đều đã tìm, hắn ăn mặc bệnh nhân phục căn bản ra không được, có thể tới chỗ nào?" Đến báo cáo bảo an rất buồn bực nói rằng.

"Hô ——"

Bác sĩ về mặt phiền táo địa thờ dài một hồi, hai cái tay xé rách lưng tại chỗ đảo quanh.

Kim Taeyeon làm như vô lực ngồi xổm trên mặt đất, giấu ở khẩu trang hạ trên khuôn mặt nhỏ nhắn không có chút huyết sắc nào, cứ như vậy lẳng lẳng khảm tron bóng đá cẩm thạch mặt đất.

Thời gian đã qua rất lâu rồi, bọn họ vận dụng sở hữu có thể vận dụng nhân thủ đến sưu tầm, nhưng vẫn không có tìm được Han Woo tung tích, ở bộ dáng như vậy xuống phía dưới không chỉ có là Kim gia nhân, sợ rằng ngay cả y viện viện trưởng đô hội kinh động, dù sao một cái đại người sống dĩ nhiên cứ như vậy như là nhân gian chung phát rồi như nhau tiêu thất ở trong bệnh viện.

"Ta đi hoa viện trưởng, để cho giam không thất nhân, nhìn CCTV."

Trầm mặc một hồi, bác sĩ nghĩ chỉ có thể bả sự tình báo cáo cấp viện trưởng.

"Cái kia. . . Kim tiểu thư, người. . . Phải cùng đi nhìn sao?" Bác sĩ nhìn thoáng qua bưng tỉnh thất thần Kim Taeyeon, do dự một chút, nhẹ giọng hỏi nhất cú.

"Ừ?"

Kim Taeyeon như là đột nhiên được giật mình tỉnh giấc như nhau, ngẩng đầu mờ mịt nhìn bác sĩ, bỗng nhiên, trên mặt của nàng lộ ra như là nghĩ tới điều gì biểu tình, nguyên bản âm đạm trong đôi mắt của nàng tuôn ra một chút ánh sáng hy vọng, cả người thoáng cái đứng lên, trong miệng tự lẩm bẩm: "Còn có, còn có một cái nơi ấy không có đi tìm!"

"Địa phương nào? Có thể tìm nơi ấy chúng ta đều đã tìm." Bác sĩ về mặt nghi ngờ hỏi.

"Tầng cao nhất! Tầng cao nhất chúng ta không có đi qua!" Kim Taeyeon như là bắt được sau cùng một cái phao cứu mạng như nhau, có chút kích động nói rằng.

"Tầng cao nhất? ! Làm sao có thể. Như thế nào đi nữa cũng sẽ không. . . Ôi chào! Kim tiểu thư! Kim tiểu thư!"

Thầy thuốc trên mặt lộ ra một tia hoang đường, cũng không chờ hắn nói hết lời, Kim Taeyeon đã tự mình thật nhanh chạy đi.

"Kim tiểu thư! Ai ~"

Bác sĩ nhìn Kim Taeyeon bóng lưng càng ly càng xa, dậm chân, đứng tại chỗ suy nghĩ một chút, vẫn là có ý định đi trước hoa viện trưởng thương lượng nhìn.

...

Kim Taeyeon một đường chạy vội, đưa tới không ít người chú mục, chẳng quá nàng hiện tại không kịp suy nghĩ nhiều như vậy, lo lắng, thậm chí là sợ hãi tràn đầy nội tâm của nàng.

Han Woo cùng nàng hiện nay không có gì cảm tình, thậm chí bọn họ ngày hôm nay mới lần đầu tiên gặp mặt, ngay cả một lần nghiêm chỉnh giao lưu cũng không có, thế nhưng vô luận như thế nào, Han Woo là người nhà của hắn, là thân nhân của nàng, Kim Taeyeon không muốn, cũng không cách nào tưởng tượng, ở gần gũi một tháng trong, nếu như mình mất đi hai người thân nhân, nàng sẽ biến thành cái dạng gì, người nhà của hắn hội trở nên cái dạng gì.

Kim Taeyeon hiện tại đã hoàn toàn không thêm nghĩ nữa Han Woo vì sao mất tích, nàng chỉ hy vọng, Han Woo có khả năng bình an!

"Hô, hô. . ."

Kim Taeyeon chạy đến thang máy trước, không đợi lấy hơi mà bắt đầu điên cuồng đề xuống cái nút. Nàng phải nắm chặt thời gian, bởi vì nàng không cách nào biết được Han Woo hiện tại rốt cuộc gặp cái gì, nếu như chỉ bởi vì nàng hành động thông thả mà tạo thành cái gì vô pháp挽回 hậu quả, nàng không biết nên thế nào tha thứ bản thân.

"Choang!"

Thang máy không có khả năng trực thăng tầng cao nhất, Kim Taeyeon ngồi thang máy đến thang máy có thể đạt tới tầng cao nhất lúc, lập tức tìm được rồi phụ cận an toàn xuất khẩu, theo thang lầu đi lên cấp tốc leo đi.

"Hắc, hắc. . ."

Leo đến một nửa thời gian, Kim Taeyeon ngừng lại, nàng nửa cúi người xuống, hai tay chống tất cái, trải qua một đoạn thời gian lo lắng thụ sợ hơn nửa đột nhiên kịch liệt vận động, thân thể của hắn có chút không chịu nổi.

Chẳng quá, khoảng chừng nghỉ ngơi hơn mười miếu, Kim Taeyeon lần thứ hai hướng về phía trước leo đi.

Hiện tại, nàng không có thời gian nghỉ ngơi.

Rốt cục, đang bò bốn tầng lúc, Kim Taeyeon cuối cùng cũng thấy được tầng cao nhất cửa sắt.

"Ba!"

Cấp tốc mở ra cửa sắt, Kim Taeyeon còn chưa kịp dùng ánh mắt bắt đầu tìm tòi, đã bị trước mắt mình xuất hiện một màn khiến cho vẻ mặt chấn kinh rồi.

Ở Kim Taeyeon tiền phương cách đó không xa thiên thai sát biên giới thượng, lúc này chính đưa lưng về phía nàng đứng một người mặc hắc sắc áo lông và bó sát người quần jean nam nhân!

Kim Taeyeon tròn to song mắt nhìn về phía trước, một tay vô ý thức tựa ô ở tại đã mang khẩu trang trên cái miệng nhỏ nhắn, sợ mình phát sinh một tia thanh âm dẫn đến người nam nhân kia ngã xuống.

Thế nhưng trong nháy mắt sau khi khiếp sợ, Kim Taeyeon nhìn người đàn ông này bóng lưng, phát giác hình như có chút quen mắt.

Bỗng nhiên, trong đầu hiện lên một cái ý niệm trong đầu, hơi thở trong nháy mắt nặng thêm, hai mắt lập tức mở lớn hơn, nàng cơ hồ là thốt ra rồi lại có chút tiểu tâm dục dục nhẹ kêu một tiếng.

"O, OPPA?"

Nghe được thanh âm của nàng, đạo kia đứng ở sát biên giới thượng nhìn qua có điểm lưng lay sắp đổ thân ảnh của dừng lại một chút, đón, hắn chậm rãi quay đầu nhìn về phía Kim Taeyeon.

Quả nhiên! !

Kim Taeyeon vừa cũng bởi vì sau khi vận động có chút mặt đỏ thắm sắc nhất thời vừa trắng nhợt, nhìn trộm xa lạ giữa mang theo một điểm quen thuộc lạnh lùng khuôn mặt, nàng cảm giác hô hấp của mình tựa hồ cũng phải đình chỉ.

"O, OPPA, là. . . Có đúng hay không, chuyện gì xảy ra? Có đúng hay không, người không thích ta? Không có. . . Không quan hệ, ta lập tức, lập tức rời đi, sẽ không lại tới quấy rầy người, sợ dĩ, người không nên, không nên. . ."

Kim Taeyeon có chút nói năng lộn xộn địa nói, giấu ở khẩu trang hạ tương tiểu lệ trên khuôn mặt nhỏ nhắn hầu như viết đầy hoảng trương và sợ.

Han Woo lẳng lặng nhìn mình ngày hôm nay đều đi ra ngoài cái này "Muội muội", biểu tình lạnh lùng đạm nhiên, như nhau trước hắn không sai biệt lắm một tháng trong như nhau, vậy mà lúc này hắn, nhân thân ở chỗ sâu trong nhưng mang theo một loại nói không rõ sở phức tạp, nhất là khi hắn thấy rõ Kim Taeyeon trong đôi mắt của đầy cõi lòng cái loại này lo lắng còn có hoảng trương tình lúc, thì càng làm hắn vốn là khó diễn tả được tâm tình trở nên phức tạp hơn.

Nhưng mà, mặc dù nội tâm lúc này cuộn cuộn trứ hứ đa đa phức tạp nổi lòng, Han Woo trên mặt của đều bất động thanh sắc, đồng thời, hấn ở thoáng liếc mấy cái đứng ở nơi đó thập phần chân tay luống cuống địa muốn khuyên mình Kim Taeyeon lúc, cư nhiên lần thứ hai quay đầu trở lại đi!

"OPPA!"

Thấy Han Woo động tác, Kim Taeyeon tâm thoáng cái co rúc nhanh đứng lên.

Chẳng quá lúc này đây, Han Woo không có dừng lại, hấn giang hai cánh tay, thân thể trực tiếp về phía trước một đảo.

"OPPA! ! !"

Kim Taeyeon trong mắt con người trong nháy mắt co rút lại, nàng quát to một tiếng, xông tới, thế nhưng nàng căn bản không khả năng tới kịp, nàng chưa kịp chạy đến sát biên giới, Han Woo, đã tiêu thất ở trước mắt nàng. . .

"O. . . OPPO. . ."

Nhìn về phía trước thoáng cái trống rỗng thiên thai, Kim Taeyeon ánh mắt ngây ngốc thoáng cái than ngồi trên đất, môi mấp máy, kinh ngạc nhìn nói không nên lời một câu.

"Ô ô. . ."

Một lát sau, nước mắt từ trong mắt vô pháp ức chế địa chảy ra, Kim Taeyeon ôm hai chân, tựa đầu thật sâu mai ơ, nàng nỗ lực khống chế được bản thân, nhưng thế nào cũng không khống chế được.

Vừa có một người ly khai bản thân!

Trước đây Kim Ji Yong gặp chuyện không may có thời gian Kim Taeyeon cũng không có quá nhiều biểu hiện ra bi thương, bởi vì nàng còn có người nhà phải chiếu cố, nàng còn có một cái nhỏ hơn muội muội, thậm chí nàng còn có bản thân còn lại thất vị đội viên, nàng không thể khi hấn môn biểu diễn mình bi thương, bởi vì ... này ngoại trừ để cho bọn họ ở bi thương hơn còn muốn lo lắng cho mình, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Sở dĩ, nàng vẫn áp chế bản thân.

Thế nhưng thẳng đến vừa, nàng cũng nữa không khống chế nổi!

Vừa một người thân ly khai thế giới này! Hơn nữa tựa ở trước mặt của nàng!

Kim Taeyeon và Han Woo không có bao nhiêu cảm tình không sai, thế nhưng, nàng biết, hấn giống như Kim Ji Yong, bọn họ đều là trên cái thế giới này người thân cận nhất của mình!

Nhưng là bây giờ, bọn họ đều ly khai, đều ly khai, bản thân, sẽ không còn được gặp lại bọn họ. . .

Kim Taeyeon cứ như vậy khóc, sau đó càng lúc càng lớn thanh, thậm chí ngay cả trên mặt dùng làm cái trang khẩu trang, kính mắt cũng làm cho nàng kéo xuống, lại lớn như vậy thanh địa khóc, tựa hồ muốn hoàn toàn phát tiết ra bởi vì Han Woo, bởi vì Kim Ji Yong mà sinh ra vô pháp ức chế bi thương.

"Ta là ai?"

Ngay tại lúc lúc này, một đạo khăn khăn giữa mang theo thanh âm một mội đột nhiên vang lên.

Kim Taeyeon tiếng khóc chợt cho ă, giờ lên hai mắt đầm lệ mông lung khuôn mặt nhỏ nhắn có chút mờ mịt nhìn về phía trước, mà sau một khắc, hai mắt của nàng đột nhiên trợn to.

Sau giờ ngo ánh dương quang rơi trứ kim xán xán sáng bóng, một đạo cao to thân ảnh biên rút ra lãnh khí biên than ngồi trên đất, một bộ mệ nhọc quá độ hình dạng.

"Cho nên nói, ta cổ thân thể này, rốt cuộc là người nào?"

Kim Taeyeon hình như được thức tỉnh như nhau, nàng lẳng lẳng nhìn trong ánh nắng trưng vừa còn có chút xa lạ nhưng bây giờ quen thuộc tận xương khuôn mặt, trên mặt dần dần lộ ra kinh hi và thần sắc không dám tin, ngay sau đó nàng chú ý tới thân ảnh vấn đề, nàng không có hiểu được "Cổ thân thể này" và chính hấn có cái gì khác nhau, nhưng cơ hồ là theo bản năng hồi đáp.

"Người là Kim Ji Woo!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 10: Khi ta biến thành người

"Kim... Ji Woo?"

"Ta không phải là kêu Han Woo sao?"

Han Woo nhú mồm một cái, có chút nghi ngờ nhìn Kim Taeyeon, hẳn nhớ kỹ rất rõ ràng, cái kia trung niên nam nhân gọi mình Han Woo.

"Hàn... Nga, ừ."

Kim Taeyeon ngẩn người, nước mắt trên mặt đều còn chưa kịp sát, vội vã suy tư một chút, lập tức trở về nghĩ tới, "Đó là người... Không phải là, 'Hàn' là a di dòng họ, lúc này OPPA chính người cho mình lấy tên, chẳng quá ba ba cho người lấy tên chính là Kim Ji Woo."

"A dĩ?"

Han Woo chân mày nhú chặt hơn.

"A? Là..."

Kim Taeyeon trên mặt biểu tình đổi đổi, đột nhiên trở nên có chút nao núng, cúi đầu không dám nhìn Han Woo ánh mắt của.

Han Woo nhìn cúi đầu Kim Taeyeon, trong đầu hồi tưởng lại một chút trước kim gia nhân một ít biểu hiện, ngực lập tức hình như hiểu cái gì.

"Hắc, sò... Dĩ nói, kim Ji... Bất, ta, bây giờ là cái... Từ sinh từ sao? !"

"Bất, không phải..."

Kim Taeyeon không có chú ý tới Han Woo câu hỏi kỳ quái, có chút yếu khí địa hồi đáp: "OPPA người, chúng ta tất cả cũng không có coi người là làm ngoại nhân..."

"Hắc! Ý của người là nói, các người hiện tại ở thương cảm ta sao?"

Han Woo tựa hồ bị khí tới đất cười lạnh một tý, tựa ở thiên thai đá dọc theo thượng, hung hăng hộc ra một hơi thở.

"Không phải! Tuyệt đối không phải!"

"A..."

Nghe được Han Woo tựa hồ đầy cõi lòng oán tức giận ngữ, Kim Taeyeon thoáng cái cả kinh đứng lên, chẳng quá nàng trước ngồi chồm hổm có một đoạn thời gian, thoáng cái đứng lên nhất thời có chút đứng không vững.

Han Woo nhìn thiếu chút nữa té lộn mề một cái Kim Taeyeon, nhìn hoàn động ở trên mặt hẳn một chút giọt nước mắt, trên mặt vừa còn có chút lạnh như băng sắc mặt nhất thời có ta phải trầm tĩnh lại cảm giác, hẳn vội vã hip mắt giả vờ vô sự địa nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thấp cúi thấp đầu xuống, tựa hồ không muốn bị nhân thấy trong mắt hẳn... Nhu hòa.

"Như vậy, ta..."

Han Woo thanh âm của dừng lại một chút, tựa hồ ngôn ngữ nghẹn ở tại hầu nói không nên lời đi, thế nhưng sau cùng hẳn vẫn tiếp theo nói đi ra: "Ta... Mẫu thân ta, nàng, nàng hiện tại ở đâu?"

"A?" Kim Taeyeon có chút co quắp đứng tại chỗ, hình như còn muốn chạy hướng Han Woo nhưng lại không dám, "Ta không biết, ba ba không có, chưa nói qua."

Nghe được Kim Taeyeon lời của, Han Woo vừa ngẩng đầu lên, trên mặt lần thứ hai lộ vẻ cái loại này lạnh lùng thần tình, hẳn nhìn thoáng qua một người cô linh linh đứng ở nơi đó, trên mặt thần tình có vẻ có chút chọc người triu mến Kim Taeyeon, vì không thể xét địa họ khan một tý, tựa hồ nỗ lực nghĩ để cho giọng của mình nghe vào băng lãnh một điểm, sau đó nói tiếp: "Đi bả... Bả ba ba hoa đến, ta có việc muốn hỏi hẳn."

"

"Nga? Nga..."

Kim Taeyeon có chút khéo léo gật đầu, chẳng quá đón nằng như là nghĩ tới điều gì, đôi mắt cũng không trát địa nhìn Han Woo, "Thế nhưng, OPPA, người, thực sự mất trí nhớ sao?"

Mất trí nhớ?

Han Woo hai mắt híp một cái, hồi tưởng trước các loại, trong lòng một ít nghi vấn lập tức giải khai, đồng thời, đáy lòng hoàn đột nhiên dâng lên một loại sâu đậm may mắn.

Mất trí nhớ, nguyên lai bọn họ đã cho ta mất trí nhớ, cứ như vậy cũng không cần ta hao tâm tổn trí tư đi nghĩ đối phó thế nào.

Thấy Han Woo trầm mặc không nói, Kim Taeyeon cho là mình thực sự nói đúng, do dự một chút, ở trong lòng cân nhắc một chút ngôn ngữ, sau đó thoải mái Han Woo đạo: "OPPA, mất trí nhớ kỳ thực cũng không có cùng lắm thì. Thực sự. Chúng ta không phải là đều ở đây sao, ba ba, mẹ ta, a di, ta, còn có Hayeon, chúng ta... Chúng ta đã hội bồi ở bên cạnh người."

Han Woo nhìn thoáng qua vẻ mặt trái tim, rõ ràng sợ kích thích đến mình Kim Taeyeon, đôi mắt ở chỗ sâu trong vừa nhìn không được lộ ra một tia nhu hòa, nhưng trong nháy mắt đã bị hấn che giấu đi, hấn lãnh trứ thanh âm nói rằng: "Được rồi, người đi kêu là được, đi xuống trước đi, ta nghĩ một người dãi một hồi."

"Thế nhưng, người..."

Kim Taeyeon về mặt do dự.

"Không cần lo lắng."

Han Woo giả vờ không nhìn được nói rằng: "Ta muốn chết vừa liền chết."

"Là..."

Kim Taeyeon không thể làm gì khác hơn là trái lại gật đầu, lui trở lại, chẳng quá ở nhanh đóng cửa lại vừa nhìn không được nhìn một chút Han Woo, thấy Han Woo tựa hồ thực sự không có gì dị dạng lúc, nằng mới có chút yên lòng địa đóng cửa lại.

"Quang."

"Hô ——"

Thấy Kim Taeyeon rời đi, Han Woo thờ phào nhẹ nhõm, trên mặt lạnh lùng biểu tình lập tức tiêu thất, ngắt nửu có chút cứng ngắc cổ của, có chút lác lư địa đứng lên, xoay người thăm dò nhìn một chút thiên thai đá dọc theo phía dưới, trên mặt nhất thời lộ ra có chút nghĩ mà sợ biểu tình.

Đá dọc theo phía dưới cũng không phải cùng Kim Taeyeon nghĩ như vậy không trở ngại chút nào vẫn thấy y viện đại lâu phía dưới sân rộng, ở Han Woo chỗ đứng khoảng chừng chừng hai thước nơi ấy có một chỗ dọc theo người ra ngoài bãi đá, mà ở bãi đá bên trái khoảng chừng một thước nơi ấy chính là Han Woo vừa nhảy xuống nơi ấy.

Han Woo nâng tay phải lên, nhìn một chút sung đỏ lòng bàn tay cùng với vài đạo đang sấm máu hoa vết, trái tim vẫn đang ở dĩ một cái khá tàn suất nhúc nhích.

Ở Han Woo phát hiện mình thân thể dị trạng lúc, trước hấn tất cả suy đoán tựu tất cả đều bị đánh vỡ.

Khuôn mặt biến hóa Han Woo hay là có thể dùng trang điểm dung nhan để giải thích, nhưng thân thể căn bản biến hóa để Han Woo vô pháp lại dùng trước lý do mà nói phục mình.

Trước không nói thoáng cái đột nhiên tăng lên không sai biệt lắm mười cm thân cao, chỉ là thân rõ ràng cho thấy hậu thiên rèn luyện hình thành cơ thể tựu cho Han Woo một kích nặng nề.

Han Woo rất rõ ràng bản thân trước tình huống thân thể, sờ dĩ hấn mình bạch thân thể hấn đột nhiên phát sinh loại này hoàn toàn không bình thường biến hóa ý vị như thế nào, cái loại này trọng tổ thân thể các loại hắc khoa học kỹ thuật hiện nay chỉ chỉ gặp phải ở khoa huyền diệu ảnh trong mà thôi.

Đương nhiên, Han Woo tự mình nghĩ đến hai loại khả năng cũng không sai biệt lắm chính là trong phim ảnh mới phải xuất hiện đích tình tiết, thế nhưng hấn ngoại trừ cái này hai trường hợp hoàn thật không nghĩ tới cái khác giải thích.

Sờ dĩ, hấn đánh cuộc một tỷ.

《 đạo mộng không gian 》 dậm tình tiết tương đương khoa trương, nhưng nó trên thực tế ở trên lý thuyết không phải là không khả năng thực hiện, rất nhiều người đều biết, có lúc bọn họ chỗ trong mộng nhưng không biết bản thân ở vào trong mộng, đương nhiên, nếu quả như thật thực hiện, hay là tình tiết căn bản sẽ không tượng điện ảnh biểu diễn như vậy chân thật như vậy. Chẳng quá Han Woo vừa không có trải qua, hấn không có khả năng biết nếu quả như thật thực hiện, đương sự hội là dạng gì cảm giác.

Đây là Han Woo nghĩ tới loại thứ hai khả năng, hắn biết cái ý nghĩ này tương đương ý nghĩ kỳ lạ, thậm chí có hết bị ép hại vọng tưởng chứng vị đạo ở bên trong, thế nhưng, chuyện cho tới bây giờ, hắn thực sự cho rằng đây không phải là không thể nào.

Vì vậy, hắn bắt đầu chuẩn bị nhảy lầu.

Han Woo có liên quan đến qua tâm lý học, minh bạch chính như điện ảnh giữa hình dung như nhau, Sinh Tử Gian kịch liệt tâm lý kích thích có thể cho hắn "Tĩnh" nhiều, nếu như hắn thật là... "Đang ngủ" lời của.

Đương nhiên, Han Woo cũng sẽ không sỏ đến không hề căn cứ địa nhảy xuống, hắn đương nhiên làm khéo tay chuẩn bị, tương đối may mắn là, khi hắn ôm thử một lần tâm tư đi tới y viện đại lâu tầng cao nhất thời gian liền trực tiếp tìm được rồi bản thân địa phương cần.

Một cái có thể nhảy xuống đồng thời có thể để cho hắn tự cứu thiên thai.

Han Woo nhảy xuống thời gian hắn là thật chuẩn bị nhảy xuống, nếu như không thể nói phục bản thân, hắn cũng sẽ không thể đạt được cái loại này Sinh Tử Gian kích thích cảm tình. Chỉ bất quá loại kích thích này cảm tình kỳ thực chỉ cần trong nháy mắt, khi hắn nhảy xuống trong nháy mắt nếu như không thể lập tức "Tĩnh" nhiều, như vậy hắn tự nhiên hiểu không phải là loại khả năng này, đốn, bên tay phải hắn cái kia bãi đá tựa phải thượng dụng tràng.

Han Woo là giang hai cánh tay nhảy xuống, chỉ cần hắn loại bỏ loại thứ hai khả năng, chỉ cần hắn có thể ôm lấy bãi đá mới có thể sống sót.

Trong quá trình này, khó khăn nhất kỳ thực không phải là thể năng, mà là tâm lý tổ chất, ôm đi tìm chết tâm nhảy xuống, sau đó phát hiện sai lúc phải nhanh phản ứng kịp đồng thời chính xác nắm mục tiêu, đây đối với người thường mà nói là một tương đối lớn khiêu chiến.

Cũng may Han Woo trước đây như vậy ta niên sống lại, tâm lý tổ chất còn là vượt qua thử thách, cuối cùng là hữu kinh vô hiểm dùng tay phải bắt được bãi đá.

Hiện tại đầu óc thoáng lãnh tĩnh lúc, Han Woo lập tức nhận thức đến hắn vừa cử động có bao nhiêu sao lỗi mẫn. Nếu như phát sinh một ít thành kiến, nếu như không phải là hắn cỗ thân thể này thân thể tổ chất cũng tương đương vượt qua thử thách, hắn khả năng tự...

Chẳng quá tốt xấu là còn sống, trừ hắn ra đoán chừng phải ở y viện lại tháng một tháng trước ở ngoài, cái khác đều không có gì, hơn nữa, loại thứ hai khả năng cũng loại bỏ, như vậy cũng chỉ còn lại có một cái khả năng.

Han Woo hắn vừa nhảy xuống trong nháy mắt đó cũng không có chứng minh loại thứ hai khả năng, nhưng tại thời điểm này, UU đọc sách (www.uukanshu.com) trong óc của hắn hiện lên một vài thứ...

Tiếng Hàn.

Chuẩn xác mà nói, là có quan tiếng Hàn ký ức, vừa nhảy xuống thời gian quá nguy hiểm hắn chưa kịp quán, chờ bò lên lúc mới có công phu đi hồi tưởng, để cho hắn càng kinh ngạc chính là, khi hắn mới vừa bắt đầu hồi tưởng, cô ký ức thật giống như hóa thành hắn bản năng như nhau, để cho hắn thoáng cái tựa nắm giữ tiếng Hàn, hoàn toàn nắm giữ.

Sở dĩ hắn vừa tài năng tựa như và Kim Taeyeon giao lưu, ở nói chuyện với nhau trong quá trình hắn phát hiện tiếng Hàn tựa như biến thành của hắn một loại khác tiếng mẹ đẻ như nhau, thập phần tự nhiên tựa như nói ra, điểm này để cho Han Woo xác định ý nghĩ của chính mình.

Hồn mặc, a, nguyên lai trong phim ảnh diễn không hoàn toàn là giả...

Han Woo biểu tình quái dị địa nhìn tay phải của mình, sau đó chậm rãi nắm lại, yên lặng cảm thụ được cái loại này từ thân thể truyền tới lực lượng cảm tình, dần dần, một loại phát ra từ nội tâm vui sướng từ ánh mắt của hắn ở chỗ sâu trong chậm rãi hiện ra đến.

Chậm rãi ngừng đầu, Han Woo há mồm phun ra một đoàn bạch khí, hít một cái có chút ướt át hai mắt, sau đó lẳng lẳng nhìn bầu trời.

Không biết có phải hay không là tâm lý nguyên nhân, Han Woo luôn cảm thấy, bây giờ bầu trời tựa hồ đặc biệt sáng sủa, trạm màu xanh nhạt, có mây trắng, có phi điều.

Bỗng nhiên, hắn nở nụ cười, cười đến rất xán lạn, nếu như lúc này Kim Hayeon phát hiện ở một bên nhất định sẽ kinh ngạc mở to hai mắt.

Bởi vì lúc này Han Woo trên mặt của không chỉ có đã không có cái loại này sanh nhân vật cận lạnh lùng, hơn nữa, nụ cười của hắn giữa, tựa hồ mang theo một loại trước ở trên người hắn chẳng bao giờ thấy qua... Sức sống.

"Cái này, rốt cuộc bồi thường sao?"

Han Woo cười dừng Hán ngữ nói rằng, tay phải chặt nắm chắc thành quyền, giống như là, bắt được cái gì...

...

Chương 11: Ta cùng với nàng trong lúc đó

"Ta, mẫu thân ta. . . Qua đời?"

". . . Là."

Kim phụ tôn trọng tôn trọng gập đầu, hai tay nắm thật chặt cùng một chỗ, cúi đầu không dám chạm đến Han Woo ánh mắt.

Han Woo mím môi một cái thần, thoáng cái tựa ở gối đầu thượng, ngực thoáng cái tuôn ra không biết là may mắn hay hoặc là cái gì khác phức tạp tâm tình.

Trong phòng bệnh, Kim mẫu ngồi ở kim phụ bên người, Kim Taeyeon và Kim Hayeon đứng ở cạnh cửa, có chút khản trương nhìn bên này.

Sự tình có điểm biến hóa, nghe tới Kim Taeyeon nói trầm mặc một tháng không có mở miệng Han Woo bỗng nhiên lên tiếng, Kim gia nhân thoáng cái đều đã tới.

"Chờ một chút."

Han Woo nhìn trần nhà trắng nõn, trong đầu bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, "Nếu như, mẫu thân ta đã sớm qua đời, như vậy, ta mấy năm này là ai nuôi lớn? Vì sao ta không có ở trong nhà?"

Kim phụ có chút cứng ngắc sắc mặt của bất biến, chỉ là hai tay cầm thật chặt, há miệng muốn trả lời, thế nhưng nói đến tát vào mồm làm thế nào cũng nói không nên lời, chỉ có thể trầm mặc ngồi ở chỗ kia.

Kim Taeyeon và Kim Hayeon nhìn nhau liếc mắt, cũng phát giác sai, kim phụ Kim mẫu trước cũng chỉ cùng các nàng nói qua các nàng có một cùng cha khác mẹ ca ca, nhưng là lại không có nói qua a di kia, bây giờ muốn vừa nghĩ hoàn thật sự có vấn đề.

"Đúng rồi, ba ba, tượng người nói a di ở OPPA năm tuổi thời gian thì qua đời, vì sao người không đem OPPA nhận về nhà a?" Kim Hayeon nhanh mồm nhanh miệng, trực tiếp hướng kim phụ hỏi.

Kim phụ nhìn một chút mình hai người nữ nhi, nhìn các nàng nghi ngờ trên mặt, trương liễu trương chủy, vẫn không thể nào nói ra cái gì.

"Bởi vì khi đó trong đã có Ji Yong và Taeyeon."

Lúc này, một mực kim phụ hai bên trái phải trầm mặc Kim mẫu lên tiếng.

Han Woo nghe vậy sừng sốt, chợt nghĩ tới điều gì, nhìn cúi đầu trầm mặc kim phụ cùng với ngồi ngay ngắn ở đó trong sắc mặt đạm mạc Kim mẫu, trong ánh mắt hoặc mắt xòng lên một tia thăm thiết trào phúng còn có tận xương băng lãnh, "Sở dĩ, các người xử lý như thế nào ta?"

"Tìm cảnh sát tổng người đi viện mồ côi." Kim mẫu đón thần sắc lãnh đạm nói rằng, trong giọng nói không mang theo bất kỳ cảm tình gì.

"Cái gì?!"

Kim Hayeon mở to hai mắt, vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn mẫu thân của mình.

Kim Taeyeon cũng vẻ mặt không dám tin nhìn phụ mẫu của chính mình, cúi đầu kim phụ, đạm nhiên đến thậm chí có thể nói lạnh lùng Kim mẫu, nàng đột nhiên phát hiện, bản thân có điểm không biết bọn họ.

"Các người, bà. . . Bà mới năm tuổi lớn OPPA đưa đến viện mồ côi?"

Kim Taeyeon không chế được tâm tình của mình, tận lực để cho thanh âm nghe vào chớ như vậy run.

". . . Là."

Kim phụ lên tiếng, lúc này thanh âm của hắn nghe vào dị thường trầm thấp hơn nữa khàn khàn.

Kim Taeyeon hít một hơi thật sâu,

Cảm giác tựa hồ có đoàn đông tây ngăn ở ngực, rất trầm trọng rất khó chịu, căn bản không biết đón phải nói như thế nào.

Kim Hayeon đích tình huống cũng không sai biệt lắm, nàng nhìn phụ mẫu của chính mình, nhìn nằm ở trên giường Han Woo, vành mắt dần dần phẫm hồng, sau đó đột nhiên xoay người, kéo cửa ra thoáng cái thì chạy đi.

Thấy Kim Hayeon cử động, kim phụ liền vội vàng đứng lên, tựa hồ muốn đuổi theo, nhưng là muốn nghĩ, cuối cùng vẫn là bỏ qua, đặt mông vừa ngồi xuống, trong miệng phát sinh một tiếng thật dài thở dài.

Mà Han Woo nhưng thật ra rất bình tĩnh, hắn nhìn thoáng qua Kim Hayeon phượng hướng ly khai, bỗng nhiên không hề nói hắn thân thể chuyện, đổi đề tài hỏi: "Ta, xảy ra tai nạn xe cộ thời gian có mang theo vật gì không?"

"Có, Hayeon và ta nói rồi, chẳng quá OPPA người. . . Người không có ở nhà của ta hộ khẩu thượng, không có biện pháp chứng minh chúng ta. . . Chúng ta là người nhà của người, sở dĩ chỉ có thể chính người đi dẫn." Kim Taeyeon dứt quãng hồi đáp, trong thanh âm tựa hồ cũng mang cho một tia khăn khăn.

Han Woo gật đầu, vừa liếc nhìn lại lần nữa cúi đầu kim phụ còn có bên cạnh Kim mẫu, ngẩng đầu nhìn trần nhà, thần sắc không hiểu, chẳng biết đang suy nghĩ gì.

. . .

. . .

1 1 tháng 23 ngày.

"OPPA. . ."

Kim Hayeon cầm lấy Han Woo tay của, cái miệng nhỏ nhắn biết rất rõ ràng.

Han Woo quay đầu nhìn thoáng qua Kim Hayeon, trên mặt không khỏi toát ra một tia không khỏi phát giác nhu hòa, nhưng hắn tịnh không nói gì thêm, mà là quay đầu trở lại đi nói với Bae Bin: "Kiểm sát trưởng, xin lỗi, làm phiền người đi một chuyến, ta cái gì đều không nhớ rõ, Seoul đối với bây giờ ta đến nói thật rất xa lạ."

Bae Bin cẩn thận nhìn một chút Han Woo trên mặt nhàn nhạt đáng tươi cười, trên mặt cũng lộ ra một cái mỉm cười, "Không quan hệ, quay về với chính nghĩa ta vừa vặn có thời gian. Những thứ này chính là có trong hồ sơ phát hiện trạng còn có từ trên người người tìm được đồng tây, người xem một chút, sau đó ký cái chữ có thể cầm đi."

Nói, Bae Bin đưa cho Han Woo một cái túi và plastic giáp văn kiện.

Han Woo mở túi ra vừa nhìn, đồ trong túi cũng không nhiều, tổng cộng thì hai món khác, là cái ví tiền, còn có một tọa nhìn qua có chút không trọn vẹn pho tượng.

Han Woo thân thủ đi vào lấy ra pho tượng kia, xúc tua lúc một mảnh cảm giác lạnh như băng truyền đến, loại cảm giác này để cho hắn có chút quen thuộc, tỉ mỉ quay về suy nghĩ một chút, thoáng cái nhớ tới, bản thân trước hình như là cầm một tòa trong xe pho tượng đập vỡ cửa kiếng xe mới thoát ra tới.

"Lúc này?"

Han Woo quan sát một tý chỗ ngồi này tựa hồ ở đập ra thủy tinh lúc được hắn khiến cho có chút khuyết tổn, đồng thời hắn thấy tạo hình có chút quái dị pho tượng.

"Không biết." Bae Bin khẽ lắc đầu một cái, "Chắc là người trong xe trạng sức phẩm đi. Chúng ta đến hiện trường thời gian, pho tượng này ngay xe hai bên trái phải cách đó không xa trên mặt đất, mặt trên còn có hết thủy tinh tiết, chúng ta phòng chừng người chính là dùng pho tượng này tạp miếng thủy tinh đào ra ngoài xe."

"Nga? Lúc này không khuôn mặt nam a." Kim Hayeon nhận ra pho tượng này, có chút kinh ngạc nói rằng.

"Không khuôn mặt nam?"

Han Woo quay đầu nhìn Kim Hayeon.

"Ừ." Kim Hayeon gật đầu, trên mặt có ta ngạc nhiên biểu tình, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) "Là một cái manga nhân vật, tỷ tỷ tương đương yêu mến đây. Chẳng quá, OPPA trước người cũng yêu mến không khuôn mặt nam a?"

Han Woo nghe vậy sững sờ, cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay pho tượng, chợt hình như nghĩ tới điều gì, trên mặt hơi có chút kỳ dị thần tình, nhưng không nói thêm gì nữa, bả pho tượng thả trở lại, càng làm cái ví tiền đem ra.

Ví tiền bản thân kiểu dáng không có gì đặc biệt, chính là một cái trường khoản hắc sắc da thật ví tiền, nhìn qua nhưng thật ra cổ cổ nang nang. Han Woo mở vừa nhìn, phát hiện đồ vật bên trong cũng dị thường bình thường, treo một cái chìa khóa, sau đó, cũng chỉ du tiền.

Han Woo tùy tiện rút ra hé ra đến, nhìn một chút, là hé ra mặt giá trị 5 vạn hàn nguyên, lại tỉ mỉ kiểm tra một chút, phát hiện trong bao tiền tất cả đều là loại này mặt đáng giá tiền giấy, phỏng chừng một tỷ, không sai biệt lắm có 30 trương tả hữu.

Han Woo biết hàn nguyên mặt giá trị khá lớn, thế nhưng cụ thể 5 vạn hàn nguyên rốt cuộc có thể mãi nhiều ít đồng tây hán cũng không biết.

Suy nghĩ một chút, Han Woo bả trong bao tiền cái chìa khóa đem ra, sau đó đem ví tiền tính nhét vào Kim Hayeon tay của trong.

"O, OPPA. . . Người, lúc này đang làm gì?"

Kim Hayeon tròn tròn mắt, đương nhiên nhìn thấy Han Woo trong bao tiền những tiền kia thời gian liền không nhận được mở to hai mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy biểu tình khiếp sợ, mà khi nàng nhìn Han Woo đem cái chìa khóa đem ra nhưng bả những tiền kia mang theo ví tiền cùng nhau nhét vào trong tay của mình thời gian, cả người đều ngây người.

Đứng ở một bên Bae Bin cũng có chút kinh ngạc nhìn Han Woo, Han Woo trong bao tiền gì đó hán không có bay qua, nhưng là bởi vì đã sớm biết Han Woo nên tương đương có nhiều, sờ dĩ mới vừa mới nhìn đến trong bao tiền những tiền kia cũng không phải rất kinh ngạc, chẳng quá Han Woo hành động này nhưng thật ra để cho hán có chút kinh ngạc, Han Woo muốn làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Toàn bộ cuộc sống mới. . . Bắt đầu rồi!

"Ta cái gì đều không nhớ rõ, sờ dĩ, không biết cư trú cái y viện rốt cuộc phải bao nhiêu tiền, số tiền này người đếm một chút khán, nếu như thiếu ta lúc lại bỏ cho các người, nếu có thặng dư thì cho người đương tiền tiêu vật dùng đi."

Còn hơn Bae Bin phản ứng của hai người, Han Woo lại có vẻ bình tĩnh rất nhiều, hán vừa lái miệng giải thích, một bên làm chuyện của mình, hán bả túi phóng tới trên mặt đất, mở plastic gấp xuất ra kẹp ở giữa viết ký tên, dùng một chút, sau đó ở văn kiện trên có ta lạng quàng ký trừ mình hàn văn tên.

Nghe được Han Woo lời của, Kim Hayeon có chút bình tĩnh hô hấp địa nhìn tiền trong tay túi, đối với một cái vẫn còn đi học học sinh trung học đệ nhị cấp mà nói, cái này hoàn toàn chính là một khoản chưa từng thấy qua cự khoản.

Chẳng quá bỗng nhiên, nàng nhảy mắt một cái, như là nghĩ tới điều gì, nhìn ví tiền ánh mắt của thoáng cái lãnh đạm xuống tới, liếc một cái ở ký tên Han Woo, do dự một chút, thanh âm có chút trầm thấp nói rằng: "OPPA, người. . . Là phải và chúng ta phân rõ giới hạn sao?"

Han Woo động tác dừng lại một chút, bả còn lại vài nét bút viết xong, sau đó quay đầu nhìn Kim Hayeon.

Nhìn tiểu cô nương tựa hồ thoáng cái có chút đỏ lên vành mắt, Han Woo trên mặt lạnh nhạt biểu tình dần dần thay đổi, khóe miệng lặng lẽ giờ lên, chậm rãi hóa thành một cái ôn hòa mỉm cười, "Không phải là phân rõ giới hạn, chỉ là không muốn thiếu cái gì, dù sao người cũng biết, người. . . Người OPPA ta và các người trong quan hệ không thể nào hữu hảo."

Kim Hayeon ngẩn ngơ.

Trước lạnh lùng hai tháng ca ca lần đầu tiên nói chuyện với mình, hơn nữa, giọng nói không phải là mình trước đây tưởng tượng như vậy băng lãnh, mà là một loại hình như thâm nhập đáy lòng ôn nhu, còn có. . . Nguyên lai OPPA thực sự lớn lên rất tuần tú, trước hán vẫn mặt lạnh không có chú ý tới. . .

Kết kết thật thật hoảng hốt một trận Kim Hayeon mới hồi phục tinh thần lại, nhìn một chút trước mặt vẫn như cũ vẻ mặt ôn hòa nhìn mình Han Woo, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời quần bách, do dự một chút, có chút lắp bắp địa hỏi tiếp: "Nhưng. . . Thế nhưng, OPPA người vì sao không muốn và chúng ta về nhà ở? Còn có, người mới vừa nói 'Các người', không phải là 'Chúng ta' !"

Han Woo nhận không được "Phốc" địa nở nụ cười một tý, nhìn một chút trên mặt thoáng cái thì lộ ra vài phần tỷ đầu tiểu cô nương, nhưng không có đi trước đề ý tới nàng, quay đầu nhìn về phía Bae Bin.

"Kiểm sát trường, lần thứ hai cảm ơn người bang trợ, ta thánh Hayeon nói, ta án tử chính là người phụ trách. Mặt khác, ta nghĩ lại xin người giúp một chuyện. Người biết, ta đối với tình huống của mình cơ bản hoàn toàn không biết gì cả, ta mong muốn người có thể giúp ta tra một chút ta tư liệu, bắt kẻ là ở nước Mỹ, hoặc là mười sáu tuổi trước ở Hàn quốc, tất cả mọi chuyện. Bái thác."

Nghe được Han Woo lời của, Kim Hayeon sắc mặt của hơi hơi đổi đổi, há hốc mồm tựa hồ muốn nói cái gì, một bộ muốn nói lại thôi dáng dấp, mà Bae Bin đảo không có gì kỳ quái biểu hiện, chỉ là thật sâu nhìn Han Woo liếc mắt,

Cười cười, khẽ vuốt cằm nói: "Người ở đây nước Mỹ chuyện tình ta không tra được nhiều ít, chẳng quá phải tra ở Hàn quốc chuyện tình ta đảo có thể giúp người, sau khi trở về ta sẽ giúp người tận lực tra một chút khán. Mặt khác, ta còn có cái gì cho người."

"Đồng tây?"

"Ừ."

Bae Bin đưa cho Han Woo là món khác, hé ra tạp.

Han Woo có chút nghi ngờ tiếp nhận tấm thẻ này, sau đó tỉ mỉ quan sát.

Tạp tối phía trên dùng hàn văn viết "Cư trú dân đăng ký chứng", Han Woo không biết đây là cái gì giấy chứng nhận, chẳng quá để cho Han Woo có chút kinh ngạc chính là, phía trên kia có hán chính diện chiếu, ảnh chụp hai bên trái phải còn lại là mấy hàng tin tức, có hán hàn văn tên, hàn văn tên hai bên trái phải còn có Han Woo phồn thể tiếng Trung tên "Han Woo", đón phía dưới là là chuỗi dài chữ số, cùng với một cái tựa hồ là địa chỉ tin tức, phía dưới cùng còn có một cái ngày "2014. 1 1. 1" và một cái tựa hồ Seoul một cái địa khu chức vụ tên gọi.

"Cư trú dân đăng ký chứng? Đây là cái gì?"

Han Woo phiên liễu phiên tấm thẻ này, có điểm không hiểu, mà một bên Kim Hayeon nhìn thấy tấm thẻ này trên mặt cũng phút chốc nảy lên một tia mừng như điên, như là hiểu cái gì, sau khi xong hoàn dùng sức mà nhìn chăm chăm là chuỗi dài chữ số phía dưới cái kia tựa hồ là địa chỉ tin tức.

Bae Bin khoe miệng kiều kiều, trên mặt lộ ra một cái ý tứ hàm xúc không rõ đáng tươi cười, hồi đáp: "Cư trú dân đăng ký chứng, thì là thẻ căn cước của người, chúc mừng người, vừa biến thành đại hàn dân quốc công dân."

"Cái gì? !"

Han Woo mở to hai mắt, vẻ mặt kinh ngạc đến ngây người nhìn Bae Bin, mà một bên Kim Hayeon cũng cười đến mắt đều híp lại, thậm chí còn tại chỗ bính một tý.

"Kỳ thực người ở đây 10 tháng 1 ngày về nước trước cũng đã xin sửa quốc tịch, " Bae Bin thấy Han Woo trên mặt biểu tình, không biết vì sao nụ cười trên mặt càng đậm, "Chẳng quá không biết vì sao kéo dài tới 1 1 tháng mới phê chuẩn, hơn nữa người nhận một mực y viện, sờ dĩ vẫn gác lại trứ. Ngày hôm nay ta nhiều, thuận tiện giúp người mang tới. Mặt khác, người ở đây Seoul còn có một chỗ bất động sản, địa chỉ ngay chứng thượng."

Nghe được Bae Bin lời của, Han Woo trên mặt vẻ kinh ngạc càng đậm, cẩn thận nhìn một chút trong tay cư trú dân đăng ký chứng, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, cầm trong tay cái chìa khóa cầm lên nhìn một chút.

"Không đúng chính là cái chìa khóa này." Bae Bin mang theo một điểm giọng khẳng định nói rằng: "Được rồi, ta đây thì trước."

"Nga, tốt, xin nhờ chuyện làm phiên người phí tâm." Han Woo thoáng phục hồi tinh thần lại, nói với Bae Bin.

Bae Bin cười cười, lần thứ hai thật sâu nhìn thoáng qua Han Woo, xoay người ly khai.

"Tiếng Anh, sau đó là tiếng Hàn, thế nhưng không hiểu sử dụng kính ngữ. . . Người thực sự mất trí nhớ sao?"

Bae Bin xoay người sau khi rời khỏi, vừa đi trứ, biên tự mình lảm bảm, trên mặt mỉm cười dần dần thu liễm, sau đó vẻ mặt tuôn ra một loại nói không rõ sở thần tình.

Một cái đường đường kiểm sát trưởng nguyên bản đương nhiên là không có khả năng để làm loại này chuyện nhờ vả tình, Bae Bin ngày hôm nay chính là chuyên môn đề Han Woo tới, hán nghĩ nghiệm chứng một chút ngực suy đoán, đồng thời, hán cũng đúng Han Woo rất cảm thấy hứng thú.

Mà vừa ngăn ngại giao lưu lại để cho Bae Bin trong lòng đối với cái này kêu Han Woo nam nhân càng phát ra tò mò.

Vừa đi vào đề chớp mắt suy nghĩ một chút, Bae Bin móc ra điện thoại di động, thông qua một cái mã số.

"Ác, mình vũ a, ta có chuyện nghĩ nhờ người một tý, người còn nhớ rõ ta trước cái kia tai nạn xe cộ án kiện đương sự đi?"

"Đối với, chính là cái kia Han Woo, người giúp ta tra một chút hán mười sáu tuổi trước ở Hàn quốc tư liệu. . ."

...

Han Woo nhìn Bae Bin rời đi bóng lưng, vừa trên mặt kinh ngạc biểu tình cũng bỗng nhiên toàn bộ tiêu thất, trong ánh mắt mang theo một loại không rõ ý tứ hàm xúc.

Không biết vì sao, hán luôn cảm thấy cái này kiểm sát trưởng đối đãi thái độ của hán tựa hồ rất kỳ quái.

"OPPA~ "

Kim Hayeon thanh âm của đề cho Han Woo phục hồi tinh thần lại, hần nhìn thoáng qua vừa nắm mình cánh tay phải bắt đầu bán mạnh tiểu cô nương, không nhìn cười được cười, đột nhiên giờ tay lên, dùng một loại trước chẳng bao giờ hiển lộ trôi qua thân mật tư thái vỗ vỗ đầu của nàng. "Được rồi, người vừa cũng nghe được, ta ở Seoul có phòng ở, cùng lắm thì sau đó người nghỉ sẽ ta đưa, có lẽ ta tới thăm người cũng được."

Kim Hayeon được Han Woo đột như kỳ lai cử chỉ thân mật khiến cho đầu có điểm mộng, chẳng quá nàng rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, không khỏi biết liễu biết mệnh, nàng có thể nghe ra Han Woo nhẹ bỗng trong giọng nói kiên quyết, Vì vậy không thể làm gì khác hơn là bỏ qua quyết định của chính mình, "Được rồi, OPPA người phải nhớ kỹ lời của mình đã nói nga, được rồi, ta đi trở về."

"Có muốn hay không ta tổng người?"

"Không nên! OPPA người bây giờ phòng chừng bản thân ngay cả vận chuyển hành khách trạm đều tìm không được."

Kim Hayeon thề lười, bật người xoay người nhanh như chớp trốn.

Han Woo ngăn người, nhìn tiểu cô nương chạy vội mà đi bóng lưng, vừa nhìn không được "Phốc" địa nở nụ cười một tý.

Han Woo bọn họ hiện tại vị trí nơi ấy chính là Han Woo chỗ ở y viện trước cái kia trên quảng trường.

Hôm nay là Han Woo xuất viện thời gian.

Kinh qua Han Woo tự làm tự chịu, hần thành công ở y viện lại nằm chừng hai mươi thiên.

Bất quá hần cổ thân thể này thân thể tổ chất tựa hồ thực sự rất tốt, khôi phục thật mau, hiện tại Han Woo đã trên cơ bản hành động không có vấn đề gì, cánh tay trái gãy xương bộ vị cũng dài được rồi, đương nhiên, vẫn không thể dùng quá sức, hơn nữa trong tương lai kỷ tháng trong, hơi chút kích thích một chút vận động với hần mà nói đều rất xa xôi.

Vốn có Kim Taeyeon là muốn tới, chẳng quá có thông cáo muốn đuổi, mà kim phụ Kim mẫu vừa. . .

Về phần Bae Bin rốt cuộc là cái ngoài ý muốn đi, bởi vì Han Woo chỉ là thông qua Kim gia nhân xin nhờ bớt cảnh sát phái một người bả án phát hiện trảng tìm được vật của hần đưa tới mà thôi, không nghĩ tới lại là Bae Bin đưa tới.

Sở dĩ ngày hôm nay có mặt chỉ có Kim Hayeon và Bae Bin.

Trước khi hiểu được một ít chân tướng lúc, Han Woo thì minh xác biểu thị qua xuất viện lúc sẽ không cư trú đến Kim gia, sở dĩ vừa Kim Hayeon mới có thể lần biểu hiện.

Đối với cái này bản thân đột nhiên đều đi ra ngoài mười mười, Han Woo bây giờ là thật tình thập phần thân cận nàng, nhất là khi hần hồi tưởng lại bản thân trước đối với nàng có chút có thể nói là ác ý suy đoán cùng với tiểu cô nương vẫn đối với đội hần lúc biểu hiện lúc, ngực sẽ không cảm thấy ra rất nhiều áy náy.

Chẳng quá Kim gia hần đúng là sẽ không đi, cũng không có thể đi, quay về với chính nghĩa chỉ có thể sau đó bồi thường cái tiểu nha đầu này.

Vốn có đây, Han Woo hoàn có chút lo lắng bản thân xuất viện lúc nên cư trú đâu, UU đọc sách (www.uukanshu.com) cùng với hần nên như thế nào ứng đối Kim Ji Woo ở nước Mỹ khả năng mang đến cho hần chứa nhiều sự cố. Bae Bin thứ nhất khen ngược, chỉ ít trong khoảng thời gian ngắn bả vấn đề của hần giải quyết rồi, ngay cả có một điểm tiếc nuối, Han Woo không có thể từ hần nơi nào biết được một ít hữu quan Kim Ji Woo chuyện.

Han Woo hiện tại cái gì đều có thể dùng mất trí nhớ đến qua loa tắc trách, thế nhưng vạn nhất xuất hiện hần dùng mất trí nhớ để giải thích đều không thể giải quyết sự tình, vậy thì phiền toái. Hơn nữa thì Han Woo cá nhân mà nói, biết Kim Ji Woo quá khứ của, với hần mà nói rất cần phải.

Chẳng quá mặc kệ thế nào, toàn bộ cuộc sống mới. . . Bắt đầu rồi!

Đứng ở người đến người đi trên quảng trường, Han Woo đầu tiên là nhìn lướt qua náo nhiệt thả không khí loại phẳng phát tràn đầy một loại sinh cơ sức sống bốn phía, sau đó ngẩng đầu lên nhìn một chút trạm lam bầu trời, nhếch miệng lên, một loại chân thành sung sướng từ khóe miệng của hần dần dần lan tràn ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Ta là Han Woo

Kim Ji Woo rốt cuộc là làm gì?

Lúc này Han Woo thấy Kim Ji Woo ở Seoul phòng ở lúc trong đầu toát ra thứ một cái nghi vấn.

Han Woo ở hồn nặc trước mặc dù có vài không có bước ra qua gia môn, thế nhưng hắn cũng không phải cái gì cũng đều không hiểu, đoạn đường này nhiều chỗ đã thấy phồn hoa, Han Woo thấp phần khẳng định cái này phiến là Gangnam giá đắt nhất định sẽ là tương đối sang quý.

Sở dĩ, khi hắn cảm cư trú dân đăng ký chứng tìm được trước mắt nhà này nhà thời gian, hắn mới có thể kinh ngạc như thế.

Trình phát hiện ở trước mặt hắn là là trang biệt thự hai tầng, tường trắng hồng đỉnh, mang theo nồng đậm âu thức lối kiến trúc đen thui hàng rào sắt, ở bên ngoài có thể thấy thật to cửa sổ sát đất. Chính căn biệt thự tràn đầy một loại cổ điển lịch sự tao nhã và hiện đại phong cách dung hợp ở chung với nhau cảm giác.

Tương đối mà đến, Han Woo nghĩ giới cách, chỉ sợ cũng thấp bất đi nơi nào.

Ôm thử một lần thái độ, Han Woo lấy ra cái chìa khóa.

"Ca."

Cửa mở, có chút ngoài ý muốn, nhưng lại có chút không ngoài sở liệu cảm giác.

Han Woo đẩy cửa ra đi vào, sau đó tiện tay thì khép cửa lại, hắn không có có bất kỳ hành lý, trên người mặc quần áo đều là kim phụ mua, đương nhiên, số tiền này toàn ở tại vừa hắn cấp Kim Hayeon những tiền kia trong.

Vừa vào nhà, Han Woo thoáng quét một vòng, liền phát hiện một sự thật —— cái này biệt thự hắn không có nhân thường cư trú.

Dị thường sạch sẽ lắp đặt thiết bị, cư nhiên không có có bất kỳ trang sức, trên tường cho dù là một bộ trang sức tính bức tranh cũng không có, chung quanh đều rất chỉnh tề, có lẽ nói... Ngăn nắp sạch sẽ, Han Woo nhìn một chút thùng rác, cũng không có bất luận cái gì bụi bặm chông chát.

Ừ, tổng mà nói, trong gian phòng này nơi tràn đầy một loại quanh quẩn bầu không khí.

Quang những thứ này đến xem có thể minh bạch, sẽ chủ nhà là một cái cẩn thận tỉ mỉ đến không có tức giận tên, sẽ ở đây căn bản không có nhân thường cư trú.

Loại thứ nhất có thể tự nhiên bài trừ, Han Woo nghĩ Kim Ji Woo nên không phải loại người như vậy, như vậy thì chỉ có loại thứ hai khả năng.

Như vậy nói cách khác, ở đây sẽ bất quá chỉ là Kim Ji Woo để đến Hàn quốc thời gian dễ dàng một chút sở dĩ mua một cái điểm dừng chân, sẽ hắn ở Seoul còn có một chỗ phòng ở.

Bất kể là đầu loại khả năng, đều đầy đủ nói rõ một điểm, Kim Ji Woo, nga bắt, hiện tại trên lý thuyết mà nói là Han Woo, Han Woo chính hắn.. Thực sự rất có tiền.

Điểm ấy phát hiện để cho Han Woo bỗng nhiên có chút bất an.

Nghĩ nghĩ cũng biết, một cái bị đưa đi cô nhi của viện mồ côi là thế nào tài năng chính mình như vậy tài phú?

Han Woo tận lực để cho mình không nên hướng phôi phương diện nghĩ, nhưng trên thực tế, vô luận là dạng gì đích tình huống, đối với Han Woo mà nói, nên đều không phải là chuyện gì tốt.

Suy nghĩ một tý, Han Woo thì bỏ qua nghiên cứu cái vấn đề này tìm cách, từ hắn biến thành Kim Ji Woo lúc, loại này hoàn toàn không thể chỉ dùng tư duy thì suy nghĩ cẩn thận vấn đề thì theo nhau mà tới,

Hắn hiện tại đã học được không ở nơi này mặt trên vô vị địa lãng phí nhiều lắm té bào nào.

Chỉ là thoáng quan sát một chút biệt thự một tầng lầu gì đó, Han Woo sẽ không lại đi làm cái gì, hắn nằm ở lầu một phòng ngủ chính trên giường, nghĩ phải thật tốt sửa sang một chút bản thân trong đầu tin tức.

Hắn gọi Han Woo, chỉ ít trước cũng là kêu Han Woo, người Trung Quốc, thuộc về điển hình cô nhi. Chẳng quá hắn thấy chỉ ít ở điểm này thượng hắn so với Kim Ji Woo phải khá một chút, chỉ ít hắn là thật cô nhi. Cha mẹ hắn khi hắn mười tuổi thời gian qua đời, nhân bệnh qua đời. Han Woo không biết phu thê song phương đều có Tiên Thiên tính tật bệnh có tính không là rất hiếm thấy, thế nhưng hắn cho rằng phu thê song phương ở đều có Tiên Thiên tính tật bệnh dưới tình huống hoàn đồng dạng chính mình hơn người tài trí nên rốt cuộc đỉnh hiếm thấy.

Han Woo cha mẹ của rất thông minh, đồng thời bọn họ hiểu được lợi dụng trí tuệ của mình cho mình sáng tạo một khoản khả quan tài phú, chẳng quá cái này bút tài phú cũng không có thể văn cứu táng mạng của bọn họ, đương nhiên, có lẽ là bọn họ cho rằng số tiền này lưu cấp con trai của mình hội càng hợp.

Han Woo cha mẹ của từ Han Woo vừa sanh ra thì đối với hắn tràn ngập hồ thẹn, bởi vì bọn họ tổng cho rằng là bọn họ nguyên nhân mới đưa đến Han Woo mắc cái loại này quái bệnh.

Han Woo vừa sanh ra thì có lưỡng chứng Tiên Thiên tính tật bệnh, cái thứ nhất là sưng sụn chứng, Han Woo mới xuất sinh lúc ấy trên cơ bản mỗi ngày khóc, bị vây gây xương trạng thái với hắn mà nói thực sự tập mãi thành thói quen. Chẳng quá cái này coi như tốt, chỉ ít tình hình chung hạ sẽ không cần mạng của hắn, chân chính phiền toái là một cái khác.

Đó là một loại chưa từng thấy qua tật bệnh, nó tổng thể bệnh trạng nói như thế nào đây, giống như là toàn thân tính cơ vô lực hơn nửa tiệm đồng chứng bệnh trạng, Han Woo toàn thân các nơi cơ thể rất dễ bị vây uế oải trạng thái, đồng thời theo tuổi tác của hắn càng lúc càng lớn, toàn thân của hắn cơ thể bắt đầu héo rút, nó bất đồng duy nhất nơi ấy ngay nên nó từ vọng kỳ hạn coi như trường, không sai biệt lắm đến Han Woo ba tuổi thời gian hắn mới mới có thể hội bởi vì vô pháp hô hấp các loại trạng hưởng mà chết, mà nó duy nhất chỗ tốt hay là chính là nó chỉ ít có thể để cho Han Woo ít thụ ta gây xương thống khổ.

Sở dĩ, Han Woo vừa sanh ra đã bị thông tri cái chết của mình vọng kỳ hạn, đồng thời, chỉ có ngắn ngủn ba mươi năm.

Han Woo cha mẹ của vẫn cho rằng cái này là của mình sai, sở dĩ có lẽ là căn cứ vào điểm này, bọn họ mua cho mình một phần thật to bảo hiểm.

Chờ Han Woo phụ mẫu qua đời lúc, Han Woo không chỉ có chiếm được một số lớn di sản, đồng thời còn xong một khoản xa xỉ bảo hiểm bồi thường.

Han Woo chưa từng cho là mình bệnh và phụ mẫu của chính mình có quan hệ gì, bệnh của mình và cha mẹ bệnh là hoàn toàn không đủ trình độ biên. Trái lại hắn nhận thức vì phụ mẫu của chính mình đưa cho dư hắn đã rất nhiều rất nhiều, để cho hắn một cái tương lai chỉ có thể chờ người chết ít nhất phải đi ở phía trước ba mươi năm hảo hảo sinh hoạt. Sở dĩ tuy rằng không thể nào nhớ kỹ bọn họ, thế nhưng Han Woo vẫn như cũ rất cảm tạ bọn họ.

Từ là loi một mình lúc, Han Woo đầu tiên là ở thân thích gia ở nhờ đến rồi mười hai tuổi, sau đó hắn tự nhận là có thể một người sinh sống. Vì vậy thì ngay cả chào hỏi cũng không đánh địa đời đi ra, Han Woo bản thân không cho là cái này có cái gì không lễ phép, dù sao hắn nghĩ chiếu cố đã biết hai năm cái kia thân thích từ cha mẹ mình đi sản giữa thu trả thù lao hắn đủ hơn.

Từ nay về sau Han Woo thì qua lên ru rú trong nhà thời gian, hắn không phải là không muốn qua tìm người đến chăm sóc, nhưng đệ nhất cái này đối với hắn mà nói quá nguy hiểm, đệ nhị chính hắn cũng không thích, Vì vậy thì thôi.

Mười mấy tuổi thời gian, tay chân coi như linh hoạt, khi đó Han Woo còn có thể thường thường thì đi ra ngoài đi một chút, chẳng quá sau lại thì dần dần không được, thẳng đến Han Woo hôn xuyên trước mấy năm, hắn ngay cả đi vài bước đồ hội trực suyễn khí, thì triệt để không hề ra cửa.

Một người đãi ở thật to trong phòng là rất cô đơn, Vì vậy Han Woo tìm cho mình hai người tiêu hao nhỏ hơn tiêu khiển, học tập và xem.

Han Woo tự học hơn hai mươi loại ngôn ngữ, duyệt đọc sách tịch đủ loại, mà hắn học qua gì đó đồng dạng là các môn các loại đều có, duy nhất hạn định chính là hắn học tập đồng tâm muốn tiêu hao thể lực rất khi hắn phạm vi chịu đựng nội, sở dĩ ban đầu vài cũng là Han Woo học gì đó nhiều nhất thời gian.

Cho tới nay, Han Woo cho là mình sẽ phải cứ như vậy tại nơi đang lúc tối như mực không có tức giận trong phòng một thân một mình dường như yếu đuối sâu vậy hèn mọn địa co ro chết đi.

Nhưng mà, hắn từ không nghĩ tới bản thân sẽ gặp gặp loại chuyện này.

Từ sinh tử, trước là mỹ tịch hàn duệ, mười sáu tuổi lúc đãi ở nước Mỹ, mười sáu tuổi trước ở Hàn quốc tựa hồ cũng có một đoạn cố sự.

Rất phức tạp thân phận, tương ứng mà đến chính là sợ rằng không ít phiền phức, nhưng thì tính sao, chỉ cần chính mình cái này cụ thân thể khỏe mạnh, cái khác đối với Han Woo mà nói đều không trọng yếu.

Hắn coi này là làm lên trời cho hắn bồi thường, mặc kệ thế nào, lúc này đây, hắn hội hảo hảo sống!

Chẳng quá, ở hảo hảo sống trong quá trình, Han Woo cho rằng, bản thân có cần phải tiếp thu Kim Ji Woo tất cả.

Mặc kệ cái này rốt cuộc là có phải hay không bồi thường, Han Woo đều cho là mình thiếu Kim Ji Woo một cái luôn hoàn không được nhân tình.

Sở dĩ, hắn quyết định ở cuộc sống mình đồng thời, đem Kim Ji Woo tất cả dung hợp tiến đến.

Đây đối với trước kia Han Woo mà nói là không cách nào tưởng tượng, hắn không cho phép bất luận kẻ nào nhúng tay cuộc sống của mình, sở dĩ hắn mới có thể ở cho là mình được thời miên dưới tình huống triệt để nội gian.

Nhưng là bây giờ tình huống không giống với, Han Woo có toàn bộ cuộc sống mới, mà cuộc sống này, từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, là Kim Ji Woo cho hắn.

Sở dĩ Han Woo không ngại ở đương chính hắn đồng thời, biến thành Kim Ji Woo, có lẽ nói, hắn không ngại cuộc sống sau này bản thân biến thành Han Woo và Kim Ji Woo tổng hợp thể.

Từ đó về sau, hắn nên vì hai người sống.

Mà muốn làm đến điểm này, Han Woo nhất định phải bắt đầu tiếp thu Kim Ji Woo tất cả, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) tình cảm của hắn, tâm tình của hắn, việc trải qua của hắn, người nhà của hắn chờ một chút.

Sở dĩ Han Woo mới có thể đối với Kim gia như vậy chống cự, hắn nếu đã trở thành Kim Ji Woo, như vậy thì quyết định hắn và Kim gia quan hệ.

Chẳng quá để cho Han Woo rất nhức đầu đương nhiên vẫn là hắn trên cơ bản đối với Kim Ji Woo hoàn toàn không biết gì cả, có lẽ nói, hắn vẫn nhớ không nổi chuyện trước kia.

Han Woo cảm giác mình nên thật là mất trí nhớ, đương nhiên, mất đi là Kim Ji Woo ký ức, Han Woo rất xác định Kim Ji Woo ký ức cũng không có tiêu thất, điểm ấy từ hắn nhớ lại tiếng Hàn cùng với khi hắn thấy Kim gia nhân tâm đậm cảm giác cô quái cũng có thể thấy được đến, nhưng cũng không biết thể nào tài năng khôi phục, bây giờ đối với nên Han Woo mà nói, vô luận như thế nào dạng, tìm về mất đi ký ức đều là vô cùng trọng yếu.

Nằm ở trên giường suy nghĩ một chút, Han Woo từ trong túi móc ra trưng cư trú dân đăng ký chứng, quan sát một tý phía trên liền tiếp chữ số, ngay sau đó hắn tựa hồ chú ý tới cái gì, không khỏi khẽ cười một cái, trong miệng dùng Hán ngữ tự lầm bầm: "Thế căn cước sao? phía trước hội không phải là sinh ra thời đại, 880 208, 88 niên 2 tháng 8 mặt trời mọc sinh? A, thật chẳng lẽ chính là thượng do thiên định? Cư nhiên sinh nhật đều giống như ta."

Quan sát một hồi trong tay cư trú dân đăng ký chứng, Han Woo thì từ trên giường bò dậy, hắn phải bắt đầu ở phòng này trong sưu tầm một tý, nhìn có thể hay không phát hiện Kim Ji Woo lại đột nhiên bả quốc tịch sửa trở về nguyên nhân, hắn luôn cảm thấy Kim Ji Woo đột nhiên thay đổi quốc tịch phải có cái gì đặc thù nguyên nhân. Mặt khác, hắn cũng phải tìm hoa khán có thể hay không có cái gì những phát hiện khác.

Mà như vậy là hoa, còn để cho hắn phát hiện là ít đồ.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Diễn kịch?

Biệt thự trong trong là dị thường sạch sẽ, từng trong ngăn kéo đều là không có gì cả, quả thực tựa như tân phòng như nhau, thế nhưng Han Woo nhưng ở lâu hai thư phòng phát hiện một cái đặt ở góc rương hành lý.

Để cho Han Woo tương đối may mắn là, rương hành lý này mặt mã khóa không có bị đánh loạn, để cho hắn rất trực tiếp liền mở ra.

Mở rương hành lý lúc, Han Woo từ bên trong lấy ra một bộ quần áo, nhất bộ Samsung điện thoại di động, một ít tiền lẻ, còn có, một cái máy vi tính xách tay.

Nói tóm lại rốt cuộc thu hoạch tương đối, ừ, tương đối Han Woo trước bắt được gì đó mà nói.

Y phục không có gì đẹp mắt, về phần tiền Han Woo nhìn một chút, cũng chính là chừng năm vạn, hình như Kim Ji Woo trước đem tiền đều mang ở trên người.

Còn có bộ Samsung điện thoại di động, Han Woo cầm ở trong tay suy nghĩ một chút, còn là khởi động máy trước nhìn một chút, ngoại trừ thông tin lục đậm một ít dãy số ở ngoài, còn lại tựa hồ cũng không có ghi lại vật gì vậy, Vì vậy liền quyết định trước mặc kệ nó.

Như vậy, thì còn dư lại quyển sổ kia bản.

Han Woo mang theo một chút mong đợi mở ra quyển sổ kia bản, hắn thấy, nếu như Kim Ji Woo có nhớ nhật ký tập quán vậy hay nhất bất quá.

Nhưng làm Han Woo hoàn toàn thất vọng chính là, máy vi tính xách tay cũng không như hắn nghĩ như vậy rậm rạp viết đầy chữ, thậm chí nó có viết số trang chưa từng vài tờ, hơn nữa mặt trên ghi chép tin tức thực sự thái rải rác, bộ phận là tiếng Anh, cái gì "LJ", "Wall", "Greyson" các loại, còn lại chính là ta chữ số, chẳng quá ở chữ số giữa có một tổ chữ số nhưng thật ra tương đối đặc biệt.

"39, có ý tứ?"

Han Woo cau mày ngắm cái này tổ hầu như ở mỗi một trang ghi lại trôi qua chỉ trang thượng đều xuất hiện qua chữ số, nhất là ở một trang cuối cùng, chỉ có cái này một tổ chữ số, hoàn về một cái thật to quyền.

Nhưng ngay khi Han Woo mới vừa nhú mày nghĩ phải thật tốt tự hỏi một cái thời gian, đột nhiên, một trận thanh âm dễ nghe vang lên!

Han Woo nhất thời lại càng hoảng sợ, vội vã triệu thanh âm nơi phát ra nhìn lại, lúc này mới phát hiện, lại là bộ vừa mới khởi động máy điện thoại di động vang lên đứng lên!

Han Woo thoáng cái thì nín thở, hẳn có thể lừa dối cư trú Kim gia nhân, đó là bởi vì bọn họ và Kim Ji Woo căn bản không quen thuộc, thế nhưng có thể gọi Kim Ji Woo điện thoại di động nhân nhưng thì không phải là chuyện như vậy!

Do dự một chút, Han Woo tiến tới nhìn một chút, để cho hắn trong nháy mắt có chút an tâm là, điện thoại di động tĩnh không có biểu hiện điện báo tính danh.

Chẳng quá điều này cũng không có thể nói rõ gọi điện thoại nhân hòa Kim Ji Woo không quen, dù sao ngoại trừ đánh sai điện thoại loại này xác suất cực thấp hơn nữa câu huyết chuyện tình ở ngoài, người này là có Kim Ji Woo đây số.

Han Woo cau mày nhìn đang không ngừng chấn động chuông reo tay của cơ, ngực chần chờ khoảng chừng mấy giây, còn là quyết định trước nhận hơn nữa.

Kỳ thực Han Woo không phải là lo lắng chuyện của mình bị người xem thấu, dù sao, cho dù là Han Woo biểu hiện lại kỳ quái,

Người bình thường cũng cơ bản không có khả năng nào động mở rộng ra đến đoán được chân tướng của chuyện, bởi vì ... này đã vượt qua nhân nhận tri phạm vi.

Sở dĩ, Han Woo vẫn tương đối lo lắng sự tình chính là, Kim Ji Woo trước có thể hay không làm qua cái gì sự tình do đó đưa tới phiền toái gì hậu quả.

Nơi này phiền phức đỉnh NGHĨA, có thể là tiền tài, có thể là thù hận, đủ loại, quay về với chính nghĩa bây giờ đối với nên trên cơ bản hoàn toàn không biết gì cả Han Woo mà nói, hẳn nhận thức vì sự tình gì tình cũng có thể có thể gặp được.

Nhưng mà, đối với Han Woo mà nói, tiếp xúc và Kim Ji Woo có liên quan người mới có thể để cho hắn chính thức bắt đầu dung nhập Kim Ji Woo sinh hoạt.

Sở dĩ, cú điện thoại này tuy rằng để cho hắn rất do dự, nhưng hắn vẫn rất nhận, nếu như có thể xong một ít hữu quan Kim Ji Woo chuyện vậy đáng giá.

"Người. . . Nhĩ hảo?"

Han Woo chăm chú mình ngôn ngữ, trong đầu ở rất nhanh vận chuyển, để ứng đối kế tiếp khả năng tình huống gấp gáp.

"A! Nhiều ngày như vậy rốt cục đã thông! Tiên sinh, người còn nhớ ta không?"

Bên đầu điện thoại kia truyền tới một giọng nói hơi lộ ra kích động trung niên giọng của nữ nhân.

Han Woo cầm điện thoại di động tay cứng một tý, từ vừa một câu kia gián đoạn nói, Han Woo có thể phán đoán ra hai điểm, đệ nhất, người nữ nhân này phải cùng Kim Ji Woo không quen, nhưng đệ nhị, bọn họ nên ở không lâu gặp qua, rất khả năng chính là Kim Ji Woo về nước ngày đó.

"Ách. . ., cái kia, xin hỏi người là?" Han Woo tiểu tâm dục dục hỏi.

"Ồi chào? Người. . . Người đã không nhớ rõ ta sao?"

Bên đầu điện thoại kia thanh âm nữ nhân trong nháy mắt trầm thấp xuống, chẳng quá rất nhanh, nàng vừa hăng hái tăng vọt địa nói rằng.

"Không quan hệ, 10 tháng 1 ngày ngày đó người còn nhớ chứ? Ta chính là trên phi cơ cái kia muốn tìm người diễn kịch nhân. Ta trước và người nhắc qua, ta là một cái biên kịch, hiện tại nghĩ tới sao? Trước người không phải nói suy tính một chút sao? Hiện tại. . . Nghĩ thế nào?"

Biên kịch? ! Muốn tìm ta diễn kịch? !

Han Woo kết kết thật thật sững sờ ba giây, đón trên mặt nhất thời lộ ra dở khóc dở cười biểu tình, ngực thoáng cái thật to thở phào nhẹ nhõm.

Ừ, đây coi như là một cái phiền phức hậu quả đi?

Han Woo ở đại lượng xem thời gian cũng đối với Hàn quốc nghề giải trí phát đạt là biết một chút, nhưng không nghĩ tới cư nhiên ở trên phi cơ cũng có người tìm tới cửa.

Được rồi, bản thân bao nhiêu năm chưa có xem qua kịch truyền hình tới? Han Woo ở trong lòng đếm, ừ, không sai biệt lắm cũng có năm sáu năm.

Nơi này nhìn ý tứ chỉ chính là cái loại này trong lúc lơ đãng đảo qua liếc mắt.

Đối với Han Woo mà nói, trước hắn sinh hoạt ký khô khan vừa phong phú, trừ ăn cơm ngủ bên ngoài thời gian hắn lãng phí một giây đồng hồ đều là đang lãng phí sinh mệnh, sở dĩ loại này nhìn như là giải trí nhưng theo Han Woo không có gì thực chất tính ý nghĩa đồng tây, Han Woo thực sự không có gì hứng thú.

"Cái kia, nhĩ hảo, ngươi còn đang sao?"

Bên đầu điện thoại kia truyền đến nữ nhân có chút lắp bắp thanh âm của.

Han Woo im lặng cười cười, hơi hơi lắc đầu, nghĩ cực tuyệt người này lúc, bản thân hay là trước ăn một chút gì sau đó ngủ một giấc, ngày mai đứng lên hơn nữa những chuyện khác đi.

Chẳng quá, đương cái ý niệm này xẹt qua Han Woo trong óc thời gian, UU đọc sách (www.uukanshu.com) sắc mặt của hắn nhưng ở một giây kế tiếp rồi đột nhiên đổi đổi, như là nghĩ tới điều gì, vừa muốn há mồm cự tuyệt cũng thoáng cái nghẹn ở tại bên mép.

Han Woo trước để điện thoại di động xuống, vội vã bả vừa để qua một bên năm vạn hàn nguyên cầm lên, sắc mặt nhất thời trở nên hơi đen.

Hắn vừa chợt nhớ tới nhất kiện chuyện rất trọng yếu, năm vạn khối hàn nguyên, đến tết cùng đủ Han Woo sinh hoạt mấy ngày?

Còn có, năm vạn khối xài hết lúc, kế tiếp làm sao bây giờ?

"Hô —— "

Han Woo đỡ trán của mình, thở thật dài một cái, hắn đột nhiên rất hối hận vừa như vậy hào sảng mà đem sở hữu tiền đều cho Kim Hayeon, vấn đề là hắn hiện tại cũng nghiêm chỉnh phải đã trở về.

Trước đây Han Woo cho tới bây giờ không có lo lắng qua vấn đề tiền, sở dĩ dẫn đến hắn vô ý thức bỏ quên vấn đề này, thế nhưng hiện tại, vấn đề này chỉ sợ là hắn đối mặt người thứ nhất vấn đề khó khăn không nhỏ!

"Cái kia, ngươi còn đang sao? Nhĩ hảo, ngươi còn đang sao? . . ."

Lúc này, trên sàn nhà tay của cơ loáng thoáng truyền đến giọng của nữ nhân.

Han Woo có chút chán nản liếc mắt một cái phóng ở trên sàn nhà tay của cơ, giờ tay lên nhu liễu nhu mi tâm, ngực hiện tại chỉ cảm thấy từng đợt đau đầu.

Sinh tồn đại kế a, hiện tại, hắn đâu còn có công phu đi diễn cái kia cái gì. . .

Chờ một chút.

Phách hí?

Han Woo nháy mắt một cái, bỗng nhiên trên mặt lại lộ ra nghĩ tới điều gì biểu tình, ngay sau đó quay đầu vừa nhìn về phía trên sàn nhà tay của cơ, do dự một chút, đưa tay tới bắt tay cơ cầm lên phóng ở bên tai, có chút chần chờ địa hỏi một câu không đầu không đuôi nói.

"Cái kia. . . Nếu như ta biểu diễn lời của, đại khái. . . Có thể xong nhiều ít thù lao?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ngạo mạn và thành kiến

"A?"

Han Woo đột nhiên ngôn ngữ rõ ràng để cho bên đầu điện thoại kia nữ nhân sững sốt một chút, nhưng nàng rất nhanh phản ứng kịp, trên mặt nhất thời lộ ra một điểm hiểu và vân vân vui sướng, mau nói đạo.

"Tuyệt đối sẽ làm cho ngươi hài lòng! Chúng ta phải phách kịch sẽ ở MBC đài truyền hình phát hình, tuy rằng ngươi chỉ là sức diễn một cái nam phối hợp diễn, thế nhưng hữu quan phiền thù phương diện, ngươi tuyệt đối không cần lo lắng."

Chỉ là nam phối hợp diễn.

Han Woo thoáng thờ phào nhẹ nhõm, nếu quả như thật để cho hắn diễn vai nam chính, tuy rằng hắn cũng hiểu được không quá khả năng, nhưng nếu như

là, hẳn hơn phân nửa còn là hội cự tuyệt, Han Woo không quá yêu mến cái loại này bại lộ quá nhiều trước mặt người khác cảm giác.

Chẳng quá đón, hẳn lại có ta do dự hỏi: "Cái kia, phiền thù có thể sớm tiền trả sao?"

"A?"

Bên đầu điện thoại kia nữ nhân vừa ngẩn người, đón nàng cũng có chút do dự nói rằng.

"Cái này. . . Chưa từng có tiền lệ, thế nhưng, như. . . Nếu như ngươi thông qua đạo diễn phỏng vấn, ta, ta có thể giúp ngươi tranh thủ nhìn!"

Nói nói đến phần sau, nữ nhân trong giọng nói rõ ràng có chút căng thẳng một cái cảm giác.

Còn muốn dự thi thượng tốp?

Han Woo ngẩn người, có chút phát sầu, hẳn chưa từng tiếp xúc qua loại vật này, bây giờ muốn một tý, thật đúng là một cái khiêu chiến thật lớn, chẳng quá mặc kệ thế nào, hay là trước ứng với xuống đây đi.

"Tốt. Lúc nào phỏng vấn?"

"Nếu như ngươi dễ dàng, ngày mai sẽ được! Ngày mai buổi sáng 8 hết, địa điểm ở MBC đài truyền hình, ta ở lầu một cửa đại sảnh đón ngươi."

Nghe được Han Woo đồng ý, giọng của nữ nhân lại có ta nhảy nhót, liền vội vàng nói.

"Tốt. Như vậy, ngày mai gặp."

"Ngày mai gặp."

"Hô —— "

Cúp điện thoại, Han Woo có chút đau đầu địa thở một hơi dài nhẹ nhõm, sau đó trát liễu trát hơi khô sáp ánh mắt của.

Được rồi, cuộc sống mới thứ một nan đề tới.

Ngồi ở thư phòng trên sân nhà, Han Woo suy tư một chút, dự định trước bữa trưa giải quyết rồi trở lại suy nghĩ thật kỹ bản thân giải quyết như thế nào ngày mai phỏng vấn.

Vì vậy hẳn đứng dậy, ngồi vào thư phòng bàn học hậu ghé làm việc thượng, sau đó mở ra mấy vi tính.

Chính căn biệt thự cứ như vậy là máy tính, Han Woo có tám phần nắm chắc có thể nhận định lúc này mãi phòng ở phụ tầng, hơn nữa Kim Ji Woo sẽ không tại đây thường cư trú, sở dĩ Han Woo tịnh bất cho là mình có thể ở bên trong tìm được cái gì thứ hữu dụng.

Chẳng quá Han Woo bây giờ là cần nó tra một chút. . . Hàn quốc giá hàng. Chỉ có năm vạn hàn nguyên, Han Woo phải bắt đầu mà sống sống tính toán tỉ mỉ.

Sở dĩ Han Woo thập phần mong muốn mấy vi tính này có network, bằng không hẳn thì tương đối phiền toái.

Mấy vi tính mở ra.

Quả nhiên không ra Han Woo sở liệu, mặt biên là lúc ban đầu gắn máy mặt biên, trên mặt bàn không có gì dư thừa văn kiện.

Cũng may Han Woo vốn là không có đối với cái này bảo có cái gì mong muốn, hẳn cấp tốc mở ra lưu lăm khí, sau đó ở trong lòng yên lặng cầu nguyện.

Có lẽ là bởi vì giá phòng nguyên nhân, như vậy một máy trường kỳ gác lại mấy vi tính thật sự có network, hơn nữa tốc độ ra về còn không chậm, Han Woo vừa mở ra lưu lăm khí, trang đầu thì nảy sinh cái mới đi ra.

Để cho Han Woo có chút vui mừng chính là, cái này lưu lăm khí trang đầu chính là một cái tìm tòi động cơ, tên là "NA. VER" . Han Woo chưa nghe nói qua, bất quá hẳn phỏng chừng và bách độ không sai biệt lắm, quay về với chính nghĩa có thể sử dụng là được.

Vì vậy, kế tiếp là cái giờ trong, Han Woo vẫn ở quán quýt Hàn quốc giá thịt vẫn đề.

Nói lên người Hàn bình thường ăn thực vật, ngoại trừ đồ chua ở ngoài, nhiều nhất đương nhiên là thịt quay.

Đồ chua, nga bắt, tân kỳ, Han Woo đối với tân kỳ là hoàn toàn không có hứng thú, hẳn từ trước đây bắt đầu chính là một cái triệt đầu triệt đuôi thịt để ăn chủ nghĩa người.

Thế nhưng ở Hàn quốc, trong tay sẽ cầm năm vạn hàn nguyên, Han Woo phỏng chừng bản thân chỉ ít kế tiếp một đoạn thời gian sợ rằng rất biến thành thức ăn chay chủ nghĩa người.

Rất là buồn nản địa tất mấy vì tính, Han Woo ngưỡng dựa vào ghế, tâm tình tương đối bất hảo.

Người đang tâm tình không tốt thời gian luôn luôn các loại các dạng phương thức phát tiết, Han Woo cũng có, ừ, chính là đọc sách.

Không thể không nói, hẳn trước đây trên cơ bản đem mình tất cả có thể tiêu khiển thời gian toàn bộ cảm duyệt đọc, Han Woo yêu mến cái loại này bỏ thêm vào bản thân đầu óc cảm giác, hội này để cho hẳn cuối cùng cũng đối với sự tồn tại của mình cảm giác được có chút ý nghĩa.

Mà không biết có phải hay không là Kim Ji Woo rốt cuộc còn là phát giác trong phòng có điểm trống rỗng, lầu hai căn này thư phòng trên giá sách dĩ nhiên phá thiên hoang địa bày đầy thư.

Han Woo liếc mắt liếc qua đi, đủ loại, hơn nữa không có phân loại, nhìn qua tựa hồ thật là nã đến trang sức dùng.

Chẳng quá Han Woo đảo mắt tại hồ những thứ này, chỉ ít xem có thể để cho hẳn tiêu khiển hạ thời gian, để cho hẳn vừa quyết định bà mỗi ngày tam xan áp sức đến hai xan.

Đứng dậy đi tới trước kệ sách, Han Woo nâng tay phải lên, từ giá sách cái này vừa bắt đầu đi hướng bên kia, dùng đầu ngón tay xẹt qua mỗi quyển sách gáy sách —— quay về với chính nghĩa là tiêu khiển thời gian, hẳn dự định thiêu một quyển cùng mình hữu duyên, đầu ngón tay đập đến đâu thì đâu bản.

Thế nhưng đột nhiên, Han Woo ánh mắt dừng một chút, cước bộ trong nháy mắt ngừng lại, đón hẳn nháy mắt một cái, trên mặt bỗng nhiên lộ ra như có điều suy nghĩ biểu tình, lui về sau một bước, đưa mắt nhìn trên giá sách so với hai mắt của hẳn cao hơn hai tầng một quyển sách thượng.

《PrideandPrejudice》.

《ngạo mạn và thành kiến》, một quyển thế giới cấp danh trứ, Han Woo trước đây đọc qua.

Han Woo trước đây xem thời gian có có mới nói cũ tập quán, thời gian của hẳn quyết định hẳn không có khả năng đi ôn lại một lần đã cảm thụ qua đồng tây. Mà Han Woo hiện tại chú ý tới quyển sách này dĩ nhiên không phải bởi vì hẳn hiện tại có thời gian nghỉ ôn lại một lần, mà là hẳn chú ý tới, hẳn vừa. . . Tựa hồ thấy qua một lần quyển sách này.

Vừa lui lại mấy bước trở lại vừa nhìn, quả nhiên, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) ở Han Woo hữu biên thiên hạ nơi ấy còn có một bản 《ngạo mạn và thành kiến》, bất đồng duy nhất nơi ấy chính là, hai quyển sách in ấn dạng bản thoát nhìn tịnh không giống với.

Quyển này đến không có gì, vốn có ra mòi chính là hành động trang sức dùng thư tịch, tha cho cũng rất bình thường, huống chi hình thức hoàn không giống với.

Nhưng vấn đề chính là, Han Woo vừa một đường đi tới bén nhạy chú ý tới một điểm, đó chính là, ngoại trừ quyển kia 《ngạo mạn và thành kiến》 ở ngoài, những thứ khác thư cũng không có tái diễn.

Kỳ quái hơn chính là, Han Woo hoàn chú ý tới mặt khác một điểm.

Hẳn lại lần nữa đi trở về cái vị trí kia, sau đó giơ tay lên hướng quyển kia 《ngạo mạn và thành kiến》 gáy sách thượng lau một cái, đón nhìn một chút đầu ngón tay.

Quả nhiên, mặt trên bụi dày độ không giống với.

Han Woo không xác định Kim Ji Woo trước đây có hay không xem qua cái này trên giá sách thư, thế nhưng căn biệt thự này có ít nhất hai tháng không ai đã tới, theo lý mà nói, tất cả trong sách mặt giáng trần dày độ nên là giống nhau.

Thế nhưng, quyển này 《ngạo mạn và thành kiến》 phải đậm rất nhiều. Hay là, nó thực sự hai tháng không nhân động tới, chẳng quá, còn lại thư, nên từ đầu tới cuối cũng không có nhân động tới!

Han Woo vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, ngẩng đầu ngắm quyển này 《ngạo mạn và thành kiến》, suy nghĩ luôn mãi, cuối cùng, hẳn nâng lên tay phải định đem nó lấy xuống nhìn.

"Ca!"

Nhưng mà, ngay Han Woo tay của nắm thư gáy sách dự định lấy xuống thời gian, hẳn đột nhiên cảm giác mình tay của hình như bị cái gì trở ngại, sách vờ kéo xuống phần nửa cư nhiên cảm ở giữa không trung, ngay sau đó, một đạo rất nhỏ nhưng dị thường rõ ràng tiếng vang truyền vào Han Woo trong tai!

Ở trong nháy mắt đó, Han Woo tâm cứ hình như phía nhảy vô, hẳn mơ hồ mình bạch có chuyện gì sắp xảy ra.

Quả nhiên, vài giây lúc, ở Han Woo từ từ tròn to hai mắt nhìn soi mói, giá sách. . . Cư nhiên triệu hai bên mở ra! !

Chương 16: Phỏng vấn trước

Tròn một phút đồng hồ, Han Woo cứ như vậy ngo ngắc nhìn bản thân hết thầy trước mắt.

Giả sách hướng hai bên sau khi tách ra, trình phát hiện ở trước mặt hắn là một cánh tựa hồ là địa hoạt cửa kéo cửa, một cái kéo cái rãnh, một cái cái chìa khóa lỗ, còn lại thì cái gì cũng không có, mặt tiền của cửa hàng thượng không có có bất kỳ hoa văn có lẽ tin tức.

Đây là. . . Cửa?

Han Woo có chút ngây người địa chớp chớp mắt, cứ như vậy nhìn chăm chăm cái này phiên xuất hiện phương thức tương đương quỹ dị cửa.

Tiểu tâm dục dục đề sát vào nhìn mấy lần, Han Woo phát hiện trên cửa mặt quả thực là vật gì cũng không có, bình thường đến kẻ khác giận sôi một cánh cửa.

Hơi hơi nheo mắt lại quay cánh cửa này suy nghĩ một trận, Han Woo trong đầu vẫn là không có đầu mối gì, dù sao hữu quan cái này phiên đột nhiên xuất hiện cửa là tin tức gì cũng không có, Kim Ji Woo mấy vì tính xách tay thượng cũng không có nhắc tới cái gì và cửa có liên quan đồng tây.

Han Woo nhưng thật ra thật muốn trực tiếp giật lại đến xem, bất quá hắn thấy cái kia nho nhỏ cái chìa khóa lỗ lúc thì ý thức được cánh cửa này hiển nhiên là khóa lại, hơn nữa cái chìa khóa ra mới có cực đại khả năng đã táng thân tai nạn xe cộ hiện trường.

Kể từ đó, Han Woo cũng chỉ có hai lựa chọn, đệ nhất trước bày đặt mặc kệ nó, đệ nhị. . . Khiêu khóa.

Vốn có Han Woo tương đối có khuynh hướng loại thứ hai, thế nhưng khi hắn suy nghĩ đến Kim Ji Woo làm việc không ổn định tính, ai có thể nghĩ tới sẽ có người cư nhiên ở một mình ở nơi ấy giả bộ một cái kịch truyền hình trong mới phải xuất hiện ám cách, Vì vậy hắn vẫn quyết định buông tha cái ý nghĩ này.

Dù sao, ai biết Kim Ji Woo có thể hay không trang cái bảo vệ hệ thống và vân vân.

Quay về với chính nghĩa lúc này Han Woo hay là trước ứng phó rồi ngày mai phỏng vấn rồi hãy nói.

Han Woo sau cùng nhìn thoáng qua cái này phiên đóng chặt lên cửa, sau đó giơ tay lên thử tính mà đem quyền kia 《ngạo mạn và thành kiến》án trở về chỗ cũ, có điểm không ngoài sở liệu, vừa một tiếng thanh thúy nhẹ - vang lên lúc, giả sách chậm rãi hợp lên.

Tuy rằng sớm có chuẩn bị, bất quá khi Han Woo lại thấy như vậy một màn thời gian, trên mặt còn là toát ra vẻ mặt kinh ngạc, thật giống như kịch truyền hình trong chính là nhân vật bỗng nhiên ra phát hiện ở trước mặt hắn như nhau.

Nguyên kế hoạch thủ tiêu, Han Woo hiện tại cũng không có tâm tình gì đi học, hắn suy nghĩ một chút, quyết định hay là trước ăn một chút gì hơn nữa.

Vì vậy hắn chỉnh sửa lại một chút muốn dẫn gì đó, sau đó dùng điện thoại di động tra xét một tý cách hắn gần nhất. . . Chợ bán thức ăn.

Đối với, Han Woo dự định tự mình xuống bếp.

Han Woo học qua trù nghệ, dù sao một người sinh hoạt nhiều năm như vậy cũng không thể vẫn ăn thức ăn nhanh, bất quá hắn đã một hai năm không có xuống trù, đối với hắn trước thân thể mà nói, tố thái thật sự là món lao lực chuyện.

Nhưng bây giờ, Han Woo rất "Trọng thao cự nghiệp", ai cũng biết mua thức ăn ăn không bằng mua thức ăn làm tiện nghi, để tiết kiệm tiền, Han Woo cũng không khỏi không chặt đứt đã biết mấy năm dưỡng thành tính trơ.

Tất cả chuẩn bị sắp xếp lúc, Han Woo sẽ cầm điện thoại di động địa đồ ra cửa,

Đối với chung quanh đây giá hàng hắn là triệt để không có lòng tin, chẳng quá món ăn giới chắc là không có cái gì chênh lệch giá.

. . .

Để cho Han Woo rất may mắn là, tuy rằng Kim Ji Woo cơ bản bắt ở nơi này, nhưng hắn nên phối tề gì đó toàn bộ phối tề, nói thí dụ như nhiều loại đồ làm bếp, nói thí dụ như cái kia làm Han Woo tương đương cảm ân điện cơm bảo.

Chính là Han Woo bả túi gạo mang lúc trở lại phiên toái một chút, hắn bây giờ thân thể tạm thời hạn định hắn hay nhất còn là chó di chuyển loại này cấp quan trọng nguyên liệu nấu ăn, cuối cùng vẫn là tiệm gạo nhân hảo tâm giúp hắn tổng đã trở về.

Không thể không nói chính là, đương tiệm gạo vị kia nhân viên cửa hàng thấy Han Woo ở biệt thự lúc, đón hần nhìn về phía Han Woo ánh mắt của, Han Woo đến bây giờ còn nhớ kỹ.

"Ba."

Bà sau cùng một món ăn đặt tới trên bàn cơm, Han Woo cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, ngồi vào ghế trên lúc xét lại một tý thức ăn trên bàn, sau đó khẽ gật đầu.

Đối với lần này làm được thành quả hần còn là tương đối hài lòng, dù sao ở trù nghệ mới lạ còn có tay trái bất phối hợp dưới tình huống, Han Woo còn có thể không có gì ngoài ý muốn làm ra hai món ăn là thang rất cuộc thật tốt, huống chi còn có tài liệu hạn chế.

Người Hàn ẩm thực nhìn qua và người Trung Quốc rất tiếp cận, nhưng rất cuộc vẫn có chút không giống với, Han Woo vừa đi trễ, căn bản không có cái gì món ăn có thể cho hần chọn.

Mặc kệ thế nào, trước khai cất đi.

Nhiều khi chiếc đĩa lúc, Han Woo biên lập lại thực vật biên lại bắt đầu tự hỏi khởi chuyện của ngày mai —— đây là hần trước đây đã thành thói quen, có thể tiết kiệm thời gian.

Han Woo chưa từng tiếp xúc qua hữu quan diễn kịch gì đó, ngay cả hần duyệt đọc sách tịch cũng không nhiều ít dính đến phương diện này nội dung.

Theo Han Woo, diễn kịch, đơn giản thì là một người ép buộc nội tâm của mình, đem bản tính của mình ngăn chặn, sau đó sáng tạo một cái bản thân cần giả tạo nhân cách, do đó để cho mình đi diễn dịch người khác, dĩ thử đến dĩ giả đánh tráo.

Mà cái này vừa vận chính thị Han Woo chỗ khó khăn nhất.

Han Woo trước đây chưa từng nói láo, có lẽ nói, hần căn bản không có nhân có thể nói sạo, đồng thời hần cũng chưa bao giờ ép buộc mình làm cái gì, với hần mà nói nhân sinh đã như vậy, vì sao không để cho mình vui vẻ hết?

Sở dĩ Han Woo trước đang làm bộ Kim Ji Woo thời gian ngay từ đầu vẫn là rất khó chịu, đương nhiên, phía sau hần cũng không sao, dù sao cái này và nói sạo vẫn có thuộc về khác biệt, từ các loại ý nghĩa bắt đầu nói, Han Woo hiện tại bản thân mình chính là Kim Ji Woo.

Thế nhưng, tình huống bây giờ không giống với, Han Woo phải ép buộc bản thân đi làm bộ một người rất có thể là hư cấu nhân vật, sau đó đi "Phiến" qua riêng một cái có lẽ nhiều nhân.

Han Woo không biết này diễn viên mình ở ngay từ đầu phách hí thời gian trong lòng là không phải là tượng Han Woo trong lòng mình như bây giờ như vậy không được tự nhiên, thế nhưng Han Woo khẳng định nếu như bây giờ đến để cho hần diễn kịch, hần sẽ là một cái hành động thập phần sứt sọc diễn viên.

Sở dĩ, Han Woo phải nghĩ là cái biện pháp chí ít bà ngày mai phòng vấn ứng phó đã qua.

Đến lúc luyện tập hành động nhất định là không thể thực hiện được, đừng nói Han Woo tự nhận là không có cái kia thiên phú, hần muốn luyện tập cũng không có cái gì bản gốc.

Vì vậy, đang suy tư một hồi lúc, Han Woo bắt đầu đưa ánh mắt bỏ vào cái kia chủ động tới hoa hần nữ biên kịch.

Tuy rằng Han Woo chưa có tiếp xúc qua loại này sự vật, bất quá hần sai cũng có thể đoán được, nói như vậy, mời người nào đó biểu diễn một cái riêng vai, sẽ người này chính mình hơn người bên ngoài, sẽ trên người người này nào đó tính chất đặc biệt và cái kia vai tương phù hợp.

Han Woo không thể xác định cái kia nữ biên kịch hoa mình là loại nào, hay là lưỡng chủng đều có, hay là lưỡng chủng đều không phải là. Nếu như là loại thứ nhất, vậy hần thì buông lỏng, ngày mai hướng vừa đứng thì tốt rồi, thế nhưng cũng có thể là loại thứ hai, mâu chốt là Han Woo rất xác nhận một chút Kim Ji Woo ngày đó ở trên phi cơ trạng thái.

Thoáng nhớ lại một tý, Han Woo nhớ tới bản thân trước ở tai nạn xe cộ hiện trường thời gian chắc là ăn mặc tây trang, nhưng cụ thể chi tiết hần cũng nhớ không được, chỉ là tây trang nên căn bản không phải trọng điểm.

Bọn họ rất cuộc muốn ta diễn cái gì vai?

Không tự chủ để đĩa xuống, Han Woo nhẹ nhàng cau mày, ngồi ở ghế trên âm thầm suy tính. . .

. . .

Ngày thứ hai.

Han Woo sáng sớm dậy thật sớm, kỳ thực hần tối hôm qua cũng không có thể nào ngủ, dù sao cái này nhưng liên quan đến hần vấn đề ăn cơm, thế nhưng hần sau cùng cũng không có nghĩ đến cái gì được biện pháp hữu hiệu, chỉ có thể trước đi xem, đi một toán một.

Hôm nay khí hậu vẫn như cũ rất lạnh, ánh nắng sáng sớm không tính là sáng sủa, đi ở Seoul trên đường phố, Han Woo hai tay sáp đầu, là vừa nhìn hai

bên building, trên đường phố các loại bài biện, còn có lui tới người đi đường.

Hôm qua bởi vì chạy đi thái vội vội vàng vàng, vẫn không có thời gian thoáng dừng lại ánh mắt, hiện tại Han Woo nhưng thật ra có nhiều hăng hái quan sát đến tòa thành thị này.

Hắn có năm sáu niên không có ra cửa, thành thị đối với hắn mà nói cũng bắt đầu trở nên xa lạ, hắn cũng đã lâu không có cảm thụ được cái loại này đặt mình trong ở như nước chảy trong đám người náo nhiệt cảm.

Seoul tòa thành thị này cho hắn ấn tượng hết sức tân kỳ, trong đó hoàn mang theo một loại rất nhẹ nhàng cảm giác, điều này hiển nhiên có Han Woo bản thân tâm lý tác dụng nguyên nhân, nhưng hắn không thêm đề ý, quay về với chính nghĩa lại lần nữa đi vào thành thị, lại lần nữa đi vào cuộc sống của người bình thường, Han Woo trong lòng là rất sung sướng.

MBC đài truyền hình cũng không khó tìm, Han Woo hôm qua thì điều tra, MBC tức "Hàn quốc văn hóa phát thanh công ty", Hàn quốc tam đại vô tuyến điện thị thái một trong, mệnh danh "Phim Hàn hoàng quốc", có thể nói hàng đầu lớn đến dọa người, Han Woo mình là không rõ vì sao như vậy một cái đài truyền hình kịch truyền hình phải tìm một chưa từng diễn qua hí nhân, dù cho chỉ là một phối hợp diễn.

Mặc kệ nói như thế nào, đương Han Woo sơ bộ biết một điểm MBC lúc, ngực áp lực cũng càng phát ra lớn.

Đương nhiên, hắn chắc là sẽ không biểu hiện ra, Han Woo trước kia áp lực bao lớn, ai cũng không biết, bởi vì hắn cho tới bây giờ không có trước bất kỳ ai biểu lộ qua, cho dù là chính hắn lẻ loi một mình thời gian cũng không có.

Đối với Han Woo mà nói, thả ra áp lực là một loại rất chuyện không cần thiết, áp lực chính là động lực, ngực tổng yếu có căn căng thẳng huyền tài năng cao tốc vận chuyển óc của mình. Hơn nữa hắn thấy, không có chân chính đối mặt qua, người nào biết mình áp lực đến tột cùng là không phải là vô vị.

"Tiên sinh! Ở đây!"

Han Woo vừa đi vào MBC đài truyền hình lầu một phòng khách lúc, cách đó không xa một đạo nghe vào rất nháy nhót thanh âm của cũng rất lớn tiếng truyền tới, đồng thời cũng đưa tới không ít người chú mục.

Han Woo quay đầu nhìn lại, một cái tóc ngắn nữ nhân chính cúi đầu trạm ở nơi góc phòng nói chuyện phiếm sừng nơi nào, hiển nhiên nàng cũng lập tức ý thức được sự thất thố của mình.

Khóe miệng nhịn không được gạt gạt, Han Woo đi ra phía trước.

Đến gần lúc, Han Woo mới nhìn rõ cái này nữ biên kịch toàn cảnh.

Khoảng chừng hơn bốn mươi tuổi hình dạng, tóc ngắn, mặt tròn, đôi mắt nhỏ, không tính là đẹp, nhưng là cả nhân nhìn qua mang theo một loại thân thiện cảm tình.

"Nhĩ hảo, lần thứ hai gặp mặt, ta là Jin Soo Won."

Thấy Han Woo đến gần, nữ nhân lập tức hữu hảo đối với hắn vờn một tay.

"Nhĩ hảo, ta là Han Woo."

Han Woo cười cười, vờn tay và Jin Soo Won tay của nhẹ nhàng cầm.

Khi thấy Han Woo cái kia nụ cười thời gian, Jin Soo Won trên mặt của lập tức hiện lên vẻ hưng phấn, UU đọc sách (www.uukanshu.com) "Chính là cái này đáng tuổi cười! Quả nhiên, Han Woo người là Omega thí sinh tốt nhất!"

"Omega?"

Han Woo thoáng nhíu mày sao.

"Nga, chính là người phải ra khỏi diễn cái kia vai."

"Người ngoại quốc?"

"Không phải là, rốt cuộc một cái xưng hô đi."

Jin Soo Won trừng mắt nhìn, bần cái cái nút.

Han Woo như có điều suy nghĩ gật đầu, nhìn một chút Jin Soo Won, cũng không có nữa vấn cái gì.

"Được rồi, ta dẫn người đi phòng vấn nơi ấy đi."

Han Woo lại gật đầu một cái, đi theo Jin Soo Won phía sau.

Jin Soo Won rõ ràng không nói nhằm tập quán, chỉ chỉ là hơi chút thăm hỏi một tý thì đi thẳng vào vấn đề, cái này cũng chánh hợp Han Woo tâm ý, quay về với chính nghĩa kéo dài một hồi cũng sẽ không đổi thay đổi cái gì, nhanh lên một chút kết thúc còn có thể tiết kiệm chút thời gian.

...

Không thể không nói, MBC đài truyền hình thực sự rất lớn, hai người một đường đi tới, sau khi lên lầu thất quải bát quải, lần đầu tiên tới nhân thực sự rất dễ được nhiều hôn mê.

"Được rồi, nơi này chính là phòng vấn địa điểm, hai vị đạo diễn đều ở bên trong, chúng ta vào đi thôi."

Rốt cục, Jin Soo Won ở một cánh cửa trước ngừng lại, sau đó chỉ chỉ cửa, mang trên mặt hết tiêu ý địa nói với Han Woo.

"Chúng ta? Không có những người khác sao?"

Han Woo có chút kinh ngạc nhìn chung quanh.

"Không có, " Jin Soo Won lắc đầu, "Ngày hôm nay chính là chuyên môn để người mới lấy như vậy cái phòng vấn."

Nghe được Jin Soo Won nói như vậy, Han Woo nhìn đóng chặt cửa, trong lòng vẫn là có hết khẩn trương.

Đẩy ra cánh cửa này, phía sau cửa sẽ có cái gì nghênh đón bản thân đây?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thất bại?

Đương Han Woo và Jin Soo Won đi vào gian phòng thời gian, phát hiện thực sự chỉ có một mình hấn phòng vấn.

Lớn như vậy phòng họp, chỉ có hai trung niên nam nhân chính đứng ở trong góc nhỏ trò chuyện với nhau.

Nghe được có người vào thanh âm, hai người thì quay đầu nhìn lại, bọn họ đầu tiên là đối với Jin Soo Won gật đầu, sau đó thì đưa ánh mắt bỏ vào Han Woo trên người, tựa hồ chính đang quan sát hấn.

Jin Soo Won mang theo Han Woo đến gần lúc, Han Woo mới nhìn rõ cái này bộ dáng của hai người.

Hai nam nhân niên linh thoát nhìn không sai biệt lắm, đều là năm mươi tuổi tả hữu, trạm ở bên trái chính là bánh mì loại lớn khuôn mặt, mũi hí mắt, mang một bộ kính đen, nhìn về phía Han Woo trong ánh mắt mang theo hết hiền lành, mà hữu biên cái kia thì có vẻ lãnh đạm rất nhiều, khuôn mặt hình tương đối cao gầy, chài giữa phân công nhau.

Đương đến gần hai người này thời gian, Han Woo bèn nhảy chú ý tới hai người về mặt tựa hồ mơ hồ có chút lo lắng về, điều này làm cho Han Woo thoáng cái liên tưởng đến bản thân hôm nay phòng vấn.

"Trần biên kịch trước người nói chính là hấn sao?"

Hai phe sau khi đến gần, cái kia chài giữa phân công nhau nam nhân tỷ số mở miệng trước, đánh giá ăn mặc áo lông còn có quần thường Han Woo, trong giọng nói rõ ràng mang theo một điểm hoài nghi.

"Không sai, chính là hấn." Jin Soo Won mặt mang nụ cười hồi đáp, hình như cũng không có chú ý tới giữa phân công nhau nam nhân trong giọng nói hoài nghi.

"Như vậy, để hấn thử xem đi."

Lúc này, một người đàn ông khác lên tiếng, hấn tựa hồ mới là chân chính làm chủ nhân, trong thanh âm mang theo một điểm trầm ổn.

"Han Woo, đây chính là ta môn bộ này kịch hai vị đạo diễn, Kim Jin Wan đạo diễn, còn có Kim Dae Jin đạo diễn."

Jin Soo Won vì Han Woo giới thiệu sơ lược một tý, phân biệt chỉ chỉ đeo mắt kiếng nam nhân còn có giữa phân công nhau.

Hai người đạo diễn?

Han Woo trên mặt của có chút kinh ngạc, hẳn đối với việc này còn không biết, không nghĩ tới nhất bộ kịch còn có thể có hai người đạo diễn.

Jin Soo Won tựa hồ nhìn thấu Han Woo nghi hoặc, mở miệng giải thích cho hắn nhất cú: "Không cần kinh ngạc, nhất bộ kịch có hai người đạo diễn kỳ thực rất bình thường, hai người đạo diễn có khả năng góc bù, hơn nữa đến lúc đó phân tổ quay chụp cũng phương tiện rất nhiều."

Han Woo lúc này mới có chút chột, sau đó cũng không có suy nghĩ phân tổ quay chụp là có ý gì, trước hướng hai vị đạo diễn vươn tay thăm hỏi nhất cú.

"Các người khỏe, ta là Han Woo."

Kim Jin Wan và Kim Dae Jin nhìn Han Woo vươn tay cũng ngần ngại, tựa hồ có chút kinh ngạc, sau đó Kim Jin Wan đôi mắt nhỏ híp lại, trên mặt biểu tình ở kinh ngạc đồng thời cũng xuất hiện hết cảm giác hứng thú thần sắc, "Han Woo người. . ."

"Han Woo là mỹ tịch hàn duệ, không hiểu Hàn quốc lễ nghi."

Kim Jin Wan lời còn chưa nói hết, Jin Soo Won ngay cả bận bang Han Woo giải thích nhất cú.

"Nga?"

Vừa nghe Jin Soo Won lời này, Kim Jin Wan và Kim Dae Jin trên mặt kinh ngạc rõ ràng hơn,

Sau đó Kim Dae Jin không hiểu gật đầu, bỗng nhiên nói một câu: "Omega diễn viên đúng là yêu cầu ở truyền thống giữa mang theo một điểm phản bội ý thức."

Mà ở trước mặt hai người Han Woo lại là có chút kinh ngạc nhìn Jin Soo Won.

Không nghĩ tới nàng ngay cả cái này đều biết, hẳn hiện tại đảo là có chút hứng thú muốn biết Jin Soo Won ở trên phi cơ rốt cuộc và Kim Ji Woo đều nói chuyện một chút gì.

Chẳng quá Han Woo phát hiện ở không có thời gian đi tự hỏi vấn đề này, hẳn quay đầu lại đón nhận Kim Jin Wan và Kim Dae Jin ánh mắt hai người, gật đầu, mặt mỉm cười địa nói rằng: "Đối với, ta trước đúng là sinh hoạt tại nước Mỹ, chẳng quá trước đã đem quốc tịch sửa đã trở về, hiện tại chính đang thử thích ứng Hàn quốc phong tục văn hóa."

"Good, " Kim Jin Wan gật đầu cười, "Vậy tất cả hoàn mỹ."

Kim Dae Jin cũng nhìn Han Woo gật đầu, đưa cho hắn hế ra chỉ, sau đó nói: "Như vậy, mà bắt đầu phỏng vấn đi. Chúng ta ở đây cho người hế ra chỉ, Han Woo người dựa theo phía trên tình cảnh thiết trí tới biểu diễn một đoạn cho chúng ta nhìn, không có hạn định lời kịch, tự do phát huy. Cho người năm phút đồng hồ thời gian chuẩn bị một chút."

Han Woo gật đầu, cúi đầu nhìn lên trong tay tờ giấy kia.

Giấy nêu lên kỳ thực không nhiều lắm, tràng cảnh là một gian mật thất, Han Woo yêu cầu sắm vai một cái để tìm tìm cái gì mà đang tìm đọc đại lượng tư liệu nhân, sau đó tình cảnh giả định Han Woo có một cái trọng đại phát hiện.

Cái này là hoàn toàn tự do phát huy đề mục, Han Woo có thể bản thân biên lời kịch, cũng có thể từ đầu tới đuôi cái gì cũng không nói, chỉ dựa vào bộ mặt biểu tình cùng với ngôn ngữ tay chân tới biểu diễn.

Đương nhiên, người sau rõ ràng so với người trước độ khó lớn hơn, Han Woo tự nhận mình bây giờ hoàn không đạt được cái loại này dùng nhãn thần thì có thể nói chuyện trình độ, sở dĩ đầu óc của hắn cấp tốc vận chuyển, bắt đầu tự hỏi khơi lời kịch.

Năm phút đồng hồ lúc.

"Chuẩn bị xong chưa?"

Kim Jin Wan đám ba người ngồi xuống cái ghế một bên thượng, sau đó đối với Han Woo kêu lên.

Han Woo cảm trong tay nêu lên chỉ, vừa nhúu nhìn một chút nội dung phía trên, chân chờ một chút, hít và một hơi, gật đầu một cái nói: "Có thể."

"Tốt, bắt đầu!" Kim Dae Jin nói rằng.

"Ở đây? Cái kia. . . Không có đạo cụ sao? Không phải là có trưng bày đầy tư liệu bàn sao?"

Han Woo có chút chần chờ địa hỏi một câu.

"Không có đạo cụ, người đã nghĩ tượng bản thân đứng ở đó cái dán đầy tư liệu trong mật thất, mượn dùng tay người biên tất cả có thể vật nhìn tới biểu diễn."

Kim Jin Wan cười cấp Han Woo nói ra cái tình.

"Nga. . . Nga, ta đã biết."

Han Woo hơi chậm một chút độn địa gập đầu, hai tay lặng yên nắm chặt, trái tim nhảy rất nhanh, lòng bàn tay đều toát ra hết vết mồ hôi.

Đến rồi chân chính lâm trận thời gian, Han Woo mới phát hiện mình cư nhiên hội khăn trương như vậy.

Trước hán hoàn toàn bỏ quên một vấn đề, hán rất nhiều niên không có và những người khác tiếp xúc, luôn là bà tự mình một người khóa ở trong phòng, nếu như đổi thành những người khác đã sớm mắc câu thông cản trở. Han Woo mặc dù không có phương diện này vấn đề, nhưng là của hán quáai gở chứng rất nghiêm trọng, đừng xem hán đối đãi Kim Hayeon cái dáng vẻ kia, nhưng đó là bởi vì tình huống đặc thù, trước Han Woo cự tuyệt đi Kim gia cũng không không phương diện này nguyên nhân.

Huống chi, hiện tại Han Woo đối mặt là ba người xa lạ, nhưng lại phải khi hán môn làm biểu diễn loại chuyện này.

Han Woo giao tế năng lực biểu hiện ra nhìn qua hình như không có vấn đề gì, nhưng này kỳ thực là bởi vì hán vô ý thức cho là mình lúc không cần và đối phương có cái gì cùng xuất hiện nguyên nhân, có lẽ nói, hán cho là mình và đối phương quan hệ sẽ không đột phá gặp mặt một lần giới hạn.

Chỉ chỉ là gặp mặt một lần mà thôi, gặp qua sẽ gặp quên được cái loại này, sở dĩ Han Woo ngược áp lực tình không thể nào lớn.

Thế nhưng Kim Jin Wan ba người không giống với, bọn họ mới có thể sau đó sẽ cùng Han Woo hình thành công tác quan hệ, thậm chí là gần hơn một chút, Han Woo còn không có biện pháp ở trước mặt bọn họ thả lỏng.

Bất quá bây giờ là không trâu bắt chó đi cày, không lên cũng phải lên. Han Woo nghĩ thì là cho hán thêm nửa giờ khả năng còn là hiện tại loại trạng thái này, sở dĩ hán cũng không có ý định lại kéo, chỉ có thể kiên trì lên.

Hít sâu một tít, Han Woo quét một vòng chu vi, sau đó đem ánh mắt dừng lại ở trong phòng họp ương trương thật to trên cái bàn tròn.

Do dự một chút, Han Woo giả vờ đại khí địa đi nhanh đi ra phía trước, thế nhưng ở cúi người thời gian động tác rõ ràng ngừng một chút, sau đó mới biểu tình có chút cứng đờ hai tay chống trên bàn, nỗ lực sử mắt nhìn chăm chăm không hề một vật mặt bàn.

Đương Han Woo bắt đầu động tác thời gian, Kim Jin Wan ba người thì ngồi ngay ngắn, tam ánh mắt tập trung vào Han Woo nhất cử nhất động, trên mặt từng biểu tình.

Chẳng quá rất nhanh, trên mặt của bọn họ đều lộ ra biểu tình thất vọng.

Jin Soo Won hoàn hảo hết, chỉ là trong ánh mắt để lộ ra hết vẻ mặt thất vọng, Kim Jin Wan lại nhẹ nhàng từ trong lỗ mũi thở dài, lấy mắt kiếng xuống nhu liễu nhu mi tâm, Kim Dae Jin trực tiếp hơn, lắc đầu, cư nhiên trực tiếp đi tới vừa bắt đầu gọi điện thoại.

Ở tầm mắt của bọn họ trong, Han Woo mặt của đều sắp bị hán át.

Han Woo lúc mới bắt đầu hậu động tác cùng với bộ mặt biểu tình cứng ngắc bọn họ đều nhìn ở trong mắt, ngược lại cũng không có gì hết ý, dù sao rất nhiều mới vừa tiếp xúc diễn kịch nhân đều gặp phải loại tình huống này, huống chi bây giờ còn là ở phỏng vấn, theo bọn họ Han Woo nên rất trọng thị lần này phỏng vấn.

Căn cứ khoan dung tâm thái, ba người quyết định đón nhìn hơn nữa, thế nhưng Han Woo kế tiếp biểu hiện nhưng ngay cả con người mới cũng không bằng.

Thần tình cứng ngắc không nói, dám trang làm ra một bộ chăm chú quan sát hình dạng, thế nhưng mắt cư nhiên chuyển cũng không chuyển, thẳng tắp nhìn chăm chăm mặt bàn sừng sờ. Đồng thời, vẻ mặt của hán ở cứng ngắc hơn còn không hội chuyển hoá, vẫn chính là cái loại này biểu tình, nhìn lâu hãy cùng người chết khuôn mặt như nhau.

Kim Jin Wan hoàn nghiêng đầu nhìn một chút Han Woo đứng tư thế, từ trắc diện nhìn qua hán giống như điêu khắc như nhau, toàn thân tứ chi cứng ngắc nhâm ai nấy đều thấy được.

Là tối trọng yếu là, Han Woo phải quang bảo trì cái động tác hoàn hảo hết, thế nhưng hết lần này tới lần khác không biết vì sao, đầu của hán càng ngày càng thấp, tay hoàn đi vào trong lui, hay là hán thấy hán là ở gần kề quan sát nào đó trương tư liệu, thế nhưng ở Kim Jin Wan ba người xem ra, mặt của hán đều nhanh thiếp đến trên bàn.

Hơn nữa, nhãn thần tương đối khá Jin Soo Won thậm chí phát hiện Han Woo trên đầu cư nhiên ở đổ mồ hôi, nhìn kỹ lại, hán hai gò má từ cái cổ bắt đầu đều có chút. . . Đỏ lên.

Làm sao sẽ khăn trương như vậy? Lẽ nào hán thiên tính tương đối xấu hổ? Cái này cũng không tượng Omega. Thế nhưng trước hán nói chuyện với nhau thời gian cũng không nhìn ra a.

Jin Soo Won từ trong miệng lặng yên không một tiếng động khẽ thở dài, đặt ở bàn hạ hai tay của hơi hơi vất cùng một chỗ, ngay cả bọn ta thay Han Woo khăn trương.

Nàng là thật cho rằng Han Woo là biểu diễn Omega thí sinh tốt nhất, thế nhưng Han Woo biểu hiện, nói thật đi, ngay cả nàng cái này không phải là nhân sĩ chuyên nghiệp đều khán chẳng quá mắt.

Jin Soo Won là một cái biên kịch, chẳng quá nàng cũng bình thường đãi ở phiên tràng, nàng tuy rằng không hiểu cái gì kiến thức chuyên nghiệp, thế nhưng nàng rõ ràng bản thân yêu cầu diễn viên biểu diễn ra dạng gì cảm giác, thì ánh mắt của nàng mà nói, Han Woo ngay cả này con người mới diễn viên tiêu chuẩn chưa từng đạt được.

Jin Soo Won không có cùng Kim Jin Wan đạo diễn cùng với Kim Dae Jin đạo diễn hợp tác qua, chẳng quá nàng tịnh không cho là làm một kinh nghiệm phong phú đạo diễn, bọn họ có thể tiếp thu Han Woo đều đã không thể dùng vụng về để hình dung hành động.

Quả nhiên, Jin Soo Won nhìn Kim Jin Wan trên mặt thất vọng càng ngày càng nặng, đều đã mơ hồ lộ ra không nhận được thần tình. Đón Jin Soo Won lại nhìn một chút Han Woo, phát hiện hần vẫn phổ hình dạng, thoát nhìn ủy ủy súc súc. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com))

Vì vậy Jin Soo Won rốt cuộc vẫn có chút khán chẳng quá mắt, có chút hận thiết bất thành cương nhẹ giọng đối với Han Woo kêu nhất cú.

"Đứng lên đi khắp nơi đi."

Lần đầu tiên kêu thời gian Han Woo hoàn không có phản ứng gì, tựa hồ không có nghe thấy, thẳng đến Jin Soo Won kêu lần thứ hai lúc Han Woo đầu mới giật giật, sau đó hần có chút cứng đờ khẽ ngẩng đầu nhìn về phía Jin Soo Won, phát hiện nàng chính đối với mình làm hình dáng của miệng khi phát âm.

'Nói lời kịch' ?

Han Woo lập tức ý thức được bản thân vừa không thích hợp, Vì vậy hần vội vã đứng thẳng người, thế nhưng hồi tưởng lúc mới phát hiện vừa nghĩ lời kịch tất cả đều đã quên.

Thấy Han Woo cuối cùng cũng không giống điều khác như nhau có động tác, Kim Jin Wan lên một điểm tinh thần, Jin Soo Won nhắc nhở hần đương nhiên phát hiện, nhắc nhở thì nhắc nhở đi, rốt cuộc cấp biên kịch đề nghị chọn người một điểm ưu đãi đi.

Thế nhưng hần rất nhanh phát hiện Han Woo cư nhiên vừa giống như Mộc Đầu Nhân ngọc ngạc đứng ở nơi đó, rốt cục, một điểm cuối cùng kiên trì cũng đã tiêu hao hết.

Kim Jin Wan hu khẩu khí, đứng dậy vỗ vỗ tay nói rằng: "Được rồi, chỉ tới đây thôi."

Thấy Han Woo biểu hiện, tọa ở một bên Jin Soo Won trên mặt của cũng lộ ra thất vọng chí cực biểu tình.

Nghe tới Kim Jin Wan lời của lúc, Han Woo thân thể thì mạnh nhẹ nói lỏng. Từng đợt hư thoát dường như cảm giác dâng lên, lúc này hần mới chú ý tới mình đã xuất mồ hôi lạnh cả người, nhẹ nhẹ lạnh lẽo cảm giác từ thân thể các nơi truyền tới.

Nhưng mà, tại thân thể trầm tĩnh lại đồng thời, ở Han Woo tâm sở, một loại trước giờ chưa từng có băng lãnh đồng dạng chợt truyền ra.

Đây là hần lần đầu tiên làm một chuyện không chịu được như thế!

Lẽ nào. . . Thực sự khinh địch như vậy thì thất bại?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Trở lại 1 lần!

"Kết thúc?"

Kim Dae Jin cũng vừa tốt nói chuyện điện thoại xong đi trở về.

Kim Jin Wan gật đầu, có chút đau đầu địa vỗ vỗ cái trán.

Khán Kim Jin Wan hai người hình dạng, tọa ở một bên Jin Soo Won tự nhiên minh bạch lần này phỏng vấn kết quả, trên mặt không khỏi thì lộ ra do dự

biểu tình, ngay sau đó nàng vô ý thức quay đầu nhìn một chút, nhất thời hơi sững sờ.

Ở nàng địa trong tầm mắt, đang đứng ở bàn bên kia Han Woo lúc này chính hơi cúi đầu, mi mắt thấp liễm trứ, trương tuấn lãng khuôn mặt tựa hồ... Hiện lên một chút thất lạc?

Nhìn Han Woo bộ dáng này, Jin Soo Won nháy mắt một cái, vùng xung quanh lông mày khẽ nhíu một cái, do dự một chút, sau đó còn là cắn răng, quay đầu đối với Kim Jin Wan và Kim Dae Jin nói rằng: "Các người chờ một chút."

"Coi như hết, trấn biên kịch người... Đây, đây, người đi đâu?"

Kim Jin Wan lời còn chưa nói hết, liền thấy Jin Soo Won chạy ra khỏi phòng họp, đón hân và Kim Dae Jin hai người nghi ngờ nhìn nhau liếc mắt.

Khoảng chừng hai phút lúc, Jin Soo Won rốt cục thở hồng hộc chạy trở về, hai tay hoàn ôm một cái túi.

"Đây là cái gì?"

Kim Dae Jin cau mày đi ra phía trước.

Chẳng quá Jin Soo Won nhưng không có để ý đến hân, mà là đi hướng Han Woo, sau đó đưa ra cái túi trong tay, có chút thở hổn hển địa nói với hân: "Lại... Thử một lần nữa."

Kỷ phút trôi qua, Han Woo còn có chút tâm tình trầm trọng đứng tại chỗ, trong lòng của hân tràn ngập một loại nói không rõ sở nhưng rất cảm giác khó chịu. Nghe tới Jin Soo Won thanh âm của lúc, hân ngẩng đầu có chút mờ mịt nhìn một chút nàng, sau đó khi hân thấy Jin Soo Won thở hổn hển hình dạng cùng với nàng trên trán mồ hôi nhỏ ra mồ hôi hột, ngực liền không khỏi phút chốc run lên.

Phải biết rằng, Hàn quốc hiện tại không có thể như vậy mùa hè, khí trời lạnh đến phải mặc áo bông, bởi vậy có thể thấy được Jin Soo Won vừa chạy trốn có bao nhiêu cấp.

Han Woo nhìn trước mắt Jin Soo Won đưa tới túi, lại nhìn một chút nàng thở hổn hển hình dạng, có chút tàn mạn ánh mắt đột nhiên nhất định, vươn tay nhận lấy Jin Soo Won cái túi trong tay.

Mở túi ra lúc, Han Woo có chút kinh ngạc từ bên trong xuất ra là notebook còn có một cái kính mắt hộp, hân ngẩng đầu nhìn về phía Jin Soo Won, rõ ràng có chút không giải thích được.

Mà khi Kim Jin Wan và Kim Dae Jin thấy đồ trong túi lúc, kinh ngạc hơn tựa hồ hiểu chút gì, nói với Jin Soo Won: "Người dự định để cho hân..."

"Không sai, " Jin Soo Won nặng nề mà gật đầu, "Chúng ta muốn tìm là Omega, không phải là một cái hành động cao siêu diễn viên, ta nghĩ có cần phải để cho hân biểu diễn một tý trên người hân thuộc về Omega khí chất."

Kim Jin Wan nghe được Jin Soo Won lời của, trên mặt lộ ra như có điều suy nghĩ biểu tình, sau đó hân và Kim Dae Jin nhìn nhau liếc mắt, Kim Dae Jin nhíu suy nghĩ một chút, hay là đối với hân gật đầu, Vì vậy Kim Jin Wan trong lòng lúc này có quyết định,

Đối với Jin Soo Won gật gật đầu nói: "Tốt, người muốn cho hân thế nào biểu diễn chính người quyết định đi, chẳng quá, trấn biên kịch, đây là một cái cơ hội cuối cùng."

Jin Soo Won nghe vậy nhanh lên gật đầu, đón nàng quay đầu đối với Han Woo dặn dò: "Chúng ta dự định cho người trực tiếp sắm vai cái kia vai thử nhìn một chút."

Han Woo có chút kinh ngạc nhìn nàng một cái, đón cúi đầu nhìn một chút bày trên bàn hai món khác, trong lòng lại có ta do dự.

Han Woo trước đây làm việc từ chưa từng gặp qua thất bại, đây là lần đầu tiên, sở dĩ cho đến lúc này Han Woo mới phát hiện, nguyên lai mình cũng cùng người bình thường như nhau, đối với thất bại có một loại sợ hãi cảm tình, Han Woo thực sự không muốn lại thể nghiệm vừa cái loại này hình như con kiến ở trên da ba, tính đầu óc hầu như đều ở vào bãi công trạng thái cảm giác.

Vừa ở Kim Jin Wan ba người nhìn soi mói, Han Woo cả người đều ở đây một loại đứng ngồi không yên trạng thái, hân thật không nghĩ tới mình cũng có rụt rè thời gian, hơn nữa còn là bởi vì loại tình huống này.

Mặc kệ thế nào, Han Woo cảm giác mình nên chỉ ít bây giờ là không có cách nào ở người khác nhìn soi mói tiến hành cái gì biểu diễn, hơn nữa hân cảm giác mình ngày hôm nay chuẩn bị rất thực sự bất đầy đủ, bà sự tình nghĩ đến quá đơn giản.

Sở dĩ từ lý trí bắt đầu nói, Han Woo tịnh không cảm thấy một lần nữa hội có cái gì cải biến, cho dù là thay đổi cái đề mục.

Thế nhưng, đương nhìn Jin Soo Won khăn trương giữa mồ hôi mang theo hết mong đợi biểu tình, Han Woo tâm vẫn không khỏi mềm nhũn.

Quên đi, mất mặt thì mất mặt đi, quyền đương tích lũy kinh nghiệm.

Vì vậy hân ở do dự một hồi lúc, vẫn gật đầu một cái nói rằng: "Tốt, người nói tình hình bên dưới cảnh đi."

"Tốt."

Jin Soo Won lập tức gạt đầu, trên mặt vẻ mặt lộ ra hết vui sướng, "Chúng ta lúc này đây bất cần gì tình tiết thiết trí, thân phận của ngươi là một cái tác gia, ngươi chỉ cần tọa trước máy vi tính làm ra tiến hành sáng tác hình dạng là được."

Sáng tác?

Han Woo thần sắc khẽ động, ngực hình như nghĩ tới điều gì, cúi đầu nhìn thoáng qua máy vi tính còn có kính mắt hộp, khóe miệng lặng yên nhếch lên, trong ánh mắt đột nhiên mang cho hết tự tin thần thái.

"Biết sao?"

Jin Soo Won có chút khần trương nhìn Han Woo.

Han Woo phục hồi tinh thần lại, hần quay đầu nhìn Jin Soo Won, sau đó trịnh trọng gạt đầu.

"Ngươi yêu cầu bao lâu thời gian?"

"Không cần, trực tiếp bắt đầu đi."

Jin Soo Won nghe vậy ngẩn ra, nghiêm túc nhìn Han Woo liếc mắt, sau đó đã nhìn thấy trên mặt hần cái loại này đột nhiên lưu lộ ra ngoài tự tin, trong lòng cũng không khỏi khẽ động, không khỏi đối với Han Woo kế tiếp biểu diễn có hết tự tin.

Chẳng quá, nàng còn là xác nhận địa lại hỏi một câu.

"Ngươi xác định?"

"Xác định."

"Tốt."

Jin Soo Won khẽ gạt đầu một cái, sau cùng nhìn kỹ Han Woo liếc mắt, lúc này mới xoay người đi hướng Kim Jin Wan và Kim Dae Jin bên kia.

Đội được thấy Jin Soo Won ba người lại lần nữa ngồi xong lúc, Han Woo hít một hơi thật sâu, mọi nơi ngấm một tý, sau đó trực tiếp bả một cái ghế lồi nhiều, đặt mông ngồi lên.

Xem ra khần trương tiêu thất không ít.

Kim Jin Wan thấy như vậy một màn, có chút kinh ngạc nhú lông mày, đối với Han Woo kế tiếp biểu diễn cũng vẫn có một điểm chờ mong.

Ngồi vào ghế trên lúc, Han Woo liền đem máy vi tính xách tay tiến đến gần, sau đó lật ra nó.

Lúc này đây Han Woo động tác tịnh chẳng phải cứng nhắc, tuy rằng còn có chút trung quy trung củ, nhưng so với trước rốt cuộc không tệ, Kim Jin Wan ba người chỉ là nháy mắt một cái, trên mặt không có gì đặc thù biểu tình.

Ngồi ở ghế trên, Han Woo hít thở sâu một tý, hần hiện tại mặc dù có nắm chặt hoàn thành lần này biểu diễn, thế nhưng có một chút hần vẫn rất giải quyết, đó chính là hần đối mặt ba người nhìn kỹ thời gian còn là hội khần trương, hoàn toàn không cách nào tiến nhập trạng thái.

Suy nghĩ một chút, Han Woo nghĩ nếu bản thân vô pháp chống đỡ bọn họ đối với ảnh hưởng của mình, UU đọc sách (www.uukanshu.com) như vậy, sẽ không như trực tiếp khi bọn hần không tồn tại, để cho cái loại này ảnh hưởng từ trên căn bản tiêu thất.

Vì vậy, hần nháy mắt một cái, ở trong lòng tự nói với mình, tự nói với mình hiện tại chính ở nhà, tự nói với mình hiện tại đang thư phòng sáng tác trước đài mặt.

Không biết có phải hay không là Han Woo ngực có nắm chắc nguyên nhân, hay là bởi vì cái gì khác, hần lần này bản thân thôi miên thực sự khởi hiệu.

Han Woo có chút kịch liệt khiêu động trái tim dần dần bình tĩnh trở lại, hần hô hấp chậm rãi trở nên bằng phẳng, hần tựa hồ bắt đầu quên được Kim Jin Wan đám người tồn tại.

Đón, Han Woo động tác tự nhiên mở cái kia kính mắt hộp, đem bên trong một bộ viền vàng kính mắt đem ra, ở đội trước, hoàn nghiêm túc quay quang thử một chút, sau đó thần thái tự nhiên đeo lên nó, sau cùng, hần nhấn máy vi tính nút mở máy (power button).

Bắt đầu rồi.

Han Woo thoáng ngồi ngay ngắn, thần thái tự nhiên địa mở ra bản văn công cụ, hoàn điều hạ đưa vào pháp, sau đó mới bắt đầu ở phía trên đưa vào văn tự.

Đang đánh chữ trong quá trình, Han Woo biểu tình động tác cư nhiên hết ý thập phần lưu sướng tự nhiên, thỉnh thoảng dừng lại một tý, hoặc là lấy thác

kính thác, hoặc là trên mặt lộ ra vẻ trầm tư, tựa hồ mạch suy nghĩ gặp cái gì cản trở, hoặc là đang đánh chữ trong quá trình mất hơi hơi chuyển động, quét mắt bản thân trước đánh ra văn tự, sau đó trong miệng khẽ nhúc nhích im lặng nhắc tới một lần, kiểm tra một chút có hay không lưu loát, mỗi một ánh mắt, mỗi một cái động tác, cư nhiên đều dị thường hoàn mỹ, nghiêm nhiên giống như một cái chân chính tác gia!

Kim Jin Wan ba người vô ý thức hơi hơi bình trứ hô hấp nhìn Han Woo, ba người trên mặt biểu tình đều là nhất trí, trong kinh ngạc mang theo kinh hi, trong ánh mắt hoàn toàn thì là một loại đột nhiên tìm được rồi bản thân vẫn đang tìm đồ cảm giác!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Girls Generation. . . Kim Taeyeon? !

"Ba! Ba!"

"Được rồi, có thể, Han Woo người đi qua phòng vẫn!"

Khoảng chừng quá khứ kỷ phút, nhìn bên kia hình như thực sự ở chăm chú sáng tác, thật giống như thật là một gã tác gia Han Woo, Kim Jin Wan dẫn đầu phục hồi tinh thần lại, không tự chủ được vỗ tay, trên mặt lộ ra nụ cười vui mừng.

Được hán như vậy vừa gọi, Jin Soo Won và Kim Dae Jin cũng phục hồi tinh thần lại.

Jin Soo Won vẻ mặt hưng phấn mà nhìn Han Woo, mắt lờ lờ hiện ra hiện ra, tựa như nhìn thấy gì âu yếm đông tây như nhau.

Mà Kim Dae Jin nhìn Han Woo ánh mắt của cũng biến thành hiền lành rất nhiều, chỉ bất quá ngay sau đó hán thật giống như nghĩ đến cái gì đó, nghiêng đầu đối với Kim Jin Wan cười khổ một cái, giờ giờ lên trong tay điện thoại di động, "Ta vừa mới chuẩn bị tìm người xem xét một tý chọn người. . ."

"Thiết, ai cho người xem Han Woo!"

Jin Soo Won nghe được Kim Dae Jin lời của, xoay đầu lại bữu môi, tổn hại hán nhất cú.

Kim Jin Wan và Kim Dae Jin hiển nhiên được Jin Soo Won loại này tiểu cô nương dường như hành vi khiến cho sùng sốt, chột hai người liếc nhau, cười ha ha một tiếng.

Han Woo ở Kim Jin Wan hô ngừng thời gian còn không có phản ứng kịp, đợi được nghe được Kim Jin Wan hai người tiếng cười lúc mới hồi phục tinh thần lại, cả người thoáng cái dựa vào ghế trên lưng, thật dài thở phào nhẹ nhõm, nhu liễu nhu có chút lên men hai tay của.

Bởi vì một ít nguyên nhân đặc biệt, Han Woo lần này nhưng thật ra không có gì khẩn trương, trong quá trình đang lúc kỳ thực hán còn vẫn đắm chìm trong cái loại này sáng tác trong trạng thái, sờ dĩ hán chỉ là có điểm tay toan mà thôi.

Qua. . . Quá quan.

Run lên cổ tay lúc, Han Woo cả người có chút hữu khí vô lực dựa vào ghế, sau đó không biết sao, khóe miệng nhin không được giờ giờ lên, một tia tự đáy lòng vui sướng từ khóe miệng của hán lặng yên lan tràn ra.

"Đây là người vì sao đề cử nguyên nhân của hán?"

Kim Dae Jin nhìn thoáng qua cả người trầm tĩnh lại Han Woo, trên mặt lộ ra như có điều suy nghĩ biểu tình, quay đầu hướng Jin Soo Won hỏi.

"Không sai." Jin Soo Won có chút kiêu ngạo mà gật đầu, "Ta trước ở trên phi cơ thấy hán công tác lúc hình dạng, cảm giác đầu tiên chính là hán là Omega, Han Woo hán hoàn toàn phù hợp ta trong đầu Omega hình tượng, công tác lúc nghiêm túc thần thái, cười lộ lên lúc ánh mắt trời biểu tình."

"Ai là cô, nhìn, Jin Wan đạo diễn người mau đến xem, có người ở phạm mê gái. Nói thật, Omega không biết là Jin Soo Won người dựa theo lý tưởng của chính mình hình đến viết đi?"

Kim Dae Jin cười khứ Jin Soo Won nhất cú.

"Không sai, Omega chính là ta lý tưởng hình. Cho nên nói, ta mới không thể bắt hán cho Oh Ri-jin."

Không nghĩ tới, Jin Soo Won cư nhiên không hề cố kỵ địa trực tiếp gật đầu, một bộ lý trực khí tráng hình dạng.

"Ai ~ "

Kim Dae Jin và Kim Jin Wan đều là vẻ mặt không nói nhìn nàng.

"Cái kia, đạo diễn, phỏng vấn sau khi thông qua còn có chuyện gì sao?"

Lúc này, Han Woo đã từ lần đầu biểu diễn thành công trong vui sướng phục hồi tinh thần lại, đứng dậy hướng Kim Jin Wan ba người đã đi tới.

Kim Jin Wan cười cười, đối với Han Woo khẽ vuốt cảm nói: "Han Woo người vừa biểu hiện rất tuyệt! Oa ~ nhìn như vậy đến người rất thích hợp diễn một cái tác giả a. Phỏng vấn sau khi chấm dứt người trước hết tại gia chờ điện thoại của ta, tình huống của người có điểm đặc thù, sợ dĩ chúng ta hội trước cho người trước tam tập kịch bản còn có về người phải sức diễn vai tưởng tư liệu, người ở nhà bản thân trước quen thuộc luyện tập một tý. Chẳng quá, Han Woo người là mỹ tịch hàn duệ, kịch bản. . . Cũng không có vấn đề đi?"

Han Woo mỉm cười hồi đáp: "Không có vấn đề."

"Vậy là tốt rồi." Kim Jin Wan gật đầu, "Chờ sở hữu diễn viên định rồi lúc hội mời dự họp lần đầu tiên kịch tổ hội nghị, chính là kịch bản xem hội. Bất quá ta kiến nghị người a, trong khoảng thời gian này hay nhất thỉnh cái lão sư."

"Thỉnh cái lão sư?"

"Thỉnh cái biểu diễn lão sư đến dạy một chút người, tuy rằng người lần thứ hai biểu diễn rất tốt, chẳng quá từ người lần đầu tiên tới khán, người hoàn toàn chính là một tân nhân, bắt kịp trong khoảng thời gian này hảo hảo tới luyện một tý hành động."

"Nhưng, thế nhưng. . ." Han Woo nghe vậy trên mặt không khỏi lộ ra hết lúng túng biểu tình, "Thế nhưng. . . Ta không có tiền a."

"Không có tiền?"

Kim Jin Wan kinh ngạc.

"Đối với."

Han Woo gật đầu, do dự một chút nói tiếp: "Ta trước ra một lần tai nạn xe cộ, cái gì đều không nhớ rõ, chẳng quá các người cũng biết, ta trước ở tại nước Mỹ, kết quả bây giờ trở lại Hàn quốc cũng không có người biết ta chuyện trước kia, sợ dĩ. . . Hiện tại ta kinh tế có chút khó khăn."

"Tai nạn xe cộ? !"

Đứng ở một bên Jin Soo Won nghe được lúc nhất thời cả kinh, vội vã góp bắt đầu có chút thân thiết địa nhìn Han Woo, "Vậy bây giờ thế nào? Thương lạnh sao? Có đứng hay không còn không có khỏi hẳn?"

Kim Dae Jin tuy rằng không nói chuyện, thế nhưng cũng có chút quan tâm nhìn về phía Han Woo.

"Không sao, thân thể cũng khôi phục không sai biệt lắm, chỉ cần không làm kịch liệt vận động sẽ không sự, chủ yếu vẫn là mất trí nhớ vấn đề."

Han Woo cười cười, nhìn Jin Soo Won ánh mắt ân cần, ngực tuôn ra một ít tình cảm ấm áp.

"Ai là cô, cái này còn giống chúng ta cái kia vạn năng Omega, đúng không?" Kim Jin Wan vỗ nhẹ nhẹ phách Han Woo vai, mặc dù là ở điều tiết một tý bỗng nhiên có chút nặng nề bầu không khí, nhưng trên mặt cũng mang theo quan tâm biểu tình, "Nếu như thân thể đến lúc đó khó chịu, chúng ta có thể tận lực đem quay chụp thời gian theo sau."

"Không cần đạo diễn, ta thực sự không có việc gì."

Han Woo cười cười, ngực vừa ấm áp.

"Chẳng quá, Han Woo người nói là ra tai nạn xe cộ, lẽ nào. . . Chính là Kim Ji Yong sự kiện?" Kim Jin Wan cũng cười vỗ nhẹ nhẹ phách Han Woo vai, sau đó nghĩ đến cái gì đó, có chút nghi ngờ hướng Han Woo hỏi.

"Kim Ji Yong sự kiện?"

Han Woo nghe vậy vùng xung quanh lông mày bỗng nhiên vừa nhíu, Kim Ji Yong tên này hẳn hình như ở nơi nào nghe qua.

"Người không biết? A ~ cũng đúng, khi đó người vậy cũng ở trong bệnh viện, chính là Girls Generation đội trưởng Kim Taeyeon ca ca Kim Ji Yong ở siêu tốc lái xe đụng phải khác xe, kết quả bản thân chàng xuống sườn núi tử vong." Ở một bên Jin Soo Won mở miệng vì Han Woo giải thích.

Girls Generation đội trưởng. . . Kim Taeyeon? !

Han Woo con người chợt co rụt lại!

"Làm sao vậy?"

Kim Jin Wan liếc mắt liền nhìn ra Han Woo sắc mặt hơi hơi biến hóa, lập tức có ta thân thiết mà hỏi thăm.

"A? Nga, nga. . . Không có việc gì. . ."

Được Kim Jin Wan vừa nói như vậy, Han Woo lúc này thì phục hồi tinh thần lại, hần mạnh nháy mắt một cái, hô hấp vì không thể xét địa đồn dập vài cái, sau đó bỗng nhiên thì dời đi là đề tài dường như giải thích nói rằng: "Chính là. . . Ta nhớ tới bỗng nhiên có chút việc muốn đi làm. Cái kia. . . Ta có thể đi trước sao?"

"Nga, phải? Vậy người trước chờ một chút."

Nghe được Han Woo lời của, Kim Jin Wan nháy mắt một cái, nhưng thật ra không có gì kỳ quái, thì là có chút kỳ quái địa ra giữ lại hần một tý, đón biểu tình có chút thần bí mang theo Kim Dae Jin và Jin Soo Won đi tới trong góc phòng thảo luận cái gì.

Khoảng chừng một phút đồng hồ lúc, ba người mới đi về tới. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Chúng ta thương lượng một chút, nếu Han Woo người kinh tế tạm thời tương đối khó khăn, chúng ta quyết định một người cho người mượn một trăm vạn, người cầm hảo hảo chuẩn bị kế tiếp quay chụp."

"Thực sự? !"

Đương Kim Jin Wan ba người đi lúc trở lại Han Woo còn không có chú ý tới, hần hơi cúi đầu nhìn phòng họp sàn nhà, mi mắt thấp liễm trứ, trên mặt biểu tình có chút tróc đoán không ra, tựa hồ ở chăm chú suy tính cái gì, thẳng đến nghe được Kim Jin Wan lời của lúc mới tốt tượng thoáng cái hoàn hồn như nhau, cả người mừng rỡ, có chút ngạc nhiên nhìn Kim Jin Wan ba người.

"Đương nhiên, hơn nữa chúng ta không cần lợi tức, " Kim Jin Wan gật đầu cười, "Thế nhưng, người phải nghiêm túc quay chụp, đợi được phát phiếu thù phải trước tiên trả cho chúng ta nga."

Nói đến phần sau, Kim Jin Wan cố ý bản khỏi một bộ nghiêm túc khuôn mặt, chọc cho một bên Jin Soo Won và Kim Dae Jin đều đang bật cười.

"Ta đã biết."

Nhìn trước mặt Kim Jin Wan ba người, Han Woo cũng theo mỉm cười, sau đó nghiêm túc gật đầu, trong lòng chợt lại có loại cảm giác âm áp.

"Tốt lắm, người đi đi. Kịch bản trần biên kịch lúc biết dùng mưu kiện chia người, nhớ kỹ, nghìn vạn lần chớ để cho người khác thấy."

"Là."

Han Woo hướng Kim Jin Wan ba người thấp cúi đầu, sau đó cấp tốc hướng phòng họp ngoại chạy đi.

Kim Jin Wan được Han Woo cử động khiến cho sùng sốt, bỗng nhiên đối với Jin Soo Won và Kim Dae Jin vừa cười vừa nói: "Chẳng lẽ. . . Han Woo tiểu tử kia là bởi vì chúng ta tá cho hần tiền mới như vậy? ! Ai ~ hiện tại chỉ biết lễ phép? Ủ?"

Jin Soo Won hai người vừa nghe lời này, nhất thời vừa nhin không được cười ha ha, cái này lần đầu hợp tác tổ ba người bầu không khí trở nên đã khá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Người nhà...

Han Woo ở MBC đài truyền hình hàng hiện trong rất nhanh chạy, lồng ngực mơ hồ có chút căng đau, nhưng hần hiện tại cũng không quản được nhiều như vậy.

Girls Generation đội trưởng Kim Taeyeon!

Han Woo không biết Girls Generation là cái gì, thế nhưng Kim Taeyeon tên này hẳn đương nhiên rất quen thuộc!

Đối với cái này tuy rằng chỉ có duyên gặp mặt một lần mười mười, Han Woo ấn tượng cũng là rất tốt, chỉ bất quá đương sơ hẳn đang nhảy lâu thời gian cũng bị Kim Taeyeon phản ứng khiến cho có chút không nghĩ ra.

Thương tâm tốt lý giải, dù sao Han Woo toán là thân nhân của nàng, thế nhưng thương tâm đến khốc thành như vậy Han Woo cũng có chút ngoài ý muốn, nếu như là Kim Hayeon hẳn hoàn có thể hiểu được một điểm, nhưng nhìn Kim Taeyeon hình dạng, rất rõ ràng nàng trước đây cũng chưa từng thấy qua Kim Ji Woo, nói cách khác bọn họ chỉ gặp mặt qua một lần, làm sao sẽ thương tâm đến loại tình trạng này?

Hơn nữa, ở năm viện thời gian Han Woo ngực kỳ thực cũng có chút nghi vấn. Kim gia nhân nếu cùng mình không có liên hệ, bọn họ là làm sao biết bản thân xảy ra tai nạn xe cộ? Luôn không khả năng là cảnh sát thông báo, bản thân căn bản không có ở Kim gia hộ khẩu thượng.

Ngoài ra còn có một điểm chính là, Han Woo chú ý tới Kim gia nhân chưa từng ở tự trước mặt nhắc tới qua cùng mình tông xe người kia, trước hẳn cho rằng có thể là bản thân đã quên cái gì, sẽ không hỏi qua.

Thế nhưng, hiện tại hẳn hình như hiểu...

"A!"

"Nga! Xin lỗi, không có sao chứ?"

Đột nhiên, ở một cái khúc quanh, Han Woo trước mặt đụng phải một thân ảnh.

"Ác, không có việc gì, không có việc gì."

Được đụng là một cái buộc tóc đuôi ngựa, ăn mặc đồng phục cô gái trẻ tuổi, nàng được đụng thời gian trong tay hoàn ôm một đồng hồ văn kiện, nhân nhưng thật ra không có việc gì, chính là văn kiện rơi là tả không ít.

Han Woo ngồi chồm hồm xuống bả này rơi xuống đất văn kiện nhật lên, chỉnh sửa lại một chút đưa cho nữ hài, sau đó đối với nàng biểu thị áy náy cười cười, ngay sau đó cũng nhanh bộ ly khai.

Mà nữ hài thấy Han Woo dáng tươi cười nhưng rõ ràng sừng sốt một chút, ánh mắt kim lòng không đậu đi theo Han Woo thân ảnh của, thẳng đến bóng lưng của hắn tiêu thất ở tại kế tiếp khúc quanh.

"Thật là đẹp trai... Là Idol sao? Thế nhưng, vì sao ta cho tới bây giờ chưa thấy qua hắn?"

Nữ hài nháy mắt một cái, nhìn Han Woo biến mất phương hướng, trong miệng có chút ngạc nhiên địa nhỏ giọng thầm thì trứ.

"Nha!"

Vừa đột nhiên một tý, nữ hài bên người truyền đến quát to một tiếng, nhất thời sợ đến nàng cả người một kích linh, vội vã quay đầu nhìn lại, phát hiện một cái trung niên nam nhân chính về mặt bắt đầu đi đồng dạng ôm một đồng hồ văn kiện nhìn nàng.

"Ai là cô... Park Jung Ah người rốt cuộc ngờ ngác đứng ở chỗ này để làm chi? Người còn như vậy từ lười biếng, những văn kiện này chúng ta sáng hôm nay cũng đừng nghĩ chỉnh lý xong."

"A? Là, tiền bối, ta... Chúng ta đi thôi."

Park Jung Ah cái này mới nhớ tới bản thân chuyện cần làm, vội vàng hướng trứ tiền bối xin lỗi vì cung kính vài hạ,

Sau đó có chút bối rối địa triệu phòng photocopy đi đến.

Tên kia tiền bối không nói nhìn nàng một cái, lắc đầu, cũng đi theo.

Phòng photocopy trong.

Park Jung Ah và tên kia tiền bối chính đang xử lý này văn kiện.

"Như đã nói qua, người gần nhất rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Hai tháng này làm việc một mực thất thần."

Xử lý một hồi văn kiện lúc, tên kia tiền bối ngồi vào cái ghế một bên thượng nghị ngại khẩu khí, sau đó nghĩ đến cái gì đó hướng Park Jung Ah hỏi.

"A ~ cũng không có gì, chính là... Chính là còn đang suy nghĩ Kim Ji Yong sự kiện đây."

Park Jung Ah chính ngồi chồm hồm dưới đất thiêu nhật này văn kiện đây, nghe được tiền bối lời của lúc, nàng quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó nháy mắt một cái, tựa hồ có chút ngưng ngưng vừa cúi đầu vừa làm bắt tay vào làm đầu công tác vừa nói đạo.

"A, " tên kia tiền bối không nói cười cười, "Thế nhưng, trước người không phải là còn không thái nguyện ý đưa tin chuyện này món sao? Hiện tại nó đều

kết thúc, người trái lại đề ý?"

"Thế nhưng, tiền bối, " Park Jung Ah ngừng tay đầu công tác, quay đầu nhìn tên kia tiền bối, "Người không cảm thấy thật kỳ quái sao? Chúng ta nhiều như vậy gia truyền thông chen ở cửa bệnh viện, dĩ nhiên không có một nhà có thể phỏng vấn đến một người đương sự, ngày thứ hai hoàn mạt danh kỳ diệu tất cả đều bị cảnh cáo không nên lại theo vào cái tin tức này. Hơn nữa phía chính phủ lần kia cư nhiên phái một cái kiểm sát trưởng đến tra án, chỉ dùng ba ngày thì kết án, trung gian chúng ta không có được bất luận cái gì hữu quan một cái khác đương sự tư liệu. Còn có Kim Ji Yong người nhà, ngoại trừ Kim Taeyeon chúng ta cũng không có thể phỏng vấn đến bất luận kẻ nào."

Nghe được Park Jung Ah lời của, tên kia tiền bối sắc mặt của hơi chút đổi đổi, ngồi ngay ngắn, quay đầu nhìn một chút phòng photocopy ngoài cửa, xác nhận không ai lúc, trên mặt lúc này mới thở phào nhẹ nhõm dường như lộ ra yên tâm biểu tình. Đón, hắn vừa quay đầu nhìn thoáng qua về mặt thành thật Park Jung Ah, không hiểu thờ dài, đối với nàng thấp giọng nói rằng: "Ta biết một chút tin tức, thế nhưng, ta nói cho người nghe, người tuyệt đối không thể truyền đi."

"A? Đã biết, đã biết."

Park Jung Ah nghe vậy nhãn tình sáng lên, vội vã gật đầu.

"Có người nói a, " tên kia tiền bối về mặt thần bí nói: "Cái kia thần bí đương sự, thân phận rất không bình thường, rất khả năng... Cùng cao tầng có quan hệ gì."

"A?"

Park Jung Ah mở to hai mắt.

"Đây là chúng ta đoán. Bằng không thì người suy nghĩ một chút, có thể cảnh cáo chúng ta mấy nhà đài truyền hình còn có thể là ai?"

Thấy tiền bối về mặt lời thề son sắt hình dạng, Park Jung Ah nháy mắt một cái, như có điều suy nghĩ gập đầu, trong ánh mắt tựa hồ lóe ra một loại không rõ thần tình.

...

...

"Ca."

"Ba."

"Hắc, hắc..."

Về đến nhà, đóng cửa lại, Han Woo thì một tay nhẹ nhàng đè xuống lồng ngực của mình, một tay lại xanh tại trên đầu gối, có chút gấp rút thờ phi phò.

Ở trên giường bệnh nằm hai tháng, thân thể hắn bây giờ còn là có điểm hư, hơn nữa thương thế cũng không có triệt để khỏi hẳn, sờ đi như vậy một đường gấp trở về hoàn thật là có ta chịu không nổi.

Chẳng quá Han Woo cũng không có nghỉ ngơi bao lâu, hắn rất nhanh thì đi thẳng tới lầu hai thư phòng, mở máy vi tính ra lúc ở NA. VER tìm tòi lan trong đưa vào "Kim Ji Yong".

Lập tức, là tảng lớn tin tức chà đi ra.

Han Woo mở ra phía trên nhất một cái nhìn.

"2014 niên 10 tháng 1 ngày, nên Seoul đi trước Jeonju một cái trên xa lộ cao tốc phát sinh một hồi tai nạn giao thông. Cư tất, người gây ra họa hệ nữ tử Idol đoàn thể Girls Generation đội trưởng Kim Taeyeon ca ca Kim Ji Yong tiên sinh. Theo phía chính phủ báo cáo, án phát trước Kim Ji Yong đang siêu tốc lái xe giữa, mà án phát lúc Kim Ji Yong xe cộ chòng xồng sườn núi, tại chỗ tử vong, một ... khác chiếc xe chủ xe cũng bởi vậy trọng thương, đang nằm viện trị liệu. Sự cố tạo thành vừa chết là thương..."

Kim Taeyeon ca ca...

Chỉ một thoáng, Han Woo nguyên vốn đã có chút sắc mặt tái nhợt tựa hồ trở nên càng thêm không có huyết sắc, tay hắn khừu tay xanh tại trên bàn sách, hai tay tạo thành chữ thập trừ để trừ bỏ môi của hắn, xoang mũi cũng đang không ngừng hít sâu trừ, cho dù là trong lồng ngực truyền tới từng đợt căng đau chính đang không ngừng đánh úp về phía đầu óc của hắn.

Khiếp sợ, nghi hoặc cùng với cái khác hứa hứa đa đa hoàn toàn nói không rõ sở đích tình tự lúc này chính như cùng con sóng gió động trời như nhau đánh thẳng vào nội tâm của hắn, ở trong lòng hắn không ngừng cuộn cuộn trừ, tứ ngược!

Tròn ba mươi phút, Han Woo cứ như vậy kinh ngạc nhìn màn ảnh máy vi tính, nhìn trên màn ảnh vậy thì tin tức phối đồ —— Kim Ji Yong ảnh chụp, thẳng đến màn hình biến thành bình bảo, hắn vẫn như cũ như vậy kinh ngạc nhìn.

Han Woo chưa thấy qua Kim Ji Yong, thế nhưng Han Woo thấy hấn đầu tiên mất, thì nhận ra —— bởi vì hấn lớn lên và Taeyeon rất giống, hấn và Kim mẫu rất giống, thậm chí cặp mắt kia Han Woo hoàn nhìn thấu hết Kim Hayeon cảm giác.

Kim Ji Yong ảnh chụp tin tức thượng tổng cộng có hai tờ, hai tờ thời gian rõ ràng không giống với, hế ra hơn mười tuổi thời điểm hình dạng, hình dạng rất thanh tú, da bạch rất giống như Taeyeon, một ... khác làn da biến thành đen hết, trên mặt thanh tú thiếu rất nhiều, gương mặt đường viền thân thể cường tráng rất nhiều, hơn nam nhân anh khí, chắc là hấn cận chiều.

Thế nhưng... Vô luận là đầu hế ra, Han Woo phảng phất đều có thể xuyên thấu qua trương giống như đã từng quen biết khuôn mặt thấy Kim Taeyeon, Kim mẫu, thậm chí là Kim Hayeon và kim phụ cái bóng!

Bọn họ... Mới là người một nhà a! !

"Hắc, hắc..."

Han Woo thoáng cái vô lực dường như dựa vào ghế, tay phải ấn trứ ngực, trong miệng không ngừng mà nhẹ thở gấp, hấn nỗ lực khống chế được bộ mặt, không cho nó lộ ra cái loại này yêu thương đến nghĩ muốn khóc lên biểu tình, tựa hồ muốn ngăn chặn từ ngực hốt nể như tới cái loại này bi thương và khổ sở! !

Han Woo viền mắt vô pháp ức chế địa đã uon ướt, vành mắt mơ hồ đỏ lên, trước mắt hấn phảng phất nổi lên Kim Hayeon tiểu nha đầu kia đối mặt hấn lúc xán lạn khuôn mặt tươi cười.

Cái kia... Cái nha đầu kia, bản thân là lúc mới bắt đầu cho tới bây giờ chưa cho qua nàng sắc mặt tốt, thế nhưng... Nàng chỉ biết ngây ngốc đối với mình cười...

"OPPA, ngày hôm nay cảm giác thế nào? Có không có chỗ khó chịu? ..."

"OPPA, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) ta đã nói với ngươi, ta ngày hôm nay đụng tới một cái cực kỳ đáng ghét tiền bối, thực sự Super thảo nhân ghét..."

"OPPA, OPPO, ta ngày hôm nay đây, và mụ mụ học tổ canh gà, thế nhưng... Hắc hắc, khả năng vị đạo không tốt lắm, ai ~ ngươi đừng mắt tròn trắng a, tuy rằng vị đạo bất hảo, thế nhưng, dinh dưỡng khẳng định mười phần, ừ, ngươi phải toàn bộ uống vào nga..."

...

Bất, không chỉ là Kim Hayeon, còn có Kim Taeyeon, thậm chí là... Kim phụ Kim mẫu.

Kỳ thực ngoại trừ Kim Hayeon ở ngoài, Han Woo kỳ thực không có ý định và cái khác Kim gia nhân sau đó lại có cái gì tiếp xúc, đệ nhất đương nhiên là bởi vì Kim Ji Woo, đệ nhị lại là bởi vì Han Woo bản thân, hấn hậu thiên dưỡng thành lạnh lùng quyết định hấn không quá khả năng tán thành những thứ này đột nhiên nhô ra người nhà.

Thế nhưng, chính là những thứ này Han Woo tịnh không có bao nhiêu tán thành độ người nhà, bọn họ a, nhưng ở trước tiên công nhận Han Woo...

"Vô tâm... Không có tim không có phổi nha đầu..."

Han Woo cúi đầu, tay phải gắt gao đè xuống ngực, toét miệng không ngừng hắc trứ khí, dĩ thử đến đình chỉ trong hốc mắt hầu như phải chảy xuống nước mắt.

"Phải thế nào... Phải thế nào mới có thể đối với... Đối với ta thù này nhân... Đối với ta thù này người cười thành như vậy a! ! !"

"Lạch cạch."

Một tiếng rất nhỏ nhưng dị thường thanh âm thanh thúy.

Han Woo sững sốt, ngơ ngác nhìn trên sàn nhà một giọt không quá rõ ràng thủy tí, trên mặt có nói không rõ sở thần sắc.

Han Woo bình sinh hầu như không có đã khóc, hấn trước lúc này, chỉ đã khóc một lần, ngay cha mẹ hấn qua đời thời gian, một lần kia khóc, là khóc hấn mất đi còn sót lại hai gã thân nhân, mà lần này, hấn khóc, lại là vì... Hấn mới thân nhân!

Chương 21: Kill Me, Heal Me

Han Woo ở thư phòng tròn đợi một cái buổi chiều, thẳng đến ngoài cửa sổ phương xa xa vờ mờ hồ dính vào lau một cái hóa hồng lúc, hần mới đi đi xuống lầu.

Xuống lầu lúc Han Woo không có đi trừ phòng làm cơm tối, mà là đi trước toilet rửa mặt.

Nhìn trong gương hai mắt hoàn mang theo một điểm tơ máu bản thân, Han Woo thần thủ lau mặt một cái thượng bọt nước, làm một cái hít sâu, sau đó vỗ vỗ gương mặt, trên mặt rốt cục xuất hiện tinh thần hết biểu tình.

Ở thư phòng một người một mình đợi một cái buổi chiều, Han Woo suy nghĩ rất nhiều, nếu Kim gia nhân không nói, hần cũng sẽ không đi trước nhắc lên, bất quá hần một ít tâm tư nhưng là có cái biến, hần bắt dự định lại tránh kim gia nhân.

Đương nhiên, Han Woo cũng sẽ không cố ý đi đón nạp bọn họ, mặc kệ nói như thế nào, kim phụ sợ rằng đều là Kim Ji Woo trên thế giới này cảm tình phức tạp nhất nhân, Kim Ji Woo nên hận hần, cũng có thể thương hần, mà Han Woo hiện tại chính là Kim Ji Woo, sờ dĩ, cho dù đã biết chân tướng, hần cũng vô pháp thuyết phục bản thân đi đón nạp kim phụ.

Ngược lại là Kim mẫu, Han Woo thực sự thật bất ngờ.

Hần ở trong đầu vừa cẩn thận quay về suy nghĩ một chút Kim mẫu ngày đó ở trong bệnh viện biểu tình còn có trong đoạn thời gian đó Kim mẫu đối mặt hần lúc biểu hiện, không khỏi, trước đây đối với nàng bất lương cảm thấy diệt hết.

Nếu như nếu đổi lại là Han Woo, cho dù hần chưa từng có chân chính thái độ làm người phụ mẫu qua, thế nhưng, nếu quả như thật có người làm thương tổn con của mình, vô luận là như thế nào tình huống, hần sợ rằng đều không thể như Kim mẫu như vậy. Hiện tại hần thấy, trước đây Kim mẫu thấy hần thời gian không có xông lên hung hăng đánh hần một trận đều rất cuộc rất rộng lượng.

Về phần Kim Taeyeon, Han Woo hiện tại nhưng thật ra đã nhìn ra, nàng và Kim Ji Yong cảm tình nên tốt, trước đây nước mắt của nàng, nên đại bộ phận là vì Kim Ji Yong lưu đi. Chẳng quá, ngược lại thì như vậy, Han Woo càng phát ra yêu mến cô muội muội này. Ban đầu ở và Kim Taeyeon gần gũi ở chung trong, hần có khả năng nhìn ra được Kim Taeyeon đối với hần quan tâm, cho dù là đối mặt hần như vậy không có một người bất kỳ cảm tình gì, thậm chí cùng nàng một cái chí thân thân nhân tử có liên quan nhân.

Sờ dĩ, đây rốt cuộc Han Woo ở Kim Taeyeon và Kim Hayeon trên người tìm được người thứ nhất điểm giống nhau đi.

Ừ, hai người thiện lương đơn thuần đến làm cho đau lòng người nha đầu.

"Hô —— "

Sau cùng từ trong miệng trường phun ra một hơi thở, Han Woo liền cầm lên khăn mặt xoa xoa khuôn mặt, sau đó đi hướng trừ phòng, chuẩn bị bắt đầu làm cơm tối hôm nay.

Hần tiền bạc bây giờ thượng đã có rất nhiều sự muốn làm, Kim Ji Yong chuyện Han Woo đã biết, tuy rằng hần bất sẽ lập tức làm ra hành động gì, nhưng hần sẽ ở sau đó chậm rãi bồi thường cấp kim gia nhân, tuy rằng hần sẽ không trở lại Kim gia, nhưng hần đồng dạng hội làm được một đứa con trai, là người ca ca nên làm tất cả.

...

Buổi tối.

"Là, là, ta đã biết, khổ cực người, trần biên kịch. . ."

Han Woo ngồi ở ghế trên,

Một tay cầm điện thoại di động, một tay điều khiển con chuột, ánh mắt trầm tĩnh địa nhìn máy vi tính mặt bên.

"Được rồi, tập thứ ba kịch bản ta cũng phát cho người, Han Woo người xem một chút."

Trong điện thoại di động truyền ra Jin Soo Won thanh âm của.

Han Woo thử tiêu điểm hết, máy vi tính mặt bên thượng nhất thời xuất hiện một cái bản văn, "Ok, đã nhận được."

"Ừ. Như vậy nhiệm vụ của ta thì tạm thời trước hoàn thành, Han Woo người nhớ kỹ phải thật tốt quen thuộc hạ kịch bản nga. Có nếu cần, Jin Wan đạo diễn đề nghị người thực sự có thể suy nghĩ hạ, quay về với chính nghĩa ba trăm vạn đã vừa mới chuyển vào ta giúp người làm chi phiếu trong, người ngày mai tới tìm ta nữa là được rồi."

"Đã biết, ta ngày mai sẽ đến tìm ngươi. Chẳng quá, trần biên kịch ngươi chừng nào thì lúc rảnh rỗi? Ta nên đi đâu tìm ngươi?"

"Sáng sớm ngày mai 8 hết, ngươi còn là đến đài truyền hình tới tìm ta đi, ta mấy ngày nay muốn hòa hai người đạo diễn bỏ sau cùng tổ diễn nhân viên danh sách sao định."

"Đã biết."

"Nga, được rồi. Han Woo ngươi a, hay nhất thuận tiện sửa sang một chút hình tượng của mình."

"Chính lý. . . Hình tượng?" Han Woo có chút nghi ngờ hỏi.

"Ừ, tướng mạo của ngươi rất ưu tú, thế nhưng đây, mặc quần áo thực sự thái xấu, còn có, tóc của ngươi nên mấy tháng không có hộ lý qua đi? Ta đã nói với ngươi, một cái diễn viên bình thường cũng phải cần bảo trì một cái tốt đẹp chính là hình tượng. . ."

Han Woo cầm điện thoại di động, có chút không nói nghe Jin Soo Won ở bên đầu điện thoại kia thao thao bất tuyệt nói, Jin Soo Won tựa hồ hoàn toàn nói càng hưng khởi, sau cùng cứ nhiên đều nói ra trọn vẹn Han Woo nên làm như thế nào tạo hình phương án, khiến cho Han Woo nhận không được ngay cả vội vàng cắt đứt nằng.

"Được rồi được rồi, ta đã biết, ta đã biết, ta sẽ đi hảo hảo chỉnh lý. . . Hình tượng. . ."

"Ừ, vậy là tốt rồi, ngày mai gặp."

"Ngày mai gặp." Han Woo khoe miệng lộ ra một cái có chút cứng ngắc cười khò.

Cúp điện thoại lúc, Han Woo thở phào nhẹ nhõm, hần đến bây giờ mới phát hiện Jin Soo Won lại còn có cái này một mặt. Lẽ nào mỗi nữ nhân đều nóng như vậy trung nên cải tạo người khác?

Nhu liễu nhu khuôn mặt, Han Woo trước hết không thêm nghĩ nữa chuyện này, hần mở ra Jin Soo Won vừa phát cho hần kịch bản.

Kịch bản trang thứ nhất thượng viết bộ này kịch tên, tổng cộng có hai người tên, một là tiếng Anh, một là hàn văn.

《Kill Me, Heal Me》, 《 Kill Me, Heal Me 》!

Han Woo thấy cái tên này thời gian mắt thoáng sáng ngời, tương đương có ý tên!

Ở kịch bản tên phía dưới còn có một đoạn văn tự, đó là Jin Soo Won chuyên môn vì Han Woo thêm cố sự giới thiệu vắn tắt.

"Cha Do-hyun là trứ danh tài phiệt SeungJin tập đoàn hoàng trường tôn, cũng là SeungJin hiện nay đệ nhất thuận vị người thừa kế, nhưng là ai cũng không biết, vị này tính cách ôn hòa hiền lành người thừa kế ồng có một chỉ có bao quát chính hần ở bên trong ba người mới biết bí mật, trong thân thể của hần, cất giấu mặt khác sáu nhân. . ."

Han Woo chậm rãi sự trượt con chuột thượng rờn rọc, một tay chống cằm, trên mặt biểu tình không có thay đổi gì, nhưng trong ánh mắt cảm giác hừng thú thần tình nhưng càng ngày càng rõ ràng.

"Ừng có một chủ nhân cách, sáu phó nhân cách tài phiệt tam thể, còn có, cả người thể thành mê, tính cách đại đại liệt liệt thực tập nữ thầy thuốc. . . A, hoàn thật biết điều, không nghĩ tới Jin Soo Won biên kịch hội viết ra như vậy một cái cố sự. Chẳng quá bởi vậy, bảy người cách, như vậy bộ này kịch vai chính hí phân sẽ phải rất nặng, ừ, nhưng thật ra phù hợp tâm ý của ta."

Nhìn xong giới thiệu vắn tắt lúc, Han Woo tựa lưng vào ghế ngồi, một tay nhéo cằm, ánh mắt vẫn như cũ nhìn chăm chăm màn hình, trong miệng thì thảo luận bầm, sau đó hần tựa hồ nghĩ tới điều gì, một tý vừa ngồi ngay ngắn, thao tác máy vi tính mở ra tìm tòi, "DID sao?"

"DID(Dissociative identity disorder), phân ly tính nhân cách bệnh, vừa danh nặng hơn nhân cách, nhân cách phân liệt. . ."

"Còn có loại bệnh này? Trần biên kịch là làm sao mà biết được?"

Han Woo phiên liễu phiên vồng hiệt thượng tư liệu, sau đó đóng cửa lưu lăm khí, hết trở về bản văn, đón nhìn xuống.

Kế tiếp bộ phận chính là trước tam tập kịch bản nội dung. Han Woo thật không có vội vã khán, mà là trở mình sau khi đến hữu quan hần muốn sức diễn chính là nhân vật giới thiệu,

"Oh Ri On, ấn dấu tướng mạo, tính danh, niên linh, thậm chí là tính thiên tài suy lý tác gia, bút danh 'Omega' . . ."

Han Woo nhìn màn ảnh máy vi tính, trong miệng nhẹ giọng nói ra.

"Oh Ri On hiện thực thân phận là nữ nhân vật chính Oh Ri-jin song bào thai ca ca, nhưng thực hai người cũng không có liên hệ máu mủ, hơn nữa Oh Ri On từ nhỏ chỉ biết điểm này. . . Đây chính là nếu nói kịch truyền hình đậm nam số 2 đi? A, Jin Soo Won biên kịch còn để mất ta."

Nhìn xong nhân vật giới thiệu lúc, Han Woo hai tay khoanh trứ dựa vào ghế, mi mắt buông xuống xuống tới, bắt đầu âm thầm ở trong đầu tính toán "Oh Ri On" nhân vật này.

Không thể không nói, "Oh Ri On" đúng là một cái rất thích hợp Han Woo vai.

Han Woo lớn nhất hứng thú ham là xem, nhưng thực, hắn còn có một cái ham, rốt cuộc xem hứng thú kéo dài —— đó chính là sáng tác, hơn nữa theo Han Woo niên kỷ càng lúc càng lớn, sáng tác chiếm cứ Han Woo thời gian tỉ trọng cũng càng lúc càng lớn.

Mỗi một cái tác giả đều là từ độc giả bắt đầu, đương xem qua nhiều lắm đồng tác giả lúc, rất nhiều cảm ngộ lắng ở trong lòng, nhân sẽ kim lòng không đành bắt đầu sinh bản thân viết tìm cách. Han Woo cũng không ngoại lệ, bắt quả hắn viết không phải là cái loại này tràn ngập triết tư cảm nghĩ dường như văn chương, mà là là thiên thiên cổ sự, là cái loại này cổ sự tính, thú vị tính tỉ trọng vẫn như cũ tương đối lớn cổ sự.

Sở dĩ, Han Woo từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, và "Oh Ri On" có chút bộ phận phù hợp, thậm chí là "Oh Ri On" có một người muội muội cùng Han Woo cũng là rất phù hợp.

Thế nhưng, Han Woo lo lắng nhất hay là hắn mình biểu diễn.

Han Woo trước mặc dù có thể quá quan, chính là bởi vì sáng tác là nhất kiện hắn rất quen thuộc sự, sở dĩ hắn tài năng dĩ chính hắn thoải mái nhất tư thái để hoàn thành cái này biểu diễn. Thế nhưng, chính bộ kịch hắn luôn không khả năng một mực sáng tác đi? Sở dĩ, biểu diễn còn là Han Woo yêu cầu bước đi đại ham.

Han Woo nghĩ, hành động là một chuyện khác, hắn đang biểu diễn lúc cái loại này như là luống cuống vừa không hoàn toàn vậy vấn đề mới là đầu tiên phải giải quyết vấn đề.

Kim Jin Wan đạo diễn đề nghị không có sai, nhưng hắn tịnh không biết Han Woo chân chính tình huống, cho rằng Han Woo chỉ là thông thường luống cuống, nhưng thực Han Woo vấn đề đã lên cấp đến rồi bệnh tâm lý vấn đề.

Han Woo nội tâm là cự tuyệt cùng người khác tới gần, hắn mặt đối với người khác thời gian kỳ thực trong lòng là thập phần đề phòng, phiền táo, thậm chí cùng người khác nói chuyện với nhau thời gian trong lòng của hắn sẽ sanh ra muốn thoát đi nơi đó tìm cách.

Hắn mặc dù có thể đủ và người xa lạ bình thân ung dung cống ngâm thông, đó là bởi vì hắn biết, chỉ biết là người xa lạ, bọn họ sẽ không có nữa cùng xuất hiện. Thế nhưng diễn kịch bất đồng, ở quay chụp thời gian, Han Woo và tất cả mọi người tại chỗ cũng không thể hơn nữa là cái gì người xa lạ, sở dĩ chờ đến chân chính phải tới gần thời gian, Han Woo chân chính tâm lý thì bạo lộ ra.

Han Woo có thể cùng Kim Jin Wan đám người tự nhiên giao lưu, nhưng đây cơ hồ đã là hắn sở có thể cực hạn làm được, cái này hoàn chỉ là ba người, nếu như đến lúc đó quay chụp hiện trường hơn mười nhân, thậm chí hơn trăm người, nhiều như vậy ánh mắt thì nhìn chăm chăm một mình hắn, Han Woo cũng không dám tự tin nói mình bắt sẽ lập tức thoát đi nơi nào.

Một thân một mình khổ tư không có kết quả, suy nghĩ một chút, Han Woo quyết định đi online tra một chút, nhìn có thể hay không có cái gì tương đối khá biện pháp giải quyết.

Thế nhưng, khi hắn tra duyệt làm sao khắc phục quái gở tâm lý phương pháp chính xác lúc, vẫn là không có được cái gì thứ hữu dụng.

Quái gở chứng biện pháp giải quyết tốt nhất đơn giản chính là trực diện đối mặt nó, nhìn thẳng vào vấn đề của mình, sau đó đi học tập người bình thường tế gặp gỡ, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) sau cùng chậm rãi tập quán cùng hắn người gặp gỡ, do đó chữa khỏi.

Kỳ thực Han Woo lý trí đã sớm nói cho hắn cái này là biện pháp tốt nhất, thế nhưng, nội tâm của hắn nhưng ở cự tuyệt. Bởi vì hắn tịnh không muốn đi và này người xa lạ tiến hành nếu nói nhân tế gặp gỡ, nếu như không phải là bởi vì phải phách hí, hắn thậm chí cũng sẽ không lo lắng phải đi giải quyết vấn đề này.

Sở dĩ, trừ phi có một có thể để cho lý trí của hắn và nội tâm đạt thành thống nhất biện pháp, có lẽ, có ai có thể thuyết phục Han Woo nội tâm, để cho hắn thỏa hiệp, bằng không Han Woo vấn đề luôn cũng không giải quyết được.

Suy nghĩ lâu như vậy, Han Woo vẫn không thể cho ra một cái được biện pháp hữu hiệu, hắn có chút khổ não địa nhu liễu nhu tóc, dựa vào ghế khẽ thờ dài.

"Thâm thì ~ "

Lúc này, ngoài cửa sổ bỗng nhiên truyền đến một tiếng sâu kín chìm hút. Han Woo quay đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện chút bất tri bất giác đã thảng thượng tây đầu.

Ngoài cửa sổ thảng rất sáng sủa, giống như một khối ngọc bích như nhau treo ở bầu trời đêm phía trên\, phảng phất ở tượng trưng cho bóng đêm mỹ hảo.

Han Woo lẳng lẳng nhìn sáng tỏ ánh trắng, trong đầu vẫn như cũ không có gì hay tìm cách, nhưng là ánh mắt của hắn lại đột nhiên trở nên có chút tỉnh hiện ra, trên mặt biểu tình ở khổ não giữa dần dần tuôn ra một loại không kiềm hãm được chờ mong.

Hắn đang suy nghĩ, mình ngày mai. . . Hội là như thế nào đây?

"Kill Me, Heal Me. . . Trước kia ta đã chết, như vậy hiện tại ta, hết thấy đều được lại lần nữa khâu, có thể sống lại, cái này, có đúng hay không chính là chữa khỏi đây. . ."

Dưới ánh trăng, nam nhân khước miệng hơi hơi nhếch lên địa lời nói nhỏ nhẹ ni non, tựa như cùng, như nói bản thân đây lòng tốt đẹp nhất nguyện vọng. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22:

'Nha, tiểu tử thôi! Nói! Ta giấu ở dưới sàng đốt... Không phải là, ngươi có đúng hay không vừa nãy ta đồ? !'

'Ồi chào ôi chào ôi chào, xú lão đầu! Ngươi chó quá mức! Ai tây! Ngươi hoàn đánh? !'

'Không có tiền đồ tên! Có bản lĩnh ngươi đừng bảo a!'

'Xú lão đầu! Rõ ràng muốn uống nhưng chỉ dám len lén giấu đi người nhát gan! Có bản lĩnh ngươi đừng truy a!'

'Cái gì? ! Nha, tiểu tử, ngươi đứng ở nơi đó, có bản lĩnh ngươi đừng bảo!'

'Hoặc, ngu ngốc mới không chạy!'

...

Trong bóng tối, Han Woo nằm ở trên giường, hai mắt nhắm nghiền khe cau mày, trên mặt biểu tình không ngừng biến hóa, môi hơi hơi mấp máy, như là ở thì thảo luận cái gì, thế nhưng thanh âm thái nhẹ, làm cho hoàn toàn nghe không rõ sở.

"Xú lão đầu! !"

Hoặc mắt, Han Woo thoáng cái ngồi dậy, hai mắt hoàn toàn mở, trong miệng ở gọi cái gì dường như hô to một tiếng.

"Hắc, hắc..."

Như là từ trong mộng giật mình tỉnh giấc như nhau, Han Woo mang trên mặt một loại vẻ mặt mờ mịt, nhẹ nhàng thở phò phò, mắt cố sức trát liễu trát, tựa hồ nghĩ để cho mình thanh tỉnh một điểm.

Qua một lúc lâu, Han Woo mới dần dần bình tĩnh trở lại, lúc này hắn mới cảm giác được trên người truyền đến một trận khác thường băng lãnh, sờ sờ cái trán, trán đầy mồ hôi, cái này mới phát giác, trên người thì đã trong lúc vô tình trở nên một mảnh thấm ướt.

"Chuyện gì xảy ra?"

Han Woo nhắm mắt lại, vỗ vỗ cái trán, tựa ở đầu giường thượng, đầy đầu đều là nghi vấn.

Han Woo vừa tựa hồ trong giấc mộng, trong mộng là là mảnh hư vô, có hai thanh âm đang nói chuyện, thanh âm rất mờ ảo, Han Woo không phân biệt được có cái gì đặc điểm, chỉ có thể nghe rõ bọn họ nói cái gì, đó là một đoạn không đầu không đuôi đối thoại.

Han Woo ngay từ đầu cho rằng đó là một mộng, nhưng cái này tựa hồ cũng không phải mộng, nào có người mộng quang có thanh âm? Hơn nữa nó có một loại khôn kể đích thực cảm tình, chủ yếu nhất là, Han Woo nghĩ, trong mộng lường đạo thanh âm, hắn hình như rất quen thuộc.

Lẽ nào... Kim Ji Woo?

Han Woo ánh mắt của bỗng nhiên mở, trong đầu của hắn xuất hiện một cái suy đoán.

Kim Ji Woo đích tình tự có khả năng ảnh hưởng bản thân, điểm này Han Woo táo đang xác định bản thân biến thành Kim Ji Woo lúc liền hiểu.

Nếu như là tình huống trước kia, Han Woo là tuyệt đối không cho phép có bất kỳ vật gì can thiệp nội tâm của mình. Chẳng quá Kim Ji Woo không giống với, Han Woo nếu tiếp thu thân thể hắn, đương nhiên cũng có nghĩa vụ tiếp thu những thứ khác tất cả.

Sở dĩ, đối với Han Woo mà nói, Kim Ji Woo là một cái đặc thù ngoại lệ.

Mà vừa giấc mộng kia, tựa hồ là... Kim Ji Woo ký ức?

"Hô —— "

Han Woo thở nhẹ một hơi thở, trát liễu trát có chút buồn ngủ ánh mắt của.

Nếu quả như thật là thì tốt rồi.

Han Woo không thể xác định cái này rốt cuộc và Kim Ji Woo có quan hệ hay không,

Không đúng chính là hấn mù nằm mơ cũng không nhất định, chẳng quá chính như hấn nghĩ như vậy, nếu như là, vậy cũng tốt, bởi vì ... này dạng, chỉ ít có thể cho Han Woo biết Kim Ji Woo ký ức cũng không phải thực sự tiêu thất.

"Chiêm chiêm ~ chiêm chiêm ~ "

Lúc này, từ ngoài phòng bỗng nhiên truyền đến vài tiếng thanh thúy dễ nghe dễ kêu.

Han Woo nghe được cái thanh âm này thời gian nháy mắt một cái, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, nhin không được quay đầu nhìn lại, nhưng chỉ có thấy được một tầng rất nặng rèm cửa sổ, sắc mặt của hấn nhất thời đổi đổi, bất người đi xuống sáng đi, thử tính địa kéo ra rèm cửa sổ.

Thoáng chốc, một đạo cường liệt đến ánh mặt trời chói mắt phóng vào trong phòng.

Han Woo mạnh quay đầu mượn tia sáng vừa nhìn đầu giường đồng hồ báo thức, mặt trên hình linh hiện lên: "8: 06" !

"Không xong!"

...

Đối với ước hội muộn, Han Woo là cảm thấy vạn phần xin lỗi, nhất là cái này ước hội còn là chuyên môn vì mình.

Cũng may Jin Soo Won thập phần đại khí, vui đùa dường như gỡ Han Woo cho ăn thịt quay lúc, thì vội vã chạy về đài truyền hình trong.

Han Woo bắt được ba trăm vạn rút cuộc sảo thờ phào nhẹ nhõm, bất quá hấn cũng không có tiến hành cái gì trắng trợn mua đồ ăn, chỉ trên đường về nhà mua hai món đồ chơi nhỏ.

Hiện tại, Han Woo chính đứng ở hấn từ quần áo và đồ dùng hàng ngày đang lúc dời ra ngoài đại dựng thẳng trước kính, cầm trong tay là cây kéo và lược, đây chính là hấn về nhà thời gian mãi gì đó.

Không sai, hấn phải cho mình cắt tóc.

Jin Soo Won ngày hôm qua nói Han Woo đương nhiên không có để ở trong lòng, chẳng quá tóc của hấn quả thực muốn cắt. Từ Han Woo hai tháng trước năm viện bắt đầu, tóc của hấn sẽ không kéo qua, hiện tại Han Woo lưu hải đều nhanh đáp xem qua con người.

Han Woo là hội cắt tóc. Dù sao, nếu như một người trưởng kỳ không muốn cũng không thể ra cửa lợi của, hấn nhất định phải muốn học hội đại đa số sinh hoạt kỹ năng. Sở dĩ mười hai tuổi sau đó Han Woo đều là bản thân cho mình cắt tóc, tựa như hấn học tổ thái như nhau.

Chẳng quá và tổ thái bất đồng là, Han Woo cắt tóc kỹ năng nhưng thật ra vẫn không có buông, kéo cái tóc cũng sẽ không rất cố sức khí, hơn nữa Han Woo ở kéo tóc trong quá trình, theo sợi tóc hạ xuống, hấn cũng sẽ bắt đầu chậm rãi hồi tưởng trong khoảng thời gian này mình làm trôi qua sự, hấn yêu mến ở kéo tóc thời gian suy nghĩ chuyện, giống như lúc ăn cơm tự hồi như nhau, cái này và tổ thái cũng là bất đồng, Han Woo sẽ không đang làm món ăn thời gian suy nghĩ chuyện, bởi vì món ăn nếu như nấu phá hủy, hấn rất được tội, nhưng tóc kéo phá hủy không có việc gì, quay về với chính nghĩa thì Han Woo một người khán.

Han Woo an tĩnh đứng ở trước gương, quan sát mình một chút mấy ngày nay tựa hồ còn là có vẻ có chút sắc mặt tái nhợt, sau đó cân nhắc cây kéo trong tay và lược, bắt đầu cời trên thân y phục —— hấn ở khi về nhà không có mua được cắt tóc vậy bố, chỉ có thể cời sạch quần áo.

Đội cho trên thân y phục cời sạch sau đó, Han Woo liền trực tiếp bắt đầu chuẩn bị hốt tóc phát, hấn một tay cầm kéo, một tay cầm lược, nhưng giữa lúc hấn dừng ở mình trong kính, mới vừa dùng lược vén lên lưu hải thời gian, cả người nhưng thật giống như sừng sốt một chút, động tác không khỏi ngừng lại, sau đó, ánh mắt của hấn dần dần hội tụ đến rồi trong kính trán của hấn tả thượng sừng.

Ở Han Woo cái trán tả thượng sừng, nơi đó có một khối không rõ ràng tiểu ba, cũng là bởi vì khối này ba, Han Woo đầu mới bị túi thành như vậy. Miệng vết thương kỳ thực cũng không lớn, nhưng xuất huyết lượng đại, hơn nữa có người nói Han Woo bộ phận xương sọ còn có chút cốt liệt vết tích.

Han Woo lẳng lẳng nhìn khối này ba một hồi, sau đó bỗng nhiên lại bả đường nhìn chuyển đến trong kính hấn trần trường trên cánh tay trái đoạn.

Ở Han Woo trên cánh tay trái đoạn, có một cái thịt màu trắng vết sẹo, không rõ ràng nhưng rất dài, từ vai trái đầu bắt đầu, thẳng tắp xuống phía dưới

kéo dài, hầu như chiếm cứ Han Woo cánh tay trái bằng phân nửa.

Han Woo ánh mắt trầm tĩnh địa nhìn này thật dài vết sẹo, ở trong ký ức của hắn, nếu như là hắn thì ra là thân thể, nơi nào chắc là một khối bột, rất rõ ràng, trừ phi là đổi lại da, bằng không không có khả năng đánh tan. Đây cũng là Han Woo trước xác định cái này không phải là mình thân thể một trong những nguyên nhân.

Nếu như chỉ có một chỗ, hai nơi cải biến hoàn có thể giải thích, thế nhưng, nếu như ba chỗ, chung quanh, thậm chí là hầu như toàn bộ đều thay đổi, vậy vô pháp giải thích.

Hai nơi vết sẹo, đề nhất chỗ đối với mình mà nói, tựa hồ là tượng trưng cho bản thân tới chỗ này tiêu chí, như vậy cái này đề nghị chỗ thì như thế nào, nó đối với Kim Ji Woo, cũng có ý nghĩa gì sao?

Han Woo ánh mắt ở hai nơi vết sẹo trong lúc đó qua lại quét một vòng, sau đó đột nhiên lui về sau một bước.

Han Woo hiện tại chỗ đứng, vừa vặn có thể từ trong gương thấy toàn thân của hắn, thấy hắn nửa người trên trần lộ ra ngoài cơ thể, thấy hắn thon dài thân hình.

Đây là Han Woo lần đầu tiên chăm chú quan sát đến mình thân thể mới, trước ở phòng rửa mặt lần kia không tính là, hắn còn không có xem thật kỹ một chút, tâm tư đã được khiếp sợ còn có không tự chủ được suy tư cấp lấp đầy.

Ừ, thân cao không sai biệt lắm một thước tám năm đi lên.

Han Woo quay cái gương so đo đỉnh đầu của mình, sau đó hắn đưa ánh mắt vừa bỏ vào nửa người trên của hắn.

Nhìn qua tương đương hoàn mỹ vóc người, thế nhưng Han Woo không thêm để ý cái này, phòng tập thể thao có thể dễ dàng bang nhân luyện được một thân đường cong hoàn mỹ cơ thể, hắn đề ý là, phao đi mặt ngoài, cổ thân thể này nội bộ... Đến tốt cùng ẩn chứa cái gì?

Han Woo nghĩ Kim Ji Woo cái này thân cơ thể tựa hồ không phải là bởi vì tập thể hình luyện ra được, mà là quanh năm suốt tháng vẫn kiên trì nào đó vận động tạo thành, hắn có thể cảm giác được cổ thân thể này trong mơ hồ ẩn chứa một loại bùng nổ mà xuất lực lượng, nhất là... Cánh tay hắn.

Han Woo nâng tay phải lên, nhìn một chút, sau đó mạnh đi phía trước đánh ra một quyền, ừ, cảm giác và bình thường người trưởng thành hình như không sai biệt lắm, chẳng quá Han Woo bản thân rõ ràng, thân thể hắn tuyệt đối không ngừng đơn giản như vậy.

Hiện tại thời gian trôi qua càng lâu, Han Woo hồi tưởng mình làm lần đầu cái kia lỗ mãng chỉ cực hành động càng là tìm đập nhanh, xem ra chính mình còn là nhốt tại trong phòng quan quá lâu, nếu như không phải là bởi vì các loại nguyên nhân, mình bây giờ đoán chừng phải nằm ở tro cốt ham trong.

Mỗi khi Han Woo hồi tưởng lại bản thân nhảy lầu ngày đó chi tiết, hắn sẽ chú ý tới một điểm, cánh tay phải của hắn.

Han Woo ngay từ đầu không nghĩ tới, thế nhưng sau lại hắn mới chú ý tới cánh tay hắn lực lượng không tầm thường, cư nhiên đang nhảy lầu trong nháy mắt đó có thể vững vàng nắm cái kia bãi đá, hơn nữa cũng không có thể nào cật lực thì đem mình dẫn theo đi tới, cái này hoàn toàn đã không thể rút cuộc người thường phạm vi.

Thế nhưng tự lúc, Han Woo sẽ thấy cũng sử không ra cái loại này lực lượng, thật giống như cái loại này lực lượng ẩn núp đến rồi thân thể hắn ở chỗ sâu trong như nhau, chỉ có chính xác phương pháp mới có thể sử dụng nó.

Kim Ji Woo đến tốt cùng là ai?

Đây là Han Woo mấy ngày nay tới giờ ngực xuất hiện số lần nhiều nhất nghi vấn.

Han Woo càng là tiến nhập Kim Ji Woo sinh hoạt, càng là nhìn không thấu người này, ở trên người của hắn xuất hiện bí ẩn hình như ừ ừ, hơn nữa hầu như cũng làm cho Han Woo hoàn toàn không nghĩ ra. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Mất trí nhớ, mất trí nhớ, chết tiệt mất trí nhớ!

Han Woo nhìn trong gương bản thân, thập phần không thoải mái địa thờ dài, bỗng nhiên không để ý tới tóc tâm tình.

Ngay tại lúc lúc này, một đạo Han Woo không phải là quen thuộc như vậy nhưng làm hắn hình như trong nháy mắt bản năng vậy nổi lên ta nổi da gà thanh âm của vang lên.

Han Woo sắc mặt có chút cứng đờ quay đầu nhìn lại, nhất thời, biểu tình trở nên có loại không nói được cổ quái.

Chuông điện thoại di động!

Han Woo cái điện thoại di động để lại ở cách đó không xa trên bàn, từ Han Woo độ lớn của góc nhìn sang, vừa vặn có thể thấy rõ ràng điện thoại di động màn hình, mà bây giờ phía trên kia, còn là chỉ có một chuỗi chữ số!

Không phải là Jin Soo Won.

Đây là Han Woo ý niệm đầu tiên, trước hần đã cấp Jin Soo Won điện thoại của tăng thêm ghi chú, sau đó theo ý niệm đầu tiên lúc đàn sanh người thứ hai ý niệm trong đầu chính là... Lần này là người nào? !

Han Woo hiện tại duy nhất may mắn chính là hoàn hảo trên điện thoại di động không có ghi chú tên gọi, nhưng là cùng trước như nhau, mặc kệ nói như thế nào, người kia là có Kim Ji Woo điện thoại của!

Han Woo do dự khoảng chừng ba giây đồng hồ, sau cùng hần vẫn làm ra và trước vậy quyết định, dù sao, và trước lý do như nhau, hần không có lựa chọn khác.

"... Cái kia, nhĩ hảo?"

"Kim Ji Woo tiên sinh?"

Một cái trung niên thanh âm của nam nhân.

"A?"

Nghe được đối phương hàm tên này, Han Woo trong mắt con ngươi hơi hơi co rút lại, nhưng thanh âm không có xuất hiện biến hóa gì, "Đối với... Là ta, ngươi... Có chuyện gì không?"

"Chuyện gì? ! Thế nào? Kim tiên sinh, ngươi đã quên sao? ! Đã qua hơn hai mươi ngày, ngày mai sẽ là chúng ta có thể đưa cho ngươi kỳ hạn chót, ngươi nếu như còn chưa phỏng vấn lời của, chúng ta là sẽ không sẽ cho ngươi cơ hội!"

"Cái... Cái gì? !"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Đến từ Seoul đại học phỏng vấn

"Chuyện gì? ! Thế nào? Kim tiên sinh, ngươi đã quên sao? ! Đã qua hơn hai mươi ngày, ngày mai sẽ là chúng ta có thể đưa cho ngươi kỳ hạn chót, ngươi nếu như còn chưa phỏng vấn lời của, chúng ta là sẽ không sẽ cho ngươi cơ hội!"

Cái kia trung niên thanh âm của nam nhân rồi đột nhiên là cao, trong giọng nói tràn đầy bất thiện.

"Cái... Cái gì? !"

Han Woo mất lờm một cái, trên mặt lộ ra biểu tình không dám tin tưởng.

Vừa phỏng vấn? !

"Ngươi sẽ không thực sự quên mất đi? Kim tiên sinh, ta mong muốn ngươi minh bạch, khả năng của ngươi dạy học xoay ngang không sai, nhưng là chúng ta Seoul đại học thế nhưng Hàn quốc số một số hai đại học, ngươi hay nhất bãi chánh thái độ của ngươi!"

Cái kia trung niên nam nhân giọng của càng phát ra bất thiện, ngôn ngữ đang lúc thậm chí mang cho một điểm phẫn nộ.

Cái gì? !

Lần này Han Woo không có để cho đi ra, chỉ là ở trong lòng bản thân gọi ra, trong ánh mắt của hần tràn đầy nghi vấn còn có khiếp sợ, tát vào mồm vô ý thức hơi hơi giương, được tin tức đột nhiên xuất hiện này khiến cho đầu óc có điểm mộng.

Cái này vậy là cái gì tình huống? ? Seoul đại học? ?

"Nói chung, ngày mai buổi sáng 8 giờ thành hiệu trường hội đang làm việc thất chờ ngươi, nếu như ngươi còn chưa tới, ngươi sẽ không lại có cơ hội, hơn nữa, chúng ta đem của ngươi sở tác sở vi tặng lại cho Harvard."

Ước chừng là Han Woo trầm mặc làm cho đối phương hiểu lầm hần đã nhận thức đến sai lầm của mình rồi, Vì vậy đối phương giọng nói rất cực thoáng hòa hoãn địa nói một câu, sau đó còn là không khách khí chút nào cúp điện thoại.

Han Woo lẳng lẳng nghe trong điện thoại di động truyền tới "Đồ đồ" thanh, ngây người khoảng chừng nửa phần chung lúc, mạnh đứng dậy xông lên lầu hai.

"Seoul đại học, Seoul đại học. . . vừa là vật gì?"

Han Woo thao tác máy vi tính, mắt chăm chú nhìn màn hình, trong miệng lại đang thấp giọng lẩm bẩm.

Rất nhanh, Seoul đại học tư liệu thi hiện ra ở Han Woo trước mặt của.

"Seoul đại học (Seoul National University), tức quốc lập Seoul đại học, là Hàn quốc đệ nhất sở quốc lập đại học tổng hợp, là Hàn quốc học phủ cao nhất, và Đại học Korea (Korea University) và Yonsei đại học (Yonsei University) hai sở tư nhân đại học hợp xưng 'SKY', được xưng là Hàn quốc đại học một mảnh thiên. . ."

"Hắc, cho nên nói, như vậy là trường đại học đột nhiên tìm tới cửa tìm ta đi. . . Phòng vấn? !"

Han Woo hai mắt có chút thất thần nhìn màn ảnh máy vi tính, trong miệng tự lẩm bẩm nhất cú, sau đó hung hăng vỗ trán mình một tý, thoáng cái dựa vào ghế từ thượng.

Lúc này vừa là chuyện gì xảy ra? Khẳng định vừa Kim Ji Woo trước làm, nhưng vấn đề là mục đích của hắn là cái gì? Phòng vấn? Mặt thử cái gì?

Han Woo có chút thống khổ nhu liễu nhu mi tâm, sau đó ngường dựa vào ghế, tay phải khoát lên trên trán,

Mí mắt thấp liễm trứ, đầu óc đang không ngừng suy tư về.

Bỗng nhiên, Han Woo trong đầu linh quang lóe lên, cả người mạnh ngồi dậy, ánh mắt rạng rỡ địa nhìn chăm chú vào tiền phương, trong miệng thì thảo nói rằng: "Kim Ji Woo đã khôi phục Hàn quốc quốc tịch, nói cách khác mặc kệ thế nào, hắn sau đó rất ở Hàn quốc sinh hoạt, như vậy, có thể. . . Cái này phỏng vấn là hắn ở Hàn quốc vì mình tìm công tác?"

Nghĩ vậy một điểm lúc, Han Woo thoáng cái tinh thần tỉnh táo, hắn cho là mình cái này suy đoán là có rất lớn khả năng.

Kim Ji Woo rất có tiền, điểm ấy Han Woo rất rõ ràng, nhưng là hành lý của hắn trong nhưng dù cho ngay cả hé ra chi phiếu cũng không có, cái này hoàn toàn không phù hợp lẽ thường.

Giả thiết, giả thiết Kim Ji Woo bởi vì nguyên nhân nào đó về tới Hàn quốc, đồng thời bởi vì nguyên nhân kia hắn bắt giàu có nữa, như vậy. . . Hắn nhất định phải cho mình ở Hàn quốc hoa một phần công tác!

Han Woo mạnh vỗ một cái bàn tay, trên mặt lộ ra một tia khó được mừng rỡ, cho là mình chớp được hữu quan Kim Ji Woo một ít then chốt.

Han Woo điều phỏng đoán này tuy rằng không có gì căn cứ, thế nhưng nói tóm lại quả thực hợp tình hợp lý, chính hắn cho là nên có một nửa là chính xác, duy nhất một giờ không rõ chính là Kim Ji Woo muốn đi Seoul đại học phỏng vấn nguyên nhân.

Chẳng quá mặc kệ thế nào, có một việc rất rõ ràng, đó chính là Kim Ji Woo cần phải đi Seoul đại học phỏng vấn. Hơn nữa, Han Woo sau đó cũng lập tức nhận thức đến mặt khác một điểm, hắn cũng cần đi Seoul đại học phỏng vấn! Bất luận là để Kim Ji Woo, vẫn là vì chính hắn.

Kim Ji Woo đi Seoul đại học phỏng vấn nhất định là có nguyên nhân, Han Woo không rõ ràng lắm, thế nhưng không trở ngại hắn theo quyết định này, quay về với chính nghĩa Kim Ji Woo không để ý tới tùy hãm hại bản thân đi. Hơn nữa, Han Woo ý thức được bản thân cái kia phách hí chuyện tình cũng vẫn có chút không đáng tin cậy, huống chi phách hết lúc này đây hắn sau đó làm sao bây giờ? Sở dĩ Han Woo đồng dạng yêu cầu một cái công tác.

Vì vậy, Han Woo rất nhẹ nhàng địa thi làm ra quyết định.

Ngày mai buổi sáng 8 giờ, đi Seoul đại học!

. . .

Ngày mai.

Sáng sớm Seoul trong không khí mang theo một loại thanh lương tươi mát, Han Woo vì hít mũi một cái, sau đó há mồm phun ra một đoàn bạch khí, có chút xuất thần địa nhìn cách đó không xa Seoul cửa trường đại học.

Seoul đại học cửa trường cũng không phải cái loại này truyền thống cửa trường, mà là một loại mới lạ thiết kế. Giống như là một cái to lớn góc vuông hình tam giác khung đề dưới đất như nhau, chẳng quá hình tam giác cạnh xéo nhưng là bị rút ra dựng thẳng ở bên cạnh, mà còn lại hai người góc vuông biên liền ở tại chỗ cùng thành cửa trường.

Hơn nữa, ngoại trừ cái kia tam điều biên cửa trường ở ngoài, lộ hai bên rừng cây bởi vì mùa vấn đề lá cây đã rơi hết, làm cho một loại rất trống trải cảm giác, sở dĩ chỉ cần luôn nhìn sang, ở trời xanh mây trắng phụ trợ hạ, thiết kế bình thường mà vừa mới lạ cửa trường, thoáng cái để nhân có một loại tâm thần trống trải cảm giác.

Han Woo cũng là như vậy, hắn luôn luôn không thích lãng phí thời gian, bất quá hôm nay hắn đặc biệt vì cái này của trường dừng lại một chút.

Đương nhiên, chỉ là một tý, Han Woo rất nhanh thì đi qua hỏi đường phương thức đã hỏi tới phòng làm việc của hiệu trưởng vị trí —— đang cùng "Người xa lạ" chung đụng dưới trạng thái, Han Woo giao tế năng lực vẫn là tương đối tốt.

Chẳng quá ngay Han Woo vừa xong đạt ký túc xá phía dưới thời gian đã bị nhân gọi lại.

"Kim Ji Woo tiên sinh?"

Ký túc xá đứng ở cửa một cái khuôn mặt nhìn qua tương đương nghiêm túc trung niên nam nhân, hắn thấy Han Woo lúc tựa hồ nhận ra hắn, đi lên trước đến giọng nói có chút lạnh như băng hỏi.

Là hôm qua người kia.

Han Woo nghe được cái thanh âm này thì nhận ra được, ánh mắt của hắn vì không thể xét địa quan sát người trung niên này nam nhân liếc mắt, sau đó trên mặt đột nhiên thì xuất hiện một cái bao hàm áy náy biểu tình, "Đối với, là ta."

". . . Ừ."

Trung niên nam nhân tựa hồ đối với Han Woo biểu hiện coi như thoả mãn, trên mặt nghiêm túc thoáng giảm bớt một điểm, khẽ vuốt cằm nói: "Nhanh và ta lên đi, hiệu trưởng tính toán thời gian biết ngươi không sai biệt lắm nên đến rồi, cố ý để cho ta xuống tới đón ngươi."

"Tốt, đã biết."

Han Woo có chút cung kính gật đầu, thế nhưng thấp liềm tầm mắt nhưng lóe ra nói không rõ sở ánh mắt.

Han Woo là kiêu ngạo, nhưng hắn không phải là tự phụ có lẽ ngạo mạn, hắn biết rõ, có một số việc, áp dụng tương đối nhu hòa tay của đoạn hội dễ dàng hơn đạt được mục đích.

. . .

Ừ, xem ra Seoul đại học đãi ngộ cũng không sai.

Đây là Han Woo đi theo trung niên nam nhân phía sau tiến nhập phòng làm việc của hiệu trưởng lúc trong đầu nhô ra ý nghĩ đầu tiên.

Tương đương rộng mở nơi ấy, trang sức bình thường lịch sự tao nhã, cách đó không xa hoàn có thể dùng để tọa trò chuyện sô pha và bàn trà.

Quan sát phòng làm việc này vài lần, Han Woo thì đưa ánh mắt bỏ vào cái kia nếu nói "Thành hiệu trưởng" trên người.

Han Woo hôm qua thì điều tra cái này "Thành hiệu trưởng", hắn phải là Seoul đại học hiệu trưởng đương nhiệm —— thành nhạc dân. Han Woo hôm qua tra được cái này thời gian còn có chút kinh ngạc, cái gì phòng vấn yêu cầu hiệu trưởng tự mình đến? Sở dĩ trong lòng không khỏi có chút lo sợ bất an, chẳng quá dĩ hắn bây giờ sơ bộ phán đoán xem ra, nhưng thật ra đối với cái này lão hiệu trưởng cảm giác không sai, trong lòng cũng buông lỏng một ít.

Hoa râu tóc, ăn mặc một thân trắng tây trang đen, ghim màu son cà- vạt, khuôn mặt nhìn qua rất tinh thần. Đương Han Woo hai người đến gần phòng làm việc thời gian vị này thành hiệu trưởng chính đang làm việc, trên sống mũi cái trư là cặp mắt kiếng, cầm trong tay một bả bút máy, nghiêm nhiên một bộ cô già đáng đáp, sở dĩ Han Woo nhìn qua ấn tượng đầu tiên cũng không tệ lắm.

"Tới?"

Nghe được hai người tiến đến, thành nhạc dân ngẩng đầu nhìn hai người liếc mắt, sau đó đối với Han Woo thiện ý địa cười cười, đón hơi mang về áy náy này nói rằng: "Không có ý tứ, đình đầu còn có chút văn kiện chưa xử lý hết, Kim tiên sinh có thể tới trước một bên nghỉ ngơi một chút sao? Ta lập tức có thể làm xong."

"Tốt, không thành vấn đề."

Han Woo mỉm cười gật đầu.

"Tốt, như vậy, người tùy ý."

Thành nhạc dân cũng cười híp mắt gật đầu, sau đó hết lần này tới lần khác đầu đối với cái kia trung niên nam nhân nói rằng: "Jin Hyun a, ở đây không có chuyện gì, người về trước phòng làm việc của mình đi."

"Là."

Tên kia trung niên nam nhân cung kính vì cung kính một tý, lại nhìn Han Woo liếc mắt, lúc này mới xoay người ly khai.

Han Woo đưa mắt nhìn cái kia trung niên nam nhân ly khai, đón quay đầu nhìn một chút thành nhạc dân, phát hiện hắn còn cứ như vậy cúi đầu kể tục làm

chuyện của mình, đầy lòng ách nhiên thất tiểu một tý, sau đó hần thì cũng tự nhiên ngồi xuống sô pha bên kia đi.

Thế nhưng, nói là rất nhanh, nhưng thành nhạc dần tựa hồ hoàn toàn không có dừng lại dấu hiệu, Han Woo ngồi ở sô pha nơi nào ngồi khoảng chừng tam mươi phút, thành nhạc dần vẫn là không có phải dừng lại hình dạng.

Mất thấy vị này lão hiệu trưởng xử lý một phần lại một phần văn kiện, Han Woo lấy điện thoại cầm tay ra nhìn đồng hồ, nhin không được vì lão nhân gia này tinh lực cảm thấy sợ hãi than.

Rốt cục, ở Han Woo tiến nhập căn phòng làm việc này hai mấy giờ lúc, thành nhạc dần rốt cục để tay xuống dậm bút máy, chỉnh sửa lại một chút tự mình xử lý văn kiện, đón xoay đầu lại có chút xin lỗi đối với Han Woo cười cười, "Xin lỗi, không nghĩ tới hội hoa thời gian dài như vậy. Lớn tuổi, làm việc tình khó tránh khỏi có điểm chậm, ngươi nên có thể thông cảm đi?"

"Đương nhiên. Ta đảo cho rằng cái này cùng tuổi tác không có quan hệ gì, ngài xử lý đã rất nhanh, coi như là để cho một người trẻ tuổi đến xử lý, nhiều như vậy văn kiện, sợ rằng phải hao phí thời gian so với ngài còn dài hơn."

Han Woo cười theo cười, chỉ là nụ cười kia trong tựa hồ bao hàm không rõ ý tứ hàm xúc.

Thành nhạc dần nghe vậy cười cười, lấy mắt kiếng xuống nhìn Han Woo, "Trước đó nói rõ, ở chúng ta Seoul đại, ta là nổi danh lão Cổ bản, cho nên nói, vuốt mông ngựa nhưng là bất kể dùng."

"Làm sao sẽ, ta là nói thật."

Han Woo nụ cười trên mặt càng sáng lạn hơn.

"Ai là cổ, hiện tại thanh niên nhân đều như vậy có thể nói sao?" Thành nhạc dần cười đem người vì tựa ở mềm đầy trên ghế dựa, sau đó nhìn về phía Han Woo ánh mắt chợt lóe lên một cái, "Thế nhưng, nếu Kim tiên sinh ngươi là cho là như vậy, vì sao làm việc tình so với ta lão nhân này gia còn không có hiệu suất? Hai mươi ngày, ta nói, thanh niên nhân như vậy không có trẻ tuổi có sức sống và động lực có thể không làm được a, ừ?"

Quả nhiên.

Han Woo ngực im lặng nở nụ cười một tý.

Quả nhiên ngồi vào vị trí này thượng lại không thể có thể chỉ là cái gì hiền lành lão nhân gia, UU đọc sách (www.uukanshu.com) chẳng quá thật là có kiên trì, hai mấy giờ, hai mươi ngày sao? A, quả nhiên là cái hẹp hòi lão đầu.

Han Woo ngực trong nháy mắt hiện lên rất nhiều ý niệm trong đầu, thế nhưng trên mặt nhưng không có hiển lộ ra, ngược lại là khoe miệng hơi lộ ra giờ cười khổ nói: "Ngài không biết, kỳ thực ta không có tới phỏng vấn thật sự là có nguyên nhân."

"Nguyên nhân?"

"Đối với, ta ra tai nạn xe cộ."

"Ừ?"

Thành nhạc dần hơi hơi ngồi ngay ngắn, trên mặt rốt cục xuất hiện một ít kinh ngạc.

Cái này, hần vẫn thật không nghĩ tới.

"Là ở ta quay về Hàn quốc ngày đầu tiên, " Han Woo nói, sau đó trên mặt dần dần lộ ra áy náy biểu tình, "Ta ở y viện ở hai tháng, mấy ngày hôm trước mới vừa xuất viện, vốn có nghĩ sửa sang một chút bản thân, dùng một loại trạng thái tốt nhất tới gặp ngài, không nghĩ tới ngài tìm được trước ta, sợ đi, ta cứ tới đây xin tội."

"Nói cái gì đó, cái gì thỉnh tội, ngươi có lỗi gì?" Thành nhạc dần xám trắng thọ mi hơi hơi run lên, trên mặt lộ ra có chút bận tâm biểu tình, "Hiện tại thế nào? Không sao chứ?"

"Hiện tại đã không có gì đáng ngại, ngài không cần lo lắng." Han Woo cười hồi đáp.

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi."

Thành nhạc dần tựa hồ rốt cục phóng tâm mà gạt đầu, lại lần nữa tựa lưng vào ghế ngồi, sau đó quay Han Woo nói rằng: "Harvard hướng ta đề cử ngươi, chẳng quá, bọn họ cũng không có cung cấp cho ta của ngươi tài liệu cận kề, sợ đi, ngươi có thể nói cho ta biết trước ngươi am hiểu phương diện nào dạy học sao?"

Tới!

Han Woo vô ý thức ngồi ngay ngắn.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Đi qua phỏng vấn

10 phút sau.

"Như vậy, ta thì cáo từ trước."

Han Woo đứng dậy, nói với Sung Ah In.

"Tốt, " Sung Ah In gật đầu cười, "Người thứ hai sẽ trường học đưa tin đi. Thì ứng với yêu cầu của người, nếu có lão sư nào đến lúc xin nghỉ thì yêu cầu người đi dạy thay."

"Tốt, ta đã biết."

Han Woo đối với Sung Ah In thấp cúi đầu, làm bộ liền muốn xoay người ly khai, thế nhưng hần động tác làm được một nửa thời gian đột nhiên lại ngừng lại, chớp chớp mắt, như là nhớ tới cái gì như nhau, quay đầu mặt mang do dự hướng Sung Ah In hỏi: "Cái kia. . . Hiệu trưởng, trường học của chúng ta phải có giáo biểu diễn lão sư đi?"

"Có a, " Sung Ah In có chút kỳ quái địa nhìn Han Woo, "Làm sao vậy?"

"Cái kia. . . Ta bởi vì một ít nguyên nhân, yêu cầu học tập biểu diễn, có thể, hiệu trưởng ngài có thể giúp ta tìm một lão sư sao?" Han Woo có chút ấp a ấp úng nói rằng.

"Nga?" Sung Ah In lông mi gát gát, trên mặt lộ ra có điểm cảm giác hứng thú biểu tình, "Người muốn học tập biểu diễn sao? Ừ. . . Cũng không phải là không thể được, chẳng quá, trường học của chúng ta biểu diễn khóa lão sư vốn lại ít, bọn họ sẽ không có cái gì trống không thời gian."

". . . Tốt, ta đã biết."

Vừa nghe lời này, Han Woo phỏng chừng việc này đã không có hy vọng gì, tuy rằng ngay từ đầu cũng chỉ là thử hỏi một chút, bất quá vẫn là có chút thất vọng.

"Chẳng quá, trường học của chúng ta có một ưu tú tốt nghiệp, nàng mới có thể giúp người."

"Tốt nghiệp?"

"Đối với, nàng là một gã diễn viên, ta nghĩ nàng mới có thể đến giúp người."

"Diễn viên?"

Han Woo kinh ngạc nhìn Sung Ah In.

"Đối với, chẳng quá người biết, nghệ nhân phương thức liên lạc không có phương tiện cho người khác, như vậy, ta đợi hạ gọi điện thoại cho nàng, nói với nàng nói chuyện này, để cho nàng gọi điện thoại cho người, điện thoại của người chính là đăng ký cái kia không sai đi?"

"Là, không sai."

Han Woo trên mặt nhất thời không khỏi lộ ra một chút sắc mặt vui mừng, vội vã gật đầu.

"Tốt, như vậy, người hãy đi về trước đi." Sung Ah In vừa cười vừa nói.

"Tốt, vậy xin nhờ ngài."

Sung Ah In gật đầu, đón tựa lưng vào ghế ngồi đưa mắt nhìn Han Woo ly khai, thẳng đến Han Woo bả cửa ban công đóng cửa hần mới thu hồi ánh mắt của mình, gãi nua trên mặt của bỗng nhiên xuất hiện một cái bất minh ý tứ hàm xúc mỉm cười, sau đó hần liền cầm lên trên bàn làm việc máy bay riêng, thông qua một cái mã số.

"Là, ngài có cái gì phân phó sao?"

Trong điện thoại cái kia trung niên thanh âm của nam nhân truyền ra.

"Jin Hyun a, người chuẩn bị một chút, cuối tuần Han Woo sẽ đến trường học của chúng ta nhâm giáo."

". . . Han Woo?"

"Nga, chính là Kim Ji Woo, hần tên bây giờ kêu là Han Woo."

"Ngài. . . Tán thành hần?"

"Ừ,

Tốt tiểu tử."

"Thế nhưng. . . Hần. . ."

Trung niên nam nhân chính là lời nói rõ ràng có chút do dự.

"Nga, cái kia a, hần đã cùng ta giải thích, trước hần ra một lần tai nạn xe cộ."

"Tai nạn xe cộ? Nga. . . Vậy còn tình hữu khả nguyên, như vậy, người tính để cho hần giáo cái gì?"

"Người liền đem hần đăng ký thành Hán ngữ giáo sư đi, chẳng quá bả hần mỗi tuần chương trình học giảm thiểu đến là hai tiết là được rồi."

"Cái gì? ! A, ngài tại sao có thể. . . Chẳng lẽ, là cái tên kia bản thân nói ra?"

Trung niên thanh âm của nam nhân thoáng cái thì kích động.

"Ai ~ người thanh âm lớn như vậy muốn làm gì? Đầu tuổi đã cao, tính tình hoàn như vậy." Sung Ah In đem lời đồng thoáng kéo ra một điểm, vẻ mặt bất đắc dĩ nói rằng.

"A, hiệu trưởng, thập phần xin lỗi."

Trung niên nam nhân lập tức ý thức được sự thất thố của mình.

"Quên đi, người là tốt rồi tốt án ta nói an bài là được, mặt khác, làm trao đổi điều kiện, cái khác bất luận cái gì giáo ngoại ngữ lão sư xin nghỉ nói đều có thể hoá hần dạy thay."

"Thế nhưng, chúng ta chưa từng có tiền lệ như vậy, thế nào. . ."

"Jin Hyun a."

Sung Ah In bỗng nhiên cắt đứt trung niên nam nhân lời của, giã nua trên mặt của lộ ra một cái kỳ quái biểu tình, "Người, biết cái này Han Woo là ai đề cử tới sao?"

"A? Là. . . Nghe nói là Harvard, thế nhưng, coi như là Harvard. . ."

"Là Harvard không sai, chẳng quá, là Catharine hiệu trưởng tự mình gọi điện thoại cho ta."

Sung Ah In khóe miệng mang theo mỉm cười, thọ mi hạ tế neho lại hai mắt lóe ra một chút quang mang.

Lúc này đây, trung niên nam nhân không có trước tiên trả lời, ở trầm mặc một hồi hậu, hần có chút do dự thanh âm mới từ bên đầu điện thoại kia truyền tới.

"Ngài. . . Ý của ngài là nói?"

"Đối với, thanh niên nhân này không có thể như vậy cái gì người thường a." Sung Ah In khóe miệng tiểu ý càng phát ra nồng nặc, "Hon nữa, Catharine hiệu trưởng gọi điện thoại tới thời gian cũng không phải đề cử Han Woo đến Seoul đại học đàm Nhâm lão sư."

", đó là?"

"Nàng mong muốn ta có thể hướng về phía trước mặt đưa ra thỉnh cầu, để cho Han Woo đảm nhiệm chúng ta Seoul đại học. . . Giáo thụ! Nàng cho rằng Han Woo có đầy đủ năng lực đảm nhiệm trường học của chúng ta kinh tế học có lẽ thương học giáo thụ."

"Cái. . ."

Trung niên nam nhân vừa muốn kinh hô lên thanh âm của trong nháy mắt được chính hần dừng, nhưng trước hần nhỏ ra thanh âm đủ để cho nhân nghe ra hần lúc này nội tâm khiếp sợ.

"Rất có ý tứ đúng không? Càng có ý ở phía sau đây."

Sung Ah In vừa cười vừa nói: "Ta vừa hỏi người tuổi trẻ kia am hiểu cái gì, kết quả người đoán thế nào? Hắn nói, hắn hội mười tám loại ngôn ngữ."

"Cái gì? ! !"

Lần này trung niên nam nhân cũng không nhịn được nữa, trong loa truyền ra hân ê-xi-ben cực lớn kinh hô.

Chẳng quá lúc này Sung Ah In không có đề ý, trên mặt còn là vẫn duy trì phó cười híp mắt hình dạng nói rằng: "Ta mới vừa thỉnh lúc nói cũng là cái phản ứng này, nếu quả thật là như vậy, hắn đủ để làm cái ngôn ngữ học dạy."

"Đúng vậy, hắn tuổi quá trẻ, thế nào nhưng . ."

"Thế nhưng, là thật."

Sung Ah In cắt đứt trung niên nam nhân, mang trên mặt ý tứ hàm xúc không rõ đáng tươi cười, "Ta thử một tý, hắn chỉ ít tinh thông bốn loại trở lên ngôn ngữ."

Trung niên nam nhân vừa trầm mặc, lúc này hắn không có mở miệng nữa.

Sung Ah In ha hả nở nụ cười một tý, nhìn về phía cửa, ánh mắt bỗng nhiên trở nên có chút thâm thúy, "Là một rất lợi hại tiểu tử, không phải sao? Có thiên phú, có ngạo khí, chính là còn cần mài giũa một chút. Người cũng đừng như vậy củ kết, thiên tài đi, tổng yếu có điểm đặc biệt đãi ngộ."

"Thế nhưng . ."

Trung niên nam nhân vừa nhịn không được mở miệng, nhưng lần này ngữ khí của hắn mềm nhũn rất nhiều.

"Thế nhưng, hắn tại sao muốn một cái biểu diễn lão sư? Ta xem hắn hành động thì rất tốt, không biết ở trong lòng mắng ta bao nhiêu lần." Sung Ah In có chút xuất thần địa nhìn cửa, khóe miệng mỉm cười thì thảo nói rằng.

"Cái gì? Ngài nói cái gì?"

Sung Ah In câu nói này thanh âm rất thấp, trung niên nam nhân cũng không có nghe rõ.

"Nga, không có gì. Được rồi, hoàn có một việc, ta đáp ứng hắn, hắn tiền lương định ở năm trăm vạn."

"Cái gì? !"

...

Và củ kết trung niên nam nhân vừa dây dưa một hồi, cuối cùng là thuyết phục hắn, Sung Ah In thở phào nhẹ nhõm, biên buông xuống microphone biên ở trong miệng thì thảo nói rằng: "Tiểu tử này, niên kỷ càng lớn càng dong dài."

Cúp điện thoại sau, Sung Ah In ngồi ở ghế trên suy tư một chút, sau đó vừa cảm ổng nói lên thông qua một cái mã số.

"Tae Hee a. . ."

...

...

Han Woo trên đường đi về nhà, ngẩng đầu lên nhìn trên đường phố tất cả, khóe miệng mang theo thoải mái mỉm cười.

Hắn không có cùng Sung Ah In nói mình mất trí nhớ chuyện tình, hắn cũng không phải sỏ, đương nhiên mình bạch nói như vậy hậu quả.

Han Woo hôm qua ngay từ đầu không rõ Kim Ji Woo phải đi Seoul đại học mất thử cái gì, chẳng quá sau ngẫm lại liền hiểu, ở trường học phỏng vấn, ngoại trừ giáo công chính là lão sư.

Đương nhiên không có khả năng xuất động một cái hiệu trưởng đến phỏng vấn giáo công, như vậy Han Woo thì rất rõ ràng bản thân hôm nay là muốn tới mất thử cái gì cương vị.

Ngay cả có một điểm, Han Woo không biết Kim Ji Woo rốt cuộc là phải nhận lời mời cái gì lão sư, hắn lại không thể và Sung Ah In nói rõ, vậy thì tương đương với bản thân cho mình tuyên bố thất bại. Một cái mất trí nhớ lão sư mời về để làm chỉ, giáo cái gì?

Chẳng quá, Han Woo không phải chân chánh ý nghĩa thượng mất trí nhớ, hắn có trí nhớ của mình, sở dĩ, hắn dự tính "Sửa chữa" mình một chút am hiểu, bả Kim Ji Woo phải nhận lời mời cương vị đổi thành mình có thể đảm nhiệm được.

Làm cho cảm thấy may mắn là, sự tình dị thường thuận lợi. Không nghĩ tới ngay cả trường học cũng không biết Kim Ji Woo rốt cuộc là am hiểu cái gì, như vậy kế tiếp chính là Han Woo tự do phát huy thời gian, hấn ở cân nhắc một chút sau, đem mình hội mười tám quốc ngữ ngôn năng lực báo lên, hiện tại xem ra, hiệu quả rất tốt, ngay cả Han Woo mình cũng không nghĩ tới điều kiện của mình hội đều bị đáp ứng.

Han Woo cũng không tính buông tha 《 Kill Me, Heal Me 》 biểu diễn, đệ nhất vậy cũng là là một phần công tác, đệ nhị là bởi vì hấn bản thân không có bỏ vờ nửa chừng tập quán.

Đương nhiên, cũng bởi vì vì hấn mà làm rất nhiều nỗ lực Jin Soo Won biên kịch, còn có Kim Jin Wan đạo diễn và Kim Dae Jin đạo diễn. Han Woo ở trên người bọn họ cảm thấy một loại thật lòng ấm áp, sờ dĩ, Han Woo cũng sẽ vì bọn họ mà nỗ lực.

Vì vậy, Han Woo đưa ra mỗi tuần chỉ thượng là hai tiết khóa thành câu, đương nhiên, điều kiện trao đổi chính là hấn yêu cầu đại tất cả yêu cầu dạy thay ngôn ngữ khóa. Han Woo nghĩ lớn như vậy trường học lão sư xin nghĩ yêu cầu hấn dạy thay nên số lần không nhiều lắm, sờ dĩ hấn nhận thức vì điều kiện này hấn cũng không khuy.

Chẳng quá, hoa biểu diễn lão sư sự tình thật đúng là Han Woo đến lúc nghĩ tới. Quay về với chính nghĩa hấn yêu cầu một cái biểu diễn lão sư, đây cũng là học phủ cao nhất, Han Woo nghĩ thâm dạy học xoay ngang cũng sẽ không soa đi nơi nào, Vì vậy cũng có chút mạo muội địa lên tiếng.

Kỳ thực mở miệng sau hấn liền có chút hối hận, cái này ít nhiều có chút được một tác lại muốn tiến một thước cảm giác. Nhưng để cho hấn hết ý là, Sung Ah In cư nhiên thực sự đáp ứng rồi, nhưng lại giúp hấn tìm cái chân chính diễn viên.

"Ưu tú tốt nghiệp. . . Sẽ là ai chứ?"

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt trạm lam bầu trời, Han Woo khoe miệng khoi mào, trong miệng thì thảo nói rằng.

"Đồng!"

Đột nhiên, nhất thanh muện hưởng.

"A, xin lỗi! Xin lỗi!"

Han Woo sắc mặt có điểm trắng bệch địa che ngực, híp mắt nhìn thoáng qua đột nhiên đụng vào trên người mình cô gái này.

"Xin lỗi! Xin lỗi! Thực sự thật có lỗi!"

Cô gái này cái đầu không tính là rất cao, đầu của nàng vừa vịn đến Han Woo ngực, vừa nàng cứ như vậy vừa... vừa ném mạnh đến Han Woo trên ngực, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) nhất thời thì "Phá vỡ".

"Không có, không có việc gì, ta không sao."

Han Woo hơi hơi toét miệng nhu liễu nhu ngực, sau đó có chút kỳ quái địa nhìn mình trước mặt cô gái này.

Nữ hài mặc một bộ thật to màu xám tro mạo sam, vạt áo đều bao trùm đến rồi trên đùi, hạ thân lại ăn mặc hắc sắc ăn mỗi quần, giày thể thao, phía sau hoàn cũng một cái hai vai túi.

Mặc như vậy vốn là không có gì, nhưng vấn đề là, cô gái này dùng mạo sam mũ đem mình hầu như hoàn toàn túi tiến vào, trên mặt hoàn mang một cái thật to lễ sách trảo, bả nửa khuôn mặt đều che ở, đối với Han Woo cúi người chào nói khiêm thời gian vẫn cúi đầu, đoá đoá thiêm thiêm, hoàn toàn không dám cùng Han Woo đối diện.

Chính phó đáng đáp nhìn qua, ừ, rất giống là phát lệnh truy nã phạm xuất hành như nhau.

". . . Như vậy, ta thì cáo từ trước."

Nữ hài nghe được Han Woo lời của, tựa hồ như trút được gánh nặng như nhau, rồi hướng hấn thật sâu bái một cái, sau đó thì bay cũng dường như chạy đi, trong quá trình đang lúc Han Woo vẫn là không có thấy bộ dáng của nàng.

"Là ai? . . ."

Han Woo có chút nghi ngờ nhìn nữ hài càng chạy càng xa bóng lưng, trong miệng thì thảo thì thâm nhất cú.

"Sát."

Nhưng mà, giữa lúc Han Woo dự định lúc rời đi, hấn di động chân tựa hồ đã phải vật gì vậy, hấn ngăn người, dòi chân vừa nhìn, hé ra thân phận tạp vậy đông tây lảng lạng nằm trên mặt đất.

Han Woo cúi người xuống nhặt lên nhìn một chút, ngẩng đầu lại nhìn một chút nữ hài biến mất phương hướng, khoe miệng bỗng nhiên lộ ra có chút kỳ quái đáng tươi cười.

. . .

Buổi chiều, Han Woo tay của cơ lại vang lên, chẳng quá lúc này đây hẳn chỉ do dự một chút thì nhận.

"Là. . . Han Woo tiên sinh sao?"

Một cái dịu dàng giọng nữ.

Han Woo vì khẽ hít một hơi, vừa cười vừa nói: "Đối với, là ta."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Đi ra

"Người khỏe, Hàn lão sư, ta là Kim Tae Hee."

Han Woo có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua đứng ở trước mặt mình vị này đoan trang nữ nhân, sau đó lập tức phục hồi tinh thần lại, đồng dạng đối với nàng hữu hảo cười cười, vươn tay hư cầm nàng một chút vươn con kia bàn tay trắng nõn.

"Nhĩ hảo, ta là Han Woo."

Nữ nhân lễ phép cười cười, sau đó xoay người lui về trong bao gian, để cho Han Woo tiến đến.

Han Woo đi vào căn này phòng sau, lập tức được nó trang nhã trang sức hấp dẫn một tý đường nhìn, hẳn là không nghĩ tới, ở Gangnam còn có như vậy một cái hẻo lánh địa phương tốt.

Nơi này là ở vào Gangnam một cái hẻo lánh phòng trà, Han Woo trước mặt người nữ nhân này chính là Sung Ah In vì hân hoa tới biểu diễn lão sư, chiều hôm qua nàng gọi điện thoại tới ước Han Woo hôm nay tới ở đây gặp mặt.

Nói thật đi, Han Woo vốn cho là dĩ thành hiệu trưởng niên kỷ, hẳn hội tìm cho mình một cái niên linh tương đối lớn lão diễn viên, kết quả không nghĩ tới là như vậy một vị trẻ tuổi nữ diễn viên, hơn nữa ngoài Han Woo dự liệu là một mỹ nhân.

Theo Han Woo, cái này kêu Kim Tae Hee nữ vóc người tương đương đẹp, tóc bình thường bòn thành một cái phát đoàn, một đôi ngọa tầm mắt thật to, chính là môi có vẻ có chút vô cùng no đủ, chẳng quá cái này không ảnh hưởng nàng chính thể mỹ lệ.

Han Woo thích nhất còn là trên người nàng có loại dịu dàng đoan trang khí chất, nhất là môi hơi hơi mơn khởi mỉm cười thời gian, rất ôn nhu cảm giác, cái này ở Kim Hayeon cái kia Phong nha đầu trên người thì hoàn toàn không có xuất hiện qua.

"Thành hiệu trưởng đã cùng ta nói rồi yêu cầu của ngài, bất quá ta có thể hỏi một chút ngài vì sao yêu cầu học tập biểu diễn nguyên nhân sao? Phương này liền ta quyết định như thế nào giáo thụ."

Hai người vào tọa sau, Kim Tae Hee thì dẫn đầu mở lời, trực tiếp hướng Han Woo dò hỏi.

"Không có việc gì, cũng không có gì không thể nói. Kỳ thực đây, ta gần nhất phải tổ diễn nhất bộ kịch truyền hình. Thế nhưng ta trước chưa từng tiếp xúc qua phương diện này chuyện vật, sở dĩ thì xin nhờ thành hiệu trưởng giúp ta hoa một vị lão sư."

Nghe được đối phương rõ ràng có điểm bận tâm lời của mình ngữ, Han Woo mỉm cười, cái này cũng không có gì không thể nói, Vì vậy thì nói thẳng ra tự mình nghĩ học tập biểu diễn mục đích.

"Kịch truyền hình?" Kim Tae Hee trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu tình, hiển nhiên hoàn toàn không ngờ tới Han Woo yêu cầu học tập biểu diễn nguyên nhân sẽ là cái này, "Ngài phải. . . Làm diễn viên sao?"

"Thế nào, rất kinh ngạc đi? Một cái giáo sư đại học muốn đi diễn kịch, hoàn toàn bất hòa hợp gì đó." Han Woo nụ cười trên mặt bất biến, "Kỳ thực cũng không phải ta muốn làm một gã diễn viên, ta tổ diễn bộ này kịch truyền hình nguyên nhân kỳ thực rất phức tạp, chẳng quá, ta rất hy vọng có thể diễn tốt nó."

"Không phải là, chỉ là đối với ngài sẽ đối với tổ diễn kịch truyền hình cảm thấy hứng thú tương đối kinh ngạc mà thôi. Giáo sư đại học làm sao vậy, ta trước kia còn là sinh viên đây."

Kim Tae Hee trên mặt kinh ngạc chỉ là một cái thoáng tức thẹn, sau đó thì thoải mái thừa nhận kinh ngạc của mình,

Đón còn có chút làm cho kinh ngạc nói một câu lời nói dí dỏm, nói vừa xong bản thân nhin không được hé miệng cười cười.

Han Woo có vừa nghe đến Kim Tae Hee lời của thời gian cũng có chút kinh ngạc, bắt quá khi thấy nàng khoe miệng dịu dàng đáng tươi cười lúc, cũng không cảm cười theo cười, hẳn không nhìn lầm, đây là một cái thành thực mỹ lệ thả thối tình đạt lý nữ nhân.

"Nhu vậy, ngài tại nơi bộ kịch truyền hình trong đảm nhiệm cái gì vai? Nếu như không có phương tiện thổ lộ nói, ngài có thể trực tiếp nói cho ta biết ngài vai ở kịch giữa khoảng chừng chiếm dạng gì vị trí là được."

"Người. . . Nghĩ chuyên môn luyện tập sao?"

Nghe được Kim Tae Hee lời của, Han Woo hơi chút vừa nghĩ thì đại thể đoán được ý đồ của nàng.

"Đối với, khán ngài hình dạng, bộ này kịch truyền hình cũng nhanh phải khai mạc, chúng ta không có thời gian từ cơ sở giáo khởi, chỉ có thể làm chuyên môn luyện tập." Kim Tae Hee gật đầu nói rằng.

"Ừ, đối với. . ." Han Woo suy nghĩ một chút, cũng tán thành địa gật đầu, "Ta ở kịch dậm địa vị, ừ. . . Chắc là nam số 2 đi."

"Nam số 2?"

Kim Tae Hee lại có ta kinh ngạc nhìn một chút Han Woo, chẳng quá nàng lần này kinh ngạc cũng không có duy trì liên tục bao lâu, lập tức trên mặt thì lộ ra suy tư biểu tình, "Nhu vậy, chúng ta có thể nhắm vào vai và nữ nhân vật chính trong lúc đó các loại tình cảnh đối thoại, cùng với vai bản thân đặc biệt một ít hí phần đến vào tay luyện tập."

Han Woo nghe vậy gật đầu, không có có ý kiến gì.

"Nhu vậy, chúng ta mà bắt đầu luyện tập đi." Kim Tae Hee vừa nói, biên đứng dậy cầm lên tay của mình nã túi.

"Hiện tại?"

Han Woo có chút ngoài ý muốn nhìn Kim Tae Hee.

"Đương nhiên, chúng ta không có thời gian. Càng nhanh bắt đầu càng tốt."

Kim Tae Hee nhếch miệng cười cười, điều này làm cho Han Woo thấy được hẳn vừa không có từ trên người Kim Tae Hee nhìn ra được một cái đặc điểm—— làm việc bất ư ốt ất bản thủ, rất nhanh quả đoán, thoát nhìn tựa hồ còn là một cái trong tính cách mang theo một điểm kiên nghị quả quyết nữ nhân.

"Nhu vậy, chúng ta bây giờ đi làm đi?"

"Đi dạo phố."

". . . Ôi chào? !"

. . .

Seoul, Myeong-dong.

"Cái này. . . Chính là người nói luyện tập?"

Han Woo nhìn cách đó không xa so với hẳn gia phụ cận quảng trường ít nhất phải náo nhiệt đến nhiều gấp đôi có thừa đoàn người, có chút dờ khóc dờ cười hướng bên người Kim Tae Hee hỏi.

"Đây là biểu diễn trước diễn viên trong lúc đó phải tiến hành quen thuộc quá trình, nếu như là hai người người xa lạ trong lúc đó diễn kịch là rất cứng ngắc, hơn nữa cơ bản không có khả năng va chạm xuất nhập hí lúc cái loại này hòa hòa. Ta sẽ và ngài làm giữa nam nữ cái loại này đối thoại luyện tập, sở dĩ cái này cũng là bất buộc."

Kim Tae Hee hiện tại đã không phải là trước ở phòng trà trong bao gian phó bộ đáng, nhu thuận tóc đen để xuống, trên đầu đeo đính màu trắng mũ lưới trai, trên mặt đeo một bộ thật to kính râm còn có một cái lè sách tráo, nguyên bản mặc nữ sĩ áo gió cũng cho nàng đổi thành nhất kiện hình thức nhìn qua tương đương thổ khí mặc lục sắc áo khoác ngoài, chính thể nhìn qua cảm giác trở nên tương không đảm đương nổi mắt, hãy cùng người qua đường như nhau. Mà Han Woo lại có chút quái dị địa nhìn nàng, bỗng nhiên nghĩ đến mình ở Seoul đụng phải nữ sinh hình như cơ bản đều là loại trang phục này, chẳng lẽ ở Hàn quốc nữ sinh xuất môn đều là như vậy?

"Nhu vậy, quen thuộc tại sao muốn đến đi dạo phố?"

"Nữ nhân và nam nhân cùng nhau đi dạo phố là hay nhất tăng tiến tình cảm phương pháp."

Thực sự? !

Han Woo mở to hai mắt, ý đồ ở Kim Tae Hee trên mặt nhìn ra một điểm mắt tự nhiên biểu tình, đáng tiếc hấn thất bại, chỉ là khuôn mặt che thành như vậy, hấn thì hoàn toàn không nhìn ra Kim Tae Hee giấu ở lẽ sách tráo phía dưới khóe miệng có đúng hay không lặng lẽ mân lên.

"Thế nhưng, ngươi không phải là diễn viên sao? Đến loại địa phương này không sợ bị nhận ra?" Han Woo có chút buồn bực hỏi.

"Không có việc gì, ta ở chỗ này có quan hệ tương đối khá chủ quán, chúng ta có thể lặng lẽ đã qua."

Kim Tae Hee vừa nói biên lặng lẽ đi tới một cái trong hẻm nhỏ, sau đó đối với Han Woo vẫy vẫy tay, "Ngài mau tới đây đi."

Han Woo ngăn người, ngay sau đó nhin không được khề cười một cái. Kim Tae Hee hiện tại cái bộ dáng này nhìn qua lại có loại quý quý túy túy cảm giác, và trước nàng ở trong bao gian tư thái hoàn toàn bất đồng.

Hơn nữa, nghe được lời của nàng, hơn nữa khán động tác của nàng thần thái, Han Woo tựa hồ có thể xuyên thấu qua tầng kia che, thấy trương trên mặt xinh đẹp lộ ra một tia và trước đoan trang hoàn toàn không hợp hưng phần, tâm trạng ách nhiên thất tiểu hơn vừa nhận thức được người nữ nhân này một cái đặc điểm, nàng. . . Thật là một nữ nhân.

"Ngươi cũng đừng vẫn dùng kính ngữ, ngươi không phải nói phải đối rất quen thuộc sao? Ta xem Kim tiểu thư ngươi niên kỷ phải cùng ta không sai biệt lắm, chúng ta ăn cùng thế hệ đến đây đi." Han Woo đi theo Kim Tae Hee, sau đó nghĩ đến cái gì đó, giọng nói có chút bất đắc dĩ nói rằng.

"Thực sự?"

Kim Tae Hee đột nhiên dừng bước, xoay đầu lại nhìn Han Woo.

"Đương nhiên là thực sự."

"Như vậy, " Kim Tae Hee khóe miệng mân lên, giấu ở kính râm hạ một đôi ngọa tầm mắt cười đến hơi hơi neho lại, như nước sóng mắt giữa hiện lên một tia khó được giao hoạt, "Ngươi là mấy năm ra đời?"

". . . Kim tiểu thư ngươi là mấy năm ra đời?" Han Woo lập tức ý thức được một điểm không thích hợp, có chút do dự hỏi ngược lại.

"Hàn tiên sinh không biết như vậy trực tiếp hỏi nữ sĩ số tuổi là rất không lễ phép?"

Kim Tae Hee khóe miệng càng phát ra giờ lên, đáng tiếc Han Woo hoàn toàn nhìn không thấy.

"Như vậy. . . Chúng ta liền trực tiếp ăn cùng thế hệ mà tính đi, dùng bằng phẳng ngữ, tiên sinh, tiểu thư, như vậy là được."

Han Woo tuy rằng không thấy được Kim Tae Hee biểu tình, thế nhưng hấn bản năng nghĩ sai, suy nghĩ một chút nữa trong vòng giải trí mặt tuổi của nữ nhân hoàn toàn không thể dùng mắt nhìn ra được, Vì vậy sạch sẽ lưu loát địa bút ra trở ra.

Kim Tae Hee nghe được Han Woo nói như vậy, giấu ở trên mặt mũi rất rõ ràng hiện lên một cái tiếc nuối biểu tình, thế nhưng biểu hiện ra cũng không có biểu hiện ra ngoài, chỉ là gât đầu, giọng nói nghe rất phổ thông địa nói rằng: "Tốt, như vậy Hàn tiên sinh, chúng ta đi thôi."

Hoàn hảo Han Woo nhìn không thấy Kim Tae Hee trên mặt biểu tình, bằng không hấn nhất định sẽ cảm thán, diễn viên và người thường quả nhiên là có chênh lệch. . .

"Đây là địa phương nào?"

Han Woo theo Kim Tae Hee ở trong hẻm nhỏ khoảng chừng đi một phút đồng hồ, leo lên một cái ven bích thang lầu, mở cuối thang lầu cửa sau, Han Woo phát hiện mình hai người đi vào một cái tương tự với thông đạo nơi ấy.

"Lối đi bí mật. Minh tinh cũng cần mua sắm, chẳng quá nếu như danh khí quá lớn, mỗi lần đi ra đồ hội tạo thành làm phức tạp, Vì vậy thì có lối đi bí mật tồn tại, đây là trong đó ta biết đến một cái."

", cái lối đi này thông tới chỗ nào?" Han Woo có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm

"Rất nhiều, ta dẫn ngươi đi chính là một nhà ta biết thợ trang điểm nơi nào."

Kim Tae Hee đáp trả Han Woo vấn đề, thường thường hoàn dừng bước lại, tựa hồ có chút quên đi như thế nào.

"Thợ trang điểm? Chúng ta không phải là đến đi dạo phố sao?" Han Woo nghe vậy sừng sốt, đón liền vội vàng hỏi.

"Đúng vậy, hóa trang cũng là đi dạo phố một bộ phận, còn có, ngươi hóa trang, ta đi mua sắm, đúng là đi dạo phố a."

"Cái gì? ! Hóa trang? Ta? !"

"Đối với, Hàn tiền sinh của người tạo hình thái dơ dáy, nhất là kiểu tóc, ta rất khó vào hí."

Han Woo mở to hai mắt nhìn đi ở phía trước Kim Tae Hee, hẳn không nhìn ra nàng lặng yên đang lúc trở nên có chút nhẹ nhàng bước chân của, thế nhưng hẳn cảm giác được Kim Tae Hee hình như có chỗ nào không đúng lắm.

Đây cũng không phải nói Kim Tae Hee lời nói và việc làm tình không phù hợp cá tính của nàng, Han Woo nhìn ra được, Kim Tae Hee tuy rằng tính cách dịu dàng đoan trang, nhưng nàng đang đối mặt người thân cận mình thời gian sẽ phải là một loại khác càng thân thiết tính cách.

Nhưng vấn đề là, Han Woo cùng của nàng quan hệ hẳn không có thực lạc đến cái mức kia. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) hơn nữa là trọng yếu hơn là, Han Woo nghĩ nàng đối đãi thái độ của mình không chỉ là thực lạc, nàng đối đãi Han Woo thái độ làm cho Han Woo cảm giác. . . Nàng giống như là đi ra, ừ, đi ra "Đi dạo bạn trai". . .

"Được rồi, đến rồi."

Mà đang ở Han Woo trong đầu không ngừng suy tư thời gian, Kim Tae Hee và hẳn hai người đã đi tới vừa một cánh cửa trước cửa, Kim Tae Hee cẩn thận đẩy ra cánh cửa kia, nhất thời, một bó mắt sáng quang mang thì ánh vào trong mắt của hai người.

Han Woo nhìn không được mở to hai mắt, kinh ngạc nhìn phía sau cửa thế giới, bọn họ cư nhiên cứ như vậy đi tới một cái ánh đèn sáng tỏ, đoàn người hi nhưong thương trường.

Han Woo và Kim Tae Hee hai người mở cánh cửa kia thì ở vào là góc vắng vẻ trong, sở dĩ hai người xuất hiện cũng không có khiến cho người lui tới đàn chú ý của. Sau đó, Kim Tae Hee đang quan sát một trận, nghĩ sẽ không có nhân chú ý hai người bọn họ sau đó, lại mang Han Woo đi khoảng chừng chừng một phút, hai người đi tới một cửa tiệm mặt rất lớn tạo hình điểm trước.

Han Woo đứng ở cửa giữa đầu nhìn một chút chỉ là lấp đặt thiết bị thì thập phần không tầm thường cửa tiệm, sau đó quay đầu nhìn một chút người ta lui tới đàn, ngực bỗng nhiên có chút cảm khái.

Quả nhiên không có tiến nhập cái vòng kia người thì luôn không biết cái vòng kia thế giới rốt cuộc là như thế nào.

Nếu như không phải là Kim Tae Hee đài lĩnh, Han Woo là thế nào cũng không nghĩ ra trước mắt đây hết thảy.

"Hàn tiền sinh, mau vào."

"Nga, là."

Han Woo phục hồi tinh thần lại, đi nhanh lên đi vào.

Han Woo vừa đi vào tiệm này, còn chưa kịp quan sát một tý, liền thấy Kim Tae Hee dẫn theo một vị tướng mạo đồng dạng đỉnh nữ nhân xinh đẹp đi tới trước mặt hẳn.

"Soo Eun aaa, giúp ta đối phó hẳn."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Kim Tae Hee! Người cái hồ ly 1 dạng nữ nhân!

"Soo Eun aaa, giúp ta đối phó hẳn."

Kim Tae Hee những lời này vừa nói ra khỏi miệng, có mặt một nam một nữ đều thần tình dị dạng địa nhìn nàng.

Han Woo là nghĩ Kim Tae Hee xảy ra vấn đề gì, trên mặt có ta im lặng biểu tình.

Mà cái kia được Kim Tae Hee gọi Soo Eun nữ nhân còn lại là kinh ngạc nhìn Kim Tae Hee liếc mắt, sau đó vừa liếc mắt một cái đứng ở Kim Tae Hee bên người Han Woo, vẻ mặt rõ ràng mang theo một điểm quái dị.

"Người dự định làm sao làm?"

Chẳng quá, mặc dù có chút vô cùng kinh ngạc, thế nhưng Soo Eun còn là hướng Kim Tae Hee hỏi thăm một câu.

"Người xem rồi đến đây đi, ta đi giúp hấn thiêu y phục."

Kim Tae Hee vừa nói biên khinh xa thực lộ hướng một cái thiên đang lúc đi đến, tựa hồ đối với ở đây rất quen hình dạng.

"Cái kia, các người không hỏi xem ý kiến của ta sao?" Han Woo ở một bên hết lời nói rằng.

"Người?"

Han Woo cái này vừa mở miệng, hai nữ nhân đều nhìn lại, sau đó cư nhiên hết ăn ý trả lời nhất cú.

"Người đứng một bên."

Han Woo mở to hai mắt, đầu tiên là nhìn một chút trở về hấn nhất cú sau đã đi vào thiên đang lúc Kim Tae Hee, sau đó lại nhìn một chút cái kia kêu làm Soo Eun nữ nhân cư nhiên ở trở về hấn nhất cú sau trực tiếp xoay người và một cái nhân viên cửa hàng nói gì đó, ngực bỗng nhiên có điểm mình bạch vì sao hai nữ nhân này quen thuộc, các nàng đều chỉ quen thuộc, khẳng định vẫn là bằng hữu, hơn nữa còn là "Ngu tử ngu tử, mã tử mã tử" cái loại này. . .

"Người, theo ta nhiều."

Han Woo lời nhìn Soo Eun, hấn thế nào cảm giác người nữ nhân này tựa hồ đối với hấn có chút bất mãn, nhưng là bọn hấn đến bây giờ mới gặp qua một lần, nga bất, chuẩn xác mà nói là nửa mặt, Soo Eun sẽ không nhìn tới hấn, phòng chừng ngay cả mặt của hấn đều không thấy rõ.

Chẳng quá Soo Eun rõ ràng cho thấy sẽ không giải đáp cho hấn và vân vân, ở của nàng dưới sự hướng dẫn, Han Woo đi tới một cái tương tự với cắt tóc đang lúc nơi ấy.

"Ngồi xuống."

Han Woo nhìn thoáng qua cái chỗ này, trương liễu trương chủy muốn nói chút gì, nhưng khi hấn thấy Soo Eun trong con người như ẩn như hiện ti hấn ý sau, hấn quả đoán địa lựa chọn câm miệng.

Một cái có nguyên tắc nam nhân luôn đối với nữ nhân là không có biện pháp, nhất là, hư hư thực thực gì tới nữ nhân.

"Hừ."

Soo Eun thấy Han Woo trái lại ngồi xuống, từ trong lỗ mũi thấp phần rất nhỏ địa phát sinh một tiếng hừ nhẹ, tuyệt đối hừ, Han Woo bảo chứng.

Kế tiếp một đoạn thời gian, Han Woo mà bắt đầu tiến nhập buồn chán trạng thái, hấn vẫn buông xuống suy nghĩ liên nhìn chân của mình tìm, không có biện pháp, hấn ngẩng đầu một cái khán trong gương, thì luôn cảm thấy đang giúp hấn cắt tóc Soo Eun đang lạnh như băng nhìn hấn.

Kỳ thực Han Woo nghĩ cắt tóc hoàn toàn không cần thiết, hấn hôm qua thì tự mình xử lý qua, cũng không có làm sao làm, chính là bình thường tước móng, chính hấn nghĩ thật không tệ, nhưng hiện tại xem ra, hai nữ nhân này tựa hồ cũng không thể nào thỏa mãn.

"Ừ?"

Ngay Han Woo có điểm buồn ngủ thời gian, hấn bỗng nhiên hình như nghe được phía sau Soo Eun phát sinh một tiếng làm như kinh dị thở nhẹ, đón, hấn vẫn chưa hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, cũng có chút chóng mặt địa được Soo Eun kéo lên nhét vào một cái thiên đang lúc.

Sau đó hấn chỉ nghe được Soo Eun nữ nhân kia đối với người nào phân phó nhất cú: "Tẩy trừ một tý, sau đó mang đi làm hộ lý."

Tẩy trừ một tý?

Han Woo còn chưa kịp mắt tròn trắng đã bị bên người một cái ôn thanh lời nói nhỏ nhẹ giọng nữ cẩn thận nhắc nhở: "Tiên sinh, thỉnh nằm xuống đến."

Han Woo bất đắc dĩ, chỉ có thể nghe lời địa nằm xuống.

Kế tiếp một đoạn thời gian, Han Woo vừa tiến nhập bị động hình thức, được kéo đi làm hộ lý và vân vân, chính yếu mấy thứ này hoàn cơ bản đều là nằm tới, khiến cho Han Woo ở trong quá trình đầu óc vẫn có điểm chóng mặt, đều có giờ không rõ ràng lẫn bản thân đang làm cái gì.

Đến cuối cùng, Han Woo ở có chút mơ hồ đang lúc hình như nghe được Kim Tae Hee thanh âm của, nàng kín đáo đưa cho Han Woo một đồng y phục, sau đó ở Han Woo bên tai nói rằng: "Nằm đi vào thay."

Sau đó Han Woo cứ như vậy mơ mơ màng màng đi vào một cái như là phòng thay đồ nơi ấy.

...

"Người hãy thành thật và ta nói, rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Cái kia kêu Hàn tiên sinh hay là cái gì tên là ai?"

Ở một gian giống như là đại hình tiệm bán quần áo trong phòng của, Soo Eun và Kim Tae Hee hai nữ nhân thì ngồi ở trung ương mềm chỗ ngồi, ở các nàgng tiền phương cách đó không xa có một gian cùng loại là phòng thay đồ thiên đang lúc.

Kim Tae Hee phát hiện ở trên mặt cái trang đã đều tháo xuống, nàng nghiêng đầu nhìn thoáng qua bên người trong thần sắc rõ ràng mang theo khẩn trương Soo Eun, một đôi ngọạ tầm trong mắt lóe lên một tia âm áp tiểu ý, khóe miệng nhẹ nhàng mân khởi, há mồm hỏi đáp: "Yên tâm đi, không phải là như người nghĩ."

"Hô —— ta đây an tâm."

Soo Eun nghe vậy nhất thời vỗ vỗ bộ ngực, yên tâm dường như thở phào một cái, tựa hồ đối với Kim Tae Hee lời của tịnh không nghi ngờ hình dạng.

"Thế nhưng, cái này Hàn tiên sinh đến tốt cùng là ai?" Ở trong lòng quán quyết kỳ tiếng đồng hồ nghi vấn cời ra sau, Soo Eun lại nghĩ đến một việc, tò mò hướng Kim Tae Hee hỏi.

"Ừ. . . Nên toán là bằng hữu đi." Kim Tae Hee một đôi như nước đôi mắt trát liễu trát, nghiêm túc nói với Soo Eun.

Chẳng quá Soo Eun vừa nghe nàng lời này, lập tức đảo cặp mắt trắng dã, có chút cắn răng nghiêng lợi nói rằng: "Nha, Kim Tae Hee, người cho ta là ngu ngốc sao? ! Phải biết rằng, chính là Lee Wan tiểu tử kia người chưa từng dẫn hấn đã tới ta chỗ này, người nói hai người các người là bằng hữu, chính người tin tưởng sao?"

"Ừ. . . Người nói như vậy hình như cũng đúng, ta và hấn quả thực bất là bằng hữu. UU đọc sách (www. uukanshu. c om)" Kim Tae Hee nghe xong Soo Eun lời của, suy nghĩ một chút, làm như nghiêm túc gật đầu một cái nói.

"Như vậy, " Soo Eun nhin không được hướng Kim Tae Hee nơi nào ngồi tọa, trên mặt tràn đầy thần sắc tò mò, "Các người, rốt cuộc là quan hệ như thế nào?"

"Sự sinh."

"Cái gì? !"

Soo Eun tròn to xinh đẹp mắt nhìn Kim Tae Hee, hiển nhiên được câu trả lời này khiếp sợ đến rồi. Chẳng quá nàng rất nhanh thì bắt được Kim Tae Hee trong mắt ẩn sâu tia tiểu ý, túmục nhất thời trừng, như là sư tử cái phát uy như nhau nhào tới.

"Nha, Kim Tae Hee, người cái này hồ ly vậy nữ nhân, xem ta ngày hôm nay thế nào thu thập người!"

"Nha, Sung Soo Eun! Người hoàn nhiều! . . . Ha Ha, chớ có sờ nơi nào. . . Người hoàn trào! . . . Nha, người động thủ lần nữa ta phải hoàn thủ!"

"Người có bản lĩnh thì. . . A! Kim Tae Hee! Người lại dám trào nơi nào! Người đừng bảo! . . ."

Hai người nữ nhân xinh đẹp ở trong phòng vui sướng lẫn nhau đuổi theo, tràng diện cũng không hương diễm thế nhưng đỉnh đẹp mắt, chính là. . . Không nhân thường thức.

"Cái kia. . ."

Han Woo mở cửa phòng thay quần áo đi ra, ở biểu tình có chút quán quyết địa cúi đầu quan sát vài lần trên người mình y phục sau ngẩng đầu nhìn về phía trước, kết quả, trước mắt xuất hiện một màn lập tức để cho hấn ngốc tại chỗ.

Khi hấn cách đó không xa trên mặt đất, chính có một hư hư thực thực Kim Tae Hee nữ nhân bả một cái khác hư hư thực thực là Soo Eun nữ nhân kia nữ nhân áp ở trên sàn nhà!

Không sai, hư hư thực thực, Han Woo thực sự không thể tin được hai mắt của mình, Soo Eun nữ nhân kia coi như, Kim Tae Hee làm sao có thể. . . Hòn nữa đây là cái gì tư thế? ! Ra về Kim Tae Hee còn là. . .

Nghe được có tiếng âm, Kim Tae Hee và Soo Eun hai nữ nhân đều nghiêng đầu nhìn sang, kết quả khi nhìn đến tròn mắt hốc mồm Han Woo sau, hai nữ nhân cư nhiên không hẹn mà cùng ngẩn ngơ, không có trước tiên xa nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27: Cửa người người ái mộ rất có tiền sao?

Kim Tae Hee và Soo Eun hai người vẫn duy trì phó động tác, nhân thần đều có chút ngơ ngác nhìn lúc này đang đứng ở phòng thay đồ cửa Han Woo.

Han Woo tướng mạo tự nhiên không cần nhiều lời, tu mi lẫm mẫm, có chút tái nhợt màu da tịnh không hiện lên thanh tú, trái lại để cho hắn có loại khác mị lực, mặt khác, Soo Eun khi hắn tước mỏng tóc cơ sở thượng lại đem kiều tóc cổ ý tu bổ một tý, hình cung viên tu bổ tà lưu hải, tốt lắm phụ trợ ra tuần lẫm khuôn mặt.

Mà những thứ này vẫn chỉ là ta biến hóa rất nhỏ, Han Woo tối biến hóa lớn ở chỗ hắn ăn mặc.

Nguyên bản phổ thông đơn giản quần áo và đồ dùng hàng ngày được thay đổi xuống tới, trên thân mặc nhất kiện đen thui mao đây tu thân áo khoác, bên trong xứng nhất kiện xám trắng điều văn cao cổ áo lông, hạ thân còn lại là nhất kiện vàng nhạt tu thân quần thường cộng thêm hắc bạch hươu nhân giày. Chính thể ăn mặc hoàn mỹ cho thấy Han Woo thon dài thả cường tráng vóc người.

Nói ngắn lại, bây giờ Han Woo nhìn qua so với hắn kỷ tiếng đồng hồ trạm kế tiếp ở cửa tiệm đáng đáp không nói đại biến dạng, thể nhưng bả chính hắn nguyên bản bởi vì hắn bản thân không coi trọng mà che giấu ở rất nhiều ngoại tại điều kiện cho hoàn mỹ thể hiện rồi đi ra, cả người càng hơn một loại khí vũ hiển ngang khí chất.

"Cửa người cái này Hàn tiên sinh trước là bị cái gì kích thích? Phải như vậy giày xéo bản thân."

Soo Eun nằm ở phía dưới, mang trên mặt một chút kinh diễm địa đối với Kim Tae Hee lặng lẽ hỏi.

Nàng trước tuy rằng đã gặp Han Woo khuôn mặt chỉnh lý sau hình dạng, ngực đúng là có chút kinh diễm, thể nhưng không nghĩ tới Han Woo bả trên người thân thể khí trang phục đối lại rơi sau, hắn lại còn có thể đem chỉnh thể mị lực đưa lên mấy cái đẳng cấp. Sở dĩ dưới so sánh, Han Woo trước trang phục không thể không nói là ở "Giày xéo" bản thân, nhất là đối với Soo Eun như vậy một cái thị trang diễm mà nói, đây quả thực là không dám tưởng tượng chuyện tình.

Không chỉ có là Soo Eun, Kim Tae Hee nhìn Han Woo trong ánh mắt đồng dạng cũng mang theo lau một cái kinh diễm, chẳng quá, nàng đang nghe Soo Eun lời của sau thì hỏi quá liễu thần lại, sau đó thì thoáng cái ý thức được nàng và Soo Eun lúc này tư thế kỳ lạ, lập tức dĩ một loại làm Han Woo thấp phần sợ hãi than tốc độ về tới trung ương mềm chỗ ngồi, trên mặt thần tình càng cấp tốc cắt thành Han Woo ban đầu nhìn thấy nàng lúc cái loại này diễm tĩnh lạnh nhạt biểu tình.

Soo Eun ở Kim Tae Hee sau khi rời khỏi hơi sững sờ, ngay sau đó cũng thoáng cái phục hồi tinh thần lại, nháy mắt một cái, đồng dạng dùng một loại tốc độ cực nhanh đứng lên, đón về mặt như không có chuyện gì xảy ra ngồi xuống Kim Tae Hee bên người.

Han Woo nhìn một chút tại như vậy trong thời gian ngắn cấp tốc biến sắc mặt hai nữ nhân, ngực cảm khái hơn, hết sáng suốt địa lựa chọn nói sang chuyện khác.

"Cái kia... Ta hiện tại là dạng gì?"

Soo Eun đứng dậy, lòi một mặt kính nhiều, thật sâu nhìn Han Woo liếc mắt, sau đó nói với hắn: "Chính người xem đi."

Han Woo nhìn Soo Eun trên mặt tựa hồ có chút kỳ quái biểu tình, có chút do dự gạt đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía cái gương,

Bắt đầu tỉ mỉ kiểm tra mình bây giờ, mà ở một bên Kim Tae Hee và Soo Eun hai nữ nhân lại đang lặng lẽ địa quan sát đến Han Woo biểu tình. Nhất là Soo Eun, về mặt mong đợi biểu tình, rõ ràng cho thấy mong muốn nghe được Han Woo phát hiện mình chuyển biến lúc phát ra thanh kinh hô.

Chẳng quá hết đáng tiếc, nàng không có thể như nguyện.

Han Woo người này đang nhìn khán cái gương sau vẫn như cũ thần sắc như thường, chỉ là lòi kéo mắng-sét, sau đó mở miệng tùy ý nói một câu: "Cũng không tệ lắm."

Cũng không tệ lắm? !

Soo Eun mở to hai mắt nhìn Han Woo, tựa hồ nghĩ từ người đàn ông này bình tĩnh biểu tình trong tìm được một điểm ẩn sâu kích động. Mà ở ngồi ở mềm chỗ ngồi Kim Tae Hee cũng có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Han Woo, chẳng quá nàng ở chớp mắt sau khi suy nghĩ một chút tựa hồ nghĩ tới điều gì, hé miệng cười, trên mặt lại xuất hiện hình như là thoải mái biểu tình.

"Tae Hee a, chẳng lẽ... Hắn là các người gia tướng muốn đẩy ra con người mới? Đúng không? Ta bang rất nhiều nam Idol đã làm tạo hình, chẳng quá tướng mạo như vậy xuất chúng còn không nhiều lắm, hơn nữa hắn còn không có hoá trang, không sai đi? Ta nói không sai chứ?"

Soo Eun vừa tiến tới Kim Tae Hee bên người nhỏ giọng hỏi, xinh đẹp trên mặt rõ ràng viết hiếu kỳ hai chữ.

Kim Tae Hee nghe vậy, cười nhìn nàng một cái, nhưng cũng không trả lời, mà là nói với Han Woo: "Hàn tiên sinh, chúng ta đi thôi."

"Nha! Kim Tae Hee!"

Soo Eun hai mắt nhất thời vừa tròng lên.

"Xin lỗi, bạn thân nha, chúng ta trước."

Kim Tae Hee té nheo lại ngoa tầm trong mắt tràn đầy tiểu ý, quay gần vừa muốn đi vào sự tử cái trạng thái Soo Eun phát phát tay, sau đó thì lôi kéo có chút không rõ tình huống Han Woo đi.

"Ai tây! Thực sự là! Cái này ghê tởm nha đầu!"

Soo Eun đứng tại chỗ hung hăng dậm chân, nhưng đang nhìn Kim Tae Hee rồi đi bóng lưng lúc, trong con ngươi nhưng không khỏi mang cho một ít tiểu ý.

Giữa người và người hữu nghị có lúc chính là như vậy, người biết đối phương vui sướng là được, người cũng sẽ vì đối phương vui sướng mà vui sướng.

...

"... Người có cần phải mãi nhiều như vậy y phục sao?"

Han Woo nhắc tới trong tay cầm bao lớn bao nhỏ, nhãn thần ở chỗ sâu trong lưu lộ ra ngoài tâm tình rõ ràng cho thấy nhức nhối.

Đương gia mới biết dầu muối đất a, nga bắt, là không có tiền mới biết dầu muối đất, Han Woo đến bây giờ còn không có mình đã tiến nhập cao thu nhập đoàn người hàng giấc ngộ.

"Đây coi là cái gì, ta mới chọn tứ năm bộ quần áo."

So sánh với Han Woo nhức nhối, Kim Tae Hee lại không để ý chút nào cười cười, lại lần nữa giấu ở lẽ sách chụp xuống trên mặt của tràn đầy dịu dàng tiểu ý, hiển nhiên lúc này tâm tình của nàng tương đương sung sướng.

Ngay tại lúc lúc này, thân thể của hân nhưng nhịn không được cứng đờ.

Bởi vì một nhàn nhạt, không biết là nước gội đầu còn là cái gì khác hỗn hợp ở chung với nhau nam nhân mùi truyền vào của nàng trong mũi. UU đọc sách (www. uukanshu. c om)

Kim Tae Hee nghiêng đầu nhìn bỗng nhiên đem nửa người tới gần của nàng Han Woo, mãnh mãnh bàn tay mạnh nắm chặt, ngực tuôn ra một loại không rõ khăn trương. Chẳng quá nàng tịnh không có gì dị động, nàng ở kinh đến một giây kế tiếp liền ý thức được Han Woo làm như vậy hiển nhiên là có nguyên nhân, tuy rằng nàng và Han Woo gặp mặt không lâu sau, thế nhưng nàng hết khả năng định mình đã đối với hân có nhất định hiểu.

Vì vậy, nàng có chút tiểu tâm dục dục nhẹ giọng hỏi: "Sao... Làm sao vậy?"

Lúc này Kim Tae Hee thanh âm của, hay là ngay cả chính cô ta cũng không có ý thức được, đang nghe giống như trấn định trong giọng nói tựa hồ mang theo một điểm ẩn sâu sợ hãi.

"Kim tiểu thư, ta thỉnh nói các người mình tình bình thường sẽ có đội sẵn ảnh theo dõi?" Han Woo rõ ràng không có chú ý tới Kim Tae Hee ở gần người này trong vòng mấy giây phát sinh dị trạng, hân ở Kim Tae Hee bên tai nhẹ nhàng nói rằng.

Han Woo lúc nói chuyện nhiệt khí nhào tới Kim Tae Hee cái lỗ tai cùng với bộ phận trên da, nàng vô ý thức rụt cổ một cái, sau đó lập tức chú ý tới Han Woo vấn đề, ngẩn người, có chút kỳ quái địa hồi đáp: "Cũng không tính là bình thường, Hàn quốc truyền thông trên thực tế đối với mình tình sinh hoạt cá nhân cũng không có quá nhiều quan tâm, bọn họ cũng là tương đối chú ý tư ẩn quyền, trái lại đều là một ít người ái mộ hội theo dõi của mình thích mình tình."

"Được rồi, vậy xem ra Kim tiểu thư của người người ái mộ đỉnh có tiền."

"Có ý tứ?"

Kim Tae Hee nghe vậy vừa ngẩn người.

"Từ chúng ta ly khai phòng trà bắt đầu, chúng ta phía sau liền theo hai chiếc xe, " Han Woo ở Kim Tae Hee bên tai nhẹ giọng nói, "Trước tiến nhập thương trường thời gian ta cho rằng đã bỏ rơi, không nghĩ tới bọn họ vừa theo kịp, hơn nữa, nếu như ta không nhìn lầm, trong tay bọn họ hình như đều cầm đơn phản."

Chương 28: Dã thường lui tới

Vừa nghe đến Han Woo lời của, Kim Tae Hee vùng xung quanh lông mày nhất thời vừa nhíu, vô ý thức sẽ quay đầu đi, chẳng quá lập tức đã bị Han Woo bắt được cổ tay.

"Người ở bên ngoài vẫn luôn Mang thành như vậy, ta nghĩ bọn họ hẳn không có vô tới cái gì chứng minh là hình của người, cho nên mới vẫn theo chúng ta, chúng ta trước hết chờ kinh động bọn họ, bằng không thì đến lúc đó lại lạng lè theo kịp thì phiền toái."

Kim Tae Hee nghe vậy đôi mi thanh tú lắc một cái, nhưng cũng đồng ý Han Woo lời của, hơi nghiêng đầu hướng hỏi hần: "Vậy người nói làm sao bây giờ?"

"Bỏ qua hần."

"Bỏ qua?" Kim Tae Hee có chút kinh ngạc nhìn Han Woo liếc mắt, "Người định làm gì?"

"Myeong-dong..."

...

"Cái gì a, bọn họ rốt cuộc đang làm gì thế? Vẫn đứng ở nơi đó có cái gì dễ nói? ! Xinh đẹp buổi tối, một cái đẹp trai nam nhân, một cái nữ nhân xinh đẹp, các người bắt đi mướn phòng, chỉ ít cũng tìm một chỗ không người hẹn hò một chút đi? Ai ~ tây! Hô —— "

Ngay Han Woo và Kim Tae Hee dừng bước lại cúi đầu thì thầm lúc, sau lưng bọn họ khoảng chừng mấy trăm mét chỗ trong một cái góc vang lên một đạo trong giọng nói rõ ràng mang theo giận dữ thanh âm.

Ở trong góc kia, lúc này chính đậu hai chiếc xe có rèm che, tối sầm là hơi. Ở hắc sắc xe có rèm che chỗ ngồi kế tài xế thượng, một cái đôi mắt nhỏ trung niên nam nhân hung hăng vỗ một cái giữa không thai, sau đó thở phào một hơi thở, giống như là phải đem buồn bực trong lòng cho hết nhả ra.

"Ca, người mau nhìn, bọn họ muốn làm gì?"

Đột nhiên, xe có rèm che trong đang ngồi ở chỗ tài xế ngồi thượng một người tuổi còn trẻ nam nhân đẩy một cái đôi mắt nhỏ, sau đó chỉ chỉ khi hần môn phía trước Han Woo và Kim Tae Hee hai người.

"Cái gì a?"

Đôi mắt nhỏ gộp thượng đi xem khán, sau đó hung hăng vỗ vỗ cái trán, "Ai tây! Ta thực sự là... A ~ bọn họ dĩ nhiên vừa quay về Myeong-dong!"

Ở hai tầm mắt của người giữa, Han Woo và Kim Tae Hee hai người chính quay đầu lại đi trở về Myeong-dong.

"Thực sự là! Người tuổi trẻ kia rốt cuộc là người nào a? Ủ? Cho nên nói, tuổi còn trẻ chính là tuổi còn trẻ! Và quốc dân nữ thần Kim Tae Hee cùng một chỗ ước hội, cư nhiên để cho nàng mua cho mình đồng tây! Hơn nữa, một lần còn chưa đủ, còn lần thứ hai! Ai tây, ta thực sự là..." Đôi mắt nhỏ biểu tình không gì sánh được phần uất địa đỡ cái trán nói rằng.

"Như vậy, ca, chúng ta... Làm sao bây giờ?" Thanh niên nhân có chút do dự hỏi.

"Làm sao bây giờ?"

Nghe được người tuổi trẻ câu hỏi, đôi mắt nhỏ trên mặt của nhất thời lộ ra giận không chỗ phát tiết biểu tình, hung hăng vỗ vỗ người tuổi trẻ cái ót, lớn tiếng nói: "Đó còn cần phải nói sao? ! Đón phái người theo! Vừa nếu không ta nhớ kỹ Kim Tae Hee chuyên dụng thợ trang điểm điểm thi ở phụ cận đây, chúng ta hãy cùng đã đánh mất!"

"Là, là, ta đã biết." Thanh niên nhân nhe răng trợn mắt địa bụm cái ót nói rằng.

"Thực sự là tuổi còn trẻ không có kinh nghiệm."

Đôi mắt nhỏ tức giận bạch liễu tha nhất nhãn,

Sau đó quay cửa xe xuống, đối với một ... khác lượng màu xám tro xe có rèm che kêu lên: "Nha, tam đông a."

"Là, Thái Xương ca, có cái gì phân phó?"

Hồi sắc xe có rèm che cũng giáng xuống một mặt cửa sổ xe, một cái mặt gầy tiều cảm nam nhân trẻ tuổi nhô đầu ra.

"Người mang cho người tổ nhân, đuổi kịp Kim Tae Hee bọn họ, mang cho hai cái cameras, nhớ kỹ, cần phải vỗ tới Kim Tae Hee ngay mặt!"

"Là, ta đã biết."

Nghe được đôi mắt nhỏ phân phó, cái kia kêu tam đông thanh niên nhân nhanh lên gật đầu, ngay sau đó, hồi sắc xe có rèm che tứ cánh cửa đều mở, bốn năm người từ đó đi ra, trong đó hai người trong tay các cầm một trận đơn phản.

"Ca, chúng ta đi."

Cái kia kêu tam đông thanh niên nhân đối với đôi mắt nhỏ thấp cúi đầu báo cho biết một tý.

"Tốt, đi thôi."

Đôi mắt nhỏ gật đầu.

Vì vậy, cái này bốn năm người lập tức cấp tốc triều Myeong-dong chạy đi.

"Thế nhưng, ca, Kim Tae Hee đã thật lâu không có gì tin tức, chúng ta thực sự phải đưa cái này coi như đầu đề sao?" Mắt thấy đồng sự đi theo dõi, tên kia thanh niên nhân vừa xong tới tò mò hỏi.

Đôi mắt nhỏ có chút ghét bỏ địa nhìn thanh niên nhân liếc mắt, nói tiếp: "Cho nên nói, thanh niên nhân chính là thanh niên nhân, một điểm đương ký giả cái loại này bên nhạy khứu giác cũng không có. Kim Tae Hee nhưng vẫn là quốc gia chúng ta không chỗ bản nữ nghệ nhân đại biểu một trong, thế nhưng đây, nàng hiện tại cư nhiên được chúng ta phát hiện bên ngoài.. Và nam nhân khác ước hội, tuyệt đối đầu đề! Tiêu đề ta đều nghĩ xong, 'Kim trịnh tình cảm lưu luyến nghi vỡ tan, quốc dân nữ thần Kim Tae Hee dạ và ngày tết nam ước hội, nghe đồn đã gặp gỡ mấy tháng', thế nào, rất có lực hấp dẫn đi?"

"Nhưng, thế nhưng, hình như bọn họ cả đêm cũng không có làm gì, hơn nữa, chúng ta lúc nào biết bọn họ đã gặp gỡ mấy tháng?"

"Không có đầu óc tên! Người cái không có đầu óc tên!"

Vừa nghe thanh niên nhân lời này, đôi mắt nhỏ trên mặt nhất thời lại lộ ra giận không chỗ phát tiết biểu tình, vừa hung hăng vỗ người tuổi trẻ cái ót một tý, vỗ một cái sau nghĩ hoàn chưa hết giận, đón trở lại một tý, "Của người đầu óc là ở hán giang trong phao qua sao? ! Cái gì là tin tức tiêu đề? Đương nhiên là viết như thế nào có người khí thì viết như thế nào! Người xem rồi đi, ngày mai chúng ta D xã tuyệt đối sẽ đại làm náo động! Hiểu chưa? Ừ?"

"Là, là."

Thanh niên nhân bùm cái ót một chút xác nhận, chẳng quá ở đôi mắt nhỏ không thấy được độ lớn của góc đối với hán hung hăng thử nhe răng, nhỏ giọng thầm thì đạo: "Có gì đặc biệt hơn người, lẫn lộn nhiều năm như vậy ngay cả một người chủ bút đều lẫn lộn không hơn."

"Cái gì? ! Người nói cái gì? !"

"Không có, không có gì... A! Ca, ta biết sai rồi, ca..."

...

"Chẳng quá, Hàn quốc người ái mộ đều như vậy sao? Từ triển lạn đấy."

Han Woo và Kim Tae Hee đi ở náo nhiệt trên đường phố, trên mặt của hán cũng đeo lên một bộ lễ sách trảo, là Kim Tae Hee yêu cầu đội.

Kim Tae Hee hết lần này tới lần khác đầu, giấu ở kính râm hạ con người vì vì liếc một cái khóe mắt rõ ràng mang theo nhìn có chút hả hê nụ cười Han Woo, hạ giọng nói rằng: "Ta người ái mộ người thì rất tốt."

"Đúng đúng, Kim Tae Hee tiểu thư người ái mộ làm sao có thể bắt hảo đây? Hơn nữa... Tê —— "

Han Woo trực tiếp quay đầu nhìn về phía về mặt như không có chuyện gì xảy ra Kim Tae Hee, trên mặt biểu tình ở kinh ngạc không nói gì giữa vừa nhìn không được tuôn ra một điểm nguyên lai thật là về mặt như vậy.

Nguyên lai... Chồng nạnh đang lúc tề tề thật là các nữ nhân tập thể đều biết thiên phú kỹ năng! Không Từ và trên thế giới chư vị tiên hiền không lần được ta cũng..

"Được rồi, bọn họ thực sự theo kịp." Han Woo có chút buồn bực nhu liễu nhu thất lưng, sau đó nói với Kim Tae Hee.

"Người là thế nào phát hiện?" Kim Tae Hee hơi hơi dùng khóe mắt dư quang nhìn lướt qua phía sau, không có phát hiện cái gì dị thường, sau đó có chút ngạc nhiên hướng Han Woo hỏi.

Người quan ta thế nào phát hiện.

Han Woo ở trong lòng đảo cặp mắt trắng dã, bình sinh lần đầu tiên ở tay nữ nhân trong thua thiệt hẳn trong lòng bây giờ bỗng nhiên có loại hết buồn bực cảm giác. Bất quá hẳn suy nghĩ một chút bản thân mới vừa bị thương phần eo, còn là quyết định không đem lời trong lòng nói ra, thoáng mở miệng giải thích một chút: "Ta trước đây ở trong sách học qua hữu quan phản theo đối phương diện tri thức. Được rồi, bắt đầu hành động đi."

Kim Tae Hee nghe vậy liếc Han Woo liếc mắt, nàng đương nhiên nghe được Han Woo trong giọng nói cái loại này như có như không oán khí, tâm trạng có chút buồn cười hơn nhưng cũng không có biểu hiện ra ngoài, gật đầu một cái nói: "Tốt, bắt đầu đi."

"Aaa, tam đông a, người nói bọn họ quay về Myeong-dong rốt cuộc muốn để làm chi? Mười mấy phút, cái gì cũng không có mua, là ở chỗ này cuống, phải nói chuyện phiếm đi nam son tháp a, tại Myeong-dong cuống cái gì..."

Ở Han Woo và Kim Tae Hee hậu phương một cái không đối phát giác trong góc phòng, một người trẻ tuổi đậm trạc tam đông, vẻ mặt buồn bực nói rằng

"Ta làm sao biết?"

Tam đông cũng là vẻ mặt buồn bực biểu tình, trên tay của hắn chính cầm một trận cameras, chẳng quá bên trong không có phách cái gì ảnh chụp, Myeong-dong quá nhiều người, đánh ra đến rất nhiều đều bị người khác che ở, còn không bằng trước ở trên xe phách này.

"Chờ một chút, bọn họ muốn làm gì?"

Tam đông hai người thoáng cái tỉnh thần, kết quả khi hắn môn hơi hơi tròn to trong ánh mắt, Han Woo và Kim Tae Hee hai người ở một cái phân nhánh lộ khẩu... Ra đi!

"Cái gì? ! !"

Tam đông hai người hơi hơi há to miệng, sau đó tam đông vội trán một cái, hung hăng đập một cái góc tường, vẻ mặt phiền táo địa thật dài phun ra một ngụm bạch khí.

"Leng keng..."

Tam đông lấy điện thoại cầm tay ra vừa nhìn, chuyển được điện thoại sau cũng không đợi đối phương nói cái gì, trực tiếp phản phó nói: "Đừng nói nhảm, các người đi theo cái kia nam, ta bên này đi theo Kim Tae Hee, nếu như bọn họ về nhà... Chúng ta hãy thu công!"

Nói xong, tam công Đông Trục nhận cúp điện thoại, vỗ vỗ ở cằm đông bị đông cứng rất có chút cứng ngắc gò má của, chỉnh sửa lại một chút phiền muộn chí cực tâm tình, sau đó đối với người tuổi trẻ kia phát phát tay, hai người lập tức triệu Kim Tae Hee phương hướng ly khai đi đến.

Một phút đồng hồ sau.

"Cái gì a! Người đâu? !"

Tam đông hai người vẻ mặt lờ đờ đứng ở hi hi như trong đám người, không ngừng nhìn về phía tứ diện, nhưng chỉ có không có ở trong đám người phát hiện cái kia đối với bọn họ mà nói tương đương thấy được mặc lục sắc.

"Ai... Tam đông a, chẳng lẽ, bọn họ phát hiện chúng ta?" Người tuổi trẻ kia xách thắt lưng vẻ mặt buồn bực nói rằng

"Nói cái gì đó, " tam đông bạch liễu tha nhất nhãn, "Chúng ta là người nào? Chúng ta thế nhưng D xã chụp ảnh ký giả a. Người ở đây xã trong mấy năm nay gặp qua người nào phát hiện qua chúng ta?"

"Cũng là, thế nhưng, thời gian ngắn như vậy nàng có thể chạy đi nơi đâu?"

Thính tam đông vừa nói như vậy, thanh niên nhân cũng đồng ý địa gật đầu, nhưng vẫn là hết buồn bực nhìn chung quanh.

"Không biết, khả năng chạy đến đâu góc vắng vẻ trong đi, chúng ta phân công nhau tìm xem."

"Tốt."

"Ai tây, ta không cần!"

Tam đông hung hăng nhìn thoáng qua đáng ở trước mặt hắn một cái đang phân phát tuyên truyền quảng cáo bộ rơi phục nhân, sau đó rất nhanh hướng trong đám người chen đi.

...

"Đã tìm được chưa?"

"Không có, khắp nơi đều tìm không được, tiểu tử kia một thân hắc, đứng trong góc phòng căn bản nhìn không thấy."

Mà vào lúc này, D xã mặt khác một tổ nhân đồng dạng xách thắt lưng, vẻ mặt buồn bực nhìn người ta lui tới đàn.

Bọn họ truy tới bên này thời gian đồng dạng không có Han Woo hình bóng, hơn nữa còn hơn Kim Tae Hee mà nói, Han Woo là trực tiếp khi hắn môn không coi vào đâu biến mất, bọn họ mất mờ từng từng nhìn Han Woo vào là cửa hàng, kết quả hiện tại lằng là tìm không được người.

Suy nghĩ một chút, trong đám người này một cái như là dẫn đầu nam nhân lấy điện thoại cầm tay ra, thông qua một cái mã số.

"Này, tam đông, chúng ta bên này cùng đã đánh mất."

"Cái gì? ! Các người cũng cùng đã đánh mất? !"

Bên này, tam đông mất thấy lui tới người qua đường, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) trát liễu trát hơi khô sáp ánh mắt của, sau đó hung hăng dậm chân, ngực cảm tức dị thường, hai người đại người sống là thế nào khi hắn môn không coi vào đâu không có?

Chẳng quá tam đông nhất định nghĩ không ra, khi hắn hậu phương địa cách đó không xa, một người mặc gấu mèo rồi phục nhân chính đang lằng lằng nhìn hắn, sau đó, nó chậm rãi xoay người, hướng một cái hẻm lạnh hẻm nhỏ đi đến.

Hẻm nhỏ đầu cùng thông hướng một cái rộng mở sân rộng, lúc này, một chiếc xe taxi đang lằng lằng chờ ở sân rộng một góc.

"Ca."

Xe người ở bên trong ngừng đầu lên, mượn có chút ánh đèn lờ mờ nhìn một chút, có chút tái nhợt màu da, sóng mũi cao, như sữa chữa trôi qua lông mi, thâm thúy hai tròng mắt, hách lại chính là ở D xã một ... khác tổ nhân không coi vào đâu biến mất Han Woo!

Đương Han Woo ngừng đầu một cái thấy được cái này ăn mặc rồi phục nhân thời gian, trên mặt biểu tình lập tức trở nên hết cổ quái, nín cả buổi mới phun ra một câu nói: "Kim.. Kim tiểu thư, ta không biết, nguyên lai người yêu mến gấu mèo a."

Người này giơ lên hai tay, trích cúi đầu của mình bao, lộ ra hé ra được lẽ sách tráo che khuất khuôn mặt, mặt của nàng tuy rằng được che ở hơn phân nửa, nhưng là từ nàng một đôi lộ ra ngọa tầm mắt cũng đã đó có thể thấy được nàng trong ánh mắt nhàn nhạt giận dữ.

Đang cùng của nàng đối diện hạ, Han Woo rất nhanh thì đầu hàng, giơ hai tay lên, tuy rằng không nói chuyện nhưng biểu đạt ý tứ đã hết rõ ràng.

Vì vậy, nàng lúc này mới hài lòng gật đầu, ngay cả lộ ra ngoài đôi tròng mắt kia đều cười đến té nhoeo lại, trở nên có chút cong cong.

Sau đó, nàng cũng không thêm để ý rồi phục có chút thân thể không lờ, trực tiếp chen vào trong xe, ngay sau đó chợt nghe đến một cái thanh âm ôn uyển từ lẽ sách tráo giữa truyền ra.

"Đi nam sơn thấp."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Dẫn người đi đi về phía nam sơn thấp

Trên thực tế, ở phản hồi Myeong-dong trước, Han Woo và Kim Tae Hee cũng không có thương lượng cái gì đối sách.

Mặc kệ phía sau bọn họ là cái gì, người theo dõi ưu thế lớn nhất chính là kỳ không vì mục tiêu phát hiện ẩn dấu tính, sở dĩ nếu đã phát hiện người theo dõi, như vậy phải bỏ qua nhưng thật ra là thật dễ dàng.

Chẳng quá suy nghĩ đến Kim Tae Hee tính chưa từng học qua phương diện này kỹ xảo cùng với đối phương có xe đích tình huống, Han Woo còn là mang theo Kim Tae Hee về tới Myeong-dong, sau đó hai người xa nhau bỏ qua người theo dõi.

Hai người xa nhau thật là tốt ở vào nên mục tiêu phân tán, để cho người theo dõi khó có thể theo dõi, kém cỏi nhất cũng có thể phân tán nhân thủ của bọn họ. Mặt khác, Han Woo cũng hết tự tin mình có thể dễ dàng bỏ qua đi theo bản thân người phía sau, sở dĩ thì là đến lúc đó Kim Tae Hee không có thể thành công thoát thân, bọn họ quang Kim Tae Hee một người cũng căn bản phách không đến cái gì, dĩ nhiên là sẽ buông tha.

Đương nhiên, nghĩ là muốn như vậy, Han Woo còn là dạy Kim Tae Hee một điểm kỹ xảo, suy nghĩ đến đối phương khả năng đều là nam nhân, Kim Tae Hee vô luận như thế nào chắc cũng là bảo bất quá đối phương, sở dĩ Han Woo thẳng thắn để cho nàng gần đây cởi áo khoác của mình, trà trộn vào trong đám người, hoặc là tìm cái biện pháp đem mình kiêu giả bộ một chút, trực tiếp đả ở tại chỗ, dưới đèn hắc là quốc tế thông dụng đạo lý.

Thế nhưng, Han Woo là trăm triệu không nghĩ tới, Kim Tae Hee cư nhiên có thể tìm tới như vậy một bộ rồi phục đến, hơn nữa, nàng lại vẫn thực sự mặc vào...

"Tốt cười sao?"

Kim Tae Hee mắt liếc ngồi ở bên kia, tựa ở xe trên bệ cửa lấy tay nhẹ nhàng che miệng Han Woo, lạnh nhạt mâu quang bất biến, thế nhưng nhãn thần ở chỗ sâu trong hình như đang nổi lên cái gì kinh khủng đông tây, ừ, đây là Han Woo cảm giác.

"Không có, chỉ là tương đối ngoài ý muốn." Han Woo bật người dậy, biểu tình nghiêm trang, "Chẳng quá, cái này nam sơn tháp là địa phương nào?"

Kim Tae Hee nhìn một chút Han Woo biểu tình, xác định hẳn là ở nói sang chuyện khác sau, buồn cười hảo hảo nhìn trừng hẳn một cái, sau đó còn là hỏi đáp: "Rốt cuộc Seoul một cái tiêu chí kiến trúc đi."

"Tiên sinh không phải là Seoul người địa phương đi?"

Lúc này, chỗ tài xế ngồi thượng lão tài xế mở miệng nói rằng.

"A, là... Ta vừa về nước."

Han Woo có chút không nghĩ ra địa gât đầu.

"Vậy khó trách, nam sơn tháp nhưng là chúng ta Seoul ái tình thánh địa a, ta nhận thức một cửa tiệm, bán khóa chất lượng không sai, có muốn hay không đội lát nữa ta trực tiếp mang bọn người đã qua?" Lão tài xế cười ha hả nói rằng.

Ái tình thánh địa? !

Han Woo thiếu chút nữa gọi ra, không sai, thiếu chút nữa, bởi vì khi hẳn phải kêu thành tiếng thời gian, một cảm giác ảm áp phúc trù lên trên tay của hẳn.

Han Woo cúi đầu vừa nhìn, một con trắng nõn người mới lái chính nhẹ nhàng bắt được bàn tay của mình.

"Kim... Kim tiểu thư, người rốt cuộc muốn làm gì?"

Han Woo tới gần Kim Tae Hee, ở bên tai nàng có chút cắn răng nghiêng lợi hỏi.

Nghe được Han Woo câu hỏi, Kim Tae Hee ánh mắt tựa hồ đình lạnh nhạt nghiêng đầu nhìn hẳn một cái, giấu ở lẽ sách tráo phía dưới khóe miệng lặng yên kiều lên, đón nàng không thấy một bên đang đôi mắt - trông mong chờ nàng trả lời Han Woo, trái lại nói với tài xế: "Lão nhân gia, bà chúng ta đưa đến nam sơn tháp phụ cận một nhà tiện lợi siêu thị là được rồi."

"Tốt." Lão tài xế sáng khoái lên tiếng.

Han Woo hơi hơi liếc mắt, có chút buồn bực ngồi xuống lại, hẳn đã nhìn ra, Kim Tae Hee người nữ nhân này sợ rằng phải đến cái kia cái gì nam sơn tháp mới có thể và hẳn giải thích. Han Woo hiện tại chỉ hy vọng xe này có thể lái nhanh một chút, hẳn tổng cảm giác đêm nay bản thân hình như lên tặc thuyền...

Ở lái xe nhiều khoảng chừng bảy, chữ bát phân chung sau.

Ngồi ở chỗ ngồi biểu tình vẫn luôn có điểm nhục nhã Han Woo đột nhiên thì ngồi ngay ngắn, có chút kinh ngạc nhìn mình tiền phương.

Ở trong tầm mắt của hẳn, viễn phương một tòa tương đương làm người khác chú ý sơn xuất hiện, sở dĩ xưng là làm người khác chú ý, đó là bởi vì, tại nơi sơn trên đỉnh núi chính sức lập một tòa tháp, một tòa ngọn đèn huy hoàng tháp.

Đẹp mắt mê ly ngọn đèn từ tháp thân phía trên nở rộ ra, ở bóng tối bầu trời đêm dưới, có khác mỹ lệ.

"Nam sơn tháp a, ta cũng có chút thời gian không có tới."

Ngồi trước lão tài xế cảm khái nói một câu.

Ngồi ở Han Woo bên người Kim Tae Hee cũng là có ta xuất thân địa nhìn phương xa nam sơn tháp, mê ly mâu quang giữa tựa hồ mang theo một chút nói không rõ đích tình tự.

"Được rồi, đến rồi."

Han Woo nghiêng đầu nhìn một chút, khi hẳn môn xe hữu biên ven đường đang có một gian ánh đèn sáng tỏ tiện lợi siêu thị. Đón, Han Woo thì nghe được có người xuống xe thanh âm, còn chưa kịp lại quan sát một chút, đã nhìn thấy Kim Tae Hee xuất hiện ở xe của hẳn phía trước cửa sổ.

"Người ở đây chờ một chút, ta lập tức quay lại."

Han Woo mở rộng cửa sau khi xuống xe, Kim Tae Hee thì phân phó địa nói một tiếng, sau đó thì cũng không quay đầu lại đi vào siêu thị, Han Woo quay đầu lại nhìn một chút đã chạy xa xe taxi, nháy mắt một cái, có chút bất đắc dĩ tuyền trạch trái lại nghe lời.

"Được rồi, chúng ta đi thôi."

Kim Tae Hee động tác thực sự rất nhanh, khoảng chừng hai phút nàng thì đi ra.

"Đi? Ta nghĩ lúc này dựa vào hai chúng ta chân lên núi, sợ rằng có chút khó khăn." Han Woo nhìn lướt qua Kim Tae Hee tay xách cái kia cổ cổ nang nang túi ny lon, sau đó nhìn xa xa nam sơn tháp nói rằng.

"Ta lại không đi nói nam sơn tháp, ta nhớ kỹ phụ cận có cái núi nhỏ sườn núi, đi theo ta." Kim Tae Hee vừa nói biên hướng ven đường trong bụi cỏ toàn.

Han Woo có điểm bất khả tư nghị nhìn thoáng qua Kim Tae Hee chui vào vị trí, suy nghĩ một chút, thờ dài, còn là đi vào theo.

...

"Ngươi là thế nào tìm tới nơi này?"

Han Woo vỗ vỗ trên người một chút lá cây, cúi đầu nhìn một chút trước mắt hần vị trí chỗ này núi nhỏ sườn núi.

Cái này núi nhỏ sườn núi vị trí tốt, thoáng ngẩng đầu có thể thấy nam sơn tháp, hơn nữa bởi vì bốn phía có cây cối che, ban đêm gió lạnh xuy không tới, cũng không phải như vậy hàn lãnh.

"Một lần nhảm chán thời gian đi dạo đi dạo liền phát hiện."

Kim Tae Hee từ trong túi ny lon xuất ra tấm vé phở báo chí cửa hàng trên mặt đất, sau đó trực tiếp ngồi xuống, đón từ túi ny lon trong xuất ra hai bình quán trang rượu trắng, xảy ra qua báo chí, chỉ vào tới gần Han Woo lon nói rằng: "Đây là ngươi."

Han Woo kinh ngạc nhìn một chút lon rượu trắng, lại nhìn một chút đã mở bản thân lon uống Kim Tae Hee, ngực bỗng nhiên hình như hiểu cái gì, chẳng quá, hần vẫn lắc đầu nói rằng: "Ta không biết uống rượu."

"Ngươi bất biết uống rượu?"

Kim Tae Hee thả tay xuống giữa rượu trắng, có chút kinh ngạc nhìn Han Woo. Lúc này trên mặt hần che đã toàn bộ bỏ, lộ ra nguyên bản trương mặt xinh đẹp băng, không biết có phải hay không là uống rượu duyên cố, gò má của nàng có chút hồng phác phác.

"Đối với, ta... Trước đây thân thể bất hảo, sợ dĩ không say rượu." Han Woo ngồi xuống, biểu tình có chút tùy ý nhưng giọng nói rất nghiêm túc địa nói với Kim Tae Hee.

Kim Tae Hee cẩn thận nhìn một chút Han Woo cặp kia tựa hồ bởi vì viễn phương nam sơn tháp chiếu ánh mà trở nên lờ lờ chiếu sáng con ngươi đen, sau đó gật đầu, nói rằng: "Ngươi đã không thể uống, vậy..."

"Chẳng quá không uống qua, không phải là không có thể uống."

Ngay tại lúc này, Han Woo đột nhiên lại mở miệng tiếp theo nói nhất cú, sau đó ở Kim Tae Hee ánh mắt kinh ngạc giữa mở mình lon rượu trắng giữa đầu uống một ngụm.

"Khái! Khái!"

Không biết là bởi vì uống quá gấp, hay là bởi vì lần đầu tiên thường mùi rượu, Han Woo mới vừa uống vào thì lập tức ho khan vài hạ, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) đón có chút ngạc nhiên cầm lấy lon rượu trắng nhìn một chút, tựa hồ đang kỳ quái thứ mùi này dịch thể tại sao phải có người yêu mến.

Kim Tae Hee ở một bên là trực lăng lăng địa nhìn Han Woo, thẳng đến thấy hần được sang đến sau còn lấy cái loại này biểu tình bả rượu trắng cầm lên nhìn một chút, lập tức nhin không được "Vèo" nở nụ cười một tý, trực tiếp khừ hần nhất cú: "Học sinh!"

Han Woo lau miệng mở mắt phụ cận một chút rượu dịch, sau đó lời nhìn thoáng qua ở một bên cười đến rất vui vẻ Kim Tae Hee, hần tuy rằng nghe không hiểu là có ý gì, thế nhưng hần không cần nghĩ cũng biết là đang chê cười hần.

"Đến, cho ngươi, học sinh."

Kim Tae Hee đưa cho Han Woo là cái khăn giấy, trong miệng tuy rằng còn đang trêu đùa trứ, thế nhưng tại nơi song mím cười ngọt ngào trong mắt, nhìn về phía Han Woo ánh mắt nhưng càng phát ra có vẻ ôn nhu.

Han Woo không để ý chút nào nhận lấy, xoa một chút miệng sau bãi chánh thân thể, lờ lờ chiếu sáng con ngươi lăng lăng nhìn Kim Tae Hee.

"Ta chỉ biết, cái này cũng không toán đồng giá trao đổi nga, ta căn bản không có thừa nhận."

Thấy Han Woo bộ dáng này, Kim Tae Hee chớp chớp mắt, bưng tỉnh không cảm giác dường như trực tiếp quay đầu nhìn về phía nam sơn tháp, trong miệng dùng một loại tương đương phần uất giọng của đích lắm lắm một câu, thượng môi hoàn vì không thể xét địa kiêu lên.

"Người đại buổi tối bà ta mang ra khỏi đến, rất lạnh." Han Woo bữu môi một cái nói.

Lần này Kim Tae Hee không trả lời.

Han Woo đợi một lúc lâu, Kim Tae Hee có chút khoảng không u thanh âm của mối truyền tới.

"Hôm qua, ta và hấn cãi nhau."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Nữ rộ

"Hôm qua, ta và hấn cãi nhau."

Hấn?

Han Woo đầu óc có chút suy nghĩ trong nháy mắt thì hiểu rõ ra, lập tức hết lời liếc mắt, nhìn Kim Tae Hee trong ánh mắt ký có kinh ngạc cũng có chút hứa bất đắc dĩ.

Kinh ngạc chính là rất khó tưởng tượng nàng loại này loại hình nữ nhân cũng có nam nhân có thể biến thành bạn trai của nàng, bất đắc dĩ là, hấn cũng không phải tri tâm ca ca, loại sự tình này hoa hấn có ích lợi gì a.

"Kỳ thực cũng không oán cãi nhau, chính là bầu không khí có điểm sai. Vốn là định dùng thoải mái tâm tình để làm cái này biểu diễn lão sư, bất quá ta sáng nay vừa nhìn thấy người, cũng nhớ tới hấn."

Han Woo sững sốt một chút, hỏi: "Có ý tứ?"

"Kỳ thực đây, ta vừa nhìn thấy người, liền phát hiện người hoàn toàn là lý tưởng của ta hình, vốn là ôm tôn kính tâm tình đi, dù sao cũng là trường học cũ lão sư, chẳng quá thấy người sau, tính tâm tình của người ta tất cả đều loạn điệu." Kim Tae Hee hết lần này tới lần khác đầu nhìn một chút Han Woo, khoe miệng mằn khỏi một cái mỉm cười nhàn nhạt, chuyên gia mà vừa có chút ngượng ngùng nói rằng.

"Chờ một chút, " Han Woo giờ nhắc tay, "Cái kia, lý tưởng hình là cái gì?"

Kim Tae Hee thính Han Woo vừa nói như vậy, cũng không phải hết kinh ngạc, nàng táo từ Sung Ah In nghe nói Han Woo trước là mỹ tịch hàn duệ chuyện, đón nàng thì nghiêm túc vì Han Woo giải thích: "Lý tưởng hình, chính là ta trong lòng mơ ước người yêu đáng đáp, kỳ thực ta từ nhỏ đến lớn lý tưởng hình vẫn rất rõ ràng, chính là muốn tìm một cũng giống như mình nam nhân, ta thấy của người đầu tiên mắt thật giống như thấy bản thân như nhau..."

"Chờ một chút."

Han Woo lần thứ hai giờ hạ thủ, sau đó đồng dạng vẻ mặt thành thật nói với Kim Tae Hee: "Nếu như ý của người là muốn nói ta lớn lên tuần lãng, tú nói, ta chỉ thừa nhận người thứ nhất từ giờ."

Kim Tae Hee lẳng lẳng nhìn Han Woo, sau đó nhin không được "Vào" một tiếng bật cười, buồn cười trừng hấn liếc mắt, cũng không có nhận lời của hấn tra, mà là nói tiếp: "Ta từ nhỏ đến lớn, thành tích vẫn hết ưu tú, bởi vì ta hết yêu mến xem, cảm giác bên trong sách có cái thần kỳ lão Công Công như nhau, 'Xôn xao' một tý, cảm giác mình hình như học được rất nhiều việc, tựa như thấy cuộc sống của người khác như nhau, hết thần kỳ."

Thấy đoạn trang Kim tiểu thư cư nhiên tượng cái tiểu cô nương như nhau giang hai cánh tay tìm một vòng tròn, Han Woo có chút ngây người địa nhìn nàng, nhìn của nàng đôi mắt sáng giữa hình như đang lóe lên một chút quang mang, lặng lẽ, khoe miệng cũng không cảm lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt.

Vừa nói như vậy, nàng và mình, thật là có vậy nơi ấy.

"Chẳng quá, ta kỳ thực cũng là bị ép xem. Không biết là nguyên nhân gì, ta từ nhỏ đến lớn, đều không có bằng hữu gì, Soo Eun là theo ta hữu nghị bảo trì tới lâu, từ cao trung đến bây giờ, cảm giác ngoại trừ nàng, ta hình như chỉ còn lại gia nhân."

Han Woo mâu quang run rẩy, nhìn Kim Tae Hee ánh mắt bắt đầu có ta biến hóa.

"Sau lại ta đại học lúc tốt nghiệp, ta lựa chọn làm diễn viên, ta nghĩ ném thử sức diễn người khác, ta luôn cảm thấy, cuộc sống của mình hình như thiếu rất nhiều thứ, hình như ly cuộc sống của người bình thường rất xa. Sở dĩ, ta lựa chọn làm diễn viên, ta nghĩ đi sắm vai bất đồng vai, ta nghĩ đi thể nghiệm người bất đồng sinh, ta nghĩ đi thế giới của người khác nhìn một cái, có đúng hay không hết đặc sắc."

Han Woo tay của chương lặng lẽ nắm chặt, nhìn Kim Tae Hee trong ánh mắt mang theo nói không rõ sở ý tứ hàm xúc.

"Lại sau lại, không biết có phải hay không là ta thực sự chọn được rồi, tiến nhập cái vòng kia sau, nhân tế gặp gỡ trở nên hết bình thường, bằng hữu chân chính không tính là, thế nhưng ta hơn rất nhiều có thể nói chuyện nhân, thậm chí ta còn tìm được rồi ái tình." Kim Tae Hee khóe miệng nhẹ nhàng nhếch lên, quay đầu nhìn Han Woo, "Bất quá ta quan hệ với hắn kỳ thực đình đặc thù, ta và hắn bình thường ngoại trừ bình thường đi dạo phố ước hội ở ngoài, những tình lữ khác hội việc làm chúng ta đều chưa làm qua. Cùng với nói là tình lữ, không bằng nói là quan hệ so với bằng hữu phải người tốt. Tựa hồ là bởi vì ta gia đình duyên cớ, hắn đang đối mặt ta thời gian luôn là cảm giác hình như ở đè nén cái gì, mà trong lòng ta rành mạch từng câu, hắn không phải của ta lý tưởng hình, hắn không biết là ta thích nhất nhân."

"Không phải là thích nhất nhân? Vậy tại sao hoàn cùng một chỗ?"

Lúc này, Han Woo lên tiếng, hắn vùng xung quanh lòng mày nhẹ nhàng nhăn lại, nhìn Kim Tae Hee ánh mắt tựa hồ tương đối phức tạp.

"Ai nói nhất định phải là thích nhất người mới có thể cùng một chỗ? Ta trước dĩ vì cả đời mình cũng tìm không được muốn người kia, sở dĩ nghĩ tìm được cái kia có thể yêu nhân là được." Nói nói, Kim Tae Hee nhìn Han Woo ánh mắt tựa hồ có ta cái khác ý tứ hàm xúc gì đó tồn tại, tựa hồ là buồn bực, "Ta vẫn cảm thấy hai chúng ta trong lúc đó cần thời gian, chỉ cần đã đến giờ, tất cả thì thuận theo tự nhiên. Sở dĩ ta vẫn đang mong đợi có thể mang theo hắn đi một lần Soo Eun trong điểm. Nơi nào ta dù cho ngay cả người nhà chưa từng mang đi qua, đó là ta lưu cho nam nhân ta. Ta mong muốn, ta có thể mang theo bản thân người yêu đi một lần, để cho tự ta vì hắn làm một lần tạo hình, bả hắn ăn mặc đẹp trai một chút, sau đó, và hắn cùng đi vào lễ đường."

"Như vậy..."

"Thế nhưng," Han Woo lời còn chưa nói hết đã bị Kim Tae Hee lời kế tiếp cắt đứt, "Ta thấy ngươi sau thay đổi chủ ý. Ta vẫn rất rõ ràng người mình thích sẽ là dạng gì, trên người của hắn hội có một loại và tự ta vậy cảm giác, ta nói không được là cảm giác gì, thế nhưng ta thấy của ngươi đầu tiên mất thì xác định người chính là người kia. Vì vậy, ta liền suy nghĩ, có thể, ta nên mang theo lý tưởng của ta hình bả chuyện ta muốn làm làm một lần, đi Soo Eun điểm, cùng nhau ngồi ở chỗ này nhìn nam sơn tháp, ừ, chỉ đơn giản như vậy."

Han Woo yên lặng nhìn Kim Tae Hee, dưới màn đêm, người nữ nhân này chậm rãi ngôn ngữ, nàng trong giọng nói lộ ra cái loại này lý tính giữa sảm tạp một chút cảm tính cảm giác, phảng phất để cho hắn thấy được một cái bóng... Chính hắn.

"Ta vẫn cho rằng, nếu như ở tánh mạng của ta giữa thực sự xuất hiện một người như vậy, như vậy, hắn sẽ là ta sinh mệnh đặc biệt nhất tồn tại, hiện tại xem ra, đúng là, sở dĩ, ta mong muốn bản thân, cũng có thể trở thành là tánh mạng hắn giữa đặc biệt nhất tồn tại, ta phải ở trong ký ức của hắn lạc hạ dấu vết của mình."

Kim Tae Hee nhìn Han Woo vừa cười vừa nói, khóe miệng của nàng mân khởi, tiểu ý ở của nàng trong con ngươi tràn ngập, hết ôn nhu, tựa như đang nhìn mình như nhau hết vật trân quý như nhau. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com))

Han Woo lặng lẽ và Kim Tae Hee nhìn nhau, sau đó, hắn đột nhiên cũng cười, một cái bất đắc dĩ giữa hình như mang theo rất nhiều ý tứ hàm xúc cười.

Lạc hạ vết tích sao? Từ đêm nay sau quả thực rốt cuộc, bản thân hoàn chưa từng tượng ngày hôm nay như vậy qua, cư nhiên sẽ cùng một cái mới nhận thức một ngày nhân làm nhiều chuyện như vậy, có thể đúng như nàng theo như lời, bọn họ đây đó trong lúc đó đều là đặc thù...

"Linh linh linh..."

Một trận thanh thúy tiếng vang, Han Woo từ trong quần áo lấy điện thoại cầm tay ra đến, không biết là tức giận còn là buồn cười nhìn hiếu kỳ nhìn qua Kim Tae Hee, đối với nàng lắc lắc trong tay điện thoại di động.

"Ta xếp đặt đồng hồ báo thức, ta tập quán 0 giờ trước ngủ."

"Xin lỗi ~ "

Nhìn Han Woo trên mặt tựa hồ có chút tức giận thần tình, Kim Tae Hee nháy mắt một cái, đón dĩ nhiên hết quang còn nói thẳng khiếm, hơn nữa nói cho hết lời, hoàn quay Han Woo lộ ra một cái như hoa miệng cười.

Han Woo ngẩn ngơ, nhìn trước mắt giống như là tiểu cô nương trò đùa dai sau khi thành công hơn hờ nói khiếm Kim Tae Hee, ngực tạm thời ngay cả chính mình cũng không biết là loại dạng gì cảm giác.

Ngay tại lúc này, như là trong lòng cảm giác như nhau, hai người bỗng nhiên đồng thời nhìn về phía phương xa bầu trời đêm.

Ở nơi nào, một đóa mỹ lệ mà hoa mỹ đóa hoa đang trong trời đêm chậm rãi nở rộ.

"'Seoul chi hoa', thật xinh đẹp."

Kim Tae Hee ánh mắt có chút mê ly địa nhìn viễn phương đóa tùy ngon đèn tạo thành huyền lệ đóa hoa, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, hiển nhiên một bộ tâm tình rất tốt hình dạng.

Han Woo nghiêng đầu nhìn một chút Kim Tae Hee, có chút bất đắc dĩ cười cười, trong lòng đột nhiên cảm giác được, Kim Tae Hee đáng tuổi cười hình như đóa chính đang chậm rãi nở rộ hoa, ôn nhu mà mỹ lệ...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: OPPA! Tẩu tử đây?

Nguyên lai say rượu thực sự hội nhưc đầu.

Đây là Han Woo sáng nay tỉnh lại trong đầu nhô ra ý niệm đầu tiên.

Tuy rằng nghỉ rượu trắng vị đạo không thể nào tốt, thế nhưng Han Woo đối với rượu còn là thật tò mò, kết quả ngay cả mình đều không nhớ rõ hôm qua uống nhiều ít, Han Woo thì nhớ kỹ ngày hôm qua thì chính hắn trở về, khi đó hoàn đỉnh thanh tỉnh, kết quả buổi sáng cứ như vậy.

Nhu liễu nhu huyết Thái Dương, Han Woo ngồi ở trên giường lẳng lẳng phát một chút ngây ngô, chợt nhớ tới, kết quả Kim Tae Hee nữ nhân kia vẫn là không có cùng mình nói năng và bạn trai nàng vì sao cãi nhau.

Điều này làm cho thật vất vả có điểm bát quái tâm tư Han Woo cảm giác mình hết có hại.

Ở trên giường ngồi yên một hồi, Han Woo thì nhanh nhẩu rời giường rửa mặt, hắn chưa từng có lại sàng tập quán, cứ tới nói ngày hôm qua thì hắn từng ấy năm tới nay lần đầu tiên 0giờ sau mới ngủ giấc.

"Leng keng."

Chính đang mặc quần áo Han Woo ngẩng đầu nháy mắt một cái, nhìn chung quanh một lần, tựa hồ không có hiểu được đây là nơi nào phát ra thanh âm.

"Leng keng. Leng keng."

Thanh âm kia lại vang lên hai cái, tựa hồ có chút gấp, Han Woo vỗ ột một cái, lúc này mới nhớ tới, đây là chuông cửa thanh âm cửa.

"Không phải nói buổi trưa lại đây sao? Thế nào cái điểm này lại tới?"

Han Woo nhìn thoáng qua treo trên tường đồng hồ báo thức, có chút nghi ngờ đi ra cửa, hắn và Kim Tae Hee hôm qua định rời ngày hôm nay mà bắt đầu dạy học, bất quá bọn hắn ước chính là buổi trưa 1 2 giờ, hiện tại mới 10 giờ tả hữu.

Han Woo đi tới trước cửa đứng vững, cầm chốt cửa, tựa hồ sẽ mở rộng cửa. Chẳng quá, ở sắp mở cửa thời gian, động tác của hắn cho ăn, triệu mất mèo trong nhìn một chút, sau một khắc, ánh mắt của hắn thoáng trọn to, trên mặt lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Nha đầu kia, làm sao sẽ ở phía sau lại đây? Ngày hôm nay không phải là thứ sáu sao?"

Lời tuy là nói như vậy, thế nhưng Han Woo khóe miệng nhưng nhin không được gọi lên một cái ôn nhu mỉm cười, sau đó hắn trực tiếp liền mở ra cửa.

Cửa vừa mở ra, một người mặc đồng phục học sinh nữ sinh dẫn theo một cái không lớn túi du lịch cứ như vậy tiểu sinh sinh địa xuất hiện ở Han Woo trong tầm mắt, hai mắt thật to, có chút thịt hồ hồ gò má của, chính thị Kim Hayeon.

"Người nha đầu kia, thế nào. . ."

Han Woo lời còn chưa nói hết, kết quả Kim Hayeon thì linh hoạt là cúi đầu, trực tiếp xuyên qua hắn, ngay sau đó cái tiểu nha đầu này thì băng bó trứ khuôn mặt nhỏ nhắn, một đường xông thẳng vào Han Woo trong, bắt đầu chung quanh tát khởi chân đến, hình như đang tìm cái gì.

"Nha, Kim Hayeon, người đang tìm cái gì đây?"

Han Woo đứng ở cửa, trong tay hoàn nắm chốt cửa, nghi ngờ nhìn Kim Hayeon.

"Tìm người."

Kim Hayeon nói tìm kiếm trứ, thậm chí ngay cả sô pha đội đều cho nàng lật lên đến xem khán.

Han Woo được động tác của nàng chọc cho cười, buồn cười nói rằng: "Nha,

Người đang tìm cái gì nhân? Người nào có thể giấu đến sô pha đội phía dưới?"

Kim Hayeon không có trả lời ngay Han Woo, "Đặng đặng" chạy đến trên lầu hai đi, không bao lâu liền chạy xuống tới, lầu hai gian phòng đại thể đều hết trống trải, hiển nhiên nha đầu này không tìm được muốn tìm, đón cái tiểu nha đầu này thoáng cái liền chạy tới Han Woo trước mặt cửa, về mặt nghiêm túc hướng Han Woo hỏi: "OPPA, người đâu?"

"Nhân?" Han Woo được Kim Hayeon liên tiếp động tác khiến cho đầu óc có điểm ngất, "Người nào?"

"Đó còn cần phải nói! Chính là. . . Tàu tử a!"

Kim Hayeon tiểu nha đầu này về mặt nghiêm túc lập tức biến thành về mặt hưng phấn và nhảy nhót, Han Woo thậm chí qua nét mặt của nàng trông được ra như vậy một điểm không giải thích được kích động

"Tàu tử? Cái gì tàu tử?"

Han Woo đầu óc vẫn có chút mộng.

"Kim Tae Hee tàu tử a!" Kim Hayeon về mặt hưng phấn mà kêu lên.

Vừa nghe đến cái này "Đặc thù" tên, Han Woo lập tức tỉnh táo lại, vùng xung quanh lông mày thoáng cái vô ý thức khấn tức cùng một chỗ, có chút kinh nghi mà hỏi thăm: "Người nói cái gì?"

"Ai ~OPPA, D xã tin tức tất cả đi ra, người hoàn gạt ta, ta thể nhưng muội muội người, Super khả ái muội muội a, người nhẫn tâm. . ."

"Chờ một chút."

Han Woo mang hạ thủ, cau mày hỏi: "D xã là cái gì?"

"Chính là Dispatch a, đại hàn dân quốc 'Quốc dân đội săn ảnh', trước tỷ. . . Không phải là, OPPO, nhanh để cho ta thấy thấy tàu tử, nhanh lên một chút."

Kim Hayeon có chút nói năng lộn xộn địa giải thích một chút, đôi mắt rất lớn nhìn Han Woo.

"Cái kia Dispatch đưa tin trong đều có cái gì?"

"Một ít ảnh chụp, một nam một nữ, nữ hoàn toàn thấy không rõ lắm ngay mặt, thể nhưng nam phân minh chính là OPPO người."

"A ~" Han Woo gật đầu, biểu tình chột giữa mang theo một chút tựa hồ là khó chịu tâm tình, "Nguyên lai hôm qua chính là đám người kia, Kim Tae Hee người còn dám nói. . ."

"Nga! Nga!" Kim Hayeon hình như phát hiện cái gì sự kiện trọng đại như nhau, về mặt hưng phấn mà chỉ vào Han Woo, "Được ta chụp được đi! Hoàn già bộ hồ đồ, OPPO~ để ta gặp một lần tàu tử, ta nhưng là của nàng người ái mộ đây ~"

Han Woo lời nhìn thoáng qua hơi hơi quyết trứ miệng đang bán manh Kim Hayeon, trong giọng nói hơi trứ một điểm nghi ngờ hỏi: "Người chẳng lẽ không biết nàng có bạn trai?"

"Biết a, Rain đi." Kim Hayeon giọng lên đầu nhỏ, bán manh địa nháy mắt, "Hắn không phải là ta thích loại hình, hơn nữa đưa tin thượng không phải nói hai người bọn họ đã chia tay sao, yên tâm, OPPO, ta hoàn toàn chỉ trì người và Tae Hee tỷ ở. . . A ô!"

Han Woo hưng hăng cho Kim Hayeon trên ót tới một tỷ, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) ngăn cản cái miệng này vô già lan tiểu nha đầu nói tiếp, đón hán có điểm bắt đắ dĩ nhìn Kim Hayeon, giải thích nói rằng: "Ta và nàng là. . . Là bằng hữu."

Nói ra "Bằng hữu" cái từ này thời gian Han Woo ngực có loại cảm giác là lạ, không chỉ có là bởi vì hán bình sinh lần đầu tiên ý thức được bản thân dĩ nhiên cũng có "Bằng hữu" loại sự tình này vật, cũng bởi vì hán bây giờ còn thật không tốt giới định hán và Kim Tae Hee quan hệ, sự sinh khẳng định không phải là, rốt cuộc ai là sư? Nhưng là phải nói là bằng hữu, hình như lại cảm thấy có điểm quá nhanh, bọn họ nhưng mới nhận thức một ngày đêm. . .

"Thiết."

Nghe được Han Woo lời của, Kim Hayeon bĩu môi, trên mặt lộ ra rõ ràng không tin biểu tình, ngay sau đó nàng trông mắt lẩn lờn vừa chuyển, ôm lấy Han Woo cánh tay của, dùng sức nháy con mắt, "OPPA~ ta thế nhưng muội muội người a ~ thì nói cho ta biết đi ~ "

"Hô —— ta đã nói với người, ta và nàng. . ."

"OPPA!"

Han Woo lời còn chưa nói hết, Kim Hayeon dẫn đầu quát to một tiếng, một đôi mắt to rồi đột nhiên trừng lên, vừa cách có điểm xa, hiện tại nàng ngáng đầu mới nghe thấy được, "OPPA! Người có đứng hay không uống rượu? !"

Han Woo nghe vậy sững sốt một chút, ngay sau đó lập tức hiểu lại đây, mở miệng giải thích: "Ta ngày hôm qua thì bởi vì. . ."

"OPPA! Người lại dám uống rượu! Bất biết mình còn không có khỏi hẳn sao? !"

Han Woo lời của lần thứ hai được dứt khoát cắt đứt, Kim Hayeon thở phì phò reo lên, mắt trừng, Han Woo nghĩ đều nhanh phải roi đi ra.

"Ta đã biết, ta đã biết." Han Woo vẻ mặt bất đắc dĩ giơ hai tay lên, "Lần sau không bao giờ ... nữa hội."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Chinh phục. . . Tim của mình sao?

"Hừ!"

Kim Hayeon phiết qua khuôn mặt đi, khuôn mặt nhỏ nhắn thối thúi, "Nhanh đi đánh răng! Thúi chết!"

"Ta đã biết, ta đã biết."

Han Woo dời bước đi hướng buồng vệ sinh, vẻ mặt mang theo bất đắc dĩ, thế nhưng, khóe miệng nhưng mang theo nụ cười thần nhiên.

"Chờ một chút."

"Làm sao vậy?" Han Woo có chút nghi ngờ quay đầu nhìn lại.

"Chẳng lẽ. . . Hôm qua OPPO là cùng Tae Hee tẩu tử uống rượu? !"

Kim Hayeon trong nháy mắt lại trở về vừa cái kia trạng thái, hưng phấn trên khuôn mặt nhỏ nhắn rõ ràng viết thật to "Bát quái" hai chữ.

"Nha! Kim Hayeon!"

. . .

Một phen sau khi rửa mặt, Han Woo từ trong phòng rửa tay đi ra, khi hắn đi tới phòng khách lúc, thấy cảnh tượng bên trong nhưng không khỏi ngẩn người.

Kim Hayeon chính bản trứ hai chân thư thích địa tọa ở trên ghế sa lon, nghiêm nhiên đã đem ở đây trở thành địa bàn của mình. Chẳng quá đây không phải là trọng điểm, trọng điểm ở chỗ, nàng dĩ nhiên thay đổi một bộ quần áo, trên người đồng phục học sinh đã không cánh mà bay, đổi thành một bộ hồng nhạt mao nhưng áo ngủ, ngay cả tóc đều buộc thành viên thuốc đầu, như vậy vừa nhìn, thật đúng là cùng Kim Taeyeon có điểm tương.

"OPPA, nhanh ngồi xuống, và ta nói nói, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Thấy Han Woo đi ra, Kim Hayeon lập tức tinh thần tỉnh táo, hưng phấn mà vỗ vỗ bên cạnh mình sô pha đội.

Han Woo thoáng quan sát một chút Kim Hayeon, trước xoay người từ trong tủ lạnh xuất ra một lọ nước, mở ra sau, biên uống vừa nói đạo: "Người trước cùng ta nói xuống đến sổ chuyện gì xảy ra? Ngày hôm nay không phải là thứ sáu sao? Còn có, người mặc đồ này chuyện gì xảy ra?"

"Ta xin nghỉ."

"Xin nghỉ? Cái gì giả?"

"Nghỉ bệnh."

"Cái gì? !"

Han Woo trong miệng nước thiếu chút nữa phun ra ngoài, nhìn một chút trước mắt mình về mặt vô tội nhìn mình Kim Hayeon, vội vã lau miệng, đi ra phía trước hỏi: "Bệnh gì? Cảm mạo? Nóng rần lên? A ~ thực sự là, ngã bệnh người hoàn chạy khắp nơi, nói mau, sinh bệnh gì? Có muốn hay không OPPA giúp người đi mua thuốc?"

Kim Hayeon cười híp mắt nhìn giả vờ trấn định nhưng trong thần sắc rõ ràng tràn ngập khẩn trương Han Woo, thanh âm ôn nhu địa nói rằng: "Không có việc gì, ta trời sanh là huyết áp thấp, hôm qua thể dục khóa thời gian ời ra một lần, sau đó mụ mụ đã giúp ta xin nghỉ. Tại gia hết nhàm chán, tý tý vừa không ở, sợ dĩ ta sẽ hoa OPPA, mụ mụ nói có thể cho ta ở OPPA ở đây cư trú ba ngày đây."

"Huyết áp thấp? Nha, người cái tiểu nha đầu này, biết mình có tật xấu này hoàn không chú ý giờ, không thoải mái thời gian giống như lão sư nói, lại không nhân hội trách người." Han Woo nhẹ giọng trách mắng một tý, quan tâm nói rằng: "Có muốn hay không OPPA giúp người đi mua một ít thuốc gì? Bây giờ còn không thoải mái sao? Còn muốn ới sao?"

"Không cần, ta đã không sao."

"

Kim Hayeon về mặt mỉm cười nói một câu, đón giọng nói của nàng lập tức lại trở nên hưng phấn lên, "OPPA, nhanh ngồi xuống, và ta nói nói cho cùng chuyện gì xảy ra."

Han Woo chăm chú nhìn một chút Kim Hayeon, xác định nàng sẽ không có vấn đề gì sau, lúc này mới không biết nên là tức giận còn là buồn cười vì trừng mắt một cái cái này không có chánh hình nha đầu, sau đó ngồi xuống nói rằng: "Ta và kim Tae Hee hôm qua mới lần đầu tiên gặp mặt, nàng là của ta biểu diễn lão sư."

"Biểu diễn lão sư? OPPA người muốn học biểu diễn sao? Vì sao?"

Kim Hayeon chớp chớp mắt, thoáng cái thì chớp được trọng điểm.

"Bởi vì ta phải tổ diễn nhất bộ kịch truyền hình."

"Cái gì? ! !"

Kim Hayeon hai mắt nhất thời mở tròn vo, rất là khả ái.

Han Woo thấy Kim Hayeon cái bộ dáng này không nhịn cười được cười, sau đó trong lòng bỗng nhiên khê động, vòng vo xoay người, đối diện trứ Kim Hayeon, nghiêm túc nói rằng: "Hayeon aaa, OPPA có một vấn đề muốn hỏi người. Nếu như. . . Người muốn làm tốt nào đó sự kiện, thế nhưng phải hoàn thành chuyện này yêu cầu người cải biến bản thân, người. . . Hội làm như thế nào?"

Han Woo rất nghiêm túc địa nói, về mặt lộ ra một chút mê mẩn và phức tạp, chẳng quá Kim Hayeon nhưng thật giống như không có nghe được Han Woo lời của, cái tiểu nha đầu này rõ ràng đã tiến nhập nghe được Han Woo phải ra khỏi diễn kịch truyền hình khiếp sợ trong trạng thái, mắt trừng lão thẳng, không nháy mắt nhìn Han Woo.

"Hayeon? Hayeon?"

Han Woo tay của ở Kim Hayeon trước mặt hoảng liểu hoảng, lúc này mới để cho cái tiểu nha đầu này thoáng cái hình như trở về hồn như nhau, bắt lại Han Woo, "OPPA! Người phải diễn kịch truyền hình? ! Cái gì kịch truyền hình? Diễn cái gì vai? Ở đâu cái thai truyền a? OPPA người phải diễn vai có đúng hay không siêu cấp đẹp trai? Nhất định là! Nói như vậy, ta có một ca sĩ tỷ tỷ, còn có thể có một diễn viên OPPA? ! Oa Ha Ha, lúc này ta quay về trường học. . . Ai là cô!"

Han Woo chậm rãi thu hồi vừa và Kim Hayeon cái trán tiếp xúc thân mật tay phải, về mặt lời nhìn rớt cục tiêu dừng lại tiểu nha đầu, nói rằng: "Thực sự là, người loại này động kinh tính cách rớt cuộc là giống ai? Ta vừa vấn vấn đề của người, người nghe chưa?"

"Vấn đề?" Kim Hayeon quyết trứ miệng bụm cái trán, biểu tình rất là mơ hồ, "OPPA người vừa nói cái gì?"

Han Woo bắt đắ dĩ nhìn tiểu nha đầu liếc mắt, lập lại một lần vừa mình câu hỏi: "Nếu như, người muốn làm thành nào đó sự kiện, thế nhưng đây, phải hoàn thành chuyện này yêu cầu người cải biến bản thân, người. . . Hội làm như thế nào?"

"Cải biến? Tốt còn là phơi?"

Kim Hayeon nháy mắt một cái.

"Toán. . . Rớt cuộc tốt đi." Han Woo do dự một chút nói rằng.

"VẬY CÁI BIẾN A." Kim Hayeon khoát tay áo nói rằng.

"Thế nhưng, nếu như. . . Nếu như trong lòng của người bắt muốn thay đổi đây?"

"VẬY CHÍNH PHỤC TÂM CỦA MÌNH, SAU ĐÓ ĐI CÁI BIẾN A."

Han Woo nghe vậy ngẩn người, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) nhìn Kim Hayeon tùy ý giữa vừa tựa hồ mang theo vẻ mặt nghiêm túc, hỏi: "Vì sao?"

"Bởi vì tâm không phải là đã tự nói với mình đáp án sao?" Kim Hayeon cũng xoay người, đối diện trứ Han Woo, khoe miệng mang theo mỉm cười, biểu tình bình tĩnh rồi lại hình như thập phần nghiêm túc nói rằng: "Muốn nó, chính là khát vọng, khát vọng sẽ theo đuổi a. Ba ba và ta nói rồi, nhân a, bởi vì khát vọng sẽ đi theo đuổi, bởi vì truy cầu sẽ đi khẳng định có trắc trở, cho nên mới cần ta môn đi chinh phục đi. Bất kể là cái gì trắc trở, hết thấy chinh phục là được rồi, truy cầu mình muốn là được rồi."

Chinh phục. . . Tâm của mình sao?

Han Woo lẳng lẳng nhìn Kim Hayeon, tiểu nha đầu lúc này trên mặt đã hoàn toàn không có trước đùa giỡn biểu tình, một đôi mắt to thập phần sáng sủa địa nhìn Han Woo, trong ánh mắt lóe ra một chút quang mang, rất đẹp, tựa như ở lòng lạnh mong muốn như nhau.

"Nha, Kim Hayeon, người gần nhất có đúng hay không vừa lên cân?"

Cứ như vậy lẳng lẳng nhìn nhau mấy phút, Han Woo mới trật nghiêng đầu, hình như phương mới hồi phục tinh thần lại, ngay sau đó, hần dứt khoát vươn hai cái tay, nắm Kim Hayeon hai gò má, mang trên mặt nụ cười thần nhiên, trong miệng vậy vậy cừu hận địa nói rằng.

"OPPA!"

Kim Hayeon vừa nghe Han Woo lại dám trào phúng thể trọng của mình, nhất thời nổi giận, nổi giận gầm lên một tiếng nhào tới.

"Nha! Kim Hayeon, người dám. . ."

"OPPA! Người lại bóp ta khuôn mặt thử xem, nha! Người thực sự bóp! . . ."

"Nha? Người còn dám và ta nói 'Nha' ? ! . . ."

. . .

"Leng keng."

Vui đùa âm ỉ giữa hai huynh muội động tác mạnh cho ăn, không hẹn mà cùng nhìn về phía cửa.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Kim Tae Hee hành động

"Hàn tiên sinh, người thế nào không cùng ta nói muội muội người ngày hôm nay sẽ đến?"

Kim Tae Hee nhìn thoáng qua cách đó không xa chính nằm úp sấp ở trên ghế sa lon cười híp mắt xem ti vi Kim Hayeon, vì không thể xét địa kéo kéo ngày hôm nay trên người mình mặc y phục, quay tiểu nha đầu mỉm cười, sau đó hết lần này tới lần khác đầu, dĩ Kim Hayeon không thấy được độ lớn của góc thấp giọng hỏi Han Woo nhất cú.

Han Woo cũng quay đầu nhìn một chút nằm ở chỗ này hình như thực sự ở chăm chú xem ti vi vậy Kim Hayeon, thờ dài nói: "Kim tiểu thư, đây là một cái ngoài ý muốn."

"Ngoài ý muốn?"

Kim Tae Hee thần nhiên nhìn Han Woo liếc mắt.

Mặc dù là nhân nhát, thế nhưng Han Woo rõ ràng cảm giác được Kim Tae Hee vừa trừng bản thân liếc mắt, Vì vậy hấn lập tức nói sang chuyện khác nói rằng: "Cái kia. . . Báo cáo sự tình?"

Kim Tae Hee nghe được Han Woo hỏi cái này, có chút ngoài ý muốn nhìn hấn một cái, đón hồi đáp: "Không có việc gì, ta cũng không nghĩ tới hôm qua đám người kia là D xã, bắt quá ta và nên giải thích người thì giải thích qua, hơn nữa những hình kia không có vớ tới mặt của ta. Nhưng thật ra người, hoàn toàn ngay mặt. Hấn tiên sinh, người phải phát hòa."

Nói nói đến phần sau, Kim Tae Hee trên mặt rõ ràng mang theo có chút trêu chọc đáng tươi cười. Han Woo có chút lờn nhìn thoáng qua cái này vừa thấy được hấn thì "Biển thân" nữ nhân, quyết định còn là trực tiếp tiến nhập chủ đề của ngày hôm nay tương đối khá.

"Đây là kịch bản."

Han Woo đưa cho Kim Tae Hee một quyển đóng dấu sách.

Kim Tae Hee cầm trên tay kịch bản, nhưng không có trước tiên mở ra, nàng kinh ngạc nhìn một chút Han Woo, hỏi: "Cho ta khán sao? Đạo diễn và biên kịch ở cả kịch bản đưa cho người thời gian phải cùng người đã nói kịch bản không thể cấp ngoại nhân thấy đi."

"Đối với." Han Woo cúi đầu nhìn mình trong tay phân kịch bản, gật đầu, "Thế nhưng, người cũng không phải ngoại nhân."

Kim Tae Hee ngẩn người, ngực rồi đột nhiên ầm ập, nàng đương nhiên minh bạch Han Woo những lời này ý tứ chân chính, điều này nói rõ cảm giác của mình đúng, cũng nói bản thân ngày hôm qua hành động thành công.

Đối với Kim Tae Hee mà nói, lý tưởng của nàng hình không chỉ là lý tưởng hình, còn là nàng sinh mệnh trong khát vọng nhất người kia.

Kim Tae Hee vẫn là cô độc, bất luận là trước kia còn là hiện tại. Nàng cũng không biết là nguyên nhân gì, luôn cảm giác mình và thế giới là có chút không hợp nhau, Soo Eun mặc dù là bằng hữu của nàng, thế nhưng nàng cũng sẽ không hướng Soo Eun hoàn toàn mở rộng nội tâm của mình, bao quát người nhà của hấn cũng giống vậy. Cho nên hấn khát vọng đụng tới một cái "Đồng loại", nàng cho rằng, chỉ có cũng giống như mình nhân, mới có thể chân chánh để cho nàng cảm thấy không cô độc nữa. Nàng cũng cũng không nhất định muốn hòa người kia yêu nhau, nàng chỉ hy vọng, người kia có thể ở có một ngày xuất hiện ở thế giới của nàng.

Ở nhìn thấy Han Woo sau, nàng thì vững tin hấn là người kia, không có từ trước đến nay, như là ngực có khả năng cảm ứng được như nhau, đừng xem Kim Tae Hee ngày đó biểu hiện tốt tượng đều hết trần định, nhưng thực,

Ở nàng và Han Woo nói câu nói đầu tiên thời gian, nội tâm của nàng thì thập phần khẩn trương.

Mà ở sau và Han Woo ở chung giữa, Kim Tae Hee tâm tình hãy cùng chính cô ta trước đây dự liệu như vậy, trở nên rất kỳ quái, càng đi về phía sau càng là sinh ra một loại không rõ rung động, loại này rung động không phải là ái tình, so với nó thần kỳ nhiều lắm, hết đặc thù, để cho nội tâm của nàng ký ầm ập mà vừa nhảy nhót, hơn nữa luôn là ở dẫn đạo nàng cho thấy nội tâm chân chính bản thân, loại cảm giác này làm Kim Tae Hee hết yêu mến, hết mừng rỡ.

Nữ nhân là sợ cô độc, cô độc nữ nhân càng như vậy, các nàng ở làm một việc thời gian luôn là không hy vọng chỉ là bản thân lẻ loi một mình như vậy muốn làm như vậy, các nàng mong muốn đối phương cùng mình là giống nhau, cho nên mới có Kim Tae Hee hôm qua cử động khác thường, mà hiện tại xem ra, hiển nhiên hiệu quả không sai.

"Người. . . Không nhìn kịch bản sao?"

Kim Tae Hee phục hồi tinh thần lại, thấy Han Woo đang có ta nghi ngờ nhìn mình, lập tức chỉnh sửa lại một chút tim của mình tự, đối với hấn gật đầu, cũng không nói thêm gì nữa, cúi đầu nhìn lên kịch bản.

Han Woo thấy Kim Tae Hee bắt đầu khán kịch bản, khóe miệng vì không thể xét địa kiêu kiêu, đón an vị xe đến vừa bắt đầu bản thân trước tiên ở trong đầu phỏng đoán "Oh Ri On" nhân vật này.

Hấn không cần thấy thế nào kịch bản, bởi vì ... này ít ngày có thời gian rảnh rồi hấn ngay khán kịch bản, Han Woo trí nhớ luôn luôn xuất chúng, tam tập trong vòng hữu quan hấn nội dung vở kịch cũng không coi là nhiều, sở dĩ hấn đã sớm bối xuống.

"Hết có ý cổ sự."

Một lát sau, Kim Tae Hee ngẩng đầu lên, trát trát nhần tình nhìn Han Woo nói rằng: "Chẳng quá, 'Oh Ri-jin' loại này loại hình vai, ta còn thật không có khiêu chiến qua, cũng không biết có thể hay không chính xác dẫn đạo người."

"Thử trước một chút rồi hãy nói."

Han Woo đứng dậy, hấn làm việc luôn luôn chú ý hiệu suất.

"Tốt." Kim Tae Hee cũng không có ý kiến gì, "Người cho ta tam tập kịch bản Oh Ri On hí phân cũng không nhiều, cũng không có gì đặc biệt tình tiết, sở dĩ chúng ta sẽ không nã kịch bản để luyện tập, hiện tại chủ yếu nhất, là phải người quen thuộc đương Oh Ri On cảm giác, sở dĩ, từ giờ trở đi, ta là Oh Ri-jin, người là Oh Ri On."

"Chúng ta đây nên diễn cái gì?"

Han Woo ngẩn người.

"Không cần diễn, cứ như vậy đến." Kim Tae Hee lắc lắc trần thủ, quay Han Woo nhàn nhạt mỉm cười nói.

"Không cần diễn?"

Han Woo vì nhũu mày suy nghĩ một chút, đón nhìn thoáng qua Kim Tae Hee trên mặt mỉm cười nhàn nhạt, trong lòng nhất thời hiểu ý của nàng.

Kim Tae Hee ý tứ thì là hai người bọn họ cứ như vậy bắt đầu, tùy ý làm gì, ăn, tản bộ, đi dạo phố đều, nhưng điều kiện tiên quyết là, những thứ này hoạt động, bọn họ phải đi Ngô thị huynh muội thân phận để làm, điều này cũng làm cho ý nghĩa hai người bọn họ đều cần vẫn suy tư về mình vai đang đối mặt các trường hợp tình hình đặc biệt lúc ấy có thể nào phản ứng, cho tới hôm nay luyện tập kết thúc.

"Loại phương pháp này ta vẫn thật không nghĩ tới qua." Han Woo có chút kinh ngạc nói với Kim Tae Hee.

"Ta cũng chưa thử qua, " Kim Tae Hee dịu dàng địa cười, "Thế nhưng, nếu quả như thật có thể kiên trì nổi, sẽ phải rất hữu hiệu không phải sao?"

Nghe được Kim Tae Hee lời của, Han Woo suy nghĩ một chút, cũng đồng ý địa gật đầu.

Biểu diễn nói cho cùng còn là món nhân nhân mà dị chuyện tình, mỗi người gặp phải vấn đề khả năng cũng không cùng, Han Woo hiện tại không có thời gian từ cơ sở học khởi, cho nên trực tiếp thực chiến với hấn mà nói tuy rằng hết trắc trở, nhưng đúng là một biện pháp tốt. Có đôi khi, măm nếu như cũng đủ cứng cỏi lời của, nuông chiều cho hư cũng vẫn có thể xem là một cái rất hữu hiệu tỷ số cách.

Đang suy nghĩ thông điểm này sau, Han Woo mà bắt đầu làm một ít biểu diễn trước chuẩn bị công tác, hấn phải ném thử khác phục biểu diễn lúc ngược cái loại này khác thường tâm tình khẩn trương.

Không thể không nói, nếu như Han Woo là Kim Tae Hee đặc biệt nhất lời của người kia, như vậy hay là, Kim Hayeon chính là Han Woo đặc biệt nhất người kia. Han Woo nguyên bản cho là mình tâm là rất ngoan cố không thay đổi, thậm chí có thời gian ngay cả chính hấn cũng không thuyết phục được bản thân, nhưng không nghĩ tới chính là, Kim Hayeon lại có thể như vậy dễ dàng thuyết phục bản thân.

Chinh phục tim của mình sao?

Han Woo ánh mắt của đôi đôi, vì khẽ hít một hơi, trước thử cắt đứt ngoại giới ảnh hưởng, để cho mình trước yên tĩnh.

"Thùng thùng, thùng thùng. . ."

Hấn cảm thấy bản thân tần suất có chút nhanh chóng tim đập, hết rõ ràng, dù cho đang đối mặt Kim Tae Hee, nội tâm của hấn vẫn có chút khẩn trương.

Han Woo vừa hít và một hơi, đón, hấn thử để cho mình trầm tĩnh lại.

Chinh phục. . .

"Thùng thùng, thùng thùng, đông, đông. . ."

Dần dần, Han Woo tâm nhảy thực sự từ từ bằng phẳng ổn lại, trong lòng cái loại này tâm tình khẩn trương chính đang từ từ biến mất.

Một phút đồng hồ sau, Han Woo khoe miệng đột nhiên hơi hơi giơ lên một điểm, buông lỏng một chút hơi chút hai tay nắm chặt, sau đó trường phun ra một hơi thở, ánh mắt trở nên thanh minh một mảnh.

Hấn làm xong rồi, hiện tại Han Woo tâm bị vây một loại buông lỏng kỳ quái trạng thái, loại trạng thái này không giống với lúc bình thường tùy ý, nhưng cũng không phải khẩn trương, mà là cái loại này tùy tính giữa vừa tựa hồ mang theo một điểm buộc chặt cảm tình cảm giác.

Han Woo giơ tay lên thoáng dán tại ngực, cảm thụ được bản thân nhẹ nhàng tim đập, xác định mình đã làm xong sau, trong mắt lộ ra một luồng khó được mừng rỡ, sau đó đối với Kim Tae Hee gật đầu.

Kim Tae Hee một mực một bên lẳng lẳng nhìn Han Woo, nàng biết Han Woo ở điều chỉnh mình, nhìn thấy hấn đối với mình gật đầu sau, Kim Tae Hee cũng gật đầu, đón ở Han Woo có chút ánh mắt kinh ngạc giữa bả tóc của mình cời ra, từ bản thân mang tới trong túi xuất ra một cái kẹp tóc, chớ ở tại trên trán lưu hải thượng.

Kim Tae Hee cái này liên tiếp động tác thấy Han Woo có điểm ngây người, hấn đầu tiên là ở trong lòng cảm thán một chút chuyên nghiệp diễn viên rất cuộc và người ngoài nghề không giống với, sau đó kim lòng không dặng nhìn lướt qua Kim Tae Hee mang tới cái kia túi.

Ừ, hấn phát hiện đang xác định, nguyên lai từng Hàn quốc nữ sinh đều có như vậy một cái thần kỳ túi.

Ở Kim Tae Hee làm tốt mình trang phục sau đó, nàng nhưng cũng không có trực tiếp bắt đầu, mà là trước nhắm hai mắt lại, tựa hồ ở điều chỉnh trạng thái của mình.

Thấy Kim Tae Hee thật tình như thế, Han Woo vừa chìm xuống tâm vừa hơi chút nhấc lên một điểm, biểu tình trong cũng tuôn ra nghiêm túc thần tình.

Khoảng chừng chừng một phút, Kim Tae Hee mở mắt, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) không biết có phải hay không là ảo giác, Han Woo ở Kim Tae Hee mở mắt một sát na kia, hình như ở Kim Tae Hee trên mặt thấy một loại chẳng bao giờ ở trên mặt hắn xuất hiện qua xa lạ thần tình.

"Ri On aaa."

Trong nháy mắt, Kim Tae Hee đột nhiên vươn hai tay nắm Han Woo hai vai, biểu tình trở nên hết sức nghiêm túc.

"Là, là. . . Chuyện gì?" Han Woo được Kim Tae Hee trong nháy mắt chuyển biến khiến cho có điểm mộng, theo bản năng hồi đáp.

"Cái kia, có thể hay không giúp ta một lần bữa trưa?"

"Nga, là. . . Ừ? !"

Han Woo mở to hai mắt.

"Đã giúp ta làm một lần đi? Ừ?" Kim Tae Hee trên mặt nghiêm túc trong nháy mắt biến thành vẻ mặt lấy lòng, "Ta biết ngày hôm nay đến phiên ta, thế nhưng đây, hôm qua y viện bệnh nhân thực sự cực kỳ nhiều, thực sự, cái kia say rượu đại thúc, ai ~ ta thực sự là. . . Cho nên nói, đã giúp ta lúc này đây đi? Nhân gia thực sự cực kỳ khó." "

Đang nói chuyện, Kim Tae Hee thậm chí bắt lại Han Woo cánh tay của, dùng sức phe phẩy, ở trên người hắn cạo a cạo.

Han Woo sợ ngây người!

Đồng dạng, một mực yên lặng nhìn lên Kim Hayeon cũng sợ ngây người!

Han Woo tát vào mồm vô ý thức khề nhếch trứ, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn cảm lấy cánh tay mình nũng nịu Kim Tae Hee.

Vốn có như vậy một mỹ nữ nếu như ở đối với mình làm nũng, Han Woo cho là mình cũng còn là hội rất hưởng thụ, thế nhưng. . . Phát hiện đang tại sao hội có một loại được ác tâm đến cảm giác? !

Giả vờ mềm mại biểu tình, động tác biên độ thái khoa trương cái kia nháy mắt, tối hãm hại còn là cái kia tự nhận là hết khả ái quyết môi, không sai, quyết môi. . .

Cái này hoàn toàn chính là kịch giữa cái kia bề ngoài nữ hán tử, thực tế cũng hết nữ hán tử Oh Ri-jin!

Đây là Han Woo bình sinh lần đầu tiên chính diện đối mặt chân chính diễn viên biểu diễn, mà đây cũng là lần đầu tiên chân chính nhận thức đến chuyên nghiệp diễn viên kinh người hành động!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34:

"Aaa, người nếu không nói nói, ta coi người đáp ứng rồi a."

Thấy Han Woo rõ ràng sống ở tại chỗ, Kim Tae Hee trên mặt thảo hảo biểu tình đôi đôi, tựa hồ đã không nhịn được nói một câu.

Vừa nghe đến Kim Tae Hee lời này, Han Woo ngực một cái giật mình, lập tức phục hồi tinh thần lại, nhớ lại mình bây giờ đang làm gì thế, Vì vậy lập tức cấp tốc ở trong lòng suy tư một chút, lúc này mới có chút đứt quãng đáp: "Bất. . . Không có khả năng, người chuyện của mình tự mình xử lý."

Han Woo đang nói câu nói này thời gian biểu tình còn không có chuyển biến lại đây, sở dĩ có vẻ tương đương cứng ngắc, chẳng quá Kim Tae Hee cũng không có thụ ảnh hưởng của hắn mà dừng lại, mà là trên mặt biểu tình nhất thời biến đổi, là đôi mắt trừng lên, hờ hững gương mặt lớn tiếng nói: "Thực sự?"

"Thật. . . Thực sự!"

Han Woo đại não rất nhanh vận chuyển, tí mỉ nắm chắc mình câu nói, biểu tình, rất nhanh, trên mặt biểu tình rốt cục thay đổi lại đây, từ vừa cứng ngắc đồng thời hoàn toàn dư một chút biểu tình khiếp sợ biến hóa thành một loại ngoài mạnh trong yếu biểu tình, tuy rằng vẫn còn có chút cứng ngắc, nhưng tốt xấu là tiến nhập trạng thái.

Thấy Han Woo biểu hiện trên mặt chuyển biến, Kim Tae Hee trừng lên song trong mắt lộ ra một tia vì không thể xét tiểu ý, nhưng trên mặt hần thần tình vẫn như cũ bảo trì bất biến, một đôi trợn tròn con ngươi hung hăng nhìn chăm chăm Han Woo, gần từng chữ lớn tiếng nói: "Oh, Ri, On!"

Han Woo như là đã bị cái gì kinh hách như nhau, cước bộ kim lòng không dừng lui về sau một bước, sắc mặt trở nên có chút bạch, nuốt một ngụm nước bọt sau, đón dùng một bộ kiên trì thà chết chứ không chịu khuất phục đáng đáp nói rằng: "Ngươi. . . Ngươi làm ta sợ cũng không dùng. . . Ri Jin aaa, OPPA ta đây, phi thường chờ mong của ngươi bữa trưa, ừ. . ."

Han Woo chính là lời nói đứt quãng, rõ ràng một bộ cụ em gái hình dạng, nhưng đang khi nói chuyện còn là cứng rắn đỉnh trực thân thể, nhìn Kim Tae Hee, thậm chí sau cùng hoàn toàn khiêu khích dường như nói một câu.

Nghe được Han Woo đối với mình tự xưng "OPPA", Kim Tae Hee trong mắt trong nháy mắt tuôn ra một tia tựa hồ là xấu hổ vừa hình như là cái gì khác đích tình tự, nhưng chỉ là trong nháy mắt, rất nhanh liền bị Kim Tae Hee cho che giấu đã qua, ngay sau đó nàng tựa như biến sắc mặt như nhau, trên mặt biểu tình cư nhiên ở thoáng cái chuyển hóa thành một loại ôn nhu biểu tình, sau đó chợt nghe đến nàng nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ địa nói rằng: "Ri On a, ta làm sao sẽ hách còn ngươi, ta thể nhưng ngươi thân ái nhất muội muội a."

Không biết có phải hay không là ảo giác, Han Woo luôn cảm thấy Kim Tae Hee đang nói đến "Muội muội" cái từ này thời gian hình như cần chữ nặng nề một chút. Cố nén trong lòng thoáng cái tuôn ra tiểu ý, Han Woo đón diễn xuống phía dưới, trên mặt của hần lộ ra một cái rõ ràng cho thấy chen đi ra ngoài đáng tươi cười, sau đó nói với Kim Tae Hee: "Ri Jin aaa, OPPA đây, với ngươi cùng nhau sinh hoạt đã nhiều năm như vậy, cho nên nói. . . Ta sẽ tin ngươi mới có quý!"

Tiếng nói vừa dứt, Han Woo trên mặt thần tình bất người biến đổi, triều trên lầu cấp tốc chạy thực mạng.

"Nha! Oh Ri On!"

Kim Tae Hee thấy Han Woo biểu hiện rõ ràng ngăn người, trên mặt lộ ra không biết là thực sự kinh ngạc hay là giả vờ mặt kinh ngạc, sau đó nàng liền nhanh chóng phản ứng kịp, biểu tình lần thứ hai đại biến, bải làm ra một bộ dị thường "Hung ác độc địa" biểu tình, thay đổi bản thân tự thân phong cách, động tác biên độ tương đối lớn địa đồng dạng triều trên lầu phóng đi.

Hai người biểu diễn thấy hai người ngực đều thật kinh ngạc, mặt khác được kinh đến còn có ở một khi nhìn lên Kim Hayeon, ngay từ đầu nàng giống như Han Woo chưa từng phản ứng kịp, sau lại thấy Han Woo biểu hiện thì hiểu được hai người đang biểu diễn, sau đó tạm tha có hăng hái nhìn.

Kim Tae Hee hoàn hảo nói, dù sao nhân gia là chuyên nghiệp, Kim Hayeon tuy rằng được Kim Tae Hee ngay từ đầu biểu hiện khiếp sợ đến rồi, nhưng lấy lại tinh thần sau ngực cũng không có đặc biệt kinh ngạc. Nhưng thật ra Han Woo, Kim Hayeon ở một bên thấy sững sốt một chút, quả thật, Han Woo biểu hiện không thể nói cỡ nào tốt, còn hơn Kim Tae Hee mà nói, hần nghĩ lời kịch và biểu tình, còn có mình làm ra tới tứ chi động tác, tất cả đều có vẻ có chút trúc trắc và non nớt, thế nhưng, nếu như suy nghĩ đến Han Woo chỉ là một tân tay, như vậy biểu hiện như vậy có thể nói là kinh điển.

Ở trên ghế sa lon sững sốt vài giây, Kim Hayeon mới hồi phục tinh thần lại, lập tức dạt ra chân, thí diên thí diên chạy đến lầu hai chuẩn bị đón xem cuộc vui.

Tới lầu hai, tìm được Kim Tae Hee và Han Woo hai người chỗ ở gian phòng sau, Kim Hayeon ánh mắt của thí thắng, bởi vì nàng thấy thần tượng của mình Kim Tae Hee cư nhiên đem mình OPPA đặt ở thư phòng trên ghế sa lon!

Kim Hayeon chỉ thấy Kim Tae Hee dùng một loại tương đương thô bạo động tác bả Han Woo đặt ở trên ghế sa lon, hình như hoàn toàn không có có ý thức đến nam nữ chi biệt, hơn nữa nàng hoàn toàn gương mặt mà đem Han Woo một cánh tay cho lộ, rõ ràng một bộ đang thí "Cực hình" tràng cảnh.

Kim Hayeon có vừa nhìn thấy Kim Tae Hee đem mình OPPA cánh tay của bài lúc thức dậy hoàn lại càng hoảng sợ, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức căng thẳng, sẽ cả tiếng quát lớn đi ra, cũng may, nàng đón liền thấy rõ ràng Kim Tae Hee bài chính là cánh tay phải, lúc này mới có chút yên lòng, đứng ở một bên đón xem cuộc vui.

"Ai, ai! A ~ thực sự là, điểm nhẹ! Điểm nhẹ! Nha, Oh Ri-jin, ngươi thật là nữ nhân sao?!"

Han Woo được đề ở phía dưới, vẻ mặt thống khổ hô lớn, vẻ mặt còn có chút im lặng thần tình.

"Cái gì?!"

Kim Tae Hee mắt trừng lớn hơn, càng làm Han Woo cánh tay của nhìn như hung ác đi lên bài bài.

"Ai, nha nha, là, là, tuyệt đối là, ai là cổ, chúng ta Ri Jin tuyệt đối là một cái siêu cấp lớn mỹ nhân, ai tây, vừa là người nào không hiểu chuyện hỗn tiểu tử nói lung tung? ! ù? Nếu để cho ta tìm được hần, ta thực sự là. . ."

Han Woo trong miệng lập tức phát sinh liên tiếp kêu rên, trực tiếp không có tiết tháo địa nhận thua, đang khi nói chuyện hoàn toàn thoát nhìn rất là tức giận dùng chỉ có thể hành động tay trái vỗ vỗ sô pha, sau đó miễn cưỡng quay đầu lấy lòng đối với Kim Tae Hee cười cười.

Thấy Han Woo biểu hiện, Kim Tae Hee ngực kinh ngạc hơn vừa nhìn không được có chút buồn cười, nhưng trên mặt hần đương nhiên không biểu hiện

ra ngoài, hồ trứ gương mặt lại nhìn một chút Han Woo trên mặt thảo hảo biểu tình, hình như ở xác nhận hẳn có không có nói sai, đón mới tức giận hừ một tý, buông ra Han Woo cánh tay của, từ trên ghế salon đi xuống.

Nhìn thấy Kim Tae Hee buông lỏng ra cánh tay mình, Han Woo trên mặt của lộ ra rốt cục thở phào nhẹ nhõm biểu tình, hẳn nhu liệu nhu vai phải, vừa chuyển động vài cái cánh tay phải, trên mặt nhẹ răng trợn mắt, hình như đau đến không được.

Thấy Han Woo biểu tình và động tác, Kim Tae Hee vỗ vỗ hai tay, trong miệng khe khẽ hừ một tiếng, lầm bầm nhất cú: "Ai cho người tốt tốt lúc nói mặc kệ, không nên ta động thủ."

"A, a. . . Ai là cô."

Ngay tại lúc này, vừa hoàn đang hoạt động cánh tay phải Han Woo đột nhiên sắc mặt đổi đổi, bùm cánh tay phải cồng đảo ở trên ghế sa lon, trên mặt tràn đầy vẻ mặt thống khổ.

"Sao. . . Làm sao vậy?" Thấy Han Woo như vậy, Kim Tae Hee sắc mặt của hơi hơi đổi đổi, liền vội vàng hỏi.

"A. . ."

Nhưng mà Han Woo nhưng cũng không trả lời nàng, vẻ mặt vẫn như cũ tràn đầy thống khổ, trên trán tự nhiên mồ hôi toát ra mồ hôi hột.

Lần này, ngay cả đứng ở bên cạnh xem trò vui Kim Hayeon cũng thoáng cái khản trương, cũng không kịp hai người đang đối với hí, liền vội vàng hỏi: "OPPA? OPPI? Người làm sao vậy?"

Han Woo vẫn là không có trả lời, bất, phải nói là không thể đáp lại, hẳn vùng xung quanh lông mày hung hăng nhíu chung một chỗ, môi hơi hơi liệt khai, cắn chặt cơ trụ khớp hàm, một bộ đã hoàn toàn không thể nói chuyện hình dạng.

"Người làm sao vậy?"

Kim Tae Hee xông lên phía trước, vẻ mặt tràn đầy khản trương, thậm chí còn có điểm khủng hoảng.

"Ta. . ." Han Woo miễn cưỡng nhìn nàng một cái, trong miệng cuối cùng cũng học ra một ít câu nói, "Ta. . . Ta cho người kiến thức hạ OPPI uy nghiêm!"

Giọng nói còn chưa rơi, Kim Tae Hee hoàn hoàn toàn không có phản ứng lại đây, trực tiếp đã bị Han Woo ôm cổ, áp đến rồi trên ghế sa lon! Ngay sau đó Han Woo ở dĩ sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể cấp tốc bắn Kim Tae Hee một cái não băng mà sau, liền lập tức dùng một loại kẻ khác lưu luyến tốc độ cấp tốc thoát đi "Hiện trường".

Trong phòng hai nữ nhân đều ngây ngẩn cả người, các nàng ngây người địa nhìn cửa thư phòng, đầu óc căn bản còn không có lộn lại.

Một lát sau, Kim Tae Hee lẳng lẳng sờ sờ bản thân có điểm đỏ lên cái trán, nhất thời, một không biết là dở khóc dở cười còn là xấu hổ thần tình từ trong mắt nàng chợt lóe lên, sau đó, nàng chậm rãi nhắm hai mắt lại, hít sâu một hơi, phát ra một đạo Hà Đông sư rống vậy thanh âm của.

"Oh, Ri, On! !"

Vừa dứt lời, Kim Tae Hee liền nhanh chóng từ trên ghế salon nhảy lên một cái, một bộ khí thế hung hăng đáng đáp xông về ngoài thư phòng.

Mà một bên Kim Hayeon lại vẫn bị vây vây người trạng thái, thẳng đến Kim Tae Hee thanh tương đương vang dội rống giận mới đem nàng khiến cho phục hồi tỉnh thần lại, nàng lẳng lẳng nhìn cái kia đã không có một bóng người sofa, một lát sau, đột nhiên "Vèo" một tiếng nhện không được cười lên.

"OPPI thực sự là. . . Rất xấu rồi!"

Kim Hayeon mím môi nghĩ giờ lên khóa miệng chăm chú nhìn một chút ngoài thư phòng, tịnh không nhìn thấy Han Woo hai người, suy nghĩ một chút, cũng đi hướng ngoài thư phòng.

"Nha, nha, trước tiên là nói về tốt, đừng đánh khuôn mặt."

"Tới địa ngục đi! Oh Ri On!"

"Ai, thực sự là, theo như người nói bao nhiêu lần, người OPPI ta, thế nhưng cái thiên tài tác gia 'Omega' a, người không biết, có bao nhiêu nữ. . . Ai tây, nha, Oh Ri-jin, người nếu như lại. . . Ai, thực sự là!"

. . .

Kim Hayeon đứng ở trong hành lang, nghe mồ hôi truyền tới thanh âm, cổ nén cười, tiểu tâm dục dục triệu phát ra âm thanh gian phòng kia đi đến, thế nhưng, khi nàng đi tới cửa khi, mắt vừa nhện không được mở to.

Bởi vì, nàng nhìn thấy Kim Tae Hee và Han Woo hai người chính thờ hồng học nằm ở. . . Trên giường.

"Hàn tiên sinh, người thực sự không có học qua biểu diễn sao?"

Nằm ở sàng một bên Kim Tae Hee hơi chút thông thả một tý có chút thờ hào hể, đón trên mặt xinh đẹp lần thứ hai khôi phục trước kia cái loại này dịu dàng đáng tươi cười, quay đầu nhìn nằm ở bên cạnh nàng Han Woo.

Han Woo nhắm mắt lại nằm ở bên kia giường, đang nghe Kim Tae Hee lời của sau, hần mình bạch, hiển nhiên bản thân biểu hiện hôm nay quá quan, khỏe miệng của hần hướng giờ lên dương, quay đầu nhìn về phía Kim Tae Hee, "Đối với, Kim tiểu thư, nếu như ta học qua, người sẽ không lại ở chỗ này."

"Phải?"

Kim Tae Hee ôn nhu mâu quang giữa lóe lên một luồng nói không rõ thần tình, "Như vậy, cảm tạ người không có học qua."

"Cái gì?"

Kim Tae Hee thanh âm của rất thấp, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) ngay cả lý nàng rất gần Han Woo đều không có nghe rõ.

"Không có gì."

Kim Tae Hee nhẹ khê lắc đầu, giờ tay lên sẵn bên tai thùy rơi xuống một chút sợi tóc, sau đó đối với Han Woo ôn nhu cười cười.

Lúc này chính trực chính ngo, có chút mộng lung dương quang từ gian phòng song sa thấu đi ra, xuyên qua Han Woo, rơi vào Kim Tae Hee trắng nõn gương mặt của thượng.

Nhàn nhạt kim hoàng sắc chiếu xinh đẹp miệng cười, tựa hồ thoáng cái tất cả trở nên. . . Làm cho có chút tâm động

Han Woo đầu thoáng nâng lên một điểm, đột nhiên chậm rãi triều Kim Tae Hee tiến đến gần.

Thấy Han Woo bu lại, Kim Tae Hee đầu tiên là sửng sốt, đón như là nghĩ tới điều gì, mang trên mặt tiểu ý cứ như vậy nhìn Han Woo, hơi hơi nheo lại trong con người mang theo một điểm "Đại thù rất báo" khoái ý.

Nói làm bầm, lúc này ta xem người người này thế nào mất mặt.

Nhưng mà, sự tình hiển nhiên không giống Kim Tae Hee nghĩ đến tốt đẹp như vậy, Han Woo căn bản không có phải dừng lại dấu hiệu, đầu của hần chậm rãi triều Kim Tae Hee xít tới, một đôi thâm thúy con người đen hình như ở thâm tình nhìn nàng!

Ở Han Woo mặt của cách mình không đến một cái cái tất cự ly khi, Kim Tae Hee rốt cục cảm thấy khẩn trương, nàng kim lòng không dặng sau này hơi hơi rút một cái, đặt lên giường chính là thủ hạ ý thức bắt trào sàng đan, là đôi mắt không nháy mắt nhìn dần dần đến gần Han Woo, cảm giác bùng tìm của mình tựa hồ thoáng cái nhảy có điểm nhanh.

Rốt cục, Han Woo ly Kim Tae Hee chỉ có ngăn ngắn không đến một đầu ngón tay phẩm chất khoảng cách, Kim Tae Hee thậm chí đã có thể cảm thấy từ trước mặt nàng người đàn ông này trong lỗ mũi thở phào tới nhiệt khí, tim của nàng đập thoáng cái đạt tới một cái rất cao tần suất, ngay tại lúc sau một khắc, trước mặt nàng Han Woo lên tiếng.

"Kim Hayeon, nếu như người còn dám cầm điện thoại di động của người hướng bên này phách lời của, người sẽ chờ cái mộng nở hoa đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Kim Hayeon tiểu Thiên sư

Không nói là Kim Tae Hee và Kim Hayeon hai người, ngay cả Han Woo mình cũng kinh ngạc mình ở bài trừ tâm lý nhân tố sau phát huy được hành động, tuy rằng vẫn như cũ rất không đủ, có thật nhiều trắc trở nơi ấy, nhưng cái này đã thật to ngoài Kim Tae Hee và Han Woo hai người dự liệu, sở dĩ, hôm nay luyện tập sớm kết thúc.

Kim Tae Hee không có để lại đến ăn cơm trưa, vốn có Han Woo là có ý lưu của nàng, nhưng Kim Tae Hee nói từ trước đến nay đều là và người nhà ăn cơm chung, sở dĩ Han Woo cũng không có cưỡng cầu.

Chẳng quá theo Han Woo, thế nào cảm giác Kim Tae Hee có điểm chạy trốn chết cảm giác...

"Đều tại người cái tiểu nha đầu."

Kim Tae Hee đi rồi, Han Woo trừng mắt một cái chính nằm úp sấp ở trên ghế sa lon cười trộm Kim Hayeon.

Han Woo vừa nói như vậy, tiểu nha đầu thì không vui, thiếu chút nữa không có bình đứng lên, "Cũng OPPA! Ai cho người và Tae Hee tỷ hai người ở nơi nào... A! OPPA!"

Han Woo thưởng Kim Hayeon một cái nảo băng mà, đón xoay người đi vào trù phòng, vừa đi trong miệng vừa nói: "Ta sẽ cùng người nói một lần, ta và Kim Tae Hee chỉ là bằng hữu."

"Bằng hữu? Thiên tài tin..." Kim Hayeon quyết trứ miệng, vuốt ót của mình thấp giọng thầm nói.

"Người nói cái gì?"

Han Woo từ trong phòng bếp lộ ra nửa người, hơi hơi chọn đuôi lông mày nhìn Kim Hayeon.

"Không có gì! Tuyệt đối!"

Kim Hayeon khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời biến đổi, trên mặt lộ ra có chút thảo hảo biểu tình, đón nói sang chuyện khác mà hỏi thăm: "OPPA, người hội làm cơm?"

"Hội, chẳng quá... Khả năng người ăn không quen."

Han Woo thanh âm của từ trong phòng bếp truyền ra.

"Người thực sự hội?" Kim Hayeon kinh ngạc một chút, nàng nguyên bản cũng chỉ là tùy tiện hỏi một chút, bây giờ được Han Woo khẳng định trả lời sau lập tức tới hăng hái, trong lòng nhất thời sinh ra tràn đầy chờ mong, "Không có việc gì, chính là vị đạo hơi chút thiếu chút nữa cũng không có việc gì, tỷ tỷ trước đây học tổ thái thời gian chính là nã ta làm thực nghiệm, chỉ cần có thể ăn là được."

Ở trong phòng bếp Han Woo nghe được Kim Hayeon lời của, đang trở lại đường ngay chuẩn bị thiết thái động tác cho ăn, trong mắt trong nháy mắt hiện lên một tia ôn nhu.

Nha đầu này, nói nàng không có tim không có phổi, nhưng như vậy hiểu được chiếu cố người khác, cũng không biết là cùng ai học.

"Không phải là như người nghĩ, bởi vì ta phải làm... Là Trung Hoa Trung Quốc món ăn, người ăn xong sao?"

Han Woo động tác chỉ là cho ăn cứ tiếp tục làm xuống phía dưới, sau đó dùng một loại thỉnh giống như đình bình thân giọng nói hỏi Kim Hayeon nhất cú.

Đừng xem câu này câu hỏi hình như đình tùy ý, nhưng thực Han Woo trong lòng cũng mơ hồ có chút khẩn trương, nếu như Kim Hayeon không thích Trung Hoa Trung Quốc món ăn, như vậy phỏng chừng hẳn có cần phải đi học học Hàn quốc liệu lý.

"Trung Hoa Trung Quốc món ăn? Thực sự? !"

Kim Hayeon phản ứng ngoài Han Woo dự liệu nhiệt liệt, ở tại trù phòng Han Woo chỉ là nghe được thanh âm của nàng.

Là có thể tưởng tượng ra nàng ở trên ghế sa lon thoáng cái nhảy dựng lên đích tình cảnh.

"Ta chưa từng có ăn xong, bắt quá ta trước đây xem qua phim phóng sự, cực kỳ nghĩ nếm thử!" Kim Hayeon hưng phấn mà nói rằng, vụt sáng ánh mắt của giữa tràn đầy mong đợi thần tình.

"Phải?" Han Woo trên mặt của xuất hiện rốt cục yên tâm thần tình, khẽ mím môi khoe miệng lặng yên hướng giờ lên dương, chỉ bắt quá trong miệng hoàn là một loại bình thân giọng nói, "Vậy người đợi lát nữa, ta làm món ăn nên đều không cần thái thời gian dài. Được rồi, người có cái gì không ăn có lẽ không có thể ăn món ăn sao? Hay hoặc là, người có gì vui vui mừng ăn món ăn sao?"

"Không có việc gì, ta cái gì đều có thể ăn, OPPA người mặc dù nấu đi!"

Kim Hayeon nằm úp sấp ở trên ghế sa lon, dùng hai tay nâng cằm, vẻ mặt mong đợi nhìn trù phòng, một đôi trắng nõn tề chân là kiều là kiều.

"Tốt."

Han Woo bình thường lên tiếng, đón ở trong đầu tí mi quay về suy nghĩ một chút bản thân hội làm món ăn có cái nào, trong đó thích hợp huyết áp thấp nữ sinh ăn lại có cái nào, vừa xác định một tý trong còn dư lại tài liệu gì, sau đó thì đại thể quyết định xuống thức ăn hôm nay đơn.

Chẳng quá ở Han Woo từ trong tủ lạnh xuất ra cần nguyên liệu nấu ăn sau, động tác của hắn vừa dùng một chút, như là nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra trù trù biểu tình, do dự một hồi, vẫn là để cho một tiếng: "Hayeon aaa."

"Ngô, ừ? OPPA, chuyện gì? Cần ta đến hỗ trợ sao?"

Đang huyền tưởng bản thân chờ một chút hội ăn được và vân vân Kim Hayeon phục hồi tinh thần lại, có chút nghi ngờ hỏi một câu.

"Không phải là... OPPA, muốn hỏi người một việc."

"Chuyện gì?"

Kim Hayeon nháy mắt một cái.

"Vì sao... Vì sao, trước người hội nhanh như vậy tiếp thu ta?"

Đương Han Woo hỏi ra câu nói này thời gian, thủ hạ của hắn ý thức nắm lại, trên mặt lộ ra một loại khăn trương thần tình.

Kim Hayeon hiển nhiên không nghĩ tới Han Woo hội vấn vấn đề này, ngăn ra, chợt nàng hình như hiểu cái gì, có chút do dự hỏi: "OPPA người... Đã biết?"

Han Woo nghe vậy ngăn người, sau đó trong lòng không khỏi có chút cảm thán.

Nha đầu này, có đôi khi thực sự không biết nên nàng ngây ngô còn là nói nàng thông minh.

Vì vậy lập tức, hắn cũng không do dự nữa, trả lời khẳng định đạo: "Đối với, ta đã biết."

"OPPA người... Không có sao chứ?"

Kim Hayeon ngồi dậy đến, trên mặt vẻ mặt rõ ràng có chút khăn trương.

Han Woo vừa sững sốt, đón nhận không được nháy mắt một cái, muốn chống lại cư trú ngực đột nhiên thì dừng mãnh tiến ra tâm thương yêu cùng với khóe mắt tựa hồ lại bắt đầu có chút ướt át cảm giác.

Nha đầu này...

Han Woo nắm tay của nắm thật chặt, vì khẽ hít một hơi, nói tiếp: "Ta không sao, người vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đây."

"OPPA... Người... Thực sự không có sao chứ?"

Tuy rằng Han Woo nói như vậy, nhưng Kim Hayeon vẫn là phó khăn trương biểu tình, hoàn toàn trước không để ý tới Han Woo vấn đề.

"Kim Hayeon."

Han Woo vừa hít mũi một cái, sau đó thanh âm thoáng trầm xuống.

"Nga, đã biết..."

Nghe được Han Woo tựa hồ sắp phát hỏa thanh âm của, Kim Hayeon cái miệng nhỏ nhắn biết liễu biết, rốt cuộc xác định mình OPPA không có vấn đề gì, Vì vậy, nàng mà bắt đầu tự hỏi khởi Han Woo vừa vấn đề.

Vì sao... Tiếp thu OPPA sao?

Kim Hayeon nháy mắt, cũng không nhận ở trong lòng vấn chính hắn một vấn đề.

Kỳ thực trước đây nàng có vừa nghe đến mình còn có là người ca ca đồng thời biết hắn và cái kia sự kiện quan hệ sau, trong lòng của nàng cảm giác và Kim Taeyeon là không sai biệt lắm.

Thậm chí, cảm giác của nàng tựa hồ hoàn so với Kim Taeyeon phải cực đoan một điểm, ở muốn gặp được Han Woo trước một buổi tối khi nàng thậm chí nghĩ tới vì sao chết nếu như Kim Ji Yong mà không phải Han Woo.

Nhưng mà, chờ nàng đến rồi cửa phòng bệnh thời gian, tâm tư chợt thay đổi.

Trong lòng nàng vẫn muốn mình bị thương, người nhà mình bị thương, mà khi nàng đứng ở cửa phòng bệnh thời gian, nàng bỗng nhiên nghĩ đến, nếu như bên trong người kia biết người chết là huynh đệ của mình, bị thương của hắn có đứng hay không cũng giống như mình sao?

Nàng trước đây vẫn luôn nghĩ đến chuyện này cho gia đình của mình mang đến ảnh hưởng, thế nhưng chờ nàng đến rồi trước phòng bệnh nàng tựa hồ mới nhớ tới, gia đình của mình trong, hắn cũng là một thành viên.

Trong chớp nhoáng này linh ngộ để cho Kim Hayeon thoáng cái hiểu được bản thân trước tìm cách đều là sai, chính hắn một tổ muối che mặt OPPA hắn không có sai, vốn có chuyện này đã đủ để cho hắn tự trách, mà nếu như chúng ta những thứ này người nhà cũng bả sự tình quái ở trên đầu hắn, như vậy, cái này Ji... Ji Woo OPPA có đúng hay không thái đáng thương?

Sở dĩ, cái này mới có Han Woo trong ấn tượng cái kia vừa xuất hiện thì rộng rãi sáng rõ Kim Hayeon.

Kỳ thực, Kim Hayeon mới vừa vào phòng bệnh thời gian trong lòng vẫn là hết thấp thòm, có đối với tân gia nhân chờ mong, có không rõ sợ, còn có đủ loại phức tạp tâm tình. Nhưng mà, đối với nàng nhìn thấy Han Woo trong nháy mắt đó toàn bộ đều biến mất.

Khi đó, nàng chạy ào phòng bệnh, đầu tiên mắt đã bị lẳng lẳng nằm ở phòng bệnh thượng nhìn ngoài cửa sổ người nam nhân kia hấp dẫn, vẻ mặt của hắn rất lạnh mạc, ngay cả khuôn mặt đều khán không rõ lắm, thế nhưng, ánh mắt của hắn...

"Bởi vì... OPPA rất ôn nhu."

Ngẫm nghĩ thật lâu, Kim Hayeon mới khoe miệng mang theo cười yếu ớt địa nhẹ giọng hỏi đáp.

"Ôn nhu?"

Han Woo đang thiết thái tay của cho ăn, ngay sau đó biểu tình có chút kỳ quái mà hỏi thăm: "Vì sao nói như vậy?"

"Bởi vì, OPPA ánh mắt của."

"Nhân thần?"

"Ừ, rất lạnh, nhìn qua giống như là buổi tối cõi sạch y phục đứng ở hán giang đại kiều thượng như nhau, cực kỳ lạnh."

"Vậy ngươi còn nói ôn nhu?"

Han Woo trên mặt của lộ ra dở khóc dở cười biểu tình, nhưng nắm thái đao tay của nhưng hơi hơi buông lỏng một chút.

"Thế nhưng, ta cảm giác, đó là OPPA là cố ý."

"Cố ý?"

"Đối với, giống như là OPPA màu sắc tự vệ, như là ở nói cho người khác biết, chớ tới gần ta, chớ tới gần ta, bằng không thì... Ngươi thì hội bị thương tổn."

Kim Hayeon khoe miệng kiều trứ, ánh mắt nhu hòa nhìn trù phòng.

Han Woo vô ý thức trọng trọng cất một tý cái thốt gỗ, đón trên mặt vẫn như cũ miễn cưỡng vẫn duy trì đáng tươi cười, "Phải? Bất quá ta nghĩ đó là sợ mình đã bị thương tổn."

"Hay là đi, hay là hai người đều có." Kim Hayeon khả ái nhún vai, khoe miệng cũng lộ ra một cái ý tứ hàm xúc không rõ đáng tươi cười, "Thế nhưng, ta thấy được."

"Thấy cái gì?"

"Ta thấy được OPPA cất giấu ôn nhu, màu sắc tự vệ phía dưới, ta thấy được OPPA nhìn ngoài cửa sổ con chim nhỏ cái loại này biểu tình, sở dĩ, ta đang suy nghĩ, một cái đối với tiêu động vật đều ôn nhu như vậy OPPA, hắn không phải là người xấu đi?"

Chim nhỏ?

Han Woo ngẩn người, ở trong đầu quay về suy nghĩ một chút, cái này mới có một chút ấn tượng.

Ngày đó, hắn thấy ngoài cửa sổ chỉ trên đầu có một con không ngừng xoay quanh chim non, Han Woo cho rằng nó tìm không được mình sào, vốn là dự định chống thân thể đi xuống xem một chút, UU đọc sách (www.uukanshu.com) không nghĩ tới, vào lúc đó, hai thành điều bay tới, vòng quanh chim non liên tục bay lượn, giống như là tìm được bản thân ly tán hải tử như nhau, có loại nhảy nhót đích tình tự cứ như vậy tràn ngập ra, tựa hồ chính thị thất tán người một nhà đoàn tụ như nhau.

Điều này làm cho Han Woo thoáng cái nghĩ tới cha mẹ mình, sau đó, hắn tựa hồ... Nở nụ cười?

Bởi vì, nụ cười của mình sao?

Han Woo cúi đầu nhìn một chút inox cái ao mơ hồ chiếu ánh đi ra ngoài bộ dáng của mình, lập tức bãi liễu bãi đầu, vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định địa hỏi tới: "Cũng bởi vì những thứ này? Nhân thần... Còn có cười?"

"Dĩ nhiên không phải."

Kim Hayeon chu mỏ một cái, đi xuống sô pha, chân trần nha lẳng lẽ đi vào trù phòng.

"Không phải là? hoàn là bởi vì cái gì?" Han Woo nghe vậy nhẹ nhàng nhún mày một cái, nghi ngờ hỏi.

Thế nhưng, một lát sau, cũng không có có bất kỳ đáp lại nào.

"Hayeon, hạ..."

Han Woo còn chưa kịp kêu vài câu, ngôn ngữ lập tức được ngăn ở bên mép. Phía sau hắn, truyền đến một âm áp xúc cảm, hết mềm mại, đồng thời cũng có một loại nói không rõ sờ cảm giác.

"Bởi vì..."

Kim Hayeon từ phía sau lưng nhẹ nhàng ôm lấy Han Woo hông của, khuôn mặt nhỏ nhắn dán hẳn dày rộng lưng, cơ hồ là gần từng chữ nói rằng.

"Bởi vì... Người là của ta OPPA a."

Han Woo nắm thái đao tay của không tự chủ được buông ra, đầu óc tựa hồ tại thời điểm này bắt đầu trở nên một mảnh trống không, hắn chỉ là theo bản năng biết... Đưa tay nhẹ nhàng đặt lên Kim Hayeon hoàn ở bên hông hắn tay nhỏ bé thượng.

Kim Hayeon ngẩn người, đón một đôi sáng rỡ con ngươi nhìn không được cười đến cong cong.

OPPA tay của, thật là âm áp...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Vừa vặn là đệ tử của ta sao?

1 2 tháng 1 ngày.

Đi qua ba ngày trong, Han Woo rút cuộc quá rất khoái trá.

Và thương yêu tiểu muội đãi cùng một chỗ, và Kim Tae Hee luyện tập cũng là tiến triển thuận lợi.

Trên thực tế Kim Tae Hee mấy ngày nay cũng chỉ là biến đổi đa dạng địa và Han Woo diễn tình cảnh kịch, làm như vậy hiệu quả hoàn thật là khá, chỉ ít Han Woo hiện tại đã có thể rất nhanh đại vào "Oh Ri On".

Đáng giá nhắc tới chính là, Han Woo vẫn chưa có hoàn toàn quen thuộc trở về tay nghề hoàn toàn bất làm tù binh Kim Hayeon, tiểu nha đầu ở hai mắt tỏa ánh sáng ăn nhiều Han Woo ba ngày qua này sẽ không quan trọng hơn dạng thái phẩm hơn, trong miệng còn không đoạn hồi hận địa reo lên bản thân trở lại nhất định sẽ nặng hơn vài cân.

Chính là đến rồi chiều hôm qua xa nhau thời gian tương đối thương cảm, tiểu nha đầu lưu luyến địa nhìn Han Woo cả buổi.

Kỳ thực mấy ngày nay bọn họ cũng cơ bản không có làm gì, hơn nữa mấu chốt là hai người bọn họ chưa từng thể nào ra khỏi cửa, hai huynh muội hình như đều là trời sanh trạch thuộc tính, Han Woo đọc sách thời gian, Kim Hayeon thì xem ti vi, chờ Han Woo muốn làm khác sự thời gian, tiểu nha đầu thì lôi kéo Han Woo hăng hái bưng bưng chơi ở Hàn quốc học sinh trung học đệ nhị cấp trong lúc đó tương đối lưu hành tiểu trò chơi, không thể không nói, Kim Hayeon mấy ngày nay biểu hiện nhu thuận phải nhường Han Woo ngoài ý muốn, đương nhiên, nếu như không coi là nhỏ nha đầu vừa đến Kim Tae Hee cùng mình luyện tập thời gian thật hưng phấn trạng thái nói.

Và Kim Hayeon xa nhau, kỳ thực Han Woo trong lòng cũng có điểm luyến tiếc, nhưng cũng chỉ là có một chút, dù sao cũng không phải sẽ không còn được gặp lại, nói thực tế giờ, cuối tuần cuối tuần Kim Hayeon cũng có thể lại đây. Hơn nữa, Kim Hayeon và Han Woo cũng cần đều tự đi làm chuyện của mình, Kim Hayeon phải về trường học đi học, mà Han Woo... Cũng là đi trường học đi học.

Không sai, thứ hai, Han Woo cũng là đến lúc đó đang lúc đi Seoul đại học báo cáo.

Nói thật đi, cho dù là trước đây cực đoan nhằm chán thời gian, Han Woo cũng không muốn qua bản thân có một ngày hội làm lão sư, hơn nữa còn là giáo sư đại học.

Sinh viên, tổng mà nói chính là cái kém bằng tốt nghiệp đại học người trưởng thành, có bản thân độc lập tư duy và phán đoán năng lực, đối với những thứ này "Bi thượng bất tức bi hạ hữu dư" thanh niên nhân, ngoại trừ nghiêm khắc lão giáo sư có thể quản cư trú bọn họ ở ngoài, trẻ tuổi giáo sư sẽ thành

vi bạn bè của bọn họ, sẽ được bọn họ sở bài xích có lẽ không nhìn, trên lý thuyết mà nói, không có loại thứ ba tuyền trạch.

Đối với Han Woo mà nói, hẳn mong muốn làm một cái u linh lão sư, chính là trên cơ bản thuộc về trong suốt cái loại này, đi học thì đi học, trung gian bất lời vô ích, nói khóa đã đi, nhất khắc không ngừng chạy, hay nhất bình thường các học sinh thảo luận thời gian cũng không muốn nhắc tới bản thân vậy tốt nhất, điều này nói rõ mình làm đúng chỗ.

Han Woo làm việc kỹ lưỡng là sự thực, nhưng hẳn không thích làm người khác chú ý cũng là sự thật, cái này đảo không coi vào đâu tâm lý vấn đề, mà là cá nhân tính cách nguyên nhân. Theo Han Woo, làm tốt một cái lão sư, và làm một cái không bị học sinh chú ý lão sư, không xung đột.

Chẳng quá,

Han Woo hiển nhiên bỏ quên hai người tương đương trọng yếu nhân tố. Ở nơi này xem mặt thế giới, đặc biệt cái này cực kỳ xem mặt quốc gia, Han Woo tướng mạo đang bị chính hấn sơ sót đồng thời, được rất nhiều người quan tâm đến rồi.

Còn chưa đi đến Seoul đại học trước cửa trường, Han Woo cũng đã bị người liên tiếp chú mục.

Lần trước hấn tới thời gian, nói thật đi, thực sự hình tượng không tốt, tóc quá dài, y phục vừa như vậy, sở dĩ không có bao nhiêu nhân chú ý tới hấn, cũng liền không nhân chú ý tới đáng về của hấn.

Nhưng lần này bất đồng, Han Woo nghĩ rốt cuộc còn là ngày đầu tiên đến đi học, suy nghĩ một chút, tư tuân một tỷ Kim Tae Hee, sau đó ngày hôm nay hấn trọn vẹn ăn mặc đã bị Kim Tae Hee thừa bao.

Kỳ thực Han Woo ngày hôm nay toàn thân cao thấp mặc sắc điệu rất đơn giản, nói tóm lại, chính là hắc bạch hai màu.

Trọn vẹn tinh khiết màu đen tu thân tây trang, lại thêm hắc rất chiếu sáng giây da, nội sấn còn lại là nhất kiện không có có bất kỳ trang sức gì áo sơ mi trắng, cà- vạt nhưng thật ra không có buộc, Han Woo không quá tập quán.

Là lúc mới bắt đầu, Han Woo đối với phải mặc trứ cái này một bộ quần áo đến đi học nhưng thật ra là cự tuyệt, bởi vì hấn thấy thế nào đều nghĩ mặc quần áo này là đi tham gia tang lễ, nhưng Kim Tae Hee cũng rất yêu mến, cùng hấn bảo chứng không có vấn đề.

Mà sự thực, quả thực cũng là như vậy.

Han Woo cái này một thân thuần túy hắc bạch, hợp với hấn tóc đen và có chút tái nhợt da, còn có cặp kia lúc này ở làm nổi bật dưới cằm phát ra có vẻ hắc rất thâm thúy con ngươi, cả người ngẩng đầu đi qua đầu đường, dường như từ bức tranh đi ra chính là nhân vật giống nhau, cho dù là hấn thiên hồng môi cùng với trên mặt một chút lồi thoi lệch thếch tỷ vết nào lúc này cũng bị nhân vô ý thức quên, chỉ chú ý tới trắng hay đen cường liệt đối lập, thâm thúy con ngươi đen, còn có trắng nõn tuần lãng khuôn mặt, tất cả như tranh vẽ vậy mộng ảo, thậm chí có có loại cảm giác không thật.

Đoạn đường này đi tới, Han Woo ngay từ đầu còn không có chú ý tới ánh mắt của người đi đường, thẳng đến càng tiếp cận Seoul đại học, hấn mới từ từ chú ý tới một ít ven đường nữ học sinh tựa hồ đang nhìn hấn, nhìn kỹ lại, mới phát hiện mình ra vẻ hấp dẫn không ít lực chú ý.

Thế nhưng, Han Woo người này muốn nói tình thương thấp cũng không thấp, nhưng hấn luôn là hội quên một ít người bình thường chú ý vấn đề, sở dĩ, hấn đương nhiên bỏ những người này nhìn kỹ mình nguyên nhân nghĩ đến cùng mình ghét bỏ bộ quần áo này nguyên nhân vậy.

"Kim Tae Hee... Ta đã nói, cái này rất giống đi vội về chịu tang."

Han Woo có chút cắn răng nghiêng lợi nhỏ giọng thăm thì trứ.

"Hần... Han Woo lão sư?"

Bỗng nhiên, một tiếng giọng nói tựa hồ có chút không xác định kêu to để cho Han Woo từ có chút oán niệm trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, hấn quay đầu nhìn lại, lập tức liền phát hiện là cái kia kêu Jin Hyun trung niên nam nhân.

Đương Jin Hyun thấy rõ ràng Han Woo hình dạng khi, trên mặt kim lòng không đáng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên hấn lần trước cũng không có chăm chú đoan trang qua Han Woo tướng mạo, không nghĩ tới Han Woo tướng mạo thật đúng là tương đương ưu tú, chẳng quá, một giây kế tiếp hấn thật giống như nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra một cái tựa hồ là chột biểu tình cổ quái, lại sau đó trên mặt hấn biểu tình hơi hơi thu lại, đến gần Han Woo, đưa ra một tay, trước đối đãi Han Woo vẫn thần tình rất thui trên mặt cư nhiên lộ ra một cái hữu hảo đáng tươi cười, "Nhĩ hảo, Hàn lão sư, chính thức nhận thức một chút, ta là trường học phòng làm việc của hiệu trưởng bí thư —— Jin Hyun."

"Nhĩ hảo, Trần bí thư."

Đối với Jin Hyun đối với mình đột nhiên hữu hảo thái độ, Han Woo chỉ là thoáng kinh ngạc một chút thì cũng đưa tay ra và Jin Hyun cầm.

Dù sao lấy hậu là cùng sự, hấn hay là nghĩ làm tốt quan hệ cũng không nhất định, quay về với chính nghĩa đối với Han Woo cũng không có gì chỗ hồng.

"Đây là người bạn giáo giáo sư chúng còn có từ Harvard bên kia đưa tới của người giáo sư tư cách chứng, cùng với của người chương trình học biểu. Ứng với yêu cầu của người, một vòng người chỉ cần thượng là tiết khóa là được rồi, chẳng quá nếu như sau đó có bất kỳ ngôn ngữ khóa lão sư xin nghĩ, ta phải gọi điện thoại cho người."

"Hiểu."

Han Woo hơi lộ ra hữu hảo đối với Jin Hyun gật đầu, đón trở mình nhìn một chút trong tay đồng hồ.

Chỉ là tiết khóa, ngay hôm nay, hơn nữa nhìn hạ thời gian... Mười năm phút đồng hồ sau? !

Han Woo ngẩng đầu có chút kinh ngạc nhìn Jin Hyun liếc mắt, Jin Hyun đương nhiên biết Han Woo biểu tình là có ý gì, hần mỉm cười, nói rằng: "Đây là hiệu trưởng an bài."

Vừa lão nhân kia...

Han Woo có chút lờ xa xa nhìn thoáng qua phòng làm việc của hiệu trưởng chỗ ở ký túc xá, phải biết rằng, hôm qua hần gọi điện thoại xác định thời gian thời gian, trường học cho thời gian có thể sánh bằng Han Woo muốn lên khóa thì chỉ sớm 10 phút, nếu như không phải là Han Woo mới đến... Hần rất có thể ngày đầu tiên đi học thì muộn.

Han Woo tỉ mỉ suy nghĩ một chút, cảm giác hình như cũng không đúng a, bản thân cũng không đắc tội lão nhân kia a, chẳng lẽ mình ở ngực mạ lời của hần hần nghe thấy được?

Jin Hyun nhìn Han Woo trên mặt nghi ngờ biểu tình, ngực tự nhiên mình bạch Han Woo đang nghi ngờ cái gì, hần nghiêng đầu nhìn thoáng qua bốn phía lui tới học sinh, đối với Han Woo làm như lơ đãng thấp giọng nói một câu: "Thành hiệu trưởng, và Tae Hee quan hệ không tệ."

Han Woo nghe vậy sùng sốt, đón nhất thời nhớ tới ngày hôm nay được chính hần sơ sót người thứ hai nhân tố!

Hần và Kim Tae Hee chuyện xấu!

Phải biết rằng, tuy rằng mặt trên căn bản thấy không rõ lắm rốt cuộc là có phải hay không Kim Tae Hee, thế nhưng chỉ là cái kia hàng đầu thì cũng đủ Han Woo phiền toái, huống chi Han Woo hoàn mặt mày rạn vỡ...

Han Woo giờ tay lên vỗ nhẹ vỗ trán, hần mấy ngày nay đều ở nhà, hơn nữa hần bản thân mình đối với loại chuyện này không thể nào lưu ý, sợ dĩ thì quên.

Nhưng hiện tại xem ra, chuyện này lực ảnh hưởng rõ ràng vượt ra khỏi Han Woo tưởng tượng.

Jin Hyun thấy Han Woo đã hiểu lại đây, trên mặt lộ ra giờ không biết có phải hay không là nhìn có chút há hê tiêu ý, ngay sau đó hần vừa nhắc nhở Han Woo nhất cú: "Hần lão sư, nhanh đến thời gian, ta dẫn người đi phòng học đi."

"A? Nga, tốt..."

Han Woo thoáng cái phục hồi tinh thần lại, cũng lập tức ý thức được bây giờ không phải là lúc nghĩ những thứ này, hần hiện tại mới có giờ hiểu được vừa vì sao có không ít người khán ánh mắt của mình là lạ, ngực đã bắt đầu đều gợn đợt lạt nữa thượng hết khóa có muốn hay không tìm người tá cái khẩu trang mang mang.

Nhìn thấy Han Woo tựa hồ còn đang dằn vặt khổ não Jin Hyun cũng không thêm để ý, chính là trên mặt về điểm này tiêu ý vừa rõ ràng một điểm, sau đó hần thì đối với Han Woo gật đầu, đầu lĩnh đi vào Seoul đại học, Han Woo ở phía sau cẩn đi theo sát.

...

Seoul đại học không hổ là Hàn quốc học phủ cao nhất, cùng sở hữu hai người giáo khu, chỉ là Han Woo ở quan nhạc chủ giáo khu thì không phải là vậy đại.

Han Woo ở Jin Hyun dưới sự hướng dẫn, không biết đi qua kỳ đồng lầu, bỏ kỳ tầng thang lầu, lúc này mới đi tới Han Woo muốn giảng bài lớp, chờ bọn hần tới cửa thời gian, tiếng chuông cũng không sai biệt lắm hưởng xong.

Jin Hyun bả Han Woo đưa cửa lớp học thì đi, đây là đại học cũng không phải trung học, không cần thiết Jin Hyun tự mình đi vào cùng các học sinh giới thiệu đây là mới tới lão sư.

Han Woo đứng cách cửa lớp học cách đó không xa trên hành lang, nhìn gần trong gang tấc cửa lớp miệng, điều chỉnh một tý hô hấp, đón vừa cúi đầu kiểm tra một chút giáo tài —— trên thực tế cũng không có vật gì vậy, chính là một quyển Hán ngữ sách giáo khoa, vừa Jin Hyun mang theo hần kinh qua phòng làm việc thời gian thuận lợi cho hần cầm, bởi vì kỳ thực Hán ngữ khóa tiết 1: Khóa giống nhau không đi học, giáo sư hội trước thử một chút các học sinh xoay ngang, sau đó sẽ chế định dạy học phương án, đây là giống nhau nước chảy, sợ dĩ Jin Hyun cũng không có sớm bả sách giáo khoa cho Han Woo, về phần thế nào khảo thí, là giáo sư chuyện của mình.

Han Woo cá nhân dự định cũng là như vậy, hần tuy rằng không dạy qua thư, thế nhưng tra một chút phương diện này tư liệu còn là lý giải một chút.

Chẳng quá ngay Han Woo chuẩn bị sắp xếp, vừa muốn đi hướng trong lớp thời gian, một cái bóng đen đột nhiên thì đụng phải trên lưng của hần!

"A! Xin lỗi! Xin lỗi!"

Một cái thanh âm dễ nghe. UU đọc sách (www. uukanshu. c om)

Vừa nữ sinh sao?

Han Woo hơi hơi khom lưng, nhuần nhu phát thương yêu sau lưng của, ngực rất bắt mắt đi nghĩ trứ, coi là lúc này đây, mình đã là lần thứ ba và nữ sinh đụng vào cùng nhau đi. Hơn nữa lần này và hai lần trước hoàn toàn không giống với, bản thân đứng đều có thể được chàng.

"Xin lỗi! Xin lỗi!"

Phía sau nữ sinh kia hoàn toàn không ngừng xin lỗi, Han Woo ngực ngược lại cũng không có gì tức giận, dù sao tiếng chuông đều hưởng xong, cô nữ sinh này chắc là học sinh, như vậy vội vội vàng vàng, cũng có thể lý giải.

Ngực nghĩ như vậy, Han Woo cũng không có ý định nhìn chàng mình rốt cuộc là người nào, trực tiếp giơ tay lên về phía sau bãi liễu bãi, nói rằng: "Không sao, người đi học đi. Chẳng quá nhớ kỹ, sau đó người đi đường thời gian nhìn một chút phía trước."

"A? Nga... Là! Phi thường cảm tạ!"

Sau đó, Han Woo liền thấy một cái kiểu tiểu bóng lưng cấp tốc kinh qua hần, đón... Vọt vào phía trước phòng học.

Han Woo đứng thẳng người, có chút kinh ngạc nhìn nữ sinh kia bóng lưng, hần kinh ngạc không chỉ là nữ sinh kia ra vẻ là học sinh của mình, hơn nữa hần phát giác... Tựa hồ cô nữ sinh này bóng lưng mình ở đâu xem qua?

Có chút xuất thần địa đứng ở trong hành lang, Han Woo thoáng thấp liễm hạ mi mắt, tỉ mỉ ở trong đầu quay về suy nghĩ một chút, rất nhanh, một cái đồng dạng kiểu tiểu bóng lưng từ trong đầu hần nhảy ra.

Cả người hơi hơi sùng sốt một chút, đón, Han Woo nhìn về phía trước cách đó không xa cửa lớp học không nhịn cười được cười, cúi đầu từ quần tây trong túi móc ra hé ra tựa hồ là thân phận tạp gì đó nhìn thoáng qua.

"Vừa vặn là đệ tử của ta sao? ..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Han Kaem Sae

Đương Han Woo đi vào căn này có điểm tiếng động lớn rầm rĩ phòng học lớn khi, trong nháy mắt, hầu như tất cả thanh âm đều biến mất, kế tiếp, ngay cả chỉ còn lại một điểm tạp âm cũng dần dần trở bình thường.

Han Woo sùng sốt một chút, vô ý thức quay đầu lại nhìn một chút ngoài cửa, nhìn có đúng hay không Jin Hyun tên kia đã trở về.

Thế nhưng tỉ mỉ nhìn một chút, không có a.

Han Woo vừa quay đầu nhìn một chút hoàn toàn yên tĩnh lớp học, còn có một đàn các nhìn mình chăm chăm một đôi lão đại mắt, nghĩ ngực nhẹn không được có điểm hốt hoảng.

Suy nghĩ một chút, Han Woo sửa sang lại áo, còn là cứng rắn chĩa vào tràn đầy một cái phòng học ánh mắt đi lên bực giảng.

Cũng nhiều khuy hần hiện tại rốt cuộc giải quyết rồi tâm lý vấn đề, bằng không thì đối lại trước đây loại tình huống này, Han Woo không đứng quay đầu bước đi.

"Cái kia. . ."

Han Woo đứng ở trên bực giảng, nhìn thoáng qua an tĩnh dị thường phòng học, hắng giọng một cái, "Ta là trường học mới tới Hán ngữ lão sư, tên của ta kêu làm Han Woo."

Nói, Han Woo biểu tình trấn định địa xoay người cầm lấy phấn viết ở trên bảng đen viết ra mạnh mẽ hữu lực hai người phồn thể chữ Hán —— "Han Woo", sau đó vừa ở bên cạnh viết lên mình hàn văn tên.

Viết xong những thứ này sau, Han Woo quay người lại đến, về mặt bình tĩnh nhìn vẫn như cũ an tĩnh phòng học, thế nhưng đỡ bực giằng tay của nhưng không khỏi nắm thật chặt.

Đây rốt cuộc tình huống gì a. . .

"Hán ngữ lão sư?"

Lúc này, một tiếng nhẹ nhàng nghi hoặc ở phòng học giữa có vang lên, ngay sau đó, chính đang lúc phòng học giống như là được đốt kíp nổ pháo đốt như nhau, trực tiếp hồng vang lên!

"Lão sư? ! OMO, còn trẻ như vậy? !"

"Đại phát! ! Thật là đẹp trai! ! !"

"Ai là cô, chẳng lẽ, lão sư của người kiêm chức là người mẫu sao?"

"Hàn lão sư? Ai là cô, ta cũng bị hấn mê đảo, thực sự là, thật là đẹp trai a. . ."

"Ha Ha, đại phát, mấy cái nha đầu hoàn trốn học, nói Hán ngữ lão sư nhất định là cái tao lão đầu, hiện tại. . . Ha Ha, không được, ta phải phách tâm hình phát đã qua tức chết các nàng!"

"Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, nhanh phách tâm hình phát đến CY đi tới!"

"Đúng đúng, còn có IG và Twitter!"

. . .

Han Woo hơi hơi mở to hai mắt nhìn trước mắt trong nháy mắt loạn thành hỗn loạn vậy lớp học, ngực cơ hồ là xóc xếch.

"Đình."

Thanh âm quá nhỏ, được đầy phòng học tiếng huyền não cho đập quá khứ.

"Đình! !"

Nhất thời, phần lớn học sinh đều ngừng lại, kinh ngạc nhìn thoáng qua Han Woo, sau đó lập tức ý thức được mình bây giờ vị trí hoàn cảnh còn có tình hình, vội vã ngồi nghiêm chỉnh đứng lên.

Còn sót lại này không nghe được nhân đang nghe phòng học dần dần an tĩnh lại sau, quay đầu nhìn chung quanh, cũng ý thức được tình huống hiện tại, đồng dạng lập tức háo hạo ngồi xong.

Han Woo nhìn thoáng qua cuối cùng là có điểm kỷ luật lớp học, có chút cứng ngắc sắc mặt của cuối cùng cũng thoáng vừa chậm, nhưng trong con người nhưng không khỏi toát ra một ít ngoài ý muốn.

Hàn quốc tối kẻ khác không thích chính là bọn họ tôn ti chế độ, hưởng được rồi nói đó là bối rối lễ, hướng phá hủy bảo hoàn toàn chính là thông thái ròm, đầu óc thái mực nát, thế nhưng, có đôi khi, không phải không thừa nhận, tôn ti chế độ cũng là có chỗ tốt.

Người Hàn tương đương tôn kính giáo sư, nhất là đại học giáo sư, nếu như là giáo thụ vậy thì càng nguy, sở dĩ cái này cũng quyết định, dù cho Han Woo nhìn qua tuổi rất trẻ, vẫn như cũ vẫn có thể đủ không chế được tràng diện.

Hơn nữa ở đây còn là Seoul đại học, học sinh tố chất đương nhiên không có vấn đề gì.

"Từ hôm nay trở đi, mỗi tuần sẽ có ta là tiết Hán ngữ khóa, tới hay không chuyện của các người, chẳng quá điểm danh ta sẽ làm tốt."

Han Woo hai cái tay xanh tại trên bục giảng, nhìn vẫn như cũ an tĩnh một mảnh lớp học, trong mắt cuối cùng cũng lộ ra vẻ mặt hài lòng, "Như vậy, hiện tại, trong phòng học cũng có trước cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua Hán ngữ học sinh sao? Có nhắc tay ý bảo."

Thoại âm rơi xuống, Han Woo nhẹ nhàng nhìn lướt qua, không ai nhắc tay, điều này làm cho Han Woo ngực nhưng thật ra có điểm vui vẻ, chỉ ít hấn có thể tiết kiệm giờ công phu.

"Nếu tất cả mọi người có tiếp xúc qua, như vậy, 《 luận ngữ 》 nên đều học qua đi, cái này tiết khóa chính là hiểu rõ, các người lấy ra một tờ chỉ đi ra, đem mình có thể nhớ lại câu toàn bộ dùng chữ Hán mặc viết ra, nếu như có thể bản thân hơn nữa chú thích rất tốt, viết xong 《 luận ngữ 》 sau, lại đem mình có thể nhớ lại Hán ngữ danh ngôn, từ ngữ mặc viết ra. Mặt khác, nếu như mình cảm giác mình nhớ kỹ rất nhiều nhân, có thể trực tiếp bắt đầu dùng Hán ngữ theo ta khẩu thuật, cứ như vậy, bắt đầu đi."

Han Woo nói xong liền trực tiếp ngồi xuống bục giảng hậu cái ghế kia thượng, không lên tiếng nữa. Hấn dạy học phong cách và hấn cá nhân phong cách làm việc như nhau, chú ý hiệu suất, nói thẳng bạch, đơn giản nói.

Người Hàn đối với Khổng Tử, đối với 《 luận ngữ 》, là đệ tử thường tôn sùng, sở dĩ Hán ngữ khóa khảo giáo 《 luận ngữ 》, đối với có nhất định trụ cột học sinh mà nói tuyệt đối không xa lạ gì.

Chẳng quá Han Woo lần này mục đích chủ yếu cũng không phải để cho bọn họ bối 《 luận ngữ 》, chủ yếu vẫn là khán những học sinh này chữ Hán viết làm sao, cùng với bọn họ ngôn ngữ biểu đạt làm sao.

Không thể không nói chính là, người Hàn trong khung tựa hồ trời sinh thì có phúc tòng, dù cho Han Woo tuổi còn trẻ, từ đầu tới đuôi chẳng quá thì viết hai người chữ Hán, cũng không có bất luận cái gì học sinh đi nghỉ vẫn hần, đi nghỉ vẫn hần dạy học, thậm chí cũng không nhân lên đài hướng Han Woo thư xác nhận, Han Woo tin tưởng ở trong những người này có thể làm được điểm này nhân vậy cũng không tính là ít, thế nhưng không ai bắt đầu.

Nguyên nhân trong đó Han Woo đại thể có thể đoán được một ... hai ..., trong đó mấu chốt nhất một điểm chính là mình lão sư mới này mới đến, nếu như ngay từ đầu thì có nhân bắt đề xuống hần thường quy an bài đến, khó tránh khỏi Han Woo ngực sẽ cảm thấy các là đang cho hần ra oai phủ đầu, cái này ở Hàn quốc trong đại học là tuyệt đối không dám, đối kháng tiền bối đều rất cuộc đại sự, huống chi là có như vậy giờ cảm giác là ở và lão sư gọi nhíp chuyện tình.

Đương nhiên, các cũng sẽ không vẫn luôn như vậy, bọn hần bây giờ chỉ là khán mới tới người lão sư này biểu tình lạnh lùng, ngôn ngữ bình thường, cho là hần là một cái rất nghiêm túc nhân. Được được sau đó phát hiện Han Woo coi như một cái hiền hoà nhân sau thì sẽ từ từ trầm tĩnh lại. Dù sao, học sinh cũng không phải bình doanh dặm Bình, thỉnh lão sư an bài không sai, nhưng không thể chết được thỉnh.

Tổng mà nói, ngày hôm nay Han Woo tiết 1: Khóa rút cuộc ngoài hần dự liệu thuận lợi.

Chẳng quá, Han Woo ngày hôm nay coi như là học được một bài học, chỉ ít ở cận trong một thời gian ngắn, hần nếu như lại muốn lên nhai, nhất định phải mang khẩu trang. Tuy rằng đến bây giờ mới thôi, ngoại trừ Jin Hyun, Han Woo còn không có đụng tới bả hần nhận ra nhân, nhận ra hần chính là mấy ngày hôm trước bạo đi ra ngoài quốc dân nữ thần kim Tae Hee chuyện xấu bạn trai, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất.

Han Woo không xác định là không nhân nhận ra, hay là có người nhận ra chưa nói, so với như bây giờ ở căn phòng học này trong, Han Woo thì không xác định rút cuộc có hay không nhân bả hần nhận ra, hần duy nhất có thể xác định là, chỉ ít thì hiện nay mà nói, trong phòng học phần lớn học sinh chắc là không có nhận ra.

Mà đây cũng là Han Woo may mắn nhất nơi ấy, nếu như bọn họ thực sự nhận ra, thì hướng hần môn còn không có yên tĩnh trước loại tình huống đó mà nói, Han Woo thực sự nghĩ tình huống hiện tại cũng sẽ không như vậy lạc quan.

Ở trong lòng bản thân suy tư một hồi, Han Woo ngẩng đầu nhìn đã hầu như đều đang vui đầu viết chính tả trừ các, bỗng nhiên trong đầu nhớ ra cái gì đó, đứng lên, xuất ra trương thân phận tạp vụ đông tây, nhìn một chút, sau đó đi xuống bậc giảng, đi vào từng tầng một đi lên phân bố học sinh chỗ ngồi.

Han Woo giảng bài chính là một gian phòng học lớn, không sai biệt lắm dung nạp chừng trăm người hình dạng, Han Woo lúc đi qua, phần lớn học sinh coi như bình tĩnh, bất vi sở động địa đón viết đồ đạc của mình, ngay cả có một ít nữ học sinh, sẽ ở Han Woo đi qua thời gian, ngẩng đầu cẩn thận mãnh xem xét Han Woo liếc mắt, chờ phát hiện Han Woo so với chính mình xa xa nhìn sang hoàn suất sau, lập tức nhện không được có chút mê gái địa đối với Han Woo cười cười, sau đó nhanh lên ngượng ngừng cúi đầu.

Mà Han Woo một đường đi tới cũng không có che che giấu giấu, chỉ là thiên cúi đầu.

Được nhận ra lời mặc dù với hần mà nói có điểm phiền phức, nhưng còn chưa tới muốn cho hần dùng tứ chi che giấu nông nổi. Về phần này nhìn chăm chăm vào hần nhìn ánh mắt, khán thì xem đi, quay về với chính nghĩa cũng sẽ không rơi khỏi thịt.

Trong tay cầm trương thân phận tạp vụ đông tây, Han Woo ánh mắt ở học sinh giữa không ngừng quét mắt, hần đang tìm nhân, một cái tương đương có ý nữ hài, một cái dụng phải hần hai lần nhưng hần chưa từng có thể thấy nàng mặt của nữ hài.

"Han Kaem Sae. . . Ở nơi nào a?"

Han Woo đứng ở đi ra thượng, nhẹ cau mày nhìn bốn phía, trong miệng nhẹ nhàng lẩm bẩm.

"Han Kaem Sae?"

Ngồi ở Han Woo bên cạnh một gã học sinh ngẩng đầu lên, "Hàn lão sư, nếu như muốn tìm Han Kaem Sae lời của, nàng ở bên kia đây."

Nói xong, tên này học sinh giơ tay lên hướng phòng học góc tây bắc rơi chỉ chỉ.

Han Woo theo tên này học sinh tay của nhìn sang, liếc mắt thì trông thấy một cái cô linh linh một người tọa ở trong góc thân ảnh của, hần nhất thời nhện không được giơ tay lên vỗ nhẹ vỗ trán, có chút thời gian, nhân luôn là hội vô ý thức quên chỗ dễ thấy nhất.

Nếu đã tìm được rồi mục tiêu, Han Woo liền trực tiếp sải bước đi đã qua.

Mà ở đến gần sau Han Woo mới phát hiện, cái này Han Kaem Sae trang phục và lần đầu tiên ở trên đường đụng vào mình trang phục không sai biệt lắm, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) ngoại trừ y phục đối thành nhất kiện bó sát người mang mạo hắc sắc áo lông ở ngoài, cái khác căn bản không thay đổi hóa, trên mặt còn là lễ sách trảo, ngay cả đầu đều theo thường lệ để cho áo lông mũ cho che lên.

Đứng ở Han Kaem Sae cách đó không xa, Han Woo có chút tò mò nhìn cái này không chỉ có là ăn mặc còn là tình huống thực tế hình như đều cũng có

giờ đặc biệt lập độc hành nữ hải.

Ở trong tay của hắn, chính siết hé ra Seoul sinh viên đại học chúng, cũng chính là Han Woo ngày đó bị người đụng phải sau nhặt được tấm thẻ kia.

Han Woo trước đây nhặt được tờ này thẻ học sinh thời gian, trong lòng là thật kinh ngạc, không chỉ có kinh ngạc đụng vào mình cư nhiên trùng hợp như vậy chính là Seoul sinh viên đại học, hơn nữa càng làm cho hắn kinh ngạc chính là, tờ này thẻ học sinh thượng cũng không có ảnh chụp, chỉ có một kêu làm "Han Kaem Sae" tên có điểm dừng.

Han Woo không rõ ràng lắm rốt cuộc là dạng gì học sinh mới có thể làm cho trường học đáp ứng làm hé ra không cần ảnh chụp thẻ học sinh, sở dĩ hắn thật tò mò. Hơn nữa cái này thoát nhìn rất liêu lĩnh cô nương, ngày hôm nay cư nhiên vừa đụng phải hắn một lần, cái này không khỏi để cho Han Woo càng cảm tình thú vị.

Quay về với chính nghĩa nhân rồi cũng là nhân rồi, Han Woo không ngại tìm cho mình chút chuyện làm, huống chi hắn còn muốn hoàn năng thẻ học sinh đây.

Phiên liễu phiên trong tay nắm bắt thẻ học sinh, Han Woo vừa liếc nhìn ở cách đó không xa tựa hồ ở chăm chú viết chính tả Han Kaem Sae, suy nghĩ một chút, liền trực tiếp đi ra phía trước.

Thế nhưng, không đợi hắn mở miệng, Han Woo trước hết nghe được một cái thanh âm dễ nghe loáng thoáng địa ở gần bên chút gì.

"CJ vào không được, JYP bài trừ, YG bài trừ, S. M, CCM, có thể thử một lần. . ."

CJ? JYP? Cái này những thứ gì a. . .

Han Woo đứng sau lưng Han Kaem Sae, biểu tình có chút quái dị địa nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Cô gái kỳ quái

Đứng tại chỗ, Han Woo nghe Han Kaem Sae tự mình thì thầm một hồi, suy nghĩ một chút, còn là quyết định cắt đứt cái này ra về đang cố gắng nghiên cứu chuyện gì cô nương.

"Tháp, tháp."

Đi tới, dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ bàn một cái, sau đó Han Woo lập tức thì nhìn ra trước mặt mình tiểu cô nương này thân thể rồi đột nhiên cứng một tý, nâng cấp tốc thoáng mang một tý đầu, tựa hồ trực tiếp nhận ra Han Woo, cũng không cái đầu dài hoàn toàn nâng lên nhìn Han Woo, mà là trực tiếp thì hoắc mắt một tý đứng lên, hướng Han Woo không ngừng cúc cung.

"Hàn lão sư, xin lỗi! Xin lỗi! Ta không phải cố ý!"

Nàng cái này là phát ra âm thanh, lập tức thì đưa tới không ít ánh mắt, Han Woo quay đầu lại nhân nhạ nói rằng: "Không cần để ý tới ở đây, kệ tục."

Nghe được Han Woo âm lượng không cao nhưng lại có vẻ tương đương uy nghiêm chính là lời nói, này nhìn qua học sinh vội vã cúi đầu, chỉ bắt quá chẳng được bao lâu, vài tiếng loáng thoáng thảo luận thì truyền tới.

"Cực giỏi, băng sơn lão sư sao?"

"Đại phát, hoàn toàn là ta thích loại hình."

. . .

Rất hiển nhiên, những thứ này đều là thanh âm của nữ sinh, Han Woo cũng không có thể nào để ý tới, quay đầu lại nhìn vẫn duy trì cúc cung tư thế Han Kaem Sae, một đôi thâm thúy đẹp mắt trong con ngươi lóe ra đang suy tư điều gì ánh mắt.

Qua một lúc lâu, hai người cứ như vậy hình như cảm cự được như nhau trầm mặc, Han Woo nhìn Han Kaem Sae không nói lời nào, Han Kaem Sae số chết cúi đầu cũng không nói nói.

"Ngẩng đầu lên."

Đột nhiên, Han Woo mở miệng nhàn nhạt nói một câu.

Han Woo vừa dứt lời, hần thì rất rõ ràng thấy Han Kaem Sae thân thể cứ nhiên chiến run một cái, sau đó mới tựa hồ thập phần do dự chậm rãi ngẩng đầu lên.

Rất đẹp mắt.

Han Woo cuối cùng là thấy được Han Kaem Sae mặt của, tuy rằng chỉ có lộ ra ngoài mặt trên khoảng chừng một phần ba mặt của bộ. Đương vừa nhìn thấy Han Kaem Sae chỉ chỉ lóa lóa ra một bộ phận mặt của bộ khi, Han Woo liền phát hiện cái này kêu Han Kaem Sae nữ sinh ánh mắt của rất đẹp, là một đôi mắt xé, lông mi thật dài, đen thui trong con ngươi lóe ra một chút quang mang, thập phần sáng sủa.

Thoáng quan sát một tý Han Kaem Sae ánh mắt của, Han Woo phát hiện ánh mắt của nàng tựa hồ có chút né tránh, vẫn kim lòng không dặt nhìn xuống. Suy nghĩ một chút, Han Woo giơ ngón tay lên ngón tay Han Kaem Sae trên đầu mang áo lông mũ còn có mặt mũi thượng khẩu trang, mở miệng nói rằng: "Trường học, cho phép học sinh ở trong lớp quần áo nón này thành như vậy phải không?"

Han Kaem Sae vừa nghe, thân thể lập tức vừa run nhẹ một tý, cũng không nói gì, vươn tay cài đầu dài thượng mũ lộn xuống, nhưng là lại không hề động trên mặt lễ sách tráo, sau đó dùng con ngươi sáng ngời nhìn một chút biểu hiện trên mặt tựa hồ thập phần dạm mạc Han Woo, chậm rãi cúi đầu.

Han Woo nhìn cúi đầu trầm mặc không nói Han Kaem Sae, đồng dạng cũng không nói gì, mắt thoáng nheo lại,

Hắn vừa ở Han Kaem Sae cúi đầu trong nháy mắt, tựa hồ thấy nàng vành mắt. . . Đò lên?

Cái này tình huống gì? Chính là không cho nàng mang khẩu trang mà thôi, sẽ khóc? Xem ra, cũng còn là cái tình huống thật phức tạp nữ sinh.

Han Woo nháy mắt một cái, trầm tư một trận, nhìn một chút cúi đầu vẫn không dám nhìn hần Han Kaem Sae, sau đó vừa nhẹ nhàng gõ bàn một cái, nói rằng: "Tan học tới tìm ta một tý, thì lúc trước Hán ngữ lão sư ở đang lúc đại trong phòng làm việc. Hiện tại, hảo hảo làm ta an bài sự tình, làm xong, ngươi có thể làm chuyện của mình."

Trường học lớn như vậy, Hán ngữ lão sư đương nhiên không chỉ một, trường học bả Hán ngữ lão sư thống nhất an bài ở một gian đại trong phòng làm việc, Jin Hyun trước thuận lợi nã sách giáo khoa thời gian thì mang Han Woo đi qua.

Han Kaem Sae nghe được Han Woo lời của, yên lặng gật đầu, ngồi xuống, đem mình trước viết viết về một chút tờ giấy kia thu được trong bao, đón lại lần nữa rút ra hé ra, vùi đầu viết.

"Nga, được rồi."

Nói những thứ này sau, Han Woo mới nhớ tới bản thân tới được mục đích chủ yếu, bả trong tay thẻ học sinh bỏ lên trên bàn, "Học sinh của ngươi chứng minh, ta ở trên đường nhặt được."

Han Kaem Sae ngẩng đầu nhìn một chút trên bàn thẻ học sinh, vội vã đem chộp trong tay, trong kinh ngạc mang theo một điểm hoảng loạn địa nhìn Han Woo liếc mắt, ngay sau đó vừa đứng lên đối với Han Woo yên lặng bái một cái.

Han Woo thật sâu nhìn Han Kaem Sae liếc mắt, gật đầu, cũng không nói gì, sau đó thì xoay người đi đi trở về.

Nhưng Han Woo không biết là, khi hần xoay người lúc rồi đi, cúi đầu Han Kaem Sae đột nhiên lặng lẽ ngẩng đầu liếc hần liếc mắt, cặp mắt đẹp giữa tựa hồ lóe ra nói không rõ sở thần tình. . .

Han Woo tiết 1: Khóa an bài đông tây trên thực tế rất rộng dung, mau nhân gần mười phút thì làm xong, chậm có lẽ sẽ nhiều nhân cũng không sai biệt lắm ba mươi phút thì tốt rồi, đợi được không sai biệt lắm đã qua nửa tiết khóa thời gian, cả lớp đều đã viết xong, Han Woo đã thu bắt đầu, mình ở trên bục giảng phê duyệt trừ, để cho các tự học.

Có lẽ là Han Woo hình tượng đáp nặn rất coi như thành công, kế tiếp nửa tiết tự học lớp học đều đình an tĩnh, thỉnh thoảng có chút thật nhỏ thanh âm, Han Woo cũng không để ý tới.

Nhìn trong tay từng cái viết chính tả, Han Woo đối với những học sinh này tổng thể xoay ngang toán là có một cái đại khái nhận thức, hần thậm chí còn từ đó lấy ra mười mấy đối với Hán ngữ thư tịch xem rốt cuộc tương đối rộng hiện lên học sinh.

Chẳng quá, trong đó để cho hần kinh ngạc còn là cái kia kêu Han Kaem Sae nữ sinh.

Nàng viết chữ Hán không chỉ có không giống những học sinh khác như vậy trúc trắc, cứng nhắc, nhưng lại mang theo một loại xinh đẹp phong cách, chủ yếu nhất là, nàng cứ nhiên đem 《 luận ngữ 》 án trình tự viết chính tả xuống tới, thẳng đến bả hé ra chỉ chính phân hai mặt viết đầy, đồng thời viết ra hoàn đều tăng thêm cận kề chú giải.

Phối hợp của nàng viết chính tả, hơn nữa nàng có điểm đặc thù tên, Han Woo rất xác định cái này kêu Han Kaem Sae nữ sinh sẽ nên xa xa không ngừng những thứ này, điều này làm cho Han Woo đối với chính hần một có điểm thần bí nữ học sinh càng ngày càng cảm thấy hứng thú.

Chương tan học hưởng sau, Han Woo cũng không lời vô ích, hoa điểm danh học sinh dặn dò một cái tiết khóa bắt đầu cho hắn hé ra điểm danh biểu, sau đó liền trực tiếp vỗ tay tuyên bố tan lớp.

Han Woo ra phòng học sau cũng không có trực tiếp về nhà, mà là đi trước Jin Hyun ký túc xá.

Hắn hẹn Han Kaem Sae, đồng thời hắn còn có một chút viết chính tả chưa xem xong, đương nhiên, đang làm những thứ này trước, hắn muốn tìm Jin Hyun trước tìm hiểu một chút tên này kêu Han Kaem Sae nữ sinh đích tình huống.

Nói thật đi, ngay cả Han Woo mình cũng có chút kinh ngạc tại sao mình hội đối với cô nữ sinh này chuyện tình để bụng, bởi vì ... này trên thực tế và Han Woo hành sự chuẩn tắc không quá như nhau.

Han Woo đối với cùng mình không có thân cận quan hệ người thì rất lạnh nhạt, Han Woo sợ phiền phức, Han Woo đáng ghét lãng phí thời gian, những thứ này quả thực đều là của hắn hành sự chuẩn tắc, thế nhưng, tại đây ta chuẩn tắc trước, Han Woo ngực có cái tiêu chuẩn cao nhất.

Theo tim của mình.

Tất cả chỉ cần là trong lòng mình chuyện muốn làm, mặc kệ nó đến tốt cùng là không phải là lãng phí thời gian, có lẽ không có chút ý nghĩa nào, Han Woo đều trở lại làm, đây là hắn vì mình trước ngăn ngừa nhân sinh tìm được duy nhất lạc thú.

Sở dĩ Han Woo trước khắc phục trong lòng của mình vấn đề mới có thể như vậy quyết, bởi vì hắn còn chưa nói phục tim của mình.

Một bộ này tùy tâm sở dục tiêu chuẩn hiện tại vẫn là Han Woo sở thừa hành, hắn muốn đi lý giải cái này kêu Han Kaem Sae nữ sinh, hắn thì đi làm, cái này chính như hắn muốn trở thành Kim Ji Woo, hắn muốn trở thành Kim Ji Woo như nhau, hắn cũng đi làm.

...

"Han Kaem Sae?"

Jin Hyun ngẩng đầu có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua Han Woo, sau đó hình như nghĩ tới điều gì như nhau, gật đầu, mở miệng nói rằng: "Ta đảo đã quên, nàng bây giờ là Hàn lão sư đệ tử của ta. Đối với cô nữ sinh này, ta có chút ấn tượng, thành hiệu trưởng cũng biết nàng."

Sung Ah In lão nhân kia cũng biết?

Han Woo hơi hơi nhíu mày sao, nhưng không nói chuyện.

"Cô nữ sinh này tình huống tương đối đặc thù, trước đây người nhà của hắn tìm được rồi hiệu trưởng, xin nhờ hắn làm hé ra Seoul đại học sử thượng tờ thứ nhất không cần ảnh chụp thẻ học sinh." Jin Hyun để cây viết trong tay xuống, trầm ngâm một chút, đại khái là ở trong lòng cân nhắc một chút ngôn ngữ, đón hồi đáp.

"Tình huống đặc thù? Thế nào đặc thù?" Han Woo nhíu mày một cái hỏi.

"Lại nói tiếp cái này kêu Han Kaem Sae nữ sinh thật đúng là đáng tiếc, " Jin Hyun cầm lấy làm công chén trà trên bàn uống một ngụm, thoáng thờ dãi, "Nàng ở trường học thành tích tương đương ưu tú, tính cách hình như cũng không sai, chính là. . . Khuôn mặt, có chút vấn đề."

"Khuôn mặt?"

"Đối với, trên mặt của nàng có một khối lớn như vậy hồng ban, " Jin Hyun vươn tay so một cái khoảng chừng một cái bánh bao lớn nhỏ quyền, "Ta và thành hiệu trưởng trước đây thấy cũng lại càng hoảng sợ, nữ sinh trên mặt trường loại vật này thật đúng là. . . Sở dĩ, suy nghĩ đến cô gái lòng tự trọng, thành hiệu trưởng thì đồng ý người nhà nàng yêu cầu, làm hé ra không cần ảnh chụp thẻ học sinh."

"Hồng ban?" Không biết vì sao, Han Woo nghe được "Hồng ban" cái từ này sau, trên mặt tựa hồ hiện lên một tia nét mặt cổ quái, "Có đúng hay không một khối nhan sắc đỏ sậm viên ban?"

"Đúng là viên ban, chẳng quá, là cạn màu đỏ." Jin Hyun kinh ngạc nhìn Han Woo liếc mắt, đón hồi đáp.

Nghe được Jin Hyun trả lời sau, Han Woo ngẩn người, lập tức bỗng nhiên có chút gấp rút hỏi: "Trần bí thư trước người thấy Han Kaem Sae mặt của là lúc nào?"

"Thời giờ gì. . . Cũng không lâu, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) ba năm trước đây nàng mới vừa vào học thời gian đi." Jin Hyun suy nghĩ một chút nói rằng.

"Ba năm trước đây. . ."

Han Woo nháy mắt một cái, ánh mắt có chút xuất thần, không biết ngực đang suy nghĩ gì.

"Lẽ nào. . ."

Jin Hyun thấy Han Woo biểu tình, hình như nghĩ tới điều gì, "Hán lão sư trong cùng có người trưởng loại này hồng ban?"

"A? Nga nga, hình như. . . Đúng là, bất quá ta cũng không xác định có phải là giống nhau hay không bệnh. Như vậy, ta thì trước."

Han Woo phục hồi tinh thần lại, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, ánh mắt bỗng nhiên trở nên có chút thâm trầm, trầm ngâm một chút, sau đó liền trực tiếp hướng Jin Hyun mở miệng cáo từ.

"Tốt. . . Người đi đi."

Thấy Han Woo biểu tình, Jin Hyun tựa hồ cảm giác mình khiến cho Han Woo không tốt nhớ lại, vội vã đáp trả lời một câu, trên mặt hoàn mạng theo một điểm ấy vậy.

Han Woo cũng chú ý tới Jin Hyun trên mặt ấy vậy, đối với hắn cười cười, sau đó thì xoay người ly khai.

Đi ở đi phòng làm việc của mình trên đường, Han Woo có chút xuất thần địa nhìn về phía trước, cũng không đi đường ông dẫn thượng này lên lên đang nhìn học sinh của mình, chỉ là lảng lảng đi trên đường, biểu tình phức tạp giữa lại mang một điểm không rõ mờ mịt, không biết rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

Mà qua một lúc lâu sau, Han Woo mới tỉnh ngộ như nhau dần dần phục hồi tinh thần lại, hắn đầu tiên là thấp liễm suy nghĩ liền đứng tại chỗ suy nghĩ một chút, đón ngang đầu xa xa nhìn thoáng qua phòng làm việc của mình chỗ ở phương hướng, trong mắt bỗng nhiên lộ ra một loại hình như quyết định cái gì, nhưng lại có giờ thần bí không rõ thần tình. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngư Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Kỳ quái hẳn

Chờ Han Woo đi tới Hán ngữ lão sư phòng làm việc thời gian, Han Kaem Sae đã đứng ở bên trong đợi phòng chừng có một hồi.

Thấy Han Woo đi đến, trong phòng làm việc vài tên Hán ngữ lão sư đều đối với Han Woo hữu hảo cười cười.

Jin Hyun mang Han Woo tới thời gian đã dùng một câu nói giới thiệu qua, đối với Han Woo cái này để cho hiệu trưởng bí thư tự mình lãnh đạo con người mới, hơn nữa còn trẻ như vậy, sở hữu còn lại Hán ngữ lão sư tất cả đều áp dụng kính nhi viễn chi thái độ, không tiếp cận cũng không làm bất hòa.

Đối với những lão sư này thái độ, quay về với chính nghĩa Han Woo là cảm giác thật không tệ, với hắn mà nói vừa lúc, đỡ phải phiền phức.

Đối với các lão sư khác đáp lại địa cười cười, Han Woo ý bảo Han Kaem Sae theo bản thân vào phòng làm việc phòng trà, cũng chính là nói chuyện phiếm thất.

Vào nói chuyện phiếm thất sau, Han Woo liền mạng theo Han Kaem Sae ngồi xuống trên ghế sa lon, hai người ngồi đối diện nhau, sau đó hắn nhấn chốt mở cấp nước hồ châm nước, biên cầm siêu tay của bà vừa nói đạo: "Và ta nói một chút tình huống của người đi."

"Lão sư, cái gì... Tình huống gì?"

Han Kaem Sae co quắp ngồi ở Han Woo đối diện, hai tay và hai chân thu rúc vào một chỗ, còn là cúi đầu, một bộ căn bản không dám khán Han Woo hình dạng.

"Tình huống trong nhà, người tình huống của mình, " Han Woo trang hảo nước, nhấn đun nóng, ngừng đầu thần nhiên nhìn Han Kaem Sae liếc mắt, "Đều nói đi."

Han Woo lời của nghe hãy cùng tra hộ khẩu như nhau, Han Kaem Sae nghe vậy thoáng ngừng đầu có điểm kinh ngạc nhìn hắn một cái, đón vừa cấp tốc cúi đầu, do dự một chút, còn là đành hoàng hồi đáp: "Trong, phụ mẫu đều qua đời, bây giờ cùng ngoại công bà ngoại cư trú, không có những thân nhân khác."

Nghe được Han Kaem Sae lời của, Han Woo đang chỉnh lý trà cụ tay của vì không thể xét địa dùng một chút, sau đó nhìn cũng không nhìn Han Kaem Sae mà hỏi thăm: "Tên của người không quá tượng hàn danh, trong nhà có nhân hội Hán ngữ? Có lẽ, người là giữa hàn lẫn lộn máu?"

"Đối với."

Han Kaem Sae vẫn cúi đầu, làm cho thấy không rõ trên mặt hắn rốt cuộc là biểu tình gì, chẳng quá thanh âm nhưng thật ra thật trấn định, "Ba ba là người Trung Quốc, mẹ mẹ là người Hàn, tên của ta là ba ba khởi."

"Trước đây ở đâu sinh hoạt?"

"Hai tuổi trước đây ở tại Trung Hoa Trung Quốc, hai tuổi thời gian ba ba mẹ mẹ qua đời, gia gia nãi nãi đã sớm mất, đã bị ngoại công bà ngoại nhận được Hàn quốc ở."

"Còn có thể dùng Hán ngữ giao lưu sao?"

Han Woo bỗng nhiên chuyển dùng Hán ngữ nói một câu.

Nghe được Han Woo lời của, Han Kaem Sae thấp đầu giật giật, không biết là kinh ngạc Han Woo lưu loát Hán ngữ còn là kinh ngạc yêu cầu của hắn, một lát sau, nàng có chút gián đoạn nhưng cắn chữ tình tường dùng Hán ngữ nói rằng: "Nhưng... Có thể, ngoại công từ nhỏ đã ở dạy ta Hán ngữ."

"Kỳ thực trước ta đã đụng tới người, nga bắt, người đụng tới ta đã hai lần người biết không?"

"Biết."

"

Han Kaem Sae gật đầu, cảm giác đầu hình như thấp hơn.

"Biết?"

Lần này Han Woo đảo là có chút kinh ngạc.

"Đối với, ta đụng phải lão sư hai lần, một lần ở trên đường, một lần thì đang đi học trước trong hành lang."

"Người nên hai lần cũng không thấy mặt của ta đi?"

"Ta nhớ kỹ tiếng của lão sư."

Nghe được Han Kaem Sae trả lời, Han Woo nhận nhặt gật đầu, nói một câu "Trí nhớ không sai", cũng không biết có tính không khích lệ.

Han Kaem Sae lại cúi đầu trầm mặc không nói.

"Và ta người nói một chút vừa đang làm gì đi."

Ngay bầu không khí tựa hồ phải rơi vào trầm mặc thời gian, Han Woo đoạn chánh một tý tư thế ngồi, vừa tiếp theo nói nhất cú.

Lần này Han Kaem Sae cuối cùng cũng có phản ứng, thân thể của hắn vì không thể xét địa run lên, nửa ngày cũng không có toát ra một chữ đi ra, vẫn trầm mặc.

Han Woo cũng không nóng nảy, tựa ở chỗ ngồi biểu tình lạnh nhạt nhìn Han Kaem Sae.

"Ta... Ta nghĩ làm diễn viên."

"Diễn viên?"

"Đối với, ta... Ta ở khóa thượng viết này, chính là một ít tương đối danh công ty giải trí."

"Vì sao nghĩ làm diễn viên?"

Han Woo trên mặt đạm mạc biểu tình không có thay đổi gì, dùng cái nhíp xốc lên một cái chén trà rửa một chút.

"... Nhân... Bởi vì qua đời mẫu thân mong muốn ta làm diễn viên."

"Ba!"

Han Kaem Sae lại càng hoảng sợ, vội vã nhìn lại, lúc này mới phát hiện, nguyên lai Han Woo mang theo chén trà đập đầu đến rồi trên bàn trà, nàng thoáng ngấm Han Woo liếc mắt, phát hiện sắc mặt của hắn tựa hồ có điểm sai.

"Tiểu Vũ a, nếu như người là một nữ hài tử thì tốt rồi, mẹ mẹ nhất định phải để cho người làm diễn viên, đương đại minh tinh! Ai, thực sự là, chúng ta tiểu Vũ lớn lên thật xinh đẹp..."

Han Woo sắc mặt của chẳng biết tại sao tựa hồ có vẻ có điểm âm trầm, cũng không đi thu thập cái kia rơi xuống chén trà, mà là cúi đầu nhìn dưới mặt đất, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Han Kaem Sae nhìn Han Woo biểu tình biến hóa, tựa hồ sợ đến không nhẹ, nhanh lên vừa cúi đầu, cái gì cũng không dám nói.

Qua một lúc lâu, Han Woo mới dần dần phục hồi tinh thần lại, hấn ánh mắt dừng lại ở cúi đầu Han Kaem Sae trên người, nhân thân hình như hoảng hốt một tý, sau đó, hấn đột nhiên mở miệng hỏi một câu rất kỳ quái lời của.

"Yêu mến hắc sắc còn là bạch sắc?"

"A... A?"

"Yêu mến hắc sắc còn là bạch sắc?"

"Nga, nga... Hắc sắc."

"Thích gì nhất thực vật?"

"Chiên, chiên bánh mật."

"..."

Nghe được Han Kaem Sae thích nhất thực vật là chiên bánh mật thời gian, Han Woo dừng lại một chút, dưới hai tay ý thức cảm, nhìn Han Kaem Sae liếc mắt, vừa hỏi một câu: "Nếu như sanh con lời của yêu mến cậu bé còn là nữ hài?"

"A? !"

Han Woo kỳ ba vấn đề rốt cục để cho Han Kaem Sae kinh ngạc rất ngẩng đầu lên, ngay sau đó nàng liền thấy Han Woo lúc này trương đậm nhiên đến có thể nói là mặt không thay đổi khuôn mặt, hiển nhiên nàng tịnh không có nghe lầm.

Đôi mắt sáng tương đương nghi ngờ nhìn một chút Han Woo, Han Kaem Sae do dự một chút, sau đó vẫn thành thật trả lời đạo: "Nam... Cậu bé."

"Vì sao?"

"Bởi vì... Bởi vì yêu mến nhi tử."

Bởi vì... Yêu mến nhi tử...

Han Woo hít một hơi thật sâu, nhu liễu nhu khuôn mặt, sau này ngửa đầu tựa ở chỗ ngồi, nhìn bạch rất có chút chói mắt trần nhà, mặt không thay đổi lại không biết đang suy nghĩ gì.

Chẳng quá lần này, Han Woo thật không có trầm mặc lâu lắm, rất nhanh thì lại có động tĩnh, hấn ngửa đầu nói rằng: "Một vấn đề cuối cùng, có thể hay không để cho ta nhìn người một chút mặt của?"

Đợi một hồi, không có có bất kỳ đáp lại nào.

Han Woo cai đầu dài rũ xuống, đối diện thượng một đôi mắt đục đồ ngẫu đôi mắt sáng, Han Kaem Sae tọa đối diện với hấn, thân thể tựa hồ đang nhẹ nhàng run rẩy, một đôi tay chặt nắm chắc thành quyền rúc vào một chỗ, thay đổi trước sợ hãi, không nhường chút nào địa nhìn Han Woo thâm thúy con người đen, mở miệng hỏi một câu: "Người... Biết mặt của ta... Có cái vật kia sao?"

Thanh âm hoàn toàn không thể so trước dễ nghe, thậm chí có ta khăn khăn và run.

"Biết."

Han Woo lãnh đạm nhìn Han Kaem Sae.

"Vậy người hoàn..."

"Ta thì vấn, người, có nhường hay không ta xem?"

Han Woo không khách khí chút nào cắt đứt thiếu nữ nhanh muốn khóc lên thanh âm của, trên mặt biểu tình lúc này đã gần như lạnh lùng.

Han Kaem Sae ngây ngẩn cả người, nàng nhìn biểu tình lạnh đến tượng thiết vậy Han Woo, nước mắt rất nhanh tràn đầy viền mắt, nhìn Han Woo trong ánh mắt thậm chí có giờ oán hận.

Han Woo cứ như vậy hồ hững và thiếu nữ nhìn nhau, cũng không có lần thứ hai ra giục, cứ như vậy yên lặng nhìn nàng, đang chờ thiếu nữ tuyển trạch.

Thời gian trôi qua thật lâu, ngay cả phía ngoài các sự phụ cũng không khi có chút ngạc nhiên địa nhìn về phía ở đây, tò mò nhìn bên trong một nam một nữ như vậy đối diện địa ngồi, hình như cũng không có đang nói cái gì, bầu không khí đỉnh kỳ quái.

Han Woo giật giật thân thể, vừa quét một vòng Han Kaem Sae đỏ lên hai mắt, tựa hồ kiên trì rốt cục đã tiêu hao hết, cũng không nói cái gì, đứng dậy.

"Ca."

Ngay tại lúc này, một tiếng rất nhỏ nhưng rất rõ ràng tiếng kim loại vang lên.

Han Woo vô ý thức quay đầu nhìn lại, con người nhất thời hơi hơi co rụt lại.

Ở trong tầm mắt của hắn, Han Kaem Sae vươn tay đến rồi sau đầu, tựa hồ đang mở tróc cái gì!

Hơi hơi trát liểu trát hơi khô sấp ánh mắt của, Han Woo nhãn thần phức tạp nhìn Han Kaem Sae liếc mắt, đón không có lập tức ngồi trở lại đi, mà là đi tới nói chuyện phiếm thât vài lần trong suốt thủy tinh trước, bả mệnh kéo lại đến, sau đó mới xoay người ngồi về chỗ ngồi.

Ở Han Woo yên lặng nhìn soi mói, Han Kaem Sae dùng tay run rẩy chậm rãi bắt lại cố ý dính chế dùng kim chúc trừ cố định khẩu trang.

Chậm rãi đập vào mi mắt, là hé ra thập phần gương mặt xinh đẹp, mặt trái xoan, mặt mày như tranh vẽ, tinh tế khéo léo mũi, hai mảnh hồng nhuận thần biệ hình như cây anh đào cánh hoa như nhau, mềm mại mà mỹ lệ, thế nhưng, như vậy mỹ lệ lại bị một khối xúc mục kinh tâm hồng ban phá hủy!

Hồng ban trình viên hình, nhan sắc ngược lại không phải là Jin Hyun trước nói thiên hồng sắc, nhưng là là một loại tương đối kém cỏi màu đỏ, quay về với chính nghĩa ngay cả đỏ tươi cũng không tính.

Han Kaem Sae cắn ngân nha, ánh mắt nhìn về phía địa phương khác, tựa hồ không muốn nhìn thấy Han Woo trên mặt biểu tình.

Thế nhưng, qua một lúc lâu, Han Woo đều không có gì động tĩnh, Han Kaem Sae lúc này mới có chút do dự hơi hơi nhìn lại, mà cái này vừa nhìn, nàng lập tức sững sốt một chút.

Bởi vì Han Woo trên mặt cũng không có trước đây những người đó thấy trên mặt mình hồng ban khi ghét hoặc là cái loại này Han Kaem Sae nghĩ là giả vờ về tiếc hận, cũng không có cau mày tỉ mỉ quan sát đến trên mặt hắn hồng ban, mà chỉ là mặt không thay đổi nhìn nàng, chính là, nhãn thần... Tựa hồ có điểm hoảng hốt?

Lại một lát sau, Han Kaem Sae hai tay chặt siết chặt, rốt cục nhin không được quay lại tiếng Hàn nói rằng: "Ngài... Nhìn kỹ sao?"

Trong thanh âm mơ hồ mang theo giờ khóc nức nò, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thế nhưng Han Woo tịnh bất vì sở động, ánh mắt của hắn rốt cục giật giật, thần nhiên nhìn Han Kaem Sae liếc mắt, nhưng không có lên tiếng.

Han Kaem Sae có chút nghi ngờ nhìn một chút mặt không thay đổi Han Woo, qua vài giây sau tựa hồ mới hiểu được cái gì, dường như thụ khí dễ tiêu cô nương như nhau ủy khuất nhìn Han Woo liếc mắt, đón vì không thể xét địa biết nổi lên miệng, kế tục sửa dùng Hán ngữ nói rằng: "Ta... Ta có thể đội khẩu trang sao?"

"Không thể."

Han Woo trực tiếp lãnh cứng rắn địa trả lời một câu.

Han Kaem Sae ngẩn ra, đón trong hốc mắt vừa tràn đầy nước mắt, lần này trên mặt của nàng tràn đầy ủy khuất thần tình.

"Ta... Ta có một trường bối, nàng trời sinh trên mặt có một khối hình tròn hồng ban."

Han Woo thanh âm của lần thứ hai truyền tới, mà hắn lần này nói nội dung lại làm cho Han Kaem Sae triệt để ngây dại.

Qua một lúc lâu, Han Kaem Sae mới hồi phục tinh thần lại, nàng bất khả tư nghị nhìn một chút trước mặt mình vẫn như cũ mặt không thay đổi Han Woo, dùng có chút thanh âm run rẩy tiểu tâm dục dục nói rằng: "Nàng..."

"Nàng qua đời."

Han Woo trực tiếp tiếp một câu.

Trong nháy mắt, Han Kaem Sae sắc mặt trắng nhợt, trong ánh mắt thậm chí lộ ra một điểm tỉnh mạch.

"Bởi vì cái khác bệnh qua đời."

Thoáng cái không hiểu có loại từ địa ngục trở lại thiên đường cảm giác, Han Kaem Sae cắn môi một cái, vô ý thức hung hăng trừng Han Woo liếc mắt.

Han Woo đảo như là không có chú ý tới mình vừa "Ác liệt" hành vi, hắn nhàn nhạt nhìn có chút giận dữ Han Kaem Sae liếc mắt, trong miệng nói ra nhất cú làm Han Kaem Sae đầu óc trực tiếp chỗ trống lời của.

"Ta, mới có thể chữa cho tốt người."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Nàng

12 tháng 2 ngày.

Ánh nắng sáng sớm xuyên thấu qua cửa sổ lười biếng tạt vào nhà nội, chiếu vào đang trước bàn ăn bận rộn Han Woo trên người.

Ở Han Woo trước mặt của chính bày một chén oản nhan sắc kỳ quái vật thể không rõ, có khi là phẩn, có trình hồ trạng, có còn lại là dịch thể.

Han Woo không phải là đang làm điểm tâm, đây là Han Woo chuẩn bị cho Han Kaem Sae thuốc.

Trước hần không có hay nói giỡn, hần thực sự có thể trị hết Han Kaem Sae, bởi vì... Mẫu thân hần.

Hàn mẫu giống như Han Woo, trời sinh có lưỡng chủng bệnh, một loại trí mạng, cũng chính là dẫn đến nàng qua đời bệnh, Tiên Thiên tính bệnh tim, rất nghiêm trọng, vẫn trị không hết. Ngoài ra còn có một loại không nguy hiểm đến tính mạng, cũng chính là giống như Han Kaem Sae, trên mặt trưởng một khối hồng ban.

Không sai, Hàn mẫu trên mặt cũng có loại này hồng ban, từ sinh ra thì có, loại bệnh này kỳ thực tính không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng ở Han Woo trong trí nhớ, Hàn mẫu bình thường nói tới phải nàng mệnh, trái lại chính là cái này bệnh.

Địa phương nào bất hảo trường, không phải là mặt dài thượng, hoàn lớn như vậy một khối, Hàn mẫu sau hội đương da khoa bác sĩ cũng là bởi vì nguyên nhân này.

Đối với nghiệp dư nữ tính mà nói, đây quả thực là cả đời cấp ác mộng.

Sở dĩ ở Han Woo trong trí nhớ, Hàn mẫu chưa từng có vi buồng tim của mình bệnh phát sầu qua, trái lại luôn quay cái gương thờ dài thờ ngắn.

Nàng khi đó coi như tốt, nếu như đổi lại lúc còn trẻ, mới vừa sinh Han Woo lúc ấy, các loại hậu sản di chứng, Han Woo ấn tượng đặc biệt khắc sâu chính là, khi còn bé Hàn phụ đã từng ôm hần đã nói với hần, mới vừa sinh hần lúc ấy, Hàn mẫu thậm chí không dám bảo hần, sợ bản thân hủ được hải tử...

Ở sinh Han Woo trước, Hàn mẫu vẫn tận sức nên giải quyết nàng cái bệnh này, mà sinh Han Woo sau Hàn mẫu nghiên cứu thời gian thì thiếu, ngoại trừ chiếu cố hần, kiểm tiền, nàng càng nhiều hơn, ngược lại là hướng khoa chính hình và thần kinh nội khoa bào.

Chẳng quá ở nàng qua đời mấy năm trước, nàng còn là rốt cục nghiên cứu ra phương án trị liệu, cái này Han Woo là ở chính lý cha mẹ di vật chính là ở Hàn mẫu lưu lại trong bút ký thấy, phương án trị liệu cũng ở phía trên.

Hàn mẫu vẫn cho rằng bệnh của mình kỳ thực cũng là một loại biến dị bệnh, tùy một loại bệnh ngoài da "LE", cũng chính là "Hồng ban mụn nhọt" biến dị tới.

Nó tổng thể đặc thù có rất nhiều và bản trạng hồng ban mụn nhọt là giống nhau, thế nhưng, không đồng dạng như vậy nơi ấy cũng có rất nhiều, đầu tiên, nó không mở rộng, cũng sẽ không ở địa phương khác dài ra lại, lại càng không có bệnh gì thay đổi, thứ nhì, nó tuy rằng không mở rộng, thế nhưng theo bệnh tình chuyển biến xấu, nhan sắc hội từ từ làm sâu sắc, da tổn hại trình độ cũng sẽ càng ngày càng nghiêm trọng, chờ đến ám hồng sắc thời gian, thậm chí da hội hoàn toàn thối rữa, cũng liền triệt để trị không hết.

Hàn mẫu nghiên cứu ra phương án trị liệu thời gian đã là đồ sộ, cho nên hần tân tân khổ khổ nhiều năm như vậy nghiên cứu ra được gì đó rốt cuộc vẫn không thể nào giải quyết vấn đề của nàng, chẳng quá hiệu quả trị liệu Hàn mẫu là thử qua,

Tuy rằng trị không hết nàng, thế nhưng chỉ ít có thể để cho da của nàng không đến mức đến thối rữa trình độ.

Đội được Hàn phụ Hàn mẫu sau khi qua đời đã nhiều năm, Han Woo mới phát hiện Hàn mẫu lưu lại bút ký, mặt trên ghi lại một loại thuốc mỡ cách làm, cũng chính là chữa cho tốt loại này đặc thù bệnh cần dùng đến thuốc.

Han Woo vốn là dự định xem qua coi như, thế nhưng, hần ở bà bút ký thả lại chỗ cũ thời gian bỗng nhiên suy nghĩ một chút, vẫn là đem phương thuốc công xuống tới, rốt cuộc là mẫu thân hần nỗ lực nhiều năm thành quả, hần bắt trông cậy vào đồ chơi này có thể phải thượng cái gì công dụng, bất quá là không muốn để cho mẫu thân lưu lại đông tây tiêu thất mà thôi.

Chẳng quá, Han Woo thế nào cũng không nghĩ ra, hần thật sự có dùng tới cái này phương thuốc một ngày đêm.

"Ba!"

"Hô —— "

Han Woo cầm trong tay điều phối oản để xuống, có chút phiền táo địa trường phun ra một hơi thở, đón xoay người đi tới bên cạnh đình viện trong.

Han Woo biết thự là tự mang một cái đình viện, cũng không có vật gì vậy, chính là vườn hoa cộng thêm một bộ cái bàn mà thôi, những thứ này bụi hoa không nhân sửa chữa, nhưng thật ra ngoài ý muốn lớn lên rất tươi tốt, ở như vậy vào đồng trong bằng thêm vài phần sinh cơ.

Han Woo đi tới đình trong viện thời gian, ánh dương quang chính thịnh, hẩn híp mắt một cái, tìm một cái tương đối râm mát nơi ấy ngồi xuống, cũng không quản trên mặt đất cứ bất cứ.

"Hô —— "

Ngẩng đầu híp mắt nhìn một chút có chút chói mắt bầu trời, Han Woo xoa xoa khuôn mặt, vừa thở phào một cái.

Hắn hôm qua kỳ thực chính là làm khó Han Kaem Sae.

Đương hôm qua Han Woo biết được lại có một nữ hài tử và mẫu thân mình như nhau có đồng dạng quái bệnh, hẩn phản ứng đầu tiên là —— mình có thể giúp nàng.

Cái phản ứng này rất bình thường, đệ nhất Han Kaem Sae là học sinh của mình, hơn nữa nàng vậy cũng là cùng mình hữu duyên, sở dĩ Han Woo vô ý thức sinh ra ý niệm như vậy cũng coi như chuyện đương nhiên, đệ nhị, cái này cũng có thể chứng minh một tỷ, mẫu thân mình tần tần khổ khổ nghiên cứu ra được gì đó là có giá trị.

Thế nhưng, đương Han Woo đi trước phòng làm việc thời gian, hẩn vừa dần dần thay đổi chủ ý, hẩn nghĩ tới qua đời mẫu thân còn có Han Kaem Sae.

Han Woo trong trí nhớ đối với Hàn mẫu tối ấn tượng khắc sâu chính là... Mẫu thân bình thường mang một cái khăn che mặt.

Ở Han Woo trong trí nhớ, mẫu thân cho dù là đang đối mặt hẩn thời gian cơ bản đều là mang cái khăn che mặt, mãi cho đến nàng qua đời mới thôi, thế cho nên Han Woo nếu như không tìm được mẫu thân lưu lại quyền sở kia lời của, hay là hẩn căn bản hoàn toàn nghĩ không ra mẫu thân trên mặt nguyên lai là như vậy.

Sau đó hẩn liền không nhận được liên tưởng đến Han Kaem Sae, nàng so với mẫu thân trẻ tuổi hơn, hơn nữa nàng cũng so với mẫu thân hạnh phúc hơn. Chỉ ít nàng còn có được cứu trợ, nàng còn có chiếu cố người nhà của hẩn, nàng trải qua đông tây mẫu thân đều trải qua, mà mẫu thân trải qua, nàng hoàn toàn chưa chắc có bị qua.

Sở dĩ, hẩn dựa vào cái gì?

Dựa vào cái gì phải bỏ mẫu thân mình truy cầu suốt đời mà không rất gì đó, khinh địch như vậy địa cho người khác? ! Nàng dựa vào cái gì? !

Chỉ bằng nàng và mình về điểm này mong duyên phận? Chỉ bằng nàng là học sinh của mình? Còn là bằng nàng bị qua này cực khổ?

Sở dĩ ngày hôm qua Han Woo là cố chấp thả không thể nói lý, hẩn ký nghĩ bản thân nên bang đáng thương này cô nương, nhưng hẩn vừa không muốn cứ như vậy, khinh địch như vậy mà đem hạnh phúc ban cho nàng.

Vì vậy, hẩn đối với nàng làm một cái khảo thí.

Khảo thí chính là Han Woo vấn Han Kaem Sae những vấn đề kia, thế nhưng cũng bao quát Han Kaem Sae tự thân biểu hiện, có thể nói, nếu như hôm qua Han Kaem Sae trước biểu hiện thoáng để cho Han Woo không hài lòng, hẩn thậm chí sẽ không cho nàng trả lời những vấn đề kia cơ hội, trực tiếp rời đi.

Mà này nếu nói khảo thí vấn đề, đồng dạng là tràn đầy Han Woo cố chấp, bởi vì bọn họ đáp án đều là duy nhất.

Hàn mẫu yêu mến hắc sắc, liên đới Han Woo cũng yêu mến, Hàn mẫu thích ăn nhất gì đó chính là chiên bánh mật.

Không sai, chính là chiên bánh mật, về điểm ấy Han Woo nhớ kỹ rất rõ ràng, ở Hàn mẫu khi còn tại thế, nàng tối bình thường cho Han Woo làm chính là chiên bánh mật, sở dĩ cái này cũng hứa chính là ở Hàn quốc liệu lý giữa Han Woo quen thuộc nhất một món ăn.

Trước đây mặt lương đạo đề coi như bình thường, dù sao Han Kaem Sae coi như là một cái chân chính người Hàn, sở dĩ Han Woo cũng không phải đặc biệt ngoài ý muốn. Nhưng mà, kế tiếp lương đạo dính liền nhau đề mục, Han Kaem Sae trả lời mới chính thức để cho Han Woo cố chấp tâm dao động.

"Tiểu Vũ a, mụ mụ ở mới vừa nghi ngờ của ngươi thời gian vẫn cầu nguyện nếu như một cái cậu bé, bởi vì mẹ thích nhất con trai..."

Một hồi ồn ào nếu như nữ hài thì tốt rồi, một hồi ồn ào thích nhất cậu bé, đây là Han Woo cái kia quán quýt mà khả ái mẫu thân, ở Han Woo trong trí nhớ, mẫu thân tối đa và lời hẩn nói, chính là, "Thích nhất con trai" ...

Chẳng quá coi như là như vậy, Han Woo bất trạng thái bình thường hãy để cho hắn đưa ra sau cùng cái kia yêu cầu.

Hai chọn là, ta không biết làm bất kỳ giải thích nào, người trái lại làm, ta cho một mình người toàn bộ cuộc sống mới, người không làm, ta cũng không miễn cưỡng, người, trực tiếp rời đi.

Sở dĩ, Han Kaem Sae hôm qua sau cùng có thể có được Han Woo tán thành, thực sự có thể nói là có một nửa may mắn, nếu như nàng sau cùng không qua được ngực đạo kia khâu, Han Woo tuyệt đối sẽ không chút lưu tình địa ly khai.

Bởi vì cùng với nói Han Woo là ở quán quýt Han Kaem Sae so với mẫu thân mình cư nhiên may mắn như vậy, không bằng nói hắn không bỏ xuống được mẫu thân mình qua đời.

Han Kaem Sae xuất hiện, hoàn toàn đưa tới Han Woo chôn sâu ở ngực đối với mẫu thân chấp niệm.

Phụ mẫu qua đời thời gian, Han Woo thương ấu, hơn nữa còn có cái loại này bệnh, các loại nguyên nhân dẫn đến hắn không có thời gian đi bị thương, mà bây giờ, giống như là chậm kíp nổ hòa được như nhau, Han Woo ngực cảm tình tất cả đều bộc phát ra.

Sở dĩ, hắn quán quýt cũng là chuyện đương nhiên.

Đương nhiên, quán quýt về quán quýt, Han Woo hôm qua rốt cuộc còn là làm ra quyết định, sở dĩ hắn gọi Han Kaem Sae ngày hôm nay đến nhà mình, bất quá hắn cũng liền cho nàng một cái địa chỉ, hoàn nói một câu mình có thể trì hoãn, cái gì khác cũng không có giải thích, quay về với chính nghĩa yêu tới hay không.

"Leng keng."

Một tiếng thanh thúy tiếng chuông cửa truyền vào Han Woo trong tai, hắn ngồi dưới đất tức giận hơi hơi liếc mắt.

Không có giờ bảo hộ ý thức nha đầu, gọi nàng đến còn đến.

Nghĩ là nghĩ như vậy, Han Woo còn là đứng dậy đi mở cửa.

Vừa mở cửa, Han Woo đã nhìn thấy một đôi thấp thỏm giữa mang theo một chút mong đợi đôi mắt sáng.

"Đi ngồi bên kia, bà khâu trang hái được, ta cho người đồ thuốc, sau nửa giờ khán hiệu quả."

Han Woo thân nhiên nhìn Han Kaem Sae liếc mắt, dùng Hán ngữ nói một câu, sau đó cũng không quay đầu lại đi hướng bàn ăn.

Han Kaem Sae đứng ở cửa trù trừ một trận, khẽ cắn môi, còn là trái lại án Han Woo nói đi làm.

Hái được khâu trang sau, hình như thật lâu chưa có tiếp xúc qua không khí chính là hạ nửa khuôn mặt cảm thụ được hơi lạnh không khí, Han Kaem Sae bất an tọa ở trên ghế sa lon, một đôi đôi mắt sáng không được địa nhìn về phía ở bàn ăn mang hoạt Han Woo.

Nàng cũng không biết tại sao mình hội quý thần xui khiến kiêu khóa chạy tới nơi này, có lẽ là Han Woo hôm qua nói hắn có một trường bối cũng có loại bệnh này, để cho nàng không tự chủ được đối với hắn nói có thể trị bản thân cảm thấy một điểm tín nhiệm, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hoặc giả hứa, chỉ là nàng khát vọng có thể tìm tới một hy vọng mà thôi.

Mặc kệ thế nào, quay về với chính nghĩa nàng đã đến nơi này, hiện tại, nội tâm của nàng, chỉ có tràn đầy chờ đợi...

"Khuôn mặt nâng lên."

Han Woo cảm một chén đen sì sì gì đó đã đi tới, nàng theo lời khéo léo thoáng ngẩng đầu.

Han Woo dùng ngón tay lau một điểm đen sì sì gì đó, sau đó hướng Han Kaem Sae trên mặt hồng ban xóa đi.

Đương Han Woo đầu ngón tay va chạm vào Han Kaem Sae gò má của khi, hai người con người đều kim lòng không đậu run rẩy.

Han Kaem Sae là bởi vì đầu ngón tay băng lãnh để cho trong lòng nàng trong nháy mắt phát lên một điểm tri tới ngưng ngừng, mà Han Woo lại là bởi vì, đương đầu ngón tay chạm đến hồng ban đồng thời, hắn phảng phất thấy được trương từ lâu khi hắn trong trí nhớ mơ hồ khuôn mặt.

trương hắn thấy không rõ đáng đáp, thế nhưng trên mặt hồng ban cùng nàng âm áp đáng tuổi cười như nhau thấy được khuôn mặt.

Nếu như không phải là cô gái này, ta đều thiếu chút nữa đã quên rồi đáng vẻ của người.

Han Woo tay của dừng một chút, nhìn Han Kaem Sae ánh mắt cuối cùng là nhu hòa xuống tới.

Tam mươi phút sau.

"A! ! !"

Một tiếng cao vút đến nhận chức ai cũng có thể nghe ra tích chứa trong đó mừng như điên tiếng kêu vang vọng tính biệt thự.

Han Woo bụm cái lỗ tai, nhìn như bất đắc dĩ nhìn kích động đến ôm hân hỉ cực mà nước mắt Han Kaem Sae.

Han Kaem Sae trên mặt hồng ban cũng không có tiêu trừ, thế nhưng, nhan sắc phai nhạt, không sai, chỉ tam mươi phút, nó thì trở thành nhạt rất nhiều.

Hữu hiệu, thuốc hữu hiệu.

Han Woo chậm rãi ngẩng đầu, khoe miệng mang theo nụ cười nhàn nhạt, phảng phất xuyên thấu qua nóc nhà, xuyên thấu qua ngày đó khoảng không thấy Trương Văn Giấu ở hân ký ức chỗ sâu khuôn mặt...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Kim đồng tại đây, ngọc nữ ở đâu?

1 2 tháng 4 ngày.

"Nhân đã chọn?"

"Đối với, cuối cùng là định xuống, ngày mai chúng ta sẽ đối với truyền thông phóng xuất tin tức."

Han Woo ngồi ở trong thư phòng, trong tay cầm điện thoại di động, biên đảo kịch bản Biên Hoà Jin Soo Won thông trừ điện thoại.

"Đều là người nào?"

"Nam diễn viên chính là Ji Sung, nữ chủ diễn là Hwang Jung Eum, chính là 《 bí mật 》 CP."

Ji Sung và Hwang Jung Eum? Được rồi, vừa bản thân người không biết.

Han Woo cầm điện thoại di động mỉm cười cười, đón hướng Jin Soo Won hỏi: "Như vậy, chúng ta kịch. . . Kịch bản xem hội từ lúc nào?"

"Chúng ta phối hợp một tý các diễn viên nhật trình, định ở tại 14 ngày."

"Nhanh như vậy?"

Han Woo có chút kinh ngạc, hẳn là biết đến, Kim Tae Hee đã nói với hắn, xác định diễn viên chính sau còn cần tiến hành rất nhiều chuẩn bị công tác, thậm chí có ta đã chuẩn bị xong đông tây khả năng bởi vì cuối cùng định xuống diễn viên chính mà lại lần nữa đã tới.

"Không có thời gian, chúng ta quay chụp thời gian đã bị bắt duyên quá lâu, kịch truyền hình một tháng thời gian sẽ phát sóng, chúng ta chỉ có hai mươi mấy ngày tới quay đủ trước kỳ tập nội dung."

"Chỉ có hai mươi ngày?"

Han Woo nháy mắt một cái, hẳn tuy rằng không rõ ràng lắm phách hí giống nhau phải bao lâu thời gian, thế nhưng cũng mơ hồ nghĩ như vậy thời gian thái chạy.

"Đối với, hơn nữa người phải biết rằng bộ này kịch truyền hình chúng ta đã chuẩn bị cho tốt lâu, chỉ là kịch bản ta sáu năm trước thì viết xong."

"Sáu năm trước?"

Han Woo vừa nhìn không được kinh ngạc một chút. Hắn mấy ngày nay và Kim Tae Hee tán gẫu qua một điểm hữu quan thế nào rất tốt lý giải kịch bản nội dung đề tài của, trong đó Kim Tae Hee cũng đề cập tới, nói như vậy, kịch truyền hình kịch bản ở chụp ảnh trước tới đa cũng chỉ viết xong ký tập kịch vốn cũng không sai rồi, còn dư lại thì cũng là lớn cương, nhưng không nghĩ tới Jin Soo Won cư nhiên sáu năm trước thì viết xong 《 Kill Me, Heal Me 》 kịch bản.

"Ừ, dĩ nhiên, sau ở quay chụp trong quá trình sẽ phải tiến hành một ít sửa chữa, chẳng quá thân thể to lớn đều đã viết xong. Quay về với chính nghĩa người 14 ngày sáng sớm tám giờ đến đài truyền hình là được."

"Tốt, ta đã biết."

Han Woo gật đầu.

"Tốt, như vậy, chúng ta tới thảo luận chuyện thứ hai."

"Chuyện thứ hai?"

Han Woo hơi hơi kinh ngạc.

"Ừ, Han Woo tiên sinh."

Không biết vì sao, Han Woo đột nhiên cảm thấy Jin Soo Won giọng của trở nên rất quý dị, đả đo trứ làn điệu, thanh âm lộ ra như vậy một loại . .
Muốn cười không thể cười cảm giác.

". . . Là, làm sao vậy?"

"Ngươi có thể nói cho ta biết, bên ngoài... Là dạng gì cảm giác sao?"

". . . Cái gì bên ngoài..."

"Vậy ngươi hoàn phần bội ta đầu nhập Kim Tae Hee tiểu thư ôm ấp? !"

Jin Soo Won thanh âm của rồi đột nhiên là cao,

Hình như cực kỳ đáng về phần nộ, nhưng Han Woo thế nào thính đều nghĩ nàng ở nín cười.

Đau đầu địa sờ sờ cái trán, Han Woo cảm thấy bất đắc dĩ nói rằng: "Các ngươi lẽ nào cũng không biết Kim Tae Hee có bạn trai sao?"

"Ai ~ bạn trai mà thôi, có thể phân đi."

". . ."

Han Woo thực sự cảm giác không tốt lắm, vì sao hần đến bây giờ biết nữ tính không có mấy cái bình thường?

"Được rồi được rồi."

Tựa hồ cảm nhận được Han Woo bất đắc dĩ, Jin Soo Won rốt cục không hề trêu chọc hần, khẽ cười hỏi.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

"Ta và nàng nhận thức là bởi vì . . Nga, được rồi, ta có chuyện muốn hòa ngươi nói hạ."

"Chuyện gì?"

Jin Soo Won rõ ràng đối với Han Woo nói nói phần nửa rất bất mãn, giọng nói phát trùng mà hỏi thăm.

"Ta sau đó mỗi tuần thứ hai sáng sớm yêu cầu xin nghỉ hai mấy giờ."

"Xin nghỉ? Nếu như chỉ là kỳ mấy giờ đào không có vấn đề gì, ta có thể đáp ứng ngươi, quay về với chính nghĩa ngươi cũng không phải nam diễn viên chính, chẳng quá, ngươi tại sao muốn xin nghỉ?"

Cái gì gọi là quay về với chính nghĩa ngươi cũng không phải nam diễn viên chính. . .

Han Woo khoe miệng hơi hơi rút nhỏ, cuối cùng là cảm thụ được bát quái chi tâm được bóp chết nữ nhân phần nộ rồi, hần có chút lời hồi đáp: "Bởi vì ta phải đi học."

"Đi học? ! Ngươi mấy tuổi?"

". . ."

Han Woo được ghen một tý, bất đắc dĩ nói rằng: "Ta là lão sư."

"Lão sư? !"

Jin Soo Won thanh âm của lần thứ hai rồi đột nhiên là cao, bất quá lần này nàng không phải là giả bộ, là thật được khiếp sợ đến rồi.

"Đối với."

"Trường học nào?"

Jin Soo Won hào hứng hỏi, trong giọng nói thoáng cái tràn đầy hưng phấn, hiển nhiên đối với tin tức đột nhiên xuất hiện này rất cảm thấy hứng thú.

"Seoul đại học."

". . ."

"Học sinh, như vậy phiên trường bố là không đúng, tuy rằng ta chỉ là một ba mươi mấy tuổi tỳ tỳ."

". . . Ba mươi mấy tuổi?"

"Thoạt nhìn! !"

"Ta không có lừa ngươi."

"Phiền tử!"

". . . Ta không có lừa ngươi."

"Đừng cho là ta đơn thuần là tốt rồi phiền!"

". . ."

. . .

Và Jin Soo Won xé hơn mười phần chung, Han Woo cuối cùng là để cho nàng bán tín bán nghi tiếp nhận rồi hần xin nghỉ lý do, chẳng quá, hần và Jin Soo Won hữu quan nên Jin Soo Won số tuổi thật sự thảo luận thuộc về hoàn bại trạng thái, bất đắc dĩ, tiếp nhận rồi "Tỳ tỳ" tiếng xưng hô này. . .

Cúp điện thoại sau, Han Woo dở khóc dở cười nhìn thoáng qua điện thoại di động, sau đó thì lắc đầu, đứng dậy đi xuống lầu phòng ngủ của mình.

Vào ngọ thất sau, Han Woo từ trong góc phòng kéo ra khỏi Kim Ji Woo cái kia rương hành lý, phát hiện ở rương hành lý này trong chỉ còn dư lại Kim Ji Woo này quần áo, mà Han Woo hiện tại muốn tìm, chính là những y phục này.

Han Woo tập quán nên bả sự tinh sớm xử lý tốt, quay về với chính nghĩa nói như vậy hần cái này mười thiên còn chưa phải hội ra cửa, trừ phi là đi học có lẽ mua thức ăn, cho nên vẫn là sớm một chút quyết định đến lúc đó mặc cái gì tương đối khá, đến lúc đó trực tiếp trọn vẹn lấy ra nửa xuyên thì tốt rồi.

Han Woo không rõ ràng lắm tham gia kịch bản xem hội rốt cuộc muốn làm sao mặc, chẳng quá đại thể cũng còn là phải mặc rất trang trọng giờ đi, dù sao cũng là kịch tổ lần đầu tiên gặp mặt, sợ dĩ Han Woo ngay Kim Ji Woo trong quần áo tìm.

Kim Tae Hee cho hần chọn y phục phần lớn là thường phục, tối trang trọng chính là bộ kia tây trang đen, nhưng nói thật, Han Woo thực sự nghĩ cái kia rất giống là đi tham gia tang lễ trang phục, sợ dĩ hần đương nhiên thì toàn bộ đào thải.

Han Woo vốn là không có ý định xuyên Kim Ji Woo quần áo, bất là bởi vì cái gì tâm lý nguyên nhân, mà là bởi vì Kim Ji Woo y phục không đúng mùa.

Theo lý mà nói, Kim Ji Woo là cùng mùa từ nước Mỹ bay tới, thế nhưng, hành lý của hần trong cư nhiên tất cả đều là ta tây trang áo somi, cũng gia nhung gia hậu cái loại này, quả thực có thể nói là thanh lương. Han Woo phát hiện ở hội tưởng một chút, mình làm lần đầu tại nạn xe cộ thời gian mặc hình như cũng là tây trang, nếu như hần khi đó không có bỏ ra ngoài, thì là xe không nổ tặc, hần bị nhốt ở trong xe phòng chừng cũng đông cứng.

Bất quá bây giờ những y phục này thì phải thượng dụng tràng. Lại nói tiếp Han Woo trước đây thấy cái này xếp rất thật chỉnh tề y phục cũng không có thể nào đi bay qua, hiện tại không đúng hần có thể từ đó tìm được vài món có thể sử dụng, lãnh thì lãnh đi, bên trong thêm chút quần áo cũng không phải không được, rốt cuộc là kịch tổ lần đầu tiên gặp mặt.

Thế nhưng, Han Woo rất nhanh thì thất vọng rồi, hần trước đây chỉ là lược lược vừa nhìn, không nghĩ tới cái này điệp y phục lại còn thực sự tất cả đều là tây trang và áo somi.

"J."

Han Woo mang trên mặt vẻ mặt bất đắc dĩ, phiên liễu phiên trong tay áo sơ mi trắng, hoàn tiện tay mở ra nó cổ áo của nhìn một chút, "Đều tú một cái 'J', không hoàn đều là cùng một tấm bảng đi?"

Nói xong Han Woo lắc đầu, lại cầm lên hạ một bộ y phục.

"Loảng xoảng đương."

Ngay tại lúc lúc này, đột nhiên, trên sàn nhà truyền ra một tiếng như là vật thể vừa xong tiếng vang, Han Woo sừng sốt một chút, cúi đầu vừa nhìn, phát

hiện có món đồng tây từ hắc cầm lên trên y phục rút đi ra.

Đó là một cái tùy hắc châu xuyên lên tựa hồ là hạng liên vậy vật phẩm trang sức, xuyên hợp với một khối hình chữ nhật mặc lục sắc ngọc thạch, cứ như vậy lẳng lẳng thẳng ở trên sàn nhà.

Han Woo cúi người xuống đem nhật lên, quan sát một tý, trọng điểm nhìn một chút ngọc thạch, mặt trên điêu khắc một ít Han Woo xem không hiểu hoa văn, bất quá khi Han Woo bả ngọc thạch tron nhãn mặt trái bay qua đến sau, phát hiện mặt trên dĩ nhiên tuyền khắc trứ hai chữ thể cứng rắn sáu chữ Hán.

"'Kim đồng' ? A, có đúng hay không còn có cái ngọc nữ?'"

Han Woo dùng ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve ngọc thạch mặt trái trên có khắc "Kim đồng" hai chữ, chậm rãi dùng Hán ngữ nói ra, sau đó nhìn không được bản thân điêu khắc một tý.

Cầm này vật phẩm trang sức bị hoa vài cái, Han Woo lúc này mới phát hiện đồ chơi này tựa hồ là đeo trên tay, Vì vậy Han Woo thì thử đem nó quán quít lấy đeo lên, không nghĩ tới dĩ nhiên vừa lúc ở tay phải của hắc cổ tay thương quán hai vòng, vừa tốt.

Nâng tay phải lên, Han Woo lẳng lẳng nhìn triển nơi cổ tay này mực ngọc thủ liên, con người đen giữa hiện lên nhàn nhạt kỳ dị thần tình.

Dĩ Han Woo đối với Kim Ji Woo mấy ngày này lý giải, hắc không giống như là một cái hội mua cho mình vật phẩm trang sức nhân, huống chi hay là đang hành lý của hắc đơn giản như vậy dưới tình huống. Nhưng mà Han Woo nhưng tìm được rồi một con như vậy mực ngọc thủ liên, ra mời hoàn ân dẫu một tý, cái này thì không cần không cho Han Woo thoáng cái liên tưởng đến này dây xích tay đối với Kim Ji Woo mà nói, nên có ý nghĩa đặc biệt gì, nói cách khác, chính là này dây xích tay đối với Han Woo có ý nghĩa đặc biệt gì.

Về phần rốt cuộc là cái gì ý nghĩa, Han Woo hiện tại đương nhiên không có khả năng đã biết, quay về với chính nghĩa hắc trước cất xong là được.

Quay này mực ngọc thủ liên trầm tư một hồi, Han Woo cúi đầu nhìn một chút trong rương còn dư lại y phục, lại duỗi thân tay đi vào phiên liễu phiên, còn là cùng trước như nhau đều là tây trang và áo sơ mi, Han Woo cũng không tìm được người thứ hai giấu ở đồ vật bên trong. Vì vậy Han Woo liền đem những y phục này bình thường thu thập một chút, đón thì ngồi lên giường, bắt đầu tự hỏi khởi một sự tình.

Han Woo hiện tại phải suy tính sự tình và hắc tổ diễn 《 Kill Me, Heal Me 》 hữu quan, cũng cùng hắc cuộc sống sau này hữu quan.

Đó chính là hắc nói hành vi vấn đề.

Han Woo đã sớm chú ý tới mình nói vấn đề, hắc hội tiếng Hán là không sai, nhưng hắc vận dụng tiếng Hán còn là thiên hướng nên Hán ngữ phương thức vận dụng, đặc biệt một ít tiếng Hán giữa một ít giọng nói từ, Han Woo chắc là sẽ không dùng, bởi vì Hán ngữ trong không có những thứ này giọng nói từ, thậm chí là này Hán ngữ trong không có từ ngữ Han Woo cũng sẽ không dùng, đây là tập quán vấn đề, sở dĩ chớ nói chi là kính ngữ.

Han Woo đối với kính ngữ nói tóm lại là đỉnh phản cảm, kỳ thực nếu như là người Trung Quốc lời của, để cho bọn họ dùng kính ngữ lời của nên đồ hội phản cảm, nhất là tối cao kính ngữ, dựa theo nó thuyết pháp, Han Woo đối mặt Jin Soo Won thời gian phải dùng kính ngữ, sở dĩ cho dù là hắc bối rồi, hắc cũng không muốn dùng, Han Woo đang đối mặt lão nhân thời gian nhưng thật ra biết dùng kính ngữ, thế nhưng nếu để cho hắc đối với một cái lớn hơn mình là tuổi thậm chí bao nhiêu tháng nhân cũng muốn dùng kính ngữ, Han Woo thực sự không tiếp thụ được.

Thế nhưng nói thật đi, kính ngữ từ về phương diện khác mà nói đúng là một loại lễ nghi, hơn nữa, Han Woo phát hiện cũng có chút không phải do chính hắc.

Bởi vì Han Woo cái này mấy ngày đã phát giác, tựa hồ, Kim Ji Woo một ít nói tập quán đã bắt đầu dung nhập Han Woo lúc nói chuyện thói quen, hắc đang cùng Kim Hayeon còn có Kim Tae Hee ở chung với nhau thời gian thậm chí thỉnh thoảng hội toát ra một ít người Hán mới có thể dùng giọng của từ, sở dĩ Han Woo rất khẳng định mình nói tập quán trong phải có một ít Kim Ji Woo vốn là phong cách.

Sự phát hiện này để cho Han Woo có điểm bất đắc dĩ hơn cũng để cho hắc minh bạch bản thân phải giải quyết cái vấn đề này.

Ngồi ở trên giường tự hỏi luôn mãi, Han Woo hạ một cái quyết định, hắc quyết định dùng chiết trung biện pháp đến, hắc sẽ không giống trước đây như vậy hoàn toàn bài xích kính ngữ, nhưng cũng sẽ không giống người Hán như vậy dụng tới tư bồi đại học hay dùng kính ngữ.

Tận lực bồi tiếp Han Woo hành vi lễ nghi vấn đề. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Còn hơn kính ngữ, Han Woo đối với người Hán gặp mặt khi lễ nghi càng bài xích, hắc vốn là không biết, thế nhưng mấy ngày nay Kim Tae Hee và Kim Hayeon thấy hắc hoàn toàn cái gì cũng đều không hiểu, sẽ dạy hắc rất nhiều thứ, trong đó thì bao quát các loại lễ gặp mặt nghi.

Gật đầu ý bảo còn có thể, chính là cục cung Han Woo còn không tiếp thụ được, và kính ngữ như nhau, đối với lão nhân gia có thể, thế nhưng ở tình hình chung hạ, cho dù là tổng thống đều không được.

Thế nhưng, nếu như Han Woo thực sự nghĩ phải nghiêm túc phách hí, thực sự phải thật tốt ở Hàn quốc sinh hoạt nói, ngoại trừ trước nói vấn đề, hành động này lễ nghi vấn đề cũng là rất cần phải đi giải quyết.

Ngồi ở trên giường vừa một trận càng nghĩ, Han Woo cuối cùng vẫn là quyết định cùng nói như nhau, chiết trung đi, khản tình huống đến định.

Nghĩ hết hai vấn đề này sau đó, Han Woo thở dài ra một hơi, về phía sau ngã xuống trên giường.

Hai vấn đề này nhưng thật ra là hẳn chính thức dung nhập quốc gia này chủ yếu nhất vấn đề, sở dĩ hẳn phải ở tiếp xúc được người nhiều hơn trước giải quyết nó.

Thân thủ nhu liệu nhu khuôn mặt, Han Woo hơi hơi khởi động thân thể nhìn thoáng qua cái kia rương hành lý, quyết định còn là ngày mai thỉnh Kim Tae Hee giúp mình tham khảo một chút đi.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Kịch bản xem hội (thượng)

12 tháng 14 ngày.

Mấy ngày này Han Woo ngoại trừ bình thường ra ngoài mua thức ăn ở ngoài, thời gian còn lại giống nhau đều ở nhà đợi đọc sách, cũng chính là đi Seoul lớn hơn một lần khóa. Kim Tae Hee dạy học mấy ngày trước thì kết thúc, nàng cũng không phải vẫn luôn có thời gian, mà Kim Hayeon lần này cuối tuần nhưng thật ra không có thể chạy tới, thỉnh tiểu nha đầu gọi điện thoại tới nói là sát hạch thi kém, được Kim mẫu cấm đủ tại gia.

Han Woo ở sáng sớm hôm nay chừng sáu giờ rưỡi đã rời giường, đối xong Kim Tae Hee cho hẳn phôi y phục sau, ăn điểm tâm thì ra cửa.

Đối với Han Woo đối với kịch bản xem sẽ rõ hiển sai lầm nhận thức, Kim tiểu thư không khách khí chút nào cười nhạo hẳn một phen, sau đó cho hẳn xứng một bộ tương đối hưu nhân trang phục.

Vốn có kịch bản xem hội chính là kịch tổ nhân viên lúc gặp mặt, đại gia nếu muốn tự cận, tự nhiên không cần thiết ăn mặc đều nghiêm túc, sở dĩ Han Woo trước tìm cách căn bản là sai.

Kim Tae Hee lần này cho Han Woo xứng nhất kiện màu đen mao đây áo khoác ngoài hơn nữa tu thân quần thường, bên trong còn lại là nhất kiện hơi sắc thành phần tri thức lông dê sam, nói tóm lại Han Woo còn là tương đối hài lòng, chỉ ít so với kia bao tây trang đen tốt.

Gần nhất xuất môn Han Woo nhưng thật ra đã có kinh nghiệm, hội mang một cái lễ sách tráo, còn có một cái thật to kính râm, sở dĩ, hẳn đi ở trên đường nhưng thật ra không có khiến cho cái gì quan tâm, chẳng quá, hẳn ở đài truyền hình bên ngoài vẫn bị ngăn cản.

"... Cái kia, vị này OPPA, người có đúng hay không nghệ nhân a? Đúng không? Đúng không?"

Nhìn mình trước mặt ba có chút hưng phấn mà ngăn cản bản thân, rõ ràng còn là học sinh trung học đệ nhị cấp nữ sinh, Han Woo thực sự nghĩ có điểm đau đầu.

Hẳn hoàn thật là bỏ quên Hàn quốc người ái mộ không chỗ nào không có mặt đặc điểm, hẳn ở đài truyền hình bên ngoài xuyên thành như vậy đều có thể được ngăn cản, lẽ nào cũng là bởi vì hẳn xuyên thành như vậy?

"Ta không phải là, các người nhận lầm."

Hết chỗ nói rồi một tý, Han Woo hay là từ trong miệng bài trừ nhất cú có lệ lời của, dự định tốc chiến tốc thắng đã qua, nhưng vào lúc này, cái này ba nữ sinh lại lần túi xông tới.

"Không có khả năng, OPPA khí chất chúng ta không nhận sai, tuyệt đối là người nào nghệ nhân, hơn nữa ở đài truyền hình bên ngoài trang phục thành như vậy, người nhất định là người nào đương hồng nghệ nhân đúng không? Chẳng lẽ... Lee Min Ho OPPA?!"

"Min Ho OPPA?!"

"A ——"

Ba nữ sinh có điểm cao vút hưng phấn tiếng hét chói tai để cho được các nàng ngăn chặn Han Woo không nhận được nghĩ thở dài một hơi.

"Nha! Tiểu tử! Công tác đến muộn hoàn đứng ở bên ngoài!"

Mà đang ở Han Woo đối với trước mặt hán cái này ba rõ ràng có từ triền lạn đã dấu hiệu tiểu nữ sinh có điểm thúc thủ vô sách thời gian, sau lưng của hán truyền đến một cái thanh âm quen thuộc, trực tiếp giúp hán giải vây.

Han Woo khước miệng lặng yên đi lên kiêu kiêu, lập tức phản ứng nhanh chóng xoay người sang chỗ khác, hơi hơi khom người, một bộ sám hối đáng đáp địa đối với người tới nói rằng: "Xin lỗi! Xin lỗi! Soo Won tỷ,

Ta lập tức thì đi vào."

"Cái gì nha, thật không phải là minh tinh, để làm chi xuyên thành như vậy."

"Chính là, bản thân khẳng định lớn lên rất xấu, cho nên mới che rất như vậy kìa."

. . .

Thấy Han Woo hai người diễn Song Hoàng, ba nữ sinh lập tức tin bọn họ nói, thì thầm trong miệng được lừa dối rất đi ra ngoài.

"Ai ~ tây, một đám không có giáo dục tiểu tử kia."

Jin Soo Won nhìn một chút ba nữ sinh rồi đi bóng lưng, tức giận múa vũ nắm tay.

"Nhờ có người trấn biên kịch, ta không nghĩ tới ta còn chưa bắt đầu diễn đây, thì đụng tới loại phiền toái này." Cuối cùng là làm xong, Han Woo thở phào một cái, đối với Jin Soo Won cười nói.

Jin Soo Won nã đôi mắt nhỏ hung hăng nhìn Han Woo liếc mắt, "Gọi cái gì đây?"

". . . Soo Won tỷ."

"Ừ." Jin Soo Won lúc này mới hài lòng gật đầu, "Cũng liên Han Woo người mới có thể không nghĩ ra, người phải rõ ràng mình khí chất có bao nhiêu ưu tú, đài truyền hình mỗi ngày nhiều như vậy nghệ nhân tiến tiến xuất xuất, người khí chất tốt như vậy, lại giả bộ phần thành như vậy, không bị nhận ra mới là lạ chứ."

"Vấn đề là ta quả thực cũng không phải nghệ nhân a." Han Woo có điểm dở khóc dở cười nói.

"Ai nói!" Jin Soo Won vừa trừng mắt lên, "Han Woo người thực sự là một điểm tự giác cũng không có, biểu diễn bộ này kịch người coi như là minh tinh, đến lúc đó tuyệt đối sẽ rất đỏ, người yên tâm đi!"

Han Woo nghe vậy nhìn Jin Soo Won liếc mắt, cười cười, nhưng không có nói tiếp tra.

Hán tổ diễn bộ này kịch bản ý từ đầu tới đuôi đều không phải là vì thành danh, sở dĩ Jin Soo Won nói, đối với hán một điểm sức dụ dỗ cũng không có.

"Chẳng quá người có đúng hay không sợ bản thân vừa đến muộn, sở dĩ sớm như vậy đã tới rồi?" Jin Soo Won nháy mắt mấy cái hướng Han Woo hỏi.

Han Woo sắc mặt quần bách, nhìn Jin Soo Won biểu hiện trên mặt giữa ẩn sâu một điểm trêu đùa, khước miệng mang theo giờ cười khổ nói rằng: "Yên tâm đi, thiếu của người đồn thịt quay ta còn nhớ rõ đây."

"OMO, ta cũng không dám đề cho ngài thỉnh, " Jin Soo Won che miệng, hình như nghe được cái gì không được tin tức, "Ngài hiện tại thế nhưng Seoul đại học lão sư, hoàn toàn nguy, phúc, ha ha ha. . ."

Cái này nói nói đến phần sau, Jin Soo Won bản thân đều nhin không được cười lên.

Han Woo cảm thấy bất đắc dĩ nhìn nàng một cái, không có thử lại giải thích, quay về với chính nghĩa đến lúc đó bà giáo sư chứng minh cho nàng khán là được, sự thực thẳng hùng biện.

"Được rồi được rồi, nói thật đi, Han Woo người ngày hôm nay hoàn thật là không giống với a." Khai hết vui đùa, Jin Soo Won cuối cùng là chánh kinh, nàng trên dưới quan sát Han Woo liếc mắt, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) mắt có chút tinh chỗ sáng nói rằng.

"Phải?" Han Woo nghe vậy có điểm bất tự tin cúi đầu nhìn một chút, "Đầu không giống với?"

"Khí chất, trang phục, hoàn toàn cũng. Ta nếu không đối với bóng lưng của người có điểm nhìn quen mắt, vừa đều không nhận ra người, cả người có loại đại biến dạng cảm giác, người chờ một chút."

Jin Soo Won lôi kéo Han Woo đi tới trong một cái góc, sau đó tiến lên bà hán kính râm và khẩu trang hái xuống.

"OMO! Đại phát. . ." Jin Soo Won mở to hai mắt nhìn lộ ra ngay mặt Han Woo, tát vào mũi hơi hơi mờ, một bộ kinh ngạc đến ngây người biểu tình, "Đúng không, chính là như vậy, người xem sửa sang một chút thì trở nên đẹp trai như vậy tức giận, a ~ ta Omega."

Nói nói đến phần sau đã có giờ mê gái cảm giác, Han Woo nhìn một chút Jin Soo Won, không nhin cười được cười, rốt cục yên tâm.

Hắn dĩ nhiên không phải lưu ý bản thân có đẹp trai hay không tức giận, hắn chủ yếu là lo lắng cho mình mặc như vậy có thể hay không không quá hợp, bất quá bây giờ xem ra, nên vẫn là có thể, Vì vậy hắn an tâm

"Được rồi, chúng ta đi thôi."

Thường thức hết Han Woo tân tạo hình, Jin Soo Won thì mặt tươi cười địa lôi kéo Han Woo hướng ven đường đi đến.

"Không phải là. . . Không phải đi đài truyền hình sao?" Han Woo được lôi kéo cổ tay, quay đầu lại nhìn một chút, có chút nghi ngờ hỏi.

"Chúng ta lần này kịch bản xem sẽ ở thượng hạng tân đại lâu, ta sợ người tìm không được nơi ấy, sợ dĩ kêu người tới nơi này, ta dẫn người đi." Jin Soo Won biên đối với một chiếc xe taxi vậy vậy tay, biên đối với Han Woo giải thích.

"Nga. . . Như vậy a."

Han Woo có điểm nửa hiểu hay không địa gạt đầu, sau đó trái lại theo Jin Soo Won chui vào xe taxi.

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Kịch bản xem hội (giữa)

"Cái này. . . Chính là tân đại lâu sao?"

Xuống xe taxi, Han Woo hơi hơi ngẩng đầu lên nhìn trước mắt thoát nhìn tu kiến tương đối khá MBC tân đại lâu, trong lòng có chút ngạc nhiên, vì sao MBC phải ở trên hạng tái thiết đưa là tòa đại lâu? Là Hàn quốc tập quán sao?

"Hàn tiền sinh, khán đủ chưa?"

Chẳng quá Han Woo ngực nghi hoặc hiển nhiên là bắt phải nhận được giải đáp, không đợi hắn nghiêm túc nhìn hơn vài lần, bên người của hắn thì truyền đến nhất cú trong giọng nói rõ ràng mang theo giục chính là lời nói.

Nghe bên tai cái này mấy ngày nay bỗng nhiên đối với mình mà nói tựa hồ tương đương quen tai hơn nữa cảm giác có điểm lạ quái xưng hô, Han Woo sau cùng liếc một cái đại lâu thượng cái kia thật to "MBC" LOGO, trên mặt lộ ra một cái mỉm cười nhân nhật, ngực bỗng nhiên có giờ sung sướng. Loại này sung sướng Han Woo rất rõ ràng là bởi vì cái gì, như vậy cũng tốt giống như trước hắn mỗi xong một quyển sách mới khi ngực cái loại này vui sướng như nhau, hắn là ở bởi vì thấy được trước đây cho tới bây giờ kiến thức không đến mới lạ đồng tây mà hài lòng trứ.

"Chúng ta vào đi thôi."

"Nga. . . Ừ."

Han Woo trên mặt bỗng nhiên lộ ra mỉm cười để cho Jin Soo Won có điểm ngây người, chẳng quá nàng ở chớp chớp mắt sau cũng không nghĩ ra cái nguyên do đến, thẳng thân thì không thèm nghĩ nữa, hay là trước đầu lĩnh mang theo Han Woo đi vào tân đại lâu.

Mang theo Han Woo ở đại lâu đi một trận sau, Jin Soo Won liền mang theo hắn đi tới một cái và lần trước phỏng vấn khi hoàn toàn bất đồng phòng họp lớn.

Phòng hội nghị này tổng thể không gian và lần trước cái kia so sánh với phải lớn không ít, hơn nữa lấy ánh sáng tốt, vừa vào cửa, ngay phía trước bức tường thì là hoàn toàn tùy cửa sổ thủy tinh tạo thành, trung ương lại bày một cái hình chữ nhật bạch sắc bàn hội nghị.

Là tối trọng yếu là, vừa vào đến phòng hội nghị này, Han Woo lập tức cảm thấy và lần trước hoàn toàn bất đồng bầu không khí, liếc nhìn lại không sai biệt lắm có hơn mười nhân đang tập năm tập ba địa trò chuyện với nhau, cũng không thiếu người đang phòng họp sát biên giới bày gấp ghế, một bộ thập phần náo nhiệt cảnh tượng.

"Han Woo a, nhanh như vậy đã tới rồi a."

Thấy Jin Soo Won và Han Woo tiến đến, đang cùng một cái mang mũ lưỡi trai kịch tở nhân viên nói chuyện với nhau Kim Jin Wan trước hết kết thúc nói chuyện với nhau, đi nhanh hướng Han Woo hai người bỏ đi, trên mặt mang sang sáng đáng tươi cười, hiển nhiên tâm tình rất tốt.

"Đối với, dù sao ta là người mới, muốn khẳng định bất hảo." Han Woo đầu tiên là đối với Kim Jin Wan hơi hơi cúi đầu báo cho biết một tý, sau đó vừa cười vừa nói.

"Ngà?" Kim Jin Wan có chút ngoài ý muốn địa nhìn Han Woo liếc mắt, đón cười nhẹ vỗ một cái bờ vai của hắn, "Xem ra chúng ta hàn diễn viên gần nhất rất nỗ lực ở học tập đi. Chẳng quá, thương thế không có sao chứ?"

Nói xong lời cuối cùng một câu thời gian, Kim Jin Wan nhìn Han Woo trong ánh mắt không khỏi toát ra một chút quan tâm thân tình, mà nghe hắn vừa nói như vậy, Jin Soo Won cũng nghĩ tới, đồng dạng thân thiết địa nhìn về phía Han Woo.

Cảm thụ được hai người ánh mắt quan tâm,

Han Woo khẽ mỉm cười một cái, ngữ khí ôn hòa địa hồi đáp: "Yên tâm đi, đã không có chuyện gì. Thế nhưng, cái kia, Kim Dae Jin đạo diễn đây?"

Nghe được Han Woo trả lời, Kim Jin Wan hai người đều phóng tâm mà gật đầu, sau đó Kim Jin Wan nghe được Han Woo đã hỏi tới Kim Dae Jin, đột nhiên kỳ quái nở nụ cười một tý, giọng nói có chút thần bí nói với Han Woo: "Hắn nha, hắn ngày hôm nay có việc sẽ không tới, chẳng quá a, chờ hắn trở về, Han Woo người phải cẩn thận một chút."

"Vì sao?"

Han Woo nghe vậy sững sốt.

"Bởi vì a. . . Nghe nói Kim Dae Jin đạo diễn là chúng ta đại hàn dân quốc quốc dân nữ thần Kim Tae Hee tiểu thư người ái mộ đây." Jin Soo Won mỉm cười sững sờ ở bên cạnh tiếp lời nói.

Han Woo vừa sững sốt, chợt hiểu được, nhìn rõ ràng về mặt trời chọc địa nhìn mình Kim Jin Wan hai người một trận không nói gì.

"Trần biên kịch coi như, vì sao kim đạo diễn người cũng. . . A ~ các người thật chẳng lẽ nghĩ ta và Kim Tae Hee mới có thể sao?"

"Soo Won tỷ!"

Jin Soo Won ở bên cạnh vừa nghe, lập tức vừa tròn mắt.

Kim Jin Wan ở một bên nín cười, nghiêm trang hướng Jin Soo Won hỏi: "Chúng ta vừa nói cái gì sao? Chúng ta không phải là chỉ nói Kim Dae Jin đạo diễn là chúng ta đại hàn dân quốc quốc dân nữ thần Kim Tae Hee tiểu thư người ái mộ sao?"

Jin Soo Won cũng phục hồi tinh thần lại, ý thức được bọn họ hiện nay chính đang nhạo báng chủ yếu trọng tâm câu chuyện là cái gì, đồng dạng nghiêm trang trả lời Kim Jin Wan: "Đúng vậy, chúng ta chưa nói những thứ khác a."

Han Woo nhìn hai người kia niên kỷ gia cùng nhau đều tám mươi đi lên lại còn ở trước mặt mình như vậy một xướng một họa, thật sự là có chút dở khóc dở cười. Hắn đến bây giờ mới toán chân chính nhận thức đến chuyện xấu uy lực, hắn đều ở ở nhà nhiều ... thế này ngày, hoàn toàn cho nhớ mãi không quên.

"Cái kia. . . Ta đến muốn sao?"

Bỗng nhiên, phía sau truyền đến thanh âm một nữ nhân.

Đón Han Woo liền thấy Kim Jin Wan cười ngênh liêu thượng khứ, trong miệng nói rằng: "Không có, Kim Yoo-ri tiểu thư người tới rất sớm."

"Đối với, ngoại trừ một cái không hề tốt ghi chép tên ở ngoài, người là sớm nhất đến."

Jin Soo Won cũng cười đi tới.

Han Woo hơi hơi cười khổ một cái, phát giác quả nhiên vẫn không thể đắc tội có bát quái tâm nữ nhân, hắn đồ năm mao, Jin Soo Won nhất định là vì mình lần thứ ba không có thành công từ Han Woo trong miệng xong bát quái đích thực tương mà "Ghi hận trong lòng".

Ngực như vậy phúc phi một tý, Han Woo sửa sang lại áo, sau đó thì xoay người nhìn về phía người.

Một cái chừng hai mươi tuổi nữ nhân, tóc ngắn tà lưu hải, một thân hôi sắc mao đây áo khoác ngoài gia vào bên trong hắc sắc áo lông, từ ăn mặc bắt đầu nói cư nhiên ngoài ý muốn và Han Woo rất đáp.

Người nữ nhân này về mặt mỉm cười và Kim Jin Wan còn có Jin Soo Won nắm tay, tư thái đều đỉnh cung kính, sau đó nàng liền thấy xoay người nhìn lại Han Woo, trên mặt đầu tiên là sững sốt, lập tức ánh mắt lộ ra có chút nghi ngờ thân tình.

"Mọi người khỏe, ta là Oh Min suk."

Ngay Han Woo còn chưa kịp và nữ nhân này chào hỏi khi, kết quả ngoài cửa vừa truyền đến thanh âm của một nam nhân.

...

"Vị này chính là Oh Min suk, vị này chính là Kim Yoo-ri, mà cái này một vị, là Han Woo, cũng chính là 'Oh Ri On' diễn viên, chúng ta Jin biên kịch thể nhưng cầu xin hần thật lâu mới để cho hần tổ diễn."

Trong phòng hội nghị, Kim Jin Wan đang vì Han Woo ba người trong lúc đó giới thiệu sơ lược một tý, nói trọng điểm chỉ chỉ Han Woo, UU đọc sách (www.uukanshu.com) giọng nói kia rõ ràng hay là đang trêu chọc.

Han Woo nghĩ, không đúng Jin Soo Won và Kim Jin Wan thật là một đôi tốt hợp tác.

Kim Jin Wan giọng nói lúc này mới vừa, Jin Soo Won bật người thì nói tiếp: "Không sai, ai là cổ, ta thế nhưng cầu xin hai tháng mới để cho chúng ta Han Woo tiên sinh đáp ứng."

Jin Soo Won thốt ra lời này xuất khẩu, người ở chỗ này đều nở nụ cười, Han Woo là có giờ bắt đầu cười khổ, mà Kim Yoo-ri hai người tự nhiên là nghe được đây là đạo diễn và biên kịch điều khiển, xem ra đạo diễn và biên kịch đều rất hiền hoà, hơn nữa vị này Han Woo thật cùng đạo diễn còn có biên kịch quan hệ không tệ.

"Nhĩ hảo, ta là Kim Yoo-ri."

Kim Yoo-ri cười yếu ớt trừ đối với Han Woo vươn một con bàn tay trắng nõn, mắt có chút tinh chỗ sáng nhìn Han Woo.

"Nhĩ hảo, ta là Han Woo."

Han Woo mỉm cười hư cầm một tý Kim Yoo-ri tay của.

Han Woo không dấu vết nắm chặt Kim Yoo-ri đương nhiên cảm thấy, nàng đầu tiên là hơi sững sờ, chợt hiểu được cái gì, nhìn Han Woo ánh mắt của nhìn không được nhu hòa hơn.

"Nhĩ hảo, ta là Oh Min suk."

Oh Min suk cũng là một cái chừng hai mươi tuổi nam diễn viên, hần kiểu tóc và Han Woo thật giống, hơn nữa cũng ăn mặc mao đây áo khoác ngoài, bắt quá hần áo khoác ngoài là màu lam đậm.

"Nhĩ hảo, ta là Han Woo."

Han Woo đồng dạng đối với hần hữu hảo cười cười, sau đó cầm hần thân ra tay.

"Nhĩ hảo."

"Nhĩ hảo."

"Mọi người khỏe."

...

Ngay tại lúc ba người mới vừa quen hoàn tất sau, mọi người phía sau lại truyền tới thanh âm một nữ nhân.

Kim Jin Wan nghiêng đầu vừa nhìn, vừa cười vừa nói: "Jung Eun tới."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Kịch bản xem hội (hạ)

Han Woo nhìn lại, phát hiện một người mặc vàng nhạt sắc mao nhưng áo khoác tóc ngắn nữ nhân đang một đường rất lễ phép vì cung lại đây, hướng trong phòng hội nghị kịch tổ các nhân viên nhất nhất vấn an.

"Đây là nữ chủ diễn Hwang Jung Eum tiểu thư, cũng sẽ là của người sister 'Oh Ri-jin', chẳng quá, nếu như dựa theo niên kỷ đến coi là, người nên phải gọi nàng tỷ tỷ."

Jin Soo Won lấy cùi chỏ thọt Han Woo, có chút mang theo cười trộm địa đối với hần giới thiệu, ở một bên Kim Yoo-ri hai người nghe được, nhìn một chút Han Woo sắc mặt của, không khỏi mỉm cười cười.

"Kim đạo diễn, người khỏe."

Rất nhanh, Hwang Jung Eum liền đi tới Han Woo đám người trước mặt, theo địa vị trình tự, nàng đầu tiên là đối với Kim Jin Wan vi cung kính một tỷ.

Lúc này Han Woo mới rốt cuộc thấy rõ Hwang Jung Eum hình dạng.

Nói tóm lại, Hwang Jung Eum chưa tính là rất đẹp, nhưng là của nàng mắt to, kiêu môi, hơn nữa sạch sẽ lưu loát tóc ngắn còn có cười lộ lên khi khoe miệng má lúm đồng tiền, có mắt nhìn qua thì làm cho một loại rộng rãi cảm giác, nhất là Han Woo vừa nhìn thấy nàng, thì dường như thoáng cái thấy được kịch bản giữa cái kia đại đại liệt liệt "Oh Ri-jin" như nhau.

Kim Tae Hee cho Han Woo cảm giác là hoàn toàn bất đồng, Han Woo dù sao cũng là gặp qua nàng sinh hoạt trong chân chính hình dạng, Kim Tae Hee mình cũng nói qua, sức diễn loại này cùng mình tính cách rất không phù hợp vai, nàng rất khó hoàn toàn đầu nhập, càng chưa nói thực sự đi diễn tốt "Oh Ri-jin" nhân vật này. Hơn nữa nói thật đi, Han Woo đang cùng Kim Tae Hee luyện tập thời gian, thực sự rất dễ cười trằng, tương phản quả thực quá lớn.

Sở dĩ, ở lần đầu tiên nhìn thấy cái này "Oh Ri-jin" đích thực chính diễn viên thời gian, Han Woo tâm trong liền không nhịn được sinh ra một chút chờ mong, hần đang mong đợi, vị này chân chính diễn viên cùng mình, đến tốt cùng có thể diễn xuất hiệu quả như thế nào đây?

"Jung Eum a, vị này chính là biên kịch Jin Soo Won tiểu thư, đây là Kim Yoo-ri, đây là Oh Min suk."

Đối với Hwang Jung Eum lễ phép, Kim Jin Wan đương nhiên là rất thụ dụng, hần gật đầu cười, sau đó vì Hwang Jung Eum giới thiệu một chút người ở chỗ này.

"Người khỏe, trần biên kịch."

Hwang Jung Eum vừa nghe, lập tức trước đối với Jin Soo Won vi cung kính một tỷ, Jin Soo Won cũng vẻ mặt tươi cười địa đáp lại nàng một tỷ.

"Nhĩ hảo, ta là Hwang Jung Eum."

"Nhĩ hảo, ta là Hwang Jung Eum."

Đón, Hwang Jung Eum lại cùng Kim Yoo-ri còn có Oh Min suk hữu hảo nắm tay, sau cùng, thì đưa ánh mắt bỏ vào có mặt duy nhất một không có được giới thiệu trên thân người.

"Còn có vị này ——"

Đến phiên Han Woo, Kim Jin Wan trên mặt của lại lộ ra cái loại này thần bí đáng tươi cười, Jin Soo Won lại đứng ở bên cạnh che miệng cười trộm.

"Kim đạo diễn!"

Han Woo thật là bất đắc dĩ, có chút dở khóc dở cười kêu một tiếng.

"Được rồi được rồi, Jung Eum a, vị này chính là Han Woo,

Cũng sẽ là của người vai tuồng ca ca —— 'Oh Ri On' diễn viên." Thấy Han Woo vẻ mặt bất đắc dĩ hình dạng, Kim Jin Wan cuối cùng là bắt nói giỡn, cười khoát tay áo, đối với Hwang Jung Eum chính thức giới thiệu.

"Han Woo? A! Ta nhớ ra rồi, lẽ nào. . . Han Woo tiên sinh người chính là ít ngày trước và Kim Tae Hee tiền bối. . . Ngô, cái kia. . ."

Nghe được Hwang Jung Eum vừa nói như vậy, Kim Yoo-ri và Oh Min suk cũng thoáng cái nhận ra Han Woo, kinh ngạc nhìn hần.

"Ha ha ha. . ."

Nhìn ba người hình như bùng tình đại ngộ hình dạng, lại nhìn một chút Han Woo triệt để im lặng biểu tình, ở một bên Kim Jin Wan và Jin Soo Won rốt cục nhìn không được cười ha ha.

"Không sai, chính là hần, thế nhưng, Han Woo đây, và Kim Tae Hee chỉ là bằng hữu quan hệ mà thôi." Chẳng quá đang cười một hồi sau, Kim Jin Wan còn là mở miệng cười cho Han Woo giải vây nói.

Tuy rằng Han Woo vẫn không có cùng bọn họ nói qua hần và Kim Tae Hee quan hệ, nhưng khán Han Woo hình dạng chỉ biết tuyệt đối là tung tin vịt, hơn nữa bọn họ khán Han Woo cũng không giống như là loại người như vậy.

Thấy Kim Jin Wan hai người cười to, Hwang Jung Eum ba người có điểm không nghĩ ra, nhưng vẫn tin tưởng Kim Jin Wan lời của, dù sao trước đây D xã cái kia tin tức thực sự thái vô căn cứ, thì tâm về ngay cả khuôn mặt đều không thấy được ảnh chụp, một điểm thực chất tính căn cứ chính xác theo cũng không có.

"Nhĩ hảo, ta là Hwang Jung Eum."

Hwang Jung Eum đối với Han Woo rộng rãi cười, sau đó đối với hắn đưa ra một tay.

"Nhĩ hảo, ta là Han Woo."

Han Woo cuối cùng là để cho bản thân nụ cười trên mặt thoát nhìn chẳng phải như là cười khổ, sau đó đồng dạng mỉm cười hư cảm một tý Hwang Jung Eum tay của.

Cùng Kim Yoo-ri như nhau, Hwang Jung Eum cũng chú ý tới Han Woo vậy không trừ dấu vết nắm chặt, không khỏi nghiêm túc nhìn Han Woo vài lần.

Ở Hàn quốc trong vòng giải trí, nữ nghệ nhân luôn luôn bị vây yếu thế địa vị, nhất là trẻ tuổi nữ nghệ nhân, Hwang Jung Eum trước đây cũng từng tao ngộ qua một ít tiền bối lạng lẽ quấy rầy, và này ra về đạo mạo vị tiền bối so sánh với, Han Woo cái này lần đầu tiên gặp mặt nam diễn viên sở tác sở vi hiển nhiên làm cho hảo cảm tăng nhiều.

Đặc biệt Han Woo ở kịch trung hoà của nàng quan hệ còn là thân cận huynh muội, Hwang Jung Eum thoáng cái thì đối với Han Woo có giờ cảm giác thân thiết.

"Cái kia, Han Woo người chắc là thập niên tám mươi phần sau đi?"

Nghĩ như vậy, Hwang Jung Eum nhìn Han Woo bỗng nhiên hỏi một câu.

"A. . . Là, làm sao vậy?" Han Woo có chút ngây người mà hỏi thăm.

"A ~ nói như vậy ta phải gọi một cái so với chính mình niên kỷ nhỏ hơn đệ đệ OPPA? Ai là cổ, nghĩ như vậy thật đúng là nghĩ có điểm có hại, không bằng. . . Han Woo người sau đó bất diễn kịch thời gian đã bảo ta Jung Eum tý đi? Thế nào? Như vậy hai chúng ta đều không ăn khuy."

Hwang Jung Eum đầu tiên là hai tay ôm ngực suy nghĩ một chút, ra vẻ rất đáng vẻ khổ não, đón mắt đột nhiên sáng ngời, đối với Han Woo đưa ra một cái với hắn mà nói không thua gì tình thiên phúc lịch kiến nghị.

Nghe được Hwang Jung Eum nói như vậy, người ở chỗ này đầu tiên là sững sốt, sau đó ngoại trừ Han Woo ra nhân toàn bộ đều nhin không được bật cười.

Mà Han Woo còn lại là sắc mặt hơi đen địa đứng ở nơi đó.

Đây đã là người thứ hai, lẽ nào hắn thật là và thế giới chệch đường ray quá lâu? Vì sao nữ nhân bây giờ hội như vậy cam tâm tình nguyện thừa nhận bản thân niên kỷ khá lớn đây? Lẽ nào liền vì chiêm hắn về điểm này tiện nghi? !

...

Kế tiếp một đoạn thời gian, những thứ khác các diễn viên đều lục tục tới.

Không thể không nói chính là, nam diễn viên chính Ji Sung tới thời gian tất cả mọi người kinh ngạc một chút, bởi vì Ji Sung ngày hôm nay đồng dạng mặc một bộ mẽ màu vàng áo gió, nhìn qua và Hwang Jung Eum giống như là tình lữ trang như nhau, mà hai người trước hoàn cùng nhau hợp tác qua, trùng hợp như thế duyên phận đề cho người ở chỗ này kinh ngạc hơn lại có giờ vui vẻ.

Đây là triệu chứng tốt a.

Ngay sau đó, mắt sắc Jin Soo Won vừa chú ý tới Han Woo và Kim Yoo-ri hai người mặc quần áo phối hợp. Kim Yoo-ri ở kịch giữa tuy rằng và Han Woo không có đối với tay hí, nhưng nàng rất cuộc bộ này kịch nữ số 2, phát hiện này lại để cho người ở chỗ này mừng rỡ, Jin Soo Won thậm chí cười xưng chúng ta kịch truyền hình còn chưa mở phách chỉ biết thu thị tỷ số lớn hơn phát.

《 Kill Me, Heal Me 》 bộ này kịch chủ chế môn trên cơ bản đều là tiền bối, ngoại trừ Ji Sung, Hwang Jung Eum hơn nữa Han Woo đám ba người ở ngoài, người còn lại trên cơ bản đều là bốn mươi đại đi lên, ngay cả Ji Sung đều là 77 năm, sở dĩ Hwang Jung Eum đám người cục cung sẽ không đoạn qua, liên đới Han Woo cũng giống vậy.

Đội được Đại tiền bối Kim Young-ae đến thời gian, đó là toàn trường đều đứng lên.

Kim Young-ae Hàn quốc nổi danh lão hí cốt, làm một danh 71 niên thì xuất đạo Đại tiền bối, nàng là có mặt tư lịch bối phận lớn nhất nhân, có thể nói, ở tính kịch tổ lý, ngoại trừ không tới trảng niên kỷ lớn hơn Kim Yong Gun tiền bối ở ngoài, nàng là kịch tổ lý lớn nhất tiền bối.

Đãi tất cả nhân viên đều đến đông đủ sau, Kim Jin Wan vừa đọc theo bản hội nghị bả chủ chế môn từng cái một vừa thăm hỏi đã qua.

Han Woo ngồi ở chủ vị bên trái vị trí đầu não, ở bên cạnh hắn chính là Kim Young-ae Đại tiền bối, Kim Jin Wan cũng là từ bên này bắt đầu ân cần thăm

hỏi đã qua, thẳng đến phía bên phải vị trí đầu nãi Jin Soo Won nơi nào.

Kỳ thực Han Woo ngồi ở đây hơi nghiêng thực sự rất không được tự nhiên, hân bên này ngồi đều là tiền bối, hân đối diện chính là Ji Sung và Hwang Jung Eum chờ tuổi còn trẻ diễn viên, Han Woo cũng không biết Kim Jin Wan vì sao bả hân an bài tại đây, thì là hân là nam số 2 cũng không có để cho hân tọa vị trí đầu nãi đạo lý a, người không thấy ngay cả nam diễn viên chính Ji Sung cũng là tọa ở bên phải vị thứ hai sao.

Chẳng quá Kim Jin Wan lúc này hiển nhiên là không quan tâm đến Han Woo, hân đang hỏi hậu hết chủ chế môn sau, về tới chủ vị, đứng vỗ tay một cái.

"Tốt, như vậy, chúng ta 《 Kill Me, Heal Me 》 kịch truyền hình kịch bản xem hội hiện tại chính thức bắt đầu, mọi người khỏe, ta là đạo diễn Kim Jin Wan."

Kim Jin Wan mặt tươi cười đối với mọi người bái một cái.

"Ba ba. . ."

Một trận tiếng vỗ tay.

"Kế tiếp, ta cho đại gia giới thiệu một chút chúng ta kịch tổ chủ chế môn, vị này, là Jin Soo Won biên kịch."

Jin Soo Won đứng lên đối với bốn phía cười cúc cúc cung.

"Vị này, là Kim Young-ae tiền bối, cũng chính là chúng ta kịch giữa vai nam chính Cha Do-hyun nãi nãi, SeungJin tập đoàn hội trưởng Seo Tae-im diễn viên."

Kim Young-ae đứng dậy và đại gia gật đầu mỉm cười báo cho biết một tý.

"Ba ba. . ."

"Vị này, là Shim Hye-jin. . ."

...

"Vị này, là Han Woo, cũng chính là 'Oh Ri On' diễn viên."

Han Woo đứng dậy đối với bốn phía vi cung báo cho biết một tý.

"Han Woo đây, là một tân nhân, cho nên nói, mọi người chúng ta ở kịch tổ lý thời gian, có thể bang trợ lời của hân tận lực giúp trợ hân."

"A ~ như vậy a, yên tâm, sẽ sẽ."

Thính Kim Jin Wan vừa nói như vậy, một đám tiền bối mới có hơi chột, vì cảm giác gì đối với thanh niên nhân này không có gì ấn tượng, cũng làm tức biểu thị nguyện ý bang trợ hậu bối, mỗi một người đều ôn hòa nhìn Han Woo.

Ngay cả Hwang Jung Eum mấy cái này tuổi còn trẻ diễn viên đồng dạng cũng lên tiếng, mỉm cười nhìn Han Woo.

"Vậy xin nhờ chư vị tiền bối."

Han Woo khoe miệng nhếch một tý, vừa bái một cái.

Lần này đạo không phải là bối vì hình thức, mà là thật tâm. Nhìn đại gia ôn hòa ánh mắt, Han Woo tâm trong thực sự cảm nhận được một loại tự đáy lòng ấm áp.

Chờ giới thiệu xong sau cùng nam diễn viên chính Ji Sung sau, Kim Jin Wan vừa tuyên bố một tý ngày mai sẽ đem chính thức tiến nhập quay chụp nhật trình, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) chọn sừng kéo thật lâu, đại gia rất ở hơn mười thiên lý đuổi ra cũng đủ phân lượng tập sở.

Sau đó, Kim Jin Wan thì tuyên bố bắt đầu đều tự xem trong tay kịch bản.

Xem kịch bản phân đoạn bắt đầu sau, Han Woo cúi đầu nhìn một chút trong tay kịch bản, thật không có và những người khác như nhau trực tiếp mở ra. Trước tam tập kịch bản hân táo nhìn rồi, hiện tại phát mặc dù là trước năm tập kịch bản, bất quá hân không vội tại đây tạm thời.

Hân nghĩ trước quan sát một chút cái khác các diễn viên biểu hiện.

Ở yên lặng xem sau một khoảng thời gian, một ít thanh âm ở trong phòng hội nghị vang lên.

Han Woo nghiêng đầu nhìn lại, một đám các tiền bối nhìn lời kịch, trong miệng dùng kịch bản trong giọng của đọc ra, chỉ là lần đầu tiên xem, trên mặt phối hợp biểu tình dĩ nhiên đã chân thật như vậy.

Đón hân vừa nhìn về phía tuổi còn trẻ diễn viên một bên, để cho hân thoáng giật mình là, không nghĩ tới mấy năm liên tục nhẹ diễn viên bên kia tình huống

cũng không sai biệt lắm, nhất là Ji Sung và Hwang Jung Eum hai người diễn viên chính, Han Woo xem qua kịch bản, nhìn hai mắt người chăm chú nhìn kịch bản, trên mặt, trong miệng nhưng như vậy giống như đúc bề mặt - quả đất diễn xuất đến, Han Woo ngực ở có chút khiếp sợ hơn, lập tức nhận thức đến bản thân làm diễn viên còn xa xa bắt đầu gia, ngay cả chuyên nghiệp diễn viên xoay ngang hán hiện tại đều còn xa xa không có đạt được, chớ nói chi là diễn viên giữa giáo giáo giả.

Nhìn dần dần náo nhiệt lên trong phòng hội nghị, nhìn kịch tổ lý cái khác các diễn viên luyện tập biểu hiện, Han Woo nắm bắt kịch bản tay của nắm thật chặt, sảo khê hít một hơi, ngực đột nhiên hiện ra một loại trước giờ chưa từng có tâm tình, rất vi diệu, cảm giác như là khoái trá và kích động, vừa còn giống như có cái gì khác.

Từ giờ khắc này, hán mới chính thức ý thức được, hán lần đầu tiên tổ diễn, sắp sửa chính thức bắt đầu rồi!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Quay chụp bắt đầu!

"Lão sư!"

Han Woo biên dọn dẹp trong tay giáo tài, biên nhìn thoáng qua chính đứng ở bên cạnh hán Han Kaem Sae, không nói chuyện.

15 ngày là thứ hai, sở dĩ Han Woo không có thể sáng sớm giống như cái khác diễn viên như nhau trực tiếp tiến nhập kịch tổ, mà đã tới Seoul lớn hơn khóa.

Han Kaem Sae trên mặt của hiện tại vẫn là mang khẩu trang, nhưng từ nàng hơi hơi nheo lại cười mắt cũng có thể thấy được nàng lúc này ở khẩu trang hạ gương mặt của đã rồi là nét mặt tươi cười như hoa.

Han Kaem Sae phát hiện ở trên mặt hồng ban đang mỗi ngày càng chậm rãi trở thành nhạt, theo cái tốc độ này, không ra mấy tháng nàng có thể triệt để tháo xuống cái này nương theo nàng rất nhiều năm khẩu trang.

"Lão sư, ngoại công ta bà ngoại muốn mời ngài đi trong làm khách, ngài. . . Có thì giờ rảnh không?"

Thấy Han Woo thái độ, Han Kaem Sae cười mắt như trước, chỉ là thanh âm trở nên có chút thấp thỏm.

Han Woo lại nhìn Han Kaem Sae liếc mắt, vẫn là không có nói.

Thấy Han Woo vẫn như cũ không nói lời nào, Han Kaem Sae ánh mắt lộ ra nồng nặc thất lạc, chẳng quá ngay sau đó, ánh mắt của nàng bỗng nhiên trất liêu trất, hình như nghĩ tới điều gì, nhìn về mặt hồ hững hờ sang lại giáo tài Han Woo, khẩu trang hạ môi đỏ mọng lập tức hơi hơi quyết quyết, sửa dùng Hán ngữ nói rằng: "Lão sư, ngài tuần này cuối lúc rảnh rồi tới nhà của ta làm khách sao?"

"Không rảnh."

Han Woo rốt cục lên tiếng, đồng dạng dùng Hán ngữ, chỉ bất quá và Han Kaem Sae ôn mềm so sánh với, ngữ khí của hán thì đông cứng rất nhiều.

Han Kaem Sae ngẩn ngơ, nhìn sắc mặt lạnh lùng Han Woo, nháy mắt một cái, mi mắt thấp rũ xuống, cảm giác cả người đích tình tự thoáng cái thấp rơi xuống.

Han Woo sau cùng sửa sang lại sách vở, sau đó nã ở trên tay, chuẩn bị ly khai, Han Kaem Sae yên lặng nhường đường, cúi đầu, không nói lời nào.

Nhìn một chút cúi đầu Han Kaem Sae, Han Woo lạnh lùng trong hai mắt rốt cuộc là có ta nhu hòa, đứng ở bên người nàng nói một câu: "Ngẩng đầu lên, ta giúp ngươi, chính là vì cho ngươi ngẩng đầu lên, nhớ kỹ, sau đó vô luận ở dưới tình huống nào, cũng không thể sẽ đem cúi đầu. Ta mấy tháng này đều bề bộn nhiều việc, chờ ta rảnh rồi. . . Sẽ tìm thời gian nhìn."

Nói vừa xong, Han Woo thì cũng không quay đầu lại đi nhanh ly khai, hán rất chạy đi quay chụp hiện trường.

Han Kaem Sae sững sờ ở tại chỗ, một lát sau, nàng yên lặng ngẩng đầu, đôi mắt sáng chăm chú nhìn Han Woo rồi đi phương hướng, hai tay lặng lẽ xiết chặt, trong con ngươi lóe ra động nhân quang mang.

. . .

Ra Seoul đại sau Han Woo nhìn đồng hồ, đại thể xác định kịch tổ hiện tại chắc còn ở người thứ nhất quay chụp hiện trường. Vì vậy lập tức đánh xe taxi đi trước.

Kịch tổ sáng sớm hôm nay nhặt trình an bài hôm qua Jin Soo Won đã đều nói cho Han Woo, bọn họ muốn một tòa đường như tòa thành vậy Hàn quốc cách cổ kiến trúc biệt thự đàn, đó chính là kịch giữa SeungJin tập đoàn gia đình.

Chờ Han Woo đến cái này tòa thật to biệt thự trước sau,

Phát hiện trước cửa đã không có quay chụp nhân viên, cũng đã dời đi vào biệt thự nội.

Vì vậy Han Woo còn chưa kịp xem xét một tý chỗ ngồi này hình như thực sự sẽ chỉ ở kịch truyền hình trong mới phải xuất hiện mộng ảo vậy căn phòng lớn, thì vội và chạy đi vào.

Như vậy một tòa phòng ở kịch tổ đương nhiên không có khả năng tất cả đều muốn, bọn họ chỉ muốn trong đó kỳ gian phòng mà thôi.

Đương Han Woo tiến vào phòng sau, rất nhanh liền tìm được kịch tổ nhân viên công tác, nhân viên công tác lập tức liền mang theo hắn đi tới quay chụp hiện trường.

"A! Ri On aaa, người tới rồi!"

Kịch tổ nhân viên dẫn Han Woo đi tới một cái rộng mở tràn ngập kiểu dáng Âu Tây phong cách gian phòng trước, còn không có đi vào trong phòng. Han Woo chợt nghe đến một cái thanh âm hưng phấn ở bên cạnh hắn vang lên.

Khỏe miệng nhẹ nhàng khui một cái, Han Woo đương nhiên biết ai vậy, lập tức hắn hơi hơi hít thở sâu một tý, trên mặt biểu tình cấp tốc điều chỉnh, lộ ra một cái nụ cười ấm áp, đón thì nhìn về phía tự bên cạnh mình.

Hướng Han Woo chào hỏi dĩ nhiên chính là Hwang Jung Eun, nàng hôm nay mặc nhất kiện không phân biệt nam nữ quân lục sắc áo khoác ngoài, trong tay hoàn chính cầm kịch bản quay Han Woo cao hứng huy vũ, ra mời hiện tại ở phách sẽ không có của nàng hí phần.

"Oa ~ "

Han Woo vừa nhìn thấy Hwang Jung Eun, trên mặt thì lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, sau đó hắn trên dưới hảo hảo mà lại nhìn Hwang Jung Eun liếc mắt, tạt vào mồ hôi hơi hơi mờ lớn.

"Làm sao vậy?"

Nhìn thấy Han Woo lần này biểu hiện, Hwang Jung Eun đẩy mắt toát ra mỉm cười, nhưng trên mặt cũng lộ ra nghi ngờ biểu tình, cúi đầu nhìn một chút bản thân, vừa ngừng đầu nhìn Han Woo.

"Quả nhiên, " Han Woo hai tay khoanh ôm, đón nâng tay phải lên xoa bóp cằm, nếu có kỳ sự nhìn Hwang Jung Eun gật đầu, "Quả nhiên nhà của chúng ta Ri Jin còn là thích hợp nhất nam trang, đúng không?"

Nói cho hết lời, hắn hoàn nghiêng đầu hỏi có mặt nhân viên công tác, trên mặt vẻ mặt rõ ràng mang theo khẳng định.

Hwang Jung Eun thoáng sửng sốt, ngay sau đó trong mắt tiểu ý càng sâu, chỉ là trên mặt biểu tình lại đột nhiên tất cả đều thu liễm, cứ như vậy băng bó trứ gương mặt lẳng lặng nhìn Han Woo.

Thấy cái này pho rõ ràng không đúng lắm tư thế, Han Woo đuôi lông mày run lên, nháy mắt một cái, vô ý thức lui về sau một bước, vì không thể xét địa nuốt một ngụm nước bọt.

"Oh Ri On."

"Là. . . Sao, làm sao vậy? A ~ có đúng hay không đói bụng? Ai là cô, Ri Jin aaa, người nói thẳng không phải tốt, người chờ, OPPA lập tức giúp người đi mãi!"

Nói vừa xong, Han Woo lập tức làm bộ dục bào, chẳng quá, Hwang Jung Eun cái này "Oh Ri-jin" rõ ràng cấp bậc so với Kim Tae Hee cao hơn rất nhiều, Han Woo còn chưa kịp động cước, cái lỗ tai nhất thời được "Trọng trọng" nữ ở.

"Người ngày hôm nay chết chắc rồi! Oh Ri On!" Hwang Jung Eun không biết lúc nào trực tiếp xuất hiện ở tại Han Woo bên người, trừng lên mắt to ở Han Woo bên tai "Nghiến răng nghiến lợi" địa nói rằng.

"Ai! Ai! Ai! Ri Jin aaa, OPPA cũng không dám nữa! Thực sự! Thật là thực sự! A —— ai là cô, ai là cô. . . "

"Ha ha ha. . . "

Có mặt kịch tổ các nhân viên thấy cái này hai kẻ dở hơi vậy biểu diễn, toàn bộ cũng không nhận được bật cười.

"Oa ~ các người cảm tình thật không sai đây."

Lúc này, Jin Soo Won cuối cùng là phát hiện Han Woo đến, bước nhanh từ gian phòng kia trong đi ra, mang trên mặt giờ trêu chọc địa vừa cười vừa nói.

"A, jin biên kịch."

Vừa nhìn thấy Jin Soo Won tới rồi, Han Woo và Hwang Jung Eum ngẫu hứng biểu diễn cũng liền kết thúc, Han Woo đối với Jin Soo Won thấp cúi đầu, sau đó cũng đứng bốn phía kịch tổ nhân viên cúi đầu báo cho biết một tý.

"Soo Won tý!" Jin Soo Won tròn mắt nói.

"Được rồi, Soo Won tý." Han Woo nở nụ cười một tý, có điểm bất đắc dĩ nói rằng.

"Còn có Jung Eum tý." Hwang Jung Eum lập tức đứng ở Jin Soo Won bên người, hơi hơi nghiêng đầu nói với Han Woo.

"Ai là cỏ, cái này không phải chúng ta gia Ri Jin sao? Người đều lâu như vậy không OPPA, thì không có gì yêu ân cần thăm hỏi sao?"

Đối với Hwang Jung Eum, Han Woo sẽ không dễ dàng như vậy thỏa hiệp, lập tức lần thứ hai hai tay khoanh tiến nhập "Oh Ri On" hình thức, biểu hiện trên mặt có điểm thiếu tấu địa nhìn Hwang Jung Eum.

"Nha!"

Hwang Jung Eum cũng bật người lần thứ hai tiến nhập trạng thái, một đôi mắt to tròn tròn.

"Được rồi được rồi, đợi được các người diễn thời gian lại cố gắng như vậy đi."

Jin Soo Won cười khoát tay áo.

Thính nàng vừa nói như vậy, Han Woo và Hwang Jung Eum hai người thì nhìn nhau cười, đồng thời "Dừng tay".

"Thế nhưng, đạo diễn không phải nói Han Woo người là người mới sao? Ta vừa nhìn một chút, hành động thật không tệ a." Trầm tĩnh lại sau, Hwang Jung Eum uống một hớp, trát trát nhãn tình có chút ngạc nhiên địa đối với Han Woo hỏi.

"Đúng vậy, của người hành động làm sao sẽ tiến bộ nhanh như vậy? Jung Eum ta và người nói, ngay hơn mười ngày trước, tiểu tử này hành động. . . Ai ~ thực sự là, hoàn toàn có thể nói 'Danh phẩm' a, 'Danh phẩm'."

Jin Soo Won cũng tò mò địa nhìn chung quanh một chút Han Woo, về mặt ghét bỏ địa nói với Hwang Jung Eum, một bộ chuyện cũ nghĩ lại mà kinh đáng đáp.

"Các người không phải là gọi đi tìm một biểu diễn lão sư sao? Ta liền tìm."

Han Woo nhìn Jin Soo Won liếc mắt, không biết nên là tức giận còn là buồn cười cười cười. Hắn bây giờ cùng Jin Soo Won quan hệ có thể nói ở kịch tổ lý là tốt nhất, đồng thời Jin Soo Won cũng là kịch tổ lý hiện nay yêu nhất trêu chọc người của hắn, Han Woo đối với cái này đại tỷ tỷ là thật không có biện pháp gì.

"Biểu diễn lão sư? Là ai a?" Thính Han Woo vừa nói như vậy, Jin Soo Won trên mặt cáo quái biểu tình nhưng thật ra thu liễm, tò mò hướng Han Woo hỏi.

Han Woo nghe vậy nhàn nhạt liếc Jin Soo Won liếc mắt, ở trong lòng cân nhắc một chút, nghĩ còn là cho nàng tiết lộ một điểm tin tức tương đối khá, bằng không thì ai biết người nữ nhân này đợi lát nữa hội làm như thế nào. Vì vậy Han Woo liền trực tiếp hỏi đáp: "Chính là Kim Tae Hee a."

"Cái gì?!"

Han Woo thốt ra lời này xuất khẩu, có mặt hai nữ nhân tất cả đều mở to hai mắt.

"CUT! OK! Lưu một tổ nhân cùng đại trấn đạo diễn kế tục quay chụp, chúng ta dời đi đi Incheon sân bay, nhanh!"

Ngay tại lúc lúc này, ba người phía sau nhưng truyền đến Kim Jin Wan lớn tiếng gọi.

Ba người quay đầu nhìn lại, trong phòng Kim Jin Wan đạo diễn chính cười và một cái cười rộ lên làm cho cảm giác có loại không hiểu hi cảm tình và thân thiết trung niên nam diễn viên trò chuyện với nhau.

"Đó là Jung Eun-pyo tiền bối, lai khách xuyên Cha Do-hyun trở lại Hàn quốc trước tìm tên kia thầy thuốc tâm lý, trước hắn giống như jin biên kịch hợp tác qua, hắn ở 《 ừng nguyệt 》 trong sắm vai hành thiện công công khi biểu hiện ra hành động cực kỳ lợi hại."

Hwang Jung Eum đậm trạc Han Woo, cùng hắn thấp giọng giới thiệu. Han Woo đích tình hướng ở hôm qua Kim Jin Wan đều cùng đại gia đã nói, kịch tổ người ở bên trong hiện tại đều biết hắn là không tiếp thu người.

"Lần sau phải toàn bộ cho ta lão lão thật thật bàn giao địa đi ra!"

Jin Soo Won hồ trứ gương mặt, giả vờ hung ác nói với Han Woo nhất cú, sau đó thì xoay người đi hoa Kim Jin Wan thương lượng kế tiếp quay chụp chuyện nghị.

"Cái này được rồi, Han Woo người tới được thật đúng lúc, kế tiếp muốn đi phách ở phi trường hí phân, ta cuối cùng toán có thể khai công, trước kỳ tập ta hí phân rất nhiều đều là và người cùng nhau, người không ở ta cũng diễn không được."

Thấy tính kịch tổ động, Hwang Jung Eum hít một hơi thật sâu, UU đọc sách (www.uukanshu.com) sau đó vừa thật dài ói ra đi ra ngoài, đón còn làm một cái áp chân vận động, một bộ được được dục thí hình dạng.

Nàng sáng sớm hôm nay biệt phiêu, phía trước cùng nàng đối thủ hí nhiều nhất chính là Han Woo, Han Woo không đến nàng chỉ có thể tọa ở một bên nhìn khác diễn viên diễn kịch, đây đối với một cái diễn viên mà nói, quả thực chính là dằn vặt, sở dĩ vừa thấy Han Woo tới, nàng mới có thể hưng phấn mà cứ như vậy và hấn bắt đầu ngấu húng biểu diễn.

Nghe được Hwang Jung Eum trong giọng nói rõ ràng có điểm hưng phấn giọng nói, Han Woo cười cười, cũng không nói gì, nhưng trong mắt cũng mơ hồ toát ra được được dục thí thần tình, cuối cùng cũng đến rồi khảo thí hấn mấy ngày này luyện tập lúc.

"Các người tại đây a."

Lúc này, một người trầm ổn giọng đàn ông truyền đến, Hwang Jung Eum vừa nhìn người, nhất thời khở gương mặt nói rằng: "OPPA người thì tốt rồi, hí phân căn bản không dùng bài, đều là."

"Tốt cái gì a, từ sáng sớm bắt đầu sẽ không nghỉ ngơi qua."

Hướng hai người đi tới Ji Sung khẽ lắc đầu cười khẽ một tý, cầm lấy hai bên trái phải trên bàn nước uống một ngụm, đón đối với Han Woo thập phần hữu thiện cười cười, vỗ vỗ bờ vai của hấn nói rằng: "Kế tiếp đi ra chúng ta, Omega tiên sinh."

Nhìn trước mắt bỗng nhiên đối với mình cử chỉ tựa hồ có chút thân mật Ji Sung, Han Woo ngẩn ra, hình như có điểm không quá thích ứng hình dạng. Nhưng rất nhanh, hấn quay đầu nhìn một chút đứng bên cạnh mặt tươi cười Hwang Jung Eum, sau đó lại nhìn một chút trước mặt mình chính thập phần hữu thiện nhìn mình Ji Sung, khoe miệng không ngừng được giơ lên một tý, trong lòng phảng phất thoáng cái có loại rất thần kỳ cảm giác đang kích động trứ, trên mặt của hấn kim lòng không dặng lộ ra một cái thập phần nụ cười sáng lạn, đón nói năng có khí phách địa hồi đáp.

"Là, Cha Do-hyun tiên sinh."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: 《 Kill Me, Heal Me 》(1)

Ở 《 Kill Me, Heal Me 》 tập thứ nhất kịch bản trong có một hồi tương đương trọng yếu hí, đó chính là tập thứ nhất giữa rốt cuộc chính thức bắt đầu nội dung vở kịch một bộ phận tình tiết, cũng chính là Cha Do-hyun bởi vì mình phó nhân cách "Shin SeKi" mà phải trở lại bản thân rất không muốn trở về đi Hàn quốc khi, ở trên phi cơ vô tình gặp được suu tầm dân ca trở về Oh Ri On tràng hí.

Đó là Oh Ri On lần đầu tiên nhìn thấy Cha Do-hyun, cùng với hấn hai người phó nhân cách "Shin SeKi" và "Ferry Park", hai người lần đầu "Va chạm" để cho Oh Ri On có tiếp cận Cha Do-hyun mượn có, đồng thời tại nơi sau Oh Ri-jin chạy như bay đến sân bay chặn đứng Oh Ri On đích tình tiết, cũng là xe, ngộ hai người lần đầu tiên gặp mặt cơ hội, sở dĩ, tuồng vui này phía trước năm tập nội dung vở kịch trong có hết sức quan trọng vị trí.

Đương chính thức bắt đầu chuẩn bị quay chụp thời gian, kịch tổ thì liên lạc Incheon sân bay, tương đối may mắn là, hôm qua kịch tổ xong Incheon sân bay phương diện thông tri, ở buổi trưa hôm nay 1 2 giờ đến 14 giờ trong khoảng thời gian này, có thể cho kịch tổ thuê một trận tiến hành theo thông lệ kiểm tu máy bay hành khách tiến hành quay chụp.

Tuồng vui này Han Woo là không thể thiếu chính là nhân vật, sở dĩ Kim Jin Wan hôm qua luôn mãi dặn hấn cần phải bắt bị mượn rồi, nhất định phải ở 1 2 giờ trước chạy tới, mà cái này đồng thời cũng sẽ là Han Woo vào tổ sau trận đầu hí, sở dĩ hấn đương nhiên rất đề bụng, vừa hết lớp thì bay chạy tới kịch tổ.

Incheon phi trường quốc tế là một tòa ở vào Incheon quảng vực thị lâu dài tổng trên đảo đại hình phi trường quốc tế, nó và ở vào Seoul thị Gimpo sân

bay đặt song song vì Hàn quốc hai đại sân bay, "Incheon bay nước ngoài, Gimpo bay quốc nội" hiện tại đã là một loại giống nhau định luật.

Đương kích tổ đoàn người đi tới Incheon phi trường thời gian, chính thị hành khách rất nhiều thời gian, ánh dương quang chính nắng, đây cũng chính là kịch giữa tuồng vui này vị trí thời gian đoạn.

Bởi kịch tổ tới tương đối sớm, cái kịch tổ thuê máy bay còn chưa tới sân bay, sở dĩ kịch tổ trước hết ở phi trường ngoại lộ thiên bãi đỗ xe quay chụp Oh Ri-jin được truyền thông quấy rầy rất không thẳng kỳ phiên mà khí thế hung hăng lái xe đến sân bay "Chặn giết" Oh Ri On một bộ phận hí phân.

Đây là Hwang Jung Eum tiến nhập kịch tổ trận đầu hí, nàng ở bắt đầu quay chụp trước cũng có chút hơi khẩn trương, chủ yếu là sợ bản thân diễn không chiếm được vị, làm trễ nãi kịch tổ thời gian.

Nói thật đi, Oh Ri-jin cái nhân vật này kỳ thực đối với nàng mà nói cũng là rất phá vỡ hình tượng, rốt cuộc nên như thế nào đi vừa đúng chính là biểu hiện ra Oh Ri-jin ở bên trong xe và gọi điện thoại đến quấy rầy truyền thông trò chuyện khi cái loại này hiết tư để lý phần nộ, Hwang Jung Eum cũng không dám nói mình vừa lên tay là được, nàng thừa dịp kịch tổ nhân viên bố trí thời gian hoàn trốn được đi sang một bên, trong miệng từng lần một địa nhớ kỹ vài câu lời kịch, không ngừng điều chỉnh giọng của mình thần thái, thuận tiện ngay cả Ji Sung và Han Woo hai người đều bị nàng gọi tới, để cho hai người giúp nàng nhìn.

Nhưng không thể không nói chính là, Han Woo và Ji Sung hai người nhìn Hwang Jung Eum tròn mắt kim cương dường như biểu tình khi thực sự không nhận được nghĩ cười, nhất là Han Woo cái này "Đương sự",

Không biết vì sao, ngực chính là không có cái loại này phát lạnh cảm giác.

"Ai! Thực sự là! Hai người các người chăm chú giờ!"

Thấy đứng ở một bên không nín được cười hai nam nhân, Hwang Jung Eum có chút nóng nảy địa dậm chân, đốn bản thân cũng không nhận được khí nở nụ cười.

"Ai là cỏ, Jung Eum a, người lo lắng cái gì, dĩ của người hành động tuyệt đối không có vấn đề." Ji Sung và Han Woo hai người đứng chung một chỗ, nỗ lực mím môi sừng không để cho mình bật cười, sau đó Ji Sung cuối cùng là ghen hạ tiểu ý, về mặt nghiêm nghị nói với Hwang Jung Eum.

"Không sai, Ri Jin aaa, yên tâm đi thôi, OPPA ở chỗ này đây." Ngay sau đó Han Woo cũng mở miệng cười nói rằng.

"Diễn viên vào chỗ!"

Nghe được hai người đối với mình tràn đầy tự tin chính là lời nói, Hwang Jung Eum còn muốn nói chút gì, kết quả phía sau thì truyền đến kịch tổ nhân viên cao giọng gọi.

"Yên tâm đi, người khẳng định không có vấn đề, Hwang Jung Eum, Fighting!"

"Phóng dễ dàng, chúng ta tin tưởng người."

Ji Sung và Han Woo đều tự khích lệ một tý Hwang Jung Eum, đối với nàng làm một cái cố gắng lên động tác.

Hwang Jung Eum thấy hai người cổ vũ, trên mặt một chút khẩn trương cũng dần dần tiêu thất, hít thở sâu một tý, đối với hai người gật đầu, đốn thì xoay người đi hướng quay chụp hiện trường.

"Chuẩn bị —— Action!"

Theo Kim Jin Wan ra lệnh một tiếng, Ji Sung và Han Woo cũng đi tới Kim Jin Wan bên người, lẳng lặng nhìn Hwang Jung Eum biểu diễn.

Tuồng vui này ngay từ đầu màn ảnh chính là Oh Ri-jin lái xe lại đây, sau đó đem xe đình đến chỗ đậu thượng. Để bảo chứng chân thực, cái này màn ảnh tùy Hwang Jung Eum tự mình hoàn thành, cho nên hẳn ở lái xe trong quá trình phải hành văn liền mạch lưu loát, đồng thời cũng muốn biểu hiện ra chủ xe nhân lúc này ngực phần nộ, sở dĩ coi như là một cái tiểu khiêu chiến.

Chẳng quá ở Han Woo chờ tầm mắt của người trong, Hwang Jung Eum lái xe quá trình dị thường thông thuận, sau cùng cái kia chuyển xe quả đoán lưu sướng giữa cũng thoáng cái thể hiện ra nên biểu hiện ra tâm tình.

Qua.

Ji Sung và Han Woo liếc nhau, cười cười, đốn kế tục đưa ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa chính ở trong xe biểu diễn Hwang Jung Eum trên người.

"Ta, bắt, là Omega tác gia!"

"Ta nói rồi ta không phải là! Ta sẽ giúp người đi bả cái kia kêu Omega và vân vân tên chộp tới."

"Cho nên nói, không nên lại gọi điện thoại cho ta, xin nhờ ~ "

...

Không thể không nói, kế tiếp Hwang Jung Eum biểu hiện để cho người ở chỗ này đều thật kinh ngạc, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) không hề trở ngại thuyết từ, vừa đúng thần thái, dường như mây bay nước chảy lưu loát sinh động như nhau.

Han Woo nhìn cách đó không xa trong xe Hwang Jung Eum nổi giận giữa biểu tình, khoe miệng không được giờ lên đồng thời, trong mắt ánh mắt cũng càng phát sáng rồi.

"CUT! Ok, qua!"

Rốt cục, theo Kim Jin Wan tiếng thứ hai mệnh lệnh vang lên, hiện trường lần thứ hai hoạt động, Hwang Jung Eum trên mặt lộ ra thoải mái biểu tình từ trên xe đi xuống, nhận lấy trợ lý cho nước.

Một cái qua!

Han Woo tay của lặng lẽ cầm, thoáng hít và một hơi, bình phục một tý trong lòng có chút nhanh hơn tâm nhảy, kế tiếp, đi ra hần!

...

"Chờ một chút, Han Woo ngại tới đây một chút."

Máy bay khoang hạng nhất trong, Han Woo mới vừa hóa hết trang, thay quần áo xong đã bị Jin Soo Won kéo sang một bên.

"Làm sao vậy?"

Han Woo có chút kỳ quái địa nhìn Jin Soo Won.

"Sách, ta đây sao vừa nhìn, phát hiện của người hình tượng có điểm không được."

Jin Soo Won nhón chân lên, đang cầm Han Woo đầu nhìn chung quanh một chút.

"Không được?"

"Đối với, thái đẹp trai."

". . ."

Han Woo lặng lẽ nhìn Jin Soo Won, hần còn có thể nói cái gì?

"Như vậy. . ."

Jin Soo Won thân thủ bả Han Woo lưu hải gãy vài hạ, bả nguyên bản tập trung ở chung với nhau sợi tóc lộng có, để cho vốn là tà lưu hải biến thành thẳng lưu hải, thuận tiện ngay cả lưu hải nhìn qua còn có loại xoắn tung khuynh hướng cảm xúc, ngay sau đó, Jin Soo Won không biết từ nơi này xuất ra một lọ định hình nước, hướng Han Woo trên trán văng phun, sau đó nhìn thoáng qua, lúc này mới hải lòng gật đầu, "Ừ, loại này là được rồi, thẳng lưu hải tương đối khá."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: 《 Kill Me, Heal Me 》(2)

"Người xác định?"

Han Woo con người hướng lật lên một cái, tựa hồ muốn nhìn một chút mình kiểu tóc rối cuộc thành dạng gì, đón hần dùng một loại không phải là rất tin nhiệm giọng nói hướng Jin Soo Won hỏi.

"Diễn viên vào chỗ!"

"Yên tâm đi, tuyệt đối không thành vấn đề!"

Jin Soo Won quay đầu lại nhìn thoáng qua, vỗ vỗ Han Woo vai, sau đó liền trực tiếp lôi kéo hắn đi tới camera nhắm ngay cái chỗ ngồi kia thượng.

Kim Jin Wan có chút ngoài ý muốn địa nhìn một chút đến lúc cải biến kiểu tóc Han Woo, hắn bộ dáng như vậy ngược lại không phải là nói biến dạng, kịch tổ tuồng vui này chuẩn bị y phục chính là mạo sam, vốn có Han Woo kiểu tóc quả thực không quá hợp, khoan hãy nói, như vậy biến đổi còn trở nên thuận mắt lên, hơn nữa Han Woo nguyên bản pho hình dạng thoát nhìn tuần lã giữa mang theo một điểm thâm trầm, kiểu tóc như vậy thay đổi, cuối cùng là để cho cái loại này thâm trầm cảm giác bất rõ ràng như vậy.

Ngực nghĩ như vậy một tý, Kim Jin Wan đối với Jin Soo Won tán thưởng địa gật đầu, đón thì vỗ vỗ tay lớn tiếng nói: "Tốt, chuẩn bị!"

Việc đã đến nước này, Han Woo cũng không có ý định nữa quán quýt cái gì kiểu tóc, thành thật ngồi ở đó cái chỗ ngồi yên lặng điều chỉnh bản thân.

Ji Sung cũng thay quần áo xong đi ra, hắn cũng không có ngồi vào Han Woo bên người cái kia chỗ ngồi, mà là đi vào chỗ ngồi phía sau cái lối đi kia trong.

Tuồng vui này hội trước phách Shin SeKi lên sân khấu bộ phận, Han Woo cũng không cần nói lời kịch, chỉ cần phối hợp làm ra biểu tình động tác là được, rốt cuộc Kim Jin Wan đối với hắn một điểm chiếu cố.

"Ok... Action!"

Theo Kim Jin Wan ra lệnh một tiếng, người ở chỗ này đều tiến nhập chỗ có lên tiếng trạng thái, mắt trái cũng không trái địa nhìn trong sân biểu diễn.

Han Woo trong tay đang cầm là quyển tiểu thuyết lẳng lẳng nhìn, ngực có chút khẩn trương cảm thụ được chu vi sắc vai tiếp viên hàng không và hành khách quần chúng diễn viên.

Qua vài giây, Han Woo khước mắt liếc về một điểm hắc sắc, hắn biết là Ji Sung vai trò Shin SeKi đi tới bên người của hắn, trong mũi hô hấp lúc này vô ý thức hơi chút nặng một tý, ngay sau đó hắn hơi hơi thả tay xuống giữa, nhìn về phía tự bên cạnh mình.

"CUT! Han Woo, biểu tình lại tự nhiên giờ!"

"Là."

Han Woo ngực mạnh vừa nhảy, hít thở sâu một tý, bật người dậy đối với Ji Sung mang theo áy náy cười cười, Ji Sung lại mỉm cười trở về hắn một tý, đối với hắn gật đầu.

Lại lần nữa bắt đầu sau, Han Woo ngồi ở chỗ ngồi của mình yên lặng chờ Ji Sung đi tới bên cạnh hắn, đón hắn cảm thấy Ji Sung đến, hơi hơi buông một điểm trong tay mình, hướng hai bên trái phải nhìn lại.

Không có hăm "CUT", Han Woo ngực hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, ngực kế tục cấp tốc suy tính mà chuẩn bị trừ kế tiếp biểu diễn.

Thế nhưng..

"CUT! Han Woo, biểu tình thái căng thẳng."

"CUT! Han Woo, nhìn cơ vị,

Đã quên vừa và người nói sao?"

"CUT!"

"CUT!"

...

"Được rồi, nghỉ ngơi một chút đi."

Kỷ mười phút sau, Kim Jin Wan nhu liêu nhu mi tâm, vỗ vỗ tay nói một tiếng, kịch tổ nhân viên nhất thời trầm tĩnh lại.

"Làm sao vậy? Han Woo, người có chỗ nào không thoải mái sao?"

Ngay từ đầu nghỉ ngơi, Han Woo liền hướng hậu tựa ở chỗ ngồi, một tay khoát lên trên trán, mi mắt thấp rủ xuống, trong mắt lóe ra khó có thể hình dung tâm tình, như là thất lạc, hoặc như là cái gì khác, ngay cả Hwang Jung Eum đi tới bên cạnh hắn cũng không có quay đầu nhìn.

Đứng ở hai người cách đó không xa Jin Soo Won nhìn thấy Han Woo cái dạng này, cũng dự định đi tới, chẳng quá lại bị một bên Kim Jin Wan kéo lại, hắn thấp giọng nói với Jin Soo Won: "Loại chuyện này, cần nhờ chính hắn, Jung Eum đi không đúng có thể cho hắn cung cấp cái gì kinh nghiệm, người cũng đừng đi."

Jin Soo Won vừa nghe, suy nghĩ một chút, cũng hiểu được có đạo lý, Vì vậy thì yên lặng gật đầu, có chút bận tâm nhìn một chút cách đó không xa Han Woo.

"Jung Eum tỷ, người lần đầu tiên diễn kịch cũng giống như ta vậy sao?"

Tựa ở chỗ ngồi tựa hồ đang lẳng lặng suy tính Han Woo cũng không trả lời Hwang Jung Eum, trái lại mở miệng hỏi một câu.

Hwang Jung Eum sững sốt một chút, đây là Han Woo lần đầu tiên gọi nàng tỷ, không biết vì sao, nghe được hần thanh âm nhàn nhạt, nhìn một chút nữa hần thấp liếm con người, Hwang Jung Eum ngực bỗng nhiên có ta yêu thương, đón nàng giả vờ khinh thường bĩu môi, hỏi đáp: "Dĩ nhiên không phải."

"Như vậy, ta biểu hiện nên rất kém cỏi đi?"

Han Woo bắt lại đặt ở trên trán cánh tay của, con người đen nhánh ánh mắt tựa hồ đỉnh bình tĩnh nhìn về phía Hwang Jung Eum.

Tuy rằng biểu hiện ra hình như không có gì, nhưng Hwang Jung Eum tựa hồ có thể xuyên thấu qua cái loại này thâm thúy đen kịt, thấy ẩn dấu sâu đậm khổ sở, nàng vì không thể xét địa mím môi một cái thần, đón vừa bĩu môi, làm như mạn bất kinh tâm hỏi đáp: "Ta lần đầu tiên sớm bị đạo diễn mạ khóc, đáng về này người tốt như vậy."

Han Woo nghe vậy sững sốt, chợt hần liền nhìn thấu Hwang Jung Eum nhìn ánh mắt của mình dậm nhu hòa, mâu quang lúc này khẽ run lên, ngực thoáng cái có loại khôn kể cảm giác, tựa hồ thật ấm áp.

Thì trầm mặc như vậy trừ nhìn nhau vài giây, Han Woo nhìn Hwang Jung Eum, khoe miệng bỗng nhiên lộ ra một cái ấm áp mỉm cười, có chút không đầu không đuôi mà hỏi thăm: "Có cái gì bí quyết sao?"

"Bí quyết?"

Hwang Jung Eum có chút nghi ngờ chớp chớp mắt.

"Đối với, Jung Eum tỷ người biểu diễn có cái gì bí quyết sao?"

Han Woo khoe miệng mang theo mỉm cười nhàn nhạt, trên mặt thần tình tựa hồ không giống trước thấp như vậy chìm.

Hwang Jung Eum nghe vậy nhủ lòng mảy, sau đó nghiêng đầu suy nghĩ một chút, khẳng định đối với Han Woo gật đầu, "Có!"

"Cái gì?"

"Nỗ lực."

Nỗ... Nỗ lực sao...

Nhìn trước mắt chính đối với mình mỉm cười Hwang Jung Eum, nhìn trong mắt nàng đang nhàn nhạt lóe lên quang mang, Han Woo tay của chuông lặng yên cầm.

Han Woo bản thân khổng chế năng lực rất mạnh, sở dĩ hần tài năng ở sau khi nghỉ thông suốt cấp tốc ngăn chặn ngực tích lũy nhiều năm vấn đề trực tiếp và kim Tae Hee tiến hành luyện tập.

Hần mặc dù không có học qua biểu diễn, nhưng hần đang luyện tức thì dựa vào là đầu óc tỉnh táo, cái này giống như là trước hần ở Kim gia nhân trước mặt như nhau, chẳng quá cũng có không đồng dạng như vậy nơi ấy, hần là vốn có cũng đã là Kim Ji Woo mới tiến hành cái loại này trên thực tế cũng không thể nói là biểu diễn hành vi, sở dĩ hần ở Kim gia nhân trước mặt một điểm áp lực tâm lý cũng không có. Mà hần đang đối mặt kim Tae Hee khi áp lực tâm lý cũng không phải rất lớn, có thể ngăn chặn, dù sao kinh qua và Kim Tae Hee một lần kia đối với Han Woo mà nói tuyệt đối có thể nói là khắc sâu ấn tượng kinh lịch sau, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hần và Kim Tae Hee quan hệ vốn là có một loại kỳ quái thân cận.

Thế nhưng vào hôm nay, ở trước mặt nhiều người như vậy, nhất là phía trước hoàn thấy được cái khác diễn viên kỹ càng hành động, Han Woo ngực áp lực lại không phải do hần không lớn.

Năng lực tự kiềm chế cường thịnh trở lại cũng không có khả năng thoát cái thì tiêu trừ nhiều năm tâm lý vấn đề, sở dĩ Han Woo căng thẳng trương, dĩ nhiên là và trước hần ở phiến tràng ở ngoài biểu hiện ra xoay ngang bất đồng, đương nhiên, trong này cũng có Han Woo là người mới một ít nhân tố, chẳng quá vấn đề lớn nhất chính là cái này.

Mới vừa mới nghe được từng tiếng "CUT", tuy rằng Kim Jin Wan đạo diễn không có trách cứ hần cái gì, nhưng Han Woo ngực thực sự tương đương khó chịu, có loại rất cảm giác không thoải mái đầy rẫy ở trong lòng.

Mà Hwang Jung Eum thoải mái lại để cho hần rộng mở trong sáng, quả thực, hần nếu đã làm ra tuyển trạch, hần thì không có lùi bước lý do, có chuyện, phải cố gắng đi khắc phục đi! Giống như Kim Hayeon nói như vậy, chính phục nó!

"Tốt, chụp ảnh!"

Nghe được Kim Jin Wan một tiếng như là đang nhắc nhở hai người mình hô lớn, Hwang Jung Eum không nói gì nữa, chỉ là đối với Han Woo cười cười,

làm một cái cố gắng lên động tác, sau đó đứng dậy đi qua một bên.

Han Woo lẳng lặng nhìn Hwang Jung Eum đi tới một bên, đón liền thấy đồng dạng đứng ở một bên, đồng dạng đối với mình mặt mang cổ vũ Jin Soo Won, sau đó Han Woo vừa quay đầu nhìn chung quanh, hẳn thấy được Kim Jin Wan, Ji Sung, thậm chí là có mặt mỗi một cái nhân viên công tác đối với hẳn đầu tới mờ hồ mang theo cổ vũ ánh mắt.

Sâu hít thở sâu một tý, Han Woo khoe miệng nhẹ nhàng thượng thiêu, trên mặt lộ ra một cái trở nên thoải mái mỉm cười, nhìn chăm chú vào phía trước ánh mắt bắt đầu dần dần trấn định đứng lên.

Tốt, bắt đầu đi!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: 《 Kill Me, Heal Me 》(3)

12 nguyệt 18 ngày, chụp ảnh ngày thứ tư buổi tối.

Kính qua bốn ngày quay chụp, Han Woo cuối cùng là có thể miễn cưỡng bình thường phát huy, mặc dù có khi còn là hiểu ý trong đột nhiên khẩn trương một tý, chẳng quá đã so với ngay từ đầu phải tốt hơn rất nhiều.

Hiện tại kịch tổ chuẩn bị phải quay chụp chính là kịch trong "Song lý" rượu phòng hí, cũng chính là Cha Do-hyun bởi vì mình lại một cái phó nhân cách "Ferry Park" mà lần đầu đi tới Ngô gia đoạn hí.

Kỳ thực đoạn này hí "Ferry Park" lên sân khấu cũng không nhiều, chủ yếu vẫn là Cha Do-hyun lần đầu đến Ngô gia làm khách hí, trong đó hí phần nhiều nhất chính là Oh Ri On, cũng chính là Han Woo, tuồng vui này có thể nói nửa bộ phận trước hoàn toàn do hẳn làm chủ đạo.

Kịch tổ nhân viên ở trong phòng bố cảnh, các diễn viên lại đứng ở gian nhà ngoại đường dốc thượng bồi lời kịch.

Han Woo cũng không ngoại lệ, đồng dạng mượn kịch tổ có ngọn đèn đang đứng ở ven đường độc lời kịch. Lời kịch hẳn là đã sớm bồi xuống không sai, chẳng quá cái này bốn ngày tùy tổ quay chụp đã để cho hẳn đường thành một loại ở quay chụp trước nhân nhạ cảm giác cấp bách, đây không phải là cái gì được áp bách đi ra ngoài theo thói quen khẩn trương, mà là diễn viên phải có tốt hảo tâm thái.

Mặc kệ của người hành động có thật lợi hại, tư lịch cao bao nhiêu, đây đều là làm một diễn viên đối mặt biểu diễn khi ứng hữu thái độ.

"Cái kia, chúng ta tập vương a, đợi lát nữa tràng hí người có nắm chắc không?"

Bỗng nhiên, Hwang Jung Eum ăn mặc thật to áo lông tiến tới Han Woo bên người, mang trên mặt một chút trêu chọc địa vừa cười vừa nói.

Han Woo liếc nàng liếc mắt, tức giận cười cười, đón rất tự nhiên thể hiện vẻ mặt uy nghiêm biểu tình nói rằng: "Ri Jin a, còn là quán tốt chính người đi, OPPA ta còn nhớ rõ người tiểu học thời gian sát hạch thất bại, cũng là người OPPA ta..."

"Nha!"

Han Woo lời còn chưa nói hết, đã bị Hwang Jung Eum cười mắng trừ nhẹ nhàng đập một cái.

Cái này bốn ngày Han Woo rốt cuộc và kịch tổ lý cái khác diễn viên hẳn thực, trong đó và hẳn quan hệ tốt nhất chính là Hwang Jung Eum.

Thế nhưng không biết có phải hay không là quan hệ thay đổi tốt mang tới di chứng, Hwang Jung Eum hoàn toàn bị đồng dạng và Han Woo quan hệ rất tốt Jin Soo Won làm hư, thường thường thì trêu chọc hạ hẳn, mà "Tập vương" chính là Hwang Jung Eum còn có Jin Soo Won cho hẳn lấy biệt hiệu, tuy rằng Han Woo cái này bốn ngày đang từ từ tiến bộ, nhưng hẳn vẫn là kịch tổ lý hoàn toàn xứng đáng "CUT vương", là tối trọng yếu là, kịch tổ lý nhân đều đã nhìn ra Han Woo lúc này tâm tính đã bày rất chính, Vì vậy cũng theo Hwang Jung Eum hai người thường thường kêu tiếng xưng hô này, cho tới bây giờ, Han Woo phỏng chừng bản thân chắc là đã bãi không thoát được tiếng xưng hô này.

Đương nhiên, Han Woo tự nhiên biết Hwang Jung Eum lúc này lại đây không thể nào là để đến trêu chọc bản thân, nàng là muốn cho bản thân thả lỏng tâm tính.

Đêm nay tuồng vui này, từ gian nhà ngoại màn ảnh bắt đầu đối với Han Woo mà nói chính là một cái khiêu chiến không nhỏ.

Oh Ri On và Oh Ri-jin trên đường về nhà phát hiện bởi vì "Ferry Park" xuất hiện mà đến đến "Song ly" rượu ngoài phòng Cha Do-hyun,

Oh Ri On do đó nhận ra đây là trên phi cơ "Ferry Park" tiên sinh, sau đó yêu mời hắn đến nhà mình làm khách.

Mà sở dĩ tên sách hội này là một cái khiêu chiến không nhỏ, đó là bởi vì tại đây tổ đơn giản màn ảnh trong, Han Woo cho hết toàn bộ biểu hiện ra một loại ở trên người hắn không có, nhưng ở Oh Ri On trên người có tính chất đặc biệt.

Càng là sắm vai "Oh Ri On" nhân vật này, Han Woo thì càng phát hiện sức diễn nhân vật này đối với mình mà nói độ khó.

Oh Ri On trên người quả thật có rất nhiều tính chất đặc biệt và Han Woo rất phù hợp, tỷ như hắn làm tác gia Omega khi cái loại này chăm chú và cơ trí, thế nhưng trên người hắn đồng dạng cũng có và Han Woo bất phù hợp nơi ấy, đó chính là, Oh Ri On đang đối mặt người nhà dĩ người bên ngoài thời gian là Omega, thế nhưng đang đối mặt gia nhân thời gian, hắn chính là Oh Ri On.

Omega là cơ trí tinh táo, hắn ung dung dĩ thân thiện cũng không thân cận thái độ đi đối đãi những người khác, mà Oh Ri On, hắn là nhảy thoát, hắn đang đối mặt người nhà khi ý đồ đi qua bản thân bà vui sướng mang cho bọn hắn, hắn nguyện ý ở người nhà mình trước mặt "Giả ngu", bởi vì người nhà cũng không cần hắn đi tính toán cái gì, sở dĩ Oh Ri On tại gia nhân trước mặt là một loại rất sung sướng tính cách, đối lại cái thông tục dễ hiểu danh từ dễ hình dung, chính là trêu chọc so với.

Đây đối với Han Woo mà nói chính là một cái tương đối lớn khiêu chiến, người có thể tưởng tượng một cái trong đầu ngay cả hài hước tế bào đều không coi là nhiều nhân muốn đi sức diễn một cái không chỉ có hành vi, ngay cả ngôn ngữ đều tràn ngập một nồng đậm trêu chọc so với vị nhân sao?

Han Woo đích tình huống kịch tổ người thì đã nhìn ra, trước sau cùng ở phi trường trong hắn phách tràng được Oh Ri-jin "Chặn giết" hí cũng đã dị thường khó khăn, phải hắn biểu diễn ra ở trong tình thế cấp bách một tay bịt mũi miệng mình miệng, sau đó "Than thở khóc lóc" mà đem năng thiếu chút nữa muốn nói nói lộ hết lời của cho viên thượng, Han Woo không phải là cười tràng chính là biểu tình không đến vị.

Mà hôm nay tuồng vui này thì càng khó khăn, nó không chỉ có trọng yếu, hơn nữa nan phách.

"CUT! Ok, cuộc kế tiếp!"

Han Woo và Hwang Jung Eun nhìn lại, đó là Ji Sung đã phách xong phía trước "Ferry Park" đơn độc bộ phận.

Nhìn phía xa ăn mặc bạch tây trang, hoa áo somi Ji Sung, Han Woo ngực ở bội phục hơn cũng có chút nhàn nhạt tựa hồ là hâm mộ cảm giác.

Ji Sung cái này bốn ngày hành động toàn bộ kịch tổ đều hữu mục cộng đồ, tuy rằng hiện nay chỉ xuất hiện hai người phó nhân cách, nhưng hắn hầu như chính là một người phân sức tam giác, nhất là hắn đối với nhân vật lý giải và nắm trong tay, để cho Jin Soo Won cái này biên kịch đều cảm thấy sợ hãi than.

Để cho Han Woo khắc sâu ấn tượng dĩ nhiên chính là Ji Sung mỗi lần cất người bất đồng cách, thanh âm cũng sẽ tùy theo cái biến, cái này không chỉ là đối với thanh âm biến đổi độ khó thể hiện, đồng dạng cũng là một cái thâm niên diễn viên cường đại vai nắm chặt lực biểu hiện.

"Yên tâm đi, ta sẽ cố gắng lên."

Nhìn cách đó không xa còi trừ y phục chính đang chuẩn bị Ji Sung, Han Woo hít thở sâu một tý, ngực dâng lên một loại hắn không cách nào hình dung đích tình tự, để cho hắn có loại được được dục thí cảm giác!

Hwang Jung Eun nghe vậy có chút kinh ngạc nghiêng đầu nhìn một chút Han Woo, Han Woo lúc nói chuyện cũng không có lộn lại khả năng, nhưng mượn phiếm hoàng ngọn đèn, Hwang Jung Eun thấy được năng thâm thúy con người đen giữa tựa hồ ở mơ hồ lóe ra cái gì, khóe miệng nhin không được nổi lên một cái mỉm cười, nàng nhẹ nhàng mà nói rằng: "Ta sẽ nhìn."

Han Woo ánh mắt thoáng trật thiên, nhìn bên cạnh mình Hwang Jung Eun liếc mắt, khóe miệng cũng hiện lên một cái mỉm cười nhàn nhạt.

"Diễn viên vào chỗ!"

"Chuẩn bị —— Action!"

Theo Kim Jin Wan ra lệnh một tiếng, kịch tổ theo thói quen tiến nhập chớ có lên tiếng trạng thái.

"Cũng sẽ không theo tới."

Oh Ri On và Oh Ri-jin một người cầm một bình rượu từ con đường hạ sườn núi đi tới.

"Ngày hôm nay là tốt rồi uống ngon giờ, cho rằng là điều tiết tâm tình." Oh Ri On mang theo bình rượu, đối với bên người Oh Ri-jin nói rằng.

"Nha, nhớ kỹ hảo hảo giấu đi, đừng làm cho ba ba thấy." Oh Ri-jin nghiêng đầu đối với Oh Ri On dặn dò.

"Lớn như vậy thế nào giấu a." Oh Ri On bả bình thật to bình rượu nâng lên, khẽ nhếch miệng trừ có chút lời nói với Oh Ri-jin.

"Cho nên nói, " Oh Ri-jin quay đầu, có chút bất mãn địa vuốt Oh Ri On miệng, "Mãi mấy cái tiểu nhân đi!"

"Nha!" Oh Ri On múa vũ cánh tay, chặn lại Oh Ri-jin tay của, "Không nên đánh ta, thật là!"

Rất thuận lợi, bên ngoài sân tất cả mọi người khẩn trương nhìn Han Woo hai người biểu diễn, cho tới bây giờ đều rất lưu sững, chẳng quá lập tức tới ngay chỗ máu chốt, Han Woo có thể xảy ra vấn đề gì hay không?

"Nga —— "

Ngay Oh Ri On chặn lại Oh Ri-jin tay của nhìn về phía con đường phía trước sau, hần lập tức dừng bước lại, một con gior tay lên chỉ vào tiền phương, hai mắt tròn to, hình như nhìn thấy gì không được chuyển.

"Làm sao vậy?"

Oh Ri-jin hơi sững sờ, lập tức tiến đến Oh Ri On bên người, theo Oh Ri On ánh mắt nhìn.

"Cái kia..."

Ở hai người tiền phương chính đậu một chiếc xe, quyền này đến không có gì, nhưng vấn đề là, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) lúc này chiếc xe này... Chính đang chấn động!

"... Cái gì a. A, phốc! Thực sự là..."

Oh Ri On hình như thấy cái gì không nên vật nhìn, khóe miệng nín cười, quay đầu đi, Oh Ri-jin phản ứng lại rõ ràng hơn, trực tiếp xấu hổ bả cả người đều quay lưng lại.

"Phốc..."

Bên ngoài sân một ít kịch tố nhân viên nhện không được thấp giọng nở nụ cười một tiếng, nhìn một chút khóe miệng nín cười nhưng trong mắt rõ ràng mang theo hưng phấn Han Woo, lại nhìn một chút chính ở trong xe ra sức "Rung động" Ji Sung, trên mặt cười càng thêm ức chế không được.

"Trời ạ..."

Oh Ri On chỉ là trọng trung tính địa trật phía dưới, sau đó lại có giờ kim lòng không đành quay đầu nhìn lại, mà cái này vừa nhìn, trên mặt hần cười xong toàn bộ không nhện nổi, hình như phát hiện cái gì càng không được sự, một tay thác mở chai rượu nhắm ngay xe cộ, sau đó mắt cứ như vậy nhìn chăm chăm trong bình rượu dịch theo xe tả hữu hoảng động, khóe miệng tiểu ý càng phát ra nòng nặc lên, "Oa! Ai là cô, ai ~ cái này thực sự là... Ha Ha... Ha ha ha..."

Oh Ri On cười đáp phía sau đã hoàn toàn bắt gia che giấu, lấy tay xách thắt lưng, tiếng cười cũng không lớn, nhưng cả người thoát nhìn cười đến đã nói không ra lời.

Bên ngoài sân Kim Jin Wan ngẩn người, cái đó và kịch bản sai a, chẳng quá ngay hần mới vừa chuẩn bị gior tay lên khi, tay kia lại đột nhiên nhẹ nhàng đặt ở trên bả vai của hần.

Kim Jin Wan nhìn lại, Jin Soo Won đối diện hần khẽ lắc đầu một cái, đón vừa ý bảo dường như dùng cảm gặt một cái chính ở trong sân Han Woo, đôi mắt nhỏ trong nhìn Han Woo ánh mắt tựa hồ mang theo một điểm kỳ dị ý tứ hàm xúc.

Kim Jin Wan đầu tiên là sững sốt một chút, chợt hiểu ý của nàng, như có điều suy nghĩ gặt đầu, lại lần nữa nhìn về phía trong sân Han Woo.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Đại. . . Đại mao? !

"Nha, sister."

Đang cười một hồi sau, Oh Ri On nhện không được vọng lại tiếng cười rốt cục dần dần ngừng lại, chẳng quá khóe miệng còn là mang theo giờ tàn dư tiểu ý, hần dùng một loại hơi trừ giờ không hiểu ý tứ hàm xúc ánh mắt nhìn lướt qua tiền phương chiếc kia vẫn còn đang "Rung động" xe, đón quay đầu kêu

kêu Oh Ri-jin.

"Đề làm chi a?" Oh Ri-jin bụm mặt, không dám quay đầu nhìn lại, vùi đầu buồn bực hỏi.

"Ta nói, lại có người dám ở chung ta 'Song lý' bên ngoài làm . . Phốc, ừ, loại chuyện này. Chúng ta phải đi nghiêm phạt một tý bọn họ!"

"Cái gì? !"

Oh Ri-jin nghe vậy nhất thời cả kinh, vội vã nhìn về phía bên người Oh Ri On, kết quả phát hiện hắn thì đã lặng lẽ cúi người chạy tới, nhin không được hạ giọng phần nộ quát: "Nha! Ngươi điên rồi sao? ! Nha!"

"Không thành vấn đề, Ok, nha, sister, Follow_me."

Oh Ri On cũng không quay đầu lại đối với Oh Ri-jin so một cái "OK" tay của thế, đón đối với nàng vẫy tay, ý bảo nàng nhanh lên một chút lại đây, cặp kia chăm chú nhìn tiền phương chiếc xe kia thâm thúy trong tròng mắt đen tràn đầy hưng phấn, khóe miệng hoàn mang theo cái loại này hình như trò đùa dai gần được như ý cười xấu xa.

Bên ngoài sân Kim Jin Wan và Jin Soo Won có chút kinh ngạc nhìn nhau liếc mắt, đón hai người đều không nhin cười được cười.

"Hắn đem mình phong cách dung vào 'Oh Ri On' ." Kim Jin Wan trật nghiêng đầu, mắt nhìn chăm chăm trong sân Han Woo, trong miệng thấp giọng nói với Jin Soo Won.

"Đối với, " Jin Soo Won đồng dạng thật chắc nhìn Han Woo, trong ánh mắt mang theo một chút hưng phấn cùng kích động, "Ta ngay từ đầu thì mình bạch phải hoàn toàn đem Oh Ri On lường chừng bất đồng khí chất dung hợp nên một thân là món rất không dễ dàng sự, sở dĩ ta trước đây cũng chỉ nhằm vào trong đó một mặt tìm đến diễn viên, tìm được Han Woo thời gian ta vốn có rất lo lắng, hắn sức diễn Omega tuyệt đối không thành vấn đề, thế nhưng Oh Ri On thì . . Không nghĩ tới, chính hắn bả tự thân một ít đặc điểm và Oh Ri On dung hợp cùng một chỗ, cứ như vậy, Oh Ri On trái lại càng giống như Oh Ri On!"

"Xem ra lần này ngươi tìm đúng người."

Kim Jin Wan nhìn trong sân Han Woo, khóe miệng lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

"Đó là, ánh mắt của ta tuyệt đối không sai!"

. . .

"CUT! Qua!"

Nghe tới Kim Jin Wan cái này thanh hô lớn sau, Han Woo lập tức thở ra một hơi dài, nhu liễu nhu khuôn mặt, cả người đều buông lỏng xuống, ngay sau đó, ngực thoáng cái tuôn ra một khôn kể vui sướng.

Một cái qua!

Trung gian chưa bao giờ CUT qua, Han Woo một đường diễn đến đuôi, đây là hắn cái này bốn ngày lần đầu tiên! Xem ra chính mình đối với "Oh Ri On" một chút thay đổi là chính xác.

"Nha, tiểu tử thôi, sửa kịch vốn cũng không và tý tý nói trước một tiếng! Ta thiếu chút nữa nhận không hơn!"

Hwang Jung Eum cầm một lọ nước,

Cười vỗ một cái Han Woo cánh tay.

Nàng là thật cao hứng, Han Woo trường thi phát huy khi hắn môn những thứ này chuyên nghiệp diễn viên xem ra tịnh không chỉ là Han Woo một lần ngoài dự liệu phát huy, cái này đồng dạng đại biểu cho Han Woo đã chính thức tiến nhập trạng thái.

Cho dù là đồng nhất cái kịch bản, cùng một người vật, bất đồng diễn viên vẫn như cũ hội diễn ra bất đồng cảm giác, điều này đại biểu trừ từng diễn viên bản thân góc đối sắc bất đồng lý giải.

"Han Woo, rất tốt."

Từ trong xe đi ra ngoài Ji Sung cũng từ người khác bên kia nghe được Han Woo vừa ở ngoài xe biểu hiện, đối với hắn so cái ngón tay cái.

"Cảm tạ đại gia."

Han Woo mang trên mặt mỉm cười rực rỡ, thật tình địa đối với bốn phía mọi người vì cung kính một tý.

Cái này bốn ngày, đại gia đối với sự bao dung của hắn và cổ vũ, Han Woo toàn bộ đều ghi tạc trong lòng.

"Không có việc gì, kế tiếp cũng phải cố gắng lên nga."

"Đối với, phải tiếp tục nỗ lực lên! Fighting!"

...

Han Woo đối với bốn phía kịch tổ nhân viên cùng với Hwang Jung Eun bọn người mỉm cười gật đầu.

"Han Woo a, người tới đây một chút."

Chẳng quá đúng lúc này, trên mặt đồng dạng mang theo cao hứng nụ cười Jin Soo Won đột nhiên luôn đối với Han Woo vẫy vẫy tay.

Han Woo sững sốt một chút, đón bước nhanh đi tới Jin Soo Won bên người, "Soo Won tỷ, làm sao vậy?"

"Thương lượng với người sự kiện." Jin Soo Won có chút do dự nói với Han Woo.

"Chuyện gì?"

Han Woo kỳ quái nhìn Jin Soo Won.

"Mỗi bộ kịch truyền hình phát sóng trước đều cần tiến hành tuyên truyền, đồng thời cũng đi qua diễn viên nhân khí tới kéo lôi kéo thu thị tỷ số, thế nhưng người..."

"Cho nên nói, cần ta làm cái gì sao?"

Jin Soo Won nói còn chưa dứt lời Han Woo liền hiểu ý của nàng, ở kịch tổ lý, tình huống của hắn là đặc biệt nhất, bởi vì hắn không chỉ có đang diễn kỹ phương diện, ở nhân khí phương diện hắn cũng là một cái triệt đầu triệt đuôi con người mới, còn hơn Ji Sung đám người thuộc về hoàn toàn không có người biết trạng thái, sở dĩ phòng chừng kịch tổ là phải căn cứ hắn loại tình huống này làm chút gì tuyên truyền chuyện của hắn.

"Chúng ta thương lượng một chút, định cho kịch tổ an bài một cái tuyên truyền phim ngắn, đặt ở đài truyền hình trong truyền, chính là quay chụp một tỷ bình thường kịch tổ là thế nào vận tác, chủ yếu nhất là về một cái mấy cái diễn viên chính ở quay chụp trong lúc sinh hoạt, trong đó người sẽ là trọng điểm, khả năng cần phải đi nhà người quay chụp, đồng thời yêu cầu giới thiệu một chút của người một ít tình huống căn bản các loại, trước cho người đề thăng một tỷ nhân khí, chỉ ít để cho khán giả trước nhận thức nhận thức khuôn mặt."

Jin Soo Won có chút thấp thỏm nói, Han Woo trước đây thái độ làm cho nàng ý thức được chuyện này đối với Han Woo mà nói khả năng rất khó tiếp thu.

"Đi nhà của ta?"

Quả nhiên, Han Woo vừa nghe, vùng xung quanh lông mày nhất thời hơi nhíu đứng lên.

"Không phách này tư ẩn gì đó, " Jin Soo Won liền vội vàng nói: "Chính là bình thường chụp được trong phòng bố trí, thậm chí ngay cả bố trí đều không thể không cần, chính là ở nhà người hỏi người đơn giản một chút vấn đề mà thôi, vấn đề gì chúng ta hội sớm thương lượng xong, hơn nữa ta cũng sẽ với người đi ra kính, sở dĩ..."

"Ta đáp ứng rồi."

"Đối với, ta biết người... Ồi chào? Cái gì?!"

Jin Soo Won mở to hai mắt nhìn Han Woo, Han Woo nhìn nàng mỉm cười, nói rằng: "Chớ đem ta nghĩ rất lạnh lùng như vậy, ta cũng vậy kịch tổ lý một thành viên không phải sao?"

Jin Soo Won lẳng lẳng nhìn Han Woo, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) trên mặt dần dần cũng lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, đón mạnh vỗ vỗ Han Woo cánh tay, vui vẻ nói rằng: "Ta chỉ biết, ta không nhìn lầm người. Như vậy, ta giống như Jin Wan đạo diễn đi nói?"

"Ừ."

"Ta đây đi."

Han Woo nhìn cước bộ bỗng nhiên trong lúc đó đều có giờ trở nên vui sướng Jin Soo Won, khoe miệng vừa không khỏi kiêu kiêu, đón trong mắt lạng yên lóe lên một chút thần tình phức tạp.

Hắn quả thực không thích người khác đi quay chụp cái gì cuộc sống của hắn, còn muốn truyền ở trên ti vi, thế nhưng, ở kịch tổ cái này bốn ngày, Han Woo cảm nhận được một loại trước giờ chưa từng có cảm giác, mọi người cho hắn quan ái, hắn đều có thể rất rõ ràng địa cảm thụ được. Huống chi, hắn mình bây giờ trong lòng cũng mong muốn bộ này kịch có khả năng có một thành tích tốt. Sở dĩ, hắn đã đáp ứng.

"Lên ti vi a... Hai bối từ lần đầu tiên, không biết hội là dạng gì."

Han Woo có chút xuất thần địa nhìn chăm chú vào tiền phương, cười khổ một cái, trong miệng tự lẩm bẩm.

"Nếu như, ta rời đi, đi bước một rời đi nói . ."

Ngay tại lúc này, một trận Han Woo chưa từng nghe đã đến ca tiếng vang lên, thân thể hắn phút chốc cứng đờ.

Đang trầm mặc vài giây sau, Han Woo tay của chậm rãi từ quần trong túi móc ra là món khác, hần hoi hơi cúi đầu vừa nhìn, trong mắt con người nhất thời co rụt lại!

Người thứ ba điện thoại!

Lúc này ở Han Woo trên tay của phát sinh nhàn nhạt tia sáng chính là điện thoại di động của hắn, mà trên điện thoại di động hiện tại chính hiện lên một cái điện báo nhắc nhở, cái này cũng chưa tính cái gì, làm Han Woo cảm giác trái tim thoáng cái chặt lại chính là, điện thoại di động biểu hiện trên màn ảnh không phải là chữ số, mà là. . . Tên!

Cái tên đó là. . .

"Đại. . . Đại mao? !" "

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Đại mao ca ca gọi tam mao

Nàng nhẹ nhàng dựa vào rộng thùng thình sáng cửa sổ sát đất biên, sương mù hoa mỹ ngọn đèn xuyên thấu qua thủy tinh nhàn nhạt chiếu vào trên mặt của nàng.

Phát sao vì quyền đen thù trừ phát, cận nên mặt trái xoan mặt của khuếch, da thịt trắng nõn, tế cong lông mi, đôi môi hơi mỏng, tinh xảo rất tựa như bức tranh đi ra ngoài ngũ quan, một đôi tế nheo lại con người chánh mục quang mê ly địa quan sát tòa thành thị này, tư thái, lãnh diễm nhi động nhân.

Xa xa trên mặt sông, lui tới khổ du thuyền nối liền không dứt, đèn màu, thuyền hoa, còn có pháo hoa.

Ở bên bờ, building, cửa hàng, xe cộ, người đi đường, khắp nơi đều là một mảnh ngọn đèn dầu huy hoàng, tựa hồ khắp nơi đều như vậy tiếng động lớn rầm rĩ, nóng như vậy nháo.

như vậy đầy sao vậy đèn nên ông ánh ngược ở trên mặt sông, hình thành một mảnh phồn hoa ánh ngược, giống như là ở đối với thế nhân chứng minh tòa thành thị này mị lực cùng với nó bông bột hướng lên sức sống.

Nhân là ở chung tính động vật, cho dù là sâu cư trong núi khổ tu sĩ, vẫn như cũ hội nuôi một ít tiểu động vật bồi bạn bản thân. Nhân, rất sợ cô độc, sợ đi rất nhiều người đều yêu mến bá tự thân đặt trong đám người, yêu mến đặt mình trong ở trong đô thị, càng là tiếng động lớn rầm rĩ, càng là phồn hoa, bọn họ lại càng cảm giác mình cùng người khác liên quan càng chặt chẽ, và thể giới quan hệ càng chặt chẽ, do đó, chống lại đến từ ngực vô biên tịch mịch.

Thế nhưng, dù cho nàng hiện tại chính đặt mình trong tại đây tọa được thế giới dự vì "Phượng đông chi châu" thật lớn hải cảng thành thị, vì sao nàng còn là luôn cảm thấy, mình và nơi này tất cả là như vậy không hợp nhau.

Tòa thành thị này, nàng không phải là lần đầu tiên tới, chẳng quá lúc này đây tâm tình và từ trước nhưng đều tuyệt nhiên bất đồng.

"Jess, người đang suy nghĩ gì?"

Bỗng nhiên, phía sau của nàng truyền đến một cái nghe đỉnh ôn nhu giọng nam, dùng tiếng Anh hỏi thăm nàng nhất cú.

Nàng lông mi thật dài hơi run một chút chiến, sau cùng nhìn thoáng qua tốt lắm tượng tượng trưng cho phồn hoa ngọn đèn, đón xoay người nhìn về phía bên trong gian phòng, nhẹ khẽ lắc đầu, đồng dạng dùng tiếng Anh hỏi đáp: "Không có gì."

Thanh âm của nàng có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, giөн hiện ra giữa tựa hồ mang theo giờ dày mềm yếu.

Đèn trong phòng quang cũng không toán sáng sủa, có chút hôn ám, nhưng đủ để làm cho thấy rõ đó là một cái hơn - ba mươi tuổi nam tử, ăn mặc một thân giới cách xa xỉ hàng hiệu tây trang, chải kiểu lưu hải, mắt có chút tiểu, hình dạng thượng khả, vóc người không tính là cao to, nhưng nhưng thật ra có

loại thành thực mùi của đàn ông.

Nghe được của nàng trả lời, nam tử kia cẩn thận nhìn một chút trên mặt hấn biểu tình, xác định nàng không có việc gì, trên mặt lúc này mới lộ ra hơi hơi thờ phào nhẹ nhõm biểu tình, sau đó, hấn gờ tay lên gạt một cái cạnh đầu giường quang mang mờ nhạt đèn bàn, cười hỏi nàng đạo: "Người không thích sáng quá ngọn đèn, gần nhất vừa bình thường đi tiểu đêm, sở dĩ ta tự chủ trương giúp người muốn căn này ngọn đèn tốt gian phòng, như vậy người thì là đi tiểu đêm vậy cũng không bởi vì ngọn đèn sáng quá không ngủ được. Thế nào? Nếu như không thích nói, chúng ta thì đổi lại một gian."

"

"Không có việc gì, căn này là được, cảm tạ." Mâu quang nhẹ nhàng lưu chuyển, nhìn lướt qua cái tia sáng nhu hòa đèn bàn, khóe miệng của nàng nhấp nháy, khẽ mỉm cười một cái, trong giọng nói mang theo ta cảm kích đối với nam tử nói rằng.

"Vậy là tốt rồi."

Nam tử gạt đầu, ánh mắt nhu hòa nhìn nàng, "Không cần nhớ nhiều lắm, bây giờ không phải là hết thấy đều tốt bắt đi sao? Công ty đã đi vào quỹ đạo chính, chúng ta trình đại nhà về kiểu thiết kế kính râm cũng thượng thị, hết thấy đều hội khá hơn, không phải sao?"

Nghe được lời của nam tử, nàng khẽ mỉm môi khóe miệng lại đi gờ lên dương, nhưng không có lên tiếng.

"Được rồi, để cho chúng ta tới chúc mừng một tý."

Nam tử cúi đầu từ bàn thân mang tới trong túi xuất ra một lọ rượu đỏ, sau đó đi trong phòng trên quầy ba cầm hai người cốc có chân dài, đi tới cạnh bàn ăn đối với nàng gờ gờ lên trong tay rượu đỏ và cái chén, cười nói: "Hắc, bên kia bằng hữu, đi theo ta."

Nàng không khỏi mỉm cười cười, khoan tay chậm rãi đi tới cạnh bàn ăn.

"Cụng ly!"

Nam tử khéo tay đưa cho nàng là một ly rượu, một tay cầm khỏi chén rượu của mình, đối với nàng cách không báo cho biết một tý.

Nàng nhìn nam tử trên mặt dịu dàng tiểu ý, vừa cúi đầu nhìn một chút chén rượu trong tay, màu đỏ tươi trong suốt rượu dịch còn đang trong ly nhẹ nhàng hoảng động, nàng ở nơi nào thấy được mặt mình, cũng nhìn thấy bản thân khóe miệng mỉm cười nhân nhật.

Đúng vậy, hội khá hơn.

"Cụng ly."

Nàng cười và nam tử đựng một cái bôi, đón, uống một hơi cạn sạch.

"Nga, được rồi, cái kia người mời tới giúp một tay Mark tiên sinh thực sự rất lợi hại, chúng ta mấy tháng này đụng phải nan đề đều bị hấn ký điện thoại giải quyết rồi, bất quá ta hôm qua nghĩ tới cửa đi tạ ơn hấn thời gian, hấn nhưng nói cho ta biết, hấn kỳ thực cũng là bị người mời tới giúp một tay, cái kia thỉnh hấn giúp một tay nhân người nhận thức sao?"

Uống một ngụm rượu đỏ, nam tử hình như lúc này mới nhớ tới cái gì, mang trên mặt một chút nghi ngờ biểu tình hướng nàng hỏi.

"Người nói là cái gì nói, mấy tháng này cũng phải cảm tạ người ở Hương Cảng cho sự trợ giúp của ta, bằng không thì sự tình cũng sẽ không thuận lợi vậy."

Nghe được lời của nam tử, nàng đầu tiên là mỉm cười cảm tạ một tý, ngay sau đó, nguyên bản vẫn duy trì mỉm cười khóe miệng đột nhiên lại gờ lên một điểm, "Chẳng quá, thỉnh Mark tiên sinh đến giúp một tay nhân ta quả thực nhận thức."

"Là ai a?" Nam tử thoát nhìn có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm.

"Kỳ thực ta và hấn cũng chưa từng thấy qua mặt, nhưng hấn và nhà của ta nhân rất thuộc, mẫu thân ta bình thường nói hấn là trong nhi tử, Krystal cũng rất yêu mến hấn, quả hấn gọi tam Mao ca ca."

Đầu của nàng trật thiên, nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhìn bầu trời trong trời đêm lóe lên một điểm minh tinh, nụ cười trên mặt trong bỗng nhiên xôn lên tựa hồ là ấm áp lại tựa hồ là cái gì khác thần tình, hình như là nghĩ tới điều gì chuyện tốt đẹp.

"Tam Mao ca ca?"

Nam tử lông mi gờ gờ lên, khóe miệng đáng tươi cười bảo trì bất biến.

"Ta người ái mộ cho ta lấy nick name là 'Mao mao', ta là đại mao, sở dĩ Krystal chính là nhị mao, Krystal biết sau mà bắt đầu quả hấn gọi tam mao." Nàng quay đầu, có chút ngượng ngùng nói rằng.

"Tam Mao ca ca sao? Thật đúng là khả ái a."

Nam tử cười cười, sau đó cầm chén rượu lên vừa uống một ngụm, trong ánh mắt đầy hàm nụ cười ôn nhu, chẳng quá, khi hân giơ ly rượu lên uống xong trong nháy mắt đó, trong ánh mắt. . . Tựa hồ lóe lên một tia không rõ thần tình?

Nàng cũng theo đó cười cười, chỉ bất quá nụ cười trên mặt, tựa hồ lại nhớ tới trước cái loại này hơi lộ ra rất có chút căng thẳng mỉm cười.

"Nga, được rồi, hoàn có một việc, ta có một người bạn, vợ hân mang thai, ta nghĩ tổng một ít trẻ con mặc quần áo cho hân làm chúc mừng lễ vật, chẳng quá ngại biết, ta đối với loại chuyện này dốt đặc cán mai, ngại là nhà về kiêu, nên so với ta hiểu không. Ngày mai có thể giúp ta cùng nhau tham mưu một chút không?"

Nàng sững sốt một chút, cảm giác mình hiện tại ra ngoài cũng không quá tốt, chẳng quá nàng mới vừa cố tình mở miệng cự tuyệt, nhưng thấy được nam tử chính về mặt mong đợi nhìn nàng, vừa hơi hơi trương khai môi vừa không khỏi khép lại, vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, ngực do dự mà.

"Người điều muộn ở trong tửu điểm đã mấy ngày, cũng nên là thời gian đi ra ngoài đi dạo một chút, ngại coi như đi ra ngoài đi tản bộ một chút, thế nào?"

Nhìn trước mắt nam tử chờ đợi giữa lại thích tượng mang theo một chút ánh mắt quan tâm, nàng do dự một hồi, cuối cùng, còn là chậm rãi gật đầu.

. . .

Ngày kế.

"Thì nơi này đi."

Nam tử xuống xe mở cửa xe cho nàng, nàng đội kính râm, cầm một cái cổ ý mang theo rộng thùng thình khăn quàng cổ bả cái cổ và cầm vậy nghiêm nghiêm thật thật, đón chậm rãi đi xuống xe, đối với nam tử thân sĩ khẽ mỉm cười một cái, sau đó lúc này mới ngẩng đầu nhìn thoáng qua nhà này lắp đặt thiết bị sa hoa trẻ con đồ dùng điểm.

Mặt tiền cửa hàng là rất tốt, thế nhưng không biết vì sao, nàng nhìn tiệm này, nhưng trong lòng có loại không rõ áp lực.

"Vào đi."

Nam tử đứng ở cửa, vì nàng lôi kéo thôi kéo cửa kiếng, nàng phục hồi tinh thần lại, vì khẽ hít một hơi, đón liền theo nam tử đi vào tiệm này.

"Các người khỏe, tiên sinh, tiểu thư, xin hỏi ta có cái gì có thể giúp các người sao?"

Vừa vào cửa, một người mặc chức giả bộ cô bán hàng thì tiểu bộ đi lên, dùng tiếng phở thông hỏi.

Nam tử nghiêng đầu nhìn nàng một cái, cười cười, dùng làn điệu có chút lạ cảng thức tiếng Việt nói rằng: "Chúng ta muốn mua một ít trẻ con mặc quần áo."

"Nga, xin hỏi một chút là cậu bé còn là nữ hài đây?" Vừa nghe khách nhân dùng là cảng nói, hướng dẫn mua cũng lập tức sửa dùng cảng thức tiếng Việt hỏi tiếp.

"Còn không có sinh đây." Nam tử vừa liếc nhìn đứng ở bên cạnh hân thần tình tựa hồ có chút mờ mịt nàng, trên mặt mỉm cười ý tứ hàm xúc thần bí đối với hướng dẫn mua nói rằng.

"Nga —— "

Hướng dẫn mua theo ánh mắt của hân nhìn lại, hình như hiểu cái gì, mang trên mặt tiêu chuẩn đáng tươi cười đối với nàng cười cười, đón đối với nam tử nói rằng: "trước chúc mừng hai vị, các người cùng ta bên này đến."

Nam tử nghe vậy nụ cười trên mặt càng đậm, nhưng cũng không có giải thích cái gì, chỉ là nghiêng đầu nhìn một chút mang một bộ kính mát lớn hoàn vậy bất thật đầy khăn quàng cổ nàng, cười cười.

"Làm sao vậy? Các người vừa đang nói cái gì?" Nàng nhìn nam tử nụ cười trên mặt, có chút mê hoặc mà hỏi thăm.

"Không có việc gì, chẳng quá ngại ở đây trong điểm hoàn xuyên thành như vậy, ngại không sợ người khác chê cười, bản thân còn chưa nóng sao?"

Nam tử cười chuyển dùng tiếng Anh nói rằng, đón trực tiếp bả trên mặt hân kính râm còn có trên cổ khăn quàng cổ tất cả đều hái xuống.

Nàng tạm thời không có phản ứng kịp, trước mắt chính là sáng ngời, nhìn nam tử mang trên mặt ân cần nhàn nhạt đáng tươi cười, nàng cúi đầu trầm mặc một chút, còn là tiếp nhận rồi hân an bài.

"Đi thôi, chúng ta đi nhìn."

Nàng yên lặng gật đầu, theo nam tử đi tới trẻ con y phục khu.

"Tiên sinh, khu vực này đều là không phân biệt nam nữ y phục, nếu như các người nghĩ nam nữ đều mãi một chút, ta cũng có thể mang bọn người đi."

"Không có việc gì, thì nơi này đi, thiêu quần áo sự, nàng đến, nàng định đoạt."

Nói, nam tử ôn nhu nhìn nàng một cái.

"Tiên sinh, xem ra ngài và ngài thái thái cảm tình tốt a, ngài thái thái vừa lớn lên xinh đẹp như vậy, thật dễ cho nhân ước ao."

Hướng dẫn mua ở bên cạnh cung duy.

"Nàng cũng ta thái thái đây, đợi lát nữa người dùng tiếng Anh nói chuyện với nàng là được, cũng đừng nói thái thái cái từ này, ta sợ nàng tức giận."

Nam tử cười cười, lúc này nhưng thật ra mở miệng giải thích nhất cú.

"Nga. . ."

Hướng dẫn mua có chút ngoài ý muốn nhìn nàng một cái, không biết là nghĩ tới điều gì.

Nàng quay đầu có chút mê man địa nhìn hai người, tình xảo gương mặt của nhân nhạ chiếu chiếu đến từ điểm đỉnh nhu hòa ngon đên, có vẻ đẹp như vậy.

Nhìn vẻ đẹp của nàng đáng đáp, nam tử hơi hơi híp mắt một cái, trên mặt biểu tình tựa hồ có chút thất thần, chẳng quá lập tức hấn thì đối với nàng cười cười, nói rằng: "Không có việc gì, ta liền đem việc này toàn quyền giao cho người, người trực tiếp dùng tiếng Anh cùng nàng giao lưu đi."

"Nga. . . Nga."

Nàng có chút mê man địa gật đầu, sau đó thì cúi đầu bắt đầu nghiêm túc chọn lựa y phục, biên thiêu hoàn biên lấy điện thoại di động ra đối lập một tý, tựa hồ trước khi tới đã làm công khóa, mặt khác còn không khi thấp giọng hướng đạo cầu hỏi thăm cái gì.

Nam tử thấy nàng vẻ mặt thành thật đáng đáp, UU đọc sách (www.uukanshu.com) không khỏi cười cười, sau đó hấn hình như chú ý tới cái gì, ánh mắt khẽ dời, nhìn một chút cách bọn họ cách đó không xa một khách quen, trong ánh mắt tựa hồ thoáng cái lóe lên một điểm kỳ quái quang mang. . .

"A!"

"Người không sao chứ? Không có thương tổn được đâu đi?"

Nam tử đứng ở trước quầy, mang trên mặt lo lắng biểu tình đỡ nàng.

"Không có việc gì, không có việc gì."

Nàng khoát khoát tay, hơi hơi dựa vào nam tử bả giày của mình cười ra vừa nhìn, giày cao gót gót giày dĩ chặt đứt, đón nhận không được có chút bất đắc dĩ cười nói: "Xem ra ta thực sự không thích hợp giày cao gót, bằng phẳng sở giày mới là của ta chân ái."

"Ha hả, " nam tử vì không thể xét địa nhìn một chút giày cao gót tuyệt tự, đón mang trên mặt gờu trêu chọc dáng tươi cười nói với nàng: "Ta xem a, là chúng ta Trịnh tiểu thư 2 20 thân cao để cho nó không chịu nổi."

"Nha!"

Sắc mặt của nàng lập tức giả vờ tức giận lạnh xuống, nam tử chứa không thấy được, quay đầu hướng quầy hàng bắt đầu hỏi mua sắm giới cách.

Vừa thấy nam tử lại còn dám giả ngu, sắc mặt của nàng đang có ý trở nên lãnh đạm hơn, bởi vì bị đỡ mà đi qua nam tử cánh tay tay cũng không có trên tay hoàn cầm điện thoại di động, trực tiếp "Hung hăng" vỗ nam tử một tý.

"Cái kia bao nhiêu tiền? Ai! Ai là cô."

"Phốc."

Nam tử khoa trương biểu tình lập tức để cho nàng bật cười, nhưng ở nở nụ cười một tý sau nàng bỗng nhiên nhú mày một cái, quay đầu nhìn một chút.

"Làm sao vậy?"

"Nga. . . Nga, không có việc gì."

Nàng sau cùng nhìn phía sau trong điểm trong suốt thủy tinh, không biết vì sao, vừa trong nháy mắt đó, nàng tựa hồ cảm thấy một trận tim đập nhanh. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Vì sao

Ngày thứ ba.

Nàng tắm rửa xong sau chà xát tóc, đón nhìn thoáng qua điện thoại di động, khoe miệng nhin không được xuất hiện một cái ôn nhu mỉm cười.

Ở trên điện thoại di động của nàng vì. Bác trong, nàng nhìn thấy người ái mộ đối với hai ngày sau thấy nàng chờ mong còn có nàng chưa từng đình chỉ thấy qua các loại quan tâm, loại cảm giác này để cho nàng cảm thấy rất tốt, nhất là ở sự kiện kia sau, ở nàng cảm giác toàn thể giới đều vứt bỏ nàng sau, chỉ ít, còn có bọn họ.

Đột nhiên, một trận vang dội mã lâm mở mắt cảm tiếng vang lên.

Nàng xem khán trên điện thoại di động điện báo biểu hiện, sùng sốt một chút, vừa quay đầu lại nhìn một chút đồng hồ trên tường, đã rồi đến rồi sau mười giờ, đón nàng thì quay đầu ấn nút tiếp nghe kiện, có chút kỳ quái địa hỏi một câu: "Tyler, làm sao vậy?"

"Jess, xin lỗi, quý rồi người nghỉ ngơi sao?"

Nam tử thanh âm ôn nhu từ bên đầu điện thoại kia truyền tới, trong thanh âm tựa hồ mang theo nhàn nhạt uể oải.

"Ta không sao, là đã xảy ra chuyện gì sao?" Nàng nghe được giọng nam, lập tức có ta quan tâm nói rằng.

"Người... Người trước nhìn một chút ta cho phát tới tin nhắn ngắn đi."

Nàng nghe vậy ngẩn người, sau đó liền đem điện thoại di động lấy tới trước mặt, trước tiên quay về chủ mặt biên, đón mở ra tin nhắn ngắn, khi thấy ngắn nội dung bức thư khi, nàng không khỏi ngẩn ngơ, hai tròng mắt vô ý thức trợn to.

"Cái này... Đây là..."

"Hương Căng đám kia chết tiết cầu tử! Quả thực chính là nhìn chăm chăm trứng gà con ruồi!"

Giọng nam đột nhiên lớn lên, trong giọng nói tràn đầy phẫn nộ.

"Phòng chừng bọn họ tra được người ở từ điểm, từ chúng ta từ từ điểm đi ra vẫn theo... Xin lỗi, cái này là lỗi của ta, là ta làm không tốt."

Nói nói đến phần sau, giọng nam mềm nhũn ra, đầy cõi lòng áy náy nói với nàng.

Nàng ngây người địa nhìn điện thoại di động biểu hiện trên màn ảnh những hình kia, sắc mặt có chút trắng bệch, người mới lái lạng yên nắm chặt, nhưng không có lên tiếng, chỉ là ngơ ngác nhìn.

"Những thứ này bất quá càng môi làm việc ta rõ ràng nhất, để bất quá tin tức không hề hạn cuối! Cái gì bí ối chuyện tình đều làm được đi ra, lại còn cố ý lấy ra như vậy kỳ tâm hình bịa đặt loại này giả tạo tin tức! Nếu như không phải là ta một người bạn đã biết, phòng chừng khi hấn môn bả tin tức phát ra ngoài trước chúng ta đô hội được nông tại cổ lí!"

Nam tử phần hận thanh âm ở bên tai nàng vang trở lại, nàng nhìn những hình kia hai bên trái phải phối hợp văn tự, chữ phồn thể nàng không nhận biết, thế nhưng mặt trên thật to tiếng Anh tiêu đề nàng nhận được, theo nàng, những thứ này nữ khúc sự thật văn tự có vẻ là lạnh lùng như vậy, thậm chí có thể nói là tàn nhẫn. Nàng đột nhiên cảm giác được toàn thân từng đợt rét run, một loại rất cảm giác khó chịu từ trong lòng nàng thân nhiên sinh ra, sau đó cấp tốc đẩy rẩy ở trong lòng của nàng.

Nàng đều như vậy, hay là có người không buông tha nàng!

"Jess? Jess? Người không sao chứ? Người không sao chứ?"

Nàng như là thức tỉnh như nhau,

Thoáng cái phục hồi tinh thần lại, có chút tê lương mê ly trong tròng mắt đầu tiên là một trận hoảng hốt, ngay sau đó tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nhìn một chút như trước thông trừ nói tay của cơ, đột nhiên hỏi một câu: "Ảnh chụp người là từ đâu trong bắt được?"

"A?"

Nam từ sững sốt một chút, tựa hồ không nghĩ tới nàng hội vắn vắn đề này, đang trầm mặc vài giây sau, hẳn có chút do dự dự thanh âm mới từ trong điện thoại di động truyền ra.

"Ta... Ta đi tìm nhà kia truyền thông, thương lượng với bọn họ, để cho bọn họ bỏ ảnh chụp giao ra đây."

Sắc mặt của nàng lập tức lạnh xuống, như là nghĩ tới điều gì, giọng nói lạnh như băng hỏi: "Bọn họ nói như thế nào?"

"Hắn... Bọn họ, phải một trăm vạn đô la Hồng Kông."

Tay nàng lần thứ hai lặng yên buộc chặt, nắm thật chắc điện thoại di động, không chút do dự như đinh đóng cột vậy nói rằng: "Để cho bọn họ nằm mơ! Chúng ta sẽ không cho bọn họ một phân tiền!"

"Jess, một trăm vạn cũng không nhiều, chúng ta cho bọn hắn là được, chúng ta không cần thiết để cho cái phiền toái này phát sinh, nếu để cho bọn họ bỏ ảnh chụp..."

"Không có khả năng!"

Nghe được lời của nàng, nam tử tựa hồ đã sớm biết của nàng tuyến trách, có chút tận tình khuyên bảo địa khuyên lơn, kết quả trực tiếp được nàng cắt đứt.

"Bọn họ phải phát thì để cho bọn họ phát!"

Sắc mặt của nàng lạnh đến tượng băng, cắn chặt ngân nha, trong ánh mắt tràn đầy kiên quyết.

"Nhưng... Thế nhưng..."

"Không có chuyện gì."

Nam tử tựa hồ hoàn muốn khuyên cái gì, nhưng vẫn là để cho nàng cắt đứt.

"Tin tưởng của ta nhân, ta tin tưởng hắn môn sẽ tiếp tục tin tưởng ta, không tin của ta nhân, ta không cần thiết đi giữ lại bọn họ."

"Ai —— "

Tựa hồ là biết khuyên bảo vô vọng nam tử thở ra một hơi dài, đón có chút bất đắc dĩ hỏi.

"Vậy nếu như có ký giả hỏi tới nguyên nhân, ngươi nên nói như thế nào a?"

"Thì nói ta phải đi cho bằng hữu mua."

"Jess..."

Nam nhân sững sốt một chút, như là được của nàng trả lời kinh đến rồi.

"Tyler, không có chuyện gì, đây là hiện nay biện pháp tốt nhất."

Nàng nói được cái này, trên mặt băng lãnh rốt cục thoáng giảm bớt, nổi lên một cái có chút ảm áp mỉm cười, "Cám ơn ngươi."

"... Cảm tạ cái gì, chúng ta bắt là bạn tốt sao. Huống chi ta cũng bị liên lụy trong đó."

Nghe lời của nàng, nam tử tựa hồ đã cảm thấy nàng nhân nhạ ngôn ngữ hạ kiên định quyết tâm, có chút bất đắc dĩ cười cười hồi đáp.

"Ta không phải nói cái này, ta là cảm ơn ngươi, cảm ơn ngươi vẫn đứng ở ta nơi này một bên."

Khóe miệng của nàng hơi hơi mân khởi, nhẹ nhàng rung động lông mi hạ, như nước mâu quang giữa lóe ra cảm động thần tình.

"Được rồi, nói thêm gì đi nữa, ta sẽ bị ngươi làm khóc."

Nghe được lời của nàng, nam tử trầm mặc một hồi, đón hẳn mềm nhẹ giữa mang theo một chút nụ cười thanh âm truyền ra.

"Được rồi, như vậy, ngũ ngon." Nàng điềm tĩnh địa cười cười, nói rằng.

"Tốt, ngũ ngon, nếu quyết định, cũng không cần muốn những thứ này phiền lòng chuyện, ngày mai, sẽ tốt đẹp hơn."

"Ừ."

Nàng khẽ gật đầu một cái.

"Đô đô đô..."

Nàng bắt tay cơ trực tiếp ném tới trên giường, bò lên giường, ôm trên giường búp bê vài lạng lẽ ngồi xỏm góc giường, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) thấp liềm trong con người, sung doanh một loại kẻ khác đau lòng ưu thương...

...

"Lão bản, không phải là ta nói, người phao mã tử hoàn khiến cho phức tạp như vậy, trực tiếp bỏ lớn bỏ lớn tiền rắc đi không phải tốt, cái gì hàng hiệu túi túi, cái gì đồ trang điểm a, nữ nhân đều ăn bộ này."

Trong thư phòng, một cái chính cầm cameras loay hoay thanh niên nhân ngẩng đầu có chút không hiểu sao trừ một ngum căng thức tiếng Việt hỏi.

Hắn cười cười, thoáng trắng thanh niên nhân liếc mắt, thư thư phục phục tựa ở lão bản ghế, xoay người, nhìn ngoài cửa sổ phồn hoa cảnh đêm, uống một ngum rượu đỏ trong ly, khỏe miệng lạng yên giờ lên.

Bắt lực sao? Người càng là bắt lực, mới có thể trao rất ta càng chặt.

"JessicaJung..."

Hắn nhìn ngoài cửa sổ, trong miệng thì thảo nhấc tới, bỗng nhiên, hắn như là nhớ ra cái gì đó, quay lại đến dùng căng nói và người tuổi trẻ kia nói rằng: "Người đi điều tra một chút, cái kia Mark gần nhất đều với ai tiếp xúc qua."

"Lão, lão bản, cái kia gọi Mark quý lão bối cảnh nhưng không bình thường a." Thanh niên nhân có chút do dự nói rằng.

"Lời vô ích! Bình thường ta còn muốn người đi làm sao? ! Mỗi tháng cho tiền lương của người cho không a? !"

Hắn trừng trừng mắt, hoàn toàn không có trước cái loại này thân sĩ tư thái.

"Là... Là."

Thanh niên nhân có chút khúm núm địa gật đầu, âm thầm ở trong lòng phức phi một tý, sau đó thì xoay người ly khai thư phòng.

"Hừ!"

Thấy thanh niên nhân ly khai, hắn trọng trọng hừ một tý, đón lại lần nữa quay trở lại, đem chân cao rượu trong ly uống một hơi cạn sạch.

Tam Mao ca ca? Cái này chỉ sợ cũng là cái giữ tại uy hiếp...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Gọi làm của người người kia

Nàng ăn mặc đơn bạc váy ngủ, xích chân đứng ở trên ban công, nhẹ nhàng dựa vào lan can biên, mắt có chút thất thần đang nhìn bầu trời, đêm đen nhánh không trung không có là vì sao, thâm thúy rất tựa như là cái miệng to như nhau, nghĩ phải đem nàng thôn phệ đi vào.

Ta đương niên, có đúng hay không sai rồi?

Nàng cảm lấy lan can tay của lạng yên nắm thật chặt, trước mắt mơ hồ hình như thấy được mười bốn năm trước một màn kia.

...

"Vị phu nhân này, ta thật là ngôi sao tham, không phải gạt từ, thực sự!"

Người đến người đi nhai đạo biên, một cái trung niên nam nhân ngồi ở một vị mang theo hai người nữ nhi phụ nhân trước mặt, luống cuống tay chân từ trong túi áo móc ra là tấm danh thiếp, "Người xem, đây là ta công ty danh thiếp, ta là S. M công ty giải trí."

Phụ nhân dùng nồng nặc hoài nghi nhìn thần hấn một cái, đón nhìn một chút trong tay hấn danh thiếp, cũng không có đi đón, trên mặt vẻ mặt tựa hồ mang theo một loại trời sanh lãnh đạm, "Thì là ngươi là thật ngôi sao tham vậy thì thế nào? Ta không có hứng thú."

Phụ nhân nói chuyện làn điệu có chút kỳ quái, thậm chí có ta trúc trắc, tựa hồ đã hồi lâu không cần tiếng Hàn.

"Cái kia, cái kia, xin nhờ xin nhờ, chờ một chút, thì chờ một chút." Trung niên nam nhân thấy cái này một mẹ hai nàng vừa phải ly khai, vội vã giang hai cánh tay lần thứ hai ngăn cản một tý, hơi hơi khom người làm xin nhờ tay của thế đối với phụ người nói.

Phụ nhân thấy hấn bộ dáng này, trên mặt thần tình lạnh như băng cũng không khỏi vừa chậm, dừng bước, lãnh trứ thanh âm có chút không nhịn được nói rằng: "Nói đi, ngươi còn muốn nói điều gì?"

"Cái kia, chờ một chút."

Trung niên nam nhân xoay người sang chỗ khác, từ áo gió nội trong túi đảo trứ cái gì, đón rất nhanh xoay người lại ngồi chồm hổ xuống, trên mặt nặn ra một cái hiền hòa đáng tươi cười, cầm hé ra trước kia được chiết điệp áp-phích, hướng phụ nhân nắm hai người tiểu cô nương hỏi: "Tiểu bằng hữu, các ngươi khán, phía trên này đại tỷ tỷ rất đẹp đúng hay không?"

Ai ngờ, hai cái này một lớn một nhỏ tiểu cô nương chỉ là nháy mắt một cái nhìn một chút hấn, sau đó cư nhiên cực kỳ giống phụ nhân, trên khuôn mặt nhỏ nhắn vì hơi mang theo lãnh đạm biểu tình, trực tiếp liền đem đầu vòng vo đã qua.

"Phốc."

Phụ nhân tựa hồ bị trung niên nam nhân hành vi chọc cười, còn là nhắc nhở biểu tình lúng túng hấn một tý: "Hai nàng chỉ biết tiếng Anh."

"A? Nga nga..."

Trung niên nam nhân lập tức có ta kinh ngạc gật đầu, vừa đưa ánh mắt phóng ở trước mặt mình hai người tiểu trên người cô gái, đón háng giọng một cái, dùng bản thân nhiều không cần nửa thùng nước tiếng Anh hướng hai cô gái lại lần nữa vừa nói một lần: "Tiểu... Tiểu bằng hữu, các ngươi nhìn, nhìn thức thức trên tay... Ách, cái này chỉ, phía trên đại tỷ tỷ, có đẹp hay không phi thường... nice?"

Trung niên nam nhân lời nói gấp ghe, sau cùng không nhớ rõ đẹp nói như thế nào, dùng một cái "nice" đại thế, dẫn tới một bên phụ nhân vừa không nhịn cười được cười.

Chẳng quá, hấn biểu đạt tựa hồ đã vào vị trí của mình, hai cô gái giữa đại học cái kia nghe được lời của hấn, hơi hơi quay đầu trở lại đến, liếc mắt nhìn hấn, đón nhìn một chút trong tay hấn... Chỉ, bỗng nhiên, mắt hơi hơi sáng ngời.

"Đúng không? Người tỷ tỷ này có đẹp hay không phi thường... nice? Nếu như ngươi cũng muốn trở thành nàng nói như vậy, hãy cùng thúc thúc quay về công ty đi làm luyện tập sinh đi?"

Trung niên nam nhân thoáng cái thì bắt được trên mặt cô gái nhỏ nhẹ biểu tình biến hóa, có chút kích động nói rằng, nói nói đến phần sau, thậm chí ngay cả tiếng Anh đều trở nên lưu loát.

"Luyện... Luyện tập sinh?"

Tiểu cô nương có chút mê man địa méo một chút đầu, đón vừa chăm chú nhìn một chút trung niên nam nhân trong tay áp-phích, tình tế cong cong tiểu lông mi thoáng cái nhú lại, trên mặt lộ ra rõ ràng rất do dự biểu tình, chẳng quá nàng cũng chỉ là do dự một hồi, rất nhanh, mắt của nàng trong tròng mắt thì lộ ra quyết định và vân vân ánh mắt, ngừng đầu đối với phụ nhân kêu một tiếng: "Mụ mụ."

Không nói nhiều, chỉ có một thật đơn giản xưng hô, thế nhưng nữ hài biểu đạt ra tới tâm tình đã rất rõ ràng.

Phụ nhân trong mắt lóe lên là vẻ kinh ngạc, ngay sau đó nàng liền thấy nữ hài trong ánh mắt chăm chú, trên mặt biểu tình cũng không khỏi trở nên nghiêm túc, cũng ngồi chồm hổ xuống, nghiêm túc hướng nữ hài hỏi: "Ngươi xác định?"

Nữ hài vừa quay đầu nhìn một chút trung niên nam nhân trên tay áp-phích, một đôi mắt to có chút tinh hiện ra, đón quay đầu trở lại đến nặng nề mà đối với phụ nhân gật đầu.

"Mụ mụ, ta cũng muốn!"

Mà đúng lúc này, một bên niên kỷ nhỏ hơn cô gái kia thấy như vậy một màn, mắt to trát liễu trát, đột nhiên cũng giơ tay lên đến, cao giọng kêu nhất cú.

Phụ nhân kinh ngạc nhìn mình hai người nữ nhi, nàng xem khán đại trên mặt nữ nhi chăm chú và tiểu trên mặt nữ nhi hưng phấn, vừa quay đầu lại nhìn một chút trung niên nam nhân kia trên mặt mơ hồ mang theo hưng phấn và chờ đợi, đẹp mắt vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhú một tý, nhưng cũng lập tức buông lỏng ra, nàng sờ sờ đại nữ nhi và tiểu nữ nhi đầu, đón dùng rất nghiêm túc giọng nói địa đối với đại nữ nhi nói một câu nói.

"Nhớ kỹ, chớ hối hận."

...

Chớ hồi hận.

Bản thân để những lời này phần đầu vài chục năm, trong đoạn thời gian đó, có cực khổ mồ hôi, thành công trường vui sướng, rất có mộng tưởng đạt thành khi một khắc kia vô pháp nói rõ vui sướng.

Nhưng mà, đây hết thấy nhưng thật giống như thì trong nháy mắt cứ như vậy... Bị phá hủy rất không còn một mảnh.

Bọn họ không hiểu ta, nhưng vì cái gì, ngay cả các người cũng...

Ban đêm phong thật lạnh, nhẹ nhàng phát qua gò má của nàng, lạnh giữa mang theo một loại giống như là muốn thấm vào đáy lòng hàn lãnh, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) cái này chính như lòng của nàng lúc này như nhau.

Ngày đó, hình như cũng là lạnh như thế.

Nàng giơ tay lên, quay không trung hư vô mở thon dài ngũ chỉ, giống như là muốn nắm cái gì, ngực như vậy lặng lẽ nghĩ trứ.

Chẳng quá, đang suy nghĩ đến ngày đó đồng thời, một cái như là quang mang vậy đông tây xẹt qua của nàng trong óc.

Ngày đó, nàng tuy rằng cảm nhận được vô biên lãnh, nhưng cũng cảm thụ một đạo tuy rằng tịnh không đủ để chống lại trong lòng nàng sở hữu lạnh như băng đặc biệt âm áp.

Nàng nhẹ nhàng nháy mắt một cái, chậm rãi trở lại phòng trong, cầm điện thoại di động lên, mở ra thông tin lục, nhìn mặt trên xếp hạng người nhà liên hệ tổ lý cái kia đối với nàng mà nói quen thuộc nhưng tựa hồ tương đương tên xa lạ, cần cần mỗi dưới, do dự một chút, đón còn là nhắm mắt lại nhận mệnh dường như đề xuống!

"Đô —— đô —— "

Chậm rãi vang lên trò chuyện đợi thanh hiện tại ở nàng nghe tới giống như một cái gian nan mà quá trình khá dài, trong lòng của nàng vài lần dâng lên muốn cắt đứt xung động, rồi lại kìm lòng không đặt được chính cô ta đề lại.

Giờ này khắc này, nàng phi thường mong muốn có một người có thể thính nàng trò chuyện, nhưng lòng của nàng phi từ trước đến nay chỉ hướng người nhà hoàn toàn mở rộng, mà nàng hiện tại không thể đi quấy rối bọn họ, nàng không hy vọng bọn họ lo lắng cho mình.

Sở dĩ, cũng chỉ có một thí sinh.

Được Krystal gọi tam Mao ca ca người... Sẽ phải nhận điện thoại của ta đi?

"... Làm sao vậy?"

Rất cực, đi ngang qua ở nàng nhìn lại tương đương dài dòng đợi sau, điện thoại tiếp thông, ở điện thoại đầu kia, truyền đến một cái hơi hơi mang theo giờ từ tính, thanh âm nghe có chút trầm thấp giọng đàn ông.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Chíp bông a, làm sao vậy?

Ban đêm.

Han Woo nhìn thoáng qua ở phía xa bận rộn kịch tổ nhân viên, vừa cúi đầu nhìn một chút cảm trong tay chính đang không ngừng chuông reo tay của cơ, như sữa chữa trôi qua lông mi nhẹ nhàng nhú lại, cảm giác tựa như ở cầm một cái phòng tay khoai lang như nhau.

Hiện nay Han Woo bộ điện thoại di động này ở chính hắn xem ra trên thực tế thì vang lên hai lần, bỏ trong khoảng thời gian này Jin Soo Won đám người gọi cho hắn không tính là, ra hai lần, một lần là Jin Soo Won, một lần là Jin Hyun.

Sở dĩ Han Woo tính như vậy, đó là bởi vì, hai người kia kỳ thực đều là gọi cho Kim Ji Woo.

Mà bây giờ, phải là lần thứ ba!

Đồng thời lúc này đây đích tình huống rõ ràng và chỉ hai lần trước cũng không cùng.

Đại mao. . .

Han Woo con người ở phía xa kịch tổ đánh ngọn đèn chiều ánh hạ lúc sáng lúc tối, yếu ớt rất tựa như trong đêm tối ngọn đèn đèn.

Nói thật đi, bộ điện thoại di động này ở Han Woo trên tay đã có ít ngày, nhưng hẳn bình thường ngoại trừ gọi điện thoại ở ngoài, không có chút lái qua thông tin lục.

Hắn đương nhiên biết rõ, nếu như hắn thực sự muốn biết Kim Ji Woo, như vậy gọi thông tin lục mã số là biện pháp nhanh nhất, thế nhưng, hắn còn không có chuẩn bị cho tốt, còn không có chuẩn bị cho tốt đi đối mặt Kim Ji Woo tất cả.

Han Woo cho tới bây giờ nói là dung nhập Kim Ji Woo sinh hoạt, tuy rằng hắn thoát nhìn hình như cũng quả thực làm xong rồi, nhưng hẳn kỳ thực vẫn luôn là bị động tiếp thu, nói cho cùng, hắn còn không có chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Hắn còn không có chuẩn bị tâm lý đi ứng phó Kim Ji Woo khả năng để lại loại trường hợp, quay về với chính nghĩa thì Han Woo hiện nay phát hiện là vài thứ mà nói, hẳn tình không cho là Kim Ji Woo đích tình huống khả năng bình thường đi nơi nào.

Sở dĩ, Han Woo đến bây giờ mới thôi, còn không có đi thử và Kim Ji Woo có liên quan nhân liên hệ.

Mà bây giờ cú điện thoại này, không thể không nói, tới để cho Han Woo rất trở tay không kịp, đệ nhất đương nhiên là bởi vì nó đặc thù, đệ nhị lại là bởi vì nó tới cũng có chút không phải lúc.

Han Woo vừa quay đầu nhìn xa xa ánh đèn sáng choang quay chụp hiện trường, khẽ cau mày trứ, ngực do dự bất định.

"Vũ a."

Ngay tại lúc lúc này, một giọng nói đột nhiên từ đằng xa xa xa truyền tới.

Han Woo ánh mắt của hoảng hốt một tý, tập trung nhìn vào, khi thấy Hwang Jung Eum đối với hắn xa xa ngoắc, do dự một chút, lớn tiếng hỏi: "Phải khai mạc sao?"

"Không phải là, " Hwang Jung Eum một trận chạy chậm chạy tới, "Chúng ta sớm kết thúc công việc."

Han Woo nghe vậy kinh ngạc, "Vì sao?"

"Ban đêm phong thái lạnh, Park Jun Kyu tiền bối bệnh nhức đầu phạm vào, chúng ta ngày hôm nay vừa không sai biệt lắm đã vỡ hơn mười canh giờ, sở dĩ kim đạo diễn liền quyết định bãi bỏ vui này dời lên đêm mai, quay về với chính nghĩa trong phòng đã bố trí xong." Hwang Jung Eum nhẹ thở hỗn hển vài hóp bạch khí hồi đáp.

Han Woo vừa nghe, ngẩn người, nhìn thoáng qua xa xa hình như thực sự bắt đầu trừng trị khí tài kịch tổ các nhân viên,

Như có điều suy nghĩ gập đầu.

"Điện thoại? Thế nào không tiếp?"

Nói xong phải nói sau, Hwang Jung Eum cũng chú ý tới Han Woo trong tay không ngừng chuông reo tay của cơ.

"A, ta phải nhận, Jung Eum tỷ, ngày hôm nay các người không cần mang ta đi trở về, quay về với chính nghĩa nơi này cách nhà của ta cũng không xa, tự ta đi trở về đi."

Han Woo giờ tay lên giữa tay của cơ nhìn thoáng qua, đối với Hwang Jung Eum khẽ mỉm cười một cái.

"Nga. . . người tự mình một người cẩn thận một chút a."

Hwang Jung Eum có chút kỳ quái địa nhìn Han Woo liếc mắt, nhưng là không nói gì, dặn dò nhất cú thì xoay người ly khai, dù sao Han Woo người lớn như vậy, cũng không cần nằng lo lắng.

Han Woo lặng lẽ nhìn Hwang Jung Eum ly khai, sau đó lại nhìn một chút điện thoại di động trên màn ảnh hai chữ kia, ở trong lòng hơi chút cân nhắc một chút lí do thoái thác, đón thì đi qua một bên, trực tiếp nhấn nút trả lời, hơi hơi thấp giọng.

". . . Làm sao vậy?"

Han Woo vô ích "Nhĩ hảo", đang đối mặt rất có thể là Kim Ji Woo người quen trước mặt là khẳng định không thể dùng loại này chữ, sở dĩ hắn sảo là suy nghĩ, sẽ dùng những lời này mới đầu.

"O. . . OPPA?"

Nghe tới điện thoại di động truyền ra cái kia tựa hồ có chút khiếp khiếp giọng nữ sau, Han Woo thân thể lập tức vô ý thức cứng một tý!

Nhưng rất nhanh, Han Woo thì phục hồi tinh thần lại, hắn bắt tay cơ bắt được trước mặt vừa liếc nhìn, từ trong miệng vì không thể xét địa thờ dài, đón lại lần nữa bắt tay cơ gần kề bên tai, dùng một loại so với vừa nhu hòa rất nhiều thanh âm vừa hỏi một câu: "Xảy ra chuyện gì sao?"

Nếu đối phương là nữ sinh, lớn như vậy mao tiếng xưng hô này sẽ không thái có thể là tên, chắc là nick name, như vậy, hơn nữa nàng một tiếng đối với Han Woo mà nói có thể nói là "Kính thiên động địa" "OPPA", Han Woo không cần nghĩ cũng biết, đây cũng là một cái và Kim Ji Woo quan hệ thân cận nữ nhân.

Quan hệ thân cận nữ nhân a. . .

Nhìn trước mắt mang mang bóng đêm, Han Woo trát liễu trát hơi khô sấp ánh mắt của, giơ lên cái tay còn lại nhu liễu nhu mi tâm, trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Một nữ nhân đêm khuya gọi điện thoại cho người thân cận mình, loại tình huống này Han Woo hơi chút nghĩ một tý thì minh bạch, nàng xác định vững chắc không phải là mà nói ngũ ngon đơn giản như vậy, nhưng vấn đề ở chỗ, chuyện của nữ nhân hắn là hoàn toàn không biết, huống chi bây giờ còn là một cái hắn rõ ràng không biết nhưng trên lý thuyết hắn biết nữ nhân.

Chẳng quá, thì là không hiểu, Han Woo bây giờ còn là rất kiên trì đón, dù sao, hiện tại trên lý thuyết mà nói, hắn đối với cái cô nương này là có "Trách nhiệm và nghĩa vụ". . .

"Ta. . . Quấy rối người nghỉ ngơi sao?"

Nghe được đối phương nói như vậy, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) Han Woo hai mắt khẽ híp một cái, trên mặt có ta vô cùng kinh ngạc.

Hắn kinh ngạc dĩ nhiên không phải đối phương nói nội dung, mà là đối phương sử dụng ngôn ngữ, nàng dùng lại là tiếng Anh.

Ở Han Woo sở hội trong lời nói, bỏ Hán ngữ và tiếng Hàn không tính là, hắn am hiểu nhất chính là tiếng Anh, hắn học qua mỹ thức tiếng Anh, anh thức tiếng Anh, thậm chí là Âu Châu cổ tiếng Anh, hắn có khả năng thoải mái mà từ miệng đầy Luân Đôn kang chuyển biến thành mạn hắc đồn đầu đường người da đen khẩu âm.

Còn đối với phương dùng tiếng Anh, hắn vừa nghe cũng biết là thuần chánh mỹ thức tiếng Anh, lại tỉ mỉ trở về chỗ cũ một tý, thì nghe được chắc là gia châu bên kia khẩu âm.

Trầm mặc một chút, Han Woo nhân thân khẽ nhúc nhích, cũng sửa dùng gia châu khẩu âm mỹ thức tiếng Anh nói rằng: "Không quan hệ, ta còn chưa ngủ đây, người là có chuyện gì không?"

". . ."

Đối diện một trận trầm mặc, Han Woo ngược lại cũng không có ở ý, cầm điện thoại di động nhìn chung quanh, cảm thụ được buổi tối hàn lãnh, nghĩ còn là chậm rãi đi trở về đi, vừa đi vừa nói chuyện đi.

"Làm sao vậy? Là đã xảy ra chuyện gì sao?"

Han Woo tiểu tâm dục dục đi tới dạ lộ, hắn hiện tại chỗ ở vùng này phát hiện ở lúc này thật là có giờ hắc, hắn phải chú ý mặt đất, sau đó một bên dùng tận lực thanh âm nhu hòa nói điện thoại.

Cũng may, cuối cùng cũng rất nhanh thì đến rồi đèn đường ngọn đèn tương đối sáng sửa đoạn đường, Han Woo đứng ở đầu đường thượng, nhìn ven đường tam tam lưỡng lưỡng người đi đường, sau đó thì phát giác bên đầu điện thoại kia vẫn là trầm mặc trừ không nói lời nào, hắn nháy mắt một cái, ở trong lòng thoáng ngẫm nghĩ một tý, quay điện thoại di động có chút do dự kêu một tiếng.

"Mao. . . Mao mao a, làm sao vậy?"

.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Follow Heart

"Mao. . . Mao mao a, làm sao vậy?"

Có nên nói hay không ra câu nói này thời gian, Han Woo trong lòng là rất khẩn trương, tiếng xung hô này rốt cuộc hẳn nữa nghĩ ra được, nếu như bị phát hiện không thích hợp, vậy hẳn đã có thể lộng khéo thành vụng.

Bất quá hẳn cũng không có biện pháp, hẳn đã nhìn ra, cái này gọi điện thoại tới cô nương đoán chừng là có tâm sự gì, nàng phải vẫn trầm mặc như vậy xuống phía dưới, Han Woo cũng không có thể vẫn theo nàng kiên hao tồn đi.

Mà để cho Han Woo hơi hơi thở phào nhẹ nhõm chính là, tiếng xung hô này tựa hồ không có khiến cho đối phương dị động, hơn nữa tựa hồ cũng xúc động nàng, một lát sau, cái kia ôn mềm thanh âm của lần thứ hai truyền ra.

"OPPA. . . Người có mộng tưởng sao?"

Nghe đối phương tiếng Hàn và tiếng Anh hỗn hợp ở chung với nhau ngôn ngữ, Han Woo thoáng dừng lại một chút cước bộ, trong mắt đột nhiên hiện lên một tia thần thái khác thường.

Rất êm tai thanh âm của, hơn nữa, nàng đang nói tiếng Hàn và tiếng Anh khi thanh âm của tựa hồ là bất đồng, nói tiếng Hàn khi rất mềm yếu, nói tiếng Anh khi nhưng là một loại giòn hiện ra giữa mang theo giờ trong trẻo nhưng lạnh lùng cảm giác.

Được rồi, tha thứ Han Woo tiêu sái thần, hẳn phách hí võ một ngày, bây giờ còn rất khách mời một tý tri tâm ca ca, thật sự là tâm thần uể oải, khó tránh khỏi hoảng hốt một tý.

"Mộng tưởng. . . Có a, chẳng quá ước mơ của ta đã thực hiện."

Han Woo bước chậm ở Seoul buổi tối đầu đường thượng, nhìn trống rỗng nhai đạo, bỗng nhiên cảm giác một người như vậy bước chậm hình như cũng thật có ý tứ.

"Vậy người ở thực hiện mơ ước trong quá trình, có nghĩ tới buông tha sao?"

"Đương nhiên là có, thực hiện mơ ước quá trình nhất định là rất cực khổ, thế nhưng, hiện tại thực hiện sau, đã cảm thấy trước kia nỗ lực đều là đáng giá, nỗ lực lấy được đồng tâm, người mới có thể cảm nhận được cái đẹp của nó tốt."

Han Woo ngẩng đầu, nháy mắt một cái nhìn sáng sủa đèn đường, khoe miệng mang theo mỉm cười nhàn nhạt, dùng khuyến bảo giọng của nói.

"Cho nên nói, mao mao, mặc kệ người đụng tới cái gì. . ."

"Vậy người, hối hận không?"

Đột nhiên, bên đầu điện thoại kia cắt đứt Han Woo lời của, Han Woo bước chân tiến tới rồi đột nhiên cho ăn, trên mặt mang nhàn nhạt dáng tươi cười mạnh cứng đờ, ngay sau đó, hẳn nụ cười trên mặt bỗng nhiên tắt cả đều thu liễm, một đôi thâm thúy con người đen vô ý thức hơi hơi nheo lại.

"Hối hận cái gì?"

"Hối hận mình làm sơ tuyển trạch sai rồi, hối hận bản thân không nên tuyển trạch con đường này."

Han Woo trầm mặc một chút, "Vì sao không nên?"

"Bởi vì có lựa chọn tốt hơn, bởi vì rõ ràng có nhiều như vậy lựa chọn nào khác, bởi vì coi như là nỗ lực. . . Cũng căn bản không chiếm được hồi báo. . ."

Nói nói đến phần sau, thanh âm của nàng rõ ràng có chút kích động, rồi lại hình như có loại sâu đậm buồn vô cớ.

Han Woo vừa trầm mặc một chút, "Lựa chọn tốt hơn, là người cho rằng sao?"

"Ta? Không phải là, là mọi người."

Từ trước ta đã cho ta biết mình mộng tưởng, ta biết mình nghĩ muốn cái gì, sở dĩ, ta cứ như vậy kiên trì, kiên trì vài chục năm, nhưng ta càng về sau mới phát hiện, kỳ thực mộng tưởng, có đôi khi tịnh không có nghĩa là hiện thực, nó là như vậy không thực tế, như vậy buồn cười, nguyên lai mình nhiều năm như vậy kiên trì, kỳ thực chỉ là một chề cười, sở dĩ ta bắt đầu cải biến, thế nhưng, vì sao ta rõ ràng là đúng, các nàng vẫn không thể lý giải ta, vì sao các nàng. . ."

"Nếu như. . ."

Đột nhiên, Han Woo cũng cắt đứt lời của đối phương, trong thanh âm hình như thoáng cái mang cho một loại không rõ tâm tình.

"Nếu như, cho người trở lại quá khứ lựa chọn lần nữa một lần, người hội thể nào tuyển trạch?"

Nàng sùng sốt một chút.

Nếu như. . . Lựa chọn lần nữa?

Khóe miệng của nàng lộ ra giờ réo rắt thảm thiết cười, vậy còn dùng nghĩ sao? Minh đương nhiên không tái phạm lần thứ hai lệch lạc.

Nhưng mà, ngay nàng phải mở miệng trả lời thời gian, trước mắt của nàng một trận hoảng hốt, mơ hồ đang lúc, phảng phất lại thấy được năm đó cái kia tiểu cô nương, cùng với, ở trước mặt nàng trương ở nàng trong trí nhớ từ lâu không rõ bất kham áp-phích.

'Nhớ kỹ, chớ hối hận. . '

Nàng ngo ngắc ngồi ở trên giường, thấp liềm trong con ngui, tựa hồ mơ hồ lóe ra kẻ khác đau lòng lệ quang.

"Mao mao a."

Bỗng nhiên, Han Woo một tiếng mềm nhẹ hô hoán để cho nàng phục hồi tinh thần lại, nàng rút một cái thân thể, đưa điện thoại di động dính sát vào bên tai.

"Nhân sinh không có làm lại cơ hội, hậu không hối hận hiện tại nói không tính, lúc đó mới định đoạt."

Lúc đó. . . Mới định đoạt sao. . .

Của nàng con ngui run rẩy, trong mắt thần tình bắt đầu có chút biến hóa.

"Tốt và bất hảo, cũng không là tuyệt đối. Nhân là ở chung tính động vật, nhưng bọn hắn quyết định sẽ là một cái đơn độc cá thể, mỗi người, đều là không đồng dạng như vậy bản thân. Ngươi là ngươi, bất là người khác, quan điểm của ngươi không thuyết phục được người khác, đồng dạng, bọn họ cũng đại thể không được ngươi."

Nàng ôm hai chân, lẳng lặng nghe Han Woo lời của, con ngui xinh đẹp tựa hồ đang lóe lên và trước không đồng dạng như vậy ánh mắt.

"Ngươi nghĩ hiện tại có lựa chọn tốt hơn, cứ yên tâm lớn mật đi làm, không cần thiết đi làm nếu nói hối hận, bởi vì vào lúc đó, cái kia, là ngươi nhận thức vì lựa chọn tốt nhất. Mà bây giờ cái này, là ngươi bây giờ nhận thức vì lựa chọn tốt nhất. Nếu là tốt nhất, vậy cũng không cần hối hận, bởi vì đó là ngươi tâm tuyến trách. Followy ourheart, mao mao a, làm tự mình nghĩ làm, để cho lòng của ngươi, làm tuyến trách."

Thân thể của hắn nhẹ nhàng chấn động, không có cảm điện thoại di động tay kia vô ý thức giờ lên, hơi hơi đặt tại ngực.

Follow. . . myheart sao?

Bỗng, nàng "Vèo" nở nụ cười một tý, nguyên bản có chút gương mặt tái nhợt bỗng nhiên như đóa hoa nở rộ ra như nhau, trên gương mặt xông lên một chút hồng nhuận, cong lên trong con ngui lóe ra một chút động nhân quang mang, khóe miệng khẽ mỉm môi giờ lên, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) cảm giác cả người tựa hồ thoát cái. . . Sống lại!

"OPPA, cảm tạ."

Những lời này, nàng là dùng tiếng Hàn nói, giọng nói rất ôn nhu, tựa như ở thì thảo thuật nói gì đó.

"Không cần cảm tạ, ta mới phải cảm ơn ngươi."

Han Woo đứng ở cửa nhà mình, khóe miệng nhẹ nhàng giờ lên, lóe sáng giống như hắc ly vậy trong con ngui tựa hồ đồng dạng lóe ra và trước không đồng dạng như vậy thần sắc.

"Cái gì?"

Han Woo nửa câu sau lời rất khế, thế cho nên ở bên đầu điện thoại kia bọn ta không có nghe rõ.

"Không có gì, sờ dĩ, mao mao a, còn có việc sao? OPPIA thực sự buồn ngủ."

Han Woo khóe miệng mang theo nụ cười nhẹ nhõm, mở cửa đi vào trong.

"Hừ, đã biết."

Nàng vô ý thức quyết quyết môi, kết quả bản thân nhin không được khẽ cười một cái, "Được rồi, OPPIA, ngủ ngon."

"Ừ, ngủ ngon."

Han Woo đứng ở trong nhà mình, rất không có hình tượng thư giãn nhất cá lại yêu, trong thanh âm mang cho giờ dày buồn ngủ.

"Nga, được rồi OPPA."

Đột nhiên, nàng hình như nhớ ra cái gì đó, rồi hướng điện thoại di động nói một câu.

"Còn có chuyện gì?"

Han Woo nửa híp mắt vừa đi về phía ngoại thất biên còi trừ y phục, cảm giác cả người đều nhanh đang ngủ.

"Người hay nhất vẫn là cùng Krystal nói lời xin lỗi đi, trước nàng sinh nhật người cư nhiên chưa từng đến giúp nàng chúc mừng, thậm chí ngay cả một cái chúc phúc tin nhắn ngắn cũng không có, nàng đã tức giận hơn một tháng. . ."

Han Woo nửa hí mắt mạnh mẽ, đón hân gió lên một tay xoa cái trán, thông khổ dường như nhắm hai mắt lại.

Còn có một chỉ! !

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Hấn tới, hấn ở đó

Ngày kế sáng sớm.

Ăn xong điểm tâm sau, Han Woo ngơ ngác ngồi ở bên giường, có chút ngây người địa nhìn về phía trước hư vô một vật không khí.

Hôm qua quá mệt mỏi, Han Woo cho tới bây giờ mới có thời gian hảo hảo hồi tưởng một chút chuyện tối ngày hôm qua.

Han Woo hôm qua nói hấn có mộng tưởng là thật, giấc mộng của hấn ở trước đây hứa, chính là mong muốn. . . Mong muốn mình có thể dùng ngắn ngủi sinh mệnh sống ra cao hơn giá trị, sở dĩ, Han Woo mới có thể bất lãng phí tất cả thời gian đi xem, đi học tập, vào lúc đó hấn xem ra, thân thể một số gần như tàn phế bản thân, vậy cũng chỉ có con đường này có thể chứng minh giá trị của mình.

Thế nhưng hôm qua đối phương câu kia "Người hối hận không", để cho Han Woo nghe xong nhưng nhin không được trong lòng run lên.

Hấn không khỏi quay về suy nghĩ một chút mình trước đây, hấn đột nhiên phát hiện, đứng ở mình bây giờ độ lớn của góc mà nói, bản thân trước đây tựa hồ thực sự sai rồi.

Han Woo đến bây giờ mới ý thức tới, nguyên lai, trên thế giới kỳ thực có rất nhiều mỹ đồ tốt, mà qua đi hấn chỉ có gần gần ba mươi năm, hấn nhưng dùng để tiêu hao ở đó đang lúc chỉ thấy ngọn đèn không gặp ánh mặt trời trong phòng.

Chẳng quá sau, Han Woo vừa nghĩ lại suy nghĩ một chút, hấn làm việc cho tới bây giờ đều là theo tim của mình, nếu để cho chính hấn lại tuyển trạch một lần, hấn thực sự không "Giẫm lên vết xe đổ" sao?

Sở dĩ Han Woo sẽ không lại củ kết, bởi vì bất kể là đã qua, còn là hiện tại, hấn làm tất cả, đều ở đây theo tim của mình!

Follow your heart.

Không chỉ có là Han Woo đối với cái kia nàng nói, cũng là hấn tự nhủ. . .

Một thân một mình lãng thân một hồi, Han Woo vỗ vỗ gương mặt, dùng sức nháy mắt một cái, thì đứng dậy chuẩn bị thay quần áo đi phiên tràng.

Đừng động nhiều như vậy, hấn sống tốt hiện tại là được.

Chẳng quá ngay Han Woo còn có chút mất buồn ngủ mộng lung địa nhìn trong tủ treo quần áo y phục, đầu óc có chút ngất hồ địa nghĩ mình rốt cuộc nên mặc cái gì thời gian, hai mắt của hấn đột nhiên giật mình tỉnh giấc dường như tỉnh một tý.

Ngơ ngác nhìn trong tủ treo quần áo y phục một hồi, Han Woo hung hăng vỗ một cái trán của mình.

"Cho nên nói. . . Ta đến tốt cùng là vì sao bất trực tiếp cùng nàng nói ta mất trí nhớ? !"

Hơi hơi giương miệng, Han Woo thống khổ dường như nhắm hai mắt lại, biểu tình dị thường lời đại thờ dài một hơi, đón cả người trực tiếp về phía sau là đảo, ngã xuống mềm mại trên giường.

Han Woo là căn bản không sợ và người khác nói mình mất trí nhớ, hẳn nói thì thế nào, người khác còn có thể dựa vào cái này liên nghĩ đến cái gì sao?

Nói cho cùng Han Woo hãy để cho bản thân mang trong rãnh, trong lòng hẳn vẫn không có chuẩn bị cho tốt đi tiếp thu Kim Ji Woo tất cả, sở dĩ trong lòng của hẳn ở mơ hồ cự tuyệt, kết quả là để cho Han Woo vô ý thức hoàn toàn bỏ quên điểm này.

Han Woo ngã xuống giường, cánh tay mò lấy từ đầu giường thượng, bắt tay cơ cảm tới, mở ra thông tin lục sau nhìn mặt trên cái kia "Đại mao" điện thoại của,

Ngực do dự luôn mãi, cuối cùng vẫn trọng trọng thờ dài, có chút chán nản cảm lấy điện thoại di động đập đến trước ngực mình.

Quên đi, thuận theo tự nhiên đi.

Nhìn trắng bóng trần nhà, Han Woo vừa thờ thật dài một cái, nổi lòng đình loạn, có chút phiền táo gãi tay lên nghĩ xoa xoa tóc.

Chẳng quá cái này khoát tay hẳn vừa chú ý tới trong tay bộ điện thoại di động, cả người bỗng nhiên sùng sốt một chút, trong đầu hồi tưởng lại một món khác hình như được hẳn sơ sót sự tình.

Hôm qua. . . Mao mao điện báo tiếng chuông hình như cùng bình thường không giống với đi?

Han Woo nhẹ nhàng nhũm suy nghĩ một chút, nhớ lại đúng là không giống với, ca khúc và thuần túy tiếng chuông khác nhau hẳn vẫn có khả năng hồi tưởng lại.

Quyển này tới cũng không có gì, không đúng cái này mao mao thật cùng Kim Ji Woo quan hệ tốt, đơn độc thiết trí một cái đặc biệt tiếng chuông cũng không phải cái gì kỳ sự.

Nhưng vấn đề là, Han Woo hiện tại tỉ mỉ hồi tưởng một chút, hẳn thế nào cảm giác hôm qua cái kia điện báo tiếng chuông thanh âm của hẳn hình như ở đâu nghe qua.

Nháy mắt một cái, Han Woo nhẹ nhàng cau mày mở ra mao mao điện báo tiếng chuông thiết trí, thấy được mặt trên thiết trí tiếng chuông.

"《 nếu như 》?"

Han Woo nhẹ nhàng nói ra, sau đó tỉ mỉ ở trong đầu quay về suy nghĩ một chút, xác định bản thân trước kia là chưa từng nghe qua bài hát này, như vậy. .
. Là Kim Ji Woo?

Đương trong đầu là toát ra cái ý niệm này, Han Woo hô hấp lập tức dồn dập một tý, nhìn một chút trên điện thoại di động biểu hiện ca khúc danh, suy nghĩ một chút, quyết định mở ra nghe nữa một lần nhìn.

"Nếu như, ta rời đi, đi bước một rời đi nói, "

"Ta sẽ nghĩ như thế nào, cô không dậy nổi dừng khí."

"Nếu như, người rời đi, người ly ta đi lời của, "

"Ta nên như thế nào đem người cất bước, luôn là sợ trừ."

"Có thể ta là cái đứa ngốc, "

"Mới có thể chỉ là ngờ ngác ngấm nhìn người, "

"Không biết xấu hổ, và lòng của người."

"Sở dĩ, "

"Mới có thể càng ngày càng xa xôi đi."

"Thực sự tượng cái đứa ngốc, "

"Mới có thể ngay cả yêu lời của người cũng nói không nên lời."

. . .

"Cái này là. . ."

Nghe dần dần du dương nên trong phòng âm nhạc, Han Woo nguyên bản có chút ánh mắt khẩn trương chậm rãi thay đổi, hẳn nhẹ nhàng nhũm mày, an

tĩnh lặng nghe, lặng nghe chảy xuôi trên không trung như là dưới ánh trăng xuôi nước vậy tiếng ca.

"Nếu như, người đã đến rồi, đi bước một đến gần nói, "

"Ta nên làm như thế nào, thực sự không cách nào biết được."

"Có thể ta là cái đũa ngọc, "

"Mới có thể chỉ là ngờ ngác ngắm nhìn người, "

"Không biết xấu hổ, và lòng của người."

. . .

"Đây là. . . Thái, Taeyeon?"

Han Woo có chút ngây người địa nghe du dương nên không trung cái loại này hồn nhiên hữu lực giữa mang theo thâm tình tiếng ca, chợt giữa rốt cục nhớ lại bản thân đến tốt cùng ở đâu nghe qua bài hát này, hẳn không phải là nghe qua bài hát này, hẳn là nghe qua cái thanh âm này!

"Taeyeon sao. . ."

Han Woo chậm rãi ngồi dậy, cúi đầu nhìn trên điện thoại di động bài hát, trên mặt biểu tình mang theo một loại nói không rõ sở phức tạp tâm tình.

Nếu như. . . Nếu như là Taeyeon lời của, như vậy Han Woo cũng cũng không sao hết ý.

Han Woo trong con người tản ra một loại chợt giữa lại thích tượng có cái gì khác phức tạp ánh mắt.

Han Woo tảo lúc trước biết Kim Ji Yong sự kiện thời gian thì đại thể biết mình cô muội muội này tựa hồ là cái minh tinh chuyện tình, như vậy bởi vậy, Kim Ji Woo dùng của nàng ca để làm điện báo tiếng chuông cũng liền không kỳ quái, dù sao, hẳn. . .

Han Woo ngồi ở trên giường bản thân nhìn chăm chăm điện thoại di động nhìn thật lâu, thẳng đến điện thoại di động hắc bình sau hẳn mới có hơi hoàn hồn, sau đó hẳn suy nghĩ một chút, nhưng không có kế tục thay quần áo, mà là mang dép đi lên lầu hai, đi thư phòng.

Vào thư phòng sau, Han Woo thì trực tiếp mở ra máy vi tính.

Hắn đột nhiên phát hiện, bản thân tựa hồ đối với bản thân một người muội muội thái thờ ơ, thậm chí thậm chí ngay cả bản thân thanh âm của muội muội cũng không có thể trước tiên nghe được.

Vừa nghe thủ Taeyeon hát ca khúc, đương Han Woo ý thức được lại là Taeyeon thanh âm của khi, ở có chút chìm đắm nên ca giữa đích tình cảnh hơn, trong lòng của hắn bỗng nhiên tuôn ra một chút hắn trước đây chẳng bao giờ cảm thụ qua cảm giác —— tự trách.

Bởi vì Han Woo rất rõ ràng, nếu như ở tình huống giống nhau hạ, Hayeon thanh âm của hắn tuyệt đối có thể nghe được, thế nhưng, hắn nhưng không cách nào bảo chứng, nếu như một lần nữa lời của, hẳn là phủ có khả năng nghe ra đây là Taeyeon.

Trong này cố nhiên có Taeyeon và hắn ở chung cũng không nhiều nguyên nhân, thế nhưng Han Woo rất rõ ràng mình nhân tố mới là nguyên nhân lớn nhất, hẳn cái này lạnh lùng tính cách, đến bây giờ còn là không có thể sửa đổi đến.

Sở dĩ, Han Woo nghĩ tra một chút Taeyeon tư liệu, hắn bắt đầu nghĩ đi hiểu cô muội muội này, hắn nghĩ nhận thức một chút, làm minh tinh nàng, đến tốt cùng là dạng gì.

Điểm tìm tòi sau, Han Woo nhìn đánh đánh xuống tới chẳng biết nhiều ít trang tương quan võng hiệt, trên mặt lộ ra có chút vẻ mặt kinh ngạc, đón có chút ảo não khe khẽ thở dài.

Xem ra, hẳn người ca ca này quả thực rất không hợp cách, nếu như trước đây Kim Jin Wan đạo diễn không có nói thêm là miệng, trước không nói Kim Ji Yong chuyện, hẳn phỏng chừng đến bây giờ cũng không biết, muội muội của mình lại còn là một danh khí mười phần đại minh tinh.

Đón, Han Woo vì khê hít một hơi, mở ra bách khoa, nhìn lên "Kim thái nhuyển" tư liệu.

"Girls Generation? Nga, được rồi, trước cái kia tin tức cũng đề cập qua, nguyên lai là cái thần tượng đoàn thể sao? Hiện tại lại có tám người, a, xem ra ta thật là và thời đại tách rời rất lâu rồi, thì là một cái dân nhạc nên chưa từng tám người đi. . ."

Han Woo chậm rãi hoạt động con chuột thượng rờn rọc, trong ánh mắt mang theo một loại ôn hòa ánh mắt của nhìn trên màn ảnh máy vi tính hữu quan Taeyeon tư liệu, trong miệng nhẹ nhàng lẩm bẩm, khóe miệng dần dần vô ý thức hơi hơi nhếch lên, tựa hồ, đang vì mình một chút xú hiểu được mình cô muội muội này mà vui vẻ trứ.

". . . Buông tha thì vào trường cao đẳng? !"

Đột nhiên, Han Woo vùng xung quanh lòng mảy hung hăng nhú chung một chỗ, vừa nhìn kỹ một lần biểu hiện trên màn ảnh tư liệu, sắc mặt hơi hơi đổi

đôi, trầm giọng nói một câu: "Hồ đồ!"

Ở trên màn ảnh máy vi tính, Taeyeon trong tài liệu hiện lên nàng ở cao trung khi bởi vì diễn nghệ sự nghiệp mà bỏ qua thi tốt nghiệp trung học.

Cái tình huống này để cho Han Woo thực sự động khí.

Kỳ thực nói thật đi, Han Woo là phản đối nữ hài tử đương nghệ nhân, bởi vì vòng giải trí là một đại nhiệm hàng sự thật này ngay cả không phải là trong vòng giải trí nhân đều rất rõ ràng, sở dĩ nữ hài tử đương nghệ nhân mặc kệ thế nào, hoặc nhiều hoặc ít đều là hội thua thiệt, nhưng Han Woo thấy trong tài liệu biểu hiện đây là Taeyeon giấc mộng của mình, hơn nữa quay về với chính nghĩa đều ván đã đóng thuyền, sở dĩ hần sẽ không thể nào đi quán quýt cái này.

Thế nhưng, Taeyeon để nếu nói diễn nghệ sự nghiệp mà buông tha thì vào trường cao đẳng hành động này thực sự để cho Han Woo sinh khí.

Han Woo mình cũng không có đã tham gia thi vào trường cao đẳng, nghiêm ngặt lại nói tiếp, hần ngay cả cao trung chưa từng thượng, hần bài vở và bài tập đến rồi sơ trung sau thi chật đứt, đương gặp cũng là bởi vì thân thể duyên cớ, nhưng chính hần tự học từ sơ trung đến đại học sở hữu chương trình học, sở dĩ hần và Taeyeon vừa không đồng dạng như vậy.

Theo Han Woo, coi như khi thi ngôn, Taeyeon nha đầu kia không thể nghi ngờ là làm một cái hoàn toàn không đáng tin cậy quyết định!

Han Woo cũng không phải một cái cho rằng bằng cấp tới người trên, nhưng hần thấy, nếu nói diễn nghệ sự nghiệp bản thân là nhất kiện rất hư huyền chuyện tình, thì là người hồng cực tạm thời, nhưng nhân khí loại vật này, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) bản thân thì là một loại hoa trong gương, trắng trong nước, toàn bộ dựa vào người khác tại hạ mặt phủng, mà người luôn cũng không biết bọn họ lúc nào sẽ buông tay.

Sở dĩ, cái này căn bản là một cái người hoàn toàn không cách nào xác định tương lai, mà Taeyeon, là một loại này vô pháp xác định, bỏ qua chỉ ít ở lập tức thể giới có khả năng cho người một điểm bảo chứng sinh hoạt.

"Hồ —— "

Han Woo nhẹ nhàng hu khẩu khí, sau này tựa lưng vào ghế ngồi, nhẹ nhàng cau mày nhìn trên màn ảnh máy vi tính trương Taeyeon ảnh chụp.

Trong hình nàng so với Han Woo trong ấn tượng muốn đoạt mục điểm lệ hơn, Han Woo cũng từ trong tài liệu biết đại khái Taeyeon hiện tại nên nhân khí đỉnh vương.

Thế nhưng, rất nhiều người đều biết, đối với tuyệt đại bộ phận nghệ người mà nói, diễn nghệ sự nghiệp chính là bọn họ trẻ tuổi mấy năm, nếu như Taeyeon sau đó không còn là hôm nay sân khấu nổi bật nhất một cái, như vậy, nàng có thể đi làm cái gì?

"Ai tây! Tính toán một chút, cùng lắm thì sau ta đây cái làm OPPA nuôi nàng!"

Ở một thân một mình tự hỏi cả buổi sau, Han Woo có chút phiền táo địa nhu liễu nhu khuôn mặt, hô khẩu khí, trong miệng nhượng la một câu, sau đó thì tắt liền máy vi tính, đứng dậy xuống lầu đi thay quần áo.

Han Woo cảm giác mình hiện tại quán quýt những thứ này cũng đã vô dụng, trách cứ và vân vân, bây giờ nói cũng quá muộn, sở dĩ hần hiện tại duy nhất có thể làm, chỉ có nhìn cho thật kỹ Taeyeon, xem trọng chính hần một muội muội, đừng làm cho nàng đã bị tổn thương gì là được, chuyện sau này sau này hãy nói, quay về với chính nghĩa, còn có hần ở!

PS: Tiểu thiếp sĩ: Kim thái nhuyển: Tức Kim Taeyeon, là Taeyeon chính thức tiếng Trung danh.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Phòng tối nhỏ và tae ny

1 2 nguyệt 20 ngày.

"Vũ a."

Han Woo ở phách hết một cái màn ảnh sau, đã nhìn thấy Jin Soo Won đối với mình vẫy vẫy tay, sau đó hắn liền theo nàng đi qua một bên.

"Quay chụp muốn bắt đầu sao?"

Là dừng bước lại, Han Woo thì dẫn đầu hỏi một câu.

"Đối với, " Jin Soo Won gật đầu, "Thời gian thái chạy, sờ đi lại càng nhanh bắt đầu càng tốt."

"... Ta buổi chiều liền thu thập hạ gian nhà?" Han Woo nháy mắt một cái, do dự một chút hỏi.

"Chờ một chút."

Jin Soo Won cúi đầu từ mình tiểu tay nải trong móc ra hế ra chỉ nhìn một chút, đón nói với Han Woo: "Chúng ta chính thức quay chụp còn chưa bắt đầu đây, bắt quá bây giờ đã bắt đầu để cho các diễn viên đi phòng tối nhỏ trong làm ra thăm hỏi."

"Phòng tối nhỏ?"

"Chính là ngươì bình thường ở trên ti vi thấy này nghệ nhân ngồi ở một gian không có những người khác trong phòng trả lời một vài vấn đề." Jin Soo Won cười hồi đáp.

"Cho nên nói..."

Han Woo đối với Jin Soo Won khoát tay áo, rõ ràng ở vấn mình bây giờ có thể làm cái gì.

"Ngươi buổi chiều không phải là không đùa sao, Ji Sung và Jung Eun bọn họ không đi được, sờ đi ta nghĩ buổi chiều thì dẫn ngươi đi đài truyền hình đưa cái này thăm hỏi trước làm." Jin Soo Won biên trên tay cầm chỉ thu hồi trong bao biên nói với Han Woo.

"Ngươi dẫn ta đi?" Han Woo có chút kinh ngạc hỏi.

Hắn cũng không thêm đề ý nếu nói phòng tối nhỏ thăm hỏi, quay về với chính nghĩa loại sự tình này hắn lúc trước đáp ứng phối hợp kịch tổ tuyên truyền thời gian đã có chuẩn bị tâm tư, bắt quá hắn nhưng thật ra có chút kinh ngạc Jin Soo Won hình như giúp hắn bả chuyện gì đều xử lý, dù sao nàng chỉ là kịch tổ biên kịch mà thôi, không có nhiều như vậy trách nhiệm và nghĩa vụ.

"Ừ, " Jin Soo Won cúi đầu hình như ở sửa sang lại túi của mình, cũng không ngẩng đầu lên địa nói rằng: "Ngươi không có người đại diện, sờ đi ta và hai người đạo diễn thương lượng một chút, sau đó ngươi ở đây kịch tổ lý chuyện tình liền do ta phụ trách lập."

Han Woo nghe vậy, mâu quang khẽ run lên, sau đó dùng một loại âm áp giữa mang theo một chút ánh mắt phức tạp nhìn cúi đầu Jin Soo Won.

"Làm sao rồi?"

Jin Soo Won ngẩng đầu thấy Han Woo biểu tình, hình như lập tức hiểu được hắn ý nghĩ trong lòng, cười híp mắt nói rằng: "Có đúng hay không rất cảm động? Nếu như rất cảm động... Vậy ngươi thì nói cho ta biết ngươi và Kim Tae Hee quan hệ đi!"

Han Woo sùng sốt một chút, chột thập phần dờ khóc dờ cười nhìn thoáng qua mắt trong nháy mắt thì trở nên lờ lờ hiện ra chỗ sáng nhìn mình Jin Soo Won. Phía trước hoàn nói cho cùng tốt, vị tỷ tỷ này tư duy cũng toát ra rất quá nhanh đi? Điều này làm cho Han Woo thực sự không nhận được nghĩ nổi lên nhà mình nào đó Hayeon tiểu muội.

"Được rồi được rồi, nhìn ngươi vẻ mặt khổ tượng. Thiết ~ "

Thấy Han Woo vẻ mặt bất đắc dĩ, Jin Soo Won phiết trứ miệng khoát tay áo, sau đó có chút buồn bực nhỏ giọng thăm thì đạo: "Dừng làm cho ta dài đến ngươi và nàng ước hội,

Bằng không thì... Nói làm bầm!"

"Ngươi nói cái gì?"

Han Woo nháy mắt một cái, vẻ mặt nghi ngờ biểu tình, cũng không biết là thật không có nghe rõ còn là giả bộ.

"A, a, không có gì, không có gì, nhớ kỹ, hai giờ chiều đến đài truyền hình, Seoul cái kia. Được rồi, cứ như vậy, ta đi."

Jin Soo Won pháo liên châu đường như rất nhanh nói vừa thông suốt, huy vũ cánh tay một cái, ngay sau đó liền trực tiếp quay người lại chạy đi.

Han Woo có chút ngây người địa nhìn càng chạy càng xa Jin Soo Won, lập tức vừa không khỏi dờ khóc dờ cười khẽ cười một cái, ngực có điểm mặc danh kỳ diệu.

...

Mười hai giờ trưa.

Seoul Yeouido, MBC đài truyền hình một gian trong phòng nghỉ ngơi.

"Taeyeon nha, người làm sao vậy?"

Trong phòng nghỉ ngơi, một cái tóc dài vì quấy, ăn mặc một thân phần hồng nữ sinh hai mắt vụt sáng lên, nị trứ tiếng nói, ra vẻ thực sự thật tò mò địa đối với một cái khác thoát nhìn chính đang suy nghĩ tâm sự gì nữ sinh hỏi.

Cái này một thân phần hồng nữ sinh tướng mạo có nhìn qua không thể nói rất đẹp, ngũ quan cũng không thể nói đều tinh xảo, ngay cả đôi mắt sáng phía trên vậy đối với lông mi đều tựa hồ so với những nữ sinh khác thoát nhìn phải to nhiều lắm, thế nhưng, lại cứ ngỡ cả người nhìn qua lại có một loại tương đương ngọt khả ái cảm giác, nhất là cặp kia bởi vì mím cười mà hơi hơi cong lên con người, phối hợp xoã tung khả ái không khí lưu hải, tổng làm cho một loại ánh dương quang ngọt cảm giác.

Ngay cả cái kia thoát nhìn đang lúc suy nghĩ nữ sinh khí chất lại tương giác mà nói có vẻ trầm tĩnh nhiều lắm, khoác vừa... vừa như đoạn vậy tóc dài, trên mặt kính qua hoá trang đã đem kỹ nốt ruồi nhỏ cùng với một chút tỷ vết nào che giấu, thậm chí ngay cả vốn có đã không rõ ràng trẻ con mập đều tốt tượng được khiến cho hoàn toàn tiêu thất, trở nên có một loại khác biệt nên trước xinh đẹp và thành thực.

Nhìn thoáng qua ở bên cạnh mình rõ ràng ở đối với mình bán manh cái kia phần hồng nữ sinh, gần nhất tới nay vẫn có chút quả cười trên mặt của cuối cùng cũng xuất hiện một chút tiểu ý, nàng nỗ nỗ mũi, trên mặt đột nhiên lộ ra một cái vì không thể xét cười xấu xa, cổ ý hạ giọng nói rằng: "Ta đang suy nghĩ a..."

"Suy nghĩ gì?"

Cái kia một thân phần hồng nữ sinh lập tức vụt sáng suy nghĩ con người xông tới, khả ái trên mặt xinh đẹp tràn đầy tò mò biểu tình.

"Ta đang suy nghĩ a, chúng ta Fany đây... Gần nhất vóc người đẹp tượng lại trở nên se. xy một điểm! Oa ~ "

"A! Không nên sờ nơi nào, thực sự là! OMO, không nên sờ soạng, a ~ Taeyeon aaa, bỏ qua cho ta đi ~ nha!"

Kim Taeyeon và Girls Generation một vị khác thành viên Tiffany chơi đùa cuộn cuộn ở tại trên ghế sa lon, Kim Taeyeon đồng nhan mang trên mặt xấu xa biểu tình, mà Tiffany còn lại là hai tay ôm ngực, mím chặt môi, vẻ mặt thể sống chết không theo hình dạng.

Chẳng quá mặc dù như thế, trên mặt của hai người đều tràn đầy tiểu ý. Kim Taeyeon nhìn liêu mạng lắc đầu hình như Triều Tiên thời gian được ác bá đoạt trở về dân nữ vậy Tiffany, khoe miệng thượng kiêu, nheo lại trong con người mang theo âm áp tiểu ý. Mà Tiffany liền trực tiếp hơn, đáng tươi cười tất cả đều hiện ra ở trên mặt, đôi mắt to xinh đẹp cười thành Nguyệt Nha cười mắt, mê ly mà vừa lóe sáng.

Đương nhiên loại này đùa nháo cũng không có duy trì liên tục lâu lắm, trong chốc lát, Kim Taeyeon và Tiffany hai người thì một môi ghé vào trên ghế sa lon, hai cùng búp bê như nhau tinh xảo nữ nhân khuôn mặt quay khuôn mặt, cứ như vậy hoành nằm ở đồng nhất cái ghế sa lon thượng.

Kim Taeyeon nằm ở ngoại trắc, nhìn mình trước mặt thì là được bản thân chiếm nhiều như vậy "Tiện nghi" sau, vẫn như cũ dùng hé ra thập phần rực rỡ khuôn mặt tươi cười nhìn mình Tiffany, môi mần khởi, đồng dạng mím cười nhìn nàng.

Tiffany trước cử động dụng ý là cái gì nàng đương nhiên biết rõ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nàng trong khoảng thời gian này tới nay trạng thái nên làm cho các nàng rất lo lắng đi? Sờ dĩ Tiffany mới có thể dùng loại phương pháp này để cho nàng bật cười, chẳng quá cái này sỏa T, cư nhiên sẽ nghĩ tới bản thân chủ động đưa tới cửa, thực sự là...

Nghĩ vậy, Kim Taeyeon trên mặt của vừa không khỏi lộ ra một cái buồn cười đáng tươi cười.

Thấy Kim Taeyeon nụ cười trên mặt, nằm ở đối diện nàng Tiffany cuối cùng cũng ở trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Kim Taeyeon trong khoảng thời gian này tuy rằng làm thông cáo thời gian hình như không có gì, nhưng tổ hợp dặm thành viên đều biết, nàng ở trong đấy lòng nhất định là bả tâm tình của mình áp lực dưới đáy lòng, dù sao, đây chính là thân ca ca a, thì ngay cả mình nghe nói Ji Yong OPPA tin tức thời gian đều...

Nghĩ vậy, Tiffany ngực cũng không nhịn được dâng lên từng đợt cảm giác khó chịu, nhưng nàng xem khán trước mặt mang trên mặt hài lòng nụ cười Kim Taeyeon, lập tức lấy lại bình tĩnh, bài trừ ngực những tạp niệm khác.

Nàng ngày hôm nay và Kim Taeyeon lại đây trong tổ chức thế nhưng có bàn giao nhiệm vụ, nhất định phải hảo hảo khuyên một tý Kim Taeyeon. Nha đầu này, chưa bao giờ sẽ ở tổ hợp các thành viên trước mặt biểu hiện ra khổ sở đích tình tự, ngày hôm nay vừa vặn có cơ hội để cho nàng và Kim Taeyeon một chỗ, sờ dĩ các thành viên cố ý dặn dò nàng. Tiffany mình cũng vào hôm nay đến MBC trước âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải để cho ta Taeyeon cười lộ lên!

Ừ, thi hiện nay xem ra hiệu quả không sai, tiếp tục cố gắng, Stephanie, Fighting!

Tiffany âm thầm cảm quả đảm nhỏ, lóe sáng trong đôi mắt to tràn đầy kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Hấn... Hiện tại đang làm gì thế?

"Fany, làm sao vậy?"

Thấy trước mặt sòa T rõ ràng vừa bản thân mất thần, Kim Taeyeon mím môi cười cười, cố ý về mặt nghi ngờ trên chốc nàng nói.

"A, a?"

Tiffany thoáng cái phục hồi tinh thần lại, nhìn trên mặt tựa hồ tràn đầy nghi ngờ Kim Taeyeon: "Không có gì, ta không có suy nghĩ gì, thực sự."

"Phốc."

Nhìn hoảng loạn đến trực tiếp từ bạo nhưng lại bất tự biết Tiffany, Kim Taeyeon ở về mặt dờ khóc dờ cười đồng thời, nhìn không được giờ tay lên sờ sờ Tiffany gò má của, khóe miệng mang theo âm áp mỉm cười, giọng nói ôn nhu địa nói rằng: "Cám ơn người, Fany lão bà."

"A?"

Tiffany được Kim Taeyeon đột như kỳ lai động tác khiến cho đầu nhỏ có điểm mộng, chẳng quá lập tức nàng liền thấy Kim Taeyeon hơi hơi cong lên trong con người mang theo về điểm này giờ âm áp cùng cảm động, khóe miệng cũng không khỏi liệt khai, đôi mắt to xinh đẹp lần thứ hai cười thành Nguyệt Nha cười mất, trên mặt lộ ra cực kỳ nụ cười sáng lạn, "Không cần cảm tạ, Taeyeon lão công ~ "

"Cái kia, Taetiseo hai vị..."

Ngay tại lúc lúc này, đột nhiên, cửa phòng nghỉ ngơi thoáng cái hơi hơi mở ra giờ, một người mặc quần áo lao động nữ nhân có điểm tiêu tâm dục dục lớn đầu vào, tựa hồ muốn nói cái gì, mà khi nàng nhìn thấy trong phòng một màn này, cả người trong nháy mắt sợ ngây người! Mà quay đầu đi thấy vị này nhân viên công tác Kim Taeyeon và Tiffany hai người cũng sợ ngây người!

Hai người nữ nhân xinh đẹp, cứ như vậy mặt đối mặt nằm ở đồng nhất cái ghế sa lon thượng, một người trong đó êm ái đưa tay phủ ở một cái khác gò má của thượng, chủ yếu nhất là song phương lẫn nhau nhìn ánh mắt của đối phương đều là như vậy "Ân tình đưa tình", đôi lại người, người hội nghĩ đến cái gì?

Thời gian cứ như vậy hình như đình chỉ như nhau, một giây, hai miểu, ba giây...

"Cái kia... Vạn phần xin lỗi! !"

Rốt cục, công việc này nhân viên tựa hồ là phục hồi tinh thần lại, nàng ngay cả cũng không dám nhìn ở trên ghế sa lon hai người, mạnh là cúi đầu, bỏ lại một câu nói, sau đó "Phanh" địa một tiếng thì đóng cửa lại..

Đội được tên kia nhân viên công tác đi sau, nặng nề tiếng đóng cửa tựa hồ cũng là thức tỉnh Kim Taeyeon và Tiffany, cái này hai chỉ đầu tiên là biểu tình ngơ ngác nhìn nhau liếc mắt, ngay sau đó, không hẹn mà cùng "Vèo" một tiếng bật cười.

"Ha ha ha, không biết có phải hay không là ngày mai MBC sẽ bả hai chúng ta chuyện xấu truyền đi khắp nơi đều là."

Kim Taeyeon không có hình tượng cười bò dậy, giờ tay lên chỉnh sửa lại một chút kiểu tóc.

"Không có việc gì không có việc gì."

Tiffany cũng ngồi dậy, trên mặt nín cười ý, giả vờ đại khí địa khoát tay áo.

Sau đó, hai người vừa không tự chủ được nở nụ cười.

"Đốc đốc."

Chẳng quá lúc này,

Vừa đột nhiên, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Kim Taeyeon và Tiffany quay đầu nhìn một chút, nhìn nhau liếc mắt, đón Tiffany nháy mắt một cái, nhẹ giọng nói rằng: "Mời đến."

"Cái kia..."

Cư nhiên vừa vừa cái kia nữ nhân viên công tác, nàng cúi đầu, hoàn toàn không dám nhìn trong phòng tình huống, do do dự dự địa nói rằng: "Tiết mục lập tức thì muốn bắt đầu, PD gọi đến thông tri các người một tý, như vậy... Ta đi!"

Sau đó, vừa một tiếng cấp thiết tiếng đóng cửa.

Kim Taeyeon và Tiffany có chút ngậy người địa nhìn lần thứ hai cấp tốc đóng cửa lại, sau đó yên lặng quay đầu hướng thị liếc mắt.

"Phốc! Ha ha ha..."

Hai người không có tim không có phổi nha đầu lần thứ hai nở nụ cười, chẳng quá cười về cười, Kim Taeyeon còn là cười bả Tiffany kéo lên, đồ lên hoá trang trước kính mặt, bắt đầu giúp nàng chỉnh lý có chút loạn điệu tóc.

Ngày hôm nay Kim Taeyeon và Tiffany lại đây là vì lực 《hoàng kim ngư trường chi Radiostar》, vốn phải là Taetiseo buổi biểu diễn dành riêng, chẳng quá Seohyun bởi vì âm nhạc kịch tập luyện đến lúc sửa lại thời gian, sở dĩ không thể đến đây, Vì vậy cũng chỉ có Kim Taeyeon và Tiffany.

Tiffany lẳng lặng ngồi ở chỗ ngồi, mắt cười đến cong cong địa nhìn trong gương về mặt thành thật vì mình chỉnh lý tóc Kim Taeyeon, mang giày cao gót chân của nha lúc ẩn lúc hiện, hiển nhiên tâm tình rất tốt.

Mà Kim Taeyeon cũng không khi quay cái gương cười một cái, giờ lên khoe miệng, nhu nhu đáng tươi cười, nhìn trong gương Tiffany miệng cười ánh mắt rất nhu hòa.

Ngày hôm nay đây là công ty có ý an bài, điểm ấy Kim Taeyeon bản thân rất rõ ràng, nàng đoạn thời gian này trạng thái không chỉ có tổ hợp dậm các thành viên nghĩ sai, ngay cả công ty cũng hiểu được sai, sở dĩ cố ý sửa đổi một tý Taetiseo nhật trình, để cho nàng tham gia loại này tương đối buông lỏng bật thốt lên tú tiết mục. Mà bọn tý muội dặn Kim Taeyeon tuy rằng không biết, thế nhưng nàng mơ hồ có khả năng đoán được. Đây hết thầy cũng làm cho nàng nghĩ ngược ám áp.

Kim Taeyeon gần nhất trạng thái kỳ thực nghiêm ngặt lại nói tiếp cũng không có thể nói bất hảo, so với trước kia quả thực trầm mặc ít nói rất nhiều, nhưng cũng không có Tiffany các nàng nghĩ nghiêm trọng như vậy. Nàng đích thật là thường xuyên hội nhớ tới Kim Ji Yong, nhớ tới thời gian trong lòng cũng đúng là không cảm được khổ sở, nhưng thực cũng đã không có người khác nghĩ nghiêm trọng như vậy, bởi vì sự tình dù sao đã qua, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nàng không có khả năng luôn đắm chìm trong bi thương trong, mặt khác, cũng bởi vì... cái ngoài ý muốn người xuất hiện làm rối loạn lòng của nàng tự.

Kim Taeyeon cúi đầu nhìn một chút cao hứng cũng bắt đầu trong miệng hừ không biết tên nước Mỹ cười nhỏ Tiffany, cắn cắn môi dưới, quyết định hay là trước không nói cho Tiffany sự kiện kia.

Đây không phải là tín nhiệm không tín nhiệm vấn đề, có một số việc nói hay không đều giống nhau, không có ý nghĩa gì, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện. Cùng lắm thì đợi được lễ mừng năm mới thời gian, để cho Tiffany trông thấy... Gặp hấn một chút, đến lúc đó lại nói cho nàng biết.

Vừa nghĩ tới hấn, Kim Taeyeon động tác trên tay vô ý thức chậm lại, hai tròng mắt có chút xuất thần địa nhìn tiền phương, tựa hồ có thể xuyên thấu qua trước mặt mặt cái gương khán đến lúc này trong lòng mình đang suy nghĩ trừ người kia.

Hấn... Hiện tại đang làm gì thế?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngư Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Phá hủy nàng mạnh Ny cuộc đời hình tượng ở nơi ấy!

"Như vậy các vị khán giả, hôm nay tiết mục thì đến nơi đây kết thúc, chúng ta hạ kỳ tái kiến!"

"Xin nhờ ~ hạ kỳ tái kiến!"

Theo Kim Gook Jin kết thúc dứt lời hạ, bốn gã MC vừa cùng kêu lên nói một câu hạ kỳ tái kiến, sau đó cái này kỳ 《Radi ostar》 rốt cuộc chép xong

"Cực khổ."

"Cực khổ, đại gia."

"Các tiền bối, cực khổ."

Kim Taeyeon và Tiffany lập tức từ chỗ ngồi đứng lên đối với tiết mục tổ các nhân viên làm việc biểu thị cảm tạ, trọng điểm cảm tạ một tý trong đó ba lớn tuổi chính là MC, về phần còn dư lại Jo Kyu Hyun sẽ không đãi ngộ này, dù sao cũng là quen nhau OPPA.

"Ai là cô, vì sao liền hướng các ca ca thăm hỏi, ta đây? Ủ?" Jo Kyu Hyun khó có được một lần hay nói giỡn địa nói rằng.

"Nha, tiểu tử, ngươi là có ý gì?"

Chẳng quá không đợi Kim Taeyeon hai người mở miệng, một bên Yoon Jong Shin thì phụng phịu mở miệng nói rằng.

"Chính là a, theo chúng ta ân cần thăm hỏi làm sao vậy? Ngươi có ý kiến gì không? Nha, Kyu Hyun a, chẳng lẽ, ngươi còn muốn bả các ca ca lộng xuống phía dưới, mình làm MC?" Một bên lão đại ca Kim Gook Jin cũng cố ý bản trừ gương mặt nói rằng.

"Ai là cô, ta không phải là ý đó, làm sao có thể, ta thể nào. . . Ai là cô!"

Jo Kyu Hyun nhất thời á khẩu không trả lời được, một bộ không biết làm sao hình dạng.

Kim Taeyeon và Tiffany ở bên cạnh nín cười, nhìn Jo Kyu Hyun được "Vây công".

"Ủ."

Lúc này, tọa ở một bên vẫn không có mở miệng Kim Gura cũng đột nhiên háng giọng một cái.

Jo Kyu Hyun lập tức khẩn trương nhìn hấn một cái, thân thể hơi hơi về phía sau khuynh, bộ dáng kia, cảm giác bên cạnh hấn tựa hồ ngồi tam đầu ác giống như lang.

"A, ai là cô, nha, tiểu tử, ngươi đây là cái gì biểu tình?"

Thấy Jo Kyu Hyun biểu tình và theo bản năng động tác, ba đại ca đều nở nụ cười, nhìn không được gỡ bàn một cái nói.

"Nha, chúng ta Taeyeon và Tiffany còn ngồi ở chỗ đó đây, ngươi cái dạng này, làm cho gia cho là chúng ta là cái gì người xấu đây."

"A ~ các ca ca, ta không phải là ý đó, thực sự!"

Jo Kyu Hyun nhất thời phản ứng kịp, vừa một trận chân tay luống cuống.

"Phốc! Ha ha ha. . ."

Ở một bên Kim Taeyeon và Tiffany rốt cục không nhịn được, hai người tiểu cô nương tận lực khống chế được mình tiếng cười, che miệng nhìn tượng là bị người vây công Jo Kyu Hyun.

Nghe được tiếng cười, bốn nam nhân đều quay đầu đi, khi thấy trên mặt nín cười Kim Taeyeon khi, Kim Gook Jin tam nhân nụ cười trên mặt đều không khỏi rõ ràng hơn, mà trước nhìn như được "Vũ lực hiệp bức" Jo Kyu Hyun nhìn Kim Taeyeon như vậy, trên mặt cũng là lóe lên một cái an tâm biểu tình.

Kim Taeyeon chuyện tình không nói đồng nhất cái công ty Jo Kyu Hyun,

Tỉnh Hàn quốc vòng giải trí người không biết phòng chừng cũng không có mấy cái. Đối với Kim Taeyeon tiểu cô nương này, Kim Gook Jin ba người ấn tượng đều toán không sai, vụ kì nàng còn là maknae Jo Kyu Hyun sư phụ em gái, sở dĩ lúc này đây 《Radi ostar》MC môn rất cuộc ăn ý tới cái Song Hoàng biểu diễn.

Tiết mục thu hết sau, Jo Kyu Hyun lặng lẽ bả Tiffany kéo đến vừa nói "Fany a, Taeyeon. . . Không có sao chứ?"

"Ủ! OPPA yên tâm đi, chúng ta đều bồi ở Taeyeon bên người đây."

Tiffany tôn trọng tôn trọng gật đầu, lóe sáng trong đôi mắt to tràn đầy kiên định thần tình.

"Vậy là tốt rồi."

Jo Kyu Hyun nghe vậy gật đầu. SJ và Girls Generation rất cuộc thời gian gần nhất đồng thời luyện tập sinh, sở dĩ đại gia trên cơ bản đều quan hệ tốt, Kim Taeyeon trạng hướng bọn họ cũng nhìn ở trong mắt, nhất là Kim Heechul, suốt ngày trao nhĩ nạo tai, muốn tìm Kim Taeyeon nói chuyện, lại không biết nói chuyện gì, cũng sợ vừa khiến cho nàng cái gì không tốt tâm tình.

"Ác? Fany aaa."

Jo Kyu Hyun lý giải đến Kim Taeyeon đích tình huống không có hẳn tưởng tượng như vậy bất hảo sau cũng yên lòng, sau đó hẳn trát trát nhần tình nhìn Tiffany, bỗng nhiên có chút kinh ngạc kêu một tiếng.

"OPPA, làm sao vậy?"

Tiffany kỳ quái nhìn Jo Kyu Hyun chỉ mình.

"Cái kia. . . Lòng mi rót." Jo Kyu Hyun dùng ngón tay ngón tay hai mắt của mình, có chút dờ khóc dờ cười nói.

"A!"

Tiffany nhất thời cả kinh, vội vã muốn từ trên người móc ra cái gương nhỏ nhìn, kết quả sờ soạng cả buổi mới nhớ tới bản thân đem phóng đang nghỉ ngơi thất.

"Làm sao bây giờ? OPPA, có đúng hay không rất rõ ràng?" Tiffany sốt ruột địa mở to hai mắt hướng Jo Kyu Hyun hỏi.

"Ách. . ."

Jo Kyu Hyun nhìn một chút Tiffany mắt phải phía dưới đã cúi đi ra ngoài một đoạn giả lông mi, do dự một chút, còn là quyết định thoải mái một tý cái này ngây ngô mạnh cô nương, "Cái kia. . . Cũng không phải rất rõ ràng."

"Thực sự?" Tiffany vừa mở to hai mắt hỏi.

"Thật. . . Thực sự."

Jo Kyu Hyun mắt mở trừng trừng nhìn đoạn giả lông mi vừa rót xuống một điểm, nghĩ còn là cho cô nương lưu chút mặt mũi, sẽ không nói thẳng phá.

"Nga ~"

Tiffany lập tức về mặt phóng tâm mà vỗ vỗ bộ ngực, sau đó nói nhất cú làm Jo Kyu Hyun cảm giác tất cái giữa một mũi tên lời của: "Ta đây sẽ không quản nó lặp."

". . ."

Jo Kyu Hyun hơi hơi há to mồm, nhìn trước mắt cái này thoáng cái vừa rộng rãi địa cười rộ lên nhưng dĩ nhiên không có phát giác đoạn giả lông mi đã thùy đến trên mặt cô nương, cảm giác cả người cũng không tốt.

"Cái kia. . . Ta nghĩ đi, người hay là đi toilet hơi chút xử lý xuống đi, bằng không thì để cho nếu như trở lại đụng phải người ái mộ, sẽ rất phiền toái."

Jo Kyu Hyun châm chước luôn mãi, quyết định còn là lại giờ một điểm Tiffany.

"A? Nga, đối với, cũng là."

Để cho Jo Kyu Hyun trong nháy mắt an tâm là, Tiffany cái này ngây ngô cô nàng cuối cùng là không có ngây ngô rót cuộc, suy nghĩ một chút liền trực tiếp gật đầu công nhận Jo Kyu Hyun tìm cách.

Vì vậy Tiffany đón thì nói với Jo Kyu Hyun: "OPPA, người giúp ta và Taeyeon nói một chút, ta không sai biệt lắm mười phút thì đi trong phòng nghỉ ngơi hẳn."

"Tốt, không thành vấn đề."

Jo Kyu Hyun thờ phào nhẹ nhõm đồng thời, lập tức gật đầu, sau đó không nhận được nghĩ trừ Tiffany chờ một chút thấy trong gương bộ dáng của mình, có thể hay không hận bản thân đây? Nghĩ đến đây, Jo Kyu Hyun vừa nhận không được đối với bước đi có điểm nghênh ngang Tiffany hô: "Fany a, che một điểm, chú ý hình tượng."

"Đã biết."

Chạy tới cách đó không xa Tiffany nghe lời địa cúi đầu, lấy tay hơi chút che giờ đi.

Thấy như vậy một màn, Jo Kyu Hyun cuối cùng là triệt để yên lòng, sau đó thì quay đầu đi tìm Kim Taeyeon.

Thế nhưng, Jo Kyu Hyun tuyệt đối trăm triệu nghĩ không ra, Tiffany quả thực thính lời của hắn, một đường che đi tới trong phòng rửa tay, thế nhưng, nàng vào toilet đầu tiên mất nhưng khán chưa từng khán cái gương, cái này chân chất cô nương vừa vào toilet liền trực tiếp chạy đi trong WC, vừa làm tiết mục trước nàng nước uống nhiều lắm, nín nửa giờ đây. . .

Sau đó, Tiffany từ trong WC sau khi đi ra, còn là ngay cả là mắt cũng không khán cái gương, cúi đầu trái lại chạy đi trở lại đường ngay, tỉ mỉ địa tắm, ngay cả đầu cũng không sờ một tý.

"Xôn xao. . ."

Tiffany tròn mắt nghiêm túc nhìn mình tay của, sau đó rút cục cho rằng rửa sạch, Vì vậy thì gạt đầu, "Ba" địa một tý đóng lại vòi nước, ngay sau đó nàng nháy mắt một cái, cuối cùng là nhớ lại bản thân đến toilet làm gì.

Vì vậy, nàng thì ngẩng đầu.

"A —— "

Hoàn hảo lúc này nữ toilet ngoại không có đường nhân, bằng không thì nhất định sẽ kinh dị dừng lại cước bộ của mình.

"A ~ thực sự là!"

Tiffany mở to mắt, nhìn trong kính mắt phải hạ đã dài ra một cái màu đen "Trùng trùng", dùng sức nháy mắt một cái, tựa hồ muốn đem nó dính đi tới, đương nhiên, nàng nhất định là thất bại.

"A ~ "

Tiffany sốt ruột địa thẳng giậm chân, đón nhìn lung lay sắp đổ tựa hồ phải ngã xuống giả lông mi, vô ý thức thì giơ tay lên muốn đem lông trờ lại, thế nhưng, nàng hiển nhiên quên mất tay của mình mới vừa tắm.

Vì vậy. . .

"A —— "

Một tiếng này so với vừa một tiếng hoàn thê thảm, bởi vì không biết rốt cuộc là nguyên nhân gì, theo lý mà nói mất trang cũng sẽ không dính nước thì phai màu, thế nhưng, Tiffany hết lần này tới lần khác thì rút!

Tiffany có điểm tan vỡ địa nhìn trong gương bản thân mắt phải lại đi ra một cái đậm hắc sắc nhưng dị thường rõ ràng to vết, cả người gấp đến độ thẳng giậm chân.

"A ~ làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ. . ."

Tiffany sốt ruột địa tại chỗ thẳng đảo quanh, đón lại nhìn một chút trong gương bản thân, nhất thời gương mặt khổ tương, nhin không được phiết trừ bát tự mi, biết trừ chủy thông khổ "Ngô" một tiếng.

Nàng cái bộ dáng này căn bản đi không đi ra, nàng lại không mang điện thoại đi động, cũng không có thể hướng Kim Taeyeon các nàng xin giúp đỡ.

Chẳng lẽ mình cũng bị khốn ở nơi này? Nếu là có nhân tiến đến thấy được bộ dáng của mình, a, xong ——

Tiffany ngồi chồm hồm xuống, dúm đầu vào song chương đang lúc, thông khổ thân. Ngâm trứ.

"Cho nên nói, của ngươi son môi rút cuộc mua ở đâu? Nhan sắc tốt khán a."

"Đúng không? Ta cũng nói là đây, ta và ngươi nói, ngay. . ."

Ngay tại lúc này, muốn cái gì tới cái đó, Tiffany cứ như vậy nghe được hai nữ nhân vừa nói vừa cười thanh âm, sau đó lưỡng đạo thanh âm hoàn càng ngày càng gần.

"Vậy ngươi trước đây lúc mua có đánh gãy sao. . . OMO!"

Một người mặc dài truyền hình đồng phục nữ nhân tỷ số trước đi đến, vừa đi vừa hoàn quay đầu về phía sau hỏi, khi nàng xoay đầu lại thấy góc tường bên kia cư nhiên ngồi chồm hồm trứ một nữ nhân thời gian, nhất thời lại càng hoảng sợ.

Tiffany chôn ở phía dưới khuôn mặt hung hăng biết trứ chủy, thông khổ nhắm hai mắt lại, sau đó đằng địa một tý đứng lên, đi một loại để cho vào hai nữ nhân kia hoàn toàn không phản ứng kịp tốc độ cấp tốc bùm mặt chạy ra khỏi toilet. Cũng mất đi nàng còn nhớ rõ cửa phòng rửa tay là cái phương hướng này, bằng không thì lấy cái này che mặt tư thế, không có đụng vào trên tường thực sự là vạn hạnh.

Tiffany là lao ra toilet cũng không dám động, nàng sợ bị nhiều người hơn thấy, không thể làm gì khác hơn là tự mình một người vừa tìm một cái góc tường ngồi xồm xuống.

Thế nhưng, ngày hôm nay nàng nên lúc ra cửa không có hảo hảo toán xem bói, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) nàng mới vừa là ngồi xồm xuống, cách đó không xa góc vừa truyền ra một trận tiếng nói chuyện.

"Ai là cỏ, các ngươi nói đúng đi? Cái tên kia ngay cả có mao bệnh, đạo cụ làm sao làm đều không hài lòng."

"Ai ~ nhẫn nại đi, hần thể nhưng PD a."

"Chính là, nhấn một chút đi. . ."

"A ~ "

Tiffany cắn môi, dị thường chán nản khó khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó thốt khẽ kêu một tiếng, lần thứ hai đành dựa một tý đứng lên, số chết hướng hành lang bên kia bào.

"Ồi chào, tiểu thư? Vật của người rớt. Tiểu thư? Tiểu thư? Của người rồi!"

Tiffany nghe vậy cả kinh, tay phải vô ý thức sờ sờ bên hông của mình, thấp cất giấu khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt càng như đưa đám.

Ngày hôm nay để cho mình có thể thành công đến giúp Taeyeon mang đến vận may, nàng cố ý đem mình yêu mến nhất con kia màu hồng tiểu Kitty mèo mang ở trên người, kết quả có thể là mới vừa mới đứng dậy quá mạnh. . .

Ô ~

Kitty a, chờ tý tý, chờ tý tý trở nên đẹp thì tới cứu người!

Tiffany nắm quả đầm nhỏ, cắn răng ở trong lòng âm thầm nghĩ, không có biện pháp, nàng nếu như dừng lại, cái chỗ này rất khả năng thì sẽ trở thành phá hủy nàng mạnh mẽ cả đời hình tượng nơi ấy a!

Chẳng quá, ngay Tiffany hoàn ở trong lòng âm thầm hạ quyết tâm thời gian, nàng trực tiếp ngay cả nhân mạng theo của nàng quyết tâm cùng nhau nhào vào một cái dây rộng trong ngực!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Nữ bằng hữu, người có đi hay không?

Han Woo rất kinh ngạc nhìn mình trước mắt cái này gắt gao đem mặt chôn ở trong lòng ngực mình, rõ ràng một bộ tử cũng không đi tư thái nữ sinh.

Jin Soo Won nói là dẫn hắn đến, kết quả vừa vào đài truyền hình, nàng liền đem Han Woo ném tới một gian phòng nghỉ, bản thân chạy đi và đài truyền hình phụ trách phách lần này quay chụp nhân đàm chuyện gì đi.

Han Woo một người ghen ở trong phòng nghỉ ngơi cũng không có ý nghĩa, Vì vậy hắn thì đi dạo đi ra, quay về với chính nghĩa hắn tính toán thời gian đây, nghĩ thời gian không sai biệt lắm thì đường cũ trở lại, hơn nữa thì là đã đến giờ, Jin Soo Won đến lúc đó cũng sẽ gọi điện thoại cho hắn.

Bất quá hắn không nghĩ tới, bản thân còn chưa có đi ra bao lâu thì đụng tới như vậy chuyện.

Hắn vừa chính dọc theo này hành lang trên vách tường dán MBC đài truyền hình lịch sử phát triển một đường nhìn sang, kết quả là ở nơi này khúc quanh vừa muốn quay đầu qua vào thời gian, một cái thân ảnh kiều tiểu liền mang theo là làn gió thơm, một đường chạy chậm thì trực tiếp như vậy chàng vào trong lòng ngực mình!

Đương Han Woo được nhẹ nhàng đụng vào thời gian, hắn phản ứng đầu tiên là... Còn? !

Sau đó người thứ hai phản ứng là khi hắn thấy cái kia đụng vào trong lòng ngực mình nữ sinh không có đem mình chàng xảy ra chuyện gì, ngược lại thì bản thân tựa hồ muốn đi gặp hậu đạo khi, Han Woo sợ nàng ngã sắp xuống. Vì vậy thì vô ý thức vươn song chưởng nắm ở nàng.

Kết quả... Nàng thì bảo lên đây! !

Không sai, bảo lên đây...

Han Woo sắc mặt không tốt lắm địa vừa cúi đầu nhìn một chút cái này vẫn cúi đầu bả cái trán để khi hắn trên ngực, trắng nõn hai tay của nắm thật chặt hai cánh tay hắn nữ sinh, luôn cảm giác mình trước kia thế giới quan hình như bắt đầu sụp đổ.

"Cái kia... Vị này, người... Có thể buông tay sao?"

Han Woo vì khẽ hít một hơi, nghĩ một người nữ sinh cứ như vậy nhào vào là người đàn ông xa lạ trong lòng cũng còn là có nguyên nhân gì, mặc kệ nói như thế nào, trước hết để cho nàng buông tay rồi hãy nói.

Thế nhưng kế tiếp để cho Han Woo cảm giác mình thế giới quan càng thêm đồ nát chính là, cô nữ sinh này cư nhiên... Dứt khoát lắc đầu!

Động tác kia, quả thực không mang theo một tia một hào do dự, tựa hồ mặc kệ Han Woo nói như thế nào, ta chính là phải ôm người..

"Cái kia, tiểu thư, vị tiểu thư này, vật của người rớt."

Mà đang ở Han Woo có điểm vì cái này mặc danh kỳ diệu nhô ra nữ sinh cảm thấy như ở đầu thời gian, một giọng nói thì từ xa đến gần địa truyền tới.

Han Woo ngẩng đầu nhìn lên, hai người đài truyền hình nhân viên công tác hướng bọn họ bước nhanh đi tới, đi ở phía trước cái kia trong tay hoàn cầm một cái tựa hồ là búp bê vải gì đó.

"Tiểu thư, vật của người rớt."

Hai gã nhân viên công tác đến gần sau thấy Han Woo hai người bảo ở chung với nhau tư thế, đầu tiên là hơi lộ ra kinh ngạc nhìn Han Woo liếc mắt, đón tên kia cầm trong tay đồ nhân viên công tác thì nhìn về phía cái kia đưa lưng về phía bọn họ thân ảnh kiều tiểu, nói rằng: "Tiểu thư, vật của người."

Nói,

Tay hắn đưa ra ngoài, lộ ra trong tay một cái màu hồng Kitty mèo rồi.

Han Woo nhìn thoáng qua cái kia rồi, vừa cúi đầu nhìn một chút trong lòng một thân phần hồng, trực tiếp xác định cái này là của nàng, Vì vậy hắn thì nhẹ nhàng giật giật được nàng nắm thật chặt cánh tay của, ý bảo nàng cũng không sai biệt lắm nên nói lỏng tay, người đồ đặc của mình người tổng yếu nã đi?

Thế nhưng, kế tiếp để cho Han Woo và hai gã nhân viên công tác đều hơi bị ngỡ ngàng một màn xuất hiện.

Ở Han Woo trong lòng nữ sinh cảm thụ được Han Woo cánh tay của giật giật sau, dĩ nhiên... Dĩ nhiên ôm chặt hơn nữa!

Hai tay đi qua Han Woo dưới nách, trực tiếp ôm lấy hông của hắn, sau đó rất dứt khoát bả khuôn mặt nhỏ nhắn hoàn toàn thiếp đến rồi Han Woo trên ngực.

Không sai, thiếp đến, bởi vì là ở tương đối ấm áp đài truyền hình trong, Han Woo trên người bây giờ bên ngoài thì bao nhất kiện áo lông, hắn có thể rõ ràng cảm thụ từ hắn trên ngực truyền tới ấm áp cảm tình, thậm chí ngay cả nàng trong lỗ mũi hô đi ra ngoài nhiệt khí Han Woo đều cảm thấy.

"Cái kia..."

Hai gã nhân viên công tác có chút kinh dị địa nhìn chăm chú bảo ở chung với nhau hai người, đón bọn họ lại nhìn một chút mặc dù có chút kinh ngạc nhưng cũng không có kháng cự Han Woo, hai người nhìn nhau liếc mắt, hình như hiểu cái gì, cầm trong tay rồi vòng vo cái hướng, đưa về phía Han Woo, "Cái kia... Tiên sinh, bạn gái người gì đó người giúp nàng nã một chút đi."

Nữ... Bằng hữu? !

Han Woo mở to hai mắt, nhìn mình trước mắt con này màu hồng Kitty mèo, ngực đang khiếp sợ hơn thậm chí không có cảm giác được nghe nói như thế hậu, ở trong ngực hắn nữ sinh kia thân thể cũng khẽ run lên, hơi thở trong nháy mắt nặng thêm.

"Cái kia, nã tốt."

Thấy người nam này cũng lo lắng không nói lời nào, cầm Kitty mèo nhân viên công tác liền trực tiếp đem đồ vật nhét vào trong tay hắn, sau đó cái này hai gã nhân viên công tác vừa nhìn nhau liếc mắt, tên kia thường thức ngẫu nhét vào Han Woo trong tay nhân viên công tác do dự một chút, tiến đến Han Woo hai bên trái phải thấp giọng nói một câu: "Thanh niên nhân, thỉnh thoảng hội nháo hạ không được tự nhiên là bình thường, hò hết thì tốt rồi."

Nhân viên công tác những lời này là tiến đến Han Woo hai bên trái phải nói không sai, nhưng không biết là hắn cố ý, hay là thật không có chú ý tới, ở chỗ này, rõ ràng có một người cùng Han Woo cự ly so với hắn và Han Woo cự ly hoàn cận.

Sở dĩ, ở Han Woo nhìn không được vì nhân viên công tác "Bỏ đao" mở to hai mắt thời gian, trong ngực hắn cái kia mềm thân thể lần thứ hai run rẩy.

Mà lần này, Han Woo cuối cùng là cảm thấy.

Hắn đầu tiên là cúi đầu nhìn thoáng qua trong lòng cái đầu kia phát rồi tung, khuôn mặt nhỏ nhắn kẻ sát thân ảnh của, đón lại nhìn một chút hai bên trái phải trên mặt hoàn mang theo khuyên bảo biểu tình nhân viên công tác, sau đó ngực rớt cục hậu tri hậu giác địa dừng ra một loại dở khóc dở cười tâm tình.

"Như vậy, chúng ta liền đi."

Thấy Han Woo cái này ngờ ngác "Tiểu bạn trai" hình như cuối cùng là được bản thân đề tỉnh, tên này nhân viên công tác gặt đầu, và đồng nghiệp của mình xoay người đi.

Han Woo về mặt đỡ khóc đỡ cười nhìn rồi đi hai gã nhân viên công tác bóng lưng, sau đó cúi đầu nhìn một chút, có chút tức giận trên ghế nói rằng: "Nha, nữ bằng hữu, người thì đi, người có đi hay không?"

Han Woo nói vừa xong, hắn cũng cảm giác được trong lòng Gain ngất uồn người thể, ngay sau đó hắn còn không có phản ứng kịp, tên nữ sinh này cư nhiên dùng đầu nhỏ đầu tiên là hung hăng đỉnh đỉnh hắn, sau đó dĩ một loại Han Woo có chút trở mắt tốc độ cấp tốc thoát ly hắn, cư nhiên cứ như vậy bùm mặt trực tiếp chạy, chỉ để lại không trung một đạo nghe thanh tuyến có chút to giọng nữ.

"Cảm tạ!"

Han Woo than trừ song chương, cứ như vậy đứng tại chỗ có chút ngây người địa nhìn chạy vội mà đi cái kia nhỏ nhắn xinh xắn bóng lưng, ngực có chút lo lắng nặng có thể hay không cứ như vậy đụng vào trên tường đi.

Sau đó, hắn hình như nhớ ra cái gì đó, nâng tay phải lên vừa nhìn, trong tay của hắn còn đang nắm một cái màu hồng Kitty mèo đây, không khỏi vừa đỡ khóc đỡ cười khẽ cười một cái.

Bà con này rồi chộp trong tay cân nhắc, Han Woo quyết định hay là chờ một chút chộp xong phòng tối nhỏ thử lại lần nữa có thể hay không tìm được cái kia lỗ măng thất thất nữ sinh đi.

Ừ? Thực sự rất thơm

Bỗng nhiên, Han Woo mũi giật giật, đưa tay lại gần nghe nghe, sau đó không khỏi thì ở trong lòng có chút kinh ngạc cảm thán một câu, chẳng quá chột chính hắn thì phát giác chính hắn một hành vi thật sự là thái kỳ quái, bất người như không có chuyện gì xảy ra thả tay xuống, mọi nơi quay đầu nhìn một chút, án đường cũ đi trở về hắn đang lúc phòng nghỉ.

...

Tiffany cúi đầu lấy tay che khuôn mặt một đường cuộn cuộn trứ, bà giày cao gót thái rất "Khanh khách" rung động.

Cũng may nàng đoạn đường này tuy rằng đưa tới không ít người chú ý của, nhưng không ai bắt đầu ngăn cản nàng.

Tiffany lại đi dạo chạy, biên thỉnh thoảng dùng mắt to liếc một cái trước mặt lộ, biên có điểm thất thần địa nghĩ chuyện vừa rồi.

Nàng vừa không cẩn thận vừa... vừa đụng vào Han Woo, tiếp theo bị hắn vô ý thức nắm ở sau, của nàng phản ứng đầu tiên chính là nắm chặt Han Woo, đừng làm cho hắn thấy mặt mình.

Sau đó, mấy cái nhân viên công tác cư nhiên cũng theo sau, Vì vậy nàng thì vô ý thức bả Han Woo ôm chặt hơn nữa, bả khuôn mặt nhỏ nhắn giấu ở, bắt để cho bọn họ thấy mình lúc này xấu xấu gương mặt của.

Chẳng quá nàng thực sự không nghĩ tới chính là, này nhân viên công tác dĩ nhiên hội làm sẽ tự mình và người nam nhân kia là... Là cái kia, điều này làm cho Tiffany ngực xấu hổ và giận dữ hơn, trên mặt cũng có chút nóng rần lên. Hơn nữa ghé tòm hơn còn là cái tên kia!

Tiffany quả đắm nhỏ nhéo, mai nơi cánh tay phía dưới khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận quyết nổi lên môi.

Hừ! Bại hoại!

Nhân viên công tác không biết còn chưa tỉnh, thể nhưng hắn biết rất rõ ràng! Lại còn gọi mình "Nữ bằng hữu" ! Người phụ rất khỏi trách sao? ! Bản tiểu thư thể nhưng có chính quy bạn trai! Hừ! Lần này người giúp ta coi như, lần sau người nhất định phải đẹp!

Tiffany âm thầm ở trong lòng quyết định, tát vào mồm quyết đến độ có thể treo tương du bình, chẳng quá sau đó nàng tựa hồ thì nghĩ tới điều gì, một đôi mắt to tựa hồ tựa hồ trở nên có chút lờ lờ hiện ra hiện ra.

Chẳng quá, hắn vị đạo hảo hảo văn a.

Vừa Tiffany là nhào vào cái trong ngực của nam nhân, thì nghe thấy được một không phải là nam sĩ nước hoa nhưng rất dễ chịu vị đạo, Tiffany nói không rõ sở đó là cái gì mùi, như là nước gội đầu hoặc như là cái gì khác mùi, quay về với chính nghĩa nàng rất yêu mến.

Hơn nữa, chân của hắn hình như cũng rất dài đây.

Tiffany chớp chớp mắt, là vừa hồi tưởng trứ, một bên lộ cũng không nhìn địa thì đi về phía trước, bộ dáng kia, cảm giác hình như đã phải hoàn toàn mất thần, một đôi thủy uông uông mắt to lờ lờ hiện ra hiện ra.

"Nga? Fany, người đi đâu?"

Ngay tại lúc Tiffany suy nghĩ lung tung thời gian, một cái đối với nàng mà nói dĩ thường thanh âm quen thuộc đột nhiên ngay nàng vang lên bên tai.

Tiffany vội vã nửa ngẩng đầu địa nhìn thoáng qua, kết quả là thấy Taeyeon có chút kinh ngạc đứng ở là đang lúc cửa phòng nhìn nàng, nhìn kỹ lại, Tiffany thì nhận ra đây là hai người mình phòng nghỉ.

Trong lòng nhất thời đại hỉ, dường như tìm được rồi tổ chức giống nhau, Tiffany trực tiếp mang theo bất minh tình huống Taeyeon thì trực tiếp như vậy vọt vào trong phòng nghỉ ngơi, hoàn tiện thể chân bó là liễu, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) giữ cửa "Phanh" địa một tý mang cho.

"Fany, người làm sao rồi?"

Taeyeon hoàn toàn không nghĩ ra địa nhìn Tiffany.

"Ồ, Taeyeon ~ "

Nhìn thấy hảo tỷ muội, Tiffany lập tức thì phản nản khuôn mặt nhỏ nhắn, buông xuống chống đỡ tay cửa, lộ ra trương chỉ nhìn hạ nửa khuôn mặt còn là cực mỹ gương mặt của.

"Phốc!"

"Phốc!"

"Ha ha ha..."

Sau đó, trong phòng nghỉ ngơi thì không hẹn mà cùng vang lên hai tiếng buồn cười tiếng cười.

Tiffany sững sốt một chút, chớp chớp mắt, quay đầu nhìn lại, liền thấy trong phòng lại vẫn ngồi một người nữ sinh.

Cô nữ sinh này ăn mặc hắc sắc cao cổ áo lông, chắc là đã đem áo khoác bỏ đi, nhâm vừa... vừa hắc thẳng tóc dài rồi tung trên vai thượng, không khí lưu hải hạ khuôn mặt tươi cười cực kỳ mỹ lệ.

Hơi lộ ra cao gầy mặt trái xoan, một đôi lớn đến không tính được thể nhưng rất đẹp ngọa tầm mắt, mũi cao thẳng tắp, da trắng nõn hơn tựa hồ không có có bất kỳ tý vết nào, hai gò má cũng như Taeyeon như nhau, có chút như có như không trẻ con mập, thoát nhìn ở mỹ lệ hơn vừa thêm vài phần khả ái.

Mà lúc này, cô nữ sinh này cũng có điểm không có hình tượng cười đến ngửa tới ngửa lui, coi như là nàng dùng thon dài xinh đẹp tay hơi hơi che cười đến liệt mở môi đỏ mọng, nhưng vẫn như cũ không có thể cải biến nhiều ít. Nhất là của nàng tiếng cười, nói như thế nào đây, cũng không có thể nói không hồn giận nhĩ, nhưng chính là cảm giác có điểm thâm nhân.

Chẳng quá Tiffany nhưng thật ra hình như không thêm đề ý nàng chê cười bản thân, trái lại có điểm ngờ ngạc hỏi một câu.

"Yoona a, sao người lại tới đây?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Im Yoona

Girls Generation một vị khác thành viên Im Yoona không có có thể trả lời Tiffany vấn đề, nàng chính cười đến thờ không được, cười đáp phía sau thậm chí ngay cả che giấu tay đều vô lực phóng xuống.

Nhưng thật ra Kim Taeyeon đang nỗ lực thật lâu sau, rốt cục đành chỉ tiểu ý, đối với ngờ ngạc nhìn hai người Tiffany giải thích nhất cú: "Yoona tới tìm chúng ta đùa."

Ngay sau đó, Kim Taeyeon nhìn Tiffany quay đầu nhìn về phía mặt của nàng, lần thứ hai cười vắng.

Tiffany lúc này mắt phải phía dưới cúi đi ra ngoài giả lông mi đã không cánh mà bay, và con mắt trái so sánh với, cảm giác mắt phải phía dưới hình như thiếu một chặn cái gì, mặt khác nàng tìm mắt trang hiện tại cũng làm thành một cái ô vết thẳng ở mắt phía dưới, có vừa nhìn, còn tượng thần quái phiến đậm nữ quý.

Mà những thứ này hoàn không coi vào đâu, chủ yếu nhất là, nã nàng cái này bên phải nửa khuôn mặt và hoàn hảo bên trái vừa so sánh với, đây đối với so với cảm tình đơn giản là...

Tiffany nhìn cười đến mau cắt đến chỗ ngồi hai người, buồn bực bĩu môi, ngược lại cũng không có đi che lấp cái gì, mọi người cùng nhau đã nhiều năm như vậy, cái gì [?] chuyện lớn gia không phải là lẫn nhau biết? Chính là trước mắt hai cái này, Kim Taeyeon và Im Yoona khừu sự nàng thì cũng biết không ít, quay về với chính nghĩa vừa không sợ các nàng đi ra ngoài nói lung tung, sợ cái gì.

Nghĩ như vậy, Tiffany ngược nhưng thật ra có điểm khoan tâm, đón nàng thì quay đầu nhìn về phía Im Yoona có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm: "Yoona người không phải nói ngày hôm nay muốn đi học Hán ngữ sao? Làm sao sẽ bảo tôi tìm chúng ta?"

"Lão... Lão sư... Nay... Ngày hôm nay đến lúc... Có việc, thù... Hủy bỏ... Phốc! Ha ha ha..."

Im Yoona trước nín cười đứt quãng đáp trả, nhưng lập tức nàng lại thấy được Tiffany gương mặt đó, nín cười khuôn mặt lập tức thì băng, dùng sức khoát tay, biểu thị bản thân không được.

"Nha!"

Tiffany rốt cục không nhịn được, nàng mở to hai mắt trừng mắt cười thành nhanh một đoàn hai người tý muội, cái miệng nhỏ nhắn quyết rất lão Cao, thờ phỉ phò nói rằng: "Các người còn không mau một chút giúp ta một chút! Ta phải tức giận lập!"

"Tốt... Được rồi được rồi, biết... Đã biết, đã biết."

Thấy Tiffany một bộ tức giận hình dạng, Kim Taeyeon và Im Yoona biết cười nửa xuống phía dưới, chưa chừng cái này sủa T sẽ làm ra cái gì "Thẹn quá thành giận" cử động đến, cuối cùng là miễn cưỡng dừng lại nụ cười của mình, đón thì đều xoa món bao tử đứng lên, một người một bên bà Tiffany kéo đến hoá trang trước đài mặt, bắt đầu giúp nàng chỉnh lý đứng lên.

Nhị mười phút sau.

Kim Taeyeon hai người bang Tiffany xử lý xong trên mặt ô vết sau, vừa giúp nàng lại lần nữa vẽ xong trang, chẳng quá lúc này đây Tiffany thì nói như thế nào cũng không mang giả lông mi, Kim Taeyeon hai người cũng nghe nàng nói sự tình phát sinh nguyên nhân, ở trên chọc nàng vài câu sau cũng không miễn cưỡng, nàng,

Quay về với chính nghĩa cô nàng này bắt mang giả lông mi cặp kia mắt to cũng đủ lóe sáng.

"Yoona a, người là phải cùng ta môn bảo một ngày đêm sao?"

Bỏ trang sau khi kết thúc, Tiffany quay cái gương tí mi địa chiếu chiếu, ừ, mỹ mỹ đất, lại biến thành lờ lờ hiện ra hiện ra Tiffany, Vì vậy nàng thì yên lòng, trên mặt lần thứ hai lộ ra xinh đẹp Nguyệt Nha cười mắt, cười híp mắt nhìn Im Yoona.

"Đối với, " Im Yoona tọa ở một bên, trên mặt hoàn lưu lại giờ tiểu ý địa nhìn Tiffany, nhất là trọng điểm ở Tiffany mắt phải thượng khán khán, "Vốn có ta ngày hôm nay sẽ không thông cáo, tiếng Trung học tập vừa không có biện pháp đi, ba ta đi ra ngoài hoa bằng hữu chơi, nhà tỷ tỷ ta vừa không muốn đi quấy rối bọn họ, trong chỉ có một mình ta, thực sự thái nhàm chán, sờ đi liền muốn không bằng chạy tới theo các người, đến lúc đó ta ngồi ở bên cạnh cho các người nỗ lực lên!"

Nói cho hết lời, Im Yoona hoàn giờ lên một con tiêm sấu cánh tay của, quay Kim Taeyeon và Tiffany hai người huy vũ một tý, môi vi khê mím môi, trên mặt tràn đầy mỉm cười rục rờ.

"Ừ! Fighting!"

Nhìn thấy Im Yoona tương đương có sức sống vùng quyền, Tiffany cũng không cảm lộ ra một bộ ý chí chiến đấu sục sôi đáng đáp, có chút mạnh mạnh địa đồng dạng quay Kim Taeyeon và Im Yoona cầm quả đu đủ nhỏ.

"Fighting! Girls Generation Fighting!"

Hai người tý muội đều biểu thái, làm đội trưởng chính là Kim Taeyeon đương nhiên cũng không có thể kiên ngồi bất động, đồng dạng ý chí chiến đấu tràn đầy địa huy vũ một tý quả đu đủ nhỏ, cao giọng kêu một tiếng.

Đón, ba người liếc nhau, đều không nhịn cười được.

"Ừ... Chúng ta còn có thể ở chỗ này nghỉ ngơi nhị mười phút, sau đó sẽ chạy đi phách hoạ báo. Như vậy, bọn nhỏ, chúng ta tại đây nhị mười phút trong để làm chi đây?"

Nếu Im Yoona đã xác định gia nhập hôm nay "Đội ngũ", Kim Taeyeon liền tiến vào kế tiếp trọng tâm câu chuyện, nàng nâng tay phải lên, nhìn một chút trên cổ tay tương đối nàng mảnh khảnh cánh tay có vẻ hơi lớn đồng hồ điện tử, sau đó nháy mắt mấy cái hướng Tiffany và Im Yoona hỏi thăm một câu.

"Chúng ta đi ra ngoài shopping đi!" Tiffany hai mắt vụt sáng lên nói rằng.

"OMO, làm sao vậy? Chúng ta lông mi ny bắt sợ bị người nhìn đã tới chưa?"

Ở một bên Im Yoona hơi hơi che miệng, vẻ mặt hình như rất kinh ngạc nhìn Tiffany, nhưng này song cười đến cong lên ngọà tâm mắt và lời nói của nàng

rõ ràng đã bán đứng nàng chân chính tâm tư.

"Nha!"

Tiffany cười vỗ nhẹ nhẹ phách Im Yoona.

"Ha Ha..."

Kim Taeyeon và Im Yoona nhìn Tiffany trừng lên mắt có vẻ tức giận, vừa nhìn không được bật cười. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com))

Chẳng quá lúc này đây các nàng nhưng thật ra không có quá khủng, nở nụ cười vài cái hậu, Kim Taeyeon thì vỗ tay một cái nói rằng: "Tốt, như vậy, ngày hôm nay Girls Generation 'Thăm hiểm' MBC hoạt động chính thức bắt đầu!"

"Chúng ta xuất phát!"

Tiffany thoáng cái đứng lên, sau đó mọi nơi tìm hoa mình kính râm, đội sau hoàn mỹ mỹ địa lắc đầu phát, một bộ tâm tình rất tốt đáng đáp.

Đương nhiên, ở một bên Kim Taeyeon và Im Yoona vừa nhìn thấy nàng bộ dáng này, vừa không nhìn được nghĩ khởi vừa bộ dáng của nàng, lập tức ăn ý liếc nhau, đều che miệng thâu lên cười lên.

Kim Taeyeon ba người không có chuẩn bị bao lâu thì ra cửa, nơi này là đài truyền hình, cũng không phải trên đường cái, các nàng hơi chút làm giờ che giấu trang phục thì tốt rồi, hướng chỉ MBC các nàng cũng không phải lần đầu tiên tới, đi tới chính là nghĩ shopping, ba người tâm sự thiên, muộn ở trong phòng thái nhâm chán.

"Fany, sự tình làm được thế nào?"

Kim Taeyeon ở phía trước đầu lĩnh đi tới, Im Yoona có ý rơi xuống phía sau, đối với thoát nhìn lại còn thực sự hình như là ở hăng hái bùng bùng đi thăm MBC Tiffany thấp giọng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Kitty tiểu thư, người thế nào tại đây?

"A? Nga nga."

Tiffany thoáng cái không có phục hồi tinh thần lại, vừa nghiêm túc nhìn mấy lần này hành lang treo trên vách tường bức tranh, sau đó quay đầu đối với Im Yoona tràn đầy tự tin nói rằng: "Ta là ai a? Ta thế nhưng Tiffany a, không có vấn đề! Người không thấy được Kim Taeyeon vừa cái dáng vẻ kia sao?"

Cũng là bởi vì người là Tiffany mới lo lắng a.

Những lời này Im Yoona là xác định vững chắc sẽ không nói ra miệng, bằng không thì cái này yêu mến đối với nhóm người mình khóc bán mạnh tên tuyệt đối sẽ một giây giả khóc lên cho người xem, chẳng quá nàng quay đầu nhìn một chút đi ở phía trước, tựa hồ tâm tình thực sự thay đổi tốt Kim Taeyeon, vẫn dẫn theo tâm coi như là thoáng dễ xuống.

Trong khoảng thời gian này Kim Taeyeon trạng thái thật sự là làm cho các nàng lo lắng rất không được, trước hoàn... Hoàn xảy ra sự kiện kia, cho nên bọn họ phải khẩn trương Kim Taeyeon.

Cũng may Fany xử lý Taeyeon chuyện coi như khéo phở.

Im Yoona ngực nghĩ như vậy, quay đầu lại nhìn một chút Tiffany, đón trên mặt nhất thời xuất hiện rất im lặng biểu tình.

"Đại phát... Fany a, người là chưa từng tới MBC sao? Không cần như vậy đi?"

Ở Im Yoona trong tầm mắt, Tiffany cư nhiên lấy ra điện thoại di động, vẻ mặt hăng hái bùng bùng vỗ trên tường bức tranh, thật giống như lần đầu tiên tới ở đây ngắm cảnh du ngoạn như nhau.

"Bọn họ bức tranh thay đổi đây, xinh đẹp quá, người xem."

Tiffany vỗ một tấm hình, đầu tiên là bản thân cẩn thận nhìn một chút, sau đó cười bắt tay cơ đưa cho Im Yoona, tựa hồ thực sự đối với nơi này bức tranh rất cảm thấy hứng thú.

"Đại phát..."

Im Yoona tiếp nhận điện thoại di động của nàng, ngón tay thon dài ở phía trên tìm vài cái, sau đó giờ quay về tương sách, nhìn thoáng qua mặt trên rậm rạp chằng chịt hình như tất cả đều là bức tranh, mỗi đồ mọng khê nhếch, về mặt lời nhìn về phía Tiffany, "Người không biết là bà nhiều năm như vậy của mình thích bức tranh toàn bộ phách xuống đi?"

"Không có ~ ta chỗ này kỳ thực trên cơ bản đều là Taeyeon bức tranh."

Tiffany vội vã khoát tay áo giải thích một chút.

"Hắc, ta còn tưởng rằng điện thoại di động của người trong hội tất cả đều là màu hồng Kitty mèo đây."

Im Yoona khẽ cười một cái, sau đó mím môi nhìn Tiffany, trong mắt mang theo giờ trêu ghẹo thần tình.

Chẳng quá dễ cho Im Yoona không nghĩ tới chính là, Tiffany vừa nghe đến nàng nhắc tới Kitty mèo, khả ái trên mặt xinh đẹp đột nhiên biểu tình biến đổi, thiếu chút nữa nhảy dựng lên, kêu lên: "Xong!"

"Làm sao vậy?"

Kim Taeyeon quay đầu nhìn một chút Im Yoona và Tiffany toàn bộ đứng ở sau lưng nàng nơi ấy, hình như đang nói chuyện gì, Vì vậy nàng thì đi trở về, kết quả còn chưa đi đến bên cạnh hai người, chợt nghe đến Tiffany hét to một tiếng, không khỏi có chút ngạc nhiên địa hỏi một câu.

"Không biết."

Im Yoona mờ mịt đối với Kim Taeyeon lắc đầu, sau đó cùng Kim Taeyeon cùng nhau nhìn về phía Tiffany.

"A ~ xong xong."

Tiffany lấy tay nhẹ nhàng bức tóc, phản nản khuôn mặt nhỏ nhắn, trong miệng vẫn lẩm bẩm, cũng không để ý tới Kim Taeyeon hai người ánh mắt hỏi thăm.

"Rốt cuộc làm sao vậy?"

Thấy Tiffany cái bộ dáng này, Kim Taeyeon và Im Yoona cũng có chút bối rối.

"Kitty a, tỷ tỷ có lỗi với người."

Nhưng Tiffany vẫn là không có để ý tới Kim Taeyeon hai người, dựa vào tường như là vô lực như nhau địa ngồi chồm hổm ngồi xuống, khoanh tay, đi xuống phiết trừ miệng, biểu tình dị thường uể oải.

"Kitty?"

Im Yoona nháy mắt một cái, như là nghĩ đến cái gì, chuyển tới Tiffany phía sau nhìn một chút, sau đó quay đầu có điểm lời nói với Kim Taeyeon: "Fany của nàng con mèo kia không thấy."

"A?" Kim Taeyeon hơi hơi mở to hai mắt, "Ta nhớ kỹ nàng trước lục tiết mục thời gian hoàn... A ~ rốt sao?"

Lần này, Kim Taeyeon và Im Yoona đều dùng một loại gặp giữa mang theo giờ bất đắc dĩ ánh mắt nhìn ngồi chồm hổm dưới đất Tiffany.

Tiffany cái này cũng không biết có tính không là yêu vật phích a, quay về với chính nghĩa tổ hợp dặm thành viên đều biết nàng đối với con kia Kitty mèo rất bảo bối, lúc ngủ đều mang.

"Fany a, chờ về mặt câu xin, người còn nhớ rõ người một lần cuối cùng thấy nó từ lúc nào sao?" Im Yoona cũng ngồi xổm xuống, an ủi Tiffany hỏi.

Thế nhưng Tiffany chỉ là lắc đầu, biết trừ chửi cũng không nói nói, thủy uông uông mắt to hình như muốn khóc lên.

"Lắc đầu là không biết sao?" Im Yoona kiên nhẫn hỏi tiếp.

"Không có... Tuyệt đối không có... Để cho hấn cầm đi lạp..." Lần này, Tiffany cuối cùng cũng lên tiếng, nàng mang theo giờ khóc nức nở, không đầu không đuôi địa nói rằng.

"Hấn?"

Kim Taeyeon và Im Yoona đều hơi sùng sờ.

"Cho nên nói, bọn họ khoảng chừng hội từ lúc nào tới nhà của ta?"

"Bây giờ còn chưa định đây, chẳng quá vậy cũng nhanh, người nói chuẩn bị trước xuống đi."

"Tốt, ta sẽ... Nga, thái, Taeyeon?"

Ngay tại lúc này, hành lang bên kia đột nhiên truyền đến một nam một nữ nói chuyện với nhau thanh, ngay sau đó, Kim Taeyeon ba người thì nghe được một đạo hơi từ tính giọng nam dùng có chút kinh ngạc giọng nói kêu Taeyeon.

Nghe tới đạo kia thanh âm trong nháy mắt, Kim Taeyeon? Tâm tính thiện lương tượng phía nhảy một tý, trực tiếp nhận ra đạo này chủ nhân của thanh âm là ai, không chút suy nghĩ địa thì quay đầu nhìn lại.

Quả nhiên... Là hắn!

Kim Taeyeon chính là thủ hạ ý thức nhẹ nhàng nắm chặt, ở trước mặt nàng cách đó không xa, Han Woo và Jin Soo Won chính đứng ở đó, trong đó Han Woo đang dùng có chút vẻ mặt kinh ngạc nhìn nàng.

Jin Soo Won ở Han Woo kêu lên Taeyeon thời gian còn không có phản ứng kịp, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) nhưng chờ nàng nhìn thấy phía trước nữ nhân kia xoay đầu lại sau, hai mắt trong nháy mắt tròn to, đầu óc lằng lằng khoảng không trắng nhợt, đốn, nàng như là nghĩ tới điều gì, mạnh quay đầu nhìn về phía Han Woo, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc, tựa hồ hoàn mang theo như vậy một điểm... Bất quá?

Chờ thấy thật là Kim Taeyeon sau, Han Woo trong lòng mình cũng không biết sao tuôn ra một chút vui sướng, nhưng hắn thoáng cái liền ý thức được hắn vừa một tiếng kêu rất thái mạo thất, ở đây rốt cuộc không phải là trong, nhiều người nhân tạp.

Chẳng quá nếu đã kêu, Han Woo cũng sẽ không quản nhiều như vậy, cất bước đã đi hướng về phía Kim Taeyeon ba người.

Mà chờ tới gần thời gian, Han Woo mới rốt cuộc chú ý tới Kim Taeyeon sau lưng hai người, hắn thuận tiện nhìn lướt qua, kết quả ánh mắt nhất thời dừng lại, lập tức hắn vừa nặng nề nhìn một chút cái kia ngồi chồm hổm dưới đất, cái đầu dài chôn ở khuỷu tay đang lúc nữ hài, bên mép nhin không được lộ ra một cái mỉm cười.

"Kitty tiểu thư, người thế nào tại đây?"

Nghe được Han Woo lời của, có mặt tứ nữ nhân đều có động tác.

Jin Soo Won là nghi ngờ nhìn Han Woo, Kim Taeyeon còn lại là thoáng cái mở to hai mắt, bởi vì nàng có thể cảm giác được Han Woo những lời này là đối với phía sau mình Tiffany nói.

Mà ngồi chồm hổm dưới đất Tiffany đang nghe Han Woo lời của sau, chôn ở khuỷu tay đang lúc đầu đầu tiên là hơi hơi giật giật, ngay sau đó thoáng cái ngẩng đầu, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn về phía Han Woo, vừa tựa hồ phải khóc mất to còn có chút nước làm tròn.

Về phần Im Yoona, cũng là vô ý thức ngẩng đầu nhìn về phía Han Woo.

Ngay tại lúc một giây kế tiếp, thân thể của hắn run lên bần bật, một đôi ngoại tâm mắt đột nhiên tròn to, cả người hình như đều ngây dại..

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Hắn ủng ôm lấy nàng

"Aaa, của người Kitty."

Kim Taeyeon hai người trong phòng nghỉ ngơi, Han Woo thính Kim Taeyeon bình thường nói một lần chuyện nguyên nhân, sau đó ngay Kim Taeyeon mấy người có giờ về mặt kinh ngạc giữa từ trên người móc ra Tiffany không cẩn thận hạ xuống cái kia Kitty mèo, vẻ mặt buồn cười nhét vào Tiffany tay của trong.

"Cảm tạ."

Tiffany mắt lờ lờ hiện ra chỗ sáng nhìn trong tay rồi, đem chăm chú chộp trong tay, đón nàng xem khán chính đối với mình nhàn nhạt mỉm cười Han Woo, cả người thoáng cái từ chỗ ngồi đứng lên, đối với Han Woo cúi cung một týt.

Han Woo trong mắt lờ lờ lên là vẻ kinh ngạc, xem ra cô gái này thực sự rất trọng thị cái này rồi à. Chẳng quá lập tức, Han Woo còn không có ngẫm nghĩ một tý chuyện này, hần nhìn Tiffany trên mặt đối với mình lộ ra Nguyệt Nha cười mắt, trong lòng đột nhiên động một cái, trên mặt bỗng cũng lộ ra một cái mỉm cười rục rờ.

"Ồi chào? Ngươi..."

Tiffany nhìn thấy Han Woo khuôn mặt tươi cười khi cư nhiên sùng sốt một chút, nghe được thanh âm của nàng, Jin Soo Won và Kim Taeyeon cũng không khỏi địa nhìn về phía Han Woo, kết quả nhưng cũng là hơi hơi sùng sốt một chút.

Nguyên lai Han Woo con ngươi có chút hẹp dài, hơn nữa lông mi đồng dạng dài nhỏ, nếu là hần hoàn toàn cười rộ lên, dĩ nhiên cũng là và Tiffany vậy Nguyệt Nha cười mắt.

Như vậy vừa nhìn, ngay cả trước đã thấy qua Han Woo nụ cười Jin Soo Won biểu tình đều có chút kỳ quái, nhìn một chút Han Woo, lại nhìn một chút Tiffany, ánh mắt là lạ.

Mà Kim Taeyeon trực tiếp hơn, nàng có chút ngây người địa nhìn Han Woo dáng tươi cười, và Kim Hayeon không giống với, nàng đến bây giờ mới thôi, đều chưa thấy qua Han Woo cười qua, lại không nghĩ rằng lần đầu tiên thấy nụ cười của hần dĩ nhiên là vì vậy...

Nghĩ vậy, Kim Taeyeon đột nhiên dùng khước mắt dư quang nhìn thoáng qua Tiffany, vùng xung quanh lông mày tựa hồ ngay cả chính cô ta cũng không có phát hiện hơi hơi vừa nhú.

Về phần trong phòng người cuối cùng nhân, Im Yoona mặt không thay đổi tọa ở trong góc, ánh mắt tựa hồ rất là bình thản nhìn trong phòng tất cả, chỉ bất quá, đương nàng nhìn thấy Han Woo đối với Tiffany lộ ra dáng tươi cười khi, đặt ở phía dưới tình tế bàn tay chăm chú nắm cùng một chỗ, bóp trắng bệch...

"A, ngươi, thật thần kỳ ~ "

Tiffany vẻ mặt hưng phấn mà chỉ vào Han Woo, Nguyệt Nha cười mắt tựa như trong trời đêm sao như nhau lóe sáng.

"Đúng vậy, ta còn không có đựng phải cười rộ lên giống như ta nhân đây."

Han Woo đồng dạng cười nhìn Tiffany, nhẹ nhàng giờ lên khước miệng, đồng dạng xán lạn do như tinh thần con ngươi, làm có mặt hai nữ nhân trong lòng không khỏi run lên.

"Cái kia... Vũ à?"

Lúc này, một mực hai bên trái phải trầm mặc Jin Soo Won giờ nhấc tay, sắc mặt tựa hồ có chút lúng túng kêu Han Woo một týt.

"A,

Xin lỗi xin lỗi, Soo Won týt, ngươi không cần tổng ta, ta lưu lại có chút việc phải xử lý."

Han Woo cái này mới nhớ tới Jin Soo Won còn đang chờ hần, trên mặt lập tức lộ ra rất nét mặt xin lỗi, quay Jin Soo Won rất ngượng ngừng thấp cúi đầu.

"Nga... Tốt, ta đây đi trước lap."

Jin Soo Won nhìn một chút trong phòng cái khác ba nữ nhân, nháy mắt một cái, sau đó thì không chút nghĩ ngợi gạt đầu, đi hướng cửa phòng nghi ngại miệng.

Chẳng quá, nàng khi đi ngang qua Han Woo bên người thời gian dừng lại một chút, đề thấp âm lượng dùng một loại nghe có chút cắn răng nghiêng lợi thanh âm nói rằng: "Tiểu tử thôi, trở lại cho ta hảo hảo bàn giao đi ra!"

Han Woo nghe vậy sùng sốt, đón đỡ khốc dở cười nhìn Jin Soo Won liếc mắt, cười khán nàng đi ra ngoài.

"Cái kia... Hai vị, ta có chuyện muốn cùng Taeyeon nói một chút, có thể... Cho chúng ta đằng một tý thời gian sao? Chỉ cần năm phút đồng hồ là được rồi."

Jin Soo Won đi sau, Han Woo nhìn trong phòng này ba nữ nhân, có chút ngượng ngừng vừa mở miệng đối với Tiffany và Im Yoona nói rằng.

"A?"

Tiffany ngăn người, quay đầu nhìn một chút biểu tình nói không rõ sở là cảm giác gì Kim Taeyeon, sau đó nháy mắt một cái, hình như hiểu cái gì, như có

điều suy nghĩ gật đầu một cái, "Tốt, ta và Yoona đi ra ngoài một chút, được rồi bảo chúng ta."

"Cảm tạ."

Han Woo rồi hướng Tiffany cười cười.

"Không cần cảm tạ, trước nhờ có người."

Tiffany vẻ mặt xán cười khoát khoát tay, sau đó đi tới Im Yoona trước mặt, "Yoona, chúng ta đi ra ngoài trước đi."

"... Tốt."

Im Yoona hơi cúi đầu, khán không rõ lắm biểu tình, nhưng thanh âm hình như trở nên có chút trầm thấp.

Tiffany nghe được Im Yoona thanh âm của có chút kinh ngạc, chẳng quá đón nàng liền thấy Im Yoona đứng lên, cũng không có hỏi nhiều cái gì, cùng nàng trước đi ra khỏi phòng.

Nhưng mà, người ở chỗ này ai cũng không thấy được, Im Yoona ở đứng lên thời gian, làm như lơ đãng bắt tay cơ lưu tại chỗ ngồi.

Tiffany sau khi hai người đi, trong phòng cũng chỉ còn lại có Han Woo và Kim Taeyeon hai người, nhất thời cảm giác có điểm không đăng.

Han Woo con người nhẹ nhàng nhìn lướt qua khi hần cách đó không xa Kim Taeyeon, đón thì cất bước hướng nàng đi đến, Kim Taeyeon nhìn tờ này so sánh với lần gặp mặt khi tựa hồ đẹp trai rất nhiều khuôn mặt, vì khẽ hít một hơi, trên mặt lộ ra một cái mỉm cười nhân nhậ, vừa muốn mở miệng nói, cả người nhưng ở một giây kế tiếp sống ở tại chỗ.

Thon dài hữu lực cánh tay của êm ái đem nàng kéo vào trong lòng, nàng còn chưa kịp phản ứng, thì cảm thụ được một cái dị thường ấm áp ôm ấp, cùng với đập vào mặt một dễ ngủ vị đạo.

"Taeyeon aaa..."

Han Woo êm ái ôm trong lòng kiều tiểu thiên hạ, như là ở che chở trừ cái gì bảo vật trân quý như nhau, tuần lãng mang trên mặt ôn nhu biểu tình, dường như ở đây nam nói nhỏ dường như nhẹ nhàng hô.

Kim Taeyeon trong đầu của thoáng chốc một mảnh trống không, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, cứ như vậy ngơ ngác đái ở Han Woo trong lòng, cảm thụ được phần này đột như kỳ lai ấm áp.

"Taeyeon aaa... Taeyeon aaa..."

Han Woo trong miệng vẫn như cũ nhẹ nhàng gọi, thâm thúy trong con người dừng động một loại làm như thương yêu vừa tựa như là đau lòng tâm tình.

Taeyeon và Hayeon không giống với, Han Woo không ở Hayeon trước mặt nhắc tới Kim Ji Yong, lại không biết ôm nàng an ủi cái gì, bởi vì Hayeon còn nhỏ, đối với nàng mà nói, vui sướng thời gian mới có thể làm cho trong lòng nàng vết thương dần dần khỏi hẳn.

Nhưng Taeyeon không được, nàng là trường tỷ, nàng so với Hayeon thành thực nhiều lắm, nàng cũng muốn so với Hayeon thành thực, có một số việc nếu như không giúp nàng khai thông đi ra, dĩ Han Woo trước đối với nàng chút ấn tượng hẳn có thể đoán được, nàng sợ rằng hội vẫn dần xuống đáy lòng.

Hơn nữa, ngày hôm nay Han Woo thấy Taeyeon xuất hiện ở đài truyền hình thời gian, Han Woo mới thoáng cái nghĩ đến, hẳn ở y viện trong lúc, Taeyeon chỉ sợ cũng đang đuổi trừ thông cáo đi?

Điểm này phát hiện để cho Han Woo tâm trong trong nháy mắt tuôn ra một loại mơ hồ yêu thương.

Han Woo không biết Taeyeon có đúng hay không muốn mượn bận rộn công tác dĩ thử đến áp chế trong lòng mình bi thương, quang là muối muối của mình lại muốn như vậy mang theo loại này bi thương chí cực tâm tình đi cố gắng công việc, chỉ là điểm này, cũng đủ để cho Han Woo cảm thụ được một loại từ trước hẳn chưa bao giờ có khó chịu.

Nói thật đi, Han Woo vô pháp nói mình mong muốn tránh sự cố không nên phát sinh thì tốt rồi, thế nhưng chỉ ít, Han Woo mong muốn mình có thể thủ hộ bản thân mới người nhà, thủ hộ tốt bị thương các nàng.

"Taeyeon aaa... OPPA, ở chỗ này đây, người... Còn có một cái OPPA... OPPA, hội vẫn cùng các người, luôn, luôn..."

.

Chương 63: Kỳ quái Im Yoona

"Taeyeon aaa. . . OPPA, ở chỗ này đây, người. . . Còn có một cái OPPA. . . OPPA, hội vẫn cùng các người, luôn, luôn. . ."

Han Woo ôm trong lòng hân thấy là như vậy mảnh mai nhân mà, trong miệng thấp giọng ní non, tựa như, ở hứa trừ một cái tốt đẹp chính là lời hứa.

Kim Taeyeon thân thể khẽ run lên, cái gì cũng chưa nói, chỉ là cái đầu dài mai đến Han Woo trong lòng, hai tay lặng lẽ ả Han Woo hông của, nắm thật chặt, tựa như cầm lấy cái gì mong muốn như nhau.

Thời gian, tựa hồ là đình chỉ như nhau, vừa còn giống như có điểm không khí ngọt ngào trở nên như vậy yên tĩnh, mỹ hảo, ngay cả trong không khí, đều giống tràn đầy một loại khác vui mừng. . .

"OPPA."

"Ừ?"

"Chúng ta ngồi xuống ôm có được hay không? Đứng mệt mỏi quá."

Han Woo sững sờ, chợt tuấn lãng trên mặt của nhện không được lộ ra tiểu ý càng đậm đáng tươi cười, cười rộ lên trong con người tựa như có tinh thần đang lóe lên như nhau.

Đón, Han Woo chậm rãi buông hai cánh tay ra, thâm thúy con người đen ôn nhu nhìn mình trong lòng nữ hài, đối với nàng mỉm cười.

Kim Taeyeon khoe miệng cũng vì khẽ mỉm môi, mang trên mặt nụ cười sáng lạn, là đôi mắt lúc này nhìn qua lại cũng là vậy lóe sáng, nàng tỉ mỉ địa nhìn Han Woo, từ đầu phát đến lông mi, từ mắt đến mũi, từ môi khi đến mỏ mắt.

"OPPA hình như thay đổi đẹp trai."

Nháy mắt một cái, Kim Taeyeon có chút kỳ quái địa thân thủ nhéo nhéo Han Woo cằm.

Han Woo khoe miệng giương lên, tay phải nhẹ nhàng nắm Kim Taeyeon mềm mại tay của cổ tay, lôi kéo nàng ngồi xuống, sau đó về mặt thành thật nói với Kim Taeyeon: "Người OPPA ta, vẫn luôn đẹp trai như vậy kìa."

"Phốc!"

Kim Taeyeon không nhện cười được một tiếng, đón thấy Han Woo trong nháy mắt hình như hơi đen biểu tình, bật người quay đầu đi, không dám để cho hân khán thấy mình khoe miệng cường ghen đáng tươi cười.

"Nga, được rồi, OPPA người tại sao lại ở chỗ này?"

Được Han Woo chọc cho nở nụ cười một tý, Kim Taeyeon cũng nhớ tới bản thân trước kỳ quái nơi ấy, thu liễm một tý nụ cười trên mặt, đón quay đầu trở lại có chút ngạc nhiên về phía Han Woo hỏi.

"Hayeon không cùng người nói?"

"Không có, ta trên cơ bản không có thời gian về nhà."

Kim Taeyeon thành thật địa lắc đầu.

Han Woo khẽ cau mày, trong mắt có chút đau lòng thần tình chợt lóe lên, đón hân thì chỉnh sửa lại một chút tâm tình, cười trả lời Kim Taeyeon đạo: "Ta đang diễn MBC nhất bộ kịch truyền hình, sơ dĩ ở chỗ này."

"Cái gì? !"

Han Woo cười cười, quả nhiên là thân tỷ muội, Kim Taeyeon nghe được tin tức này khi biểu tình hầu như và Kim Hayeon ngay lúc đó biểu tình giống nhau như đúc, tấp vào mồm khả ái hơi hơi mở lớn, mắt mở lão Viên.

"Quay về với chính nghĩa đến lúc đó phát hình thời gian ta sẽ cho các người biết,

Đến lúc đó các người sẽ biết, hiện tại cũng đừng vấn nhiều như vậy."

Han Woo cười giờ tay lên nhu liễu nhu Kim Taeyeon đầu.

Kim Taeyeon nháy con mắt nhìn Han Woo trên mặt ôn nhu mỉm cười, vô ý thức gật đầu, đón cấp tốc phản ứng kịp Han Woo đối với mình làm cái gì, cả người nhất thời như là con mèo nhỏ tặc mao như nhau.

"OPPA! Không được tìm ra manh mối! Hội trưởng không cao!"

Kim Taeyeon thoáng cái đứng lên, rốt cục có điểm cư cao lâm hạ cảm giác nhìn Han Woo, một bộ khí thế hung hăng đáng đáp. Chẳng quá lời là nói như vậy, nhưng nằng trong mắt bên mép rõ ràng mang theo vui vẻ tiểu ý.

"Phốc!"

Nhưng Han Woo hiện tại hiển nhiên là thể hội không đến nữ hài tâm tình vui thích, trực tiếp rất không cho mặt mũi thì bật cười, thực sự không có biện pháp, người có thể tưởng tượng một cái vẻ mặt đồng nhan tiểu vốc nghiêm trang đối với người nói một cái trên lý thuyết mà nói đã trở thành trước sự thật hậu quả sao?

"Nha! OPPA!"

Kim Taeyeon quả đoán nổi giận.

Han Woo phát hiện, Kim Taeyeon và Kim Hayeon nhất định là thân tỷ muội, cái này hai suốt đời khí, đều đang yêu mến nhào tới trên thân người cần người!

"Nha! Kim Taeyeon!"

"OPPA, người cái bại hoại! Cho người cười nhạo ta! Cho người cười nhạo ta!"

". . ."

"A, a, OPPA, ta không dám, ta không dám, a! OPPA!"

"Coi như hết, người còn muốn chạy? Ta nay ngại thơ muốn cho người biết một tý, cái gì là OPPA uy nghiêm!"

"Ha ha ha, không nên nạo, không nên, ha ha ha. . ."

". . ."

"Như vậy, ta thì trước."

Ồ vui đùa ầm ĩ mấy phút sau, bởi vì Kim Taeyeon nhớ lại muốn đuổi thông cáo, Han Woo thì kết thúc hai huynh muội bọn họ trong lúc đó lần đầu tiên chính thức giao lưu, để cho Kim Taeyeon gọi điện thoại, bà ở bên ngoài Tiffany và Im Yoona gọi trở về.

"Nga nga, Han Woo OPPA tái kiến!"

Tiffany vui vẻ đối với Han Woo phát phát tay.

"Tái kiến, Fany."

Han Woo nghe xong cười, cũng đối với nàng phát tay một cái.

Vừa bà Tiffany và Im Yoona gọi sau khi trở về, Kim Taeyeon liền đem hân giới thiệu sơ lược cho hai người, đương nhiên không nói ra quan hệ của bọn họ, chỉ nói hai người là bạn tốt. Kim Taeyeon nói như vậy là thương lượng với Han Woo qua, Han Woo kinh qua nhiều ngày như vậy ở Hàn quốc sinh hoạt, cũng ý thức được mình và Kim Taeyeon quan hệ nếu như nói đi ra ngoài sẽ rất phiền phức, sở dĩ liền trực tiếp tán thành.

"Yoona?"

Han Woo và Kim Taeyeon hai người đều cáo biệt sau, cũng chỉ còn lại có đứng ở góc Im Yoona. Tiffany nhẹ nhàng đung một cái thoát nhìn hình như đang ngăn người Im Yoona, nhỏ giọng nhắc nhở một tý.

"Không có ý tứ, Fany a, ta phát hiện vừa ở bên ngoài đi thân thể một cái hình như có điểm khó chịu, ta thì không cùng các người cùng nhau cảm thông báo, ta đi về trước."

Nhưng làm người ở chỗ này đều không nghĩ tới chính là, ở Tiffany nhắc nhở một tý Im Yoona sau, nàng giờ lên tựa hồ thật sự có ta mất đi huyết sắc gương mặt của, đột nhiên đối với Tiffany thấp giọng nói một câu, sau đó cứ như vậy cũng không quay đầu lại trực tiếp xoay người đi, trung gian thậm chí khán chưa từng khán Han Woo và Kim Taeyeon một tý.

Người ở chỗ này có chút ngại người rất nhìn Im Yoona xoay người rồi đi bóng lưng, ngay sau đó, Kim Taeyeon vội vàng đuổi theo Im Yoona, thân thiết

mà hỏi thăm: "Yoona làm sao vậy? Khó chịu? Có muốn ta giúp người một tay hay không gọi. . ."

"Không cần!"

Kim Taeyeon ngẩn ra, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) đón Im Yoona tựa hồ cũng chú ý tới mình đích tình tự có điểm sai, vừa thấp giọng nói một câu: "Không cần, tự ta hội gọi Soo In tự tới đón ta."

Đang nói chuyện trong quá trình, Im Yoona vẫn cúi đầu, hoàn toàn không có ngẩng đầu nhìn Kim Taeyeon.

Kim Taeyeon cứ như vậy ngơ ngác nhìn Im Yoona dần dần đi xa, trề miệng một cái, lại có ta không biết làm sao địa nhắm lại, càng chưa nói phía sau càng không hiểu nổi tình huống hai người.

". . . Là ta, Soo In tự, hiện tại lúc rảnh rồi đến MBC tiếp được ta sao?"

. . .

Hơn mười phần chung sau, một chiếc xe có rèm che trong.

"Yoona a, có đứng hay không đâu khó chịu? Có muốn hay không ta dẫn người đi y viện nhìn?"

Ngồi ở chỗ tài xế ngồi thượng người đại diện có điểm không yên tâm quay đầu nhìn một chút Im Yoona.

Vừa vừa thấy được Im Yoona thời gian, nàng cả người lại càng hoảng sợ, dĩ vãng vẻ mặt tươi cười khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh tái nhợt, không có chút huyết sắc nào, nếu không Im Yoona là kiên trì nữa bản thân không có việc gì, nàng phóng chừng liên tục tiếp đem xe chạy đến bệnh viện.

"Soo In tự, ta không sao."

Im Yoona nhẹ khẽ lắc đầu, tái nhợt khuôn mặt nhỏ nhắn quay kính chiếu hậu lộ ra một cái mỉm cười, sau đó nàng thì đeo ống nghe lên, nhắm mắt lại tựa ở chỗ ngồi, tựa hồ dự định nhắm mắt nghỉ ngơi một chút.

Nhìn Im Yoona hình như thực sự không có gì, người đại diện cũng thờ phào nhẹ nhõm, bả lực chú ý toàn bộ bỏ vào lái xe thượng.

Gặp mà ở mấy phút đồng hồ sau.

"Hắt xì —— "

"Yoona? ! Yoona! Yoona! Người làm sao rồi? ! Người làm sao vậy? . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Mang theo Hayeon đi phiên tràng

Ban đêm.

Han Woo ngồi ở trong thư phòng, đảo từ trên giá sách lấy xuống thư, khoe miệng mang theo mỉm cười nhàn nhạt, hiển nhiên tâm tình thật không tệ hình dạng.

Không chỉ có là bởi vì thấy Kim Taeyeon nụ cười trên mặt, cũng bởi vì mình nhiều năm như vậy cuối cùng là lại thể nghiệm được có gia nhân cảm giác, tuy rằng trước hần ở Kim Hayeon trên người đã sớm cảm thụ qua, nhưng cái cảm giác tốt đẹp này chắc là sẽ không ngại nhiều.

Chẳng quá đảo đảo, không biết sao, Han Woo đột nhiên nhớ lại buổi chiều cái kia gọi Im Yoona nữ sinh.

Han Woo trước lực chú ý tất cả Kim Taeyeon và Tiffany trên người, sở dĩ không có thể nào chú ý khán nàng đáng đáp ra sao, nhưng theo đầu óc hần trong đảo qua vài lần ấn tượng đến xem, phải là một xinh đẹp quá cô nương, hơn nữa nàng tựa hồ cũng là nghệ nhân, dài như vậy tương vậy cũng không kém nơi nào.

Im Yoona dị thường ngay cả Han Woo cũng đã nhìn ra, cũng không biết nàng có đứng hay không sinh bệnh hoàn là thể nào dạng, thấy phân biệt trước

Kim Taeyeon bỗng nhiên lại có chút hạ đích tình tự, Han Woo nhưng thật ra ở trong lòng nhớ kỹ Im Yoona tên này.

Suy nghĩ một chút, Han Woo lấy điện thoại di động ra nhìn đồng hồ, không sai biệt lắm nên đi phiền tràng. Vì vậy hắn thì đứng dậy thu thập một chút, cũng không suy nghĩ thêm nữa chuyện này, mang cho áo khoác và kịch bản thì dự định xuất môn.

Nhưng vào lúc này.

"Leng keng."

Han Woo sùng sốt một chút, lập tức nháy mắt một cái, thoáng cái hình như nhớ ra cái gì đó, trên mặt lộ ra vui sướng và có chút nghi ngờ thân tình, đi tới lầu một trước cửa, mở cửa ra.

"OPPA!"

Quả nhiên, vừa mở cửa chợt nghe đến thanh nguyên khí tràn đầy kiều hoán.

Han Woo nhìn một chút Kim Hayeon trong tay dẫn theo bọc nhỏ, lại nhìn một chút trên người nàng đem nàng túi rất tựa như tiểu bánh chưng vậy áo lông, trên mặt lộ ra một cái ôn hòa mỉm cười, đón nhường ra thân thể, trước hết để cho Kim Hayeon tiến đến.

"Ta còn tưởng rằng ngươi tuần này sẽ không tới, thế nào trễ như thế mới đến?"

Han Woo bang Kim Hayeon bả túi linh đến lầu hai, ở Kim Hayeon ở phía sau đi bước một theo.

"Mụ mụ cho ta lấy tám vé bài thi, ta thi đã lâu mới viết xong." Kim Hayeon quyết quyết miệng nói rằng.

"Biện pháp này không sai a, sau đó ta cũng thử xem."

Han Woo từ Kim Hayeon lần trước ở khách phòng tủ âm tường trong xuất ra chần và gói đầu, biên nã vừa nói.

"Đầu không tệ!"

Kim Hayeon cố lấy miệng.

"Có thể trị trị ngươi đa động chứng." Han Woo cửa hàng sáng, cũng không nhìn Kim Hayeon, trong miệng hời hợt hời đáp.

"OPPA!"

Kim Hayeon thoáng cái vừa nhào lên.

"Được rồi được rồi."

Han Woo thẳng khởi thất lưng đến, quay đầu nhìn thoáng qua treo sau lưng tự mình Kim Hayeon, khoe miệng mang theo mỉm cười, "Toán ta nói sai, ngươi... Nha! Kim Hayeon, ngươi vừa muốn làm gì? ! Ngươi không lại muốn cắn đi? !"

Ở Han Woo phía sau,

Kim Hayeon đột nhiên bả chính khuôn mặt nhỏ nhắn đều thiếp đến rồi Han Woo trên y phục, còn tới chỗ ngoạ nguyệt, Han Woo cũng cảm giác trứ trên lưng truyền đến từng đợt nhiệt khí, đều nôi da gà.

"OPPA."

Kim Hayeon đem mặt chôn ở Han Woo trên y phục, buồn bực hờn dỗi địa kêu nhất cú.

"Để làm chi?"

Han Woo không ngừng chuyển đầu, tựa hồ muốn nhìn một chút nha đầu kia rốt cuộc nghĩ đối với sau lưng của mình thế nào.

"Ngươi ngày hôm nay gặp qua tỷ tỷ đúng không? !"

Kim Hayeon mạnh ngẩng đầu, một bộ khí thế hùng hăng hình dạng.

"..."

Han Woo lờ nháy mắt một cái, hết lần này tới lần khác đầu hỏi: "Làm sao ngươi biết?"

"Ta đoán được!"

"Ngươi đây cũng nghe được đi ra? !" Han Woo mở to hai mắt, có chút kinh ngạc lại có giờ buồn cười hỏi.

"Hừ! Tỳ tỳ mùi ta thoáng cái có thể đoán được!" Kim Hayeon cổ trứ miệng, vẻ mặt vênh vảo địa nói rằng.

"Sở dĩ, ngươi muốn thế nào? Ta và muội muội mình gặp mặt đều phạm pháp?"

Han Woo sau này đưa tay, bả Kim Hayeon từ trên lưng mình xách xuống tới.

"Hừ! Ai cho ngươi gạt ta!"

Kim Hayeon ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, hai tay xoa cùng một chỗ, trợn to hai mắt nhìn Han Woo.

Han Woo lời nhìn nàng một cái, "Ta lúc nào gạt ngươi? Ta chỉ là không có thời gian và ngươi nói mà thôi, còn có, ta vì sao nhất định phải nói cho ngươi biết?"

"Ta mặc kệ! Quay về với chính nghĩa OPPA ngươi gạt ta và tỳ tỳ gặp mặt! Ngay cả và tỳ tỳ gặp mặt ngươi đều gạt ta, vậy sau này ngươi nếu như và nữ nhân khác gặp mặt, ngươi càng thêm hội gạt ta!" Kim Hayeon quay đầu sang chỗ khác, vẻ mặt tức giận nói rằng.

"..."

Han Woo nhìn nhà mình tiểu muội, thật sự là muốn mở ra đầu của nàng nhìn, nhìn nàng một cái trong đầu rốt cuộc đều có chút cái gì, đây là cái gì thần ăn khớp a!

"Không được! Ta nếu kiểm tra một chút!"

Kim Hayeon tự mình một người buồn bực một hồi, đột nhiên lại nhảy dựng lên, nhào tới Han Woo trên người nghiêm túc nói rằng

"Nha nha!"

Han Woo giọng lên muốn đem lúc này là chính trên mặt Kim Hayeon gạt đi, chẳng quá không nghĩ tới, Kim Hayeon nắm thật chắc y phục của hắn, Han Woo sợ làm đau nàng, rơi vào đường cùng không thể làm gì khác hơn là mặc nàng đi.

"A!"

Đột nhiên, Kim Hayeon kinh hô một tiếng.

"Làm sao vậy?"

Han Woo sững sờ, cúi đầu nhìn lại.

"OPPA! !"

Kim Hayeon ngẩng đầu, mắt cảm giác đều phải trừng ra ngoài.

"Sao... Làm sao vậy?"

Thấy Kim Hayeon cái bộ dáng này, Han Woo ngực có điểm phát thẩn.

"Ngươi... Ngươi cư nhiên bẻ tỳ tỳ! !"

Kim Hayeon giọng lên, trực tiếp tiến đến Han Woo trước mắt.

Han Woo ngưng mắt vừa nhìn, phát hiện Kim Hayeon trong tay cư nhiên chính nắm bắt một cái cong cong giả lông mi, cả người sững sờ một chút, lại nhìn một chút Kim Hayeon tức giận biểu tình, do dự một chút nói rằng: "Không phải là, đây không phải là..."

"Cái gì? ! Ý của ngươi là nói, ngươi hoàn bẻ một nữ nhân khác? !"

"..."

Han Woo hiện tại thực sự không biết Kim Hayeon đến tột cùng là ngây ngô còn là thông minh, muốn nói nàng thông minh nói, vì cảm giác gì của nàng quan tâm giờ và người bình thường hoàn toàn khác nhau đây? Nhưng nếu như nói nàng ngây ngô, từ góc độ nào đó mà nói, nàng một lời đoán trúng chân tướng..

"Sở dĩ, ta thì là thật là bẻ, ngươi vừa dự định thế nào?"

Suy nghĩ một chút, Han Woo đơn giản phá quán từ phá suất, quay về với chính nghĩa lượng cái tiểu nha đầu này cũng không có thể bả hắn thế nào.

"Như vậy, OPPA..."

Nghe được Han Woo lời của, Kim Hayeon trên mặt tức giận biểu tình đột nhiên thoáng cái toàn bộ đều biến mất, cứ như vậy mặt không thay đổi nhìn Han Woo.

Han Woo vì hơi híp mắt nhìn ngẩng đầu nhìn hấn Kim Hayeon, ngực càng phát ra thẳm rất luống cuống...

"Lúc này nên thật táo tợn đi! ! Đúng không? Đúng không?"

Tròn ba giây, Han Woo tròn sừng sốt ba giây, hấn nhìn mình trước mặt tựa như biến sắc mặt như nhau khuôn mặt trong nháy mắt tràn ngập hưng phấn Kim Hayeon, ba giây sau, hấn không nói lời nào mà đem Kim Hayeon bế lên.

"OPPA, ngươi muốn làm gì? A! OPPA! Ha ha ha... OPPA, OPPA, ta sai rồi, ta sai rồi, ha ha ha..."

...

"OPPA, ngươi là người xấu!"

Kim Hayeon ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, lấy tay xoa khoeo mắt bật cười nước mắt, biết trừ chủ ngồi đối diện ở bên giường buồn cười địa cười rộ lên Han Woo nói rằng,

"Ai cho ngươi luôn nói lung tung?"

Vừa nghe nha đầu kia còn dám nói, Han Woo thì tức giận liếc nàng một cái.

"Ai cho ngươi ôm tỷ tỷ! Ngươi cũng không có chủ động ôm qua ta!" Kim Hayeon vẻ mặt bất bần địa nói rằng.

Nguyên lai là thế này phải không.

Han Woo trên mặt nhất thời lộ ra dờ khóc dờ cười biểu tình, buồn cười nhìn biết trừ chủ Kim Hayeon, lại nói tiếp nha đầu kia niên kỷ cũng không coi là nhỏ, thế nào còn là như vậy tính trẻ con.

"Kêu câu nhậu —— "

Đột nhiên, một tiếng rất rõ ràng phúc mình ở nơi này có điểm an tĩnh trong phòng của vang lên.

Han Woo trên mặt biểu tình bảo trì bất biến, cố ý không nhìn tới tiểu nha đầu trong nháy mắt thay đổi rất gương mặt đỏ bừng, đứng dậy nói rằng: "Lại nói tiếp cũng không sai biệt lắm nên làm cơm tối, ngươi ở đây... Hayeon aaa."

Han Woo nói được phân nửa giọng nói bỗng nhiên biến đổi, Kim Hayeon có chút ngẩng đầu nghi ngờ nhìn lại, phát hiện hấn đang vội vàng vàng địa ăn mặc áo khoác, một bên mặc hoàn vừa nói đạo: "Hayeon aaa, OPPA muốn đuổi đi phiền tràng, OPPA cho ngươi tiền, chính ngươi gọi ngoại bán ăn."

"Phiền tràng?"

Kim Hayeon nghe vậy mắt to thoáng cái sáng, "OPPA, mang ta đi đi!"

"Ngươi?"

Han Woo đang vội vàng mặc quần áo động tác cho ăn, nhìn một chút trên mặt lại tràn đầy hưng phấn Kim Hayeon, rất trực tiếp lắc đầu, "Trái lại ở nhà đợi."

"OPPA~ "

Han Woo đối với phe phẩy cánh tay mình Kim Hayeon làm như không thấy, tự mình nói rằng: "Không có khả năng, đừng nói có thể hay không dẫn ngươi đi, ngươi ngay cả cơm tối cũng chưa ăn nữa."

"Cơm tối có thể đến bên kia giải quyết a, OPPA~ xin nhờ ~ ta lớn như vậy chưa từng thấy tận mắt quay chụp hiện trường đây." Kim Hayeon cổ trứ cái miệng nhỏ nhắn bán manh đạo.

"Phốc —— "

Han Woo trực tiếp thân thủ bả Kim Hayeon hai gò má toàn tâm toàn ý túi bóp phá, cầm lấy len sợi cái bao tay đội, biên mạng biên nhìn nàng một cái nói rằng: "Coi như hết ngươi a, nếu như Taeyeon làm cái biểu tình này ta hay là còn có thể đáp ứng, ngươi coi như."

"OPPA!"

Chính trực thời kỳ trưởng thành tiểu muội nhất thời vừa giận.

Nhưng lần này Han Woo mới sẽ không góp đi tới cho nàng phác, sau này thoáng lui một, lấy sau cùng khởi kịch bản cười nhìn nàng một cái, đem tiền ở lại khách phòng trên bàn, sau đó thì dự định ly khai.

"OPPA, ta sợ..."

Han Woo bước chân tiến tới trong nháy mắt cho ăn, sắc mặt biến hóa một tý, nhưng vẫn là nói: "Người có thể xem ti vi, vọc máy vi tính."

"Thế nhưng... Chúng nó cũng không phải người."

Han Woo mâu quang run lên, đón nhấm hai mắt lại, có chút phiền táo địa nhu liễu nhu tóc, từ trong mũi thở dài, xoay người nhìn về phía ngòai ở trên giường về mặt thất lạc nhìn hần Kim Hayeon.

"Nếu như kịch tổ không đồng ý, người phải ngồi xe trở về."

Kim Hayeon hai mắt chợt sáng ngời, bật người mãnh gạt đầu.

"... Đi thôi."

"OPPA~ ta yêu người ~ "

"Coi như hết, ta còn muốn sống thêm mấy năm."

"OPPA!"

...

"Cho nên nói, người thật không có lừa gái thiếu nữ vị thành niên?"

Phiền tràng trước, Jin Soo Won và Hwang Jung Eum hai nữ nhân đang dùng ánh mắt hoài nghi nhìn về mặt im lặng Han Woo cùng với cảm lấy cánh tay hần, chính tò mò nhìn bốn phía Kim Hayeon.

Han Woo nhìn một chút Jin Soo Won, lại nhìn một chút Hwang Jung Eum, nghĩ "Gần đồ thì đồ, gần mực thì đen" những lời này thực sự nói rất có đạo lý, lúc này mới mấy ngày a? Hwang Jung Eum đã hoàn toàn bị Jin Soo Won làm hư.

"Được rồi được rồi, bắt nói giỡn, nếu là muối muối của người, chuyện này không có quan hệ, không cần hỏi đạo diễn, ta có thể làm chủ."

Thấy Han Woo biểu tình, Jin Soo Won cũng không nói đùa nữa, cười đối với hần khoát khoát tay, sau đó nhìn về phía Han Woo bên cạnh Kim Hayeon, đối với nàng hữu hảo phát phát tay, cười nói: "Nhĩ hảo, Hayeon đứng không? Ta là người OPPIA biểu diễn bộ này kịch truyền hình biên kịch, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) cũng là người OPPIA hảo bằng hữu, ta là Jin Soo Won."

"Soo Won tỷ tỷ tốt."

Kim Hayeon lập tức khéo léo vi cung kính một tý.

Nghe được Kim Hayeon lời của, có mặt ba người đều sùng sốt một chút, đón trên mặt biểu tình đều có bất đồng biến hóa.

Jin Soo Won nụ cười trên mặt càng sáng lạn hơn, đi tới thân mật dặt Kim Hayeon tay của, "Đi, tỷ tỷ mang người nơi thăm một chút."

"Nha, Ri On aaa."

Lúc này, Hwang Jung Eum lặng lẽ lại gần, đâm trạc Han Woo.

"Chuyện gì?"

Han Woo nhìn đi theo Jin Soo Won bên người nữ nụ cười Kim Hayeon, có chút đau đầu dường như nhu liễu nhu mi tâm.

"Người cái này muối muối tính cách với người thái không giống nhau, so với người thảo nhân yêu mến hơn." Hwang Jung Eum về mặt đốc định nói rằng.

Han Woo vừa nghe, xoay đầu lại, nghiêm túc nhìn Hwang Jung Eum, Hwang Jung Eum được hần đột như kỳ lai xem kỹ ánh mắt khiến cho có chút kỳ quái, hỏi: "Làm sao vậy?"

"Đối với, không sai, " Han Woo trên dưới nhìn Hwang Jung Eum liếc mắt, đón hình như cũng xác định cái gì như nhau, khẽ gạt đầu một cái, "Muối muối ta tính cách là cùng ta không giống với, ta đều làm không được nàng như vậy có nam nhân vị, đứng không? Ri Jin aaa."

"Nha! Han Woo tiểu tử người có bản lĩnh đừng chạy!"

"Ok, diễn viên chuẩn bị!"

Han Woo và Hwang Jung Eum mới vừa cười đùa giỡn một tý, cách đó không xa thì truyền đến kêu gọi đầu hàng thanh âm của.

Vì vậy hai người lập tức ngừng lại, đều tự bắt đầu chuẩn bị.

Han Woo tháo xuống cái bao tay, hà hơi, chà xát hạ thủ, đi hướng phòng thay đồ.

Ok, khởi công!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: 《 Kill Me, Heal Me 》(4)

"Kim Hayeon, người hãy thành thật ở phòng này trong đội, không nên nói chuyện lớn tiếng, không nên đến chỗ chạy, ta đã thỉnh kịch tổ nhân viên hỗ trợ mang cho người ngoại bán."

Chụp ảnh trước, Han Woo ở "Song lý" rượu phòng trong phòng khách dặn dò Kim Hayeon.

"Biết rồi."

Kim Hayeon nhanh lên gật đầu, "Chẳng quá OPPA, ta có thể đã qua xem người biểu diễn sao?"

Han Woo liếc nhìn trong tràn đầy mong đợi Kim Hayeon liếc mắt, vừa căn dặn khi giả bộ nghiêm túc vẻ mặt vẫn buồn lòng, khoe miệng lộ ra mỉm cười nhàn nhạt, sờ sờ Kim Hayeon đầu, "Có thể, thể nhưng không chính xác ra âm, chỉ cho an tĩnh khán, biết không?"

"Ta đã biết."

Kim Hayeon có chút bất mãn địa ngắt nữ đầu, đón cười tủm tỉm nhìn Han Woo.

Han Woo nhìn Kim Hayeon mặt tươi cười hình dạng, khoe miệng cũng hơi hơi giơ lên trứ, coi như phóng tâm mà gật đầu.

Tiểu nha đầu tuy rằng bình thường điên rồi giờ, nhưng vẫn là rất khéo léo, giống nhau không xảy ra trạng huống gì.

"Diễn viên vào chỗ!"

Han Woo nhìn thoáng qua phía sau, vừa quay lại đến xem Kim Hayeon còn muốn nói chút gì, nhưng trực tiếp được tiểu nha đầu ngăn chặn.

"Đã biết, đã biết, ta ngay người cách đó không xa, sợ cái gì."

Kim Hayeon từ trên ghế nhảy xuống, bả Han Woo thân thể chuyển cái ngoặt, thúc hấn đi về phía trước, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn và mong đợi thần tình.

Han Woo được thôi ở phía trước bắt đầu dĩ cười cười, sau đó sau này đưa tay ra mời tay, bả tiểu nha đầu nhẹ nhàng đưa bên cạnh mình, tay phải đặt ở đầu vai của nàng, nắm cả nàng đi hướng quay chụp hiện trường.

Kim Hayeon đầu tiên là được Han Woo động tác khiến cho sững sốt, ngay sau đó trên mặt lập tức lộ ra một cái nụ cười thật to, cái gì cũng chưa nói, khéo léo tựa ở Han Woo hai bên trái phải.

"A, đây là Hayeon tiểu muội muội đi?"

Han Woo hai người vừa xong quay chụp hiện trường, ở kịch giữa sức diễn Ngô mụ mụ Ji Soon-young nữ tiền bối Kim Hee-jung vừa vận liếc nhìn, mang trên mặt hiền hòa đáng tươi cười đối với hai người kêu nhất cú.

"Đối với, tiền bối, đây chính là ta muội muội."

Han Woo đối với Kim Hee-jung mỉm cười thấp cúi đầu, sau đó vỗ vỗ Kim Hayeon đầu vai, giới thiệu: "Hayeon, đây là Kim Hee-jung tiền bối."

"Cái gì tiền bối, gọi a đi."

Kim Hee-jung giả vờ không vui nói một câu, sau đó cười đối với Kim Hayeon phất phất tay, "Nhĩ hảo, Hayeon."

"Người khỏe, kim a di."

Kim Hayeon lập tức ngoan ngoãn cúi mình vái chào, mang trên mặt nụ cười đầm mĩ.

"Ai nhất cổ, thực sự là một cái xinh đẹp cô nương, so với người OPPA khá."

Kim Hee-jung cười nhìn một chút trái lại đứng ở Han Woo bên người Kim Hayeon, sau đó liếc Han Woo liếc mắt, bên mép mang theo cười khứu hẩn nhất cú.

"Tiền bối. . ."

Han Woo bắt đắc dĩ cười cười.

"Gọi a đi!"

Kim Hee-jung trợn mắt, sau đó thì lời kéo Kim Hayeon đi tới một bên, "Cùng a đi đi thôi, chúng ta ngồi ở một bên xem bọn hẩn biểu diễn. Ta đã nói với người a, ta ở kịch trong là người OPPA mẫu thân, kết quả tiểu tử này ngoại trừ phách hí thời gian, thời điểm khác thấy ta chính là 'Tiền bối, tiền bối', ai nhất cổ, thật là một bất thân thiết tiểu tử. . ."

Han Woo nhìn Kim Hee-jung bả Kim Hayeon dẫn đi, bên tai nghe nàng nói với Kim Hayeon không che giấu chút nào lời của, không khỏi vừa bắt đắc dĩ cười cười.

"Ai cho người tiểu tử bình thường lãnh đạm như vậy."

Han Woo nghiêng đầu vừa nhìn, Kim Jin Wan chẳng biết lúc nào đi tới bên cạnh hẩn.

Kim Jin Wan vỗ vỗ Han Woo vai, đối với cách đó không xa Kim Hee-jung và Kim Hayeon giờ giờ lên cầm, nói rằng: "Chúng ta đều đã nhìn ra, Hee Jung tỷ thế nhưng tương đương yêu mến người cái này hậu bối, kết quả người tiểu tử này cũng thật là, ở phiên tràng lão là một bộ lãnh đạm hình dạng."

Han Woo vừa nghe, hơi hơi ngẩn người, đón quay đầu nhìn về phía đang cùng Kim Hayeon nói chuyện trời đất Kim Hee-jung, nhìn trên mặt hẩn đối với Kim Hayeon lộ ra hòa ái đáng tươi cười, sau đó như có điều suy nghĩ gật đầu.

"Được rồi."

Thấy Han Woo biểu tình, Kim Jin Wan biết hẩn cũng đã minh bạch ý của mình, Vì vậy vừa vỗ vỗ Han Woo vai, "Khởi công đi."

Han Woo quay đầu, nhìn Kim Jin Wan trên mặt mỉm cười nhàn nhạt, sau đó thì gật đầu, thu liễm lại trên mặt biểu tình, hít sâu một tĩ, đi vào quay chụp hiện trường.

Đêm nay hí là Ngô gia nhân lần đầu lên sân khấu buổi tối kỳ tràng hí, trước phách chính là Ngô gia huynh muội hai người ở buổi tối ngồi chung một chỗ nói chuyện trời đất tràng hí.

Tuồng vui này có mấy cái bất đồng độ lớn của góc, đại thể chia làm chính diện và phía sau hai người độ lớn của góc, hội phân hai lần tới quay, kịch tổ ở phía trước cố định mấy cái cameras, ở phía sau lại giả bộ hai người.

Tính kịch tổ ngay ngay phía trước trong viện, đợi được phách phía sau thị giác thời gian sẽ bả phía sau hai thai mở, sau đó kịch tổ dời đi.

"Ok—— Action!"

Theo Kim Jin Wan ra lệnh một tiếng, tính kịch tổ tiến nhập chớ có lên tiếng trạng thái, và Kim Hee-jung ngồi chung một chỗ Kim Hayeon cũng ngậm miệng lại, một đôi mắt to chăm chú nhìn về phía trước phía ngoài phòng trong hành lang ghế dài, Hwang Jung Eun đã dự bị tốt ngồi ở chỗ kia, để cho Han Woo hội từ buồng trong đi đến nơi này, sau đó chính thức bắt đầu.

"Hắc ~"

Ngửa đầu nhìn bầu trời bầu trời đêm, Oh Ri-jin uống một ngụm cà phê trong tay, sau đó hắc một đoàn bạch khí.

"Sao thật không sai a."

Oh Ri-jin quay đầu nhìn lại, Oh Ri On cũng cầm nhất ly cà phê từ buồng trong đi ra, hẩn bả cây cà phê phóng tới ghế dài trước trên bàn, đón ngồi xuống Oh Ri-jin bên người.

Bên ngoài sân, Kim Hayeon ngẩng đầu nhìn ô nước sơn đen như mực bầu trời đêm, chặt đóng chắc cái miệng nhỏ nhắn giật giật, cũng không có phát sinh tiếng cười đến.

"Phía sau hội thêm cộng vào."

Thấy tiểu nha đầu đình chỉ tiểu ý, Kim Hee-jung mỉm cười ở bên tai nàng nhẹ giải thích rõ nhất cú.

Kim Hayeon nghe vậy có chút chột gật đầu, sau đó tiếp tục chăm chú nhìn.

"Com tối đều ăn xong rồi, ngươì vào đi ngủ thì tốt rồi."

Nhìn trước mắt yên tĩnh cảnh đêm, Oh Ri On hơi hơi ngồi thẳng thân thể, sửa sang lại y phục, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua Oh Ri-jin, "Đêm khuya vắng người, một người ở bên ngoài uống gì cây cà phê a."

Oh Ri-jin vừa nghe, đồng dạng quay đầu nhìn Oh Ri On liếc mắt, chẳng quá đón vừa vòng vo trở lại, trong miệng có chút lời mờ đầu bắt đáp hậu ngữ địa hỏi một câu: "Ngươi tối hôm nay lại muốn suốt đêm công tác sao?"

Oh Ri On nhìn phương xa bầu trời đêm, hít mũi một cái, gật đầu, hồi đáp: "Ừ, ta đêm nay còn muốn giết bao nhiêu nhân tài có thể ngủ."

Nói, Oh Ri On quay đầu cố ý bãi làm ra một bộ vẻ mặt nghiêm túc nhìn Oh Ri-jin.

Oh Ri-jin nghiêng đầu nhìn Oh Ri On biểu tình tức giận nở nụ cười một tý, lại hỏi: "Nghe nói, ngươi gần nhất bởi vì quý áp sàng không ngủ ngon giấc?"

Oh Ri On nghe vậy không nhin được cười một tiếng, nhìn Oh Ri-jin nói rằng: "Đây là bắt đầu trao đổi sao?"

"Phốc."

Hai huynh muội nhìn nhau cười.

Rất thông thuận, đến trước mắt mà nói, Han Woo và Hwang Jung Eum hai người trạng thái đều rất tự nhiên, rất thả lỏng, bên ngoài sân không ít người nhìn Kim Jin Wan trước người đều bình tiểu TV gật đầu. Kim Hayeon còn lại là mắt trát cũng không trát địa chăm chú nhìn, mắt to đen nhánh trong hình như có vật gì vậy đang lóe lên.

"Han Woo gần nhất tiến bộ rất nhanh a."

Kim Dae Jin hết lần này tới lần khác đầu, thấp giọng nói với Jin Soo Won.

"Đúng vậy, đều không giống là của chúng ta 'Tập vương'."

Nói xong, Jin Soo Won bản thân đều không nhin được cười được một tý.

"Tuy rằng không biết và tác gia nói nói như vậy, ngươi hội nghĩ như thế nào."

Nhìn nhau cười hậu, Oh Ri On và Oh Ri-jin hai huynh muội đều lại lần nữa ngồi thẳng thân thể, kể tục ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, Oh Ri-jin nhìn đỉnh đầu xinh đẹp bầu trời đêm, do dự một chút, còn là đón mở miệng đem mình lời muốn nói nói ra: "Muốn đem thế giới hiện thật và giả thuyết thế giới xa nhau a."

"Nói cách khác, " nói, Oh Ri-jin vừa trật thiên thân thể, quay đầu nhìn Oh Ri On, "Ngươi sẽ bị bản thân sáng tạo thế giới gây thương tích làm hại."

Oh Ri On quay đầu nhìn một chút Oh Ri-jin, nhìn ánh mắt nàng trong lóe lên chăm chú, đen thui con ngươi ở chỗ sâu trong hình như có vật gì vậy được xúc gật mình, cứ như vậy lặng lẽ nhìn Oh Ri-jin.

Tốt, nhãn thần không sai.

Kim Jin Wan cầm nắm tay, hai mắt chăm chú nhìn tiểu TV, khi hấn cách đó không xa Kim Hayeon, Kim Hee-jung cùng với người khác cũng giống như vậy.

Nhưng mà đột nhiên, Oh Ri On giật giật, hai mắt vẫn như cũ chăm chú nhìn Oh Ri-jin, thế nhưng, đầu dĩ nhiên chậm rãi hướng nàng xít tới!

Thấy cái này biến cố, bên ngoài sân không ít người đều mở to hai mắt, trong đó bao gồm Kim Jin Wan, Kim Dae Jin, Jin Soo Won, Kim Hee-jung đám người, ngay cả Kim Hayeon cũng giống vậy.

Kim Hayeon mở to hai mắt nguyên nhân là bởi vì, chiếu nàng từ nhỏ xem ti vi kịch kinh nghiệm đến xem, phát hiện ở cái tình huống này nếu như đón phát triển tiếp, như vậy nội dung vở kịch không phải là. . .

OMO! Không thể nào! OPPA thể nào không cùng ta nói!

Mà Kim Jin Wan đám người mở to hai mắt nguyên nhân lại là bởi vì, Han Woo vừa bắt án kịch bản đến!

"Nhìn tiếp."

Jin Soo Won tay của nhẹ nhàng đặt tại Kim Jin Wan trên vai, mắt chăm chú nhìn tiểu TV màn hình, trong ánh mắt tựa hồ ẩn chứa cái gì đặc biệt ý tứ hàm xúc.

Kim Jin Wan ngẩng đầu nhìn liếc mắt về mặt chuyên chú nhìn màn ảnh Jin Soo Won, suy nghĩ một chút, gật đầu, đón dùng một loại hiệu kỳ giữa mang theo một chút mong đợi ánh mắt tiếp tục xem trong màn ảnh biểu hiện Han Woo.

Lần này, ngươi có thể hay không vừa cho ta giờ kinh hi đây?

"Ngươi. . . Ngươi muốn làm gì?"

Nhìn Oh Ri On dĩ nhiên đột nhiên thì bu lại, Oh Ri-jin đầu tiên là ngăn người, ngay sau đó có chút khăn trương sau này rút một cái, mắt gấp rút trát liễu trát, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) con mắt chăm chú nhìn chăm chăm cách đó không xa chính đang không ngừng hướng bên này lại gần Oh Ri On.

Chẳng quá Oh Ri On hình như là không nghe được Oh Ri-jin lời của như nhau, trầm mặc kể tục đến gần, đôi vẫn như cũ trực câu câu nhìn chăm chăm Oh Ri-jin.

Lúc này, hần nguyên bản đen nhánh con người tựa hồ trở nên phá lệ thâm thúy, thật giống như một cái đầm ở dưới ánh trăng thủy quang lân lân nước ao như nhau, ánh mắt cứ như vậy chăm chú thất ở Oh Ri-jin trên mặt của, Oh Ri-jin thậm chí có thể từ trong mắt của hần trong, thấy mình ảnh ngược, phẳng phát, vào giờ khắc này, trong mắt của hần chỉ có thể nhìn thấy rặng.

Bên ngoài sân, không chỉ có là đang sức diễn Oh Ri-jin Hwang Jung Eun, ở tiểu trước ti vi tất cả mọi người từ một người trong đó trên màn ảnh thấy được Han Woo gương mặt đặc tả, cũng nhìn thấy hần lúc này cái loại này nhân thần.

Không biết rốt cuộc là nguyên nhân gì, kim lòng không động, đại gia cũng đồng dạng vì nhìn không thấu là thâm tình hay hoặc là cái gì khác ánh mắt của sở mơ hồ dẫn động tới tâm thần.

Tất cả mọi người hơi hơi bình trứ hô hấp, nhìn Han Woo đầu cứ như vậy dần dần, dần dần đến gần Hwang Jung Eun, nhìn hần tựa hồ gần sẽ hôn lên đôi môi, tâm đều không tự chủ được nói lên.

Thế nhưng chẳng biết tại sao, mọi người ngược hình như đều quên muốn ngăn cản, thậm chí đáy lòng ở chỗ sâu trong cũng không có sinh ra qua loại ý niệm này, cứ như vậy ngơ ngác nhìn sự tình kể tục phát triển.

Tựa hồ, vào giờ khắc này, tất cả mọi người coi hần là thành Oh Ri On, mà trước mặt hần đang ngồi, là muội muội của hần, cũng là hần từ nhỏ đến lớn tình cảm chân thành, Oh Ri-jin.

Nếu quả như thật đích thân lên đi, có thể hay không rất tốt đây?

Jin Soo Won xuất thần địa nhìn màn ảnh, dưới bàn tay ý thức lặng lẽ rất nhanh.

Nhưng mà, Han Woo hành động kể tiếp lần thứ hai ngoài dự liệu của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: 《 Kill Me, Heal Me 》(5)

Han Woo, bắt, Oh Ri On dừng lại, thì đột nhiên như vậy dừng ở ly Oh Ri-jin khoảng chừng không đến một đoạn ngón út dài ngắn vị trí.

Khi hần lúc ngừng lại, Oh Ri-jin thậm chí còn mở to hai mắt, ánh mắt có chút thất thần, tựa hồ vẫn còn vì Oh Ri On vừa cái loại này nhân thần chấn nhiếp trạng thái, thẳng đến Oh Ri On trong mũi nhẹ nhàng phun ra nhiệt khí nhào tới trên mặt hần khi, nàng mới mạnh nháy mắt, cuối cùng là phục hồi tinh thần lại.

"Ngươi. . . Ngươi rốt cuộc muốn làm gì?"

Lúc này đây mở miệng, Oh Ri-jin thanh âm của rõ ràng nhỏ rất nhiều, thậm chí có ta nhẹ nhàng run, nàng khăn trương nhìn mình trước mắt giống như là thoáng cái thay đổi cả nhân vậy ca ca.

"Khán ánh mắt của ngươi."

Oh Ri On cuối cùng mở miệng, khoe miệng của hắn nhẹ nhàng chậm chạp trên mặt đất giờ lên, như đột nhiên từ bình tĩnh trên mặt hồ nhộn nhạo lên một vòng rung động như nhau.

"Mất?" Oh Ri-jin nhìn Oh Ri On đáng tươi cười, ngăn người, đón nghi ngờ hỏi.

"Ừ, ta đang nhìn tự ta."

Oh Ri On cười giờ ngón tay lên ngón tay Oh Ri-jin ánh mắt của.

Oh Ri-jin giật giật hai mắt, sau đó vẫn còn có chút nghi ngờ hỏi: "Người ở đây khán mình ảnh ngược?"

"Bất, ta đang nhìn tự ta." Oh Ri On lắc đầu, "Ta đang nhìn, ở trong mắt người ta, rốt cuộc là chân thật? Còn là giả tạo?"

Oh Ri-jin ngăn ra.

Nhìn Oh Ri-jin trên mặt biểu tình, Oh Ri On nụ cười trên mặt càng nồng nặc, trong miệng phảng phất là ở nhẹ giọng nói hết cái gì địa nói rằng: "Ri Jin aaa, chúng ta mỗi người trên thế giới này đều có rất nhiều mặt, bất đồng tình huống, sẽ có bất đồng một mặt. Tỷ như người OPPA ta, ở trong mắt người ta chính là người OPPA Oh Ri On, là một cái người chân thật, mà làm Omega ta đây, giống như là một cái để che giấu tung tích mà hư cấu đi ra ngoài nhân, thế nhưng. . ."

Nói được phân nửa, Oh Ri On một bả bả Oh Ri-jin ôm chăm đến, đem hai người đầu nhẹ nhẹ dựa chung một chỗ, tay kia vươn đến bi hoa nói rằng: "Bả 'Oh Ri On', còn có 'Omega', bọn họ tổ đồng lại, ta, mới thật sự là ta a. Không phân rõ hiện thực còn là hư huyền. Nhân sinh a, giống như là bút máy như nhau, không thể tổng dùng một mặt đi viết, bằng không thì đầu bút nhất định sẽ độn, chỉ có biết dùng nhiều mặt, đầu bút mới không dễ dàng độn."

Oh Ri-jin lẳng lẳng nhìn Oh Ri On bi hoa tay của chương, đón quay đầu nhìn một chút hắn ở dưới bầu trời đêm hình như có vẻ dị thường lóe sáng con người, nháy mắt một cái nói rằng: "Cho nên nói đây?"

"Cho nên nói. . . Người nghĩ ta lại thù cái tên gọi 'Ngô huy' thế nào, không sai đi? Thật đẹp trai đi?"

Oh Ri On trên mặt vừa hoàn rất sâu trầm biểu tình đột nhiên biến đổi, bả làm ra một bộ rất vẻ mặt nghiêm túc nhìn Oh Ri-jin.

"Nga —— "

Oh Ri-jin trên mặt lộ ra bùng tỉnh đại ngộ hình dạng.

Mặt tươi cười địa nhìn Oh Ri On.

"Ha hả. . . Ha hả. . ."

Oh Ri On nhìn Oh Ri-jin cười rộ lên, cũng có chút bất minh cho nên theo cười rộ lên.

"Trao đổi kết thúc!"

Mạnh, Oh Ri-jin biến sắc, như đinh đóng cột địa nói rằng: "Ta đúng là điên! Loại người như người làm sao có thể được xúc phạm tới! Chính là cái nặng hơn nhân cách đi!"

Nói xong, Oh Ri-jin sẽ đứng lên, kết quả Oh Ri On một bả càng làm nằng kéo xuống.

"Sở dĩ, cho nên nói."

Oh Ri On hai tay đề xuống Oh Ri-jin đầu vai, khoe miệng mỉm cười địa nhẹ giọng nói rằng: "Không cần lo lắng, người OPPA ta đây, chút chuyện này vẫn có thể làm tốt. Đi qua bả ta chia lìa thành rất nhiều người, mới có thể qua một cái càng thêm vui sướng thoải mái nhân sinh a."

. . .

"Hỗn tiểu tử!"

Bên ngoài sân, Kim Jin Wan nhìn trên màn ảnh rốt cục trở lại quỹ đạo Han Woo hai người, thấp giọng cười mắng nhất cú.

"Người nghĩ thế nào?" Kim Dae Jin mắt thấy tiểu TV, đón hết lần này tới lần khác đầu đối với đứng ở bên cạnh hắn Jin Soo Won hỏi.

"Không đúng hắn đúng."

Jin Soo Won khoanh tay, mắt chăm chú nhìn màn ảnh, trong miệng như là nói mớ như nhau trả lời nhất cú.

"Hắn?" Kim Dae Jin nhủ mảy sao, "Han Woo sao?"

Jin Soo Won quay đầu nhìn một chút hắn, cười cười, nhưng không có lên tiếng, đón vừa quay đầu nhìn trên màn ảnh và nằng kịch bản thượng tựa hồ có

điểm bắt đồng Oh Ri On.

"CUT! Ok, nghỉ ngơi một chút."

Theo Kim Jin Wan tay phải vung xuống, toàn trường nhân đều từ vừa cái loại này hơi hơi căng thẳng trong trạng thái chậm lại.

"Đạo diễn!"

Dừng lại cơ, Hwang Jung Eum thì "Nổi giận đừng đừng" địa chạy như bay đến Kim Jin Wan trước mặt tổ khổ.

Han Woo cùng ở sau lưng nàng, mang trên mặt dờ khóc dờ cười biểu tình nhìn nàng.

"Han Woo tiểu tử kia hơi quá đáng!"

Hwang Jung Eum đứng ở Kim Jin Wan trước mặt, giống như tức giận nói rằng: "Hắn cư nhiên vừa bắt án kịch bản đến!"

"Cho nên nói, " Kim Jin Wan vẻ mặt nghiêm túc nhìn nàng, "Đây đối với ngươi có ảnh hưởng gì sao?"

"Đương nhiên là có!"

Hwang Jung Eum tròn to hai mắt, tức giận một ngón tay ở sau lưng nàng biểu tình đột nhiên trở nên rất vô tội Han Woo, "Ta thiếu chút nữa không giống từ! Ngài biết cái này có bao nhiêu nghiêm trọng không? ! Ta là ai? Hwang Jung Eum a, ta. . . Phốc, Ha Ha. . ."

Lời còn chưa nói hết, Hwang Jung Eum nhìn vẻ mặt vô tội Han Woo còn có biểu tình nghiêm túc Kim Jin Wan, bản thân không nhìn được trước bùm mặt bật cười.

Thấy nữ nhân vật chính cuối cùng là diễn không nổi nữa, người ở chỗ này đều cười to, chính là Kim Hayeon không hiểu được.

"Phiên tràng diễn viên bắt án kịch bản đến cũng không phải cái gì kỳ sự, học được ứng đối loại tình huống này cũng là một cái diễn viên chuẩn bị công khóa, Jung Eum đang nói đùa đây."

Thấy Kim Hayeon có chút mờ mịt nháy mắt, Kim Hee-jung ở che miệng cười khẽ hơn cho nàng giải thích nhất cú. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com))

Kim Hayeon quay đầu trát trát nhân tình nhìn Kim Hee-jung, tò mò hỏi: "OPPA mới vừa rồi không có án kịch bản tới sao?"

"Ừ."

Kim Hee-jung gật đầu, nhìn cách đó không xa Kim Jin Wan đám người.

"Như vậy đoạn có đúng hay không phải lần nữa đến a?"

"Không biết, khán đạo diễn và biên kịch ý tứ."

"Nga. . ."

Kim Hayeon như có điều suy nghĩ gật đầu, đón kế tục nhìn về phía đứng ở đó biên Han Woo mấy người.

"Lại nói tiếp, Jung Eum tỷ vừa ứng đối thực sự là lợi hại a."

Nói giỡn một tý, Han Woo nghiêm nghị tán thưởng Hwang Jung Eum nhất cú.

"Hừ!" Hwang Jung Eum bắt tiết nhất cổ địa ngăn đầu, "Ngươi bây giờ mới biết sao? Còn không mau mời khách?"

Nghe được Hwang Jung Eum những lời này sau, mọi người liền thấy Han Woo đảo hít một hơi, cúi đầu, trên mặt lộ ra do dự biểu tình, thần tình một trận giây dựa, sau cùng hấn ngẩng đầu nhìn Hwang Jung Eum liếc mắt, cắn răng một cái, trên mặt lộ ra hùng hồn hy sinh biểu tình, đối với Hwang Jung Eum chậm rãi vuron một ngón tay.

Hwang Jung Eum sừng sốt, hỏi: "Có ý tứ?"

Han Woo nhắm hai mắt lại, thần tình rất là lừng lẫy địa hồi đáp: "Một chén Naengmyeon!"

". . ."

"Phốc!"

"Ha ha ha. . ."

Tất cả mọi người tại chỗ ở nhất tề sùng sốt ba giây sau, tất cả đều cười vắng.

"Nha!"

Hwang Jung Eum một tiếng "Phẫn nộ" tiếng kêu, đón liền hướng sớm đã thành chạy xa Han Woo đuổi theo.

"Ha ha ha. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Han Woo Oh Ri On

"Nha! Han Woo! Có bản lĩnh tiểu tử ngươi đừng chạy!"

"Ai ~ có bản lĩnh ngươi đừng truy a!"

"Ha ha ha..."

Kịch tổ mọi người thấy Han Woo hai người ở trong bóng đêm truy đuổi phó hình dạng, nhìn không được đều nở nụ cười, chỉ bắt quá ở nụ cười kia giữa cũng đều mang cho giờ vô cùng kinh ngạc.

Bởi vì Han Woo mặc dù đang kịch giữa sức diễn chính là tính cách rất rộng rãi Oh Ri On, nhưng hẳn bình thường ở kịch tổ lý chưa từng có lái qua vui đùa, càng không có đối với yêu mến khai hẳn đùa giỡn Hwang Jung Eum phản kích qua, đây là lần đầu tiên.

Kim Jin Wan cười nhìn phía xa truy đuổi hai người, nhìn cười nhạt được Hwang Jung Eum truy đuổi Han Woo, trong ánh mắt trào xảy ra chút vui mừng thần tình.

Rốt cục, ở đuổi một phút đồng hồ không có kết quả sau, Hwang Jung Eum quả đoán địa ngừng lại, "Hung hăng" trừng một tý trốn ở cách đó không xa Han Woo, đón đi trở về Kim Jin Wan chờ bên người thân.

"Đạo diễn, vừa đoạn có thể sử dụng sao? Ta nhưng là phi thường khổ cực địa đang giúp Han Woo hỗn tiểu tử."

Kim Jin Wan trầm ngâm một chút, quay đầu nhìn một chút Jin Soo Won.

"Nhìn nữa một lần." Jin Soo Won suy nghĩ một chút nói rằng.

"Tốt, " Kim Jin Wan gật đầu, "Nhìn nữa một lần."

Đón, tất cả mọi người lần thứ hai đứng ở tiểu trước ti vi tình thanh nhìn, bao quát Han Woo cũng đã trở về.

Hwang Jung Eum thấy Han Woo đi về tới, thị uy dường như trừng hẳn liếc mắt, đón thấy Han Woo trên mặt đối với mình lộ ra nhàn nhạt đáng tươi cười, bản thân cũng không nhìn cười được một tý, tức giận bạch liễu tha nhất nhân.

Trên màn ảnh, vừa Han Woo hai người biểu diễn các độ lớn của góc lần thứ hai truyền phóng ra.

Mọi người yên lặng địa nhìn, thẳng đến Han Woo trước nhìn Hwang Jung Eum cái loại này nhàn thần xuất hiện lần nữa thời gian, có mặt không ít người trên mặt thần tình đều có ta biến hóa.

Kim Jin Wan híp hai mắt, ngón tay vô ý thức nhẹ nhàng gõ cái ghế tay vịn, trên mặt nói không rõ sở là biểu tình gì.

Jin Soo Won khoanh tay, nhẹ khẽ cắn môi dưới, hai mắt chăm chú nhìn Han Woo gương mặt đặc tả khối kia màn hình, ánh mắt từ hai mắt của hẳn phóng lớn đến cả khuôn mặt, lại từ cả khuôn mặt biểu tình thần thái tập trung đường nhìn nhìn hẳn thâm thúy hai mắt.

Mà Kim Hayeon còn lại là hai mắt có chút tinh chỗ sáng nhìn trên màn ảnh Han Woo, mắt trát cũng không trát một tý, lóe sáng mâu quang sẫm trứ một loại làm như sùng bái thần tình.

Về phần Hwang Jung Eum, đồng dạng là xuất thần địa nhìn trên màn ảnh Han Woo, ánh mắt có chút mê ly.

Tuy rằng vừa biểu diễn thời gian đã gần gũi thăm một lần, nhưng nàng tình huống lúc đó và tròng người bên ngoài nhưng thật ra là không sai biệt lắm, khi đó đầu óc của nàng đã có giờ chóng mặt.

Nghĩ vậy, Hwang Jung Eum không khỏi quay đầu nhìn về phía bên người Han Woo.

Nàng vừa nói mời khách đương nhiên là đùa giỡn, trên thực tế, ở Han Woo bà bà vai nàng ôm lấy thời gian, nàng cả người đã triệt để hôn mê,

Nàng cũng nói không rõ sở mình làm khi rốt cuộc bị vây cái gì trạng thái, chính là đầu óc trống rỗng, bên tai chỉ có thể nghe được bản thân rõ ràng tiếng tim đập, nếu như không phải là Han Woo đang nói từ trong quá trình thoáng nhéo nhéo bà vai của nàng, sợ rằng khi đó Kim Jin Wan sẽ hăm "CUT".

"Làm sao vậy?"

Hình như cảm nhận được Hwang Jung Eum ánh mắt, Han Woo xoay đầu lại kỳ quái nhìn nàng một cái.

"Chờ một chút, người chuyển tới đây một chút."

Hwang Jung Eum vươn tay, bà Han Woo thân thể lộn lại, sau đó về mặt thành thật nhìn hấn.

"Làm sao vậy? Ta có cái gì không đúng sao?"

Thấy Hwang Jung Eum như vậy trực câu câu nhìn mình chăm chăm, Han Woo cúi đầu nhìn một chút bản thân, sau đó ngẩng đầu có chút nghi ngờ hỏi một câu.

"Ai ~ "

Hwang Jung Eum nhìn Han Woo, về mặt khó hiểu địa nói rằng: "Như vậy một đôi mê hoặc nữ nhân mắt là thế nào mọc ra?"

"A?"

Han Woo nghe vậy kinh ngạc.

"Tiểu tử này trời sinh chính là mê hoặc nữ nhân."

Lúc này, Jin Soo Won thanh âm của đột nhiên từ một bên truyền đến.

Han Woo hai người quay đầu nhìn lại, phát hiện tiểu trên màn ảnh truyền hình đã diễn đến kịch bản bình thường hí phần.

Jin Soo Won đối với Kim Jin Wan gật đầu, nói rằng: "Hay dùng cái này. Mặt khác, Han Woo người đi theo ta một tý."

Câu nói kế tiếp hiển nhiên là đối với Han Woo nói.

Han Woo nghe vậy sững sốt, đón hình như nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra thoải mái biểu tình, theo Jin Soo Won đi qua một bên.

"Soo Won tý, người nghĩ thế nào?"

Vừa đi đến một bên, Han Woo thì mở miệng hỏi.

"Không sai."

Jin Soo Won gật đầu, sau đó nhìn Han Woo, bỗng nhiên từ trong miệng thở phào một hơi, "Cảm giác được rồi, bắt quá chúng ta còn muốn thưởng thử một chút."

"Ừ."

Han Woo nhìn biểu tình có chút kỳ quái Jin Soo Won, khẽ gật đầu một cái.

Kỳ thực, Han Woo trải qua trong khoảng thời gian này sức diễn cùng với hấn thành thạo và Jin Soo Won giao lưu Oh Ri On cái nhân vật này đặc điểm, phát hiện một việc, chính là Jin Soo Won tựa hồ vô cùng bắt được Oh Ri On trên chọc thú một mặt.

Bởi vì dĩ Oh Ri On khi còn bé đôi đôi Oh Ri-jin biểu hiện ra tính cách đặc điểm mà nói, cho dù là hấn sau khi lớn lên thực sự dự định làm gia nhân "Thù hộ thiên sứ", tính cách cũng không lý tới tùy có lớn như vậy chuyển biến, Oh Ri On tại nguyên bản kịch bản giữa trên chọc thú tình tiết trong rất ít thậm chí còn không có thể hiện ra hấn thực tế tính cách cái loại này vết tích.

Nói trắng ra là, chính là Jin Soo Won tựa hồ vô cùng muốn bày ra Oh Ri On cái nhân vật này khôi hài một mặt, mà có điểm dùng sức quá mạnh.

Mà điểm này phát hiện ở Han Woo lần trước quay chụp lúc kết thúc, hấn tìm Jin Soo Won đã nói.

Đối với Han Woo cái này hoàn toàn là biên kịch người ngoài nghề cái nhìn, Jin Soo Won cũng không có trước tiên phủ quyết, dù sao Han Woo là Oh Ri On diễn viên, hẳn mới có thể hội chú ý tới biên kịch không có chú ý tới một ít chi tiết, sở dĩ Jin Soo Won quyết định đón xem hẳn dự định thể nào diễn xuất một loại khác Oh Ri On cảm giác.

Han Woo vừa đoạn biểu diễn kỳ thực ngoại trừ lúc đó hẳn nhìn Hwang Jung Eum biểu diễn đi ra ngoài cái loại này nhân thần ở ngoài, kỳ thực cũng không có gì rất xuất sắc nơi ấy, tuy rằng cải biến, nhưng phía sau còn là về tới thì ra là nội dung vở kịch thượng.

Thế nhưng, không biết vì sao, kinh qua hẳn như vậy thay đổi, Jin Soo Won phát hiện Oh Ri On trên chộc thú cảm giác quả thực giảm ít một chút, nhưng cũng sẽ không nhiều lắm, hơn nữa để cho hẳn tri tính một mặt càng xông, cảm giác đến tựa hồ thực sự so với trước Jin Soo Won bản thân viết tình tiết phải thông thuận một ít.

Cái này và Jin Soo Won trước đây tư tưởng đích thực không giống với, nàng luôn là mong muốn Oh Ri On có thể càng hoàn mỹ một điểm, vô luận hẳn cho thấy đâu một mặt, bọn ta hy vọng có thể bày ra đến mức tận cùng, thế nhưng Han Woo lời của cùng với biểu diễn thật giống như gõ đầu của nàng một tý, để cho nàng thoáng cái ý thức được, hay là, mình quả thật cảm.

Jin Soo Won cúi đầu, trong mắt ánh mắt hơi hơi lóe ra, không biết đang suy tư điều gì, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) đón, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn Han Woo liếc mắt, nhìn hẳn trong bóng đêm hơi hơi phản ánh tia sáng hai tròng mắt, vừa vẫn thần tình không chừng trên mặt cuối cùng là xuất hiện đáng tươi cười, "Han Woo."

"Ừ?"

Han Woo nhìn về phía Jin Soo Won.

"Oh Ri On."

Jin Soo Won vừa cười kêu nhất cú.

Han Woo sững sốt, chợt cũng không khỏi địa cười cười, nhẹ nhàng mà trả lời nhất cú.

"Ừ."

...

"Hayeon, cơm tối ăn xong rồi?"

Đang cùng Jin Soo Won vừa nói chuyện một ít hữu quan Oh Ri On cái nhân vật này đáp nặn sau, Han Woo thì đi về tới tìm được rồi chính bụng cả mền an tĩnh ăn cơm Kim Hayeon.

"Ừ."

Kim Hayeon gật đầu, vừa cười vừa nói: "Mùi vị không tệ, chính là so với OPPA làm món ăn soa thật nhiều."

Han Woo nghe vậy nhìn nàng một cái, cười cười, đón cúi đầu nhìn cuộc kế tiếp kịch bản.

"OPPA."

"Chuyện gì?"

"Vừa biểu diễn zzang!"

Han Woo ngẩng đầu, nhìn Kim Hayeon về mặt nụ cười sáng lạn, đối với mình dựng thẳng lên hai người ngón tay cái, khoe miệng kim lòng không đợi giờ lên, đưa tay sờ sờ đầu của nàng, nhưng không nói gì.

Han Woo cuối cùng là tìm được rồi Taeyeon và Hayeon chỗ bắt đồng, cùng Taeyeon so sánh với, Hayeon tựa hồ rất hưởng thụ Han Woo tìm ra manh mối, trên mặt tràn đầy đáng tươi cười, hai mắt vụt sáng lên nhìn Han Woo, trong ánh mắt, tràn đầy một loại nồng nặc ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Người là thứ ba cá

Nhất 2 nguyệt 2 2 ngày.

"Thùng thùng."

Han Woo đứng ở bục giảng bên cạnh, ở trên bục giảng chỉnh sửa lại một chút sách giáo khoa, đón liền chuẩn bị ly khai.

"Lão sư."

Một tiếng rất thanh âm thanh thúy, cũng dùng Hán ngữ nói.

Han Woo dừng bước, quay đầu nhìn về phía mắt cong cong, rõ ràng cho thấy cười nhìn Han Woo Han Kaem Sae.

"Lão sư, ngài thích uống trà sao? Trường học phụ cận mới mở một nhà Trung Hoa Trung Quốc quán trà..."

"Không cần."

Han Woo đồng dạng dùng Hán ngữ nhàn nhạt trả lời một câu, đón thì cất bước muốn chạy.

"Lão sư ~ "

Han Kaem Sae giang hai cánh tay, cư nhiên lấy dũng khí chắn Han Woo trước mặt, một đôi đôi mắt sáng còn có chút khiếp khiếp nhưng đồng dạng rất quật cường nhìn thẳng Han Woo đen kịt hai tròng mắt.

"Thì thế nào?"

Han Woo nhìn thoáng qua che ở trước người mình thiếu nữ, trong mắt ở chỗ sâu trong lóe lên một tia vui mừng, nhưng trên mặt biểu tình vẫn như cũ rất đậm mực.

"Lão sư... Lão sư người có đứng hay không ở ả núp ta?" Han Kaem Sae do do dự dự mà hỏi thăm.

"Vì sao nói như vậy?"

"Nhân... Bởi vì..."

Đang nói chuyện, Han Kaem Sae đột nhiên sắc mặt đổi đổi, trực tiếp tiến lên kéo kéo Han Woo ống tay áo, tựa hồ muốn đem hắn kéo đi ra bên ngoài.

"Làm sao vậy?"

Han Woo vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhăn lại.

Han Kaem Sae lắc đầu, cũng không nói nói, thân thể hướng Han Woo trước người rút một cái, sau đó dùng một đôi đôi mắt sáng nhìn một chút Han Woo phía sau, đón vừa kéo kéo Han Woo tay áo.

Han Woo thấy Han Kaem Sae động tác, ngăn người, nhìn lại, kết quả vừa sững sờ.

Nguyên lai ở Han Woo và Han Kaem Sae phía sau chẳng biết lúc nào dĩ nhiên đã tụ tập một đồng học sinh, bọn họ mở to mắt nhìn Han Woo và Han Kaem Sae hai người, ở Han Woo quay đầu đi thời gian hoàn thấy không ít người chính nghĩ biện pháp hướng bên này góp, hình như muốn nghe một chút Han Woo hai người đến tốt cùng đang nói cái gì.

Mà ở những học sinh này giữa cũng không thiếu nữ sinh, các nàng nhưng thật ra không có bao nhiêu người nghĩ tiến đến phía trước, bắt quá chỉ là rất nhiều người đều dùng một loại tựa hồ không tính là hữu thiện ánh mắt nhìn trốn ở Han Woo trước người Han Kaem Sae.

Đương những học sinh này thấy Han Woo lộn lại thời gian bất người oanh nhiên nhĩ tán, không ít người đều phản ứng thần tốc địa làm bộ trừng trị khởi túi sách, nói chuyện phiếm và vân vân.

Han Woo nhìn thấy loại tình huống này sau, lập tức suy nghĩ mình bạch Han Kaem Sae tại sao phải như vậy, quay đầu trở lại đi, cúi đầu nhìn một chút vừa cúi đầu, hình như biến trở về trước đây như vậy Han Kaem Sae, suy nghĩ một chút, đột nhiên vươn tay bắt được Han Kaem Sae dắt ống tay áo của hắn cái tay kia tay của cổ tay.

Han Kaem Sae lập tức nếu có điều cảm tình địa ngừng đầu lên, sau đó nàng liền thấy Han Woo cầm lấy tay mình cổ tay tay của, tựa hồ lúc này mới ý thức được Han Woo làm món chuyện gì, con người thoáng cái trợn to, trên mặt biểu tình bởi vì khẩu trang che thấy không rõ lắm,

Nhưng tựa hồ là đã ngây dại.

"OMO! ..."

Lúc này, phía sau học sinh trong cũng không có thiếu mắt sắc nhìn thấy Han Woo động tác, lập tức nhìn không được kinh hô thành tiếng, ngay sau đó vừa vội vàng đem miệng mình che.

Han Woo quay đầu lại nhàn nhạt nhìn bọn họ liếc mắt, sau đó cái gì cũng chưa nói, lôi kéo Han Kaem Sae tay của cổ tay đi ra phòng học.

"Đại phát! !"

"OMG! Nói cho ta biết đây không phải là thật!"

"Ta đã nói, ta trước thấy Hàn lão sư đi tìm Han Kaem Sae. Bọn họ khẳng định đã sớm biết."

"Đây rốt cuộc là quan hệ như thế nào? Sư sinh? Có lẽ... Càng thân mật quan hệ?"

...

Han Woo hai người vừa ly khai phòng học, trong phòng học thì một trận ồ lên, tiếng nghị luận nổi lên bốn phía, dường như sinh viên đối với Vu lão sư bất quá thì không có hứng thú, đặc biệt còn là Han Woo loại này tuổi còn trẻ đẹp trai lão sư, hẳn chỉ cần hơi chút và một cái nữ học sinh tương đối thân cận, chỉ sợ cũng hội truyền ra lời đồn, huống chi hiện tại hẳn lại còn công nhiên lôi kéo một cái nữ học sinh tay của cổ tay rời phòng học!

Đương nhiên, quan nên hai người mình sau khi rời khỏi trong phòng học hội xảy ra chuyện gì, Han Woo cũng lớn tất cả rõ ràng, bất quá hẳn cũng bất tại hồ những thứ này, hẳn hiện tại tương đối đề ý là, Han Kaem Sae trải qua qua một đoạn thời gian, trong lòng nàng tựa hồ còn là có nhiều như vậy niên tích lũy xuống tự tử?

Điểm ấy phát hiện để cho Han Woo ngực có chút cảm xúc, hẳn cũng không biết bản thân đến tột cùng là đối với Han Kaem Sae giận kị bất tranh mà cảm xúc, hay là bởi vì lo lắng người nữ học sinh này mà cảm xúc.

Nếu Han Kaem Sae muốn cùng hẳn đơn độc như thế này, vậy hẳn giống như nàng đơn độc trò chuyện một tý, thuận tiện hẳn cũng muốn hỏi một chút tình huống nàng bây giờ.

Mình đã giúp nàng giải quyết rồi cho tới nay ngực tự ti thống khổ căn nguyên, như vậy nàng có đúng hay không cũng có thể chứng minh cho mình khán, chính cô ta cũng có nỗ lực đang thay đổi?

Han Woo ra lớp sau cũng không có ly khai rất xa, trực tiếp bà Han Kaem Sae kéo đến một cái yên lặng hàng hiển trong.

"Người mới vừa vừa muốn nói gì ở nơi này nói đi."

Đến rồi nơi ấy sau, Han Woo thì buông ra Han Kaem Sae tay của cổ tay, sau đó dùng một loại không tự chủ mang cho giờ lãnh ý thanh âm nói rằng.

Han Kaem Sae nghe được Han Woo lời của, sáng rỡ con ngươi nhìn hẳn một cái, trọng điểm nhìn một chút hẳn vừa cầm lấy tay phải của mình, sau đó nháy mắt một cái, tựa hồ hiểu được cái gì, đột nhiên giọng nói trở nên tương đương thoải mái mà nói rằng: "Lão sư là đã cho ta ngực còn có phức cảm tự ti sao?"

Han Woo ngẩn ra, ngay sau đó mắt hơi hơi nheo lại, có chút ngây người địa nhìn Han Kaem Sae, nhưng không có lên tiếng.

"Không có, tâm lý của ta đã không có sợ hãi."

Han Kaem Sae hơi hơi ngẩng đầu, một đôi đôi mắt sáng thật chắc và Han Woo nhìn nhau, giọng nói đỉnh nhẹ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thể nhưng trong giọng nói tựa hồ mang theo một loại như đỉnh chém sắt cảm giác.

Han Woo lặng lẽ nhìn nàng, vẫn là không có nói. Nói dựa vào miệng nói, không thể chứng minh cái gì.

Thấy Han Woo vẫn là trầm mặc không nói, đứng ở Han Woo đối diện Han Kaem Sae tựa hồ là độc đã hiểu ánh mắt của hẳn, nàng nháy mắt một cái, làm ra một cái để cho Han Woo có chút kinh ngạc cử động.

"Ca."

Đây là lần thứ hai Han Kaem Sae ở Han Woo trước mặt tháo xuống của nàng khẩu trang.

Han Woo ánh mắt khẽ nhúc nhích, nhìn một chút trang trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn thực sự phai nhạt rất nhiều khối kia hồng ban, nhãn thần ở chỗ sâu trong lóe lên một tia an ủi thần tình, chẳng quá đón hẳn vừa nhìn về phía Han Kaem Sae, tựa hồ không biết rõ nàng thử cử ý đồ.

Han Kaem Sae hình như vừa độc đã hiểu Han Woo ánh mắt của, nàng giơ ngón tay lên ngón tay trên mặt hồng ban, trên mặt đột nhiên lộ ra một cái cũng không tốt khán nhưng vừa tựa hồ lộ ra một loại tuyệt mỹ đáng tươi cười, nói rằng: "Từ nhỏ đến lớn, ta chỉ ở ba nam nhân trước mặt tháo xuống qua cái miệng này tráo."

Han Woo nghe vậy ngẩn người, nhẹ nhàng nhún chân mày lại tựa hồ muốn mở miệng, nhưng lại được Han Kaem Sae lời kế tiếp chặn đi trở về.

"Hiệu trưởng bọn họ không tính là, bọn họ nhìn là ảnh chụp."

Han Kaem Sae nhìn Han Woo, nụ cười trên mặt ngoài ý liệu rất xán lạn, "Ba nam nhân, một là ba ba ta, một là ngoại công ta, ta vẫn cho là người thứ ba sẽ là tương lai ta trọng phụ, nếu như ta có thể có trọng phụ lời của. Trước đây, ta vẫn cho là nếu quả như thật sẽ có thứ ba nam nhân xuất hiện, hay là ta u ám sinh hoạt gặp phải một tia quang thái cũng không nhất định."

Han Woo mâu quang run rẩy, nhìn Han Kaem Sae trên mặt nụ cười sáng lạn, trương liễu trương chủ, tạm thời lại không biết bản thân nên nói những gì.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Từ nay về sau ta cho người dừng cảm

"Nhưng là muốn là nghĩ như vậy, nhưng ta biết, vậy hẳn là sẽ chỉ là tự ta một cái không có khả năng thực hiện huyền tưởng, ừ, một cái rất xa xỉ, rất vô căn cứ huyền tưởng, nhưng mà, ta không nghĩ tới người kia dĩ nhiên thực sự xuất hiện, hẳn thực sự..."

Han Kaem Sae mím môi sừng cười nhìn Han Woo, nhìn ánh mắt của hắn, nhìn mũi hắn, môi, nhìn hắn hết thấy tất cả, đón, sáng rõ trong tròng mắt đột nhiên đang lúc dày khời một tầng mông lung mà xinh đẹp hơi nước, "Hắn thực sự xuất hiện, sau đó, hẳn bắt là cho ta một luồng trò chuyện đi an ủi sáng, mà là... Cho ta khép bắt đầu bầu trời! Sở dĩ... Sở dĩ..."

Han Kaem Sae nói được cái này, thanh âm đã trương đương nghẹn ngào, nàng nghễnh đầu dừng cảm và Han Woo nhìn nhau, trong con ngươi về điểm này giờ lóe sáng lệ quang để cho Han Woo tâm không khỏi run lên bần bật, sau đó nàng vừa cười, nàng cười nhìn Han Woo, trong miệng nhẹ nhàng bà chưa xong nói cho hết lời: "Sở dĩ... Nếu như người kia muốn ta dừng cảm, ta, từ nay về sau không sợ hãi chút nào!"

Han Woo hai mắt vô ý thức trợn to, có chút ngây người địa nhìn ở trước mặt mình lúc này có vẻ là như vậy xinh đẹp Han Kaem Sae, nhìn trên mặt hắn đối với mình xán lạn đáng tươi cười, trước vẫn buộc bản thân đối với nàng lạnh như băng tâm không tự chủ được, vào giờ khắc này tựa hồ... Hòa tan...

"Lúc nào?"

Đột nhiên, Han Woo lên tiếng.

"A?"

Han Kaem Sae sừng sốt một chút, nụ cười trên mặt vô ý thức thoáng thu lại, một giọt vẫn là không có nhìn xuống giọt nước mắt đọng ở lông mi thượng, cho dù là trên mặt hồng ban như trước, nhưng cư nhiên nhưng có một loại xinh đẹp đáng điệu thơ ngây.

"A."

Han Kaem Sae vừa sừng sốt, bởi vì... Bởi vì nàng cư nhiên thấy Han Woo đối với nàng nhẹ khẽ cười một cái!

Han Woo nhìn mình trước mặt cái này kiên cường cô nương, khoe miệng mang theo mỉm cười nhàn nhạt, trong ánh mắt đầu tiên là hiện lên một cái rất ánh mắt phức tạp, chẳng quá sau cùng, còn là hóa thành ôn hòa, hắn nhẹ giọng hướng Han Kaem Sae hỏi: "Làm khách, lúc nào?"

Han Kaem Sae ngờ ngác nhìn Han Woo, hình như hoàn toàn không có nghe được thanh âm của hắn như nhau.

Han Woo buồn cười nhìn một chút mờ to hai mắt nhìn mình thiếu nữ, chẳng lẽ mình nỡ nụ cười thực sự như vậy bất khả tư nghị sao? Không khỏi để sát vào nàng vài bước gia tăng âm lượng địa lại nói một lần: "Ông ngoại ngươi bà ngoại mời ta lúc nào đi làm khách?"

"A? Nga nga."

Han Kaem Sae lúc này mới mạnh nháy mắt một cái, tựa hồ rốt cục phục hồi tinh thần lại, nàng có chút ngây người địa nhìn ở trước mặt nàng cười nhạt một tiếng Han Woo liếc mắt, đôi mắt sáng giữa hoặc mắt tuôn ra khó có thể hình dung vui sướng, nhưng rất nhanh được chính cô ta che giấu đi, đón nàng hít thở sâu một tý, mỉm cười trả lời Han Woo đạo: "Lúc nào đều có thể. Ngoại công ta bà ngoại nói, ngài lúc nào có thời gian đều có thể đến."

Lời tuy nói như vậy, nhưng trong giọng nói phân mờ hồ kinh hi và nhảy nhót làm thế nào cũng không giấu được.

"Tốt, " Han Woo gật đầu, "Điện thoại của người lưu một cái cho ta, trong vòng 3 ngày ta cho một mình người chính xác thời gian."

"Nga nga."

Han Kaem Sae khuôn mặt trong nháy mắt lộ ra nhất cá về mặt vui mừng, vội vã lấy điện thoại cầm tay ra cho Han Woo.

Han Woo nhận lấy, cúi đầu thâm nhập điện thoại di động của mình dãy số.

Han Kaem Sae đứng ở một bên mắt tinh chỗ sáng nhìn Han Woo, khóe miệng nhin không được kiêu kiêu, một loại nhàn nhạt nhưng xóa sạch không đi vui sướng dần dần ở trên mặt hần lan tràn ra, chỉ bất quá đột nhiên, nét mặt của nàng hơi hơi dỗi dỗi, nhìn trước mắt cúi đầu an tĩnh thâm nhập số điện thoại di động Han Woo, cắn môi một cái, trên mặt hiện lên một cái hình như nghĩ đến cái gì biểu tình.

"Được rồi."

Han Woo nhìn thoáng qua vang lên tay của cơ, cúp điện thoại, bắt tay cơ trả lại cho Han Kaem Sae.

"Lão sư."

Han Kaem Sae tiếp nhận điện thoại di động, đón vừa hơi hơi cắn môi một cái, giọng nói do dự kêu một tiếng.

"Còn có chuyện gì sao?"

Han Woo có chút kỳ quái địa nhìn Han Kaem Sae liếc mắt.

"Cái kia, ta xem người khỏe tượng vẫn luôn rất bận rộn hình dạng, cái kia... Ngài có đúng hay không vội vàng đi ước hội a?" Han Kaem Sae nhìn một chút Han Woo trên mặt có ta nghi ngờ biểu tình, cắn răng, vẫn hỏi đi ra.

"Ước hội?"

Han Woo sững sốt.

"Ừ, thì... Chính là cùng Kim Tae Hee tiểu thư..."

Han Kaem Sae nói đến phần sau thanh âm càng ngày càng thấp, bởi vì nàng thấy Han Woo sắc mặt của trở nên hơi đen.

Han Woo nhìn mình trước mặt vừa hơi cúi đầu thiếu nữ, bất đắc dĩ từ trong lỗ mũi thở dài dường như hô xả giận.

Quả nhiên hay là có người nhận ra sao... Ta còn thiếu chút nữa đã quên rồi chuyện này.

"Lúc nào nhận ra?" Han Woo nhìn Han Kaem Sae, giọng nói có chút bất đắc dĩ hỏi.

"Từ... Từ lần đầu tiên thấy đến lão sư. Bởi vì nghĩ làm diễn viên, sờ... Sờ dĩ hữu quan chú phương diện này tin tức." Han Kaem Sae gián đoạn nhưng trật tự rõ ràng hồi đáp.

Han Woo trầm mặc nhìn khẽ cúi đầu Han Kaem Sae, suy nghĩ một chút, bỗng nhiên trong lòng nghĩ khởi một cái vừa được bản thân sơ sót nơi ấy, có chút nghi ngờ nói với Han Kaem Sae: "Không phải là như người nghĩ, ta và Kim Tae Hee là bằng hữu, ta là có những chuyện khác phải bận rộn. Mặt khác, người vừa nói như vậy, ta đảo nhớ tới một chuyện khác, người nếu đã không sợ, vừa vì sao hoàn cúi đầu?"

Han Kaem Sae nghe được Han Woo trả lời sau, không biết sao, trên mặt tựa hồ hiện lên một tia thờ phào nhẹ nhõm thần tình, đón nàng vừa nghe được Han Woo câu hỏi, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) vừa mới trầm tĩnh lại biểu tình lập tức vừa căng thẳng, nhân thần rất kỳ quái địa nhìn Han Woo liếc mắt, hít và một hơi hồi đáp: "Quay về với chính nghĩa... Không phải là lão sư nghĩ như vậy, ta đã không sao."

Han Woo nghe vậy có chút kinh ngạc nhìn biểu tình có điểm kỳ quái Han Kaem Sae liếc mắt, đây là nàng lần đầu tiên không có chính diện trả lời vấn đề của mình.

Chẳng quá suy nghĩ một chút, Han Woo vừa cảm giác mình hơi nhiều sự, nhân gia cô nương đều lớn như vậy, có cần gì phải cái gì đều nói cho hần biết, nếu nàng nói không phải là mình nghĩ như vậy, Han Woo cũng tin tưởng nàng.

Nghĩ như vậy, Han Woo nhìn một chút hơi cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì Han Kaem Sae, gật gật đầu nói: "Ta đây thì trước."

"Ừ."

Han Kaem Sae nhẹ khẽ gật đầu một cái, mắt không biết vì sao, tựa hồ không muốn cùng Han Woo đối diện, cũng chỉ nhẹ nhàng nói một câu: "Lão sư tái kiến."

"Ừ."

Han Woo gật đầu, sau cùng có chút kỳ quái địa nhìn Han Kaem Sae liếc mắt, sau đó thì xoay người ly khai.

Chờ Han Woo sau khi đi xa, Han Kaem Sae lúc này mới ngẩng đầu nhìn hần dần dần rời đi bóng lưng, màu quang nhẹ nhàng nhu nhu, sau đó đột nhiên biết liễu biết miệng nói một câu.

"Bởi vì... Xấu hổ đi..."

...

...

Và Han Kaem Sae nói chuyện với nhau hết sau, Han Woo bước nhanh đi ở trường học trên đường nhỏ, hần chuẩn bị đi tìm Jin Hyun.

Vừa Han Kaem Sae vừa nói hần mới nhớ tới, hần đi phách hí chuyện tình ra về còn không có và trường học nói qua. Tuy rằng trường học nội quy trường học trong hình như không có quy định giáo sư không thể phách hí, nhưng Han Woo nghĩ vẫn có cần phải và trường học nói một chút, bằng không thì đến lúc đó chờ kịch truyền hình đi ra trường học mới biết được, chỉ sợ cũng có điểm phiền toái.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Im Yoon Jin

"Phách hí? Hàn lão sư người rốt cục nghĩ tới muốn hòa trường học nói?"

Jin Hyun phòng làm việc của trong, Han Woo có chút kinh ngạc nhìn Jin Hyun, đương Jin Hyun nghe được hần đang diễn kịch truyền hình tin tức này khi cư nhiên cũng không có kinh ngạc, trái lại cười nhạt nhấp một ngụm trà Jin Hyun, đón hoàn trên chọc đường như và Han Woo nói một câu.

"Trường học... Sớm biết?"

Chẳng quá Han Woo chỉ là nghi ngờ một tý, sau đó lập tức mơ hồ đoán được chân tướng của chuyện.

"Đối với, " Jin Hyun gật đầu, "Tae Hee đã sớm và thành hiệu trường nói qua chuyện này."

Kim tiểu thư sao?

Han Woo khoe miệng không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười.

"Chuyện này cũng may người đứng lúc nghĩ tới, bằng không thì thực sự đợi được phát hành, thành hiệu trường phòng chừng thì phải tức giận."

Jin Hyun vừa uống một ngụm trà, cười nói với Han Woo: "Nếu Hàn lão sư người là ở nhận lời mời trước cũng đã đáp ứng rồi tổ diễn chuyện tình, trường học của chúng ta cũng không phải cái gì rất cũ kỹ đại học, giáo công nhân viên chức dạy học ra thời gian đang làm cái gì chúng ta cũng sẽ không thể nào quản, mặc dù không có tiền lệ, chẳng quá, diễn kịch là có thể, chỉ cần không phải cái gì hình tượng không tốt nhân vật có thể. Đương nhiên, Hàn lão sư người hay nhất đây, sau lần này vẫn là đem tinh lực hảo hảo dùng theo đạo nghiên thượng tương đối khá..."

Nàng ngay cả cái này tất cả nói sao? Xem ra muốn tìm cá thời gian hảo hảo cảm tạ nàng.

Han Woo có chút thất thần địa suy nghĩ một chút, sau đó phục hồi tinh thần lại nhìn tựa hồ trước đây làm giáo sư mao bệnh lại đi tới Jin Hyun.

Làm qua giáo sư nhân đến tốt cùng có bao nhiêu có thể nói, Han Woo cũng không rõ lắm, bất quá hần cũng không nghĩ thường thử một chút, Vì vậy hần lập tức trực tiếp cắt đứt Jin Hyun lời của nói rằng: "Là, ta đều biết, như vậy, Trần bí thư, ta đi trước."

"A? Nga, tốt."

Jin Hyun được Han Woo cắt đứt một tý, thiếu chút nữa tịch thu cư trú, có chút ngây người địa gật đầu.

Han Woo đối với hần cười cười, sau đó thì xoay người ly khai Jin Hyun phòng làm việc của.

Mà ở đi ra phòng làm việc sau đó, Han Woo còn chưa kịp nhẹ thở phào, điện thoại di động của hần lại đột nhiên vang lên.

Han Woo lấy điện thoại cầm tay ra nhìn một chút, bất là cái gì xa lạ điện báo, là Jin Soo Won đánh tới.

Thấy Jin Soo Won ở lúc này gọi điện thoại cho bản thân, Han Woo thoáng nhũn mày sao, đón giồng như hồ hiểu được cái gì, trực tiếp nhận nghe điện thoại.

"Là, Soo Won tỷ?"

"Thời gian định rồi sao? Tốt, ta đã biết."

...

Lúc này, Seoul một nhà trong bệnh viện.

"Là, là, ta đã biết."

Một cái không sai biệt lắm nữ nhân ba mươi tuổi cảnh tượng vội vã đi ở y viện lầu một trong đại sảnh, vừa đi bắt tay vào làm trong hoàn biên cảm bộ điện thoại di động ở nói điện thoại.

Người nữ nhân này người mặc một thân áo che gió màu đen, trên cổ mang một cái tông màu vàng khăn lụa, vừa... vừa tóc dài đen nhánh,

Khuôn mặt hình gần nên mặt tròn, nhưng cằm cũng có chút đầy, tà phân lưu hải hạ là một đôi có vẻ có chút tiểu nhân ngoạ tâm mắt, không tính là rất đẹp, nhưng coi như là cá mỹ nhân.

"Ta biết rồi, ba ba. Yên tâm, ta sẽ nhìn cho thật kỹ của nàng, ngài không cần tới, thực sự, chính là một cái cảm mạo mà thôi. Được rồi được rồi, ta đã biết."

Nữ nhân đối thủ cơ sau cùng nhẹ giọng nói vài câu, sau đó thì cúp điện thoại.

"Hô —— "

Nhìn một chút điện thoại di động kết thúc trò chuyện mặt biên, nữ nhân vừa ngẩng đầu nhìn y viện phòng khách thượng rộng lớn điện tử hiển kỳ bình, từ trong miệng thờ dài một hơi, trong ánh mắt không tự chủ được tuôn ra một chút vẻ lo lắng.

Đón, nàng đi tới trước sân khấu, đối với trước sân khấu hộ sĩ nhẹ giọng hỏi: "Cái kia, ta muốn hỏi một chút VIP phòng bệnh ở đâu một tầng?"

Hộ sĩ lễ phép hướng nữ nhân nói: "Không có ý tứ, bệnh viện chúng ta VIP phòng bệnh khu là nghiêm ngặt hạn chế dò hỏi, trừ phi ngài là dò hỏi trong danh sách nhân, bằng không nếu như ngài muốn đi lời của, yêu cầu từ ta bên này hỏi một chút phòng bệnh bên kia, bệnh nhân cho phép ta mới có thể mang ngài đi tới."

"Nga nga, tốt, ta nghĩ đi 28 hào phòng bệnh, thì nói ta là Im Yoon Jin là được rồi." Nữ nhân nghe vậy cười cười, cũng không ngại quy định như thế, đón nhẹ giọng hồi đáp.

"Tốt, ta giúp ngài hỏi một chút nhìn."

Nhìn nữ nhân nụ cười ấm áp, hộ sĩ trên mặt cũng tràn đầy lễ phép đáng tươi cười, nàng đối với nữ nhân khẽ gật đầu, sau đó cầm lấy hai bên trái phải nhất bộ máy bay riêng lời của đồng, thông qua một cái mã số.

"Người khỏe, nơi này là y viện lầu một trước sân khấu."

"Là như vậy, có vị Im Yoon Jin tiểu thư muốn dò hỏi ngài."

"Tốt, ta đã biết."

Hộ sĩ buông điện thoại xuống, sau đó đứng dậy đối với nữ nhân làm một cái thỉnh động tác, nói với nàng: "Mời đi theo ta đi."

"Tốt."

Nữ nhân rồi hướng hộ sĩ cười cười, hơi hơi thấp cúi đầu, đón liền theo hộ sĩ đi vào lầu một thang máy.

...

"Ba."

Im Yoon Jin mở ra cửa phòng bệnh, vừa vào cửa thì nhìn về phía đang nằm ở trên giường bệnh nữ nhân trẻ tuổi kia.

Nàng nghiêng đầu lẳng lặng nhìn phía bên ngoài cửa sổ, tựa hồ đang xem trời xanh thăm bầu trời, ánh dương quang từ thủy tinh thấu tiến đến, chiếu vào nàng tuyệt mỹ gương mặt của thượng, chiếu chiếu ra nàng an tĩnh như nước biêu tình, tất cả, tựa hồ cũng là như vậy yên tĩnh mà mỹ hảo.

"Người thật đúng là đặc biệt lợi hại, ta thì đi công tác mấy ngày, người có thể gây ra chuyện lớn như vậy đến, nhưng lại nếu kêu lên ta giúp người gạt ba ba, Im Yoona, lá gan của người thực sự là càng lúc càng lớn."

Im Yoon Jin đi tới giường bệnh bên ngoài, trong giọng nói mang theo một chút oán trách nhẹ giọng nói một câu.

Im Yoona khoe miệng hơi hơi hướng gió lên dương, quay đầu nhìn tỷ tỷ của mình, biểu tình lại có loại thường lui tới không có điềm tĩnh, ánh mắt như mặt nước bình thân, cũng không trả lời Im Yoon Jin cái gì.

Im Yoon Jin nhìn thoáng qua nàng cái bộ dáng này, chỉ coi nàng còn có chút suy yếu, Vì vậy lập tức thân thiết mà hỏi thăm: "Bác sĩ nói như thế nào?"

"Không sao, nói đúng là nhu phải tĩnh dưỡng một tý."

Im Yoona lên tiếng, thanh âm nghe tương đương suy yếu mờ ảo.

"nguyên nhân đây? Vô duyên vô cớ, làm sao sẽ té xỉu?" Im Yoon Jin cau lại nhíu mày đầu, có chút vội vàng hỏi.

Im Yoona nhìn một chút Im Yoon Jin, khẽ mỉm cười một cái, thấp liếm hạ mi mắt, cũng vừa quay đầu đón nhìn về phía ngoài cửa sổ, không trả lời Im Yoon Jin vấn đề.

Im Yoon Jin thấy hướng sừng sốt, ngay sau đó hình như nghĩ tới điều gì, thật sâu nhìn Im Yoona liếc mắt, cau mày, hơi hơi cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

"Đốc đốc đốc."

Đột nhiên, một trận tiếng gõ cửa nhẹ vang lên, Im Yoon Jin ngẩng đầu nhìn về phía trên giường Im Yoona, Im Yoona quay đầu trở về, dùng như nước hai trong mắt thần nhiên nhìn liếc mắt cửa, đôi mắt ở chỗ sâu trong tựa hồ hiện lên một tia nói không rõ sở thần tình, đón nàng đối với Im Yoon Jin nhẹ giọng nói rằng: "Chắc là... Fany các nàng."

Im Yoon Jin nhìn Im Yoona trên mặt thập phần vẻ mặt bình thân, nhíu lại vùng xung quanh lông mày tựa hồ vừa nắm thật chặt, đón như có điều suy nghĩ gật đầu, đứng dậy trước đi mở cửa.

"Cái kia... A, duẩn... Duẩn trần tỷ?"

Vừa mở cửa, Im Yoon Jin liền thấy một cái mạng rõ ràng khẩu trang, giữ lại vì quynh tóc dài nữ hài, nàng cười cười, mặc dù không có thấy khuôn mặt, thế nhưng cặp kia Nguyệt Nha cười mắt cũng đủ để cho nàng biện nhận ra trước mắt là người nào, nàng đối với nữ hài thân thiết nói rằng: "Nhĩ hảo, Fany."

"A, là, người khỏe."

Tiffany vội vã trước thả tay xuống giữa hoa quả cái giỏ, nhanh lên đối với Im Yoon Jin trước thấp cúi đầu.

"Đã nói với người, nhìn thấy ta không cần dùng kính ngữ lap." Im Yoon Jin thân mật vỗ vỗ Tiffany đầu, mỉm cười nói.

"Thế nhưng ngài là Yoona tỷ tỷ, cũng chính là ta tỷ tỷ, lão sư nói qua cần kính ngữ." Tiffany biểu tình có điểm quẫn quýt địa nói rằng.

Im Yoon Jin nghe vậy vừa cười cười, vừa muốn nói, lại bị từ Tiffany hai bên trái phải truyền tới một thanh âm cắt đứt.

"Nha, sỏ T, người đứng ở cửa làm gì? A, duẩn trần tỷ người khỏe."

Im Yoon Jin quay đầu nhìn lại, một cái thân ảnh kiều tiểu chính ôm một cái đại lẵng hoa từ hành lang đầu kia đi tới, hiển nhiên nàng đưa cái này lẵng hoa mang lên tịnh không thoải mái, tóc đều mất trật tự mà đem nửa khuôn mặt đều che ở, thấy Tiffany ngây ngốc đứng ở cửa, nàng đầu tiên là bất minh tình huống địa kêu một tý Tiffany, đón lập tức liền thấy đứng ở Tiffany trước mặt Im Yoon Jin, thoáng lại càng hoảng sợ, vội vã ôm lẵng hoa đối với Im Yoon Jin thấp cúi đầu.

Im Yoon Jin nhìn trương mắt trật tự tóc hạ khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn không được hé miệng cười cười, giao thân xác tránh ra, để cho hai người tiến đến.

Đội được phía sau nữ sinh kia phải lúc tiến vào, Im Yoon Jin đầu tiên là giúp nàng bả lẵng hoa bẻ tiến đến, sau đó đem nàng kéo đến trước mặt mình giúp nàng chỉnh lý tóc, vừa sửa sang lại hoàn biên nhìn không được cười nói: "Taeyeon a, các người thế nhưng Idol a, loại chuyện này tìm người hỗ trợ một tý không phải tốt."

Kim Taeyeon trên mặt đồng dạng mang khẩu trang, nàng đầu tiên là tháo xuống khẩu trang, thật to thở hỏn hỏn khẩu khí, đón nghe được Im Yoon Jin lời của, hơi hơi thè lưỡi, nhìn một chút nằm ở trên giường Im Yoona, nói rằng: "Yoona nằm viện tin tức công ty đang phong tỏa giữa, chúng ta nếu như bị phát hiện tới y viện thì phiền toái. UU đọc sách (www. uukanshu. c om) "

"Đối với, không sai."

Tiffany cũng tháo xuống khẩu trang, đứng ở một bên mảnh gập đầu, sau đó nàng xem hướng nằm ở trên giường Im Yoona, dẫn theo bản thân mang theo hoa quả cái giỏ đi tới giường bệnh bên, rất thân thiết mà hỏi thăm: "Yoona, người không sao chứ?"

Im Yoona đối với Tiffany khẽ mỉm cười một cái, nhẹ giọng nói rằng: "Không sao, không phải đã nói rồi sao, các người có thông cáo phải bận rộn cũng đừng đến xem ta."

"Tại sao có thể, " Tiffany dùng sức lắc đầu, sau đó mặt tươi cười địa nhìn Im Yoona, "Soo Young các nàng mấy ngày nay làm xong thông cáo cũng sẽ tới."

"Không cần, ta cũng không phải cái gì bệnh nặng, quay về với chính nghĩa rất nhanh thì hội xuất viện."

"Không được! Nhất định phải nghỉ ngơi thật tốt a, trước nghe được người té xỉu tin tức chúng ta đều nhanh hù chết."

...

Im Yoon Jin nhìn giường bệnh bên kia tựa hồ nói chuyện với nhau thật vui hai người, đối với Kim Taeyeon lặng lẽ vẫy vẫy tay, thấp giọng nói rằng: "Taeyeon, người cùng ta đi ra một tý."

Kim Taeyeon nghe vậy sững sốt, nhìn một chút giường bệnh bên kia Im Yoona hai người, đón lại nhìn một chút trước mặt mình về mặt mang theo một ít ngưng trọng Im Yoon Jin, nháy mắt một cái, có chút nghi ngờ gật đầu.

Vì vậy, Im Yoon Jin liền mang theo Kim Taeyeon tiểu tâm dục dục mở cửa phòng, đi tới phòng bệnh bên ngoài đi. Chẳng quá hai người bọn họ cũng không thấy chính là, ở các nàng đi ra phòng bệnh bả cửa phòng khép lại thời gian, nằm ở trên giường bệnh chính đang mỉm cười trứ và Tiffany nói chuyện với nhau Im Yoona như có như không hướng cửa phòng nhìn lướt qua, đôi mắt ở chỗ sâu trong lần thứ hai hiện lên cái loại này nói không rõ sở thần tình, đón, nàng càng làm lực chú ý bỏ vào Tiffany trên người, tiếp tục cùng nàng mỉm cười trò chuyện với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Tâm tình kích động?

"Taeyeon a, các người biết Yoona là bởi vì nguyên nhân gì té xỉu sao?"

Vừa đi đi ra bên ngoài, Im Yoon Jin liền trực tiếp hướng Kim Taeyeon dò hỏi, trên mặt vẻ mặt mang theo ta lo nghĩ và lo lắng.

"A?"

Kim Taeyeon ngẩn người, vô ý thức quay đầu lại nhìn một chút phòng bệnh, sau đó quay đầu trở lại đến xem đang chờ câu trả lời của nàng Im Yoon Jin, trên mặt lộ ra có chút nghi ngờ biểu tình, "Yoona. . . Không cùng ngài nói sao?"

"Đối với." Im Yoon Jin nhếch miệng, từ trong mũi thở dài đi ra, "Cái nha đầu kia cũng không biết là làm sao vậy, ta nghĩ nàng có điểm kỳ quái, các người có thỉnh bác sĩ nói qua tình huống của nàng đi?"

"Ừ." Kim Taeyeon gật đầu, đón nhìn trong ánh mắt mang theo một chút chờ đợi nhìn mình Im Yoon Jin, do dự một chút, còn là mở miệng nói: "Kỳ thực ta cũng không phải rất rõ ràng, thế nhưng, chúng ta nghe Soo In tý nói, Yoona ngày đó hình như là bởi vì tâm tình vô cùng kích động mới té xỉu."

"Tâm tình kích động?"

Im Yoon Jin ngẩn người, chợt nhẹ nhàng nhíu mày.

"Đối với, " Kim Taeyeon gật đầu, trên mặt cũng lộ ra nghi ngờ biểu tình, "Không biết có phải hay không là Yoona ngày đó và Fany đi ra ngoài đi dạo thời gian đụng tới chuyện gì, nàng ngày đó lúc trở về hình dạng thì rất kỳ quái."

"Fany biết không?" Im Yoon Jin liền vội vàng hỏi.

"Không biết." Kim Taeyeon lắc đầu, "Ta hỏi qua nàng, nàng cũng không rõ ràng lắm."

"Tâm tình kích động. . ."

Im Yoon Jin cau mày xuất thần địa nhìn y viện trơn trượt trắng nõn mặt đất, trong miệng thấp giọng lầm bầm, ngay sau đó, ánh mắt của nàng bỗng nhiên

lóe lóe, ngẩng đầu nhìn về phía Kim Taeyeon, "Có thể hay không. . . Cùng Lee Seunggi tiểu tử kia có quan hệ?"

"Lý con rể?"

Kim Taeyeon vô ý thức tiếp một câu, chẳng quá lập tức nàng nhìn thấy trước mặt Im Yoon Jin hậu thì lập tức tỉnh ngộ lại, ngưng ngừng cười cười, đón trên mặt nhưng cũng không khỏi địa lộ ra vẻ mặt trầm tư, suy nghĩ một chút, nhìn về phía Im Yoon Jin, không xác định địa gật đầu, "Hoàn thật sự có khả năng này, có phải hay không là bọn họ cãi nhau?"

"Taeyeon người biết hai người bọn họ lần trước gặp mặt là lúc nào sao?" Im Yoon Jin hướng Kim Taeyeon hỏi.

"Không rõ ràng lắm, " Kim Taeyeon vừa nghe, tiểu vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhún lại, nháy mắt tí mỉ suy nghĩ một hồi, nói với Im Yoon Jin: "Vây cũng có mấy tháng đi, ta nghe nói Lee Seunggi hần mấy tháng này đang đóng phim, Yoona lại một tháng theo chúng ta can thông cáo, bọn họ sẽ không có thời giờ gì gặp mặt."

"Nếu không có thời gian gặp mặt, vì sao Yoona hội. . ."

Im Yoon Jin vùng xung quanh lông mày chăm chú nhú lên, trong ánh mắt tràn đầy lo lắng thần sắc.

"Yoon Jin tỷ, không cần như vậy lo lắng, Yoona bây giờ không phải là đã xong chưa, hay là chờ nàng tâm tình đỡ sau sẽ nói với chúng ta." Nhìn thấy Im Yoon Jin như vậy,

Kim Taeyeon lập tức an ủi nàng nói rằng.

Im Yoon Jin nhìn một chút bên người chính ở an ủi mình Kim Taeyeon, trên mặt vẻ mặt lo lắng giữa cuối cùng cũng nặn ra vẻ tươi cười, chẳng quá ngay nàng vừa muốn mở miệng lúc nói chuyện, lại bị một tiếng nghe có chút kinh ngạc giọng nữ cắt đứt.

"Taeyeon? Còn có. . . A, Yoon Jin tỷ sao?"

Im Yoon Jin và Kim Taeyeon hai người nhất tề sửng sốt, đều quay đầu nhìn sang một bên hành lang, kết quả phát hiện một nam một nữ chính đứng ở đó hơi nghiêng cửa thang máy kinh ngạc nhìn hai người bọn họ.

"Soo In tỷ, còn có. . . Lee Seunggi?"

Kim Taeyeon con người vòng vo chuyển, đồng dạng kinh ngạc nhìn một chút hai người người, trọng điểm nhìn một chút người nam nhân kia.

Người đàn ông này mặc trên người nhất tề lam bạch áo lông, vừa... vừa giới giang đơn giản tóc ngắn, lông mày rậm mắt to, đại mũi, môi hơi hậu, tổng thể nhìn qua không thể nói thập phần anh tuấn, nhưng cũng có một loại tựa hồ là thiên nhiên rộng rãi hòa thân thiết.

Đương Kim Taeyeon thấy người đàn ông này thời gian, nàng thì không khỏi vô ý thức nhìn về phía bên người Im Yoon Jin, biểu hiện trên mặt giữa để lộ ra một điểm khẩn trương.

"Taeyeon bên người là ai? Yoon Jin? Chẳng lẽ. . ."

Và Soo In cùng đi nam nhân nhìn một chút đứng ở cửa phòng bệnh Kim Taeyeon hai người, trên mặt trước là có chút nghi hoặc, đón hơi hơi nghiêng đầu thấp giọng hướng Soo In hỏi, nhưng mà nói nói, bản thân tựa hồ cũng đã nghĩ đến đáp án, sắc mặt thoáng biến đổi, nhìn về phía trước cái kia chừng ba mươi tuổi nữ ánh mắt của người lập tức trở nên có chút cung kính, hoàn vô ý thức đoan chánh mình một chút lỗi đứng.

"Không sai, chính là Yoona thân tỷ tỷ."

Soo In nhìn thoáng qua đầu óc xoay chuyển không chậm nam nhân, biểu tình có chút trầm trọng, đón nàng hay dùng ánh mắt ý bảo nam nhân đuổi kịp nàng.

"Thật là vạn phần xin lỗi, xin lỗi, xin lỗi."

Vừa đi đến Im Yoon Jin trước mặt hai người, Soo In thì vẻ mặt áy náy đối với Im Yoon Jin ngay cả cúc vạt cá đại cung, đầu không ngừng đi xuống đốt.

"A, không có hồi sự, người đã làm rất khá. Cảm ơn người đúng lúc bà Yoona đưa đến y viện."

Nhìn thấy Soo In vừa lên đến cứ như vậy, nguyên bản nhìn hai người đi tới hoàn cương trú gương mặt Im Yoon Jin nhất thời có chút không biết làm sao, vội vã đỡ lấy Soo In.

"Cảm tạ ngài tha thứ, cảm tạ."

Soo In rồi hướng Im Yoon Jin bái một cái, vành mắt có chút đỏ lên, hai tay không ngừng lôi bản thân đơn kiện túi móc treo.

"Được rồi được rồi, đợi lát nữa Yoona thấy, còn tưởng rằng ta người tỷ tỷ này đang khi dễ của nàng người đại diện đây." Im Yoon Jin vỗ nhẹ nhẹ phách Soo In sau lưng của, nhẹ giọng nói rằng.

"Cái kia, người khỏe, ta là Lee Seunggi."

Lúc này, và Soo In cùng đi nam nhân nhìn đang trái lại khuyên giải an ủi Soo In Im Yoon Jin, khẽ hít một hơi, đứng trực lưng, đối với Im Yoon Jin thấp cúi đầu, tự giới thiệu mình nhất cú.

Im Yoon Jin nghiêng đầu nhìn một chút Lee Seunggi, sắc mặt tựa hồ thoáng cái trở nên lãnh nhạt đi, đón nàng thì không mặn không nhạt gật đầu, nhưng không có mở miệng nói chút gì.

Lee Seunggi thấy hoảng sợ, trong lòng trong nháy mắt có chút khẩn trương, chẳng quá ngay hắn còn đang suy nghĩ trừ hơn nữa chút gì thời gian, cánh tay hắn đột nhiên bị người nhẹ nhàng đụng một cái.

Lee Seunggi quay đầu nhìn lại, Kim Taeyeon đối với hắn nháy mắt một cái, sau đó hướng phòng bệnh gật một cái cằm.

Lee Seunggi thoáng cái hội ý lại đây, lúc này là tối trọng yếu còn là thắng ở bên trong Yoona.

Vì vậy, Lee Seunggi lúc này liền chuẩn bị đi vào, thế nhưng mới vừa hắn khẽ động chân, nhưng rồi lập tức ngừng lại, ánh mắt nhìn về phía đang cùng Soo In thấp giọng trò chuyện và vân vân Im Yoon Jin, trề miệng một cái, tựa hồ muốn cùng Im Yoon Jin nói một chút, nhưng là muốn đến Im Yoon Jin bề ngoài như có chút không đúng thái độ, lại không biết thế nào mở miệng.

"Vào xem Yoona đi."

Lee Seunggi có chút cù kết biểu tình Im Yoon Jin đều nhìn ở trong mắt, nàng nhìn thoáng qua Lee Seunggi trên mặt mơ hồ mang theo một chút lo lắng, trên mặt lãnh đạm biểu tình cuối cùng là hòa hoãn một điểm, trong miệng không mặn không nhạt địa nói một câu. UU đọc sách (www. uukanshu. c om)

"A? Là, là."

Lee Seunggi nghe vậy liền vội vàng gật đầu, quay Im Yoon Jin vì cung kính một tý sau thì xoay người nhẹ nhàng gõ cửa phòng một cái.

Cửa mở, là Tiffany.

Đương nàng nhìn thấy phòng đứng ở cửa Lee Seunggi khi đầu tiên là sửng sốt, đón hai mắt vụt sáng lên có chút ngây người địa nhìn bên ngoài phòng mọi người, tựa hồ không biết rõ tình huống hiện tại.

"Sò T, tiến vào, hoàn ngăn ở cửa."

Kim Taeyeon cố sức ở Tiffany trước mặt nhoáng lên tay.

"A, nga nga."

Tiffany cái này mới phản ứng được, vội vã tránh ra đường, để cho bốn người đều tiến đến.

"Yoona nha, không có sao chứ? Thân thể có chỗ nào không thoải mái sao? Tại sao phải đột nhiên té xỉu đây?"

Vừa vào đến trong phòng bệnh, Lee Seunggi tựa hồ cũng không kịp Im Yoon Jin cũng đi theo vào, bay thẳng đến trên giường bệnh Im Yoona đi đến, trên mặt tràn đầy vẻ mặt lo lắng.

Im Yoona có vừa nhìn thấy nhiều ... thế này nhân tất cả đều vào được, còn có chút ngây người, sau đó nàng liền thấy Lee Seunggi vẻ mặt lo âu hướng mình đi tới, như nước con người nhìn hắn một cái, không biết sao, trên mặt biểu tình ở kinh ngạc hơn tựa hồ còn có chút ánh mắt kỳ quái, chẳng quá cũng chỉ là một cái thoáng mà qua mà thôi, rất nhanh nàng thì phản ứng lại, quay đã đi tới bên giường Lee Seunggi mỉm cười, nhẹ nhàng lắc đầu nói rằng: "Ta không sao."

Ở sau lưng của hai người đứng Im Yoon Jin nhìn thấy một màn này, hơi sửng sốt, trên mặt lộ ra có chút chột biểu tình, nhìn Lee Seunggi bóng lưng trong ánh mắt mang cho giờ ấy nấy, chẳng quá ngay sau đó, của nàng vùng xung quanh lông mày vừa nhìn không được nhíu lại, biểu tình biến hóa bất định, không biết suy nghĩ cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Bởi vì, người ở đây a. . .

"Thực sự không có chuyện gì sao?"

Nhìn trên giường y nhân, Lee Seunggi ngồi ở giường bệnh biên không quá an tâm địa vừa hỏi một câu.

Im Yoona nhìn trên mặt hần về mặt lo lắng, vừa mỉm cười, nhẹ giọng nói rằng: "Không có chuyện gì."

"Vậy là tốt rồi." Lee Seunggi nghe vậy lúc này mới có chút phóng tâm mà gạt một cái, đón trên mặt lại lộ ra một cái áy náy biểu tình, "Xin lỗi a, Yoona, ta mấy tháng này. . ."

"Không có chuyện gì, bắt là của người nguyên nhân, không cần tự trách."

Im Yoona thanh âm êm dịu địa cắt đứt Lee Seunggi tự trách ngữ, sau đó nhìn hần nhìn về phía mình hai mắt, nhu hòa cười.

Lee Seunggi thấy hướng hơi sững sờ, đón trên mặt cũng không khỏi địa lộ ra một cái rất nụ cười ôn nhu.

Lee Seunggi cười rộ lên khoe miệng liệt rất khai, coi trọng cảm giác rất ánh dương quang. Im Yoona nhìn thấy nụ cười của hần, tựa hồ cũng là nhìn không được địa, đã hơi hơi nhếch lên khoe miệng lại đi giờ lên dương, chỉ là, không biết vì sao, trên mặt hần sắc mặt tái nhợt giữa tựa hồ luôn là lộ ra một loại như có như không đau thương. . .

"Leng keng đình."

Đúng lúc này, bỗng nhiên một trận chuông điện thoại di động vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại, phát hiện là Im Yoon Jin điện thoại di động vang lên.

"A."

Im Yoon Jin cầm điện thoại di động nhìn một chút, trên mặt lập tức lộ ra hình như mới nhớ tới và vân vân biểu tình, giờ tay lên vỗ vỗ cái trán, trong miệng có chút ảo não kêu một tiếng, đón vội vả bắt tay cơ thu được trong bao, nói với mọi người đạo: "Cái kia, ta thiếu chút nữa quên muốn đi nhận Hyun Woo tan học, ta trước hết. . ."

"A, tốt, tỷ tỷ người đi đi, nơi này có chúng ta chiếu cố Yoona." Kim Taeyeon trước hết phản ứng kịp, liền vội vàng nói.

Im Yoon Jin nghe vậy đối với nàng cảm tạ địa cười cười, sau đó nhìn về phía ở trên giường bệnh Im Yoona.

Im Yoona đối với tỷ tỷ của mình mỉm cười, gật đầu, ý bảo bản thân không có vấn đề, Vì vậy Im Yoon Jin cái này mới lộ ra có chút yên lòng biểu tình, đối với trong phòng mọi người gật đầu, sau đó thì vội vả ly khai.

"Cái kia, ta đói bụng rồi, các người đói bụng sao?"

Ở Im Yoon Jin đi sau, Im Yoona nhìn trống rỗng cửa phòng, nhẹ nhàng nháy mắt một cái, trong miệng đột nhiên nói một câu.

"A, nga nga, đói với, chúng ta cũng đói bụng. Fany a, chúng ta đi nhìn bệnh viện căn tin."

Nghe được Im Yoona lời của, Kim Taeyeon đầu tiên là sững sốt, ngay sau đó hình như phản ứng kịp cái gì, trong miệng vừa nói biên lạng lẽ lời kéo Tiffany tay của, đối với nàng nháy mắt một cái.

"Nga, đúng đúng, ta món bao tử thực sự đói bụng, chúng ta đi thôi."

Tiếp thu được Kim Taeyeon ánh mắt của, Tiffany hốt lóe lên một cái mắt to, nhìn thoáng qua Lee Seunggi và Im Yoona, lần này nhưng thật ra không có phạm ngây ngô, đồng dạng thoáng cái phản ứng lại, trực tiếp theo Kim Taeyeon,

Hai người cấp tốc đi ra phòng bệnh.

"Có thể giúp ta đi mua chai nước uống sao? Ta đều uống hai ngày nước sôi."

Ở Kim Taeyeon hai người sau khi rời đi, Im Yoona lại đột nhiên mở miệng nói với Lee Seunggi nhất cú.

"Đồ uống?"

Lee Seunggi sững sốt, đón nhìn một chút đứng ở một bên Soo In, hình như là hiểu được cái gì, gật đầu, "Tốt, người đợi lát nữa."

Sau đó, Lee Seunggi thì đứng dậy, đi hướng cửa phòng, chẳng quá ngay hần muốn đi ra phòng bệnh thời gian vừa thoáng quay đầu lại nhìn thoáng qua trong phòng còn dư lại hai người, suy nghĩ một chút, nghĩ sự tình nên phát triển được cũng sẽ không giống tự mình nghĩ như vậy không xong. Vì vậy lúc này mới phóng tâm mà quay đầu đi ra phòng bệnh.

"Đuẩn. . . Yoona a."

Hầu như tất cả mọi người đi sau, trong phòng thoáng cái có vẻ trống rỗng, chỉ còn dư lại Soo In và Im Yoona. Soo In nhìn chung quanh liếc mắt, lại nhìn một chút nằm ở trên giường bệnh thần tình tựa hồ đậm nhiên như nước Im Yoona, tựa hồ cũng hiểu được cái gì, trên mặt nhất thời lộ ra tràn đầy áy náy, hướng Im Yoona kêu một tiếng, đón thì khẽ cắn môi, nhắm hai mắt lại.

Im Yoona thấy Soo In biểu tình hơi sùng sò, chợt hình như cũng hiểu được, trên mặt biểu tình nhất thời có chút dờ khóc dờ cười, nàng đối với Soo In mỉm cười, nhẹ giọng nói rằng: "Yên tâm, Soo In tỷ, ta điều không phải phải trách cứ người, chuyện này người có lỗi gì sao?"

Soo In nghe vậy sùng sốt, đón nàng mở mắt nhìn Im Yoona nụ cười trên mặt, do dự hỏi: ". . . Vậy người ngày hôm nay gọi lại đây là bởi vì . . ."

"Ta mới muốn hỏi còn người, thế nào bà seunggi OPPA cũng khép lại?" Im Yoona có chút nghi ngờ hỏi.

"A ~ cái kia, ta ở đến bệnh viện thời gian, vừa vặn hấn ngay bên cạnh phách áp-phích, thấy ta thì hỏi tình huống của người, vừa nghe người nằm viện, hấn ngay cả công tác đều tạm thời dừng lại, theo ta chạy tới." Soo In hồi đáp.

Im Yoona nghe được Soo In lời của, trên mặt biểu tình trong nháy mắt lại có ta nói không rõ sở phức tạp, chẳng quá nàng chưa từng có điều suy nghĩ chuyện này, mà là đối với Soo In nhẹ giọng nói rằng: "Soo In tỷ, ta gọi người tới nguyên nhân là muốn cùng người nói một chút hữu quan Trung Hoa Trung Quốc cái kia kịch truyền hình chuyện tình."

"Nga, được rồi, vồ. . . Vô thân triệu tử long."

Soo In dùng rất cứng rắn Hán ngữ nói một lần kịch truyền hình tên, sau đó tựa hồ lúc này mới có chút chợt nói với Im Yoona: "Người yên tâm, chúng ta dự tính một tháng mới có thể chụp ảnh, sẽ không ảnh hưởng đến hành trình."

"Điều không phải, " Im Yoona nhẹ khẽ lắc đầu, trong suốt hai trông mắt trong tựa hồ mơ hồ lóe ra một loại ánh mắt kiên định, "Ta là muốn nói, ta nghĩ buông tha bộ này kịch biểu diễn."

"Cái gì? !"

Soo In cao giọng kinh hô một tý, đón lập tức ý thức được đây là y viện, vô ý thức bụm miệng mở mắt, sau đó nàng mở to hai mắt cẩn thận nhìn một chút Im Yoona trên mặt biểu tình, tịnh không nhìn thấy dấu vết dấu hiệu, liền vội vàng hỏi: "Vì sao? Làm sao vậy sao? Người gần nhất điều không phải đều có đang vì bộ này kịch làm chuẩn bị, hoàn chuyên môn tìm giữa Văn lão sư, thế nào thoáng cái phải buông tha?"

"Bởi vì. . . Có đặc biệt nguyên nhân khác, Soo In tỷ người cũng đừng hỏi."

Im Yoona thanh âm của dùng một chút, đón cứ như vậy ánh mắt yên tĩnh địa nhìn Soo In.

Soo In nghe vậy sùng sốt, đón nàng nhìn Im Yoona trên mặt biểu tình tựa hồ hiểu được cái gì, nhưng vẫn là chau mày, trên mặt biểu tình một trận biến hóa, trong miệng có chút do dự nói rằng: "Thế nhưng, đây là người tiến nhập Trung Hoa Trung Quốc ảnh thị quyền một cái rất cơ hội tốt, công ty bên kia. . ."

"Công ty bên kia ta sẽ giải thích, người không cần lo lắng." Im Yoona lập tức tiếp lời nói.

". . . Được rồi! Thế nhưng Yoona, người. . . Phải bảo đảm bản thân không có việc gì."

Nghe được Im Yoona lời của, Soo In chỉ biết, cái này quật cường nha đầu không cái biến tâm ý, Vì vậy nàng chỉ là thoáng tự hỏi một tý thì cắn răng gật đầu đáp ứng, chẳng quá nói đến phần sau, nàng vẫn là không nhịn được thân thiết địa nói thêm một câu.

Im Yoona hơi sùng sò, trong mắt không khỏi phút chốc lóe lên một tia ấm áp thần tình, nhìn Soo In trên mặt đối với mình rõ ràng quan tâm, nàng nghiêm túc gật đầu, nói rằng: "Yên tâm, ta sẽ không có chuyện gì."

"Ừ, vậy là tốt rồi."

Thỉnh Im Yoona nói như vậy, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) Soo In lúc này mới phóng tâm mà gật đầu.

"Nga, được rồi, Soo In tỷ, người đi căn tin nhìn Fany đi, cứ như vậy đi, cũng không có hỏi hỏi ta môn ăn cái gì."

Chuyện chủ yếu nói xong sau, Im Yoona trên mặt của cũng lộ ra có chút thoải mái biểu tình, đón nàng như là nhớ tới cái gì, đối với Soo In nhẹ giọng nói một câu.

"A, nga nga, ta đã biết, vậy chính người hảo hảo trước nghỉ ngơi một chút."

Soo In nhìn đồng hồ trên tường, quả thực cũng đến rồi ăn cơm thời gian, Vì vậy thì đối với Im Yoona dặn dò nhất cú, chuẩn bị đi bệnh viện căn tin bên kia nhìn.

"Ta biết đến, ta cũng không phải tiểu hài tử."

Im Yoona mỉm cười gật đầu.

"Ta đi đây."

Soo In sau cùng xác nhận dường như nhìn Im Yoona liếc mắt, lúc này mới phóng tâm mà gật đầu, đi hướng cửa phòng.

Im Yoona mỉm cười nhìn theo Soo In ly khai phòng bệnh.

"Phanh."

Ngay tại lúc môn quan thượng sau, Im Yoona nụ cười trên mặt bỗng nhiên chậm rãi tiêu thất, hai tròng mắt cứ như vậy thất thần nhìn về phía trước.

"Lạch cạch."

Một tiếng rất nhỏ nhưng thanh âm thanh thúy.

Im Yoona cúi đầu, gơ tay lên nghĩ nhẹ nhàng lau đi chấn thương nhất miếng nhỏ thủy tí, thế nhưng nàng chưa kịp bắt tay để lên, vừa "Lạch cạch" một tiếng.

Nàng lẳng lẳng nhìn trắng noãn chần, nhìn mặt trên càng ngày càng nhiều từng cục thủy tí, cảm thụ được nước mắt xẹt qua gương mặt khi cái loại này băng lãnh, như nhau, lòng của nàng bây giờ.

"Đặc biệt nguyên nhân khác. . . Bởi vì, người ở nơi này a. . ."

Trống rỗng trong phòng bệnh nhẹ nhàng quanh quẩn một tiếng rất nhỏ đến tựa hồ là từ đáy lòng chỗ sâu nhất vọng lại ní non. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Âm cách trong gì đó

Ban đêm.

Han Woo đứng ở lầu một trong phòng khách, xách thắt lưng quay đầu nhìn bốn phía, suy nghĩ một chút, cảm giác mình hình như cũng không có gì hay dọn dẹp.

Sáng nay Jin Soo Won thông điện thoại là nói cho hắn biết ngày mai đài truyền hình sẽ có nhân tới cửa tới quay nhiếp, sở dĩ Han Woo nghỉ đêm nay bỏ gian nhà thu thập một chút.

Bất quá hắn hiện tại đã biết sao vừa nhìn, phát giác còn không cần trưng trị cái gì.

Kim Ji Woo trước lưu lại phòng ở vốn là ngăn nắp sạch sẽ rất dọa người, Han Woo cuộc sống của mình tập quán cũng tương đối ngay ngắn rõ ràng, sở dĩ trong phòng hoàn toàn thật không có có gì cần dọn dẹp nơi ấy.

"A, được rồi."

Đứng tại chỗ suy nghĩ một chút, Han Woo cuối cùng nhớ ra một cái nhu muốn thu thập nơi ấy —— thư phòng cái kia giá sách.

Trong thư phòng cái kia giá sách nên toán là cả trong phòng tối bản địa phương. Han Woo chắc là sẽ không làm hằng ngày vệ sinh, bởi vì hắn nói như vậy phải sinh hoạt tốt một đoạn thời gian, hắn ở hoàn cảnh mới có thể thực sự trở nên rất dơ, sở dĩ Han Woo từ trước đây bắt đầu đều là tập quán cách hai tháng mới tổng vệ sinh một lần, dù sao, vô luận là từ trên thực tế mà nói, hay là đối với nền trước kia hắn mà nói, đây mới là tối tình khi dùng ít sức biện pháp.

Sở dĩ, Han Woo cũng vẫn không có đi nhiều cái kia giá trần giá sách, nhiều lắm chính là nã thư nhìn thời gian bỏ cảm trong sách bụi quét tới.

Chẳng quá, hiện tại Han Woo cần đem cái này tổng vệ sinh thời gian nói trước.

Han Woo từ phòng ở khách trên bàn tủ ny lon trong xuất ra một bả mao cái phát trần và một cái vệ sinh khẩu trang, đón đi lên lầu hai. Đây là hẳn buổi trưa khi về nhà thuận tiện mua, ngoài ra còn có mấy khối khăn lau và một cái tiểu món, những thứ khác tỷ như chổi các loại đồng tây, biệt thự trong thì có.

Han Woo đi tới trong thư phòng, nhìn cái này rộng lớn giá sách, nhìn mặt trên bài rất rậm rạp chẳng chịt thư tịch, hơi hơi thở hắt ra, đón thì vén tay áo lên, đội khẩu trang, chuẩn bị bắt đầu thanh lý những sách này tịch.

Không thể không nói, Kim Ji Woo trước đây bố trí ở đây cũng không biết rốt cuộc là ý tưởng gì, Han Woo nhìn ra cái này trên giá sách ít nói có mấy trăm quyển thư, nếu như chỉ là trang sức lời cửa, thật là có giờ quá lớn, chẳng lẽ hẳn hoàn thật chỉ là để...

Nghĩ vậy, Han Woo tay của không tự chủ được ngừng lại, ánh mắt hướng về phía trước, rơi vào quyển kia 《ngạo mạn và thành kiến》thượng.

Han Woo đến bây giờ chưa từng hiểu rõ Kim Ji Woo tại sao muốn ở chỗ này thiết một cái ám cách, ám cách trong lại có chút gì, thậm chí còn đến bây giờ hẳn đều nghĩ, trừ phi là tự mình nghĩ đứng lên, bằng không thì là hẳn vẫn và Kim Ji Woo có liên quan nhân nên cũng sẽ không có cái gì thu hoạch. Bởi vì Kim Ji Woo nếu ẩn dấu rất như vậy bí mật, người biết cũng không đều, thậm chí khả năng không có người biết.

Sở dĩ, cái này rất khả năng chính là một cái ngõ cụt.

Han Woo từ trong miệng thở dài dường như thật dài học ra một hơi thở, đón nháy mắt một cái lại nhìn một chút quyển kia 《ngạo mạn và thành kiến》,

Suy nghĩ một chút, giờ tay lên đem kéo lại đến.

Còn là một tiếng nhỏ nhẹ tiếng vang, Han Woo hơi hơi mở to hai mắt nhìn xuất hiện lần nữa ở trước mặt mình địa hoạt cửa.

Không có bất kỳ biến hóa nào.

Nhìn địa hoạt trên cửa mặt cái kia thấy được cái chìa khóa lỗ, Han Woo đầu tiên là vì mình ý nghĩ kỳ lạ cảm thấy buồn cười, đón giờ tay lên nhu liễn nhu mi tâm, lại bắt đầu nghĩ có điểm nhưc đầu.

Nói thật đi, Han Woo muốn biết cái này địa hoạt phía sau cửa là cái gì cơ bản không phải là bởi vì lòng hiếu kỳ, hẳn lo lắng nhất, còn là sợ phương diện này cất giấu cái gì đối với mình vô cùng trọng yếu gì đó.

Mà ở một phương diện khác, Han Woo đồng thời cũng vì sau này mình khả năng xuất hiện tai họa ngầm cảm thấy lo lắng.

Từ Han Woo biết được bản thân cô thân thể này thân phận sau, cái này gọi Kim Ji Woo tên với hẳn mà nói giống như là một cái giấu ở sương mù dày đặc đậm bóng người như nhau.

Không nói một loạt tùy hẳn dẫn tới sự tình, chỉ là trước mắt Han Woo cái này thì cũng đủ để cho hẳn cảm thấy lo lắng. Người bình thường có ai hội làm như vậy một cái ám cách ở nhà?

Đây cũng là Han Woo vẫn không dám chân chính tham gia Kim Ji Woo sinh hoạt nguyên nhân chủ yếu, hẳn sợ tham gia sau, bản thân sẽ tượng chàng vào lưới đánh cá cá như nhau, được thiên ti vạn lữ cho cuốn lấy, sau đó vô pháp thoát thân.

Tuy rằng Han Woo hiện tại cũng không có thể xác định bản thân có hay không ở vào một tấm lưới trong, có lẽ nói, hẳn không xác định bản thân có hay không thoát ly cái lưới kia, nhưng ít ra thì trước mắt hẳn mà nói, hẳn cuộc sống bây giờ là tốt đẹp chính là, hẳn đã rất thỏa mãn, rất an vu hiện trạng.

"Hô —— "

Han Woo nhìn trước mặt địa hoạt cửa, từ trong miệng thật dài thán xà giận, sau đó trát liễn trát hơi khô sáp ánh mắt cửa, giờ tay lên thì định đem thư trả về.

Quên đi, còn là sau này hãy nói đi.

Nghĩ như vậy, Han Woo tay của thì bỏ vào quyển kia 《ngạo mạn và thành kiến》gáy sách thượng.

Thế nhưng, ngay Han Woo định đem thư trả về chỗ cũ thời gian, động tác của hẳn đột nhiên cho ăn, dưới ánh mắt rơi, mắt trực câu câu nhìn cái kia địa hoạt cửa cái chìa khóa lỗ, trát liễn trát, trong đầu không biết sao bỗng nhiên lóe lên một cái có chút hoang đường ý niệm trong đầu, sau đó, hẳn có chút không tự chủ được bắt tay bỏ vào địa hoạt cửa kéo cái rãnh thượng, cánh tay dùng một lát lực, hướng một bên cổ sức lôi kéo!

"Xôn xao —— "

Phút chốc, Han Woo... Mở to hai mắt!

"Kéo... Kéo ra? ! !"

Han Woo tát vào mồm hơi hơi mở lớn, nhìn xuất hiện ở hẳn hết thấy trước mắt.

Vừa Han Woo không biết là nào rút hoàn là cái gì, quay về với chính nghĩa mình cũng không nhiều nghĩ, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) cứ như

vậy dường như vô ý thức như nhau nghĩ thân thủ nhìn có thể hay không bả địa hoạt cửa giật lại, kết quả... Thực sự kéo ra! !

Chẳng quá, ngay Han Woo từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, còn chưa tới rất đắm chìm trong hoang đường và vui sướng trong tâm tình của khi, hấn lại trước mắt xuất hiện tất cả khiến cho sắc mặt hắc đến độ khoá tích ra nước dãi.

Địa hoạt cửa là kéo ra, được Han Woo vô ý thức lôi kéo, kéo ra phân nửa, nhưng chính là cái này phân nửa, Han Woo đã thấy rõ ràng đồ vật bên trong.

"Thật... Thật là... Tủ sắt..."

Han Woo mặt đen lại tự lẩm bẩm nhất cú, đón lập tức phục hồi tinh thần lại, tay phải chậm rãi phù thượng cái trán, thống khổ dường như nhắm hai mắt lại, từ trong miệng thở dài một tiếng.

"A ~ "

Không sai, hiện ra ở Han Woo trước mặt chính là một cái tủ sắt, thật cao đại học, cả vật thể từ sắc, xảy ra cái kia ám cách trong, nghiêm nhiên giống như một cá tủ lạnh như nhau, hơn nữa chủ yếu nhất là, Han Woo xác định lần này hấn không có khả năng lại trực tiếp kéo ra.

Bởi vì... Đó là mật mã khóa.

Han Woo mặt đen lại nhìn cái này tủ sắt, sau đó mắt giật giật, nhìn còn không có toàn bộ giật lại địa hoạt cửa, trong miệng có chút không cam lòng địa đích lẩm bẩm một câu: "Bên này là tủ sắt, bên kia là cái gì?"

Nói, Han Woo thì thân thủ đi giật lại còn lại một nửa cửa.

Vì vậy, mặt của hấn càng đen hơn!

Có chút cứng ngắc ánh mắt trước chuyển tới một bên, triều cái kia cả vật thể màu tím tủ sắt thượng quét một vòng, sau đó, Han Woo vừa đưa ánh mắt nhìn qua bên kia, ở bên kia cái này thấy thể nào thể nào nhìn quen mắt, chính là nhan sắc hình như có điểm không đồng dạng như vậy đại gia hỏa trên người hung hăng oan vài lần.

Vừa một cái tủ sắt! !

Không sai, vừa một cái tủ sắt!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Thái nhuyển và... Nhuận nhi?

Trong thư phòng, Han Woo nhảy mất một cái, rất lời nhìn ra phát hiện ở trước mặt hấn dường như hai người tủ lạnh cao to tủ sắt.

Kim Ji Woo rốt cuộc là đang làm gì?

Cái này đã không biết là bao nhiêu lần xuất hiện ở Han Woo trong lòng vấn đề.

Không thể không nói, Kim Ji Woo làm việc phong cách thật là để cho Han Woo mỗi lần đều bất ngờ.

"... Hai người tủ sắt coi như, nhan sắc hoàn không giống với."

Han Woo nhìn mình bên tay trái cái này cả vật thể là màu đen tủ sắt, lời đưa tay sờ sờ.

Vào tay là một mảnh kim chúc mang tới băng lãnh, không cần phải nói, Han Woo phỏng chừng mình là sách không được cái đồ chơi này.

Lại từ trong miệng thở dài, Han Woo tay của vô lực rũ xuống, dự định cứ như vậy bả địa hoạt cửa tạo nên.

Ngay tại lúc lúc này, Han Woo sắc mặt của đột nhiên hơi đổi, vội vã đến gần vài bước, hướng tủ sắt thượng chăm chú nhìn thoáng qua, trong nhảy mất, ánh mắt của hấn tựa hồ lóe lóe, đón hấn lại lập tức quay đầu nhìn về phía một người tủ sắt, chẳng quá cái này vừa nhìn, trên mặt hấn biểu tình đầu tiên là

ngắn người, chột tựa hồ là phục hồi tinh thần lại như nhau, giống như là nhìn thấy gì bất khả tư nghị đông tây, hai mắt lặng yên đang lúc hoàn toàn trọn to.

"Thái... Thái nhuyển?"

Han Woo mang nhẹ tay nhẹ vuốt ve tủ sắt cửa, ngậy người dựa nhìn mặt trên.

Vừa Han Woo cảm giác mình đầu ngón tay tựa hồ chạm tới cái gì lồi lõm nơi ấy, Vì vậy ngay cả bận đề sát vào nhìn một chút, kết quả hần mới phát hiện, nguyên lai hai người tủ sắt thượng cư nhiên đều tuyên khắc trứ hai người nho nhỏ như là đánh dấu chữ!

Đương nhiên, đó cũng không phải Han Woo cảm thấy khiếp sợ nguyên nhân, nguyên nhân chân chính là bởi vì... Những chữ này nội dung.

Ồ từ sắc và hắc sắc hai người tủ sắt thượng, phân biệt tuyên khắc trứ hai người tên, hai người phồn thể chữ Hán tên.

"Thái nhuyển... Nhuận... Nhuận nhĩ?"

Han Woo có chút thất thần nhìn hai cái danh tự này, trong miệng nhẹ nhàng đem chúng nó nói ra.

"Thái nhuyển... Thái... Taeyeon sao? Như vậy... Nhuận nhĩ, là à?"

Tủ sắt thượng, có khắc tên Taeyeon.

Bởi khắc chính là phồn thể chữ Hán, Han Woo ngay từ đầu vẫn chưa hoàn toàn phản ứng kịp, đợi được trong đầu hữu quan cái này đã bắt đầu tên quen thuộc ký ức nhảy ra đến, lúc này mới thoáng cái hoàn toàn hiểu được, Vì vậy trong lòng nhất thời thoáng cái tuôn ra rất nhiều kinh ngạc và nghi hoặc.

Tủ rương thượng, là tên Taeyeon. Như vậy, hắc rương thượng, chắc cũng là tên, nhưng, cái này là của người nào?

Han Woo hơi hơi nhíu mày, từ hai bên trái phải kéo qua một cái rèm đáng, ngồi ở hai người tủ sắt trước mặt cửa, ánh mắt ở hai cái rương thượng hai người tên trong lúc đó lưu chuyển, dụng tâm xem tường tận.

Kỳ thực có vừa nhìn thấy tên Taeyeon khi, Han Woo đúng là có chút kinh ngạc và ngậy người, nhưng khi hần ở trong lòng sảo nhất suy tư sau cũng liền bình thường trở lại,

Dù sao...

Mà làm hần chân chính cảm thấy ngoài ý muốn và nghi ngờ, là cái này và tên Taeyeon đặt song song ở chung với nhau hư hư thực thực là tên đánh dấu.

Chính là bởi vì Han Woo sai tên Taeyeon xuất hiện ở nơi này cảm thấy ngoài ý muốn, sở dĩ hần mới có thể đối với như vậy một cái với hần mà nói tựa hồ rất tên xa lạ đồng dạng xuất hiện ở nơi này mà cảm thấy ngoài ý muốn.

Nếu như cái này một cái tên khác là Hayeon, như vậy Han Woo cũng sẽ không ngoài ý muốn. Hần thấy, cái này là chuyện đương nhiên. Thế nhưng, tên này thì...

"Nhuận nhĩ, nhuận nhĩ... Chờ một chút, ừ, hình như có điểm quen thuộc a."

Han Woo nhẹ cau mày, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm hắc rương thượng hai người không đối phát giác chữ nhỏ, trong miệng nhẹ giọng lẩm bẩm, sau đó đột nhiên, trên mặt hần thân sắc khê động, tựa hồ là nghĩ tới điều gì.

"Nhuận nhĩ... Lê nào..."

Han Woo nháy mắt một cái, trong đầu bỗng nhiên lóe ra một cái giữ lại đen thui trừu phát, thấy không rõ khuôn mặt bóng hình xinh đẹp, ngay sau đó, một cái trước đó không lâu mới vừa ghi tạc trong đầu tên lướt qua trong lòng, "Lê nào... Duẫn... Yoona? !"

Nghĩ đến đây, Han Woo trên mặt của nhất thời lộ ra kinh ngạc biểu tình.

"Không đúng lúc như vậy đi? Thế nhưng... Nàng và Taeyeon nhận thức, có thể hay không..."

Han Woo mím môi một cái thần, thấp liễm hạ mi mắt, trong ánh mắt không ngừng lóe ra vẻ suy tư.

Cái này có nhất liên tưởng đến nhân danh đề cho suy nghĩ của hần thoáng cái loạn hơn, hần không nghĩ tới Kim Ji Woo ẩn núp gì đó, cư nhiên sẽ cùng một cái hần mấy ngày trước mới có duyên gặp mặt một lần nữ hài tử có quan hệ. Thế nhưng, nếu quả như thật là nàng, vì sao mình làm mới gặp gỡ của nàng thời gian tựa hồ không có cảm giác gì? Hơn nữa, khán nàng ngày đó hình dạng, nàng cũng không biết...

Chờ một chút.

Han Woo sắc mặt của rồi đột nhiên biến đổi, mạnh nhìn về phía cái tên đó, trong con ngươi thoáng cái tuôn ra một chút tựa hồ là nghĩ tới điều gì nhưng không thể tin được thần tình, "Chẳng lẽ... Nàng ngày đó là bởi vì... Ta?"

Vừa đọc điểm, Han Woo sắc mặt của vừa đối đối, hướng về phía trước ngược ngửa đầu, trát liễu trát có chút xuất thần hai mắt, đón từ trong miệng

trường phun ra một hơi thở, tựa hồ là muốn đem trong lòng thoáng cái dùng mãnh tiến ra kinh nghi cùng với cái khác các loại phân xấp mà đến tâm tình cũng phun ra một ít.

Hắn nghĩ tới cái kia gọi Im Yoona nữ hài tử ngày đó tựa hồ có chút kỳ quái biểu hiện. Mặt khác, từ ngày đó phân biệt khi Tiffany và Taeyeon biểu hiện đến xem, hẳn xác định Im Yoona trước hẳn không phải là như vậy, chỉ ít ở đó thiên trước đây điều không phải như vậy.

"Ai —— "

Han Woo ngồi ở trên cái băng, gục đầu xuống, lấy tay bôi nhẹ nhàng gõ một cái cái trán, từ trong miệng rất nhẹ địa thán ra một hơi thở.

Thực sự là nhất ba chưa bằng phẳng, nhất ba vừa khôi.

Han Woo nhớ tới trước cái kia gọi mao mao nữ hài tử, hẳn đến bây giờ còn không có hiểu rõ mình và nàng rốt cuộc quan hệ thế nào đây, kết quả hiện tại vừa tới một người.

Hơn nữa, Han Woo còn có một định lý tùy tin tưởng, nếu như cái này "Nhượng nhi" chỉ thực sự là một người, nếu như chỉ thật là cô bé kia lời của, như vậy, quan hệ của nàng và mình, sợ rằng có thể so với cái kia mao mao và quan hệ của mình muốn tự gần rất nhiều!

Cái kết luận này vừa nhô ra, thật là để cho Han Woo trong đầu tư tư càng thêm hỗn loạn.

Hoa thời gian đi tìm một chút nàng.

Một thân một mình tĩnh tọa thật lâu, Han Woo buông xuống đỡ cái trán tay của, trong đầu toát ra cái ý nghĩ này.

Đây là Han Woo không có biện pháp trốn tránh. UU đọc sách (www. uukanshu. c om) hẳn có thể tuyển trạch tạm thời lảng tránh những hẳn đó cho rằng đụng vào sau liền có thể có thể đưa tới chuyện phiền phức tình, thế nhưng, nếu như đây thật là một cái cùng mình quan hệ thân cận nữ sinh, Han Woo vô pháp thuyết phục bản thân tránh đi nàng, tựa như ngày đó hẳn vô pháp lảng tránh mao mao như nhau.

Hơn nữa, chuyện lần này rõ ràng so sánh với lần phiền phức, nếu như Han Woo thật là nhận thức lời của nàng, như vậy ngày đó cô bé kia biểu hiện sợ rằng đều là bởi vì hẳn..

Sở dĩ, về tình về lý, Han Woo phải đi tìm xem nàng.

Nghĩ vậy, Han Woo tâm giữa cuối cùng cũng đối với chuyện này có sơ bộ định luận, vô luận sự tình làm sao, hẳn hiện tại cũng chỉ có thể trước như vậy xử lý, dù sao hẳn hiện tại biết địa đông tây thái có hạn.

"Hô —— "

Han Woo thân thủ nhu liễu nhu có chút khuôn mặt cứng ngắc, đón đứng dậy nhìn "Đại biến dạng" giá sách, ngực bỗng nhiên cũng chưa có dọn dẹp tâm tình, suy nghĩ một chút, phản chánh thời gian là trưa mai, sáng mai trở lại bà kế tiếp xử lý đi.

Nghĩ như vậy, Han Woo thì sau cùng nhìn hai người tử sắt liếc mắt, đón hưng hăng bà cái kia chết tiệt địa hoạt cửa tạo nên, sau cùng, giơ tay lên bà 《ngạo mạn và thành kiến》 thả lại tại chỗ.

Vừa một tiếng nhỏ nhẹ tiếng vang, Han Woo cứ như vậy xem sách cái chậm rãi khép lại.

Nhấp mũi hơi khô làm môi, Han Woo cũng không muốn sẽ ở thư phòng đợi, xoay người rời đi hướng về phía cửa phòng.

Chẳng quá, ngay Han Woo đem muốn đi ra thư phòng thời gian, trong đầu của hẳn bỗng nhiên lại hiện lên một cái ý niệm kỳ quái, quay đầu biểu tình có chút quái dị địa nhìn thoáng qua giá sách, trong miệng thì thảo nói nhỏ nhất cú.

"Một là muối muối, một cái khác... Không, không có khả năng, tuyệt đối! Nèn... Cũng sẽ không đi? ..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Tới cửa phỏng vấn

Ngày kể.

"Loảng xoảng."

Han Woo từ trong phòng bếp đi ra, cầm trong tay sau cùng co lại món ăn bỏ vào trên bàn cơm, sau đó thì thuận lợi bả vẩy quanh ở bên hông hắc sắc tạp dề cời ra.

Hôm nay bữa trưa tổng cộng sáu món ăn nhất thang, sáu món ăn tứ huân hai tố, tương đối vu một người lượng cơm ăn mà nói, rõ ràng cho thấy hơn, nhưng đối với Han Woo mà nói nhưng cũng chỉ có thể toán vừa tốt.

Han Woo phát hiện mình sức ăn gia tăng thật lớn, từ lúc bệnh viện thời gian liền phát hiện, nhưng hẳn lúc đó một mực đeo gọt tình cảnh của mình, cũng không nhiều nghĩ, thì tướng bản thân bị thương nguyên nhân, thân thể phải hấp thụ nhiều dinh dưỡng duyên cớ. Sau đó bỏ ra viện sau, hẳn mới hiểu được sức ăn tăng nhiều chắc là mình bây giờ thân thể nguyên nhân, chẳng quá tuy rằng hiểu sức ăn gia tăng nguyên nhân là bởi vì mình thân thể bất đồng, nhưng khi đó Han Woo điều kiện căn bản không cho phép, sở dĩ hẳn chỉ có thể chấp nhận một chút.

Nhưng bây giờ không giống nhau, Jin Soo Won ba người tá cho Han Woo ba trăm vạn còn dư lại hơn hai trăm vạn, mấy ngày nữa trường học tiền lương cũng muốn phát, hẳn bây giờ là không cần vì tiền rầu rĩ, sở dĩ tự nhiên sẽ không bạc đãi bản thân.

"Leng keng."

Nhưng mà, ngay Han Woo mới vừa ngồi xuống chuẩn bị lúc ăn cơm, tiếng chuông cửa lại vang lên.

Han Woo ngăn người, đón đứng dậy đi tới trước cửa hướng mắt mèo trong nhìn thoáng qua, trên mặt lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, quay đầu liếc mắt một cái đồng hồ trên tường, sau đó hẳn thì quay đầu trở lại đến trực tiếp mở cửa.

"Sớm như vậy đã tới rồi? Không phải nói mười hai giờ sao?"

Han Woo nhìn thoáng qua trước mặt mình lưng tay nải, vẻ mặt mang theo một điểm mong đợi Jin Soo Won, vừa liếc nhìn ở sau lưng nàng tốt lắm vài tên ăn mặc MBC đồng phục nhân viên công tác, trong giọng nói hơi kinh ngạc hỏi.

"Bọn họ phách tiết mục phách thói quen, nói là trước thời gian đến không đúng có thể vỗ tới cái gì ngạc nhiên đồng tây."

Jin Soo Won tiến đến Han Woo hai bên trái phải hạ giọng nói một câu, sau khi nói xong nghiêm túc quan sát một chút Han Woo, kết quả lắc đầu, trên mặt lộ ra rất biểu tình thất vọng, "Thế nhưng, bọn họ nói sai rồi, nào có cái gì kinh hi."

Han Woo cúi đầu nhìn thoáng qua hiện tại trên người mình bả toàn thân túi rất đỉnh kín hơi sắc áo lông cùng với thuần trắng ở nhà quần bông, sau đó ngẩng đầu nhìn một chút vẻ mặt rõ ràng cho thấy bởi vì không có thể thấy tự mình nghĩ khán gì đó mà lộ ra thập phần tiếc nuối biểu tình Jin Soo Won, thực sự bất biết mình nên nói cái gì cho phải.

"Cái kia, bắt mời chúng ta đi vào sao?"

Lúc này, Jin Soo Won phía sau một đạo thanh âm nữ nhân truyền đến.

Han Woo quay đầu nhìn lại, phát hiện là một cái buộc tóc đuôi ngựa biện, ăn mặc chức giả bộ cô gái trẻ tuổi, nhìn bộ dáng của nàng, phải là ngày hôm nay phỏng vấn mình người chủ trì.

Đương Han Woo nhìn sang thời gian, cái này cô gái trẻ tuổi cũng đang nhìn hẳn, nhưng không biết vì sao, Han Woo nghĩ nàng nhìn ánh mắt của mình tựa hồ có chút kỳ quái.

Bất quá bây giờ điều không phải suy nghĩ nhiều như vậy thời gian, Han Woo vừa nhìn thấy cái này cô gái trẻ tuổi thì lập tức ý thức được bản thân ngăn ở cửa có chút thất lễ, lập tức nhường ra thân thể, trên mặt hơi mang vẻ áy náy nói rằng: "Xin lỗi, mời đến đi."

MBC phách tới cái này cô gái trẻ tuổi rõ ràng tính cách không sai, nàng hơi hơi nhìn Han Woo liếc mắt, đón thì đối với hẳn nhẹ nhàng cười, cái gì cũng chưa nói, trực tiếp mang theo phía sau những người đó đi theo đã dẫn đầu đi vào trong nhà Jin Soo Won phía sau cùng đi vào.

Ở đám người kia xếp hàng như nhau kinh qua Han Woo bên người khi, một gã khiêng camera VJ xoay màn ảnh vỗ xuống Han Woo.

Han Woo thấy màn ảnh nhắm ngay bản thân, chỉ là đậm đậm nhất tiếu, không có gì cái khác phản ứng.

Mấy ngày này quay chụp sinh hoạt, đã để cho Han Woo tương đối thích ứng đối mặt đen như mực màn ảnh.

"Oa —— đại phát!"

Đóng cửa cho kỹ, Han Woo mới vừa đi quay về phòng khách thì nghe được Jin Soo Won tán thán dường như kinh hô.

Han Woo nghe tiếng nhìn lại, lúc này Jin Soo Won đang đứng ở phòng khách trung ương, hai mắt mở thật lớn, khẽ nhếch miệng, mắt không ngừng chuyển động, hướng quan sát bốn phía Han Woo gia, một bộ tựa hồ hoàn toàn không kịp nhìn hình dạng.

Không chỉ có là nàng, ngay cả MBC tới nhất kiến các nhân viên làm việc cũng là có ta khiếp sợ nhìn trong phòng rõ ràng trang hoàng phương tiện cũng đã giới cách xa xỉ tất cả.

Vừa ở bên ngoài thấy căn biệt thự này thời gian, tất cả mọi người đã rất kinh ngạc, nghe nói đây chỉ là một con người mới, không nghĩ tới cư nhiên có thể ở Gangnam chính mình như vậy nhất trảng phòng ở.

Vốn có bọn họ ở bên ngoài nhìn thời gian đã cảm thấy căn biệt thự này sợ rằng giá trị chế tạo hội tương đối cao, không nghĩ tới, tiến đến vừa nhìn mới phát hiện, nhóm người mình vẫn có chút đánh giá thấp.

Kim Ji Woo bố trí căn biệt thự này, tuy rằng không có gì trang sức, các nơi xuất hiện nhiều nhất sắc điệu chính là bạch sắc và cái loại này lạnh như băng kim chúc sắc, chung quanh đều tràn đầy một loại quanh quẩn cảm giác.

Thế nhưng, nó trong đó các loại điện nhà thiết bị đầy đủ mọi thứ, hoàn đều là mới nhất loại tốt nhất kia, thậm chí trong đó hoàn có thật nhiều chắc là mới nhất đi ra ngoài khoa học kỹ thuật sản phẩm, ngay cả Han Woo mình cũng không hiểu nhiều dùng.

Loại kim loại này mang tới quanh quẩn cảm tình, hơn nữa liếc nhìn lại các loại cao cấp thiết thi tồn tại, trái lại làm căn biệt thự này bên trong bố trí có một loại tương lai hóa cảm giác, tràn đầy một loại cao đoan nơi ở khí tức.

"Đại phát... Đây là căn đối xe sao?"

Đột nhiên, Jin Soo Won hình như phát hiện cái gì mới lạ đông tây, trên mặt lộ ra vẻ mặt vui mừng, sau đó từ phòng khách một cái Trường Sa phát phía sau lối ra một máy như là ròng rọc xe nhưng chỉ có hai người đại bánh xe đặt song song cơ khí.

"Cẩn thận một chút. UU đọc sách (www.uukanshu.com) "

Nhìn thấy Jin Soo Won tựa hồ được được dục thí địa nghĩ đứng thượng đi nhìn thử một chút, Han Woo liền vội vàng tiến lên đỡ lấy tay nàng.

Đây đúng là căn đối xe, không có tay lái cái loại này, cũng chính là trên ti vi làm cho đứng ở phía trên, dựa vào trọng tâm dôi đi đến khổng chế phương hướng đi tới cái loại này xe.

Vốn có Han Woo chính mình cũng không biết trong còn có thứ như vậy, đây là trước Kim Hayeon từ lâu hai tạp vật đang lúc đẩy ra ngoài, tiểu nha đầu cho tới bây giờ chưa dùng qua loại xe này, hăng hái bừng bừng thì đứng lên trên, thiếu chút nữa không có ngã sấp xuống, bà Han Woo sợ đến quá.

"Oa ~ "

Jin Soo Won ở Han Woo nâng đỡ, tiểu tâm dục dục khổng chế được căn đối cò xa tiến vào, mắt tròn trũng, trên mặt tràn đầy nét mặt hưng phấn, trong miệng còn không khi phát sinh một tiếng sợ hãi than đường như tiếng kêu, như vậy, nhìn qua lại vẫn thật có vài phần khả ái.

"Nha, tiểu tử, người dĩ nhiên giấu diếm ta nhiều chuyện như vậy!"

Cũng may, Jin Soo Won chơi thì chơi, nàng vẫn nhớ ngày hôm nay điều không phải để làm khách, ở chạy một vòng sau, cũng có chút hưng phấn mà từ trên xe nhảy xuống tới, đón vừa ngồi xổm xuống mặt tươi cười địa sờ sờ căn đối xe, sau cùng mới đứng dậy, một bộ hưng sư vấn tội dáng đáp nhìn Han Woo, giọng nói hưng tợn.

"Thế nhưng, người cho tới bây giờ không có hỏi qua ta a."

Han Woo về mặt vô tội nháy mắt một cái.

"Nha!"

"Cái kia, chúng ta có thể bắt đầu rồi sao?"

Ngay Jin Soo Won nghe được Han Woo trả lời đang nghĩ ngợi phải thật tốt giáo huấn người xấu này thời gian, bên cạnh hai người truyền đến cái kia tuổi còn trẻ giọng cô gái.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Hàn đại trù

Han Woo hai người nghe vậy nhìn nhau liếc mắt, nhất thời nhớ tới hiện tại chuyện trọng yếu nhất là cái gì. Vì vậy, Jin Soo Won thì để xuống mới vừa giờ lên quả dầm của, chẳng quá nàng còn là tròng hai mắt quay Han Woo mãnh hừ một tý, xong hoàn huy vũ một tý nắm tay, rõ ràng cho thấy nói cho hẳn biết, chuyện này vẫn chưa xong.

Han Woo thấy hưởng mỉm cười, cũng không có đối với một bộ "Miệng cộp gan thô" bộ dáng Jin Soo Won nói cái gì, quay đầu đối với tên kia trẻ tuổi nữ chủ trì nói rằng: "Có thể, bắt đầu đi."

"Như vậy, đầu tiên chúng ta tới trước bình thường nhận thức một chút đi, nhĩ hảo, ta là hôm nay người chủ trì, ta là Park Jung Ah."

Han Woo nghe vậy ngẩn người, đón nhìn con này thân tới được trắng nõn bàn tay, trên mặt lộ ra mỉm cười nhân nhật, hơi hơi cảm, đồng dạng giọng nói rất khách khí nói với Park Jung Ah: "Nhĩ hảo, ta là Han Woo."

Han Woo.

Park Jung Ah đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một tia không đối phát giác tia sáng kỳ dị, lập tức trên mặt của nàng lộ ra một cái chức nghiệp tính mỉm cười, nói với Han Woo: "Như vậy, Han Woo, để cho chúng ta hội ngộ xuống trò chuyện một ít hữu quan kịch tổ, hữu quan nên lời của người đề, có vấn đề gì không thể hỏi, người có thể sớm nói ra."

"Không cần, " Han Woo trên mặt mang nụ cười nhân nhật, "Ta không có gì không thể hỏi."

"Tốt."

Park Jung Ah khẽ gật đầu một cái, quay đầu đối với bên người một cái VJ vẫy vẫy tay, đón vừa quay lại đến nói với Han Woo: "Chúng ta đây trước quay chụp một tý tình huống trong nhà đi, thuận tiện Han Woo người có thể giới thiệu cuộc sống của mình tập quán các loại sự tình. Sau chúng ta mở lại thủy chính thức phỏng vấn."

"Tốt, ta không thành vấn đề."

Han Woo gật đầu.

"Như vậy..."

Park Jung Ah quay đầu quan sát bốn phía một cái, tựa hồ đang tìm từ nơi này bắt đầu vào tay, ngay sau đó, tầm mắt của nàng hình như được cái gì cho hấp dẫn, trên mặt thoáng cái lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, giờ ngón tay lên ngón tay một cái phương hướng "Cái kia..."

Han Woo mới vừa vừa nhìn thấy Park Jung Ah trên mặt biểu tình sửng sốt một chút, đón theo ngón tay của nàng nhìn lại, nhất thời không khỏi có chút ách nhiên thất tiểu.

Park Jung Ah chỉ, chính thị Han Woo trưng bày ở trên bàn cơm hoàn nóng hơi hơi bữa trưa.

"Cái kia, chúng ta quấy rồi người ăn cơm chưa?"

Park Jung Ah nhìn một chút xa xa cơm nước, liếc mắt liền nhìn ra hoàn nhất chiếc đĩa chưa từng nhiều, lập tức liền nghĩ đến chân tướng, không khỏi có chút mang theo áy náy nhìn về phía Han Woo.

"Không có việc gì, cũng không có cái gì quấy rối." Han Woo vô tình cười cười, giọng nói ôn hòa nói.

"Như vậy, chúng ta nhanh lên một chút làm xong phỏng vấn đi." Park Jung Ah thấy Han Woo trên mặt nụ cười ảm áp, không biết sao, trên mặt vẻ mặt tựa hồ nhiều một chút cái gì khác, đón nàng cũng đứng Han Woo mỉm cười, hoàn là có chút ngượng ngùng nói rằng.

"Tốt."

"

Han Woo mình đương nhiên là không có ý kiến.

"Chẳng quá..." Bên này nói vừa xong, Park Jung Ah chú ý của lực lại bỏ lại xa xa trên bàn cơm kỳ bàn món ăn thượng, đối với VJ vẫy vẫy tay, hai người đi tới, vừa đi trong miệng hoàn vừa hỏi: "Chẳng lẽ... Những thức ăn này đều là Han Woo người mình làm?"

"Đối với."

Han Woo gật đầu.

"Người mình làm?"

Một bên Jin Soo Won vừa nghe, lập tức kinh ngạc mở to hai mắt, cũng không dám chạy tới muốn nhìn một chút Han Woo có thể làm ra cái gì "Kịet tác" đi ra.

Han Woo nhìn Jin Soo Won rõ ràng vẻ mặt không tin biểu tình, vừa không nhịn cười được cười, đồng dạng đi tới bên bàn com.

"Cái này... Những thứ này là ngươi làm? !"

Vừa đi đến bên bàn com, Han Woo liền thấy Jin Soo Won hoàn toàn mở to hai mắt, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm com thức ăn trên bàn, vẻ mặt bất khả tư nghị đối với Han Woo hỏi một câu.

Không riêng gì nàng, ngay cả một bên Park Jung Ah còn có tên kia VJ, cũng là vẻ mặt kinh ngạc nhìn trên bàn com tất cả.

Han Woo thoáng nhìn thoáng qua com thức ăn trên bàn, nhìn nhìn lại ba người biểu tình, ngực trực tiếp hiểu được bọn họ tại sao phải kinh ngạc.

Kỳ thực, Han Woo ngày hôm nay làm chính là sáu việc nhà món ăn, thế nhưng, đầu tiên trước không nói những thứ này đều là Trung Hoa Trung Quốc món ăn, chỉ là bọn họ tạo hình, cũng đủ để cho Jin Soo Won ba người trở mắt.

Han Woo làm việc từ trước đến nay sợ phiền phức, nhưng có một việc là ngoại lệ, chính là tổ thái.

Han Woo đối với mình cái ăn là tương đương xoi mói, trước đây để chân chính làm được "Sắc, hương, vị" câu toàn, hẳn thậm chí tốn đi học một tý thức ăn điều.

Sở dĩ, chỉ là như vậy sáu bàn thái, Han Woo cũng đã bắt bọn nó tạo hình khiến cho quả thực dường như là trong từ điển cái loại này cao cấp thái phẩm như nhau, nói đơn giản, chính là có nhất nhìn qua, quả thực chính là quảng cáo truyền đơn thượng mới phải xuất hiện cái loại này ảnh chụp cấp thái phẩm.

"Đối với, là ta làm."

Nhìn ba người hình như phải như vậy nhất trực lăng lăng địa nhìn trên bàn com nước, Han Woo mở miệng trả lời Jin Soo Won nhất cú, thuận tiện để cho ba người quay về lên đồng.

Han Woo giọng nói âm lượng cũng không lớn, thế nhưng ở trầm ổn giữa mang theo một tia từ tính, thoáng cái tựu thành công bả có chút ngậy người ba người tỉnh lại.

"Những thứ này... Thật là Han Woo ngươi làm sao? Những thứ này hình như đều là Trung Hoa Trung Quốc món ăn đi?"

Park Jung Ah phục hồi tinh thần lại, mắt có chút tinh chỗ sáng nhìn trên bàn chỉ là bán tương thì thật tốt mấy món ăn, sau đó vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Han Woo, vẻ mặt thậm chí còn mang theo một điểm hoài nghi.

"Đối với, là ta làm, ta học qua Trung Hoa Trung Quốc món ăn."

Nhìn Park Jung Ah vẻ mặt vẻ mơ hồ hoài nghi, Han Woo mỉm cười, cũng không thêm để ý, nghiêm túc trả lời vấn đề của nàng.

Park Jung Ah nghe vậy sững sốt một chút, nàng ở trong nháy mắt đó thấy rõ ràng Han Woo trên mặt chăm chú, nàng xem khán Han Woo trên mặt mỉm cười, vừa cúi đầu nhìn một chút trên bàn com này tinh xảo com nước, như có điều suy nghĩ gât đầu, sau đó ngẩng đầu lộ ra một bộ khuôn mặt tươi cười địa nhìn Han Woo nói rằng: "Đại phát, xem ra chúng ta hàn diễn viên còn là một vị đại trù đây. Như vậy, chúng ta nắm chặt thời gian đi trên lầu xem một chút đi, bằng không thì thức ăn như vậy đến lúc đó lạnh thì đáng tiếc. UU đọc sách (www. uukanshu. c om) "

Han Woo vừa nghe, không khỏi vừa cười cười, sau đó cũng không có nói tiếp cái gì, đối với Park Jung Ah làm cá "Thỉnh" tay của thế, ý bảo nàng lên trước lầu.

Park Jung Ah hội ý, đối với Han Woo mỉm cười, đón quay đầu đối với tên kia VJ vẫy vẫy tay, sau đó hai người liền dẫn đầu đi lên thang lầu.

"Soo Won tỷ, ngươi không đi lên sao?"

Đưa mắt nhìn Park Jung Ah hai người chậm rãi đi lên, Han Woo vừa nghiêng đầu nhìn một chút một mực hai bên trái phải ngo ngoác nhìn trên bàn những thức ăn này Jin Soo Won, có chút buồn cười mà hỏi thăm.

"Vũ a, " chẳng quá, Jin Soo Won tựa hồ không có chú ý tới Han Woo trong giọng nói ti trêu chọc, mà là trực lăng lăng địa nhìn chăm chăm trên bàn một món ăn, dùng ngón tay ngón tay, đón ngẩng đầu nhìn Han Woo, "Đây là đường dăm thịt sao?"

Han Woo cúi đầu nhìn thoáng qua, mỉm cười, đối với Jin Soo Won lắc đầu, nói rằng: "Đây là Trung Hoa Trung Quốc món ăn, gọi đường thỏ bài cốt."

Đường dăm thịt ở Hàn quốc coi như là việc nhà thức ăn, nó và đường thỏ bài cốt có một lớn nhất khác biệt, một cái không có đầu khớp xương, một cái có đầu khớp xương.

Han Woo làm đạo này đường thỏ bài cốt ngoại trừ dùng một ít sơ quả trang sức ở ngoài, còn dùng ánh sáng màu tiên diễm tương trấp ở đồ sứ trắng bàn sát biên giới câu mấy cái xinh đẹp đồ án.

Loại này rất có bán tương thái phẩm, đối với vẫn muốn giảm béo nhưng lại tham ăn nữ nhân mà nói, thế nhưng có tương đối lớn sức dụ dỗ.

"Đường đảm... Bài cốt."

Nghe được Han Woo lời của, Jin Soo Won nhìn chăm chăm bàn thái trong miệng thì thảo thì thâm một tý cái này có chút trúc trắc danh từ, đón mạnh ngắt đầu, hồ trứ khuôn mặt tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng lời của nàng còn chưa nói xuất khẩu, kết quả là được Han Woo trực tiếp ngăn chặn.

"Được rồi được rồi, lần sau nấu cho người nếm thử, chúng ta lên đi."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Hàn học pháp

"Nhớ kỹ nga, nhất định phải nấu nga."

"Đã biết, đã biết."

Han Woo một bên gật đầu, một bên lôi kéo hoàn vẫn lưu luyến địa quay đầu nhìn lại Jin Soo Won đọc theo thang lầu lên lầu hai.

Park Jung Ah hai người đang đứng ở cửa thang lầu, thấy Han Woo hai người bắt đầu, vừa cười vừa nói: "Như vậy, Han Woo người vi đại gia giới thiệu một chút."

"Tốt."

Han Woo nghe vậy gật đầu, quay màn ảnh mỉm cười.

"Hàng này đã qua tam gian phòng đều là ngoại thất, chẳng quá phòng của ta ở lầu một, bên kia cái kia góc chính là tạp vật đang lúc..."

Han Woo dẫn ba người vừa đi trứ, biên hướng bọn họ giới thiệu sơ lược trứ. Lầu hai diện tích chung không có lầu một đại, nhưng nó gian phòng đều, nói thật đi, ngay cả Han Woo chưa từng minh bạch Kim Ji Woo tại sao muốn sửa nhiều như vậy gian phòng, trong đó khách phòng ngoại thất thì có tứ đang lúc, còn một người khác thoát nhìn tựa hồ là phòng tập thể thao căn phòng của, nhưng bên trong cái gì tập thể hình khí tài cũng không có.

"Cái kia, gian phòng kia là làm cái gì?"

Đi tới đi tới, đột nhiên, Park Jung Ah dừng bước lại,五指 ngón tay ngón tay ở mấy người cách đó không xa một gian từ cửa lắp đặt thiết bị thượng khán cũng rất không tầm thường căn phòng của.

"Cái kia a, " Han Woo theo Park Jung Ah ngón tay phương hướng nhìn sang, mỉm cười, "Đó là thư phòng."

"Thư phòng?"

Park Jung Ah trên mặt của nhất thời lộ ra cảm giác hứng thú biểu tình, quay đầu nói với Han Woo: "Chúng ta có thể vào xem sao?"

Han Woo nghe vậy thoáng suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu, "Có thể."

"Như vậy, chúng ta mau đi xem một chút đi."

Park Jung Ah nói, trên mặt chức nghiệp tính trong nụ cười vào lúc này nhưng thật ra toát ra một ít tiểu nữ sinh vậy hưng phấn thần tình, trong đó còn mơ hồ mang theo giờ mong đợi biểu tình, tựa hồ đối với Han Woo căn này thư phòng rất cảm thấy hứng thú, sau đó nàng liền có chút sốt ruột địa đối với VJ vậy vậy tay, hai người tỷ số trước đi tới.

"Ta cũng không có thư phòng." Jin Soo Won hai tay ôm ngực, mặt không thay đổi đứng ở Han Woo bên người nhàn nhạt nói rằng.

Han Woo nghiêng đầu nhìn nàng một cái, vốn cũng muốn lộ ra gờ vể mặt nghiêm túc, nhưng bất đắc dĩ, thực sự nhịn không được, "Phốc" địa một tiếng thì bật cười.

"Nha!"

"Được rồi được rồi, " Han Woo mím môi sùng, đỉnh chỉ tiểu ý, đối với vẻ mặt vẻ giận dữ Jin Soo Won giờ cử hai tay, "Lần sau, lần sau ta lại chính thức mời người tới trong làm khách."

"Hừ!" Jin Soo Won lúc này mới buông nắm tay, coi như hài lòng hừ một tý, "Được rồi, chúng ta mau đi xem một chút đi."

Nhìn biểu tình trong nháy mắt thì trở nên tương đương hưng phấn và mong đợi Jin Soo Won, Han Woo ở không nói gì hơn, vừa không khỏi nghĩ đến Kim Hyeon cái nha đầu kia.

"Đại phát..."

Đương Jin Soo Won hăng hái bùng bùng đi tới cửa thư phòng ngoại khi, nàng liền thấy Park Jung Ah có chút ngơ ngác đứng ở cửa,

Ánh mắt trực lăng lăng địa nhìn bên trong, tựa hồ nhìn thấy cái gì bất khả tư nghị đông tây, trong miệng hoàn tự lẩm bẩm nhất cú.

Jin Soo Won thấy hướng sùng sốt, đón trên mặt lộ ra bất minh tình huống nghi hoặc biểu tình, tò mò tiến đến Park Jung Ah bên người hướng bên trong nhìn một chút, kết quả, hai mắt đồng dạng không khỏi chậm rãi tròn to, tấp vào mồm vô ý thức hơi hơi mở.

Không thể không nói, không biết có phải hay không là để buông cái kia thật lớn giá sách nguyên nhân, Kim Ji Woo bả thư phòng tu đắc tương đối lớn, có một khối không gian tương đương rộng thùng thình tọa đàm khu, tùy vài điều Trường Sa phát và hé ra rộng lớn bàn trà cấu thành, sau khi vào cửa bên tay trái đầu cùng chính là một cái thật to cửa sổ sát đất, sáng sủa sạch sẽ, cửa sổ sát đất trước chính là hé ra đồng dạng rất rộng lớn bàn công tác, trong duy nhất một máy tính thì ở phía trên, nói tóm lại, thư phòng nên rất cuộc chính căn biệt thự trong lắp đặt thiết bị tối dụng tâm căn phòng của.

Mà Jin Soo Won đám người đứng ở cửa, đường nhìn lại hoàn toàn bị bọn họ ngay phía trước thấy cái vật kia cho hấp dẫn, ngay cả trung gian hơi có ta che tọa đàm khu cũng bị trực tiếp bỏ quên.

Khi hần môn tầm mắt ngay phía trước, nơi nào chính có một đường như quái vật lớn vậy thật lớn giá sách, tổng cộng sáu tầng mười sáu dụng thẳng, cơ hồ đem thư phòng bức tường hoàn toàn chiếm cứ!

Cái này cũng trọng điểm, trọng điểm ở chỗ, cái này trên giá sách, cư nhiên tràn đầy địa bày đầy thư tịch!

To lớn trên giá sách, đủ mọi màu sắc, chừng mấy trăm bản thậm chí khả năng hơn một nghìn bản thư rậm rạp địa bãi đặt chung một chỗ, trong nháy mắt đó dành cho người đánh vào thị giác là tương đương rung động.

Han Woo không giống Jin Soo Won như vậy nóng ruột, bước tiến có chút chậm rãi người cuối cùng đi tới cửa thư phòng, ngay từ đầu hần thấy Jin Soo Won đám người, bao quát tên kia VJ ở bên trong, tất cả đều chỉ ngây ngốc địa đứng ở cửa, ngực còn có chút kỳ quái. Đợi được hần đứng tới cửa, theo bọn họ có chút ánh mắt dò dẫm nhìn lại, lúc này mới trong lòng bùng tỉnh.

Người Hàn sùng bái tri thức, cho nên đối với thư tịch đồng dạng coi trọng, Han Woo không biết Kim Ji Woo trước đây bố trí cái này giá sách thời gian rất cuộc ôm tâm tư gì, bất quá hần nhưng thật ra có điểm rõ ràng có vừa nhìn thấy như vậy cả thật lớn giá sách dành cho người Hàn chấn động.

Kim Hyeon và Kim Tae Hee trước đây thấy cái này giá sách thời gian kỳ thực cũng không tốt gì, Kim Hyeon nha đầu kia khoa trương đứng ở nơi này cả trước kệ sách ngơ ngác giương miệng nhìn tròn một phút đồng hồ. Các nàng lần đầu tiên tới thư phòng là ở Han Woo và Kim Tae Hee lần đầu tiên luyện tập thời gian, nhưng lúc đó mọi người tâm tư đều không ở nơi này thượng, hoàn toàn không có chú ý tới, căn cứ Kim Hyeon tự, nàng lúc đó vừa vào thư phòng chỉ là thoáng nhìn lướt qua, ở trong ấn tượng của nàng, nàng còn tưởng rằng đó là nhất chận trang sức dùng tường đây. Kết quả đợi được sau nàng và Kim Tae Hee lại đây vừa nhìn...

"Cái kia, chúng ta vào đi thôi?"

Nhìn có chút ngơ ngác vài người, Han Woo suy nghĩ một chút, nghĩ còn là mình mở miệng nhắc nhở một tý bọn họ tương đối khá.

"A?"

Park Jung Ah dẫn đầu phục hồi tinh thần lại, nàng trước là có chút mơ hồ nhìn Han Woo liếc mắt, ngay sau đó nàng vừa quay đầu nhìn một chút trong thư phòng, cái này rất cục hoàn toàn phục hồi tinh thần lại, lập tức quay đầu trở lại đến, mở to mắt hướng Han Woo vội vàng hỏi: "... Cái kia, cái này... Đây là người... Của người tàng thư sao?"

Park Jung Ah nói điều này nói có chút đứt quãng, trên mặt vẻ mặt rõ ràng hoàn lưu lại một ít rung động thần tình.

"Đối với."

Han Woo nhìn Park Jung Ah trên mặt bởi vì tựa hồ còn là rất khiếp sợ mà có vẻ có chút vẻ mặt đáng yêu, nhin không được mím cười, quay nàng gật đầu.

"Những thứ này thực sự tất cả đều là của người? !"

Lúc này, Jin Soo Won cũng hơi quá liễu thần lai, nàng nhanh nháy mắt cẩn thận nhìn một chút Han Woo, đón quay đầu nhìn một chút cái kia làm nàng tương đương rung động giá sách, sau đó vừa quay lại đến xem Han Woo, trên mặt biểu tình trong rất ta bất khả tư nghị thần tình.

"Đối với, là của ta."

Nhìn Jin Soo Won biểu tình, Han Woo vừa nhìn không được khẽ mỉm cười một cái.

Hắn đối với cái này giá sách kỳ thực từ vừa mới bắt đầu thì không thể nào cảm thấy kinh ngạc, bởi vì hắn bản thân vốn là trong thư phòng giá sách cũng là không sai biệt lắm lớn như vậy, nhưng ở đây cũng bất quá chỉ có một, mà Han Woo nơi đó có tròn ba.

Huống chi cứ tới nói nơi này có khả năng gần nghìn bộ sách, nhưng Han Woo tự xem trôi qua thư xa xa không chỉ số này mục, thậm chí nơi này tuyệt đại bộ phận thư tịch hắn hoàn đều xem qua, số ít chưa có xem qua chính là Hàn quốc bản thân bản thổ thư tịch.

Sở dĩ, đối với Han Woo mà nói, như vậy một cái giá sách là hoàn toàn không thể khiến cho hắn kinh ngạc, bất quá hắn không nghĩ tới, tựa hồ cái này giá sách cho người khác lực rung động xa so với chính hắn trước tưởng tượng còn muốn lớn hơn.

Vừa nghe đến Han Woo trả lời, Jin Soo Won biểu tình thoáng cái trở nên rất kỳ quái, nàng chậm rãi tới gần Han Woo, ánh mắt trực câu câu nhìn hắn.

"Làm sao vậy?" Thấy Jin Soo Won cứ như vậy biểu tình kỳ quái lại gần, Han Woo có chút kỳ quái địa nhìn nàng, ngược lại cũng không tránh không né địa trực tiếp hỏi.

"Cái kia..."

Jin Soo Won ngừng lại, đôi mắt nhỏ chăm chú nhìn Han Woo, trong miệng hầu như gần từng chữ hỏi: "Nhiều như vậy thư, ngươi xem qua nhiều ít?"

Nghe được Jin Soo Won hỏi lên như vậy, Park Jung Ah cũng là mừng rỡ, lập tức tỉnh ngộ lại, đồng dạng quay đầu thật chắc nhìn Han Woo, hiển nhiên cũng rất muốn biết đáp án của vấn đề này.

Han Woo nghe được Jin Soo Won câu hỏi ngẩn người, đón nhìn một chút Park Jung Ah phía sau cái kia lộn lại nhắm ngay mình đen như mực màn ảnh, khóe miệng không tự chủ giờ giờ lên, sau đó há mồm nói ra một cái đề cho hai nữ nhân ký cảm thấy thất vọng, vừa mơ hồ thờ phào nhẹ nhõm đáp án.

"Ba mươi mấy bản đi."

"Ba mươi mấy bản... Ừ, cũng là thật nhiều."

Jin Soo Won trên mặt vừa buộc chặt biểu tình buồn lòng xuống, trong miệng thì thào một tý, bản thân gật đầu, tựa hồ ở khẳng định Han Woo, nhưng kế tiếp nâng thì ngẩng đầu lên dùng một loại làm như đang nói đùa nhưng vừa tựa hồ mang theo giờ nghiêm túc nghiêm túc giọng nói hướng Han Woo hỏi: "Thế nhưng, ngươi lớn như vậy một cái giá sách, những thứ khác thư chẳng lẽ là ngươi dùng để làm trang sức sao?"

Nghe được Jin Soo Won tựa hồ có chút nghiêm túc câu hỏi, Park Jung Ah lần thứ hai nhìn về phía Han Woo, cái này đồng dạng là nàng quan tâm vấn đề.

Người Hàn sùng bái tri thức, tự nhiên đáng ghét cái loại này bỏ thư tịch cho rằng hành động mặt tiền của cửa hàng đạo cụ hành vi, càng chưa nói nếu như Han Woo những sách này thật chỉ là nã đến trang sức dùng, tính chất hội nghiêm trọng hơn.

Han Woo nhìn hai người biểu tình, khóe miệng vừa hơi hơi giờ lên một tý.

Hắn đương nhiên biết rõ các nàng đang lo lắng cái gì, nếu như không tính là cái kia ám cách lời của, Kim Ji Woo làm như vậy cá giá sách mục đích còn giống như thực sự là chỉ để trang sức mà thôi, nói thật đi, Han Woo bản thân mình cũng rất đáng ghét cái loại này hành vi, chẳng quá Kim Ji Woo cái tình huống này rốt cuộc còn chưa phải thái nhất dạng, Han Woo không cho là Kim Ji Woo sẽ đem nhân tính tới nơi này làm khách, sở dĩ ở đây đại thể bố trí chính là cho Kim Ji Woo một người nhìn, hơn nữa, Han Woo hiện tại chính là Kim Ji Woo, hắn luôn không khả năng bản thân đáng ghét bản thân đi.

"Ta nói ba mươi mấy vốn không phải ta xem qua số lượng."

Han Woo nhẹ khẽ lắc đầu, sau đó đối với Jin Soo Won ôn hòa cười.

"Điều không phải xem qua số lượng? Có ý tứ?" Jin Soo Won và Park Jung Ah nghe được câu trả lời này đều sững sốt một chút, đón Jin Soo Won nháy mắt một cái, có chút ngây người mà hỏi thăm.

"Ta nói ba mươi mấy bản, là ta chưa có xem qua thư số lượng."

Nhìn Jin Soo Won trên mặt mơ hồ mang theo vẻ lo lắng, Han Woo ở trong lòng có chút cảm động hơn, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, đạm cười nói ra một cái làm Jin Soo Won hai người vừa hơi bị ngẩn ngơ trả lời.

"Không có... Chưa có xem qua số lượng?"

Park Jung Ah xác nhận dường như lại hỏi Han Woo nhất cú, trên mặt biểu tình có chút ngờ ngạc, "Han Woo ý của ngươi là nói... Phương diện này nhiều như vậy thư, ngươi... Cơ bản đều xem qua sao?"

Nói nói đến phần sau thời gian, Park Jung Ah hô hấp phút chốc gia nặng, ngay cả chính cô ta cũng không biết bản thân đến tận cùng đang khẩn trương

cái gì, chỉ là thật chắc nhìn Han Woo, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nhìn mình trước mắt cái này đối với mình mà nói có chút thần bí nam nhân, ngực tựa hồ ở kinh lịch trừ một loại chờ đợi dài đằng đẳng và buồn chán, cùng đợi người đàn ông này trả lời.

Không chỉ là Park Jung Ah, Jin Soo Won giống như vậy, nàng khẩn trương nhìn Han Woo, cả người liên tâm đều không tự chủ được nói lên.

"Đương nhiên, ta cơ bản đều xem qua."

Han Woo cũng không có bán cái gì cái nút, nghe xong Park Jung Ah câu hỏi sau, trực tiếp thì gật đầu, thậm chí ngay cả đang đợi hắn trả lời Jin Soo Won hai người cũng không tùy ngăn người, không phải là bởi vì câu trả lời của hắn, mà là bởi vì hắn thái độ, thật sự là thái tùy tiện, tựa hồ hoàn toàn bất đưa cái này coi ra gì.

"Thực sự..."

"Là thật."

Thấy Park Jung Ah tựa hồ vừa nhìn không được xác nhận dường như nghĩ hỏi một câu nữa, Han Woo trực tiếp cười cười trả lời các nàng nghi vấn trong lòng.

Trong nháy mắt, Jin Soo Won và Park Jung Ah đều mở to hai mắt, thậm chí ngay cả hô hấp đều vô ý thức hơi hơi ngừng lại, cứ như vậy nhìn mình trước mặt hai người người đàn ông này.

Jin Soo Won biết Han Woo không phiền nàng, cho nên trực tiếp thì tin lời của hắn, mà Park Jung Ah tuy rằng và Han Woo không quen, nhưng nàng cũng không thể từ người đàn ông này thâm thúy hai trông mắt trong và trên mặt vẻ mặt, tìm được may mắn hay nói giỡn có lẽ nói sạo vết tích, Vì vậy cơ hồ là đồng thời, nàng và Jin Soo Won đều lựa chọn tin tưởng.

Sờ dĩ, trong nháy mắt này, các nàng được sự thật này chân chính khiếp sợ đến rồi.

Bởi vì, một người bình thường ở Han Woo cái tuổi này, nếu có nhìn xong một trăm quyển sách, dù cho chỉ là cái loại này cổ sự thú vị tính lớn hơn chỉ chất văn học loại tác phẩm, vẫn như cũ đủ để cho nhân cảm thấy kinh ngạc, mà Han Woo, hắn xem lượng ít nhất là người bình thường mấy lần!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 78: Hàn học thần

"Uống nước đi."

Han Woo từ thư phòng máy nước uống vậy cũng máy chén nước ấm, đoan lại đây, cầm một chén đưa cho Park Jung Ah.

Trong thư phòng, Park Jung Ah chờ nhân đã đi vào rồi.

Park Jung Ah đứng ở trước kệ sách, có chút xuất thần địa nhìn mặt trên lâm lang mẫn mục thư tịch, phía sau của nàng là tên kia VJ, đang từ mấy cái độ lớn của góc quay chụp trứ. Mà Jin Soo Won còn lại là ngồi ở cách đó không xa trên ghế sa lon, chẳng quá ánh mắt của nàng cũng thường thường hướng bên này thổi qua đến.

"A, cảm tạ."

Park Jung Ah phục hồi tinh thần lại, hai tay tiếp nhận Han Woo đưa tới ly nước, đối với hắn lễ phép thấp cúi đầu.

Han Woo đối với nàng đáp lại địa cười cười, đón cũng muốn đưa một ly cho VJ, nhưng tựa hồ là bởi vì đang quay chụp duyên cớ, VJ hơi hơi khoát tay áo cự tuyệt, bất quá hắn vẫn đang hữu hảo đối với Han Woo cười cười. Han Woo thấy hướng cũng không miễn cưỡng, đồng dạng đối với VJ cười một cái, sau đó liền đi tới tọa đàm khu bể nước đưa cho Jin Soo Won.

"Cái kia, ta có thể lấy xuống nhìn sao?"

Lúc này, đứng ở trước kệ sách Park Jung Ah nhấp một miếng nước trong chén, nhìn thoáng qua giá sách, đột nhiên quay đầu hướng Han Woo hỏi một câu.

Han Woo bả ly nước bỏ vào bàn trà thượng, sau đó thì nghe được Park Jung Ah lời của, hần quay đầu lại nhìn một chút, ánh mắt ở Park Jung Ah định đầu còn có trên giá sách quyển kia 《ngao mạn và thành kiến》 chỗ ở vị trí trong lúc đó qua lại đối lập liếc mắt, nghĩ Park Jung Ah chắc là bắt sẽ cố gắng nhón chân lên đi lấy một quyển sách, Vì vậy hần thì đối với Park Jung Ah gật đầu mỉm cười nói: "Có thể, người nghĩ nã đầu một quyển thì bản thân nã đi."

Tha thứ Han Woo có chút "Ác liệt" hành vi, nhưng hần phải trái tim, ám cách nếu như bị phát hiện lời của, chỉ biết mang đến phiền toái không cần thiết.

Xong Han Woo cho phép sau, Park Jung Ah đối với hần ý bảo địa gặt đầu, đón thì quay đầu trở lại nhìn trước mắt đã qua đều là thư giá sách, lựa chọn một hồi, sau đó vì khê nâng lên tay chọn một quyển cách mình thật gần thư cầm xuống tới.

Park Jung Ah bắt được thư sau, đầu tiên là phóng ở trên tay trở mình nhìn một chút bìa sách, phát hiện hoàn thật mới, đón, nâng sẽ tin tay lật ra trong đó một tờ nhìn.

Mà cái này vừa nhìn, Park Jung Ah trên mặt của lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, ngay sau đó, nàng vừa tiện tay lật vài trang, trên mặt vẻ mặt kinh ngạc càng ngày càng đậm, có điểm như là vừa có vừa nhìn thấy giá sách khi cái loại này được chấn động đến cảm giác.

"Làm sao vậy?"

Lúc này, Han Woo đã đi tới, thấy được Park Jung Ah trên mặt có giờ kỳ quái biểu tình, có chút bất minh tình huống mà hỏi thăm.

"Cái này... Cái này, tất cả đều là sao?"

Park Jung Ah nhìn về phía Han Woo, mãnh chớp mắt mấy cái, có chút nói năng lộn xộn địa nói, hình như là được cái gì vừa cho kinh đến rồi.

"Cái gì?"

Han Woo nghe Park Jung Ah lời của, thực sự không đoán ra được nàng rốt cuộc nghĩ biểu đạt cái gì.

"Làm sao vậy sao?"

Thấy bên này tựa hồ có tình huống gì, Jin Soo Won cũng đã đi tới, có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm.

"Cái này..."

Park Jung Ah cuối cùng là bả tìm của mình tự bình phục xuống tới, hai tay các bắt được trong tay nàng quyển sách kia một bên, đón bay qua vội tới Han Woo hai người khán, "Cái này, hần... Han Woo tiên sinh người xem qua thư đều là như vậy sao?"

"Cái gì a?"

Jin Soo Won để sát vào nhìn một chút, kết quả, chỉ chốc lát sau, trên mặt của nàng đồng dạng xuất hiện và vừa Park Jung Ah trên mặt giống nhau như đúc kinh ngạc biểu tình, hai mắt nhin không được hơi hơi trọn to.

Đón Han Woo cũng nhìn thoáng qua, ngẩn người, coi lại khán Jin Soo Won hai người biểu tình, trong lòng nhất thời có điểm hiểu được.

Ở Park Jung Ah biểu diễn cho hai người nhìn trong sách, ngoại trừ chính văn bộ phận ở ngoài, còn lại chỗ trống vị trí tất cả đều viết đầy hàn hành văn nhó, ra mời, tựa hồ hoàn mỗi một trang đều là cái dạng này.

Cái này đương lại chính là Han Woo kiệt tác, hần đọc sách làm bút ký là tập quán, tuy rằng hần giống nhau không mở ra quyển sách này lần thứ hai, nhưng nhìn thư một ít cảm thụ hần vẫn hy vọng có thể viết xuống đến, cái thói quen này hần mình đã giữ vững vài chục năm, phàm là hần xem qua thư, đều viết tràn đầy bút ký.

Chẳng quá ở đến nơi này sau, Han Woo viết bút ký thời gian có ý định sửa dùng hàn văn thư đến viết, bởi vì không biết có phải hay không là Kim Ji Woo bản thân mình là hon niên sơ vu luyện tập, còn là Han Woo bản thân viết quán chữ Hán nguyên nhân, tuy rằng Han Woo hiểu được hàn văn viết như thế nào, thế nhưng cử bút vẫn như cũ cảm giác rất xa lạ, sở dĩ để sau đó làm chuẩn bị, Han Woo thì thừa dịp làm bút ký thời gian thuận tiện luyện hạ chữ.

Trong đó có một chút đáng giá nhắc tới chính là, vốn có hàn công văn viết ra cảm giác thì tương đối ngay ngắn, mà Han Woo để luyện chữ, viết thời gian cũng là một khoản một khoản rất nghiêm túc địa viết, kết quả viết ra chữ bất nói thật đẹp đi nơi nào, nhưng ít ra nhìn qua thập phần tinh tế, vừa nhìn liền biết là viết nhân thập phần dụng tâm kết quả.

Cho nên khi Park Jung Ah thấy đây là ngày thiên công tinh tế chỉnh bút ký, sau đó còn phát hiện mỗi một trang đều là như thế này, tự nhiên là hội không khỏi cảm thấy tương đương kinh ngạc.

Dù cho thật là có dụng tâm đọc một quyển sách nhân, cũng chưa chắc có thể làm được viết bút ký tràn ngập một quyển sách, hơn nữa Park Jung Ah khi nhìn đến quyển sách này sau, nàng rất nhanh liền nghĩ đến cái này chỉ chỉ là Han Woo duyệt đọc sách tịch đậm một quyển, nếu như đây không phải là trùng hợp nói, như vậy, chẳng lẽ hần cái này một giá sách thư hần đều...

Nếu như nói mới vừa thấy tràn đầy bút ký khi Park Jung Ah chỉ có thể rốt cuộc kinh ngạc nói, như vậy khi nàng liên tưởng đến một người sự thực khi, nội tâm của nàng sẽ thấy lần được chấn động cho lấp đầy.

Mấy trăm quyển thư tịch bút ký, hoàn đều là cái loại này tràn ngập chính quyền sách đích tình huống, nếu như điều không phải hoàn không có được Han Woo đáp án, chính cô ta đều phải nhịn không được kinh hô thành tiếng.

"Điều không phải, điều không phải toàn bộ."

Thế nhưng, để cho Park Jung Ah không biết vì sao cảm thấy có chút thất vọng chính là, Han Woo ở hiểu được nàng câu hỏi ý tứ sau, trực tiếp lắc đầu, rất dứt khoát hủy bỏ.

Khi thấy Han Woo lắc đầu sau, Park Jung Ah, còn có Jin Soo Won ở bên trong, hai nữ nhân ngực không biết vì sao, đều vô ý thức dâng lên một loại khôn kể thất vọng, mà ở cái này thất vọng dâng lên đồng thời, tim của các nàng giữa vừa không hẹn mà cùng sinh ra một chút may mắn.

May mắn người này còn không có thực sự lợi hại đến cái loại tình trạng này, chỉ ít tự chúng ta vẫn có thể đủ cùng hấn một lần.

"Thế nhưng, những sách này ta trước đây là thật đều đã làm cùng quyển sách này vậy bút ký, chỉ bất quá bây giờ ta trước đây viết nguyên bản đều không ở nơi này."

Chẳng quá, Han Woo kể tiếp giống như là thờ mệnh một câu nói, nhất thời để cho hai nữ nhân không hiểu có loại ngòi qua sơn xe cảm giác.

Park Jung Ah hít thở sâu một tý, mạnh mẽ bình phục một tý có chút kịch liệt tim đập, cùng với đáy lòng đột nhiên thì dâng lên muốn cắn Han Woo một ngụm xung động, đón dùng một loại chăm chú giữa vừa tựa hồ mang theo một chút mong đợi vừa hỏi một câu: "Người xem qua thư tất cả đều là như vậy?"

"Đối với."

Han Woo gật một cái, dùng một loại tương đương bình thản giọng nói nói rằng: "Ta trước đây sinh hoạt tại nước ngoài, thư nhiều lắm, sợ dĩ không có biện pháp mang về, những thứ này đều là về nước sau đó mua, trong đó đại bộ phận ta đều nhìn rồi, chỉ có một chút Hàn quốc bản thổ thư ta chưa có xem qua, sợ dĩ người vừa vặn rút được ta trong khoảng thời gian này mới đang nhìn thư."

Han Woo ở chỗ này gần cá nói dối, đây là tránh cho phiền toái không cần thiết, hơn nữa từ Park Jung Ah vấn cái vấn đề này dụng ý nhìn lên, Han Woo cũng không có nói sáo, hấn nói đại bộ phận quả thực đều là thật, chỉ bất quá hấn đã làm bút ký này thư là thật không có khả năng mang về.

Park Jung Ah nhìn đứng ở trước mặt mình biểu tình lạnh nhạt Han Woo, nàng tin tưởng hấn lời của, không chỉ là bởi vì nàng ngực tin tưởng, đồng dạng bởi vì Han Woo những lời này rất có thể sẽ phóng tới MBC thượng truyền, nếu như hấn thực sự nói dối, như vậy thì là ở nhân dân cả nước trước mặt thất tín, đây là cực kỳ nghiêm trọng sự tình, sợ dĩ, Park Jung Ah tin tưởng Han Woo lời của.

"Chúng ta phách thời gian đã thật dài, chỉ tới đây thôi, kể tiếp mà bắt đầu phỏng vấn đi."

Park Jung Ah cứ như vậy lẳng lẳng nhìn Han Woo, sau đó hình như đột nhiên lấy lại tinh thần như nhau, giờ tay lên nhìn xuống đồng hồ đeo tay, đón bỗng nhiên về mặt bình tĩnh nói với Han Woo.

Han Woo nhìn thoáng cái hình như biến sắc mặt vậy Park Jung Ah, đuôi lông mày đầu tiên là vì vi nhất thiêu, ngay sau đó con người đen giữa không khỏi hiện lên một tia tán thưởng.

MBC phái Park Jung Ah đến nhưng không phải là vì để cho nàng đến sợ hãi than Han Woo ưu tú, nếu như nàng một mặt chỉ hiểu được khích lệ Han Woo, không chỉ có đài truyền hình hình tượng có chút bị hao tổn, đối với Han Woo mà nói cũng không có thể rút cuộc chuyện tốt, sợ dĩ Park Jung Ah cấp tốc điều chỉnh đã trở về trạng thái của mình, kể tiếp phỏng vấn, nàng phải dùng một loại tương đương tinh táo trạng thái đến tiến hành.

"Cái kia, Han Woo tiên sinh, chúng ta có thể đem phỏng vấn địa điểm sửa phỏng tới nơi này sao?"

Đang khôi phục trạng thái sau, Park Jung Ah cấp tốc quay đầu hướng sau lưng VJ thông báo cái gì, ngay sau đó tựa hồ là nghĩ tới điều gì, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) quay đầu đối với Han Woo hỏi thăm một câu.

Han Woo nghe được Park Jung Ah câu hỏi, không chút nghĩ ngợi gật một cái nói: "Có thể."

Han Woo không quá yêu mến có người xâm nhập hấn "Tư nhân lãnh địa", bất quá hôm nay tình huống không phải là không như nhau sao, hơn nữa một là vào, hai người cũng là vào, không có quá lớn khác biệt.

"Tốt."

Xong Han Woo cho phép sau, Park Jung Ah khẽ gật đầu một cái, sau đó đi ra thư phòng, tựa hồ là đi gọi lầu dưới nhân viên công tác.

"Người bắt là cái gì đều không nhớ sao?"

Đột nhiên, Jin Soo Won để sát vào Han Woo bên người thấp giọng hỏi một câu.

Han Woo nghe vậy nghiêng đầu nhìn một chút Jin Soo Won, ánh mắt của nàng hoàn vẫn nhìn tràn đầy giá sách, tựa hồ thế nào cũng không thể tin được hình dạng, khỏe miệng nhịn không được lại đi thượng khiếu, Han Woo cố ý cũng hạ giọng hỏi đáp: "Thì nhớ kỹ những thứ này."

Jin Soo Won vừa nghe nhất thời quay đầu, tròn to hai mắt nhìn Han Woo, nhìn khóe miệng hắn không chút nào che giấu nín cười, có chút cắn răng nghiêng lợi thấp giọng nói rằng: "Còn có tổ thái?"

"Làm sao ngươi biết?"

Han Woo về mặt ngạc nhiên nhìn Jin Soo Won.

"Nha! ..."

"Được rồi được rồi, ta đúng là chỉ nhớ rõ những thứ này, hữu quan ta bản thân mình gì đó ta đều không nhớ rõ." Mở hạ vui đùa sau, Han Woo lập tức nghiêm nghị nói với Jin Soo Won.

Jin Soo Won nghe vậy cẩn thận nhìn một chút Han Woo biểu tình còn có nhãn thần, thấy được hắn ẩn chứa trong đó chăm chú, lúc này mới tức giận hừ một tý, đón vừa hạ giọng nói rằng: "Thỉnh hai đón. Ta phải hàn ngư!"

"... Ngươi ăn cướp a?"

"Nha!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngư Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Hàn lão sư

Đối với đôi lại cá nòi săn quay chụp, còn lại nhân viên công tác nhưng thật ra đều không có ý kiến gì, quay về với chính nghĩa khí tài đều đã lắp ráp được rồi, mang lên lầu lại lần nữa dọn xong là được, chẳng quá vài bước lộ chuyển tình. Hơn nữa thư phòng này cũng khá lớn, và ở phòng khách phách hiệu quả cũng không sai biệt lắm.

Chính là bọn họ ở đi tới thư phòng sau, đồng dạng cũng bị cái này làm người khác chú ý thật lớn giá sách cho rung một tý, đón Park Jung Ah thì thấp giọng cho bọn hắn giải thích vài câu, sau đó đại gia thì nhất thời đều hiểu được tại sao muốn bà quay chụp địa điểm đôi lại đến nơi này, đồng thời, những người này nhìn Han Woo trong ánh mắt đa đa thiếu thiếu đều mang cho ta kính ngạc và tôn kính.

Chân chính học giả và tri thức rèn luyện hàng ngày cao nhân, vô luận đến chỗ nào đều là được người tôn kính, huống chi là Hàn quốc như vậy một cái sùng bái kiến thức quốc gia.

"Tốt, chuẩn bị."

Theo hiện trường nhân viên hô to một tiếng, Han Woo ba người phân biệt ngồi xuống một cái trên ghế sa lon, Jin Soo Won ngồi ở Han Woo ghế sa lon bên cạnh, Park Jung Ah lại khi hắn đối diện.

Han Woo trên người còn là ăn mặc mình ở nhà trang, dù sao về đến nhà phỏng vấn khiến cho còn là một cái chân thực, hơn nữa Han Woo mình cũng không muốn đổi lại cái gì quần áo.

Park Jung Ah nhất vừa nhìn bên cạnh VJ đối với nàng so với trừ đêm ngược thủ thế, một bên hắng giọng một cái, ở trong lòng cấp tốc qua mình một chút chuẩn bị bản thảo.

Bắt đầu!

Theo VJ tay vung xuống, Park Jung Ah trên mặt cấp tốc điều chỉnh ra tới một người tiêu chuẩn đáng tươi cười, quay đầu đối với màn ảnh mỉm cười nói: "Các vị khán giả mọi người khỏe, nơi này chính là 《 Kill Me, Heal Me 》 diễn viên biên kịch phỏng vấn hiện trường, ta là người chủ trì —— Park Jung Ah."

Tính kỹ thuật dừng lại.

"Như vậy, vị này đại gia vừa đã thấy qua, hắn chính là chúng ta 《 Kill Me, Heal Me 》 giữa nam số 2 diễn viên —— Han Woo, Han Woo, hướng đại gia

chính thức giới thiệu một chút bản thân đi."

Han Woo quay màn ảnh mỉm cười, "Mọi người khỏe, ta là Han Woo."

Sau đó chính là Jin Soo Won quay màn ảnh tự giới thiệu mình một tý.

"Tốt, như vậy..."

Ở giới thiệu sơ lược sau, Park Jung Ah mà bắt đầu cười và Han Woo hai người bắt đầu đàm một ít hữu quan kịch trong đề tài của, trò chuyện một tý bộ này kịch chủ đề mục đích cùng với quay chụp giữa một ít tình huống, thậm chí còn cho tới Han Woo đối kỳ hân diễn viên một ít ấn tượng, khoảng chừng nhị mươi phút cứ như vậy quá khứ.

"Như đã nói qua, trước Han Woo của người một ít tình huống mọi người chúng ta đều thấy được, oa ~ hoàn toàn đại phát."

Đang nói chuyện rất không sai biệt lắm sau, Park Jung Ah đột nhiên thoải phong nhất chuyển, nói đến trước thấy Han Woo gia một ít tình huống, trên mặt lộ ra kinh ngạc rất mở cái miệng nhỏ nhắn biểu tình.

Han Woo thấy hướng cười cười, không nói gì. Hắn đương nhiên minh bạch cái đề tài này là chạy không khỏi đi, hắn cười là Park Jung Ah có chút khoa trương biểu diễn, thoải nhìn đảo còn có chút khả ái.

"Chẳng quá, ta có một chút kỳ quái nơi ấy,

Nghe nói Han Woo người là một vị con người mới diễn viên, ta biết rất nhiều nghệ nhân đều có mình nghề phụ, nhưng Han Woo của người nghề phụ có thể cho người ở đây Gangnam mua được phòng ốc như vậy sao?"

Nhưng mà, Park Jung Ah lời kế tiếp, làm có mặt ngoại trừ Han Woo ra nhân tất cả đều rồi đột nhiên cả kinh, hô hấp trong nháy mắt thay đổi tôn trọng.

Người đang làm gì a!

Có mặt không ít đài truyền hình tiền bối về mặt sốt ruột địa đối với Park Jung Ah bị hoa thủ thế.

Tuy rằng đây là lục truyền, nhưng người nói lời như vậy, phòng vẫn còn có thể đón xuống phía dưới sao? !

Nhắm thẳng vào hạch tâm!

Han Woo khoe miệng hướng giờ lên dương, nhìn Park Jung Ah trong ánh mắt của trái lại vừa nhiều một chút tán thưởng.

Cũng không biết cô gái này trước có đúng hay không làm chính trị tin tức, Han Woo đã sớm nhìn ra nàng phương thức nói chuyện giữa mang theo một điểm lợi hại, giống nhau người như thế, đối với chân tướng thế nhưng tương đương có chấp. Hướng chỉ, nàng làm như thế mục đích không chỉ có riêng là vì xong đáp án...

"Không được, ta nghề phụ là không được."

Đột nhiên, Han Woo mở miệng trả lời, người ở chỗ này lần thứ hai cả kinh, Han Woo lúc này biểu tình rất bình tĩnh, thậm chí có thể nói là diện vô biểu tình, hầu như tất cả mọi người cho là hân sinh khí.

"Như vậy..."

Park Jung Ah nhìn liếc mắt sau lưng Han Woo đối với mình sốt ruột so với bắt tay vào làm thế tiền bối, khẽ cắn môi, hỏi tiếp: "Người có thể giải thích một chút cái phòng này là thế nào tới sao?"

"Đương nhiên có thể."

Han Woo nở nụ cười một tý, người ở chỗ này trái tim cũng không nhịn được rút một cái, tất cả mọi người hơi hơi bình trứ hô hấp nhìn Han Woo, chờ hắn hội nói như thế nào.

Nhưng mà, Han Woo lời kế tiếp, để cho tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

"Đây là ta dùng tiền mua a."

"..." Park Jung Ah hít thở sâu một tý, nháy mắt một cái nhìn mình trước mặt cái này cười nhạt nam nhân, bình phục một tý trong lòng vừa cuộn cuộn lên muốn cắn Han Woo một ngụm xung động, thoáng chỉnh sửa lại một chút ngôn ngữ, hỏi tiếp: "Vậy người..."

"Nga, được rồi, trước người nhắc tới nghệ nhân nghề phụ vấn đề, ta không có nghề phụ, nếu như có, diễn viên nên mới là của ta nghề phụ."

Lúc này, Han Woo hình như nhớ ra cái gì đó, cắt đứt Park Jung Ah lời của.

Park Jung Ah nghe vậy vừa sừng sốt, nhịn không được hỏi: "Vậy người nghề chính là cái gì?"

"Lão sư, giáo sư đại học."

Han Woo về mặt bình tĩnh nói, sau đó suy nghĩ một chút, nghĩ quang nói như vậy hình như không có sức thuyết phục gì, vừa bồi thêm một câu: "Ừ, Seoul đại học lão sư."

An tĩnh.

Toàn trường đều rất an tĩnh.

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người. Han Woo đối diện Park Jung Ah mỗi vô ý thức hơi hơi mở, có chút ngây ngốc nhìn Han Woo, tựa hồ đầu óc đã trở nên trống rỗng.

Toàn trường biểu hiện tốt nhất phải là Jin Soo Won, nàng chỉ là hoàn toàn mở to hai mắt nhìn Han Woo, nhãn thần để lộ ra đến kỳ có khiếp sợ cũng có như vậy một điểm bất khả tư nghị.

Han Woo là đã sớm cùng nàng nói qua chuyện này, thế nhưng nói thật đi, Jin Soo Won là không thể nào tin, theo nàng, hay là Han Woo thật là cái gì đại học lão sư, nhưng tuyệt không thể nào là Seoul đại học.

Ở Hàn quốc, Seoul đại học được công nhận đệ nhất đại học, người Hàn đối với mình bốn quốc tất cả sự vật tán thành độ đều là tương đương cao, hầu như sở hữu Hàn quốc học sinh mộng tưởng chính là thi được Seoul đại học, thế nhưng hàng năm tàn khốc thi vào trường cao đẳng không biết đánh xuống phía dưới nhiều ít đối với Seoul đại học đây cõi lòng ước mơ thiếu nam thiếu nữ.

Seoul đại học học sinh đều là tinh anh.

Đây cơ hồ chính là sở hữu người Hàn chung nhận thức, làm Seoul đại học học sinh, đi ra ngoài bản thân thì là tượng trưng một loại thân phận. Nói thí dụ như Kim Tae Hee, nàng mặc dù có thể đủ biến thành Hàn quốc quốc dân nữ thần, trong đó có tương đương một bộ phận nguyên nhân cũng là bởi vì nàng là Seoul đại học tốt nghiệp.

Học sinh là ưu tú nhất, lão sư đương nhiên cũng là.

Người Hàn là tương đương kính trọng giáo sư nghề nghiệp này, chớ nói chi là học phủ cao nhất Seoul đại học lão sư.

Ở Jin Soo Won, thậm chí là cái khác rất nhiều người ngược, Seoul đại học lão sư nên cái loại này tóc trắng xoá, tri thức uyên bác lão nhân gia, tối không đông đảo cũng là cá khí vũ hiên ngang trung niên nhân.

Nhưng mà, Han Woo nói ra được sự thật này, hoàn toàn lật đổ tưởng tượng của bọn họ!

Thả trước không nói Han Woo tuổi còn trẻ đến kẻ khác không lời nói bên ngoài, quang là của hắn diễn viên thân phận cũng đủ để cho tất cả mọi người tại chỗ có loại Ngoại tình đụng địa cầu cái loại này trùng kích cảm tình.

Cái này tuần lã nam nhân rõ ràng nên cả Idol! Hắn tại sao có thể là Seoul đại học lão sư!

Cái này lưỡng chủng hoàn toàn tuyệt nhiên bất đồng thân phận cư nhiên dung hợp ở trên người một người, loại này kịch liệt va chạm vậy trùng kích làm cho tất cả mọi người tại chỗ hầu như đều ở đây trước tiên nói không ra lời.

Và có mặt một số người ở từ lần đầu nghe được trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại ngực trong nháy mắt dâng lên "Han Woo là đang nói đùa" tâm tư bất đồng, Park Jung Ah và Jin Soo Won đang nghe Han Woo chính mồm nói ra câu nói kia thời gian, các nàng ngực không hèn mà cùng tuôn ra một cái ý nghĩ.

Han Woo nói là sự thật!

Người đàn ông này ở mạn điều tư lý nói chuyện trong quá trình, cái loại này trấn định nhãn thần, phảng phất đang nói đùa như nhau thoải mái ngôn ngữ, làm hai nữ nhân tất cả đều ở trước tiên không tự chủ được tin lời của hắn!

Park Jung Ah mím thật chặt môi của mình, nghĩ ức chế bản thân có chút thờ hào hể, nhưng nhìn đến đối diện nàng người nam nhân kia trên mặt nụ cười thân nhiên, làm thế nào cũng không không chế được bản thân chính đang kịch liệt khiêu động trái tim, ngay sau đó, nàng kim lòng không đành quay đầu nhìn về phía cái kia làm nàng sợ hãi than thật lớn giả sách.

Nơi nào, có đúng hay không chỉ thừa tái người đàn ông này trí tuệ giữa một bộ phận?

Khi ánh mắt đảo qua phía trên kia bày rậm rạp chằng chịt thư tịch khi, Park Jung Ah trong đầu không thể ức chế địa toát ra cái ý nghĩ này.

"Cái kia, dừng một chút đi."

Lúc này, Han Woo phía sau một vị MBC nhân viên công tác phát phát tay báo cho biết một tý, đón hắn đi tới Han Woo hai bên trái phải đối với Jin Soo Won cùng với Han Woo nói rằng: "Xin lỗi, Park Jung Ah nàng là cá con người mới, không hiểu nhiều rất thế nào nắm chặt chừng mực, Han Woo người nếu lái qua nói giỡn, như vậy ý tứ là cũng sẽ không tính toán đi?"

Tên này nhân viên công tác lời của nghe tựa hồ là đang hỏi Han Woo, nhưng hần nhưng thật ra là nói cho Jin Soo Won nghe, Jin Soo Won rút cuộc mấy năm này MBC đài truyền hình tân quật khởi đại biên kịch, bọn họ những công việc này nhân viên bắt hảo đi chọc, mà Han Woo là nàng người bên kia, sờ dĩ hần mới có thể bang hậu bối tới bên này biện hộ cho, bằng không thì quang đi Han Woo chính là một tân nhân diễn viên thân phận, thế nào cũng không tới phiên MBC nhân cho hần nói xin lỗi. Huống chi, tên này nhân viên công tác trong lòng cũng có điểm khó chịu, hần nghĩ Han Woo nã Seoul đại học hay nói giỡn không thích hợp.

Hay nói giỡn.

Han Woo khoe miệng không nhịn được nghĩ muốn lên dương, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) nhưng khi hần thấy tên này nhân viên công tác trên mặt thành khẩn khi, trong lòng tiểu ý nhưng thật ra trong nháy mắt tán đi, thay vào đó là một loại nhàn nhạt thương thức.

Hiện tại Han Woo đối với Hàn quốc một ít hiện trạng đã có hiểu biết, hần đương nhiên cũng là biết Hàn quốc cái kia có chút dị dạng trước sau bối chế độ, tiền bối khi dễ hậu bối không thể nói là thái độ bình thường, nhưng có thể nói là thông thường, Park Jung Ah cái này thoạt nhìn có điểm nhanh mồm nhanh miệng nữ hài, nhưng thật ra cũng đỉnh may mắn, có cá tốt tiền bối.

Chẳng quá, Han Woo ở trong lòng đối với công việc này nhân viên thương thức hơn, nhưng cũng không trả lời vấn đề của hần, trái lại nhìn về phía ở một bên muốn nói lại thôi, dùng một loại cảm động giữa mang theo giờ bất đắc dĩ nhần thần nhìn mình tiền bối Park Jung Ah, mở miệng tựa hồ là giải thích và vân vân nói một câu nói, thanh âm không lớn, nhưng đủ để để cho phụ cận nhân đều nghe được.

"Có thể, cần ta xuất ra giáo sư chứng minh sao?"

Đương Han Woo những lời này nói ra khỏi miệng sau, toàn trường lần thứ hai lâm vào an tĩnh trạng thái, ngoại trừ đã chắc chắn hần nói là sự thật ra Jin Soo Won hai người, những người còn lại lần thứ hai dùng một loại trong khiếp sợ mang theo giờ ánh mắt bất khả tư nghị nhìn Han Woo.

Bọn họ hiểu được, Han Woo không có đang nói đùa!

Park Jung Ah nhìn một chút người chung quanh phản ứng, lại nhìn một chút đứng ở Han Woo bên cạnh vị tiền bối kia đồng dạng vẻ mặt bất khả tư nghị, không biết vì sao, ở trong lòng yên lặng thờ dài, phục vừa nhìn về phía ngồi ở bản thân đối diện người nam nhân kia, nhần thần rất phức tạp, bởi vì nàng đã mơ hồ cảm thấy, chờ cho tới hôm nay tần số nhìn phát hình sau, cái này gọi Han Woo nam nhân, sợ rằng sẽ khiến một không nhỏ oanh động!

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Lễ Giáng Sinh?

"Như vậy, Han Woo tiên sinh, phi thường cảm tạ ngài hôm nay hợp tác, chúng ta liền cáo từ."

Han Woo có chút buồn cười địa nhìn ở trước mặt mình đột nhiên trở nên tương đương câu thúc, ngay cả kính ngữ đều dùng tới Park Jung Ah, sau đó gạt đầu, đối với chung quanh các nhân viên làm việc đều cúi đầu báo cho biết một tý, mỉm cười nói: "Ta mới yêu cầu cảm tạ trợ giúp của các người, khổ cực mọi người."

"A ~ không thể nào."

"Đúng đúng, không khổ cực, không khổ cực."

...

Không chỉ có là Park Jung Ah, liên đới này MBC nhân viên công tác lúc này nhìn Han Woo ánh mắt của đều hoặc nhiều hoặc ít mang theo như vậy một điểm cung kính, thấy Han Woo đối với bọn họ nói lời cảm tạ, đều vội vã xua tay cho biết không có gì.

Han Woo thấy hướng cười cười, cũng không nói thêm gì nữa, đối với trước mặt Park Jung Ah nói rằng: "Như vậy, một đường đi tốt."

"Ừ."

Park Jung Ah đối với Han Woo thấp cúi đầu, sau đó cũng không quay đầu lại cứ như vậy cấp tốc chạy tới nhất kiến nhân viên công tác bên người, hình

như thực sự không dám lại đối mặt Han Woo.

Han Woo thấy hướng ngẩn người, đón vừa nhin không được lắc đầu cười khẽ một tý.

"Phanh."

"Hô —— "

Park Jung Ah ngồi vào sường xe, trực tiếp giữ cửa tạo nên, lúc này mới thở ra một hơi dài, về phía sau ngã xuống chỗ ngồi.

"Oa ~ lần này thật là hoàn toàn đại phát!"

Một gã đài truyền hình tiền bối cũng vào được, hần biên bả trong tay camera phóng tới phía sau đi, trong miệng biên thì thảo nói rằng: "Lần này đồng tây nếu như phát hình đi, bộ này kịch đoán chừng là lớn hơn phát."

"Đúng vậy, " Park Jung Ah ngửa ra sau ở chỗ ngồi, cấp tốc gạt đầu một cái, "Ai nhất cổ, ai có thể nghĩ tới cái kia thánh địa vậy Seoul đại học, ừ, thánh địa vậy Seoul đại học, cư nhiên sẽ có lão sư nguyện ý đi ra diễn kịch."

Vị tiền bối này ở chỗ ngồi ngồi xong, sau đó nhìn thoáng qua ngồi ở chỗ ngồi bản thân vụt sáng suy nghĩ con người lảng lảng nhìn chăm chăm thùng xe trần nhà Park Jung Ah, khán nàg như vậy, tựa hồ vẫn có chút không thể tin được hình dạng, không nhin cười được một tý, tức giận nói với nàg: "Người còn dám nói? Người thiếu chút nữa ở nhân dân cả nước trước mặt nghi vấn Seoul đại học lão sư người biết không?"

"Ta không phải cố ý!"

Park Jung Ah đằng địa một tý bật người dậy đến, có chút ủy khuất nhìn vị tiền bối này, "Ta là vì chúng ta lần này quay chụp a, nếu như đến lúc đó truyền đi ra, nhất định sẽ có khán giả nghi vấn vấn đề này, đến lúc đó làm sao bây giờ?"

Vị tiền bối này ngẩn người, chột chằm chú nhìn thoáng qua hơi cúi đầu, tựa hồ có chút rầu rĩ không vui Park Jung Ah, vì không thể xét địa gạt đầu, sau đó "Phốc" địa nhất cười nói: "Ai nhất cổ, ai nhất cổ, chúng ta Jung Ah là trưởng thành a, ừ? Cư nhiên giáo huấn khởi tiền bối."

"A! Ta. . . Ta không có, tiền bối, ta điều không phải ý đó, thực sự."

Nhìn mình trước mặt có điểm tay chân luống cuống Park Jung Ah,

Vị tiền bối này hoàn thật không nghĩ tới vừa nàg ở trong phòng là phó ngôn từ sắc bén hình tượng, nhin không được vừa cười khẽ một tý, đón hướng Park Jung Ah hỏi: "Thế nhưng, người bắt là người mới ký giả sao? Lúc nào thăng thành người chủ trì?"

"A? A, nga, a, cái kia. . . Cái kia là tự ta yêu cầu phải tới, vừa vặn trong đài cái khác tiền bối chưa từng khoảng không, lão đại xem ta chủ trì coi như có thể, sẽ cùng ý đề cho ta tới."

Không biết vì sao, đương nói tới cái đề tài này khi, Park Jung Ah trên mặt tựa hồ có chút ngưng ngưng thần sắc.

"Chủ động yêu cầu? Người tại sao muốn đến?" Vị tiền bối này có chút nghi ngờ hỏi.

"A ~ hắc, chính là. . . Chính là ta đi, không nghĩ qua là thấy cái kia. . . Cái kia Han Woo lão sư ảnh chụp, thái đẹp trai. . . Cho nên mới tới."

Cái này nói nói đến phần sau, cái này cô gái trẻ tuổi tựa hồ thực sự thái xấu hổ, tính đầu đều chôn xuống.

". . . Hắc, ha ha ha."

Vị tiền bối này đang nghe Park Jung Ah lời của khi hoàn ngẩn người, đón nhìn nàg xấu hổ hình dạng, nhin không được vỗ tay cười to, "Ai nhất cổ, ai nhất cổ, oa ~ xem ra chúng ta Jung Ah thật là đại cô nương, ừ? Dĩ nhiên sẽ tự mình chủ động đánh ra."

"Không phải rồi!"

Nghe được tiền bối lời của, trang đà điều Park Jung Ah cuối cùng cũng không khỏi ngẩng đầu lên, hai gò má có chút ửng đỏ nói rằng: "Ta. . . Ta không có rồi, tiền bối thật là, cái gì chủ động xuất kích!"

"Đối với, đối với, điều không phải chủ động, điều không phải chủ động, ha ha ha. . ."

"Tiền bối!"

Nhìn cười đến không được tiền bối, Park Jung Ah sắc mặt ửng đỏ kiểu hô, trên mặt vẻ mặt rõ ràng mang theo bất mãn, chẳng quá, nàg nhìn phía trước ánh mắt nhưng thật giống như có điểm lảng lảng xuất thần.

Chủ động xuất kích sao? Thật đúng là.

Park Jung Ah không có nói láo, nàg là thật thấy Han Woo ảnh chụp mới chủ động yêu cầu đi, thế nhưng, đó là bởi vì nàg nhận ra tới đây chính là ngày

đó ở đài truyền hình trong đưng vào mình người nam nhân kia, quay về với chính nghĩa khi đó chính cô ta cũng không có việc gì, thì chủ động chạy tới, không nghĩ tới. . .

Hàn, vũ.

Park Jung Ah quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhìn phía xa còn đứng trứ và tên kia jin biên kịch nói chuyện nam nhân, trong con người tựa hồ lóe ra và trước đều không đồng dạng như vậy quang mang.

. . .

"Sở dĩ, nó sẽ ở ba nhất ngày phát hình sao?"

"Đối với, sau bọn họ hội lại phái người tới quay nhiếp hiện trường bộ phận, sau đó cắt nối biên tập một tý, khoảng chừng sau cùng sẽ ra tới chừng nửa canh giờ thành phẩm." Jin Soo Won gật đầu, hồi đáp.

Han Woo hỏi tiếp: "Như vậy, lúc nào phát hình?"

"Bây giờ tới." Jin Soo Won mang trên mặt tương đương hài lòng biểu tình, "Chúng ta chuyện này xin rất quá muộn, đây là đài truyền hình có thể an bài tốt nhất thời gian, an bài ở đại tể diễn trước, sau chính là tân niên, vừa vặn 25 ngày thời gian 《Mr. Back》 thì truyền hình xong, đón đi ra chúng ta, đài truyền hình đối với chúng ta bộ này tân niên đệ nhất bộ kịch còn là rất trọng thị."

"Tân niên sao?"

Nghe được Jin Soo Won lời của, Han Woo bỗng nhiên có chút xuất thần.

Nguyên lai nhanh như vậy, nhanh như vậy sẽ lễ mừng năm mới, lại nói tiếp, đây là mình ở ở đây trôi qua người thứ nhất tân niên đây. . .

"Nha, tiểu tử."

Jin Soo Won ở Han Woo trước mặt phát phát tay.

"Nga, nga, làm sao vậy?"

Han Woo phục hồi tinh thần lại.

"Người thật là Seoul đại học lão sư sao?"

Jin Soo Won trên dưới nhìn Han Woo, trong ánh mắt vẫn có chút không thể tin được thần tình.

"Cần ta nã giáo sư chứng minh cho người xem sao?" Han Woo vẽ mặt thành thật nói rằng.

"Hừ! Không cần!"

Jin Soo Won nhìn Han Woo biểu tình, biết hắn thật là nghiêm túc, cái này mới thu hồi trên mặt có ta hoài nghi biểu tình, chẳng quá trong ánh mắt kinh ngạc nhưng không có cắt giảm nhiều ít, đồng thời còn nhiều hơn vài phần căm giận, "Tiểu tử thôi! Cũng dám giấu diếm ta nhiều chuyện như vậy!"

Han Woo nhìn thoáng qua Jin Soo Won biểu tình, cười cười, nói một câu làm nàng vô lực phản bác: "Lúc này đây, ta hình như trước thì đã nói với người đi?"

Jin Soo Won nhất thời một trận á khẩu không trả lời được, hận hận trừng hắn liếc mắt.

Chờ người quay về kịch tổ, xem ta và Jung Eun thế nào thu thập người! Chẳng quá. . . Tin tức này tốt giống bây giờ kịch tổ lý chỉ có ta biết?

Jin Soo Won nghĩ như vậy, đột nhiên tâm tình lại trở nên có chút vui vẻ, nháy mắt một cái, khóe miệng thậm chí xuất hiện một tia vui vẻ tiểu ý.

". . . Làm sao vậy?"

Han Woo ở một bên không giải thích được nhìn Jin Soo Won biểu tình một trận biến hóa, ngực thực sự sờ không trúng cái này "Chừng ba mươi tuổi" tỷ tỷ rốt cuộc muốn làm gì.

"Không có gì."

Jin Soo Won lắc đầu, tâm tình tốt tượng thực sự thoáng cái thay đổi tốt hơn, cũng không biết rốt cuộc nghĩ tới điều gì.

"Nga." Han Woo nhìn bộ dáng của nàng gật đầu, tuy rằng trong lòng là thế nào cũng không tin nàng không thành vấn đề, nhưng chỉ chuyện quan trọng tình không trêu chọc đến trên đầu mình là được, "Người phải lưu lại sao? Cùng nhau ăn cơm trưa?"

"Không cần! Ta ăn rồi!"

Jin Soo Won vừa nghe Han Woo nhắc tới cái này, sắc mặt nhất thời lại có ta đêm đen đến, vừa hung hăng trừng hấn liếc mắt, đón xoay người rời đi, "Ta đi!"

"Nga, tốt."

Han Woo khoe miệng nhin không được đi lên gạt gạt, đón để cho giọng của mình nghe tận lực bình tĩnh, nghìn vạn lần đừng cho Jin Soo Won nghe được trong đó tiểu ý.

"A, được rồi."

Chẳng quá đúng lúc này, nguyên bản phải nhanh bộ rời đi Jin Soo Won thoáng cái dừng bước, xoay đầu lại, hình như nghĩ tới điều gì, nhìn về phía Han Woo.

"Làm sao vậy?" Han Woo có chút kỳ quái mà hỏi thăm.

"Vừa nhắc tới 《Mr. Back》 ta mới nhớ tới, kịch tổ quyết định 25 ngày đêm hôm đó nghỉ."

"Nghỉ?"

Han Woo hơi hơi kinh ngạc.

"Đối với, " Jin Soo Won gật đầu, "Trước năm tập dợt hí không nhiều lắm, đại gia cũng mệt mỏi nhiều ngày như vậy, lễ Giáng Sinh để đại gia buông lỏng một chút."

Lễ Giáng Sinh?

Han Woo nghe vậy sững sốt, lúc này mới thoáng cái nhớ tới mấy ngày nữa thì lễ Giáng Sinh. Đây không phải là Han Woo trí nhớ bất hảo, vấn đề là hán đã chỉ ít vài chục năm không có qua nếu nói lễ Giáng Sinh, trong đầu tự nhiên là không có cái này khái niệm.

Đứng ở đó biên Jin Soo Won nhưng thật ra không có chú ý tới Han Woo biểu tình, tự nhiên nói rằng: "Lễ Giáng Sinh đi, một năm một lần, tất cả mọi người đi ra ngoài chơi một tý, nhất là người."

Nói, Jin Soo Won nhìn về phía Han Woo, Han Woo nghe được Jin Soo Won gọi mình, cũng trở về thân địa nhìn về phía nàng.

"Gần nhất của người thời gian ở không tương đối nhiều, ta còn tưởng rằng người xảy ra đi buông lỏng một chút, kết quả thấy nhà người ta mới biết được, tiểu tử người chỉ sợ là cả ngày dài ở nhà đọc sách!"

Đang nói chuyện, Jin Soo Won mặt của bản, rất nghiêm túc nhìn Han Woo, "Thừa cơ hội này, hảo hảo đi ra ngoài chơi một tý, mang cho người nhà có lễ bằng hữu, bằng không thì ta xem tiểu tử người sớm muộn rất xảy ra vấn đề!"

Han Woo có chút ngây người địa nhìn biểu tình nghiêm túc giữa cũng không thiếu quan tâm Jin Soo Won, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ngực chọt chảy qua nhất giòng nước ấm, đồng thời, hán cũng không khỏi địa bắt đầu chăm chú tự hỏi khỏi Jin Soo Won lời của.

Nếu như Jin Soo Won thật tốt nói, Han Woo là thật dự định đêm hôm đó cũng dài ở nhà, hán lại không tốt đùa, bên ngoài những chuyện kia vật hán thấy thật là có chút không thú vị.

Thế nhưng, Jin Soo Won một phen nói nhưng thật ra đề tình hán.

Cũng đúng, bản thân nếu đã có toàn bộ cuộc sống mới, còn là thoát khỏi đã qua cái loại này quái gỡ cách sống tương đối khá, bằng không thì luôn đi không ra từ trước cái bóng.

Hướng chi, và trước đây không giống với, hán hiện tại cũng không là một người.

Han Woo từ trước ngoại trừ lễ mừng năm mới ở ngoài, còn lại bất luận cái gì ngày lễ cùng hán đều là không có bất kỳ quan hệ nào. Hơn nữa cho dù là lễ mừng năm mới, hán túi cá bánh chèo thì không sai biệt lắm chuyện, ý tứ một tý mà thôi.

Dù sao, một người, qua cái gì tiết?

Bất quá bây giờ không giống nhau.

Mang cho người nhà sao?

Han Woo đầu óc trong nháy mắt hiện lên hai khuôn mặt nhỏ nhắn, khoe miệng không khỏi lộ ra một cái mỉm cười.

"Tốt, ta sẽ đi."

Jin Soo Won ngăn người, có chút ngoài ý muốn nhìn Han Woo liếc mắt, nàng nguyên vốn cho là mình phải thật tốt khuyên nhủ khuyên cái này mặt ngoài

thoạt nhìn rất hiền hoà nhưng trên thực tế rất quật cường tiểu tử, không nghĩ tới chính hắn đã nghĩ thông suốt.

Nếu Han Woo đã ứng thừa, Jin Soo Won cũng tin tưởng hắn tuyệt đối sẽ không hòng lừa dối bản thân, lúc này mới phóng tâm mà gật đầu, sau đó rồi hướng Han Woo hung hăng hừ một tý, cái gì cũng chưa nói thì xoay người đi.

Han Woo được Jin Soo Won có chút tính trẻ con cử động khiến cho có chút dở khóc dở cười, nhưng hắn rất nhanh thì bỏ lực chú ý tập trung đến kế tiếp chuyện cần làm thượng.

"Lễ Giáng Sinh. . . Yêu cầu chuẩn bị vật gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Hắn là bạn trai người? !

Nhất 2 nguyệt 25 ngày.

"Thật là, người tốt nhất ở y viện nghỉ ngơi mấy ngày không được sao?"

Trong phòng bệnh, Im Yoon Jin dùng một loại hơi oán trách giọng nói vừa sửa sang lại trừ một ít quần áo và đồ dùng hàng ngày vừa nói.

Ngồi ở bên kia giường Im Yoona nghe vậy nhìn một chút nàng, mỉm cười, nhẹ giọng nói rằng: "Không được, ngày mai sẽ là ca dao đại chúc thanh toán, ta thể nhưng MC a, đây là công tác."

"Công tác, công tác, nha, Im Yoona, người bây giờ tiền kiếm được cũng đã đủ người dùng đến lão liễu đi? Không được nữa, còn có ta và ba ba đây."

Im Yoon Jin buông y phục trong tay, xem thật kỹ Im Yoona liếc mắt, biểu tình tuy có ta nghiêm khắc, nhưng trên nét mặt rõ ràng mang theo thâm thiết quan tâm.

Im Yoona nhìn Im Yoon Jin liếc mắt, hơi hơi cúi đầu, "Tỷ tỷ người không biết."

"Ta không biết? Ai nhất cổ, người cái tiểu nha đầu này thể nhưng ta từ nhỏ khán đến lớn, ta thực sự là..."

"Được rồi được rồi, ta sắp đi ra ngoài. Miễn cho nghe người dong dài."

Ngay Im Yoon Jin lại muốn điệp điệp bắt hưu thời gian, Im Yoona đứng dậy, đối với Im Yoon Jin hơi hơi nỡ nỡ mũi, vẻ mặt không nhận được biểu tình, đón cứ như vậy đi ra phòng bệnh.

Im Yoon Jin có chút ngây người địa nhìn Im Yoona đi ra ngoài, ngay sau đó, nét mặt của nàng bỗng nhiên thoáng cái sâu trầm xuống, chau mày, cúi đầu nhìn một chút trong tay quần áo và đồ dùng hàng ngày, trên mặt tuôn ra lo âu nồng đậm về.

Vừa Im Yoona cái động tác cuối cùng là để cho nàng nhìn có chút đến trước Yoona cảm giác, thể nhưng, trừ lần đó ra, Yoona nàng...

Các nàng là thân tỷ muội, Im Yoona không thích hợp Im Yoon Jin táo liên phát hiện, nguyên bản còn tưởng rằng qua một trận thì tốt rồi, cho nên hắn cũng liền không cùng ba ba nói, sợ hắn lo lắng, thể nhưng không nghĩ tới, nha đầu kia mấy ngày này cư nhiên hình như một điểm chuyển biến tốt đẹp dấu hiệu cũng không có!

Im Yoona phó đạm nhiên cùng thực nữ vậy hình dạng ở người khác khán, hay là không có gì đáng giá hết ý, chỉ tưởng sinh bệnh duyên cớ, trái lại khả năng hoàn sẽ cảm thấy có điểm bệnh mỹ nhân điểm tình mỹ lệ, nhưng theo Im Yoon Jin, đừng nói điểm tình mỹ lệ, ngay cả bình thường đều căn bản chưa nói tới!

Đây là nhà ta Yoona sao? !

Mấy ngày này, ở Im Yoon Jin trong mắt, cùng với nói nàng đang nhìn mình muội muội, chính cô ta đảo nghĩ càng giống như là mình ở nhìn vừa... vừa người nào chết trong rừng nai con! Chẳng qua là ở mình tộc quần trước mặt, ở người nhà của mình, trước mặt bằng hữu trang ra dáng vẻ như không có chuyện gì xảy ra, sau đó, lẳng lặng cùng đợi từ vong...

Lúc nào nhà ta Yoona biến thành như vậy?

Im Yoon Jin trong ánh mắt tràn đầy lo lắng, ngay sau đó, bàn tay nàng nhìn không được lặng lẽ nắm chặt, dĩ vãng nhu hòa trên mặt của thậm chí lộ ra một tia hung ác độc địa, tựa như cùng che chở tiểu thú mẫu thú như nhau.

Nếu quả như thật là bởi vì người khác mà thương tổn tới người, đừng làm cho ta tìm được người kia, bằng không thì!

Im Yoon Jin trên mặt tàn khốc càng ngày càng nghiêm trọng,

Đồng thời, vẻ mặt cũng dần dần lộ ra một chút đau lòng thần tình.

Cho tới bây giờ chưa thấy qua nha đầu kia như vậy, cả ngày chỉ biết ở ta và ba ba trước mặt cười, luyện tập sinh thời gian khiêu vũ thụ thương cũng không dám đề cho chúng ta biết, ngoại trừ một lần kia ở ngoài, nàng..

Đột nhiên, Im Yoon Jin trên mặt biểu tình ngăn người, tựa hồ là thoáng cái nghĩ tới điều gì, chẳng quá ngay sau đó, chính cô ta thì mạnh lắc đầu: "Làm sao có thể, không có khả năng cùng hân hữu quan, hân..."

Nói nói, Im Yoon Jin thanh âm của dần dần yếu đi xuống tới, nàng có chút xuất thần địa nhìn trong tay quần áo và đồ dùng hàng ngày, sau đó, bỗng nhiên ngừng đầu nhìn cửa, bàn tay lần thứ hai rất nhanh, lần này so với trước còn dùng lực, khớp xương thậm chí đều bóp thanh bạch.

Nếu như... Nếu quả thật là hân, vậy thì phiền toái! !

...

"A ~ một mối quá."

Rộng mở sáng sủa luyện tập trong phòng, Kim Taeyeon đặt mộng ngồi xuống trên sàn nhà.

Tiffany quay đầu nhìn một chút ngồi xếp bằng ngồi dưới đất Kim Taeyeon, mắt to vụt sáng vài cái, trên mặt lộ ra rất nụ cười sáng lạn, bả âm nhạc ngừng lại, đặt mộng ngồi xuống Kim Taeyeon hai bên trái phải, sau đó cứ như vậy và Kim Taeyeon dựa chung một chỗ.

"Fany a, " Kim Taeyeon nghiêng đầu nhìn một chút cùng mình dựa chung một chỗ Fany, vừa nhìn chung quanh có vẻ dị thường không đáng luyện tập thất, "Có cảm giác hay không nhân thật là ít?"

"A?"

Tiffany nghe được Kim Taeyeon lời của cũng quay đầu nhìn một chút vắng vẻ rất chỉ có hai người bọn họ luyện tập thất, lập tức gạt đầu một cái, "Đúng vậy, đại gia gần nhất hình như đều có đều tự thống cáo phải bận rộn."

"Ai nhất cổ, tiểu người khác cái nha đầu kia, muốn đi tập luyện âm nhạc kịch, kết quả luyện tập chúng ta Taetiseo ngay cả ba người chưa từng hồi môn, càng chưa nói những người khác."

Kim Taeyeon về phía sau tựa ở luyện tập thất trên vách tường, cái mũi nhỏ nhú lại, một bộ bộ dáng rất bất mãn.

"Đúng vậy."

Tiffany gạt đầu, đón vụt sáng vài cái mắt to, đối với Kim Taeyeon cười cười, "Thế nhưng, mọi người chúng ta điều không phải rất nhanh thì muốn gặp mặt sao? Công ty năm nay điều không phải sẽ làm ngày sinh Không Tử tiệc tối sao? Hơn nữa lập tức sẽ cuối năm đại diện, mọi người chúng ta hội tập trung lại luyện tập, kế tiếp còn muốn luyện tập thử EDM tân ca đây."

"Cũng là."

Kim Taeyeon ngừng đầu lên nhìn rất lóe sáng đèn hướng dẫn, tựa hồ có chút xuất thần địa gạt đầu.

Tọa ở một bên Tiffany nhìn Kim Taeyeon cái bộ dáng này, mắt to trát liễu trát, hình như nghĩ tới điều gì, na trứ cái mộng lại đi Kim Taeyeon quyền góp góp, trên mặt đột nhiên xuất hiện có chút nét mặt hưng phấn, "Taeyeon aaa."

"Ừ?"

Kim Taeyeon vẫn như cũ nhìn đèn hướng dẫn có chút xuất thần.

"Cái kia, cái kia, ngày đó cái kia hân... Han Woo OPPA, hân..."

"A ~ như đã nói qua, Yoona ngày hôm nay xuất viện đi?"

Tiffany đang có ta hưng phấn và hiếu kỳ địa nghĩ hướng Kim Taeyeon vấn cái gì, thế nhưng Kim Taeyeon vừa nghe Tiffany nhắc tới cái tên đó, lập tức tựa như phản xạ có điều kiện như nhau đằng địa đứng lên, sau đó dòi đi trứ trọng tâm câu chuyện nói rằng.

"Taeyeon! Ta sinh khí!"

Thấy Kim Taeyeon cư nhiên vừa ngắt lời, Tiffany nhất thời tức giận đến trừng lên một đôi mắt to, thẳng cảm giác mình thật vất vả sinh ra lòng hiếu kỳ cứ như vậy sinh sinh được bóp chết.

Ngày đó cái kia ở MBC tựa như đột nhiên xông vào các nàng sinh hoạt nam nhân, Tiffany là thật cảm thấy rất hiếu kỳ, không chỉ có là bởi vì mình và hắn đã có ta khôì hài kinh lịch, cũng bởi vì hiếu kỳ hắn và Taeyeon quan hệ.

Kim Taeyeon từ luyện tập sinh bắt đầu thi trên cơ bản mỗi ngày đều cùng các nàng đải ở cùng một chỗ, Kim Taeyeon có cái gì bạn nam giới các nàng làm sao sẽ không rõ ràng lắm, cái kia Han Woo OPPA quả thực giống như là từ trên trời rớt xuống như nhau! Ngày đó Tiffany chỉ là theo Kim Taeyeon lời của mà thôi, nàng mới không tin Kim Taeyeon và cái kia Han Woo OPPA chỉ là bằng hữu đây!

Thế nhưng, mấy ngày này Tiffany điều không phải không có hỏi qua, nhưng Kim Taeyeon mỗi lần đều pha trò địa hồ lộng đã qua!

Hừ! Đừng cho là ta đơn thuần thì sòa!

Tiffany cổ trứ miệng, hai tay ôm ngực na trứ cái mông chuyển tới một bên, ngực tức giận nghĩ như thế đạo.

Kim Taeyeon nhìn thoáng qua nói rõ một bộ "Ta rất tức giận" bộ dáng Tiffany, trên mặt lộ ra ta dở khóc dở cười biểu tình, sau đó ngồi xỏm xuống như là thoải mái con mèo nhỏ như nhau sờ sờ Tiffany đầu, nhẹ giọng nói rằng: "Fany a, không nên tức giận."

"Vậy người nói cho ta biết cái kia Han Woo OPPA là ai?"

Tiffany thoáng cái lộn lại mắt tinh chỗ sáng nhìn Kim Taeyeon.

"Bất... Không thể nói." Kim Taeyeon về mặt bối rối địa nói rằng.

"Người cùng ta có cái gì không thể nói!"

Tiffany nhất nghe nói như thế nhất thời hãy cùng con mèo nhỏ tạc mao như nhau, đằng địa thoáng cái thì đứng lên, trừng lớn suy nghĩ con người, về mặt tức giận nhìn Kim Taeyeon.

Kim Taeyeon ngẩng đầu nhìn về mặt giận dữ Tiffany, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra có chút nhức đầu biểu tình.

Cái này sòa T, quật khởi đến thực sự rất phiền phức a.

"Bất... Điều không phải ta không nói với người, là... Là OPPA đây, không sai, là OPPA, là hắn không cho ta và người nói chuyện của hắn."

Kim Taeyeon ở trong lòng cân nhắc một chút ngôn ngữ, sau đó biểu tình tương đương nghiêm túc đối với Tiffany giải thích, nói xong hoàn bản thân khẳng định gật đầu.

OPPA, xin lỗi ~ ta không phải cố ý ~

Kim Taeyeon ở chăm chú nhìn Tiffany đồng thời, ngực nhịn không được bay ra cái ý nghĩ này, mặt khác nàng hoàn ở trong lòng vì Han Woo mặc niệm một tý, hướng về phía cái này sòa T tính cách, nàng sau biết chân tướng, nhất định sẽ quải bả "Sự thực giấu diếm" Han Woo, đến lúc đó thì có Han Woo nhức đầu.

"OPPA?"

Nhưng mà, làm Kim Taeyeon trăm triệu không nghĩ tới chính là, Tiffany đang nghe lời của nàng sau tựa hồ không có đóng chú đến nàng nói nội dung, mà là bắt được một người trọng điểm.

"Taeyeon người, gọi Han Woo OPPAOPPA... Thế nhưng, Han Woo OPPA bây giờ không có ở đây cái này đây, người không có mang tên gọi a."

Tiffany hai mắt vụt sáng lên nhìn được phản ứng của nàng khiến cho có chút ngây người Kim Taeyeon, đột nhiên, như là nghĩ tới điều gì, lập tức đảo rút miệng lương khí, mạnh mẽ mắt to thoáng cái mở thật lớn, lấp bắp chỉ vào Kim Taeyeon reo lên: "Thái, thái, Taeyeon! Lẽ nào... Hân, Han Woo OPPA là, là của người..."

Kim Taeyeon được Tiffany đột như kỳ lai phản ứng khiến cho vừa sửng sốt, ngay sau đó, hai mắt của nàng cũng thoáng cái trợn to, lập tức ý thức được bản thân vừa xưng hô đâu có vấn đề, liền vội vàng đứng lên đối với Tiffany cuồng xua tay, về mặt lo lắng reo lên: "Không phải không phải! Tuyệt đối điều không phải! O... A, Han Woo OPPA hắn, tuyệt đối điều không phải ta nam kết hôn! ! Tuyệt đối điều không phải! !"

"A? ! !"

Thế nhưng, làm Kim Taeyeon càng không có nghĩ tới chính là, Tiffany nghe được nàng hốt hoảng giải thích sau, một đôi mắt to cư nhiên mở lớn hơn.

"Han Woo OPPA là, là bạn trai của người! ! Người cư nhiên không có nói cho ta biết! ! Ta còn tưởng rằng Han Woo OPPA là nhà của chúng ta thân thích đây! !"

Kim Taeyeon hơi thở trong nháy mắt nặng thêm, đầu óc thiếu chút nữa thoát cái mộng roi, nhưng nàng vừa nhìn thấy chính vẻ mặt khiếp sợ nhìn mình Tiffany, lập tức phục hồi tinh thần lại, vội vã cứng họng địa nói rằng: "Không phải! Không phải! O... Han Woo OPPA hẳn tuyệt đối..."

Chẳng quá, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) ngay Kim Taeyeon dùng một loại so với trước càng hốt hoảng biểu tình muốn hướng Tiffany giải thích thời gian, nàng nhưng sững sốt một chút, bởi vì nàng nhìn thấy trước mặt nàng cái này hoàn bày một bộ khiếp sợ biểu tình tên trong mắt một tia ẩn sâu giao hoạt, cùng với... Khóe miệng nàng hoàn toàn không nín được cười!

"Nha! ! Hwang Mi Young! Ngươi xong đời!"

Cứ như vậy nhaoáng lên thân, Kim Taeyeon lập tức hiểu rõ ra, quát to một tiếng thì bà trước mặt mình cái này triệt để không nín được nụ cười sủa T cho ngã nhào xuống đất.

"Taeyeon! Không nên gọi... Ha ha ha ha... Thái, Taeyeon, ta sai rồi, ta sai rồi... Ha ha ha..."

Được ngã nhào xuống đất Tiffany ngay từ đầu hoàn rất lưu ý Kim Taeyeon vừa gọi mình Hàn quốc tên, kết quả còn không có kháng nghị đi ra, đã bị khiến cho triệt để cười nằm úp sấp.

"Sai rồi? Hừ! Hwang Mi Young, ngươi xong! Ai cho ngươi học ai không tốt, không nên học tiểu người khác! Cái nha đầu kia sau khi lớn lên thì biến thành xấu! Kết quả ngươi cũng học nàng!"

Kim Taeyeon bà Tiffany áp trên mặt đất, hoàn toàn không để ý Tiffany cầu xin tha thứ, về mặt tức giận nói rằng.

"Ta nào có! Ha ha ha ha... Ta, ta mới không giống tiểu người khác cái kia phơi nha đầu đây... Ha ha ha... Ai cho ngươi vẫn không nói... Ha ha ha... Ta sai rồi, ta sai rồi, Taeyeon aaa, ha ha ha..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Mụ mụ người là Taeyeon, ba ba người là ai?

"OPPA!"

Han Woo nhìn ngoài cửa ăn mặc thật dày áo lông, về mặt mừng rỡ nhìn mình Kim Hayeon, trên mặt cũng không khỏi lộ ra một cái có chút nụ cười vui mừng, nghiêng thân thể để cho nàng đi tới, biên đóng cửa lại trong miệng vừa hỏi: "Hôm qua không phải nói trong không đồng ý sao?"

"Đúng vậy."

Kim Hayeon thuần thực từ trong phòng khách trong tủ lạnh xuất ra mấy cây chân giò hun khói trắng còn có một bình bánh kem, sau đó đem phía sau không biết giả bộ cái gì có vẻ cổ cổ nang nang ba lô đặt ở trên ghế sa lon, "Thế nhưng, ba ba vừa nghe là người mời, đáp ứng, ngay cả mụ mụ cũng không có phản đối!"

Nói nói đến phần sau, Kim Hayeon giọng của giữa rõ ràng mang theo giờ hưng phấn, lễ Giáng Sinh Hàn quốc là có ngày nghỉ, nhưng giống nhau ngày nghỉ lễ, bọn ta sẽ bị Kim mẫu lệnh cưỡng chế ở nhà học tập, đây là nàng nhiều năm như vậy lần đầu được mụ mụ đặc phê nghỉ đây.

Han Woo tự nhiên là nghe được tiểu nha đầu trong giọng nói hưng phấn, cũng là nín cười, đi trở về trong phòng khách, kết quả vừa vào phòng khách, biểu tình sững sốt, nháy mắt một cái, có chút kỳ quái mà hỏi thăm: "Hayeon, ngươi đang làm gì thế đây?"

"Ngày đông tây a."

Kim Hayeon biên cầm trong tay chân giò hun khói trắng lột ra biên kéo ra bản thân ba lô thượng khóa kéo.

"Ngày đông tây? Ngươi đói bụng? OPPA..."

Han Woo lời còn chưa nói hết, hai mắt nhất thời hơi hơi trợn to, giờ ngón tay lên ngón tay lúc này đang bị Kim Hayeon từ bên trong bọc ôm đi ra ngoài một đoàn "Vật thể không rõ", "... Cái kia, là cái gì?"

"Cái này?" Kim Hayeon nhìn Han Woo biểu tình ngẩn người, đón thì chú ý tới hẳn chỉ là cái gì, trên mặt kim lòng không đăng lộ ra một cái nụ cười thật to, cầm trong tay ôm đoàn hắc sắc vật thể mang sĩ, sau đó chuyển hướng có chút ngầy người nhìn nơi này Han Woo, bả đoàn vật thể toàn bộ từ trong túi đeo lưng bê đi ra, nắm lên móng của nó đối với Han Woo vẫy vẫy tay, "OPPA, đây là Ginger, là tỷ tỷ nuôi."

"Ginger?"

Han Woo hơi hơi nhúu mày sao, nhìn về phía Kim Hayeon trong lòng công chính ôm đoàn hắc sắc vật thể.

Đây là vừa... vừa màu đen tiểu cầu, giống Han Woo phỏng chừng chắc là quý khách đi, toàn thân hắc sắc quyền mao, da lông nhìn qua rất nhu thuận, hai lỗ tai to dóa cúi ở đầu nhỏ hai bên, trên đỉnh đầu quyền mao rối bời, một đôi sâu màu rậm nắng mắt to rất sáng sủa, đang dùng một loại thoát nhìn rất sạch sẽ nhãn thần lẳng lẳng nhìn Han Woo.

Han Woo thoáng quan sát một chút con này gọi Ginger tiểu cầu, sau đó chú ý tới cái gì như nhau, biểu tình có chút quái dị về phía Kim Hayeon hỏi: "Ginger, gìmg? Còn là... Kim trạch?"

Kim Hayeon nghe được Han Woo lời của đầu tiên là sững sốt, ngay sau đó thì phản ứng lại, nhin không được bật cười, "Ha ha ha, OPPI người đã nhìn ra? Ai nhất cổ, người nhưng là người thứ nhất lần đầu tiên thì nhìn ra.

Tỷ tỷ trước đây đặt tên thời gian hai người ý tứ đều có, chẳng quá đại gia ngay từ đầu đều tưởng gọi gìmg đây, kỳ thực a, ở nhà của chúng ta, chúng ta cũng gọi nó kim trạch đây, mụ mụ còn nói nó là trong hài từ đâu."

"Trong... Hài từ?"

Han Woo khòe miệng vì không thể xét địa quất một cái, sau đó hình như nghĩ tới điều gì, nhìn kim trạch ánh mắt của lập tức quái lên.

"Không sai, không sai."

Tựa hồ là biết Han Woo trong lòng bây giờ đang suy nghĩ gì, Kim Hayeon đối với Han Woo biểu tình một điểm cũng không cảm giác được hết ý hình dạng, thu liễm lại nụ cười trên mặt, nghiêm trang nói rằng: "Tỷ tỷ là kim trạch mụ mụ, như vậy, ta chính là tiểu kim trạch đi, mà OPPI người, chính là kim trạch cậu, phốc, ha ha ha..."

Nói nói xong lời cuối cùng, Kim Hayeon nha đầu kia vừa nhin không được cười lên, nàng thật sự là không nhin được, Han Woo lúc này trên mặt hắc đến độ khoái tích nổi trên mặt nước biểu tình thực sự thái trêu chọc.

Han Woo đen gương mặt nhìn một chút cười đến ngã vào ghế sa lon Kim Hayeon, lại nhìn một chút trong tay nàng vẫn như cũ lẳng lẳng nhìn mình kim trạch, cảm giác mình cái này "Cậu" thực sự làm thái oan uông..

"Như vậy, người thế nào... Thế nào bả kim trạch mang đến?"

Ăn cơm trưa thời gian, Han Woo nhìn thoáng qua tọa ở bên tay trái hẳn trên sàn nhà đang bản thân trái lại thiểm bánh kem kim trạch, khòe miệng vừa nhin không được vừa kéo.

Hắn ngược lại không phải là khán kim trạch không vừa mắt, chính là... Cảm giác này thực sự là thái kỳ quái..

Chủ yếu nhất là, không biết vì sao, Han Woo nhìn kim trạch cặp kia xa khán đen như mực mắt to, tổng cảm giác tiểu tử này, nga sai, tổng cảm giác cái này... Được rồi, thì ánh mắt của tiểu tử này hình như rất kỳ quái, Han Woo cũng nói không rõ sở đầu kỳ quái, quay về với chính nghĩa chính là nghĩ ngược có loại cảm giác là lạ.

"Tỷ... Tỷ tỷ đã đã lâu không thấy được kim trạch, chúng ta nếu phải... Muốn đi tìm nàng, mụ... Mụ mụ nói liền đem kim trạch mang cho, để cho tỷ tỷ xem thật kỹ một chút con trai của nàng." Kim Hayeon cúi đầu mãnh ăn, trong miệng tắc trừ món ăn có chút hàm hàm hồ hồ hồi đáp.

Han Woo nghe vậy biểu tình vừa cứng một tỷ, hẳn nhìn thoáng qua cúi đầu tượng cùng món ăn tiểu trư vậy Kim Hayeon, biểu tình hẳn là nhìn không thấy, nhưng Han Woo nghĩ... Tiểu nha đầu này tuyệt đối là cố ý!

"Nga, được rồi, OPPI."

Ăn ăn, Kim Hayeon đột nhiên ngừng đầu, lộ ra hé ra cái miệng nhỏ nhắn biên dính kỹ hạt gạo cơm khuôn mặt nhỏ nhắn, tựa hồ là nhớ tới cái gì như nhau, kêu Han Woo một tiếng

"Làm sao vậy?"

Han Woo có chút không yên lòng hỏi, tâm tư của hắn hiện tại tất cả bên cạnh hẳn kim trạch thượng, con này tiểu hắc mao, nhất thiểm hết bánh kem đi nhien hiểu được dùng miệng đi cùng Kim Hayeon sớm trên mặt đất bày xong bố, thấy Han Woo sững sốt một chút.

"Ta buổi trưa phải đi ra ngoài một chuyến, đi hoa một người bạn, nhà nàng dời đến Seoul tới, ta đã lâu không cùng nàng gặp mặt."

Kim Hayeon từ bên cạnh nhỏ chỉ rút nhất cái khăn giấy đi ra lau miệng.

"Bằng hữu? Nam nữ?"

Han Woo đưa ánh mắt bỏ vào trước mặt Kim Hayeon trên người, sau đó nháy mắt một cái, vừa nhìn không được nghiêng đầu nhìn một chút quỳ rạp trên mặt đất như là bắt đầu nghi trư kim trạch. Tuy rằng hai lau miệng tư thế hoàn toàn khác nhau, nhưng không biết vì sao, Han Woo luôn cảm thấy cái này hai lau miệng động tác có loại rất giống cảm giác.

"Ai ~OPPA người như thế nào cùng ba ba như nhau!"

Kim Hayeon hiển nhiên là muốn không đến nàng OPPOA hiện tại chính ở trong lòng đem nàng cùng nàng "Cháu ngoại trai" tương đối, vừa nghe Han Woo lời của thì mở to hai mắt, trong giọng nói hơi ta bất mãn nói: "Liên hồi giọng của đều giống nhau! Nữ, hoàn có chuyện sao?"

"Còn có."

Han Woo thu hồi nhìn kim trạch ánh mắt, từ trước mặt trong cái mâm gấp một con tôm lại đây dùng miệng bác lên, cúi đầu đón hướng Kim Hayeon hỏi: "Lúc nào trở về?"

"Yên tâm, năm giờ trước nhất định sẽ trở lại." Thấy Han Woo tựa hồ là phải đáp ứng hình dạng, Kim Hayeon lập tức có ta hưng phấn mà hỏi đáp.

"Tốt, đi thôi."

Han Woo bả tôm thịt nhét vào trong miệng, sau đó vừa gấp một con, kế tục cúi đầu bác lên.

Thế nhưng, cũng không lâu lắm, hắn cũng cảm giác được bầu không khí hình như có điểm sai.

Han Woo ngẩng đầu, nhìn thoáng qua không biết vì sao hơi hơi mở to hai mắt vẫn lẳng lặng nhìn mình Kim Hayeon, sắc mặt chợt biến đổi, "Người không biết là..."

"OPPA~ xin nhờ ~ "

Kim Hayeon biểu tình lập tức chuyển biến thành một bộ dáng vẻ đáng thương, hai tay tạo thành chữ thập không ngừng xoa xoa, "Xin nhờ ~ ta người bạn kia từng có mắc chứng, cho nên nói, OPPOA, người cũng không thể được..."

"Không được!"

Han Woo theo bản năng thì thốt ra, tâm tình không biết vì sao hình như đỉnh kích động hình dạng

Kim Hayeon được Han Woo có điểm phản ứng quá kích động khiến cho sùng sốt, đừng nói là nàng, sau khi nói xong ngay cả Han Woo mình cũng sùng sốt một chút, ngay cả chính hắn đều không rõ ràng lắm mình phản ứng vì sao mãnh liệt như vậy.

Nhìn một chút trước mặt bật người biết trừ hế ra cái miệng nhỏ nhắn nhìn mình Kim Hayeon, Han Woo khe khẽ thở dài, có chút đau đầu địa nhu liễu nhu mi tâm, đón thanh âm êm dịu địa nói với Kim Hayeon: "Hayeon aaa, OPPOA đây, buổi chiều còn muốn đi kịch tổ đây, cho nên nói..."

Câu nói kế tiếp Han Woo nói không được nữa, bởi vì ở trước mặt hắn tiểu nha đầu vành mắt cũng bắt đầu phồng hồng, rõ ràng một bộ người không giúp ta chiều cổ kim trạch ta sẽ khóc cho người xem biểu tình.

Han Woo vừa cảm giác một trận đau đầu, suy nghĩ một chút, dùng một loại giọng thương lượng nói với Kim Hayeon: "Bằng không, để cho kim trạch bản thân đãi ở nhà?"

"Không được!"

Để cho Han Woo không nghĩ tới chính là, Kim Hayeon đang nghe đề nghị của Han Woo sau hãy cùng hắn nghe được phải bản thân chiều cổ kim trạch một buổi chiều phản ứng không sai biệt lắm kịch liệt, cơ hồ là đăng địa một tý thì đứng lên, vẻ mặt khí thế hung hăng nhìn Han Woo.

"OPPOA người không muốn coi như, cùng lắm thì ta không đi, ta và kim trạch đãi ở nhà, quay về với chính nghĩa kim trạch không thể đơn độc đãi ở nhà!"

Han Woo nhìn cứ làm như vậy thế muốn chạy Kim Hayeon, ngực thực sự cảm giác có điểm mặc danh kỳ diệu, thế nhưng hắn lại không thể thực sự để cho tiểu nha đầu tức giận, do dự vài giây, còn là mở miệng gọi lại Kim Hayeon, "Chờ một chút... Thì một cái buổi chiều đúng không?"

Han Woo không thấy là, xoay người tựa hồ là dự định vòng quanh bàn ăn đi tới bên cạnh hắn bả kim trạch ôm đi Kim Hayeon đang nghe hắn những lời này sau, đặt ở bàn phía dưới tay lạng lẽ làm một cái V chữ thủ thế, sau đó quay đầu trở lại đèn, khuôn mặt nhỏ nhắn thối thối địa nhìn Han Woo, "Không sai."

Han Woo vừa gờ tay lên nhu liễu nhu mi tâm, từ trong lỗ mũi thán ra một hơi thở, đón đối với Kim Hayeon hỏi: "Nó có gì cần chú ý sự tình sao? Tỷ như không có thể ăn cái gì các loại."

"Hừ, kim trạch thật biết điều, " Kim Hayeon vẫn như cũ vẻ mặt thối thối địa hỏi đáp, thế nhưng trên mặt cũng hiện lên một tia vì không thể xét mùng rở, "Cái gì nó đều có thể ăn, chẳng quá nó thích nhất bánh kem và chân giò hun khói trắng."

"Đã biết."

Han Woo nhắm hai mắt lại gật đầu.

"Như vậy OPPA người là đáp ứng rồi?" Kim Hayeon rốt cục có chút nhìn không được địa liền vội vàng hỏi.

"Đáp ứng rồi, bằng không thì không biết người phải diễn thành dạng gì." Han Woo nhắm mắt lại dựa vào ghế, trong miệng giọng nói rất bình thản nói rằng.

Kim Hayeon nghe vậy sửng sốt, chợt trên gương mặt không khỏi nảy lên ta đồ ửng, mở to hai mắt nhìn Han Woo, "O... OPPA người..."

"Chớ quên, người OPPA ta hiện tại chỉ ít toàn là một gã diễn viên, tuy rằng hành động rất kém cỏi, chẳng quá muốn xem xuyên người cái tiểu nha đầu này hành động còn là rất dễ dàng."

Han Woo mở hai mắt ra, tự tiểu phi tiểu nhìn Kim Hayeon như nhau.

"OPPA~ "

Tiểu nha đầu nhất thời trọng trọng dậm chân.

"Ai nhất cổ, người ở đây xấu hổ sao?"

Han Woo tròn to hai mắt, hình như thấy chuyện bất khả tư nghị gì như nhau, "Đại phát, chúng ta Kim Hayeon diễn viên cũng sẽ xấu hổ sao?"

"OPPA!"

Kim Hayeon rốt cục nhìn không được hét to một tiếng.

"Được rồi được rồi, " thấy Kim Hayeon tựa hồ gần phải thẹn quá thành giận hình dạng, Han Woo nghĩ còn là giờ đến mới thôi tương đối khá, bằng không thì tiểu nha đầu này căn người thực sự rất đau, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) "Nhớ kỹ, đi sớm về sớm, chú ý an toàn."

"Đã biết!"

Thấy Han Woo rốt cục không hề trêu ghẹo mình, Kim Hayeon ở thờ phào nhẹ nhõm đồng thời trong lòng nhất thời dâng lên một trận nhảy nhót.

"Đi thôi đi thôi."

Han Woo vừa về phía sau dựa vào ghế từ thượng, một tay khoát lên trên trán mình, một bộ không muốn mặt đối với mình kế tiếp kỷ cạnh giờ sinh hoạt hình dạng, tay kia lại có chút không nhìn được đối với Kim Hayeon giờ giờ.

"Hừ."

Đối với Han Woo rõ ràng căn người tư thế, Kim Hayeon biểu thị rất bất mãn địa đối với hán cau mũi một cái, chẳng quá ngay sau đó nha đầu kia đã bị muốn hòa khuê mặt tôn trọng sẽ vui sướng cho đoạt đi lực chú ý, nàng cấp tốc thu thập xong muốn dẫn gì đó, đối với Han Woo hô lớn nhất cú "OPPA ta đi", đón liền trực tiếp ra cửa.

"Ba."

Tiểu nha đầu sau khi rời khỏi, Han Woo bả đặt ở trên trán cánh tay của để xuống, nghiêng đầu nhìn thoáng qua quỹ rạp trên mặt đất hình như là ở nghỉ trưa nhưng trên thực tế vẫn tròn tròn mắt kim trạch, thật sâu thờ dài, từ trên ghế ly khai, sau đó ngồi xổm xuống bả kim trạch bế lên.

Nhìn Han Woo cái này còn không có nhận thức bao lâu người xa lạ nhích lại gần mình hoàn đem mình bế lên, kim trạch ngược lại cũng không có phản ứng gì, vẫn như cũ lẳng lặng dùng một đôi mắt to nhìn Han Woo, cái lỗ tai cũng không mang động một cái.

Han Woo nhìn kim trạch cái bộ dáng này, ngực tương đương khổ não, để cho phải như thế nào cùng Jin Soo Won các nàng nói sao?

Nghĩ như vậy, Han Woo vừa nhìn không được thờ dài, nhìn trong tay tự mình kim trạch, nháy mắt một cái, đột nhiên ngay cả mình cũng rất không giải thích được hỏi kim trạch một câu nói.

"Kim trạch a, mụ mụ người là Taeyeon, ba ba người là ai?"

Chương 83: Ta hiện tại tin tưởng nó là nhà người nuôi

"Thật là đáng yêu, Socute!"

Han Woo có chút lời nhìn thoáng qua rõ ràng tương đương vui vẻ Jin Soo Won và Hwang Jung Eum, đón vừa liếc nhìn được các nàng tiếp nhận đi ôm vào trong ngực kim trạch.

Kỳ thực nếu như không tính là kim trạch là hấn "Cháu ngoại trai" lời của, hấn vẫn thật thích nó, dù sao Han Woo đối với lông đen cầu cũng là có nhất định hảo cảm, đương nhiên, đây chỉ là nếu như.

"Nha, Ri On aaa, đây là người từ nơi này quai mang về?"

Hwang Jung Eum biên cúi đầu và Jin Soo Won nhẹ nhàng đưa trứ kim trạch, biên cũng không ngẩng đầu lên địa trực tiếp chất vấn Han Woo nhất cú.

Không thể không nói, làm một chỉ sủng vật, kim trạch thật đúng là có điểm nhu thuận rất quá phận, thì là được Jin Soo Won ôm vào trong ngực, vẫn như cũ không rên một tiếng, cũng không nhúc nhích, chính là cặp kia mắt to không biết vì sao hoàn đang ngó chừng Han Woo.

Han Woo hơi hơi liếc mắt, có chút tức giận hỏi đáp: "Đây là nhà ta cầu."

"Cái gì?!"

Làm Han Woo thế nào cũng không nghĩ tới chính là, nghe được câu trả lời của hấn, Hwang Jung Eum và Jin Soo Won dĩ nhiên tiết tấu tương đương nhất trí địa ngẩng đầu, trên mặt rõ ràng đều là một bộ lại là như vậy biểu tình.

Han Woo nhìn trước mặt mình hai nữ nhân này liếc mắt, cảm giác mình còn là không nên trêu chọc "Tỷ tỷ" tương đối khá, Vì vậy còn là khách khí giải thích nhất cú: "Đây là ta muối muối nuôi."

"Muối muối?"

Jin Soo Won nghe vậy sững sốt, cúi đầu lại nhìn một chút trong lòng kim trạch, nhất thời có chút chột hình dạng "A ~ Hayeon nuôi sao?"

"Điều không phải, là thái. . . A, đối với, là Hayeon, chính là nha đầu kia, nàng bả kim trạch phóng ở ta nơi này để cho ta hỗ trợ mang một cái buổi chiều."

Han Woo vô ý thức sẽ nhận nhất cú, chẳng quá cũng may chính hấn cấp tốc phản ứng lại.

Nghe được Han Woo có chút bối rối vô chương lời của, Jin Soo Won chỉ là có điểm kỳ quái nhìn hấn một cái, sau đó liền đem lực chú ý phóng tới trong lòng kim trạch thượng, "Kim trạch? Người tên là kim trạch sao? Oa ~ thật là đáng yêu."

Han Woo nhìn thoáng qua ở Jin Soo Won trong lòng không hề động dung kim trạch, khước miệng hơi hơi rút nhỏ, thực sự không nghĩ ra như vậy một bộ "Cao lãnh" biểu tình rốt cuộc đầu đáng yêu.

"Thế nhưng, người ở đây kịch tố lý thế nào mang kim trạch?" Vừa đưa một tý kim trạch, Hwang Jung Eum ngẩng đầu hướng Han Woo hỏi.

"Đúng vậy, người định làm như thế nào?" Jin Soo Won cũng ngẩng đầu nhìn Han Woo liếc mắt, có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm.

Han Woo nghe vậy thoáng nhú mày sao, nhìn một chút trước mặt Hwang Jung Eum và Jin Soo Won, đón vừa đưa ánh mắt toàn bộ bỏ vào Jin Soo Won trên người, bỗng nhiên ngực có cá ý kiến hay.

"Lẽ nào. . ."

Thấy Han Woo nhìn mình, Jin Soo Won đầu tiên là ngần người, đón hình như hiểu được Han Woo tìm cách, trên mặt nhất thời lộ ra giờ sắc mặt vui mừng và kinh ngạc.

"Đối với, ta phải phách hí,

Kim trạch thì phiền phức Soo Won tỷ người chiếu có một chút."

Han Woo gật đầu, đem mình vừa nghĩ tới tìm cách nói ra.

"Vì sao?!"

Hwang Jung Eum thoáng cái mở to hai mắt, "Vì sao không cho ta chiếu có? Vì sao? Ta đợi hạ mới chịu đi công xưởng bên kia phách hí, trung gian lại

không hí! Hon nữa Soo Won tỷ nàng cũng muốn đi theo ta cùng đi a, người dựa vào cái gì để nàng chiếu cố!"

Vừa nghe đến Hwang Jung Eunr lời này, Han Woo trát trát nhãn tình suy nghĩ một chút, sau đó nhìn về phía Jin Soo Won.

Jin Soo Won nhìn thấy Han Woo nhìn mình không khỏi sùng sốt, ngay sau đó thì hiểu rõ ra, biểu tình nhất thời một trận giấy dựa, sau cùng nàng khẽ cắn môi quay đầu nói với Hwang Jung Eunr "Jung Eun a, như vậy đi, người mang 10 phút, ta mang hai mươi phút, thay phiên đến, thế nào?"

"Vì sao? ! Vì sao Soo Won tỷ thời giờ của người lâu hơn ta!"

"Ta đây là vì chiếu cố người, rất nhanh thì đến của người hí phân."

"Cảm tạ, ta nghĩ ta ôm kim trạch bồi lời kịch trạng thái sẽ tốt hơn!"

"Bằng không thì, người mười năm phút đồng hồ?"

"Soo Won tỷ!"

...

Han Woo nhìn mấy ngày nay lần đầu ý kiến bất hòa hai nữ nhân, khoe miệng thật sự là không ngừng được trên mặt đất dương, sau đó, hần dần dần lui về phía sau.

Các người nháo các người, không nghĩ tới kim trạch thật là có giờ dùng, trực tiếp giúp ta hấp dẫn hai người mục tiêu, nhưng lại thiếu chiếu cố kim trạch phiền phức.

Han Woo nhẹ khẽ cười thì dự định xoay người rời đi, ngay tại lúc lúc này, một cái tất cả mọi người không nghĩ tới tình huống xảy ra.

Đương Han Woo phải xoay người lúc rời đi, nhìn chăm chăm vào hần kim trạch đột nhiên không hề trầm mặc, đầu tiên là vang dội nhưng bắt chối tai kêu một tiếng, sau đó cư nhiên từ Jin Soo Won trong lòng trực tiếp nhảy đến trên mặt đất, thí diên thí diên liền chạy tới đang chuẩn bị chạy đi Han Woo bên chân.

Cái này trạng huống phát sinh thực sự quá đột nhiên, không chỉ là Han Woo ba người, ngay cả một ít trong lúc lơ đãng quan tâm đến bên này các nhân viên làm việc cũng là về mặt kinh ngạc nhìn con kia lúc này chính vòng quanh Han Woo chân của biên lưu quyền tiểu hắc mao.

"Đại phát. . . Vũ a, ta hiện tại tin tưởng nó là nhà người nuôi."

Hwang Jung Eun có chút ngây người địa nhìn kim trạch vài giây, sau đó giọng nói có chút không khỏi nói với Han Woo, cũng không biết rốt cuộc là ước ao diệc hoặc là cái gì khác.

Han Woo nghe được Hwang Jung Eunr lời của, đầu tiên là ngẩng đầu thoáng nhìn nàng một cái, sau đó vừa cúi đầu, bả lực chú ý bỏ vào khi hần bên chân hình như vừa biến thành an tĩnh nam tử vậy kim trạch, trong ánh mắt ngoại trừ kinh ngạc ở ngoài cũng nhiều hơn ta không rõ thần sắc.

"Vũ a, xem ra kim trạch càng thích người a, quay về với chính nghĩa người chờ chút hí ở bên trong, liền đem nó mang theo trên người đi."

Jin Soo Won được kim trạch giấy ôm ấp sau, cũng là có ta ngây người địa nhìn chạy đến Han Woo bên người kim trạch, sau đó qua vài giây, trên mặt của nàng lộ ra một cái có chút ừ rừ mỉm cười, có nhiều hăng hái lại nhìn một chút kim trạch, đón nhìn Han Woo nói rằng

Han Woo nghe được Jin Soo Wonr lời của, đồng dạng cũng là ngẩng đầu thoáng nhìn nàng một cái, sau đó như có điều suy nghĩ gật đầu, cúi đầu vừa nhìn về phía đã ghé vào bên chân hần kim trạch, suy nghĩ một chút, đột nhiên dõng giắt mình cước bộ.

Một, hai bước, ba bước. . .

Han Woo đi tới năm sáu bộ tả hữu, kim trạch vẫn là không có cái gì, hần vừa cẩn thận nhìn một chút quỳ rạp trên mặt đất tựa hồ không lại có động tĩnh kim trạch, đón lần thứ hai thử tính địa đi về phía trước một.

Đánh địa một tý, kim trạch lập tức ngẩng đầu, một cái xoay người liền đứng lên, ngay sau đó vừa dĩ vừa cái kia tốc độ thí diên thí diên chạy đến Han Woo bên người.

Thấy như vậy một màn, Han Woo chờ trong mắt người lại lộ ra kinh ngạc thần tình.

Han Woo thẳng tắp nhìn ở bên chân hần kim trạch, ngực đột nhiên tuôn ra một ít cảm giác kỳ quái, rất kỳ diệu, hần cụ thể cũng nói không rõ sớ, nhưng hình như có loại cảm giác ấm áp.

Đột nhiên, kim trạch nâng lên đầu nhỏ, cặp kia sâu màu rậm nắng mắt to vừa không nháy mắt nhìn Han Woo.

Han Woo nhìn cặp kia trong suốt mắt to, không biết vì sao, mâu quang nhẹ khẽ run chiến, trong lòng cái loại cảm giác này càng rõ ràng. Hần trầm mặc một chút, yên lặng cúi người xuống bả kim trạch ôm vào trong lòng, sau đó đối với Jin Soo Won hai người mỉm cười, đón, xoay người mang theo kim trạch cùng đi vào quay chụp hiện trường.

Nhìn một người một chỗ bóng lưng, Jin Soo Won và Hwang Jung Eum đột nhiên cảm giác được Han Woo tiểu tử này trên người cuối cùng cũng nhiều hơn điểm nhân vị, nhìn không được nhìn nhau liếc mắt, sau đó hai người cũng không khỏi khẽ cười một cái.

Han Woo ngày hôm nay phải phách hí là tập thứ ba Oh Ri-jin được hắc bang bắt cóc bộ phận. Cũng chính là Oh Ri On và hắc nhất bang Yeongdeungpo cục cảnh sát các đại ca ở "Song ly" rượu phòng liên hoan bộ phận, bộ phận này không cần Hwang Jung Eum và hắc đi ra tràng, kịch tổ là phân hai đầu phách, một bên ở kịch tổ túi xuống một cái vứt đi công xưởng, một bên ở nơi này, Han Woo chỉ cần và một đồng đại lão gia ngồi ở một gian rộng mở sáng sủa rượu phòng lâu hai là được rồi.

Cho nên đối với ở chỗ này chụp ảnh Han Woo vẫn tương đối yên tâm, bất quá hắc ở khởi động máy trước còn là dặn dò một tý kim trạch.

"Nghe, tiểu tử, không chính xác chạy khắp nơi, có nghe hay không?"

Han Woo về mặt thành thật đối với kim trạch dặn dò một phen, sau khi nói xong, nhìn một chút nó, đưa tay sờ sờ nó mao nhưng nhưng đầu, sau đó thì xoay người đi.

Hắc cũng không biết làm như vậy rốt cuộc có hữu dụng hay không, chẳng quá khán kim trạch phó vẫn trực lăng lăng nhìn chăm chăm dáng vẻ của hắc, còn có nó vừa biểu hiện, Han Woo phỏng chừng cũng sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, dù sao ở đây đều là kịch tổ nhân viên, đảo cũng không cần sợ kim trạch chạy không có.

"Ok—— Action!"

"Nga, Oh Ri-jin."

. . .

"Bên này thỉnh."

Lúc này, rượu phòng bên kia tùy một cái kịch tổ nhân viên đưa tới một đám người, trên người bọn họ tất cả đều ăn mặc thống nhất chế phục, trong đó vài người không camera, ở bên cạnh bọn họ kịch tổ nhân viên chỉ là nhìn thoáng qua thì hiểu được, đây là MBC phái tới quay chụp phiên tràng nhân.

"Bên kia đang phách, làm ơn tắt thanh âm nhẹ một điểm."

Tên này kịch tổ nhân viên nhìn thoáng qua xa xa chính mặc một bộ da dây y phách hí Han Woo, sau đó nói khẽ với MBC nhất kiến các nhân viên làm việc nói rằng.

"Đã biết."

Một gã không camera nhân viên công tác gạt đầu, sau đó mang camera hướng bốn phía lược lược địa vỗ một cái, đón nhìn về phía xa xa Han Woo, giơ ngón tay lên ngón tay, đồng dạng hạ giọng nói rằng: "Cái kia. . . Chính là Han Woo tiên sinh sao?"

Kịch tổ nhân viên nghe được lời của hắc hơi sững sờ, đón có chút ngây người địa gạt đầu, "Là. . . Không sai, đó chính là hàn diễn viên."

Tên này nhân viên công tác nghe vậy mắt thoáng sáng ngời, sẽ giơ lên cameras nhắm ngay Han Woo, chẳng quá đang động làm quá trình hắc vừa ngừng lại, hỏi thăm một tý kịch tổ nhân viên, "Cái kia. . . Có thể phách sao?"

Kịch tổ nhân viên nháy mắt một cái, lại nhìn một chút xa xa quay chụp hiện trường, sau đó gạt đầu, hồi đáp: "Có thể, thế nhưng, phải chú ý biên tập."

"Đã biết, đã biết."

Tên này nhân viên công tác vội vàng gạt đầu, sau đó đem màn ảnh nhắm ngay xa xa Han Woo, đồng thời còn thuận tiện đối kỳ hắc VJ phát phát tay, "Các người xa nhau chung quanh vỗ một cái."

"Là."

Nghe thế danh nhân viên công tác lời của, MBC tới những người khác cũng đều tự tản ra, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) bắt đầu chung quanh quay chụp đứng lên.

Qua không sai biệt lắm hơn mười phần chung.

"Như vậy, chúng ta liền cáo từ."

Kịch tổ nhân viên có chút kinh ngạc hỏi: "Nhanh như vậy?"

"Đối với, " vừa tên kia MBC nhân viên công tác gạt đầu, "Chúng ta chuẩn bị đi công xưởng một bên phách nữ nhân vật chính và vai nam chính."

Tên này kịch tổ nhân viên nghe vậy lúc này mới chợt hiểu địa gạt đầu, đối với MBC các nhân viên làm việc vì cung kính một tý, "Như vậy, đại gia cực khổ, đi tốt."

"Không có việc gì, không có việc gì."

Các nhân viên làm việc đều khoát khoát tay, đồng dạng đối với tên này nhân viên công tác mỉm cười trở về hạ lễ.

"Nha, ai ~ tây! Người là thật không biết hiện tại đang làm việc sao? !"

Vừa tên kia như là dẫn đầu nhân viên công tác bỗng nhiên về mặt bất mãn a xích một cái chính lộn ra một cây chân giò hun khói trắng chuẩn bị ăn VJ.

Tên này VJ có điểm béo, khán đến lão đại về mặt nghiêm túc nhìn mình, bất người sợ đến trên mặt thịt run run một cái, vội vàng đem căn chân giò hun khói nhét vào trong túi.

"Hừ! Đi thôi."

Kính qua như vậy một cái tiểu nhạc đệm, MBC nhân cuối cùng là dự định ly khai.

Bất quá bọn hắn, bao quát có mặt cái khác kịch tổ các nhân viên ai cũng không nhìn thấy cách MBC nhân viên công tác cách đó không xa một cái tiểu đằng ghế, một đôi đen nhánh mắt to chính đang ngó chừng MBC một đám các nhân viên làm việc, chuẩn xác mà nói, chắc là đang ngó chừng tên kia béo VJ túi tiền.

Nhìn MBC nhân tựa hồ phải đi, mắt to trát liễu trát, quay đầu lại nhìn một chút chính đang diễn trò Han Woo, tựa hồ là suy tư một chút, sau đó chân nhỏ vừa nhảy, nhảy xuống đằng ghế, lặng lẽ đi theo rồi đi MBC nhóm người kia. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Nhanh đến ba ba ở đây đến!

"Ok, cut!"

"Tốt, nghỉ ngơi nửa giờ."

"Hô —— "

Theo Kim Jin Wan vỗ vỗ tay tuyên bố nghỉ ngơi, Han Woo đi trở về nghỉ ngơi nơi ấy, uống một hộp nước, nhẹ nhàng hộc ra khẩu khí.

Cuối cùng là phách hết mấy cái màn ảnh, cái này bộ phận hí phân nói nan là không thể nào nan, nhưng mấu chốt là làm sao thực hiện điện thoại hai đầu hai người diễn viên đồng bộ, cái này nói dễ, trên thực tế vẫn có chút tính kỹ thuật, nếu như chờ sau hai bên màn ảnh kết hợp lại khán đạo diễn nghĩ không đúng nói, khả năng còn muốn chụp lại.

"Kim trạch a, kim..."

Uống xong nước sau, Han Woo cũng nhớ tới xế chiều hôm nay mình một người nhiệm vụ, vô ý thức quay đầu nhìn một chút được hắn đặt ở hế ra tiểu đằng ghế kim trạch, nhưng này vừa nhìn, hai mắt của hắn nhất thời hơi hơi trợn to.

"Kim trạch? Kim trạch?"

Han Woo sắc mặt hơi chút đổi đổi, nhẹ nhàng nhú mày quay đầu hướng bốn phía nhìn một chút.

Thế nhưng, đừng nói là kim trạch, liên căn mao đều không nhìn thấy.

"Cái kia, vừa có thấy một con không sai biệt lắm lớn như vậy chó mực sao?" Han Woo kéo lại một cái kịch tổ nhân viên vội vàng hỏi.

"Không có, làm sao vậy? Ngài có chuyện gì không?"

Kịch tổ nhân viên lắc đầu, có chút nghi ngờ nhìn Han Woo.

"Không có... Không có gì, cảm tạ."

Han Woo có chút buồn vô cớ nhược thất địa lắ đầu, sau đó buông lỏng ra cầm lấy tên này kịch tổ nhân viên cánh tay.

"Hô —— "

Thân thủ vỗ vỗ trán của mình, Han Woo từ trong miệng thở ra một hơi thật dài, sau đó nháy mắt một cái, để cho mình đầu óc trước tỉnh táo lại.

Hít thở sâu một tý, Han Woo bắt đầu ở lầu hai tìm kiếm khắp nơi đứng lên, lầu một hán tạm thời không có đi, dù sao một cái tiểu tử kia xuống thang lầu, tuy rằng cá đầu quả thực không tính lớn, nhưng là rất thấy được, lớn nhất khả năng còn là lên đến cái kia hẻm lách góc nhỏ trong.

Thế nhưng, Han Woo cấp tốc tìm tòi một vòng sau, vẫn là không phát hiện gì hết, điều này làm cho trong lòng hán bất an nhin không được càng ngày càng nghiêm trọng.

"... Được rồi!"

Đứng ở lầu hai một góc một bên dùng ánh mắt kế tục suu tầm trú, trong đầu một bên đang nhanh chóng suy tính, đột nhiên, hình như một đạo linh quang hiện lên như nhau, Han Woo thoáng cái vừa kéo lại một gã đi ngang qua kịch tổ nhân viên, hỏi: "Cái kia, vừa có người đến qua kịch tổ sao?"

"Đến kịch tổ?" Tên này kịch tổ nhân viên nghe được Han Woo câu hỏi hơi sừng sò, sau đó gật đầu, "Nga, ừ, không sai, vừa hình như MBC người đến qua."

"MBC, MBC..."

Han Woo hai mắt có chút thất thần ở trong miệng thì thảo thì thâm hai lần, sau đó tựa hồ nghĩ tới điều gì, mãnh nháy một cái mắt, vội vã liền chạy tới tầng hai bên cạnh cửa sổ.

"Song ly" rượu phòng chỗ ở này sườn núi lộ trên thực tế cũng không phải rất rộng đại,

Han Woo đứng ở bên cửa sổ liếc mắt liền nhìn thấy đã thúc đẩy khỏi xe dần dần rời đi MBC quay chụp các nhân viên, cùng với... đoàn đang đạo giữa đường trên mặt đất không biết ở cùng trú và vân vân tiểu hắc mao.

"Hắc."

Vừa nhìn thấy cái loại này hiện tại đã có giờ nhìn quen mắt hắc sắc, Han Woo lập tức thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó nhin không được rất tức giận nhìn kim trạch, trong miệng oán hận nói rằng: "Tiểu tử thôi, gọi ngươi chó chạy loạn hoàn chạy loạn! Hoàn chạy đi ra bên ngoài tới! Ngươi rốt cuộc vì sao chạy theo người khác? Chờ một chút, ngươi ở đây ăn cái gì? Cái kia là... Cái gì? ! Chân giò hun khói trắng? ! Ai nhất cổ... Ai tây! Ta thực sự là phải điên rồi!"

Ở Han Woo trong tầm mắt, kim trạch con này vẫn rất "Cao lãnh" tiểu hắc mao lúc này chính vui sướng ngoác cái đuôi gặm một cây thoạt nhìn ra vẻ là chân giò hun khói trắng gì đó.

Han Woo nhìn kim trạch pho hình dạng thật sự là rất không nói gì, hơi hơi liếc mắt, nguyên lai còn có ăn hàng thuộc tính sao?

Xách thắt lưng đứng ở bên cửa sổ thực sự có chút lờn nhìn con kia tiểu hắc mao rất vui sướng ăn cơm, sau đó Han Woo thì dự định xuống lầu đi tới bả con này mắt mắt xấu hổ hàng lờn trở lại dạy dỗ một trận, chẳng quá, ngay hán chuẩn bị cất bước thời gian, dư quang của khoe mắt tựa hồ quét cái gì, không khỏi dừng lại cước bộ.

Han Woo nghiêng đầu nhìn lại, phát hiện con đường cách đó không xa lái tới một chiếc xe, nguyên bản Han Woo còn không có cảm giác được cái gì, thế nhưng, rất nhanh hán liền phát hiện, xe này hạ sườn núi thời gian tựa hồ... Hoàn toàn không có giảm tốc độ!

Sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, Han Woo nhìn một chút mình và kim trạch cự ly, Han Woo bây giờ còn đang lầu hai, cho dù không tính là xuống lầu thời gian, hán và nó còn kém chỉ ít một cái đình viện đây!

"Kim trạch a! Nhanh tới nơi này!"

Han Woo sắc mặt quỳnh lên, vội vàng hướng kim trạch vỗ tay một cái, thế nhưng không biết vì sao, con này trước đó thừa hán tiểu hắc mao là không nghe được hoàn là cái gì, ngay cả đầu bắt sĩ một tý.

Han Woo trên mặt vẻ lo lắng càng đậm, nhìn thoáng qua càng ngày càng gần xe, đối với chiếc xe kia phát tay hô to một tý, kết quả cái kia xe tài xế dĩ nhiên cũng tốt tượng hoàn toàn giống như không nghe thấy, hoàn toàn không có ý dừng lại.

Han Woo khê hít một hơi, bất chấp tất cả, đối với kim trạch không ngừng hô to.

"Kim trạch a! Nhanh tới nơi này!"

"Kim trạch a!"

"Kim trạch, kim trạch!"

"Kim trạch a! Nhanh tới nơi này! Ta dẫn ngươi đi thấy mụ mụ ngươi!"

Thét lên phía sau, Han Woo mình đầu óc đều có giờ rối loạn, nhưng làm hắn mạnh nhất vui chính là, kim trạch nghe được Han Woo gọi mang nó đi gặp con mẹ nó thời gian đầu nhỏ mạnh mang một tý. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com))

"Đối với, kim trạch a, nhanh tới nơi này, ta dẫn ngươi đi thấy ngươi Taeyeon mụ mụ!"

Han Woo một bên hô to, một bên chăm chú nhìn không ngừng đến gần chiếc xe kia, trái tim càng nhảy càng nhanh, nhưng làm hắn thất vọng thậm chí nghĩ tức miệng nằng to là, kim trạch con này từ lông đen! Cự nhiên càng làm đầu chôn xuống!

"Hắc, hắc..."

Han Woo thờ dốc một tý, chịu đựng không ngừng nhanh hơn tâm nhảy, đầu óc cấp tốc vận chuyển, nhìn phía dưới không ngừng đang đến gần kim trạch chiếc xe kia, đầu óc của hắn đều nhanh trống rỗng!

"Kim trạch a, nhanh tới nơi này!"

"Kim trạch a, đến ca ca ở đây đến!"

"Kim trạch a, nhanh đến OPPA ở đây đến! Bên này... Ai tây!"

Tình huống đã rất nguy cấp, Han Woo đã hoàn toàn không lo được nhiều như vậy, không ngừng đối với kim trạch hô to, còn không đoạn vô ý thức đối lại các loại xưng hô, mong muốn con này tiểu hắc mao có thể cho giờ phản ứng, thế nhưng cái này tiểu hồn đàn chính là ngay cả đầu bắt sĩ một tý!

"Kim trạch! Nhanh đến cậu bên này!"

"Kim trạch a! Nhanh lên một chút! Đến thúc thúc bên này!"

...

"Kim trạch a! Nhanh đến ba ba ở đây đến!"

Đột nhiên, Han Woo đầu âm ảm địa hô lên nhất cú để cho mình cũng sùng sốt một chút xưng hô, nhưng hắn không kịp tỉnh lại tự xem đứng lên cũng đã có chút ngất đi đầu óc, vội vã sẽ đón hướng kim trạch hô to, chẳng quá, ngay hắn mới vừa há mồm dự định gọi lúc đi ra, nhìn không được vừa sùng sốt, nhìn chăm chăm phía dưới con ngươi đen không khỏi vô ý thức trợn to.

Bởi vì... Khi hắn phía dưới đình viện trong, một con đen thui lùi tiểu từ kia dĩ nhiên đã thí diên thí diên chạy vào!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Người nhà

Khi thấy đoàn tiểu hắc ảnh đã chạy vào đình viện khi, Han Woo kết kết thật thật sùng sốt ba giây, sau đó thì phản ứng lại, vội vã vọt tới cửa thang lầu thì phải chạy đến lầu một, mà đang ở Han Woo mới vừa chạy đến lầu một thời gian, một đoàn tiểu hắc mao thì thoáng cái lên đến chân hắn biên không ngừng lưu quyền.

"Hắc, hắc, hắc..."

Nhìn bên chân kim trạch, Han Woo trong miệng nhẹ nhàng thở phì phò, tựa hồ muốn đem vừa ngực khản trương cho hết phun ra ngoài.

Đón, hắn nhìn không được ngồi chồm hỏm xuống bả chó chết bầm này ôm, giờ tay lên hung hăng đánh vài cái nó cái móng.

"Ô ~ "

Kim trạch quay đầu dùng mắt to nhìn Han Woo, lúc này trong miệng nhưng thật ra phát ra giờ như là cầu xin tha thứ thanh âm của.

"Cầu xin tha thứ? Ta cho ngươi biết, chậm! Tiểu tử thôi! Ai tây! Ta thực sự là! Nha, ngươi biết ta đều lo lắng ngươi..."

Han Woo nhìn hình như vẻ mặt vô tội nhìn mình kim trạch, ngực khi sẽ không đánh một chỗ đến, đón sẽ đối với một con cũng không biết rốt cuộc có nghe hay không không hiểu lời hắn nói cầu chửi ầm lên, nhưng mà, lời của hắn mới nổi lên cả mới đầu, đã bị đánh chặt đứt.

Kim trạch lẳng lẳng nhìn Han Woo bộ mặt tức giận hình dạng, sau đó... Đột nhiên thì vrom đầu lưỡi liếm hắn một tý.

Han Woo thân thể hơi hơi cứng đờ, mở to mắt lẳng lẳng nhìn trước mặt mình kim trạch, kim trạch cũng thẳng như vậy thẳng địa nhìn hắn.

Hai mắt thật to, trong suốt sáng sủa đến Han Woo thậm chí có thể từ phía trên thấy mình ảnh ngược, ánh mắt ở chỗ sâu trong tĩnh không có gì đặc thù thần tình, một mảnh trong suốt, có lẽ, nên là đơn thuần, đơn thuần đến, nhìn qua giống như là trẻ con như vậy tĩnh thuần ánh mắt, cứ như vậy vô cùng đơn giản địa nhìn Han Woo, vẫn nhìn hắn.

Bỗng, Han Woo khoe miệng kim lòng không dặng đi lên kiêu kiêu, đầu tiên là tức giận vừa trừng trừng kim trạch, đón, trong mắt ánh mắt nhưng dần dần địa, hóa thành một loại mềm nhẹ ánh mắt của, cứ như vậy lẳng lẳng nhìn mình trong tay kim trạch, nhìn nó tĩnh thuần mắt to.

Sau đó, vừa chậm rãi, Han Woo mâu quang giữa vừa xảy ra một ít vì không thể xét biến hóa, một loại tự đáy lòng yêu thích, ngay cả chính hắn cũng không phát hiện chậm rãi kết sinh ra.

Lúc này, không biết có phải hay không là cảm thấy Han Woo nhìn mình phân yêu thích đích tình tự, kim trạch đầu nhỏ giật giật, vừa lè lưỡi liếm liếm Han Woo.

Bất quá lần này, Han Woo chỉ chỉ là sừng sốt một chút, chột hắn thì nhẹ nhàng nhủ mảy, hình như là nghĩ tới điều gì, suy tư một chút, hai mắt đột nhiên mạnh thoáng cái tròn to, ngay sau đó, một đạo âm lượng lớn đến lâu hai đều nghe được thanh âm của vang lên.

"Kim trạch! ! Ngươi vừa ăn cắn chân giò hun khói tràng đúng không! ! !"

...

"Ha Ha..."

"Ha ha ha..."

Han Woo nhìn đi ở bên cạnh mình cười đến rất không chú ý hình tượng Kim Hayeon, bắt đặc dĩ đóng bé hai mắt,

Sau đó vừa hung hăng trừng đi theo bên chân hắn kim trạch liếc mắt.

Đều tại ngươi tiểu tử!

Chẳng quá kim trạch lần này tựa hồ đã có kinh nghiệm, thì thí diên thí diên đi theo Han Woo bên người, đầu nhỏ sẽ cũng không sẽ một tý, để cho Han Woo "Hung ác độc địa" ánh mắt của hoàn toàn tìm không được tiếp thu đối tượng.

"Ha ha ha..."

Kim Hayeon ở một bên ôm bụng còn đang cười, Han Woo khe khẽ thở dài, giờ tay lên nhu liễu nhu mi tâm, cảm thấy bắt đặc dĩ nói rằng: "Không sai biệt lắm nên cười đủ chứ? Từ phiên tràng đi ra ngươi ngay cười cá không dễ yên."

"O... OPPA, kim... Kim trạch... Nước bọt tốt... Ăn ngon không? Phốc, ha ha ha..."

Kim Hayeon mới vừa dự định đón trên chọc Han Woo hai câu, kết quả đang nói chuyện chính cô ta trước cười vắng.

"Nha, ta nói, đều là kim trạch tên tiểu tử thú này làm!"

Han Woo rốt cục nhện không được hét to nhất cú.

"Ai cho ngươi, phốc, Ha Ha, ai cho ngươi phải làm kim trạch ba ba? Ha ha ha..."

Vừa nhắc tới cái này, Kim Hayeon càng không nhện được, xoa món bao tử, biên cười lớn, biên ngồi xỏ xuống sờ sờ kim trạch đầu, "Ai... Ai nhất cổ, chúng ta kim trạch a, thật... Thực sự là thương cảm, từ nhỏ sẽ không có ba ba, nguyên lai như vậy khát vọng ba ba sao? Ha ha ha..."

"... Kim Hayeon."

Han Woo nhìn thoáng qua bốn phía người qua đường biểu tình, vốn là không muốn ở trên đường cái trừng trị cái tiểu nha đầu này, chẳng quá nếu như nàng lại "Khăng khăng một mực", Han Woo không ngại để cho nàng tái kiến thức một lần cái gì gọi là "OPPA uy nghiêm" .

"Biết... Đã biết, đã biết."

Thấy Han Woo đen kịt sắc mặt, Kim Hayeon quả đoán dừng, mím thật chặt thần biện, rõ ràng một bộ muốn cười cũng không dám cười hình dạng.

Han Woo tức giận xem thật kỹ Kim Hayeon liếc mắt, cũng không nữa để ý tới tiểu nha đầu này khoe miệng ghen đều không nín được tiếng, lấy điện thoại đi động ra nhìn đồng hồ, không sai biệt lắm năm giờ rưỡi chừng. Vì vậy ngừng đầu hướng Kim Hayeon hỏi: "Năm giờ rưỡi, quyết định tốt đi nơi nào sao?"

Nghe được Han Woo câu hỏi, Kim Hayeon nhưng thật ra cuối cùng là thu liễm nụ cười trên mặt, chăm chú suy tư vài giây, sau đó cúi đầu bẻ ngón tay hỏi đáp: "Đi trước Seodaemun ăn thịt quay, sau đó đi Myeong-dong đi dạo phố, đón nếu như hoàn có thời gian phải đi khán pháo hoa..."

"Chờ một chút."

Han Woo giờ hạ thủ, có chút nghi ngờ hỏi: "Chúng ta không phải muốn đi hoa Taeyeon sao?"

"Đúng vậy, " Kim Hayeon nháy mắt một cái, "Thế nhưng, tỷ tỷ thông cáo kết thúc giống nhau đều là chín giờ sau, chúng ta trước nhất định phải hoa chút chuyện để làm a, hơn nữa ta nghe nói S. M công ty hình như có làm ngày sinh Không Tử tiệc tối đây, bọn chúng ta chín giờ rưỡi nữa, thời gian vừa tốt."

Han Woo nghe vậy hơi hơi ngần ngại, sau đó quay đầu nhìn một chút đã sung doanh một loại ngày lễ bầu không khí nhai đạo, như có điều suy nghĩ gật đầu, "... Được rồi, thì ăn người nói đến đây đi."

"Ừ!"

Kim Hayeon tôn trọng tôn trọng gật đầu, trên mặt lộ ra nụ cười vui vẻ, rõ ràng đối với Han Woo hoàn toàn đáp ứng yêu cầu của mình cảm thấy thật cao hứng.

"Thế nhưng, OPPA."

Chẳng quá, ngay hai người chuẩn bị đi Seodaemun thời gian, Kim Hayeon bỗng nhiên lại dừng bước lại kêu Han Woo một tiếng. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Làm sao vậy?"

Han Woo có chút kỳ quái địa nhìn thoáng qua Kim Hayeon.

"Bằng không..."

Kim Hayeon cúi đầu nhìn Han Woo bên chân kim trạch liếc mắt.

"Bằng không cái gì?"

Han Woo nháy mắt một cái, có chút nghi ngờ nhìn Kim Hayeon.

"Bằng không... Người thì cho kim trạch đương ba ba thế nào? Ba ba nga ~ điều không phải cậu lặp!"

Han Woo sùng sốt một chút, ngay sau đó nhìn đi một loại mạnh mẽ tốc độ cấp tốc trốn chạy Kim Hayeon liếc mắt, sắc mặt mạnh tới sẫm!

Chẳng quá, ngay Han Woo chuẩn bị nhất định phải đuổi theo lá gan đó càng lúc càng lớn tiểu nha đầu khi, hần nhìn Kim Hayeon dừng lại quay đầu đối với hần làm mặt quỷ cũng không tùy sùng sốt.

Kim Hayeon ăn mặc một thân áo lông như là cá tiểu bánh chưng như nhau đứng ở trong đám người, khoe khoang như nhau luôn đối với Han Woo lẻ loi, khả ái trên mặt tràn đầy nụ cười sáng lạn, ngay cả khoe mắt đều cười đến cong cong.

Han Woo kinh ngạc nhìn Kim Hayeon nụ cười trên mặt, bỗng nhiên lại quay đầu nhìn một chút người đến người đi nhai đạo, một loại kỳ diệu tình cảm từ hần đáy lòng ở chỗ sâu trong chậm rãi sinh sôi ra.

Mười mấy năm qua lần đầu tiên lễ Giáng Sinh, và mới người nhà cùng nhau trôi qua, loại cảm giác này... Chính là hạnh phúc sao?

Han Woo chậm rãi giờ tay lên đặt ở tim của mình miệng, cảm thụ được bằng phẳng mà lại có lực tim đập, đột nhiên, khoe miệng hơi hơi giờ lên.

Hạnh phúc sao? Cảm giác không sai.

Han Woo mỉm cười, sau đó lại nhìn một chút còn đang phía trước mình đặc sắc Kim Hayeon, trên mặt đầu tiên là hiện lên dờ khóc dờ cười thần tình, đón gió vờ lạnh như băng đêm đen khuôn mặt đến, nghiêng đầu đối với kim trạch thấp giọng nói một câu.

"Đi, kim trạch, chúng ta đi đem người đi bắt trở lại!"

Chương 86: Bởi vì, chúng ta là Girls Generation đi

"Yoona a."

Buổi tối.

Một gian trong phòng nghỉ ngơi, Tiffany ngạc nhiên nhìn đột nhiên đến Im Yoona, sau đó thì lộ ra Nguyệt Nha cười mắt chạy tiến lên đây bế Im Yoona một tý.

Làm ngày hôm nay thông cáo sau cùng vừa đứng, các nàng vốn có chính ở trong phòng nghỉ ngơi nghỉ ngơi, chuẩn bị chờ người đại diện bà sự tình xử lý xong đã đi, kết quả không nghĩ tới mở rộng cửa nghênh vào tới một người không tưởng được lại khách.

Im Yoona hôm nay mặc nhất kiện kiểu dáng đơn giản nữ thức áo gió, hắc nhưng chiết dẫn, vừa... vừa hắc thẳng trù phát bất gia ràng buộc địa tùy ý rơi là tả ở đầu vai, nâng mới vừa lúc đi vào trên mặt hoàn mạng lễ sách trảo, chẳng quá sau khi đi vào liền tháo xuống, lộ ra hể ra tuy rằng còn là hơi lộ ra tái nhợt nhưng cuối cùng cũng có ta hồng nhuận kiều nhan.

Nhìn nụ cười trên mặt giữa tràn đầy mừng rỡ Tiffany, Im Yoona cũng là môi nhất mần, mỉm cười, đón lại cùng có chút nhảy nhót Tiffany bế một tý, sau đó nhẹ thanh giải thích một chút mình tới tới nguyên nhân: "Ngày hôm nay điều không phải lễ Giáng Sinh sao, công ty khó có được một năm trong có một lần tiệc tối, ta đương nhiên sắp tới, ta thỉnh mần kinh tỷ nói các người tại đây, Vì vậy đã tới rồi."

"Yoona a, thân thể có khỏe không? Đừng lo đi? Nếu như không được, không nên miễn cưỡng, ngược lại mọi người chúng ta tùy thời đều có thể gặp mặt." Kim Taeyeon ở một bên thân thiết mà hỏi thăm.

Im Yoona nghe vậy, quay đầu nhìn Kim Taeyeon liếc mắt, dừng một chút, đồng dạng đối với nàng mỉm cười, sau đó nhẹ khẽ lắc đầu nói rằng: "Không có chuyện gì."

Không biết vì sao, Kim Taeyeon nhìn Im Yoona đối với mình lộ ra dáng tươi cười, ngực mơ hồ có loại cảm giác thở phào nhẹ nhõm, đón nàng cũng đứng Im Yoona cười cười, trên mặt lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, "Tốt lắm, bọn chúng ta một chút có thể quay về công ty, Soo Young các nàng nên ở đó chờ, Sunny radio chờ chúng ta lúc trở về vậy cũng đã chép xong."

Im Yoona nghe vậy đậm đậm nhất tiếu, không nói gì.

Mà đúng lúc này, cửa phòng nghỉ ngơi đột nhiên từ bên ngoài mở ra, ngay sau đó, một đạo nghe tương đương ngọt thanh âm của truyền vào.

"Ai nhất cổ, mệt chết ta."

"Nha, ta mới luy có được hay không, người mới cầm hai túi, ta cầm tam túi!"

"Rõ ràng ta cầm tới đa!"

Vài đạo thanh âm bất đồng trước sau vang lên, trong phòng ba người đầu tiên là sững sờ, đón nhìn nhau liếc mắt, lập tức trên mặt đều lộ ra dờ khóc dờ cười biểu tình, nhìn về phía từ ngoài cửa dẫn theo bao lớn bao nhỏ đi tới bốn người.

Đây là bốn người thoát nhìn đều xinh đẹp quá nữ sinh.

Đầu lĩnh cái kia, cá đầu không cao, trên đầu mang đỉnh mao nhưng ngày sinh Không Từ mạo, gương mặt thịt hồ hồ, no đủ môi đỏ mọng thoát nhìn tựa hồ có chút kiều kiều.

Người thứ hai, vóc người cao gầy, từ hạ thân buộc chặt bạch sắc quần tây đó có thể thấy được nàng thon dài mà hoàn mỹ chân hình,

Khuôn mặt hình nhìn qua nhưng thật ra có điểm đại, thể nhưng ngũ quan tương đương đẹp, hai mắt thật to, đỉnh trực mũi.

Người thứ ba, vừa... vừa hắc thẳng tóc dài, không có lưu hải, lộ ra tron bóng cái trán, khuôn mặt hình là tiêu chuẩn nga dân khuôn mặt, màu da nhìn qua không quá trắng nõn, có một loại nhàn nhạt tiểu mạch sắc, thể nhưng ngũ quan nhưng ngoài dự đoán của mọi người rất phối hợp, không có đặc biệt xuất chúng nơi ấy, thể nhưng cũng không có có tỳ vết nào nơi ấy, tổng thể nhìn qua tương đương đẹp.

Mà người cuối cùng, ăn mặc một thân hắc sắc mạo sam, một chút tóc vàng từ mang mũ giữa rồi tung đi ra, dáng dấp có nhìn qua, so với phía trước ba không thể nói có bao nhiêu đẹp, nhưng chính thể đã có loại hiên ngang khí chất, ánh mắt lấp lánh hữu thần, tương đương tinh thần.

". . . Các người thế nào tới?"

Tiffany hai mắt vụt sáng lên, nhìn toàn bộ xông vào tứ người nữ sinh cùng với trong tay các nàng dẫn theo bao lớn bao nhỏ, có chút ngây người.

"Surprise!"

Đầu kia mang ngày sinh Không Tử mạo nữ sinh giờ lên trong tay nhất túi cổ cổ nang nang túi ny lon, vẻ mặt xán cười dùng ngọt thanh âm của kêu lên, mắt cười đến cong cong, cũng không tượng Tiffany như vậy mê ly lóe sáng, nhưng đồng dạng thật đáng yêu xinh đẹp.

"Ta thông cáo lúc kết thúc vừa lúc ở thượng hang phụ cận, sở dĩ phải đi hoa Sunny, vừa vận của nàng FM cũng kết thúc, chúng ta gọi điện thoại cho mẫn kinh tỷ, nàng nói các người tại đây ra thông cáo, nên là chúng ta đã tới rồi."

Tên kia vóc người cao gầy nữ sinh trước cầm trong tay dẫn theo hai túi đồng tây bỏ qua một bên trên bàn, đón đặt móng ngồi xuống trên ghế sa lon, rất không có hình tượng đá rơi xuống trên chân giày cao gót, sau đó nhu liễu nhu cái cổ hướng ba người giải thích.

"Radio kết thúc? Nhanh như vậy?"

Tiffany có chút ngơ ngác nháy mắt một cái.

"Ừ."

Đầu kia mang ngày sinh Không Tử mạo nữ sinh gật đầu, cũng đặt móng ngồi xuống trên ghế sa lon, có chút lờn nhìn Tiffany, "Các người cũng không nhìn một chút hiện tại mấy giờ rồi, kỷ mười phút trước thì kết thúc."

Tiffany vội vã nhìn một chút trên cổ tay tay của biểu, mắt to trát liễu trát, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, "Nga! Thực sự."

Nói xong, hoàn bắt tay biểu biểu diễn cho Kim Taeyeon hai người nhìn một chút, trên đồng hồ đeo tay thành linh hiện lên đã 2 nhất: 44.

Kim Taeyeon nhìn Tiffany tay của biểu nháy mắt một cái, sau đó nhìn về phía phía sau hai nữ sinh, "Hyoyeon các người thì sao?"

"Chúng ta?"

Tên kia ăn mặc mạo sam tóc vàng nữ sinh trước cùng một vị khác nữ sinh cầm trong tay dẫn theo gì đó buông, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) sau đó chỉ chỉ mình còn có mặt khác vị kia nữ sinh nói rằng: "Ta và Yuri đích tình huống không sai biệt lắm, chúng ta ở cửa thời gian đụng tới Soo Young các nàng, cho nên mới cùng tiến lên tới. Thế nhưng, rất thần kỳ là, chúng ta bốn người không có có ước định qua, nhưng đều mua ở cparty thượng ăn đồ ăn vật đây, thế nào, thần kỳ đi?"

Nói, tóc vàng nữ sinh chỉ chỉ bả bàn bày tràn đầy vài túi đồ ăn vặt, trên mặt lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt, trong nụ cười tựa hồ mang theo một loại khôn kể mừng rỡ.

"Có cái gì thần kỳ."

Tên kia đầu đội ngày sinh Không Tử mạo nữ sinh chẳng biết từ đâu móc ra một cây chocolate ca tụng gặm, thoát nhìn rất mạn bất kinh tâm nói rằng: "Bởi vì, chúng ta là Girls Generation đi."

Thốt ra lời này xuất khẩu, có mặt chúng nữ cũng không khỏi ngẩn ra, ngay sau đó, kim lòng không dặng, mọi người trên mặt đều lộ ra hội ý cười.

Đúng vậy, bởi vì chúng ta là Girls Generation!

Vài tên cô gái trẻ tuổi nhìn nhau liếc mắt, đều mỉm cười, một loại ấm áp ôn nhu bắt đầu ở trong phòng lan tràn ra.

Chẳng quá, đúng lúc này, một đạo ngọt thanh âm của vừa lồi thời địa lặng lẽ vang lên.

"Cũng bởi vì a, có ta Sunny đại nhân đang đi, hắc hắc."

Mấy người hơi sừng sờ, quay đầu nhìn lại, khi thấy một đôi có chút tặc hề hề cong cong cười mắt.

"Nha! Lee Sun Kyu!"

"Nha! Không chính xác gọi tên này. . . Ai nhất cổ, Fany!"

"Cái gì? Ta làm sao vậy?"

"Người. . . A! A —— Choi Soo Young, người còn dùng gối đầu? ! Ai tây! Ta liều mạng với các người!"

"A! Lee Sun Kyu! Người đừng chạy!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Nhất vậy mà nói tình huống này chính là nhân vật phản diện đáng tràng

Girls Generation cái khác bốn gã thành viên đến, để cho chính đang lúc phòng nghỉ lập tức náo nhiệt, nói nhao nhao ầm ỹ, đùa giỡn thanh và tiếng cười không ngừng, làm vài tên đi ngang qua cửa phòng nghỉ ngại ngùng cũng không tùy nghi chân, có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua, bắt quá bọn hắn khi nhìn đến trên cửa dán tên sau, vừa đều có chút hoảng nhiên.

Nguyên lai, là Girls Generation a.

Sung sướng, hoạt bát, hữu ái, đoàn kết, đây chẳng phải là đám kia nữ hài làm cho môn lưu lại ấn tượng sao?

Sờ dĩ, không có gì hay kinh ngạc.

Trong phòng, kinh qua một phen "Đại chiến" sau, vài người hầu như đều thở hồng hộc, tóc mắt trật tự địa nằm ở chỗ ngồi, cũng chỉ có Im Yoona vẫn chưa tham dự trong đó, đứng ở một bên cười tủm tỉm nhìn hình tượng "Chật vật" bọn tỷ muội, mà mấy con tuy rằng chơi đỉnh điên, nhưng là chú ý tới Im Yoona thân thể, đều ăn ý không có bá "Chiến hỏa" lan đến gần trên người nàng.

"Nha, như đã nói qua, tiểu hyun đây?"

Choi Soo Young nằm nghiêng trên ghế sa lon thở hổn hển một chút khí, đón một bả bả hoàn túm ở trong tay đệm dựa ném tới trên ghế sa lon, ngồi ngay ngắn bắt đầu chỉnh lý tóc tán loạn, sau đó mới nhớ tới cái gì như nhau hướng Kim Taeyeon và Tiffany hai người hỏi.

"Tiểu hyun?"

Tiffany đem vài chạy đến tóc trên trán gỡ đến rồi phía sau, sau đó khá ái bữu môi, "Cái nha đầu kia vừa và chúng ta làm xong thông cáo thì vừa chạy đi luyện tập âm nhạc kịch."

"Vừa đi luyện tập? Oa ~ đại phát, cái này đạo diễn cũng quá nghiêm khắc đi? Ngày hôm nay thế nhưng lễ Giáng Sinh a, Christmas a." Sunny mở to hai mắt, biên tìm bản thân không biết bay đâu đi ngày sinh Không Tử mạo, biên rất sợ hãi than địa nói rằng.

"Không phải, mà tiểu hyun nha đầu kia bản thân muốn đi." Kim Taeyeon từ một bên khác trên ghế sa lon bò dậy, nhu liễu nhu có chút rối tung tóc, đón chỉnh sửa lại một chút phát nhú áo quần diễn xuất, có chút lờ lờ nói rằng.

"OMO, tiểu hyun không biết là bá cái khác diễn viên cũng gọi là đi theo nàng đi?" Choi Soo Young lập tức che hạ miệng, mở to hai mắt, có chút kinh ngạc hỏi.

"Dĩ nhiên không phải, tiểu hyun tự mình một người, nàng nói chờ thời gian không sai biệt lắm sẽ tới công ty tìm chúng ta." Tiffany chạy đến phòng nghỉ trước gương tỉ mỉ chiếu chiếu, xác định không có phát sinh lần trước "Bi kịch", lúc này mới hài lòng gật đầu một cái, mặt tươi cười địa hồi đáp.

"Đại phát, nàng không cần cố gắng như vậy đi?"

Kwon Yuri đứng lên ở một bên tra xét tất cả mọi người mua chút gì, sau đó trong miệng như là cảm thán dường như đích lắm lắm một câu.

"Đúng vậy, ta gần nhất hình như cũng không thấy nàng."

Kim Hyoyeon cũng ở một bên tiếp một câu.

Chẳng quá, hai người bọn họ thốt ra lời này xuất khẩu, có mặt những người khác đều dùng một loại rất im lặng ánh mắt nhìn các nàng liếc mắt.

". . . Đây là thế nào?"

Kim Hyoyeon có chút kỳ quái địa nháy mắt một cái.

"Ai, thực sự là."

Luôn luôn nhanh miệng Sunny nói thẳng ra mọi người tiếng lòng, giả vờ ghét bỏ địa nhìn Kwon Yuri và kim Hyoyeon hai người liếc mắt, "Hai người các người còn dám nói nhân gia tiểu hyun? Một cái tập thể hình cường, một cái luyện vũ cường, ai nhất cổ, các người thực sự là. . . A, a, a, Kwon Yuri!"

Không đợi Sunny nói hết lời, đã hiểu được Kwon Yuri dứt khoát đi tới, khéo tay một bên nắm Sunny gò má của, hảo hảo lôi một tý.

"Nha!"

Sunny tức giận phách đánh rớt Kwon Yuri tay của, sau đó có chút nhe răng trợn mắt địa xoa phát thương yêu gương mặt của, đồng thời còn một bộ tức giận hình dạng căm tức Kwon Yuri liếc mắt, tựa hồ nghĩ hảo hảo giáo huấn nàng một tý, nhưng ở mắt liếc một cái mình và nàng trong lúc đó chênh lệch sau, Sunny biểu tình vừa nhất thời trở nên cực hứng xuống tới.

"Ha ha ha. . ."

"Nha!"

Thấy Sunny vẻ mặt kinh ngạc biểu tình, đại gia đều nhìn không được bật cười, chọc cho Sunny vừa một trận bất mãn.

"Yoona a, sao người lại tới đây? Thân thể không sao chứ?"

Vừa kinh qua một phen tiểu đùa giỡn sau, sau vào Choi Soo Young đám người lúc này mới chú ý tới vẫn đứng ở một bên khỏe miệng mỉm cười nhìn các nàng Im Yoona, không khỏi đều thân thiết về phía nàng dò hỏi.

Thấy đại gia đều tới quan tâm ánh mắt, Im Yoona trên mặt của hiện lên một tia ấm áp, đón nhẹ khẽ lắc đầu, mỉm cười nói: "Yên tâm đi, ta không sao."

Choi Soo Young đám người thấy Im Yoona đáng tuổi cười, không biết sao, đều hơi sùng sờ, sau đó cẩn thận nhìn một chút trên mặt hấn mỉm cười tựa hồ không giống như là giả, lúc này mới đều phóng tâm mà gật đầu một cái nói: "Nga, nga, vậy là tốt rồi."

"Đốc đốc."

Mà đúng lúc này, một trận tiếng gõ cửa nhẹ vang lên, ngay sau đó, một cái chừng ba mươi tuổi nữ nhân kéo cửa ra lộ đầu vào đối với mọi người mỉm cười nói: "Đại gia, mặc quần áo tử tế, chúng ta chuẩn bị trở về công ty."

"Là!"

Tiffany trước hết phản ứng kịp, có chút nhảy nhót địa mặc vào bao ở bên ngoài chống lạnh áo lông, khá ái xinh đẹp mang trên mặt gờ về mặt hưng phấn.

"Tốt, như vậy, bọn nhỏ, mặc quần áo tử tế, chúng ta cùng nhau quay về công ty ha cp cpy!"

Kim Taeyeon xán cười vỗ tay một cái, nói xong nhấc lên hai túi đồ ăn vặt, hướng bọn tỷ muội giờ cử.

"Đã biết."

"Oh, oh, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) cpartytime!"

"Hyoyeon, bà túi đưa cho ta."

Đội trưởng đều lên tiếng, Girls Generation các thành viên tất cả đều động, mặc áo khoác mặc áo khoác, nã đồ nã đồng tây, rất nhanh thì sửa sang xong tất cả.

"Fany, làm sao vậy? Đi a."

Thu thập xong tất cả sau, Kwon Yuri lúc này mới chú ý vốn có tảo nên đi ra ngoài Tiffany nhưng ngăn ở cửa, không khỏi có chút kỳ quái địa nhìn nàng.

Tiffany nghe được Kwon Yuri câu hỏi, xoay đầu lại, trên mặt biểu tình không biết vì sao có vẻ rất cổ quái, nàng lặng lẽ nhìn bọn tỷ muội liếc mắt, đón ánh mắt do do dự dự địa nhìn về phía Kim Taeyeon.

"Sao. . ."

Kwon Yuri nghi ngờ xem xét Tiffany liếc mắt, đón biên ở trong miệng hỏi biên cũng thăm dò nhìn về phía ngoài cửa, nhưng mà, đương nàng nhìn thấy ngoài cửa tình huống khi, thanh âm lập tức hơi ngừng, cả người, tựa hồ sững sốt một chút.

"Làm sao vậy?"

Thấy hai người đều rất biểu tình cổ quái, trong phòng chúng nữ đều rất kỳ quái.

"Rốt cuộc làm sao vậy, các người nhưng thật ra nói a, chứ tượng mộc. . ."

Nháy mắt một cái, Choi Soo Young nhìn một chút tượng hai môn thần như nhau ngấn ở cửa Tiffany và Kwon Yuri, nhin không được đi ra phía trước, cũng muốn chạy đến cạnh cửa ra bên ngoài nhìn thoáng qua, vừa đi trong miệng hoàn biên nói thầm trứ, kết quả, lời còn chưa dứt, nàng cũng sững sốt một chút, ngày người vài giây sau, đồng dạng quay đầu biểu tình có chút chần chờ địa nhìn về phía Kim Taeyeon.

Nhìn mấy người tỷ muội đều nhìn về phía mình kỳ quái ánh mắt, Kim Taeyeon vùng xung quanh lông mày cau lại tức, cũng đi tới cửa ra bên ngoài nhìn thoáng qua, mà cái này vừa nhìn, hai tròng mắt của nàng không khỏi hơi hơi vừa mở.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Tỷ tỷ ngươi là nữ nhân của ta

"Rốt cuộc làm sao vậy?"

Trong phòng còn dư lại vài người đều nghi ngờ nhìn ngơ ngác đứng ở cửa bốn người, Vì vậy các nàng nhìn nhau liếc mắt, đang đi tới cửa nhìn ra ngoài, ngay sau đó, còn là cái kia phản ứng giống vậy, tất cả mọi người sững sốt một chút.

Ở Taetiseo phòng nghỉ ngoại, lúc này đang đứng chín cái tả hữu tuổi còn trẻ cậu bé, bọn họ nhuộm các màu tóc, kiểu tóc ăn mặc nhìn qua đều rất thời thượng, bản thân tướng mạo đều tương đương xuất chúng đẹp trai, khán bộ dáng của bọn họ, tựa hồ là vừa đi ngang qua nơi này.

"Ta. . . Ta mở rộng cửa liền thấy bọn họ."

Tiffany có chút lo âu nhìn đứng ở bên người nàng biểu tình không rõ Kim Taeyeon liếc mắt, thấp giọng nói rằng

"Cái kia, các tiền bối tốt!"

Lúc này, đám này tuổi còn trẻ cậu bé nhìn phần phật một tỷ toàn bộ đứng ở cửa chúng nữ, trong đó không ít người biểu tình có ta biến hóa, vô ý thức nhìn thoáng qua đứng ở hần môn trung gian một cái giữ lại kiểu lưu hải, tướng mạo không thể nói đặc biệt đẹp trai nhưng ngoài ý muốn có loại thanh tú khả ái nam sinh, đón, bọn họ đều vì khẽ hít một hơi, cung kính đối với chúng nữ vì cung kính một tỷ.

"A. . . A, a, tốt, các người khỏe, Ha Ha, Ha Ha. . ."

Choi Soo Young trước hết phản ứng kịp, nhìn một chút hiện tại tựa hồ đột nhiên trở nên có chút không khí ngột ngạt phân, vội vã bình thường đáp lại một tỷ đám này tuổi còn trẻ cậu bé, đón thấy còn là rất không khí ngột ngạt phân, không khỏi cười khan vài tiếng.

"EXO đám tiểu tử này thế nào cũng ở đây a? !"

Trên mặt miễn cưỡng lộ ra gờ nỉm cười, Choi Soo Young thấp giọng, có chút cắn răng nghiêng lợi hướng Tiffany hỏi.

"Ta cũng không biết."

Tiffany nhìn đám này tuổi còn trẻ cậu bé, hiếm thấy nhẹ nhàng nhủ một cái, đón hoàn là có chút bận tâm nhìn về phía Kim Taeyeon.

Kim Taeyeon lúc này trên mặt biểu tình nhìn qua nhưng thật ra đỉnh bình tĩnh, thế nhưng loại an tĩnh này khắp nơi tràn tất cả mọi người nhìn lại đều là một loại tương đương quý dị trạng thái.

"A, Ha Ha, chúng ta EXO ngày hôm nay ở chỗ này cũng có thông cáo sao?"

Nhìn thấy tình huống hình như không đúng lắm, tên kia chừng ba mươi tuổi nữ nhân vội vã cười ha hả, cười hướng đám này tuổi còn trẻ cậu bé hỏi thăm một câu, muốn hòa hoãn một tỷ bầu không khí.

"Là, Min Kyung tỷ, chúng ta ngày hôm nay cũng ở nơi đây ra thông cáo, không nghĩ tới. . . Các tiền bối cũng ở nơi đây."

Nữ nhân lời mới vừa vừa hỏi hết, tuổi còn trẻ cậu bé môn một người trong tướng mạo tương giác mà nói không tính là xuất chúng, nhưng khí chất mang theo một điểm trầm ổn nam sinh dẫn đầu đối với nữ nhân hơi hơi thấp cúi đầu, giọng nói hơi cung kính hồi đáp.

"Ai nhất cổ, vậy thật là là xảo hắc."

Nói, Min Kyung nhìn thoáng qua còn là vẻ mặt bình tĩnh Kim Taeyeon, nụ cười trên mặt cũng không tùy có điểm cương. Vì vậy lập tức nói tiếp: "Các người là phải về công ty đúng không? Đi nhanh đi,

Tiết tới nhanh muốn bắt đầu, chúng ta thu thập một chút cũng phải đi."

Tên kia khí chất trầm ổn nam sinh nghe vậy hơi sững sờ, đón nhìn một chút đứng ở đối diện bọn họ sắc mặt bình tĩnh Kim Taeyeon, nhất thời có chút chột, không khỏi vừa vô ý thức nhìn thoáng qua trong bọn họ tên kia tướng mạo thanh tú khả ái nam sinh, lúc này mới mỉm cười thấp cúi đầu, nói rằng: "Như vậy, chúng ta trước."

"Các tiền bối tái kiến."

Tên nam sinh này vừa dứt lời, còn lại vài tên nam sinh lập tức hội ý lại đây, đồng dạng nhất tề địa đối với chúng nữ thấp cúi đầu.

"Hào hảo hảo, đi thôi, gọi Min Hyuk OPPA lái xe chậm một chút, không cần phải gấp."

Min Kyung liền vội vàng cười khoát tay áo.

"Là."

Tên kia khí chất trầm ổn nam sinh vừa mỉm cười thấp cúi đầu, lúc này mới và những nam sinh khác môn xoay người ly khai.

"Hô ——"

Thấy đám kia tuổi còn trẻ cậu bé cuối cùng là đi, Sunny bọn người không khỏi thở dài một hơi, nhưng các nàng lập tức ý thức được Kim Taeyeon còn đang cái này, nhanh lên che mình một chút miệng, ngay sau đó, Sunny lấy cùi chỏ lặng lẽ thọt Choi Soo Young, Choi Soo Young sững sờ một chút, sau đó mạnh lay động đầu, quay đứng ở Kim Taeyeon bên người Kwon Yuri dùng sức nháy mắt một cái, Kwon Yuri thấy hướng cũng là sững sờ, chẳng quá lập tức nàng xem khán trước mặt mình hình như có chút suy nghĩ xuất thần và vân vân Kim Taeyeon, do dự một chút, còn là vì khẽ hít một hơi, trong ánh mắt toát ra kiên định thần tình, thế nhưng, ngay nàng mới vừa chuẩn bị mở miệng khi, trực tiếp được chặn đi trở về.

"Ta không sao."

Vừa hoàn hảo tượng ở mặt thần Kim Taeyeon đột nhiên thoáng cái xoay đầu lại, để cho còn đang lẫn nhau nháy mắt Choi Soo Young đám người lập tức lại càng hoảng sợ.

"Phốc."

Nhìn bọn tỷ muội nghiêm nhiên vẻ mặt bị nắm đến hiện hành biểu tình, vừa hoàn về mặt bình tĩnh đến hình như mặt không thay đổi Kim Taeyeon bỗng nhiên "Phốc" địa một tiếng thì bật cười, trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn, nàng nhìn bọn tỷ muội khẩn trương giữa lộ ra một chút lo lắng nhân thần, nụ cười trên mặt giữa lóe lên một tia nồng nặc tình cảm ấm áp, đón thì mỉm cười nhẹ giọng nói rằng: "Thực sự, ta thực sự không có chuyện gì, còn có sự kiện kia cũng không phải hài tử kia lỗi, các người chớ mỗi lần thấy bọn họ đều thói trừ gương mặt."

"A ~ Ha Ha, đã biết, đã biết, không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi." Còn là Choi Soo Young trước hết phản ứng kịp, đồng dạng mặt tươi cười địa nói rằng.

"A ~ là, là, là."

"Đã biết."

"Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi."

Choi Soo Young vừa nói như vậy, những người còn lại cũng đều phản ứng lại, vội vã đều cười địa đáp lại nói.

"DaeDae a. . ."

Ở Kim Taeyeon bên người Tiffany còn là trong ánh mắt tràn đầy lo lắng nhìn nàng.

Kim Taeyeon quay đầu lại nhìn thoáng qua ngay cả vùng xung quanh lông mày đều nhẹ nhàng mặt nhăn lên Tiffany, ngực ấm áp không khỏi càng sâu.

Từ Kim Ji Yong gặp chuyện không may sau, Tiffany thì không còn có ở trước mặt mình kêu lên tiếng xưng hô này, Kim Taeyeon đương nhiên minh bạch Tiffany là lo lắng nàng, mà lúc này Tiffany cơ hồ là vô ý thức vọng lại lo lắng, đồng dạng là Tiffany quan tâm bản thân tốt nhất thể hiện.

"Fany a, không cần lo lắng, ta không phải nói không có chuyện gì sao? Ừ?"

Kim Taeyeon giọng nói êm ái giờ tay lên sờ sờ Tiffany gò má của, trong ánh mắt tràn đầy nhu hòa.

Tiffany nhìn Kim Taeyeon trên mặt nhàn nhạt mỉm cười, nhìn trong mắt nàng đang nhìn mình nhu hòa ánh mắt, dùng một chút, vẫn gật đầu một cái, toan là có chút yên lòng địa trả lời một câu: "Ừ!"

Sau đó, cái kia xinh đẹp Nguyệt Nha cười mắt xuất hiện lần nữa ở tại chúng nữ trước mặt.

Thấy Kim Taeyeon tựa hồ thực sự không giống như là có chuyện hình dạng, những người khác cũng là âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đón, Min Kyung thấy bầu không khí hòa hoãn rất không sai biệt lắm, trên mặt lúc này mới lộ ra yên tâm đáng tươi cười, vỗ tay một cái nói rằng: "Được rồi, chúng ta đi thôi."

"Nga ~ "

"GOGOGO, Partytime!"

"Đi thôi, đi thôi."

"Nha, Lee Sun Kyu! Người thế nào cái gì chưa từng nã? !"

"Ai nhất cổ, ta mệt chết đi được!"

"Nha!"

Liên can các cô gái lần thứ hai sống nhảy lên, trên mặt đều lộ nụ cười nhẹ nhõm, vừa nói vừa cười theo người đại diện đi hướng bãi đỗ xe.

...

"Baek-hyun a, người không sao chứ?"

Lên làm đến bảo mẫu trong xe sau, kim tuần miễn thì có chút bận tâm nhìn thoáng qua từ mới vừa bắt đầu vẫn trầm mặc Byun Baek-hyun.

Byun Baek-hyun khoe miệng kiêu kiêu, nhìn thoáng qua trên mặt có chút bận tâm thần sắc kim tuần miễn, mỉm cười nói: "Không có chuyện gì, ca."

"Không sai."

Lúc này, một cái nhìn qua vóc người thật cao thiêu, ngũ quan tương đương tinh xảo nam sinh từ đối diện chỗ ngồi thoáng cái chạy tới kim tuần miễn hai người bên này, hoàn bả một tay khoát lên Byun Baek-hyun trên vai, về mặt xán cười nói rằng: "Chúng ta Baek-hyun ca làm sao có thể có việc đi."

"Ai nhất cổ, Se Hoon người coi như xong đi, coi như hết a."

Thấy maknae cái này phó vui sướng hình dạng, ngồi ở trong xe EXO thành viên đều không nhịn cười được cười, đón, nguyên bản ngồi ở ngô Se Hoon bên người một cái giữ lại giữa phân công nhau, mắt to, mỗi no đủ nam sinh không khỏi bĩu môi, giả vờ khinh thường giễu cợt nói: "Trước đem người miệng méo mở mắt chữa cho tốt rồi hãy nói, người hiểu được cái gì là ái tình sao?"

"Nha, đều 瞞 tú!"

Nhưng mà không đợi ngô Se Hoon bảo nổi, ở một bên Byun Baek-hyun trước cười nhặt lên đệm dựa đập tới, "Người lại nói lung tung nhìn, ừ? Ca ca trước hết trị trị người miệng."

"Ai tây! Nha, tuần miễn ca người bình phân xử, mỗi lần cùng Girls Generation các tiền bối cùng nhau diễn xuất thời gian, Baek-hyun ca có đứng hay không đều núp ở phía sau thai lên lên khán? Thực sự, mọi người chúng ta đều thấy được. Đúng không?"

Đều 瞞 tú tiếp được cái kia đệm dựa, sau đó về mặt lời hướng kim tuần miễn cáo trạng.

"Nha, người còn dám nói? !"

Thấy tiểu tử này hoàn toàn miệng vô già lan, Byun Baek-hyun vừa nhìn không được nhặt lên một người đệm dựa.

"Được rồi được rồi, cứ như vậy đi, cứ như vậy đi."

Một mực bên cạnh vừa cười nhìn các thành viên đùa giỡn kim tuần miễn cuối cùng là mở miệng giảng hòa, thấy Byun Baek-hyun cái bộ dáng này, hẳn coi như là yên tâm.

"Hừ, tiểu tử người cẩn thận một chút."

Đội trưởng đều lên tiếng, Byun Baek-hyun lúc này mới để tay xuống giữa đệm dựa, sau đó trang làm ra một bộ "Hung ác độc địa" đáng đáp hảo hảo cảnh cáo đều 瞞 tú một tý.

"Phốc."

Chẳng quá, Byun Baek-hyun cái bộ dáng này rõ ràng cho thấy một điểm lực uy hiếp cũng không có, ngô Se Hoon và đều 瞞 tú cũng không nhịn được nhẹ nhàng bật cười.

Byun Baek-hyun liếc cái này hai liếc mắt, nhưng thật ra không có tái phát tiêu, chỉ là ngồi xuống đối diện đi, bà đều 瞟 tú chạy tới, tự mình một người tọa một bên.

Vài người thấy Byun Baek-hyun có chút tính trẻ con biểu hiện cũng không nhận được mỉm cười, cũng không để ý tới hắn, nhậm chức một mình hắn ngồi ở đó bên.

Bảo mẫu xe cửa sổ xe là đơn hướng thấu thị cái loại này, từ bên ngoài khán thủy tinh là một mảnh đen kịt, nhưng Byun Baek-hyun từ bên trong xe nhìn ra ngoài, cũng một mảnh rõ ràng. Xe còn chưa mở nhiều, bãi đậu xe dưới đất đậm ngọn đèn có vẻ kỳ sáng sủa, lại có ta băng lãnh và mờ nhạt, Byun Baek-hyun nhìn sáng loáng ngọn đèn có chút xuất thần. UU đọc sách (www. uukanshu. c om)

Chẳng quá rất nhanh, hắn thoáng cái liền phục hồi tinh thần lại.

Bởi vì, ở trong tầm mắt của hắn, xa xa đang có một đám cô gái tuyệt mỹ từ đại lâu hàng hiên trong đi ra.

Nhìn trong đám người đạo kia thoát nhìn tịnh không thấy được thân ảnh kiều tiểu, không biết sao, Byun Baek-hyun trên mặt thần tình dần dần trở nên có chút thâm trầm, sau đó, hắn bỗng nhiên nhẹ nhàng nháy mắt một cái, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, cúi đầu yên lặng từ trong lòng ngực móc ra một cái cái hộp nhỏ, mở nhìn một chút.

Trong hộp là một cái tùy hắc châu xâu chuỗi trừ một khối mặc lục sắc ngọc thạch tựa hồ là dây xích tay vật phẩm trang sức.

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve một tý khối kia mặc lục sắc ngọc thạch, cảm thụ được đầu ngón tay truyền tới hơi lạnh, Byun Baek-hyun vừa ngừng đầu nhìn về phía đạo kia đang đi lên bảo mẫu xe thân ảnh kiều tiểu, cầm lấy hộp chính là thủ hạ ý thức nắm thật chặt.

"Ai nhất cổ. . ."

Đều 瞟 tú chú ý tới Byun Baek-hyun dị dạng, nhìn thoáng qua trong tay hắn cầm cái kia cái hộp nhỏ, lại theo ánh mắt của hắn hơi hơi nhìn một chút, tuy rằng hắn không thấy được đạo kia thân ảnh kiều tiểu, nhưng trong lòng đã gặp, không khỏi đâm trặc ở bên cạnh hắn kim tuần miễn, trong miệng thở dài dường như nhẹ nhàng nói một câu.

Cảm giác được đều 瞟 tú động tác, kim tuần miễn cũng thoáng cái chú ý tới lúc này con dòng chính thần nhìn ngoài cửa sổ Byun Baek-hyun, môi nhấp nháy, cũng từ trong lỗ mũi vì không thể xét địa thán ra một hơi thở.

Tỷ tỷ, người là nữ nhân của ta. . .

Byun Baek-hyun tay của chăm chú nắm lấy trong tay hộp, ánh mắt ôn nhu thả kiên định nhìn chiếc kia dần dần khai xa bảo mẫu xe.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Không nên tới đều tới

Girls Generation bảo mẫu bên trong xe.

"Ong ong."

Vài tiếng chấn động nhẹ nhàng tiếng vang lên, Kwon Yuri lấy điện thoại cầm tay ra nhìn thoáng qua, khóe miệng không tự chủ lộ ra một cái mỉm cười, đón khó có được địa cúi đầu bắt đầu đùa nổi lên điện thoại di động.

Ngồi ở bên người nàng Choi Soo Young thoáng liếc liếc mắt, không nhìn thấy trên màn ảnh nội dung, nhưng thấy cô nàng này trên mặt vẫn lộ về cái loại này rõ ràng mang theo một điểm nụ cười hạnh phúc, trong lòng nhất thời hiểu rõ, không khỏi lặng lẽ đề sát vào thấp giọng nói một câu: "Của người cái kia đại thúc gần nhất gợi nhắc tin phát rất chịu khó a."

Kwon Yuri hết lần này tới lần khác đầu, nhìn Choi Soo Young phò che miệng về mặt cười trộm hình dạng, có chút tức giận phui nàng liếc mắt, đón cười đồng dạng thấp giọng nói rằng: "Hắn chỉ lớn hơn ta bảy tuổi."

"Đã biết, đã biết, đại bảy tuổi O~P~P~A đi."

Choi Soo Young khóe miệng nín cười, nghiêm trang nói, nhưng này cá kéo dài ngữ điệu nhâm ai cũng có thể nghe được trong đó trêu chọc.

"Nha."

Kwon Yuri nhẹ nhàng đập nằng một quyền.

"Ai nhất cổ, thật là làm cho nhân thất vọng đau khổ đây, thất vọng đau khổ."

Choi Soo Young mở to hai mắt, vẻ mặt biểu tình không dám tin tưởng, sau đó tương đương vô cùng đau đớn địa nói rằng: "Để bạn trai cư nhiên vứt bỏ nhiều năm như vậy hảo tỷ muội, ai nhất cổ ~ "

"Nha."

Kwon Yuri lúc này thì muốn dạy dỗ một tý cái này biểu diễn phù khoa nha đầu, nhưng thoáng cái nghĩ tới đây là ở trong xe, không thể làm gì khác hơn là kiềm chế cư trú tự mình nghĩ trừng trị sự vọng động của nằng, có chút cắn răng nghiêng lợi thấp giọng nói rằng: "Hắn cũng bạn trai ta đây!"

"Cái gì?!"

Lúc này Choi Soo Young đảo là thật kinh ngạc, nằng chăm chú nhìn Kwon Yuri liếc mắt, biết sẽ không có đang cùng mình hay nói giỡn, không khỏi hạ thấp giọng hỏi: "Làm sao vậy? Các người xảy ra vấn đề gì sao? Hai người các người điều không phải đã lẫn nhau yêu mến đối phương đính lâu sao?"

"Cái gì yêu mến đính lâu."

Kwon Yuri tức giận trắng Choi Soo Young liếc mắt, đón đồng dạng hạ giọng hỏi đáp: "Ta mới và hắn nhận thức mấy tháng có được hay không. Ta nghĩ sẽ cùng hắn ở chung một đoạn thời gian rồi hãy nói."

"Vì sao?" Choi Soo Young không khỏi hỏi tới: "Trước gặp các người điều không phải đã sắp xác định quan hệ sao? Thế nào đột nhiên thay đổi chủ ý?"

"Cái gì nhanh xác định quan hệ, chứ nói lung tung." Kwon Yuri đầu tiên là hơi hơi phụng phịu cảnh cáo Choi Soo Young một tý, sau đó sắc mặt đột nhiên trở nên có chút thâm trầm, "Gần nhất... Sai, một năm này tới nay, mọi người chúng ta đều phát sinh nhiều lắm chuyện, ta thật sự là vô tâm tình, cũng không có cách nào xác nhận tâm ý của mình, hơn nữa, người cũng biết đi? Chúng ta biệt hiệu đều từ 'Chân dài thời đại' biến thành 'Luyến ái thời đại', nếu như lúc này ta cũng nộp bạn trai, lại bị phát hiện, vậy thì phiền toái."

Kwon Yuri lời của để cho Choi Soo Young cũng không khỏi địa trầm mặc lại,

Từ mới vừa mới bắt đầu vẫn luôn rớt cuộc rộng rãi biểu tình thoáng cái trầm thấp xuống, trong con người ngoại trừ nhân nhậ về buồn rầu ở ngoài, tựa hồ còn mơ hồ tuôn ra ta hồ thẹn.

"Chuyện không liên quan tới người, cũng không quan chuyện của các người."

Thấy Choi Soo Young biểu tình, Kwon Yuri tựa hồ là thoáng cái hiểu được trong lòng nằng đang suy nghĩ gì, vội vả cầm lấy tay nằng nhẹ giọng nói rằng: "Chúng ta đều nhanh tiến nhập ba thay mặt, là nên đàm tràng yêu, luôn không khả năng để cho chúng ta cả đời một người đi? Hơn nữa cảm tình tới, ai cũng ngăn không được. Người trước đây điều không phải vẫn ồn ào nghĩ muốn kết hôn sao? Ta còn tưởng rằng người hội là chúng ta bên trong người thứ nhất nói yêu thương đây, không nghĩ tới để cho Yoona cái nha đầu kia giành trước. Còn có, ta bắt nói yêu thương nguyên nhân lớn nhất nhưng không phải là bởi vì các người."

" là bởi vì cái gì?"

Ngay từ đầu nghe được Kwon Yuri lời của, Choi Soo Young nhìn Kwon Yuri trong ánh mắt không tự chủ nảy lên ta tình cảm ám áp, trên mặt lộ ra một cái mỉm cười nhân nhậ, sau đó nằng nghe được Kwon Yuri câu nói sau cùng cũng không khỏi ngăn người, vô ý thức hỏi tới.

"Tây... Sự kiện kia sau khi phát sinh, Taeyeon trong cũng đã xảy ra chuyện, mấy ngày hôm trước Yoona đều ra ta vấn đề, người nói, ta có thể ở phía sau tự mình một người hạnh phúc địa đi nói yêu thương sao?"

Kwon Yuri nhẹ giọng nói, sau đó, ánh mắt không tự chủ được lộ ra một chút vẻ lo lắng, nhìn về phía hàng.

Nghe được Kwon Yuri vừa nói như vậy, Choi Soo Young trên mặt cũng không cảm lộ ra lo lắng biểu tình, ánh mắt ở nằng phía trước một loạt yên lặng tọa ở trong góc Im Yoona trên người nhẹ nhàng quét một tý, đón, giống như Kwon Yuri, đưa mắt đặt ở hàng trước nhất và Tiffany ngồi chung một chỗ Kim Taeyeon trên người.

Lúc này các thành viên cơ bản trên lỗ tai đều mang ống nghe điện thoại, hơn nữa cũng không có chú ý tới xếp sau, sở dĩ tựa hồ căn bản không nhân chú ý tới Kwon Yuri và Choi Soo Young hai người đàm luận.

"Bộ đáng như vậy ta đều cảm giác thật có lỗi người."

Nhìn thần sắc như thường, tựa hồ thực sự không có chuyện gì Kim Taeyeon, Choi Soo Young ngực thoáng thờ phào nhẹ nhõm, đón nháy mắt một cái nhìn về phía ngồi ở bên người nằng Kwon Yuri, trong giọng nói không khỏi mang theo ta áy náy.

"Nói cái gì đó, bắt quá chỉ là tha hậu mà thôi, cũng không phải không nói. Hơn nữa thì là không nói thì thế nào, sau đó tổng sẽ tìm được. Thế nhưng, bạn thân, không có nhưng sẽ không có, nghĩ sẽ tìm đến sẽ rất khó."

Nói, Kwon Yuri nhẹ nhàng cầm lấy Choi Soo Young tay của, trên mặt lộ ra nhu hòa đáng tươi cười.

"Nha, Kwon Yuri, người gần nhất bắt tập thể hình có đúng hay không đều đi nhìn cái gì nhân sinh chi sách sao? Nói thế nào quái cảm nhân."

Choi Soo Young khoe miệng mang theo cười, trong miệng nhẹ nhàng trêu ghẹo nhất cú, đón đồng dạng dùng một loại nhu hòa ánh mắt nhìn Kwon Yuri, tay của hai người nhẹ nhàng trao cùng một chỗ.

Các nàng, ở nhân sinh tốt đẹp nhất niên hoa gặp nhau, quen biết, hiểu nhau, giữ lẫn nhau, đây là một loại chém không đứt ràng buộc, nó trôi trứ các nàng tim của mỗi người, liên thông đây đó, làm cho các nàng, hình như có khả năng cảm thụ được đây đó mỗi một lần tâm nhảy, mỗi một lần rung động, mỗi một lần thương tâm khổ sở, mỗi một lần cảm động vui sướng.

Những thứ này, cho tới bây giờ đều là các nàng cùng nhau cảm nhận được, phần này tâm ý, cũng cho tới bây giờ không có thay đổi.

"Chẳng quá, Taeyeon nha đầu kia thật đúng là làm cho lo lắng a."

"Không sai, ai nhất cổ, ta hiện tại thực sự là thấy EXO đám kia tiểu tử sẽ khí."

Nhìn nhau cười sau, Kwon Yuri và Choi Soo Young hai người vừa chú ý tới vấn đề tương đối nghiêm trọng Kim Taeyeon, hai người đều không khỏi nhìn về phía hàng cái kia thân ảnh kiều tiểu, trong ánh mắt mang theo nhân nhạ lo lắng.

Chẳng quá, hai người không có chú ý tới chính là, ở trong xe, đồng dạng cũng có một người yên lặng nhìn chăm chú vào Kim Taeyeon, yên lặng nghe các nàng nói chuyện với nhau.

Xinh đẹp ngọa tâm mắt nhẹ nhàng nhìn lướt qua hàng trưng trắng nõn non mịn trắng nhàn, trên mặt lộ ra bình tĩnh rồi lại hình như có chút không rõ thần sắc, đặt ở phía dưới tinh tế bàn tay lặng yên cầm.

...

"Nga? Lý con rề, người thế nào tại đây?"

Trở lại công ty dưới lầu, Girls Generation các thành viên còn chưa tới rất hô hít một hơi hơi lạnh không khí, xem xét một tý công ty cửa bày lóe ra lăm lăm quang mang cây thông Nô-en, thì thoáng cái chú ý tới ven đường một chiếc xe có rèm che, một cái mang khẩu trang, ăn mặc tương đương kín nam nhân đang đứng ở bên cạnh xe.

Tuy rằng người đàn ông này nguy trang tương đương thành công, thế nhưng Girls Generation kỹ nhân còn thoáng cái thì nhận ra được, dù sao, ở nhất 4 niên trước đây, chiếc xe này, còn có mặc đồ này, các nàng thế nhưng tương đương nhìn quen mắt.

Nam nhân đi lên trước đến, tháo xuống trên mặt khẩu trang, lộ ra hé ra tràn đầy xán lạn nụ cười khuôn mặt, quay chúng nữ phát phát tay, "Các người khỏe."

"Nhĩ hảo ~ "

Sunny trước hết cười đáp lại một tý Lee Seunggi, đón có chút quỷ quỷ túy túy nghiêng đầu nhìn chung quanh, khoe miệng nín cười về phía Lee Seunggi hỏi: "Thế nhưng, lý con rề người trực tiếp như vậy xuất hiện ở công ty khỏe? Bất sợ bị người nhìn đến?"

Lee Seunggi nghe vậy cười cười, nhẹ giọng nói rằng: "Không có việc gì, thì là được thấy thì thế nào, ta đến xem ta bạn gái mình a, phạm pháp sao?"

Nói, Lee Seunggi không khỏi mỉm cười địa nhìn một chút đứng ở một bên nhìn trong ánh mắt của hắn cũng có chút kinh ngạc Im Yoona, trong ánh mắt tràn đầy ôn nhu.

"Ai nhất cổ, không tệ lắm, chúng ta lý con rề."

Choi Soo Young cười vỗ một cái Lee Seunggi vai, sau đó có chút cảo quái địa đối với Im Yoona nháy mắt một cái.

Kỳ thực lúc này bốn phía nhai đạo tình huống hoàn hảo, trên đường phố nhân không nhiều lắm, dù sao thời gian cũng không toán sớm, lễ Giáng Sinh nhân đại thế còn là đều ở nhà trời qua, đi dạo phố cũng không lại muốn tới nơi này, sở dĩ Lee Seunggi ở chỗ này chờ hậu các nàng ngược lại cũng không có vấn đề gì, chính là nếu như đợi được vẫn sẽ bắt đầu thì phiền toái, bởi vì hội có rất nhiều người ái mộ đến đây.

Lee Seunggi cười cười, không nói gì nữa, chỉ là đối với Girls Generation những người khác đều khẽ gật đầu báo cho biết một tý, đón thì vì khẽ hít một hơi, đi hướng Im Yoona.

"Sao người lại tới đây?"

Im Yoona lặng lẽ nhìn Lee Seunggi hướng mình mỉm cười đi tới, trên mặt nhưng thật ra cũng lộ ra một cái mỉm cười nhân nhạ, chẳng quá đồng thời cũng

hướng hẳn nghỉ ngơi hỏi một câu.

"Vừa không phải đã nói rồi sao, đến xem bạn gái của ta a."

Lee Seunggi khoe miệng mỉm cười, ánh mắt ôn nhu nhìn mình trước mặt cái này dù cho đến bây giờ đối với mình mà nói vẫn như cũ mỹ đến thường thường làm mình có loại hít thở không thông cảm tình nữ nhân.

Người nữ nhân này, là thuộc về hắn.

Mỗi khi hắn nhớ tới điểm này khi, ngực luôn là dâng lên vô cùng hạnh phúc cảm tình, cùng với, khoe miệng luôn là không ngừng được trên mặt đất đương.

Im Yoona tựa hồ là cảm nhận được Lee Seunggi trong ánh mắt ý nghĩ - yêu thương, không biết vì sao, trên mặt mỉm cười trái lại phai nhạt một điểm, nàng nhìn thoáng qua rõ ràng đang cùng mình nói đùa Lee Seunggi, nhẹ giọng nói rằng: "Chớ hay nói giỡn, nói mau, thế nào tới? Người công ty không có hoạt động sao?"

Lee Seunggi cũng không có nhận thấy được Im Yoona gương mặt biểu tình rất nhỏ biến hóa, nghe được nàng tựa hồ mang theo một ít hờn dỗi chính là lời nói, nụ cười trên mặt không khỏi rõ ràng hơn, ôn nhu hỏi đáp: "Mấy ngày hôm trước người nằm viện, ta lúc này mới phát hiện bản thân gần nhất bận quá nên công tác, chưa từng thời gian hảo hảo cùng người, chúng ta mấy tháng này ngay cả ước hội đều không có một lần đây. Sở dĩ, ta mới chạy tới cái này, chúng ta cùng nhau qua ngày sinh Không Tử đi, công ty bên kia người không cần lo lắng, ta đã xử lý tốt, như đã nói qua, người cũng sẽ không không chào đón ta đi?"

"Hoan nghênh, hoan nghênh, chúng ta hoàng thái tử giá lâm, chúng ta đương nhiên hoan nghênh."

Một mực lặng lẽ nghe trộm trừ hai người nói chuyện Sunny không đợi Im Yoona nói cái gì, trực tiếp giờ hai tay lên, vẻ mặt xán cười nói rằng, hình như thực sự một bộ rất đáng vẻ cao hứng, chỉ bất quá, cặp kia cong cong cười trong mắt rõ ràng mang theo một điểm buồn bình giao hoạt.

Lee Seunggi đối với được nghe trộm nhưng thật ra không có cảm giác gì, UU đọc sách (www.uukanshu.com) trái lại đối với Sunny cười cười, sau đó hoàn phối hợp nàng giả vờ nghiêm túc gật đầu. Mà Im Yoona lại là có chút tức giận nhìn Sunny liếc mắt, đón lại nhìn một chút trước mặt vẻ mặt mỉm cười Lee Seunggi, môi khẽ nhúc nhích vài cái, còn là không nói gì thêm, rốt cuộc thăm chấp nhận.

"Phốc..."

Thấy như vậy một màn Kwon Yuri đám người không khỏi che miệng khẽ cười một cái, ngay sau đó, Choi Soo Young biểu tình đột nhiên đổi đổi, đối với người ở chỗ này đều vậy vậy tay, "Được rồi, chúng ta vào đi thôi."

"Thật tốt, vì..."

Sunny vô ý thức đáp lời, sau đó nàng nhìn thoáng qua nhóm người mình sau lưng con đường kia, sắc mặt cũng bỗng nhiên đổi đổi, liền vội vàng nói: "Đi thôi, đi thôi, chúng ta vào công ty đi, bên ngoài quá lạnh."

Kwon Yuri mấy người có chút kỳ quái địa nhìn trong lúc bất chợt thái độ trở nên đỉnh cổ quái hai người, không khỏi theo ánh mắt của các nàng nhìn lại, kết quả, đều là hơi sững sờ.

Ở các nàng trong tầm mắt, xa xa hai chiếc bảo mẫu xe chính chậm rãi lái tới.

"Nga ~ không sai, không sai, nghe người vừa nói như vậy mới phát giác, đại phát, lạnh quá lạnh quá."

Phản ứng kịp Kwon Yuri đám người lập tức phối hợp nói rằng, kim Hyoyeon thậm chí làm ra hai tay chà xát cánh tay động tác.

Tiffany vừa còn không có rõ ràng bao lâu khuôn mặt nhỏ nhắn vừa không khỏi nhẹ nhàng nhú lại, lo âu nhìn về phía đứng ở bên người nàng Kim Taeyeon.

"Ai ~ thực sự là, tiểu hyun nha đầu kia còn chưa có trở lại sao? Không được, ta gọi điện thoại hỏi nàng một chút đi, các người đi vào trước đi."

Ngay tại lúc lúc này, Kim Taeyeon bỗng nhiên cúi đầu liếc mắt nhìn đồng hồ tay của mình, ngẩng đầu trát trát nhãn tình đối với mọi người hoảng hốt hoảng trong tay điện thoại di động nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Ta cùng với nàng chỉ là mới gặp gỡ

"OPPA!"

Han Woo thoáng cái thì từ nhàn nhạt tiểu nghỉ ngơi giữa giũt mình tỉnh lại, đầu óc đầu tiên là một trận mơ hồ, ngay sau đó hắn thì hồi tưởng lại mình bây giờ đang làm gì thế, không khỏi giơ tay lên nhu liểu nhu khuôn mặt, sau đó nhìn về phía đứng ở bên cạnh hắn về mặt giận tái đi Kim Hayeon, trong miệng lặng yên không một tiếng động thán ra một hơi thở.

Han Woo Cho đến ngày nay mới chính thức nhận thức đến, nguyên lai, nữ nhân đối với mua sắm đi dạo phố sức chiến đấu thật là và bẩm sinh tới cường đại...

Không sai biệt lắm tam canh giờ đi, Han Woo phỏng chừng, từ bọn họ ở Seodaemun ăn cơm tối xong bắt đầu, Kim Hayeon kéo hắn từ Dongdaemun một đường cuống đến rồi Myeong-dong, ba giờ khi, ba giờ khi sẽ không nghỉ ngơi qua...

Nhìn tú mục trùng trùng, rõ ràng sức chiến đấu hoàn rất mười phần Kim Hayeon, Han Woo trát liễu trát có chút buồn ngủ mí mắt, vừa nhin không được từ trong miệng thán ra một hơi thở, ngực bỗng nhiên có điểm tưởng niệm Kim tiểu thư.

Nghiêm ngặt lại nói tiếp Kim Tae Hee trước lần kia và Han Woo cùng nhau cuống Myeong-dong không thể rút cuộc đi dạo phố, bởi vì nàng từ đầu tới đuôi sẽ không mua cho mình qua y phục, hơn nữa mua quần áo những tiền kia Han Woo sau hoàn đều trả lại cho nàng, hai người bọn họ tuy rằng đã là bằng hữu, nhưng giữa bằng hữu cũng không có vô duyên vô cớ thì tặng đồ đạo lý, sở dĩ Kim Tae Hee cũng không có thể nào quán quýt hãy thu tiền kia, chỉ bất quá Han Woo nhớ kỹ sau vài lần luyện tập, "Kim Ri Jin" hình như bình thường nỗ tung...

Nói ngắn lại, ngược lại Han Woo đến bây giờ mới rút cuộc chân chính thấy được nữ sinh đi dạo phố thời điểm hình dạng, Kim Hayeon nha đầu kia, là thật dụng tâm ở đi dạo phố a!

Tuy rằng cho tới bây giờ cũng không có mua mấy thứ đồ, thì cho phụ mẫu, tỷ tỷ mua ta quà giáng sinh, còn có thì cho mình và Han Woo mua mấy bộ quần áo, hơn nữa mấy thứ này tổng giá trị cũng không nhiều cao, nhưng vấn đề ở chỗ, nha đầu kia cũng không biết cùng ai học, yêu mến hàng so với Tam gia, hoàn yêu mến từng món một thử qua đi...

Chẳng quá như đã nói qua, tiểu nha đầu tiết kiệm Han Woo có thể nói nàng cái gì?

Sở dĩ Han Woo chỉ có thể một người, nga sai, còn có một chỉ cẩu, một người một chó hai đái ở bên cạnh ngăn người.

Han Woo nghiêng đầu nhìn thoáng qua ghé vào bên cạnh hắn tựa hồ cũng ngủ kim trạch, ngực đột nhiên có loại đồng bệnh tương liên cảm giác.

"OPPA, đầu món đẹp?"

Kim Hayeon hơi hơi hồ nghi mặt, khéo tay nhất kiện, tính chần Han Woo trước mắt, tựa hồ là phải hoàn toàn chiếm lấy cư trú tâm mắt của hắn.

Han Woo thoáng nhìn lướt qua, đón có chút lời nhìn Kim Hayeon liếc mắt, vừa cúi đầu nhìn một chút đặt ở bên chân hắn tứ, năm túi, ngẩng đầu hỏi một câu: "Người điều không phải đã mua áo lông sao? Vì sao vừa mãi nhất kiện?"

"Mua cho tỷ tỷ a."

Kim Hayeon giơ tay lên một cái, cầm trong tay hai kiện áo lông lại đi trước quyen góp góp, thiếu chút nữa không có trạc đến Han Woo trên mặt.

Nghe được Kim Hayeon vừa nói như vậy, Han Woo sững sốt, nháy mắt một cái, lúc này mới thoáng cái nhớ tới còn không có cho Taeyeon mãi đây.

Quà giáng sinh chỉ có thể rút cuộc lễ vật mà thôi, hai người mình đi mua sắm, cho mình đều mua y phục, lại không cho Taeyeon mua đồ, cái này thực sự không thể nào nói nổi.

Vừa nghĩ như thế, Han Woo trong lòng nhất thời sinh ra giờ áo não tâm tình, bản thân ngược lại là không có Hayeon nha đầu kia nghĩ đến chu đáo, bất quá bây giờ hối hận cái này cũng không có gì dùng, rất nhanh, Han Woo thì lấy lại bình tĩnh, bắt đầu chăm chú nhìn lên Kim Hayeon trong tay hai bộ quần áo.

Han Woo tự thân là một điểm thời thượng xem xét lực cũng không có, nhưng nếu Kim Hayeon nói, hơn nữa Han Woo nghĩ đến bản thân dĩ nhiên vừa vô ý thức bả Taeyeon cho bỏ quên vấn đề này, Vì vậy hắn thì cũng xem thật kỹ vừa nhìn.

Kim Hayeon chọn cái này hai bộ quần áo kỳ thực hình thức nhìn qua không sai biệt lắm, ngược lại theo Han Woo đều thật không tệ, chính là nhan sắc không giống với, nhất kiện là màu hồng, mà một ... khác món còn lại là màu tím.

Suy nghĩ một chút, Han Woo chỉ chỉ màu hồng món đó nói rằng: "Cái này đi, một ... khác món nhan sắc quá sâu."

"Phải?" Không biết vì sao, Kim Hayeon nghe xong Han Woo trả lời có chút kinh ngạc nhìn hắn một cái, sau đó giơ cừ trong tay món đó từ sắc áo lông, "Ta nghĩ cái này rất tốt đây."

Han Woo nghe vậy không khỏi hơi sững sờ, "Vì sao?"

"Bởi vì tỷ tỷ thích nhất từ sắc a." Kim Hayeon vừa nói, biên đối với nhân viên cửa hàng vẫy vẫy tay, để cho nàng bả cái này màu tím áo lông trang hảo.

Taeyeon yêu mến từ sắc?

Han Woo nghe vậy vừa sững sờ, ngay sau đó trong đầu tựa hồ lóe lên chút gì, biểu tình trong kinh ngạc lại có ta thoải mái, sau đó, hẳn chú ý tới một người nơi ấy.

"Người đều nghĩ xong còn hỏi ta?"

Han Woo có chút dở khóc dở cười nhìn Kim Hayeon liếc mắt.

Chẳng quá, Kim Hayeon đang nghe Han Woo lời của sau, trên mặt nhưng không có lộ ra cái loại này trò đùa dai nộ cười như ý, trái lại vừa có chút kỳ quái địa nhìn Han Woo liếc mắt, đột nhiên hỏi một câu: "OPPA người thực sự không biết?"

"Biết... Biết cái gì?"

Han Woo có chút ngây người địa nháy mắt một cái.

"OPPA người còn không có mua cho tỷ tỷ qua đồ đâu." Kim Hayeon cúi người xuống bả trên đất ký túi đồng tây cầm tới, chỉ chỉ trong đó ký túi, biểu tình có chút nghiêm túc nói rằng: "OPPA người đã mua cho ta quần áo, thế nhưng, người còn không có mua cho tỷ tỷ qua đồ đâu."

Nghe được Kim Hayeon lời của, Han Woo vô ý thức nhủ mảy một cái, cúi đầu nhìn thoáng qua bày trên bàn mấy thứ này, UU đọc sách (www.uukanshu.com) trong lòng nhất thời chợt, ngay sau đó trên mặt vừa kim lòng không đăng lộ ra ta ảo não thần tình.

"Sở dĩ ta mới để cho OPPA bản thân đến thiêu, đây là người đưa cho tỷ tỷ lễ vật đâu."

Thấy Han Woo biểu tình, Kim Hayeon biết Han Woo đã hiểu được, trên mặt vẻ mặt nghiêm túc cũng liền trong nháy mắt tiêu thất, đổi lại mang theo ta nộ cười nhẹ nhõm.

"Thế nhưng, nói cho cùng cũng là người giúp ta chọn."

Han Woo ngẩng đầu nhìn Kim Hayeon liếc mắt, trên mặt biểu tình nói không rõ sở là tự trách hay hoặc là thất lạc.

"Không quan hệ lập, ngược lại OPPA người nhớ kỹ điểm ấy có thể lập, OPPA người nhất định phải nhớ kỹ nga. Tuy rằng tỷ tỷ tư liệu bên trong hình như là nói thích nhất hồng nhạt, nhưng này cả nhưng thật ra là bởi vì tổ hợp tiếp ứng sắc là hồng nhạt tỷ tỷ mới nói như vậy, kỳ thực tỷ tỷ thích nhất nhan sắc là từ sắc, từ nhỏ đến lớn đều là, OPPA người không thấy được, tỷ tỷ đồ vật trong phòng rất nhiều đều là màu tím, ngay cả móng tay cũng thường thường yêu mến đồ thành màu tím đây, sở dĩ a, OPPA, người tốt nhất nhớ kỹ nga, đây chính là không có nhiều ít người biết sự tình đây, chỉ có thân mật người nhà cùng bằng hữu mới biết được."

Kim Hayeon trong miệng có chút nói đầu đầu địa nói, xong còn cố ý đối với Han Woo khả ái làm một cái uy hiếp thủ thế.

Han Woo thấy huống nhện không được mỉm cười, trong lòng vẻ lo lắng cũng thoáng tán đi giờ.

Cũng đúng, mình rốt cuộc hay là đối với Taeyeon không quá quen thuộc, Hayeon và Taeyeon tuy rằng ở chung thời gian không nhiều lắm, nhưng tốt xấu từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nàng so với chính mình rõ ràng hơn Taeyeon mới là bình thường, theo mình và Taeyeon ở chung, sau đó hội khá hơn.

Nghĩ như vậy, Han Woo đôi mắt ở chỗ sâu trong tựa hồ tuôn ra một chút thần sắc kiên định.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Tiến công kim trạch (1)

"OPPA, thời gian không sai biệt lắm, chúng ta đi thôi."

Cũng không biết có phải hay không là xem hiểu Han Woo biểu tình dậm hàm nghĩa, Kim Hayeon nụ cười trên mặt càng xán lạn, đón nàng nhìn đồng hồ tay một chút, ngẩng đầu đối với Han Woo vừa cười vừa nói.

"Đi S... S. M sao?"

Han Woo đứng dậy, trong miệng có chút không quá tập quán địa đọc lên cái này có chút quái dị tên.

"Ừ, " Kim Hayeon cảm hai người túi linh ở trên tay, gật đầu, "Nơi này cách S. M đình xa, chúng ta cố định thiết đi nói, đến thời gian nên không sai biệt lắm tiệc tối cũng bắt đầu rồi."

"Tốt."

Han Woo không có ý kiến, ngược lại hẳn đối với những thứ này cũng không hiểu, cho nên vẫn là trái lại thỉnh nhà mình tiểu muội an bài đi.

"OPPA, người nã."

Chờ phò hết tiền sau, Kim Hayeon bả chứa món đó từ sắc áo lông túi trực tiếp đưa cho Han Woo, đối với hẳn cười một cái nói: "Cái này phải người thân thủ giao cho tỷ tỷ."

Han Woo hơi sững sờ, đón nhìn một chút Kim Hayeon đưa tới cái kia túi, môi hơi hơi mân khởi, từ Kim Hayeon trong tay đem nhận lấy, cái gì cũng chưa nói, chỉ là nhìn một chút Kim Hayeon, sau đó thoáng gật đầu.

Tuy rằng không nói gì, nhưng Kim Hayeon tựa hồ đã đọc đã hiểu hẳn đạo kia trong ánh mắt ý tứ, khóe miệng lại đi thượng kiều kiều, đón liền trực tiếp tiến lên cầm lấy Han Woo cánh tay của, lôi kéo hẳn đi ra ngoài.

Han Woo nghiêng đầu nhìn một chút kéo cánh tay mình, vẻ mặt xán cười Kim Hayeon, khóe miệng cũng không khỏi nổi lên một cái mỉm cười, sau đó, hẳn thì đối với kim trạch vậy vậy tay, để cho nó đuổi kịp hai người mình.

Cũng không biết là nguyên nhân gì, ngay cả Kim Hayeon đều có chút kinh ngạc, kim trạch tựa hồ thực sự rất thỉnh Han Woo lời của, trên cơ bản Han Woo hạ đơn giản một chút tay của thể mệnh lệnh nó đô hội trái lại làm, chỉ một cái buổi chiều Han Woo thì tương đương quen thuộc làm sao chỉ huy kim trạch.

Vừa nhìn thấy Han Woo tay của thế, trước thoát nhìn tựa hồ cũng đang ngủ kim trạch thoáng cái xoay người đứng lên, đón lập tức dạt ra móng vuốt thí điên thí điên đi theo Han Woo hai người.

...

Một giờ sau đó.

"Đây là cái kia S, S. M?"

Han Woo và Kim Hayeon đứng cách S. M công ty đại lâu cách đó không xa lộ vừa nhìn tọa bởi vì là lễ Giáng Sinh trang sức rất lờ lờ chiếu sáng đại lâu, cùng với, ở nó dưới chân dần dần nhiều lên nhân đàn.

"Đối với."

Kim Hayeon gật đầu, nhìn S. M công ty đại lâu trong ánh mắt mang theo giờ hưng phấn và chờ mong.

Lại nói tiếp, ngoại trừ khi còn bé, đây là Kim Hayeon mấy năm này lần đầu tiên và Kim Taeyeon cùng nhau qua lễ Giáng Sinh đây, dĩ vãng Kim Taeyeon điều không phải có công tác chính là muốn ở lại ký túc xá bởi cái kia Tiffany tỷ tỷ, sở dĩ Kim Hayeon cũng có nhiều niên không cùng tỷ tỷ cùng nhau hát ngày sinh Không Từ ca.

Chẳng quá, năm nay bắt đầu.

Kim Hayeon quay đầu nhìn một chút đứng ở bên người nàng có chút tân kỳ địa nhìn S. M đại lâu hạ này người ta lui tới đàn Han Woo, nụ cười trên mặt càng xán lạn.

Ngày hôm nay đề qua một cái vui vẻ ngày sinh Không Từ, Kim Hayeon thậm chí gat chưa từng và Kim Taeyeon nói bọn họ sẽ đến sự, muốn cho Kim Taeyeon một kinh hỉ.

Tỷ tỷ thấy chúng ta còn có OPPIA lễ vật nhất định sẽ rất vui vẻ.

Kim Hayeon nghĩ như vậy, có chút mong đợi cảm quả đắng nhỏ.

Chẳng quá đúng lúc này, Kim Hayeon sắc mặt của chợt hơi chút đổi đổi.

"OPPIA..."

"Làm sao vậy sao?"

Han Woo thoáng thu hồi bản thân quan sát bốn phía ánh mắt, đón quay đầu nhìn về phía Kim Hayeon, có điểm kỳ quái nhìn nàng, nha đầu này không biết vì sao, hình như... Gương mặt có điểm hồng?

"Cái kia... OPPA, ta nghĩ đi WC..." Kim Hayeon hơi hơi ma sát hai chân, đầu thoáng thấp, gương mặt có chút đỏ lên ngượng ngùng nói rằng.

Han Woo ngăn người, đón nhìn về mặt rõ ràng mang theo giờ quần bách Kim Hayeon, khoe miệng giật giật, thiếu chút nữa không có bật cười, cũng may hần là nhìn được, bằng không thì cái này trước thoát nhìn hoàn đỉnh đại đại liệt liệt nha đầu không biết rất xấu hổ thành cái dạng gì.

"Tốt, người đi đi, ta tại đây chờ người."

Han Woo nỗ lực một tý, cuối cùng là để cho thanh âm của mình nghe coi như bình tĩnh.

Kim Hayeon khẽ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Han Woo biểu tình, tựa hồ là nhìn ra hần đau khổ nín đáng tươi cười, có chút ảo não quyết quyết môi.

Sớm biết rằng ở thật quay điểm thời gian sẽ không uống nhiều như vậy nước.

Bất quá bây giờ nghĩ nhiều như vậy cũng vô ích, Kim Hayeon lại nhìn một chút Han Woo biểu tình, xác định hần còn không có cười sau khi đi ra, lúc này mới bỏ lại nhất cú "OPPA người chờ ta", vội vã nhận hạ bộ, hướng một cái phương hướng đi đến.

"A, Ha Ha..."

Kim Hayeon đi rồi, Han Woo cuối cùng là điều không phải không nhìn nổi, nhìn Kim Hayeon dần dần bóng lưng biến mất nhìn không được bật cười, đương nhiên cười cười sau hần thì cũng không có thể nào suy nghĩ nhiều chuyện này, đi nhà vệ sinh mà thôi, Han Woo chẳng qua là cảm thấy Kim Hayeon bộ dáng này tương đương có ý tứ mà thôi.

"Xem ra hai chúng ta rất đơn độc như thế này."

Kim Hayeon đi rồi, Han Woo nhìn chung quanh dần dần nhiều lên nhân đàn, nhân nhạ cười cười, đón không khỏi cúi đầu nhìn về phía bản thân bên chân kim trạch.

Nhưng mà, trong nháy mắt, Han Woo sắc mặt của đột nhiên đổi đổi, hần ngay cả bận ngẩng đầu nhìn về phía bốn phía, "Kim trạch? Kim trạch? Người ở đâu?"

Lúc này, ở Han Woo chân của biên, đoàn tiểu hắc mao thành linh không thấy!

Han Woo cao giọng gọi đưa tới không ít người qua đường chú mục, cũng may Han Woo ngày hôm nay xuất môn mặc dù không có mang khẩu trang, nhưng vây quanh một cái tương đương khoan khấn quảng cổ, khóa vài vòng hiệu quả về sau quả cũng không sai biệt lắm, hơn nữa bây giờ sắc trời đã đình đen, sợ dĩ mặc kệ thế nào, còn không có nhân nhận ra Han Woo là gần nhất cái kia nhiệt lượng thừa còn chưa tán đi chuyện xấu vai nam chính.

"Kim trạch?"

Han Woo đang gọi vài tiếng sau không có có bất kỳ đáp lại nào, trong lòng nhất thời không khỏi đi xuống trầm xuống, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) bất quá hần ở một giây kế tiếp ngay tiền phương vài chục bước người bên ngoài đàn dưới chân bắt được một đoàn bóng đen.

Vội vã muốn chạy tiến lên, nhưng bởi Han Woo vị trí con đường này giai đoạn nhân nguyên bản thì tương đối nhiều, hơn nữa dòng người tăng, Han Woo ở hi hi nhượng nhượng trong đám người tiến lên rất tương đương thông thả, càng chưa nói chạy, cũng may hần còn có thể đuổi kịp kim trạch đoàn tiểu hắc mao, không đến mức cùng ném.

Rốt cục, đang cùng không sai biệt lắm hai phút tả hữu thời gian sau, Han Woo cảm giác được người bên cạnh càng ngày càng ít, đến cuối cùng bên người của hần thậm chí không còn.

"Nha! Kim trạch, người cá hồn tiểu tử hoàn chạy?!"

Han Woo có chút bất đắc dĩ đối với ở phía trước tát vui mừng chạy trốn mau kim trạch kêu nhất cú, sau đó thoáng cái bước nhanh hơn đuổi theo cái kia tiểu ngăn chân.

"Người nhưng thật ra đón chạy a."

Thiếu người đàn quấy rầy, Han Woo rất nhẹ nhàng địa thì bắt được kim trạch, vốn có cái này tiểu hắc mao chạy trốn cũng không nhanh.

Cầm lấy trong tay kim trạch, Han Woo có chút tức giận đem giờ lên, thiếu chút nữa không muốn trứ ở trên đường cái đánh nó cái mông.

"Ồ ~ "

"Hiện tại mới nói khiêm, chậm, ta và người nói..."

Thấy kim trạch cái này tiểu hắc mao vừa ngắt quay đầu, tựa hồ muốn trang bộ dáng đáng thương, Han Woo nhất thời tức giận nói, chẳng quá, lời của hắn nhưng vào lúc này hơi ngừng, bởi vì, hắn hiện tại mới phát hiện, khi hắn và kim trạch tiền phương cách đó không xa trong một cái góc, đang đứng một cái thân ảnh kiều tiểu.

Kim lòng không động đi về phía trước vài bước, nhìn cái này quen thuộc bóng lưng, Han Woo thoáng cái thì nhận ra được, ở gần người sau, khoe miệng lặng yên lộ ra một cái nhu hòa mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: OPPA người yêu mến ta sao?

Ở Hàn quốc, có một cái tin đồn, nghe đồn nói, ở tuyết đầu mùa ngày này, tất cả lời nói dối đô hội được tha thứ, chỉ cần không phải lớn vô cùng sai lầm cũng đem được lượng giải, còn có một loại thuyết pháp chính là, ở tuyết đầu mùa ngày này, yêu nhau nhân sẽ gặp nhau, người yêu cùng nhau thấy tuyết đầu mùa, sẽ luôn cùng một chỗ...

"Không cần, người trở về là được rồi, Yuri các nàng bà nên mãi gì đó đều mua."

"Được rồi được rồi, người nhanh lên một chút trở về là được."

Cúp điện thoại, nàng tâm tình không tệ địa cười cười, đón bỗng nhiên cảm thấy bên chân dị dạng, nhìn không được cúi đầu vừa nhìn, hai mắt nhất thời không khỏi tròn to.

"Kim trạch? Người tại sao sẽ ở cái này?"

Nàng vẻ mặt ngạc nhiên bà chạy đến bên người nàng tiểu hắc mao bế lên, mắt lờ lờ hiện ra chỗ sáng nhìn nó.

"Thế nào một người ở chỗ này? Người điều không phải Idol sao? Bất sợ bị người nhìn thấy sao?"

Lúc này, một cái giọng ôn hòa bỗng nhiên từ bên người truyền đến, nàng ngẩn người, vội vã quay đầu nhìn lại, mắt không khỏi mở lớn hơn, đôi mắt ở chỗ sâu trong không tự chủ tuôn ra một chút kinh hi.

"Han Woo OPPA! Người thế nào tại đây?"

Han Woo khoe miệng mỉm cười địa nhìn đứng ở cách đó không xa cũng giống như mình chính mình Nguyệt Nha cười mắt cái này manh cô nương, chậm rãi đi tới trước mặt nàng nói rằng: "Điều không phải trước tiên ta hỏi của người sao? Kitty tiểu thư, người làm sao sẽ một người tại đây? Taeyeon đây?"

"OPPA!" Tiffany tròn mắt, có chút thờ phỉ phò nhìn Han Woo, "Không nên gọi ta Kitty tiểu thư!"

"Vì sao? Ta xem người thật thích Kitty a." Han Woo hơi hơi mỉm môi một cái sùng, sau đó nhìn như nghiêm trang hướng Tiffany hỏi.

"Ta..."

Tiffany nhất thời một trận nghẹn lời, không khỏi vừa trùng trùng Han Woo, đón dĩ nhiên cùng tiểu cô nương như nhau hừ một tiếng ôm kim trạch thoáng cái xoay người sang chỗ khác, một bộ thờ phỉ phò đáng dấp.

"Cho nên nói, người làm sao sẽ một người ở bên ngoài, Taeyeon đây?"

Han Woo thấy Tiffany cái bộ dáng này khoe miệng vừa nhìn không được giật giật, trong mắt tiểu ý càng phát ra nồng nặc.

"Ta ở chỗ này gọi điện thoại, Taeyeon đã tiến vào."

Tiffany đưa lưng về phía Han Woo, trong giọng nói rõ ràng mang theo một tử giận dữ cảm giác.

"Nga."

Han Woo nháy mắt một cái, sau đó gạt đầu, đón nhưng không lên tiếng nữa, hình như cũng không muốn đuổi theo vấn cái gì, cũng không có ý định trả lời cái gì.

Han Woo chìm như vậy mặc, Tiffany thì đứng không yên, cũng liên kỳ giấy, nằng thì không khỏi thoáng quay đầu lại thâu nhìn lên Han Woo liếc mắt, kết quả phát hiện hần dĩ nhiên chính ghé tòm địa ở quay đầu quan sát đến bốn phía, hoàn về mặt lạnh nhạt biểu tình, nghiêm nhiên chính là một bộ không có ý định trả lời bản thân vấn đề hình dạng!

Vì vậy,

Manh cô nàng cuối cùng vẫn bản thân không nhạt định địa thấp giọng hỏi một câu: "... Cái kia, OPPA người tại sao phải mang theo kim trạch xuất hiện ở nơi này?"

Nói xong, Tiffany trong nháy mắt cái đầu dài vòng vo trở lại, về mặt biểu tình bình tĩnh, phảng phất vừa căn bản không phải nằng ở đặt câu hỏi như nhau.

Han Woo nhìn mình trước mắt cái này lúc này ở bản thân trong mắt không khỏi cảm thấy từng đợt khả ái nhỏ nhắn xinh xắn bóng lưng, khoe miệng kim lòng không động vừa kiêu kiêu, rốt cục vẫn phải bất dự định đón đầu chọc cái này manh cô nàng, trực tiếp mở miệng nói rằng: "Ta tới nơi này đùa a, kim trạch là hạ..."

"Cái gì? Ai ~OPPA, người nhưng thật ra nói xong a."

Tiffany trực tiếp quay người lại đến, khả ái nhũ mầy nhìn Han Woo, rõ ràng đối với hần nói được phân nửa thì dừng lại cảm thấy rất bất mãn.

Han Woo nhìn thoáng qua trùng mắt mắt to nhìn mình chằm chằm Tiffany, trề miệng một cái, đầu óc cấp tốc vận chuyển.

Hần vừa vừa lên tiếng mới nhớ tới, hần là tuyệt đối không thể nói mình là và Hayeon cùng đi, bằng không thì coi như là Tiffany cái này ngây ngô manh cô nương phóng chừng cũng sẽ nhìn ra hần và Kim gia quan hệ không bình thường, Han Woo đảo cũng không phải sợ Tiffany sẽ nói ra đi cái gì, chỉ bất quá nếu Taeyeon quyết định lên gát đi, Han Woo đương nhiên vẫn là theo ý của nằng đến làm so sánh tốt.

Vì vậy, Han Woo đang nhanh chóng suy tư một chút sau, nói ra một cái coi như kháo phở trả lời: "... Cái kia, nga, không sai, là Taeyeon, đối với, là Taeyeon, Taeyeon gọi giúp nằng bà kim trạch mang tới, ta trước vừa vãn ở Jeonju."

Không thể không nói, Tiffany cô nàng này ra vẻ là thật rất đơn giản tinh khiết, nghe được Han Woo trả lời sau, cái này manh cô nàng nháy mắt một cái, kết quả cư nhiên không chút nghĩ ngợi thì tin, về mặt chợt nói rằng: "Nguyên lai là như vậy a."

Thấy Tiffany hình như thực sự cứ như vậy tin, Han Woo không khỏi ở trong lòng thoáng thở phào nhẹ nhõm, nhưng mà, Tiffany kế tiếp một câu nói rồi lại để cho tim của hần nói lên!

"OPPA, ta mang người vào đi thôi, bằng không thì một mình người sẽ bị trở thành người ái mộ, phải vé vào cửa mới có thể vào."

Nghe được Tiffany lời của, Han Woo không khỏi cảm thấy từng đợt đau đầu, bởi vì vô luận từ các loại độ lớn của góc mà nói, Tiffany câu nói này lý do đều tương đương giữa lúc, hoàn toàn để cho Han Woo tìm không ra lý do cự tuyệt, hần luôn không khả năng nói hần phải đợi trừ Taeyeon đi ra đón hần đi?

Thế nhưng, hiện tại vấn đề ở chỗ, Hayeon làm sao bây giờ...

Han Woo hơi hơi quay đầu lại nhìn thoáng qua, tìm vài giây mới rốt cuộc tìm được bản thân trước chỗ ở phương hướng, mắt liếc một cái cự ly, phát hiện kim trạch cái này tiêu ngăn chân còn có thể chạy, thì khoảng cách này, hơn nữa người đến người đi, thì là Hayeon đã trở lại tại chỗ, Han Woo phòng chừng mình cũng nhìn không thấy.

"OPPA?"

Thấy Han Woo đột nhiên kỳ quái sau này mặt nhìn một chút, Tiffany không khỏi có chút mơ hồ kêu hần một tí.

"A, là."

Han Woo quay đầu, nhìn mình trước mặt còn đang chờ hần trả lời thuyết phục Tiffany, do dự một chút, đón mở miệng nói rằng: "Cái kia... Fany a, ta cũng không cùng người tiến vào."

"Vì sao?" Tiffany sừng sốt một chút, nháy mắt một cái, rất nghi ngờ hỏi.

"... Cái kia..."

Han Woo một trận ghen lời, hần là thật không nghĩ ra được cự tuyệt Tiffany lý do.

"Chẳng lẽ..."

Nhìn Han Woo về mặt do dự biểu tình, Tiffany vừa nháy mắt một cái, hình như nghĩ tới điều gì, sắc mặt đột nhiên đổi đổi, mím môi một cái thần, hơi hơi cúi đầu hướng Han Woo hỏi: "Chẳng lẽ... Han Woo OPPA người, không thích ta sao?"

Vừa nghe đến Tiffany những lời này, Han Woo đôi mắt nhất thời không khỏi tròn to, ngay sau đó hần nhìn biểu hiện trên mặt hình như thoáng cái có chút

thất rơi xuống Tiffany, môi giật giật, cuối cùng bất đắc dĩ khẽ thở dài một cái, nói rằng: "Điều không phải, ta không phải là không yêu mến người."

"OPPA người yêu mến ta sao?"

Tiffany mạnh ngắc đầu một cái, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) biểu tình rất nghiêm túc địa nhìn Han Woo, lóe sáng trong đôi mắt của tựa hồ hoàn mang theo một chút mong đợi thần tình.

Han Woo nghe được Tiffany câu này câu hỏi, khóe miệng vì không thể xét địa rút nhỏ, nhưng hấn khán Tiffany cái bộ dáng này chỉ biết, cái này manh cô nàng rõ ràng cho thấy không có chú ý tới mình trong lời nói nghĩa khác.

Quên đi, trước đối phó cái này rồi hãy nói.

Han Woo vừa lặng lẽ thở dài, nháy mắt một cái, ở trong lòng chỉnh sửa lại một chút ngôn ngữ, nói rằng: "Là... Ta không có đáng ghét người, ta vừa điều không phải ý đó, chẳng qua là ta nhớ tới ta có một trọng yếu điện thoại của không có đánh, cho nên nói, người có thể trước ở chỗ này chờ một chút không? Fany."

"Như vậy phải không?"

Han Woo phát giác, Tiffany nha đầu này phải hồng nàng thật là rất dễ dàng, vừa nghe Han Woo lời của, nha đầu kia cũng không có chú ý tới Han Woo rõ ràng không có chính diện trả lời vấn đề của nàng, ngược lại nàng biết Han Woo không ghét nàng là được, Vì vậy lập tức vừa nở nụ cười, cao hứng đối với Han Woo phát phát tay, "OPPA người đi đánh đi, ta lại ở chỗ này chờ người."

Han Woo nhìn Tiffany trên mặt xinh đẹp Nguyệt Nha cười mắt, khóe miệng cũng miễn cưỡng xé một tí, sau đó đi tới một bên móc ra điện thoại di động.

Hắn là dự định gọi điện thoại cho Hayeon, cũng không biết nha đầu kia xong chưa, chẳng quá thì là nàng được rồi cũng không có biện pháp, Tiffany nha đầu kia ra mời hội vẫn theo hấn, thẳng đến hấn tiến nhập S. M đại lâu mới thôi, sở dĩ nếu như thực sự không có biện pháp, Han Woo cũng chỉ có thể chờ sau khi đi vào gọi Taeyeon đi ra nhận nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Tuyết đầu mùa (1)

Han Woo cầm điện thoại di động đi qua một bên chuẩn bị gọi điện thoại cho Kim Hayeon, thế nhưng, điện thoại hấn là đánh, nhưng cũng không biết Kim Hayeon nha đầu kia là không có mang điện thoại di động hoàn là cái gì, Han Woo đánh hai mở điện nói chính là không nhân nhận.

"Ai nhất cổ, nha đầu này rốt cuộc đang làm gì a?"

Han Woo nhìn thoáng qua trên điện thoại di động chuyển được cực kỳ khi cắt đứt mặt biên, vừa nhìn không được có chút đau đầu địa gờ tay lên nhu liêu nhu mi tâm.

Nhưng mà, đúng lúc này.

"Tất huyền não tốt."

Một ít cực kỳ nhỏ nhẹ tiếng vang truyền vào Han Woo trong tai, hấn không khỏi ngẩn người, đón mới vừa muốn nhìn một chút là đầu truyền tới thanh âm, trên tay của hấn lại đột nhiên truyền đến một loại tượng là vật gì rơi ở phía trên cảm giác, một tia băng băng lạnh lạnh cảm giác trong nháy mắt truyền tới.

Han Woo bắt tay bắt được trước mặt nhìn một chút, phát hiện cư nhiên hình như là một tia thủy tí, không khỏi có chút ngây người.

"Đại phát..."

Mà lúc này, Han Woo bên tai lại truyền tới một thanh âm, là Tiffany, thanh âm đỉnh nhẹ, giống như là trong miệng ni non đi ra ngoài như nhau, trong giọng nói tựa hồ mang theo một loại... Cảm giác vui mừng?

Han Woo nháy mắt một cái, vừa định hướng Tiffany đặt câu hỏi, bỗng nhiên cũng cảm giác được trên đầu tựa hồ cũng truyền đến một loại nhẹ nhẹ băng lãnh cảm tình, theo bản năng thì ngẩng đầu lên, sau đó, hai mắt kim lòng không dặng trọn to...

Ở đường như tấm màn đen bầu trời đêm phía trên, lúc này, chính bay là tà địa hạ xuống một chút xíu điểm trắng, chúng nó trên không trung bay múa, hoàn không coi là nhiều, nhưng này loại thông thả tung bay tư thái, tựa hồ đã đủ để cho người đang một loại ưu nhã giữa cảm thấy chúng nó mang tới băng lãnh, trên đường phớt một chút ngọn đèn chiếu vào chúng nó trên người, thường thường lóe lên một cái, giống như là... Bay múa tinh linh như nhau.

"Tuyệt... Thật xinh đẹp..."

Tiffany đứng ở Han Woo bên người, đồng dạng ngẩng đầu, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi mở, mang trên mặt cái loại này theo bản năng mừng rỡ mỉm cười, một đôi đại ánh mắt lom lom nhìn địa nhìn chăm chăm phản dương hạ xuống hoa tuyết, lóe sáng trong con ngươi tựa hồ có vật gì vậy đang lóe lên.

Han Woo ngửa đầu, đồng dạng có chút xuất thần địa nhìn tại đây đêm đen nhánh trống không làm nổi bật hạ này tung bay điểm trắng, cho dù là hoa tuyết dần dần rơi ở trên đầu, trên mặt, lông mi thượng, cũng không từng dời đi khai đường nhìn.

Đây là lần đầu tiên nay lần đầu tiên chân chính tiếp xúc được tuyết, trước đây hẳn tối đa chính là ở trong phòng xuyên thấu qua thủy tinh liếc mắt nhìn mà thôi, nhưng lần này bất đồng, hẳn là lần đầu tiên, thật khi thấy tuyết, đồng dạng, đây cũng là lần đi tới nơi này, thấy trận đầu tuyết...

"OPPA, người cũng biết đi? Ta đến Hàn quốc sau mới thỉnh Taeyeon nói qua. Hàn quốc về tuyết đầu mùa có lễ mừng nghe đồn đây, nghe đồn nói, ở tuyết đầu mùa ngày này, tất cả lời nói dối đô hội được tha thứ, chỉ cần không phải lớn vô cùng sai lầm cũng đem được lượng giải."

Đột nhiên, Tiffany ở Han Woo bên người như là nói mớ như nhau nói một câu,

Mắt vẫn như cũ chăm chú nhìn hoa tuyết, mang trên mặt nụ cười vui vẻ.

Tuyết đầu mùa sao?

Han Woo mâu quang nhẹ khẽ run chuyển, quay đầu nhìn một chút đứng ở bên cạnh hẳn mang trên mặt một loại không hiểu vui sướng Tiffany, nháy mắt một cái, đột nhiên hỏi: "Loại thứ hai đây?"

"Nga? Người không biết sao? Loại thứ hai chính là... Chờ một chút, ta... Ta không biết!" Tiffany vô ý thức phải trở về đáp, nhưng nàng lập tức thì dừng lại ngôn ngữ, cuối cùng đem đường nhìn nhìn về phía Han Woo, sau đó giống như là mang thù như nhau, hơi hơi nở nở mũi, câu chuyện vừa chuyển địa nói rằng.

Han Woo nghe vậy sững sờ, đón nhìn Tiffany trên mặt tựa hồ là ngạo kiều biểu tình không khỏi buồn cười địa nở nụ cười một tít.

"OPPA! Có gì đáng cười!"

Thấy Han Woo bắt tại hồ, trái lại tựa hồ đang chê cười bộ dáng của mình, Tiffany nhất thời vừa bất mãn quyết quyết miệng nói rằng.

Han Woo nghe vậy vừa nhin không được mỉm cười, sau đó hẳn nhìn trước mắt Tiffany, bỗng nhiên nhãn thần khẽ nhúc nhích, cảm trong tay dẫn theo túi ny lon trước phóng tới trên mặt đất, ngay sau đó bả trên cổ mình khăn quàng cổ cảm xuống tới, trực tiếp hướng Tiffany đến gần rồi vài bước.

"O, OPPA, người muốn làm gì? Ta... Ta cho người biết, ta bất là tuyết đối sẽ không..."

Có vừa nhìn thấy Han Woo đột nhiên để sát vào bản thân, Tiffany lại càng hoảng sợ, bất người liền tưởng đến hẳn là muốn dạy dỗ bản thân, vội vã giả vờ trấn định địa kết ba nói rằng, nhưng mà, của nàng lời còn chưa nói hết, đã bị Han Woo động tác ngăn chặn.

Han Woo bả sau cùng một vòng vây thượng, sau đó lui ra phía sau vài bước nhìn một chút, hài lòng gật đầu.

Ừ, cái này khăn quàng cổ không phân biệt nam nữ, sờ đi đeo vào Tiffany trên cổ cũng không có gì kỳ quái nơi ấy.

"O, OPPA..."

Tiffany ngờ ngác nhìn Han Woo vẻ mặt thành thật vì mình đội khăn quàng cổ, sau đó đợi được thấy Han Woo nhìn mình khẽ gật đầu, nàng mới hơi có chút hoàn hồn, nhin không được có chút nói lắp địa kêu một tí Han Woo, nhưng lại không biết nói cái gì, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu, đón, tựa hồ là có chút kim lòng khôngặng tay lên, vuốt ve một tí vây quanh ở cổ nàng thượng thoát nhìn có chút rộng lớn khăn quàng cổ.

"Làm sao vậy? Tuyệt rồi, chỉ người xuyên thành như vậy, dễ cảm mạo." Thấy Tiffany tựa hồ có chút không biết làm sao hình dạng, UU đọc sách (www.uukanshu. c om) Han Woo đảo là có chút kỳ quái, không khỏi cười nói với nàng.

Tiffany cúi đầu nhìn thoáng qua trên người mình, kỳ thực nàng cũng không toán lãnh, bên ngoài bao nhất kiện rộng lớn áo lông, chỉ bất quá phía dưới chính là đơn bạc áo quần điển xuất, hơn nữa chân của nàng, tay, cái cổ, đều là hoàn toàn lộ ra ngoài, được Han Woo vừa nói như vậy nàng mới cảm giác được chân và tay tựa hồ có chút lạnh.

Thế nhưng, cái cổ thì...

Tiffany cúi đầu có chút ngại người địa nhìn cái này khăn quàng cổ, khóe miệng lén lút dần dần gợn lên đứng lên.

"OPPA, điện thoại đánh xong sao?"

Han Woo sững sốt một chút, đón nhìn thoáng qua điện thoại di động của mình, do dự một chút, vẫn gật đầu một cái, "Ừ... Đánh xong."

"Như vậy, chúng ta đi thôi!"

"Nga? Ừ, tốt."

Han Woo có chút ngây người địa nhảy mắt một cái, hiển nhiên là đối với Tiffany trong lúc bắt chợt rất trực tiếp phong cách có chút thích ứng không tới.

Tiffany xoay người ôm kim trạch đi ở phía trước, mang trên mặt nụ cười sáng lạn, sau đó của nàng mắt to đột nhiên hốt lóe lên một cái, cước bộ lạng lẽ chậm lại, thẳng đến và người kia bình hành sau, lúc này mới vẫn duy trì giống như hần tốc độ.

Han Woo có chút kinh ngạc nhìn Tiffany liếc mắt, hần phát hiện cái này manh cô nàng đột nhiên hình như tâm tình rất tốt hình dạng, chẳng quá Han Woo suy nghĩ một chút, thế nào đều nghĩ vừa hình như cũng không có phát sinh cái gì chuyện đặc biệt.

Quên đi, mặc kệ nó.

Han Woo nhảy mắt một cái, bả đường nhìn bỏ vào khi hần tiền phương cách đó không xa S. M đại lâu thượng, khóe miệng đồng dạng lạng lẽ lộ ra một cái mỉm cười.

Taeyeon, OPPA tới.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Tuyết đầu mùa (2)

Ước chừng bảy chữ bát phân chung trước đây.

Đối với Kim Taeyeon đột nhiên nói ra phải đơn độc ở lại bên ngoài gọi điện thoại, mọi người đều là sững sốt, nhìn Kim Taeyeon trong bình tĩnh tựa hồ rất sắc mặt bình thường tạm thời đều có giờ sờ không trúng tâm tư của nàng.

"Nga, không có điện?"

Ngay tại lúc lúc này, Kim Taeyeon bỗng nhiên lại kêu một tiếng, nhảy mắt một cái nhìn điện thoại di động của mình, phát hiện không biết lúc nào đã hoàn toàn hắc bình.

"Ta đây đến đánh đi, Taeyeon các người thì đi vào trước đi." Nghe được Kim Taeyeon lời của, Tiffany thoáng cái thì giờ tay lên, rất tích cực nói với Kim Taeyeon.

Kim Taeyeon nghe vậy sững sốt, nhìn Tiffany liếc mắt, có chút do dự nói rằng: "Thế nhưng..."

"Được rồi được rồi, các người mau vào đi thôi, ta gọi điện thoại rất nhanh."

Tiffany cắt đứt Kim Taeyeon lời của, cười bả thân thể của hần chuyển cá đầu, đổ lên Choi Soo Young chờ bên người thân.

"Fany người mau vào, không cần chờ tiểu hyun, thì là gọi điện thoại cho nàng, phòng chừng nha đầu kia cũng phải một lát nữa mà tài năng đến."

Thấy Tiffany cái bộ dáng này, Kim Taeyeon cũng không kiên trì nữa, chỉ là rồi hướng nàng dặn địa nói một câu.

"Ta đã biết, vào đi thôi."

Tiffany đứng tại chỗ cười đối với Kim Taeyeon phát tay một cái.

"Tốt, chúng ta đây đi vào trước đi."

Lúc này, Choi Soo Young đám người cũng phục hồi tinh thần lại, mặc kệ thế nào, trước bả Kim Taeyeon mang vào hơn nữa.

"Nga, tốt."

Kim Taeyeon nhìn bọn tỳ muội biểu hiện tổng cảm giác các nàng quái chỗ nào quái, nhưng nàng cũng không nói lên được, đơn giản thì không thêm nghĩ nữa.

Thấy Kim Taeyeon ngoan ngoãn đi hướng công ty cửa, Choi Soo Young đám người ngực đều âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Tuy rằng Kim Taeyeon vẫn nói không có việc gì, nhưng các nàng ngực vẫn có chút lo lắng, tốt nhất tình huống còn là đừng làm cho nàng và EXO đám tiểu tử kia chạm mặt tương đối khá, hoàn hảo lần này Tiffany phản ứng rất nhanh, bằng không thì chạm một chút nữa, phỏng chừng sẽ đụng phải.

Nghĩ vậy, Sunny và Choi Soo Young đám người không khỏi hơi hơi xoay người lại cho Tiffany một cái ngón tay cái.

Tiffany lộ ra Nguyệt Nha cười mắt, đối với Choi Soo Young đám người so đo thù thế, làm cho các nàng nhìn cho thật kỹ Kim Taeyeon, sau đó thì tự mình một người xoay người chạy ra. Công ty cửa đội lát nữa sẽ có rất nhiều người, nàng đợi tại đây gọi điện thoại rất dễ được nhận ra.

Im Yoona có chút xuất thần địa nhìn Tiffany dần dần chạy xa, trong con ngươi lóe ra nói không rõ sở thần tình.

Vừa bọn tỳ muội mờ ám nàng đương nhiên đều nhìn thấy, cũng không biết Taeyeon nha đầu kia đến tột cùng có hay không ý thức được các nàng làm như thế ý đồ.

Nghĩ như vậy, Im Yoona vừa quay đầu nhìn một chút đã đi ra ngoài bắt cự ly ngắn Kim Taeyeon,

Còn có đi theo bên người nàng các thành viên, trong con ngươi cái loại này nói không rõ sở thần tình rõ ràng hơn.

Mặc kệ thế nào, nàng thật đúng là phi thường... Phi thường hạnh phúc a...

"Để cho Fany một người ở bên ngoài không thành vấn đề sao? Đụng tới người ái mộ làm sao bây giờ?"

Lee Seunggi đứng ở Im Yoona bên người, nhìn thoáng qua Tiffany rồi đi bóng lưng, không khỏi hỏi một câu.

"Không có quan hệ, chúng ta cũng không phải ngày đầu tiên đương nghệ nhân, gọi điện thoại mà thôi, dùng không mất bao nhiêu thời gian." Im Yoona phục hồi tinh thần lại, mỉm cười địa hồi đáp.

"Yoona nha, mau tới đây a."

Lúc này, Choi Soo Young chờ thanh âm của người truyền tới, Lee Seunggi quay đầu nhìn một chút, cười nói với Im Yoona: "Đi thôi."

"Ừ."

Im Yoona gật đầu, sau cùng nhìn thoáng qua Tiffany chạy xa phương hướng, sau đó cùng Lee Seunggi cùng nhau đi theo Choi Soo Young đám người.

Đi vào S. M sau, nội bộ trang sức kỳ thực và bên ngoài không sai biệt lắm, hàng hiên trong đồng dạng bày đầy đèn màu trang sức cây thông Nô-en, lần này tiệc tối là ở S. M công ty hậu một cái tiểu quảng trường cử hành, trong đó khoảng chừng sẽ có chừng một trăm cá người ái mộ cũng tới tham gia, những thứ này người ái mộ dựa vào vé vào cửa tiến đến, về phần thế nào cho vay còn là tùy S. M công ty bản thân sàng chọn.

Ngày sinh Không Tử tiệc tối chia làm hai người bộ phận, một là công ty bản thân nội bộ tiệc tối, một phần khác chính là đối với người ái mộ mở ra lộ thiên biểu diễn.

Tiệc tối ngay từ đầu chính là nghệ sĩ của công ty an bài đơn giản một chút tiết mục lên đài biểu diễn, mặt khác cái khác nghệ nhân nếu như muốn lên đài tự nguyện biểu diễn tiết mục cũng có thể, đương nhiên, ngày sinh Không Tử tiệc tối điểm sáng lớn nhất chính là bất luận kẻ nào đều có thể lên đài biểu diễn, thậm chí người có thể mời thần tượng của mình và người cùng nhau hợp tác, chỉ cần hẳn / nàng nguyện ý.

Cái này có thể rất cuộc những người ái mộ và thần tượng của mình tiếp xúc thân mật một lần rất cơ hội tốt, đồng dạng cũng là S. M công ty nghệ nhân môn mình một lần tiệc tối, bởi vì ở nơi này trên vũ đài là không cần đi chú ý và vân vân, không ra cũng không quan hệ, đại gia vui vẻ là được, hát một chút ca, nhảy khiêu vũ và vân vân.

Girls Generation các thành viên mang theo Lee Seunggi đến công ty đến đảo thật đúng là đưa tới không ít chú mục, nhưng là không có gì hết ý, ngược lại công ty đều đã nhận đồng, hơn nữa S. M công ty bình thời một ít tự hội nghệ nhân môn cũng không phải không thể mời cùng mình quen nhau bằng hữu.

Đương nhiên, loại tình huống này bao năm qua cũng tương đối ít, đại gia tới tham gia công ty khác tự hội luôn sẽ có điểm khác nữa, không nghĩ tới Lee Seunggi cư nhiên thực sự tới tham gia không phải là nhà mình công ty tiệc tối, hơn nữa Im Yoona còn to gan như vậy mà đem bạn trai dẫn vào.

Ngày sinh Không Tử dạ tiệc là ở lộ thiên biểu diễn sau khi chấm dứt mới bắt đầu, dù sao luôn không khả năng để cho những người ái mộ nhân nhượng thời giờ của người, sở dĩ Kim Taeyeon đám người liền trực tiếp chạy tới lộ thiên sân rộng.

Khi nàng môn đến lộ thiên sân rộng thời gian, nhân viên công tác đã đem sân rộng bố trí rất không sai biệt lắm, tính sân rộng đèn màu sáng lạn, tương đương đẹp, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) trung ương tràn lan một khối thật to hình tròn thăm rớt cuộc sân khấu, chẳng quá hai bên trái phải nhưng thật ra thả một trận bạch sắc đàn dương cầm, ngoài ra còn có một con đàn nhạc chính đang chuẩn bị trứ, tổng thể rất cuộc không tệ.

Cũng không biết có phải hay không là Kim Taeyeon các nàng đến sớm, Choi Soo Young đám người tìm một vòng, cũng không có phát hiện công ty cái khác nghệ nhân. B oA ở nước Mỹ không có thể trở về, chẳng quá tượng SJ, DBSK hình như cũng chưa tới, nhưng thật ra dụng phải không ít công ty luyện tập sinh môn, một đường được kêu tiền bồi đã qua.

"Ai nhất cổ."

Choi Soo Young nháy mắt một cái, đỡ cái cổ, quay đầu rất nghiêm túc về phía Kim Taeyeon đám người hỏi: "Chẳng lẽ... Chúng ta già thật rồi sao? Đã trở thành công ty Đại tiền bồi sao?"

"Bất... Điều không phải a."

Sunny không biết từ nơi này cư nhiên vừa móc ra một cây chocolate ca tụng gặm, biến hằng biến có chút hàm hồ hồi đáp.

Choi Soo Young nghe vậy sắc mặt vui vẻ, yên tâm dường như vỗ vỗ bộ ngực, "Không sai, ta đã nói rồi, ta còn rất trẻ đây."

"Điều không phải." Sunny cuối cùng là bả trong miệng miệng nuốt mất, đón nàng thuận khí dường như vỗ vỗ bộ ngực nói tiếp: "Ý của ta là nói, chỉ có nhĩ lão, chúng ta? Còn là tuổi còn trẻ xinh đẹp nữ học sinh đây."

Đại gia nghe nói như thế nhất thời sùng sốt, đón vô ý thức nhìn về phía Choi Soo Young, phát hiện sắc mặt của nàng trong nháy mắt trở nên hắc rất cùng mực như nhau, Vì vậy, vài tiếng buồn cười phốc tiếng cười trước hết hậu vang lên.

"Nha! ! Lee Sun Kyu! ! Có bản lĩnh ngươi đừng chạy!"

"Ai nhất cổ, đại thẩm nổi giận. Nha, Kwon Yuri, các ngươi còn chưa giúp ta!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Tuyệt đầu mùa (ba)

"Ha ha ha..."

Cái này hai nha đầu đầu vồ mồm không chỉ có là Taeyeon đám người, ngay cả theo ở phía sau Lee Seunggi và Im Yoona thấy cũng không cầm bật cười.

Chẳng quá đang cười một tý sau, Lee Seunggi nụ cười trên mặt thì dần dần thu liễm, hấn đem nhìn đang truy đuổi đùa giỡn Choi Soo Young hai người thu hồi ánh mắt lại, quay đầu nhìn về phía đồng dạng chính che miệng cười khê địa nhìn cách đó không xa hai truy đuổi cãi vả Im Yoona, nhãn thần khê nhúc nhích, bỗng nhiên mở miệng nói rằng: "Chúng ta đi hai bên trái phải đi một chút đi."

Im Yoona nghe được Lee Seunggi đột nhiên mở miệng, có chút ngoài ý muốn nhìn hấn một cái, chẳng quá chớp mắt suy nghĩ một chút, còn là khê gạt đầu, "Tốt."

Lee Seunggi nghe vậy, trên mặt nhất thời lộ ra một cái ôn nhu mỉm cười, quay đầu nhìn chung quanh, sau đó liền mang theo Im Yoona bắt đầu triệu dọc theo quảng trường một góc cây cây thông Nô-en đi đến.

"Lại nói tiếp, lập tức chính là chúng ta luyện ái nhất chu niên đi."

Hai người...song song đi trên đường đi một hồi, hô hấp băng băng lạnh lạnh không khí, Lee Seunggi nhìn bốn phía hoa mỹ đèn màu, khoe miệng vì kiêu, hình như là đột nhiên nghĩ đến cái gì như nhau, nghiêng đầu vừa mở miệng nói một câu.

Im Yoona nghe vậy cũng nghiêng đầu thoáng nhìn một chút hấn, sau đó nháy mắt một cái nói rằng: "Điều không phải a, ta nhớ kỹ chúng ta là năm ngoái..."

"Vội ta mà nói, chính là. Chúng ta điều không phải 1 nguyệt 1 ngày hướng toàn thế giới tuyên bố chúng ta yêu sao? Từ khi đó bắt đầu, chúng ta mới bắt đầu đường đường chánh chánh. Sở dĩ, ta cho rằng 1 nguyệt 1 ngày mới là chúng ta luyện ái bắt đầu."

Lee Seunggi cắt đứt Im Yoona lời của, vừa nói biến dừng bước, xoay người nhìn nhìn về phía Im Yoona, trên mặt mỉm cười giữa mang theo thần tình nghiêm túc.

Im Yoona có chút ngượng người địa nghiêng đầu nhìn Lee Seunggi, hần lúc này, trong ánh mắt lộ ra một loại kiên định, ở bên cạnh này cây thông Nô-en ngọn đèn chiếu ánh hạ, đôi lại cũng có một loại lờ lờ chiếu sáng cảm giác.

Không khỏi, Im Yoona bên mép cũng xuất hiện một cái mỉm cười, nàng cười nhìn Lee Seunggi, hỏi: "Như vậy, ý của người là cái gì?"

"Sở dĩ a..."

Lee Seunggi bên khóe miệng mỉm cười càng đậm, hần cố ý dừng lại một chút, hơi hơi đỉnh trực trong ngực hít và một hơi, đón mới tiếp tục nói: "Ước định của chúng ta có đúng hay không nên đến thực hiện lúc?"

Im Yoona nghe vậy hơi sùng sồ, chợt nhìn mặt tươi cười nhìn của nàng Lee Seunggi trong lòng nhất thời hiểu rõ ra, không khỏi có chút dở khóc dở cười nhìn hần một cái.

Im Yoona và Lee Seunggi nói yêu thương chỉ lần đầu định qua một cái ước định, nàng cho rằng tuy rằng giữa người và người không có khả năng hoàn toàn thẳng thắn thành khẩn đối đãi, nhưng người thương cũng hay nhất còn chưa phải phải có giữ lại, sở dĩ, nàng và Lee Seunggi ước định, khi hần môn hàng năm luyện ái ngày kỷ niệm thời gian, song phương có thể lẫn nhau vấn đối phương một vấn đề, phải thành thật trả lời.

"Thế nào? Nữ bằng hữu đại nhân?"

Ở Im Yoona trước mặt,

Lee Seunggi mỉm cười nhìn Im Yoona, trong miệng thỉnh giống như thoải mái mà trêu ghẹo nhất cú, nhưng trên mặt biểu tình rõ ràng ở trong bình tĩnh để lộ ra giờ khẩn trương, nhìn Im Yoona trong ánh mắt mơ hồ mang theo một chút chờ mong.

Im Yoona nghe được Lee Seunggi lời của, vừa không nhịn cười được cười, sau đó nhìn một chút hần ánh mắt mong chờ, nháy mắt một cái suy nghĩ một chút, rốt cuộc tán thành địa gật đầu, "Được rồi, bắt đầu đi. Người nghĩ hỏi ta cái gì?"

Nói xong, Im Yoona có chút tò mò nhìn Lee Seunggi.

"Ừ..."

Lee Seunggi hơi ngược đầu về mặt suy tính biểu tình, ngay sau đó, ánh mắt của hần bỗng nhiên sáng ngời, đánh một cái hưởng chỉ, khóe miệng lộ ra một cái mỉm cười nhìn về phía Im Yoona, "Ta hỏi người... Người nói qua luyện ái sao?"

Im Yoona vừa nghe nhất thời ngẩn người, nháy mắt một cái nhìn biểu tình hình như thập phần nghiêm túc Lee Seunggi, không khỏi nhẹ bật cười: "Vậy cũng là là vấn đề sao?"

"Đương nhiên, người phải thành thực trả lời." Lee Seunggi về mặt nghiêm nghị nói rằng.

"Tốt, được rồi, " Im Yoona khẽ cười khoát tay áo, sau đó đồng dạng về mặt nghiêm nghị nói với Lee Seunggi: "Không có."

"Oa ~ "

Làm Im Yoona không nghĩ tới chính là, nghe được Im Yoona trả lời, Lee Seunggi trên mặt của trong nháy mắt thì lộ ra hình như phát hiện cái gì vậy biểu tình, mở to hai mắt nhìn Im Yoona, đón bỗng nhiên từ trong túi đảo ra điện thoại di động của mình, cúi đầu tra thoát nhìn, vừa nhìn trong miệng hoàn vừa nói đạo: "Im Yoona xuất đạo trước bách vấn bách đáp, mỗi tình đầu là lúc nào? Trả lời: 2004 niên. Ai ~ Yoona a, người bắt thành thực a."

Nói, Lee Seunggi liền đem điện thoại di động màn hình biểu hiện cho Im Yoona khán.

Im Yoona nhìn lướt qua mặt trên biểu hiện gì đó, là đánh vào một cái lời ghi chép trong, trên mặt vừa không khỏi lộ ra có điểm dở khóc dở cười biểu tình, có chút lời nhìn lúc này biểu hiện trên mặt tương đương dào dạt đắc ý Lee Seunggi, "Chuẩn bị rất hoàn chỉnh toàn bộ."

"Đương nhiên, bằng không thì thế nào đuổi tới chúng ta hoàn mỹ Im Yoona nữ sĩ." Lee Seunggi trên mặt cố ý trang làm ra một bộ rất nghiêm chỉnh biểu tình mỉm cười nói.

"Nha." Im Yoona cười nhẹ nhàng đánh Lee Seunggi một tý, đón trầm mặc một chút, sắc mặt bỗng nhiên có chút sâu trầm xuống, sau đó nàng nghiêm túc nhìn Lee Seunggi nói rằng: "Bởi vì là và những người ái mộ nói, sở dĩ kỳ thực cũng không có thể nói tất cả đều là lời nói thật. Ta cũng không biết có tính không luyện ái, dù sao... Chỉ có ta một người."

"Một người?" Lee Seunggi nhìn Im Yoona bỗng nhiên có chút biến hóa sắc mặt, nụ cười trên mặt cũng thu liễm, hơi hơi nhú mày nhìn Im Yoona, "Lẽ nào... Là đơn phương yêu mến?"

"Đơn... Đơn phương yêu mến? A... Coi là vậy đi. UU đọc sách (www. uukanshu. c om)" nghe được Lee Seunggi lời của, chẳng biết tại sao, Im Yoona tựa hồ ngẩn người, chẳng quá ngay sau đó, nàng cúi đầu suy nghĩ một chút, khóe miệng bỗng nhiên lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt, thanh âm có chút phiêu hốt địa khẳng định nói.

Lee Seunggi nhìn đột nhiên cả người cảm giác tựa hồ cũng thấp xuống Im Yoona, hơi khẽ cau mày đồng thời, trong mắt tuôn ra ta đau lòng tâm tình,

ngay tại lúc lúc này, hần bỗng nhiên ngẩn người, chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu bầu trời đêm.

"Hạ... Tuyết rơi..."

Im Yoona nghe vậy sững sốt, đồng dạng chậm rãi ngẩng đầu, sau đó, xinh đẹp đôi mắt không khỏi, chậm rãi mở to.

Ở tầm mắt của nàng giữa, một chút xú hoa tuyết, đang trầm tĩnh màn đêm làm nổi bật hạ, thông thả, mà an tĩnh hạ xuống...

"Nghe, đợi được mùa đông thời gian theo ta đi ra ngoài một chuyến!"

"... Chuyện gì?"

"Ta nghĩ khán tuyết đầu mùa."

"... Không đi."

"Vì sao? !"

"Quá lạnh."

...

"Nghe đồn nói, yêu nhau nhân cùng nhau thấy tuyết đầu mùa, hội luôn cùng một chỗ."

Lee Seunggi đứng ở Im Yoona bên người, khóe miệng mang theo mỉm cười nhân nhật, trong ánh mắt mang theo một loại vui mừng địa nhìn chậm rãi bay xuống hoa tuyết.

Mà Im Yoona nghe được lời của hần, thân thể nhưng nhện không được run lên, vừa chậm rãi cúi đầu, mảnh khảnh bàn tay lặng yên nắm chặt, trước mắt bỗng nhiên không ngừng được địa xuất hiện một tầng mờ mờ lung hoi nước...

"O, OPPA? ..."

Lúc này, bên người bỗng truyền đến tựa hồ là Taeyeon một tiếng nỉ non dường như thở nhẹ, Im Yoona vô ý thức nhìn lại, trong nháy mắt, trái tim phảng phất ngừng đập...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Tuyết đầu mùa (4)

Mấy phút trước.

"Cái gì a, sỏ T chạy đi đâu gọi điện thoại? Thế nào vẫn chưa trở lại? Chúng ta có muốn hay không đi ra xem một chút?"

Nhìn Choi Soo Young và Sunny hai người truy đuổi đùa giỡn, Kim Taeyeon ở buồn cười bật cười đồng thời, chợt nhớ tới Tiffany, nhìn đồng hồ tay một chút, hơi hơi nhíu mày trong miệng nhỏ giọng thầm thì nhất cú.

Ở Kim Taeyeon bên người Kwon Yuri và kim Hyoyeon nhìn nhau liếc mắt, đón Kwon Yuri liền vội vàng nói: "Cũng là a, như vậy đi, ta gọi điện thoại cho nàng."

"Không sai, không sai, để cho Yuri gọi điện thoại cho Fany, không đúng cái nha đầu kia trên đường trở về được người ái mộ ngăn chặn cũng không nhất định." Ở một bên kim Hyoyeon cũng liền bận tiếp lời nói.

Kim Taeyeon có chút ngây người địa nhìn mình hai người tỷ muội, nháy mắt một cái, cảm giác có điểm kỳ kỳ quái quái, nàng vừa chỉ là nói thầm một tý mà thôi, các nàng phản ứng tốt như vậy tượng có điểm đại?

Chẳng quá Hyoyeon nói cũng không sai, chỉ sợ cái ngốc kia T thật xảy ra chuyện gì.

Vì vậy, Kim Taeyeon không chút suy nghĩ thì gật đầu, nói rằng: "Tốt lắm, các người gọi điện thoại cho nàng đi, nếu như Fany..."

Kwon Yuri và kim Hyoyeon mới vừa vừa nghe đến Kim Taeyeon đáp ứng rồi trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, các nàng chỉ sợ Kim Taeyeon ở đi trên đường đụng với EXO, vậy thì phiền toái, cũng may Kim Taeyeon cũng không có kiên trì cái gì, cái này làm cho các nàng có chút khản trương tâm cuối cùng cũng trầm tĩnh lại, chẳng quá, kế tiếp Kim Taeyeon lời của lại nói đến phân nửa thì ngừng, để cho hai người bọn họ cũng không khỏi sững sờ một chút.

"Taeyeon, sao..."

Kim Hyoyeon mới vừa muốn mở miệng tuân hồi một chút, kết quả chính cô ta cũng kim lòng khôngặng ngừng ngôn ngữ, có chút xuất thần địa ngẩng đầu nhìn nổi lên bầu trời.

Thấy kim Hyoyeon động tác, Kwon Yuri trên mặt đầu tiên là nhất hoặc, ngay sau đó, một điểm băng băng lạnh lạnh cảm giác từ trên mặt của nàng truyền đến, nàng vô ý thức đưa tay sờ sờ, biểu tình nhất thời vừa hơi sững sờ, mắt trát liễu trát, tựa hồ nghĩ tới điều gì, đồng dạng ngẩng đầu nhìn nổi lên bầu trời.

"Tuyệt rồi..."

Kim Taeyeon vì hơi ngược khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn một chút xiu hoa tuyết chậm rãi phiêu hạ, đường nhìn kim lòng khôngặng theo nó di động tới, mắt lờ lờ hiện ra hiện ra, khóe miệng không tự chủ chậm rãi hiện lên một cái nhàn nhạt mỉm cười, trong giọng nói mang theo một loại không có từ trước đến nay vui sướng nhẹ giọng ni non nhất cú.

Ở Kim Taeyeon bên cạnh Kwon Yuri và kim Hyoyeon hai người không nói gì, nhưng mặt của các nàng thượng đồng dạng mang theo một loại không có từ trước đến nay vui sướng đáng tươi cười, có chút mừng rỡ nhìn tuyết này hoa bay xuống.

Tuyết, ở Hàn quốc cũng không hiếm thấy, nhưng không biết có phải hay không là một loại truyền thừa, người Hàn thấy tuyết luôn là sẽ có một phần không tự chủ mừng rỡ.

Kim Taeyeon khóe miệng mang theo mỉm cười nhàn nhạt, có chút xuất thần địa nhìn về điểm này giờ Băng Tuyết, bỗng nhiên, một điểm hoa tuyết đang từ trước mặt nàng cách đó không xa chậm rãi phiêu hạ, nàng nháy mắt một cái,

Kim lòng khôngặng vươn tay muốn bắt cư trú tuyết này hoa, thế nhưng miễn tiếp địa đưa tay ra một trào, cũng không biết rốt cuộc nắm không có, mở ra bàn tay nắm chắc vừa nhìn, nhưng là không có gì cả.

Vì vậy nàng vừa nhìn không được nháy mắt một cái, dĩ nhiên ngờ ngạc bắt tay bồi lật qua nhìn một chút, tựa hồ là không rõ hoa tuyết rốt cuộc đã chạy đi đâu.

"A..."

Ở cự ly sân rộng cách đó không xa một tầng tầng dưới chót trong hành lang, một đám tuổi còn trẻ cậu bé hoàn chỉnh địa thấy được Kim Taeyeon động tác, cũng nhìn thấy nàng tựa hồ cái gì cũng không có nắm, ở trong bọn họ một người đáng đáp khả ái nam sinh nhìn không được địa nhẹ giọng bật cười, con mắt chăm chú hệ ở trong sân cái kia độc nhất vô nhị thân ảnh kiều tiểu thượng, khóe miệng mang theo ôn nhu mỉm cười.

Ở bọn họ độ lớn của góc nhìn lại, Kim Taeyeon trên mặt của tuy rằng hoàn tất giữ diễn xuất khi điểm lệ màu trang, thế nhưng nàng lúc này nhìn qua, lại cũng có một loại ngây ngô khờ manh thái.

Nghe được nam sinh này tiếng cười sau, một đám người giữa hai tên nam sinh không khỏi nhìn nhau liếc mắt, sau đó không hẹn mà cùng dùng một loại người hoàn từ vị chết mạnh miệng ánh mắt của nhìn người nam sinh kia.

"Nga? Đó là cái gì?"

Lúc này, Kim Taeyeon đã kim lòng khôngặng theo hoa tuyết chạy tới sân rộng một bên, nhìn khắp bầu trời hoa tuyết, mặc dù có gió lạnh, nhưng là trên mặt của nàng vẫn như cũ mang theo nụ cười mừng rỡ, chẳng quá, ở một giây kế tiếp, nàng dư quang của khóe mắt tựa hồ quét một đoàn màu đen đồng tây, không khỏi ngăn người.

"Cái kia..." Kim Taeyeon nháy mắt một cái quay đầu nhìn lại, phát hiện đoàn màu đen đồng tây chính hướng mình chạy tới, ngay từ đầu Kim Taeyeon trên mặt của hoàn lộ vẻ có chút nghi ngờ biểu tình, nhưng khi nàng xem thanh đoàn đồng tây là cái gì sau, nhất thời sững sờ, ngay sau đó, trên mặt hoặc mắt xuất hiện khó có thể tin còn có dị thường vẻ mặt vui mừng, "Kim... Kim tạch a ~ "

"Uông ~ "

Tiểu hắc mao tát trứ tiểu ngắn chân một đường thẳng tấp vọt vào Kim Taeyeon đối với nó rộng mở ôm ấp, được Kim Taeyeon ôm lấy sau, còn đang cái kia không tính là rộng thùng thình nhưng thật ấm áp trong ngực tát vui mừng như nhau run lên thân thể.

"Ha ha a..."

Kim Taeyeon được kim tạch động tác khiến cho khanh khách nở nụ cười, sau đó nàng rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, mang trên mặt kinh hi và nghi ngờ biểu tình nhìn trong lòng kim tạch, nhìn không được nháy mắt một cái, thân thủ bả kim tạch đầu nhỏ bả chánh qua tới hỏi: "Kim tạch a, vì sao

ngươi sẽ ở cái này?"

"Kim trạch a ~ ngươi chạy chậm một chút ~ "

Mà lúc này, một đạo thanh tuyến có chút to giọng nữ từ xa đến gần địa truyền đến, Kim Taeyeon nghe được thanh âm này không khỏi vừa sững sốt, ngẩng đầu nhìn lại, mắt lập tức hơi hơi tròn to, "Fany, ngươi... Kim trạch là ngươi mang tới sao?"

Thấy kim trạch đã được Kim Taeyeon ôm lấy, một đường theo chạy tới Tiffany cuối cùng là có thể dừng lại cước bộ của mình, đứng tại chỗ thở hổn hển mấy cái, sau đó mặt tươi cười địa đối với Kim Taeyeon khoát tay áo, "Không phải, kim trạch điều không phải ta mang tới."

Kim Taeyeon nghe vậy có chút ngờ ngạc nháy mắt một cái, nhìn không được hỏi: "Đó là... Người nào a? Chẳng lẽ... Mụ mụ tới sao?"

Kim Taeyeon tự trứ, sau đó trong đầu lóe lên một cái có khả năng, không khỏi có chút mong đợi nhìn Tiffany.

"Bất... Điều không phải a, mụ mụ không có tới."

Nhìn Kim Taeyeon trên mặt có ta mong đợi biểu tình, Tiffany ngẩn người, trên mặt không khỏi lộ ra có chút do dự biểu tình, nhưng vẫn là trực tiếp lắc đầu hủy bỏ.

"... Là ai a?"

Thấy Tiffany lắc đầu, Kim Taeyeon trong lòng nhất thời tuôn ra một chút thất vọng, nhưng hoàn hảo, cũng không nhiều ít, dù sao nàng cũng biết, nếu như mụ mụ đến xem nàng, sẽ phải trước gọi điện thoại cho nàng mới đúng. Chẳng quá, kim trạch rốt cuộc là người nào mang tới? Tổng không biết là Hayeon nha đầu kia đi?

Thấy Kim Taeyeon trên mặt có ta biểu tình thất vọng, Tiffany có chút nóng nảy địa nháy mắt một cái, sau đó trên mặt cố ý lộ ra một cái nụ cười thật to, nói rằng: "Taeyeon ngươi thấy sẽ biết."

Nói xong, Tiffany hơi hơi tránh ra thân thể, lóe sáng mắt to có chút khản trương nhìn Kim Taeyeon, quả đấm nhỏ lặng yên nắm chặt.

OPPA, xin nhờ, mong muốn sự xuất hiện của ngươi có thể để cho Taeyeon bật cười.

Thấy Tiffany động tác và có chút thần bí biểu tình, Kim Taeyeon không khỏi nhìn về phía Tiffany lúc tới cái kia hàng hiên, trong ánh mắt ngoại trừ nhân nhật thất vọng ở ngoài, cũng mang cho một chút hiếu kỳ.

Rốt cục, dần dần, Kim Taeyeon thấy được đi theo Tiffany sau lưng người kia thân ảnh của.

Là người đàn ông a, hoàn thật cao đại học, chẳng lẽ... Là đường ca có lẽ biểu ca?

Kim Taeyeon có chút nghi ngờ nháy mắt một cái, sau đó nhìn không được mở to hai mắt, nghĩ phải nghiêm túc nhìn người tới rốt cuộc là ai.

Nhưng mà, đương cái thân ảnh kia dần dần ở ngọn đèn chiếu ánh hạ hiển hiện ra sau, Kim Taeyeon ánh mắt của kim lòng không dặng chậm rãi tròn to, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi mở, cả người tựa hồ, dần dần ngây dại.

Tiffany thấy Kim Taeyeon biểu tình sững sốt một chút, nhìn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua, trát liễu trát mắt to.

Không sai a, nhân không sai a, Taeyeon làm sao vậy?

Rốt cục, người kia hoàn toàn đi vào sân rộng, trên quảng trường rực rỡ hoa mỹ ngọn đèn chiếu chiếu vào gò má của hán thượng, chiếu ra một cái tuấn lãng trắc nhan, cùng với, khoe miệng hán mang theo mềm nhẹ mỉm cười.

Nhìn đứng ở bản thân cách đó không xa cái góc kia nha đầu chính ngờ ngạc nhìn bản thân, tựa hồ đã kinh ngạc đến ngây người hình dạng, khoe miệng của hán không khỏi càng phát ra giọng lên, dùng một loại ánh mắt ôn nhu lẳng lẳng nhìn chăm chú vào cái kia đứng ngẩn ngơ thân ảnh kiều tiêu.

"O, OPPO? ..."

Nghe bên tai truyền tới thanh rất nhỏ đến như là nỉ non kêu to, Han Woo trong mắt ôn nhu càng thêm nồng nặc, chẳng quá ngay hán phải mở miệng nói là lúc, ánh mắt của hán tựa hồ quét cái gì, vùng xung quanh lông mày thoáng cái nhíu lại, ba bước tịnh làm hai bước, trực tiếp hướng đạo thân ảnh kiều tiêu kia đi đến.

"OPPO..."

Kim Taeyeon vẫn còn có chút ngờ ngạc nhìn, nhìn Han Woo hơi khẽ cau mày hướng nàng đi tới, sau đó vô ý thức nháy mắt một cái, trên mặt có ta không biết làm sao biểu tình, tình tình đầu óc tựa hồ tạm thời không hiểu nổi Han Woo muốn làm gì.

Han Woo đi thẳng tới Kim Taeyeon trước mặt, nhìn nàng mặc trên người món đồ đơn bạc áo gió liếc mắt, trong con ngươi phút chốc hiện lên một tia đau lòng thần tình, đón hán liền cúi đầu từ trong tay mình vẫn dẫn theo trong túi xuất ra món đồ màu tím áo lông, trực tiếp khoác ở Kim Taeyeon trên người.

"OPPA..."

Kim Taeyeon nhìn Han Woo động tác, còn có hấn lấy ra nửa món đồ áo lông, hơi sùng sờ, có chút ngây ngô mộng đầu óc nhất thời tỉnh táo lại, nháy mắt một cái, nhìn một chút khoác lên trên người mình áo lông, trong mắt trong nháy mắt hiện lên một đạo sâu đậm tình cảm ấm áp, bên mép lộ ra một cái nhàn nhạt mỉm cười, đôi mắt tinh chỗ sáng nhìn Han Woo, môi đỏ mộng khẽ mở, vừa nỉ non vậy kêu Han Woo nhất cú.

Thế nhưng Han Woo nhưng không để ý đến Kim Taeyeon, hấn không nói tiếng nào đón làm động tác của mình, bà Kim Taeyeon tay của một con chỉ nâng lên, nhét vào áo lông trong, bắt quả hấn lực đạo nhưng thật ra tương đương mềm nhẹ, giống như là tự cấp một cái tinh xảo búp bê mặc quần áo như nhau, nhãn thần lạnh lùng đồng thời, vừa tựa hồ mang theo một loại quan tâm ấm áp.

Kim Taeyeon nhìn Han Woo trên mặt có ta lạnh như băng biểu tình không khỏi vừa ngăn người, trề môi một cái, vừa khép lại, ánh mắt có chút khản trương nhìn Han Woo, trên mặt vừa mang cho giờ không biết làm sao biểu tình, hiển nhiên bất biết mình cái này OPPA rốt cuộc làm sao vậy.

"Xôn xao —— "

Rốt cục, Han Woo cuối cùng là bà áo lông hảo hảo đeo vào Kim Taeyeon trên người, đón hấn cúi đầu nhắm ngay khóa kéo đầu, tay trực tiếp nhắc tới, bà khóa kéo tính tạo nên, sau đó hấn càng làm áo lông mũ kéo lại đến, chăm chú đội lên Kim Taeyeon trên đầu.

Kim Taeyeon được Han Woo cái này liên tiếp động tác khiến cho đầu óc lại có giờ tỉnh tỉnh, nháy mắt một cái, ngẩng đầu có điểm ngờ ngác nhìn Han Woo.

"Nhớ kỹ, OPPA không ở bên người người, cũng phải chiều cô kỹ lưỡng bản thân."

Xử lý xong tất cả sau, Han Woo vươn cong đến có chút đỏ lên hai tay của nhẹ nhàng cầm lấy Kim Taeyeon vai, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hơi hơi cúi đầu, về mặt thành thật đối với nàng nhẹ giọng nói một câu.

Sau đó, Han Woo thẳng người lên, nhìn thoáng qua hoàn toàn đã biến thành một con mập mập tiểu chim cánh cụt vậy Kim Taeyeon, môi nhất mẩn, vừa lãnh trứ mặt của cuối cùng là tuyệt tan, nhìn Kim Taeyeon, trên mặt kim lòng khôngặng lộ ra một cái ôn nhu mỉm cười.

Kim Taeyeon vì hơi ngược đầu, ánh mắt có chút ngờ ngác nhìn Han Woo, trong tai, tựa hồ còn đang vang trở lại hấn câu kia đông cứng giữa vừa tựa hồ ẩn sâu ôn nhu ngôn ngữ...

"Cái kia... Là ai a?"

Lúc này, trong sân mấy cái khác nhân cuối cùng là chú ý tới Han Woo cái này người đàn ông xa lạ đến, Kwon Yuri có chút kinh ngạc chỉ chỉ hỏi hấn.

"Ta thế nào... Đại... Đại phát..."

Kim Hyoyeon đồng dạng dừng nghi ngờ biểu tình nhìn đứng ở xa xa cái kia khán không rõ ràng lắm khuôn mặt nam nhân, còn có hấn đứng trước mặt Kim Taeyeon, trong miệng mạn bất kinh tâm đáp trả Kwon Yuri vấn đề, chẳng quá, ở một giây kế tiếp, nàng thì vô pháp nói tiếp, hai mắt dần dần tròn to, tát vào mồm hơi hơi mở, trong miệng như là nỉ non như nhau vô ý thức nhẹ giọng nói một câu.

Không chỉ là nàng, ngay cả ở bên người nàng Kwon Yuri, đứng ở cách đó không xa Choi Soo Young và Sunny, tất cả đều, đại gia tất cả đều về mặt ngây ngốc nhìn cái hướng kia.

Ở cái hướng kia thượng, lúc này, chính có một mập mập nhưng thân ảnh kiều tiểu ôm chặt lấy một cái thân ảnh cao lớn...

"OPPA, cảm tạ..."

Han Woo ngăn người, ngay sau đó, trên mặt kim lòng khôngặng lộ ra một cái càng thêm ôn nhu mỉm cười, nhẹ nhàng nâng khởi tay đồng dạng ôm lấy đạo này mập mập nhưng thân ảnh kiều tiểu, trong miệng nhẹ khẽ lên tiếng.

"Ừ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Ta yêu người yêu người nào giống ta

"Thật là phi thường cảm tạ, OPPA, oa ~ không hồ là ta nhiều năm như vậy bạn thân, cảm ơn người."

Han Woo nhìn một chút một bên ra vẻ rất dũng cảm dựa vào cánh tay của mình, một bên âm thầm đối với mình nháy mắt làm xin nhờ biểu tình Kim Taeyeon, lại nhìn một chút đứng ở hai người mình cách đó không xa vài tên lớn lên đều tương đương xinh đẹp nữ sinh, thâm thúy trong con người không khỏi lóe lên một tia nụ cười thần nhiên.

Kỳ thực mới vừa mới nhìn đến Kim Taeyeon và Han Woo ôm cũng không có nhiều người, ngoại trừ này vốn là quan tâm bên này nhân ở ngoài, cũng chỉ có một ít phụ cận các nhân viên làm việc mà thôi. Taeyeon nha đầu kia vừa ôm cái động tác là nàng ở đầu óc tình tình dưới tình huống kim lòng không dặng làm được, chẳng quá cũng may chính cô ta rất nhanh thì phục hồi tình thần lại, thừa dịp không có nhiều người hơn quan tâm đến bên này, vội vã và Han Woo thoát ly, sau đó giả vờ về mặt trấn định địa cả tiếng nói lẫn nói.

Điều này làm cho Han Woo có chút kinh ngạc Kim Taeyeon tốc độ phản ứng hơn, ngược lại có giờ cảm thấy buồn cười. Đương nhiên, buồn cười về buồn cười, Han Woo đương nhiên vẫn là phải phối hợp muội muội mình. Ở khỏe miệng vì không thể xét địa kiểu kiểu sau, Han Woo trên mặt biểu tình lập tức thay thành một cái ôn hòa nhưng cũng không phải là thân cận như vậy biểu tình, dùng một loại sáo hơi mang theo giờ trêu ghẹo giọng của nói rằng: "A, bạn thân a, giữa chúng ta còn dùng nói cảm ơn sao?"

Kim Taeyeon nhìn OPPA cuối cùng là phối hợp lại, ở trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đón nàng đối với Han Woo lộ ra một cái xán lạn giữa mang theo giờ mừng rỡ nghịch ngợm đáng tươi cười, xoay người đối với Choi Soo Young đám người giới thiệu một chút: "Đại gia, vị này chính là Han Woo OPPA, ta một vị rất thân gần OPPA, cũng là của ta bạn thân."

"OPPA? Thế nhưng, chúng ta thế nào. . ."

Kwon Yuri nghe được Kim Taeyeon lời của, còn hoàn sót lại một chút khiếp sợ trên mặt nhất thời lộ ra kinh ngạc và nghi ngờ biểu tình, chẳng quá, của nàng lời còn chưa nói hết đã bị đứng ở bên cạnh nàng Choi Soo Young đám người cắt đứt.

"A ~ thì ra là thế a."

"Han Woo OPPA? Oa ~OPPA người lớn lên thật là đẹp trai a."

"Chính là a, nha, Taeyeon, người thế nào không cùng chúng ta sớm một chút giới thiệu vị này OPPA?"

Choi Soo Young đám người thất chủ bất thiết nói, ra vẻ đều là một bộ bùng tình đại ngộ biểu tình, hoàn toàn không để cho Kwon Yuri chen vào miệng dư địa.

"Nha, các người. . ."

Kwon Yuri thấy hướng ngược nghi ngờ hơn, có chút tức giận địa vừa muốn mở miệng, kết quả là cảm giác thất lưng hình như bị người đâm trặc, không khỏi ngăn người, đón liền thấy kỷ song xinh đẹp mắt đang đối với mình âm thầm nháy mắt, Kwon Yuri bản thân nháy mắt một cái, sau đó bùng tình đại ngộ dường như hơi hơi mờ to hai mắt.

"Không phải, cái kia. . . Han Woo OPPA hử, chỉ mấy năm trước một mực nước ngoài, cho nên nói, ta mới vẫn không có cơ hội để cho các người quen nhau hử."

Bản thân bọn tỷ muội mờ ám Kim Taeyeon không có chú ý tới,

Nàng chính ở trong lòng tiểu tâm dục dục châm chọc mình dùng từ, miễn cho xuất hiện lần trước lại bị sủa T đùa giỡn đích tình huống.

"A ~ là như thế này a? Như vậy, Han Woo OPPA người hôm nay là tới tham gia chúng ta tiệc tối sao?"

Choi Soo Young trát liễu trát mắt to, ra vẻ về mặt tò mò hỏi Han Woo.

"Là, Taeyeon mời ta đến đùa."

Còn hơn Kim Taeyeon cần cần dục dục, Han Woo thì thông dong rất nhiều, hử vì mỉm cười nhìn Girls Generation các thành viên, biểu tình thập phần bình tĩnh. Hiện tại loại trình độ này biểu diễn với hử mà nói, đã ngay cả chuẩn bị đều không cần.

"Như vậy, OPPA người phải chơi được hài lòng a." Ở một bên Sunny lập tức nị trừ thanh âm cười hì hì nói với Han Woo.

"Không sai, không sai."

"Không sai, nhất định phải chơi được hài lòng."

Kim Hyoyeon đám người cũng vội vàng hướng Han Woo mặt tươi cười địa nói rằng.

"Ừ, ta sẽ."

Nhìn chúng nữ trên mặt nụ cười sáng lạn, Han Woo con người vô ý thức híp một tý, đón cười nhặt hồi đáp.

Không biết vì sao, Han Woo luôn cảm thấy những thứ này xinh đẹp nha đầu, ừ, tựa hồ. . . Không có hảo ý.

"Như vậy, tự giới thiệu mình một chút, OPPA nhĩ hảo, ta là Taeyeon hảo bằng hữu, Sunny, ánh mặt trời ảm áp ý tứ nga."

Vừa Sunny dẫn đầu nhảy ra ngoài, đối với Han Woo ngọt ngào cười, đưa ra một con tay nhỏ bé trắng nõn.

Han Woo thoáng nhìn thoáng qua tiến đến trước người mình con kia chẳng phải tình tế nhưng tương đương tay nhỏ bé trắng nõn, cũng là mỉm cười, vươn tay hư cầm một tý, "Nhĩ hảo."

Han Woo nhẹ nhàng nắm chặt Sunny đương nhiên cảm nhận được, nằng đầu tiên là hơi sừng sờ, ngay sau đó ý vị thâm trường nhìn Han Woo liếc mắt, nụ cười trên mặt càng đậm.

"OPPA nhĩ hảo, ta là Soo Young. . ."

"OPPA nhĩ hảo, ta là Kwon Yuri. . ."

"OPPA nhĩ hảo, ta là Hyoyeon. . ."

Kế tiếp, Girls Generation ba gã thành viên đều đứng ra đối với Han Woo tự giới thiệu mình một tý, Han Woo đều nhất nhất mỉm cười cùng các nàng nắm tay, cùng Sunny như nhau, các nàng ba cũng cảm nhận được Han Woo nắm tay phương thức, không hẹn mà cùng, ba người nhìn Han Woo trong ánh mắt đều mang cho giờ thiện ý. Chẳng quá bất đồng là, Choi Soo Young và kim Hyoyeon nhìn về phía Han Woo trong ánh mắt ngoại trừ thiện ý ở ngoài, càng nhiều hơn chính là nghi ngại, mà Kwon Yuri còn lại là tương đương thần sắc tò mò.

Bốn người Taeyeon tổ hợp dặm thành viên đều biết xong, đón Han Woo thì vừa nhìn lướt qua bốn phía, muốn nhìn một chút có thể hay không từ đâu vừa nở ra nhất cô gái, mà cái này vừa nhìn, hần không khỏi ngăn người, đường nhìn dừng ở lý mấy người bọn hần cũng không xa cây thông Nô-en bên, nơi nào, đang đứng hai người, một nam một nữ.

Lần trước cũng không có nhìn kỹ một chút, mà lần này, Han Woo tương đương nghiêm túc nhìn một chút cái này gọi Im Yoona nữ sinh khuôn mặt.

Ừ, rất đẹp, thế nhưng, Han Woo ngực nhưng không có cảm giác nào.

Han Woo vùng xung quanh lông mày vô ý thức nhíu lại, suy nghĩ một chút, cất bước hướng Lee Seunggi và Im Yoona đi đến. Kim Taeyeon nhìn thấy Han Woo động tác hơi chút sừng sột một chút, đón theo hần đi đến phương hướng nhìn lại, phát hiện hần tựa hồ là muốn đi tìm Yoona và Lee Seunggi, vừa hơi sừng sờ, chẳng quá nằng không kịp suy nghĩ nhiều như vậy, vội vã thì đi theo, đi theo Han Woo bên người.

OPPA đối với nơi này chưa quen thuộc, Kim Taeyeon cảm giác mình còn là vẫn đi theo bên cạnh hần tương đối khá.

Chẳng quá Kim Taeyeon không biết là, khi thấy nằng nhắm mắt theo đuôi địa chủ nhiều đuổi kịp Han Woo sau, Choi Soo Young đám người ăn ý nhìn nhau một tý, sau đó trên mặt không hẹn mà cùng lộ ra một cái khăng định biểu tình, lẫn nhau gật đầu.

Ừ, tuyệt đối có chuyện!

"Fany a, tới đây một chút."

Choi Soo Young nháy mắt một cái, nhớ lại nhóm người mình kỳ thực có một ra về biết rất nhiều chuyện "Tiểu chứng nhân" không có hỏi thăm qua, vội vã và kim Hyoyeon mấy người về mặt thần bí bà Tiffany kéo sang một bên.

"Làm sao vậy?"

Tiffany có chút nghi ngờ nháy mắt một cái, nhìn mình bên người cái này bốn người biểu tình rất kỳ quái tỷ muội.

"Fany a, thành thật khai báo, người biết cái này Han Woo OPPA nhiều ít sự tình?" Sunny vẻ mặt nghiêm túc hướng Fany hỏi.

"Han Woo OPPA? Người khác tốt a." Tiffany hốt lóe lên một cái mắt to, tựa hồ có chút bất minh cho nên hỏi đáp.

Nhìn sủa T rõ ràng không có hiểu rõ tình huống biểu tình, Choi Soo Young mấy người đều là lời đảo cặp mắt trắng dã, cái này manh cô nàng, thật không biết nói nằng cái gì tốt.

"Nha, chúng ta biết người khác cũng không sai. Chúng ta hỏi là, người có biết hay không, hần. . . Và Taeyeon quan hệ thế nào?"

Kim Hyoyeon đầu tiên là rất lời đối với Tiffany nói rằng, đón nói đến phần sau, trên mặt kim lòng không đặt thì lộ ra một điểm bất quái biểu tình.

Không chỉ có là kim Hyoyeon, liên đới Choi Soo Young, Sunny, thậm chí Kwon Yuri trên mặt đều lộ ra tương đối hiếu kỳ biểu tình, tất cả mọi người rất mong đợi nhìn Tiffany, mong muốn cái này ngày ngộ manh nha đầu sẽ biết chân tướng của chuyện.

"Quan hệ? Taeyeon nói Han Woo OPPA cùng nằng là bạn tốt a."

Nhưng mà, để cho Choi Soo Young mấy người nghĩ Fany nha đầu kia thực sự không có cứu là, Tiffany đang nghe các nàng câu hỏi sau, vẫn như cũ

hoàn là một bộ không hiểu biểu tình, ngây ngốc hỏi đáp.

"Hào bằng hữu? Nha, chúng ta cùng một chỗ nhiều năm như vậy, người chừng nào thì thấy Taeyeon tượng vừa như vậy ôm qua một người nam nhân? Ngay cả Heechul OPPA, nàng cũng tối đa chính là nhẹ nhàng ôm một tý, thế nhưng vừa, ai nhất cổ, hoàn toàn chính là. . . Hoàn toàn chính là nữ bằng hữu nhìn thấy bạn trai phản ứng đi!"

Sunny phù ngách về mặt bất đắc dĩ đối với Tiffany nói, chẳng quá, nói nói đến phần sau, nha đầu kia nói xong một đôi mắt to đều tốt tượng chiếu lấp lánh.

"Chính là a."

Ở một bên Choi Soo Young tiếp lời nói: "Còn có cái kia Han Woo OPPA, trước hán khán Taeyeon ánh mắt của các người nhìn thấy không? Ai ~ quả thực theo ta gia Kyung Ho bình thường khán ánh mắt của ta giống nhau như đúc."

"Ai tây ~ "

Sunny hoàn hảo, Choi Soo Young lần này nói đến phần sau rõ ràng bắt đầu đánh cừu hận lời của tương đương nhất trí địa bị bọn tỷ muội chẳng đáng.

"Xin nhờ, xin nhờ, nhờ người coi như hết."

Sunny rất lời khoát tay áo, một tay chỉ hướng bên kia Han Woo, "Vừa đứng xa như vậy người có thể thấy cái gì? Còn có, thì là người thực sự thấy được, người cũng không nhìn một chút, Han Woo OPPA rõ ràng so với Jung Kyung Ho tên kia đẹp trai hơn khí rất nhiều có được hay không?"

"Cái gì? !"

Choi Soo Young thiếu chút nữa nhảy dựng lên, vừa nghe đến Sunny dĩ nhiên nói mình bạn trai nhất thời liền không nhận được, "Nha! Lee Sun Kyu! Người muốn đánh cái sao? ! Cái gì gọi là Han Woo OPPA so với ta gia Kyung Ho đẹp trai, hoàn rất nhiều? Nha, chính người nhìn. . ."

Choi Soo Young đầu tiên là hung hăng trừng Sunny liếc mắt, đón vừa nói, một bên quay đầu nhìn về phía đứng ở đằng xa Han Woo, ? ? Ánh mắt lom lom nhìn địa nhìn hán, tựa hồ sẽ vạch Han Woo tướng mạo khuyết điểm, thế nhưng, nói được một nửa thời gian, Choi Soo Young thanh âm của đột nhiên không có.

"Cái gì a, làm sao vậy?"

Đang âm thầm cười trộm chuẩn bị xem náo nhiệt Sunny nhìn thấy Choi Soo Young hình như thoáng cái có điểm ngây người biểu tình, không khỏi ngăn người.

"Có thể, các người có hay không nghĩ. . ."

Choi Soo Young có chút ngây người địa nháy mắt một cái, đưa ngón tay ra ngón tay Han Woo, "Cái này Han Woo OPPA lớn lên có điểm tượng Kang Dong Won tiền bối? Cái kia thật cao tể tể mũi, còn có mặt mũi hình?"

"Nga? Thực sự. . ."

Nghe được Choi Soo Young lời của, kim Hyoyeon mấy người cũng không nhận được nhìn về phía trước khán, đái nhìn kỹ vài lần sau, đều có chút kinh ngạc gật đầu, đón kim Hyoyeon còn giống như phát hiện cái gì, có chút kinh ngạc chỉ chỉ Han Woo, "Hơn nữa, Han Woo OPPA hông của hình như cũng rất nhỏ."

"Cho nên nói, loại tình huống này không phải là. . ."

Choi Soo Young và kim Hyoyeon ăn ý nhìn nhau liếc mắt, sau đó trầm miệng một lời địa nói rằng: "Taeyeon hoàn toàn lý tưởng hình!"

"Phải?"

Chẳng quá lúc này, ở một bên Kwon Yuri cũng biểu tình có chút nghi ngờ giờ nhắc tay nói rằng: "Thế nhưng, ta nhưng thật ra nghĩ Han Woo OPPA thật giống duyên Kyung Hoon tiền bối, các người khán, Han Woo OPPA môi, thật mỏng, cùng duyên Kyung Hoon tiền bối giống nhau như đúc."

"Sai lap, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) lớn lên giống Kang Dong Won tiền bối lap."

Kim Hyoyeon và Choi Soo Young đều khoát tay áo nói rằng.

"Thế nhưng, ta chính là nghĩ tượng duyên Kyung Hoon tiền bối." Kwon Yuri kiên trì ý kiến của mình nói rằng.

"Rõ ràng là tượng Kang Dong Won tiền bối!"

"Điều không phải, là duyên Kyung Hoon tiền bối!"

. . .

Tiffany và Sunny có chút ngại ngùng địa nhìn ba hình như bởi vì rất kỳ quái nguyên nhân cái và nha đầu, nhìn nhau liếc mắt, đều buồn cười địa cười cười.

Đón, Tiffany cũng không cảm đưa ánh mắt bỏ vào đứng ở đằng xa đạo kia cao ngất thân ảnh cao lớn thượng, lóe sáng trong đôi mắt to lóe ra tựa hồ là hiếu kỳ nhưng lại còn giống như có điểm cái gì khác thần tình.

Tiffany cũng không phải thực sự sỏa, đương nhiên biết Soo Young đám người vừa rồi cuộc muốn hỏi nàng cái gì, nhưng vấn đề là, nàng cũng không biết. Phải biết rằng, vừa coi như là nàng, cũng bị Kim Taeyeon cử động lại càng hoảng sợ.

Tiffany đã sớm biết cái này thần bí Han Woo OPPA và Taeyeon quan hệ nhất định rất không bình thường, thế nhưng không nghĩ tới Taeyeon nhìn thấy hấn cư nhiên sẽ có phản ứng lớn như vậy. Taeyeon ở trước đó không có nhìn thấy mẫu thân khi trong mắt thất lạc nàng còn nhớ rõ thanh thanh sở sở, nhưng nàng thế nào cũng không nghĩ ra, cái này Han Woo OPPA cư nhiên lợi hại như vậy, vừa xuất hiện để Taeyeon thoáng cái vứt bỏ trước không tốt tâm tình, Taeyeon nhìn Han Woo khi trong mắt vui sướng, Tiffany tin tưởng mình tuyệt đối không có nhìn lầm.

OPPA, người tốt cuộc là ai a?

Tiffany có chút xuất thần địa nhìn phía xa, đen nhánh trong đôi mắt của, tựa hồ ảnh ngược ra một cái không rõ nhưng thấy được thân ảnh của. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Im Yoona. . . Tiểu thư!

Nói quay về Han Woo bên này.

Khi thấy Han Woo đi tới khi, Lee Seunggi và Im Yoona trên mặt biểu tình đều có bất đồng biến hóa.

Im Yoona là kinh ngạc nhìn Han Woo đi tới, ánh mắt xuất thần, hai bên trái phải cây thông Nô-en màu quang chiếu vào trên mặt của nàng, tựa hồ sán ra một loại không rõ ràng tái nhợt.

Mà Lee Seunggi còn lại là dùng một loại hiếu kỳ giữa mang theo một chút ánh mắt khiếp sợ nhìn đâm đầu đi tới Han Woo.

Vừa hấn không có chú ý tới Im Yoona sớm nhìn về phía Han Woo ánh mắt, bất quá hấn cũng nhìn thấy Kim Taeyeon ôm Han Woo một màn kia, ngực đương nhiên cũng là được chấn kinh ngạc một chút.

Han Woo và Kim Taeyeon là quan hệ như thế nào, Lee Seunggi đương nhiên không rõ ràng lắm, nhưng hấn đối với cái này hình như đột nhiên nhô ra, ra vẻ bất đơn giản như vậy nam nhân tương đối hiếu kỳ.

Lee Seunggi và cái khác Girls Generation các thành viên tịnh không có gì quá nhiều tiếp xúc, chẳng quá Kim Taeyeon cô nữ sinh này hấn đã có chú ý tới. Đó là một cái ý chí kiên định nữ hài, đây là Lee Seunggi đối với Kim Taeyeon ấn tượng. 08 năm thời gian, hầu như chính là cái này thoát nhìn rất kiểu tiểu nữ hài một mình chống lên tính đội ngũ, sở dĩ Lee Seunggi từ trước đến nay cho rằng Kim Taeyeon là Girls Generation giữa thành thực chừng chặc nhất cái kia, thế nhưng, ngay vừa, như vậy một cái ôn trọng nữ hài nhưng tương đương không lý trí địa ở nhiều người như vậy dưới tình huống ôm một người nam nhân, cái này tự nhiên sẽ để cho Lee Seunggi không khỏi đối với cái này gọi Han Woo nam nhân cảm thấy tò mò.

Lớn lên thật đẹp mắt, lẽ nào. . . Cũng là Idol?

Lee Seunggi lược lược quan sát một chút đang đến gần Han Woo, sau đó trên mặt lộ ra suy tư biểu tình, dưới ánh mắt ý thức quét một tý đứng ở bên cạnh mình Im Yoona. Yoona thế nào có điểm an tĩnh? Bình thường nếu như thấy loại này "Kính bạo" tràng diện, sợ rằng nàng đã sớm kêu lên.

Nhưng mà cái này vừa nhìn, Lee Seunggi ánh mắt nhất thời dừng lại, trên mặt suy tư biểu tình diệt hết, đem sở hữu lực chú ý đều bỏ vào đứng ở bên cạnh hấn Im Yoona trên người.

Im Yoona lúc này trên mặt biểu tình tương đối yên tĩnh, bình tĩnh đến thậm chí có thể nói là hờ hững, mà chính là loại an tĩnh này để cho Lee Seunggi cảm thấy rất không bình thường, hấn chưa từng thấy qua Yoona trên mặt xuất hiện loại vẻ mặt này, còn có, nàng nhìn cái kia gọi Han Woo nam nhân nhãn thần, tựa hồ, cũng không thái bình thường.

Bản năng cảm giác được sai, Lee Seunggi hơi hơi nhíu mày, nhìn thoáng qua đã không sai biệt lắm phải đứng ở trước mặt bọn họ Han Woo, vừa liếc nhìn ánh mắt xuất thần Im Yoona, nhin không được thấp giọng ở Im Yoona bên tai hỏi: "Có thể, Yoona người, nhận thức hấn sao?"

Im Yoona có vừa nghe đến bên tai truyền tới thanh âm hoàn bất vì sở động, nhưng khi nàng nghe rõ Lee Seunggi hỏi nội dung khi, màu quang nhất thời vì không thể xét địa run lên, giấu ở váy nếp uốn trong hai tay của cầm thật chặt.

"Ta cũng muốn vấn, Im Yoona tiểu thư người. . . Nhận thức ta sao?"

Nhưng mà, ngay Im Yoona đầu óc còn có chút chỗ trống, không biết rốt cuộc muốn không nên trả lời Lee Seunggi thời gian,

Hai người trước người của liền truyền đến một đạo hơi từ tính thanh âm.

Không biết có phải hay không là bởi vì tâm tình sung sướng nguyên nhân, Han Woo đêm nay thính lực tương đối tốt, hẳn ở tam tứ bộ ngoại thì nghe được Lee Seunggi thấp giọng hỏi Im Yoona lời của, sau đó chính hắn cũng không nhận được hỏi một câu.

Han Woo vẫn vô pháp xác định bản thân trước đây có biết hay không cái này gọi Im Yoona nữ hài, chỉ dựa vào đoán nói, Han Woo cũng bất cảm giác mình suy đoán có thể có đều khá phổ, cho nên khi hắn nghe được Lee Seunggi vấn Im Yoona lời của khi, cũng không khỏi địa tiện thể trừ hỏi một câu, nói cho cùng, hắn hiện tại cũng hiểu được trực tiếp hỏi tương đối thẳng tiếp điểm, đỡ phải bản thân quá nhiều ngờ vực vô căn cứ.

Im Yoona. . . Tiểu thư, người. . . Người nhận thức ta sao?

Im Yoona tựa hồ thoáng cái cả người đều ngốc trệ, cứ như vậy lẳng lẳng nhìn đứng ở trước mặt nàng lạnh nhạt nhìn mình, trong ánh mắt hình như thực sự mang theo giờ hỏi người đàn ông này, ngay cả từ mới vừa bắt đầu vẫn chặt siết chặt tay của chương đều vô ý thức buông lỏng ra, trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn ở nhàn nhạt màu quang chiếu rọi xuống, ở trong nháy mắt đó, tựa hồ, hoàn toàn mất đi huyết sắc. . .

Lee Seunggi thấy Im Yoona biểu tình biến hóa vừa sững sốt, không khỏi mạnh nhìn về phía Han Woo, đôi vô ý thức híp lại thật sâu nhìn Han Woo liếc mắt, đón thì dự định mở miệng nói, chẳng quá, ngay hắn mới vừa chuẩn bị lúc nói chuyện, đột nhiên được hai bên trái phải truyền tới một tiếng tương đương rộng rãi thanh âm của cắt đứt.

"Nga? Yoona người bà bạn trai mang vào?"

Nghe được cái thanh âm này sau, Han Woo và Lee Seunggi đều không khỏi quay đầu nhìn lại, phát hiện lại là EXO và mặt khác một đám nam nhân trẻ tuổi hướng bọn họ đã đi tới.

Đám này nam nhân trẻ tuổi rõ ràng sẽ không có EXO cậu bé môn tuổi còn trẻ, nhưng mỗi người trên người đều mơ hồ mang theo một loại khí chất, cùng đi đến, quang từ khí tràng mà nói, cũng đã đề lại EXO đám này trẻ tuổi cậu bé.

"OPPA, người. . . Nga? OPPO môn tới a."

Mà đúng lúc này, đi theo Han Woo phía sau Kim Taeyeon chạy tới Han Woo bên người, mới vừa muốn hỏi một chút Han Woo lại đây muốn làm gì, kết quả là trước thấy được và EXO cùng nhau đến đây đám này nam nhân trẻ tuổi, có chút kinh ngạc nháy mắt một cái nói rằng.

Đương cái này bọn đàn ông thấy Kim Taeyeon lại đây là lúc, trong đó không ít người đều chăm chú nhìn Kim Taeyeon liếc mắt, xác định nàng tựa hồ không có vấn đề gì hình dạng, lúc này mới từng cái một âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Ngay sau đó, cái này bọn đàn ông giữa có người đi ra, về mặt xán cười đối với Kim Taeyeon vẫy vẫy tay, "Ừ, OPPO môn khổ cực công tác đã trở về, Taeyeon aaa, có cái gì ... không thưởng cho cho OPPO?"

Đây là một cái giữ lại giữa phân cuộn sóng phát nam nhân trẻ tuổi, da mặt trắng nõn, không thể nói rất tuấn tú, nhưng coi như là cá dễ nhìn.

Nghe tới người đàn ông trẻ tuổi này lời của sau đó, Kim Taeyeon khoe miệng kim lòng không dặng đi lên gát gát, sau đó không đợi nàng mở miệng, người đàn ông trẻ tuổi này đồng bạn thì có nhân tức giận nói rằng: "Nha, ca, công tác hình như cũng là chúng ta làm việc với nhau, dựa vào cái gì thì cho một mình người thưởng cho?"

Tên này gọi Heechul nam nhân quay đầu lại nhìn thoáng qua, sau đó đảo cặp mắt trắng dã nói rằng: "Ai ~ nha, Shindong, ta vì sao nghĩ người gần nhất gần nhất một mực phản đối ta, người là của ta Anti sao?"

Vừa nghe đến tên này gọi làm Heechul nam nhân nói như vậy, giữa sân lập tức vang lên vài tiếng vì không thể xét tiếng cười, đón, cùng Heechul cùng đi một đám người giữa có một thoát nhìn mập mập nhưng tướng mạo thật không tệ nam nhân nín khoe miệng tiểu ý hỏi đáp: "Ai nhất cổ, ca, ta làm sao dám phản đối người, thế nhưng, chúng ta cùng Taeyeon quan hệ tốt vừa không chỉ một, tỷ như. . . Người xem, Leeteuk ca giống như Taeyeon quan hệ tốt."

Nói, tên này gọi Shindong nam nhân chỉ chỉ trong đội ngũ một cái tiếm cầm mắt một mí dễ nhìn.

Heechul quay đầu nhìn lại, vừa nhìn thấy tên kia nam nhân, trên mặt nhất thời lộ ra tiết khí biểu tình, nhưng vẫn là tương đối không cam lòng nói rằng: "Thế nhưng, phân minh chính là ta và Taeyeon quan hệ hay nhất a."

"Phải?"

Lúc này, tên kia gọi Leeteuk nam nhân lên tiếng, về mặt của hắn tương đương bình tĩnh, chẳng quá, trong mắt cái loại này hoàn toàn không giấu được tiểu ý rõ ràng đã bán đứng hắn ý đồ chân chính, "Ta bất cảm thấy như vậy a. Không sai đi? Taeyeon aaa."

Nói nói đến phần sau, tên này gọi Leeteuk nam nhân thì nhìn về phía ở bên cạnh nín cười Kim Taeyeon, đối với nàng ám chỉ địa nhảy mắt một cái.

Kim Taeyeon bỏ vào Leeteuk ánh mắt, trên mặt lập tức lộ ra nghiêm trang biểu tình nói với Heechul: "Không sai, OPPA, ta và SJ bên trong mấy cái OPPA quan hệ kỳ thực cũng không tệ."

"Nha, Taeyeon, ai tây, ta thực sự là. . . A, hô —— "

Vừa nhìn thấy thậm chí ngay cả Taeyeon đều "Phản bội" bản thân, tên này gọi Heechul nam người nhất thời vẻ mặt im lặng biểu tình, một tay đỡ cái cổ, nhắm mắt lại ngẩng đầu lên trường học ra một ngụm bạch khí.

"Ha ha ha. . ."

Thấy tên này gọi Heechul nam nhân bộ dáng này, trước vẫn mặt băng bó mọi người cũng không nhìn được đại bật cười.

Nhất là Kim Taeyeon, rõ ràng một bộ tâm tình rất tốt hình dạng, mặt đều cười đến nheo lại, điều này làm cho không ít đang âm thầm quan sát của nàng nhân trong lòng càng buông lỏng.

"Được rồi được rồi, tuyệt rồi, chúng ta ở bên cạnh nơi ấy ngồi xuống rồi hãy nói."

Thấy vui đùa mờ không sai biệt lắm, tên này gọi Leeteuk nam nhân vỗ tay một cái, nói một câu, đón hấn thì quay đầu trước nhìn về phía đứng ở Im YoonA bên người Lee Seunggi, khoe miệng mang theo một điểm trêu chọc mỉm cười, "Ai nhất cô, chúng ta lý diễn viên thật là lá gan rất lớn a, không sợ bị chúng ta xã trưởng thấy sao?"

Lee Seunggi nghe được Leeteuk nói với hấn lời của, trên mặt có ta vẻ mặt cứng ngắc giữa nặn ra giờ đáng tươi cười, đón cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là đối với đám người kia cùng với vẫn đứng ở bên cạnh bọn họ bất dám mở miệng EXO gật đầu nói rằng: "Mọi người khỏe."

"Nga, nhĩ hảo."

Leeteuk nhìn Lee Seunggi tựa hồ có chút kỳ quái biểu tình hơi hơi sừng sốt một chút, bất quá hấn cũng không nhiều nghĩ, đón thì đưa ánh mắt bỏ vào đứng ở Kim Taeyeon bên người Han Woo trên người, trên mặt lộ ra có chút ngạc nhiên biểu tình, "Vị này. . . Là bạn của Taeyeon sao?"

Leeteuk câu hỏi rõ ràng cho thấy nói với Kim Taeyeon, Kim Taeyeon quay đầu nhìn thoáng qua đứng ở bên người nàng đồng dạng có chút tò mò nhìn Leeteuk đám người Han Woo, trên mặt lộ ra một cái nụ cười thật to, quay Leeteuk đám người nặng nề mà gật đầu, "Là, vị này chính là Han Woo OPPA, là ta đặc biệt đặc biệt thân cận một vị bạn thân."

"Các người khỏe."

Thấy Kim Taeyeon đã giới thiệu bản thân, Han Woo cũng mỉm cười, đối với Leeteuk đám người khẽ gật đầu.

"Đặc biệt đặc biệt thân cận?"

Vừa nghe đến Kim Taeyeon lời này, nhìn nhìn lại trên mặt hấn nụ cười sáng lạn, có mặt không ít người cũng không khỏi ngẩn người, ngay sau đó, không đợi những người khác mở miệng, vừa còn đang làm không nói gì trạng Heechul thì tỷ số mở miệng trước.

"Quan hệ đặc biệt thân cận OPPA? Có và ta thân cận như vậy sao?"

Heechul dùng một loại cảm thấy hứng thú giữa mang theo giờ tựa hồ là khó chịu ánh mắt đánh giá Han Woo.

Ừ, hết ý rất tuần tú khí a, cũng là Idol sao? Vì sao ta chưa thấy qua hấn?

Heechul nghĩ như vậy, sau đó dùng một loại ánh mắt hỏi thăm nhìn về phía Kim Taeyeon.

Kim Taeyeon nghe Heechul lời của, nhìn nhìn lại trên mặt hấn biểu tình, chỉ biết cái này OPPA mao bệnh lại tái phát, nhìn không được khoe miệng hướng giờ lên dương, sau đó nhìn một chút đứng ở bên người nàng Han Woo, lại nhìn một chút đứng ở nàng phía trước biểu hiện trên mặt ở hiểu kỳ, khó chịu giữa tựa hồ hoàn mang theo tự tin Heechul, nhảy mắt một cái suy nghĩ một chút, đối với Heechul khẳng định gật đầu, "Đối với, Han Woo OPPA và quan hệ của ta tựa như OPPA và quan hệ của ta thân cận như vậy."

Vừa biểu tình trong hoàn mang theo giờ tự tin Heechul nghe vậy nhất thời sừng sốt, có chút ngậy người địa nhìn ở trước mặt hấn tuy rằng khoe miệng mang theo mỉm cười nhưng biểu tình rõ ràng rất là kiên định Kim Taeyeon. Không chỉ là hấn, ngay cả có mặt không ít người nghe được Kim Taeyeon lời của đều lần thứ hai sừng sốt, nhất là Leeteuk đám người, kim lòng không đành mở to hai mắt, lại thích tốt quan sát một chút đứng ở trước mặt bọn họ, vẻ mặt mang theo giờ lạnh nhạt Han Woo.

Bọn họ vừa bất quá là đang nói đùa mà thôi, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) nói thật đi, đừng nói là Su cperJuni or, coi như là Hàn quốc tính trong vòng giải trí, phỏng chừng cũng không có cái khác nam nghệ sĩ có thể so với Kim Heechul và Kim Taeyeon quan hệ còn muốn thân cận.

Thế nhưng, hiện tại cư nhiên thì đột nhiên như vậy nhô ra một cái, đừng nói là Kim Heechul, ngay cả bọn họ đều cảm giác được có điểm bất khả tư nghị.

"Nga, sai, ta nói sai."

Mà lúc này, Kim Taeyeon bỗng nhiên lại mở miệng nói một câu.

Kim Heechul đám người có chút ngây người địa nháy mắt một cái, đón trên mặt bọn họ nhất thời đều lộ ra nguyên lai biểu tình như vậy.

Nói sai rồi sao? Ta đã nói.

Thế nhưng, không đợi về mặt của bọn họ toàn bộ trầm tĩnh lại, Kim Taeyeon kế tiếp một câu nói vừa để cho bọn họ sững sờ ở sáng khoái tràng.

"Han Woo OPPA và quan hệ của ta, nên so với Heechul OPPA và quan hệ của ta còn muốn thân cận."

"Thái, Taeyeon. . ."

Đang nghe Kim Taeyeon lời của sau, Kim Heechul ở có chút ngây người đồng thời mới vừa phải thật tốt hỏi một chút Kim Taeyeon, chẳng quá, lời của hắn lập tức đã bị phía sau truyền tới một trận tiếng động lớn tiếng huyền não cắt đứt.

"A ~ nhân thật nhiều a, không biết có thể không thể nhìn thấy SJ mấy OPPA~ "

"Nhìn cái gì SJ, bọn họ đều lão liễu, chúng ta đương nhiên muốn xem Girls Generation lên đài."

"Chính là a, SJ đã không được, hiện tại đệ nhất đại thể nam đoàn nhưng là chúng ta EXO."

"A, đại phát, đó là. . . EXO OPPA môn? !"

. . .

Thu hồi nhìn về phía sau lưng ánh mắt, Leeteuk đối với mọi người vỗ tay một cái nói rằng: "Chúng ta đi trước chuyên môn khu nghỉ ngơi đi, những người ái mộ muốn vào tràng."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Ta và nàng, là cái kia!

"OPPA, người và Taeyeon nhận thức mấy năm?"

Ở sân rộng trong góc phòng, được cách ly đi ra ngoài nghệ nhân trong khu mặt, Sunny chính nháy mắt, nị trừ tiếng nói ý đồ dùng mình "Khả ái" từ Han Woo trong miệng bao ra chân tướng.

"Ách, cái kia..."

Chẳng quá, nàng lần này công phu hiển nhiên là đang làm vô dụng công, Han Woo căn bản không có chú ý khán mặt của nàng, mà là có chút thất thần địa nhìn người ái mộ khu bên kia chính thường thường hướng ở đây nhìn qua những người ái mộ, trong lòng có chút lo lắng phương diện này có thể hay không vừa có cái gì ký giả.

Vốn có Han Woo là dự định và những người ái mộ ngồi chung một chỗ, nhưng Kim Taeyeon lo lắng hắn, sợ dĩ yêu cầu hắn và Girls Generation các thành viên ngồi chung một chỗ, điều này làm cho Han Woo ký bất đắc dĩ lại cảm thấy có điểm vô lực phản bác, hơn nữa chủ yếu nhất là, Girls Generation thành viên khác cư nhiên cũng không có bất kỳ ý kiến gì, sợ dĩ Han Woo chỉ có thể có điểm không tình nguyện ngồi ở chỗ này.

"OPPA, không cần lo lắng, công ty thiếu đi ra ngoài người ái mộ trật tự đều là rất tốt, hơn nữa bọn họ vào tràng thời gian điện thoại di động đều nộp lên, sợ dĩ không cần lo lắng hình của mình sẽ bị phóng lên nét."

Han Woo một ít mờ ám Kim Taeyeon thoáng cái liền phát hiện, trực tiếp tiến đến hắn bên tai thấp giọng nói một câu. Chẳng quá Kim Taeyeon mấy tháng này chưa từng thể nào quan tâm tin tức, cho nên hắn cho rằng Han Woo có chút đứng ngồi không yên nguyên nhân chỉ là bởi vì sợ hình của mình được đề lên võng mà thôi.

Han Woo nghe được Kim Taeyeon thanh âm của quay đầu nhìn một chút, biết nàng hắn còn chưa biết mình và Kim Tae Hee chuyện xấu, suy nghĩ một

chút, nghĩ chuyện này cũng không có cô ý nói cho nàng biết cần phải, Vì vậy thì đối với nàng cười cười, cũng không nói gì.

Kim Taeyeon nhìn Han Woo nụ cười trên mặt, cho là mình lời đã giải trừ OPPA ngực lo lắng, đồng dạng đối với Han Woo lộ ra một cái mỉm cười ngọt ngào.

"Đại phát... Các người có cảm giác hay không có loại phản hồng gì đó tàn ra?"

Thấy Han Woo hai người ngắn gọn nhưng hình như đã có thể nhìn ra không ít thứ hồ nghi, Girls Generation thành viên khác môn ở phía sau nhỏ giọng thăm thì trứ.

"Ai nhất cổ, chẳng lẽ... Thật là cái kia?" Sunny nhìn Han Woo và Kim Taeyeon bóng lưng của hai người, tap đi tap đi miệng, trong giọng nói mang theo một điểm khẳng định hướng Kwon Yuri đám người nói.

"Hắn không phải là đi, bằng không thì chúng ta làm sao sẽ không biết? Không sai đi, Fany? Người nghĩ cái này Han Woo OPPA là Taeyeon... Cái kia sao?"

Nghe được Sunny lời của, Choi Soo Young và kim Hyoyeon đều là nhận đồng địa gật đầu, chẳng quá Kwon Yuri nhưng thật ra ý kiến bất đồng, nhẹ nhàng nháy mắt một cái, nhìn thoáng qua Han Woo và Kim Taeyeon, mặc dù tốt tượng thật là có giờ phản hồng, nhưng tổng cảm giác tựa hồ cũng không phải như vậy.

"A? Ta... Ta cũng không biết, ta trước vẫn Taeyeon thời gian, nàng cũng chỉ và ta nói là... Nói là quan hệ rất tốt OPPA.

"

Tiffany vừa tựa hồ là lại đi thần, nghe được Kwon Yuri lời của mới hồi phục tinh thần lại, nhìn hướng mình đầu đến hồi ánh mắt mấy người tỷ muội, không biết vì sao, có chút gấp rút nháy mắt một cái, sau đó có chút lấp bắp hồi đáp.

"Trước? !"

Choi Soo Young nháy mắt một cái, thoáng cái thì chộp được trọng điểm, ngay sau đó nàng tựa hồ là nghĩ tới điều gì, có chút chột trờng Tiffany liếc mắt, phụng phịu sĩ ngón tay ngón tay Tiffany nói rằng: "Người sớm biết rằng Han Woo OPPA không sai đi?"

"Nga ~ không sai, ta nói thế nào người hội mang không nhận ra người nào hết nhân tiến đến đây! Nha, người thế nào không sớm một chút nói cho chúng ta biết? !"

Nghe được Choi Soo Young vừa nói như vậy, Sunny đám người cũng thoáng cái nghĩ tới, Sunny hồ trứ khuôn mặt, hạ giọng đối với Tiffany "Hùng hồ" địa hỏi một câu.

Thấy một đôi trọn to nhìn qua con mắt đẹp, Tiffany vội vã khoát khoát tay nói rằng: "Không có, ta kỳ thực cũng chỉ gặp qua Han Woo OPPA một lần mà thôi, chính là lần trước đi 《Radiostar》 thời gian, Yoona cũng gặp được."

"Yoona? Lại nói tiếp, nàng và Lee Seunggi hai người chạy đi nơi nào?"

Nghe được Tiffany nói đến Im Yoona, kim Hyoyeon tựa hồ mới nhớ tới cái gì, quay đầu nhìn chung quanh, có chút nghi ngờ nói.

"Ai nhất cổ, được rồi được rồi, bọn họ tình lữ chạy đâu đi mắc mớ gì đến chúng ta."

Nghe được kim Hyoyeon câu hỏi, Sunny cũng không ngần đầu lên địa khoát tay áo, ngay sau đó nàng vừa quay đầu nhìn một chút tọa ở phía trước rất an tĩnh Han Woo, thì thăm trong miệng: "Còn là thử nhìn một chút có thể hay không từ trong miệng hắn hỏi lên tương đối khá."

Nghĩ đến đây, Sunny lập tức thì vừa chạy tới Han Woo ngồi xuống bên người, trên mặt cố ý lộ ra một ít bất mãn nói với Han Woo: "OPPA! Ta vừa vấn đề của người người vẫn chưa trả lời đây."

Han Woo quay đầu nhìn thoáng qua tọa ở bên cạnh hắn chính dùng sức hướng hắn nháy mắt bán manh Sunny, trong mắt nhện không được hiện lên mỉm cười.

Đám này nha đầu rốt cuộc muốn làm gì, Han Woo đương nhiên biết rõ, kỳ thực hắn cũng hiểu được nói thẳng ra tình không có gì, chẳng quá Taeyeon nếu quyết định không nói, Han Woo cũng chỉ có thể đối với mấy cái này mới vừa biết thức nhưng tựa hồ tính cách tương đương có ý nữ hài giữ bí mật.

Suy nghĩ một chút, Han Woo liền muốn tùy liền mở miệng có lẽ một tý Sunny, bất quá lần này không đợi hắn mở miệng, ngồi ở hắn bên kia Kim Taeyeon thì tỷ số mở miệng trước giúp hắn trả lời vấn đề này. UU đọc sách (www. uukanshu. c om)

"Biết thời gian sao? Ừ..."

Kim Taeyeon hơi hơi ngo đầu, nháy mắt một cái, tựa hồ rất nghiêm túc địa suy tính, vừa nghĩ hoàn biên ở trong miệng tự lẩm bẩm vậy đáp trả: "Ta cùng OPPA, chắc là từ ta sinh ra bắt đầu thì biết đi. Ừ."

Nói xong, Kim Taeyeon hoàn đối với Sunny khẳng định gật đầu.

"Đại... Đại phát, đó không phải là thanh mai trúc mã sao?!"

Vừa nghe đến Kim Taeyeon những lời này, không chỉ có là một bên Sunny, ngay cả lặng lẽ góp bắt đầu nghe lén Choi Soo Young bọn người không khỏi thoáng cái mở to hai mắt, Choi Soo Young càng vô ý thức sẽ kinh hô lên, cũng may chính cô ta đứng lúc bùm miệng, sau đó có chút khiếp sợ tự lẩm bầm nhất cú.

"Thanh mai trúc mã? Coi là vậy đi."

Nghe được Choi Soo Young tự lẩm bầm, Kim Taeyeon nháy mắt một cái, lại thích tượng rất nghiêm túc địa suy nghĩ một chút, đón quay đầu nhìn Han Woo, hoàn đỉnh khẳng định gật đầu.

Han Woo nhìn nghịch ngợm lặng lẽ đối với mình nhăn mặt Kim Taeyeon, khoe miệng đầu tiên là nhin không được lộ ra ta buồn cười đáng tươi cười, ngay sau đó, nụ cười này chuyển hóa thành nhu hòa mỉm cười, hần giờ tay lên nhẹ nhàng nhu liễu nhu Kim Taeyeon đầu, sau đó mỉm cười quay đầu đối với chúng nữ nói rằng: "Ừ... Không sai, chúng ta là thanh mai trúc mã."

Nếu như huyết thống cũng coi như một loại nhận thức quan hệ ràng buộc lời của.

Han Woo mình ở ngực yên lặng bổ sung nhất cú.

Đại phát...

Nghe được Han Woo lời của, còn có thấy hần động tác kế tiếp, sau đó lại nhìn một chút biểu tình tựa hồ không có thể nào biến hóa Kim Taeyeon, Choi Soo Young đám người nhìn nhau liếc mắt, cùng có thể từ ánh mắt của đối phương trong thấy lau một cái khiếp sợ và nồng nặc hiếu kỳ.

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Taeyeon bạn trai?

Đang chú ý Han Woo hai người, bất cũng chỉ có cách bọn họ gần nhất Girls Generation các thành viên, ngoài ra còn có những người này đang lặng lẽ nhìn chăm chú vào bên kia.

Khi thấy Han Woo sờ sờ Kim Taeyeon đầu, mà Kim Taeyeon dĩ nhiên không có gì bất mãn thời gian, ngồi ở EXO một đám người giữa Byun Baek-hyun dưới bàn tay ý thức mạnh nắm chặt, mắt chăm chú nhìn cái kia gọi là Han Woo nam nhân.

"Ai ~ ca, nếu ta nói, bằng không thì coi như xong đi. Cái kia gọi Han Woo nhân phải là Taeyeon tỷ bạn trai. Vừa ở trên lầu người cũng thấy đấy đi."

Thu hồi đồng dạng có chút ánh mắt khiếp sợ sau, Do Kyung-soo quay đầu nhìn một chút tọa ở bên cạnh hần biểu tình rõ ràng không đúng Byun Baek-hyun, nhin không được thở dài, dùng một loại khuyên giải an ủi giọng của nói rằng.

Trước trên quảng trường một màn bọn họ đương nhiên đều thấy được, khi thấy Kim Taeyeon cư nhiên không để ý chúng mục nhìn trừng cứ như vậy ôm cái kia gọi Han Woo nam nhân, bọn họ đang khiếp sợ hơn cũng không quên quay đầu nhìn Byun Baek-hyun phản ứng, Byun Baek-hyun phản ứng cùng bọn họ dự liệu không sai biệt lắm, trừ khiếp sợ ra, tú trên mặt không có chút huyết sắc nào, một đôi vi ánh mắt tròn tròn, gắt gao nhìn chăm chăm cái kia gọi Han Woo nam nhân, thẳng đến vừa đụng tới SJ các tiền bối, lúc này mới thu liễm, chẳng quá cũng không có thật nhiều ít, hoàn toàn một bộ mặt không thay đổi cứng nhắc đáng dấp.

Nếu nói, cho dù hần môn EXO và Girls Generation các tiền bối điều không phải đặc biệt quen thuộc, nhưng thì dĩ vừa loại tình huống đó nhìn lại, bọn họ cũng trên cơ bản có thể phán đoán cái kia gọi Han Woo nam nhân phải là Taeyeon tiền bối bạn trai, cao lớn đẹp trai, hơn nữa nhìn đứng lên hình như đối với Taeyeon tiền bối cũng rất bộ đáng ôn nhu, đầu gì, chỉ sợ cũng điều không phải vậy bằng hữu, không nghe được vừa Kim Taeyeon nói như thế nào sao? Ngay cả Kim Heechul cùng năng quan hệ cũng không sánh bằng năng và cái kia Han Woo quan hệ. Vốn có bọn họ thì không coi trọng Byun Baek-hyun muốn đuổi theo tìm tiền bối, huống chi nhân gia hiện tại rất khả năng đã có bạn trai, sở dĩ Do Kyung-soo mới có thể nhin không được mở miệng khuyên một tý Byun Baek-hyun.

Chẳng quá, nghe được Do Kyung-soo lời của hậu, Byun Baek-hyun nhưng chỉ là quay đầu nhàn nhạt nhìn hần một cái, đón thì cúi đầu, tựa hồ bắt đầu tự hỏi cái gì, cũng không có mở miệng nói.

Thấy Byun Baek-hyun cái bộ dáng này, Do Kyung-soo vừa nhìn không được khe khẽ thở dài, và một mực quan tâm bên này Kim Joon-myun nhìn nhau liếc mắt, đều là bắt đầu đi lắc đầu.

Byun Baek-hyun cái bộ dáng này bọn họ đương nhiên nhìn ra được, người này là hoàn toàn không có nghe vào.

Nhưng mà, đang Do Kyung-soo hai người còn đang lắc đầu thở dài thời gian, vừa hình như đang suy tư và vân vân Byun Baek-hyun đột nhiên đứng lên, quét mắt liếc mắt bốn phía, sẽ triệu một cái phương hướng đi đến.

"Nga? Baek-hyun, người đi đâu?"

Kim Joon-myun đám người thấy hướng sừng sốt, ngay sau đó hình như nghĩ tới điều gì, mấy người sắc mặt cũng hơi đổi đổi, sau đó Kim Joon-myun nhìn không được hướng Byun Baek-hyun hỏi một câu.

"Nga, không có việc gì, ta đi bài phỏng một tý SJ các tiền bối, vừa lúc gặp mặt ta hình như không quá lễ phép."

Lần này nghe được Kim Joon-myun câu hỏi, Byun Baek-hyun không có lại trầm mặc, mà là dừng bước lại, quay đầu giải thích nhất cú.

Mà khi Kim Joon-myun đám người lại nhìn thấy Byun Baek-hyun trên mặt biểu tình khi, nhìn không được nhất tề sừng sốt.

Bởi vì lúc này Byun Baek-hyun trên mặt của thì đã lộ vẻ cùng thường ngày dương quang mỉm cười, tựa hồ cả người thoáng cái thì khôi phục lại như nhau.

"Nga, nga, tốt. . . Người đi đi."

Ở lảng thần vài giây sau, Kim Joon-myun hơi chút suy nghĩ một chút, liền gật đầu đồng ý.

Byun Baek-hyun lý do rất giữa lúc, hắn cũng hiểu được Byun Baek-hyun cũng sẽ không mượn cái danh này nhiều cái ngọt chạy đến Girls Generation bên kia, sở dĩ đáp ứng.

Xong Kim Joon-myun đồng ý sau, Byun Baek-hyun đối với mình các đồng đội mỉm cười, sau đó thì xoay người triệu SJ bên kia đi đến.

Mong muốn. . . Không có vấn đề gì đi.

Kim Joon-myun hơi khẽ cau mày nhìn Byun Baek-hyun bỏ đi bóng lưng, ngực âm thầm nghĩ như vậy. . .

. . .

"Các tiền bối tốt."

Kim Heechul quay đầu lại nhìn một chút, vùng xung quanh lòng mày nhất thời hơi hơi vừa nhíu, đón cũng không để ý tới, quay đầu lại kể tục dùng một loại tràn đầy ánh mắt tò mò nhìn trên thực tế an vị khi hắn môn sát vách Han Woo.

S. M công ty phân ra tới nghệ nhân khu kỳ thực cũng không lớn, cũng liền đại thể chia làm tam khối, Girls Generation và EXO ở hai bên, SJ ở chính giữa, cự ly cũng liền cách như vậy vài bước lộ, Han Woo ngồi là dựa vào gần SJ bên này, sở dĩ Kim Heechul có khả năng đỉnh tình tường thấy Han Woo hình dạng, nhưng là bất kể hắn thế nào hồi ức, đều cảm giác mình hắn không có ở Taeyeon bên người gặp qua người đàn ông này, cái này Han Woo rốt cuộc từ đâu xuất hiện?

"A, nhĩ hảo."

Thấy Byun Baek-hyun lại đây, SJ các thành viên cũng không có giống như Girls Generation, nhưng cũng không phải nhiệt tình như vậy, nhất là cường nhân đám người, trong đó Jo Kyu Hyun mấy người hoàn cố ý quay đầu nhìn một chút Kim Heechul sắc mặt của.

Thấy SJ các tiền bối đối với mình tựa hồ tình không nhiệt tình hình dạng, Byun Baek-hyun hình như cũng không thêm để ý, từng cái một mỉm cười hỏi hậu đã qua, sau cùng, đi tới Kim Heechul bên người.

"Tiền bối tốt."

Kim Heechul liếc mắt một cái đứng ở hắn hai bên trái phải thái độ đỉnh cung kính Byun Baek-hyun, không mượn không lạt gật đầu, sau đó còn là quay đầu lại, tựa hồ thực sự không muốn nói chuyện với Byun Baek-hyun.

Thấy Kim Heechul cái bộ dáng này, Byun Baek-hyun mỉm cười, tựa hồ sớm đoán được như vậy, sau đó hắn theo Kim Heechul ánh mắt nhìn sang, nhìn về phía cái kia an tĩnh ngồi ở chỗ kia nam nhân còn có tọa ở bên cạnh hắn nữ nhân kia, trong con người đầu tiên là hiện lên một ít không biết tên thần tình, đón, hắn nháy mắt một cái, bỗng nhiên ở Kim Heechul bên người nhỏ giọng hỏi một câu.

"Có thể, tiền bối người biết cái này Han Woo ca là lúc nào và Taeyeon tiền bối biết sao?"

Kim Heechul nghe vậy, quay đầu nhìn một chút Byun Baek-hyun, thấy trên mặt hắn tựa hồ thực sự tràn đầy tò mò biểu tình, Vì vậy thì còn là tức giận trả lời nhất cú: "Ta làm sao biết."

"Tiền bối ngươi cũng không biết sao? Không thể nào."

Byun Baek-hyun hình như nghe được cái gì rất kinh ngạc tin tức như nhau, tựa hồ có chút khó hiểu địa nói với Kim Heechul: "Ta nghe nói cái này Han Woo ca là Taeyeon tiền bối bạn trai a, tiền bối ngươi và Taeyeon tiền bối quan hệ tốt như vậy, bọn ta không có nói cho ngươi biết sao?"

"Bạn trai? !"

Kim Heechul vô ý thức thanh âm âm lượng sẽ nhất cao, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) hoàn hảo chính hắn đứng lúc dừng, sờ đi không có đưa tới những người khác chú mục.

"Là. . . Là, không sai, tiền bối ngươi không biết sao?" Nhìn Kim Heechul mở to hai mắt đỉnh bộ dáng khiếp sợ, Byun Baek-hyun tựa hồ có chút kinh ngạc nói rằng

"Bạn trai?"

Kim Heechul có chút ngây người địa nhảy mắt một cái, đón rất kinh ngạc quay đầu lại nhìn về phía Han Woo.

Hắn là thật không nghĩ tới phương diện này, bởi vì Taeyeon nha đầu kia ít năm như vậy chưa từng có nói qua luyến ái, hơn nữa Kim Heechul biết của nàng kiên trì, sờ đi tạm thời căn bản không có nghĩ đến cái kia phương diện. Chẳng quá, bây giờ nghe Byun Baek-hyun vừa nói như vậy, Kim Heechul lại xem thật kỳ một chút Han Woo, phát hiện, hoàn thật sự có khả năng!

"Tiền bối cũng không biết sao? A. . . Như vậy, coi như ta cái gì chưa từng hỏi qua, ta. . . Hãy đi về trước."

Nói, Byun Baek-hyun tựa hồ sắc mặt có chút lúng túng đối với Kim Heechul làm một cái xin nhờ tay của thế.

"Được rồi được rồi, đi thôi."

Kim Heechul có chút không nhịn được vươn tay bãi liễu bãi, đôi vẫn như cũ chăm chú nhìn Han Woo.

"Là, ta đây hãy đi về trước."

Byun Baek-hyun nhìn thấy Kim Heechul bộ dáng này, trên mặt lộ ra tựa hồ thở phào nhẹ nhõm biểu tình, đón thì cung cung kính kính đối với Kim Heechul vì cung kính một tý, trực tiếp xoay người lại.

"Bạn trai. . . Lớn lên cũng không tệ lắm, thế nhưng, phải khi chúng ta Taeyeon bạn trai, những thứ này còn chưa đủ. . ."

Kim Heechul nhìn cách đó không xa Han Woo trong miệng tự mình lẩm bẩm, đang nói chuyện, hắn tựa hồ là nghĩ tới điều gì, nghiêng đầu nhìn thoáng qua giữa quảng trường, khóe miệng bỗng nhiên lộ ra một cái giao hoạt mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Kim Heechul biến cố

"Nha, tiểu tử, ngươi rốt cuộc đổi lại không đổi?"

"Ai, ca!"

Ở S. M tới gần sân rộng một gian phòng hóa trang trong, một cái tượng mạo không tính là rất tuần tú khí nhưng bộ mặt đường viền góc cạnh phân minh nam nhân trẻ tuổi về mặt bất đắc dĩ nhìn đứng ở trước mặt hắn chính mắt lom lom nhìn hắn Kim Heechul.

"Nha, không phải là thay đổi trình tự sao? Tiểu tử ngươi yêu cầu bộ dáng này sao?" Kim Heechul nhìn người đàn ông trẻ tuổi này trên mặt về mặt bất đắc dĩ, giọng nói có chút bất nhẫn địa nói rằng,

"Thế nhưng, tiết mục đơn thương phân minh chính là ta và Hyoyeon, như vậy đến lúc thay đổi có thể hay không. . ."

Tên này nam nhân trẻ tuổi trên mặt lộ ra có chút bận tâm và nhức đầu biểu tình nói, bất quá hắn còn chưa nói hết đã bị Kim Heechul cắt đứt.

"Nha, Kim Jong Hyun."

Nhìn người này đều đại nhân, hoàn một bộ dong dài hình dạng, Kim Heechul nhìn không được trực tiếp dùng khuỷu tay kẹp lấy đầu của hắn, sau đó đem đầu của hắn và đầu của mình xúm lại, ghé vào lỗ tai hắn rất nhẹ giọng nói rằng: "Tiểu tử người gần nhất là gan thực sự càng lúc càng lớn, ừ? Tiền bối lời của cũng không thính?"

Kim Jong Hyun nghe vậy khóe miệng vì không thể xét địa quất một cái, nghiêng đầu nhìn ra vẻ vẻ mặt bình tĩnh nhìn mình Kim Heechul liếc mắt, ở trong lòng yên lặng suy nghĩ một chút, cuối cùng, hay là đang Kim Heechul không quá rõ ràng ánh mắt mong chờ giữa gật đầu.

"Ok!"

Thấy Kim Jong Hyun cái này quật cường tiểu tử cuối cùng là gật đầu, Kim Heechul trên mặt của lộ ra có chút hưng phấn đáng tươi cười, mắt té nheo lại, trong đó không ngừng lóe ra suy tư quang mang, cũng không biết ngực rốt cuộc đang suy nghĩ gì.

Thấy Kim Heechul cái này phó đáng vẻ cao hứng, Kim Jong Hyun vừa nhìn không được vì không thể xét địa từ trong miệng nhẹ nhàng thán ra một cái khí.

Ngày hôm nay tiệc tối mở màn vốn là hắn đàn trừ đàn dương cầm và kim Hyoyeon cùng nhau hát 《Jingle Bells》. Không nghĩ tới ở nơi này sắp lúc mới bắt đầu, Kim Heechul cái này tiền bối đột nhiên chạy đến phòng hóa trang tới yêu cầu và hắn đổi lại một tỷ trình tự, vốn có Kim Heechul bản thân lên đài có thể phải đợi được bọn họ SHINee biểu diễn hết sau mới đến, nhưng bây giờ nhất đổi lại, trình tự liền có chút rối loạn.

Cũng không biết đến lúc đó có thể hay không ra phiền toái gì. . .

Kim Jong Hyun ở trong lòng có chút khổ não địa nghĩ, sau đó, hắn vô ý thức ngẩng đầu nhìn Kim Heechul liếc mắt, nhưng không khỏi hơi sùng sờ.

"Tiền bối. . . Người không nhìn tới khán nhạc phổ sao?" Kim Jong Hyun có chút ngây người mà hỏi thăm.

"Ai nhất cổ, không cần, bài hát ta còn không biết hát sao?"

Kim Heechul đứng ở một bên di động giá áo trước, biên đảo y phục biên khoát khoát tay không để ý chút nào nói rằng.

"Thế nhưng. . ."

"Ta đã biết, ta đã biết, người đi đi, đi thôi."

Thấy Kim Jong Hyun tiểu tử này tựa hồ lại muốn bắt đầu dài dòng, Kim Heechul vội vã buông y phục trong tay,

Trực tiếp vươn hai tay cầm lấy Kim Jong Hyun hai vai, bả hắn đẩy ra phòng hóa trang.

"Thế nhưng, tiền bối. . ."

Kim Jong Hyun nhìn Kim Heechul cái này phó thực sự không thể nào khóe phổ hình dạng, vẫn là không nhìn được sót ruột địa kêu nhất cú, chẳng quá, lời của hắn trực tiếp được Kim Heechul thân đi ra ngoài một đầu ngón tay cho chặn đi trở về.

"An tĩnh, biết không?"

Kim Heechul vẻ mặt nghiêm túc, vươn một đầu ngón tay dựng thẳng khi hắn và Kim Jong Hyun giữa hai người, tay kia lại bóc lên ngón trỏ và ngón tay cái hư dọc theo môi làm một cái kéo khóa kéo vậy động tác.

Kim Jong Hyun nhìn nhà mình công ty cái này không đáng tin cậy tiền bối, vừa nhìn không được từ xoang mũi trong vì không thể xét địa thờ dài, sau đó rất bất đắc dĩ đối với Kim Heechul vì cung kính một tỷ, "Là, ta đã biết."

"Ừ."

Kim Heechul lúc này mới hài lòng gật đầu, đón xoay người lại phòng hóa trang.

Kim Jong Hyun đứng ở cửa phòng hóa trang miệng ngây ngô đứng một hồi, sau đó bất đắc dĩ gơ tay lên vỗ nhẹ vỗ trán, lắc đầu xoay người ly khai.

Mong muốn, tiền bối chớ ra phiền toái gì đi.

. . .

"Nga? Tại sao là Heechul tên kia? Điều không phải Jong Hyun sao?"

Tiệc tối mở màn, ở ngắn ngủi mở màn từ sau, đi lên nhân lại làm cho không chỉ có là Girls Generation, ngay cả SJ nhân đều rất kinh ngạc.

Ở Girls Generation bên này, Kim Taeyeon đám người có chút ngây người địa nhìn một thân tây trang đen, thân sĩ nắm mặc cả người trắng sắc quần dài

Kim Hyoyeon Kim Heechul, sau đó Choi Soo Young quay đầu nhìn một chút phía sau, ở thoáng tìm tòi một tý sau liền tìm được mục tiêu, có chút kỳ quái về phía hỏi hán: "Chuyện gì xảy ra? Điều không phải người và Hyoyeon cùng nhau sao?"

"Là Heechul tiền bối yêu cầu. . ."

Kim Jong Hyun và SHINee một đám người ngồi ở Girls Generation phía sau, nhìn thấy Choi Soo Young đối với mình đặt câu hỏi, không khỏi có chút bất đắc dĩ đáp.

"Heechul OPPA thì thế nào?"

Choi Soo Young nhìn và kim Hyoyeon cùng nhau đứng ở trong sân Kim Heechul, nháy mắt một cái, có chút nghi ngờ hướng Kim Taeyeon hỏi một câu.

"Không biết, ta cũng không biết."

Kim Taeyeon lắc đầu, trên mặt biểu tình đồng dạng mang theo nghi hoặc.

Ở trong sân, kim Hyoyeon dùng một loại hơi trứ bất đắc dĩ mỉm cười nhìn mình trước mặt vị bình thường thì yêu mến hồ đồ OPPA, thực sự không biết nên hán cái gì tốt.

Nàng là ở 10 phút trước mới bị đột nhiên tiến nhập luyện tập thất Kim Heechul thông tri đến lúc thay đổi người, thật đúng là có điểm trở tay không kịp. Cũng may, trận này tiệc tối vốn là không quá chính thức, hơn nữa cái này thủ từ xưa thánh ca tất cả mọi người rất quen thuộc, sẽ không có vấn đề gì quá lớn. Chính là. . . Kim Hyoyeon thực sự không quá yên tâm Kim Heechul khảy đàn xoay ngang.

Nhìn mình trước mặt trong nụ cười mang theo gờ bất đắc dĩ kim Hyoyeon, Kim Heechul tựa hồ đoán được nàng lúc này nội tâm đang suy nghĩ gì, mỉm cười đối với nàng lạnh lẽ làm một cái "OK" tay của thế.

Kim Hyoyeon thấy cái này Kim Heechul cái tiểu động tác này, nhất thời vừa nhìn không được mỉm cười, thoáng bạch liễu tha nhất nhãn, sau đó đi tới microphone trước bản thân vào chỗ.

Nhận được kim Hyoyeon bạch nhãn, Kim Heechul ngược lại cũng không thể nào lưu ý, đồng dạng mỉm cười ngồi xuống cái đã được dời đến trung gian trước dương cầm, thuận thực mở ra cầm đập, hơi hơi bản thân thử hạ âm.

Nhìn thấy Kim Heechul tựa hồ coi như thuận thực hình dạng, kim Hyoyeon rốt cuộc hơi hơi thờ phào nhẹ nhõm, đón nàng cũng bắt đầu điều chỉnh khỏi trạng thái của mình.

Khoảng chừng mười miểu chuẩn bị sau, mở màn chính thức bắt đầu, toàn trường đều yên tĩnh lại.

Kim Heechul thu liễm lại trên mặt không quá nghiêm túc vui cười, ngược lại lộ ra vẻ mặt nghiêm túc, mắt nhìn nhạc phổ, hai tay không tính là rất thành thạo nhưng coi như lưu sướng địa khảy đàn đứng lên.

Kim Hyoyeon thấy hướng, có chút treo tâm mới toán triệt để để xuống, đón vì hút khẩu khí, để sát vào microphone diễn hát lên.

Thấy chính thức bắt đầu rồi, bên ngoài sân một ít có chút nghi ngờ nhân cũng hơi hơi ngồi ngay ngắn, cẩn thận tỉ mỉ lĩnh nghe, mà Kim Jong Hyun thấy hình như tất cả bình thường hình dạng, cũng là âm thầm thờ phào nhẹ nhõm, thờ phào một cái hậu, đồng dạng cũng là cẩn thận tỉ mỉ lĩnh nghe.

"Dashing_ thr ough_ the_ sn ow, "

"In_ a_ one-h orse_ o cpen_ sleigh, "

"Over_ the_ fields_ we_ g o, "

"Laughing_ all_ the_ way, "

"Bells_ on_ b odtails_ ring, "

"Making_ s pirit_ s_ bright, "

"What_ fun_ it_ is_ t o_ ride_ and_ sing, "

"A_ sleighing_ s ong_ t onight, "

"Oh, Jingle_ bells, jingle_ bells, "

"Jingle_ all_ the_ way, "

"Oh, what_ fun_ it_ is_ t o_ ride."

. . .

Du dương nhẹ nhàng giai điệu dần dần từ giữa quảng trường lan tràn ra, bốn phía hoa mỹ đèn màu, hơn nữa giữa quảng trường hai người cách ăn mặc giống như bích nhân tuần nam mỹ nữ, để cho tất cả mọi người tại chỗ đều kim lòng không đành theo nhẹ nhàng lắc đầu, khoe miệng mang theo mỉm cười nhàn nhạt, nụ cười kia trong tràn đầy một loại không tự chủ vui sướng.

Han Woo hết lần này tới lần khác đầu nhìn mình bên người tựa hồ thực sự rất vui vẻ, nhất đôi mắt đều mỉm cười rất nheo lại Taeyeon, khoe miệng cũng không cảm lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt.

Ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời đêm, Han Woo thuận miệng hắc ra một cái bạch khí, nhìn đêm đen nhánh khoảng không, nháy mắt một cái, khoe miệng đáng tươi cười rõ ràng hơn.

Tuyệt nhưng thật ra ở mở màn trước cũng đã ngừng, nhưng bên ngoài nhiệt độ không khí cũng là tương đương lạnh, chẳng quá, đương cái này thủ từ xưa thánh ca xướng hưởng sau khi thức dậy, rất thần kỳ, cảm giác tựa hồ điều không phải lạnh như vậy, hình như ở tính trên quảng trường, bắt đầu tràn ngập khỏi một loại âm áp, âm áp khí tức.

"Người không thoải mái nói, ta trước hết tổng người trở về đi, không cần thiết nhất định phải lưu lại."

Ly sân rộng cách đó không xa trong một cái góc, Lee Seunggi nhìn thoáng qua sân rộng bên kia tựa hồ tương đương nhiệt liệt bầu không khí, đón có chút bận tâm nhìn đứng ở trước mặt mình, từ mới vừa mới bắt đầu thần tình thì có chút kỳ quái Im Yoona liếc mắt.

"Không cần, ta không phải là cùng người nói không sao chứ? Được rồi, đều mở màn, chúng ta đã qua đi."

Im Yoona khẽ lắc đầu một cái, trên mặt biểu tình tương đương bình thản. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com))

". . ." Lee Seunggi nhìn Im Yoona dáng đáp hơi hơi nhíu mày một cái, đón quay đầu nhìn thoáng qua sân rộng bên kia, từ trong miệng khe khẽ thở dài, thỏa hiệp địa gật đầu, "Được rồi. . . Thế nhưng, nếu như người không thoải mái nữa, phải về nhà nghỉ ngơi."

"Đã biết, đi thôi."

Im Yoona khoe miệng đi lên hơi hơi giờ giờ lên, sau đó thì dẫn đầu đi ở phía trước.

Lee Seunggi nhìn Im Yoona phó thoát nhìn hình như đỉnh bình thường hình dạng, vùng xung quanh lông mày chăm chú nhíu lại, đón, hần lần thứ hai nhìn về phía sân rộng bên kia, chẳng quá, lần này hần điều không phải đại thể địa đảo qua liếc mắt, mà là đưa ánh mắt tập trung vào một chỗ, đưa mắt nhìn vài giây sau, Lee Seunggi trên mặt của hiện lên không biết tên phức tạp thần tình, từ trong miệng hơi hơi hô xả giận, sau đó cùng lên sắp đi xa Im Yoona.

Đối với bài hát này, kim Hyoyeon bọn họ cũng không có cáo hoa dạng gì, chính là nam nữ hợp xướng mà thôi, sở dĩ mấy phút sau mở màn liền kết thúc.

Đương Kim Heechul ngón tay của án hạ người cuối cùng phím đàn sau, chính hần cũng hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, trên mặt lộ ra vui mừng mỉm cười, đứng dậy, đi tới kim Hyoyeon bên người nắm tay nàng, đối với khán giả bái một cái.

"Ba ba ba. . ."

Đối với Kim Heechul và kim Hyoyeon mở màn, vô luận là S. M bản thân nghệ sĩ của công ty môn, còn là này người ái mộ, đều rất cho mặt mũi đưa cho tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

Kim Heechul và kim Hyoyeon mặt tươi cười địa cúc cung trứ, đón, kim Hyoyeon thì dẫn theo váy chuẩn bị cùng Kim Heechul cùng nhau kết quả, thế nhưng, đúng lúc này.

"Cái kia, ho khan một cái, ta đến lúc khách mời một tỷ MC."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Loving you(1)

"Cái kia, ho khan một cái, ta đến lúc khách mời một tỷ MC."

Kim Hyoyeon ngẩn người, quay đầu nhìn một chút bên người Kim Heechul, hai mắt vô ý thức hơi hơi tròn to, mà bên ngoài sân khán giả, cũng bị cái này

đột nhiên phát sinh tình huống khiến cho sững sốt, và tổ hợp thành viên môn ngồi chung một chỗ Kim Jong Hyun nhắm hai mắt lại, có chút thống khổ dường như thân. Ngâm một tý.

Rốt cuộc vẫn phải tới!

Ở giữa quảng trường, Kim Heechul cư nhiên bả trước kim Hyoyeon dùng để biểu diễn microphone từ cố định trên kệ cầm xuống tới! Đón, đậm cười nói ra vừa câu nói kia.

"Ai tây! Thực sự là! A ~ tiểu tử này rốt cuộc muốn làm gì?!"

SJ bên trong, Leeteuk về mặt lời vỗ vỗ trán của mình, quay trong sân Kim Heechul hung hăng huy vũ một tý nắm tay.

"Quên đi, ca, xem một chút đi."

Ngồi ở Leeteuk bên người Yesung cũng là về mặt bất đắc dĩ nhìn một chút chính cầm microphone không biết muốn làm gì Kim Heechul, không biết có tính không tâm lý thoải mái địa nói với Leeteuk nhất cú.

"Kỳ thực ta khách xuyên mục đích chủ yếu là để hướng đại gia giới thiệu một người, không biết đại gia có chú ý đến hay không, ngồi ở chúng ta Taeyeon bên người mỹ nam tử kia —— Han Woo tiên sinh."

Nhìn bên ngoài sân khán giả thân thể to lớn đều rất nhất trí kinh ngạc biểu tình, Kim Heechul khoe miệng xuất hiện một tia giáo hoạt mỉm cười, đón dĩ nhiên hoàn toàn cũng không nhiều cái gì phản công địa trực tiếp đem đề tài chuyển hướng về phía ngồi ở bên ngoài sân đồng dạng có chút kinh ngạc nhìn hấn Han Woo.

Cơ hồ là đánh địa một tý, toàn trường tuyệt đại bộ phận ánh mắt thoáng cái thì tập trung đến Kim Taeyeon. . . Bên người Han Woo trên người, khi thấy Han Woo sau, giữa sân nhất thời có chút tiếng nghị luận vang lên, chủ yếu tập trung ở người ái mộ một khối.

Kim Taeyeon ở Kim Heechul đột nhiên đưa qua ống nói thời gian cũng đã có chút lảng thần, mà nghe tới Kim Heechul cư nhiên trong nháy mắt liền đem câu chuyện chỉ hướng Han Woo, càng ngăn ra, chẳng quá ngay sau đó nàng thì lập tức phục hồi tinh thần lại, lược lược nhìn thoáng qua bốn phía đầu tới ánh mắt, rất gấp địa trùng trùng đứng ở trong sân Kim Heechul, ý bảo hấn nhanh lên một chút đem đề tài quay trở lại. Kim Taeyeon nàng cũng không biết Kim Heechul rốt cuộc muốn làm gì, bất quá khi nàng nhìn thấy Kim Heechul cư nhiên nhắm vào nổi lên Han Woo, bật người liền ý thức được bất hảo.

Ai nhất cổ, thực sự là. . . Lúc này mới mới vừa có bạn trai. . .

Đã nhận ra Kim Taeyeon ánh mắt của, Kim Heechul có chút khó chịu địa bữu môi, sau đó nhìn thoáng qua ngồi ở bên người nàng hơi khẽ cau mày Han Woo, khoe miệng lại lộ ra cái kia giáo hoạt mỉm cười, hắng giọng một cái, nói tiếp: "Han Woo tiên sinh đây, là chúng ta Taeyeon quan hệ phi thường phi thường bạn thân, hãy cùng ta và Taeyeon quan hệ như nhau, ừ. Cho nên nói, hấn hôm nay tới đây, là vì cho Taeyeon tổng quà giáng sinh, mà lễ vật đầu, chính là hấn đem ở kể tiếp, đạn trừ đàn dương cầm, diễn hát một bài chính hấn chuẩn bị ca."

Cuối cùng là bả mục đích của chính mình nói ra,

Kim Heechul trên mặt lộ ra giờ thoải mái biểu tình.

Muốn cùng chúng ta Taeyeon gặp gỡ, đáng đáp đẹp trai chỉ là một người trong đó điều kiện mà thôi, tiểu tử người ít nhất phải hội hát giờ ca đi?

Kim Heechul ngực mang theo giờ nghĩ chế giễu tâm tình nhìn về phía bên ngoài sân Han Woo, nhưng hấn lập tức liền ngăn người.

Bởi vì, bên ngoài sân Han Woo lúc này trên mặt cũng không phải hấn tưởng tượng cái loại này khổ não biểu tình, mà là tựa hồ là đang suy tư điều gì đậm nhiên thần tình.

Hát bài hát sao. . .

Han Woo trong mắt lóe ra vẻ suy tư.

Vừa Kim Heechul bỗng nhiên liền đem câu chuyện chỉ hướng bản thân, cảm thụ được từ bốn phía truyền tới giống như là có thực cảm tình vậy ánh mắt, Han Woo trong lòng đúng là tương đương tức giận, loại cảm giác này liền có chút như là biển sâu dậm cá bị người tha lên bờ, bộc phơi nắng dưới ánh mặt trời như nhau.

Chẳng quá, nghe tới Kim Heechul nhắc tới vì Taeyeon hát một bài ca làm quà giáng sinh thời gian, Han Woo nhưng trong lòng không khỏi khẽ động.

Món đồ từ sắc áo lông nói là của hấn lễ vật, nhưng nhưng thật ra là Hayeon chọn, không thể rốt cuộc Han Woo chân chính lễ vật, sở dĩ Han Woo nhưng thật ra thoáng cái nghĩ Kim Heechul cái ý nghĩ này không sai.

Ở Han Woo trầm mặc suy tính trong quá trình, hầu như toàn trường ánh mắt đều tập trung ở trên người hấn.

EXO trong, Byun Baek-hyun nhân nhậ nhìn hơi cúi đầu tựa hồ đang suy nghĩ gì Han Woo, mắt vô ý thức tế nheo lại.

Một cái không đổi phát giác trong góc phòng, Im Yoona làm như biểu tình bình thần cũng nhìn một chút Han Woo, mà bàn tay, nhưng ở dưới lặng lẽ nắm chặt.

Mà ở Han Woo bên người Kim Taeyeon còn lại là dùng một loại có chút khản trương biểu tình nhìn trầm mặc không nói Han Woo, nàng vừa vừa nghe đến Kim Heechul nói ra lần nói, cả người vừa ngẩn ra, ngay sau đó ngực lập tức kìm lòng không đặt đối với Kim Heechul sinh ra giờ tức giận, sau đó nàng thì lập tức đem lực chú ý toàn bộ phóng tới bên người Han Woo trên người, rất sợ Han Woo ngực sinh ra cái gì không tốt tâm tình.

Thời gian cứ như vậy từng giây từng phút trôi qua, theo Han Woo vẫn trầm mặc không nói, toàn trường tựa hồ cũng dần dần lâm vào một loại quỷ dị trầm mặc, nhưng rất nhanh, một ít tiếng nghị luận cũng từ từ ở người ái mộ khu nhỏ vụn địa vang lên, thậm chí là S. M đã biết biên, này luyện tập sinh môn ngồi khu vực trong cũng có một ít thật nhỏ thanh âm vang lên.

Trong sân Kim Heechul thấy Han Woo vẫn trầm mặc, vừa liếc nhìn đồng dạng một mảnh an tĩnh sân rộng, đầu óc rồi mới từ bản thân vừa cái loại này mạng theo trò đùa dai tính chất hành vi thành công thực thi trong vui sướng phục hồi tinh thần lại, ngày hôm nay bởi vì là tiệc tối, sở dĩ công ty sợ nghệ nhân môn có gánh vác, cái này người thứ nhất phân đoạn nghệ nhân lộ thiên biểu diễn hoạt động công ty quản lý thì cũng không có người đến, để cho nghệ nhân môn dễ dàng tự tại một điểm, đợi được công ty tiệc tối thời gian mới có thể mỗi một người đều đi ra, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) sở dĩ Kim Heechul mới có cơ hội như vậy hồ đồ, bất quá bây giờ cái tràng diện này xem ra, còn giống như thật có chút không ở Kim Heechul bản thân không chế trong.

Nhìn nhìn lại tiếng nghị luận đã dần dần nổi lên bốn phía sân rộng, Kim Heechul có chút lúng túng thấp cúi đầu, quyết định còn là bản thân nhanh lên một chút thu thập xong cái tràng diện này tương đối khá, Vì vậy hắn thì hắng giọng một cái, mở miệng lần nữa nói rằng: "Ách. . . Chúng ta Han Woo tiên sinh ngày hôm nay khả năng trạng thái không tốt lắm, như vậy, chúng ta thì. . ."

Chẳng quá, Kim Heechul nói được phân nửa thì hơi ngừng. Bởi vì, vừa vẫn trầm mặc Han Woo khi hắn mở miệng sau đó, bỗng nhiên đứng lên hướng hắn đi tới.

"O, OPPA."

Thấy Han Woo đột nhiên đứng lên động tác, không ít quan tâm bên này người thì ngẩn người, ngay sau đó, Kim Taeyeon thấy Han Woo cư nhiên thẳng tắp trùng Kim Heechul đi, ngực không khỏi hơi hơi căng thẳng, nhin không được nhẹ giọng kêu một tý.

Nhưng mà, kế tiếp Han Woo hành động lại để cho mọi người ngẩn ra.

Hắn trực tiếp đi qua nhìn hắn đi tới ngực lại cũng không tránh không né Kim Heechul, ngồi xuống cái còn chưa tới kịp dời đi trước dương cầm, mở cầm đập động tác tựa hồ có chút lạng quạng thử hạ âm, sau đó quay đầu nhìn một chút có chút ngầy người địa nhìn bên này Kim Taeyeon, khóe miệng nhin không được lộ ra một cái ôn nhu mỉm cười, tới gần đàn dương cầm thượng microphone nhẹ giọng nói một câu.

"《Loving_you》, hiến cho người."

L oving. . . you. . .

Bên ngoài sân, hé ra trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn ở trong nháy mắt đó, tựa hồ lần thứ hai trở nên mặt không có chút máu. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Loving You(2)

《Loving_You》?

Tất cả mọi người hơi sững sờ, ngay sau đó, đầu tiên là vốn là bất minh tình huống những người ái mộ tương đương cho mặt mũi cổ vũ tay, sau, chính là SJ, Girls Generation những thứ này tương đối rõ ràng Kim Heechul tiêu tử này rõ ràng chính là muốn cho Han Woo giờ khó chịu phục hồi tinh thần lại, SJ hoàn hảo, chỉ là có chút kinh ngạc nhìn Han Woo, Girls Generation chúng nữ phản ứng thì khá lớn.

"Đại phát, Han Woo OPPA hoàn biết ca hát sao? !"

Tiffany trát liễu trát mắt to, rất kinh ngạc giờ tay lên che che miệng.

"L ove. . ."

Sunny tựa hồ nghĩ tới điều gì, mắt thoáng cái mở thật lớn, và bên người đồng dạng hình như nghĩ đến cái gì mà mở to hai mắt Choi Soo Young nhìn nhau liếc mắt.

"Quả nhiên, ừ, quả nhiên ~ tám tắc. . ."

Sunny và Choi Soo Young hai người liếc nhau trên mặt đều lộ ra giờ cười trộm, sau đó hai người đều không tự chủ được nhìn về phía Kim Taeyeon, muốn nhìn một chút Kim Taeyeon phát hiện ở trên mặt đến tốt cùng là cái biểu tình gì.

Chẳng quá, để cho hai người bọn họ không nghĩ tới chính là, Taeyeon nha đầu kia hình như cả người đã ngây dại, cứ như vậy trực lăng lăng địa nhìn chăm chăm tọa ở trong sân Han Woo.

Về phần như vậy cảm động sao?

Sunny và Choi Soo Young vừa cấp tốc nhìn nhau liếc mắt, đón Choi Soo Young không khỏi thân thủ đến Kim Taeyeon trước mắt hoảng hốt hoảng, "Nha, Kim Taeyeon, đừng xem, ta biết bạn trai người rất tuần tú."

"A? A. . . Nga."

Được Choi Soo Young gọi như vậy một tý, Kim Taeyeon lúc này mới hình như thoáng cái hoàn hồn một tý, trước là có chút ngơ ngác gật đầu, sau đó nháy mắt một cái bản thân suy nghĩ một chút, hai mắt nhất thời tròn to, mạnh mẽ hướng về phía Choi Soo Young, "Nha! O. . . Người nào nói cho người biết Han Woo OPPA là bạn trai ta!"

"Tốt, tốt, điều không phải bạn trai, điều không phải. . ."

Nhìn Taeyeon nha đầu kia một bộ hình như muốn ăn thịt người hình dạng, Choi Soo Young và Sunny vô ý thức liền muốn bật cười, cũng may hai người bọn họ đứng lúc đình chỉ, sau đó Choi Soo Young biểu tình nghiêm trang đối với Kim Taeyeon khoát tay áo, hình như thực sự thì cho là như vậy như nhau.

Nhìn Choi Soo Young cái này phó nghiêm trang đáng đáp, Kim Taeyeon trên mặt lộ ra hồ nghi biểu tình, vừa cẩn thận nhìn một chút nàng còn có bên người nàng Sunny, rõ ràng cho thấy không quá tin tưởng Choi Soo Young lời của.

"Được rồi được rồi, " thấy Taeyeon nha đầu kia nhảy cảm như vậy, Choi Soo Young vội vả bả thân thể của hắn bài chánh trở lại, "Han Woo OPPA biểu diễn muốn bắt đầu."

Quả nhiên, còn là những lời này dùng được.

Vừa nghe đến Choi Soo Young nói như vậy, Kim Taeyeon cũng không doái hoài tới mấy cái này nha đầu rốt cuộc ở sau lưng nàng thế nào nghị luận, vội vả ngồi xong thân thể, một đôi có chút tinh hiện ra ánh mắt của chăm chú nhìn tọa ở trong sân tựa hồ đã chuẩn bị xong Han Woo, một tia hoàn toàn không cách nào che giấu vui sướng từ khoe miệng nàng kim lòng không đành lan tràn ra.

Vừa nàng là thật ngây người, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, OPPA cư nhiên thực sự sẽ vì nàng hát!

Bởi vì Kim Taeyeon tuy rằng và Han Woo ở chung không nhiều lắm, nhưng nàng đã có thể nhìn ra một điểm Han Woo tính tình. Chính hắn một OPPA tính cách phải cùng này trong đại học bác sĩ sinh như nhau, cũ kỹ đảo không đến mức, nhưng cảm giác chắc là cái loại này và giải trí cách biệt nhân, sở dĩ Kim Taeyeon tịnh bất cho là mình vị này OPPA biết ca hát, có lẽ nói, hội có hứng thú đi hát.

Thế nhưng, vốn có Han Woo ngày hôm nay có thể đột nhiên xuất hiện đến nàng qua ngày sinh Không Tử, Kim Taeyeon đã dị thường vui mừng, nhưng không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên vừa cho mình một cái lớn như vậy kinh hi!

OPPA ca ~

Kim Taeyeon khoe miệng mình cũng không có phát hiện lặng yên nhếch lên, một loại nhảy nhót vậy vui sướng xen lẫn nồng nặc chờ mong lưu lộ ở khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng thượng, thế nào cũng che giấu không đi.

Thấy Kim Taeyeon cái này phó hiển nhiên là vui vẻ quá ... hình dạng, tọa ở sau lưng nàng Choi Soo Young và Sunny vừa nhìn không được liếc nhau, cười trộm một tý, mà một bên Kwon Yuri nhưng cũng là như có điều suy nghĩ nhìn một chút Kim Taeyeon, đón vừa kim lòng không đành đưa ánh mắt nhìn về phía trong sân người nam nhân kia.

Han Woo OPPA? Người rốt cuộc là người nào a. . .

Han Woo ngồi ở trước dương cầm chuẩn bị một tý, rồi mới hướng có chút ngây người địa nhìn hắn Kim Heechul gật đầu.

Thấy Han Woo cư nhiên đối với mình gật đầu, Kim Heechul vừa ngăn người, nhưng chợt hắn liền nhanh chóng phản ứng lại, có chút kỳ quái địa nhìn Han Woo liếc mắt, sau đó quay đầu mặt hướng khán giả, cầm ống nói tay nhắc lên sĩ, vì khê hít một hơi, trên mặt lộ ra một điểm mỉm cười rục rịch, nói rằng: "Như vậy, kế tiếp thỉnh thưởng thức Han Woo tiên sinh mang tới. . . 《 Loving You》."

Nói xong, Kim Heechul vừa quay đầu hơi hơi nhìn Han Woo liếc mắt, lúc này mới xoay người hạ tràng.

Nhìn Kim Heechul hạ tràng, Han Woo đưa ánh mắt thả lại trước mặt mình đàn dương cầm thượng, cảm thụ được chu vi tựa hồ có khả năng được cảm giác được toàn trường ánh mắt, vì khẽ hít một hơi, lấy lại bình tĩnh, hai tay bỏ vào đàn dương cầm thượng.

Trên quảng trường, Kim Taeyeon có chút khấn trương nhìn Han Woo, hai mắt không dám nháy một cái, Choi Soo Young đám người còn lại là dùng một loại tương đương ánh mắt mong chờ nhìn Han Woo.

Mà Kim Heechul chờ SJ đám người cũng đều là có nhiều hăng hái nhìn tọa ở trong sân Han Woo, tựa hồ thật tò mò biểu hiện của hắn đến tột cùng sẽ như thế nào.

EXO một khối trong, Byun Baek-hyun sắc mặt bình tĩnh, nhưng hai tay nhưng nhịn không được nắm thật chắc cùng một chỗ. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Yoona, làm sao vậy sao?"

Trong góc phòng, Lee Seunggi từ Han Woo lại vẫn thực sự đáp ứng Kim Heechul trò đùa dai trong kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, lúc này mới chú ý tới Im Yoona không biết lúc nào tương đương kỳ quái nửa tựa ở một bên trên tường, hoàn hoi cúi đầu, thùy rơi xuống sợi tóc để cho hắn hoàn toàn thấy không rõ lắm Im Yoona lúc này trên mặt biểu tình.

"Không có việc gì."

Im Yoona nhẹ khẽ lắc đầu, đối với phải đưa tay qua đến đỡ lấy của nàng Lee Seunggi khoát tay áo, sau đó đứng thẳng người, ngẩng đầu, lộ ra hể ra mặt không thay đổi khuôn mặt nhỏ nhắn, nhàn nhạt nhìn phía xa Han Woo.

Lee Seunggi thấy Im Yoona bộ dáng này vùng xung quanh lông mày vừa vô ý thức vừa nhíu, môi giật giật, tựa hồ muốn hỏi cái gì, nhưng nhìn Im Yoona trương không chút biểu tình mặt cười, vẫn không thể nào hỏi ra thanh đến, sau cùng, đồng dạng quay đầu nhìn về phía Han Woo, bất quá hắn nhìn Han Woo ánh mắt của cũng không tượng Im Yoona ánh mắt của như vậy đậm nhiên, mà là một loại nói không rõ sở phức tạp.

"Đình. . ."

Đầu ngón tay nhẹ nhàng đề xuống, người thứ nhất âm phù phát ra rồi.

Không ít người vô ý thức nhíu mày một cái, ngưng thần nhìn về phía trong sân người nam nhân kia.

Bởi vì, tiếng đàn tương đương bất nối liền, tựa hồ là đánh đàn thì tay của pháp quá sống sấp.

Chẳng quá Han Woo bản thân tựa hồ không có nhận thấy được điểm ấy, ánh mắt của hắn trầm tĩnh địa nhìn trước mặt mình từng cái một phím đàn, hai tay tựa hồ có chút lạng quạng ở phía trên đàn động tứ.

Nhưng mà cứ như vậy, dần dần, trên mặt mọi người nhưng không tự chủ được lộ ra có chút ngây người biểu tình, sau đó, chậm rãi, hóa thành một loại có chút kinh diễm biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Loving You(3)

"OPPA. . ."

Kim Taeyeon nháy mắt một cái, khóe miệng mang theo một chút vui mừng mỉm cười, có chút ngạc nhiên nhìn tọa ở trong sân tựa hồ lúc này đã không vì ngoại vật sở động Han Woo.

Vừa Han Woo mở đầu một đoạn Kim Taeyeon cũng lại càng hoảng sợ, tuy rằng nàng cũng không hiểu nhiều đàn dương cầm, chẳng quá âm nhạc thật là tốt phôi nàng vẫn có thể nghe được, sở dĩ tâm trạng không khỏi có chút nóng nảy, sợ mình OPPIA xấu mặt.

Chẳng quá, Han Woo kể tiếp diễn tấu, lại làm cho nàng cái này không hiểu gì đàn dương cầm nhân cũng có một loại kinh diễm cảm giác!

Bởi vì, có khả năng cảm giác được. . . Âm phù ở trong không khí rong chơi!

Rừng rậm.

Chim hót.

Dòng suối.

Ánh mặt trời ấm áp, cùng với. . . Phảng phất thì xuất hiện ở trước mắt, nhiều đóa chính đang từ từ nở rộ như thái hồng vậy điểm lệ hoa.

Nghe Han Woo đến phía sau càng ngày càng lưu sướng, càng ngày càng giống mà tiểu hạ nước suối leng keng vậy tiếng đàn, có mặt các thánh giả, trước mắt đều phảng phất thấy được một mảnh tốt lâm, nơi chốn oanh đề điệp vũ, vạn xanh biếc từng giữa, chẳng chịt địa điểm chuế muôn hồng nghìn tía hoa tươi, tất cả, đều là như vậy sinh cơ bừng bừng, thì giống, khí mùa xuân truyền vào bọn họ trong tai như nhau.

SJ trong, có mấy cái trên mặt người nghe cái này trong suốt như tuyến lưu tiếng đàn trên mặt cũng không khỏi địa lộ ra có điểm kinh điểm biểu tình.

Và hiện trường đại thể kiến thức nửa vơi người nghe bất đồng, bọn họ không ít đều là hiểu công việc nhân.

《Loving You》bài hát này là 1975 niên tùy nước Mỹ nữ ca sĩ Minnie Riperton biểu diễn, nguyên khúc cũng không phải khúc dương cầm, nhưng mà cái này Han Woo cũng không biết có phải hay không là thực sự tảo thì chuẩn bị xong, dĩ nhiên có thể đem nguyên khúc cải biên rất tương đương hoàn mỹ, có ở đây không mất đi nguyên tác khúc nhạc dạo mùi vị đồng thời, làm xong rồi tương đương hoàn mỹ phù hợp.

"Đại phát. . . Người này không thật là ca sĩ đi?"

Kim Heechul biểu tình có chút quái dị địa nhìn hết sức chuyên chú khảy Han Woo, nhin không được nhẹ giọng nôm cái rãnh nhất cú.

"Hừ."

Ngồi ở Kim Heechul bên người Leeteuk nghe được lời của hắn, hơi hơi xoay đầu lại tức giận trắng tiểu tử này liếc mắt, sau đó giơ tay lên làm một cái chó có lên tiếng động tác, rất nghiêm túc hào hảo trừng Kim Heechul liếc mắt.

Kim Heechul thấy huống, thoáng cái cũng nhớ tới bản thân vào lúc này nói chuyện thực sự không lễ phép, nhin không được có chút lúng túng cười cười, sau đó hơi hơi ngồi thẳng thân thể kể tục chăm chú nghe.

Màu trắng trước dương cầm, Han Woo thân hình thẳng tắp địa ngồi ở đàn dương cầm ghế, lẳng lặng nhìn hai tay của mình ở trên phím đàn cũng không thể nói rất nhanh, nhưng tương đương có tiết tấu địa đạn động trụ, rất nhanh, ở một cái phím đàn hạ xuống hậu, Han Woo tâm trong xuất hiện một chút khẩn trương, chẳng quá, hắn cũng chỉ là do dự một chút, sau đó còn là há miệng ra, lần đầu, ở trước mặt nhiều người như vậy mở miệng hát, đồng dạng cũng là lần đầu,

Vô luận là đã qua còn là bây giờ lần đầu tiên, lần đầu tiên vì người khác mà ca xướng!

"Yêu người. . ."

Đương Han Woo câu đầu tiên hát đi ra khi, toàn trường phảng phất lâm vào một loại khôn kể vắng vẻ.

Đây là một đạo trầm thấp thả trần ngập từ tính tiếng nói, đương câu này "Yêu người" dùng thuần chánh mỹ thức tiếng Anh từ trong miệng hắn lúc phun ra, thanh âm có chút trong hư vô mang theo một chút khàn khàn, phảng phất, là một người nam nhân tọa ở trong rừng rậm thấp giọng tự nói như nhau.

"Rất dễ, bởi vì người xinh đẹp như vậy."

"Cùng với người, "

"Là ta muốn làm toàn bộ."

Han Woo nhẹ giọng hát, hai tay khảy đàn rất càng ngày càng lưu sướng, từng cái một âm phù từ hắn nhẹ nhàng đóng mở môi, nhảy nhiều đầu ngón tay chậm rãi chảy ra đến, dần dần tung bay tại đây hàn lãnh mà vừa ấm áp trong đêm đông.

"Yêu người, "

"Càng ngày càng thích người."

"Đây chỉ là một mộng tưởng trở thành sự thật."

"Ta làm tất cả, "

"Đều là xuất phát từ yêu người."

Biên ở trong đầu lẳng lặng nhớ lại nhạc phổ, hắn biên không khỏi dùng một loại nhu hòa ánh mắt của nhìn về phía ngồi ở bên sân cái kia lúc này biểu tình nhìn qua có điểm ngờ ngác thân ảnh kiều tiểu, khoe miệng kim lòng khôngặng đặt lộ ra một cái ôn nhu mỉm cười.

"OPPA. . ."

Kim Taeyeon ngơ ngác nhìn lúc này tọa ở trong sân còn là vừa bộ dáng kia nhưng hình như thoáng cái trở nên tương đương lóng lánh Han Woo, trong con ngươi lóe ra lấp lánh quang mang, một lòng, ở không ngừng được địa khẽ run. . .

So với giữa sân đã nhanh luân hãm không ít nữ tính mà nói, SJ bên này mười mấy nam biểu tình sẽ không rõ ràng như vậy, chỉ là đồng dạng không khỏi hơi hơi mở to hai mắt nhìn lúc này tọa ở trong sân bên người tựa hồ vây quanh một loại khôn kể khí tràng người nam nhân kia.

Leeteuk trên mặt biểu tình có chút phức tạp, ký có tán thán, lại có ta nghi hoặc.

Bởi vì hắn đã hiểu, trước mắt hắn người đàn ông này, không chỉ có đem nhạc đệm đổi thành khúc dương cầm, còn nghĩ tính ca khúc đều cải biên!

Nguyên khúc ở giữa biểu đạt ra tới ý cảnh là nhất cô gái ở trong rừng rậm nhẹ nhàng ca xướng, hướng nhân nói hết trừ mình tình ý, thanh âm chất chứa mà sáng sủa, mang theo một loại mùa xuân đường như vui.

Tới Han Woo ở đây, nhân thấy cũng không phải một cái thiếu nữ, mà là một cái ưu nhã mà ưu buồn nam nhân, hắn chậm rãi hành tẩu ở trong rừng rậm, lạnh nhạt trong ánh mắt tựa hồ ẩn chứa vô hạn tình ý, trầm thấp giữa mang theo một điểm khàn khàn, giống như là ở thì thào nói mớ như nhau, cái loại này thông dong và tự nhiên, để cho đại gia cảm giác hình như thấy được tinh linh.

Không sai, tinh linh!

Nếu như nói nguyên khúc là tinh linh vậy nữ tử, như vậy, bọn họ trước mắt nhìn cái này, bên tai nghe cái này, chính là một cái dường như tinh linh vậy nam tử!

"Người mang đến màu sắc, "

"Khi chúng ta già đi thời gian, lưu ở bên cạnh ta."

"Mùa xuân thời gian, chúng ta đem vượt qua mỗi một thiên, "

"Bởi vì yêu người, "

"Rất dễ, "

"Bởi vì người xinh đẹp như vậy."

Theo Han Woo biểu diễn càng đi về phía sau, nhân càng ngày càng đắm chìm trong loại này hơi trừu tượng nhưng đồng dạng tràn ngập duyên dáng bầu không khí trong, tất cả mọi người lặng lẽ nhìn tọa ở trong sân cái kia lúc này ở bọn họ xem ra là như vậy lóng lánh nam nhân, trong ánh mắt đều mang một chút quang mang, thậm chí người ái mộ trong một ít nữ tính người ái mộ đã giờ tay lên nhẹ nhàng che miệng, không dám để cho mình kêu thành tiếng, nhưng đôi đều dị thường lóe sáng.

"Ta sinh mệnh mỗi một thiên, "

"Vẫn yêu người. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) "

"Yêu người, "

"Ta thấy linh hồn của người, "

"Lóng lánh quang mang."

"Mà khi chúng ta mỗi lần cùng một chỗ, "

"Hô —— "

"Ta yêu người hơn. . ."

Đương người cuối cùng phím đàn đạn hạ khi, Han Woo nhẹ nhàng ra một cái khí, sau đó không khỏi nhìn về phía bên sân, hắn không thềm để ý người khác cái nhìn, bất quá hắn muốn nhìn một chút Taeyeon hài lòng không.

"Ba. . ."

Đột nhiên, một tiếng thanh thúy tiếng vỗ tay vang lên, phảng phất là thức tỉnh tỉnh trầm mặc sân rộng như nhau.

"Ba ba. . ."

"Ba ba ba. . ."

"Ba ba ba. . ."

"Ba ba. . ."

Han Woo hơi hơi ngẩn người, nhìn ngòai ở bên sân khán giả, nhân hơi hơi mờ to hai mắt, ánh mắt lóe sáng địa nhìn tọa ở trong sân cái kia thần sắc bình tĩnh nam nhân, kim lòng không động cổ sức cổ trứ chừng, thậm chí có ta người đã không khỏi đứng lên!

Giờ khắc này, tiếng vỗ tay như sấm động!

"Ta nghĩ đi về nghỉ ngơi."

Thu hồi đã bắt đầu mơ hồ đường nhìn, ức chế bản thân từ trong lồng ngực phát ra cái loại này hình như phải hít thở không thông, phải chết vậy cảm giác, nặng nề nhằng củi đầu, cũng không quay đầu lại đi ra ngoài.

Lee Seunggi nhìn đạo kia cước bộ tựa hồ có chút trôi bóng lưng, vùng xung quanh lòng mày chăm chú nhú chung một chỗ, trong ánh mắt xuất hiện một loại chẳng bao giờ trước mặt người khác xuất hiện ra sắc bén, sau đó hần kim lòng không động nhìn về phía người nam nhân kia, cái kia giống như là thoáng cái không biết từ nơi này nhô ra nam nhân.

"Han Woo. . ."

Thanh âm hần trầm thấp tự lẫm lẫm nhất cú, lập tức môi chăm chú nhất mẫn, quay đầu hướng đạo kia bóng hình xinh đẹp bước nhanh tới.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105:

"OPPA~ cũng giúp ta hát bài hát đi? Ủ? Thế nào? Có được hay không ~"

"Nha! Sunny!"

Kim Taeyeon hồ trứ khuôn mặt nhỏ nhắn, một bả bả ở Han Woo hạ tràng sau thì liên tiếp tiến đến bên cạnh hần triển khai bản thân đòi đánh làm nũng pháp Sunny kéo đi sang một bên, đón liền đem Han Woo kéo đến bên cạnh mình, trừng hai mắt nhìn Sunny.

"Phốc."

Sunny và Choi Soo Young liếc nhau, cũng không nhìn được bật cười.

Sunny đương nhiên không có cùng mới gặp qua một lần Han Woo thực lạc đến có thể nũng nịu nông nổi, chẳng quá nàng là thật rất kinh diễm nên Han Woo vừa biểu diễn, hơn nữa không biết vì sao, nàng đối với Han Woo cái này nhận thức mới OPPIA cảm giác tương đối khá, cho nên mới nhìn không được trêu chọc hần một tý.

Đương nhiên, mục đích chủ yếu nhất hay là muốn trêu chọc Taeyeon nha đầu kia. Ủ, nha đầu kia quả nhiên là bởi vì không có thể nào nói qua luyến ái sao? Thực sự là thái đơn thuần, thoáng cái liền không nhìn được. Kim Taeyeon hiện tại bộ dáng này ở các nàng xem ra, nghiêm nhiên chính là một bộ con mèo nhỏ hộ thức ăn hình dạng.

"Cái gì a, các người cười cái gì?!"

Nhìn Sunny và Choi Soo Young vẻ mặt cười trộm hình dạng, Kim Taeyeon gò má của không biết vì sao có chút đỏ lên nhượng la một câu.

"Cười? Người nào? Chúng ta? Có sao?"

Sunny và Choi Soo Young mở to hai mắt, đều là một bộ vẻ mặt bất khả tư nghị, đón hoàn trăm miệng một lời địa nói rằng, nói xong, cái này hai cũng sùng sốt một chút, nhìn nhau một tý, sau đó vừa "Phốc" địa một tý bật cười.

Kim Taeyeon có chút ngây người địa nhìn trứ đột nhiên phối hợp như vậy ăn ý hai người, nháy mắt một cái, nhìn hai người trên mặt không giấu được tiểu ý, sẽ hồ nghiễm mặt đón đặt câu hỏi, chẳng quá đúng lúc này, bên cạnh nàng một đạo hơi từ tính thanh âm vang lên.

"Êm tai sao?"

Kim Taeyeon sừng sốt một chút, lập tức trên mặt nhất thời không khỏi lộ ra một cái mỉm cười rực rỡ, quay đầu đi quay chính cười nhạt nhìn của nàng Han Woo tôn trọng tôn trọng gật đầu, "Ừ, êm tai! Zzang!"

OPPA~ tốt dạng~

Thấy Han Woo thoáng cái liền đem Kim Taeyeon chú ý của lực lôi đã qua, Choi Soo Young và Sunny ở thờ phào nhẹ nhõm đồng thời, kim lòng không đặt đối với Han Woo so đo ngón tay cái, để biểu hiện của hắn, cũng vì biểu diễn của hắn.

Nghe được Kim Taeyeon trả lời sau, Han Woo khoe miệng mỉm cười địa nhìn thoáng qua chính lạng lẽ ở phía sau đối với mình so với trứ ngón tay cái hai cô gái kia, trong mắt tiểu ý càng phát ra địa nồng nặc, đồng thời có chút treo tâm rớt cuộc triệt để buông xuống.

Đối với đàn dương cầm loại này cổ điển mà ưu nhã nhạc khí Han Woo đương nhiên là học qua, chỉ bất quá tương đối vu Han Woo đối với nhạc khí hứng thú mà nói, Han Woo đối với hát cũng không sao hứng thú, hắn đến trước mắt cũng chỉ hội một ca khúc, thì là mới vừa thủ 《Loving You》,

Đây là hắn ban đầu ở học sáng tác khúc dương cầm lúc đầu thời gian bản thân cải biên, coi như là hắn luyện được tối thực một bài khúc mục.

Vừa lên đài thời gian Han Woo trong lòng vẫn là đỉnh khẩn trương, không chỉ là bởi vì phải ở trước mặt nhiều người như vậy hát, hắn còn sợ mình tới thời gian đạn sai rồi vậy coi như nguy rồi.

Bởi vì tính toán thời gian, hắn không sai biệt lắm có một năm rưỡi không có chạm qua đàn dương cầm, thủ pháp khẳng định mới lạ, hơn nữa đôi tay này cùng mình trước kia dùng quán cặp kia hoàn không giống với, bình thường ở sinh hoạt trong không có cảm giác gì, nhưng đến lúc này Han Woo thì cảm giác được, tay hữu lực là có lực, nhưng cảm giác quá mức cứng lên, ngón tay phối hợp không tốt, cũng may Han Woo sau lại còn là chậm rãi tìm về giờ xúc cảm, lúc này mới hoàn chỉnh không sai lắm địa khảy đàn xuống tới.

Han Woo bản thân xấu mặt hắn đảo hoàn nghi không có gì, dù sao hắn chưa bao giờ cho là mình là ngành gì, chính là đây là đưa cho Taeyeon quả giáng sinh, hắn rất sợ làm cho đập.

Cũng may, Taeyeon hài lòng.

Taeyeon hài lòng là được rồi, cái gì khác Han Woo bắt tại hồ.

"OPPA, đại phát, người thật là lợi hại, cảm giác đàn dương cầm hình như so với tiểu hyun đạn rất còn tốt hơn, còn có còn có, OPPA của người tiếng Anh tốt, trước người là ở nước Mỹ đãi qua sao?"

Lúc này, Han Woo phía sau truyền đến một cái nghe có chút ngây thơ thanh âm của, hắn vừa nghe khoe miệng liền vừa nhìn không được lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt, quay đầu nhìn lại, khi thấy một đôi xinh đẹp Nguyệt Nha cười mắt.

"Ai nhất cổ, cái này sủa T..."

Sunny về mặt lời cai đầu dài gác ở Choi Soo Young trên vai, thoáng liếc một cái chính về mặt xán cười nhìn Han Woo Tiffany, "Không thấy được bên kia chính phần hồng trần đây? Nàng chạy lên đi làm đi a!"

"Người chừng nào thì gặp qua Fany ở thích hợp thời gian xuất hiện?"

Choi Soo Young đồng dạng có chút lời nhìn thoáng qua Tiffany, sau đó sắc bén nôn cái rãnh nhất cú.

Sunny nghe vậy nháy mắt một cái, tap đi tap đi miệng nói rằng: "Hình như cũng không sai."

"Nha, hai người các người."

Ngồi ở phía sau hai người Kwon Yuri nhìn cái này hai hàng như vậy bố trí Tiffany, nhìn không được kêu một tý, sau đó, nàng nhưng cũng không khỏi địa đưa mắt nhìn cách đó không xa Tiffany trên người, vùng xung quanh lòng mày không biết vì sao, vô ý thức nhẹ nhàng nhú một tý.

"OPPA, người học đàn dương cầm đã bao lâu?"

"Không nhớ rõ, vài chục năm đi."

"Oa, như vậy, OPPA người là Idol sao? Người hát thật là lợi hại!"

"A, đa tạ, thế nhưng ta điều không phải Idol."

"OPPA nghề nghiệp của người là cái gì?"

"Nha!"

Nhìn cái này sủa T bằng nhược vô nhân cứ như vậy "Chiếm lấy" trứ Han Woo, hoàn toàn không thấy ngồi ở Han Woo bên người Taeyeon, Sunny tinh thần trọng nghĩa nhất thời bạo băng, hiện ngang lăm liệt địa kêu một tiếng

Nàng như vậy vừa gọi, đang nói chuyện với nhau hai người lập tức đều xoay đầu lại, có chút ngạc nhiên nhìn nàng.

Sunny cũng cứ như vậy nhất hằm, thấy hai người nhìn lại, sắc mặt nhất thời nhất 囧, ngay sau đó bật người tay vừa nhấc, chỉ vào Kim Taeyeon nói rằng: "Han Woo OPPA là bạn của Taeyeon a, hai người các người tại sao có thể mình ngồi ở hai bên trái phải nói chuyện phiếm!"

"A? Nga, không quan hệ, ta đã ở thính."

Thấy Sunny bỗng nhiên chỉ mình, Kim Taeyeon có chút ngây người địa chớp chớp mắt, đón về mặt xán cười khoát tay áo.

Thính Sunny vừa nói như vậy, Tiffany nháy mắt một cái, cái này mới phát giác bản thân hai người tựa hồ thật có chút quên Taeyeon, sau đó, nàng làm một cái làm Sunny và Choi Soo Young trở mắt cử động.

Nàng vội vã đứng lên ngồi xuống hàng, đặt mông thì chen ở tại Han Woo và Kim Taeyeon trung gian, đón về mặt xán cười nói rằng: "Ừ, như vậy là được rồi."

Sunny và Choi Soo Young mở to hai mắt, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch địa nhìn mặt tươi cười Tiffany, cảm giác mình đấm người và cô nàng này tư tưởng thực sự không ở một cái duy độ trong...

"Ha hả..."

Nhìn Tiffany nụ cười trên mặt, Han Woo và Kim Taeyeon đều là vô tình khẽ cười một cái, chẳng quá đón Han Woo còn là ra bên ngoài dời một điểm, dù sao hần và Taeyeon tọa gần một chút đảo không có gì, nhưng cùng Tiffany hay là muốn bảo trì giờ khoảng cách.

"OPPA, người thật cao hững sao?"

"Ừ, đỉnh khai..."

Nhưng mà lúc này, Han Woo bên tai bỗng nhiên truyền tới một thanh âm tựa hồ có chút phiêu hốt giọng nữ, Han Woo vô ý thức phải trở về đáp, nhưng lời của hần nói đến phân nửa liền hơi ngừng, hai tròng mắt thoáng cái tròn to, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, vội vã đứng lên sẽ ra bên ngoài chạy!

Thế nhưng, hần vẫn quá chậm...

"OPPA! !"

Sau lưng Han Woo, một cái thoạt nhìn có chút mập mạp thân ảnh kiểu tiểu tựa như "Nhanh như hổ đói vô mồi" như nhau nhào tới Han Woo trên lưng, khả ái trên mặt tràn đầy phần uất biểu tình.

"... Hayeon aaa, OPPA đợi lát nữa hội giải thích với người, thế nhưng đi, người có thể hay không không... Ti—— nha! Kim Hayeon, người thật là tiểu cầu sao? !"

"OPPA! ! Người còn dám nói! ! ! Người dĩ nhiên bà ta một người ở lại bên ngoài! !"

"Ta... Ai tây! Đây là có nguyên nhân! Người trước xuống tới a!"

"Ta mới mặc kệ đây! ! Ta nhất định hảo hảo giáo huấn người một tý! ! Nhìn người sau đó còn dám hay không bà ta một người lưu lại! !"

"Nha! Kim Hayeon! Ti——"

"Hừ! ! Phôi OPPA! !"

...

Ngây người, chú ý tới Han Woo bên này không ít người đều ngây người, bọn họ ngo ngác nhìn đạo kia thon dài thân ảnh của và trên lưng hần đó cùng hần đây dựa ở chung với nhau thân ảnh kiểu tiểu, đầu óc tạm thời tất cả đều không phản ứng kịp.

"Hạ... Hayeon?"

Kim Taeyeon hoàn toàn mở to mắt lẳng lẳng nhìn cái kia chính vững vàng ghé vào Han Woo trên lưng cái miệng nhỏ nhắn quyết rất lão Cao thân ảnh của, trong miệng không tự chủ được thì thào kêu lên.

"Nga?"

Vừa nghe đến Kim Taeyeon thanh âm của, đang chuẩn bị xuống lần nữa miệng Kim Hayeon thoáng cái ngừng đầu, nháy mắt một cái, sau đó vừa quay đầu liền thấy chính đứng ở hai người bọn họ bên người lẳng lẳng nhìn bọn họ Kim Taeyeon, trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời lộ ra vui sướng đáng tươi cười, mắt to đều híp lại, thật cao hững kêu một tiếng: "Tỷ tỷ!"

"Tỷ tỷ? ! !"

Choi Soo Young đám người đồng thời kinh hô thành tiếng, một đôi đôi mắt đẹp mở thật lớn lao đại, một hồi nhìn Kim Taeyeon, một hồi nhìn Kim Hayeon, vừa một hồi nhìn chính là bởi vì Hayeon nha đầu kia rốt cục đình miệng mà hơi hơi thở phào nhẹ nhõm Han Woo, cảm giác mình đám người đầu óc đã hoàn toàn tự hồi không tới!

"Lê nào... Người là Hayeon tiểu muội sao?"

Lúc này, ý nghĩ coi như tương đối rõ ràng kim Hyoyeon nhẹ nhàng nhũ suy tư một chút, nhất thời hình như nghĩ tới điều gì, mắt hơi hơi sáng ngời, có chút kinh ngạc nhìn hoàn ghé vào Han Woo trên lưng cái kia khả ái nữ hài.

"Ừ, Hyoyeon tỷ tỷ nhĩ hảo, còn có Girls Generation các tỷ tỷ tốt, ta là Hayeon."

Thấy có người cùng mình chào hỏi, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) Kim Hayeon lúc này mới vội vã từ Han Woo trên lưng nhảy xuống tới, dáng dấp khéo léo đối với chúng nữ vì cung kính một tỷ.

"Hayeon? Người là Kim Hayeon tiểu muội? Đại phát... Đã lớn như vậy?"

Tiffany kinh ngạc che một tỷ cái miệng nhỏ nhắn, một đôi xinh đẹp mắt tròn trũng, trát cũng không trát địa nhìn Hayeon, bộ dáng kia rất là khả ái.

Bây giờ trọng điểm là cái này sao?

Sunny đám người khoe miệng nhẹ nhàng quát một cái, đã không muốn đi khán Tiffany, cái này sủa T đơn giản là ở dùng tánh mạng đang bán manh a.

"Thế nhưng, Hayeon a, người vừa là ý nói người là và Han Woo OPPA cùng đi đến sao? Vì sao?"

Lúc này, Choi Soo Young hơi hơi hắng giọng một cái, sau đó trên mặt lộ ra một cái ảm áp đáng tươi cười, cười híp mắt nhìn Hayeon, ừ, hoàn toàn không nhìn ra nàng là nghĩ lời nói khách sáo hình dạng...

Vừa nghe đến Choi Soo Young cư nhiên hỏi như vậy, Han Woo thoáng cái thì xoay người lại, liên đới Kim Taeyeon cùng nhau, hai người sẽ vô ý thức mở miệng nói, rất sợ Hayeon nha đầu kia nói nói lộ hết, chẳng quá, đang lúc bọn hắn hai người phải mở miệng trước, Kim Hayeon nha đầu kia thì tỷ số trước trả lời Choi Soo Young lời của.

"Vì sao cùng đi?"

Kim Hayeon nháy mắt một cái, trên mặt lộ ra nghi ngờ biểu tình, tựa hồ rất kỳ quái Choi Soo Young tại sao phải hỏi như vậy, đón quay đầu lại chỉ chỉ Han Woo, vừa chỉ chỉ bản thân, "Bởi vì ta và OPPA là..."

Là...

Choi Soo Young đám người nhìn không được hơi hơi bình trứ hô hấp.

"... Là bạn tốt a."

Trong nháy mắt, Han Woo phảng phất nghe được mấy viên nấn cảm mà yếu ớt bất quá chỉ tâm cứ như vậy nát...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Chúng ta 3 cái

"Hô —— "

Nghe được Kim Hayeon nói như vậy, Kim Taeyeon và Han Woo đồng thời âm thầm ra khẩu khí, đón Han Woo nhìn một chút vẻ mặt thành thật, hình như thực sự là có chuyện như vậy Kim Hayeon, trên mặt nhìn không được lộ ra giờ dờ khóc dờ cười biểu tình.

Cái này quý nha đầu!

Vừa nghe Kim Hayeon đã vậy còn quá nói, biểu tình tựa hồ hoàn tương đương chắc chắn hình dạng, Choi Soo Young và Sunny trên mặt không hèn mà cùng lộ ra nòng nặc thất vọng, ngay sau đó, Sunny tựa hồ nhớ ra cái gì đó, có chút kỳ quái địa nhìn Kim Hayeon, hỏi: "Thế nhưng, Hayeon tiểu muội người điều không phải người ái mộ, người là vào bằng cách nào?"

Nghe được Sunny câu hỏi, không chỉ có là có mặt những người khác, Han Woo cũng là sững sốt một chút, lập tức đồng dạng không khỏi có chút nghi ngờ nhìn về phía Kim Hayeon.

"Nga, là hyun tỷ tỷ tổng ta vào."

Đối mặt mọi người ánh mắt nghi hoặc, Kim Hayeon nháy mắt một cái hồi đáp.

"Cái gì? ! Tiểu hyun nhận ra được người sao? !"

Nghe được Kim Hayeon lời của, Tiffany kinh hô một tý.

"..."

Choi Soo Young mấy người rốt cuộc vẫn là không nhận được lời nhìn một chút Tiffany, các nàng hoàn thật là không hiểu cô nàng này bình thường trong đầu chủ ý rốt cuộc là cái gì.

"Ừ!"

Nghe được Tiffany kinh hô, Kim Hayeon nhưng thật ra không có phản ứng gì, mà là gật đầu, "Hyun tỷ tỷ ở bên ngoài thấy ta, nàng thoáng cái thì nhận ra ta, ta ngay từ đầu bởi vì nàng mang khẩu trang hoàn không nhận ra nàng đây."

"Ho khan một cái... Như vậy, tiểu hyun nha đầu kia hiện tại ở đâu?"

Tuy rằng Kim Hayeon lúc nói lời này biểu tình ra vẻ rất bình thân, nhưng không biết vì sao, Choi Soo Young mấy người chính là nghĩ ngược không có ý tứ, đón Choi Soo Young ho khan vài cái, có như vậy giờ nói sang chuyện khác cảm giác về phía Kim Hayeon hỏi.

"Nàng đi tắm thay quần áo, nói là luyện tập ra nhiều lắm mồ hôi."

Kim Hayeon đầu ngón tay chỉ chỉ S. M đại lâu.

"Ai nhất cổ, cái này tiểu hyun, ừ? Luyện tập âm nhạc kịch đều có thể xuất mồ hôi, nàng về phần cố gắng như vậy sao?"

Nghe được Kim Hayeon lời của, Sunny nhẹ khẽ lắc đầu, vẻ mặt mang theo ta bất mãn còn có thân thiết.

"Bằng không, ta đi lên xem một chút nàng?"

Lúc này, Kwon Yuri giờ hạ thủ nói với mọi người đạo.

"Coi như hết, coi như hết, " kim Hyoyeon khoát tay áo, biểu tình trong đồng dạng có chút bất mãn và thân thiết, "Ngược lại nàng rất nhanh lại tới."

"OPPA, người làm gì a?"

Bỗng nhiên, Kim Hayeon nháy mắt một cái, nhìn Han Woo có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm.

Han Woo đầu lúc này đang về phía sau chuyển, vừa nghe đến Kim Hayeon câu hỏi sau, hần lập tức tức giận liếc nàng một cái, "Nha, người còn dám nói, Người thật là tiểu cầu sao? Ừ?"

Tiểu nha đầu này căn người thực sự rất đau, Han Woo hiện tại chỉ cảm giác mình phía sau nóng hừng hực.

"Ai cho người bỏ lại ta!"

Vừa nghe Han Woo lời này, Kim Hayeon bật người thì không làm, rất bất mãn địa nhượng la một câu.

"Ta... Xin lỗi."

Han Woo nhất thời một trận nghẹn lời, lúc tiến vào hần vẫn nhớ, nhưng được Taeyeon bế một tý sau, hần còn đã quên.

"Hừ! !"

Thấy Han Woo rốt cuộc nói khiếm, Kim Hayeon một bộ ngạo kiều biểu tình địa phiến qua khuôn mặt đi, cái miệng nhỏ nhắn quyết rất lão Cao, rõ ràng cho thấy đối với Han Woo rất bất mãn.

Nhìn thấy Han Woo và Kim Hayeon tựa hồ thực sự rất quen thuộc hình dạng, Choi Soo Young mấy người nhìn nhau liếc mắt, trên mặt đều lộ ra có điểm kỳ dị thần tình, ngay sau đó, Choi Soo Young thì đi lên mỉm cười đối với hình như cầm cự được hai người khoát tay áo nói rằng: "Được rồi được rồi, chúng ta ngồi xuống trước đi, sau tiết mục muốn bắt đầu."

"Là."

Thấy thiếu nữ thời đại các tỷ tỷ đều lên tiếng, Kim Hayeon cũng chỉ tốt gật đầu, sau đó quyết trứ miệng về mặt bất mãn ngồi ở Han Woo và Kim Taeyeon trung gian.

Nhìn thấy Kim Hayeon đã ngồi xuống, Choi Soo Young và Sunny vài người nhìn nhau liếc mắt, đón Choi Soo Young làm cá thủ thế, vài người tất cả đều chạy đến Han Woo ba người phía sau ngồi xuống, trong đó Choi Soo Young và Sunny trên mặt hoàn mang giờ hưng phấn cười trộm.

Người thứ ba tiết mục bắt đầu rồi, Kim Taeyeon chỉ là thần nhiên nhìn liếc mắt, sau đó liền không nhìn được thấp giọng hướng tọa ở bên cạnh Kim Hayeon lặng lẽ hỏi một câu: "Hayeon người làm sao sẽ và OPPA cùng đi? Lễ Giáng Sinh mọi người giống nhau sẽ không để cho người đi ra đùa a."

"Là OPPA a, là hần nói mong muốn mang theo ta tìm đến tỷ tỷ người cùng nhau qua lễ Giáng Sinh, Vì vậy ba và má thì đồng ý."

Kim Hayeon đáp trả Kim Taeyeon, chẳng quá nói nói, cái miệng nhỏ nhắn vừa nhìn không được quyết lên, hung hăng trừng mắt một cái ngồi ở nàng bên kia Han Woo, "Thế nhưng! Chúng ta đến rồi S. M bên ngoài công ty, OPPA dĩ nhiên một người thì đi vào trước!"

Nghe được Kim Hayeon trả lời, Kim Taeyeon hơi hơi sững sốt một chút, chợt không khỏi nhìn về phía Han Woo, ánh mắt nhẹ nhàng nhu nhu, trong đó mang theo một loại khôn kẻ mừng rỡ.

"... Ta không phải cô ý, là ta định tới Fany, ta không có biện pháp mới theo nàng tiến đến."

Thấy tiểu nha đầu rõ ràng hoàn là một bộ bộ dáng rất bất mãn, Han Woo vỗ nhẹ vỗ trán, có chút bất đắc dĩ nói rằng.

"Cho nên nói, OPPA ý của người là nói chính người không có quên ta sao?" Kim Hayeon về mặt nghiêm túc hướng Han Woo hỏi.

"..."

Nghe được Kim Hayeon hỏi như vậy, Han Woo nhất thời vừa một trận ghen lời, nói cho cùng, hay là hần sai.

"Nếu không... Ba?"

Suy tư một chút sau, Han Woo nhìn thoáng qua tức giận Kim Hayeon, nghĩ còn là dụ dỗ một chút tiểu nha đầu tương đối khá, Vì vậy cũng có chút do dự đưa ra tam căn đầu ngón tay.

"Ba? ! Chỉ ít sáu!"

Vừa nghe Han Woo nói như vậy, Kim Hayeon lập tức mặt mày rạng rỡ, nhưng vẫn còn có chút bất mãn, hào khí địa dùng hai cái tay so với sáu ngón tay.

"... Người điều không phải phải giảm béo sao?"

Thấy tiểu nha đầu cái bộ dáng này, Han Woo thoáng cái thì biết mình còn là bị lừa, không cam lòng địa vừa hỏi một câu.

"Ta cũng chỉ ăn một bữa mà thôi, cũng không phải mỗi ngày như vậy ăn!" Kim Hayeon nháy mắt một cái, không để ý chút nào nói rằng.

"Ba? Sáu? OPPA các người đang nói cái gì a?"

Nghe bản thân OPPA và mọi người trong lúc đó hình như câu đó vậy đối thoại, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) Kim Taeyeon vô ý thức nhấn lại cái mũi nhỏ, có chút bất mãn hỏi.

"Tỷ tỷ, là như vậy..."

Kim Hayeon tiến đến Kim Taeyeon bên tai cùng nàng giải thích.

Nhìn Kim Hayeon cái này phó rõ ràng mang theo giờ hưng phấn đáng đáp, Han Woo có chút bất đắc dĩ cười cười, trong lòng cũng không biết mình là nên vui về đây, hay là nên phát sầu đây.

Vị ba, sáu, chỉ kỳ thực chính là Han Woo làm món ăn, nhưng có một chút bất đồng là, những thức ăn này điều không phải Han Woo muốn làm cái gì thì làm cái đó, mà là tùy Kim Hayeon chỉ định. Đây là Han Woo lớn nhất khó xử. Trời biết tiểu nha đầu này nào biết đâu rằng tên món ăn, lần trước nàng cư nhiên điểm một đạo phật nhảy tường! Máu chó là nha đầu kia điểm, nàng kỳ thực còn không biết đây rốt cuộc là cá cái gì biểu diễn. Sở dĩ Han Woo đương nhiên phải nghiêm khắc hạn chế nha đầu kia gọi món ăn.

Nghe xong Kim Hayeon giải thích sau, Kim Taeyeon chớp chớp mắt, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, rất ngạc nhiên nhìn trước mặt mình OPPA.

Vừa thấy Han Woo vì mình hiến hát thời gian, nàng đã rất kinh ngạc rất kinh ngạc, ngực đến bây giờ đều có loại bất thực tế cảm giác, thế nhưng nàng vẫn là không có nghĩ đến, OPPA còn có thể làm Trung Hoa Trung Quốc món ăn! Hân không cái gì không?

"OPPA."

Đột nhiên, Kim Taeyeon kêu Han Woo một tiếng.

"Làm sao vậy?"

Han Woo nháy mắt một cái, có chút kỳ quái địa nhìn biểu hiện trên mặt đột nhiên hình như trở nên rất nghiêm túc Kim Taeyeon.

"Ta phải chín cái!"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Người một nhà

"Đại phát, đại phát. . . Các người có hay không một loại là người một nhà cảm giác?"

Ở Han Woo ba người phía sau, mấy cái ánh mắt chính nháy mắt cũng không nháy mắt địa nhìn bọn họ, khi thấy Han Woo thân mật và Hayeon còn có Taeyeon thì thăm thời gian, cái này kỳ ánh mắt càng vô ý thức tròn to, trong ánh mắt bộc phát ra nồng nặc hưng phấn còn có bất quá ánh sáng.

"Các người là điều không phải suy nghĩ nhiều quá? Nếu như cái này Han Woo OPPA thật là Taeyeon. . . Cái kia, Taeyeon không gạt chúng ta."

Ở tặc hệ hệ địa nhìn trước mặt Sunny ba người hai bên trái phải, Kwon Yuri có chút lời nhìn ba người nói.

"Không sai a."

Ở vừa Sunny mấy người không nề kỳ phiền giải thích hạ, Tiffany cuối cùng cũng hình như là đã biết hiểu ý nghĩ của các nàng, cũng giờ nhắc tay, về mặt thành thật nói rằng: "Nếu như Han Woo OPPA là Taeyeon bạn trai, Taeyeon nhất định sẽ nói cho ta biết."

"Nha, nhỏ giọng một chút!"

Thấy cái này sủa T dĩ nhiên trực tiếp cứ như vậy nói ra cái từ này, Choi Soo Young mấy cái ngay cả vội vàng che miệng của nàng, đều mở to hai mắt địa trừng trừng nàng, đón Sunny nhìn đồng hồ đeo tay một cái tình bình tĩnh Kwon Yuri và rõ ràng còn là về mặt không phục Tiffany, có chút lời đối với hai người nói: "Thế nhưng, Taeyeon còn là theo chúng ta che giấu Han Woo OPPA chuyện tình, không phải sao?"

Kwon Yuri và Tiffany nghe vậy nhất thời sửng sốt, tương liễu tương chủy, nhưng đều có giờ á khẩu không trả lời được, nhìn không được đều nhìn thoáng qua tọa ở phía trước không biết đang cùng Han Woo hai người nói cái gì mà nhú cái mũi nhỏ về mặt xán cười Kim Taeyeon.

Sunny nói còn làm cho các nàng hai vô lực phản bác, mấy người các nàng cùng một chỗ đã nhiều năm như vậy, sở dĩ đại gia cũng nhìn ra được, Taeyeon đang giấu giếm vị này Han Woo OPPA một sự tình không để cho mình chờ người biết, sở dĩ Choi Soo Young mấy người mới có thể vẫn suy đoán cái này Han Woo OPPA và Taeyeon đến tột cùng là dạng gì quan hệ, dù sao, bình thường Taeyeon nhưng cho tới bây giờ không gạt các nàng chuyện gì, ngay cả sự tình trong nhà nàng cũng sẽ cùng các thành viên nói, trong đó lớn nhất có đại biểu tính chính là Tiffany, cô nàng này ngay cả Taeyeon một ít thân thích sinh nhật đều biết.

"Ngược lại, chúng ta bây giờ nhiệm vụ chính là —— tìm ra cái này thần bí Han Woo OPPA chân diện mục!"

Nhìn thấy Kwon Yuri hai người tựa hồ cũng đồng ý mình thuyết pháp, Sunny có chút ý chí chiến đấu sục sôi địa huy vũ một tý quả đấm nhỏ.

"Ừ!"

Vừa nghe Sunny nói như vậy, đối với Han Woo cái này thần bí OPPA hứng thú tương đối lớn kim Hyoyeon và Choi Soo Young lập tức tán đồng gật đầu.

Nhìn thấy ba tỷ muội như vậy ý chí chiến đấu tràn đầy hình dạng, Tiffany hốt lên một cái mắt to, đột nhiên cũng mãnh liệt một cái đầu, "Ừ!"

"Nha, người cũng cùng các nàng xằng bậy sao?"

Vừa thấy mình duy nhất đội hữu cư nhiên đều làm phản,

Kwon Yuri lập tức có chút bất mãn địa kêu một tiếng.

"Bởi vì, ta cũng muốn biết Han Woo OPPA rốt cuộc là người nào a, Yuri người không muốn biết sao?" Tiffany vẻ mặt thành thật nháy mắt một cái nói rằng.

"Ta. . ."

Được Tiffany hỏi lên như vậy, Kwon Yuri vừa một trận á khẩu không trả lời được, nàng đương nhiên cũng muốn biết!

Vùng xung quanh lông mày vô ý thức nhíu lại, Kwon Yuri vừa không khỏi đưa ánh mắt nhìn về phía tọa ở phía trước cái kia cao to thon dài thân ảnh của thượng, trong ánh mắt mang theo có chút phức tạp tâm tình, có hiếu kỳ, có nghi vấn, còn có một chút lăm lăm, không biết tên đồng tây. . .

Chú ý Han Woo bên này đương nhiên không ngừng Girls Generation cái này mấy con, bỏ người ái mộ bên kia ánh mắt, ở SJ bên kia.

"Ai nhất cổ, người và Hayeon quen biết sao?"

Leeteuk nhìn ngó ở Han Woo và Kim Taeyeon trung gian vẻ mặt tươi cười Kim Hayeon, khoe miệng nhin không được mang cho giờ trêu ghẹo đáng tươi cười, tiến đến Kim Heechul bên người thấp giọng hỏi.

SJ vốn là ở Girls Generation hai bên trái phải, hơn nữa Hayeon lên sân khấu động tĩnh thực sự quá lớn, sở dĩ bọn họ cũng biết đây là Taeyeon muội muội.

"Ai! Ca!"

Kim Heechul lời kêu một tiếng.

"Ha Ha. . ."

Nhìn thấy Kim Heechul một bộ kinh ngạc hình dạng, Leeteuk nhẹ giọng nở nụ cười vài cái, sau đó nhin không được vừa nhìn về phía Han Woo, trong miệng tự mình lẩm bẩm: "Thế nhưng, cái này Han Woo rốt cuộc là ai a?"

Nghe được Leeteuk lời của, Kim Heechul cũng không cầm chừng một loại rất ánh mắt tò mò nhìn về phía Han Woo.

Vừa Han Woo thật đúng là để cho hấn hung hăng kinh ngạc một bữa, kết quả hấn hiện tại rất tốt kỳ thân phận của Han Woo.

"Không. . . Thật là. . ."

EXO bên này, Byun Baek-hyun sắc mặt có chút trắng bệch địa chăm chú nhìn chính mỉm cười và Taeyeon còn có Hayeon nói chuyện với nhau Han Woo, trên bàn tay bình thường căn bản không rõ ràng gân xanh đều làm lộ đi ra.

Hắn cũng không biết thân phận của Kim Hayeon, nhưng hắn là biết Kim Taeyeon có cái muội muội, vừa thấy Kim Taeyeon hình dạng, còn có Girls Generation các thành viên phản ứng, suy tư một chút, hấn thì đại thể đoán được cái này chắc còn ở học trung học nữ sinh thân phận.

Mà phát hiện này, không thể nghi ngờ cho hấn tâm trọng trọng tới một kích!

Nhìn phía xa Kim gia hai tỷ muội nụ cười trên mặt, Byun Baek-hyun số chết cắn răng, bình thường thanh tú trên mặt thậm chí xuất hiện một tia dữ tợn.

Người. . . Rốt cuộc là người nào? ! !

Sau lưng Byun Baek-hyun, Kim Joon-myun vùng xung quanh lông mày chăm chú nhíu chung một chỗ, rất là lo âu nhìn hấn. . .

. . .

"Cho nên nói, tỷ tỷ người thực sự không cùng chúng ta đi không?"

S. M ngoài công ty, Kim Hayeon trong lòng ôm kim trạch, có chút mất mát nhìn Kim Taeyeon.

Han Woo và Kim Hayeon cũng không định đợi cho tiệc tối kết thúc, Han Woo hát xong ca sau không lâu sau bọn họ thì dự định ly khai.

Thời gian đã không còn sớm, bọn họ đến đây chỉ là tới đón Taeyeon, chẳng quá Kim Taeyeon nhưng cùng bọn họ nói, bản thân sợ rằng không có thời gian cùng bọn họ cùng đi chơi, bởi vì để cho nàng cũng có tiết mục, mặt khác công ty tiệc tối nàng cũng không có thể vắng hợp, sở dĩ chỉ có thể tiễn nuối tống Han Woo hai người đi ra.

"Ừ, tỷ tỷ cũng không có biện pháp a, công ty cũng không có khả năng để cho ta đêm khuya đi ra ngoài chơi, được vỗ tới ảnh chụp thì xong đời."

Không chỉ có là Kim Hayeon, Kim Taeyeon biểu tình cũng dị thường tiếc nuối, thậm chí có ta uể oải, đây chính là mấy năm này lần đầu tiên và người nhà qua lễ Giáng Sinh, kết quả mình cũng không rảnh.

"Được rồi, vậy coi như, ngược lại lập tức sẽ lễ mừng năm mới, đến lúc đó tỷ tỷ thì có chừng mấy ngày ngày nghỉ dài ở nhà lạp."

Thấy Kim Taeyeon tựa hồ cũng vẻ mặt bộ dáng như đưa đám, Kim Hayeon vội vã làm bộ bắt tại hồ địa giờ lên một tay bãi liễu bãi, sau đó cố ý nói sang chuyện khác địa nói rằng: "Thế nào, tỷ tỷ, OPPA đưa cho người quà giáng sinh người thích không?"

Kim Taeyeon nghe vậy hơi sùng sồ, sau đó cúi đầu nhìn một chút đeo vào trên người mình món đồ từ sắc áo lông, trên mặt lộ ra thật ám áp biểu tình, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ngẩng đầu nhìn một chút Hayeon, tôn trọng tôn trọng gật đầu một cái nói: "Ừ, thích vô cùng!"

Nói, Kim Taeyeon ánh mắt nhìn về phía đứng ở Kim Hayeon bên người đang dùng một loại ôn hòa ánh mắt nhìn của nàng Han Woo, trên mặt lộ ra một cái nụ cười ngọt ngào.

Thấy Taeyeon trên mặt nụ cười xinh đẹp, Han Woo cũng không cảm cười cười, chẳng quá, Taeyeon kế tiếp câu nói đầu tiên để cho trong lòng hẩn lộp bộp một tý.

"Còn có bài hát, cảm tạ OPPA, ta rất yêu mến, phi thường, phi thường, thích vô cùng."

". . . Ca?"

"Ừ, OPPA vừa cho ta hát một ca khúc đây, 《 Loving_You 》."

"Hayeon aaa. . ."

"Ha hả, OPPA, không cần nói, 《 Loving_You 》? Oa ~ đại phát ~"

"Điều không phải, Hayeon aaa, người thỉnh OPPA giải thích. . ."

"Không cần, OPPA, hơn nữa trước người bỏ lại chuyện của ta, người. . . Chết chắc rồi! !"

"Nha, nha, nha, ai tây! Ta thực sự là. . . Ta gọi điện thoại, là chính người không tiếp!"

"Điện thoại? Nga, điện thoại di động ta không có mang a. Ngược lại, người chính là bỏ lại ta! Còn có! Người dĩ nhiên cho tỷ tỷ. . . A ——OPPA! Người xong!"

"Ai. . . Chớ cần! Nha! Kim Taeyeon, người hoàn cười? !"

"A! OPPA! Đầu có chuyện gì liên quan tới ta!"

"Ai cho người. . . Ai tây! Người cũng tới!"

"Nha! Ta và các người hai người nói, cảm miệng, hiện tại, lập tức. . . Ai tây, ta thực sự là. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Đến thăm (thượng)

"Cái kia, quấy rầy."

Han Woo nhìn thoáng qua chỉ là ở cửa huyền quan cũng đã đó có thể thấy được lắp đặt thiết bị thập phần không tầm thường căn phòng này tử, đứng ở cửa không khỏi có chút do dự.

"Lão sư, mau vào a."

Thấy Han Woo tựa hồ có chút do dự hình dạng, Han Kaem Sae có chút kỳ quái địa nháy mắt một cái, sau đó cười mắt xán lạn địa khom lưng bả một đôi dép hảo hảo xảy ra Han Woo hai chân trước mặt cửa, dùng Hán ngữ nồng nịu nói rằng.

Han Woo nhìn trên mặt tạm thời vẫn không thể tháo xuống khẩu trang Han Kaem Sae, khẽ mỉm cười một cái, đoán nhưng thật ra không có cùng trên mặt hẳn biểu hiện ra chân chờ như nhau, trực tiếp mà bắt đầu đổi lại nổi lên dép, biên đổi lại hoàn biên thỉnh thoảng quay đầu quan sát đến cái này trắng sang trọng biệt thự.

Hôm nay là 12 nguyệt 29 ngày, cũng chính là Han Woo đến Han Kaem Sae gia làm khách thời gian, đây là Han Woo và Han Kaem Sae định tốt.

Sở dĩ tuyển trạch ngày này, là bởi vì Han Woo vào hôm nay thì hơi khô thể tre, ừ, đến lúc hơi khô thể tre.

Sáng sớm hôm nay thượng hết khóa, Han Woo thì chạy đi phiên trắng bả hẳn phía trước năm tập dậm màn ảnh phách xong, đương nhiên, đây không phải là nói trước năm tập thì phách xong. Trên thực tế căn cứ Jin Soo Won nói, đến trước mắt mà nói, không tính là này vụn vặt màn ảnh, kịch tổ quay chụp đi ra ngoài đông tây chỉ có thể hoàn chỉnh địa làm ra trước hai tập, cũng may còn có mấy ngày kịch truyền hình mới phát sóng, dự tính ở phát sóng trước chắc là có thể đuổi ra trước tam tập nội dung.

Nói ngắn lại, từ hôm nay trở đi đến phát sóng mấy ngày hôm trước, Han Woo cuối cùng là có thể hoàn toàn tính địa nghỉ ngơi một chút, sở dĩ Han Woo mới tuyển trạch hôm nay tới bãi phóng.

Đối với cái kia chứng cứ mình ngoại tôn nữ thần bí lão sư cuối cùng là phải tới cửa, theo Han Kaem Sae nói, từ hôm qua bắt đầu nàng ngoại công và bà ngoại thì bận rộn mở, nhất là nàng bà ngoại, không có việc gì thì lôi kéo nàng hỏi nàng Han Woo thích ăn cái gì, không thích ăn cái gì, hỏi đến Han Kaem Sae thẳng thành đại reo lên mình tại sao khả năng biết lão sư thiên hảo, Vì vậy, căn cứ Han Kaem Sae hình dung, nàng bà ngoại làm một bàn hoàn toàn phong phú món ăn, cái gì đều làm một điểm.

Vốn có đây, nghe được Han Kaem Sae như vậy hình dung, Han Woo chỉ là cười cười, ngực nhưng thật ra không có cảm giác gì. Chẳng quá, hiện tại chiếu Han Kaem Sae nhà nàng đích tình hướng đến xem, nếu như Han Kaem Sae nha đầu kia vô dụng sai hình dung từ lời của, như vậy, có thể bị nàng xưng là phong phú một bàn món ăn, sợ rằng... Thực sự rất phong phú!

Dựa theo trước kia Han Kaem Sae tiểu cô nương này miêu tả, Han Woo vẫn cho là nàng là cô bé lẹ lẹ, dù sao phụ mẫu đều qua đời, cũng chỉ là cùng ngoại công bà ngoại ở cùng một chỗ, sợ rằng gia đình trong còn có thể có chút khó khăn, nhưng mà, đương Han Woo chân chính đi tới nhà nàng thời gian, hẳn mới phát hiện, hẳn thực sự... Quá ngây thơ rồi.

Han Kaem Sae điều không phải cô bé lẹ lẹ, nàng là... Công chúa bạch tuyết, vẫn là không có mẹ kế vương hậu cái loại này!

Nghiêm ngặt lại nói tiếp, Han Woo đến bây giờ cũng không biết Han Kaem Sae ngoại công bà ngoại gia kinh tế rốt cuộc thế nào, thế nhưng chỉ là có một chút cũng đủ để cho Han Woo xác nhận đã ngoài kết luận.

Bởi vì, Han Kaem Sae nhà nàng đã ở Gangnam...

Đương Han Woo vừa ở bên ngoài nhìn cái này trắng so với hẳn gia còn muốn lớn hơn thượng gấp đôi biệt thự thời gian, một khắc kia, hẳn hoàn thật là được rung một tý, trong đầu nhưng thật ra lần đầu đối với Kim Ji Woo bên ngoài chuyện vật sinh ra hiểu kỳ và nghi vấn.

Sở dĩ vừa Han Woo có chút trừ trừ nguyên nhân chỉ là trong lòng nghi ngờ mà thôi, đảo bắt là bởi vì cái gì đến lúc rụt rè duyên cớ.

"Bà ngoại? Bà ngoại? Bà ngoại? Kỳ quái a, vừa rồi nhà chưa?"

Han Woo sau khi đi vào, Han Kaem Sae thì dẫn hẳn đi vào rộng mở sáng sủa phòng khách, đầu tiên là rất tích cực rót cho hẳn chén nước, đoán thì xoay người có chút kỳ quái địa nhìn chung quanh, phát giác ngoại công và bà ngoại cũng không có tới nghênh tiếp bọn họ, vào tới nhà sau, trong cũng tốt tượng không nhân như nhau.

"Lão sư."

Ở lâu một tìm một vòng sau, Han Kaem Sae từ trong phòng bếp đi tới, nháy mắt một cái suy nghĩ một chút, nói với Han Woo: "Bà ngoại ta hình như lại đi ra ngoài mua cái gì, ta đi ra ngoài tìm một chút nàng, ngài ngồi ở đây uống trước một hồi trà đi."

"Nga... Ừ, tốt, không có việc gì, người đi đi."

Han Woo nghe vậy hơi sững sờ, đoán thì không chút nghỉ ngơi gật đầu.

"Như vậy, ta thì trước, ngài nếu như nghỉ buồn chán có thể xem ti vi có lẽ đi khắp nơi đi, nhà của chúng ta không có không thể đi vào gian phòng."

Thấy Han Woo gật đầu sau, Han Kaem Sae thì cung kính đối với hẳn vì cung kính một tý, cười mắt xán lạn địa vừa nói một câu, lúc này mới xoay người đi tới cửa huyền quan đôi giày ly khai.

"Ba."

Han Kaem Sae sau khi rời khỏi, Han Woo ngẩng đầu nhìn cái này trảng tựa hồ có ba tầng biệt thự, nhìn phòng khách bệnh đậu mùa trên đỉnh giắt hoa lệ Thủy tinh đèn treo, đột nhiên cảm thấy lớn như vậy phòng ở nếu là không có những người khác cũng rất không thú vị.

Cúi đầu đối với mình trong tay ly nước phát một tý ngây ngô, Han Woo sau cùng vẫn đứng lên, quyết định chung quanh shopping.

"Đồng, đồng, đồng..."

Cước bộ đạp ở bằng gỗ xoay quanh trên thang lầu, phát sinh một chút vi không thể xét nhẹ - vang lên, Han Woo tay của đặt ở trơn trượt tay vịn thượng vuốt ve đi lên lầu hai.

Đến rồi lầu hai sau, Han Woo phát hiện Han Kaem Sae gia lầu hai và nhà mình lầu hai rất giống, hình như đều là gian phòng, Han Kaem Sae mình khuê phòng vậy cũng ở tầng này, chẳng quá nhìn cái này có liếc mắt còn có chút đếm không hết cửa phòng, Han Woo cũng không có thử đi mở nó.

Han Woo đối với người khác đồ trong nhà điều không phải tốt như vậy kỳ, hắn chỉ bất quá có điểm buồn chán sở dĩ đi khắp nơi đi mà thôi, hơn nữa Han Kaem Sae nói là không có gì tốt kiêng kỵ, nhưng vạn nhất nếu là Han Woo thực sự đi vào nhân gia nữ sinh căn phòng của thấy cái gì không nên vật nhìn, vậy hắn không phải rơi vào tình huống khó xử sao?

Han Woo bả vị của mình từ bày rất chính, hắn là để làm khách, cũng không phải đến xem phòng.

Đi dạo một vòng lầu hai, Han Woo ngược lại cũng không có thấy cái gì mới lạ đông tây, Vì vậy đón thì leo lên lầu ba, chẳng quá vừa đến lầu ba, Han Woo ánh mắt lập tức được một chỗ hấp dẫn.

"Điều không phải... Không nhân sao?"

Han Woo có chút ngây người địa nhìn ở lầu ba cửa thang lầu chính đối diện gian phòng, Han Kaem Sae người nhà làm việc nên đều tương đương hữu điều chỉ, Han Woo vừa một đường nhìn sang, phát hiện hoàn thật không có gì tương đối loạn nơi ấy, mỗi gian phòng cửa phòng đều hảo hảo mà đóng lại, sở dĩ Han Woo cũng vẫn không có cơ hội thì đứng ở cửa hướng bên trong liếc trộm đến vật gì vậy.

Thế nhưng, đương Han Woo bắt đầu lầu ba này sau, lập tức liền phát hiện cửa một gian phòng nửa mở căn phòng cửa, cũng chính là hắn ngay phía trước căn này. Gian phòng này từ bên ngoài nhìn qua lắp đặt thiết bị giống như thông thường khách phòng không quá như nhau, thoạt nhìn nên ở Han Kaem Sae trong là một đỉnh địa phương trọng yếu.

Không biết là... Tiểu đầu đi?

Đương Han Woo trong đầu toát ra như vậy một cái ý nghĩ sau, hắn vùng xung quanh lông mày nhất thời không khỏi hơi hơi nhíu lại, cất bước nhẹ nhàng mà hướng đang lúc cửa gian phòng đi đến.

An tĩnh, rất an tĩnh.

Đây là Han Woo đến gần gian phòng cảm giác đầu tiên, trong phòng hình như căn bản không có một thanh âm truyền đến, chẳng quá may là như vậy, Han Woo cảm giác mình còn là cẩn thận một chút tương đối khá, hắn lặng lẽ để sát vào mở một chút cửa phòng, đi vào trong nhìn lại, mà cái này vừa nhìn, Han Woo nhất thời hơi sững sờ.

Cái này tựa hồ là một gian thư phòng, trong phòng ánh nắng tươi sáng, sau gờ ngọc kim xán xán ánh dương quang xuyên thấu qua rộng lớn cửa sổ sát đất nhìn về phía phòng trong, ở vắng đây trong phòng đồng thời, đồng dạng cũng chiếu vào trong phòng một đạo thân hình nhìn qua hơi khô sần nhưng lưng thẳng tắp thân ảnh của thượng.

Han Woo chỗ đứng vừa vặn có thể cho hắn thấy rõ ràng cái thân ảnh này toàn cảnh, là nhất vị lão nhân, hắn khoảng chừng hơn sáu mươi tuổi đáng đáp, thần tình lạnh nhạt, mặc một bộ áo sơ mi trắng, tóc vẫn như cũ phát hời, lông mày rậm mắt to, mắt nhìn qua cũng không khăn khăn, mà là lấp lánh hữu thần, xem ra thân thể cốt cũng tương đương thân thể cường tráng.

Đương Han Woo thấy vị lão nhân này thời gian, đồng thời cũng nhìn thấy hắn hiện tại chính đang làm cái gì, hắn đang đứng ở trong phòng trương chắc là bên bàn đọc sách dựa bàn luyện chữ, sau lưng hắn trên tường hoàn lộ về một bộ bởi tốt chữ Hán thư pháp —— "Yên lặng trí viễn".

Han Woo có nhiều hăng hái đứng ở cửa nhìn lão nhân một khoản nhất bức tranh chăm chú viết thư pháp, hắn hiện tại ngược lại không gấp, dù sao, tình huống dưới mắt hắn chỉ cần hơi chút nghĩ một tý là có thể đoán ra lão thân phận của người.

"Thanh niên nhân, nhìn thấy trưởng bối cũng không biết vấn an sao?"

Nhưng mà lúc này, trước nhìn như đang chăm chú luyện chữ không có chú ý tới Han Woo đến lão nhân bỗng nhiên mở miệng nói một câu, vừa nói, tầm mắt của hắn vẫn như cũ đặt ở trước mắt mình bảng chữ mẫu thượng, cũng không có đi khán Han Woo.

Lão thanh âm của người nghe vào cũng không hồn hậu cũng không hiện lên rất già km, chính là cái loại này mạn điều tư lý ngữ điệu giữa tựa hồ mang theo một loại đặc biệt ý nhị. Han Woo vừa nghe đến lão nhân mở miệng liền không khỏi sững sờ một chút, hắn không chỉ là bởi vì lão nhân đột nhiên lên tiếng, cũng bởi vì lão nhân lúc nói chuyện dùng ngôn ngữ, lại là Hán ngữ.

"Ha ha, thỉnh Cầm nhi nói, Hàn lão sư người yêu mến người khác dùng Hán ngữ với người giao lưu, sở dĩ lão nhân ta cũng chỉ tốt không trâu bắt chó đi

cày, rốt cuộc rất nhiều niên vô dụng, nếu như nói sai rồi, Hàn lão sư xin gặp lượng."

Lúc này, không biết có phải hay không là cảm thấy Han Woo kinh ngạc, lão nhân nhưng thật ra ngừng bút, ngẩng đầu nhìn Han Woo liếc mắt, còn là cái loại này mạn điều tư lý ngữ điệu, chẳng quá nguyên bản thần tình lạnh nhạt trên mặt nhưng thật ra lộ ra một cái mỉm cười thân thiện.

"A ~ ngài nói nói chi vậy, ngài Hán ngữ nói rất khá, xin lỗi, là ta thất lễ, ta nên trước tiên và ngài chào hỏi."

Lão nhân tương đương có thứ tự Hán ngữ thoảng cái để cho có chút ngây người Han Woo phục hồi tinh thần lại, hẳn đầu tiên là lắc đầu, rất nghiêm túc địa tán dương một tý lão nhân Hán ngữ xoay ngang, đón tựa hồ là nghĩ tới điều gì, cung kính đối với lão nhân vì cung kính một tý, biểu tình có chút lúng túng đối với lão nhân nói tiếng xin lỗi.

Tốt, quả nhiên nữ sinh chọc không được, tiểu nha đầu cáo trạng đều bảm báo gia trưởng nơi này...

Han Woo ngực dờ khóc dờ cười nghĩ.

"Ha ha."

Tựa hồ là nhìn ra Han Woo ngực lúc này quần bách, lão nhân khẽ mỉm cười một cái, cũng không có kể tục cái đề tài này, mà là đối với Han Woo thân cận địa vẫy vẫy tay, "Cái kia, Hàn lão sư nếu Hán ngữ tốt, vậy cũng đối với Trung Hoa Trung Quốc thư pháp có điểm nghiên cứu đi? Lão nhân ta đây lần mới vừa viết một bức, người giúp ta giám định một tý?"

"Ách, tốt."

Để cho lão nhân có chút hết ý là, Han Woo nghe được hẳn mời, chỉ là thoảng chân chờ một chút liền trực tiếp gật đầu, sau đó đi nhanh hướng hẳn bên này đi tới.

Trong mắt vì không thể xét địa xét qua một tia tán thưởng, lão nhân hướng hai bên trái phải thoảng dời đi một điểm vị trí, để cho Han Woo có thể rất tốt địa thấy chính hẳn vừa viết cái này phúc thư pháp.

"'Khuyhnh quốc khuyhnh thành'?"

Han Woo đi tới bên người lão nhân sau, liền trực tiếp nhìn về phía chính mở ra ở trên bàn cái này phúc thư pháp, sau đó nhẹ giọng bả nội dung phía trên nói ra.

"Thế nào?"

Lão nhân đứng ở bên cạnh khoe miệng mỉm cười địa nhìn Han Woo, tựa hồ rất chờ mong hẳn sẽ nói ra như thế nào kết luận.

"Bổ cục thượng cấp, dùng bút lưu sướng, đại gia làn gió."

Han Woo trong miệng liền tiếp phun ra ba từ, một đôi thâm thúy con ngươi đen lẳng lẳng nhìn cái này phúc "Khuyhnh quốc khuyhnh thành".

Nghe được Han Woo trả lời, trên mặt lão nhân mỉm cười bất biến, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) cười híp mắt hỏi tiếp: "Sở dĩ, người nghĩ bức chữ này không sai?"

"Bất, thật không tốt."

Kẻ khác không nghĩ tới là, vừa còn đang tán thưởng bức chữ này Han Woo dứt khoát lắc đầu.

Lão nhân nghe vậy nhất thời sững sốt, trên mặt mỉm cười nhưng thật ra biến thành có chút ngạc nhiên biểu tình, không khỏi hỏi: "Vì sao?"

"Mục vận thái cứng rắn."

Han Woo lời bình và trước như nhau ngắn gọn.

Mục vận... Thái cứng rắn?

Lão nhân có chút ngây người địa nhìn Han Woo, ngay sau đó, hẳn nhưng nhìn không được có chút sáng lẳng bật cười: "Ha ha ha... Ủ, thái cứng rắn, quả thực thái cứng rắn."

Nói, lão nhân về mặt cao hứng vỗ vỗ Han Woo vai, rõ ràng đối với câu trả lời của hẳn rất hài lòng.

"'Khuyhnh quốc khuyhnh thành' còn là yêu cầu nữ tử đến viết, nam nhân viết nói, luôn đều không thể viết ra cái loại này ôn nhu."

Han Woo thấy lão nhân tựa hồ rất đáng vẻ cao hứng, khoe miệng cũng không cảm lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt, đón lại bổ sung nhất cú.

"Ủ, không sai."

Lão nhân tán thành địa gật đầu, cúi đầu nhìn một chút bức chữ này, cũng là nhẹ khẽ lắc đầu, "Bức chữ này quả thực không nên làm cho nam nhân đến viết, chẳng quá không có biện pháp, đưa cho tôn nữ lễ vật, ta đương nhiên vẫn là mong muốn bản thân đến viết."

Han Woo vừa nghe lão nhân nói như vậy, trên mặt nhất thời lộ ra có chút chột biểu tình, chẳng quá ngay hần mới vừa chuẩn bị đón mở miệng thời gian, một cái nghe rất thanh âm nhu hòa dùng tiếng Hàn truyền vào.

"Lão công, người có ở bên trong không? Nga? Đây là... Hàn lão sư sao?"

Han Woo quay đầu nhìn lại, một cái khí chất nhìn qua tương đương ôn nhu lão phụ nhân đang đứng ở cửa thư phòng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Đến thăm (hạ)

"Đến, ăn nhiều một điểm. Ăn cái này, món ăn này ta vẫn rất có tự tin. Đến."

"Nga, là, là."

Ban đêm, Han Kaem Sae gia lầu một bên bàn cơm, Han Woo cùng Han Kaem Sae hai người ngồi đối diện nhau, Han Kaem Sae ông ngoại của bà ngoại lại đang các ngồi ở hơi nghiêng.

Không thể không nói, đây thật là rất phong phú một bữa cơm..

Han Woo giờ chiếc đĩa, nhìn trên bàn một đồng hần ngay cả tên đều kêu không được món ăn, khoe miệng vì không thể xét địa quát một cái.

"Mau ăn a, Hàn lão sư người không cần khách khí, hãy cùng đang ở nhà mình."

"A, là, ngài không cần tự mình giúp ta gấp, ta tự mình tới là được rồi."

Han Woo đáng tuổi cười có chút cứng đờ ngồi đối diện khi hần hơi nghiêng cái kia hiền lành lão phụ nhân gật đầu, sau đó bản thân gấp nhất chiếc đĩa món ăn, phóng tới com thượng mà bắt đầu vui đầu mãnh ăn.

"Phốc."

Lúc này, một tiếng rất rõ ràng cười khẽ thanh vang lên, Han Woo nhìn không được ngẩng đầu, hảo hảo trừng mắt một cái ngồi đối diện hần cái kia ngay cả cười trộm đều như vậy không chuyên nghiệp cô nương.

Han Kaem Sae lúc này đã đem trên mặt khẩu trang trích đi, ngược lại ở đây vừa không có người ngoài, ngoại công bà ngoại, còn có... Hần.

Sở dĩ nha đầu này cuộn phim sẽ thấy cũng ả không giấu được vẻ mặt của mình, phó cười trộm hình dạng hoàn toàn bị Han Woo thu nhập đầy mắt.

Chẳng quá Han Kaem Sae cũng không có biện pháp, nhìn không được a, bởi vì Han Woo biểu hiện thực sự thái trâu chọc.

Han Woo vẫn cho là mình là một mềm cứng rắn không ăn nhân, chẳng quá cho tới hôm nay hần mới phát hiện, nguyên lai "Mềm" đến mức tận cùng, thực sự có thể khắc hần.

Han Woo đối với đến tuổi này đại học lão nhân gia là thật không có biện pháp, huống chi còn là một vị hiền hòa bà cố nội, sở dĩ từ mới vừa mới bắt đầu, Han Woo vẫn được vị này gọi hần linh hoa bà cố nội nắm mũi dẫn đi, hoàn toàn một bộ và bình thường tuyệt nhiên bất đồng câu thúc đáng đáp.

Chẳng quá như đã nói qua, Han Woo đang bị lão nhân gia nhiệt tình khiến cho có chút chiều không chịu nổi đồng thời, nhìn không được liên liên tưởng đến Han Kaem Sae nha đầu kia, nếu như nói năng từ nhỏ chính là như vậy được "Rót" đại học, nha đầu kia đến tột cùng là thể nào lớn lên như vậy mảnh khảnh?

Mà Han Kaem Sae hiển nhiên là muốn không đến Han Woo chính ở trong lòng ác ý phỏng đoán nàng vì sao không có tuần hoàn "Lịch sử quý tích" biến thành một cái cô gái mập nhỏ, nàng lúc này ngực cười đến chính vui mừng đây, nụ cười trên mặt giấu cũng không giấu được, không có biện pháp, ai bảo Han Woo bình thường một bộ băng son lão sư hình tượng, kết quả ở nàng bà ngoại trước mặt liền trực tiếp "Phá công".

"Được rồi được rồi, Hàn lão sư bản thân hội ăn, quá nhiệt tình ngược lại sẽ làm cho gia nghỉ gánh vác."

Lúc này, đại khái là nhìn thấu Han Woo một ít quần bách, Han Kaem Sae ông ngoại của, cũng chính là vị kia ánh mắt nhìn qua lấp lánh hữu thần lão nhân mỉm cười, vươn tay vỗ nhẹ nhẹ phách hàn linh hoa tay của chương, bang Han Woo hiểu hạ vậy. Lão nhân lúc này nói nhưng thật ra dùng trở về tiếng Hàn,

Cũng không biết trước dùng Hán ngữ có phải thật vậy hay không ở nhỏ nhỏ địa thay tôn nữ "Bảo thù".

Hàn linh hoa rõ ràng cho thấy cái loại này điển hình Hàn quốc phụ nhân, nghe được trượng phu lên tiếng, cũng liền thả lập tức hạ còn muốn cho Han Woo giúp chút gì chiếc đĩa, chẳng quá nàng đón hay là đối với Han Woo hiền lành địa cười cười, nói rằng: "Như vậy, người nhất định phải ăn được, nếu như món ăn không thích nói, ta có thể nữa giúp người làm"

"Không cần, không cần, những thứ này đã phi thường vậy là đủ rồi, phi thường cảm tạ."

Nhìn thấy vị này nhiệt tình lão nhân gia cuối cùng là dừng lại, Han Woo đầu tiên là âm thầm thở phào nhẹ nhõm, đón lập tức mỉm cười đối với hàn linh hoa gật đầu, biểu thị mình đã rất hài lòng.

"Vậy là tốt rồi."

Han Kaem Sae ông ngoại của thấy hướng mỉm cười gật đầu, đón bỗng nhiên, hần buông đĩa xuống, hơi hơi chỉnh sửa lại một chút y phục, từ chỗ ngồi đứng lên.

Han Woo thấy hướng không khỏi sững sốt, sau đó không đợi hần phục hồi tinh thần lại, Han Kaem Sae bà ngoại hàn linh hoa và Han Kaem Sae bỗng nhiên cũng theo đứng lên.

"Sao... Làm sao vậy sao?"

Thấy tất cả mọi người đứng lên, Han Woo trên mặt có ta nghi ngờ đồng thời cũng muốn đứng lên, chẳng quá lại bị một cái nhẹ nhàng lực đạo đè vai.

Han Woo hơi hơi nghiêng đầu vừa nhìn, là hàn linh hoa giờ tay lên nhẹ nhàng ấn xuống một cái bờ vai của hần, thấy hần nhìn qua, già nua hiền hòa trên mặt lộ ra một cái ôn nhu mỉm cười.

"Cái kia... Rốt cuộc làm sao vậy?"

Thấy nhà này nhân tựa hồ là mong muốn bản thân đang ngồi hình dạng, Han Woo cũng chỉ tốt trái lại ngồi ở chỗ ngồi, bất quá hần nhìn ba người đứng trong lòng thật đúng là định không được tự nhiên, Vì vậy nhịn không được vừa hỏi một câu.

Han Kaem Sae ông ngoại của khán Han Woo cái này phó tựa hồ có chút bất an hình dạng, không khỏi mỉm cười, sau đó, biểu tình đột nhiên biến thành một loại phía trước hoàn toàn không có xuất hiện ra tức mục, hần nhìn mang trên mặt nghi hoặc biểu tình Han Woo, chậm rãi bái một cái, "Thật là phi thường cảm tạ ngài."

"Thật là phi thường cảm tạ ngài."

Thấy đến nhà đại nhân đã mở miệng, Han Kaem Sae và hàn linh hoa cũng đứng Han Woo thật sâu bái một cái, nhất là Han Kaem Sae, lúc nói chuyện, nhẹ nhẹ cắn môi, thanh âm nghe tựa hồ đã có ta nghẹn ngào.

Han Woo được Han Kaem Sae người một nhà cử động khiến cho sững sốt, ngay sau đó nháy mắt một cái, lập tức phục hồi tinh thần lại, lập tức đứng lên, đối với ba người vì cung trở về hạ lễ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) có chút không biết làm sao địa hồi đáp: "A, là, cái kia... Àch, ta..."

"Phốc."

Thấy Han Woo cái này phó tựa hồ tương đương không biết làm sao hình dạng, Han Kaem Sae lập tức nín khóc mỉm cười, vèo một tý thì bật cười, trên mặt vừa bởi vì thấy cảnh thương tình có chút đỏ lên vành mắt hoàn rất rõ ràng.

Nhìn thấy tiểu tôn nữ như vậy lỗi thời địa bật cười, Han Kaem Sae ông ngoại của hơi hơi nhìn nàng một cái, sau đó quay đầu nhìn Han Woo có chút đáng về quần bách, trong mắt cũng là không khỏi lộ ra ta tiểu ý, chẳng quá gùm càng già càng cay, điểm ấy tiểu ý được hần dễ dàng liền cho che giấu, "Đây là, nhà của chúng ta nhân đối với ngài cảm tạ, ngài không cần khẩn trương như vậy. Những thứ khác nói ta cũng không muốn nói nhiều, ngài đối với Chăm nhi bang trợ, là cái biến nàng cuộc sống ân đức, chúng ta vô pháp dùng ngôn ngữ đều biểu đạt cái gì, cũng không biết báo đáp thế nào, như vậy, sau đó chỉ cần ngài có chỗ cần hỗ trợ, thỉnh cứ việc nói ra, nhà của chúng ta nhất định sẽ hết sức."

Lão nhân lúc nói lời này, trong ánh mắt mang theo ôn hòa thần tình, nhìn một chút có mặt tôn nữ và thê tử, trên mặt biểu tình tựa hồ... Chính là hạnh phúc?

Gia... Người nhà sao?

Han Woo ánh mắt của vì hơi lờ mờ tỉnh, ngực run lên bần bật, dưới hai tay ý thức cầm, ánh mắt ở trước mặt hần Hàn gia nhân trong lúc đó lưu chuyển.

Tuy rằng giữa bọn họ biểu hiện không thể nói có bao nhiêu sao thân cận, thế nhưng, loại này tự nhiên, loại này giống như là trời sanh tình cảm, phải là...

Chính là nếu nói thân tình đi?

Han Woo trầm mặc một hồi, sau đó, trên mặt bỗng nhiên lộ ra một cái mỉm cười rực rỡ, hân hân cười nhìn trước mặt người một nhà này, khẽ gật đầu.

"Ừ, phần này tâm ý, ta rất khỏe địa cảm nhận được."

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Vị kia

"Như vậy, sau đó nhất định phải thường xuyên đến trong lâm khách a, Hàn lão sư."

"Là, ta sẽ. Như vậy, ta trước hết cáo từ."

"Tốt, tốt, cái kia, trên đường trở về xin cẩn thận giờ."

"Ta đã biết."

Nhìn trước mặt cái này khuôn mặt hiền hòa lão phụ nhân, Han Woo mỉm cười, cung kính vi cung kính một tý, đón liền xoay người ly khai.

Han Woo hôm nay tới ở đây chỉ là đáp ứng lời mời tính đến thăm, cũng chính là ăn bữa cơm, tâm sự thiên và vân vân, hân cũng không dự định ngủ lại, cứ tới nói ra mời Han Kaem Sae người một nhà nên rất thích ý lưu bản thân qua đêm.

Hàn linh hoa nhìn đạo kia dần dần rồi đi cao ngất bóng lưng, trên mặt lộ ra giờ ôn nhu mỉm cười, sau đó, khóe miệng của nàng hơi hơi nhất mân, quay đầu đi, hiền hòa trên mặt bỗng nhiên lộ ra giờ tựa hồ đang trêu ghẹo thân tình, cười nhạt hỏi một câu: "Còn không ra sao? Người thì đi."

"Ai ~ bà ngoại!"

Han Kaem Sae quyết trừ miệng, từ một cái góc tường chỗ đi ra, có chút bất mãn địa nhìn rõ ràng cho thấy ở trên chọc bà ngoại của nàng.

"Ai nhất cổ, nghĩ như vậy nhìn hân, vì sao vừa bắt trực tiếp tới tổng hân không phải tốt? Còn có, Hàn lão sư không phải nói nhà hân đã ở Gangnam sao? Người bình thường có thể đi bãi phóng một tý a." Nhìn tiểu tôn nữ bộ dáng này, hàn linh hoa có chút buồn cười địa nói rằng.

"Bà ngoại! Hừ! Ta không để ý tới người!"

Han Kaem Sae trừng trừng đôi mắt sáng, bất mãn hết sức địa đối với chỉ biết trêu ghẹo mình bà ngoại cau mày một cái, thờ phỉ phò xoay người "Đặng đặng" liền chạy.

"A, nha đầu kia."

Hàn linh hoa nhìn Han Kaem Sae nổi giận đùng đùng rồi đi hình dạng, nụ cười trên mặt không khỏi càng đậm.

Đi trở về phòng khách, hàn linh hoa nhìn một chút tọa ở trên ghế sa lon con dòng chính thần nhìn một bức thư pháp trượng phu, không nhịn cười được cười, ngồi vào bên cạnh hân giúp hân chỉnh sửa lại một chút bàn.

Han Kaem Sae ông ngoại của nhìn thê tử sẵn sốc cử động, đối với nàng mỉm cười, sau đó thì cầm trong tay cầm thư pháp than khai phóng đến trên mặt bàn.

"Nghĩ thế nào?"

"Cái gì thế nào?" Han Kaem Sae ông ngoại của vẽ mặt thành thật nhìn trước mắt thư pháp, thoát nhìn có chút không yên lòng hỏi lại.

"Nha, Lý Tái, người là làm giáo sư đương thói quen sao? Không nên nhân bà vấn đề nói rõ ràng người mới có thể trả lời sao?" Lúc này không có người ngoài có mặt, hàn linh hoa cũng sẽ không dùng lại như vậy cho chính hân một tính cách có đôi khi thái nghiêm túc trượng phu mặt mũi, hồ trứ khuôn mặt nói rằng.

Lý Tái nghe vậy mỉm cười, quay đầu nhìn đã lớn tuổi như vậy nhưng ngoại trừ ở vầng trán trước mặt hoàn hảo giờ, ở trước mặt mình lại hoàn toàn hoàn là một bộ tiểu cô nương tỳ khí thể từ, đón nhọc hữu sở chỉ gạt đầu, trên mặt lộ ra giờ tán thưởng biểu tình nói rằng: "Không sai."

"Không sai? Rõ ràng là phi thường tốt, ừ, đặc biệt đẹp trai một cái tiểu tử đây."

"

Nghe được trọng phu trả lời, hàn linh hoa rất bất mãn địa bạch liễu tha nhất nhãn.

Lý Tái được khiến cho vui một chút, có chút dờ khóc dờ cười nhìn thể từ của chính mình, "Ai nhất cổ, ngoại đã trong lòng mình đã có kết luận, vì sao còn muốn hỏi ta?"

"Ta là muốn nhìn ngoại một chút có hay không lão niên si ngốc, kết quả bây giờ nhìn vừa nhìn, ai nhất cổ ~ "

Nghe được Lý Tái lời của, hàn linh hoa vừa bạch liễu tha nhất nhãn, đón biên lắc đầu, biên biểu tình tương đương bất mãn xoay người cứ như vậy ly khai. Lúc này, khán của nàng tư thái, tuy rằng lớn tuổi không giống với, nhưng lúc này hàn linh hoa bộ dáng này dĩ nhiên và vừa Han Kaem Sae tức giận chạy đi đáng đáp hết sức tương tự, có lẽ nói, là Han Kaem Sae đáng đáp và hàn linh hoa đáng đáp mười phần tương tự.

Lý Tái tọa ở trên ghế sa lon, có chút dờ khóc dờ cười nhìn thể từ đi lên lầu hai, khẽ lắc đầu một cái, ngược thật sự là có chút khổ não mình lão thể lúc nào tài năng bất như vậy tính trẻ con.

Ngồi ở chỗ cũ trầm mặc một hồi, Lý Tái vừa đưa ánh mắt bỏ vào trước mặt hần bức kia thư pháp thượng, bỗng nhiên địa, khoe miệng lộ ra giờ thần bí mỉm cười, trong miệng tự lẩm bẩm nhất cú.

"Khuyh quốc khuyh thành, hay là muốn dùng cái này xứng đôi a."

Ở Lý Tái trước mặt của, bức kia mở ra thư pháp thượng, chính viết bốn người cứng cáp hữu lực đại tự.

"Vương giả vô song" !

...

...

"Thế nào?"

"Cái kia, căn cứ gần nhất điều tra, vị kia gần nhất tựa hồ. . ."

Đây là một gian rộng mở sáng sủa phòng làm việc của, một cái trung niên nam nhân tọa trên ghế làm việc, ở trước mặt hần đang đứng một cái thần tình cung kính nam nhân.

"Tựa hồ cái gì?" Trung niên nam nhân uống một ngụm trên bàn cây cà phê, nháy mắt một cái, có chút nghi ngờ đối với cái kia thần tình cung kính nam nhân hỏi.

"Vị kia tựa hồ. . . Tựa hồ dự định. . . Đi làm diễn viên."

Hơi cúi đầu, biên có chút do dự nói, nam nhân trên mặt biên không khỏi lộ ra giờ hoang đường biểu tình.

"Cái. . . Cái gì? ! Diễn. . . Diễn viên?"

Trung niên nam nhân nghe vậy nhất thời sửng sốt, có chút ngây người địa nhìn nam nhân.

"Là. . . Vị kia đã tham gia MBC nhất bộ kịch truyền hình quay chụp."

Gật đầu, nam trên mặt người hoang đường biểu tình càng đậm.

"Làm diễn viên. . . Rốt cuộc muốn làm gì a. . . Ai nhất cổ, những thiên tài này chúng ta những người phạm tục thật đúng là đoán không được ý định của bọn họ a, ừ? Hoàn toàn tựa như hồ ly như nhau, làm cho đeo gót không ra a. Coi như là mất trí nhớ, hần điều không phải hoàn sớm an bài qua, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) để cho mình lên làm Seoul đại học lão sư sao? Vì sao người giống như hần vậy còn có thể đi làm cái gì. . . Diễn viên? Ai nhất cổ."

Trung niên nam nhân nhíu mày một cái suy tư một trận, sau đó khẽ lắc đầu một cái, vừa uống một ngụm cà phê trong ly, sau này tựa ở ghế làm việc thượng, "Quên đi, ngược lại hần hiện tại đãi ở chúng ta đại hàn dân quốc là được rồi, tượng hần người như thế, dù cho hần ở chỗ này cái gì cũng không làm, cũng so với hần đãi ở nước Mỹ cường."

"Là, như vậy, bước tiếp theo ngài định xử lý như thế nào đây?" Nam nhân gật đầu, đón cung kính hướng trung niên nam nhân hỏi ý đạo.

"Vị này nếu phải làm diễn viên, để hán đương đi, cấp trên không phải nói chỉ cần hán đãi ở Hàn quốc, tùy tiện hán làm cái gì sao? Nếu hán không có đánh toán làm giờ những chuyện khác, như vậy chúng ta cũng không cần phải ... Vẫn như vậy quan sát hán, làm cho bình thường chú ý một chút hán hướng đi là được rồi, dù sao, những thiên tài này còn chưa phải yêu mến lão là có người theo dõi hán, hán nhưng không phải chúng ta chọc nổi chính là nhân vật a." Ngẫm nghĩ một hồi, trung niên nam nhân đối với nam nhân phân phó nói.

"Là, ta biết, như vậy, ta cáo từ trước."

Nói, nam nhân đối với trung niên nam nhân vi cung kính một tý, cái này liền xoay người dự định ly khai.

"Nga, chờ một chút."

Mà lúc này, trung niên nam nhân tựa hồ nghĩ tới điều gì, gọi lại nam nhân.

"Ngài còn có cái gì phân phó sao?"

"Chúng ta trước điều không phải bả hồ sơ của hán cầm đi sao? Nếu hán hiện tại chỉ là dự định làm diễn viên, chúng ta cũng không cần phải cất giữ hồ sơ của hán, bằng không thì như vậy trái lại càng dụ cho người quan tâm, ngược lại cái kia hồ sơ trong cũng không có thứ gì trọng yếu, người thì đem đồ vật trả về đi."

"Là."

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Cầu huyết mới đầu

"Nga, OPPA."

Thời gian đã không sai biệt lắm là đêm khuya, một người mặc áo lông, mang lễ sách trảo nữ nhân bước nhanh đi qua đầu đường, trong tay hoàn cầm nhất bộ điện thoại di động nói điện thoại.

"Nga, điều không phải, ta là muốn hỏi một chút người biết chúng ta ngày hôm nay cái kia phách hoạ báo vị trí người còn nhớ rõ ở Gangnam đầu sao?"

"Không phải, ta có cái gì rơi ở nơi nào."

"Không cần, chỉ là một vật nhỏ, chính là lần trước tỷ tỷ đưa cho ta cái kia dây xích tay, buổi trưa phách hoạ báo thời gian hái xuống quên mang đi. Người nói cho ta biết địa chỉ là được rồi, tự ta đi lấy."

"Nói người không cần tới, nhanh lên một chút, nói cho ta biết địa chỉ."

Nữ nhân liền nói điện thoại liền quay đầu nhìn chung quanh, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

"Nga? Là ở đâu sao? Ta đây đi tới đây."

Tựa hồ là bên đầu điện thoại kia nói gì đó, nữ nhân nháy mắt một cái, quay đầu lại nhìn một chút, sau đó đón đối thủ cơ nói rằng: "Như vậy OPPA, cứ như vậy."

"Đã biết, ta Về đến nhà sẽ cho người gọi điện thoại."

Nói xong, nữ nhân cúp điện thoại, xoay người nhìn ven đường ngọn đèn đã chẳng phải thông minh nhai đạo, hơi hơi nôn xả giận, bả tai phải biên thù rơi xuống tóc dài vẫn đến rồi nữ hậu, đón thì nhận nhận thức phương hướng, bước nhanh tới.

Nữ nhân chỗ ở cái này một mảnh cũng không phải khu buôn bán, sở dĩ đến rồi lúc này, ven đường phần lớn ngọn đèn đều đã không có, người qua đường càng rất thưa thớt, tất cả mọi người cảnh tượng vội vã đi tới, khoảng chừng đều là nghĩ về nhà sớm.

Tại đây loại bầu không khí hạ, nữ nhân cũng không tự chủ được để cho cước bộ của mình nhanh hơn, chỉ là nàng tựa hồ đối với cái này một mảnh tịnh

chưa quen thuộc, thường thường hay là muốn dừng lại nhận thức nhận thức lộ.

"Ừ ~ có thể... Có thể hay không lại lần nữa lại yêu một lần ~ có thể hay không... Hiện tại lại lần nữa bắt đầu, đi... Trước đây ta sợ buông... ái tình, không sai, ái tình... Ái tình hậu... Phía sau cái gì tới?"

Góc đường chỗ, đi tới mấy người mặc áo da nam tử, ra mời bọn họ nên đều uống không ít, trong đó cái kia đang bị một người đỡ trung niên nam nhân nên uống tối đa, gương mặt đỏ lên không nói, bước đi hoàn lung lay lắc lư, để cho đỡ hẳn người tuổi trẻ kia phải thập phần trái tim.

"Ai, ai nhất cổ, cẩn thận một chút, đại ca, ách... Tiếp theo cú, nga, được rồi, hiện tại vẫn còn đang trong lòng ta."

"Nga ~ không sai, không sai, phát hiện... Hiện tại vẫn còn đang ta... Ta cái gì?"

"Ngực, ngực, đại ca."

"Nga, không sai, ngực... Ai, thế nhưng, ở trong lòng ta bất liên chết sao?"

"Ách, cái này... Cái này..."

"Phốc..."

Một tiếng nhỏ nhẹ tiếng cười bỗng nhiên vang lên, mấy cái này uống say nam tử cước bộ mạnh cho ăn, trong đó cái kia bước đi lung lay lắc lư trung niên nam tử biểu tình có chút mê man địa khiết mắt hướng hai bên trái phải nhìn lại,

Khi thấy ven đường một cái gương mặt khóa rất nghiêm nghiêm thật thật bóng hình xinh đẹp.

"Ồi chào, tiểu thư, ngươi, ách! Ngươi... Ngươi vừa đang cười cái gì?"

Trung niên nam tử khiết suy nghĩ, hữu khí vô lực giờ ngón tay lên ngón tay nữ nhân, nói tới nói lui có chút hàm hồ, trung gian hoàn ợ một hơi rượu.

"A... Rất xin lỗi, ta không phải cố ý."

Nữ nhân nhìn một chút một đám dừng bước lại to lớn nam tử, giấu ở lễ sách chụp xuống khuôn mặt nhỏ nhắn sắc mặt tựa hồ hơi hơi đỏ đỏ, đón nàng cũng rất thành khẩn đối với trung niên nam tử vì cung kính một týt.

"Sờ... Cho nên nói, tiểu thư ngươi, đang cười cái gì?"

Trung niên nam tử lay động một cái đầu, đón ở nhân nâng đỡ hướng nữ nhân bên này đến gần vài bước.

Nữ nhân nhìn thấy trung niên nam tử nhích lại gần mình, vô ý thức lui về phía sau thối, sau đó lại rất thành khẩn đối với hắn vì cung kính một týt, "Xin lỗi, ta không phải cố ý."

"Ai... Ai nhất cổ, ách! Sờ đi đi, ngươi rốt cuộc đang cười cái gì?" Trung niên nam tử biểu tình có chút không nhịn được phát phát tay, sau đó khiết trừ mắt thấy nữ nhân hỏi.

Nữ nhân nhìn thoáng qua thái độ tựa hồ coi như tốt trung niên nam tử, do dự một chút, có chút chần chờ địa nói rằng: "Thì... Chính là cái kia ca..."

"Ca? Ta hát không được khá sao?" Trung niên nam tử biểu tình tựa hồ có chút nghi ngờ xen mờ mờ.

"Bất... Không phải, chính là... Cái kia, cái kia ca từ." Nữ nhân vội vã khoát tay áo, có chút chần chờ địa nói rằng.

"Ca từ?"

Trung niên nam tử mí mắt có chút trầm trọng hơi hơi nhíu lông mày, đón quay đầu nhìn về phía chính đỡ mình người tuổi trẻ kia, "... Cái kia ca từ, rất... Thật kỳ quái sao?"

"Ách, đại ca, tốt... Hình như là có điểm kỳ quái."

Thấy trung niên nam tử quay đầu vẫn hướng mình, thanh niên nhân do dự một chút, khẽ gật đầu.

"A ~ vậy là sao, nhất định là ca từ vấn đề, ta hát tại sao có thể có vấn đề, không sai đi?"

Nghe được người tuổi trẻ trả lời, trung niên nam tử nhất thời về mặt bừng tỉnh đại ngộ địa tránh thoát hẳn nâng, sau đó vỗ tay một cái, hướng bên người còn lại mấy cái nam tử hỏi.

"Không sai, không sai."

"Đại ca ngươi hát hoàn toàn chính là nhâm xương đình cấp bậc, ừ, nhâm xương đình."

"Không sai, ai nhất cổ, cái này ca từ là? Ủ? Cùng cút chó như nhau."

Vừa nghe trung niên nam tử nói như vậy, ở bên cạnh hần mấy cái nam tử cũng bật người Ứng Hoà.

"A ~ đúng không? Ta cũng hiểu được hát rất khá đây."

Thấy các tiểu đệ phản ứng, trung niên nam tử tựa hồ thật cao hứng vỗ xuống bàn tay.

"Không sai, đại ca ngài hát rất thái khen."

"Đối với, đối với, đối với."

"Thế nhưng, tiểu thư, ngươi trước chớ sốt ruột đi a."

Nhưng mà lúc này, trung niên nam tử trên mặt vẻ mặt cao hứng bỗng nhiên vừa thu lại, kiết trứ mắt thấy đang định len lén rời đi nữ nhân, lông mi hơi hơi chọn.

"Hoàn... Còn có chuyện gì sao?" Nghe được trung niên lời của nam tử, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nữ thân thể của con người nhất thời hơi cứng đờ, dừng bước, đón, nàng nắm thật chặt cầm lấy ba lô mang tay của, có chút khẩn trương hỏi.

"Tiểu thư, thì là ca từ bất hảo, hình như cũng không có quan hệ gì với ngươi đi? Vì sao ngươi phải cười? Điều không phải, chúng ta đại hàn dân quốc đã không cho phép quốc dân ở trên đường ca hát sao?" Trung niên nam tử biểu hiện trên mặt tựa hồ có chút buồn bực nhìn nữ nhân nói đạo.

"A, điều không phải, dĩ nhiên không phải, ta... Ta chỉ là..." Nữ nhân có chút bối rối địa khoát tay áo, lắp bắp nói.

"Chỉ là cái gì?"

Trung niên nam tử nhíu lông mày, vẫn híp ánh mắt của bỗng nhiên hơi hơi mở, trực câu câu nhìn chăm chăm nữ nhân, vừa hoàn mơ màng màng biểu tình tựa hồ trong nháy mắt, có một chút biến hóa.

Nữ nhân nhìn trung niên nam tử thần tình biến hóa, trong lòng nhất thời không hiểu sinh ra giờ cảm giác sợ hãi, trên mặt không có được che khuất hai tròng mắt vì hơi lờ mờ tỉnh, vừa vô ý thức lui về phía sau thối, tim đập chọt gia tốc một điểm.

"Lại nói tiếp, tiểu thư ngươi hoàn thật là kỳ quái a, vì sao xuyên thành như vậy, lẽ nào..."

Trung niên nam tử vừa nói, vừa đi gần nữ nhân, trên mặt trước uống say khi mơ hồ biểu tình dần dần rút đi, vì hơi híp hai mắt không hề và trước như nhau mờ mịt, dĩ nhiên mơ hồ lộ ra chút dữ lệ cảm giác, ngay sau đó, hần nhìn thoáng qua nữ nhân trang phục, khỏe miệng bỗng nhiên đi lên gạt gạt, đưa ngón tay ra gạt một cái trên mặt hần khẩu trang, trên mặt lộ ra giờ chột biểu tình, "Lẽ nào... Tiểu thư ngươi, là Idol sao?"

Vừa nghe trung niên nam tử lời này, nữ nhân rồi đột nhiên cả kinh, ngay cả vội vàng lui về phía sau thối, muốn rời khỏi, kết quả lúc này mới phát hiện, đi theo bên cạnh trung niên nam tử này nam tử không biết bao thuở đã đem nàng bao vây.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Hết ý phần cuối

Bóng đêm bao phủ trên đường phố, nữ nhân bị một đám nam nhân dường như đội làm thịt sơn dương vây bao quanh vây.

"Ai nhất cổ, ừ? Ta sống nhiều năm như vậy còn không có ở trên đường đụng phải Idol đây, nha, tiểu thư, ngươi là ai a? Có thể, cái kia... Cái kia EXID HaNi?"

Trung niên nam tử mang trên mặt trêu đùa biểu tình, nhãn thần có chút hài hước nhìn hiển nhiên đã bắt đầu không biết làm sao nữ nhân.

Cảm thụ được bốn phía đầu tới này làm mình tương đương sợ ánh mắt, nữ nhân vô ý thức hơi cúi đầu, sau đó, nàng trọng trọng lắc đầu, thanh âm có chút run địa nói rằng: "Bất... Điều không phải..."

"Điều không phải? Có ý tứ a, ngươi là nói mình không phải là Idol, cũng là ngươi điều không phải HaNi?"

Trung niên nam tử có chút lay động về phía nữ nhân đi đến, sau cùng đứng vững ở tại không thể lui được nữa trước mặt nữ nhân.

Thấy trung niên nam tử cứ như vậy đứng ở trước mặt mình, tựa hồ còn có một cổ rượu mùi thú vị truyền đến, nữ nhân hô hấp vô ý thức nhất xúc, ngay sau đó nàng thanh âm có chút run địa thấp giọng nói rằng: "... Cái kia, ta có thể đi rồi chưa?"

"A."

Nhìn nữ nhân nhìn qua rất hốt hoảng đáng dấp, trung niên nam tử tựa hồ cảm thấy rất buồn cười hừ nở nụ cười một tiếng, sau đó hần cười nhìn nữ nhân, lắc đầu nói: "Khó mà làm được a, tiểu thư, ta thật vất vả mới đụng tới một cái Idol, ngay cả người là ai cũng không biết tại sao có thể. Người đã không nói cho ta, như vậy, ta thì tự xem xem đi."

Nói, trung niên nam tử liền đem tay đưa ra ngoài.

Nữ mất người trong nháy mắt tròn to, kim lòng không đậu đã nghĩ lui về phía sau đi, nhưng thoáng cái thì đụng phải che ở nàng phía sau trung niên nam tử tiểu đệ. Vì vậy nàng vừa vô ý thức đi phía trước vừa đứng, trực tiếp thì tiến tới trung niên nam tử trước mặt.

Nhìn thấy nữ nhân cử động, trung niên nam tử nhưng thật ra không để ý chút nào cười cười, đón kể tục bắt tay đưa tới.

Nhìn con này cách mình càng ngày càng gần to độc thủ chương, lòng của phụ nữ cứ kịch liệt nhúc nhích, mắt cấp tốc chuyển động nhìn bốn phía, muốn hoa một cái đào tẩu lộ tuyến, nhưng nàng rất nhanh thì tuyệt vọng phát hiện bốn phía đã hoàn toàn được phong tỏa, hơn nữa ven đường thậm chí không biết từ lúc nào bắt đầu, tựa hồ đã hoàn toàn không có người đi đường, sở dĩ, nàng chỉ có thể mắt mờ trùng trùng nhìn cái tay này dần dần nhích lại gần mình.

Chẳng quá, ngay nữ nhân tuyệt vọng nhắm hai mắt lại khi, một đạo nghe mang theo một chút từ tính thanh âm vang lên.

"Các người, đang làm gì?"

Trung niên nam tử sững sốt, động tác nhất thời dừng lại, quay đầu nhìn sang, khi thấy khi hần môn đám người kia cách đó không xa ven đường chẳng biết lúc nào đứng một người tuổi còn trẻ nam nhân.

"Hắc."

Tựa hồ cảm thấy rất không nói gì, trung niên nam tử ngẩng đầu vừa phun ra miệng bạch khí hừ nở nụ cười một tý, đón nhìn người đàn ông trẻ tuổi này nói rằng: "Nha, tiểu tử, người là kịch truyền hình thấy nhiều rồi sao? Chuyện không liên quan tới người,

Nhanh lên một chút về nhà đi, mụ mụ người tại gia chờ người đấy."

"Cho nên nói, các người đang làm gì?"

Nghe được trung niên lời của nam tử, nam nhân trẻ tuổi hai mắt khẽ híp một cái, tựa hồ không có nghe được lời này trong uy hiếp ý tứ hàm xúc như nhau, trái lại cất bước hướng bên này đã đi tới.

"Hắc, ai nhất cổ, thật là một cái đỉnh đỉnh a, ừ?" Thấy nam nhân trẻ tuổi cái bộ dáng này, trung niên nam tử vừa lời hừ nở nụ cười một tý, sau đó thì từ trước mặt nữ nhân ly khai, đi hướng nam nhân trẻ tuổi, chắn trước mặt hần, "Nha, tiểu tử, ta sau cùng nói một lần, rút ngay, bằng không thì..."

"Bằng không thì, thế nào?" Nam nhân trẻ tuổi sắc mặt lạnh nhạt hỏi.

Trung niên nam tử có chút ngây người địa nhìn mình đưa tới được nam nhân trẻ tuổi một bả dùng tay phải bắt được cổ tay, sau đó lại rất lời ngẩng đầu phun ra một ngụm bạch khí, "Hắc, ai nhất cổ, ai nhất cổ, lớn lên hoàn thật đẹp trai a, ừ? Cho nên nói, ta mới rất đáng ghét này nam Idol, cùng nữ nhân như nhau yếu! Ừ? !"

Nói, trung niên nam tử mắt trong nháy mắt tuôn ra một trận hung quang, được nam nhân trẻ tuổi cầm lấy cánh tay của mạnh dùng một lát lực, thì muốn tránh thoát hần ràng buộc, hung hăng cho nam nhân trẻ tuổi trên mặt đến một quyền.

Thế nhưng, ngay một giây kế tiếp, trung niên nam tử sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, nguyên bản nắm thành quả nắm tay của chương thoáng cái vừa buông ra, bàn tay có chút quái dị cuộn lại trứ, không biết vì sao nhan sắc còn có chút trắng bệch.

"Cho nên nói, các người đang làm gì?"

Nam nhân trẻ tuổi lần thứ ba mạn điều tư lý hỏi ra vấn đề này.

Trung niên nam tử mở to hai mắt nhìn biểu tình tựa hồ vẫn như vậy lạnh nhạt nam nhân trẻ tuổi, trên trán cư nhiên mơ hồ toát ra giọt mồ hôi hột, ngay sau đó, hần mạnh cắn răng một cái, sẽ gờ lên cái tay còn lại, nhưng cũng ở trong nháy mắt được nam nhân trẻ tuổi nắm.

"A!"

Trung niên nam tử thống khổ hét to một tiếng, hơi hơi đảo hút lãnh khí nhìn mình chăm chăm được nam nhân trẻ tuổi cầm lấy hai tay của, trên mặt trước

hoàn sót lại một chút rượu ngất thậm chí đều tiêu tán không ít.

"Hắc, hắc, nha, tiểu tử, nhanh... A —— "

Trung niên nam tử vì thở hơi hỗn hển, trừng hai mắt sẽ nói một phen uy hiếp, chẳng quá không đợi hắn nói xong, nam nhân trẻ tuổi hai tay của giật giật, lại để cho hắn thống khổ kêu một tý.

Nam nhân trẻ tuổi nhìn trung niên nam tử cái này phở đầu đón đáng đáp, lại nhìn một chút đứng ở trong vòng vây tựa hồ rất cực xúc bất an nữ nhân, từ trong miệng hơi hơi hô xả giận, lắc đầu, nói rằng: "Nhất bọn đàn ông hoàn khi để một nữ hài tử? Các người không cảm thấy..."

"Bình phan! !"

Ngay tại lúc này, một cái tất cả mọi người không tưởng được biến cố xảy ra, đang dùng một loại mang theo hy vọng ánh mắt nhìn nam nhân trẻ tuổi nữ nhân vô ý thức bụm miệng, đứng ở nam nhân trẻ tuổi trước mặt trung niên nam tử đồng dạng lẳng lẳng mở to hai mắt.

Vô ý thức buông ra cầm lấy trung niên tay của nam tử, hắn sau này sờ sờ, nhất thời một trận không cảm được đau đớn xen lẫn một loại nhàn nhạt ngất xỉu cảm tình truyền tới.

"Người đang làm gì? ! !"

Sững sờ vài miểu, trung niên nam tử lúc này mới thoáng cái phục hồi tinh thần lại, mạnh vọt tới nam nhân trẻ tuổi phía sau thì cho một cái chính cầm nửa đoạn bình rượu nam tử trên đầu hung hăng tới một cái tất.

"Đại... Đại ca, bắt... Điều không phải, ta xem tiểu tử này cầm lấy ngài, sờ... Cho nên nói, suốt đời khí thì... Thì..."

Đã trúng một cái tất sau, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nam tử này một cái giật mình, tựa hồ cũng có chút tỉnh rượu, đón thì thoáng cái ý thức được bản thân vừa làm cái gì, vội vã cúi đầu có chút khúm núm địa nói.

"Ai ~ tây!"

Trung niên nam tử rất lời đỡ cái cổ, đại miệng phun ra mấy đoàn bạch khí, sau đó hắn nhìn một chút còn bị bao quanh nữ nhân, cùng với có chút cổ quái nhưng tựa hồ đã được một lọ tử đánh ngất xỉu cái kia hình như muốn anh hùng cứu mỹ nhân tiểu tử, hung hăng run lên có chút phát thanh tay của cổ tay, tức giận khoát tay chặn lại, kêu lớn: "Đi, đi, đi, các người đám này ngu xuẩn!"

"Là."

Khán đến lão đại đã lên tiếng, đám này nam tử lập tức có ta khúm núm địa thấp cúi đầu, đón vội vàng đuổi theo trung niên nam tử xoay người rồi đi cước bộ.

"Hô —— "

Nhìn thấy đám người kia rút cục đi, nữ nhân thở dài một cái, đón nàng tựa hồ nhìn thấy gì, nháy mắt một cái, vội vã chạy về phía trước vài bước, không nghĩ tới chân của mình mềm nhũn thiếu chút nữa không có ngã sắp xuống, Vì vậy nàng chỉ có thể ở tại chỗ phát phát tay kêu lên: "Cái kia, tiên sinh, phi thường cảm tạ ngài,... Cái kia, ta tổng ngài đi bệnh viện xem một chút đi."

Nhưng mà, tựa hồ là đồng thời và đám kia nam tử cùng nhau xoay người rồi đi cái kia nam nhân trẻ tuổi cũng không trả lời nàng, không có dừng lại địa liên tục tiếp ly khai.

"... Như vậy, ngài đi tốt."

Có chút ngây người địa nhìn cái kia cao ngất thon dài thân ảnh của dần dần đi xa, nữ nhân chỉ có thể sau cùng từ trong miệng như vậy lầm bầm nói một câu.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 113: Đương nam nhân thụ thương khi

"Tê ~ "

"A."

Đi ở ngọn đèn mờ tối đầu đường thượng, Han Woo có chút nhe răng trợn mắt địa đưa tay sờ sờ mình cái ót, sau đó suy nghĩ một chút, bản thân nhin không được khê cười một cái.

Hắn vẫn thật không nghĩ tới bản thân sẽ đụng phải như vậy sự kiện, bây giờ suy nghĩ một chút, ngực còn có chút mới lạ cảm giác.

Kỳ thực nếu như đặt ở Han Woo trước đây, mặc kệ hắn có đúng hay không có cơ hội đi dạo phố đụng tới như vậy chuyện, chính hắn dự tính, bản thân giống nhau hội coi thường địa đi qua, dù sao, ngay cả mình đều không lo được, đầu còn có công phu cổ người khác, đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu hay là hắn xuất đầu cũng không dùng.

Mà bây giờ, Han Woo chỉ là sảo nhất suy nghĩ một chút, còn là quyết định lên tiếng.

"Nhân a, hay là muốn có điểm nhân dạng mới rút cuộc cá nhân a."

Có chút lẳng lẳng nhìn về phía trước trống rỗng nhai đạo, Han Woo khoe miệng lặng yên đi lên kiêu kiêu, tự lắm bả nhất cú.

"Ai tây. . . Quả nhiên can thiệp vào còn là không có kết quả gì tốt."

Vừa hoàn hảo giờ, hiện tại cái ót bên kia từng đợt căng đau, Han Woo nghĩ nếu như không trùng trị liệu một tý, chó bảo ngày mai đứng lên sẽ như thế nào, Han Woo cảm giác mình tối hôm nay sẽ rất khó ngủ.

"Hô —— "

Nhìn tron bóng lờng bàn tay, Han Woo hơi hơi nôn xả giận.

Cũng may là không có xuất huyết, bằng không thì thi thực sự phiền toái.

Ngực nghĩ như vậy, Han Woo vừa vô ý thức nhìn mấy lần bàn tay, ngay sau đó ánh mắt bỗng nhiên dừng lại, ngưng tụ ở tại trên bàn tay, trên mặt lộ ra tựa hồ nhớ ra cái gì đó biểu tình.

Vừa, cổ lực lượng kia. . .

Han Woo giờ lên cái tay còn lại, đem hai người bàn tay đặt song song cùng một chỗ, sau đó, thử nắm thành quyền, vài giây sau đó, trên mặt của hắn lộ ra giờ quả thể thất vọng biểu tình.

Khi linh khi mất linh sao?

Từng cảm vài cái bàn tay, Han Woo khê lắc đầu một cái, cũng không suy nghĩ thêm nữa chuyện này, bây giờ còn là trước bả sau ót của hắn chước xử lý một chút rồi hãy nói.

Han Woo trong nhưng thật ra không có được phẩm, sở dĩ Han Woo phải nhìn ở lúc này, còn có nhà ai tiệm thuốc có lẽ phòng khám bệnh có mở cửa. Tương đối tiếc nuối là, Han Woo đối với Gangnam hiện nay còn là hoàn toàn không quen, cho nên đối với những thứ này hắn cũng không rõ ràng lắm.

Đứng tại chỗ suy nghĩ một chút, Han Woo còn là quyết định lấy điện thoại cầm tay ra tra một chút khán, cũng không biết mặt trên bản đồ rút cuộc có thể hay không tiêu xuất tiệm thuốc.

Mà ở đầu ngón tay sự trượt vài cái hậu, Han Woo trên mặt thì lộ ra giờ biểu tình thất vọng, hắn tịnh không có tìm được vật mình muốn, y viện nhưng thật ra có, chẳng quá Han Woo cảm giác mình cái này rút cuộc tiểu thương, đi bệnh viện không biết phải dày vò tới khi nào.

Vùng xung quanh lờng mảy vô ý thức hơi hơi nhú lại, đối với loại tình huống này Han Woo ngực tạm thời cũng có chút không có chú ý, đón hắn sẽ bắt tay cơ trước thu, ngay tại lúc lúc này, Han Woo động tác đột nhiên cho ăn, ánh mắt rơi vào điện thoại di động trên màn ảnh địa đồ một chỗ.

"Apgujeong-dong, S. M công ty sao?"

Nhìn mặt trên tiêu ký đi ra ngoài một cái thẳng thiếu trúc, Han Woo trên mặt của kim lòng khôngặng lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt.

Kỳ thực lần trước tới S. M công ty Han Woo mới phát hiện, Hayeon cái tiểu nha đầu này, dĩ nhiên mang theo bản thân tha nhất vòng lớn, rõ ràng S. M đã ở Gangnam. . .

Mà bây giờ lại như vậy vừa nhìn địa đồ, Han Woo mới chính thức trực quan phát hiện, nhà của mình ly S. M công ty cũng không phải rất xa, thì trước mắt hắn ở cái này nhai đạo, bộ hành đi S. M cũng bắt quá hai mươi mấy phút.

Sự phát hiện này để cho Han Woo ngực có chủ ý, đầu ngón tay hoa động vài cái, mở thông tin lục, tìm được rồi Kim Taeyeon điện thoại của. Lần trước lúc chia tay nhà đầu bản thân cho Han Woo, bằng không thì đi Han Woo tính cách, hẳn còn không nhất định hội chú ý loại sự tình này.

Taeyeon nên biết nào có tiệm thuốc đi?

Han Woo nghĩ như vậy, đầu ngón tay sẽ đề xuống, thế nhưng, ngay hẳn đầu ngón tay phải hạ xuống thời gian, động tác đột nhiên là cho ăn.

Ngẩng đầu nháy mắt một cái, Han Woo suy tư một chút, đột nhiên trực tiếp bắt tay cơ thu đi trở về.

"Còn là. . . Trục tiếp đi xem đi."

Ánh mắt nhìn về phía trên bản đồ tiêu đi ra ngoài phương hướng, Han Woo khoe miệng lần thứ hai hơi hơi giọng lên, ẩn chứa trong đó một điểm chờ mong và ôn nhu.

. . .

"Nha, Im Yoona, thành thật khai báo, người rốt cuộc làm sao vậy?"

Rộng mở sáng sửa luyện tập trong phòng, Girls Generation đám người chính ngồi xếp bằng ở trên sàn nhà nghỉ ngơi.

Hai ngày nữa chính là MBC ca dao đại tế điển, các nàng đang luyện vũ, tuy rằng đã bài qua rất nhiều lần, chẳng quá chăm chú luôn luôn là Girls Generation mục đích.

Im Yoona tọa ở trong góc, nhìn đối với mình "Dương nanh múa vuốt" Choi Soo Young mấy người, môi nhấp mân, lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt, nhẹ giọng nói: "Ta thực sự không có chuyện gì."

"Không có việc gì, hắc."

Choi Soo Young biểu tình rất lời hừ nở nụ cười một tý, sau đó trừng mắt mắt to nhìn Im Yoona, "Nha, người cho chúng ta là lần đầu đình sao?"

"Không sai, người phân minh ngay cả có vấn đề, trước ngày sinh Không Từ tiệc tối thời gian lại còn nói chưa từng nói với chúng ta một tý liên đi, nha, Im Yoona, người không thực sự khi chúng ta là lần đầu đình đi?"

Kim Hyoyeon ở bên cạnh phụ họa nhất cú, nhưng mà, nàng những lời này vừa nói ra khỏi miệng, toàn trường đột nhiên quỷ dị yên tĩnh lại.

"Làm sao vậy?"

Nháy mắt một cái, kim Hyoyeon có chút ngây người địa nhìn biểu tình bỗng nhiên thì trở nên có chút kỳ quái bọn tỷ muội.

"Hyoyeon aaa."

Còn là Sunny tỷ số mở miệng trước, nàng thân thủ cầm lấy kim Hyoyeon hai vai, vẻ mặt ngữ trọng tâm trường nhìn nàng, "Thế nhưng đi, người. . . Hình như thật là lần đầu đình a!"

". . ."

"Nha! ! Lee Sun Kyu! ! Có bản lĩnh người đừng chạy!"

"Ai tây, ta thực sự là, OMO, OMO, nha! Vì sao thì truy ta một người? ! Các nàng đâu? !"

"Chỉ người chạy trốn chậm nhất, ta trước nắm người hơn nữa!"

"Cái gì? ! Nha! Ta liều mạng với người!"

"Ha ha ha. . ."

Thấy kẻ dở hơi như nhau thượng thoan hạ khiếu hai người, Girls Generation còn lại thành viên đều cười đến ngửa tới ngửa lui, UU đọc sách (www.uukanshu.com) trong đó Im Yoona cũng giống vậy, lấy tay hơi hơi che miệng, trên mặt lộ tựa hồ đã lâu không thấy cá sấu cười.

Đương liếc lên Im Yoona nụ cười trên mặt khi, có mặt không ít người tiếng cười đều đầu tiên là vô ý thức cho ăn, ngay sau đó nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn, nụ cười kia giữa, tựa hồ hoàn mơ hồ mang theo một loại cảm giác thờ phào nhẹ nhõm.

"Được rồi được rồi, chúng ta ngày hôm nay luyện tập rất cũng không xê xích gì nhiều, cùng đi cật dạ tiêu đi?"

Nhìn Sunny và kim Hyoyeon hai người nào loạn một trận, nghĩ không sai biệt lắm, Vì vậy Kim Taeyeon thì cười vỗ tay một cái nói rằng.

"Ừ. . . Tốt."

"Đề nghị này không sai, chúng ta cũng đã lâu không có cùng đi cật dạ tiêu."

"Ừ, không sai, đi cật dạ tiêu đi!"

Nghe được Kim Taeyeon lời của, Choi Soo Young mấy người đầu tiên là nhìn thoáng qua Im Yoona, nhìn nàng nụ cười trên mặt, sau đó đều là mỉm cười đồng ý nói, đại gia ai cũng không có nói vấn đề mới vừa rồi.

"Bữa ăn khuya? Ta cũng muốn đi!"

Đang đánh nháo giữa Sunny nghe vậy cước bộ nhất thời ngừng lại, giờ lên thật cao hai tay.

"Không sai, ta cũng muốn đi." Thấy Sunny đã dừng lại, kim Hyoyeon cũng dừng bước lại thở hổn hển mấy cái, đón đồng dạng cười giờ tay lên nói rằng.

"Thế nhưng, các người nên không cần đi."

Tiffany hốt tốc lên một cái mắt to, vẻ mặt hồn nhiên địa nói rằng: "Các người điều không phải đã sức sống tràn đầy sao?"

"Nha!"

Hai tiếng rất chỉnh tề "Rống giận".

"Ha ha ha. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114:

Vừa một trận tranh cãi ầm ĩ sau, Girls Generation chúng nữ cuối cùng là thu thập xong đồng tây, từng cái một đem mình bao vây lại, vừa nói vừa cười triều S. M ngoài công ty đi đến.

Ở một đường đàm tiếu trong quá trình, Kim Taeyeon mấy người tuy rằng đều đang nói đùa, nhưng thường thường đô hội đưa ánh mắt vô ý thức nhìn về phía Im Yoona, mà khi thấy Im Yoona như nhau trước đây như nhau vẻ mặt tươi cười thời gian, các nàng treo tâm cuối cùng cũng đều là dễ xuống.

Vừa cùng với nói là Choi Soo Young và kim Hyoyeon ở hướng Im Yoona "Làm khó dễ", không bằng nói đây là các nàng tập thể ý tứ.

Im Yoona mấy ngày nay biểu hiện rất cực vẫn phải làm cho các nàng phát hiện không đúng nơi ấy, người ở bên ngoài xem ra Im Yoona biểu hiện tốt tượng không có gì, nhưng ở các nàng đám này sớm chiều ở chung nhiều năm như vậy tỷ muội trước mặt, các nàng là có thể rất rõ ràng cảm giác được Im Yoona kỳ quái.

Chẳng quá các nàng nhưng cũng không dám trực tiếp cứ như vậy vấn, Yoona nha đầu này, bình thường cười hi hi, có thể để cho nàng chuyện như vậy các nàng hoàn thật không dám trực tiếp đi đụng vào.

Cũng may, ngày hôm nay xem ra Im Yoona chắc là khôi phục bình thường, sự tình nên cũng nhận được giải quyết, các nàng treo tâm coi như là có thể buông xuống, các nàng cũng không muốn đi hỏi nhiều cái gì, ngược lại sự tình đều đi qua, không cần thiết lại để cho Yoona xuất hiện cái gì không tốt tâm tình.

Như vậy nhất kiện mấy ngày nay đặt ở Girls Generation đám người trong lòng sự tình cuối cùng là giải quyết rồi, vài người ở một đường đàm tiếu hơn, bầu không khí cũng dần dần trở nên càng ngày càng vui vẻ, đại gia nụ cười trên mặt cũng càng ngày càng xán lạn.

"Lại nói tiếp, tiểu hyun nha đầu kia có muốn hay không cố gắng như vậy? Ai nhất cố, tỷ tỷ ta thực sự rất là nàng lo lắng a."

"Chính là a, vừa nhất luyện tập xong liền trực tiếp vừa chạy đi luyện tập âm nhạc kịch, ai nhất cố, trước đây 《 ừng nguyệt 》 thời gian nàng có cố gắng như vậy sao?"

...

Chúng nữ một đường tán gẫu, chẳng quá, ngay Girls Generation đám người mới vừa đi ra S. M công ty đại lâu thời gian, Sunny một tiếng có chút kinh

ngạc thờ nhẹ cắt đứt chúng nữ trong lúc đó vui vẻ nói chuyện.

"Nga? Lý con rể? Ngươi tại sao lại..."

Nghe được Sunny lời của, Girls Generation các thành viên đều hơi sững sờ, đón đầu dò mắt nhìn lại, khi thấy tiền phương ven đường mấy ngày hôm trước mới thấy qua một xe một người.

Khi thấy đạo kia đều đã có điểm thân ảnh quen thuộc khi, Girls Generation các thành viên đều là vô ý thức quay đầu nhìn một chút ở một bên Im Yoona, nhưng lại phát hiện trên mặt hân cũng tràn đầy hết ý thần tình, Vì vậy đón tất cả mọi người dùng có điểm ánh mắt nghi hoặc vừa nhìn về phía tiền phương, kết quả phát hiện tiêu tử kia đã trong tay không biết dẫn theo hai túi vật gì vậy địa triều nhóm người mình chạy tới.

"Ngươi... Thế nào tới?"

Im Yoona nhìn đứng vững ở nhóm người mình trước mặt, hơi hơi thờ hỏn hển mấy cái nhưng vẫn như cũ mặt tươi cười Lee Seunggi cùng với trong tay hân dẫn theo hai túi đồng tây, có chút nghi ngờ hỏi.

"Ta? Ta tới cho các ngươi tổng bữa ăn khuya a." Lee Seunggi nghe vậy cười cười, giơ lên trong tay hai túi đồng tây, vẻ mặt xán cười đối với chúng nữ nói rằng.

"Oa ~ đại phát."

Vừa nghe Lee Seunggi nói như vậy, Sunny mấy người mắt thoáng cái thì mở thật lớn, thân thủ từ Lee Seunggi trong tay tiếp nhận hai túi đồng tây, mở vừa nhìn, nhất thời một trận hương khí thì tràn ngập ra.

"Đại phát... Những thứ này đều là ta!"

Thân thủ lau miệng biên tịnh không tồn tại nước bọt, Sunny một bả thì ôm lấy trong đó nhất túi ăn khuya.

"Nha!"

Nàng như vậy nhất lăm, Choi Soo Young và kim Hyoyeon nhất thời giật dử, vươn tay sẽ bả Sunny ngăn, "Đây là chúng ta mọi người!"

"Các ngươi điều không phải còn muốn đi ăn thịt quay sao? Những thứ này thì cho ta đi."

"Lee Sun Kyu, ta lập lại lần nữa! Buông tay!"

"Nha! Các ngươi còn dám gọi tên này, ta thì không buông tay, những thứ này đều là ta!"

"Nha!"

Cái này hoàn cũng không lâu lắm đây, cái này mấy con vừa rùm beng. Kim Taeyeon ba người đứng ở bên cạnh có chút buồn cười địa bật cười, liên đới đứng ở một bên Lee Seunggi cũng là không khỏi nhẹ bật cười.

Chẳng quá, Sunny mấy người ồn ào về ồn ào, nhưng không ai động thủ thật đi ăn, ngay cả nã chưa từng lấy ra nữa, ánh mắt của mọi người đều như có như không nhìn đứng ở Lee Seunggi trước mặt Im Yoona.

Bọn tỷ muội ánh mắt Im Yoona đương nhiên là cảm nhận được, nàng nhìn cái này hai túi giả bộ cổ cổ nang nang bữa ăn khuya, suy tư một chút, đón vừa nhìn về phía Lee Seunggi, nghiêm túc hỏi: "Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Lee Seunggi được Im Yoona vẻ mặt nghiêm túc khiến cho hơi sững sờ, nụ cười trên mặt bị kiềm hãm, ngay sau đó, hân nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, đồng dạng lộ ra một bộ nghiêm túc hình dạng nhìn đứng ở trước mặt mình Im Yoona, không nói thêm gì, chỉ là đơn giản trả lời nhất cú: "Ta... Lo lắng ngươi."

Lee Seunggi trả lời làm có mặt chúng nữ đều là sững sờ, Im Yoona có chút ngây người địa nhìn Lee Seunggi, lúc này ánh mắt của hân và bình thường cái loại này hình như đứng nụ cười hình dạng bất đồng, lông mày rậm dưới trong đôi mắt to, chính nhộn nhạo một loại ôn nhu giữa mang theo một chút vẻ lo lắng.

"Oa..."

Sunny hơi hơi thè lưỡi, tới gần đứng ở bên cạnh mình Choi Soo Young, ở bên tai nàng rất nhỏ giọng cảm thán một tiếng.

Choi Soo Young phục hồi tinh thần lại, nghiêng đầu nhìn thoáng qua bên người Sunny, khoe miệng bỗng nhiên lộ ra gờu tiểu ý, đồng dạng tiến đến Sunny bên tai thấp giọng nói một câu: "Ngươi cũng muốn sao? Đi tìm người bạn trai thì tốt rồi."

Choi Soo Young nói như vậy, vốn là nghĩ kích thích một tý Sunny, ai bảo nha đầu kia bình thường miệng vô già lan, thế nhưng nàng không nghĩ tới, Sunny thính nàng vừa nói như vậy, trực tiếp rất khinh thường bĩu môi, "Thiệt, hoa người bạn trai là được sao? Còn phải tìm được như vậy mới được, bằng không thì hãy cùng người nào đó như nhau, có bạn trai cùng không có như nhau..."

"Nha!"

Sunny lời còn chưa nói hết, Choi Soo Young trở về qua tương lai, nhất đôi mắt nhất thời trợn thật lớn, chẳng quá ngay nàng mới vừa phát sinh một điểm thanh âm thời gian, đột nhiên đề cao âm lượng thoáng cái thì hút đưa tới bọn tỷ muội chú mục.

Được Kwon Yuri mấy người âm thầm trừng mắt một cái sau, Choi Soo Young có chút phần nộ địa buông xuống mới vừa giờ lên quả đấm nhỏ, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) sau đó hung hăng trừng mắt một cái chính về mặt cười trộm Sunny.

Thu hồi nhìn về phía Choi Soo Young và Sunny ánh mắt hai người sau, Im Yoona vừa lẳng lặng nhìn đứng ở trước mặt nàng Lee Seunggi, nhìn trong mắt hân ôn nhu, đặt ở phía dưới tình tế bàn tay lặng yên cầm, cảm thụ được trong lòng tựa hồ thật sự có ta nổi lên rung động cảm giác, sau đó, khóe miệng của nàng bỗng nhiên lộ ra một cái mỉm cười nhân nhật, quay đầu dùng một loại có chút bất đắc dĩ giọng nói đối với bọn tỷ muội nói rằng: "Ăn đi."

Nghe được Im Yoona lời của, Lee Seunggi trên mặt của nhất thời lại lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, mà Sunny mấy người còn lại là trước mang trên mặt một điểm cười trộm địa nhìn một chút Im Yoona và Lee Seunggi, sau đó thì cúi đầu bắt đầu giải quyết khỏi bữa này đưa tới cửa bữa ăn khuya.

"Phốc —— "

"Fany, ngươi làm sao vậy? Vị đạo không đúng sao?"

Nhưng mà, vừa mới ăn bắt đầu, thì xuất hiện nhất chút tình huống, Sunny ngẩng đầu, có chút kỳ quái địa nhìn vừa bỗng nhiên phát sinh âm thanh kỳ quái, ra vẻ là bả trong miệng đồ uống phun đi ra Tiffany.

Chẳng quá Tiffany nhưng cũng không trả lời Sunny lời của, mà là mở to hai mắt, ngay cả khóe miệng một ít đồ uống cũng không kịp sát, cứ như vậy bỗng nhiên giờ lên một tay, trên mặt lộ ra một loại thập phần vẻ mặt vui mừng chỉ vào tiền phương, sau đó rất lớn tiếng gọi ra nhất cú đề cho người ở chỗ này tất cả đều sững sốt lời của.

"Han Woo OPPA!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Ta hoa Im Yoona

Nghe được Tiffany lời của, người ở chỗ này bên trong, có hai người trước hết phản ứng kịp, vội vã quay đầu nhìn lại.

Bởi vì cự ly tương đương xa, không có mạng kính sát trùng con người đầu tiên là vô ý thức híp lại, đợi được thấy rõ sau, xinh đẹp con người cũng híp con hơn, nàng thập phần hưng phấn địa đối với đang đứng ở đường cái đối diện cái kia tuấn lãng nam nhân vẫy vẫy tay, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nụ cười vui vẻ.

Han Woo mỉm cười, đồng dạng đối với cái kia thân ảnh kiều tiểu vẫy vẫy tay, sau đó cất bước đã đi tới.

"OPPA!"

Han Woo nghe cái này thanh tựa hồ đồng dạng tràn ngập nguyên khí kiều hoán, nụ cười trên mặt không khỏi càng đậm.

"Ai nhất cổ..."

Sunny vừa tiến đến Choi Soo Young bên tai thờ dài thờ ngắn như nhau nói một câu, nhìn trực tiếp chạy tiến lên nghênh tiếp Han Woo Kim Taeyeon, trên mặt vẻ mặt mơ hồ lộ ra giờ khó chịu thần tình, đón nàng biểu tình có chút nghiêm túc quay đầu nói với Choi Soo Young: "Ta có phải thật vậy hay không nên hoa người bạn trai? Ai, điều không phải, vì sao một người tiếp một người đến a? Ủ? Ai tây, thực sự là!"

"Bạn trai? Người sao? Coi như hết, ta phỏng chừng, chờ ta kết hôn rồi, người đều không nhất định có thể tìm tới bạn trai." Nghe được Sunny oán giận dường như nói, Choi Soo Young nghiêng đầu nhìn nàng một cái, sau đó đồng dạng vẻ mặt thành thật nói với nàng.

Nhưng mà, làm Choi Soo Young không nghĩ tới chính là, Sunny nghe được nàng lời này cư nhiên không có trước tiên nổi giận, bọn ta chuẩn bị cho tốt chạy trốn, thế nhưng Sunny nhưng chỉ là nháy mắt một cái, biểu tình vẻ mặt bình tĩnh trên dưới nhìn một chút nàng.

"Sao... Làm sao vậy?"

Không biết vì sao, được Sunny như vậy vừa nhìn, Choi Soo Young bỗng nhiên có loại cảm giác rất hoảng hốt.

"Không có gì a." Sunny nháy mắt một cái, sau đó trên mặt bỗng nhiên lộ ra vẻ hồ là yên tâm biểu tình, vỗ vỗ bộ ngực nói rằng: "Người nói như vậy ta an tâm."

"... Cái gì?!"

Choi Soo Young ngăn người.

"Nói như vậy, vậy ít nhất ta ở kết thúc độc thân trước, người cũng không thể kết hôn a, như vậy ta an tâm, chỉ ít còn có một người theo ta, ừ."

Sunny vẻ mặt cao hứng vỗ vỗ Choi Soo Young vai, dùng một loại giọng rất giảng nghĩa khí ánh mắt của vui mừng nhìn nàng.

"Phốc..."

Xin lỗi, là Kwon Yuri, nàng thật là... Không có biện pháp nhịn xuống, hai cái này kẻ dở hơi!

"..."

Nhìn vẻ mặt ra vẻ thực sự rất cao hứng Sunny, Choi Soo Young cả khuôn mặt đều đen, nhưng nàng trương liễu trương chủy, cũng một chữ đều phun không ra... Nàng có thể nói cái gì?

Không nói Girls Generation cái này mặt khác mấy chỉ thấy Han Woo đột nhiên xuất hiện phản ứng, Lee Seunggi thấy Han Woo phản ứng đầu tiên chính là vô ý thức quay đầu nhìn một chút Im Yoona, nhưng làm hắn có chút ngây người chính là,

Trước thấy cái này gọi Han Woo nam nhân biểu hiện hoàn dị thường kỳ quái Im Yoona, hiện tại nhưng thật giống như không có gì đặc biệt phản ứng, chỉ chỉ là lẳng lặng nhìn người nam nhân kia, biểu tình tịnh không có gì dị thường, cũng không biết đạo kia bình tĩnh trong ánh mắt rốt cuộc ẩn chứa thể nào đích tình tự.

"OPPA, sao người lại tới đây?"

Kim Taeyeon có chút nhảy nhót địa nhìn cái này đứng ở trước mặt nàng, thân hình cao ngất nam nhân, chớp chớp ánh mắt của mang theo một loại không thể khả ái.

Han Woo khoe miệng mỉm cười địa nhìn Kim Taeyeon, nhưng thật ra không có vội vã trả lời của nàng, mà là lên trước hạ quét một vòng Kim Taeyeon, phát hiện nha đầu kia trên người chính ẩn nấp món đồ màu tím áo lông, tay thượng sáo một đôi len sợi cái bao tay, trên cổ hoàn vây bắt một cái mao nhưng nhưng khăn quàng cổ, cả người khóa rất cùng tiểu bánh chưng như nhau.

Đương Han Woo thấy Kim Taeyeon bộ dáng này sau, lúc này mới có chút hài lòng khẽ gật đầu, toán nha đầu này nghe lời.

Chẳng quá, ngay Han Woo dự định há mồm trả lời Kim Taeyeon thời gian, ánh mắt của hắn bỗng nhiên hình như được cái gì khác cho hấp dẫn, trên mặt biểu tình có một chút không thể xét biến hóa, ánh mắt dừng ở nhìn Kim Taeyeon phía sau.

"OPPA, làm sao vậy sao?"

Kim Taeyeon nháy mắt một cái, có chút kỳ quái địa nhìn bỗng nhiên trầm mặc im lặng Han Woo.

Vừa Han Woo xem kỹ ánh mắt nàng cảm thấy, ngay từ đầu còn chưa hiểu lại đây, chẳng quá chờ chính cô ta cúi đầu thấy món đồ màu tím áo lông khi thì nhất thời hiểu rõ, ngực ở bỗng nhiên tuôn ra ta được OPPIA quan tâm mừng rỡ đồng thời, nàng cũng đang lẳng lặng địa chờ Han Woo mở miệng, chẳng quá không nghĩ tới Han Woo cư nhiên thì trầm mặc như vậy trứ.

Lại có ta nghi ngờ nhìn một chút Han Woo, Kim Taeyeon nháy mắt một cái, theo Han Woo ánh mắt quay đầu hướng phía sau nhìn lại, cả người nhất thời hơi sững sờ, ở Han Woo ánh mắt đầu cùng, nơi nào lúc này đang đứng một cái tinh tế xinh đẹp thân ảnh.

OPPIA... Cùng Yoona nhận thức sao?

Nhìn đạo kia lẳng lặng đứng tĩnh tế thân ảnh, Kim Taeyeon không khỏi quay đầu dùng một loại ánh mắt hỏi thăm nhìn Han Woo.

Chẳng quá Han Woo cũng không để ý tới nàng, bởi vì, Kim Taeyeon vấn đề, đồng dạng cũng là vấn đề của hắn...

Lần trước bởi vì bị SJ đám người xuất hiện cắt đứt một tít, Han Woo vừa mới cho đến trước khi đi cũng không có tái kiến cái này gọi Im Yoona nữ hài, mà sau Han Woo cũng một mực phách hí, không có thời gian nghĩ việc này, sở dĩ hắn vẫn không có thể xong mình muốn đáp án. Không nghĩ tới, vào hôm nay hắn vừa đụng phải cô gái này, như vậy... Hắn có đúng hay không đã có thể từ trong miệng nàng xong đáp án?

Ngực nghĩ như vậy, Han Woo thì kim lòng không dặng cất bước hướng Im Yoona đi đến, thâm thúy con người đen dùng một loại bình thản giữa mang

theo nhân nhạ ánh mắt nghi hoặc và cặp kia tựa hồ đạ nhiên như nước con người nhìn nhau.

Khi thấy đạ kia cao ngắ thon dài thân ảnh của hướng hai người mình đi tới khi, Lee Seunggi vùng xung quanh lông mày vô ý thức hơi hơi vừa nhú, sau đó vừa kim lòng không đặ nhìn về phía đứng bên cạnh Im Yoona, kết quả vùng xung quanh lông mày nhưng mặt nhạ càng chắc hơn.

Im Yoona trên mặt biểu tình là một mảnh đạ nhiên, đạ nhiên rất... Giống như là đeo một cái mặt nạ như nhau!

Loại này bình thường đạ nhiên, theo Lee Seunggi, trái lại mới thật sự là không bình thường!

Vì khê hít một hơi, Lee Seunggi có chút do dự nhìn Im Yoona liếc mắt, đón lại nhìn một chút chính đạ đến gần Han Woo, sảo nhất suy tư, bỗng nhiên thì cất bước nghênh liêu thượng khứ, chắn Han Woo trước mặt của.

Nhưng mà Lee Seunggi không nhìn thấy chính là, khi hấn che ở Im Yoona và Han Woo trung gian khi, cặp kia mảnh khảnh đôi mi thanh tú nhất thời hơi vừa nhú, ánh mắt ở che ở nạng thân ảnh trước mặt thượng nhìn lướt qua, một tia theo bản năng tức giận từ xinh đẹp ngọa tâm trong mắt chợt lóe lên.

"Nhĩ hảo, lần thứ hai gặp mặt, lần trước chưa kịp tự giới thiệu mình một chút, ta là Lee Seunggi, là Yoona... Bạn trai."

Lee Seunggi trên mặt lộ ra một cái mỉm cười rực rỡ, đối với đến gần Han Woo hữu hảo vươn một bàn tay.

Han Woo nhìn thấy bỗng nhiên có người đáng ở trước mặt mình trước là có chút nghi hoặc, đón nghe đượ Lee Seunggi lời của sau lại hơi sừng sờ, nhìn một chút đạ đến trước mặt mình cái bàn tay này, vừa hơi chút nghiêng đầu nhìn một chút đứng sau lưng Lee Seunggi về mặt đạ nhiên như nước Im Yoona, nháy mắt một cái, lúc này mới hình như là hiểu đượ cái gì, không khỏi kiểu kiểu khố miệng, trên mặt lộ ra giờ buồn cười thần tình, phục vừa nhìn về phía đứng ở trước mặt mình Lee Seunggi, mỉm cười, đồng đạ vươn tay và hấn hữu hảo cầm, đơn giản tự giới thiệu mình một tí: "Nhĩ hảo, ta là Han Woo."

"A ~ Ha Ha, ta biết, lần trước Taeyeon giới thiệu qua, Taeyeon bạn thân đi."

Lee Seunggi xán cười chỉ chỉ cùng Han Woo sau lưng Taeyeon, một bộ rất rộng rãi đáng đắ.

"A, đối với, Taeyeon là ta rất thân gần muội muội." Thấy Lee Seunggi trên mặt nụ cười sáng lạn, Han Woo cũng không cảm cười một cái nói.

"A, thế nhưng, Han Woo tiên sinh người hôm nay tới nơi này là... A ~ không sai, đến xem Taeyeon sao?" Lee Seunggi sĩ ngón tay ngón tay Han Woo, trên mặt đầu tiên là lộ ra có chút nghi ngờ biểu tình, sau đó thật giống như nghĩ đến cái gì như nhau, vỗ tay một cái, bừng tỉnh đại ngộ như nhau đạ nói rằng.

"Ách... A, nói như vậy cũng không sai, ta đúng là nghĩ đến xem Taeyeon."

Han Woo nghe đượ Lee Seunggi lời của bước nhỏ là hơi sừng sờ, đón hấn liền thấy chạy tới bên cạnh mình, đạ dùng có chút nghi ngờ biểu tình nhìn mình Taeyeon, Vì vậy thì tán thành đạ khê gật đầu.

"OPPA."

Vừa nghe đến Han Woo lời của, Kim Taeyeon trên mặt của nhất thời vừa hoàn toàn không giấu đượ đạ lộ ra một cái rất nụ cười sáng lạn, xinh đẹp con người vừa cười rất cong cong.

"Ai nhất cô, ai nhất cô..."

Ở phía sau Sunny còn có Choi Soo Young nhìn Taeyeon phó hình đạ, đầu tiên là cảnh giác nhìn chung quanh có còn hay không những người khác, đắ nhìn quét hoàn tất sau, lúc này mới đều thờ dài thờ ngắn đạ lắc đầu.

"Nha đầu này đã không cứu..."

"Vì sao? Han Woo OPPA đến xem Taeyeon làm sao vậy? Tốt a, ta cũng muốn quá khứ cùng OPPA chào hỏi."

Tiffany có chút kỳ quái đạ nhìn Sunny còn có Choi Soo Young, sau đó về mặt nhảy nhót đạ nói rằng.

"Nha!"

Vừa nhìn thấy Tiffany cư nhiên lại muốn đi đương "Bóng đèn", Sunny và Choi Soo Young vội vã thì cái ở cái này ngây ngô cô nàng, đón Sunny thấp giọng ở Tiffany bên tai có chút cấn rằng nghiêng lợi nói rằng: "Người không biết Taeyeon đã trúng độc sao? Ủ? Loại độc chất này gọi ái tình, ái tình a! Ái tình người bối rồi... Ai tây, thì là người bối rồi, hiện tại cũng không cho đi tới, nha, Fany, người là lần đầu dính sao?"

"Ta điều không phải a, thế nhưng, cái đó và ta và Han Woo OPPA chào hỏi có quan hệ gì sao?"

Tiffany hai mắt vụt sáng lên, có chút ngờ ngạc nhìn Sunny đắ người.

"OMO, lên trời a, nha đầu này đã triệt để không cứu..."

Sunny và Choi Soo Young về mặt lời nhìn nhau liếc mắt, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) đều là đối với cái này ra về hoàn toàn không ra kiểu ngây ngô cô nàng tuyệt vọng, chẳng quá hai nàng tay của còn là chăm chú lời Tiffany.

Girls Generation cái này mặt khác mấy con một ít động tĩnh phía trước cũng chú ý tới, Lee Seunggi sau này mặt hơi hơi nhìn thoáng qua, khóe miệng lộ ra một cái mỉm cười rực rỡ, đón quay đầu trở lại nhìn Han Woo gật đầu một cái nói: "Như vậy, ta và Yoona thì không quấy rầy các người, bằng hữu gặp mặt nên có rất nhiều lời phải chuyện vãn đi, ta và Yoona đi hai bên trái phải."

"A..."

"Chờ một chút."

Kim Taeyeon vừa nghe Lee Seunggi lời của nhất thời hơi sững sờ, sau đó thấy hắn thực sự quay đầu dự định mang theo Im Yoona đi tới một bên, vội vã thì phải lên tiếng ngăn cản, chẳng quá lời của nàng còn chưa nói xuất khẩu, ở bên người nàng Han Woo thì dẫn đầu lên tiếng.

Lee Seunggi bước chân của rồi đột nhiên cho ăn, đưa lưng về phía Han Woo trên mặt của hai người vùng xung quanh lông mày hung hăng vừa nhíu, ngay sau đó trên mặt của hắn vừa lộ ra một bộ mỉm cười rực rỡ, quay đầu nhìn Han Woo, dừng một chút, hỏi: "Còn có chuyện gì sao?"

"Cái kia... Ta nghĩ và Im Yoona tiểu thư đơn độc trò chuyện một tý."

Han Woo nhìn thoáng qua đứng sau lưng Lee Seunggi, từ vừa đến bây giờ đều là về mặt lạnh nhạt Im Yoona, do dự một chút, còn là nói ra mục đích của chính mình.

Đặt ở phía dưới bàn tay lặng yên cảm, Lee Seunggi quay đầu lại nhìn thoáng qua Im Yoona, lập tức thì quay đầu hướng Han Woo mỉm cười, nói rằng: "Xin lỗi, Yoona nàng..."

"Tốt."

Ngay tại lúc này, một đạo nghe tựa hồ bị đè nén thật lâu thế cho nên có chút lảng lảng thanh âm của âm lượng không lớn không nhỏ địa vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Nghiền nát nó! Thả ra hắn!

"Yoona..."

Lee Seunggi chăm chú nhìn sắc mặt bình thần Im Yoona, đặt ở phía dưới bàn tay trong nháy mắt vừa chặt nắm lại.

Im Yoona nhìn hắn một cái, bình tĩnh không lan trong con người vẫn như cũ hình như không có ẩn chứa bất kỳ tâm tình gì, nàng cũng không có mở miệng lần nữa.

"Hắc... Như vậy, ta và Taeyeon đi trước hai bên trái phải đi."

Trầm mặc khoảng chừng ba giây, Lee Seunggi có chút cứng ngắc trên mặt của lúc này mới lại lần nữa lộ ra một cái đáng tươi cười, đón hắn thì cũng không quay đầu lại bản thân đi qua một bên.

Kim Taeyeon thấy huống có chút ngây người, sau đó nàng quay đầu nhìn thoáng qua đứng ở bên người nàng đối diện nàng gật đầu mỉm cười Han Woo, nháy mắt một cái, cũng ngoan ngoãn bản thân đi trước đến hai bên trái phải đi, chỉ là và quay lưng lại Lee Seunggi bất đồng, Kim Taeyeon vừa đi đến hai bên trái phải thì về mặt tò mò nhìn bên này Han Woo còn có Im Yoona, trong đầu tựa hồ tràn đầy nghi vấn.

Đã không có những người khác ở bên cạnh, Han Woo nhìn đứng ở bản thân cách đó không xa đạo kia tình tế thân ảnh, không tự chủ được đi về phía trước vài bước, sau đó thì đứng vững ở tại Im Yoona trước mặt.

Nhìn đạo này cao ngất thân ảnh cứ như vậy đứng ở trước mặt mình, đứng cách bản thân rất gần vị trí, gần đến trong mũi phảng phất đã có khả năng nghe thấy được trên người của hắn vị đạo, Im Yoona không tự chủ hơi hơi cúi đầu, sau đó gờ tay lên tùy ý dường như sẵn bên tai xốc xếch sợi tóc, tựa hồ nghĩ nói cho trước mặt nàng người này, nàng rất bình tĩnh.

Nhưng mà, tựa hồ ngay cả chính cô ta chưa từng nhận thấy được, con kia trắng nõn mảnh khảnh bàn tay chính mang theo một loại rất nhỏ đến không thể

phát giác run, giống như là... Như nói tay chủ nhân lúc này giả vờ trấn định.

"Như vậy, hàn... Han Woo tiên sinh người tìm ta có chuyện gì?"

Vì không thể xét địa điều chỉnh một tý hô hấp của mình, Im Yoona trên mặt của lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt, trấn định địa nhìn đứng ở trước mặt mình tuần lã nam nhân, nhưng nàng đặt ở phía dưới tinh tế bàn tay nhưng không tự chủ được khăn trương đến nắm lên.

Han Woo nhìn trước mặt mình tờ này nhàn nhạt mỉm cười kiều nhan, không biết vì sao, vùng xung quanh lông mày vô ý thức hơi hơi vừa nhíu, đón hấn do dự một chút, hay là hỏi ra tự mình nghĩ hỏi vấn đề.

"... Cái kia, lần trước... Ta vẫn vấn đề của người, có thể, Lâm tiểu thư người... Nhận thức ta sao?"

Nhận thức... Nhận thức ta sao?

Nhìn trước mặt tờ này chăm chú giữa thật giống như thực sự mang theo nghi vấn khuôn mặt, nàng ở trong nháy mắt đó, ngay cả bởi vì khăn trương mà siết tay của đều buông lỏng ra, trương xinh đẹp trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhàn nhạt mỉm cười, thật giống như, đột nhiên được nện trên mặt đất tương khuôn dậm ảnh chụp như nhau, tuy rằng miệng cười như trước, thế nhưng... Ngay cả bảo vệ mình cận có một chút xác ngoài đều... Bề nát...

"... Cái kia, Lâm tiểu thư?"

Thấy trước mặt mình nữ hài bỗng nhiên thoáng cái trầm mặc, không biết vì sao, Han Woo nhìn trên mặt hấn hình như là cương roi mỉm cười,

Trong lòng hình như có loại cảm giác kỳ quái, nhưng bây giờ là tối trọng yếu còn là đáp án của vấn đề này, sỡ dĩ hấn ở thoáng lấy lại bình tĩnh sau, vừa nhin không được mở miệng kêu nhất cú.

"Hắc..."

Mà lúc này, trầm mặc Im Yoona đột nhiên thật giống như thoáng cái phục hồi tinh thần lại như nhau, trên mặt lộ ra một cái đỉnh mỉm cười rực rỡ nhìn Han Woo, "Ta đương nhiên nhận thức người, Taeyeon... Bằng hữu đi."

Han Woo nghe vậy hơi sùng sồ, vội vã sẽ xua tay nói tiếp: "Điều không phải, ta nghĩ hỏi là..."

"Không biết!"

Han Woo ngẩn ra, có chút ngây người địa nhìn đứng ở trước mặt mình hơi hơi cúi đầu Im Yoona.

Trầm mặc vài giây sau, Im Yoona vừa ngẩng đầu, quay Han Woo mỉm cười, một đôi xinh đẹp ngọa tầm mắt không nháy mắt nhìn Han Woo, nhẹ giọng nói rằng: "Chúng ta trước không biết, thật... Thực sự. Đây là... Người nghĩ nghe được đáp án sao?"

Nghe được Im Yoona lời của, Han Woo nhìn một chút nàng, có chút ngây người địa gật đầu, ngực ở chợt thở phào nhẹ nhõm đồng thời, đột nhiên hình như có loại rất cảm giác kỳ quái, cảm giác hình như... Vắng vẻ?

"Như vậy, nếu như không có chuyện gì ta thì trước."

Thấy Han Woo đối với mình gật đầu, Im Yoona mỉm cười khoe miệng đột nhiên hướng giờ lên dương, tựa hồ như ngừng lại cái kia độ cung.

"A, tốt."

Han Woo bản thân cũng không biết vì sao có chút hốt hoảng đối với Im Yoona hơi hơi thấp cúi đầu, sau đó đối với nàng có chút lúng túng mỉm cười.

Thấy Han Woo đối với mình lộ ra ngoài mỉm cười, Im Yoona nụ cười trên mặt bất biến, đối với hấn cũng hơi hơi thấp cúi đầu, đón thì quay đầu đối với bọn tỷ muội âm lượng không lớn không nhỏ địa nói một câu: "Ta có chút mệt mỏi, thì về nhà trước."

"Yoona, ta tổng người trở về đi."

Im Yoona đột nhiên cáo từ để cho Girls Generation thành viên khác môn hơi sùng sồ, chẳng quá đứng ở một bên Lee Seunggi đảo như là tảo thì chuẩn bị xong như nhau, đi nhanh muốn đi lại đây, bất quá hấn còn chưa đi đến gần bên đã bị Im Yoona phát phát tay gọi ngừng lại.

"Không cần, ta gọi điện thoại gọi Soo In tỷ tổng ta trở lại là được rồi." Im Yoona mỉm cười nhìn Lee Seunggi, trong miệng nhẹ giọng nói rằng.

Lee Seunggi đứng tại chỗ, nhìn mỉm cười nhìn hấn Im Yoona, trề miệng một cái, lại không có thể nói ra nói đến, chỉ là thật sâu nhìn đứng ở Im Yoona bên người Han Woo liếc mắt.

Mà Han Woo nhưng thật ra không có nhận thấy được Lee Seunggi có chút kỳ quái nhàn thần, không biết vì sao, ánh mắt của hấn luôn là kim lòng không dặng dừng lại ở bên cạnh hấn Im Yoona trên người, trong lòng cái loại này cảm giác kỳ quái luôn là lái đi không được.

"Như vậy, Han Woo tiên sinh, tái kiến."

Và bọn tỷ muội nhất ngoắc tay cáo biệt sau, Im Yoona vừa quay đầu đứng đối nhau ở bên người nàng Han Woo hơi hơi thấp gật đầu.

"... Tái kiến."

Han Woo nhìn thoáng qua trước mặt hần cái này cô gái xinh đẹp, vùng xung quanh lông mày không khỏi vô ý thức nhú một tý, đón hay là đối với nàng mỉm cười, gật đầu.

Im Yoona cũng là mỉm cười, sau đó liền trực tiếp xoay người đi hướng đường cái đối diện.

Han Woo hơi khẽ cau mày, con mắt chăm chú thất ở đạo này cao gầy lại tựa hồ như có chút có vẻ vô cùng mảnh khảnh trên bóng lưng, đưa mắt nhìn nàng chậm rãi ly khai.

"Nha... Hần nhìn cái gì a, không... Kỳ thực Han Woo OPPA yêu mến tương đối cao nữ sinh đi?"

Han Woo có chút kỳ quái biểu hiện đương nhiên được có mặt những ánh mắt này sắc bén cô nàng phát hiện, Choi Soo Young nhin không được tới gần Sunny thấp giọng hỏi một câu.

"Hần không phải là đi, bằng không thì hần không để ý tới tùy... Buông tha Yuri a."

Sunny cũng là nháy mắt một cái nhìn ánh mắt rõ ràng một mực khán rồi đi Yoona Han Woo, trung gian hơi lớn thờ dốc địa trả lời một câu.

"Nha."

Nghe được Sunny lời của, Choi Soo Young nháy mắt một cái, có chút không giải thích được hỏi: "Tại sao là Yuri, điều không phải còn có ta?"

"Người?" Sunny vừa nghe lời này, nhất thời nghiêng đầu rất lời nhìn Choi Soo Young liếc mắt, "Nha, người điều không phải có bạn trai chưa? Còn có, Yuri tốt hơn người nhiều."

"Cái gì? !" Vừa nghe Sunny nói như vậy, Choi Soo Young ánh mắt của thoáng cái thì trợn to, hồ nghiêm mặt nhìn Sunny, "Ta đâu so ra kém Yuri! ! Ta chỉ ít chân so với nàng trường khỏe? !"

"Xin nhò, ta nhò người, người ngoại trừ chân dài hoàn có chỗ nào so với được với Yuri sao?"

"Ta..."

"Nha, hai người các người!"

Nghe cái này hai hàng cư nhiên thì đứng ở bên cạnh mình như vậy bố trí bản thân, Kwon Yuri rốt cục không thể nhin được nữa.

Nhìn thấy "Chính chủ" đều nổi giận, Choi Soo Young và Sunny hai người cũng chỉ tốt trái lại ngậm miệng lại.

"OPPA, người và Yoona nhận thức sao?"

Kim Taeyeon đi tới Han Woo bên người, nhìn thoáng qua Im Yoona rồi đi bóng lưng, sau đó có chút tò mò nhìn Han Woo.

"Ngô... Nên... Không biết đi."

Han Woo có chút không yên lòng đáp trả, ánh mắt vẫn như cũ nhìn đạo kia thông thả hành tẩu thân ảnh của.

"Nên?"

Kim Taeyeon ngẩn người, sau đó kim lòng khôngặng khẽ cười một cái, có chút không khỏi nhìn nói đột nhiên trở nên rất kỳ quái OPPA, chẳng quá cái này vừa nhìn, nàng sẽ không cấm ngăn người, bởi vì ở tầm mắt của nàng trong, Han Woo trên mặt biểu tình đột nhiên trở nên hình như rất kỳ quái, hai mắt hình như thoáng cái mở rất lớn, thẳng tắp nhìn về phía trước.

Nhìn không được tò mò cũng quay đầu nhìn lại, Kim Taeyeon ánh mắt phía trước phương đạo kia cao gầy mảnh khảnh thân ảnh trên có ta mò mịt tìm tòi một trận, sau đó bỗng nhiên, ánh mắt cũng mạnh cho ăn.

"..... Đó là..."

Xinh đẹp con người vô ý thức thoáng cái trợn to, Kim Taeyeon cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch địa ngờ ngạc nhìn Im Yoona bóng lưng, con mắt chăm chú chăm chú vào y phục của nàng phía dưới.

Im Yoona lúc này trên người chính bộ nhất kiện áo lông, nhưng bên trong mặc là một bộ màu trắng gia hậu quần áo thường, sở dĩ, Kim Taeyeon có thể rất rõ ràng địa thấy, Im Yoona một tay, chính cầm lấy quần một bên, quyền này đến không có gì, thể nhưng, ở nàng nhìn kỹ liếc mắt sau, nhưng thấy được lau một cái đồ sẫm...

"... Cái kia... Không biết là... Không biết là... Máu đi?"

Bên tai nghe Kim Taeyeon dường như ní non vậy tràn ngập khiếp sợ nhẹ ngừ, Han Woo ánh mắt vẫn như cũ chăm chú nhìn đạo kia mảnh khánh bóng lưng, ở tâm mắt của hắn bắt được một màn kia đỏ sẫm sau, hắn cũng không biết bản thân trong nháy mắt đó có ý kiến gì, ngược lại từ trong nháy mắt đó bắt đầu, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) đầu óc của hắn, tim của hắn, tất cả đều trống rỗng...

"Yoona! !"

"Mau tránh ra!"

Nhưng mà lúc này, vài tiếng tràn ngập dồn dập hô to đem Han Woo tư duy thoáng cái kéo về thực tế, hắn có chút mờ mịt hướng hai bên trái phải nhìn một chút, trong nháy mắt, trong mắt con người chợt co rụt lại!

Phản ứng không kịp nữa, thậm chí căn bản không còn kịp suy tư nữa, ở trong nháy mắt đó, thân thể thuận theo trứ bản năng, mạnh triều chính ngơ ngác đứng ở trên đường, đối với mọi người hồ hoàn mất điếc tai ngơ đạo kia tinh tế thân ảnh tiến lên! !

Lee Seunggi vô ý thức dừng bước lại, có chút ngơ ngác nhìn vừa còn đang hắn chỉ có nhất hai bước xa đạo kia cao ngất thân ảnh dĩ một loại đủ để cho nhân ngây người tốc độ, như tên rời cung giống nhau, mang theo một liều mạng cảm giác, liền xông ra ngoài...

Đương một to lớn lực đạo đem mình mạnh mẽ kéo xả sau, nàng trước là có chút mờ mịt dùng chỗ trống tĩnh mịch hai tròng mắt nhìn lại, mà khi thấy trương lâm nàng quen thuộc, quen thuộc đến trong khung gương mặt của khi, nguyên bản hình như đã muốn chết đi tâm bỗng nhiên mạnh nhảy giật mình, sau đó, rất nhanh, không đến nhất giây, còn chưa kịp chờ nàng từ ngây người giữa phục hồi tinh thần lại cảm thụ một chút làm nàng sợ hãi ảm áp, nàng liền cảm giác được cái này dày rộng ôm ấp thoáng cái xoay người, lại sau đó, nàng liền thấy cái kia, cái kia đủ để cho mắt của nàng mâu trong nháy mắt phút chốc hoàn toàn trọn to cảnh tượng

Hai người thật lớn sáng sủa đầu xe đèn, tại đây đêm đen nhánh trong, giống như là hai sáng loáng ánh mắt của như nhau, ở trong nháy mắt đó, nàng phảng phất thấy được một con cự thú viễn cổ hướng bọn họ vọt tới, mờ nó đen kịt không đầy miệng khổng lồ, muốn... Nuốt cái này che ở nàng nam nhân trước mặt! !

"Bất... Không nên! !!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117:

"Đồng, đồng..."

"Đồng, đồng..."

"Đồng, đồng..."

Nàng lẳng lặng dựa vào ở nơi này ảm áp trong ngực, ánh mắt thất thần nhìn về phía trước, bên tai, phảng phất chỉ có thể nghe được từ mình trong lồng ngực, còn có... Lồng ngực của hắn trong, hữu lực mà lại thích tượng phối hợp nhất trí tiếng tim đập.

"Hắc... Hắc..."

Sunny trong nháy mắt buông lỏng xuống, cúi người xuống chống tất cái, từng ngum từng ngum thở phì phò, giảm bớt trứ vừa trong nháy mắt căng thẳng toàn thân cơ thể, cùng với, bình phục ngay thượng một giây hình như phải từ trong lồng ngực nhả ra tâm cú.

"O... OPPA..."

Kim Taeyeon thoáng cái xụi lơ trên mặt đất, đồng dạng ánh mắt thất thần nhìn về phía trước.

"Người có bệnh sao? ! ! Không nghe được chúng ta vừa đang gọi người sao? ! !"

Nàng có chút mờ mịt dời mắt nhìn lại, khi thấy trên mặt lộ nàng chưa từng thấy qua nỗi giận biểu tình Kwon Yuri đang đứng ở một cái vẻ mặt rệu ròi, có chút duy duy nặc nặc trung niên nam nhân trước mặt chửi ầm lên, cặp kia tú mục trùng tựa hồ cũng có chút đỏ lên. Mà ở hai người hai bên trái phải, một chiếc to lớn xe vận tải chính vững vàng dừng ở giữa lộ, ở xe trước mặt cửa, không đến một nơi ấy, nơi nào... Đang đứng lưỡng đạo ôm nhau thân

ảnh của, trong đó một đạo, thân hình cao ngát, mà thon dài.

"O... OPPA! !"

Như là chợt phục hồi tinh thần lại như nhau, Kim Taeyeon cũng không biết từ đâu thoáng cái sanh ra khí lực, vừa hoàn xui lơ vô lực thân thể thoáng cái đứng lên, mạnh xông về đạo thân ảnh kia.

Có chút mờ mịt quay đầu nhìn lại, khi thấy cái kia thân ảnh kiều tiểu thời gian, như cố ý sửa chữa qua vậy lông mi nhẹ nhàng nhú chung một chỗ, đón hấn vô ý thức buông lỏng ra trong lòng ôm người kia, ngược lại đối mặt với đạo kia thẳng tắp nhào vào trong lòng ngực mình thân ảnh kiều tiểu.

"Người đang làm gì a? ! ! Làm gì a? ! Làm gì a? ! ..."

Han Woo ngờ ngác nhìn nhào vào trong ngực hấn điên như nhau không ngừng vuốt lồng ngực của hấn Kim Taeyeon, bên tai nghe nằng mang theo thanh âm nức nở, tương liễu tương chủy, có chút phát mộng đầu óc tạm thời cũng không phản ứng kịp.

Thẳng đến Kim Taeyeon mạnh gờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn hấn thời gian, Han Woo mâu quang mới phút chốc run lên, từ mới vừa bắt đầu vẫn có chút mê man đôi mắt cái này mới có một tia thanh minh, hấn chậm rãi gờ tay lên, ánh mắt êm ái nhìn mình trước mặt tờ này khóc nhất thắp hồ đồ khuôn mặt nhỏ nhắn, dùng ngón tay nhẹ nhàng lau về điểm này gờ giọt nước mắt, sau đó nhẹ giọng nói một câu: "Xin lỗi."

Kim Taeyeon có chút nhỏ nước mắt động tác cho ăn, mắt đỏ quầng hung hăng trừng Han Woo liếc mắt, chẳng quá đón nhưng không có thoát ly Han Woo ôm ấp, mà là vẫn như cũ ôm thật chặt hấn, cái đầu dài thoáng cái vừa vùi vào trong ngực của hấn.

"... Vì cảm giác gì chúng ta hình như không có tất phải đi lên rồi?"

Nhìn phía xa đã vậy còn quá quang minh chính đại bắt đầu "Tú ân ái" hai người,

Sunny khóc miệng gạt một cái, hai tay xách thắt lưng, về mặt lời quay đầu nói với Choi Soo Young.

Choi Soo Young cũng sợ đến một thân mồ hôi lạnh, nghe được Sunny lời của sau, dùng có chút ánh mắt kinh ngạc nhìn thoáng qua xa xa một đôi ôm ở chung với nhau thân ảnh, cùng với, đứng ở bên cạnh họ tựa hồ có vẻ có chút cô linh linh tình tứ thân ảnh, trên mặt lóe lên một tia có chút kỳ quái thần tình, đón nàng nghiêng đầu đối với Sunny cười cười, "Coi như hết, ngày hôm nay đặc thù, lần sau nha đầu kia nếu như còn dám như vậy, ta... Liền đem nhà của ta Kyung Ho mang đến!"

Sunny: "..."

Con mắt chăm chú thất ở ly nằng rất gần đạo thân ảnh này thượng, nhìn ghé vào trong ngực hấn cái kia thân ảnh kiều tiểu, tuy rằng còn là trong lòng nhin không được hung hăng căng thẳng, nhưng ngực càng trước há mồm hỏi một chút tình huống của hấn, thế nhưng miệng hé ra, nhưng cái gì cũng nói không nên lời.

"Yoona, không có sao chứ? Người không sao chứ? Có hay không thương tới chỗ nào?"

Ngay tại lúc lúc này, một cái trần ngập thanh âm lo lắng làm bên này ba người đều từ có chút xuất thần dưới trạng thái phục hồi tinh thần lại.

Han Woo nghiêng đầu nhìn thoáng qua chính bước nhanh chạy đến Im Yoona bên người Lee Seunggi, không biết vì sao, trong mắt tựa hồ hiện lên một tia tia sáng kỳ dị, ngay sau đó, con người của hấn trong thì bỗng nhiên tuôn ra một không rõ mờ mịt.

"Taeyeon, ta ngày hôm nay hơi mệt, OPPA hãy đi về trước."

Kim Taeyeon nghe vậy sững sốt, ngẩng đầu nhìn một chút không biết vì biểu tình gì hình như có chút kỳ quái OPPA, vô ý thức sẽ há mồm giữ lại hấn đi bệnh viện nhìn, nhưng khi nàng nhìn thấy cặp kia đẹp mắt trong con người tựa hồ thực sự ẩn chứa nhân nhạt uể oải khi, vừa trương khai cái miệng nhỏ nhắn vừa nhắm lại, sau đó ngoan ngoãn yên lặng gạt đầu.

Han Woo trong con người mang theo không có từ trước đến nay mờ mịt và uể oải, cúi đầu nhìn một chút trầm mặc gạt đầu Kim Taeyeon, như là vô ý thức như nhau, đầu tiên là gờ tay lên sờ sờ đầu nhỏ của nàng, rồi hướng nàng mỉm cười, đón thì xoay người hướng về nhà phương hướng đi.

Kim Taeyeon hơi hơi nhú cái mũi nhỏ chăm chú nhìn Han Woo rồi đi bóng lưng, ánh mắt ở có chút tiểu sinh khí hơn lại có giờ về lo lắng.

Nhưng tựa hồ Han Woo hai người cũng không có chú ý đến, sau lưng Han Woo, còn có một đạo con mắt chăm chú địa nhìn chăm chú vào hấn, về mặt muốn nói lại thôi biểu tình, cái loại này từ ở sâu trong nội tâm phát ra lo lắng thần tình, thế nào giấu cũng không giấu được.

"Taeyeon, OPPA sao... Đi như thế nào? Chúng ta dẫn hấn đi bệnh viện xem một chút đi?"

Kim Taeyeon quay đầu lại nhìn thoáng qua, có chút tức giận địa bĩu môi một cái nói: "Hấn nói mệt mỏi, muốn về nhà nghỉ ngơi."

"Thế nhưng..."

Tiffany nhìn Han Woo dần dần rồi đi bóng lưng, muốn nói lại thôi.

"Yên tâm đi, " thấy Tiffany vẻ mặt đáng vẻ khản trương, Kim Taeyeon nháy mắt một cái, còn có chút đỏ lên trong con ngươi nhưng thật ra hiện lên có điểm ánh mắt kỳ quái, nàng nắm lên Tiffany tay của vỗ vỗ, "Điều không phải không có dụng vào sao? Sẽ không có sự."

"Nga."

Tiffany gật đầu, không biết vì sao, cúi đầu có chút xuất thần địa nhìn dưới mặt đất.

"Nga?"

Đột nhiên, Kim Taeyeon hình như phát hiện cái gì, mở ra Tiffany tay của chường nhìn một chút, mắt thoáng tròn to, "Đều toát mồ hôi?"

"Nga, vừa thực sự quá khản trương, làm ta sợ muốn chết." Tiffany cười cười, rút về bàn tay của mình, vỗ vỗ bộ ngực, vẻ mặt chưa tỉnh hồn địa nói rằng

"Yoona, không có sao chứ? Có chỗ nào không thoải mái sao? Phải bắt phải đi bệnh viện?"

Mà lúc này, Kwon Yuri đi tới mấy người bên cạnh, vẻ mặt thân thiết địa nhìn đứng ở bên kia vẫn trầm mặc im lặng Im Yoona.

Thỉnh nàng vừa nói như vậy, Kim Taeyeon và Tiffany lúc này mới nhớ tới bởi vì bị đạo kia cao ngất thân ảnh hộ vào trong ngực mà bị các nàng sơ sót một người khác, vội vã cũng quan tâm nhìn về phía Im Yoona.

Cảm thụ được bọn tỷ muội ánh mắt quan tâm, Im Yoona biểu tình không có gì dị thường địa lắc đầu, sau đó nhẹ giọng nói: "Ta không sao. Ta đi về trước."

"Nga... Tốt, vậy ngươi trở lại nghỉ ngơi thật tốt."

Thấy Im Yoona kỳ quái hình dạng, Kwon Yuri ba người có chút ngây người, nhưng nhìn bộ dáng của nàng, hình như cũng thật không có thụ thương, Vì vậy đều gật đầu.

"Ta tổng người..."

"Không cần."

Lee Seunggi vươn tay muốn đỡ Im Yoona, nhưng làm hấn hơi sừng sờ chính là, Im Yoona trực tiếp nhẹ nhàng bả tay hấn ngăn, không mẫn không lạt nói một câu, sau đó liền xoay người ly khai.

Song khi nàng xoay người một sát na kia, Lee Seunggi rất bén nhạy phát hiện, ánh mắt của nàng, ở đó đạo dần dần đi xa trên bóng lưng dừng lại một chút.

Dưới bàn tay ý thức nắm thành quả đấm, Lee Seunggi lặng lẽ nhìn nàng dần dần rời đi tinh tế bóng lưng, đón vừa nghiêng đầu nhìn một chút một đạo khác đã nhanh biến mất cao ngất thân ảnh, trong mắt thần tình một trận biến hóa, cuối cùng, lộ ra một loại ánh mắt kiên định, giống như là quyết định cái gì như nhau...

...

Lãnh.

Rất lạnh.

Trong đêm đông ôn độ, phảng phất ngay cả người hút đi vào mỗi một hơi thở đều mang nhè nhẹ một chút băng tiết.

Hắn vô ý thức nhẹ nhàng cau mày, có chút lay động địa đi ở không có một bóng người trên đường phố, ban đêm gió lạnh thổi tới trên người hấn, làm một thân mồ hôi lạnh, hình như phải đông lạnh cư trú tứ chi của hấn như nhau, từ ngoại đến nội, hấn ý từng tầng một địa xâm nhập...

Nhưng mà, tuy rằng thân thể hấn rất lạnh, nhưng nội tâm của hấn cũng dị thường khô nóng, trái tim dĩ một loại tương đương tấn mãnh tốc độ nhúc nhích, thi dường như, như ngừng lại vừa cái kia kinh hồn trong nháy mắt.

Mờ mịt, một loại không có từ trước đến nay mờ mịt và chỗ trống, tràn đầy đầu óc của hấn, cả người trong đầu tư tư loạn thành nhất đoàn, muốn giải khai, nhưng không cách nào tìm được đầu sợi, loại cảm giác này nếu như hấn bây giờ còn có thể có cảm giác nói, thì sẽ phát hiện, tựa hồ và trước đây rất giống, cùng trước đây, hấn mới vừa tới đây thời gian rất giống...

"A..."

Bỗng, hấn dừng bước, trong miệng phát sinh một tiếng áp lực đến trầm thấp đau kêu, kim lòng khôngặng thì giờ tay lên đưa tới sau đầu.

Cũng không biết có phải hay không là được cái này lạnh gió thổi qua, vừa hoàn hảo tượng đã không quá mức trở ngại cái ót đột nhiên thì giống hỏa thiêu trứ như nhau, dường như sau đầu có một khối đốt đỏ chích thiết, ở phát phồng, đang thiêu đốt, một vô pháp ngăn cản đau đớn từ sau đầu từng đợt hướng đầu óc của hấn kéo tới.

Vì vậy, hắn không khỏi bước nhanh hơn, dựa vào một loại theo bản năng cảm giác, hướng mục đích của hắn đi đến.

Gió lạnh xuy phất ở trên người, hắn giơ lên một tay che ở sau ót, trong miệng phát sinh từng tiếng vì không thể xét thờ đốc, ánh mắt mờ mịt mà chỗ trống địa nhìn trước mắt mờ tối tất cả, nhưng mà, thỉnh thoảng, ở đó hành tẩu trong quá trình, cặp kia trong con ngươi đen nhánh, tựa hồ vừa mơ hồ lóe lên một tia thanh minh...

"Phanh!"

Rốt cục, hắn dường như một con dã thú như nhau, đầu đá lung tung vậy xông vào trong nhà mình, chỉ tới kịp thuận lợi đóng cửa lại, sau liền giống như rồi đột nhiên mất đi tất cả khí lực như nhau, chỉ có thể lao đảo địa chạy ào phòng ngủ của mình, sau đó, vừa... vừa tãi đến cái kia hắn cho rằng có thể cho hắn ẩn áp trên giường.

Trong giường chiếu mang theo một điểm làm hắn thư thích mùi, hắn cảm thụ được cái loại này mềm mại, sau đầu đau đớn tựa hồ rốt cục dần dần biến mất, mà mắt của hắn da, cũng dần dần trầm trọng...

"Ngươi thực sự phải làm như vậy sao?"

Bỗng nhiên, hắn hoặc mắt mở hai mắt ra, thân thể dường như vô ý thức như nhau bắn ra, chỉ khỏi nửa người trên mở to hai mắt nhìn bốn phía, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nhưng trong ánh mắt nhưng vẫn như cũ mang theo cái loại này mờ mịt.

Là... Là ai?

'... Đối với.'

"Ngươi nên biết làm như thế hậu quả đi?"

"Đã được rồi, khỏe? Xin nhờ, chúng ta không nên sáo có được hay không? Có được hay không? Xin nhờ..."

Hắn vô ý thức từ trên giường muốn chậm rãi đứng lên, nhưng mà không biết vì sao, tay chân rất vô lực, thủy chung không bò dậy nổi, hắn chỉ có thể thử chậm rãi bò xuống giường.

"Từ ngươi hạ cái kia quyết định bắt đầu, ngươi nên nghĩ đến cái ngày này. Bởi vì ta và ngươi đều rõ ràng, ngươi cái này đưa ngọc chưa bao giờ hội thính người khác khuyến cáo!"

"Đó là của ta mộng tưởng!"

"Mộng tưởng? ! Ngươi biết cái gì là mộng tưởng sao? Mộng tưởng chia làm lưỡng chủng! Có thể thực hiện, mới gọi mộng tưởng! Mà một loại khác, thì không cách nào thực hiện vọng tưởng!"

"Ngươi dựa vào cái gì nói ta không được? !"

"Ngươi phải dựa vào cái gì? Vũ đạo không có thiên phú, hát? A, ngươi xác định? Ngoại trừ gương mặt ở ngoài, ngươi còn lại cái gì?"

"Ba! ! !"

"Ta lại cũng không muốn gặp lại ngươi... Ta đáng ghét ngươi! Đáng ghét ngươi! Ngươi nghe, ta, nhất định sẽ thành là tốt nhất nghệ nhân! Chứng minh cho ngươi xem!"

'... Chết tiệt!"

"Nha, nha!"

"Ai tây!"

"Nha!"

"Im Yoona!"

Ánh mắt của hắn mạnh hoàn toàn mở, cúi đầu lẳng lẳng nhìn cách hắn chỉ có gang tấc xa dưới giường sàn nhà, từ mới vừa bắt đầu vẫn kịch liệt tim đập, phảng phất ở vào giờ khắc này trong nháy mắt chậm lại.

"Đồng, đồng..."

...

"Phác thông!"

"Lâm... Yoona..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Lee Seunggi quyết tâm

"Seunggi a, người thực sự chuẩn bị làm như vậy?"

"Ừ, ca, ta quyết định."

"Thế nhưng..."

"Ca."

Lee Seunggi thả tay xuống giữa nhạc phổ, về mặt chân thành địa đối với cái này đứng ở trước mặt hắn, khoảng chừng nhanh ba tuổi nam nhân trẻ tuổi nói rằng: "Ta yêu nàng, cho nên nói... Đây chỉ là vấn đề sớm hay muộn."

"Thế nhưng, người cái này có phải là quá sớm hay không, các người mới gặp gỡ một năm a." Nam nhân trẻ tuổi hơi khẽ cau mày, rất không yên tâm nói rằng.

"Bởi vì... Lý do người cũng đừng hỏi, ngược lại, ca, nhờ người."

Lee Seunggi cầm lấy nhạc phổ tay của dừng lại một chút, khuôn mặt trong nháy mắt hiện lên có chút phức tạp biểu tình, đón trịnh trọng giờ tay lên vỗ vỗ nam nhân trẻ tuổi vai.

"Ai nhất cổ... Nếu như bị xã trưởng biết ta dĩ nhiên giúp người làm loại chuyện này, ai nhất cổ..."

Nam nhân trẻ tuổi đỡ cái cổ, về mặt bất đắc dĩ nhìn Lee Seunggi.

"Nha, ca, chúng ta thế nhưng bạn thân a, ừ? Bạn thân. Người không giúp ta giúp ai?"

Thấy nam nhân trẻ tuổi bộ dáng này, Lee Seunggi biết hắn là đáp ứng rồi, trên mặt nhất thời lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, tay phải nắm tay ở mình và nam nhân trẻ tuổi trên ngực đều tự nhẹ đập một cái.

"Ai nhất cổ, ai, cho nên nói, ta rốt cuộc là tại sao muốn và thủ hạ mình nghệ nhân làm bằng hữu a, ai tây, thật là!" Nam nhân trẻ tuổi đảo cặp mắt trắng dã, rất lời nói rằng.

"A."

Nhìn thấy hắn cái này phó muốn chết không sống hình dạng, Lee Seunggi chỉ là mỉm cười, cũng không nói gì.

"Được rồi, đi thôi."

Nam nhân trẻ tuổi bất đắc dĩ khẽ lắc đầu một cái, đón từ trong túi móc ra một cái chìa khóa, đối với Lee Seunggi vẫy vẫy tay.

Lee Seunggi sững sờ, "Đi... Đi đâu?"

Nam nhân trẻ tuổi dừng lại đi ra ngoài cước bộ, quay đầu lại nhìn Lee Seunggi, tạp đi tạp đi miệng, đôi thẳng tắp nhìn Lee Seunggi nói rằng: "Người cứ nói đi?"

"Không..." Thấy nam nhân trẻ tuổi cái bộ dáng này, Lee Seunggi vừa hơi sững sờ, đón hắn nháy mắt một cái, ở trong lòng hơi suy nghĩ một chút, nhất thời hình như nghĩ tới điều gì như nhau, mở to hai mắt, dùng một loại bất khả tư nghị giữa mang theo một điểm vẻ mặt vui mừng nhìn nam nhân trẻ tuổi, "Điều không phải, thì một buổi tối, người... Người thì làm xong?!"

"Hô ——"

Nhìn Lee Seunggi có chút nét mặt hưng phấn, nam nhân trẻ tuổi có chút bất đắc dĩ lắc đầu, hơi hơi từ trong miệng thở ra một hơi thở, sau đó thì đối với Lee Seunggi vừa vẫy vẫy tay, cũng chưa nói cái gì khác, thì bình thường nói một câu: "Đi thôi."

"A, ca, chờ một chút."

Lee Seunggi vội vã thu thập một chút, đi theo nam nhân trẻ tuổi bước chân của.

"Ai nhất cổ, ai nhất cổ, ca, thực sự là, người nói người vì sao lợi hại như vậy đây? Ủ? Ai ~ hoàn toàn chính là trong công ty lợi hại nhất vị nào,

Chúng ta HOOK nếu như ly khai ca, phòng chừng hội liệt, ừ, liệt."

Nam nhân trẻ tuổi nghiêng đầu nhìn một chút bả cánh tay khoát lên trên bả vai hấn về mặt xán cười, trong nụ cười hoàn mang theo giờ thảo hảo Lee Seunggi, nhin không được mỉm cười.

"A..."

Thấy nam nhân trẻ tuổi đột nhiên quý dị thì đối với mình cười cười, Lee Seunggi trên mặt biểu tình kim lòng không động cứng một tý, ngay sau đó hấn liền bắt mình cho nên theo nam nhân trẻ tuổi cũng nở nụ cười.

"Cho nên nói, ta là trong công ty người lợi hại nhất?"

Nam nhân trẻ tuổi về mặt mỉm cười nhìn Lee Seunggi, hình như thực sự được hấn cái này một cái vỗ hông ngựa được rồi nơi ấy như nhau.

"A, dĩ nhiên, thực sự, ca người ở trong công ty chính là cái này."

Thấy nam nhân trẻ tuổi hình như thực sự về mặt sung sướng hình dạng, Lee Seunggi hơi chút thở phào nhẹ nhõm, đón hấn liền biểu tình có chút khoa trương đáp trả nam nhân trẻ tuổi, nói trong tay hoàn so với một cái ngón tay cái.

"Như vậy, Lý lão sư đây?"

Trong nháy mắt, trong nháy mắt này, nam nhân trẻ tuổi cảm giác mình cuối cùng là thấy được diễn viên biến sắc mặt tốc độ, cảm giác kia tựa như trang điểm dung nhan như nhau, thượng một giây hoàn mặt tươi cười, một giây kế tiếp chính là về mặt tức mụ, hoàn trực tiếp cai đầu dài quay trở lại giả ngu.

Tức giận giữa mang theo giờ buồn cười trắng tiểu tử này liếc mắt, nam nhân trẻ tuổi cũng không nữa dùng lời ép cái này không có da không mặt mũi đứng lên thực sự rất không có điểm mấu chốt tiểu tử, tự mình đi về phía trước, vừa đi trong miệng biên nói đến chính sự.

"Tôi đa cũng liền hai ngày, sở dĩ ta chỉ có thể liên lạc với một nhà không sai biệt lắm chất lượng thường xoay ngang phòng làm việc, bắt quá bọn hấn nói đã có một bộ sẵn, hơn nữa trình độ loại này cũng cũng đủ ứng phó rồi."

"Tốt, hết thấy đều thỉnh ca an bài đi."

Nghe được nam nhân trẻ tuổi nói đến bây giờ chính sự, Lee Seunggi cũng thu liễm lại đùa giỡn tâm tư, chăm chú nghe, sau đó gật đầu, biểu thị bản thân đối với nam nhân trẻ tuổi an bài rất yên tâm.

"Tích tích."

Hiểu vừa xuống xe khóa, nam nhân trẻ tuổi giống như Lee Seunggi cùng nhau rất tự nhiên trực tiếp phân ngồi xuống chỗ xa tiền tọa hai người vị trí.

"Không tính là biên vũ thời gian, luyện vũ, hơn nữa còn cần diễn tập một tý, thời gian rất gấp a." Nam nhân trẻ tuổi biên cúi đầu khởi động xe, vừa nói đạo.

"Vốn có nghĩ đợi được sang năm, chẳng quá... Không có việc gì, ta tin tưởng chúng ta nhất định tài năng ở trong vòng hai ngày hoàn thành." Lee Seunggi mỉm cười một cái thần, về mặt thành thật đối với nam nhân trẻ tuổi nói rằng.

Nam nhân trẻ tuổi nhìn Lee Seunggi trong ánh mắt kiên định, tát vào mồm hơi hơi trương liễu trương, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng muốn nói lại thôi, sau cùng chỉ là gật đầu, đón liền chuẩn bị thúc đẩy xe, chẳng quá lúc này, hấn bỗng nhiên được Lee Seunggi trong tay nhất món khác hấp dẫn một tý ánh mắt.

"Đây là... Người dự định hát ca?"

Đối mặt với nam nhân trẻ tuổi hơi trừ giờ hỏi chính là lời nói, Lee Seunggi cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay nhạc phổ, trên mặt hiện lên rất phức tạp biểu tình, vùng xung quanh lông mày vô ý thức chăm chú nhíu lại, chẳng quá đón hấn thì ngừng đầu đối với nam nhân trẻ tuổi cười cười, nói rằng: "Đối với, bởi vì Yoona... Yoona rất yêu mến bài hát này."

"Ngạ."

Nhìn Lee Seunggi biểu tình, nam nhân trẻ tuổi hai mắt khẽ híp một cái, ánh mắt lại đang thủ tên hình như gọi 《 Loving_You》 ca khúc nhạc phổ thượng nhìn lướt qua, sau đó nhưng cũng không có nói tiếp cái gì địa bình thường gật đầu, bắt đầu chạy xe.

Lee Seunggi lặng lẽ nhìn nam nhân trẻ tuổi thúc đẩy trừ ô tô, sau đó bỗng nhiên mỉm cười.

Cái này ca, thực sự không nên tới đương người đại diện, có đôi khi thực sự rất đáng ghét người này thông minh, nếu như hắn đi Seoul đại, hiện tại chỉ ít cũng phải là một thực sĩ sinh đi.

Khỏe miệng mang theo bất minh ý tứ hàm xúc cười yếu ớt, hắn đưa ánh mắt nhìn về phía tiền phương. Hiện tại chính là giữa trưa, ánh dương quang bả lộ diện đều đều rất có chút trắng bạch, hắn cứ như vậy, có chút ngây người địa nhìn trắng bạch lộ diện...

...

"Xã trưởng ngài... Liền đáp ứng ta đi!"

Trung niên nam nhân nhìn thoáng qua đứng ở trước mặt hắn về mặt thành khẩn Lee Seunggi, thả tay xuống giữa bút máy, giờ tay lên nhu liễu nhu mi tâm, hơi hơi từ trong miệng thở dài đi ra.

Thấy xã trưởng vẫn trầm mặc, Lee Seunggi sắc mặt quýnh lên, nhịn không được tiến lên vài bước sẽ nói, nhưng mà lại bị một con nâng lên giờ giờ tay của chương ngăn chặn ngôn ngữ.

Sau này tựa ở mềm mại trên ghế dựa, trung niên nam nhân trát liễu trát có chút phát sáp ánh mắt của nhìn Lee Seunggi, bỗng nhiên hỏi một câu: "Seunggi a, ngươi, làm nghề nhân là vì cái gì?"

"A?"

Trung niên nam nhân câu hỏi làm Lee Seunggi ngẩn người, tạm thời không có phản ứng kịp.

"Ngươi vì sao làm nghề nhân?"

Trung niên nam nhân bên phải tay cầm lên con kia bút máy, dùng đầu bút ở bàn làm việc trên mặt bàn nhẹ nhàng gõ, ánh mắt lại nhìn như bình thản nhìn Lee Seunggi.

Lúc này Lee Seunggi nghe rõ trung niên nam nhân câu hỏi, hắn có chút nghi ngờ nhìn trung niên nam nhân liếc mắt, đón chỉ là sảo nhất suy tư liền nói ra đáp án của mình: "Để nổi danh."

"Để nổi danh? Vì sao?"

Đối với Lee Seunggi trắng ra, trung niên nam nhân ngược lại cũng không có gì hết ý hình dạng, chỉ là thoáng nhíu lông mày, đón xác nhận dường như truy hỏi một câu.

"Đối với, " Lee Seunggi có chút nghi ngờ nhìn một chút trước mặt hắn trung niên nam nhân, sau đó thần tình khẳng định gật đầu, "Bởi vì ta từ nhỏ thì truy cầu đồ tốt nhất, ta làm mỗi một việc đều mong muốn làm được hay nhất, ta mong muốn mình có thể trở thành một hoàn mỹ nhân, danh khí là chứng minh mình một cái cách, cũng là của ta một cái khiêu chiến, ta mong muốn mình có thể biến thành tính đại hàn dân quốc, thậm chí là Á Châu, thậm chí là toàn bộ đệ nhất thế giới người nam nhân kia!"

Nghe bên tai leng keng hữu lực nhưng tựa hồ khẩu khí có điểm lớn đến qua con ngữ, trung niên nam nhân khỏe miệng kim lòng không động hướng giờ lên dương, cười nhạt nhìn một chút đứng ở trước mặt hắn về mặt tin Lee Seunggi, trên mặt về mặt thật ra không có cười nhạt, chỉ là thần tình có chút cổ quái nói rằng: "Như vậy, vì sao ngươi muốn tự tay hủy diệt tự mình nghĩ theo đuổi đồng tây?"

"Ngài... Có ý tứ?"

Nghe được trung niên nam nhân lời của, Lee Seunggi vừa hơi sững sờ.

"Ai ~ "

Trung niên nam nhân giờ lên hai tay nhu liễu nhu khuôn mặt, đón cười nhạt nhìn Lee Seunggi, "Kỳ thực ta mặc dù là một nhà công ty giải trí xã trưởng, thế nhưng, các ngươi những hài tử này tìm cách, có đôi khi ta thật là không rõ."

"..."

Lee Seunggi nhìn trung niên nam nhân, không nói gì, đang chờ hắn lời kế tiếp ngữ.

"Vì sao biết rõ làm như vậy chỉ biết mang đến cho mình chỗ hỏng, hoàn không nên làm như vậy đây?"

Trung niên nam nhân đứng lên, xoay người nhìn về phía cửa sổ, vì thở dài, đón vừa quay lại đến xem Lee Seunggi, mang trên mặt biểu tình cổ quái, "Trên thế giới ái tình, tuyệt đại bộ phận đều đánh không lại chia lìa. Nghề nhân nói yêu thương, hai người đều tự bận chuyện của mình, mấy tháng hoàn thấy không được một lần mặt, vì sao các ngươi cứ như vậy xác định phần này không biết rốt cuộc là tạm thời xung động hay là thật nếu nói ái tình có khả năng kiên trì đến sau cùng? Nếu như các ngươi không thể xác định, trước đây thì tại sao phải cùng một chỗ? Làm như vậy các ngươi mới có lợi sao? Hai người, một năm thấy như vậy vài lần mặt, sau đó không nghĩ qua là tình cảm lưu luyến khả năng đã bị cho hấp thụ ánh sáng, tận lực bồi tiếp các loại Anti, phiền phức, quấy rầy, nhân khí giảm xuống, sau cùng khả năng lại bởi vì trong lúc đó đã không có cảm giác chia tay, ai nhất cổ, các ngươi thực sự không cảm thấy như vậy rất phiền phức sao? Nếu như cảm giác mình nhân khí rất cao, vì sao bất kiên thúy đi mạ hạ Anti người ái mộ và vân vân, như vậy trong lòng mình hoàn toàn đau nhức nhanh một chút, để làm chi còn muốn làm như vậy? Quái mệ."

Lee Seunggi hơi hơi mở to hai mắt, hô hấp có chút dồn dập, trề miệng một cái, nhưng cái gì cũng nói không nên lời.

"Ai nhất cổ, còn người nữa, ai nhất cổ, thực sự là... Nhân gia thì là nói yêu thương đều là nghĩ các loại biện pháp giấu diếm, kết quả người thực sự rất lợi hại, lại muốn công bố, ai tây, thực sự là... Điều không phải, ta nói, thì là ta đồng ý, người có thể thuyết phục S. M sao?"

"Ta... Ta sẽ cố gắng."

Lee Seunggi hơi hơi cúi đầu, cắn răng nói rằng.

"Như vậy... Tốt."

Nhưng mà, làm Lee Seunggi hưng hăng sừng sốt một chút chính là, vừa hoàn hùng hổ, ngôn ngữ dường như dao nhỏ như nhau người gây sự trung niên nam nhân đang nghe lời của hắn sau, dĩ nhiên chỉ đơn giản như vậy địa trực tiếp đáp ứng rồi!

Trong lòng thậm chí có chút không dám tin tưởng, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hắn vô ý thức ngẩng đầu, có chút ngây người địa nhìn lại, lại phát hiện trung niên nam nhân không biết bao thuở đã quay lưng lại.

"Thế nhưng... Nhớ kỹ, người đừng hối hận."

Lăng lăng nhìn đạo này tịnh không cao lớn nhưng tựa hồ dị thường cao ngất bóng lưng, Lee Seunggi tay của chương nắm thật chắc ở tại cùng nhau...

...

"Nha, Lee Seunggi."

Có chút mờ mịt mờ mắt, nhìn lướt qua ở trước mặt hắn hoảng liêu hoảng bàn tay nam nhân trẻ tuổi, đón hắn liền lắc lắc đầu còn có chút hôn mê, đi tới ngoài xe.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua nhà này lấp đặt thiết bị coi như không tệ phòng làm việc, có chút mãnh liệt ánh dương quang để cho hắn kim lòng không đành giờ tay lên che ở trước mắt.

Nhìn bạch lâm cho người khác hoa mắt dương quang, hắn nháy mắt một cái, bỗng nhiên cũng không quay đầu lại đối với nam nhân trẻ tuổi nói rằng: "Ca, ta ở trung học thời gian, bạn học của ta mạng ta chơi đùa nhất cái trò chơi, đại gia lẫn nhau vấn đối phương thích gì dạng nữ hài, chẳng quá kỳ thực khi đó mọi người đáp án đều không sai biệt lắm, yêu mến xinh đẹp nữ sinh, đáp án của ta cũng theo chân bọn họ như nhau."

Nam nhân trẻ tuổi mở cốp sau xe che, cúi đầu sửa sang lại cái gì, nghe được Lee Seunggi lời của sau, chỉ là lược lược quét mắt nhìn hắn một cái, không nói chuyện.

"Vốn có a, ta cho rằng chờ mình sau khi lớn lên ý nghĩ của ta sẽ phải thành thực một điểm, thế nhưng, ta hiện tại mới phát hiện, về điểm ấy, ta còn là hoàn toàn không có đổi a."

Động tác rồi đột nhiên cho ăn, nam nhân trẻ tuổi biểu tình có chút kỳ quái địa quay đầu nhìn lại, nhưng mà cái này vừa nhìn, hắn cũng không tùy sừng sốt.

Bạch chì chói mắt trong ánh nắng, hé ra hắn vẫn cho rằng có chút xán lạn ánh dương quang quá ... khuôn mặt tươi cười đối diện trừ hắn.

"Ta a, còn là như nhau, tuyến trạch xinh đẹp nhất cái kia!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Trong thân thể ta tên môn

"Chiêm chiếp ~ chiêm chiếp ~ "

Vài tiếng thanh thúy chim hót từ ngoài phòng truyền vào phòng trong, cái loại này nhảy nhót vui sướng cảm giác tựa hồ như nói sáng sớm cái loại này

bồng bột thức tỉnh sức sống.

Vài mỏng dương quang từ rèm cửa sổ đang lúc khe thấu tiến đến, rải vào phòng trong, bả trong phòng chuyển vật hơi hơi rọi sáng.

Gian phòng trên sàn nhà lẳng lẳng nằm một người, hẩn nhắm hai mắt, rất an tĩnh, ngay cả lông mi cũng không có nhẹ nhàng rung động, ngoại trừ hơi hơi phập phồng trong ngực ở ngoài, cả người tựa như cùng ngừng điều khác như nhau.

Ánh dương quang chiếu vào trên sàn nhà, cũng chiếu vào trên mặt của hẩn, chiếu ra tốt lắm giống như sữa chữa trôi qua lông mi, có chút hẹp dài con ngươi, cao tế mũi, gầy còm môi, còn có nhu hòa mà không thất góc cạnh mặt của khuếch.

Bỗng, mắt của hẩn da giật giật, dài nhỏ lông mi khẽ run lên.

"Ngô..."

Một tay chậm rãi leo lên mép giường, chặt tận lực bồi tiếp một tiếng rất nhẹ, làm như vô ý thức vậy nói mớ vậy thân. Ngâm.

Hẩn chống mép giường có chút lay động địa đứng lên, đón chân hạ một cái lão đảo, vừa đặt mông ngồi lên giường.

Song chương vô lực rữ, hẩn hơi cúi đầu, híp con ngươi dùng một loại rất mờ mịt ánh mắt trực lẳng lẳng địa nhìn chăm chăm tiền phương, trên mặt cũng là một mảnh vẻ mặt mờ mịt, trong đầu tựa hồ còn là nhất mảnh hỗn độn.

Chẳng quá cũng may rất nhanh, trong mắt của hẩn chậm rãi xuất hiện một chút thanh minh, dường như mất đi tiêu điểm vậy ánh mắt cũng dần dần ngưng tụ đứng lên.

"Hô —— "

Đầu óc cuối cùng cũng thanh tỉnh một điểm sau, hẩn từ từ nhắm hai mắt giờ tay lên chậm rãi vỗ vỗ cái trán, sau đó hoảng hốt hoảng đầu, từ trong miệng hơi hơi phun ra một hơi thở.

Vòng vo quay đầu, dùng ánh mắt ở trong phòng tìm kiếm, nhưng tìm tốt một trận vẫn là không có phát hiện mình thứ muốn tìm, hung hăng nháy mắt một cái, dùng vẫn còn có chút phát mộng đầu óc suy nghĩ một chút, đón mới nhớ tới đông tây để chỗ nào, giờ tay lên ở túi quần trong sờ soạng một tý, rút cục lấy ra bản thân đang tìm điện thoại di động.

Mở điện thoại di động, muốn nhìn một chút hiện tại mấy giờ rồi, nhưng hoàn không thấy được thời gian, trên màn ảnh thì dẫn đầu bắn ra hai cái tin, một cái chưa kể đó điện, một cái là tin nhắn ngắn.

Trát liễu trát tựa hồ còn có chút buồn ngủ ánh mắt của, hẩn mở ra nhìn một chút, phát hiện hai điều đều là cùng một người, chưa kể đó điện trước hết mặc kệ nó, hẩn mở ra tin nhắn ngắn nhìn.

Là một cái ngữ âm tin nhắn ngắn, hẩn mở ra sau thì truyền ra một đạo nghe có chút rộng rãi giọng nữ.

"Nha, thế nào không tiếp điện thoại ta? Tiểu tử, không biết là vừa để xuống giả thì đã quên tỷ tỷ đi? Hừ, quên đi, chờ người trở về tìm người nữa tính sổ. Nói cho người sự kiện, chúng ta kịch truyền hình đệ nhất thủ OST đi ra,

Là trương ở nhân và NaSh ow hát, không sai biệt lắm chính là chủ đề khúc, ta đã nghe qua, hoàn toàn đại phát, tên cũng rất êm tai, gọi 《 huyền thính 》, ta nghĩ cho người nghe một tý, đã phát cho người. Nha, tiểu tử, thấy tin tức sau cho tỷ tỷ gọi điện thoại, ừ? Ok, đã ngoài."

Huyền thính?

Ánh mắt của hẩn khẽ nhúc nhích, nhưng không có gấp mở ra thủ đã tiếp thu được ca, mà là bả mặt biên lui về chủ mặt biên, nhìn một chút thời gian, mà cái này vừa nhìn, cặp kia đẹp mắt con người nhất thời không khỏi có chút ngây người địa hơi hơi trợn to.

Điện thoại di động mặt biên thượng thỉnh linh hiện lên:

2014 niên 1 2 nguyệt 3 1 ngày 10: 39

"Hai ngày sao?"

Hơi hơi nhú mày sao, nhìn không được có chút kinh ngạc thấp giọng tự nói nhất cú, nhưng mà không biết có phải hay không là lâu lắm không có lên tiếng, lúc này thanh âm của hẩn nghe có loại dị thường khàn khàn.

"Hô —— "

Càng làm mặt biên giờ đến rồi chưa kể đó điện, hẩn nhìn đồng hồ, là sáng sớm hôm qua, không khỏi lại từ trong miệng thở ra một cái khí.

Ngồi ở trên giường sống giật mình hiện tại mới phát giác trương đương mềm mại thân thể, sau đó hẩn nháy mắt một cái, suy nghĩ một chút, bắt tay cơ mặt biên cắt trở về tiếp thu mặt biên, mở ra thủ tên gọi 《 huyền thính 》 ca khúc.

Một trận khoảng không uể nghe tiếng đàn dương cầm nhất thời vang lên, hần lẳng lẳng nghe.

"Tiềm tàng nên trong cơ thể ta những tên kia, "

"Để cho ta thực sự thay đổi rất nhiều, "

"Đem ta thôi miên, khỗn phục hai tay, "

"Nhốt ở hắc ám trong phòng của."

Nói hát sao?

Hần thoáng nhú lông mày. Ừ, tiết tấu ngược lại không tệ.

"Này đánh rơi thời gian mảnh nhỏ, "

"Ta sờ vút bỏ ái tình ký ức, "

"Đều bị cắt bỏ, đều bị hủy diệt, "

"Chỉ còn dư lại một trống rỗng."

Bỗng, hần vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng cau, đưa điện thoại di động tiến tới bên tai, trên mặt thần tình đột nhiên hình như có ta kỳ quái biến hóa.

"Hoàn toàn không biết gì cả ta, "

"Chỉ có thể lên tiếng hò hét, "

"Còn sót lại như vậy ký ức, "

"Ta lạnh lùng như băng nội tâm "

"Ngủ say sau, cũng sẽ bị quên mất đi."

"Ta nghĩ phải thoát khỏi, "

"Thoát khỏi để cho ta hít thở không thông thống khổ, "

"Có ai có khả năng cứu vớt ta, "

"Từ vết thương buồn thiu trong linh hồn đem ta cứu chuộc."

Bàn tay lặng yên nắm chặt, hần lẳng lẳng nghe từ bên tai truyền tới cái kia tựa hồ là ca khúc lại tựa hồ là cái gì khác thanh âm của.

"Màu mực nồng đậm bầu trời đêm, "

Đột nhiên, dường như trong chỗ u minh có hưởng như nhau, một đạo khoảng không u thanh khoáng giọng nữ vang lên, kèm theo từng tiếng thanh thúy nhịp trống, hai mắt của hần phất chớp tròn to, nhấp nháy có chút môi khô khốc, trong lồng ngực nguyên bản hình như đã ngừng rung động mạnh tựa hồ có một loại sóng lại dấu hiệu.

"Người vô pháp rời đi thân ảnh, "

"Tĩnh lại ngủ say ta."

"Lần thứ hai hôn lên đôi môi, "

"Câu kia ta yêu người nói nhỏ, "

"Thanh âm của người, khí tức của người, "

"Mỗi ngày quanh quẩn ở tại ta tế, "

"Người hôm nay ở nơi nào?"

Giống vịnh ngâm vậy thanh âm của dần dần, dần dần du dương ở chính gian phòng trong, tràn ngập ở tại cái này không khí sáng sớm trong, ánh mặt trời ấm áp rơi tại trên người hần, thế nhưng hần đã từ từ địa, tựa hồ đã không cảm giác được một chút xiu ấm áp, một loại như thâm thúy hắc ám rồi lại phẳng phát ánh bình minh tăng sáng quang minh vậy khí tức đang chậm rãi, bao trùm chính gian phòng, bao trùm trên người hần, da, máu, thậm chí đến ngực...

"Người giấu ở ta không thấy được nơi ấy, "

"Thay thế ta thừa nhận thống khổ."

"Một ngày cùng ta phần nộ dung hợp, "

"Liên khu trục ngũ say hậu ký ức, "

"Ta nghĩ tìm kiếm điều không phải người, mà là chân chính ta."

"Thế nhưng ngực máu ứ đọng đã quá sâu, "

"Cho dù thử che giấu, "

"Trong cơ thể ngũ đông tên môn cũng gặp phải, đánh vỡ trăm miền."

"Ở ta đáng sợ ký ức bị đoan, "

"Gặp người, "

"Ngay cả ta đánh rơi cảm tình cũng nhất tịnh bao dung, "

"Để cho tán loạn ta tỉnh lại."

"Để không buông ra cầm chặt tay của, "

"Để triệt để xóa đi con ác mộng thời gian, "

"Đem hết toàn lực, "

"Ở ta đem bản thân nhốt chỗ."

Bàn tay gắt gao ác cùng một chỗ, ngoại trừ hoàn vô ý thức cảm điện thoại di động, ánh mắt của hắn tựa hồ lần thứ hai mất đi tiêu điểm, cứ như vậy lẳng lẳng nhìn về phía trước, nhìn về phía trước, hình như... Ở nơi nào nhìn thấy gì như nhau.

"Đi ở trong bóng tối, "

"Nghĩ phải tìm người, "

"Rõ ràng vô pháp chạm đến, "

"Cũng vô pháp được ôm"

Trước mắt hình như xuất hiện một tầng sương mù dày đặc như nhau, hắn kim lòng không dặng hơi hơi đi phía trước khuynh, muốn xem thanh, thấy rõ hắn tiền phương, rốt cuộc có cái gì..

"Có khả năng chỉ phối ta, "

"Cũng không phải tồn nên trong cơ thể ta những tên kia."

"Có khả năng chữa khỏi ta, cũng không phải cường hiệu thuốc, "

"Chỉ là ái tình hai chữ mà thôi."

"Nhĩ tế truyền tới thanh âm, "

"Tỉnh lại mê thất ta, "

"Vây quanh thân thể, hôn môi sau, "

"Lúc đó tiêu thất, sẽ không còn được gặp lại."

Mạnh hữu lực nhịp trống không có cái khác quá nhiều nhạc đệm, như ở một gian bóng tối khoảng không trong phòng tiếng vọng như nhau, một tiếng, một tiếng, xao tấu trừ một cái mê huyền giai điệu, như là ở chỉ dẫn, vừa phảng phất là đang tiến hành một cái thức tỉnh nghi thức, nhiều tiếng như sấm sét nhịp trống, giống, gõ vào trong đầu của hắn, gõ vào tim của hắn thượng.

"Đông, đông..."

"Đông, đông..."

"Thùng thùng, thùng thùng..."

"Thùng thùng đông, thùng thùng đông..."

Từng tiếng giống như là muốn bùng nổ ra tiếng tim đập từ hân không ngừng phập phồng địa trong lồng ngực phát sinh, tựa hồ là đang cùng nhiều tiếng nhịp trống, như vịnh ngâm nhưng lại phảng phất là ở sương mù dày đặc giữa nói mớ giọng nữ, còn có phảng phất ở dữ tợn mỉm cười nói hết giọng nam cùng nhau, sờ hữu thanh âm cùng nhau, muốn... Bị xua tan phiền sương mù dày đặc! !

"Máu mực nồng đậm bầu trời đêm, "

"Người vô pháp rồi đi thân ảnh, "

"Tĩnh lại ngủ say ta."

"Lần thứ hai hôn lên đôi môi, "

"Câu kia ta yêu người nói nhỏ, "

"Thanh âm của người, khí tức của người, "

"Mỗi ngày quanh quẩn ở tại ta tề, "

"Người hôm nay ở nơi nào?"

"Vô pháp chạm đến bầu trời đêm, "

"Người xoay người đáng đáp, "

"Cứ như vậy thoát khỏi một môi ta, "

"Như tranh vẽ giống nhau được sáng tạo ra."

"Xin lỗi, chặt nắm người."

"Xin không cần rời xa, lo lắng hô hoán."

" cũng nữa không thấy được bi thương "

"Lại để cho ta là kẻ rơi lệ..."

Xin lỗi...

Hắn lẳng lẳng nhìn về phía trước, bên tai nghe dần dần phần cuối tiếng đàn, trong lồng ngực nhiều tiếng tựa như phải nhảy ra vậy tiếng tim đập vào giờ khắc này, đột nhiên, tựa hồ tĩnh lại...

"Ba."

Một tiếng rất thanh âm rất nhỏ.

Hắn cúi đầu nhìn lại, dưới bàn tay ý thức mang sỡ, nhưng này khẽ động, một chút phong phất qua gương mặt, hắn cái này mới cảm giác được một tia băng lãnh từ trên gương mặt truyền tới.

Giơ tay lên sờ sờ, ngăn người, hai mắt kim lòng không đáng trọng to, bắt tay tiến đến trước mắt vừa nhìn, một mảnh ướt át...

"Phác thông!"

Hắn vô ý thức sẽ đứng lên, thế nhưng hai chân nhưng thật giống như một chút khí lực cũng không có, trực tiếp phác ngã trên mặt đất.

"Hắc, hắc, hắc..."

Từng đột tựa hồ phải cảm giác hít thở không thông từ trong lồng ngực thỉnh thoảng xảy ra địa phát ra, hắn mạnh thân thủ cầm lấy bộ ngực y phục, một tay chống đất bản, trong miệng từng tiếng trọng trọng thờ phỉ phò, hai mắt mở rất lớn, lẳng lẳng nhìn chỗ trống sàn nhà...

"Nghĩ tới sao?"

Đột nhiên, tựa hồ có một đạo mang theo ngả ngón ngữ khí thanh âm ghé vào lỗ tai hắn có hường! !

Hắn mạnh ngẩng đầu nhìn lại, trong mắt con người trong nháy mắt vô ý thức co rụt lại.

Khi hắn tiền phương, lúc này, hắn phảng phất thấy được một cánh cửa, một đạo tản ra sáng cửa, cửa hai bên trái phải dựa vào một đạo thon dài thân ảnh cửa, hắn thấy không rõ thân ảnh hình dạng, hoàn toàn thấy không rõ, chỉ có thấy được một cái cái bóng mờ mờ.

'A, thật vất vả, rốt cuộc hay là ta trước đi ra.'

Tựa hồ là thấy được trên mặt hắn sâu đậm mê man, thân ảnh phát ra một tiếng mơ hồ cười khê, đón mại khai cước bộ, chậm rãi hướng hắn đi tới, nó đi được rất tùy tính, thật giống như, ở cung nhà mình hoa viên như nhau.

'Aaa, lại nói tiếp người rốt cuộc nghĩ đã dậy chưa?'

Thân ảnh vừa nói, biên chậm rãi đi tới, hắn vẫn thấy không rõ bộ dáng của nó, nhưng hắn phảng phất có thể xuyên thấu qua tầng kia mỏng lung quang, thấy hé ra ngả ngón mỉm cười khuôn mặt. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

'Ta cũng không muốn trở về nữa.'

Nó đi tới trước mặt hắn, chậm rãi ngồi chồm hồm xuống, lúc này, hắn rốt cục thấy rõ nó y phục trên người.

Một thân có chút cổ xưa tây trang màu đen đồng phục học sinh, bên trong ăn mặc nhất áo sơ mi trắng, ghim hắc sắc cà- vạt, chỉ có trắng hay đen, ở trên y áo khoác trên ngực treo một tấm bảng, mặt trên có khắc —— "Đại lâu dài cao".

'Không sai biệt lắm nên nghĩ tới đi?'

Hắn có chút mờ mịt ngẩng đầu nhìn nó.

'Bằng không thì thực sự sẽ rất phiền toái.'

Nó giơ lên một tay, chống cằm, hắn phảng phất thấy nó trên mặt cái loại này thoải mái mỉm cười, nhưng mà, ngay một giây kế tiếp, nhịp tim của hắn tựa hồ đình chỉ như nhau...

'Bằng không thì... A, ta đi, đều nhanh nhẹn không được phải... Giết chết chính mình! ! !'

Hắn kinh ngạc nhìn, kinh ngạc nhìn tiền phương, giờ khắc này, hắn rốt cục thấy rõ bộ dáng của nó.

Như sữa chữa trôi qua lông mi, đẹp mắt con người, cao tể mũi, gầy còm môi, ngoại trừ còn có chút ngây ngô không gấp góc cạnh mặt của khuếch, cùng với môi trên nhàn nhạt tượng trưng cho thanh xuân lông tơ ở ngoài, tất cả, hắn đều là quen thuộc như vậy...

Một đôi thất thần trong con người, mơ hồ ảnh ngược ra tờ này hắn quen thuộc nhưng vừa tựa hồ dị thường xa lạ khuôn mặt, lúc này gương mặt này bằng đối diện trừ hắn lộ một cái đáng tươi cười, một cái, tà khí mà vừa quyến rũ đáng tươi cười!

"Duẫn..."

"Duẫn... Yoona! ! !"

Phảng phất là từ đáy lòng chỗ sâu nhất phát ra như nhau, một tiếng hiết tư để lý hồ hoá, thức tỉnh tỉnh sáng sớm yên lặng...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Hắn. . . Đã trở về!

"Ai, Chang Yu ca, xác định chưa?"

Changyu nhìn thoáng qua hai tay nắm thật chặt cùng một chỗ, thường thường thì quay cái gương chiếu chiếu một cái Lee Seunggi, nhìn không được lác đầu cười khê một tý.

Tiểu tử này, bình thời khôn khéo dạng rốt cuộc đã chạy đi đâu? Ai nhất cổ, ái tình thực sự thần kỳ như vậy sao?

"An tâm đi, ta tất cả an bài xong."

Phiên liễu phiên trong tay nhạc phổ, Chang Yu vỗ vỗ Lee Seunggi vai, đối với hắn làm một cái an tâm thủ thế.

"Ai, ca, người thời gian nói cho bọn hắn biết sao?"

". . . Người nghĩ ta sẽ quên loại chuyện này sao?"

"Ai, ca, người nghĩ cái kia vũ đạo thế nào, có cần hay không sửa một tý?"

"Người chưa có xem qua sao? Hơn nữa hiện tại sửa chúng ta có thì giờ rảnh không?"

"Ai, ca, có thể, ta mặc quần áo này khó coi đi?"

Chang Yu đảo cặp mắt trắng dã, có chút bất đắc dĩ xoay người lái lên hạ nhìn Lee Seunggi liếc mắt, sau đó trực tiếp gật đầu nói rằng: "Không sai."

"A, thế nhưng, ta nghĩ nơ nhan sắc hình như không quá đẹp."

"Hô —— "

Giơ tay lên sờ sờ cái trán, Chang Yu dùng một loại rất bất đắc dĩ giọng nói nói rằng: "Vậy người đổi lại đi, ngược lại hoàn có thời gian."

"A, là."

"Thế nhưng, ca. . ."

"Ai tây!"

Chang Yu rốt cục không nhịn được, trực tiếp cầm trong tay nhạc phổ sấp ở tại trên bàn, đi lên trước ôm đồm trứ Lee Seunggi hai vai bả hắn một đường từ ngoại thất đổ lên phòng khách, đón sĩ ngón tay ngón tay phòng khách đồng hồ trên tường, vừa chỉ chỉ phòng khách liên tiếp đình viện bầu trời bên ngoài.

"Nha, tiểu tử, chính người xem thật kỹ một chút phát hiện vào giờ nào, thời gian còn sớm đây! Người chỉ ít còn có ba giờ khi! Hết thấy đều đã chuẩn bị xong! Xin nhờ, ta nhờ người, người thì an tâm địa đãi một hồi khỏe? Ủ? Khán xem tivi và vân vân!"

Lee Seunggi có chút ngây người địa đứng ở trong phòng khách đang lúc, đón dưới ánh mắt ý thức nhìn về phía treo trên vách tường đồng hồ báo thức.

Phía trên kim đồng hồ không sai biệt lắm nhanh ngón tay đến 19 giờ mà thôi.

"Hô —— "

Tựa hồ là Chang Yu lời của đề tỉnh, Lee Seunggi giờ tay lên đặt ở ngực, từ trong miệng giảm bớt đường như học ra một hơi thở, đón, từ mới vừa bắt đầu vẫn mơ hồ mang theo một điểm rất nồng đậm khăn trương sắc mặt rốt cục buông lỏng xuống.

"Như vậy mới đúng chứ, seunggi a, đến phải xem tivi đi, không cần khăn trương như vậy."

Thấy Lee Seunggi hình dạng, Chang Yu biết tiểu tử này cuối cùng là bả lời của mình nghe lọt được, cũng ở trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, về mặt thoải mái mà ngồi xuống trên ghế sa lon, đối với Lee Seunggi vẫy vẫy tay.

Lee Seunggi nhìn Chang Yu liếc mắt, vừa quay đầu nhìn một chút cái kia đồng hồ báo thức, suy nghĩ một chút, lúc này mới gật đầu, cũng đã đi tới,

Ngồi xuống trên ghế sa lon.

"Như vậy. . ."

Chang Yu cầm lấy điều khiển từ xa khởi động TV, một bên điều khiển điều khiển từ xa, một bên trong miệng nói rằng: "Biết tiểu tử người bạn rợn, chúng ta thì khán MBC đi."

"Ừ, được rồi."

Chang Yu xoa bóp vai cái sau, trên tivi màn hình thì cắt đến rồi MBC thai.

Lee Seunggi hết lần này tới lần khác đầu có chút buồn cười địa nhìn Chang Yu liếc mắt, cái này trong lời nói chế nhạo ý tứ hàm xúc hắn đương nhiên nghe được, bất quá hắn rành mạch từng câu cái này là vì tốt cho hắn, hơn nữa đối với người ca ca này hắn thật là có giờ không có biện pháp, sở dĩ hắn thì cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là đồng dạng nhìn lên TV.

Thế nhưng, đương bà đường nhìn phóng tới trên ti vi giây thứ nhất, Lee Seunggi sắc mặt của thì trong nháy mắt thay đổi.

Xem ti vi thượng trưng mỉm cười giữa mang theo lạnh nhạt quen thuộc khuôn mặt, thủ hạ của hắn ý thức siết chặt. . .

"Đại phát. . ."

Bên tai truyền đến Chang Yu ni non dường như cảm thán, Lee Seunggi hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm TV, đầu óc tựa hồ trống rỗng.

. . .

"Ba ba, cái này để chỗ nào trong?"

Im Yoon Jin có chút ghét bỏ địa dùng ngón tay dẫn theo nhất túi chính đi xuống tích thủy túi, quay đầu đối với trù phòng la lớn.

"Cái này ngươi còn muốn vẫn? Cá đương nhiên là phóng tù lạnh."

Từ trong phòng bếp truyền ra một cái nghe rất giọng ôn hòa.

"Ai nhất cổ, vì sao mùa này muốn ăn cá a?"

Im Yoon Jin vẻ mặt ghét bỏ địa nhìn cái túi trong tay, đón hơi hơi biết trừ chủy đối với trù phòng reo lên: "Ba ba, ngươi giúp ta bỏ vào đi?"

Im Yoon Jin lúc này thần thái hoàn toàn không có ở y viện khi cái loại này đoạn trang, trẻ tuổi trên mặt mũi mang theo dường như tiểu cô nương làm nũng vậy thần tình.

Chẳng quá, không đợi tại trù phòng có động tĩnh, phòng khách bên này đã có một cái thanh âm non nớt truyền tới.

"Mụ mụ, như vậy thực sự rất mất mặt."

Vừa nghe đến cái này thanh âm non nớt, Im Yoon Jin trên mặt thần tình liền vừa thu lại, đổi lại một bộ vẻ mặt nghiêm túc quay đầu nhìn lại, hồ trứ gương mặt trầm giọng nói rằng: "Nha, trình Hyun Woo, của ngươi tác nghiệp làm xong sao?"

"Hừ."

Trong phòng khách, một cái nhìn qua cũng liền năm sáu tuổi khả ái tiểu nam hài rất lời đối với Im Yoon Jin liếc mắt, trực tiếp xoay người bả một xấp đông tây móc ra, vỗ vào phòng khách trên bàn, đón rất túm địa nói rằng: "Đã viết xong, chính ngươi kiểm tra đi, ta muốn xem tivi."

Nói, tiểu nam hài thì chậm rãi leo lên sô pha, nhặt lên điều khiển từ xa.

Im Yoon Jin nháy mắt một cái, đồng dạng rất lời nhìn mình cái này cũng không biết rốt cuộc là giống ai con trai bảo bối.

Khẽ lắc đầu một cái sau, Im Yoon Jin mọi nơi nhìn một chút, bả cái túi trong tay trước bỏ trên đất, đón rút trang giấy hung hăng xoa xoa tay, sau đó liền đi tới phòng khách cúi đầu trở mình nhìn lên nhi tử tác nghiệp.

"Nha, tiểu tử."

Im Yoon Jin biên chuyện tâm nhìn nhi tử tác nghiệp, biên đối với cái này túm túm tiểu tử nói rằng: "Trước chớ sốt ruột xem ti vi, đi tùy tiện đùa chút gì đi, tiểu hài tử xem ti vi nhiều lắm đối diện lực bất hảo."

Chẳng quá, không ra Im Yoon Jin đoán, cái này thẳng nhóc quả nhiên không nghe của nàng, nhìn liền cũng không có liếc nhìn nàng một cái, thì bản thân cúi đầu dề xuống điều khiển từ xa, buồn bực trả lời một câu nói: "Không nên, ta phải từ giờ trở đi khán cái kia thai, chờ Yoona đi đi biểu diễn."

Im Yoon Jin tay của cho ăn, sau đó hung hăng liếc mắt một cái cái này thẳng nhóc, cùng chính hắn một mẹ ruột cũng không có cùng Yoona nha đầu kia kết hôn!

"Mụ mụ."

Đột nhiên, đạo kia thanh âm non nớt lại vang lên.

"Làm gì?" Im Yoon Jin thói trừ khuôn mặt cúi đầu nhìn tác nghiệp, cũng không ngẩng đầu lên địa nói rằng.

"Yoona đi đi là ở người thai?"

Im Yoon Jin tay của vừa cho ăn, đón quay đầu rất lời nhìn con mình, khi thấy cái này thẳng nhóc đã cầm trong tay điều khiển từ xa đưa tới trước mặt mình, hơn nữa còn là một bộ đương nhiên bình tĩnh biểu tình thời gian, Im Yoon Jin khóe miệng hơi hơi rút nhỏ.

"Để làm chi a, nhanh lên một chút ~ "

Thấy chính hần một sỏa ngẩu mự vừa đang ngắn người, trịnh Hyun Woo nhin không được vuron thịt hồ hồ tay nhỏ bé ở trước mắt nàng hoảng liểu hoảng.

"Hỗn tiểu tử!"

Im Yoon Jin hung hăng cắn răng, trừng cái này thẳng nhóc liếc mắt, sau đó thì đoạt lấy trong tay hần điều khiển từ xa, khẽ thờ dài một cái, bắt đầu hoa MBC đài truyền hình.

"Nga, đi ra, chính là cái này đi? Nga? Cái này thúc thúc thật là đẹp trai a."

"Lạch cạch!"

"Mụ. . . Mụ mụ? Sao. . . Làm sao vậy?"

. . .

"Phốc —— "

"Cái này. . . Đây là cái gì a? !!"

"Ba."

"Ngài sao. . . Làm sao vậy? Xã trưởng đại nhân?"

"Ai tây! Ai tây! Ai tây! Ai, ai nhất cô, ta thực sự là. . . A —— cứ như vậy không có! ! Cứ như vậy không có! !"

"Ngài. . . Ngài đang nói cái gì a?"

"Hô, hô. . . Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút đi thăm dò, đi thăm dò! Đi thăm dò hạ cái này tiểu. . . Ai, sai, tra một chút vũ. . . Vũ thiếu trù tính công ty rốt cuộc là đâu một nhà!"

"Vũ. . . Vũ thiếu?"

"Chính là trong TV cái này tiểu. . . Ai, sai, cái này mỹ nam tử, ừ? Mỹ nam tử! Tra một chút hần bây giờ là nhà ai trù tính công ty! Hiểu không? !"

"Là, là. . . Ta đã biết! Lập tức đi làm!"

. . .

"Ba!"

Đen kịt trong phòng cửa, một cái thân ảnh yếu điệu khoanh chân ngồi ở trên giường, trong cả căn phòng chỉ có TV phát sinh nhàn nhạt ánh huyỳnh quang.

"Làm sao vậy? Vừa là thanh âm gì?"

Một đạo thanh âm dễ nghe có chút gấp rút từ ngoài cửa truyền vào, đón cửa phòng thì được mở ra, sáng chiếu vào, chiếu ra trong phòng một việc vật đường viên, cùng với gian phòng bên giường trên sàn nhà này ly thủy tinh mảnh nhỏ.

"Rốt cuộc làm sao vậy?"

Ngoài cửa người nọ nhẹ nhàng nhú lên vùng xung quanh lông mày, quay đầu lại từ đi ra trong WC lấy ra chổi và lon, đi vào trong phòng quét sạch khỏi này mảnh kiếng bể, biên quét biên có chút nghi ngờ hướng trên giường đạo thân ảnh kia hỏi.

"Cái này. . . Cái này. . ."

Nhưng mà, đạo này thân ảnh yếu điệu nhưng không trả lời lời của nàng, chỉ là trực lảng lảng địa xem ti vi, trong miệng như là nỉ non như nhau địa tự nói trứ.

"Cái gì a?"

Nàng khẽ nhú mày, cũng kim lòng không dặng quay đầu nhìn lại, mà đang nhìn một hồi sau, hai mắt liền không khỏi hơi hơi mở to.

"Cái này. . . Cái này tên đại bại hoại! !"

. . .

"Đại. . . Đại phát. . ."

"Thoạt nhìn ăn thật ngon. . ."

Lúc này, thượng hạng MBC tân đại lâu một gian phòng hóa trang trong, hai cô gái chính mở to hai mắt trực lăng lăng địa nhìn chăm chăm điện thoại di động màn hình.

"Nha, hai người các người đang làm gì a?"

Hai cô gái quay đầu nhìn lại, vội vã hưng phấn mà vẫy vẫy tay, "Tỷ tỷ, mau tới! Người xem MBC hiện tại truyền tiết mục!"

"Ta thực sự là. . . Các người đang nhìn MBC tiết mục? Hiện tại?"

"Được rồi được rồi, chúng ta nghỉ buồn chán đi, đừng nói trước nhiều như vậy, người mau tới đây khán, cái này. . . Cái này OPPA thật là lợi hại!"

"Ừ! Thực sự rất lợi hại."

"Cái gì a?"

"Hoàn toàn đại phát, hần làm món ăn thoạt nhìn cũng rất tốt ăn! Ta đều muốn gả cho hần được rồi, ô ~ "

". . . Ai nhất cổ, thế nào? Chúng ta mãi công chủ không nên của người phó vương tử?"

"Nha! Ừ tỉnh tỷ!"

. . .

"Ba!"

"Hayeon, làm sao vậy?"

"O, OPPA. . ."

. . .

Cùng lúc đó, nhất mạc mạc cảnh tượng tương tự ở tỉnh Seoul, thậm chí là Hàn quốc các nơi, đều đang không ngừng diễn ra, trong đó một số người thấy trên ti vi tương quen thuộc khuôn mặt khi, phản ứng cũng không tương đồng. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Đương nhiên, có người thấy, tự nhiên cũng có người nhìn không thấy. . .

"Ba ba! Ba ba. . ."

"Ai nhất cổ, ta thực sự là!"

Một con nộn sanh sanh bàn tay hưng hăng vỗ TV, cho thấy chủ nhân lúc này tương đương tức giận tâm lý.

"Nha, người đang làm gì a? Nhà của chúng ta TV đắc tội người sao?"

Từ trong một gian phòng truyền ra một người trầm ổn trung niên nam nhân thanh âm.

"Ai ~ ba ba, TV phá hủy!"

Nàng hưng hăng dậm chân, vẻ mặt tức giận đối với gian phòng reo lên.

"Phá hủy thì phá hủy, ngày mai tìm người đến sửa thì tốt rồi."

Trong phòng thanh âm của tương đương lạnh nhạt hồi đáp.

"A ~ thế nhưng! Ngày hôm nay có tỷ tỷ biểu diễn a!" Nàng tức giận nắm tóc, quyết trừ miệng kêu lên.

"Nàng cũng không phải cái gì người mới, một hồi biểu diễn mà thôi, không nhìn thì không nhìn, bằng không thì người ngày mai khán tăn số nhìn cũng được."

Trong phòng thanh âm của kẻ tục lạnh nhạt hồi đáp.

"Thế nhưng. . ."

"Không có thế nhưng, nếu không được xem thì về phòng của mình."

Lúc này, trong phòng thanh âm của có chút không cần suy nghĩ nói rằng.

"Nga. . ."

Nàng do dự một chút, vẫn là không có lá gan đó phản kháng, bấu môi sau, trái lại xoay người cước bộ có chút kéo dài địa đi trở về phòng của mình.

Chẳng quá, ngay nàng sắp lái xe của thời gian, nàng vừa quay đầu lại nhìn thoáng qua cái màn ảnh vẫn như cũ đen như mực TV, quay nó cầm quyền, nhỏ giọng nói một câu.

"Tỷ tỷ, fighting!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 121: Rất giống đáng tươi cười

Thượng hạng MBC tân đại lâu diễn truyền thính hậu trường trong đó một gian phòng hóa trang trong.

"Yoona a, người chuẩn bị xong chưa?"

Tiffany mặt tươi cười địa nhìn Im Yoona, biểu tình dễ dàng thật giống như thật là ở tùy ý nói chuyện phiếm như nhau.

Im Yoona nghiêng đầu vừa nhìn cô nàng này trên mặt rực rỡ cười mắt, nhìn một chút nữa không biết lúc nào tất cả đều đi tới một bên bọn tỷ muội, khoe miệng không khỏi lộ ra một cái mỉm cười, ánh mắt nhu hòa nhìn Tiffany, nhưng cái gì cũng chưa nói.

Tiffany thấy Im Yoona nụ cười trên mặt khi không khỏi hơi sùng sờ, ngay sau đó nàng nhìn cái này nhu hòa đáng tươi cười ngực rồi đột nhiên buông lỏng, nàng có thể cảm giác được cái nụ cười này là thật tâm, trong lòng nhiều ngày như vậy khối kia thường thường hình như đã dời đi nhưng sau một lát liền vừa áp ở trong lòng cự thạch cuối cùng cũng cảm giác chân chính buông xuống.

Trong lòng mình trầm tĩnh lại sau, Tiffany cũng chưa quên đối với bọn tỷ muội đánh ánh mắt, làm cho các nàng cũng yên tâm.

Đương tiếp thu được Tiffany ánh mắt của khi, một đám đài ở trong góc các cô gái nhất tề thờ phào nhẹ nhõm, nhất là một cái trong đó tâm thường thân ảnh kiều tiêu, hảo hảo thờ phào một cái, nhiều ngày trôi qua như vậy vẫn có chút nặng trĩu nội tâm cuối cùng là buông lỏng rất nhiều.

Kỳ thực Im Yoona hai ngày này biểu hiện đã rất bình thường, ngoại trừ quả thực quả nỡ nụ cười rất nhiều, cái khác đều không có gì, nhưng các nàng vẫn như cũ có chút lo lắng, dù sao đêm hôm đó ra loại chuyện đó, chúng nữ đều lo lắng nàng có thể hay không có cái gì bóng ma trong lòng và vân vân.

Bất quá bây giờ đến xem, kết hợp với thượng các nàng mấy ngày nay như vậy vài lần thử, nên thật là không có vấn đề gì, cho nên bọn họ ngực rốt cuộc đều thờ phào nhẹ nhõm, tuy rằng còn có như vậy giờ lo lắng, nhưng đã bất nghiêm trọng như vậy.

Nhưng mà, các nàng cũng không có chú ý đến, bao quát thì gần ngay trước mắt Tiffany cũng không có chú ý tới, ở đó trương dung nhan tuyệt mỹ thượng nhân nhật mỉm cười trong, tựa hồ cất dấu một loại khôn khéo khổ sáp. . .

"Như vậy, ngược lại hiện tại rất buồn chán, chúng ta xem ti vi đi? Thế nào?"

Đối phó cái này Girls Generation "Đại họa trong đầu" sau, Sunny vẻ mặt xán cười vỗ tay một cái, đón không biết từ nơi này móc ra một cái điều khiển từ xa, hiện vật quý dường như đối với chúng nữ nói rằng.

"Tỷ tỷ, như vậy không tốt đâu."

Thế nhưng đúng lúc này, một đạo nghe cần chữ rõ ràng dễ nghe thanh âm ở Sunny bên người đột nhiên thì vang lên.

Sunny vừa quay đầu, nhìn liền đều không cần nhìn nàng cũng biết là người nào, trực tiếp đối với đối phương liếc mắt, có chút tức giận nói rằng: "Nha, maknae, người còn dám nói? Gần nhất luyện tập người người thì đã chạy đi đâu?"

Ở Sunny bên người, lúc này đang ngồi trứ một cái tóc dài chỉ có nữ hài, nàng lẳng lặng ngồi ở Sunny bên người một cái chỗ ngồi,

Mặc trên người và Girls Generation những người khác vậy áo quần diễn xuất, chỉ là trong tay nàng hiện tại chính đang cầm quyền sách kia thoạt nhìn có chút đột ngột.

Nữ hài tướng mạo có nhìn qua và Kwon Yuri có điểm rất giống, đồng dạng là nga đản khuôn mặt, không có lưu hải, lộ ra tron bóng cái trán, nhưng bởi vì lúc này còn không có trang dung che đậy, sở dĩ khuôn mặt hai gò má trẻ con mập rất rõ ràng biểu hiện đi ra.

Mặt khác liền là của nàng ngũ quan, của nàng ngũ quan cũng không giống như Kwon Yuri, điều không phải cái loại này không có gì xuất chúng chỗ nhưng cũng không có khuyết điểm loại hình, môi của nàng biện no đủ nhưng cũng không tượng Sunny như nhau rõ ràng như vậy, mũi cũng không tượng Im Yoona, Choi Soo Young như vậy đỉnh trực tế cao, nhưng khéo léo tròn trịa mũi nhưng cũng có một loại khôn kễ khả ái, mà hai mắt của nàng ngoài ý muốn tương đối lớn, đồng dạng là ngọa tầm mắt, nhìn qua rất trong suốt, rất sáng sủa, chính là khéo mắt hơi có chút thấp, đảo cũng không phải nói xấu, nhưng có mắt thấy đi, lại tựa hồ như cho chính trương tướng mạo thanh thuần gương mặt của thượng thiêm lên ta kỳ quái quyền rũ cảm tình.

Nghe tới Sunny lời của sau, trên mặt của cô gái cũng không có xuất hiện ngưng ngừng gì biểu tình, mà là để quyền sách trên tay xuống, vì khẽ mím môi thân, biểu tình nghiêm trang liền chuẩn bị mở miệng nói, chẳng quá, nàng cái này còn không có há mồm đây, Sunny liền trực tiếp khoát tay áo cắt đứt lời nói của nàng.

"Tính toán một chút, ta sai rồi, thế nhưng, tiểu hyun a, đại tế điển còn tốt hơn lâu mới bắt đầu, ngươi cũng không thể để cho chúng ta trong khoảng thời gian này thì ngồi như vậy đi?"

Thấy Seohyun còn chưa mở miệng nói, Sunny cũng rất không có cốt khí địa nhận thua, Girls Generation thành viên khác môn có không ít người trên mặt đều lộ ra buồn cười biểu tình, trong đó đặc biệt Choi Soo Young tới quá mức, nàng rất trực tiếp dùng một loại ta khinh thường ánh mắt của ngươi cứ như vậy nhìn chằm chằm Sunny, khéo miệng còn có chút khinh thường phiến trừ.

"Nha!"

Choi Soo Young ánh mắt của Sunny thoáng cái cũng cảm giác được, nàng bắt chắp quản cái khác tỷ muội trên mặt nín tiếng, trực tiếp tìm tới Choi Soo Young cái này "Điện hình", ở kỳ bên tai có chút cần răng nghiêng lợi nói rằng: "Có bản lĩnh ngươi đi và từ chính kinh biện luận một tỷ!"

Choi Soo Young hết lần này tới lần khác đầu nhìn thoáng qua đứng ở bên người nàng về mặt giận dữ Sunny, kết quả làm ra một cái làm Sunny đều nhanh khí nổ phản ứng, nàng trực tiếp về mặt khinh thường quay đầu đi, ngay cả một chữ chưa từng nói.

"Nha. . ."

Sunny thấy huống nhất thời chọc tức, vô ý thức sẽ kêu lớn, chẳng quá của nàng lời còn chưa nói hết, trực tiếp thì hơi ngừng, bởi vì ở trước mặt nàng đứng lên một cái cao hơn nàng như vậy. . . Một cái đầu cao gây thân ảnh.

"Tỷ tỷ ngươi nói cũng có đạo lý, như vậy, thì xem ti vi đi, thế nhưng, không nên nhìn lâu lắm, đối diện lực không tốt lắm."

Seohyun phiên liễu phiên quyền sách trên tay, hảo hảo mà ở trong đó một tờ gấp lên hé ra phiếu tên sách, đón bả thư cầm ở trong tay, đối với Sunny đậm đậm nhất tiếng địa nói rằng.

Sunny hơi hơi giương miệng, có chút ngây người địa nhìn Seohyun, trong lòng thoáng cái không có phản ứng kịp, cái này có chấp chiếu có nội lúc nào dễ nói chuyện như vậy?

"Như vậy, ta thì đi ra ngoài trước, các tỷ tỷ xem ti vi đi."

Sunny biểu tình Seohyun tựa hồ tịnh không có để ý, mà là xoay người đối với chúng nữ nói một câu, đón liền bắt được phòng hóa trang cửa bắt tay chuẩn bị đi ra ngoài.

"Ồi chào, tiểu hyun, ngươi đi đâu?"

Seohyun đột nhiên tốt như vậy nói, không chỉ có là Sunny, Girls Generation thành viên khác đều có chút ngây người, chẳng quá thấy nha đầu kia mang theo thư không biết chuẩn bị muốn chạy đâu đi, Tiffany lập tức phục hồi tinh thần lại, vội vàng hướng Seohyun hỏi.

"Sunghee tỷ tỷ vừa tin cho ta hay nói nàng đã ở thượng hang, ta đi ra ngoài cùng nàng gặp mặt, thuận tiện đem hướng nàng tá thư trả lại cho nàng." Seohyun giơ tay lên đối với chúng nữ hoảng liễu hoảng quyền sách trên tay, về mặt mỉm cười nói rằng.

"Sunghee tỷ?"

Sunny mấy người hơi sững sờ, chợt thì phản ứng kịp Seohyun nói tới ai, mấy con nhện không được nhìn nhau liếc mắt, đón Sunny đối với Choi Soo Young làm cái nhảy nất, Choi Soo Young nhảy mắt một cái, sau đó nhìn thoáng qua tựa hồ chính bởi vì các nàng phản ứng mà có chút kỳ quái địa nhìn các nàng Seohyun, không khỏi từ trong miệng hơi hơi thán ra một hơi thở, đi tới Seohyun bên người dùng một loại hơi trừ khuyển nhũ giọng của nói rằng: "Tiểu hyun a, các tỷ tỷ đây, biết Bada tỷ nhân tốt, các ngươi hiện tại lại đang hợp tác, thế nhưng, ngươi hay nhất. . . Còn là không nên đi đi?"

"Vì sao?"

Seohyun nháy mắt một cái, nghi ngờ nhìn ở bên người nàng biểu tình tương đương trừ trừ Choi Soo Young, đón giọng nói nghiêm túc nói với Choi Soo Young: "Không được, ta đáp ứng rồi Sunghee tỷ tỷ ngày hôm nay muốn đem quyền sách này trả lại cho nàng, sáng sớm hôm nay nàng đến lúc có việc, sở dĩ để cho ta muốn đi bả thư trả lại cho nàng."

"Bởi vì. . . Dù sao công ty bên kia. . ."

Choi Soo Young có chút đau đầu địa nhìn đứng ở bên người nàng về mặt thành thật Seohyun liếc mắt, trong miệng có chút do dự nói, chẳng quá, của nàng nói còn chưa dứt lời đã bị tựa hồ hiểu được Seohyun cắt đứt.

"Tỷ tỷ là cái loại này bởi vì không tốt nguyên nhân mà vứt bỏ bằng hữu người sao?"

Seohyun giơ tay lên một cái, vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhú lên địa nhìn Choi Soo Young.

Choi Soo Young có chút ngây người địa nhìn biểu tình mang theo giờ nghiêm túc Seohyun, đón quay đầu và sau lưng Sunny mấy người nhìn nhau liếc mắt, cũng có thể thấy đây đó trong mắt bất đắc dĩ.

Maknae rất ít tượng không có lễ phép như vậy địa cắt đứt lời của người khác, xem ra nha đầu kia thật là có giờ sinh khí.

Mình ở ngực khổ não một tý, Choi Soo Young liếc còn đứng ở về mặt nghiêm túc nhìn của nàng Seohyun, nhin không được từ trong miệng nhẹ nhàng thán ra một hơi thở, do dự một chút, còn là quay lại đến đối với cái này chính trực chiếu cố nội hồi đáp: "Bất. . . Điều không phải."

"Như vậy, tỷ tỷ ngươi là cái loại này hội không tuân thủ cam kết người sao?" Seohyun vẫn như cũ khẽ nhú mày, từng bước ép sát địa hỏi tới.

"Bất. . . Điều không phải."

"Như vậy, ta đi thấy Sunghee tỷ tỷ hoàn có vấn đề gì không?"

"Không có. . . Không có."

"Ừ!"

Seohyun trên mặt của lộ ra một cái mỉm cười rục rờ, "Như vậy, ta thì trước, các tỷ tỷ xem ti vi đi."

"Ừ. . . Ừ. . ."

Choi Soo Young cương trực gương mặt, nhìn trước mắt tựa như biến sắc mặt vậy Seohyun, trong lòng tạm thời bản thân cũng không biết mình rốt cuộc là một cảm giác gì.

"Ai nhất cổ. . ."

Seohyun biến sắc mặt tốc độ cũng để cho Girls Generation vài người khác thấy có chút trợn mắt hốc mồm, Sunny nháy mắt một cái, nhìn đối với chúng nữ thấp cúi đầu, sau đó về mặt mỉm cười mở rộng cửa rồi đi Seohyun, bỗng nhiên tiến đến Choi Soo Young bên người nói một câu: "Soo Young a, có thể. . . Ngươi có hay không nghĩ tiểu hyun cười rộ lên có điểm tượng một người?"

"Tượng? Người nào a?"

Choi Soo Young có chút buồn bã ừ ừ địa đáp trả, ngực còn không có từ vừa được maknae từng bước ép sát "Bóng ma" giữa phục hồi tinh thần lại.

"Hàn, vũ, OPPA." Sunny nhìn đã được rồi đi Seohyun nhẹ nhàng khép lại cửa, gần từng chữ nhỏ giọng nói rằng.

"Ai nhất cổ, ngươi là mắt tìm sao? Bọn họ một là nam, một là nữ!"

Choi Soo Young trực tiếp đảo cặp mắt trắng dã.

"Ta điều không phải ý tứ này lạ, ý của ta là, cảm giác, ừ? Feel a. Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, chính là cảm giác hiện tại tiểu hyun cười rộ lên hình dạng và Han Woo OPPA hình như, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đều là một bộ cười híp mắt hình dạng, thế nhưng đi, cảm giác đáng tươi cười phía dưới. . . Ừ, ngươi biết." Sunny tap đi tap đi miệng nói rằng.

Thính Sunny vừa nói như vậy, Choi Soo Young nháy mắt một cái, cũng có chút ngây người địa nhìn đã đóng cửa lại, đầu óc quay về suy nghĩ một chút, đối lập một tý trong trí nhớ trương coi như rõ ràng tuần lễ khuôn mặt còn có nàng vừa mới đã biết trương làm nàng có chút nhút nhát mỉm cười khuôn mặt, phát hiện, còn giống như thật sự có ta vậy cảm giác!

"Như vậy chúng ta tới xem ti vi đi!"

Chính trực chiếu cố nội đã đi rồi, đứng ở một bên Tiffany thì về mặt xán cười từ Sunny trong tay tiếp nhận điều khiển từ xa, sau đó lôi kéo Kim Taeyeon ngồi xuống một mực ngồi bên cạnh đỉnh an tĩnh Im Yoona bên người, chuẩn bị bắt đầu khán tiết mục ti vi giết thời gian.

Maknae chuyện tình bất quá là cái tiểu nhạc đệm mà thôi, đối với cái này tuy rằng sau khi lớn lên ra về học xấu, nhưng có đôi khi vẫn như cũ chính kinh có chấp đến kẻ khác dở khóc dở cười tiểu tử kia, các nàng còn là rất yên tâm, không cần quá nhiều địa đi lo lắng nàng.

Thấy Tiffany đã hăng hái bừng bừng chuẩn bị bắt đầu xem ti vi, Girls Generation còn dư lại vài tên thành viên nhìn nhau liếc mắt, cũng đều mỉm cười, cùng nhau ngồi xuống ở giữa cái kia đại trên ghế sa lon.

"O. . . OPPA! !"

Nhưng mà, không đến một phút đồng hồ sau, Girls Generation phòng hóa trang trong thì truyền ra vài tiếng không hện mà cùng kinh hô.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Các người gặp qua Han Woo sao?

Rất an tĩnh.

Ở phòng hóa trang trong, Girls Generation các thành viên đều trực lăng lăng địa nhìn chăm chăm TV, ngay cả Im Yoona cũng là hai tròng mắt hơi hơi tròn to địa xem ti vi, trong ánh mắt tiết lộ ra ngoài đồng dạng là một loại khôn kể khiếp sợ.

Tiffany khả ái hơi hơi giương cái miệng nhỏ nhắn, đại ánh mắt lom lom nhìn địa xem ti vi thượng thần sắc lạnh nhạt Han Woo, khi hắn ngay từ đầu nói ra bản thân là Seoul đại học lão sư khi, có lẽ là đã trải qua trước mặt này khiếp sợ, Tiffany ở trước tiên thì tin Han Woo lời của, đầu óc nhất thời có loại trống rỗng cảm giác.

Mà ngồi ở Tiffany bên người Kim Taeyeon cũng không tốt gì, ngay từ đầu hoàn hảo, nàng chỉ là hung hăng ngăn người liền phục hồi tinh thần lại. Dù sao, Han Woo trước cùng nàng nói qua hắn có tham dự MBC nhất bộ kịch truyền hình quay chụp, đồng thời Han Woo tay của nghệ, tuy rằng Kim Taeyeon bây giờ còn không có thấy tận mắt thức qua, nhưng trong đầu cũng có một cái đại khái ấn tượng.

Thế nhưng, sau Han Woo ở trên ti vi, ở cameras trước mặt, đang quan sát tiết mục nhân dân cả nước trước mặt triển hiện ra đông tây... Để cho nàng cái này rõ ràng phải cùng Han Woo quan hệ người thân cận nhất ngực khiếp sợ cũng không so với cái khác tỷ muội ít hơn bao nhiêu, thậm chí còn phải vượt lên trước, nhất là khi nàng nghe được Han Woo chính mồm nói ra bản thân hiện nay chức nghiệp khi, nàng ở đầu óc có chút chỗ trống hơn, trái tim ở trong nháy mắt đó, hình như hơi hơi co quắp một tý...

"Chúng ta mấy ngày hôm trước và Seoul đại học lão sư ngồi chung một chỗ?"

Bỗng nhiên, một tiếng tương đối rõ ràng nỉ non phá vỡ loại này an tĩnh quý dị, ngay sau đó, chúng nữ tất cả đều nháy mắt một cái, mỗi một người đều phục hồi tinh thần lại, vẫn như cũ mờ to mắt có chút ngây người địa nhìn về phía trước, nhưng rõ ràng đã không phải là vừa cái loại này thất thần trạng thái.

"Đại phát..."

Sunny hơi hơi giương miệng, về mặt biểu tình khiếp sợ.

"Hắn... Trả lại cho Taeyeon hát ca?"

Choi Soo Young nháy mắt một cái, có chút hậu tri hậu giác địa tự lảm bảm nhất cú.

"Nào chỉ là ca hát, cả người hắn đều cho Taeyeon..."

Kim Hyoyeon đồng dạng bả mắt tròn trừng, cứ như vậy không nháy mắt nhìn chăm chăm tiết mục đã kết thúc TV.

"..."

Kim Taeyeon có chút ngây người địa nháy mắt một cái, ngay từ đầu còn không có phản ứng kịp, đợi ba giây sau, mạnh quay đầu nhìn về phía kim Hyoyeon.

"Được rồi được rồi, ý của ta là nói, Han Woo OPPA dĩ nhiên là bằng hữu của người, thực sự là... Đại phát!"

Kim Hyoyeon nhìn liền đều không cần nhìn cũng đã có thể cảm giác được bên người truyền tới một "Sát khí", thẳng thẩn lưu loát địa khoát tay áo, rất không có tiết tháo địa liền trực tiếp phủ nhận bản thân vừa câu nói kia.

Chẳng quá, nàng giải thích những lời này cũng đưa tới Kim Taeyeon tương đối lớn bất mãn.

"Nha! Kim mười tuổi! Cái gì gọi là làm dĩ nhiên là bằng hữu của ta? ! Người có ý tứ!"

Hé ra đồng nhan khuôn mặt nhỏ nhắn giận tím mặt,

Xinh đẹp con người tròn tròn.

"Chính là, nha, kim mười tuổi, người là tôi không có tư cách nói câu nói này nhân." Sunny ở bên cạnh tiếp lời nói.

"Chính là!"

Kim Taeyeon nhíu cái mũi nhỏ, mắt lom lom nhìn kim Hyoyeon, gấp mà qua vài giây sau, nàng nháy mắt một cái, vừa mạnh quay đầu nhìn về phía Sunny, có chút cắn răng nghiêng lợi nói rằng: "Nha! Sunny! Người là có ý gì? !"

"Ta... Không có, không có ý gì a."

"Không có ý gì là có ý gì? !"

"Ách, chính là... Người đoán?"

"..."

"Nha! Lee Sun Kyu, có bản lĩnh người đừng chạy!"

"Ai ~ vì sao gần nhất các người luôn nhằm vào ta? ! Ai nhất cổ, ai nhất cổ, Taeyeon gần nhất tốt như vậy tượng chạy bộ thay đổi nhanh? Chân thành dài sao? Không nên a."

"... Lee Sun Kyu, để cho ta bắt được người, người nhất định phải chết!"

"A! Nha! Taeyeon!"

"Xin lỗi... A —— Fany! Nhanh tới giúp ta!"

"A? Nga, nga!"

...

Kim Taeyeon thấy người như vậy nhất nháo đứng lên, phòng hóa trang trong vừa đắm chìm trong khiếp sợ dậm an tĩnh bầu không khí cuối cùng cũng triệt để bị đánh vỡ.

Im Yoona lẳng lặng nhìn vòng quanh phòng hóa trang chạy khắp nơi mấy người tỷ muội, vừa hết lần này tới lần khác đầu nhìn thoáng qua tiết mục đã kết thúc TV, đôi mắt ở chỗ sâu trong lóe ra nói không rõ sở thần tình.

"Ca."

Mà đúng lúc này, cửa phòng hóa trang từ bên ngoài mở ra, một đạo vóc người cao gầy, lối đứng thẳng tắp thân ảnh của đi đến.

Khi thấy phòng hóa trang dậm tình hướng khi, nàng liền không khỏi sùng sốt, nháy mắt một cái, có chút ngây người mà hỏi thăm: "Các tỷ tỷ... Cái này là đang làm gì?"

"Tiểu hyun, đừng để ý tới các nàng, một đám Phong nha đầu."

Kwon Yuri hai tay ôm ngực đi tới Seohyun bên người, có chút tức giận nhìn một đám đã đuổi kịp rất tốc đều tán loạn lên nha đầu.

"Chuyện gì xảy ra? Các tỷ tỷ cũng sẽ không vô duyên vô cớ nháo lên." Seohyun nháy mắt một cái, có chút ngạc nhiên về phía Kwon Yuri hỏi.

"Đó là bởi vì... Bởi vì Han Woo OPPA." Không biết có phải hay không là cũng bị khiếp sợ đến nguyên nhân, Kwon Yuri biểu tình có chút kỳ quái địa nói rằng.

"Han Woo OPPA?"

Seohyun hơi hơi ngăn người, sau đó liền nhớ lại đến Kwon Yuri nói tới ai, nhìn thoáng qua hoàn tọa ở trên ghế sa lon rất an tĩnh Im Yoona, vừa hướng Kwon Yuri hỏi một câu: "Chính là tỷ tỷ kia môn nói ngày đó cứu Yoona tỷ tỷ OPPA sao?"

"Ừ, chính là hắn."

Kwon Yuri mím môi một cái sùng, gật đầu.

"Vị kia OPPA làm sao vậy sao?"

Kwon Yuri nhìn thoáng qua còn là rất nháo đằng phòng hóa trang, do dự một chút, đón thì tiến đến Seohyun bên tai đối với nàng rí tai đứng lên.

Một lát sau sau, nghe Kwon Yuri ở bên tai mình thì thầm, Seohyun hai mắt cũng không cảm dần dần mở lớn.

"Thật là lợi hại... Thật tiếc nuối, lần trước ta lúc đi ra, vị này OPPA đã ly khai, bằng không thì ta có thể và hẳn thỉnh giáo một vài vấn đề." Seohyun nháy mắt một cái, có chút cảm khái nói rằng.

Nghe được Seohyun nói như vậy, Kwon Yuri lại nhìn một chút nét mặt của nàng, trên mặt nhưng thật ra kim lòng không dạng hiện lên một ít kinh ngạc thần tình.

Không nghĩ tới ngược lại là maknae nghe được tin tức này tới bình tĩnh, còn tưởng rằng tiểu gia hỏa này nghe được cái kia Han Woo OPPA là Seoul đại học lão sư, hội nhện không được gọi Taeyeon thỉnh hẳn đi ra gặp mặt đây.

"Đốc đốc."

Mà lúc này, đột nhiên, một trận tiếng gõ cửa nhẹ vang lên.

Một đám Phong nha đầu môn lập tức dừng bước, nhìn nhau liếc mắt, ngay sau đó đều dùng một loại kẻ khác trở mắt tốc độ cấp tốc ngồi xuống vị trí, đồng thời còn chỉnh sửa lại một chút xóc xếch tóc.

Thấy Kim Taeyeon mấy người đối với mình làm cái "OK" tay của thế sau, Kwon Yuri trước là có chút tức giận trắng mấy cái này nha đầu liếc mắt, đón liền xoay người mở cửa.

"Cái kia, các người chuẩn bị xong chưa? Có thể bắt đầu hoá trang sao?"

Kwon Yuri mở cửa sau, từ ngoài cửa đi tới một cái tóc ngắn, khoảng chừng hơn - ba mươi tuổi nữ nhân.

"Nga, có thể, tú kinh tỷ người có thể cho thợ trang điểm môn vào được."

Nghe được nữ nhân nói, thân là đội trưởng chính là Kim Taeyeon dẫn đầu phản ứng kịp, liền vội vàng đứng lên nói rằng.

"Ừ, như vậy, đại gia thì đều tự ngồi xong đi." Nghe được Kim Taeyeon lời của sau, nữ nhân gật đầu, sau đó về mặt xán cười đối với chúng nữ nói rằng.

"Ừ."

Phải bắt đầu công tác, Girls Generation các thành viên thì đều thu hồi trước đùa giỡn tâm tính, ở nhất tề gật đầu lên tiếng sau, thì đều tự ngồi xuống hoá trang trước kính mặt.

Im Yoona cúi đầu nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, nhìn phía trên thời gian đã không sai biệt lắm ngón tay đến rồi 20 giờ, sau đó đứng dậy, an tĩnh ngồi xuống một chỗ hoá trang trước kính.

Muốn bắt đầu, tân niên sau cùng một hồi diễn xuất!

Không hẹn mà cùng, tám cái trong lòng cô bé tất cả đều dâng lên những lời này.

...

"Thình từ bên này xuống đài, chú ý an toàn."

"Ồ bên cạnh chờ là được rồi, tiếp qua nhị mươi phút sẽ tân niên bắt ngờ."

Buổi tối 2 3 giờ 30 phân tả hữu, Girls Generation hoàn thành ở ca dao đại tế diễn đặc biệt sân khấu, chúng nữ ở PD dưới sự chỉ dẫn, đài ở tại ly sân khấu rất gần một cái hậu trường chỗ nghỉ ngơi, ly các nàng không xa còn có mấy cái khác ở các nàng trước lên đài tổ hợp.

"Nga? Cái kia... Là Girls Generation sao?"

Ngay tại lúc lúc này, một đạo nghe vào có chút kinh ngạc giọng nữ đưa tới chính đang nghỉ ngơi chúng nữ chú ý của.

Choi Soo Young mấy người quay đầu nhìn lại, phát hiện là một cái lưng tay nải, khoảng chừng chừng bốn mươi tuổi nhưng khuôn mặt nhìn qua rất thân và tóc ngắn nữ nhân.

"A, tú... Soo Won tỷ sao?"

Khi thấy người nữ nhân này thời gian, Kim Taeyeon và Tiffany còn có Im Yoona đều không khỏi nháy mắt một cái, đón Kim Taeyeon có chút kinh ngạc kêu lên.

"A, là ta, các người khỏe."

Jin Soo Won hiển nhiên không nghĩ tới Kim Taeyeon còn nhớ rõ tên của mình, trên mặt lộ ra có chút cao hứng đáng tươi cười, đón liền đi tới chúng nữ trước mặt.

"Cái kia... Ngài tại sao sẽ ở cái này?"

Không biết có phải hay không là nhớ kỹ Han Woo đối với Jin Soo Won tương đương thân cận nguyên nhân, Kim Taeyeon đang đối mặt Jin Soo Won khi kim lòng không dặng có chút câu thúc, nói thật trọng.

"A ~ kịch tổ ngày hôm nay nghĩ, ta và đạo diễn thảo luận xong nội dung vở kịch sau không có việc gì tình làm, nhớ tới năm nay đại tế diễn là ở thượng hạng tổ chức, liền chạy tới hậu trường đến nhìn một cái." Nghe được Kim Taeyeon nghĩ vẫn sau, Jin Soo Won cười cười giải thích.

"Kịch tổ? A ~ chính là O... Han Woo OPPA ở phách bộ kịch sao?"

Nghe được Jin Soo Won lời của sau, Kim Taeyeon trên mặt đầu tiên là nhất hoặc, đón thật giống như nghĩ tới điều gì, nháy mắt một cái, có chút chột nhìn Jin Soo Won.

"Ừ, ta là bộ kịch biên kịch." Jin Soo Won gật đầu cười nói.

"A ~ nguyên lai ngài là Han Woo OPPA bộ kịch biên kịch a, người khỏe."

Nhìn thấy Jin Soo Won gật đầu, đứng ở một bên Tiffany hốt lóe lên một cái mắt to, đồng dạng có chút chột nhìn Jin Soo Won, ngay sau đó liền đối với nàng cung kính vì cung kính một tý.

"Người khỏe."

"Người khỏe."

...

Thính minh bạch người nữ nhân này đại khái thân phận sau, Choi Soo Young mấy người cũng cung kính đối với Jin Soo Won vì cung kính một tý.

Tuy rằng điều không phải nghệ nhân, nhưng quả thực cũng là tiền bối, cái này cấp bậc lễ nghĩa là không thể thất.

"Các người khỏe."

Nhìn thấy Girls Generation các thành viên như vậy lễ độ mạo, Jin Soo Won cũng mỉm cười nhất nhất cúi đầu trở về một tý, đón, nàng ngừng đầu nhìn thoáng qua Kim Taeyeon, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra có chút chờ đợi biểu tình.

"Ngài... Có chuyện gì không?" Jin Soo Won trên mặt có ta nét mặt cổ quái Kim Taeyeon thoáng cái thì chú ý tới, nhin không được có chút nghi ngờ hỏi.

"Cái kia... Có thể, Taeyeon người biết mấy ngày nay Han Woo tiểu tử kia đang làm gì sao?"

Jin Soo Won nhìn thoáng qua Kim Taeyeon, do dự một chút, hay là hỏi ra trong lòng mình muốn biết chuyện tình.

"Cái gì? Ngài... Đây là ý gì?"

Nghe được Jin Soo Won lời của, Kim Taeyeon tạm thời không có phản ứng kịp, có chút ngây người địa vừa hỏi một câu.

"Kỳ thực, Han Woo tiểu tử kia mấy ngày hôm trước thì đến lúc hơ khô thể tre, thể nhưng, ta gọi điện thoại cho hắn không nhân nhận, cho hắn gọi thư tín tin, để cho hắn gọi điện thoại cho ta cũng không có đánh, trước ta còn đi nhà hắn đi tìm một lần, nhưng nhấn chuông cửa cũng không có ai mở rộng cửa, cho nên nói, ta muốn hỏi một chút người biết hắn hai ngày này rốt cuộc đã chạy đi đâu sao?"

"Cái gì? ! !"

Nghe được Jin Soo Won lời của sau, mấy người trung gian không hẹn mà cùng vang lên hai tiếng kinh hô, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) một tiếng là Kim Taeyeon, còn có một thanh... Kwon Yuri mấy người không khỏi thần tình có chút kỳ quái địa nhìn về phía thoáng cái mở to hai mắt Im Yoona.

"Đã hai ngày sao?"

Tuy rằng cảm thấy bọn tỷ muội có chút kỳ quái nhân thần, nhưng Im Yoona hiện tại cũng không quan được nhiều như vậy, vội vã có chút nóng nảy địa đi lên, giọng nói tràn đầy lo lắng hướng Jin Soo Won hỏi.

"Nga... Không sai." Thấy không biết vì sao cũng rất gấp Im Yoona, Jin Soo Won có chút ngây người gật đầu nói.

Im Yoona vừa nghe, trầm mặc một chút, đi qua một bên, bất biết tự mình một người đang suy nghĩ gì.

"Ngài xác định hẳn chưa có trở về điện thoại sao?"

Im Yoona đi tới một bên sau, Kim Taeyeon không kịp liếc nhìn nàng một cái, liền cũng về mặt sốt ruột về phía Jin Soo Won hỏi.

"Đối với... Không sai."

Jin Soo Won biểu tình có chút quái dị địa nhìn ở trước mặt nàng đồng dạng về mặt lo lắng Kim Taeyeon, đón nhận không được vừa nghiêng đầu nhìn một chút đi qua một bên Im Yoona, trên mặt biểu tình càng thêm quái dị, cũng không biết có phải hay không là nghĩ tới điều gì.

"Soo In tỷ."

Bỗng nhiên, Im Yoona kêu một tiếng.

"A, là, Yoona người có chuyện gì không?"

Vừa nghe đến Im Yoona hô hoán, đứng ở một bên chính cầm một cái bình nước Soo In vội vã đi lên trước hỏi.

Im Yoona quay đầu nhìn dùng ánh mắt hỏi thăm nhìn của nàng Soo In, trên mặt biểu tình biến hóa một trận, nhưng sau cùng hóa thành một loại nhìn qua dị thường kiên định thần tình.

"Soo In tỷ, giúp ta đi hỏi một câu nhân viên công tác, hỏi một chút, ta có thể hay không rời đi trước."

"Cái... Cái gì? !"

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Seoul kinh khủng cổ sự

"Nha, Im Yoona, người điên rồi sao?"

"Điên rồi các người hoàn theo ta cùng nhau chạy đến?"

"Nha, chúng ta đây là tình nghĩa, ừ? Dùng Trung quốc một câu nói ngay cả có. . . Nga đối với, có, nan, cùng, đàm."

Đang MBC tân đại lâu diễn truyền đại sảnh DBSK hai người còn đang ý ca nhiệt vũ, đại lâu ngoại đèn màu huy hoàng thời gian, chẳng ai nghĩ tới, ở tân đại lâu tầng dưới chót cửa sau chạy ra khỏi mấy cái quý quý túy túy thân ảnh.

Im Yoona ngực đặt lễ đính hôn quyết tâm này sau, hành động thì tương đương quả quyết, trực tiếp phủ thêm áo khoác liền chuẩn bị đi ra ngoài, ngay cả một điểm thời gian phản ứng cũng không cho người đại diện còn có các đội viên.

Mà sau, càng then chốt tới, cũng không biết rốt cuộc nghĩ như thế nào, Kim Taeyeon ở nhìn thấy Im Yoona rõ ràng một bộ mặc kệ MBC có đáp ứng hay không nhất định phải đi đáng đáp sau, bình thường luôn luôn ôn trọng nha đầu này, cư nhiên. . . Dự định và Im Yoona cùng nhau trốn!

Ngay cả Taeyeon đều phải đi theo, Choi Soo Young mấy người đang có chút ngại người đồng thời hoàn toàn không kịp nghĩ rõ ràng, sau đó có lẽ là ôm đồng tiền cùng thổi tâm chi, đồng dạng tất cả đều dự định theo Kim Taeyeon "Trốn tránh".

Các thành viên tại như vậy trong khoảng thời gian ngắn đạt thành nhất trí, đồng thời trực tiếp chứng thực đến rồi hành động thượng, để cho Girls Generation liên can người đại diện môn thấy thẳng sửng sò, sau đó không đợi bọn họ bắt đầu khuyên, Im Yoona đã dẫn đầu không biết từ lúc nào chạy đi, ngay sau đó người đại diện môn cũng chỉ có thể tro mắt nhìn đám này đều nhanh ba thay mặt nhưng thật giống như thanh xuân phản bội thời gian hoàn không có đi qua cô gái trẻ tuổi từng cái một cùng làm kẻ trộm như nhau chạy trốn.

Thực sự, hiện tại Girls Generation người đại diện môn đều nhanh điên rồi, ngoại trừ Seo Soo Kyung từ thất trường cái này điều không phải người đại

điện người đại diện đi theo chúng nữ bên người ở ngoài, cái khác người đại diện toàn bộ chen ở MBC trong, có tự cấp công ty gọi điện thoại, có còn lại là đang làm khẩn cấp quan hệ xã hội.

Trước đây cũng không phải không có phát sinh qua tham gia trước mặt biểu diễn sau cùng lại không đi ra bất ngờ nghệ nhân, có, nhưng nhân gia đều là sớm và đài truyền hình nói xong, tỷ như ngày hôm nay S. M công ty kỳ thực đã có một cái tổ hợp hội vắng hợp sau bất ngờ, chính là EXO, bọn họ muốn đuổi đi Trung Hoa Trung Quốc tham gia Hồ Nam vệ thị nhảy qua niên diễn xướng hội, sở dĩ ngay cả biểu diễn đều là sớm thu tốt, nhưng Girls Generation đích tình huống không giống với a! Lần này lộng bất hảo, sợ rằng sẽ cho đài truyền hình lưu lại một rất ấn tượng xấu.

Nhưng nói thật đi, cái này còn cũng không có biện pháp, thực sự muốn cho người đại diện ngăn đám này nha đầu, bọn họ còn không dám. Trước đây cũng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua nghệ nhân cư nhiên hội như vậy hoàn toàn không nghe người đại diện bất luận cái gì khuyến cáo, hơn nữa hành động hoàn toàn nhanh như vậy, ngay cả đề cho bọn họ thời gian phản ứng cũng không có.

"Kỳ thực các người thực sự không cần theo ta. . . Còn có Taeyeon đi ra tới, như vậy chuyện lần này thì thật có chút không xong."

Ra cửa sau sau, Im Yoona mấy người quý quý túy túy nhìn nhai đạo,

Sau đó cấp tốc đem mình kiều trang, đi hướng bãi đỗ xe. Vừa đi trứ, Im Yoona biên nhìn một chút đi theo bên người nàng bọn tỷ muội, ngực ở ảm áp đồng thời, vừa không khỏi lo âu nói rằng.

"Được rồi, chúng ta không phải nói được rồi, cái gì đều phải cùng nhau đối mặt sao? Hơn nữa, thiếu hai người các người, Girls Generation còn là Girls Generation sao? Còn không bằng chúng ta đồng thời xuất động đây."

Nghe được Im Yoona lời của, Choi Soo Young mấy người nhìn một chút nét mặt của nàng, biết nha đầu kia trong lòng hiện tại nên đỉnh áy náy, tất cả đều khoát tay áo, về mặt xán cười, bắt tại hồ địa nói rằng.

Thấy bọn tỷ muội trên mặt nụ cười sáng lạn, Im Yoona môi nhấp nhân, lộ ra một cái cảm động mỉm cười, nhưng không nói ra ngực câu kia cảm tạ, đối với các nàng mà nói, những lời này là không cần phải

"Thế nhưng, người. . . Hai người các người có đúng hay không có điểm quá nóng này? Han Woo OPPA chẳng qua là hai ngày không có liên hệ mà thôi, có thể, hần đi ra ngoài lữ hành cũng không nhất định a."

Im Yoona trên mặt cảm động mỉm cười chúng nữ đương nhiên đều thấy được, đại gia ở cũng đều ăn ý mỉm cười đồng thời, Choi Soo Young do dự một chút, nhin không được hướng Kim Taeyeon hỏi.

Nghe được Choi Soo Young câu hỏi, Kim Taeyeon trương liễu trương cái miệng nhỏ nhắn, trong lòng cũng có chút mờ mịt, không biết thế nào trả lời.

Trên thực tế nàng cũng không biết mình tại sao nghĩ, nghe được Jin Soo Won nói lên Han Woo đã hai ngày thất liên thời gian, trong lòng nàng quả thực đỉnh nóng này, nhưng không có trước tiên toát ra muốn trực tiếp đi tìm nơi khác. Nhưng mà, khi nhìn đến Yoona dĩ nhiên nói ra như vậy một cái yêu cầu sau, nàng cũng không biết mình làm khi rốt cuộc nghĩ như thế nào, trong lòng cũng thoáng cái không thể áp chế địa toát ra muốn đi tìm Han Woo tìm cách, đón cả người cũng có chút bị vây nửa hoảng hốt trạng thái liền theo chúng nữ chạy ra ngoài.

Mà bây giờ Choi Soo Young hỏi lên như vậy, nàng hoàn thật không biết trả lời như thế nào.

"Hần là một cái không thích người khác lo lắng cho hần nhân, nếu như hần thực sự đi ra ngoài du lịch, hần hội sớm và người thân cận mình nói một tiếng."

Ngay tại lúc này, bên cạnh hai người truyền tới một nghe vào tựa hồ đỉnh lạnh nhạt thanh âm.

Kim Taeyeon giật mình, nhin không được quay đầu nhìn lại, khi thấy một đôi mâu quang tựa hồ đậm nhiên như nước ngọc tầm mắt.

. . .

"Cái gì? ! Đã sớm rồi sân sao? !"

"A, xin lỗi, cái kia, xin hỏi, ngài biết là nguyên nhân gì sao?"

"A ~ là. . ."

"Là. . . Như vậy, phi thường cảm tạ ngài, nếu như hoàn có tin tức gì, làm ơn tất trước tiên nói cho ta biết."

"A, tốt, như vậy, tái kiến."

"Hồ ——"

Ly MBC tân đại lâu cách đó không xa một cái nhai đạo một gian quán cà phê trong, Chang Yu cúp điện thoại, có chút phiền táo địa thờ ra một cái khí.

Nháy mắt một cái suy tư vài giây, Chang Yu lại lấy ra điện thoại di động, thông qua một chiếc điện thoại.

"Seunggì bên kia xong chưa?"

"Vậy là tốt rồi, thời gian nên còn kịp, người để cho hẳn làm tốt MBC bên kia công tác sau, lập tức chuẩn bị vào chỗ."

"Vì sao? Ai nhất cổ, hình như bởi vì sao Han Woo. . . Ai, ngược lại chúng ta bên này còn không có xử lý tốt, Yoona đã sớm đi ra, mặt khác, nói cho mọi người, bắt đầu chuẩn bị, tất cả theo kế hoạch tiến hành!"

"Tốt."

Cúp điện thoại, Chang Yu đứng lên, nhìn một chút đồng hồ trên tường, hai mắt híp một cái, đón vì không thể xét địa từ trong miệng vừa phun ra một hơi thở.

Mong muốn, đêm nay tất cả thuận lợi đi!

. . .

"Nga? Cái này. . . Đây là thế nào?"

Từ đài truyền hình đi ra tam bốn phần chung sau, Im Yoona đám người đã đi tới bãi đỗ xe phía trước.

So với phía trước náo nhiệt nhai đạo, bãi đỗ xe phụ cận hình như dị thường quanh quẽ, Im Yoona mấy người cứ nhiên không nhìn thấy một người, chẳng quá, cái này cũng không có cái gì đáng giá kỳ quái. Kỳ quái là, Im Yoona mấy người đứng ở bãi đỗ xe cửa, phát hiện vốn nên là ánh đèn sáng choang bãi đỗ xe dĩ nhiên hôn ám một mảnh, đứng ở rộng lớn cửa ra vào đi vào trong khán, hoàn toàn một mảnh đen nhánh, lại hướng hai bên trái phải nhìn một chút, hoành giang đề xuống, nhưng vọng trong không nhân trách nhiệm, bên trong đèn cũng là đang đóng.

Nếu như điều không phải hắc ử ử trên mặt đất hoàn mớ hồ chiếu từ các nàng phía sau đầu tới sáng lạn đèn màu, lúc này Girls Generation mấy người đứng ở nơi này đen kịt giống như miệng to bãi đỗ xe cửa ra vào trước, trong lòng thậm chí sẽ có loại kinh khủng cảm giác.

"Có thể. . . MBC là vì tiết kiệm, bãi đỗ xe phải đợi lớn hơn tế điển kết thúc mới bắt đầu công tác sao?"

Đứng ở đen kịt cửa ra vào trước, Choi Soo Young có chút kìm lòng không đặt sau này rút một cái, đón có chút buồn bực hướng chúng nữ nói rằng.

"Đại phát. . . Ta nhờ người dùng đầu óc suy nghĩ một chút khỏe? Người nghĩ mới có thể sao?"

Nghe được Choi Soo Young lời của sau, Sunny trực tiếp rất không cho mặt mũi liếc nàng một cái.

"Nha, vậy người nói, chuyện gì xảy ra?" Nhìn thấy Sunny cái này phó khinh thường đáng đáp, Choi Soo Young cắn răng, có chút tức giận nói rằng.

"Ta nói?" Sunny nháy mắt một cái, sau đó nhìn thoáng qua đen kịt cửa ra vào, trên mặt bỗng nhiên lộ ra một cái biểu tình cổ quái, "Nếu ta nói a. . . Có thể. . . Seoul kinh khủng có sự?"

"Nha! !"

Sunny những lời này vừa nói ra khỏi miệng, trước hoàn rất an tĩnh bãi đỗ xe bầu trời nhất thời quay về vang lên vài tiếng gầm lên.

Trong đó Tiffany cô nàng này làm cho lớn nhất thanh, một đôi lóe sáng mắt to thẳng tắp trừng mắt Sunny, gương mặt tức giận, chẳng quá, nàng đang gọi hết một tiếng này sau, bật người vừa trốn được Kim Taeyeon phía sau đi. . .

"Chúng ta hay là thuê xe đi thôi."

Có chút lo lắng đứng tại chỗ, Im Yoona vừa liếc nhìn đen như mực bãi đỗ xe, nhin không được nói rằng.

"Thế nhưng, chúng ta nhiều người như vậy, cùng nhau đón xe có thể hay không. . ."

"Như vậy, đại gia bằng không thì trước hết ở lại đây đi, ta trước. . . Ta và Taeyeon hai người đi là được rồi."

"Không được! Tại sao có thể thì để cho hai người các người đi!"

"Bằng không thì. . . Ta gọi điện thoại nhìn có thể hay không đến lúc tá nhất bộ xe đến?"

Nhìn thấy Girls Generation các thành viên ở tranh luận không ngớt, đứng ở một bên vẫn trầm mặc Seo Soo Kyung giờ nhắc tay, trung cầu địa hỏi một câu.

Sự tình đều đến lúc này, đám này nha đầu xem ra là quyết tâm, như vậy nàng cũng chỉ có thể trước theo các nàng, ít nhất phải trước bảo chứng an toàn của các nàng hơn nữa.

Nghe được Seo Soo Kyung đề nghị này, chúng nữ do dự một chút, sau đó đều gật đầu, hiện tại cũng chỉ có thể trước như vậy.

"A ——"

Nhưng mà, đúng lúc này, vẫn trốn ở Kim Taeyeon phía sau vẻ mặt khản trương, ngay cả cũng không dám nhìn bãi đỗ xe Tiffany bỗng nhiên kêu lớn lên.

"Fany, người làm sao?"

Kim Taeyeon có chút kinh ngạc nhìn không được lời của nàng tay áo Tiffany.

"."

Tiffany vẻ mặt hoảng sợ giờ tay lên, lấp bắp chỉ vào bãi đỗ xe mặt, thân thể còn không ngừng địa hướng chúng nữ phía sau tránh đi.

" cái gì a?"

Girls Generation các thành viên nhìn Tiffany cái này bỗng nhiên vẻ mặt kinh khủng, đều có chút không giải thích được nhìn nàng.

"Nơi đó có tiếng khóc! !"

Nhìn thấy bọn tỷ muội nghi ngờ trên mặt biểu tình, Tiffany biết trứ chủ, mắt đều đóng chặt lại, nín mấy giây, cuối cùng là cả tiếng nói ra bản thân lời muốn nói. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Cái gì? !"

Nghe được Tiffany lời của, chúng nữ nhất tề sùng sốt, ngay sau đó, đều kim lòng không dặng nhìn về phía bãi đỗ xe mặt.

"Ô, ô. . ."

Mà đang lẳng lẳng địa nghe xong vài giây sau đó, chúng nữ trên mặt của cũng thoáng cái đổi đổi, một tiếng rất yếu ớt nhưng đĩnh rõ ràng tựa hồ thật là tiếng khóc thanh âm truyền vào các nàng trong tai, thính thanh âm kia, tựa hồ còn là một tiểu cô nương. . .

Đang trầm mặc vài giây sau, Girls Generation mấy người cứng ở tại chỗ, tạm thời cũng không biết bản thân nên cái phản ứng gì.

Chẳng quá, rất nhanh, Im Yoona thì phá vỡ yên lặng.

"Ta đi xem"

"Nha, Yoona."

Nhìn thấy Im Yoona cứ như vậy dự định đi vào, Choi Soo Young mấy người liền vội vàng kéo nàng, đón Choi Soo Young trên mặt cũng mang theo ta sợ biểu tình nói rằng: "Không nên đi vào, vạn nhất. . . Điều không phải, bên trong như vậy hắc, người đi vào làm gì?"

"Vậy nếu như phải thật là một cô bé đây? Tiểu hài tử khóc như vậy thương tâm, còn đang như vậy đen nơi ấy, chúng ta có thể bày đặt mặc kệ sao?" Im Yoona biểu tình có chút nghiêm túc nói với Choi Soo Young.

"Yoona tỷ tỷ, ta với người vào đi thôi."

Thính Im Yoona vừa nói như vậy, Girls Generation những người khác đều trầm mặc một chút, ngay sau đó, Seohyun giờ nhắc tay nói rằng.

"Nha."

Nhìn Im Yoona và Seohyun cứ như vậy không quan tâm địa vượt qua hoành giang đi vào, Choi Soo Young mấy người nhìn nhau liếc mắt, có chút bất đắc dĩ thờ dài, đón nắm thật chặt trên người áo khoác, cũng đều về mặt tiểu tâm dục dục đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Chỉ nguyện người được thế giới này ôn nhu đối đãi

"Cái kia... Có người ở sao?"

"Tiểu muội muội? Là tiểu muội muội sao? Ngươi ở đâu?"

"Các tỷ tỷ bất là người xấu, ngươi ở đâu?"

...

Mặc dù có chút sợ, nhưng nếu đã vào được, chúng nữ liền bắt đầu dụng tâm tìm tìm ra được, từng cái một nã ra điện thoại di động của mình chiếu sáng, tiểu tâm dục dục suu tâm trí.

"Như vậy không được a, nơi ấy quá lớn."

Mà đang suu tâm mấy phút sau, Choi Soo Young thì cau mày ngừng lại, nhẹ giọng đối với bọn tỷ muội nói rằng.

Các nàng sau khi đi vào mới phát hiện, bên trong thật là một mảnh hắc, ngoại trừ cá biệt xe chứa xe cầu ký lục nghi phát ra nhất điểm hồng quang ở ngoài, cái khác thì không có một chút sáng.

Cái này bãi đậu xe dưới đất diện tích rất lớn, các nàng vừa ở tia sáng kém như vậy dưới tình huống suu tâm, nếu như không muốn cái tương đối hữu hiệu tỷ số biện pháp, đừng nói trước các nàng có thể hay không tìm được nhân, khả năng bản thân trước xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn cũng không nhất định.

"Chúng ta yên tĩnh thính một tỷ thanh âm từ đâu truyền tới đi."

Kim Taeyeon khẽ nhú mày, nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó đề nghị.

"Ừ."

Đối với Kim Taeyeon đề nghị này, chúng nữ ở sau khi suy nghĩ một chút đều gật đầu, phương pháp này vẫn tương đối khá phổ, chỉ ít các nàng có thể tìm tới một cái đại thể phương hướng.

Không thể không nói, chờ yên tĩnh sau, chúng nữ còn vừa nghe được hơi yếu tiếng khóc, mà đang lắng nghe thanh âm truyền tới phương hướng đồng thời, cả đám đều nghĩ có điểm không được tự nhiên, nhất là ở những người khác đều không có phát ra âm thanh dưới tình huống.

"Bất... Không... Thật là... Cái kia đi?"

Mọi người vừa đi trứ, Tiffany bên nhìn một chút đi ở bên người nàng, nhưng khuôn mặt đều bị điện thoại di động bình chiếu sáng rất có chút quý dị mong lung bọn tỷ muội, về mặt sợ hãi Kim Taeyeon tay áo, mỗi mẩn thật tốt tượng đều có giờ trắng bạch.

Kim Taeyeon nghiêng đầu nhìn thoáng qua rõ ràng sợ không được Tiffany, không khỏi tiến đến nàng bên tai hỏi: "Bằng không, trước hết để cho tú kinh tỷ mang ngươi đi ra ngoài bên ngoài, hai người các ngươi ở bên ngoài chờ chúng ta?"

"Không được."

Tiffany vội vã lắc đầu, trên mặt vẫn là tương đối sợ biểu tình, mỗi đều khăn trương đến mẩn lên, thế nhưng, ở đó cái khả ái mê người trong đôi mắt to, nhưng lóe ra một loại kiên định quang mang, "Ta nghĩ và mọi người cùng nhau tìm được đứa bé kia, nàng một người ở bên trong này nhất định rất sợ, ngay cả lộ khả năng cũng không dám đi."

Kim Taeyeon thính Tiffany vừa nói như vậy, bắt đắc dĩ giữa mang theo giờ nhu hòa nhìn Tiffany liếc mắt, đón thân tay cầm nàng cảm lấy bản thân tay áo tay của, cái gì cũng chưa nói, mang theo Tiffany kế tục theo đại gia đi về phía trước.

"... Cái kia... Tiểu muội muội? Ngươi... Thế nào một người ở chỗ này?"

Kim Taeyeon đề nghị này tựa hồ thực sự rất dùng được,

Theo thanh âm đi không bao lâu, chúng nữ liền nghe tiếng khóc kia càng lúc càng lớn, sau đó Im Yoona tay của cơ đèn pin thì chiếu đến ở các nàng tiền phương vài chục bước ra một cái tựa hồ là ngồi chồm hòm trứ không rõ bóng người.

Nhìn cái kia nho nhỏ bóng người, chúng nữ ngực vẫn như cũ hoàn toàn không có cảm giác thờ phào nhẹ nhõm, treo tâm trái lại càng thêm khăn trương, ngoại trừ ngay từ đầu chiếu đến cái kia tiểu cô nương Im Yoona hỏi một câu, ở sau các nàng đều bắt mở miệng nói chuyện nữa, bầu không khí tạm thời lâm vào một loại an tĩnh quý dị.

"... Tiểu muội muội ngươi không sao chứ? Có đúng hay không đâu bị thương? Ba ba mẹ mẹ của ngươi ở đâu ngươi biết không?"

Đợi một hồi, bóng người kia chỉ là khóc, nghe bên tai thấp giọng tiếng khóc, Im Yoona trong lòng cũng có chút không được tự nhiên, nhưng cũng không có thể kiên hao tồn nữa a, cho nên hần thì lấy can đảm đi về phía trước vài bước.

Nhưng mà cái kia nho nhỏ bóng người vẫn là không có có bất kỳ trả lời, mượn hơi yếu ngọn đèn, Im Yoona chỉ thấy nàng mặc trên người nhất kiện áo lông, vui đầu trứ, vai ở hơi hơi phập phồng.

Môi hơi hơi nhấp mân, Im Yoona nhìn tựa hồ cũng không giống như là vừa... Vừa Sunny nói như vậy, ngực nhưng thật ra phóng buông lỏng một chút, nhưng ngực vẫn như cũ tràn đầy nghi vấn, Vì vậy nàng liền không nhận được vừa chậm rãi hướng bóng người kia đi đến.

"Tiểu muội muội? Người làm sao vậy? Vì sao khóc đây?"

"Các tỷ tỷ bất là người xấu, người có thể nói với chúng ta chuyện gì xảy ra sao?"

"Người biết ba ba mẹ mẹ của người ở nơi nào sao? Tỷ tỷ có thể đi tìm bọn họ, để cho bọn họ tới đón người."

Im Yoona có chút tiểu tâm dục dục chậm rãi tiếp theo, nàng đảo cũng không phải sợ cái gì, chính là lo lắng nếu như cước bộ của mình quá nhanh, có thể sẽ hù được chuyện này tự thoát nhìn không quá ổn định tiểu cô nương.

"Tiểu muội muội? Đừng khóc khỏe? Có chuyện gì có thể cùng tỷ tỷ nói."

Rất cực, Im Yoona cự ly bóng người kia cũng chỉ có vài bước xa, nàng toán là hoàn toàn thấy rõ ràng bóng người hình dạng. Đúng là cái tiểu cô nương, khăn ăn mặc, không đúng thật là và ba ba mẹ mẹ đi rồi ra.

"Tiểu muội muội? Tiểu muội muội?"

Im Yoona ở lại bảo vài tiếng sau có chút bất đắc dĩ nhìn thoáng qua ở bản thân cách đó không xa cái kia thủy chung đều ở đây khóc tiểu cô nương.

Lời của mình phỏng chừng bọn ta không có nghe vào, cũng là, tiểu hài tử một người dãi tại như vậy cái đen như mực nơi ấy, không bị sợ hãi mới là lạ, ngay cả mình mấy cái đại nhân thành đàn tiến đến trong lòng cũng có điểm sợ.

Ngực nghĩ như vậy nghĩ, Im Yoona vừa mím môi một cái thần, chuẩn bị gần chút nữa một điểm nhìn, nhìn có thể hay không để cho tiểu cô nương này trước dừng lại, chớ khóc nữa.

"Chiêm chiêm ~ chiêm chiêm ~ "

Nhưng mà, ngay Im Yoona chuẩn bị càng đi về phía trước thời gian, đột nhiên một trận rất thanh âm thanh thúy ở cả tòa bãi đậu xe dưới đất quay về vang lên.

Là tiếng chim hót.

Im Yoona có chút ngây người địa quay đầu nhìn một chút, mà ở sau lưng nàng ngay từ đầu cũng bởi vì đột nhiên thì toát ra như vậy thanh thúy lớn tiếng thanh âm mà lại càng hoảng sợ Choi Soo Young đám người cũng hiểu được, đồng dạng có chút ngây người địa quay đầu nhìn, nhưng các nàng thấy chỉ là một mảnh đen kịt.

"Ào ào ~ "

Đây là... Dòng suối nhỏ?

Im Yoona đám người có chút ngây người địa nghe cái này bỗng nhiên vang lên thanh âm của, nghe cái này tựa hồ là dòng suối và chim hót hỗn loạn lên thanh âm.

Mà ở qua vài giây sau, vẻ mặt của bọn họ bỗng nhiên cũng hơi đổi đổi, bởi vì, các nàng đột nhiên phát hiện, cái thanh âm này, loại này tiết tấu hình như có loại cảm giác quen thuộc, loại này tựa hồ là thân ở ở thiên nhiên bên trong âm nhạc, hình như...

Im Yoona suy nghĩ một chút, sắc mặt hơi hơi đổi đổi, tựa hồ nghĩ tới điều gì, xinh đẹp hai tròng mắt có chút ngây người địa trát liễu trát.

Ngay tại lúc lúc này, Im Yoona khoe mắt dư quang tựa hồ bắt được cái gì, nàng không khỏi quay đầu nhìn lại, sau đó cả người vừa ngẩn người.

Ồ đó cái khóc thầm tiểu cô nương ngồi chồm hổm trứ mặt đất phụ cận, tựa hồ... Bắt đầu toát ra lục quang!

Là bãi cỏ.

Tất cả mọi người hơi hơi bình trứ hô hấp, lẳng lẳng nhìn tiểu cô nương bốn phía mặt đất bắt đầu dần dần... Toát ra bãi cỏ, thảo điệp xanh biếc bóng loáng, nhìn qua trông rất sống động, dĩ tiểu cô nương làm trung tâm, bắt đầu dần dần hướng ba phương hướng lan tràn sinh trưởng ra.

Không lâu sau, xuất hiện hoa, đủ mọi màu sắc hoa, chúng nó tiên điểm địa khai ở trên cỏ, tươi mới cánh hoa tựa hồ còn đang theo gió nhẹ nhẹ nhàng chấp chôn.

Sau đó, xuất hiện hồ điệp, chúng nó huy động cánh, mạn vũ ở bụi hoa đang lúc, như sinh mạng sứ giả, mang đến một loại hy vọng khí tức.

Đột nhiên, một đạo quang mang sáng lên, Im Yoona đám người vội vã nhìn lại, một người nam nhân ăn mặc một thân lễ phục ưu nhã ở một cây cây cột biên vũ đạo trứ, ngay sau đó, hân nhật mỉm cười, ở mấy cái xinh đẹp liên tiếp động tác sau, đi tới Im Yoona bên người, ở vòng quanh nàng toàn đi một vòng sau, nhẹ địa đưa cho nàng nhất chi cây hoa hồng.

Ở phía sau Tiffany mấy người kim lòng không dặng nhẹ bụm cái miệng nhỏ nhắn, trước mắt loại tình huống này làm các nàng thoáng cái liền liên tưởng đến một loại khả năng, nhìn không được đều mắt có chút tinh chỗ sáng nhìn lúc này một người cô linh linh địa đứng ở chính giữa, nhưng tựa hồ thập phần lóe sáng Im Yoona.

Quả nhiên, kế tiếp, vậy dĩ nhiên âm nhạc không có ngừng kinh doanh, vẫn như cũ bằng phẳng mà du dương địa tiếng vọng tựa hồ có chút trống rỗng bãi đỗ xe, mà liền tiếp không ngừng, thậm chí là càng ngày càng nhiều vũ giả đồng thời xuất hiện, bọn họ nữ có nam có, nhưng từng cái một kỹ thuật nhảy ưu nhã, đầu ngón chân điểm nhẹ trong quá trình, không để lại dấu vết đưa cho Im Yoona càng ngày càng nhiều hoa hồng đỏ, thẳng đến nàng hoa hồng trong tay dần dần hội tụ thành một bó.

Im Yoona có chút ngậy người địa nhìn trong tay tràn đầy cây hoa hồng, Tiffany các nàng nghĩ tới, nàng đương nhiên cũng nghĩ đến, hơn nữa nàng hoàn chú ý tới cây hoa hồng chi thượng thứ đã được từng cây một cẩn thận tỉ mỉ địa nhỏ, không biết sao, trên mặt biểu tình không khỏi có chút phức tạp.

Một lát sau sau, Im Yoona đợi một tý, phát giác tựa hồ đã không có vũ giả, Vì vậy nàng liền không khỏi nhìn về phía ngay phía trước nguyên lai cái kia tiểu cô nương ở nơi ấy, bỗng nhiên cả người vừa ngẩn người.

Vừa vẫn ngồi chồm hổm dưới đất tiểu cô nương không biết bao thuở đã đứng lên, nàng chậm rãi quay đầu nhìn Im Yoona, thật đáng yêu một cái tiểu cô nương, trên mặt tựa hồ cũng không có Im Yoona trước tưởng tượng như vậy, khóc mắt đỏ bừng, mà là hai mắt rất sáng sủa địa nhìn Im Yoona.

Bỗng, nhìn tựa hồ có chút ngậy người Im Yoona, tiểu cô nương nguyên bản bình tĩnh trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một cái mỉm cười ngọt ngào, mai khai cuộc bộ của mình, có chút nhẹ nhàng địa đi tới Im Yoona trước mặt, cũng không biết từ đâu móc ra lại một đóa cây hoa hồng, đưa tới Im Yoona trước mặt của.

Im Yoona nhìn trước mặt tiểu cô nương này trên mặt mỉm cười, trong lòng bỗng nhiên có chút hoảng hốt, chẳng quá nàng cũng chỉ là hoảng một tý thần mà thôi, rất nhanh nàng liền cũng đứng tiểu cô nương mỉm cười, nhận lấy chi cây hoa hồng. Mà lúc này nàng mới phát hiện, cái này đóa cây hoa hồng và những thứ khác bất đồng, mặt trên mang theo một tờ giấy.

Mở ra tờ giấy nhìn thoáng qua, Im Yoona mâu quang mạnh run rẩy.

"Đừng khóc khóc, ta, một mực bên cạnh ngươi. Chỉ nguyện, ngươi được thế giới này ôn nhu đối đãi."

"Yêu ngươi..."

Trong giây lát đó, một đạo cường quang sáng lên, mọi người vô ý thức quay đầu nhìn lại, cái mắt cũng không tùy địa hơi hơi trộn to.

Màu đen trước dương cầm, ngồi một người mặc trắng tây trang màu đen nam nhân, ánh mắt của hắn dị thường ôn nhu nhìn Im Yoona, nụ cười trên mặt là như vậy xán lạn, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) theo hắn tiếng ca, từng tầng một sáng lạn biến hoa từ chung quanh hắn bắt đầu lan tràn ra, vẫn, thông đến Im Yoona dưới chân của...

"Đại phát..."

Đứng ở phía sau Tiffany mấy người tất cả đều mắt tinh chỗ sáng nhìn đây hết thấy, cái miệng nhỏ nhắn ở hơi hơi trương khai đồng thời, cũng không biết có phải hay không là hăm mộ ở trong miệng nhẹ nhàng nỉ non.

Kim Taeyeon cũng không ngoại lệ, nàng ánh mắt có chút mê ly địa nhìn đây hết thấy, nhìn trên mặt đất sáng lạn đến thậm chí quá mức mộng ảo biến hoa, đón vừa không khỏi ngẩng đầu nhìn đạo kia ngồi ở trước dương cầm thân ảnh của, nàng xem điều không phải hắn, bên tai nghe quen thuộc rồi lại không đồng dạng như vậy tiếng ca, trong thoáng chớp, nàng tựa hồ nhìn một người thân ảnh, một cái cao ngất mà thon dài thân ảnh của...

"Ông, ông..."

Mà đúng lúc này, một trận chỉ có Kim Taeyeon có thể cảm giác được chấn động truyền tới, nàng hơi sững sờ, cúi đầu móc ra đặt ở trong túi tay của cơ. Diễn xuất trước nàng bả tiếng chuông điều thành chấn động, diễn xuất sau khi chấm dứt cũng không có thời gian triệu hồi đến.

Kim Taeyeon lấy điện thoại cầm tay ra, nhìn thoáng qua phía trên điện báo biểu hiện, cả người vừa sững sờ một chút, ngay sau đó, trong mắt, trên mặt, tất cả đều kim lòng không dặng hiện ra một loại khôn kể vui sướng, đồng thời, nét mặt của nàng giữa hoàn đề lộ ra một điểm cảm giác thờ phào nhẹ nhõm.

Ngẩng đầu nhìn liếc mắt Im Yoona bên kia, Kim Taeyeon do dự một chút, cầm điện thoại di động đi qua một bên.

Chương 125: Thứ 1 lần gặp phải ở 07 niên?

"Người mang đến màu sắc, "

"Khi chúng ta già đi thời gian, lưu ở bên cạnh ta."

"Mùa xuân thời gian, chúng ta đem vượt qua mỗi một thiên, "

"Bởi vì yêu người, "

"Rất dễ, "

"Bởi vì người là như vậy mỹ lệ."

...

Vững vàng ngón giọng, đồng dạng tốt khảy đàn, chủ yếu nhất là, cải biên khúc phổ tịnh không giống với.

Girls Generation các thành viên nghe bên tai quen thuộc nhưng lại không đồng dạng như vậy giai điệu, lẳng lặng nhìn ngời ở trước đương cầm Lee Seunggi, trên mặt đều lộ ra không rõ biểu tình.

Nhìn mình tiền phương lúc này tựa hồ có vẻ dị thường lóng lánh người nam nhân kia, Im Yoona vô ý thức nhẹ nhẹ cắn môi, vùng xung quanh lòng mày không biết vì sao vì vì tức, một đôi xinh đẹp ngoa tầm mắt dùng một loại mang theo không hiểu thần tình ánh mắt nhìn Lee Seunggi.

"Yêu người, "

"Ta thấy linh hồn của người, "

"Lóng lánh quang mang."

"Mà khi chúng ta mỗi lần cùng một chỗ, "

"Hô ~ "

"Ta yêu người hơn."

Rất cực, đương người cuối cùng âm phù vang lên sau, Lee Seunggi ở trong lòng thoáng thờ phào nhẹ nhõm, phóng lỏng một chút lòng bàn tay cũng hơi xuất mồ hôi hai tay của.

Quay đầu nhìn thoáng qua tựa hồ đứng ngẩn ngơ ở tại bên kia Gain, Lee Seunggi khoe miệng lộ ra một cái rất ôn nhu mỉm cười, hất gơ tay lên lấy xuống đàn đương cầm lên đồng, hơi hơi hắng giọng một cái, đứng dậy mở miệng nói rằng: "Kỳ thực, chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, là ở 07 năm thời gian."

Im Yoona nghe vậy hơi sững sờ, nhìn thoáng qua vẻ mặt mỉm cười Lee Seunggi, môi đỏ mọng nhấp nháy vài cái, cũng không có bà nghi vấn của mình nói ra.

"A."

Tựa hồ là nhìn thấu Im Yoona nghi vấn, Lee Seunggi cười khẽ một tiếng, đem lời đồng đặt ở bên mép nói tiếp: "2007 niên 8 nguyệt 5 ngày, ta, lần đầu tiên gặp người."

"Tại Myeong-dong một nhà hiện tại đã hủy đi đĩa nhạc điểm trước, ta nghe được các người xuất đạo đơn khúc, còn có thấy được các người tuyên truyền áp-phích."

"Lúc đó thấy phản ứng đầu tiên chính là, nga, hơn một đám hậu bối đây. A."

Nói, Lee Seunggi tựa hồ nghĩ tới điều gì, bản thân khẽ cười một cái, nụ cười kia ly tựa hồ mang theo không cách nào hình dung mỹ hảo, đón, hất hơi hơi hút hút khẩu khí, nhìn Im Yoona ánh mắt càng phát ra nhu hòa.

"Thế nhưng, đương nhìn lần thứ hai nhìn sang thời gian, phân minh đầu tiên mất một chút sự tình cũng không có, phân minh, từng cái một, đều là khả ái như vậy nữ sinh, đẹp, tràn ngập sức sống, nhìn qua đều là rất hiền lành hình dạng, ừ..."

Lee Seunggi xòe bàn tay ra một cây một ngón tay đếm, bình thường chủ trì khi nói tương đương lưu loát hần, vào lúc này, không biết vì sao, nói tựa hồ

có chút lấp ba lấp bắp hỏi.

"Thế nhưng... Con mắt của ta... Ánh mắt của ta,

Tựa như... Cá đụng phải nước như nhau, hoàn toàn không cách nào trốn tránh, ừ... Được một cô gái trong đó hấp dẫn..."

"Lúc đó thấy đầu tiên mắt cảm giác... Nói không được là cảm giác gì, ừ... Mũi thật cao, tóc dài trường, đôi hình như có thể nói như nhau, thật to, lờ lờ hiện ra hiện ra... Ừ, phi thường đẹp... Phi thường đẹp..."

Đoạn văn này nói xong, Lee Seunggi cắn môi một cái, trên mặt hiếm thấy xuất hiện một chút khẩn trương, nhìn Im Yoona ánh mắt giống như là, niên thiếu nhìn thấy ngưỡng mộ trong lòng thiếu nữ như nhau, một chút kích động xen lẫn một loại khôn kể rung động, khẩn trương giữa mang theo một điểm ân sâu chờ đợi.

Nhìn trước mắt hấn ánh mắt thâm tình, nàng theo bản năng cảm mạnh khấn bàn tay, nhưng lập tức một trận nhỏ nhẹ đau đớn thì bỗng nhiên truyền tới, nàng vì không thể xét địa đi xuống nhìn thoáng qua, màu quang nhất thời nhẹ khẽ run chiến, lòng bàn tay nơi nào, còn giữ vài đạo nho nhỏ, trắng rậm vậy vết thương...

"Cái loại cảm giác này... Rất thần kỳ. trời xé chiều, ta một người đứng ở đó gia cửa tiệm, đứng yên thật lâu, sau đó, lần đầu tiên thông cáo đến muộn, ha ha..."

"Sau lại, qua mấy ngày, ta rút cuộc minh bạch lại đây, cái loại cảm giác này là cái gì, hiểu được, đương ta thấy cô gái kia khi, nội tâm của ta cái loại cảm giác này, rút cuộc là cái gì."

"Ta từ nhỏ, ừ... Thành tích coi như ưu tú đi, học sinh, lão sư, phụ thân, mẫu thân, đều cho rằng ta rất thông minh, thế nhưng, bọn họ không biết, đây thật ra là ta bỏ qua những lúc khác, bỏ toàn bộ thời gian, tất cả đều cầm đọc sách... Sở dĩ, rất cố gắng đi học tập, sở dĩ, ta mới lấy được như vậy thành tích."

"Thế nhưng, hay là cũng là bởi vì như vậy... Ta trái lại tựa hồ có bao nhiêu sự tình không rõ, nói thí dụ như... Ái tình."

"Ta trước đây vẫn cho là ái tình cách mình rất xa, thậm chí ta cảm giác mình, ừ... Ngay cả ái tình là cái gì cũng không biết."

"Thế nhưng... Khi ta hiểu được, ta thấy cô gái kia khi trong lòng rút cuộc là dạng gì cảm giác khi, ta phát giác... Ta, ta ái tình, a... Hình như tới."

"Sở dĩ, ngày thứ hai ta đi cửa tiệm kia bà trương áp-phích ra mua."

Nói, Lee Seunggi xoay người chẳng biết từ đâu lấy ra một quyển áp-phích, sau đó quay lại đến có chút khẩn trương nhìn Im Yoona liếc mắt, đón thì chậm rãi mở ra trong tay mình tờ này áp-phích.

Có mặt chúng nữ đều kim lòng không đành mở to hai mắt, lẳng lẳng nhìn Lee Seunggi trong tay trương áp-phích.

Áp-phích đã có ta niên đầu, nhìn qua đỉnh cổ xưa, nhưng bảo tồn hoàn hảo, nhan sắc vẫn như cũ tiên diễm, ở phía trên kia các nàng chỉ là nhẹ nhàng vừa nhìn, thì đều nhất nhất tìm được rồi bản thân, thậm chí, hoàn toàn tìm được rồi ngồi ở ở giữa trên ghế sa lon thứ chín cái thân ảnh...

Chín cái thân ảnh nho nhỏ sắp hàng ở áp-phích thượng, tuy rằng bởi vì cự ly có điểm thấy không rõ lắm, nhưng các nàng trước mắt phảng phất nổi lên từng cái ngây ngô mà vừa mặt mũi quen thuộc, phía trên kia, tựa hồ thừa tái các nàng thanh xuân...

Bàn tay bỗng nhiên truyền đến một trận ấm áp, Tiffany nháy mắt một cái, quay đầu nhìn lại, khi thấy hé ra ôn nhu mỉm cười mỹ lệ khuôn mặt nhỏ nhắn.

Kim lòng không đành, trên mặt cũng lộ ra lóe sáng Nguyệt Nha cười mắt, nàng lặng lẽ tiến đến bên kia, đem mình khác một cái tay nhỏ nhẹ nhàng cầm bên này một con tay nhỏ bé trắng nõn, sau đó, đang lặng lẽ đang lúc, một con cái tay nhỏ bé lặng yên không một tiếng động vững vàng khiến ở tại cùng nhau, lẫn nhau trực tiếp truyền lại một loại cộng đồng ấm áp, trong không khí, tựa hồ có loại kẻ khác vui mừng khí tức dần dần tràn ngập ra...

"Lại sau lại, ta đã biết cô gái kia tên."

"Chính là nàng."

Nói, Lee Seunggi đưa ngón tay ra chỉ chỉ ở áp-phích trung gian một cái tóc dài nữ sinh, sau đó mím môi một cái thần, ánh mắt ôn nhu ngẩng đầu nhìn Im Yoona.

"Tên của nàng, gọi Im Yoona."

Đại phát...

Phía sau các cô gái không ít cũng không nhận được mở to hai mắt, trong mắt ánh mắt có chút lóe sáng.

...

...

Có chút mờ tối đèn bàn hạ, ngoại trừ một chút lấm nhảm trang sách tiếng xào xạc ở ngoài, đó là một mảnh an tĩnh.

"Hô —— "

Đề cây viết trong tay xuống, hần sau này tựa ở ghế làm việc thượng, nhắm lại hơi khô sấp ánh mắt của, giờ tay lên nhu liễu nhu mi tâm

Bỗng nhiên, một trận thanh thúy tiếng chuông phá vỡ trong phòng này an tĩnh.

Hần lấy điện thoại cầm tay ra nhìn thoáng qua, trong miệng phát sinh nhất tiếng cười khẽ, sau đó thì nhận nghe điện thoại.

"Bùi kiểm, tân niên đều phúc."

Chuyển được sau, từ bên đầu điện thoại kia truyền đến một cái nghe đỉnh trẻ tuổi thanh âm.

"A."

Hần lắc đầu khẽ cười một cái, đứng dậy giặt lại sau lưng rèm cửa sổ, nhìn bên ngoài vẫn như cũ ngọn đèn dầu huy hoàng thành thị, trong miệng nhàn nhạt hồi đáp: "Nha, minh vũ, tiểu tử ngươi cũng học những người tuổi trẻ kia? Tân niên còn có hai tháng đây, ừ?"

"Ha hả, là, bùi kiểm"

Nghe được lời của hần sau, bên đầu điện thoại kia nhân cũng cười cười, giọng nói hiền hoà giữa nhưng cũng có chút cung kính nói rằng.

"Nói đi, chuyện gì? Tiểu tử ngươi giống như ta, nếu như không có chuyện gì tình, ngươi mới sẽ không rồi rãnh gọi điện thoại cho ta đây."

Mở cửa sổ ra hô hút vài hơi không khí mới mẻ, bên miệng hần mang theo cười yếu ớt, lại trở về trước bàn làm việc, cúi đầu vừa nhìn văn kiện, biên dùng một loại hơi trêu chọc giọng của rất trực tiếp nói rằng.

"Ha hả, còn là bùi kiểm ngài hiểu ta, là như vậy, lần trước ngài xin nhờ ta làm sự tình có kết quả."

Hiển nhiên, bên đầu điện thoại kia nhân phong cách cũng rất trực tiếp, khẽ cười một cái sau thì nói thẳng ra bản thân gọi điện thoại tới mục đích.

"Sự tình? Chuyện gì?"

Bút trong tay ngừng lại, hần có chút nghi ngờ hỏi.

"Chính là ngài lần trước xin nhờ ta tra một người tư liệu chuyện."

Tư liệu?

Hần nháy mắt một cái, ngay sau đó tựa hồ rốt cục quay về nhớ ra cái gì đó, hai mắt thoáng cái hơi hơi tròn to.

"Nha, tiểu tử, ngươi còn dám nói? Ta nhờ ngươi là bao lâu trước chuyện? Ngươi chừng nào thì làm việc hiệu suất thấp như vậy?"

Nhất hồi tưởng lại sự kiện kia, hần bỗng nhiên có chút ngồi không yên địa đứng lên, giọng nói tuy rằng nghe vào có chút bình thản, UU đọc sách (www.uukanshu. c om) nhưng trong đó tựa hồ ẩn chứa một tia khó được bức thiết.

"Ai nhất cổ, cái này cũng không nên trách ta, ngươi để cho ta điều tra người kia, hần..."

Hần vùng xung quanh lông mày khẽ nhú một cái, "Hần làm sao vậy?"

"Ta ngay từ đầu căn bản tìm không được tài liệu của hần."

Hần nghe vậy nhất thời sững sốt, ngay sau đó, hai mắt lại đột nhiên vô ý thức tĩnh tĩnh, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Ngài cũng biết, nếu như đại hàn dân quốc còn có người tư liệu ta không thấy được nói, ý vị như thế nào."

Hình như là cảm thấy hần đã phục hồi tinh thần lại, bên đầu điện thoại kia trong giọng nói hơi mang theo giờ khổ sấp địa nói rằng.

"Thẳng đến hôm qua, ta mới nhìn đến ngài muốn ta tra người kia tư liệu... Nói như thế nào đây, hần mười sáu tuổi trước kia kinh lịch tịnh không có cái gì đặc biệt, thế nhưng... Ngài trước nói qua, hần là cái kia người chết Kim Ji Yong huynh đệ đi?"

"Đối với... Làm sao vậy?"

Bên đầu điện thoại kia nói để cho hần có chút ngây người.

"... Ngài còn là tự xem xem đi, ta bả ảnh chụp chia ngài, ngài biết, loại này văn kiện mang không ra được, ngài sau khi xem xong, cũng làm ơn tắt mau chóng bôi bỏ."

"Yên tâm, ta minh bạch."

"Như vậy, ta trước hết đi công tác."

"Ừ."

Cúp điện thoại, hắn vừa đứng lên, đi tới trước cửa sổ, hai mắt chăm chú nhìn điện thoại di động.

"Leng keng."

Vài tiếng thanh thúy nêu lên âm hưởng khởi đầu, hắn không chút hoang mang địa điểm mở tin nhắn ngắn, lẳng lặng nhìn.

Sau đó, dần dần, hai mắt của hắn chậm rãi mở to...

"A... Ai nhất cổ, cái này thật đúng là có ý tứ a..."

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Bạn trai? A... Người nào đồng ý?

...

"Ở một năm trước ngày nào đó, ta cảm giác, mình là trên thế giới hạnh phúc nhất nam nhân, ừ, ngoại trừ hạnh phúc, nói không nên lời những thứ khác hình dung từ."

Bãi đỗ xe, Lee Seunggi chân đạp biển hoa, chậm rãi hướng Im Yoona đi tới.

"Sau đó, vào hôm nay, sắp tới sắp sửa đi tới nhất năm thời khắc này, ta... Vì nàng chuẩn bị một vật."

Lee Seunggi đứng vững ở tại Im Yoona trước mặt cửa, biểu hiện trên mặt cường trang bình tĩnh giữa rồi lại không thể tránh khỏi toát ra có chút vẻ mặt kích động.

"Trước đây ta vô pháp lý giải, vì sao bị người môn nói xong vĩ đại như vậy ái tình, hội ký thác vào như vậy một cái nhỏ nhỏ đồng tây, thế nhưng, ta hiện tại đã biết rõ, nó bất là tình cảm gì tượng trưng, nó đại biểu cho hứa hẹn, một cái vĩnh hằng hứa hẹn."

Lee Seunggi nói, hơi thở kim lòng không động hơi hơi nặng thêm, sau đó, ở trước mắt bao người, từ trong lòng ngực móc ra một cái tinh xảo cái hộp nhỏ còn có một chi hắc cây hoa hồng.

Đây là...

Tiffany đám người vô ý thức bụm cái miệng nhỏ nhắn, vì khẽ hít một hơi, lẳng lặng nhìn về phía trước.

Tuy rằng trước ngực đã có dự cảm, thế nhưng không nghĩ tới cư nhiên thật là...

So sánh với và đã rơi vào khiếp sợ Tiffany đám người, đứng ở Lee Seunggi trước mặt Im Yoona thì có vẻ bình tĩnh rất nhiều, nàng chỉ là thần tình có chút phức tạp nhìn ở trước mặt nàng ôn nhu mỉm cười Lee Seunggi.

Nàng so với Tiffany các nàng phải hiểu trước mặt nàng người đàn ông này, đương ý thức được đây hết thảy có thể là người nào chủ đạo thời gian, nàng cũng đã đoán được mục đích của hắn.

"Hắc sắc, là người thích nhất nhan sắc, chín mươi chín chi cây hoa hồng, hơn nữa trên tay ta hắc cây hoa hồng, đại biểu cho ta đem đưa cho người mỹ hảo."

Lee Seunggi trên mặt lộ ôn nhu mỉm cười, đem vật cầm trong tay chi hắc cây hoa hồng đưa tới Im Yoona tay của bên.

Im Yoona yên lặng nhìn thoáng qua hắc cây hoa hồng, mảnh khăn bàn tay dùng một chút, còn là nhận lấy.

Đương Lee Seunggi thấy Im Yoona tiếp nhận cây hoa hồng khi, trong mắt không khỏi hiện lên vẻ kích động và mừng như điên, ngay sau đó, hắn vì khẽ hít một hơi, thận trọng đưa đem cái kia tình xảo cái hộp nhỏ lấy được mình và Im Yoona trung gian.

"Mà cái này, đại biểu, ta đối với cam kết của ngươi, một cái vĩnh hằng hứa hẹn, trong mắt của ta hội vẫn, vẫn, vẫn... Chỉ thấy ngươi."

Tiffany đám người hơi hơi bình trừ hô hấp, nhìn phía trước một nam một nữ, bao quát Seo Soo Kyung cái công ty này nhân viên ở bên trong, tất cả mọi người rất an tĩnh, tựa hồ cũng đang chờ, chờ của nàng trả lời.

Nhưng mà thời gian cứ như thế trôi qua, một giây, hai giây, ba giây...

Khoảng chừng trăm mặc chừng một phút, Lee Seunggi nhìn một chút ở trước mặt hắn trăm mặc Im Yoona, trên mặt có một ít lo lắng.

Yoona trăm mặc hắn là đã sớm ngủ tới,

Nếu như ở phía sau nàng có thể như vậy dễ dàng cho ra đáp án, nàng kia thì không phải là Im Yoona. Sở dĩ, hắn cũng không nghĩ là, ở kế hoạch của hắn trong, hắn cũng là muốn lẳng lặng chờ Im Yoona trả lời, dù cho hội bỏ qua cái kia trọng yếu thời khắc.

Thế nhưng, chờ Lee Seunggi bản thân chân chính tự mình cảm thụ sau, hắn mới phát hiện, hắn căn bản không chờ được, cái loại này một giây hình như một năm cảm giác để cho hắn căn bản đến không kịp đợi.

Cẩn rằng, Lee Seunggi trong mắt xuất hiện kiên định thần tình, thân thể bắt đầu chậm rãi cúi xuống.

Tiffany đám người mắt thoáng cái mở lớn hơn, giả thể này, hơi chút bối rối một chút nhân cũng nhìn ra được là muốn làm gì!

Thế nhưng, Lee Seunggi nhưng cũng chưa hoàn thành động tác của hắn, bởi vì ngay hắn phải quì một gối thời gian, nhất cái đầu ngón tay thì xuất hiện giúp đỡ phù bô vai của hắn.

Lee Seunggi sừng sốt, ngay sau đó mạnh ngừng đầu nhìn Im Yoona, vùng xung quanh lông mày chăm chú nhíu lại.

Hắn nhưng sẽ không cho là Im Yoona đây là yêu thương hắn, loại này ý nghĩa thực tế cũng không lớn trái lại càng giống như là một loại nghi thức hành vi được ngăn trở, được... Nàng ngăn trở.

"Xin lỗi... Cái này... Quá nhanh."

Im Yoona nhẹ nhàng cắn môi một cái, một đôi như nước con ngươi mang theo một chút áy náy nhìn Lee Seunggi, rốt cuộc còn là nói ra câu nói kia.

"Kỳ... Kỳ thực chúng ta không nhất định phải lập tức kết hôn, ta vốn là dự định chúng ta trước đính hôn." Hít một hơi thật sâu, Lee Seunggi ép buộc đầu mình nào tỉnh táo lại, sau đó tận lực để cho giọng của mình nghe bình tĩnh nói.

"Xin lỗi..."

Nhưng mà, làm Lee Seunggi thất vọng, thậm chí là trong nháy mắt tâm lạnh chính là, ở trước mặt hắn Gain vẫn là hơi cúi đầu nhẹ nhàng lắc lắc, tuy rằng ngôn ngữ rất ngắn gọn, nhưng lý giải của nàng hắn biết rõ địa đã hiểu nàng ngôn ngữ đậm kiên định.

"... Vì sao? !"

Tất vào mồm vô ý thức trương liểu trương, hắn rốt cuộc vẫn không thể nào nhịn xuống, tâm tình có chút kích động nhìn Im Yoona.

Im Yoona nhìn thoáng qua từ bọn họ nhận thức bắt đầu lần đầu tiên biểu tình kích động như thế Lee Seunggi, nhẹ nhàng trát liểu trát xinh đẹp hai tròng mắt, trăm mặc không nói gì.

Nhìn thấy Im Yoona hoàn là một bộ trăm mặc hình dạng, Lee Seunggi cắn răng, trên mặt kích động biểu tình tựa hồ càng thêm rõ ràng.

"Yoona a, ta biết ngươi khả năng nghĩ chúng ta chỉ nhận thức ngăn ngừa một năm, lòng của ngươi khả năng cho rằng cái này thái thảo suất, thế nhưng Yoona a, đây là ta đích thực tâm! Thực sự! Ta..."

Lee Seunggi ngữ tốc rất nhanh, ngôn ngữ đậm kích động người ở chỗ này đều nghe được, Girls Generation nhìn Lee Seunggi phó hình dạng vùng xung quanh lông mày không khỏi khẽ nhíu một cái, chẳng quá đây là Yoona chuyện tình, các nàng bắt hảo những tay, sở dĩ không thể làm gì khác hơn là vẫn như cũ lẳng lặng nhìn.

"Yoona a, điều không phải ngươi đã nói sao? Nếu như ái tình, thật là ái tình, cũng không cần thời gian dài ngắn để cân nhắc, điều không phải ngươi nói sao?"

"Xin lỗi, ta bây giờ còn không thể tiếp thu cái này."

Nhìn thoáng qua đứng ở trước mặt mình tâm tình kích động Lee Seunggi, Im Yoona trong mắt cũng không có trách cứ, mà là mang theo nhàn nhạt áy náy.

Chính như hần thập phần lý giải nàng như nhau, nàng cũng là hiểu hần, cho nên hần một điểm cũng không ngoài ý liệu hần hội như vậy, bản thân ở trong lòng của hần đến tốt cùng có nhiều địa vị, nàng rất rõ ràng.

Nhưng chính như nàng theo như lời, quá nhanh, nếu như không tính là thượng chính thức gặp gỡ trước hai người lui tới, hai người bọn họ ở một năm nay trên thực tế cũng không có đã gặp mặt mấy lần, nhưng chính là như vậy, hần nhưng ở phía sau nói ra chuyện này, nhưng lại... Hay là đang nàng vừa đã trải qua loại tình huống đó sau, cho nên hần vô pháp tiếp thu. Đương nhiên, hay là, còn có ngay cả chính cô ta chưa từng nhận thấy được lý do cũng không nhất định...

"Hô —— "

Lee Seunggi giơ tay lên vỗ vỗ cái trán, hít thở sâu một tý, sau đó nhìn một chút tuy rằng sắc mặt đạm nhiên nhưng vẻ mặt rõ ràng mang theo một loại kiên quyết Im Yoona, vùng xung quanh lông mày chăm chú nhíu lại.

Kỳ thực, nói thật đi, hần ngày hôm nay căn bản không có ý định cầu hôn, không sai, không có ý định, hần biết rõ ở phía sau cầu hôn hần tám phần mười hội bị cự tuyệt, sở dĩ, hần kỳ thực ngay từ đầu chỉ là muốn thôi mà cầu kỳ thứ, thậm chí là chỉ là muốn làm một lần thử mà thôi, cũng không nhất định phải thực hiện cái gì, hần chỉ là mong muốn, có khả năng cho hần và Im Yoona quan hệ giữa hơn nữa một đạo bảo đảm mà thôi.

Thế nhưng, tuy rằng tình huống thực tế quả thực như hần dự liệu như nhau bị cự tuyệt, nhưng Lee Seunggi để ý là, hần có thể nhìn ra được, Im Yoona ở cự tuyệt hần thời gian, tựa hồ căn bản không có suy nghĩ, thậm chí, không do dự qua, cho dù là khi hần đưa ra chỉ là đính hôn sau, nàng đạm nhiên giữa nhưng dĩ thường thân sắc kiên định cũng không có chút nào dao động.

Phù này hợp hần đối với Im Yoona ấn tượng, nàng một ngày quyết định cái gì, sẽ kiên trì tới cùng, nhưng vấn đề ngay nên, Lee Seunggi phát hiện, bản thân câu hôn chuyện này, ở Im Yoona nơi nào tựa hồ điều không phải nhất kiện yêu cầu suy tính sự, tựa hồ, ở nàng nơi nào, vấn đề này nhất đã sớm có đáp án.

Cho nên hần tài năng kiên quyết như vậy mà không do dự địa trả lời bản thân.

Đưa mắt nhìn Im Yoona vài giây, Lee Seunggi nhắm mắt lại suy nghĩ một chút, còn là quyết định thử một lần nữa, hần cũng không nhất định phải được cái gì hứa hẹn, hần chỉ là muốn thấy, hần nghĩ thấy thái độ.

"Yoona a, ta là bạn trai của ngươi, vì sao..."

"Bạn trai? A... Người nào đồng ý?"

Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo nghe rất tùy tính thanh âm của vang lên, trực tiếp cắt đứt Lee Seunggi vừa khởi cơn.

Cơ hồ là tất cả mọi người hơi sững sờ, chẳng quá có mấy người đang nghe đạo thanh âm này sau thì trong nháy mắt phản ứng lại, đều không khỏi nháy mắt một cái, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Ngay sau đó, tất cả mọi người không khỏi quay đầu nhìn về thanh âm truyền tới phương hướng nhìn sang.

"Sát, sát..."

Rất nhỏ tiếng bước chân của ở trên không khoáng bãi đồ xe vang trở lại, ngoại trừ biển hoa lan tràn cái này một khối khu vực ở ngoài, địa phương khác vẫn là một mảnh đen kịt, UU đọc sách (www.uukanshu.com) sở dĩ tất cả mọi người thấy không rõ lắm người đến là ai, chỉ có thể mơ hồ thấy một người cao lớn không rõ bóng đen.

Mà ở qua nhất hai miểu sau, quang mang dần dần cũng lan tràn đến rồi chậm rãi đến gần trên người vừa tới, bắt đầu chiếu chiếu ra bộ dáng của hần.

Ừ, quần áo hắc.

Ở quang mang nhàn nhạt chiếu ánh hạ, tất cả mọi người dẫn đầu chú ý tới người y phục.

Hần chắc là ăn mặc một thân tây trang đen, ngoại trừ quang mang chiếu ánh ở bên trong màu trắng trên áo sơ mi có vẻ dính thấy được ở ngoài, những thứ khác quần áo và đồ dùng hàng ngày tựa hồ cũng là đen, ngay cả cà- vạt chắc cũng là đen.

Sau đó, chậm rãi, theo người nọ đi vào quang mang chiếu ánh trong phạm vi, khuôn mặt của hần cũng từ từ rõ ràng.

Trước mặt mọi người nhân dần dần thấy rõ người tới hình dạng sau, ngoại trừ Kim Taeyeon ở chột giữa trên mặt chột xuất hiện vui sướng đáng tươi cười ở ngoài, những người còn lại cũng đều là sững sờ.

Ở trong đám người, một đôi mắt trang còn chưa tan mất mà có vẻ có chút quyến rũ ngọ tà mắt càng đang lặng lẽ đang lúc mở to...

Thùy tại thân thể hai bên hai tay của không tự chủ được nắm chặt, Lee Seunggi gắt gao theo dõi hần, trong mắt ngoại trừ kinh ngạc ở ngoài tựa hồ còn có một chút khắc sâu cảm tức.

Hôm nay hán người mặc một thân màu đen tu thân tây trang, và trước mọi người thấy như nhau, cả người ngoại trừ món đồ áo sơ mi trắng ở ngoài, đó là một mảnh hắc, chỉ có trắng hay đen.

Không biết sao, đương Im Yoona thấy rõ ràng hán hôm nay cái này người mặc khi, đã bởi vì kinh ngạc mà tròn to hai tròng mắt tựa hồ lần thứ hai mở to một điểm..

"Han Woo a... A, người thế nào cũng ở đây?"

Hít thở sâu vài cái, Lee Seunggi bình phục một tý trong lòng của mình mặt cuộn cuộn đích tình tự, sau đó trên mặt lộ ra một cái mỉm cười rực rỡ, giả vờ bình tĩnh địa nhìn người.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Ta thứ 3 cái tên

Người ở chỗ này tất cả đều đưa mắt đặt ở cái này đột nhiên xuất hiện thon dài thân ảnh thượng, trên mặt biểu tình, ngây người, kinh hi, ngạc nhiên, chờ một chút, không phải trường hợp cá biệt.

"Han Woo a. . . A, người thế nào cũng ở đây?"

Hít thở sâu vài cái, Lee Seunggi bình phục một tý trong lòng của mình mặt cuộn cuộn đích tình tự, sau đó trên mặt lộ ra một cái mỉm cười rực rỡ, giả vờ bình tĩnh địa nhìn người.

"Tìm đến nhân."

Một tiếng giọng nói bình thản trả lời.

Lee Seunggi vùng xung quanh lòng mảy vô ý thức nhú một tý, dừng ở nhìn Han Woo liếc mắt, trong lòng bỗng nhiên có điểm cảm giác kỳ quái.

Ngày hôm nay Han Woo thân hình tựa hồ cũng không tương trước như vậy thẳng tắp, tuy rằng vẫn như cũ có loại cao ngất cảm giác, nhưng hành tẩu mà đến, nói như thế nào đây, cảm giác rất tùy ý, ừ, giống như là ở dò xét lãnh địa của mình như nhau.

"Tìm đến Taeyeon sao? A, xin lỗi, người có thể trước. . ."

"Không thể."

Tuy rằng ngực có điểm cảm giác kỳ quái, nhưng Lee Seunggi còn là cấp tốc phản ứng kịp, ở trong lòng làm xong ứng đối lí do thoái thác, nhưng mà, không có chờ hán nói hết lời, đạo kia nghe rất tùy tính thanh âm của lần thứ hai bà lời của hán dứt khoát cắt đứt.

Đương Han Woo câu này cắt đứt nói nói ra khỏi miệng thời gian, có mặt không ít người vừa sững sốt, bao quát Kim Taeyeon ở bên trong.

Nàng có chút ngây người địa nháy mắt một cái, nhìn đạo kia dần dần hướng Lee Seunggi hai người đi đến thon dài thân ảnh, đột nhiên cảm giác được, ngày hôm nay OPPA cảm giác tựa hồ rất không giống với?

Lee Seunggi lại thâm sâu ít mảy hơi, nhìn chậm quá hướng hai người mình đi tới Han Woo, trong mắt chợt lộ ra giờ hàn ý, ngay sau đó, hán hơi hơi từ trong miệng phun ra một hơi thở, sắc mặt còn là vẫn duy trì mỉm cười nói tiếp: "Người đây là ý gì?"

"Ta là tới tìm nàng."

Lee Seunggi sững sốt, theo Han Woo nâng tay lên ngón tay nhìn lại, khi thấy một đạo đứng ở bên cạnh mình, lẳng lẳng nhìn Han Woo bóng hình xinh đẹp.

Thân thể vô ý thức đi phía trước vừa đứng, Lee Seunggi ngăn ở Han Woo trước mặt, đáng tươi cười hoàn toàn thu liễm, chau mày địa nhìn Han Woo.

"Sát."

"Người đang làm gì?"

Cước bộ cho ăn, đen kịt sâu thẳm con người nhợt nhạt nhìn lướt qua đáng ở trước mặt hần tiểu tử này.

Lee Seunggi vùng xung quanh lông mày càng phát ra buộc chặt, còn là rất lạnh nhạt khẩu khí, đạm nhiên đến. . . Làm cho nghĩ có điểm cuồng vọng!

"Xin lỗi, thế nhưng, nàng là bạn gái của ta, sờ dĩ nếu như người. . ."

"Phanh! !"

Trong sát na, có mặt tất cả mọi người sùng sốt, các nàng lẳng lẳng nhìn đạo kia thon dài thân ảnh của,

Còn có. . . Tựa hồ trong nháy mắt liền té trên mặt đất một đạo khác thân ảnh, trong đầu đều cơ hồ là trống rỗng.

"Ta nhớ kỹ, ta trước đây hình như nói câu nào, bất luận cái gì nghĩ tiếp cận nam nhân của nàng, đánh trước bại ta nói nữa, xem ra, người rất không hợp cách a."

Vẫn là cái loại này rất tùy tính, lạnh nhạt khẩu khí, Lee Seunggi song quyền chặt chẽ nắm, trên mặt biểu tình ở trong thống khổ thậm chí xuất hiện một tia dữ tợn, hần giằng giằng muốn đứng lên, nhưng là mới vừa trong nháy mắt trực tiếp được ném tới cement trên mặt đất, phảng phất bản thân cả lưng trực tiếp được trọng trọng đập nát vậy xông thẳng đại não đau đớn, để cho hần ngay cả bò dậy khí lực cũng không có.

Người rất không hợp cách a. . .

Trong giây lát đó, phảng phất hô hấp đều phải đình chỉ một tý.

Nghe tới miệng của hần giữa lạnh nhạt nói ra câu này bản thân quen thuộc đến trong khung nhưng tựa hồ vừa như vậy xa lạ ngôn ngữ khí, nàng vừa chuẩn bị muốn gọi ra mang theo tức giận chất hỏi một chút từ hình như ngăn ở bên mép, sau đó tiêu thất. . . Thậm chí, nàng vừa hoàn thân thiết địa nhìn nằm dưới đất Lee Seunggi ánh mắt cũng thu hồi lại, chỉ là lẳng lẳng nhìn hần, nhìn cái này tựa hồ là đang hướng về mình dần dần đi tới nhưng nàng trước nhưng nghĩ hai người bọn họ trong lúc đó là như vậy xa xôi nam nhân.

Rốt cục, ra về ngay cả một giây thời gian cũng chưa tới, hần thì đứng ở trước mặt nàng, trên mặt tựa hồ còn là trước phó nhìn của nàng lạnh nhạt biểu tình, thế nhưng lần này nhưng không giống với, nàng tựa hồ rốt cục lần thứ hai xuyên thấu qua cái này phó lạnh nhạt khuôn mặt, thấy được cái loại này làm nàng vạn phần quen thuộc thần tình. . .

"Nga? Nhà của chúng ta kỳ lân. . . Trờ nên đẹp đây."

"Đồng, đồng. . ."

"Đồng, đồng. . ."

"Đồng, đồng. . ."

Nàng phút chốc mở to hai tròng mắt, trong ánh mắt không có có bất kỳ tâm tình, chỉ là một mảnh thất thần, ở trong nháy mắt đó, nàng cái gì cũng nghe không được, chỉ có thể nghe được câu kia phảng phất ở bên tai không ngừng vang trở lại quen thuộc mà vừa xa lạ chính là lời nói, cùng với. . . Nhịp tim của mình.

Thâm thúy con người đen khê run lên, nhìn trước mắt tựa hồ đã hoàn toàn ngậy người nàng, một loại khác sâu đến linh hồn đều nhin không được run tâm thương yêu bạo phát ra, không do dự, hần vươn tay cánh tay, ôm lấy nàng, như nhau mấy ngày trước, như nhau. . . Từ trước.

"Xin lỗi. . ."

Nàng ngờ ngạc đứng, ngờ ngạc cảm thụ được bất thành linh nhưng tựa hồ đã chờ đợi cực kỳ lâu ầm ập, ngờ ngạc nghe hần ở bên tai tựa hồ cực kỳ lâu không có nghe được cái loại này mềm nhẹ chính là lời nói, đây hết thấy, cũng làm cho nàng cảm giác mình phảng phất ở trong mộng. . .

"Bại hoại! !"

"Người cái này tên đại bại hoại! ! !"

"Người cái này quý hẹp hòi! ! !"

"Ai cho người đối với ta như vậy! ! !"

"Ai cho người không nhìn ta! ! !"

"Ai cho người cư nhiên chưa không biết ta! ! !"

"Ai cho người gọi Im Yoona tiểu thư! ! !"

"Người dựa vào cái gì như vậy gọi! ! ! Người dựa vào cái gì! ! !"

"Ai cho người. . . Ai cho người dĩ nhiên hỏi ta. . . Hỏi ta. . ."

. . .

Ngây người.

Tất cả mọi người ngây người, bọn họ ngơ ngác nhìn, ngơ ngác nhìn cái kia cao gầy, thế nhưng lúc này có vẻ như vậy mảnh mai thân ảnh của ở đó đạo thon dài thân ảnh của trong lòng điên cuồng mà quyền đâm cước đá, một tý đốn một tý, nước mắt không tự chủ liên tục chảy, từ cặp kia mỹ lệ, thế nhưng lúc này dị thường con người đỏ lôm trong chảy ra, chảy xuôi ở đó trương tuyệt mỹ gương mặt của thượng.

Hắn nghe nàng phát tiết giống như chính là lời nói, trong lòng ngực cái loại này tràn đầy tâm thương yêu dường như muốn để cho hắn hít thở không thông như nhau, hắn ôm chặt người trong ngực mà, không nói thêm gì, chỉ là hơn nữa một lần.

"Xin lỗi."

Nàng ngẩn ra, động tác thoáng cái ngừng lại, lẳng lặng ghé vào trong ngực của hắn, nàng nhìn không thấy gương mặt của hắn, thế nhưng, nếu như nàng nhớ không lầm, đời này, ở trước hôm nay, nàng chỉ nghe qua hắn nói qua hai lần nói như vậy. . .

"Xin lỗi. . ."

Một tiếng rất nhỏ nhu nhược đến làm cho nghĩ là chỉ cần bảo vệ tiểu động vật vọng lại nhẹ ngữ.

Hắn ngẩn người, cúi đầu nhìn thoáng qua, chỉ có thấy được một cái chôn ở trong lòng ngực mình cái ót, nhưng hắn có thể cảm giác được, cặp kia mảnh khảnh bàn tay chính nắm thật chặt y phục của hắn, khuôn mặt nhỏ nhắn đang gặt gao địa chấn lòng ngực của hắn, hắn thậm chí còn giống như cảm thấy nàng trong mũi có chút ẩm áp hô hấp.

Kim lòng không động, khóe miệng lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt, ôm của nàng song chương vừa nắm thật chặt.

"Đuẩn. . . Đuẩn Vũ ca ca? !"

Bỗng nhiên, một tiếng tựa hồ trần ngập ngạc nhiên kinh hô vang lên, hắn ngẩn người, quay đầu nhìn lại, khi thấy một đôi quyền rũ ngọ tằm mắt.

Hơi hơi ngẩn ra một chút, cẩn thận nhìn một chút, dần dần nhìn thấu một điểm quen thuộc đường viền, trên mặt không khỏi xuất hiện một chút ôn hòa tiểu ý, nhưng mà, ngay hắn chuẩn bị mở miệng thời gian, lại có thanh âm vang lên, lần này, là từ đằng xa truyền tới.

"Huru ——"

"Huru ——"

"Huru ——"

. . .

"Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch! . . ."

Kim lòng không động, UU đọc sách (www.uukanshu.com) tất cả mọi người quay đầu nhìn về phía xa xa bãi đỗ xe cửa, tiền phương đồng dạng đỉnh bóng tối bãi đỗ xe cửa bỗng nhiên xuất hiện sáng, đó không phải là ngọn đèn, đó là từ đằng xa truyền tới hỏa quang, là một loại màu sắc rực rỡ sáng lạn mà vừa vào hôm nay tượng trưng cho không đồng ý nghĩa quang mang, mà ở tia sáng kia trong, tựa hồ còn kèm theo một chút bay xuống xuống những thứ đồ khác. . .

Cẩn thận nhìn một chút, mọi người hai mắt không khỏi mở to một ít.

Đó là. . . Tuyệt?

"Linh linh linh. . ."

Hắn cúi đầu móc ra điện thoại di động, nhìn thoáng qua, kim lòng không động, khóe miệng lại lộ ra một điểm không rõ tiểu ý.

Điện thoại di động trên màn ảnh, lúc này chính hiện lên:

2015 niên 1 nguyệt 1 ngày!

"Xin lỗi, có thể, ta trước không cùng đại gia chính thức giới thiệu một chút bản thân."

Đạo kia đậm nhiên mà tùy tính thanh âm của vang lên lần nữa, tất cả mọi người đem đường nhìn vòng vo trở về, nhưng mà lần này đầu, bọn họ rồi lại đều ngây người. . .

Hắn nở nụ cười, là một cái và trước bọn họ đã gặp hoàn toàn bất đồng cười, khóe miệng một bên hướng về phía trước dương, lộ ra một chút hàm răng trắng nõn, đẹp mắt hai tròng mắt té nheo lại, dường như ánh sáng ngọc tinh thần như nhau.

Đó là một cái tà khí đã có loại khác tuần mỹ đáng tươi cười, mà kèm theo cái này nụ cười tà khí, còn lại là nhất cú làm hầu như mọi người đồ dẫn ngôn ngữ.

"Ta đi, gọi Han Woo, thế nhưng, ta còn có một cái tên, gọi Im Yoon Woo, ừ, là Yoona OPPA."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: 1 niên, 1993

"Ào ào. . ."

Hoa lạp lạp nước mưa không ngừng đánh vào giọt nước lộ diện thượng, văng lên nhiều đóa nhỏ nhỏ bọt nước, hắn cúi đầu nhìn trong suốt giữa tựa hồ vừa xen lẫn bùn đất bọt nước, ánh mắt lom lom nhìn.

"Hô ——"

"Ai tây, quỷ khí trời!"

Một con thỏ ráp bàn tay to đặt tại trên đầu của hắn, bả trên đầu hắn rất nặng rộng lớn áo toi mũ đi xuống lôi kéo, nước mưa bùm bùm địa đánh vào trên đầu plastic đầu mạo thượng, bọt nước không ngừng theo mạo ven đi xuống tích trữ.

Hắn mang ngẩng đầu, có chút mờ mịt nhìn thoáng qua cái này đứng ở bên cạnh mình trung niên nam nhân.

Trung niên nam nhân trên đầu mang đỉnh đầu màu lam đậm áp lưởi cánh mạo, trên người đồng dạng bao một tầng rất nặng hắc sắc áo toi, có chút nếp nhăn nơi khóe mắt hai mắt té híp giờ lên nhìn ô trầm trầm bầu trời, trên mặt biểu tình thoát nhìn giống như là pho tượng như nhau, dù cho đậu mưa lớn nước không ngừng mà đánh ở trên mặt, trung niên nam nhân trên mặt biểu tình vẫn như cũ không có gì thay đổi.

"Tiền bối! Mưa lớn như vậy! Chúng ta không bằng chờ ngày mai lại về Hán Thành đi!"

Khi hắn một bên kia là một nữ nhân trẻ tuổi, trên đầu của nàng đồng dạng thủ sẵn đỉnh đầu màu lam đậm áp lưởi cánh mạo, đồng dạng lớn nhỏ áo toi đeo vào trên người nàng không có mặc ra trung niên nam nhân cái loại này mập mập cảm tình, trái lại có chút trống rỗng cảm giác.

"Không được! Chúng ta ngày hôm nay trở về đi!"

Trung niên nam nhân cúi đầu, không có đi khấn nữ nhân trẻ tuổi, mà là vô ý thức giờ tay lên, tựa hồ nghĩ từ trong lòng ngực móc ra cái gì, nhưng thủ động đến phân nửa liền dừng lại, sau đó vừa để xuống, dừng ở tiền phương có khổ vũng nước con đường, thanh âm bởi vì tiếng mưa rơi quấy rầy đồng dạng và nữ nhân trẻ tuổi lúc nói chuyện như nhau phóng đại âm lượng.

"Cái gì? ! Thế nhưng. . ."

Nghe được trung niên nam nhân lạnh nhạt mồm, trẻ tuổi nữ cảnh sát viên sừng sốt, vội vã sẽ khuyên nhủ, nhưng trực tiếp được trung niên nam nhân vung tay lên đem lời cho ngăn chặn.

"Ba! Ba!"

Trung niên nam nhân giờ chân lên bả bởi vì đứng ở đất trên đường mà dính đầy hoàng nê ủng đi mưa hướng lộ hình răng cưa thượng hung hăng đập đầu vài cái, đòn bả kẹp ở khuỷu tay túi kia dùng không thấm nước bao bố trữ gì đó không để ý chút nào nhét vào trong lòng ngực mình, sau đó thì xoay người vươn hai tay cắm vào cánh tay của hắn ỏ.

"Đi!"

Trong nháy mắt, hần cảm giác mình hình như phải bay lên như nhau, cúi đầu nhìn một chút, từng cái một tất cả lớn nhỏ vũng nước từ trước mắt xẹt qua, một đôi chân to không để ý chút nào thẳng đã qua, văng lên bọt nước không có thể tiên đến trên người hần may mắn.

"Thình thịch!"

Một bả đóng cửa xe lại, trung niên nam nhân trực tiếp bả hần bỏ vào mới vừa vào đến ngồi vào khác một vị trí thượng nữ cảnh sát viên trên đùi.

"Nhìn hần."

Nữ cảnh sát viên ngăn người, cúi đầu nhìn thoáng qua trên người mình hoàn ướt đầm đìa đi xuống tích thủy áo toi, lại nhìn một chút chính đặt ở nàg trên đùi hần,

Xẹp hạ miệng, cúi đầu trả lời một câu: "Là."

Trung niên nam nhân không có đi quần chính hần một hậu bối có chút bất mãn sắc mặt, dứt khoát xả đi trên người áo toi, trực tiếp nhét vào xe tọa phía sau, sau đó cũng không đi lau được nước mưa ướt nhẹp gương mặt của, mà là đang trong lòng móm móm, trước bả túi kia không thấm nước bỏ móm ra, đặt ở xe bàn thượng, đón từ trong lòng ngực móm ra một bao khô quất bọc giấy, từ bên trong lấy ra một cây nhiều nếp nhãn thuốc lá.

Thuần thực từ trong túi lấy ra một cây thuốc cơ, lau vài cái, cuối cùng cũng đốt thuốc lá, ngậm lên miệng sau, trung niên nam nhân liền trực tiếp chạy xe.

"Ho khan một cái. . ."

Nhàn nhạt yên vị dần dần tràn ngập ở ướt át trong không khí, nữ cảnh sát viên biên còi trừ hần áo toi, biên có chút bất mãn địa kêu nhất cú: "Tiền bối!"

"Người mỗi ngày ở trong cục hoàn vẫn không quen cái này? Chịu không nổi thì mở cửa sổ."

Ánh mắt lạnh nhạt nhìn chăm chú vào đường phía trước mặt, màu trắng nhạt khói mù lượn lờ ở trung niên khuôn mặt của nam nhân thượng, trong miệng lại là một bộ không thèm để ý chút nào khẩu khí.

"Nhưng là bây giờ trời đang mưa a!" Nữ cảnh sát viên biết liễu biết miệng nói rằng.

"Cho nên nói, vậy người thì cầm miệng."

Trung niên nam nhân liếc mắt một cái xe bầu trời ngoài cửa sổ, trong miệng đón từ tốn nói nhất cú.

"Tiền bối!"

Nữ cảnh sát viên tỉnh mở mắt, rất bất mãn địa lại bảo nhất cú.

Lúc này trung niên nam nhân không có nói chuyện, chỉ là thoáng trật nghiêng đầu, nã cặp kia hơi híp ánh mắt của nhìn chòng chọc nàg liếc mắt.

Nữ cảnh sát viên nhất thời thì chớ có lên tiếng, chỉ có thể cảm mắt to hảo hảo mà lạng lẽ trừng trừng trung niên nam nhân.

"Khái. . ."

Nhưng mà lúc này, một tiếng rất nhẹ thanh âm của ở trong xe vang lên, bởi rất nhẹ, hơn nữa mưa bên ngoài thanh, thậm chí nữ cảnh sát viên cũng không có thể nào nghe được.

Trung niên nam nhân cắn thuốc lá hàm răng buông lỏng một chút, gờ tay lên lau một tý đen đặc lông mi thượng khiến cho có chút ngứa bọt nước, đón bỗng nhiên bả trong miệng mới châm không lâu sau thuốc lá cầm xuống tới, quay kiếng xe xuống, ném đến bên ngoài.

"Sao. . . Làm sao vậy?" Nhìn thấy trung niên nam nhân đột nhiên cử động, nữ cảnh sát viên có chút ngây người mà hỏi thăm.

Trung niên nam nhân liếc mắt một cái nữ cảnh sát viên, sau đó nhìn thoáng qua an tĩnh ngồi ở nàg trên đùi hần, đón vừa đưa ánh mắt thả lại phía trước.

"Trào tốt hần."

"A? Nga. . . Là. . . Là."

Nữ cảnh sát viên còn không có từ có chút ngây người trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, cũng cảm giác được thân xe một trận xóc nảy, vội vã trào được rồi hần nho nhỏ vai, mình cũng an tĩnh ngồi ở chỗ ngồi.

. . .

"Thình thịch."

"Hô —— "

"Rót cục đã trở về."

Tiền tay đóng cửa xe, nữ cảnh sát viên thở ra một hơi dài, ngẩng đầu nhìn thoáng qua tuy rằng còn là ô nặng nề nhưng đã không hề trời mưa bầu trời, bởi vì cả người ướt sũng mà có chút tâm tình hồngбет cuối cùng cũng khá hơn nhiều.

Trung niên nam nhân nhìn nàng một cái, khẽ lắc đầu một cái, đi tới lôi kéo hần trực tiếp đi vào bên cạnh tiệm mì.

"Nga? Tiền bối, người đói bụng sao? Thế nhưng, người điều không phải trước đã. . ."

"Câm miệng của người lại, muốn ăn thì tiền đến."

". . . Là."

"Vù vù —— "

Trung niên nam nhân ngum lớn địa ăn trong chén kiên phan mặt, hoàn toàn không thấy tọa ở một bên nữ cảnh sát viên có chút ánh mắt kinh ngạc.

Thấy trung niên nam nhân cái bộ dáng này, nữ cảnh sát viên có chút ngây người địa gạt đầu, xem ra tiền bối hình như thực sự đói bụng.

Chẳng quá đốn, nàng cúi đầu nhìn thoáng qua bản thân trong bát tràn đầy mặt, sờ sờ mình còn có ta phát tăng món bao tử, ngực ở âm thầm kêu khô.

Tiền bối rõ ràng đã cùng ta ở Jeonju bót cảnh sát ăn cơm xong, thế nào hoàn nuốt trôi a? Lê nào nam nhân lượng cơm ăn thật cùng nữ nhân không giống với?

". . . Không vui sao?"

Bỗng nhiên, trung niên nam nhân cúi đầu buồn bực hỏi một câu.

"A? A ~ điều không phải, chỉ là. . . Cái kia. . ."

Nghe được trung niên nam nhân câu hỏi, nữ cảnh sát viên ngẩn người, vội vã khoát tay áo, sau đó trẻ tuổi trên mặt quay trung niên nam nhân lộ ra giờ ngưng nghịu.

Nhưng mà, trung niên nam nhân nhưng không có khán nàng, mà là đề đưa xuống, quay đầu nhìn một mực yên lặng mặc tọa ở trên cái băng hần.

"Không vui sao?"

Hần ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nhìn lông mày rậm dưới cặp kia nhân nhạ nhìn hai mắt của mình, nháy mắt một cái, sau đó cúi đầu, biên độ rất nhỏ địa gạt đầu.

Trung niên nam nhân trầm mặc một chút, sau đó đột nhiên quay đầu kêu một tiếng: "Lão bản!"

"Nga? Khách nhân, có chuyện gì không?"

"Đến tô mì thịt bò."

"A. . . Là!"

"Trước. . . Tiền bối. . ."

Nghe được trung niên nam nhân lời của, trên mặt còn có chút lúng túng nữ cảnh sát viên biểu tình lập tức hơi đổi, muốn nói điều gì, thế nhưng vẫn bị trung niên nam nhân vung tay lên cho ngăn chặn.

Mưa mới vừa đình, khách cũng không có nhiều người, trung niên nam nhân muốn mặt không bao lâu thì lên đây.

"Cô. . ."

Nhìn trên vát mì cửa hàng trên thực tế cũng không thì rất nhiều thịt bò còn có nước nóng rửa mặt trong hiện lên vầng dầu, nữ cảnh sát viên cắn môi một cái, đột nhiên cảm giác được bản thân hình như có điểm đói bụng.

Chẳng quá nàng cũng chỉ có thể suy nghĩ một chút, tô mì này giới cách đều đủ nàng mấy ngày thức ăn.

Trung niên nam nhân đồng dạng nhìn thoáng qua cái này tô mì thịt bò, nhưng chỉ một cái liếc mắt, đốn liền đem mặt đỏ lên trước mặt của hần.

"Ăn đi."

Hần nhìn một chút trước mắt tô mì này, trong bụng phát ra hơi phúc mình để cho tay hần nhịn không được gạt gạt, thế nhưng hần rốt cuộc vẫn là không có nhiều, mà là ngẩng đầu nhìn trung niên nam nhân.

Nhìn tờ này bỗng nhiên nâng lên nhìn mình non nớt khuôn mặt nhỏ nhắn, trung niên nam nhân ngẩn người, ngay sau đó, tựa hồ là hiểu cái gì, vẫn rất lạnh nhạt ánh mắt khó có được địa nhất nhu, "Ăn đi, sau đó người trả lại cho ta là được rồi."

Hắn nháy mắt một cái, sau đó cúi đầu nhìn chén kia mặt, trầm mặc vài giây, mạnh cầm lấy chiếc đũa ăn.

Nhìn hắn cái này phò lang thôn hồ yết đáng đáp, nữ cảnh sát viên ngẩn người, mà trung niên nam nhân khỏe miệng cũng nhin không được lộ ra một tia mỉm cười nhân nhạt.

"Tích tích."

Mà vào lúc này, một trận thanh âm thanh thúy đột nhiên vang lên.

Trung niên nam nhân hơi hơi ngẩn người, cúi đầu từ bên hông lấy ra một trận đi gọi nghe điện thoại cơ, xoa bóp vài cái, nhìn tin tức phía trên, mạnh, vùng xung quanh lông mày thoáng cái nhũn chặc.

"Nha, con người mới, nghe, ta có việc nhu phải ly khai, người bả hài tử này đưa đến Yeongdeungpo nhà kia viện mở côi đi, sau đó người thì bản thân trực tiếp quay về bót cảnh sát đi."

Trung niên nam nhân thoáng cái liền đứng lên, đeo lên đề qua một bên cảnh mạo, nhìn thoáng qua ngoài tiệm chẳng biết lúc nào vừa hạ khỏi mưa to, sau đó cầm lấy áo toi bao lên.

"A a, a? Tiền bối, ngài đi . . . Đi nơi nào a?"

"Đừng động nhiều như vậy, xe lưu cho người, nhớ kỹ, nhất định phải ở viện mở côi đóng cửa trước đến, biết không? Nhớ kỹ, hảo hảo nói rõ ràng, để cho bọn họ hảo hảo chiếu khán hài tử này, biết không?"

Trung niên nam nhân biên bộ áo toi, biên ném cho nữ cảnh sát viên nhất cái chìa khóa xe, có lẽ là bởi vì nóng này nguyên nhân, trong giọng nói khó có được địa đều đặn vài câu.

"Biết. . . Đã biết. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) "

Nữ cảnh sát viên có chút luống cuống tay chân tiếp nhận cái chìa khóa xe, sau đó nhìn động tác vội vội vàng vàng trung niên nam nhân, có chút ngây người địa gật đầu.

"Ừ, vậy là tốt rồi, " trung niên nam nhân mặc áo toi sau, thờ hờn hờn khẩu khí, chuyển sang xem nữ cảnh sát viên liếc mắt, "Nhớ kỹ bả tất cả an bài xong lại trở về cục, nếu như cục trưởng hỏi ta đi đâu, thì nói với hắn ta đi bệnh viện, biết không?"

"Đã biết."

"Ừ."

Trung niên nam nhân gật đầu, sau đó trở về đầu chuẩn bị đi ra tiệm mì, chẳng quá, ngay kỳ mới vừa khẽ động chân thời gian, bỗng nhiên cước bộ vừa ngừng lại.

Xoay người, trung niên nam nhân nhìn một chút chẳng biết lúc nào đã ăn xong mặt, đang lẳng lẳng nhìn mình hắn, trên mặt thần sắc hơi hơi đổi đổi, cả người bỗng nhiên lại ngồi chồm hồm xuống, vron bàn tay to nhẹ nhàng cầm lấy bờ vai của hắn.

"Ngoan ngoan, biết không?"

Nhìn cái này cái đẹp đen nhánh con người, trung niên nam nhân nhẹ giọng nói rằng.

Hắn nhìn một chút trước mắt tờ này biểu tình đạm nhiên giữa tựa hồ mang theo giờ thấm thiết quan tâm khuôn mặt, trầm mặc một chút, lặng lẽ gật đầu.

"Ừ, hảo hài tử."

Trung niên nam nhân trên mặt lộ ra một cái trước đều chưa từng có ôn nhu đáng tươi cười, giờ lên bàn tay to nhu liễu nhu đầu của hắn, ngay sau đó, nụ cười trên mặt chợt thu lại.

"Xin lỗi. . ."

Một tiếng rất thanh âm rất nhỏ, rất nhỏ đến chỉ có hắn nghe thấy.

Từ trước bắt đầu, vẫn phảng phất gọn sóng không sợ hãi thâm thúy con người đen mạnh run rẩy, hắn ngẩng đầu nhìn lại, nhưng chỉ có thấy được một cái bao phủ ở màn mưa giữa bóng lưng cao lớn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Số phận

"Yeongdeungpo, Yeongdeungpo... Ai nhất cổ, Yeongdeungpo viện mồ côi ở đâu a ~ "

Nữ cảnh sát viên biên tiểu tâm dục dục lái xe, biên đưa cái cổ nhìn khắp nơi trừ, trong miệng lại càng không ngừng ở lẩm bẩm.

Giương mắt nhìn một chút đã là tối xuống bầu trời, mưa cũng không phải hạ, thế nhưng nàng đến bây giờ còn không tìm được tiền bối nói nhà kia viện mồ côi ở đâu.

Nữ cảnh sát viên có chút lo lắng cắn môi một cái, chớp chớp mắt suy nghĩ một chút, đem xe ngừng lại.

"Thình thịch."

Đóng cửa xe lại, nàng bả hân hào hào mà đặt ở ven đường, sau đó quay đầu nhìn chung quanh, không bao lâu liền tìm được rồi mục tiêu của chính mình —— ở đường cái đối diện có một nhà tiệm tạp hóa.

Mất liếc một cái đường cái độ rộng, nhìn một chút nữa lui tới xe cộ, nữ cảnh sát viên khẽ cau mày, suy nghĩ một chút, nhìn hân một cái, sau đó ngồi chồm hổm xuống sờ sờ đầu của hân, nhẹ giọng nói rằng: "Tỷ tỷ đi mãi nhất ít đồ, người ở nơi này chờ một chút có được hay không?"

Một đôi thâm thúy con ngươi đen trát liểu trát, hân nhìn một chút ở trước mặt hân về mặt hiền lành nụ cười nữ cảnh sát viên, trầm mặc một chút, lặng lẽ gật đầu.

"Thật ngoan, nhớ kỹ, không thể đi khắp nơi, biết không?"

Nữ cảnh sát viên cười cười, vừa sờ sờ đầu của hân, sau đó giả vờ về mặt nghiêm túc vừa nói một câu.

Lúc này hân thật không có đều suy nghĩ gì, trực tiếp tôn trọng trọng điểm giờ đầu nhỏ.

"Tốt."

Nữ cảnh sát viên vừa cười cười, vỗ vỗ đầu của hân, sau đó liền đứng dậy đưa cái cổ nhìn một chút lui tới xe cộ, cẩn thận đi hướng đường cái đối diện.

Hân nháy mắt một cái, nhìn nữ cảnh sát viên thận trọng dáng dấp, vẫn lạnh nhạt khuôn mặt nhỏ nhắn đột nhiên đang lúc tựa hồ lóe lên một tia mơ hồ tiếu ý, đón, hân ngẩng đầu nhìn nổi lên đã không sai biệt lắm phải tới lại bầu trời, ánh mắt có chút xuất thần.

"Hô —— "

Cũng không biết có phải hay không là tất cả mọi người chạy về gia nguyên nhân, nữ cảnh sát viên đoạn đường này lại đây, đi một chút dừng một chút, thật vất vả là đến rồi đối diện, nàng không khỏi thở dài ra một hơi, sau đó quay đầu nhìn một chút, nhìn đứa bé kia hoàn ngoan ngoan đứng tại chỗ, bản thân hoàn ngẩng đầu tựa hồ xuất hiện ở thần địa nhìn cái gì, cái này trong lòng mới có chút an tâm, cái đầu dài vòng vo trở về, đi hướng nhà kia tiệm tạp hóa.

"Đại thẩm, cho ta một cái com tháng, còn có một chai nước."

Đứng ở tiệm tạp hóa quầy trước, nữ cảnh sát viên thuận thực kêu một tiếng, sau đó thì gõ nón xuống, ngồi trước đến quầy trước ghé trên nghi ngại một chút.

Ngồi vào trên ghế thời gian, nữ cảnh sát viên hoàn thuận tiện vừa quay đầu lại nhìn thoáng qua, sau đó gật đầu.

Ừ, định nghe lời.

Ở tầm mắt của nàng trong, hân đã không hề ngửa đầu nhìn bầu trời, mà là xoay người nhìn sau lưng của hân khối kia không biết in và vân vân tuyên truyền bản đón ngay người, nhìn pho có chút ngờ ngác tiểu đáng đáp, thật đúng là có điểm khả ái.

"Ai nhất cổ, vì sao ăn cái này? Không quay về ăn com chiều sao?"

Một tiếng hơi lời quan tâm vang lên, nữ cảnh sát viên nhìn lại, cười cười, từ vẫy bắt tạp dề điểm chủ trong tay đại thẩm cầm lấy tào tía com tháng còn có

nước, sau đó có chút ngưng ngừng nói rằng: "Còn không có tan tằm, đói bụng rồi, cứ tới đây mua chút ăn trước."

Nàng trước ở tiệm mì món bao tử là ăn no không sai, nhưng mở như vậy một chút xe sau, bụng lại có điểm đói bụng, hơn nữa vẫn tìm không được lộ, sợ đi thẳng thẳng lại đây mua chút ăn, thuận tiện hỏi một tỷ lệ.

"Đại thẩm, người biết Yeongdeungpo viện mồ côi ở đâu sao?"

Uống một hộp nước sau, nữ cảnh sát viên tập đi tập đi miệng, sau đó cũng chưa quên bản thân tới được mục đích chủ yếu, có chút phiền não hỏi điểm chủ đại thẩm nhất cú.

"Yeongdeungpo viện mồ côi sao? Ai nhất cổ, người muốn đi nơi nào sao? Tổng hài tử đi không? Vậy người rất nhanh lên một chút." Nghe được nữ cảnh sát viên lời của, điểm chủ đại thẩm nhiệt tâm nói rằng.

"A... Đối với, thế nhưng... Tại sao muốn nhanh lên một chút?"

Nghe được đại thẩm lời của, nữ cảnh sát viên có chút ngây người địa nháy mắt một cái.

"Bởi vì bầu trời tối đen nó thì phải đóng cửa a."

Điểm chủ đại thẩm biên cúi đầu sửa sang lại đông tây, biên hướng nữ cảnh sát viên giải thích: "Ai nhất cổ, ta và người nói, chúng ta Yeongdeungpo viện mồ côi là cả Hán Thành điều kiện tốt nhất. Chỉ bất quá cũng bởi vì như vậy, có rất nhiều nhân cố ý đem hài tử ném đi nơi nào, sợ dĩ, viện mồ côi hàng năm hình như chỉ ở một đoạn thời gian trong thu hài tử, thời gian còn lại đều không thu, nay năm, hình như... Nga, không sai, ngày mai sẽ không thu, hôm nay là ngày cuối cùng, cho nên nói, cảnh viên tiểu thư, người mau đưa nhân đưa tới cho."

"A... Là, ta đã biết..."

Nghe được điểm chủ đại thẩm lời của, nữ cảnh sát viên có chút ngây người địa gật đầu, đón như có điều suy nghĩ nháy mắt một cái, ngực bỗng nhiên có chút chột.

Nghĩ như vậy thông sau, nữ cảnh sát viên thì vội vàng hướng điểm chủ đại thẩm hỏi nhà kia viện mồ côi địa chỉ, sau đó sẽ xoay người chạy về đường cái đối diện, nhưng mà, lúc này nàng lại phát hiện...

"Đại... Đại phát..."

Nữ cảnh sát viên tròn to hai mắt, lẳng lẳng nhìn không có một bóng người đường cái đối diện, đầu óc thậm chí trong nháy mắt khoảng không trắng nhọt.

Một cái giật mình phục hồi tinh thần lại, nàng bật người sốt ruột bận hoảng địa xuyên băng qua đường chạy về, đứng tại chỗ vòng vo vài vòng, lẳng là không có thể bả cái kia thân ảnh nhỏ nhỏ cho nhìn ra.

"Ai... Xong đời!"

Không ngừng mà hướng hai bên trái phải nhìn, nàng thậm chí bả cái cổ vươn lão trường, tròn to hai mắt nhìn phía xa, chính là không có có thể tìm tới tự mình nghĩ tìm được nhỏ nhỏ thân ảnh, nhìn không được néo một cái tóc, thống khổ dường như thân. Ngâm nhất cú.

Chẳng quá lúc này, ánh mắt của nàng tựa hồ chú ý tới cái gì, không khỏi quay đầu nhìn thoáng qua, ngay sau đó hai mắt nhất thời kim lòng không dặng tròn to, ngón tay có chút run rẩy địa gắt một cái bên người mình khối này tuyên truyền lan, nghiêm túc nhìn một chút nội dung phía trên, sau đó ngay cả bận hướng tay trái của mình biên một đường chạy chậm địa dọc theo phương hướng ly khai.

"Tí tách."

Một giọt không đổi phát giác hạt mưa rơi vào tuyên truyền bản thượng, tựa hồ ở biểu thị công khai trừ cái này âm tình bất định khí trời lại muốn biến sắc mặt.

Ở tuyên truyền bản thượng, in một bộ tựa hồ là Yeongdeungpo địa đồ, nhưng đại bộ phận chữ viết đều đã mờ hồ, chỉ có tiểu bộ phận địa danh hoàn thấy rõ, mà ở tiểu bộ phận địa danh giữa, có một cái tên được màu tím bút lông quyền đi ra.

"Yeongdeungpo chơi trò chơi vườn".

...

"Ba, ba..."

Hắn ăn mặc mưa nhỏ giày, tiểu tâm dục dục dẫm nát có chút lầy lội lộ diện thượng, tránh cho mình bị trên đất giọt nước tiên đến.

Đi một hồi sau, hắn tựa hồ có chút mệt mỏi, đứng ở tại chỗ, ngẩng đầu nhìn lại bắt đầu tích tí tách lịch ngậm khỏi mưa nhỏ bầu trời, tiểu cau mày, sau đó, hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn một chút bản thân lúc tới phương hướng, trên mặt lại lộ ra mỉm cười.

Cái kia dần dần đại tỷ tỷ không sai biệt lắm nên phát hiện đi?

Hắn nghĩ như vậy, sau đó khước miệng kiêu kiêu, hoảng liểu hoảng đầu nhỏ, có chút nhảm chán bả áo toi khăn trùm đầu thượng nước mưa quảng một điểm xuống tới.

Bầu môi, hắn chớp mắt nhìn một chút trên mặt đất từng vòng hiện lên mở rung động, đón vừa đi dạo đầu, tùy tiện tìm cái phương hướng đi đến...

...

"Ai... Ai nhất cổ, khách nhân, ngài không thể uống nữa, thực sự, đều uống mấy rượu!"

"A, di, cái này... Ách! Cái này và ngươi không có... Không quan hệ đi?"

"Ai nhất cổ, khách nhân, thực sự, ngài thì trở về đi, nhà của ngài nhân nên ở nhà chờ ngươi đấy."

"... Được rồi được rồi, biết... Đã biết! Ách! Ai tây, cho tới bây giờ chưa thấy qua bả khách nhân đuổi ra ngoài..."

Đêm đen mạc hạ, một bóng người lung lay lắc lư từ một nhà bố trưởng trong mã xa đi ra, cước bộ rõ ràng rất lão đảo.

"Ai nhất cổ, khách nhân, ngài có khỏe không? Cần ta tổng ngài trở về sao?"

"Bất... Không cần! Ngài đi chiếu cố những khách nhân khác đi, ta một người có thể, ừ, ách!"

"... Vậy ngài đi tốt, cẩn thận một chút."

"Biết... Đã biết!"

Bóng người khoát tay áo, sau đó cũng không quay đầu lại lung lay lắc lư đi.

"Ai nhất cổ... Đây là tháng này lần thứ mấy?"

Lắc đầu nhìn thoáng qua đạo kia lung lay lắc lư bóng lưng, bố trưởng mã xa lão bản nương dùng tạp dề xoa xoa tay, có chút bất đắc dĩ quay đầu lại hỏi một câu.

"Ai biết, ngoại trừ công việc ban ngày, những thời gian khác hình như hắn vẫn luôn ở, ai nhất cổ, cũng không biết là gặp chuyện gì, cả ngày như vậy uống, sớm muộn rất xảy ra vấn đề."

Biểu thị bản thân cũng không biết địa nhún vai, bố trưởng mã xa lão bản có chút cảm khái lắc đầu nói một câu, đón cúi đầu sát nổi lên bàn.

"Ai nhất cổ, quên đi, ngày mai, ngày mai vị khách nhân này nếu như hoàn tới, ngươi nhớ kỹ muốn ngăn cản hắn, đừng ... nữa để cho hắn uống nhiều rượu như vậy, biết không?"

"Biết rồi biết rồi."

...

"Không cần... Không cần tổng ta, ta một người có thể..."

Không có một bóng người trên đường phố, một bóng người lung lay lắc lư đi tới, trong miệng hoàn âm lượng lúc cao lúc thấp địa không ngừng nói thầm trứ.

"Ta một người có thể, một người, ách! Không có... Không sai! Ta một người có thể!"

"Ta một người có thể..."

"Ta có thể chiếu cố bọn nhỏ! Một người!"

"Ta nhưng là nam nhân a... Ừ? Nam... Nam nhân! Ta sợ cái gì? Ừ? Ta... Ai nhất cổ, cái... Cái gì a? Khái! Khái!"

"Cái... Cột điện sao? ! Ai tây! Điều không phải, ta nói, người nào như vậy không có đạo đức? ! Ừ? ! Dĩ nhiên bả cái này căn đông tây phóng tới giữa lộ, nghĩ... Ách! Muốn cho ngươi thì đừng vào sao? !"

Bóng người khiết suy nghĩ nhìn mình chằm chằm trước mắt cái này căn đèn thù lủi đông tây nhìn cả buổi, lúc này mới nhận ra tựa hồ là cột điện, sau đó bật người hữu khí vô lực chống nạnh chửi ầm lên, chẳng quá, trống rỗng trên đường phố, ngoại trừ sau cơn mưa như có như không đám sương ở ngoài, cũng chỉ có hân thanh âm của một người ở tiếng vọng mà thôi.

"Hắc... Ai nhất cổ..."

Đột nhiên, bóng người tựa hồ có chút khó chịu, hân cau mày, dựa lưng vào cột điện đặt mông ngồi xuống, không để ý chút nào ngồi ở ướt nhẹp trên mặt

đất, hít sâu một hơi lạnh lẽo ướt lạnh không khí, nhắm hai mắt lại, phảng phất một mối phải đang ngủ như nhau.

"Ta không cần! !"

Nhưng mà đột nhiên, nhìn như gần phải ngủ trừ nhân ảnh ở an tĩnh vài giây sau, mạnh vừa mở mắt, rống giận một tiếng.

"Đi thôi! Đi! Đi! Đi! Ta không cần ngươi! Không cần!"

Hắn tỉnh đồ mắt, hung tợn nhìn bầu trời đêm, nói nói đến phần sau, thậm chí nhìn không được đứng lên, quay không khí thân hình có chút lay động địa vung mạnh mấy quyền.

"Hắc, hắc..."

Tại như vậy rống giận vừa thông suốt sau, bóng người tựa hồ lại mất đi khí lực, đặt móng vừa ngồi trên mặt đất, thở hổn hển, đôi trực lăng lăng địa nhìn chăm chăm ướt nhẹp mặt đất, sau đó trong miệng lại bắt đầu nhỏ giọng thăm thì trứ.

"Không cần..."

"Ta không cần ngươi... Ngươi phải đi thì đi... Đi thôi..."

"Ta một người có thể chiếu cố tốt bọn nhỏ, một người có thể..."

"Thực sự... Ta..."

"Lạch cạch."

Hắn ngây ngẩn cả người, lăng lăng nhìn ở ướt nhẹp trên mặt đất nhất tiểu tích không tầm thường chút nào giọt nước, trong miệng mới nói được một nửa ngữ thể nào cũng nói không được nữa...

"Hắc... Ha Ha... Ai nhất cổ, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) đại nam nhân khóc cái gì? Ủ? Ai nhất cổ... Ai nhất cổ! Gọi ngươi chớ khóc? Ủ? Ngươi... Ngươi là bọn nhỏ ba ba a, ừ? Ngươi thể nào... Tại sao có thể khóc..."

Hắn ngồi dưới đất, vừa dùng một loại giễu cợt khẩu khí nói, nhưng lại một mặt thân thủ lau mắt trong không ngừng được chảy ra nước mắt, một mặt cười, một mặt khóc, dường như đã thú bị thương...

"Không lạnh?"

Nhưng mà lúc này, đột nhiên, một tiếng nghe rất thanh âm non nớt vang lên, động tác của hắn rồi đột nhiên cho ăn, sau đó vội vã chuẩn bị xóa đi trên mặt còn không có làm lệ ngân, thể nhưng động tác làm được phân nửa, hắn lại có ta chán nản thả tay xuống, tự giễu dường như cười cười.

Có cái gì tốt che giấu?

Đón, hắn liền nhìn về phía thanh âm truyền tới phương hướng, cả người lại một lần từ ngây ngẩn cả người.

Một người mặc áo to tiểu nam hài đứng ở hắn cách đó không xa, trên mặt tựa hồ mang theo nghi ngờ biểu tình nhìn hắn, đèn đường có chút mờ nhạt đèn chiếu sáng vào tiểu nam hài trên mặt của, lại chiếu ra một loại từ bạch sáng bóng, chẳng quá, hấp dẫn nhất ánh mắt của hắn, là cặp kia tiểu ánh mắt, đen nhánh đen nhánh, tốt khản...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Xú lão đầu và tiểu tử thối

"Nha, tiểu tử, ngươi rót cuộc là ở đâu ra? Ho khan một cái..."

Cầm từ thương điểm trong mua hồng tổ phần rót chén nước, nam nhân uống vài hớp, ho khan một tiếng.

Hắn quay đầu nhìn nam nhân liếc mắt, nghe trong mũi nhàn nhạt bay tới rượu mùi thú, bữu môi, trực tiếp nhảy xuống băng đá, hướng công viên đi ra ngoài.

"Nha, tiểu tử thôi, đại nhân nói chuyện với ngươi, không nghe được sao?"

Nhưng mà không đợi hắn đi xa, nhất cái bàn tay trực tiếp bắt được cái mũi của hắn, một bả càng làm hắn lờ lững lại.

Hắn cổ cổ tiểu ánh mắt, hảo hảo trừng trừng nam nhân, sau đó tức giận phùng phiến cái miệng nhỏ nhắn, trong lòng rất hối hận vừa thật là tốt tâm.

"Nha, tiểu tử, ngươi không biết là ở trong lòng nói ta không hiểu cảm ơn đi? Hắc, tiểu tử, chính ngươi nhìn, một khối phá giấy các-tông, cũng liền có thể đội hạ cái móng, ngươi không thực sự định đem cái này cho ta đang đập đi?"

Tựa hồ là độc đã hiểu ánh mắt của hắn hàm nghĩa, nam nhân rất lờ lững nhìn hắn một cái, đón có chút tức giận giơ tay lên biên một khối đại giấy các-tông hoảng hốt hoảng, trên mặt biểu tình cũng không biết là buồn cười còn là tức giận.

Hắn vẫn như cũ phùng trứ miệng, rõ ràng vẻ mặt khó chịu địa khoanh tay ngồi chồm hồm ở trên mặt đất, cảm đầu không nói lời nào.

"Hắc. Nha, tiểu tử, nói thật, ngươi vừa tại sao muốn quẫn ta? Khán ngươi bộ dáng này, rời nhà trốn đi? Ha Ha..."

Thấy hắn cái này phó bị khinh bỉ dáng dấp, nam nhân cười khẽ một tiếng, đón ngẩng đầu nhìn vân vụ cũng bắt đầu dần dần tán đi bầu trời đêm, trong miệng có chút xuất thần hồi trí, chẳng quá, nói nói đến phần sau, nam nhân bản thân vừa nhin không được bật cười.

Hắn mang ngẩng đầu, còn là tức giận trừng nam nhân liếc mắt, đón, ánh mắt như có như không quét một tý nam trên mặt người đen đặc lông mi, bữu môi, vừa cúi đầu, tựa hồ là phải tiếp tục trầm mặc.

Chẳng quá, vài giây sau, một tiếng muộn trong hờn dỗi thả thanh âm non nớt truyền ra.

"Bởi vì... Ngươi lớn lên giống người tốt."

"Tốt... Người tốt?"

Nam nhân nghe vậy sững sờ, nháy mắt một cái, cúi đầu nhìn về phía ngồi chồm hồm dưới đất hắn, bỗng nhiên, vùng xung quanh lông mày khẽ nhíu một cái, một tia triu mến từ trong mắt xẹt qua.

Ở trong công viên đèn đường chiếu ánh hạ, đạo này ngồi chồm hồm dưới đất nho nhỏ thân ảnh, tựa hồ, có vẻ có chút cô độc...

"Nha, tiểu tử, ngồi trên đến, hai người ngồi chung một chỗ ấm áp một điểm."

Trầm mặc một chút, nam nhân đứng lên, sau đó cũng không quản hắn có đứng hay không đồng ý, trực tiếp bả hắn tính bế lên, bỏ vào bản thân vừa đang ngồi vị trí.

Hắn nháy mắt một cái, nhìn một chút nam nhân, còn là tức giận bữu môi, sau đó cũng rất yên tam thoải mái địa ngồi ở cái vị trí kia lên.

"A, nha, tiểu tử, khí trời quái lạnh, nhà ngươi ở đâu? Ta tổng ngươi trở lại."

Thấy tiểu tử này đều bộ dáng này còn dám đối với mình như vậy "Kiêu ngạo",

Nam nhân không nhin cười được cười, đón quay đầu nhìn chung quanh đã vắng vẻ không người công viên, quay đầu trở lại đến chính sắc hướng hỏi hắn.

Hắn giương mắt nhìn nam nhân một tý, đón mí mắt vừa đập kéo lại đi, một cái thanh âm non nớt truyền ra.

"Không có."

"Không có?"

Nam nhân hơi sững sờ, lập tức không khỏi nhíu mày đến, nhìn một chút trên người của hắn ăn mặc, trong miệng vừa hỏi một câu: "Ba mẹ ngươi đâu?"

"Mụ mụ qua đời."

Hắn cúi đầu bẻ ngón tay đùa, ánh mắt lom lom nhìn, phảng phất có thể nhìn ra một đóa hoa đến như nhau.

Nam nhân nghe vậy vừa sững sờ, ngay sau đó thật sâu nhìn hắn một cái, trong mắt ẩn sâu triu mến lại sâu vài phần.

Mụ mụ qua đời... Những lời này cũng đủ nam nhân nghe ra rất nhiều thứ.

Sau đó, nam nhân biểu tình lại thay đổi thay đổi, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, cúi đầu, trên mặt biểu tình tạm thời lại và cái kia cúi đầu nho nhỏ thân ảnh có chút tương tự.

"Đi thôi, ngươi là viện mồ côi đúng không? Ta dẫn ngươi đi gọi cửa."

Vừa trầm mặc một hồi, nam nhân đứng dậy, ánh mắt dừng ở nhìn bên cạnh mình đạo kia nho nhỏ thân ảnh liếc mắt, trong ánh mắt lóe lên một ít không rõ thần sắc, nhưng trong nháy mắt được chính hắn đè lại.

Hắn cái gì cũng chưa nói, lặng lẽ đứng lên, sau đó tay nhỏ bé cầm lên khối kia đại giấy các-tông.

"Để làm chi mạng cái này?" Nam nhân thấy hướng có chút kỳ quái mà hỏi thăm.

"Chẩn."

Hắn ngẩng đầu, chỉ chỉ giấy các-tông, lời ít mà ý nhiều địa giải thích nhất cú.

Nam nhân vùng xung quanh lông mày phút chốc một tý vừa buộc chặt, khi hắn còn có khối kia giấy các-tông trong lúc đó qua lại nhìn một chút, dần dần tựa hồ hiểu cái gì, "Ngươi... Còn chưa có đi viện mồ côi?"

"Ừ."

Hắn gật đầu, rất đơn giản địa hồi đáp.

"Vì sao không đi?"

Nam nhân vùng xung quanh lông mày thu rất chặt.

"Bởi vì tượng như ta vậy thì muốn đi nơi nào, sờ dĩ, nơi đó có rất nhiều như ta vậy, sờ dĩ, không đi."

Hắn cúi đầu, dùng tay nhỏ bé xoa xoa giấy các-tông thủy tí, trong miệng dùng có chút kỳ quái phương thức giải thích.

Tuy rằng kỳ quái, nhưng nam nhân một tý thì nghe hiểu ý tứ của hắn, ánh mắt run rẩy, thật sâu nhìn thoáng qua trước mặt mình cái này nho nhỏ thân ảnh, trên mặt bỗng nhiên lại lộ ra vừa cái loại này không rõ thần tình.

Trầm mặc đứng ở nơi đó, nam sắc mặt người không ngừng biến hóa địa nhìn hắn cúi đầu tí mĩ xoa giấy các-tông thượng thủy tí.

"Nha, tiểu tử, ngươi tên là gì?"

Lần thứ hai trầm mặc một hồi, nam nhân nhìn hắn đem mình "Gia sản" xử lý tốt, sau đó đột nhiên mở miệng vừa hỏi một câu.

Hắn liếc mắt một cái nam nhân, trong miệng nhàn nhạt trả lời một chữ.

"Vũ."

"Vũ sao... Im Yoon Woo, ừ, thật là dễ nghe..."

"Ngươi đang nói cái gì?"

Hắn có chút kỳ quái địa ngẩng đầu nhìn, thực sự không rõ trước mắt hắn cái này đại nhân lại đang nhỏ giọng thăm thì cái gì.

Nam nhân nghe được câu hỏi của hắn, cúi đầu nhìn hắn một cái, trong mắt ánh mắt lóe lên một cái, ngay sau đó, bỗng nhiên vươn tay sờ sờ đầu của hắn, nói một câu để cho hắn ngẩn ngơ lời của.

"Nha, tiểu tử, nguyện ý đương con ta sao?"

"Mà... Nhi tử?"

Hắn tiểu vùng xung quanh lông mày vô ý thức thì nhú chắc, đen nhánh ánh mắt của thẳng tắp nhìn chăm chăm nam nhân, sau đó phục vừa cúi đầu, trong miệng thì nhàn nhạt trả lời một câu: "Không nên!"

"Bất... Không nên?"

Nam nhân ngẩn người, đón có chút dở khóc dở cười nhìn vừa cúi đầu hắn.

Ừ, nói như thế nào đây, hắn hiện tại cái bộ dáng này, rõ ràng thì là một bộ mạng thù ngạo kiêu đáng đáp.

"Nha, tiểu tử, ta thì xé ngươi cái cổ một tý, ngươi không cần như vậy đi?" Hết chỗ nói rồi một tý, nam nhân trong giọng nói hơi ta bất đắc dĩ nói rằng.

Hắn bĩu môi, vẫn như cũ cúi đầu, nhìn liền chưa từng khán nam nhân liếc mắt.

"Nha, tiểu tử."

"Nha."

"Nha, tiểu tử, ngươi nếu là không theo ta đi, ngươi sẽ đi viện mồ côi."

"Ta không có thể như vậy hách ngươi, chỉ ngươi cái này một đôi chân nhỏ có thể chạy được bao xa? Nhất định sẽ bị nắm trở về."

"Nha, ai tây..."

Thấy tiểu quý này cái này phó lạnh lẽo hình dạng, nam nhân thoáng cái thì giác hăng hái mà, vốn có vừa câu nói kia nói ra khỏi miệng nam nhân liền có chút hối hận, thế nhưng không nghĩ tới hần cư nhiên cái bộ dáng này, kết quả bật người thì phát hỏa, ừ, nói như thế nào đây, hàng này cũng ngạo kiều...

Chẳng quá, mặc kệ nam nhân nói cái gì, đạo kia thân ảnh nho nhỏ vẫn là một bộ lù lù bất động hình dạng, rõ ràng cái gì chưa từng nghe vào.

"Ai nhất cổ..."

Có chút đau đầu địa vỗ vỗ cái trán, nam nhân rất lười nhìn một chút hần, ngay sau đó, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, trong miệng vừa nhô ra một câu nói.

"Nha, tiểu tử... Hài tử của ta cũng không có mẫu thân."

Tay nhỏ bé rồi đột nhiên cho ăn, hần mạnh ngẩng đầu nhìn nam nhân, nhưng mà lúc này nam nhân nhưng cũng không có nhìn hần, mà là ngẩng đầu có chút xuất thần địa nhìn dần dần lộ ra tính không màn đêm.

"Ta không biết mất đi mẫu thân là cảm giác gì, thế nhưng, đêm hôm đó Yoon Jin một người đóa ở trong phòng khóc thật lâu."

Hần nháy mắt một cái, hần cũng không biết cái này Yoon Jin là ai, thế nhưng, cái này không thể ngăn cản hần mím môi thật chắc sừng, không cho ngực cái loại này tựa hồ xưng là bị thương tâm tình quấy rầy bản thân.

"Nói thật đi, ta một người mang hai đứa bé thực sự rất khổ cực, hơn nữa còn là hai cô gái..."

"Sở dĩ, ngươi tại sao muốn đương ba ba ta? Điều không phải đã có hai đứa bé sao?"

Hần bỗng nhiên xen mồm hỏi một câu.

Nam nhân ngẩn người, cúi đầu nhìn thoáng qua, vùng xung quanh lông mày vừa vô ý thức hơi hơi cau.

Từ mới vừa bắt đầu, nam nhân thì đã phát hiện, tiểu quý này không biết là trời sinh thông minh như vậy, còn là...

Trầm mặc một chút, nam nhân nhìn hần, trong miệng làm như hay nói giỡn vừa tựa như là nghiêm túc nói rằng: "Bởi vì... Trong thiếu người đàn ông a."

"Điều không phải còn ngươi nữa sao?" Hần nháy mắt một cái, rất không hiểu hỏi.

"Nha, tiểu tử, ngươi nghĩ ta có thể sống bao lâu? Ta chết hai ta cái nữ thì làm sao bây giờ?"

"Cho nên nói... Ngươi muốn cho ta giúp ngươi chiếu cố con gái ngươi sao?" Nghe được nam nhân nói, hần tựa hồ lúc này mới có chút chột nói rằng.

Nam nhân vừa nhìn hần một cái, tức giận lác đầu, ngay sau đó tựa hồ bản thân nghĩ tới điều gì, nhin không được khẽ cười một cái, nói rằng: "Nha, tiểu tử, ngươi không thật là con ta đi? Thế nào cảm giác tính cách và ta giống như vậy? Ừ? Cái gì đều có thể nghĩ đến trao đổi đi tới."

Hần nghe vậy ngẩn người, sau đó bĩu môi, nhưng cũng không để ý đến nam nhân nói, mà là hỏi tiếp: "Sở dĩ tại sao là ta?"

"Cái gì?"

"Ngươi tại sao muốn tuyển trạch ta đương con trai ngươi? Ngươi nên có thể chọn người khác đi. UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) "

Nam nhân nghe vậy vừa ngẩn người, ngay sau đó lại thâm sâu sâu nhìn hần một cái, trên mặt cái loại này không rõ biểu tình trong tựa hồ hoàn nhiều một chút những vật khác.

"Nha, nha."

Một cái tay nhỏ ở trước mặt nam nhân dùng sức mà hoảng liễu hoảng, để cho kỳ phục hồi tinh thần lại.

Chẳng quá, nam nhân phục hồi tinh thần lại sau, bật người chú ý tới vừa tỉnh lại mình vài tiếng gọi, trên mặt nhất thời lộ ra nổi trận lôi đình biểu tình, một bả bả hần cái lên, khiêng trên vai thượng, thuận lợi hoàn hung hăng rút vài cái cái móng của hần đàn.

"A! Ngươi làm gì? !"

"Làm gì? ! Nha, tiểu tử, đương con ta ta trước phải hảo hảo dạy một chút ngươi cái gì là lễ nghi! Tiểu tử thôi! Lại nói tiếp ngươi vừa đến bây giờ cũng không có đối ngả thuyết kính ngữ đi? Còn dám đối với phụ thân nói 'Nha', ngươi hoa trêu sao? !"

"... Ta... Ta cái gì đáp ứng ngươi? !"

"Không có đáp ứng ngươi bất sớm đã đi? Còn có thể dãi ở tại chỗ? !"

Một trận trầm mặc, ngay sau đó, một tiếng nghe tựa hồ tâm tư được trạc phá mà khí cấp bại phôi non nót thanh âm vang lên.

"Xú lão đầu!"

"Cái gì? ! Nha, tiểu tử, ta vốn có không muốn ở trên đường làm như vậy, thế nhưng, ta nghĩ có cần phải hiện tại để cho ngươi biết một tý cái gì là phụ thân uy nghiêm!"

"A... A, ngươi làm gì a!"

"Người cứu mạng a!"

"Tiểu tử thôi, ngươi còn gọi? !"

"..."

"A! Ngươi là tiểu cầu sao? !"

"Xú lão đầu!"

"Ai tây, xem ra ta thực sự phải thật tốt giáo dục ngươi một chút, ừ?"

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Ngươi là vận mệnh của ta

"Tiểu tử thôi, cảm, đây là trong cái chìa khóa, chớ đã đánh mất a."

Hắn nhe răng trợn mắt địa nhu liễu nhu mình cái mông đàn, hung tợn trừng đứng ở trước mặt hắn khoe miệng nín cười nam nhân liếc mắt, sau đó về mặt tức giận đoạt lấy bả hiện lên đồng thau sáng bóng cái chìa khóa.

"A. . . Tỉ. . ."

Thấy tiểu tử này về mặt "Bi phẫn" hình dạng, không biết vì sao, nam nhân ngực rất có một loại cảm giác thành tựu, nhịn không được thì khẽ cười một cái, chẳng quá nụ cười này rất nhanh thì biến thành một tiếng nhỏ nhẹ nhỏ lãnh khí thanh âm của.

Cảm thụ được từ phía sau lưng truyền tới nhẹ nhẹ cảm nhận sâu sắc, nam nhân rất lười nhìn thoáng qua chính dường như không có việc ấy nhưng rõ ràng về mặt tò mò nhìn trong hắn.

Tiểu tử này thật là tiểu cầu sao? A, phi, sai, hắn là tiểu cầu, ta là cái gì?

Ở trong lòng suy nghĩ lung tung một tý, nam nhân lắc đầu, đón thì bắt được bên người cái kia nho nhỏ thân ảnh vai, trực tiếp mang theo hắn từ huyền quan đi vào cái này diện tích kỳ thực tương đương không nhỏ gia.

Nhìn bốn phía lấp đặt thiết bị bài biện, hắn nháy mắt một cái, trong mắt có chút mới lạ cảm giác.

"Tiên sinh ngươi đã trở về? Nga? Cái này. . . Đây là?"

Lúc này, bỗng nhiên một đạo nghe có chút thanh âm già nua vang lên, hắn nhìn lại, là một người mặc áo ngủ lão phụ nhân, nàng chính về mặt kính ngạc nhìn hắn.

"Kim nãi nãi, đây là. . . Yoon Woo, con ta."

Thấy lão phụ nhân trên mặt vẻ mặt kính ngạc, nam nhân hai tay khoát lên trên bả vai của hắn, dừng một chút, sau đó mỉm cười giới thiệu.

"Nha, tiểu tử, gọi người a, đây là chúng ta gia bảo mẫu nãi nãi."

Thấy hắn tựa hồ có điểm ngây ngốc hình dạng, nam nhân cúi đầu, ghé vào lỗ tai hắn nhẹ giọng nói rằng.

Nam nhân lúc này ngôn ngữ tuy rằng giọng nói không có thay đổi gì, nhưng so với trước thanh âm, tựa hồ nhiều hơn giờ nhu hòa cảm giác.

Hắn ngẩng đầu nhìn Trương Bất Thiệt giữa tựa hồ mơ hồ mang theo giờ mong đợi nhìn gương mặt của hắn, trầm mặc một chút, đón thì đối với vị này lão phụ nhân khéo léo vì cung kính một tý, nhẹ giọng nói rằng: "Kim nãi nãi tốt."

"A. . . Nhĩ hảo, Yoon Woo a, ai nhất cổ, thật đáng yêu, ừ?"

Nghe được nam nhân còn có lời của hắn, lão phụ nhân có chút ngây người, nhưng rất nhanh nàng liền phản ứng lại, mặt tươi cười địa tán thưởng hắn nhất cú.

"Ha ha."

Thấy lão phụ nhân khích lệ hắn, nam trên mặt người nhất thời lộ ra giờ rất nụ cười vui vẻ, tựa hồ mang theo giờ và có vinh yên cảm giác.

"Kim nãi nãi, Yoona. . . Đã ngủ chưa?"

Nói đơn giản vài câu sau, nam nhân thì tiểu tâm dục dục hướng trong tận cùng bên trong gian phòng nhìn thoáng qua, nhỏ giọng hướng lão phụ nhân hỏi một câu.

"Đã sớm ngủ, Yoon Jin cũng ngủ sớm, ta xem người trẻ như thế còn chưa có trở lại, sở dĩ đang đợi người." Kim nãi nãi ôn hòa cười một cái nói.

"Vậy là tốt rồi."

Nam nhân gật đầu, khoe miệng kim lòng khôngặng mang cho một điểm hạnh phúc mỉm cười.

Sau đó, nam nhân nháy mắt một cái, cúi đầu nhìn thoáng qua từ vừa ân cần thăm hỏi nhất cú sau vẫn hơi cúi đầu trầm mặc hắn, lại nhìn một chút chính đứng ở đó Kim nãi nãi, thần tình khẽ nhúc nhích, tựa hồ hiểu cái gì.

"Nga, trong tủ lạnh có hồng trà sâm, người uống một chút, ta còn nấu giờ ăn khuya, Yoon Woo và người nếu như đói bụng, có thể cảm ăn, người đã môn đã đã trở về, ta đây trước hết đi ngủ."

Nam nhân động tác Kim nãi nãi đều nhìn ở trong mắt, ngay cả nam nhân đều đã nhìn ra, dĩ Kim nãi nãi cái chuỗi này niên kỷ đương nhiên cũng rất rõ ràng, chẳng quá trên mặt của nàng nhưng thật ra không có tức giận biểu tình, ngược lại là có ta thương tiếc thần tình. Nàng xem khán cái kia thân ảnh nhỏ nhỏ, ngữ khí ôn hòa địa nói một câu, sau đó thì xoay người về phòng của mình.

Thấy Kim nãi nãi bản thân chủ động thì trở về phòng, nam nhân có chút ngây người, chẳng quá, Kim nãi nãi xoay người trước ánh mắt lộ ra cái loại này lão nhân đặc hữu từ ái ánh mắt nhưng là bị nam nhân nhìn thấy. Ngực có chút chợt đồng thời, nam nhân lại có ta bản khoãn, cúi đầu nhìn một chút, có chút tức giận nhu liễu nhu trước người cái kia đầu nhỏ.

Hắn ngẩng đầu, nhìn một chút chính tức giận nhìn hắn nam nhân, nhưng thật ra không có tức giận, mà là có chút ngạc nhiên địa hỏi một câu.

"Yoona. . . Là ai?"

Nam nhân nghe vậy ngẩn người, ngay sau đó khoe miệng không khỏi lộ ra giờ ôn hòa mỉm cười, vươn bàn tay to vừa nhu liễu nhu đầu của hắn, thanh âm ôn hòa địa đáp: "Yoona, Im Yoona, nữ nhi của ta, cũng chính là. . . Muội muội của người."

Em gái. . . Muội muội. . .

Thâm thúy đen nhánh con người run rẩy, hắn bỗng nhiên bả mang đầu để xuống, thẳng tắp nhìn chăm chăm trong tận cùng bên trong gian phòng, trong ánh mắt tựa hồ thoáng cái tuôn ra rất nhiều không rõ tâm tình.

"Người muốn đi xem sao? Nhìn muội muội người?"

Thấy hắn cái bộ dáng này, nam nhân nháy mắt một cái, vẻ mặt ôn hòa càng rõ ràng, đón thì bỗng nhiên cúi đầu, ghé vào lỗ tai hắn nhẹ nhàng hỏi một câu.

Hô hấp vì không thể xét địa dồn dập một tý, hắn vừa ngẩng đầu lên, nhìn một chút Trương và trước uống say khướt khi tựa hồ có chút không giống gương mặt của, trầm mặc một chút, biên độ rất nhỏ địa gật đầu.

"Tốt, đi thôi. Chẳng quá nhớ kỹ, nói nhỏ thôi, muội muội người đang ngủ."

Về mặt của hắn đều bị nam nhân khấn ở đáy mắt, khóe miệng không khỏi lại đi giờ lên dương. Tuy rằng tiểu quý này tựa hồ có điểm mặt tê liệt cảm giác, nhưng không biết vì sao, nam nhân cảm giác mình tựa hồ có khả năng xem hiểu về mặt của hắn, xem hiểu pho đậm nhiên non nét khuôn mặt hạ một chút mừng rỡ còn có chờ mong.

Nghe được nam nhân nói, hắn nháy mắt một cái, lần này nhưng thật ra không có suy nghĩ lâu lắm, rất dứt khoát thì gạt một cái đầu nhỏ.

"Ừ, đi."

...

"Ba."

Một tiếng rất nhẹ chột mở thanh, nhưng nghe khi hắn trong tai nhưng tương đương rõ ràng, chợt ánh đèn sáng lên để cho ánh mắt của hắn có chút không thích ứng địa hip lại, cũng may ngọn đèn tựa hồ có ý gần qua, rất nhu hòa, cũng không gai mắt.

"Chúng ta chớ có lên tiếng."

Một tiếng rất nhẹ bỗng thanh âm, hắn quay đầu nhìn một chút, trên mặt bỗng nhiên lóe lên một điểm tiểu ý.

Ở tầm mắt của hắn trong, từ trước uống say bắt đầu hành vi vẫn đại thủ đại cước nam nhân lúc này lại hình như hóa thân thành một con dụ ngoan đại mèo như nhau, rón ra rón rén, ngay cả cũng không dám thở mạnh, đôi tương đương khăn trương nhìn chăm chăm ở hai người bọn họ tiền phương cách đó không xa một cái thật to giường trẻ nít, một bộ sợ mình phát sinh một điểm tiếng vang đáng đáp.

Chẳng quá cười về cười, hắn nhìn thoáng qua phía trước mình cái kia còn cao hơn tự mình giường trẻ nít, trong lòng bỗng nhiên cũng có giờ khăn trương, vô ý thức hơi hơi bình trứ hô hấp, đồng dạng niếp thủ niếp cước đi tới.

Gian phòng rộng rãi trong, một lớn một nhỏ hai cái thân ảnh, dường như trở về nhà mèo con như nhau, niếp thủ niếp cước đi lại, cảnh tượng này tựa hồ có chút buồn cười, thế nhưng trong không khí, tựa hồ vừa tràn đầy một loại cảm giác thật ấm áp. . .

"Yoon a, ngoan nữ nhi, khán, ai vậy? Người OPPA a, Im Yoon Woo, thế nào? Đẹp trai đi?"

Hắn vô ý thức mím môi một cái thân, một đôi đen nhánh mắt to trực câu câu nhìn chăm chăm tiền phương, tính thân thể của con người tựa hồ cũng căng thẳng lên, ngay cả nam nhân cư nhiên rất không nể mặt hắn địa trực tiếp bả hắn cái trứ cánh tay ở cái lên khán giường trẻ nít cảnh tượng bên trong cũng không có công phu suy nghĩ.

"Được rồi, hai người các người trao đổi một chút đi, ta đi bên ngoài gọi điện thoại, chẳng quá nhớ kỹ, Yoon Woo người tên tiểu từ thú, không được quá tình muội muội người, biết không?"

Nam nhân từ hai bên trái phải cầm một cái cao ghế cẩn thận đặt ở dưới chân của hắn, sau đó biểu tình cố ý có chút nghiêm túc nói với hắn.

Hắn gạt đầu, rất khó được dĩ nhiên không có đi để ý tới nam nhân rất không khách khí giọng nói, đôi vẫn như cũ chăm chú nhìn tiền phương.

Có chút kinh ngạc nhìn thoáng qua cư nhiên không có tác mao hắn, nam nhân suy nghĩ một chút, cũng không có đi để ý tới, ngược lại nên ra không là cái gì vấn đề, Vì vậy đón liền tự mình một người nhẹ nhàng thôi thuê phòng dạm phiến thông hướng ban công cửa kiếng, đi ra ngoài gọi điện thoại.

Nam nhân đi ra động tĩnh đồng dạng không có khiến cho hắn chú mục, ánh mắt của hắn vẫn đặt ở phía trước giường trẻ nít trong, đặt ở cái kia đang lẳng lẳng nằm ở trên giường nho nhỏ thân ảnh thượng, ừ, so với hắn còn muốn nhỏ.

Màu xanh da trời phim hoạt họa sàng đan cửa hàng ở mềm mại nệm thượng, một cái thân ảnh nho nhỏ chính thỉnh thoảng hơi hơi nhún mình cái mũi nhỏ ngủ được say sưa.

Trắng nõn chắn đắp lên trên người nàng, và trương đồ sứ trắng vậy khuôn mặt nhỏ nhắn tương hồ sản thác, nhu thuận đen nhánh tóc đẹp đề mà đem hơn phân nửa khuôn mặt nhỏ nhắn đều cho che ở, tựa hồ ở im lặng nói cho người chủ nhân ngủ không thành thật.

"Đồng."

Bỗng nhiên, tay nhỏ bé của nàng đưa ra khỏi chăn, ác thành quả đầm nhỏ giờ cừ, sau đó cấp tốc đập vào trên giường một bên, phát sinh một tiếng rất muộn rất thấp nhẹ - vang lên.

". . . A."

Hắn đầu tiên là ngẩn người, sau đó nhìn một chút nàng pho vẫn như cũ tạp đi tạp đi cái miệng nhỏ nhắn ngủ được say sưa đáng đáp, nhin không được khê cười một cái, một đôi đen nhánh con người mang theo giờ tựa hồ là yêu thích đích tình tự nhìn một chút cái kia chính nằm ở trên giường tiểu bất điểm, đón có chút cố sức địa kiếng chân của mình, đưa tay tới muốn đem con kia không thành thật thân đi ra ngoài tiểu ngẫu cánh tay trả về.

Chẳng quá, đương tay nhỏ bé của hắn va chạm vào con kia nhỏ hơn tay nhỏ bé khi, động tác nhưng không khỏi dừng một chút, một cảm giác ảm áp từ hắn nắm con kia nhỏ nhỏ trên tay truyền đến tay nhỏ bé của hắn thượng, truyền đến trong lòng của hắn. . .

"A, là, là, báỉ thác, báỉ thác."

"Ai, điều không phải, thực sự, hắn thật là con ta."

"Ai, ngài yên tâm đi, chỉ phải giúp ta nhi tử bả hộ khẩu làm xong, ta nhất định. . ."

Sân thượng ngoại, cho dù là đứng ở cách âm ở đây, nam nhân vẫn như cũ không dám cao giọng nói chuyện, có chút tiểu tâm dục dục nói điện thoại.

Chẳng quá, ở giảng điện thoại trong quá trình, nam nhân cũng không khi xuyên thấu qua thủy tinh nhìn một chút trong phòng đích tình huống, mà khi thấy cái kia đứng ở cao trên cái băng nhỏ nhỏ thân ảnh nhón chân lên, vươn tay nhỏ bé cầm giường trẻ nít dặm con kia nhỏ nhỏ tay khi, thanh âm của nam nhân cho ả, ánh mắt run lên bắn bật, một loại đột như kỳ lai tựa hồ rất xa lạ nhưng tựa hồ vừa rất cảm giác quen thuộc thoáng cái dâng lên trong lòng, khóe mắt kim lòng không động, tựa hồ có chút đã ươn ướt. . .

"A, là, ta còn ở, ta còn ở, ngài yên tâm, ta nhất định sẽ hảo hảo cảm ơn ngài."

"A, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) đối với, đối với."

. . .

Trong phòng, hắn lẳng lặng nhìn nàng, trong tay hoàn êm ái nắm con kia mềm mại thịt hồ tay nhỏ bé.

"Tiểu Vũ a, chờ ngươi trưởng thành, ngươi thì sẽ đụng phải một cái đối với ngươi mà nói người rất trọng yếu."

"Rất trọng yếu?"

"Ừ. Một cái người yêu, hơn nữa người yêu của ngươi, cái này, đã bảo làm số phận."

"Số phận. . ."

Hắn lẳng lặng nhìn trươg hắn thậm chí đến bây giờ đều có chút thấy không rõ lắm khuôn mặt nhỏ nhắn, đẹp mắt trong con ngươi tựa hồ có cái gì lờ lờ hiện ra hiện ra, một cái tựa hồ là vui sướng đáng tươi cười dần dần leo lên non nớt gương mặt của.

"Ngươi. . . Là vận mệnh của ta sao?"

. . .

. . .

"Nga? Nha, con người mới, phác cảnh viên đây?"

". . . Tiền bối đi bệnh viện."

"Nga, cũng đúng, toán toán thời gian cũng không còn nhiều lắm. Thế nhưng. . . Ngươi thế nào cái bộ dáng này?"

"Ta. . . Ta bả phác tiền bối giao cho ta hài tử vứt bỏ. . . Ô ô, tiền bối, ta có thể hay không từ a?"

"Hài tử? A ~ lại có không ai muốn hài tử sao? Đại phát. . . Phòng chủng hội, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua bả phác cảnh viên giao phó sự tình làm hư hại sẽ có kết quả tốt."

"A. . . Vậy làm sao bây giờ a? Tiền bối, ngài cứu cứu ta với ~ "

Nữ cảnh sát viên rất thống khổ địa nhéo một cái tóc, sau đó xin giúp đỡ địa nhìn tọa ở một bên trên bàn khóe miệng chính liêu mạng nín cười tiền bối, rõ ràng một bộ ngươi không giúp ta ta lại phải chết biều tình.

"A. Thừa dịp hắn hiện tại nên chính vui vẻ, trước gọi điện thoại cho hắn, bằng không thì chờ hắn mình biết rồi, ngươi thì càng xong."

"Biết. . . Đã biết!"

. . .

Chương 132: Cường ngạnh Yoona

"Thân thể có khỏe không? Nghe nói mấy ngày hôm trước buổi tối ra chút xú ngoài ý muốn?"

". . . Xã trưởng ngài yên tâm đi, không có chuyện gì."

"Phải? Vậy là tốt rồi."

Đây là một gian rộng mở sáng sủa phòng làm việc của, giờ ngọc kim xán xán ánh dương quang xuyên thấu qua rộng lớn cửa sổ sát đất rải vào tiến đến, chiếu chiếu vào trong phòng làm việc chính vừa đứng ngồi xuống, một già một trẻ một nam một nữ trên người.

Im Yoona tư thế quy củ địa đứng ở gối lim trước bàn làm việc, trên mặt thần tình tuy rằng mang theo giờ cung kính, nhưng này hơi hơi phiệt trừ cái miệng nhỏ nhắn mơ hồ đó có thể thấy được nàng lúc này ngực không nhìn được và bất mãn.

Đang làm việc sau cái bàn đang ngồi trừ một cái tựa hồ đang chăm chú dựa bàn công tác trung niên nam nhân, hần ước chừng chừng bốn mươi tuổi hình dạng, ăn mặc một thân tinh thần tây trang đen, hình dạng không tính là anh tuấn, nhưng là không tính là xấu, rốt cuộc tương đối bình thường cái loại này loại hình, chỉ bất quá khi hần lăm nhăm văn kiện còn có cái đầu viết chữ khi, nhất cử nhất động đang lúc ngược lại cũng hiện ra một điểm uy nghiêm của cấp trên.

"Cái kia. . . Xã trưởng, ta có thể đi về sao?"

"Gấp cái gì, chúng ta trò chuyện tiếp trò chuyện."

Kim Young Min phiến liễu phiến văn kiện trên bàn, gương mặt nhìn một chút đứng ở trước mặt hần ra vẻ đình quy củ Im Yoona, khóe miệng vì không thể xét địa giờ giờ lên, trong mắt tựa hồ lóe lên một tia như có như không đùa cợt.

Quả nhiên còn là tiểu nha đầu một cái, cái gì đều viết ở trên mặt, những thứ này nghệ nhân, a.

Nghe được Kim Young Min lời của, mới vừa chuẩn bị động cước Im Yoona cắn môi một cái, vì không thể xét địa cau cái mũi nhỏ, nhưng vẫn là đang hoàng đứng tại chỗ, cũng không nói gì, sẽ chờ Kim Young Min mở miệng.

"Hôm qua chuyện gì xảy ra? Girls Generation đã là đệ nhất thế giới Idol tổ hợp sao? Ủ? Ai nhất cổ, ngay cả MBC thông cáo cũng dám vắng hợp."

Thu liễm lại trên mặt coi như nét mặt ôn hòa, Kim Young Min để cây viết trong tay xuống, sau này dựa vào trên ghế làm việc, cũng không quanh co lòng vòng, trực tiếp tiến nhập chủ đề, muốn nhìn một chút Im Yoona thể nào trả lời hần vấn đề này.

Nghe được Kim Young Min đạm nhiên giữa tựa hồ ẩn hàm lợi hại chính là lời nói, Im Yoona trát liễu trát xinh đẹp đôi mắt, đón làm một cái đề cho Kim Young Min thật kinh ngạc cử động.

"Phi thường xin lỗi, ta biết lần này là lỗi của ta, ta nguyện ý tiếp thu công ty nghiêm phạt, đồng thời biết dùng tâm cải chính sai lầm, thỉnh ngài còn có công ty tha thứ ta."

Kim Young Min hé mắt, nhìn chính ở trước mặt hần chín mươi độ cúc cung Im Yoona, bên tai nghe cái này dễ nghe đồng thời tựa hồ giọng nói thực sự rất thành khẩn thanh âm, ngực tạm thời có chút ngáy người, bỗng nhiên có loại vô lực hạ thủ cảm giác.

Đêm qua ở MBC vắng hợp sau cùng tân niên bất ngờ chuyện tình rốt cuộc có lớn hay không? Đại.

Nếu như là ở năm rồi, loại chuyện này phỏng chừng hiện tại đã sẽ để cho công ty phần lớn nhân động. Đây là hậu quả thập phần nghiêm trọng sự tình, MBC làm Hàn quốc tam đại vô tuyến điện thị thai một trong.

Nó tân niên gieo thắng ca dao đại tể điển lại có được mời nghệ nhân dám vắng hợp, hơn nữa vắng mặt nghệ nhân cũng cái gì không có danh khí, là Hàn quốc đại thế nữ đoàn Girls Generation, chỉ là điểm này cũng đủ để đưa tới vô số suy đoán và hoài nghi.

Cái này cũng chưa tính cái gì, chủ yếu vẫn là MBC cùng lúc. Người muốn đi sớm nói một chút hoàn hảo, giống như là EXO như nhau, S. M hiệp thương một tỷ cũng là chiếm được MBC nhận lời, nhưng người cư nhiên đợi được gieo thắng bắt đầu rồi mới đến loại tình huống này! Ở gieo thắng thời gian xảy ra vấn đề, là sở hữu đài truyền hình ghét nhất sự tình! Hơn nữa hết lần này tới lần khác còn là Girls Generation cao như vậy danh khí Idol đoàn thể, gieo thắng thời gian căn bản vô pháp giấu diếm các nàng không ở tại chỗ chuyện tình.

Sở dĩ, loại phiến toái này xuất hiện ở tân niên mới đầu, quả thực chính là bết bát nhất chuyện!

Tối hôm qua Kim Young Min xong tin tức này thời gian, thậm chí không kịp làm cho đi bả chỉ còn dư lại tám vẫn còn lớn gan như vậy bao thiên xú nha đầu bắt trở lại, chỉ là nghĩ đến đây cái phiền phức cũng đã đủ để cho đầu hấn thương yêu đến tự lo không xong.

Vốn có, theo lý mà nói, ngày hôm nay Girls Generation nên phải tiếp nhận một hồi mưa rền gió dữ.

Vốn có, theo lý mà nói, sau ngày hôm nay Im Yoona rất có thể sẽ trước được tạm dừng thông cáo.

Vốn có, theo lý mà nói, ngày hôm nay cái này tám chỉ nên sẽ bị kéo đi MBC từng bước từng bước phòng làm việc cúi thấp đầu nói xin lỗi.

Thế nhưng, sự tình có một điểm biến hóa.

Bởi vì nào đó không biết tên nguyên nhân, MBC tối hôm qua không có xuất hiện gieo thẳng sai lầm, Girls Generation không thể đến tham gia sau cùng bất ngờ tin tức sớm được thả ra, hơn nữa S. M sau cũng không biết có tính không dư thừa ứng đối thi thố, ngược lại, một hồi vốn là đại phong bạo vậy "Tai nạn" cứ như vậy trừ khử nên vô hình.

Sáng sớm hôm nay, S. M đã làm sau cùng giải quyết tốt hậu quả thi thố, đối ngoại tuyên bố là bởi vì Girls Generation thành viên hy vọng có thể và người nhà cùng nhau qua tân niên, hưởng thụ cái loại này ấm áp đoàn viên, cho nên mới quyết định không tham gia sau cùng bất ngờ, hoàn mượn Taeyeon máy người hàng đầu, phát một phong đối với chờ ở trước máy truyền hình SONE biểu thị thập phần xin lỗi xin lỗi tín.

Đương nhiên, tuy rằng hữu kinh vô hiểm, nhưng mấy cái này nha đầu to gan lớn mật hãy để cho công ty xử lý công việc môn có chút tức giận, nghiêm phạt là nhất định, cứ tới nói bọn họ vẫn không thể đối với cái này tám chỉ nha đầu làm cái gì giảm thiểu thông cáo nghiêm phạt, nhưng miệng mắng một trận là thể nào cũng chạy không thoát, thậm chí sau này một đoạn thời gian tự do thời gian cũng sẽ trên diện rộng ngâm nước, trong đó dẫn đầu Im Yoona nghiêm phạt tự nhiên là nặng nhất, về thể nào nghiêm phạt quyết định của nàng đều đến rồi Kim Young Min trên tay.

Vốn có đây, Kim Young Min đã chuẩn bị cho tốt hảo hảo đau nhức mắng một trận gan này mập đến loại tình trạng này nha đầu, thậm chí ngực đã chuẩn bị cho tốt thể nào tùy cái đề tài này chuyển tới một người hấn ngày hôm nay chân chính bả Im Yoona kêu đến vấn đề thượng.

Thế nhưng, Im Yoona lần này ứng đối để Kim Young Min có điểm trở tay không kịp, Im Yoona vừa nói như vậy, hấn còn bắt hảo đón mạ nàng, nhất thời để cho hấn có loại một đám đánh vào cây bông thượng cảm giác, hình như mục đích cuối cùng là đạt tới, nhưng thể nào đều có loại khó mà cảm giác.

Im Yoona lẳng lặng đứng ở trước bàn làm việc, thân thể vẫn như cũ vẫn duy trì cục cung động tác, tuy rằng nàng nhìn không thấy Kim Young Min nét mặt bây giờ, nhưng trong lòng sai một tý cũng liền đoán được không sai biệt lắm, tuyệt mỹ trên mặt của lẳng lẽ hiện lên một cái nghịch ngợm giao hoạt cười yếu ớt.

Nói thật đi, vào hôm nay biết được sự tình đã vậy còn quá đơn giản thì giải quyết rồi, Girls Generation các thành viên đều thật kinh ngạc, làm như vậy hậu quả làm sao, các nàng đương nhiên rất rõ ràng, các nàng dám làm như thế, đã làm tốt thừa thụ làm như vậy hậu quả chuẩn bị, nhưng không nghĩ tới cứ như vậy giải quyết rồi.

Chẳng quá như vậy đương nhiên là chuyện tốt, Im Yoona ở đến Kim Young Min phòng làm việc thời gian trong lòng là một mảnh buông lỏng, ngược lại không có đại sự gì, khẩn trương cái gì.

Đương nhiên. . . Thì là là chuyện này không có thể xong rất tốt giải quyết, Im Yoona cũng không hối hận bản thân tối hôm qua quyết định.

Xinh đẹp ngoại tâm mắt có chút xuất thần địa nhìn mặt đất, Im Yoona mím môi một cái thần, khoe miệng kim lòng khôngặng đi lên kiêu kiêu, ở đó không kiềm hãm được mỉm cười trong, tựa hồ mang theo một điểm sâu đậm vui sướng và hạnh phúc, cùng với còn có một chút nồng nặc ngọt ngào.

Chính như nàng tối hôm qua câu nói kia, Im Yoona rất rõ ràng. . . Rất rõ ràng hấn là nhất người như thế nào, cho nên hấn rành mạch từng câu, hấn tuyệt đối không phải là một cái không rên một tiếng biến mất nhân, mặc kệ hấn nghĩ đi làm cái gì, hấn nhất định sẽ trước cùng người bên cạnh nói một tiếng nữa, tựa như. . . Đương nhiên như nhau.

Hơn nữa mặt khác, tiêu thất hai ngày lời của, như vậy hấn biến mất thời gian vừa lúc chính là đêm hôm đó, Im Yoona thể nào cũng không quên được tràng thiếu chút nữa sẽ phát sinh sự cố, chính cô ta sau thân thể là không có việc gì, nhưng nàng làm sao biết hấn có đúng hay không không có việc gì?

Sở dĩ Im Yoona tối hôm qua nghe được Jin Soo Won nói đã hai ngày liên lạc không được hấn khi, trong lòng nàng mới sẽ lập tức khẩn trương, đừng xem tối hôm qua nàng phản ứng coi như bình thường hình dạng, kỳ thực ở vào bãi đỗ xe trước, nàng cả người đều ở vào một loại mơ hồ căng thẳng trạng thái, Vì vậy, hay là còn có một chút đã biết ít ngày được cái kia siêu cấp vô địch đại phơi đàn khiến cho tâm tình bị vậy một loại rất kỳ quái trạng thái nguyên nhân, Im Yoona làm ra tối hôm qua cái kia ở bây giờ suy nghĩ một chút thực sự cũng cảm giác hình như là gan quá lớn quyết định.

Chẳng quá nàng nhưng thật ra không nghĩ tới, bản tới một người nhân ly khai, ở đó sao trong thời gian ngắn thì biến thành một đám người đều rồi đi cục diện.

Soo Young tâm của các nàng tự Im Yoona minh bạch, ra sự kiện kia sau, tâm của các nàng trong cũng không nghĩ lại trải qua lịch một lần cái loại cảm giác này, kiên trì cộng đồng tiến thối có lẽ là các nàng ai cũng không nói ra chung nhận thức, huống chi, Im Yoona cũng rõ ràng, sự kiện kia sau, đại gia ngực đều đối với công ty giấu giếm một ít oán khí, sở dĩ, hôm qua cái loại này hiện tại ý nghĩ thanh tỉnh nhìn lại có vẻ rất cử động điên cuồng Im Yoona cũng không phải bất có thể hiểu được, chỉ bất quá, Soo Young các nàng là thuần túy địa để bọn ty muội trong lúc đó đích tình nghi, như vậy, Taeyeon đây? Nàng không thật là. . .

"Tốt. . . Biết sai coi như thái độ tương đối đoàn chính, đối với người nghiêm phạt sau sẽ thông báo cho của người."

Mà đang ở Im Yoona có chút thất thần thời gian, một cái nghe giọng nói tựa hồ so với trước cứng lên một chút thanh âm lại vang lên.

Im Yoona trên mặt của vừa lóe lên cái loại này đẹp để cười yếu ớt, đón liền bật người dậy đến, chịu đựng có chút lên men bối, đối với Kim Young Min vừa cung kính vì cung kính một tý, miệng đáp: "Là, ta đã biết."

". . . Tốt."

Thấy Im Yoona cái này phó cung kính đáng đáp, Kim Young Min biểu tình có chút cương, hần chậm rãi gạt đầu, sau đó bỗng nhiên lại cảm lên trên bàn bút máy, thoải phong nhất chuyển, ký không có đi vẫn Im Yoona tới hôm qua rốt cuộc vì sao rồi đi lý do, cũng không có đi làm cái gì chắn đẽm, trực tiếp liền nói ra bản thân ngày hôm nay gọi Im Yoona tới được mục đích chủ yếu.

"Vô. . . Vô thần triệu từ long, nói đi, chuyện gì xảy ra?"

Trong miệng có chút không được tự nhiên địa trở tước một tý cái này kỳ quái danh từ, Kim Young Min hơi hơi hí mắt nhàn nhạt nhìn Im Yoona, một tay nắm bắt chỉ kia bút máy, tay kia lại nhẹ nhàng giỡn dựa bút đáp, còn hơn vừa có chút cứng nhắc hình dạng nhưng thật ra khôi phục một điểm tùy ý.

". . . Ta có đặc biệt nguyên nhân khác."

Nghe được Kim Young Min dĩ nhiên nhắc lên cái này, Im Yoona có chút ngây người, nàng nhưng thật ra đã quên chuyện này, chẳng quá cái này cũng không đáng ngoài ý muốn, chuyện này công ty nhất định sẽ tìm nàng, trước chắc là bởi vì cuối năm hoạt động nguyên nhân sở dĩ tạm thời buông xuống, ngày hôm nay đã tới rồi.

"Đặc biệt nguyên nhân khác? Nguyên nhân gì? Nguyên nhân gì có thể so với nghề nhân mình diễn nghệ sự nghiệp trọng yếu?"

Kim Young Min tay của dừng một chút, ánh mắt có chút sắc bén nhìn Im Yoona, sắc mặt đã hơi chút trầm xuống.

Im Yoona nhìn thoáng qua rõ ràng có chút nổi giận Kim Young Min, mâu quang lóe lóe, sau đó bỗng nhiên địa, trên mặt trước kia coi như cung kính biểu tình tiêu thất, ngược lại là một loại có chút cứng rắn thần tình, trong miệng hoàn thay đổi trước khẩu khí, cứng rắn địa trực tiếp ném cho Kim Young Min một câu nói: "Xã trường, nếu như ta nhớ không lầm, hợp đồng trong hữu điều khoản cho phép ta một năm trong có thể vô điều kiện vô lý tùy cự tuyệt một ít ta không muốn tham gia thông cáo đi."

Kim Young Min nghe vậy nhất thời sững sốt, ngay sau đó hần nhìn Im Yoona trên mặt cứng rắn biểu tình thì phục hồi tinh thần lại, UU đọc sách (www.uukanshu.c om) trong mắt lập tức lộ ra một điểm băng lãnh, cả người đứng địa liền đứng lên, một đôi vừa hoàn híp ánh mắt của hoàn toàn mở, thẳng tắp nhìn chăm chăm Im Yoona, một tý mang lên khí thế thật có giờ khiếp người cảm giác.

Nhưng mà Im Yoona nhưng cũng không ăn hần một bộ này, cứng rắn cái cổ có chút quật cường nhìn chăm chăm Kim Young Min, không nhượng chút nào địa nhìn thẳng vào mắt hần.

Về những chuyện khác còn có thỏa hiệp khả năng, dù cho là chuyện này kéo dài tới mấy tháng sau, nàng cũng mới có thể đáp ứng, thế nhưng, hiện tại, lúc này, loại này đi ngoại quốc phách hí, thời gian dài không ở Hàn quốc công tác, tuyệt đối không cách nào để cho nàng có một chút thỏa hiệp khả năng.

Tên vô lại hôm qua mới khẳng nhận thức bản thân, ta còn chưa báo phục trở lại đây! Ta còn không cùng hần làm nũng đủ đây! Muốn cho ta đi, tuyệt đối không có khả năng! !

Ở về trong chuyện này, Im Yoona không có may mắn thỏa hiệp có khả năng, cho nên hần cũng không cần thiết và Kim Young Min giải thích thêm cái gì, thì một câu như vậy cường ngạnh giải thích, có bản lĩnh người thì xử phạt ta a, ngược lại chỉ cần đợi ở Hàn quốc là được.

Thấy Im Yoona cái này phó rõ ràng chút nào không nhượng bộ hình dạng, Kim Young Min trên mặt vừa giận dữ, trong mắt băng lãnh càng rõ ràng, nhưng mà, ngay hần chuẩn bị nộ xích Im Yoona thời gian, về mặt của hần đột nhiên cứng một tý, ánh mắt cấp tốc lóe ra vài hạ, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, trên mặt biểu tình từ từ cứng nhắc, trên mặt tức giận cũng kỳ quái dần dần tiêu thất.

Kim Young Min biểu hiện trên mặt biến hóa đều bị đứng ở trước mặt hần Im Yoona thu vào đáy mắt, nàng đương nhiên không biết nguyên bản hiển nhiên là phải phát hỏa Kim Young Min đây là thể nào, không khỏi có chút ngây người địa nhìn hần.

"Tốt. . . Nếu như vậy, công ty kia cũng không miễn cưỡng, người, nhớ kỹ lần này giáo huấn, được rồi, trở về đi."

Chương 133: Kỳ quái Seohyun, bắn khoả nàg

"Như vậy, ta thì cáo từ trước."

"... Tốt, đi thôi."

Đứng ở cửa vừa triều bên trong vì cung kính một tý, Im Yoona thì biểu tình có chút kỳ quái địa xoay người đi ra ngoài.

Tiếng sấm mưa to chút ít.

Kim Young Min vừa nổi giận biểu tình Im Yoona đều thấy được, nhưng mà cũng không biết là làm sao vậy, hấn sau cùng cư nhiên chỉ bỏ lại một câu nói như vậy, sau đó thì phát tay để cho Im Yoona ly khai, biểu tình thoát nhìn hoàn rất kỳ quái hình dạng.

Chẳng quá như vậy đương nhiên là chuyện tốt, chỉ ít mặc kệ thế nào, có thể thiếu thính một điểm lỗi nhai, sở dĩ Im Yoona chỉ là thoáng suy nghĩ một chút, sẽ không nữa tự hỏi cái này có điểm chuyện kỳ quái.

Chóp chóp đôi mắt, nghiêng đầu nhìn một chút đi ra sạch sẽ sáng ngoài cửa sổ kim xán xán ánh dương quang, khoe miệng hướng về phía trước giường lên, xinh đẹp ngoa tầm mắt hơi hơi cong lên, cái loại này nhân nhạ nhưng thế nào cũng không đè ép được vui sướng không giữ lại chút nào địa lưu lộ ở trên mặt.

"Vũ..."

"Ca..."

"OPPA, OPPO..."

"Ta Yoon Woo đã trở về..."

"Ha Ha..."

Dây giò ngo, ấm áp ánh dương quang, an tĩnh không người trong hành lang, chỉ để lại trong không khí vài tiếng dư âm do chưa tán đi thấp giọng ní non, tràn đầy nhảy nhót, còn có một loại tôn trọng lấy được tân sinh vậy sức sống..

"Tiểu hyun a, chúng ta nhưng là tỷ tỷ của người a, ừ? Tình nghĩa của chúng ta như vậy thâm hậu như vậy, ừ? Cho nên nói, người làm sao có thể đối với chúng ta như vậy?"

"Chính là a ~ nha, tiểu hyun, người cũng không thể như vậy đối đãi với chúng ta a."

"Ai nhất cổ, tiểu hyun, maknae, muội muội, sister, ai ~ hyun phu nhân?"

"Sunny tỷ tỷ!"

"Ai nhất cổ, vậy người thì nói cho chúng ta biết lạ!"

...

"Ba!"

Luyện tập thất cửa đánh địa một tý bị mở ra, Im Yoona bản trữ gương mặt, quét mắt liếc mắt trong nháy mắt an tĩnh lại luyện tập thất, trọng điểm ở chen ở Seohyun phụ cận trên người mấy người nhìn chòng chọc liếc mắt.

Kim Hyoyeon, Choi Soo Young, Sunny ba toàn bộ chen ở tại Seohyun bên người, mà Kwon Yuri và Tiffany lại ngồi ở gần bên, khán đáng vẽ của các nàg, tựa hồ cũng là đang nhìn hí, ngay cả...

Im Yoona liếc mắt một cái kia lẳng lẳng ngồi ở bên cửa sổ híp mắt nhìn bầu trời thân ảnh kiều tiêu, trong mắt lóe lên một ít không rõ thân sắc.

"Ho khan một cái, như vậy, Yoona a, người... Có đúng hay không nên và mọi người chúng ta giải thích một chút đây?"

Ở tĩnh một tý sau, Choi Soo Young mấy người nhìn vào Im Yoona, lẫn nhau cho cái ánh mắt, sau đó tùy Choi Soo Young làm làm đại biểu, "Nghĩa chánh ngôn từ" địa đưa ra "Trình bày rõ ràng" yêu cầu.

Im Yoona đòi mắt nhìn thoáng qua mấy cái này rõ ràng lòng hiểu kỳ quá nặng nha đầu, trên mặt xuất hiện mỉm cười,

Khẽ mở môi đỏ mọng, đơn giản nói một câu: "Có cái gì tốt giải thích, ta tất cả nói, hấn là ta OPPO, OPPO, ta OPPO, Im Yoon Woo."

Nghe thế nha đầu tuy rằng ngắn gọn nhưng ngôn ngữ trong rõ ràng không tự chủ nhấn mạnh cái kia từ, cùng với các nàng nhìn nha đầu kia trên mặt, khoe miệng, thậm chí một câu đơn giản lời của trong đều tràn đầy một loại hoàn toàn không che giấu được mừng rỡ, Choi Soo Young mấy người nhìn nhau liếc mắt, trên mặt ở kim lòng không đáng nhẹn cười đồng thời, trong mắt nghi hoặc hiểu kỳ nhưng càng rõ ràng.

"Cho nên nói, Yoona a, vì sao chúng ta chưa từng có gặp qua hàn... Yoon Woo OPPA? ! Hơn nữa người cũng cho tới bây giờ chưa nói qua a! Làm sao sẽ đột nhiên nhô ra một cái thân OPPA? ! Còn có, vì sao dẫn... Yoon Woo OPPA trước thấy người thời gian hội..."

Lúc này, ở một bên vẫn chớp mắt nhìn Choi Soo Young mấy cái "Bức cung" Seohyun Tiffany nhìn không được hơi hơi biết trừ chùy cao giọng hướng Im Yoona hỏi, đẹp khả ái tiểu nhan thượng biểu tình ngờ ngạc mạnh mẽ, mắt to vụt sáng vụt sáng, bên trong rõ ràng tất cả đều là hiểu kỳ nghi hoặc thậm chí là hỗn loạn thần tình.

Im Yoona nhìn thoáng qua Tiffany cái bộ dáng này, không khỏi mỉm cười, ngay sau đó trên mặt bỗng nhiên lộ ra một loại tương tự với tên còn đồ thấy mỹ nữ biểu tình, tuyệt mỹ trên mặt của lộ giờ đẹp đẽ cười xấu xa, bên hướng Tiffany đi tới, bên ở trong miệng nói rằng: "Fany a ~ người muốn biết sao?"

"... Ừ."

Nhìn Im Yoona cái này phó bởi vì cười xấu xa trái lại mang cho một điểm xinh đẹp hình dạng, Tiffany chớp chớp? ? Mắt, trên mặt biểu tình cứng đờ, vô ý thức lui về phía sau thối.

Thấy Im Yoona bộ dáng này, Choi Soo Young bọn người là hơi sững sờ, nhân thân có chút hoảng hốt, ngay sau đó khoe miệng nhưng cũng không nhìn được lộ ra giờ mỉm cười.

Lâm phúc hắc a... Thực sự là đã lâu.

"Như vậy... Để cho ta một cái sờ sẽ nói cho người biết! Oa Ha Ha..."

"A! ! Biến thái dẫn! ! Sau khi từ biệt đến! Taeyeon! Yuri! Tiểu hyun! Nhanh tới cứu ta!"

"Ha ha ha..."

Nhìn đạo kia cao gầy bóng hình xinh đẹp và một cái khác tuy rằng thoát nhìn không tính là nhỏ nhắn xinh xắn nhưng tương đương khả ái thân ảnh ôm dây dưa cùng một chỗ, Choi Soo Young, kim Hyoyeon còn có Sunny tất cả đều phình bụng cười to, ngay cả ngồi vào một bên Kwon Yuri và Seohyun cũng không nhìn được mỉm cười nhìn cái này phảng phất cường đoạt phụ nữ đáng hoàng tráng diện.

Nhưng mà, bên cửa sổ cái thân ảnh kia tựa hồ cái gì cũng làm như không nghe thấy, xinh đẹp con người vẫn như cũ xuất thần địa nhìn bầu trời bên ngoài...

"Được rồi được rồi, ai cho người khả ái như vậy, ai nhất cổ, ta thế nào ta cảm giác môn Fany da càng ngày càng tốt?"

Thấy Tiffany về mặt "Bi phần" địa nhìn mình, Im Yoona nín khoe miệng cười, bãi xua tay cho biết bản thân dùng tay, chỉ bắt quá ở phía sau vẫn là không nhìn được đùa giỡn một tý cái này sủa T.

Tiffany cắn môi, rất "Bi phần" địa hảo hảo trừng Im Yoona liếc mắt, sau đó hai tay ôm ngực, đánh địa một tý thì quay lưng lại, cái miệng nhỏ nhắn quyết rất lão Cao, hiển nhiên một bộ ta không muốn thấy biểu tình của người.

Chúng nữ nhìn thấy Tiffany cái bộ dáng này vừa không khỏi hé miệng cười, Im Yoona cũng giống vậy, khoe miệng không ngừng được địa muốn đi thượng kiều, nhưng vẫn là được nàng nhìn được, bằng không thì được cái này sủa T phát hiện nói thực sự rất phiền toái. Chỉ bắt quá cười về cười, Im Yoona đang cười đồng thời, trong mắt nhưng kim lòng không đáng hiện lên có chút nghi ngờ thần tình.

Fany nha đầu kia điều không phải thật thích chúng ta thân cận của nàng sao? Vì sao hiện tại cái bộ dáng này?

Chớp chớp đôi mắt suy nghĩ một chút, Im Yoona để lại khí tự hỏi cái vấn đề này, cái này sủa T trong đầu rốt cuộc đang suy nghĩ gì, có đôi khi ngay cả các nàng đều không rõ ràng lắm, ngược lại cũng không là chuyện trọng yếu gì tình, quên đi.

"Ta OPPA... Ở 04 niên thì xuất ngoại du học, sau đó vẫn không có trở về, thẳng đến... Không lâu hần mới vừa về, bởi vì... Một ít nguyên nhân đặc biệt, sờ dĩ ta vẫn không có nói cho đại gia cái này, xin lỗi."

Ở cười cười sau, Im Yoona nhìn một chút có mặt các thành viên, biết các nàng trong đầu hiện tại tràn đầy đều là nghi vấn, phỏng chừng ngoại trừ tiểu hyun cái nha đầu kia, những người khác đều tượng Tiffany như nhau, có rất nhiều muốn hỏi nàng, nàng không ngoại, dù sao, nếu như đám này bọn tỷ muội bên trong người nào đột nhiên nhô ra một cái OPPA, nàng cũng sẽ như vậy.

Chỉ là... Bởi vì một ít nguyên nhân, nàng cũng không thể nói cho bọn tỷ muội tất cả mọi chuyện, sờ dĩ Im Yoona ở trong lòng thoáng cân nhắc một chút, liền đối với đại gia mở miệng nói đơn giản sáng tỏ một tý. Không giải thích là không được, có một số việc, nàng cũng không cần thiết gạt các nàng.

Nghe được Im Yoona giải thích sau, chúng nữ đều trầm mặc một chút, các nàng đương nhiên đều nghe được Im Yoona nói không tí mị, tận lực tóm tắt nhất vài thứ, các nàng đương nhiên cũng nhìn ra được cái này Han Woo OPPA và Yoona trong lúc đó chuyện sợ rằng rất phức tạp.

Thế nhưng, các nàng yêu cầu tính toán nhiều như vậy sao? Đối với các nàng mà nói, chỉ cần biết rằng, Han Woo là Yoona OPPA, hơn nữa hần trở về Yoona thật cao hứng là được rồi.

Bạn thân trong lúc đó, chỉ cần biết đối phương vui sướng, cái này như vậy đủ rồi.

Vì vậy, chỉ chi là trầm mặc một chút, luyện tập trong phòng nhất thời vừa náo nhiệt.

"Yoona a."

"Ừ?"

Im Yoona có chút ngậy người địa nhìn đột nhiên nghiêm trang vươn hai tay cầm lấy bản thân hai vai Sunny.

"Tỷ tỷ ta nghĩ hỏi người một việc."

"Cái... Chuyện gì?"

Nhìn Sunny vẻ mặt trịnh trọng biểu tình, Im Yoona bỗng nhiên cảm giác có chút không được tự nhiên sau này rút một cái thân thể.

"..."

Một trận trầm mặc, Sunny vẻ mặt thành thật nhìn Im Yoona, mà Im Yoona lại biểu tình có chút cứng đờ nhìn nàng, bao quát ở một bên Choi Soo Young, kim Hyoyeon mấy người, tất cả đều có ngậy người địa nhìn Sunny, hiển nhiên cũng không biết nàng muốn làm gì.

"Yoon Woo OPPA có nữ bằng hữu sao? Người nghĩ ta thế nào? Là OPPA lý tưởng hình sao? Ừ? Ừ? Thế nào? Yoona, để cho tỷ tỷ đương chị dâu người thế nào? Ừ?"

Ba giây.

Đương Sunny cái này liên tiếp thỉnh linh xảy ra vậy như pháo liên châu vậy rất nhanh đặt câu hỏi vang lên khi, Im Yoona, bao quát Choi Soo Young đám người, kết kết thật thật ngậy người ba giây.

Ngay sau đó, ba giây sau...

"Lee Sun Kyu... Người qua đây."

"Ai, ai, ai, có chuyện hảo hảo nói, a ——OMO! OMO! Nha! ! Các người muốn làm gì? ! Như ta vậy rất bình thường có được hay không? ! Ta lại không có bạn trai! !"

"Nha! ! Chỉ người không có có bạn trai chưa? ! Ta cũng không có! Dựa vào cái gì người có thể đương Yoon Woo OPPA nữ bằng hữu! Ta cũng có thể!"

"Nha! ! Kim Hyoyeon!"

Rất chỉnh tề sở tiếng rống giận.

...

Kwon Yuri vẻ mặt dờ khóc dờ cười nhìn vừa nháo đằng một đám Phong nha đầu, thực sự bất biết mình hoàn nói cái gì cho phải. Chẳng quá, đương nàng nhìn thấy oanh oanh yến yến bên trong một đôi cười đến rất rực rỡ ngọa tâm mắt, ngực nhưng là hoàn toàn ra một cái khí, khóe miệng không tự chủ lộ ra một điểm cao hứng mỉm cười.

Ở Kwon Yuri bên người, Seohyun cũng không cầm che miệng nhìn đám này rõ ràng niên kỷ so với nàng đại nhưng hành vi hoàn cùng lần đầu đính vậy các tỷ tỷ, tươi mát trên mặt có nụ cười thần nhiên.

"Tích tích."

Bỗng nhiên, hai tiếng rất thanh thủy nêu lên âm vang lên.

Seohyun sừng sốt một chút, sau đó trên mặt lộ ra mới nhớ tới và vân vân thần tình, có chút áo não mím môi một cái thần, ngay sau đó nàng liền rất nhanh nhưng đều đầu vào đẩy thu thập một chút đồng tây, sau đó đứng lên, tựa hồ chuẩn bị rồi đi hình dạng.

"Làm sao vậy?"

"Tập luyện thời gian sắp tới, tỷ tỷ, ta đi trước."

Đối với Kwon Yuri gật đầu, Seohyun vừa liếc nhìn còn đang tranh cãi âm ỉ chúng nữ, không khỏi vừa cười, đón liền chuẩn bị xoay người ly khai.

Chẳng quá, đúng lúc này, mắt của nàng sùng quét một cái một mực yên lặng mặc đãi ở trong góc tựa hồ bị nhóm người mình quên thân ảnh kiều tiểu, có chút ngây người địa nhảy mắt một cái, đón thì không khỏi cất bước đi tới.

"Tỷ tỷ... Làm sao vậy sao?"

Nghe được bên người gần gũi truyền tới cái này thanh nhu hòa thanh âm, Kim Taeyeon ánh mắt hoảng hốt một tý, quay đầu lại nhìn một chút, sau đó đồng nhan trên khuôn mặt nhỏ nhắn thì lộ ra một cái mỉm cười nhân nhật, "Không có việc gì a, ai nhất cổ, tiểu hyun người lại muốn đi tập luyện?"

"A... Đối với UU đọc sách (www. uukanshu. c om) "

Nhìn thấy Kim Taeyeon trên mặt mỉm cười, Seohyun hơi hơi sùng sốt một chút, sau đó gạt đầu, quay Kim Taeyeon lộ ra một cái tiêu chuẩn lễ phép nhưng thoát nhìn rất ngọt xinh đẹp mỉm cười.

"... Ai, buông lỏng một chút đi, chớ khẩn trương như vậy, chúng ta tiểu hyun khẳng định có thể!"

Khi thấy cái này ngọt mỉm cười khi, xinh đẹp con người vô ý thức híp một cái, hồng nhuận cái miệng nhỏ nhắn vì không thể xét địa nhấp mân, nhưng nàng vẫn còn có chút thân thiết địa nói một câu.

"Ta đã biết, như vậy, tỷ tỷ, ta thì trước."

"Ừ, đi thôi."

Thấy Kim Taeyeon tựa hồ không có vấn đề gì hình dạng, Seohyun cũng yên lòng, nàng đối với Kim Taeyeon mỉm cười phát phát tay, sau đó thì xoay người ly khai.

Khỏe miệng mang theo cười yếu ớt, Kim Taeyeon đối với Seohyun phát phát tay, sau đó đưa mắt nhìn đạo này đồng dạng cao gầy bóng hình xinh đẹp xoay người ly khai, trong ánh mắt tựa hồ có chút rất ánh mắt kỳ quái.

"Thật cao hứng đây, tiểu hyun a..."

Một tiếng yếu ớt đến ít có thể nghe nỉ non.

Ánh mắt đang luyện tập trong phòng quét một vòng, trọng điểm ở đó cái tóc dài xoa vai nhưng cười đến rất không có chánh hình mỹ lệ bóng hình xinh đẹp thượng dừng một chút, đón liền lại bỏ lại bầu trời ngoài cửa sổ.

Nhìn nhất bích như tấm lam thiên, nhìn dường như dùng một con thật lớn họa bút bức tranh đi ra ngoài nhiều đóa mây trắng, khí trời một mảnh tình tốt, nhưng tâm tình của nàng làm thế nào cũng mỹ hảo bất khởi lai.

Bàn tay trắng nõn lặng yên cầm, nàng xuất thần địa nhìn trời biên hai đóa hình như phải dính dính liền nhau mây trắng, trong thoáng chốc, tựa hồ nhìn thấy hé ra cong trứ ngoại tâm mắt tuyệt mỹ miệng cười còn có trương bây giờ đối với bản thân mà nói đã quen thuộc đến trong khung tuần lãng khuôn mặt...

Của người... OPPA sao...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Seohyun thỉnh cầu

"A, chúng ta từ giả lệ tới sao?"

Một cái thập phần rộng lớn kịch trường trong, hàng thứ nhất ngồi vào trước đang đứng một cái không ngừng dùng ngón tay có trung niên nam nhân, khi thấy cái kia một bên lễ phép đối với nhân viên công tác chào hỏi nhất vừa đi tới bóng hình xinh đẹp khi, hẳn không khỏi dừng lại động tác trên tay, khỏe miệng mỉm cười địa kêu nhất cú.

"Người khỏe."

Seohyun đồng dạng mặt mỉm cười địa đối với trung niên nam nhân hỏi một tiếng tốt, đồng thời rất lễ phép vi cung kính một tý.

"Hôm nay tới rất có điểm trì a, làm sao vậy? Chúng ta từ gia lệ bình thường bắt đầu là sớm nhất đến sao?" Trung niên nam nhân cười nhìn một chút cao vút đứng yên Seohyun, trong miệng hơi giờ trên ghẹo ý từ hàm xúc mà hỏi thăm.

"Xin lỗi, đạo diễn, " nghe được trung niên nam nhân lời của, Seohyun mỉm cười, nàng bây giờ đương nhiên có thể phân rõ đây là vui đùa nói, chẳng quá nàng còn là nghiêm túc vì cung kính một tỷ, "Đang luyện tập thất thời gian có điểm quên thời gian."

"Ai nhất cổ, chúng ta từ gia lệ thật là mô phạm sinh đây, kỳ thực ngày hôm nay người không đến cũng có thể, ngày hôm nay điều không phải Sunghee diễn tập sao?" Trung niên nam nhân tán thưởng địa nhìn một chút Seohyun, sau đó về mặt tiêu ý địa nói rằng.

"Khó mà làm được, lập tức sẽ công diễn, thì là không có tham gia diễn tập ở một bên khán cũng là một loại luyện tập." Seohyun nghe được trung niên nam nhân lời của, dịu dàng địa cười, trong giọng nói mang theo giờ nghiêm túc đáp.

"Cũng là, lúc này quả thực phải khẩn trương."

Trung niên nam nhân nghe vậy gật đầu, quay đầu nhìn một chút còn không có chính thức chuẩn bị xong sân khấu, đón vừa vòng vo trở về, nhìn Seohyun trên mặt mỉm cười, bỗng nhiên hơi hơi sững sốt một chút, tựa hồ là phát hiện cái gì, có chút kỳ quái về phía Seohyun hỏi: "Seohyun người. . . Gần nhất đụng tới chuyện tốt gì sao?"

"Nga? Vì. . . Vì sao ngài hỏi như vậy?" Nghe được trung niên nam nhân câu hỏi, Seohyun cũng ngẩn người, nháy mắt một cái hỏi.

"Bởi vì. . . Hôm nay dáng tươi cười thoát nhìn rất không giống chứ, cảm giác hòa bình khi cái loại này lễ phép dáng tươi cười không giống với, cảm giác. . . Trần đây vui sướng, ừ, vui sướng, cho nên nói, chúng ta từ gia lệ gần nhất. . . Đụng tới chuyện tốt gì sao?" Trung niên nam nhân giờ tay lên nhéo cảm nghiêm túc quan sát một tỷ Seohyun nụ cười trên mặt, sau đó có chút ngây người địa nói rằng.

". . . Là. . . Phải? Không có a, có thể là công diễn sắp bắt đầu, sở dĩ có điểm vui vẻ đi."

Vừa nghe trung niên nam nhân phân tích, không biết vì sao, Seohyun thần tình tựa hồ thoáng cái trở nên có chút cổ quái, hình như là nghĩ tới điều gì, rất gấp rút chớp chớp mắt, không có hoá trang mà bả trẻ con mặt hiện ra thịt thịt trên gương mặt tựa hồ. . . Có điểm đỏ lên?

"Chẳng lẽ. . ."

Làm một danh tư thâm âm nhạc kịch chế tác nhân, trung niên nam nhân đương nhiên rất am hiểu nên bắt nhân vật bộ mặt chi tiết biểu tình, sở dĩ Seohyun trên mặt biến hóa rất nhỏ đương nhiên không gạt được hần mắt,

Ồ hơi hơi sững sốt một chút sau, trong óc của hần liền không khỏi toát ra một cái khả năng, "Chúng ta từ gia lệ. . . Yêu sao?"

Trung niên nam nhân lời của làm Seohyun mở to hai mắt, tươi mát trên mặt của lại có một loại hòa bình khi hoàn toàn khác nhau thần tình, trên gương mặt đỏ ửng tựa hồ càng thêm rõ ràng. Chẳng quá, ở trần tình một giây sau, trên mặt hần thần tình liền chậm rãi khôi phục, trắng thuần tiêm giờ tay lên tùy ý sờ sọc tóc, quay trung niên nam nhân mỉm cười, giọng nói điềm tĩnh địa đáp: "Không phải, điều không phải ngài nghĩ như vậy."

Trung niên nam nhân vô ý thức nheo mắt lại, cẩn thận nhìn một chút Seohyun trên mặt biểu tình, tựa hồ không có phát hiện cái gì dị thường, sau đó nháy mắt một cái, gật đầu, "Ừ. . . Ra mời chắc là ta suy nghĩ nhiều quá."

Vừa nghe trung niên nam nhân nói như vậy, một loại thờ phào nhẹ nhõm dường như thần tình từ tươi mát trên mặt của lóe lên tức thì, Seohyun mỉm cười thay đổi nhất đề tài, hỏi: "Đạo diễn, Sunghee tỷ bọn họ đã ở phía sau đài chuẩn bị sao?"

"A? Nga. . . Đối với, bọn họ đã ở phía sau đài chuẩn bị rất không sai biệt lắm đi, chờ sân khấu bố trí xong có thể bắt đầu diễn tập. Chúng ta ở nơi này trong khán là được rồi." Đối với Seohyun nha đầu kia bỗng nhiên nói sang chuyện khác, trung niên nam nhân chỉ là hơi hơi sững sốt một chút, ngay sau đó liền phục hồi tinh thần lại, quay đầu đi nhìn một chút đã không sai biệt lắm bố trí xong sân khấu, mỉm cười nói với Seohyun.

"A. . . Là."

Ánh mắt trong suốt như có như không tập trung ở trung niên nam nhân trên mặt của, khi thấy sắc mặt hần tựa hồ thực sự cũng không dị thường thời gian, ngực cuối cùng cũng thờ phào một cái, Seohyun cười trả lời trung niên nam nhân nhất cú, đón liền an tĩnh và trung niên nam nhân đứng ở nơi đó, đưa ánh mắt bỏ vào trên đài.

Chẳng quá, Seohyun cũng không có chú ý tới chính là, trung niên nam nhân ở quay đầu đi nhìn kỹ sân khấu khi trong nháy mắt đó, nhìn trong ánh mắt của nàng lóe lên một tia vì không thể xét tiêu ý.

Tiểu cô nương này, luận hành động người còn kém xa lắm đây.

Ôm hai tay lẳng lặng nhìn trên đài nhân viên công tác bận rộn, trung niên nam nhân mặc dù không có nhìn đứng ở bên cạnh hần đạo kia tươi mát thân ảnh, nhưng khỏe miệng nhưng kim lòng không đành lệ ra giờ ngoạn vị mỉm cười, trong ánh mắt tựa hồ nhiều hơn giờ tò mò thần tình.

Là ai đây. . .

"Tốt. . . Bắt đầu!"

Đương một tiếng khẩu âm nồng đậm tiếng Pháp dùng phát thanh nói ra câu nói này thời gian, ngồi ở chỗ ngồi Seohyun không tự chủ được thẳng người lên, có chút hơi quỵên rũ ngọa tầm mắt rất nghiêm túc địa nhìn chăm chăm trên đài.

Mà ngồi ở Seohyun bên cạnh trung niên nam nhân cũng không sai biệt lắm, trước trên mặt hay nói giỡn khi biểu tình hoàn toàn thu liễm, cả người thậm chí vô ý thức đứng lên, tương đương nghiêm túc nhìn chăm chăm trên đài biểu diễn.

Hắn và Seohyun bất đồng, Seohyun chú ý là các diễn viên biểu hiện, nhưng hắn còn cần bận tâm đến tính trạng diện không chế, mỗi một cái chi tiết đều không thể bỏ qua, sở dĩ hắn phải bảo chứng ánh mắt của mình thời khắc chú ý trên đài mỗi khắp ngõ ngách, để tránh khỏi đến lúc đó chính thức công diễn thời gian xảy ra vấn đề.

《loạn thế giai nhân》, nguyên trừ danh 《phiêu》, cũng chính là Seohyun hiện nay đang dự bị công diễn âm nhạc kịch, giảng thuật là ở nam bắc chiến tranh bối cảnh hạ, một đoạn về ái tình và vận mạng cổ sự. Mà kịch đậm nữ nhân vật chính Scarlett tùy Bada còn có Seohyun biểu diễn, vai nam chính bạch thủy đức lại tùy đồ jin khuông, kim pháp lai biểu diễn.

Và ảnh thị không giống với, âm nhạc kịch trong đồng nhất cái vai cũng mới có thể tùy nhiều diễn viên đến thay phiên biểu diễn, cái này và âm nhạc kịch bản thân hình thức hữu quan. Sở dĩ, xuất hiện ở diễn âm nhạc kịch khi không chỉ có phải chú ý mình giọng hát thanh nhạc, động tác biểu tình, còn muốn chú trọng và các diễn viên trong lúc đó ma hợp, dù sao âm nhạc kịch thể nhưng hiện trường biểu diễn, đại gia cũng không biết đến lúc sẽ phát sinh cái gì, sở dĩ trước đó ma hợp là rất cần thiết.

Ngày hôm nay vốn phải là Bada và cái khác hai gã nam diễn viên diễn tập thời gian, chẳng quá Seohyun vẫn như cũ tới, chính như chính cô ta nói như nhau, quan khán cũng là một loại luyện tập, làm người xem độ lớn của góc mà nói, hay là có thể phát hiện một ít bản thân biểu diễn khi phát hiện không ra được vấn đề, đồng dạng đây cũng là một loại quen thuộc quá trình.

《loạn thế giai nhân》bộ này âm nhạc kịch mời tới Pháp quốc bảo cấp chế tác đoàn đội, vô luận từ âm hiệu ngon đèn vũ đạo, còn là chi tiết phục sức mà nói, xoay ngang đều là thập phần cao, sở dĩ cho dù là Seohyun hai người đã tương đương quen thuộc nội dung vở kịch, nhưng vẫn như cũ thấy mùi ngon.

Seohyun an tĩnh nhìn nắm tay hướng trên thang lầu đi Bada và đồ jin khuông, khoe miệng mang theo điềm tĩnh mỉm cười, trong con ngươi có chút lóe sáng gì đó.

Các tiền bối đều rất lợi hại, nàng ở quan ma quá trình còn vừa học được nhất ít đồ, điều này làm cho nàng có chút may mắn hơn, vừa nhịn không được bội phục hai người tiền bối thực lực.

Dễ nghe âm nhạc ở bên tai nhẹ - vang lên, Seohyun rất nghiêm túc địa nhìn trên đài, trong suốt hai trông mắt nháy mắt cũng không nháy mắt. Nhưng mà, đúng lúc này, nét mặt của nàng nhưng ngăn người, trong trông mắt trong suốt mâu quang lóe lóe, sắc mặt bỗng nhiên hơi hơi đổi đổi.

Ở trên vô đài, đồ jin khuông sức diễn bạch thủy đức và Bada bản Scarlett chính đang hôn, động tác đang lúc tràn đầy phương tây âm nhạc kịch phong cách, rất nhiệt tình, cũng rất tới.

Tay nhỏ bé vô ý thức cầm, Seohyun chăm chú mím môi một cái thần, nhìn trên đài hôn môi hai người, đôi mắt không tự chủ được rất nhanh nháy, trên mặt thần tình không ngừng biến ảo.

Một hồi âm nhạc kịch ước chừng mấy mấy giờ, chẳng quá bởi vì là dụng tâm đang nhìn nguyên nhân, cảm giác thời gian cũng trôi qua rất nhanh.

Trung niên nam nhân chính ngưng thần địa nhìn trên vô đài chào cảm ơn, khoe miệng mang theo giờ hài lòng mỉm cười, chẳng quá lúc này hắn lại nghe được bên người truyền đến một tiếng nghe rất hơi yếu khẽ gọi.

"Đạo diễn, ta. . ."

Không khỏi quay đầu nhìn một chút, trung niên nam nhân có chút ngây người, bởi vì hắn khi thấy vừa... vừa thùy rơi xuống tóc dài, về phần khuôn mặt đi, ra vẻ đã thấp đi xuống.

"Sao. . . Làm sao vậy sao?" Thấy Seohyun bỗng nhiên bộ dáng này, trung niên nam nhân không khỏi có chút ngây người mà hỏi thăm.

". . . Cái kia. . ."

Không biết rốt cuộc là nguyên nhân gì, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) một mực trung niên nam nhân đám người trước mặt tuy rằng ngôn ngữ cung kính nhưng nói từ trước đến nay tự nhiên hào phóng Seohyun lúc này dĩ nhiên áp ứng, tựa hồ rất khó mở miệng hình dạng.

Trung niên nam nhân híp mắt, thật không có đi thúc dục Seohyun. Hắn đã nhìn ra, nha đầu kia tựa hồ muốn nói cái gì, chỉ là bởi vì âm nhạc kịch vẫn chưa xong, sở dĩ cho tới bây giờ mới nói. Cái này thật đúng là gọi lên trung niên nam nhân thật là tốt kỳ, tuy rằng chỉ chung sống mấy tháng, nhưng bọn hắn đám này chế tác nhân viên, vô luận là bình thường luyện tập khi còn là lúc nghỉ ngơi, đều có thể cảm nhận được cái này gọi làm Seo Ju Hyun trong lòng cô bé phân mỹ hảo, sở dĩ trung niên nam nhân thực sự thật tò mò, đến tột cùng là nói cái gì có thể cho cái này chính kinh cũng không cổ hủ, ngực có yêu cầu nhất định sẽ nói thẳng nước liên hoa như nhau tình thuần cô nương như vậy do dự?

Seohyun vì khê nâng lên đầu, nhìn một chút trong ánh mắt chính mang theo giờ nghỉ hoặc thần tình nhìn của nàng trung niên nam nhân, hơi hơi cắn răng một cái, thoáng cái đứng lên, quay trung niên thật sâu bái một cái.

"Rốt cuộc là chuyện gì?"

Nhìn thấy Seohyun hành động này, trung niên nam nhân vừa ngẩn người, ngay sau đó trong mắt hiếu kỳ càng thêm rõ ràng, bên miệng hắn mang theo cười khê, có chút nghi ngờ nhìn Seohyun.

Nha đầu kia rõ ràng cho thấy có chuyện gì nghĩ xin nhờ hắn, nhưng vấn đề là. . . Là chuyện gì đây?

"Cái kia. . ."

Seohyun bật người dậy đến, hàm răng nhẹ khê cắn môi đỏ mọng, do dự lại nhìn một chút trung niên nam nhân, chẳng quá, lúc này đây nàng chỉ do dự một chút, ngay sau đó liền vì khê hít một hơi, không có nhắm hai mắt lại, mà là nghiêm túc và trung niên nam nhân nhìn nhau nói rằng: "Cái kia. . . Đạo diễn ngài có thể đem ta công diễn đậm vân hí đổi thành số nhớ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Cửa nàng tất cả, người nào cũng không có tư cách nhúng tay

Nghe được Seohyun lời của, trung niên nam nhân lần thứ hai sững sốt thần, híp mắt nhìn đứng ở trước mặt hắn tương đương có dừng khí địa nhìn thẳng hắn Seohyun, trước bất luận cái khác, trong mắt nhưng thật ra lóe lên một tia tán thưởng.

Tuy rằng thanh âm nói chuyện đỉnh trần tĩnh, nhưng trong giọng nói về điểm này yếu khí còn là rất rõ ràng, bất quá chỉ là như vậy, vẫn như cũ kiên trì lúc nói chuyện nhìn thẳng vào đối phương lễ tiết, tốt.

Khóe miệng lộ ra một cái mỉm cười nhân nhạt, trung niên nam nhân nháy mắt một cái, lại bắt đầu tự hỏi khỏi Seohyun cái này ở bây giờ nhìn lại tương đương cổ quái yêu cầu.

Ái tình âm nhạc kịch trong có thật vẫn sao? Có.

Đây nhất định là có, hơn nữa nó so với kịch truyền hình trong phim ảnh vẫn hí còn muốn kịch liệt nhiều lắm, số lần càng là bởi vì tuần diễn mà nhiều hơn. Trung niên nam nhân làm lâu như vậy âm nhạc kịch chế tác nhân, đương nhiên cũng đụng phải loại yêu cầu này số nhớ thỉnh cầu, kết quả đào cũng không phải rất thông nhất, chủ yếu khán ngay lúc đó cụ thể tình huống thế nào, thế nhưng, những thứ này thỉnh cầu đều có một đặc điểm, đó chính là giống nhau cũng sẽ ở nhận diện trước đã nói lên, mà tượng Seohyun như vậy chờ đến nhanh công diễn thời gian nhắc lại ra, trung niên nam nhân bản thân hiện nay thật đúng là không có đụng phải.

Đây cũng không phải nói hành động gì bất hảo, rất bình thường, nhân gia là nữ sinh, bận tâm mấy thứ này rất bình thường, hơn nữa nói thật đi, cái này cũng sẽ không ảnh hưởng đến bao nhiêu biểu diễn hiệu quả, dù sao, ly xa như vậy, ngọn đèn vì điều một tý, có đúng hay không số nhớ cũng không nhìn ra được. Nhưng vấn đề ngay nên, tuy rằng Seohyun trước luyện tập khi dùng tất cả đều là số nhớ, thế nhưng, nàng là đồng ý thật vẫn, nhưng còn bây giờ thì sao, chợt đôi ý.

Cái này rất kỳ quái, bởi vì nói như vậy nếu như không muốn thật vẫn chắc chắn sẽ không tha đến bây giờ, mặt khác chính là, trung niên nam nhân rất kinh ngạc nên Seohyun dĩ nhiên sẽ làm ra loại này tương tự với lật lọng cử động.

Rốt cuộc là nguyên nhân gì đây?

Trung niên nam nhân híp mắt, lẳng lẳng nhìn đứng ở trước mặt hắn vì khê mỉm môi thần nhưng biểu hiện trên mặt tương đương nghiêm túc Seohyun, ngón tay vò ý thức nhẹ nhàng gõ chỗ ngồi tay vịn, trong đầu ở trong tối tự suy tính.

Sau đó, bỗng nhiên địa, trung niên nam nhân nhìn một chút Seohyun đã không có lại mỉm cười kiều nhan, ánh mắt lóe lóe, nháy mắt một cái, khóe miệng kim lòng không đáng lộ ra một điểm đáng tươi cười, trên mặt mơ hồ lộ ra giờ chợt thần tình.

Nguyên lai là thế này phải không? Cũng đúng, nếu như được thấy quả thực bất hảo...

"Tốt, thì mượn vị đi."

Ngay Seohyun khản trương đến không khỏi khu trừ móng tay thời gian, bên tai của nàng truyền đến một tiếng lúc này đối với nàng mà nói kinh hi không

thua gì nghe được tiếng trời chính là lời nói.

Vô ý thức hít một hơi thật sâu, Seohyun mím môi một cái thật, nhìn ngóai ở ghế trên đối với nàng nhân nhậ mím cười trung niên nam nhân, tuy rằng trong mắt không khỏi hiện lên một ít ngạc nhiên và nghi hoặc, nhưng là một loại không che giấu được vui sướng hay là từ nàng chân mày, khóe miệng phát ra, ngay sau đó khuếch tán đến cả khuôn mặt thượng.

"Phi thường cảm tạ ngài.

"

Cung cung kính kính bái một cái, Seohyun dùng một loại rất ánh mắt cảm kích nhìn trung niên nam nhân, không hỏi cái gì, cũng không nói thêm gì.

"Chẳng quá, nói như vậy, người nhưng phải cố gắng gấp bội nga, bà bộ phận tổn thất hiệu quả bù lại."

Trung niên nam nhân nhìn cái này cao vút đứng ở trước mặt hắn điềm tĩnh mím cười nữ hài, khóe miệng cũng không cảm lộ ra giờ mím cười. Chỉ bất quá, cho điềm táo, vẫn phải là sao vừa gõ đầu nhỏ của nàng, đây không phải là cái gì cảnh cáo, mà là một loại trường bối báo cho.

"Là."

Seohyun lần thứ hai cung cung kính kính đối với trung niên nam nhân bái một cái, trên mặt mừng rỡ thế nào cũng không giấu được.

"PD, ngài đang cùng tiểu hyun nói cái gì a? Cũng không quan chúng ta sao?"

Lúc này, từ sân khấu phương hướng truyền đến một tiếng thành thực giọng nữ dễ nghe.

Trung niên nam nhân và Seohyun nhìn lại, đều không hẹn mà cùng vừa cười cười, sau đó hai người một trước một sau đi lên sân khấu.

...

...

"Ai tây!"

"Hô —— "

Trong phòng làm việc, Kim Young Min về mặt phiền táo mà đem trong tay bút máy bỏ trên bàn, sau đó thư giãn áp lực dường như thở ra một hơi dài.

Sau này ngưỡng tựa ở ghế làm việc thượng, Kim Young Min lẳng lẳng nhìn trắng bóng trần nhà ra một chút thần, sau đó vừa thẳng người lên, lại lần nữa dựa bàn ở tại trên bàn làm việc, chỉ bất quá, lần này hắn xử lý điều không phải trên bàn mở ra văn kiện.

Bà mấy cái mở ra văn kiện gấp đóng lại, tiện tay bỏ vào cái giá trong, Kim Young Min cúi đầu bà hắn bàn công tác hơi nghiêng tầng dưới chót quỹ cửa cho gạt lại, lộ ra bên trong một cái nhỏ tủ sắt, điện mật mã vào mở mật mã khóa sau, hắn thì mở khóa an toàn rương, ở bên trong trở mình gạt mình, từ bên trong rất nhiều tông màu vàng túi văn kiện trong rút ra một phần đi ra.

Bà tủ sắt tiện tay đóng cửa, Kim Young Min bà phần văn kiện túi cảm tới, bỏ vào trên bàn làm việc, đón vừa vô ý thức ngóai thẳng một tý thân thể của chính mình.

Nhìn một chút văn kiện bên phải phía trên cái kia dùng hắc sắc viết ký tên viết "Yoona" tiêu ký, Kim Young Min trầm tư một chút, sau đó liền đem túi văn kiện mở ra.

Bắt tay với vào đi, chỉ là lục lọi một tý, Kim Young Min liền tìm được rồi tự mình nghĩ tìm được đông tây, tay ra bên ngoài nhỏ, ngón tay đang lúc mang theo hé ra chỉ, không sai, hé ra chỉ, hé ra phản diện đang đắp chỉ.

"Hô —— "

Khi thấy tờ giấy này thời gian, Kim Young Min hung hăng nhử mày một cái, đón gió tay lên nhu liễu nhu mi tâm, trong miệng vừa kìm lòng không động thở ra một cái khí.

Bởi vì, hắn biết rõ, nếu như là công ty những thứ khác nghệ nhân, bọn họ túi văn kiện trong, sẽ là một đồng hiệp ước sao chụp bản, nhưng mà, ở nơi này trong túi, chỉ có một trang giấy như vậy.

Lẳng lẳng nhìn tờ này bối đã qua, mặt giấy ở trong mắt hắn có chút vô cùng trắng nõn A4 chỉ, Kim Young Min do dự một chút, sau đó vẫn là đem nó lật lên.

Ở tờ giấy này chính diện, không có bình thường cái loại này in ra nhất đại đoạn văn tự, nó tin tức phía trên rất đơn giản, thậm chí nó tin tức phía trên còn chưa phải là dùng máy vi tính đánh đi ra ngoài, mà là dùng hắc sắc viết ký tên viết, dùng là hàn văn.

"Của nàng tất cả, người nào cũng không có tư cách nhúng tay."

Bình bình đậm đậm giọng nói, thậm chí là bình bình đậm đậm tự thể, rất thư giãn hàn văn, giống như một bút nhất bức tranh rất đơn giản địa thư viết ra như nhau, nhưng mà, Kim Young Min khi nhìn đến những lời này khi, cầm lấy tờ giấy kia tay của cũng vì không thể xét địa run lên.

Gắt gao nhìn chăm chăm tờ này rất đơn giản chỉ, Kim Young Min đang trầm mặc hồi lâu sau, đem lần thứ hai thu vào.

"Hô —— "

Đem túi văn kiện lại lần nữa thả lại tủ sắt trong, Kim Young Min bật người dậy, ở trát liễu trát hơi khô sấp ánh mắt của sau, lần thứ ba từ trong miệng thở ra một hơi thở.

Ngồi ở chỗ ngồi vừa lảng lảng ra một chút thần, Kim Young Min lúc này mới nhớ tới bản thân kế tiếp muốn làm gì, quay đầu mở ra máy vi tính, leo lên trang web, truyền phát tin ngang đầu lên điều này giải trí tin tức.

Đây là Kim Young Min lên làm xã trưởng sau có tập quán, dù sao, đối với một nhà công ty giải trí xã trưởng mà nói, nếu như không thể nắm chặt trước tiên tư tin, chỉ dựa vào tay người phía dưới, như vậy công ty này cũng ly đóng cửa không xa.

Nhưng mà, ngay Kim Young Min vừa nghe trứ tần số nhìn dặm truyền báo, biên vừa cúi đầu xử lý khỏi văn kiện khi, vài tiếng tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên.

"Mời đến."

Kim Young Min cúi đầu xử lý văn kiện, ngay cả không ngừng đầu, hần đại thể đã đoán được là ai tới.

"Xã trưởng ngài... Người khỏe."

Giương mắt nhìn một chút, trên mặt hiện lên một tia không ngoài sờ liệu thần tình, Kim Young Min càng làm đường nhìn bỏ vào trên mặt bàn văn kiện thượng, trong miệng nhàn nhạt hỏi: "Từ thất trường có chuyện gì không?"

Seo Soo Kyung có chút khần trương đứng ở Kim Young Min trước bàn làm việc cách đó không xa, nghe tới Kim Young Min câu hỏi khi, nàng cắn môi một cái, có chút ấp úng địa nói rằng: "Ta đến... Hường ngài hội báo... Chuyện ngày hôm qua."

"Không cần, ngày hôm qua thì Lee Seunggi tiểu tử kia đi." Kim Young Min thần tình lạnh nhạt địa cúi đầu nhìn văn kiện, trong miệng dùng một loại tựa hồ đã sớm dự liệu được nhưng lại rất khẳng định khẩu khí nói rằng.

"A? A... Là..."

Nghe được Kim Young Min lời của, Seo Soo Kyung ngẩn người, có chút ngây người địa gật đầu, chẳng quá đón nàng liền giống như nhớ ra cái gì đó, nhìn thoáng qua chính đang làm việc Kim Young Min, do dự một chút, còn là giờ tay lên, "Cái kia... Thế nhưng... Kỳ thực Yoona không phải là bởi vì Lee Seunggi mới rời đi."

"... là bởi vì nguyên nhân gì?"

Nghe được Seo Soo Kyung lời của, Kim Young Min thần tình bất biến, chỉ là sảo hoi dùng một chút liền đón nhàn nhạt hỏi một câu. Bất kể là nguyên nhân gì cũng tốt, ngược lại và Lee Seunggi tiểu tử kia không thoát được quan hệ.

"Bởi vì Yoona OPPA, hần hôm qua hình như đã xảy ra chuyện, sở dĩ Yoona đi tìm hần, thế nhưng, hôm qua ở bãi đỗ xe hần lại xuất hiện..."

Vùng xung quanh lông mày vô ý thức hung hăng vừa nhú, Kim Young Min buông xuống bút, nghi ngờ nhìn đứng ở trước mặt hần vẫn như cũ có chút cục xúc bất an Seo Soo Kyung, trong miệng hỏi: "Yoona OPPA? Người nào?"

"Chính là... A! Chính là hần, nga, xã trưởng, đó chính là Yoona OPPA."

Nghe được Kim Young Min tựa hồ có chút gia lệ giọng của, Seo Soo Kyung có chút khần trương cắn môi một cái, ngay sau đó nàng liền định cho Kim Young Min hình dung một tý tới hôm qua đích tình huống, chỉ là đúng lúc này, nàng dư quang của khóe mắt hình như quét cái gì, không khỏi đều nhìn thoáng qua, mắt nhất thời tròn to, đỉnh kích động chỉ vào Kim Young Min bên người màn ảnh máy vi tính, giọng nói có chút cấp tốc nói với Kim Young Min.

Thấy Seo Soo Kyung động tác, Kim Young Min vô ý thức hơi sừng sò, ngay sau đó hần thì không khỏi dọc theo Seo Soo Kyung chỉ vào phương hướng quay đầu nhìn mình bên người màn ảnh máy vi tính, nhưng mà cái này vừa nhìn, trong mắt hần con ngươi chợt co rụt lại...

"Đây là Yoona thân OPPA đây, ai nhất cổ, trước hoàn toàn chưa nghe nói qua..."

Seo Soo Kyung có chút cầu nhàu ngôn ngữ ghé vào lỗ tai hần vang trở lại, nhưng mà hần bưng tình không nghe thấy, mắt chỉ là mở to nhìn màn ảnh máy vi tính, nhìn cái kia tọa ở trên ghế sa lon đậm nhiên mỉm cười tuấn lãng nam nhân.

"Nga, được rồi, lần trước ta còn gặp qua hần, ngay ngày sinh Không Từ tiệc tối thời gian..."

"Người ở đây ngày sinh Không Tử tiệc tối gặp qua hần?"

Seo Soo Kyung ngẩn người, có chút ngây người địa nhìn lúc này biểu tình thoát nhìn tựa hồ có chút kỳ quái Kim Young Min, nàng không phải là bởi vì Kim Young Min đột nhiên cắt đứt lời của mình, mà là bởi vì không biết vì sao, Kim Young Min lúc này thanh âm nghe lại có ta khăn khăn, hơn nữa... Tựa hồ hoàn mạng theo về run rẩy?

"Là... Ngày sinh Không Tử tiệc tối thời gian hần đã tới."

"Người nào dẫn hần tới? Yoona?"

"Điều không phải... Hình như là Tiffany."

"Tiffany?"

"A, đối với... Chỉ là, hần tựa hồ là được Taeyeon mời tới."

"... Hần và người nào ngồi chung một chỗ?"

"A?"

"Tiệc tối thời gian hần và người nào ngồi chung một chỗ?"

"Thái... Taeyeon."

"Không cùng Yoona ngồi chung một chỗ?"

Kim Young Min vùng xung quanh lông mày vô ý thức vừa nhíu, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) mắt chăm chú nhìn Seo Soo Kyung.

"A... Đối với, Yoona đêm hôm đó tựa hồ tảo rời rồi đi."

"Ly khai?"

"Đối với..."

Seo Soo Kyung có chút thấp thỏm bất an gật đầu.

Nghe được Seo Soo Kyung trả lời, Kim Young Min trầm mặc một hồi, sau đó hần phát phát tay nói rằng: "Đi thôi."

"A? Thế nhưng..."

"Đi! !"

Seo Soo Kyung ngẩn ngơ, nhìn thoáng qua cúi đầu Kim Young Min, đón vội vã có chút bối rối địa đối với hần vi cung kính một týt, sau đó thì vội vội vàng vàng ly khai.

"Hô ——"

Đây là hôm nay lần thứ tư.

Kim Young Min ngưỡng tựa ở chỗ ngồi thất thần nhìn trần nhà, trầm mặc được rồi một hồi sau, hần ngồi thẳng thân thể, lấy điện thoại cầm tay ra thông qua một cái mã số.

"Là, là ta..."

...

"Tốt, ta đã biết."

"Lạch cạch."

Kết thúc trò chuyện sau, Kim Young Min tiện tay đem điện thoại di động ném tới trên bàn, đón tựa hồ thì phải tiếp tục dựa vào ghế đờ ra, chẳng quá đúng lúc này, ánh mắt của hần tựa hồ chú ý tới cái gì, nhìn về phía khi hần bàn công tác bên trái văn kiện cái dậm một cái túi ny lon văn kiện.

Trầm mặc một chút, Kim Young Min không nói lời nào mà đem cái kia túi văn kiện cầm tới, đón trực tiếp đem văn kiện bên trong móc ra, sau đó đứng dậy đi tới văn kiện nát bấy cơ trước, bả trong túi văn kiện lấp đi vào!

Khởi động cơ khí, Kim Young Min xuất thần địa nhìn văn kiện mặt trên còn chưa bị hủy đi văn kiện tiêu đề.

《 về lần này sự kiện Im YoonA xử phạt 》.

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Ta là ta, hăng cũng là ta

"Xôn xao..."

"Hắc, hắc..."

Hai tay cúc khỏi một bùm nước hắt lên mặt, ở chỉ chốc lát lạnh lẽo sau, trong miệng vì thở hơi hỗn hên, mở mắt ra nhìn trong gương bản thân.

Một chút bọt nước dính vào như sữa chữa trôi qua lông mi thượng, tuần lãng gò má của thượng cũng hoàn sót lại một ít chính chảy xuống thẳng bọt nước, đôi mắt nhìn qua có chút đỏ bừng, thiếu mà vào lúc này có vẻ tương đương đồ tươi môi hơi hơi giương, nhưng hần thấy thế nào, đều nghĩ vì kiểu khó miệng tựa hồ mang theo một điểm tà khí chính là độ cung...

"Hô —— "

Bật người dậy, Han Woo từ trong miệng lược lược phun ra một hơi thở, đón một bên từ bên cạnh cái giá thượng bắt khăn mặt sát tay, một bên vẫn như cũ chăm chú nhìn mình trong kính, trong ánh mắt, tựa hồ lóe ra rất phức tạp tâm tình.

"Ba."

Tắt đi toilet đèn điện sau, Han Woo chậm rãi đi trở về gian phòng của mình, sau đó thoáng cái liền hướng hậu ngã xuống trên giường.

Xuất thần địa nhìn trần nhà, Han Woo biểu tình rất cổ quái, một hồi tương đối khó chịu, một hồi vừa nhìn không được cười một cái... Hần đang nhớ lại chuyện tối ngày hôm qua.

YoonA...

Đương trong đầu hiện lên trương trong rừng nai con dường như kiều nhan khi, thon dài đẹp mắt bàn tay lãng yên nắm chắc, Han Woo vùng xung quanh lông mày một tý chăm chú nhủ chung một chỗ, lồng ngực từng đợt khó chịu, ngực cái loại này lo lắng vậy yêu thương, tự trách, còn là không ngừng được địa bùng lên.

"Hô —— "

Hoàng liêu hoàng đầu, tạm thời vứt bỏ trong đầu cái khác tạp niệm, Han Woo nhẹ nhàng cau mày ngồi dậy, thân thủ nhu liêu nhu khuôn mặt, lại từ trong miệng thở ra một cái khí.

Thâm thúy con người có chút ngây người địa nhìn trống rỗng tiền phương, Han Woo trong lòng lúc này vẫn có không ít phân loạn đích tình tự hỗn hợp cùng một chỗ, làm cả người hần đều ở vào một loại rất mộng trạng thái.

Han Woo không biết cái khác mất trí nhớ nhân khôi phục ký ức sau rốt cuộc là một loại tình huống gì, nhưng hần nghĩ, tình huống của mình, chắc là tối đặc biệt, cũng là đặc biệt nhất một cái.

Đến tốt cùng là nguyên nhân gì thúc đẩy Han Woo lần này ký ức khôi phục, chính hần cũng không rõ ràng lắm, cái này hiện nay cũng không phải hần quan tâm vấn đề, hần quan tâm giờ ở chỗ... Đoạn này khôi phục ký ức.

Han Woo chưa có hoàn toàn khôi phục ký ức, có lẽ nói, hần chỉ khôi phục nhất đoạn ngắn ký ức, hần nhớ lại bản thân năm tuổi đến mười sáu tuổi trong lúc đó sở hữu ký ức, nhưng mà về những thời gian khác, một chút xiu cũng không có ấn tượng.

Đây đối với Han Woo mà nói đã không thể dùng tức bực giận chân để hình dung, như vậy cũng tốt tượng mua đã lâu nhỏ thường quyền, thật vất vả giữa một lần, kết quả dĩ nhiên là giải nhĩ, cùng một chờ thưởng cứ như vậy gặp thoáng qua, tiếp theo còn muốn loại này vận khí, đã không biết rốt cuộc muốn chờ tới khi nào.

Nhưng mà đây cũng chỉ là yêu cầu áp hậu lại buồn nản chuyện, Han Woo để ý nhất, vẫn có quan hân nhớ tới gì đó.

Ở đó đoạn hân nhớ tới trong trí nhớ, Kim Ji Woo, bắt, hay là nên hân, tên của hân không gọi Kim Ji Woo, mà gọi là Im Yoon Woo...

Đêm qua, người kia, là Han Woo không sai, thế nhưng, cũng có thể nói hân điều không phải Han Woo.

Dùng một cái tương đối chuẩn xác tí dụ để hình dung, đương lưỡng chủng màu sắc bất đồng nước có nhất ngã xuống đồng nhất cái trong ly, ở lúc mới bắt đầu nhất, phản ứng là kích liệt nhất, cũng là rõ ràng nhất.

Han Woo hôm qua đó là loại tình huống này, đương phong ấn tại chỗ sâu trong óc ký ức tiết đi ra một góc thời gian, hân không cách nào tránh khỏi địa được trong đầu bạo tạc vậy cường dũng mãnh tiến ra ký ức cho ảnh hưởng, bắt, cũng không thể nói là ảnh hưởng, bởi vì vậy bây giờ, bản thân chính là của hân đồng tây.

Chỉ bất quá, trong nháy mắt đó đích tình tự bị nhiễm, làm hân dù cho còn nhớ rõ mình là Han Woo, cũng tạm thời quên mất những thứ khác tất cả, trong mắt, ngực, chỉ nhớ rõ cái kia cái này mấy ngày gần gũi đã bị bản thân bị thương thành như vậy được một người bản thân phục vụ quên mình tới yêu nữ hài...

"Hắc... Hắc..."

Nghĩ đến đây, Han Woo trong lồng ngực vừa không khỏi truyền đến từng đợt hít thở không thông khó chịu giống nhau, hân gợn tay lên bắt trào tim của mình miệng, khẽ cau mày, nhẹ thở phì phò, lông mi hạ cặp kia đẹp mắt trong con ngươi cuộn cuộn trứ một loại rất phức tạp tâm tình, tựa hồ đầy doanh trứ yêu thương, vừa tựa hồ có loại bởi vì đột như kỳ lai sự vật mà cảm thấy rất cảm giác xa lạ.

Rất thần kỳ, rất cổ quái, rất xa lạ, rất... Quen thuộc.

Đây là Han Woo hiện nay cảm giác.

Kỳ thực Han Woo trước có thiết tưởng qua, nếu như mình khôi phục ký ức sau sẽ như thế nào? Chính hân hội là một loại dạng gì trạng thái?

Hân thiết tưởng qua rất nhiều trường hợp, tỷ như Kim Ji Woo thực sự lưu lại phiền toái rất lớn, tỷ như Kim Ji Woo cũng không tượng mình nghĩ phức tạp như thế, hân chỉ là một người bình thường.

Thế nhưng, sở hữu, tất cả tình huống, Han Woo đều là thành lập ở bản thân, cho dù khôi phục nhớ, vẫn như cũ có thể thờ ơ lạnh nhạt, trí thân sự ngoại tiền đề thượng.

Đối với Han Woo mà nói, Kim Ji Woo ký ức trọng yếu cũng không trọng yếu, hân có thể từ Kim Ji Woo trong trí nhớ xong tự mình nghĩ biết đến đông tây, đồng thời hân xong Kim Ji Woo ký ức, hân mới rốt cuộc chân chính và Kim Ji Woo hòa làm một thể. Chẳng quá, hân cũng không phải là nhất định phải khôi phục ký ức, hân hiện tại đã qua rất khá, cũng không có ai quy định một người mất trí nhớ, vẫn đã quên mình qua lại, như vậy người này thì không thể lại rốt cuộc chính hân.

Sở dĩ nói như thế nào đây, Han Woo coi trọng Kim Ji Woo, bắt, nên coi trọng chính hân mất đi ký ức, thế nhưng hân cũng không coi trọng, bởi vì không có cái này, hân vẫn có thể hảo hảo sống được.

Nhưng mà, Han Woo cho tới bây giờ không nghĩ tới qua, hân khôi phục ký ức sau, cư nhiên sẽ là như vậy nhất trường hợp.

Nói như thế nào đây, tựa như cảm giác của hân như nhau, thực sự... Rất thần kỳ, rất kỳ quái, rất phức tạp, còn có... Rất quen thuộc.

Đương ký ức bạo phát thời gian, Han Woo mới chính thức nhận thức đến, trước hân tìm cách... Không thể nói ngay thơ, thế nhưng thái chủ quan.

Han Woo vẫn cho là dù cho ký ức khôi phục, bản thân vẫn như cũ bất sẽ phải chịu cái gì ảnh hưởng nguyên nhân ở chỗ, hân cho rằng cũng không phải chính hân tự mình kinh lịch, sở dĩ, cho dù là ký ức khôi phục, hân vẫn như cũ có thể bảo trì bản thân, giống như là quần chúng như nhau, quan sát một hồi vai chính tựa hồ là hân, nhưng vừa không phải của hân điện ảnh.

Thế nhưng, đợi được sự tình chân chính thực tế phát sinh thời gian, hân mới phát hiện mình sai rồi, hoàn toàn sai rồi.

phân ký ức bộc phát ra, nó ở bản thân trong đầu vị trí, điều không phải lại phân ra đến một cái khu vực, cùng mình vốn là ký ức phân biệt rõ ràng, mà là... Cùng mình vốn là tất cả dung hợp cùng một chỗ!

Xa lạ, quen thuộc.

Đương Han Woo cuối cùng cũng từ có ngay từ đầu bộc phát ra đích tình tự trong lấy lại tinh thần sau, cái này lưỡng chủng bình thường nhưng tựa hồ vừa cực kỳ phức tạp tâm tình bắt đầu đan vào ở trong lòng của hân, làm hân đầu óc tốt tượng thành nhất đoàn tương hồ như nhau, hân phát hiện, hân cũng không có mê thất bản thân, hân rõ ràng mình là Han Woo, thế nhưng, hân không phân rõ, khi hân trong trí nhớ, cái kia từ nhỏ đến lớn quật cường thân ảnh, có đúng hay không, cũng là hân...

Hơn nữa, làm Han Woo củ kết còn không chỉ đoạn này khôi phục ký ức đối với bản thân hân tư tưởng ảnh hưởng, hân hoàn quán quyết nên ký ức nội dung.

Nói thật đi, Han Woo bản thân cũng không biết mình ở quan khán, bắt, phải nói hần ở quen thuộc hết đoạn này ký ức sau, chính hần cũng không biết bên trong lòng mình rốt cuộc là một loại dạng gì cảm giác.

Đoạn này ký ức, ừ... Nói như thế nào đây, có như vậy một điểm bi thương, thế nhưng, vừa thật ảm áp, rất hạnh phúc, ngoại trừ một ít ở Han Woo hiện nay xem ra có chút không cần thiết mâu thuẫn ở ngoài, đây là một đoạn rất hạnh phúc thời gian.

Ừ, rất hạnh phúc.

"A."

Khóe miệng kim lòng không động đi lên kiêu kiêu, Han Woo ánh mắt trong giây lát đó trở nên dị thường nhu hòa, nhưng mà chính là trong chớp nhoáng này tâm tình mình một chút biến hóa, vẫn bị Han Woo bản thân bắt được.

Sắc mặt thoáng đổi đổi, chẳng quá Han Woo nhưng thật ra không có cố ý lập tức bả trên mặt mình biểu tình đổi thành một bộ nghiêm túc đáng đáp, khóe miệng vẫn như cũ thượng kiêu trứ, chỉ là biểu tình kia giữa, hơn rất phức tạp hơn đích tình tự.

Chậm rãi trừng mắt nhìn mâu, Han Woo hơi hơi hít thở sâu một tý, cúi đầu nhìn một chút bàn tay của mình, cảm, cảm thụ được từ trên tay truyền tới lực lượng cảm tình.

Mỗi lần Han Woo bởi vì Kim Ji Woo chuyện tình mà khổ não thời gian, hần luôn là thích nhìn bàn tay của mình nắm thành quyền, trước hần cho là mình yêu mến làm như vậy, là bởi vì như vậy có thể nhắc nhở chính hần, hiện tại đã bắt đồng, cuộc sống của hần, tràn đầy mong muốn.

Nhưng mà, vào lúc này Han Woo mới phát hiện, hần làm như thế nguyên nhân, tịnh không phải là bởi vì cái này, mà là bởi vì mỗi khi hần làm như thế thời gian, hần tiềm thức thì sẽ nói cho hần biết...

Cổ thân thể này bắt là của ngươi!

Một mặt nghĩ phải tiếp nhận cổ thân thể này tất cả, để cho mình biến thành hần, bắt, để cho mình chính là hần, nhưng mà mặt khác, ở mình trong tiềm thức, cũng ở cự tuyệt tiếp thu.

Điểm ấy từ hần trước kia đối với khôi phục ký ức tìm cách cũng có thể thấy được tới, hần đến trước mới thôi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) vẫn là lấy một cái người ngoại lai độ lớn của góc, đi tự hỏi vấn đề.

"Han Woo... Ngươi thật đúng là một cái ti tiện tên..."

Lặng lặng nhìn bàn tay của mình, Han Woo hơi hơi hí mắt, trong miệng đã lâu địa dùng Hán ngữ thì thảo nói nhỏ nhất cú, ở trong con ngươi của hần, có băng lãnh, cũng có giạt mình tỉnh giấc sau chợt.

Kỳ thực rất đơn giản địa mà nói, phao đi những thứ khác chứa nhiều vấn đề, Han Woo hiện tại cũng chỉ có một thiết yếu nhất vấn đề —— hần, là tiếp thu, còn là cự tuyệt?

Hần là phải tiếp nhận biến thành Im Yoon Woo tất cả, hay là muốn cự tuyệt?

Mà vấn đề này, coi như là làm mặt ngoài công phu, nội tâm của hần, cũng sớm có đáp án. Huống chi, hần bây giờ nội tâm, căn bản chống cự không được.

Khóe miệng vừa nhẹ nhàng hướng giờ lên dương, Han Woo trên mặt của cuối cùng là lại lộ ra đáng tươi cười, kinh qua lần này chính lý sau, trong lòng của hần cuối cùng cũng có định luận.

Chỉ là, cứ như vậy, hần có bạn lạc.

Han Woo vẫn biết mình trong trí nhớ phải có một cái nàng tồn tại, thế nhưng hần không nghĩ tới, nơi nào không chỉ có có nàng, còn có các nàng, còn có, rất nhiều rất nhiều người...

"Ai nhất cổ..."

Từ trong miệng chẳng biết rốt cuộc là có phải hay không phiền não địa thở dài, Han Woo té ngựa về phía sau ở trên giường, bên mép mang theo một tia làm như cười khổ nhưng vừa tựa hồ có chút thoải mái mỉm cười.

Yoona, Yoon Jin, còn có...

"Xú lão đầu... A..."

Đôi mắt xuất thần địa nhìn trần nhà, Han Woo trong miệng thấp giọng thì thầm nhất cú, sau đó bản thân kim lòng không động vừa cười cười, lần này nụ cười của hần trong, có nồng nặc phiền não, cùng với... Một loại phá xác ra vậy sống lại mừng rỡ.

Cái này, mới thật sự là hòa làm một thể.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Han Woo và Kim Tae Hee?

"A, a, ai, ca!"

"Ai tây! Cho nên nói! Yoona muốn đưa người lúc trở lại người đáp ứng không phải tốt! Hiện tại mù ồn ào cái gì! Có bản lĩnh chính người đến!"

Chang Yu tức giận bả cầm trong tay thuốc bỏ lên trên bàn, về mặt lời nhìn nằm lý ở trên giường, lóa lóa cái bối cho hấn Lee Seunggi.

"Ai nhất cổ... Ca!"

Lee Seunggi khó khăn hết lần này tới lần khác đầu, sau đó hai tay tạo thành chữ thập làm cái xin nhờ tay của thế.

"Ai tây..."

Chang Yu liếc mắt, nhìn thoáng qua tình phát hiện ở trước mặt hấn một mảnh xanh tím lung, trầm mặc một chút, vẫn là đem thuốc vừa cầm lên, cảm miên ký nhìn lớn tay chân to nhưng trên thực tế tiểu tâm dục dục thoa.

"Thực sự không được viện nghỉ ngơi mấy ngày?"

Nhìn khối lớn máu ứ đọng, Chang Yu chăm chú nhíu mày một cái, liếc liếc mắt nằm lý ở trên giường cũng không biết có phải hay không là đang suy nghĩ gì Lee Seunggi, trong miệng vẫn hỏi nhất cú.

"Không cần, không phải nói đầu khớp xương không thành vấn đề sao? Chính là giờ bị thương ngoài da, ta tại gia nghỉ ngơi là được rồi, bằng không thì nằm viện truyền ra tin tức thì phiền toái."

Lee Seunggi trong thanh âm mang theo giờ buồn ngủ địa đáp.

"Ai tây! Cho nên nói! Tiểu tử người làm gì không nên ta ly khai? Nếu như đêm qua ta ở, khẳng định hảo hảo giáo huấn một tý tên tiểu tử kia!" Vừa nghe Lee Seunggi nói như vậy, Chang Yu vừa khó chịu đứng lên, về mặt tức giận nói rằng.

"Ai, ca."

Lee Seunggi nghe được Chang Yu lời của, tựa hồ thoáng cái thanh tĩnh lại, miễn cưỡng trật nghiêng đầu, nhìn Chang Yu, "Ta thế nhưng học qua跆拳道 và kiếm đạo người đã quên? Có thể thoáng cái bả ta suất thành như vậy, ca người đi có ích lợi gì? Còn có, người giáo huấn người nào? Yoona OPPA sao? Người muốn ta chết sao?"

"Ai tây! Hảo hảo hảo, ta mặc kệ người! Ai nhất cổ, khuy người hoàn như vậy cố sức thuyết phục MBC để cho Girls Generation sớm ly khai, người rốt cuộc là vì sao à? Ai! Được ái tình choáng váng đầu óc ngu ngốc!"

Vừa vận đồ hảo được, Chang Yu rất lời trừng trừng Lee Seunggi, đón dọn dẹp một chút đông tây, trực tiếp cũng không quay đầu lại liền đi.

Lee Seunggi nháy mắt một cái, nhìn Chang Yu về mặt tức giận ly khai, nhưng thật ra không có lên tiếng ngăn cản, chỉ là trên mặt ở lộ ra có chút buồn cười thần tình hơn lại có ta cảm động.

Lược lược hít và một hơi, Lee Seunggi nằm lý ở trên giường, hít mất cảm thụ được từ trên lưng truyền tới, hấn hiện tại cũng không biết hình dung như thế nào cảm giác, ý nghĩ nhưng thật ra từ tối hôm qua cái loại này có chút quá kích trong tâm tình của đi ra ngoài.

Yoona OPPA...

Hồi tưởng chuyện ngày hôm qua, Lee Seunggi trên mặt dần dần lộ ra rất biểu tình cổ quái, có khiếp sợ, có khó có thể tin, có sợ hãi, còn có chút... Ngờ vực vô căn cứ?

Nói thật, đương hôm qua từ Han Woo trong miệng nghe được câu nói kia thời gian, Lee Seunggi trong nháy mắt thật là có loại cảm giác trời sập xuống cảm giác...

Bà bạn gái ca ca cho rằng tình địch...

Lee Seunggi đời này đều không nghĩ tới qua bản thân dĩ nhiên hội đồng với như vậy cái chuyện này,

Hơn nữa những người khác hẳn không rõ ràng lắm, thế nhưng hẳn rất xác định, Han Woo khẳng định đã cảm nhận được dịch ý của hắn.

Chẳng quá, muốn nói sợ hãi, thật sự có, nhưng không nhiều lắm, bởi vì không biết vì sao, Lee Seunggi tâm trong tràn đầy một loại cảm giác cổ quái, luôn cảm thấy, sự tình hình như không có đơn giản như vậy...

Khó khăn ngẩng đầu nhìn về phía chính đối với mình phía bên ngoài cửa sổ, Lee Seunggi híp mắt lẳng lẳng nhìn.

Thực sự chỉ là... OPPA sao?

...

...

《 Kill Me, Heal Me 》 ngày hôm nay kịch tổ quay chụp hiện trường ——

Tuy rằng hôm nay là tân niên ngày đầu tiên, thế nhưng kịch tổ vẫn không có nghỉ ngơi, tính kịch tổ hay là đang vận tác trứ, cũng chính là sáng sớm Hwang Jung Eum, Ji Sung chờ diễn viên đến kịch tổ thời gian cho các nhân viên làm việc ai cái tặng ít đồ, cái này mới có giờ tân niên bầu không khí.

"Đại phát... Đại phát đại phát..."

"Thực khi tìm tòi đã đến một vị!"

...

Ở trong một cái góc, hai người ăn mặc lông áo khoác ngoài thân ảnh của đứng ở nơi đó, thường thường sẽ gặp truyền ra một tiếng thét kinh hãi, đi ngang qua nhân viên công tác cũng chỉ là nhìn thoáng qua, sau đó cười cười, không nói gì thêm, bởi vì bọn họ rất rõ ràng hai nữ nhân này như vậy nguyên nhân, phải biết rằng, hôm qua tính kịch tổ nhân viên ở đều tự trong thấy đoạn tuyên truyền phim ngắn thời gian, biểu tình không thể so với người các nàng tốt đi nơi nào.

Ở trong góc, Hwang Jung Eum mờ to mắt, thẳng tắp nhìn chăm chăm điện thoại di động, ngón tay không ngừng sự trượt, làm cho tối lớn tiếng chính là nàng.

Mà Jin Soo Won lại đứng ở Hwang Jung Eum hai bên trái phải, tuy rằng nàng không có thể nào hô to gọi nhỏ, nhưng này phở mở to hai mắt nhìn điện thoại di động đáng đáp, và Hwang Jung Eum quả thực giống nhau như đúc.

Jin Soo Won hôm qua vẫn dãi ở trên hang bên kia, căn bản không có nhìn tuyên truyền phim ngắn, dù sao nội dung nàng đều biết, mà Hwang Jung Eum còn lại là đơn thuần cảm thông cáo, không có thời gian.

Vì vậy, hai cái này kịch tổ lý duy nhị chưa có xem qua tuyên truyền phim ngắn nữ nhân, sáng sớm hôm nay thì xúm lại, ngồi chồm hổm trong một cái góc nhìn.

Khi thấy Han Woo bộ phận thời gian, Hwang Jung Eum đương nhiên là hoàn toàn bị khiếp sợ đến rồi, nhưng mà cái này coi như bình thường, tương đối làm cho người ta không nói được lời nào chính là, Jin Soo Won cái này rõ ràng đã người biết cư nhiên đang nhìn thời gian cũng không khi kinh hô lên...

Tuy rằng sự nói trước là biết, nhưng khi lần thứ hai thấy một lần thời gian, Jin Soo Won vẫn là không nhận được trong lòng kinh ngạc và tựa hồ có chút tâm tình kích động.

Sau đó, một cái bởi vì thực sự rất rối rãnh mà có thời gian, một cái khác, lại bởi vì sáng sớm đã không đùa phân mà cũng rất rối rãnh, hai cái này tâm tình kích động mà lại rất rối rãnh nữ nhân thì lại bắt đầu hăng hái bùng bùng nhìn lên online khán giả phản ứng.

Mà kết quả cũng không ra các nàng sở liệu, tuyên truyền hiệu quả nhưng thật ra đạt tới, thậm chí còn vượt quá trước đây mong muốn, nhưng cũng không biết rốt cuộc là có phải hay không chuyện tốt, Han Woo một người danh tiếng đè ép tính kịch tổ, hoàn toàn thành đứng đầu.

"Soo Won tỷ, xem ra chúng ta bộ này kịch lớn hơn phát."

Hwang Jung Eum cúi đầu nhìn điện thoại di động màn hình, chớp chớp mắt, đến bây giờ trên mặt vẫn còn có chút bất khả tư nghị đứng đối nhau ở bên cạnh mình Jin Soo Won nói làm bầm nhất cú.

"Ừ..."

Nhìn trên điện thoại di động thực khi tìm tòi bảng xếp hạng, còn có online khí thế ngất trời thảo luận, Jin Soo Won đồng dạng chớp chớp mắt, trên mặt vẫn còn có chút cảm giác thần kỳ biểu tình, trong miệng bình thường trả lời một câu.

"Ai nhất cổ, tiểu tử ngu ngốc kia! Dĩ nhiên gạt chúng ta nhiều chuyện như vậy!" Nhìn vòng hiệt thượng ảnh chụp, Hwang Jung Eum trong miệng vừa hung

hăng nói thâm trứ.

"Ừ..."

Jin Soo Won vẫn còn có chút ngây người địa nhìn chăm chăm điện thoại di động màn hình.

"Thế nhưng..." Mà lúc này, Hwang Jung Eum trên mặt thần tình khê động, tựa hồ nghĩ tới điều gì, thu hồi đặt ở điện thoại di động trên màn ảnh đường nhìn, quay đầu nhìn Jin Soo Won, "Soo Won tỷ người thật giống như là theo chân Han Woo tiểu tử kia cùng nhau, cho nên nói..."

Cầm điện thoại di động tay cứng một tý, Jin Soo Won cũng quay đầu nhìn về phía bên người, khi thấy một đôi đen lúng liếng mắt to chính thẳng tắp nhìn chăm chăm nàng.

"Soo Won tỷ..."

"Ta... Thật không phải là cố ý không nói, thực sự!"

"Soo Won tỷ..."

"Jung Eum, chúng ta yên tĩnh một chút, thực sự."

"Soo Won tỷ!"

"A! Ai tây! ..."

...

...

"Lão sư..."

Gangnam nhất tràng biệt thự sang trọng lầu hai trong một gian phòng ——

Một cái tĩnh mỹ bóng hình xinh đẹp ngây ngốc ngồi ở bên giường, đôi mắt sáng không nháy mắt nhìn chăm chăm trong tay cứng nhắc máy vi tính màn hình, trên đầu vừa thân khởi tấm thấp trả về bao vây lấy khăn mặt.

Tối hôm qua Han Kaem Sae vốn là muốn xem MBC ca dao đại tề điển, nhưng bởi vì năm nay và nàng năm trước tình huống bất đồng, nàng và ngoại công bà ngoại, người một nhà hàn huyền một buổi tối, sáng sớm hôm nay đứng lên mới có công phu nhìn một chút tin tức và vân vân.

Mà cái này vừa nhìn, nàng liền thấy hôm nay đứng đầu tin tức, ở thực khi tìm tòi vị thứ nhất là "Seoul Đại lão sư Han Woo", vị thứ hai là "Han Woo", vị thứ ba là "Kill Me, Heal Me", đến rồi vị thứ tư mới xuất hiện hôm qua Girls Generation vắng hợp MBC sau cùng bắt ngờ tin tức.

Đương vừa nhìn thấy Han Woo dĩ nhiên xuất hiện ở tìm tòi trên bảng, Han Kaem Sae tự nhiên là kết kết thật thật sùng sốt đã lâu, sau đó nàng liền có chút sốt ruột địa đi tra tới cùng chuyện gì xảy ra, Vì vậy, nàng liền thấy tối hôm qua cái kia tuyên truyền phim ngắn.

Lại sau đó, thì bày biện ra nàng bây giờ trạng thái.

Han Kaem Sae đã ngờ ngác ngồi ở bên giường rất lâu rồi, đôi mắt sáng cứ như vậy nhìn chăm chăm trên màn ảnh Han Woo khán, trên mặt là một loại nói không rõ sở biểu tình.

"Đốc đốc."

Lúc này, đột nhiên một trận tiếng gõ cửa nhẹ vang lên, tận lực bồi tiếp một tiếng ôn hòa thanh âm già nua truyền vào.

"Cầm cầm?"

Han Kaem Sae nhãn thần hoảng hốt một tý, lập tức thì phục hồi tinh thần lại, ngay cả vội vàng đứng dậy, đi tới cửa mở cửa ra.

Cửa mở, Lý Tái lẳng lặng đứng ở cửa, mang trên mặt mỉm cười hiền hòa, chỉ bất quá, khi hấn thấy Han Kaem Sae khi, nhưng không khỏi hơi sùng sò, mắt híp một cái, tựa hồ đã nhận ra cái gì, "Làm sao vậy sao?"

"A?"

Nghe được ngoại công lời của, Han Kaem Sae ngẩn người, chẳng biết tại sao, có chút co quắp hơi hơi thấp cúi đầu.

Lý Tái híp mắt nhìn mình tiểu tôn nữ, trên mặt mỉm cười hiền hòa dần dần thu liễm.

Han Kaem Sae giống nhau tại gia cũng không mang khẩu trang, sở dĩ Lý Tái hiện tại có thể rất rõ ràng địa thấy hé ra tiểu lệ dung nhan, mà ở dung nhan lần trước khi chỉ còn dư lại một khối nhân nhạ màu đỏ, ngay cả ban đầu đã không tính là, nếu như là trước Lý Tái thấy như vậy một màn, tuy rằng mỗi

ngày đều dần dần nhìn tiểu tôn nữ trên mặt biến hóa, nhưng ngực phồng chừng còn là hội không ngừng được địa vui vẻ, chỉ bất quá bây giờ, hấn thì...

"Rốt cuộc làm sao vậy?"

Lý Tái nhìn mình tiểu tôn nữ, thanh âm nhu hòa vừa hỏi một câu.

Han Kaem Sae nhìn một chút ngoại công, cắn môi một cái, do dự một chút, cầm trong tay cứng nhắc đưa cho Lý Tái.

Nhìn tiểu tôn nữ đưa tới cứng nhắc, Lý Tái hơi hơi nhíu lông mày, nhìn trầm mặc Han Kaem Sae liếc mắt, đón ngược lại cũng không có hỏi cái gì, nhận sang xem đứng lên.

Khoảng chừng tam mươi phút sau.

Lý Tái và Han Kaem Sae đã ngồi xuống trong phòng đi, Lý Tái vì hơi híp mắt nhìn trên màn ảnh tần số nhìn, tuy rằng trong ánh mắt cũng là mang theo lau một cái kinh ngạc, nhưng so với cái khác rất nhiều người lần đầu tiên thấy cái này khi phản ứng, Lý Tái phản ứng thì có vẻ bình tĩnh rất nhiều, trái lại khoe miệng của hấn cũng không phải cảm lộ ra một cái thần bí mỉm cười, nhìn tần số nhìn trong đôi mắt của ngoại trừ kinh ngạc ở ngoài, càng nhiều hơn chính là một loại cảm giác hứng thú thần tình.

"Hấn việc này ngươi biết không?"

Sau cùng nhìn mấy lần xác định hấn không có cái gì khác nội dung, Lý Tái cầm trong tay cứng nhắc trả lại cho một mực yên lặng mặc nhìn hấn khán cứng nhắc Han Kaem Sae, cái loại này mỉm cười hiền hòa vừa treo ở trên mặt.

"Chỉ biết là hăng cũng là Seoul đại học lão sư..."

Han Kaem Sae tiếp nhận cứng nhắc, cúi đầu tùy ý bất động, môi phồng chừng ngay cả chính cô ta cũng không có nhận thấy được địa hơi hơi quyết lên, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) dường như nhỏ giọng thăm thì như nhau đáp trả Lý Tái.

"Như vậy, nghĩ áp lực đại?"

Lý Tái nhìn mình tiểu tôn nữ cái bộ dáng này, khoe miệng cũng nhin không được lại đi giờ lên dương, bởi vì, đây là trước đây cảm cảm chưa từng có trôi qua phiền não a.

"Ừ..."

Han Kaem Sae quyết trứ miệng, vô ý thức gạt đầu, sau đó nàng trong nháy mắt thì phục hồi tinh thần lại, mạnh ngẩng đầu trừng từa hồ đang hơi hơi nín cười ý ông ngoại của liếc mắt, "Ngoại công ~ ngài đây là ý gì? !"

"Ta? Ta còn có thể có ý gì? Chính là... Nghĩ Hàn lão sư thật là một cái lợi hại tiểu tử, ừ." Nhìn thấy tiểu tôn nữ mất hạnh trùng trùng hình dạng, Lý Tái trên mặt hiện lên một tia có chút vui mừng tiểu ý, đương nhiên, hấn hoàn thật không dám ở nơi này nha đầu trước mặt bật cười, Vì vậy thì lập tức chính sắc trứ hồi đáp.

"Thế nhưng, ngoại công ngài phân minh..."

"Được rồi được rồi."

Lý Tái vươn tay vỗ vỗ tiểu tôn nữ đầu, trên mặt lại lộ ra cái kia mỉm cười hiền hòa, "Quả thực thật lợi hại, thế nhưng, ngươi nhân sinh vừa mới bắt đầu, nỗ lực nói, những thứ này thành tựu ngươi cũng có thể đạt tới."

Nghe được ngoại công lời của, Han Kaem Sae ngẩn người, đôi mắt sáng run rẩy, trong con ngươi lóe lên giờ không biết tên quang mang.

Ừ, chúng ta sinh, hiện tại vừa mới bắt đầu.

Lặng lẽ cảm quả đảm nhỏ, Han Kaem Sae quay Lý Tái lặng lẽ gạt đầu, sau đó trên mặt lộ ra một cái nhàn nhạt nhưng rất ngọt xinh đẹp mỉm cười, đón vừa cúi đầu nhìn lên hữu quan Han Woo tin tức.

Chỉ bất quá, lần này vừa nhìn, của nàng vùng xung quanh lông mày vừa nhin không được nhẹ nhàng nhíu lại.

Ở trên màn ảnh có một tin tức tiêu đề:

《 Han Woo và Kim Tae Hee? 》

Chương 138: Đạo thân ảnh quen thuộc kia

Về ngoại giới đều hỗn loạn, Han Woo hiện nay còn không có chú ý, có lẽ nói, hắn còn không có thời gian chú ý tới.

Lúc này, Han Woo đang đứng ở Seoul Yeongdeungpo khu Yeouido đầu đường, nơi lác lác, đương nhiên, cũng không biết là xuất phát từ cái gì tâm lý —— người này mang khẩu trang.

"Ai nhất cổ. . . Thực sự là thay đổi rất nhiều a, ừ?"

Han Woo một tay trong dẫn theo cái túi, tay kia lại xách thắt lưng địa đứng ở một cái nhai đạo biên, nhìn hai bên ở trong mắt hắn kế tiếp cao nhà lầu, còn có trên đường phố ngựa xe như nước, người đến người đi cảnh tượng nhiệt náo, khẩu trang hạ mang trên mặt giờ khó chịu thần tình.

Chừng mười năm trôi qua, Yeongdeungpo khối này thật đúng là ngày trăng sao dị, biến hóa quá nhanh, Han Woo vừa thiếu chút nữa lạc đường đều. Nếu như điều không phải hắn xác định địa chỉ cũng sẽ không thay đổi nói, hắn phỏng chừng trực tiếp đường cũ đi trở về.

"Cái kia, đại thẩm, ngài biết cái này cái địa chỉ đi như thế nào sao?"

Suy nghĩ một chút, Han Woo cảm giác mình hoa còn chưa phải thái khảo phổ, Vì vậy vẫn là đem trong đầu địa chỉ viết ở tại trên giấy, đến một bên thương điểm hỏi một tý lộ.

Cái này cửa hàng lão bản là một cái chừng năm mươi tuổi đại thẩm, quán tiệm này lắp đặt thiết bị, phỏng chừng cũng có chút niên đầu, nhưng Han Woo bản thân không có gì ấn tượng, đoán chừng là 04 niên sau mới mở.

"Nga? Ở đây sao? Người có thể ngồi xe đi, thì nơi nào chờ một chút thì tốt rồi."

Nhìn một chút Han Woo trên tay tờ giấy, vị này điểm chủ đại thẩm vẫn là tương đối nhiệt tâm nói cho hắn một tý đến mục đích tương đối mau lẹ biện pháp.

"A. . . Tốt, ta đã biết, cảm tạ ngài."

Theo đại thẩm ngón tay phương hướng nhìn lại, Han Woo thấy được một cái trạm xe buýt, có chút chợt gạt đầu, sau đó quay đầu lễ phép đối với đại thẩm thấp cúi đầu.

"Vậy là tốt rồi, ừ. . . Thế nhưng, thanh niên nhân, người hoa cái này cái địa chỉ có chuyện gì không?"

Điểm chủ đại thẩm đối với Han Woo hiền lành địa gạt đầu, đón trên dưới thoáng nhìn một chút Han Woo trang phục, nhìn không được có chút ngạc nhiên địa đều hỏi một câu.

"A. . . Ta. . ."

Nghe được điểm chủ đại thẩm lời của, Han Woo ngẩn người, lập tức trên mặt thần tình hơi chút đổi đổi, hơi hơi thấp liềm suy nghĩ liềm, trong mắt thần tình cấp tốc biến hóa một trận, cuối cùng, còn là hòa thành một mảnh nhu hòa, "Ta. . . Đến xem thân nhân."

"Thân nhân? OMO, người ở nơi này có thân nhân sao? Thế nhưng, vì sao ta cho tới bây giờ chưa thấy qua người?" Nghe được Han Woo lời của, điểm chủ đại thẩm rất kinh ngạc mở to hai mắt, vừa cẩn thận trên mặt đất hạ quan sát một chút Han Woo, có chút nghi ngờ hỏi.

"A. . . Ta lúc còn rất nhỏ rồi rồi đi."

Han Woo khoe miệng có chút miễn cưỡng địa hướng giờ lên dương, thâm thúy đôi mắt ở chỗ sâu trong, ngoại trừ hoài niệm ở ngoài, tựa hồ còn có chút nồng nặc hồ thẹn.

"A. . . Như vậy. . . Nhanh qua bên kia đi, thời gian không sai biệt lắm,

Xe cũng sắp đến." Han Woo hình dạng được điểm chủ đại thẩm khán ở tại trong mắt, tuy rằng không biết cụ thể, nhưng nàng cũng minh bạch bản thân phỏng chừng câu dẫn ra nhân gia có chút thương tâm nhớ lại, vội vã có chút lúng túng vừa cười vừa nói.

"Là, ta đã biết, như vậy, lần thứ hai cảm tạ ngài."

"Hào hảo hảo."

Han Woo vừa lễ phép đối với điểm chủ đại thẩm cười cười, sau đó hơi hơi nhất cúi đầu, xoay người hướng đường cái đối diện đi.

"Có thân nhân sao? Vì sao ta không có ấn tượng a. . ."

Nghi ngờ nhìn đạo kia cao ngất bóng lưng, điểm chủ đại thẩm có chút buồn bức đích lắm lắm một câu.

"Cái gì không có ấn tượng?"

Lúc này, bỗng nhiên từ hai bên trái phải truyền tới một có chút già nua nhưng trung khí mườì phần thanh âm của.

Điểm chủ đại thẩm quay đầu nhìn lại, vội vã cười cười: "A, ngài đã tới a."

"Là, ngày hôm nay ngài đi đứng không quá thoải mái, theo ta đến mãi cần dùng nguyên liệu nấu ăn."

Đây là một cái khoảng chừng năm sáu chục tuổi nam nhân, lông mày rậm mắt to, tướng mạo nhìn qua đảo là có chút nho nhã.

"Như vậy, còn là cùng trước vậy sao?"

"Là, cảm ơn ngài."

"Không cần, ngài đi xa như vậy chạy đến ta chỗ này đến mãi mở tiệm dùng nguyên liệu nấu ăn, ta thể nhưng rất cảm kích ngài chiếu cố đây."

Nam nhân cười cười, cũng không có nói thêm cái gì, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua vừa điểm chủ đại thẩm nhìn phương hướng, bỗng nhiên cả người hơi sùng sờ, hai mắt vô ý thức híp lại, nhìn chăm chăm khi hấn trong tầm mắt một cái cao ngất thân ảnh cần thận nhìn một chút.

"Cái kia. . . Lão bản ngài vừa đang nói cái gì không có ấn tượng?"

"A, cái kia a?"

Điểm chủ đại thẩm ngừng một chút trong tay công tác, sau đó cười chỉ chỉ xa xa đạo kia cao ngất thân ảnh, "Người tuổi trẻ kia, nói hấn có thân nhân ở chúng ta Yeouido đây, thể nhưng, ta hình như đối với hấn căn bản không có gì ấn tượng đây."

Nam nhân vừa ngẩn người, híp mắt lần thứ hai nhìn về phía đường cái đối diện, thể nhưng lúc này một chiếc xe buýt lái tới, lão nhân nhìn sang thời gian, chỉ thấy cái thân ảnh kia theo dòng người chen lên xe.

"Yeouido lớn như vậy, chắc là vừa khớp đi. . ."

Nhìn chiếc kia dần dần khai xa xe buýt, nam nhân trong miệng tựa hồ là đang trả lời địa nói lầm bầm nhất cú.

"Nói cũng phải đây, cái này, ngài món ăn đã trang hảo."

Điểm chủ đại thẩm tán thành địa gật đầu, sau đó đem trong tay gói kỹ thật là tốt mấy túi món ăn đưa cho nam nhân.

"Cần ta tìm người giúp ngài đưa trở về sao?"

"Cảm tạ, không cần, ta còn có thể nã rất nhiều."

"Được rồi, như vậy, xin đi thông thả."

"Ừ."

Gật đầu, nam nhân dẫn theo trong tay bao lớn bao nhỏ thì dự định xoay người ly khai, chỉ bất quá, khi hấn phải lúc rời đi, cước bộ nhưng kim lòng không dặng vừa dừng một chút, ánh mắt nhìn về phía vừa chiếc kia xe buýt biến mất phương hướng.

"Thế nào cảm giác có điểm nhìn quen mắt đây. . ."

...

"Hô ——"

Han Woo theo đoàn người đi xuống xe buýt, nhìn trước mắt cuối cùng là có chút bắt đầu quen thuộc tất cả, dưới ánh mặt trời học ra một đoàn bạch khí.

Ngón tay nắm bắt thông nhau tập trở mình nhìn một chút, Han Woo quay đầu lại nhìn thoáng qua đã tiếp tục nhiều xe buýt, không khỏi ngay cả mình cũng không biết vì sao địa cười cười.

Thông nhau tập là lần trước lễ Giáng Sinh thời gian Hayeon ở Gangnam siêu thị thuận lợi cho Han Woo mua, tiểu nha đầu cũng không tượng Han Woo, nàng hoàn toàn không cách nào chịu được Han Woo loại này đại đa số dưới tình huống xuất hành đều dùng bộ hành sinh hoạt tập quán, sở dĩ Han Woo từ khi đó bắt đầu, đi địa phương xa cũng cơ bản bắt đầu dùng giao thông công cộng có lẽ đường sắt ngầm, chỉ bất quá hấn bây giờ còn không nhớ được lộ tuyến, thì là khôi phục ký ức cũng giống vậy, trong đầu hấn gì đó thể nhưng mườì mấy năm trước.

Hít thở sâu một tý, phun ra một điểm bởi vì vừa dãi ở xe buýt trong mà sinh ra hòn dỗi, Han Woo thì nhận nhận thức phương hướng, thử bắt đầu tìm kiếm mình muốn tìm nơi ấy.

Cũng không biết có phải hay không là bởi vì là khu dân cư nguyên nhân, khu vực này nhưng thật ra không có thể nào biến hóa, sở dĩ Han Woo cũng rất nhẹ nhàng địa liền tìm được tự mình nghĩ tìm nơi ấy.

Nhìn trước mặt cách đó không xa quen thuộc vừa tựa hồ rất xa lạ tiểu khu đại môn, Han Woo ánh mắt của hoảng hốt một tý, lặng yên đang lúc, một tia tựa hồ vô pháp đề nén vui mừng từ cái miệng của hắn biên toát ra đến.

Cất bước đi vào, ngẩng đầu lên nhìn bốn phía, phát giác, trên thực tế còn là thay đổi rất nhiều, Han Woo hành tẩu ở trong tiểu khu con đường thượng, ngực bỗng nhiên có loại bùng tình cách một thể hệ cảm giác.

"Người khỏe."

"Người khỏe, đi chạy bộ sao?"

"A, đúng vậy."

"A ~ như vậy, ngài chạy bộ đi, ta về trước đi."

"A, tốt, tái kiến."

Đột nhiên, một trận rất nhỏ nói chuyện với nhau thanh hấp dẫn Han Woo chú ý của lực, hắn hơi khẽ cau mày, nghiêng tai lắng nghe, nghe tới trong đó một đạo ôn hòa trung niên giọng nam khi, trái tim phảng phất phía nhảy vỗ, có chút cứng đờ quay đầu nhìn lại, khi thấy một đạo làm hắn dị thường quen thuộc bóng lưng. . .

...

...

"Ta đã trở về."

"A! Tỷ tỷ ~ "

Về nhà một lần liền thấy nhà mình muội muội đối với mình rất thân thiết cả tiếng kêu một tiếng, nàng không khỏi cười cười, bắt tay cơ bỏ vào huyền quan tủ giày thượng một cái hộp trong, và mặt khác mấy bộ điện thoại di động cất xong, sau đó lúc này mới dọn xong bản thân cởi giày, kéo có chút mệt mỏi thân thể đi vào phòng khách.

"Tỷ tỷ, người biết không? Hôm qua ra một cái đại tin tức đây!"

Vừa vào đến trong phòng khách, tọa ở phòng khách trên ghế sa lon cô gái kia thì lôi kéo nàng ngồi xuống, rất là hưng phấn mà nói rằng.

Nàng hơi hơi ngần ngừ, nhu liễu nhu mình chân bó, sau đó có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm: "Cái gì tin tức?"

"Chính là. . . Chính là cái kia Seoul đại học lão sư đẹp trai a, tên gì, hàn. . . A, không sai, Han Woo, ừ, Han Woo."

Nàng chớp chớp mắt, trên mặt có ta chợt, nói rằng: "Nga. . . Có chút ấn tượng, hôm qua Ji Yeon các nàng hình như ngay nói chuyện này, bất quá ta không có thể nào quan tâm. Thế nào? Thực sự. . . Rất lợi hại phải không?"

"Hoàn toàn đại phát ~ có người nói hắn không chỉ có là Seoul đại học lão sư, là một cái rất lợi hại rất lợi hại học giả, hắn còn có thể làm cơm, hơn nữa làm cơm ăn thật ngon!"

Nhìn nhà mình tiểu muội khoa trương dùng mình tiểu ngón tay mở vẽ một cái vòng lớn, nàng vừa ngần ngừ, lập tức kim lòng không dặng nở nụ cười một tý, chẳng quá ngay sau đó đồng nhan trên mặt của cũng lộ ra có chút nghi ngờ biểu tình, chớp chớp mắt nhìn tiểu muội của mình hỏi: "Thế nhưng. . . Người sáng sớm hôm nay điều không phải đang đuổi thông cáo sao? Về đến nhà vừa dựng không được điện thoại di động và mấy vi tính, người thể nào có thời gian khán?"

"Chính là a. . . Ta là sáng sớm hôm nay thỉnh người khác thảo luận thời gian mới biết, nhà của chúng ta TV tối hôm qua thì phá hủy, ta hôm qua Liên tỷ tỷ của người biểu diễn cũng không thấy, hừ! Phôi ba ba!"

Nàng không đề cập tới cái này hoàn hảo, nàng nhắc tới cái này, nữ hài cả người thì ưỡ oái đi xuống, biết trừ cái miệng nhỏ, về mặt phần uất địa nói rằng.

"Ai nhất cổ, xin nhờ, người đều mấy tuổi? Hoàn cùng tiểu cô nương như nhau. Cho nên nói, người muốn đi tìm ba ba lý luận sao? Chớ đã quên, vào cửa ngoại trừ gọi điện thoại gọi thư tín tin ở ngoài không thể dựng vào trên điện thoại di động vòng quy định."

Nàng nhìn tiểu muội cái bộ dáng này vừa không nhịn cười được cười, sau đó thần tình có chút nghiêm túc báo cho nàng nhất cú.

"Biết rồi! Đều do ba ba! Nói cái gì nghe nhân bận rộn một ngày đêm, Về đến nhà nên nghỉ ngơi thật tốt, sẽ thì nhìn thư đề thăng mình một chút, hoàn toàn không cho chúng ta ở nhà đùa điện thoại di động và máy vi tính! Xin nhờ ~ hiện tại lúc nào đại lap! Chúng ta đều vài tuổi lap!"

"Nha, ngươi muốn chết sao?"

Nhìn mình tiểu muội càng ngày càng cao âm lượng, nàng không khỏi nhắc nhở một tý, sau đó có chút tức giận trừng nữ hài liếc mắt. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

"Biết rồi!"

Nữ hài vừa biết liễu biết miệng, nhỏ giọng hừ nhẹ một tý, ngay sau đó, cặp kia hai mắt thật to bỗng nhiên trất liễu trát, quay đầu nhìn về phía huyền quan chỗ cái kia giấy hộp.

"Nha, ngươi không biết là. . ."

Từ nhỏ cùng nhau lớn lên, nữ hài cái này khê động, nàng thoáng cái liền nhìn ra nữ hài ý đồ.

"Ta thì nhìn một chút, xin nhờ ~ tý tý, ta thực sự đối với lão sư kia thật tò mò."

"Ta mặc kệ ngươi, ngược lại chớ đem ta thêm vào."

Tức giận vừa trừng nhà mình tiểu muội liếc mắt, nàng trực tiếp thì đứng dậy, đi hướng gian phòng của mình.

Nhìn mình tý tý dĩ nhiên cứ như vậy đi, cư nhiên một điểm lòng hiếu kỳ cũng không có, nữ hài nhịn không được ngăn người, chẳng quá cũng chỉ là ngăn người, rất nhanh, nữ hài ánh mắt thì bỏ vào huyền quan cái kia giấy hộp thượng. . .

"Tý. . . Tý tý! ! !"

Nàng mở cửa, cước bộ có chút gấp rút vọt ra, sau đó liền thấy muội muội hoàn hảo không tổn hao gì đứng ở trong phòng khách, trong tay hoàn cầm điện thoại di động của mình, ngoại trừ biểu tình cùng kỳ quái ở ngoài, cái khác một chút việc cũng không có, không khỏi thì nhấn lại tiểu vùng xung quanh lông mày, hồ trứ khuôn mặt nhỏ nhắn, tức giận trừng mắt nữ hài hỏi: "Ngươi thì thế nào?"

"Tý. . . Tý tý. . ."

"Đề làm chi lap?"

"Tý. . . Tý phu đã trở về! ! !"

Nàng nhất thời sững sốt, nhìn về phía nữ hài nâng tay lên cơ màn hình, đầu tiên mắt, liền thấy một cái cười nhặt tọa ở trên ghế sa lon thân ảnh của, trong nháy mắt, tim đập hình như đình chỉ như nhau. . .

"Boram, Wooram, các ngươi làm sao vậy?"

Mà lúc này, ở sau lưng của hai người truyền đến một đạo trầm ổn trung niên giọng nam.

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Quen thuộc nhất mạc

"Ai tây. . . Lão nhân này rốt cuộc đang làm gì a. . ."

Dưới bóng cây, Han Woo hai tay khoanh địa tựa ở thân cây thượng, một bên rất buồn bực nhìn phía xa đạo kia đang chạy bộ thân ảnh của.

Ba mươi phút, Han Woo nhìn hấn chạy đã ba mươi phút. Đừng tưởng rằng ba mươi phút rất ngắn, dĩ Han Woo đối với hấn nhận thức, lão nhân này trước đây thịt cá thường có, thể nhưng rèn luyện chạy bộ loại vật này, cùng hấn thật là cách biệt.

Sở dĩ Han Woo mới phát giác được rất buồn bực, vẫn đóa ở nơi này trong góc phòng nhìn thân ảnh chạy một vòng lại một quyển, đương nhiên, nhân tố chủ yếu hay là bởi vì . . . Hắn không có can đảm đi tới.

Han Woo nếu tuyển trạch tiếp nhận rồi, như vậy, hắn cảm giác mình hiện nay việc cấp bách, chính là trở về một tý ở đây, nói cách khác, lại mang xuống, Han Woo cảm giác mình sau này hạ tràng có thể so với hiện tại đến thăm hơn. . .

"Thúc thúc, người là ai? Đến chúng ta ở đây làm gì a?"

Đột nhiên, một cái thanh âm non nớt mang theo giờ giọng nghi ngờ từ Han Woo phía sau vang lên.

Thân thể vô ý thức cứng một tý, Han Woo chậm rãi quay đầu lại, đương thấy rõ đứng ở người ở sau lưng hắn khi, cả người nhất thời buông lỏng xuống, hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, ở trong lòng cấp tốc chỉnh sửa lại một chút ngôn ngữ hồi đáp: "A. . . Cái kia, ta a? Ta là tới. . . Bái phỏng, ừ, bái phỏng, tới bái phỏng trường bối."

Đứng ở Han Woo phía sau chính là một cái khoảng chừng năm sáu tuổi tiểu nam hài, ăn mặc món màu đen tiểu áo lông, gương mặt mập phì, nhìn qua lớn lên khỏe mạnh khẩu khí, rất là khả ái. Phòng chừng háng cũng là thấy Han Woo một người đứng ở nơi này dưới tàng cây cả buổi, sở dĩ tiểu hài từ lòng hiếu kỳ phát tác, chạy tới hỏi một chút.

Nghe tới Han Woo trả lời sau, cái này tiểu nam hài chớp chớp đen nhánh ánh mắt của, vừa cẩn thận trên mặt đất hạ nhìn một chút Han Woo, tuy rằng cái này thúc thúc trên mặt mang khẩu trang, nhưng chính thể hình tượng nhìn qua cũng không tệ lắm, hắn không phải là cái gì khả nghi người xấu, Vì vậy lúc này mới khả ái gật đầu, biểu thị bản thân hiểu.

"Thế nhưng, thúc thúc người tại sao không đi người trường bối trong, trái lại đợi ở chỗ này?"

Chẳng quá, Han Woo khả nghi tính giải trừ là giải trừ, nhưng tiểu nam hài còn là ngược cái đầu nhỏ, có chút nghi ngờ nhìn hắn.

"A. . . Là như vậy."

Cái này tiểu nam hài có chút không giống tầm thường năng lực suy tính để cho Han Woo có loại không tiếp nổi cảm giác, chẳng quá cũng may hắn đang nhanh chóng suy tư một chút sau, trong đầu thì có một cái tương đối giải thích hợp lý, "Ly ước định thời gian còn sớm, thúc thúc nghĩ quá sớm đi bái phỏng không tốt lắm, cho nên nói, ta mới ở chỗ này chờ, sau đó liền thấy cái kia đang làm bộ đại thúc, a, đình kỳ quái đây, ta xem hắn đã rất mệt mỏi, vì sao còn bền hơn trì chạy xuống đi?"

"A ~ ngoại . . . Lâm gia gia a?"

Theo Han Woo ngón tay của nhìn lại, khi thấy cái kia tựa hồ dừng lại chuẩn bị nghi khẩu khí thân ảnh khi,

Tiểu nam hài mập phì trên khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này mới lộ ra chột thần tình, vô ý thức sẽ kêu lên cái gì, chẳng quá không biết vì sao, hắn nói được phân nửa dừng một chút, đen lúng liếng trông mắt vòng vo chuyển, cấp tốc sửa lại hạ miệng, ngay sau đó đồng dạng sĩ ngón tay ngón tay đạo thân ảnh kia, trên mặt lộ ra một cái xán lạn khả ái đáng tươi cười, tựa hồ là hảo tâm hướng Han Woo giải thích nhất cú, "Lâm gia gia hắn mỗi ngày đều hội chạy bộ, chúng ta cũng đã quen rồi, là một cái tốt, rất nghị lực lão gia gia đây."

"A. . . Như vậy phải không? Thế nhưng. . . Người biết hắn như vậy mỗi ngày rèn luyện nguyên nhân cụ thể sao?" Nghe được tiểu nam hài lời của, Han Woo trên mặt lộ ra hiền hòa đáng tươi cười gật đầu, thế nhưng, thâm thúy trong trông mắt nhưng trái lại không tự chủ được hiện lên một ít nghi hoặc, quay đầu lại nhìn một chút đạo kia đang uống nước thân ảnh của, suy nghĩ một chút, thấp giọng hướng tiểu nam hài hỏi.

"Nguyên nhân? Cái này ta cũng không biết đây."

Nghe được Han Woo hỏi, tiểu nam hài méo một chút đầu, chớp chớp mắt suy nghĩ một chút, sau đó tựa hồ nhớ lại chút gì, "Thính. . . Thính ngoại công ta nói, Lâm gia gia làm như vậy, hình như là nghĩ để cho mình khỏe mạnh hơn một điểm, sống lâu một chút đi."

"Sống. . . Sống lâu một chút?"

Han Woo có chút ngây người địa nháy mắt một cái.

"Là. . . Bất quá ta lần trước hình như thính. . . Thính ngoại công ta nói, Lâm gia gia hắn là muốn sống lâu một chút, có thể sống đến chân chính đoàn tụ thời gian đi. Ừ. Ta cũng không biết rốt cuộc là có ý gì đây."

Tiểu nam hài vừa chớp chớp mắt quay về suy nghĩ một chút, gãi gãi cái ót có chút không xác định địa nói, đón thì ngẩng đầu nhìn Han Woo, kết quả hắn nhưng không khỏi ngẩn người.

Đứng ở trước mặt hắn cái này xa lạ thúc thúc không biết vì sao, hai mắt mở thật lớn, ánh mắt thất thần nhìn về phía trước. Bởi nhìn không thấy khuôn mặt, tiểu nam hài cũng không rõ lắm cái này thúc thúc hiện tại rốt cuộc là cái gì trạng thái, Vì vậy liền nhìn không được điểm trừ chân bó, giờ lên thịt hồ hồ tay nhỏ bé cũng không biết có thể hay không đủ tới dắt dùng sức mà hoảng liểu hoảng, có chút thân thiết địa kêu lên: "Thúc thúc? Thúc thúc? Ngài không có sao chứ?"

". . . A. . . Là, ta không sao, cảm tạ. . ."

Đại khái là tiểu nam hài thanh âm non nớt tỉnh lại Han Woo, khi hắn nghe được thanh âm hậu thì vô ý thức cúi đầu nhìn lại, khi thấy một con thịt hồ hồ tay nhỏ bé ở trước mắt lắc lư, ngay sau đó thì hồi quá liễu thần lai, có chút lảng lảng đối với tiểu nam hài thấp giọng nói một câu cảm tạ.

"Vậy là tốt rồi, thúc thúc người. . . Điều không phải, vậy thúc thúc ta thì trước! Tái kiến!"

Thấy Han Woo tựa hồ không có chuyện gì hình dạng, tiểu nam hài trên mặt cái này mới lộ ra giờ yên tâm biểu tình, sau đó hắn thì về mặt xán cười tựa hồ còn muốn nói chút gì, thế nhưng, cũng không biết là làm sao vậy, tiểu nam hài sắc mặt của đột nhiên biến đổi, chuyện trực tiếp vừa chuyển, pháo liên châu dường như phun ra nhất cú cáo biệt nói, không đợi Han Woo phản ứng kịp, thì mạnh quay người lại, thì đi thì đi liền chạy.

Han Woo có chút ngây người địa nháy mắt một cái, nhìn cái kia khả ái tiểu bóng lưng như một làn khói chạy mất dạng, trên mặt lộ ra ta không giải thích được biểu tình, sau đó, khoảng chừng qua vài giây, Han Woo đuôi lông mày thoáng gát gát, hình như phát hiện cái gì như nhau, nhìn chăm chăm trên mặt đất cái bóng nhìn một chút, trên mặt lộ ra có chút kỳ quái biểu tình.

Thế nào cảm giác cái bóng hình như có điểm kỳ quái a? Hình như. . . Thêm một người?

Đương cái ý nghĩ này từ Han Woo trong đầu của mạo lúc đi ra, trong nháy mắt, Han Woo sắc mặt hơi đổi một chút, cái cổ dị thường cứng đờ chậm rãi quay đầu nhìn lại, chờ hắn thấy phía sau hắn đích tình cảnh khi, chính hắn cũng không biết vì sao, ở trong lòng mắng vừa cái kia tiểu nam hài một câu nói.

Không có nghĩa khí tên! !

Sau lưng Han Woo, lúc này đang đứng một cái không tính là cao to trung niên nam nhân, hắn ăn mặc một bộ quần áo thể thao, ước chừng năm sáu chục tuổi hình dạng, lông mày rậm mắt to, chái chia ba bảy đại bối đầu, khuôn mặt khước khán có chút trường, nhưng nhìn qua nhưng thật ra cảm giác không sai, nghĩ đến lúc còn trẻ chắc cũng là một cái dễ nhìn. Đương Han Woo thấy hắn thời gian, hắn còn đang cầm đeo trên cổ khăn mặt xoa hãn, trên mặt biểu tình tựa hồ tương đương bình thản.

Vô ý thức nuốt một ngụm nước bọt, Han Woo nhìn một chút trung niên nam nhân cái bộ dáng này, nghĩ nên không có nhận ra mình, Vì vậy tát vào mồm thì trương liễu trương, nghĩ mở miệng trước hồ lộng đã qua, thế nhưng, không đợi Han Woo mở miệng, một đạo nghe rất bình thản thanh âm thì vang lên.

"Tiểu tử thôi. . ."

Giọng nói tuy rằng bình thản, nhưng căn chữ tựa hồ rất nặng, nghe được chủ nhân thanh âm lúc này nội tâm hiển nhiên dị thường khó chịu.

Đương nghe được câu này thời gian, Han Woo sắc mặt của rồi đột nhiên đại biến, không chút suy nghĩ, quay đầu bỏ chạy!

"A. . . Ai nhất cổ, ta thực sự là. . . Nha! ! Tiểu tử! ! Có bản lĩnh người đừng chạy! ! !"

Đương cái này âm hưởng hiện ra rỗng giện ở trong tiểu khu tiếng vọng thời gian, không ít dân đều là sửng sốt, quay đầu nhìn lại, kết quả, vừa sửng sốt một chút.

Bởi vì, bọn họ khi thấy, một cái không tính là thân ảnh cao lớn trong tay chính cầm một bả tựa hồ là từ nhỏ khu người vệ sinh cầm trong tay tới chỗ, quơ, tức giận tận trời địa đuổi theo một đạo thon dài thân ảnh cao lớn!

"Ai tây! Ta thực sự là!"

"Tiểu tử! Ủ? ! Ta lập lại lần nữa, dừng lại! Hiện tại!"

"Ai tây! Ngủ gật mới không chạy!"

"Hoặc, vậy người xem khán được ta đuổi theo tiểu tử người là cái gì hạ tràng!"

"Ai tây!"

. . .

"A, đây là đang làm gì a?"

Đương hai người truy đuổi thân ảnh chạy qua thời gian, ven đường dân cũng không nhận được dừng bước lại, có chút ngây người địa nhìn hai người phảng phất đều đang tiến hành tuyệt mệnh trốn chết vậy thân ảnh, trên mặt tràn đầy không giải thích được biểu tình.

"Ngà? Đó là Lâm gia trưởng sao? Hắn đây là đang làm gì?"

Một cái chòi nghỉ mát hạ, một cái lão nhân ngồi ở trên băng đá, đồng dạng có chút ngây người địa nhìn cảm giác như là đang đuổi giết vậy hai người.

"Chờ một chút, tràng cảnh này. . . Thế nào có loại nhìn quen mắt cảm giác?"

Bỗng nhiên, lão nhân nhíu lông mày, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trên mặt lộ ra có chút vẻ mặt ngạc nhiên, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nháy mắt một cái, vừa cẩn thận nhìn về phía đang truy đuổi hai cái thân ảnh, trên mặt đột nhiên lộ ra giờ nụ cười vui mừng, "Chẳng lẽ. . . Lâm gia tên tiểu tử kia đã

trở về?"

Ở lão tầm mắt của người, không nhìn phía sau đang truy đuổi cái kia không tính là thân ảnh cao lớn, chỉ là nhìn ở phía trước trốn chạy cái kia cao to thân ảnh, tuy rằng quá xa thấy không rõ khuôn mặt, thế nhưng tỉ mỉ như vậy vừa nhìn, cũng dần dần nhìn thấu một điểm mùi vị quen thuộc. . .

"Kim gia gia, ngài nhận thức cái kia thúc thúc sao?"

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm non nớt dùng một loại thật tò mò giọng của ở bên người lão nhân vang lên.

Lão nhân nhìn lại, khi thấy một cái khoẻ mạnh kháu khỉnh khả ái tiểu nhân, trên mặt không khỏi lộ ra một cái rất nụ cười hiền lành, đưa cái này béo tiểu tử ôm, ôm vào trong ngực, mặt tươi cười địa nói rằng: "Ai nhất cô, chúng ta Hyun Woo tới?"

"Kim gia gia tốt ~ "

Trịnh Hyun Woo quay lão nhân lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, sau đó thì về mặt tò mò chỉ vào đang trốn chạy Han Woo hỏi: "Gia gia ngài biết cái này thúc thúc là ai chăng? Ngài nhận thức hắn? Thế nào ngoại công ta hình như muốn đánh cái này thúc thúc?"

"Hắn? A."

Nghe được Trịnh Hyun Woo lời của, trên mặt của lão nhân kim lòng không dặng lộ ra giờ thần bí đáng tươi cười, nhìn thoáng qua còn đang được đuổi Han Woo, có chút nhìn có chút hả hê nói rằng: "Tiểu tử này đáng đời!"

"Làm sao vậy?" Trịnh Hyun Woo chớp chớp mắt, rất tò mò nhìn lão nhân.

"Hắn cũng là người cậu, Im Yoon Woo."

"Cái gì? !"

Khả ái đôi mắt nhỏ nhất thời mở thật lớn, Trịnh Hyun Woo quay đầu lảng lảng nhìn bên kia chính ở phía trước được truy đuổi cao to thân ảnh, mập phì trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy biểu tình khiếp sợ. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Cha

"Hắc, hắc..."

"Nha, lão đầu, người mấy năm này thì quang luyện chạy bộ đúng không? Tốt như vậy tượng trở nên so với trước đây còn có thể chạy?"

"Nha... Hắc... Tiểu tử, ta cho người biết, lập tức dừng lại, ừ?"

"Ai... Hắc... Người thực sự khi ta sủa sao? Dừng lại nhất định phải chết!"

"Sát."

Han Woo ngẩn người, thoáng quay đầu lại nhìn thoáng qua, trên mặt thần tình nhất thời hơi hơi đổi đổi.

Ở tầm mắt của hắn trong, đạo kia không tính là thân ảnh cao lớn vừa tựa hồ dưới chân lão đảo một tý, thiếu chút nữa ngã sấp xuống, nhìn nữa như vậy, phỏng chừng đã đến cực hạn, một mối đầu đầy mồ hôi.

Mâu quang lóe lóe, Han Woo bước chân của bỗng nhiên dần dần chậm lại. Nhưng mà phía sau hắn đạo thân ảnh kia cũng không có nhận thấy được, vẫn như cũ chặt đuổi sát, thẳng đến...

"Ai nhất cô... Tính toán một chút, ta... Ta không được! Cùng lắm thì người giết ta!"

Trung niên nam nhân thở hồng hộc dừng bước, nhìn cách mình cách đó không xa, đã đặt móng ngồi dưới đất mặt quay về phía mình, hữu khí vô lực khoát khoát tay Han Woo, có chút già nua trên mặt của rốt cục lộ ra giờ ánh mắt đặc ý.

"Nha, tiểu tử, ngươi điều không phải rất có thể chạy sao? Ngươi trốn chạy a?"

Thở hổn hển mấy cái sau, trung niên nam nhân bắt người dậy, nhéo nhéo trong tay chỗi, vẻ mặt khó chịu địa triều Han Woo đã đi tới.

"Nha nha nha, lão đầu, ngươi sẽ không tới thật sao? Cái này đánh tiếp thực sự rất đau, ừ?" Thấy cái này hùng hổ hướng mình đi tới thân ảnh của, Han Woo sắc mặt đổi đổi, thân thể lui về phía sau một chút, có chút ngoài mạnh trong yếu địa nói rằng.

"Thiết, tiểu tử thôi, bây giờ mới biết sợ? Chậm!"

Trung niên nam nhân lời đảo cặp mắt trắng dã, dĩ vãng giọng ôn hòa tựa hồ vừa đến cái này riêng nhân trước mặt thì trở nên tương đương không khách khí, chỉ bất quá, ở đó loại không khách khí trong giọng nói... Tựa hồ hoàn mang theo giờ không đổi phát giác ôn nhu?

"Lão đầu, thực sự, có chuyện chúng ta hảo hảo nói, thực sự, đem vật kia để xuống đi, ừ? Ai nhất cổ, cầm ở trong tay quái trầm, thực sự."

Nếu như lúc này Jin Soo Won đứng ở một bên thấy Han Woo bộ dáng bây giờ, nhất định sẽ kinh ngạc mở to hai mắt, bởi vì, không biết có phải hay không là vừa khớp, Han Woo lúc này thần thái nghiêm nhiên giống như là kịch trong cái kia không có da không mặt mũi đứng lên thực sự rất không có da không mặt mũi Oh Ri On.

"Chậm! Hảo hảo nói? Ai nhất cổ, trước đây ngươi không có thể như vậy nói như vậy, đâu sự kiện điều không phải tiểu tử ngươi quyết định tốt mới nói cho chúng ta biết, ừ? Ai nhất cổ, hiện tại biết thương lượng? Chậm!"

Trung niên nam nhân đứng ở Han Woo trước mặt, trong miệng hoàn vi thở hơi hổn hển, vẻ mặt khó chịu và tức giận nhìn ngó dưới đất Han Woo, trong tay chỗi đã chuẩn bị giờ lên.

"Ai, ai, ai, ta nói thật, thực sự, cái này đánh xuống thực sự rất đau!"

"Ai nhất cổ,

Ngươi lão nhân này lúc nào thể lực tốt như vậy?"

"Ai tây! Có việc không thể hảo hảo thương lượng sao? ! Chúng ta nhưng là thương nhân, ừ? Đây chính là ngươi dạy ta, chuyện gì đều có thể ngồi xuống hảo hảo đàm đi?"

"Ồi chào ôi chào ôi chào, xin nhờ, xin nhờ, thực sự, thực sự, bắt..."

"Cha!"

Trong nháy mắt, chỗi mộc chuôi sắp tới đem đập phải Han Woo trên đầu thời gian, hơi ngừng, trung niên nam nhân tay của mạnh run rẩy, nhìn về phía Han Woo, cả người nhất thời ngây ngẩn cả người.

Ánh mắt của hắn, đối diện thượng một đôi thâm thúy con ngươi đen, rất cảm giác quen thuộc, thật giống như... Hai mươi mấy năm trước cái kia buổi tối, hắn lần đầu tiên thấy còn là một tiểu quỷ hắn.

"Xin lỗi..."

"Ba đông "

Trong tay chỗi rơi trên mặt đất, trung niên nam nhân hung hăng cắn răng, quay lưng lại, không cho tiểu tử này thấy trong mắt hắn mơ hồ lóe lên lệ quang.

"Đứng lên... Về nhà!"

Thâm thúy con ngươi run rẩy, trề miệng một cái, nhưng chỉ có thể phun ra một chữ.

"... Là!"

...

"Cha, đây là... Người nào?"

Lâm gia.

Han Woo vừa vào cửa, còn chưa kịp quan sát một tý trong tất cả, đã bị trước mắt một cái lồng trứ tròn vo lục sắc tiểu khủng long rồi phục hơn nữa hắn còn có chút nhìn quen mắt tiểu quả cầu thịt hấp dẫn đường nhìn.

"Cậu ~ ta là Hyun Woo nga, hiện tại năm tuổi, qua hết sinh nhật thì sáu tuổi lạp ~ "

Chẳng quá không đợi lâm phụ trả lời, Han Woo thì nhìn cái này tiểu quả cầu thịt bản thân thí diên thí diên chạy tới, vurun thịt hồ hồ tiểu móng vuốt, ở Han

Woo trước mặt so sáu ngón tay út, cười híp mắt nhìn Han Woo, vẻ mặt thiên thật bộ dáng khả ái.

"Cửu... Cậu? !"

Han Woo ngẩn ra, mắt hơi hơi tròn to, nhìn về phía trên mặt chính không chút nào che giấu lộ nụ cười lâm phụ.

"Người còn dám hỏi ta? ! Yoon Jin kết hôn rồi người đều không trở lại, người còn dám hỏi?"

Thấy tiểu tử này lại vẫn dám không có da không mặt mũi địa nhìn mình, lâm phụ thập phần tức giận trừng Han Woo liếc mắt.

"Yoon Jin nha đầu kia kết hôn rồi? !"

Vừa nghe lâm phụ lời này, Han Woo ánh mắt của mở lớn hơn, trên mặt hoàn toàn là một bộ bộ dáng khiếp sợ.

"Cái gì nha đầu? Ừ? ! Ai tây ~ nói thật giống như người không biết như nhau. Yoon Jin kết hôn thời gian, ta cho người viết qua tin, người tiểu tử ngu ngốc kia! Liên tỳ tỳ kết hôn đều không trở lại!"

Thấy Han Woo cái này phò càng bộ dáng khiếp sợ, lâm phụ càng tức giận, thẳng thắn nhìn liền đều không muốn xem cái này không có tim không có phổi tiểu tử liếc mắt, trực tiếp xoay người vào trù phòng.

"Cậu, cậu, người bà khâu trang hái xuống để cho ta khán nhất nhìn dáng vẻ của người có được hay không?"

Han Woo cúi đầu vừa nhìn, khi thấy một cái mập phì khuôn mặt nhỏ nhắn chĩa vào cái khả ái khủng long khăn trùm đầu vạt sáng trứ tiểu ánh mắt nhìn mình, hần trương liễu trương chui mở mắt, thực sự bất biết mình nên nói cái gì cho phải, chỉ có thể giơ tay lên lạng lẽ bả trên mặt mình khâu trang hái xuống.

"Nga? Cậu người chính là hôm qua trong TV cái kia thúc thúc a? Thảo nào mụ mụ và ngoại công thấy người đều một bộ hình như nhận thức dáng vẻ của người."

Thấy Han Woo mặt của, trình Hyun Woo ánh mắt của nhất thời mở thật lớn, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi giương, ngón tay út chỉ vào Han Woo, ra vẻ vẻ mặt ngây ngô manh địa nói một câu.

Chẳng quá, Han Woo nhưng thật ra đối với hần trước mắt con này tiểu khủng long manh thái không thể nào cảm mạo, trái lại neho lại đôi mắt, trên dưới nhìn một chút cái này gọi trình Hyun Woo tiểu tử, sau đó vươn tay neho neho mập phì khuôn mặt nhỏ nhắn, cười híp mắt nói rằng: "Phải? Ta cũng nhìn người nhìn rất quen mắt đây. Ta thế nào không biết nguyên lai Lâm gia gia chính là ông ngoại người đây? Ừ? Hyun Woo a."

Thân thể nho nhỏ vô ý thức run lên, trình Hyun Woo mở to hai mắt, nhìn trước mặt hần tờ này cười híp mắt, tựa hồ rất hòa ái tuấn lãng khuôn mặt, không biết vì sao, trái tim cứ có chút phát lạnh cảm giác.

Hoàn hảo đúng lúc này, một đạo nghe hòa bình khi không quá như nhau, có vẻ rất bất thanh âm khách khí cứu hần.

"Nha, tiểu tử, tiến đến trù phòng hỗ trợ."

Lâm phụ từ trong phòng bếp lộ ra một cái đầu, rất không khách khí đối với Han Woo kêu một tiếng, sau đó vừa quay đầu tựa như biến sắc mặt như nhau, vẻ mặt hòa ái địa đối với trình Hyun Woo ôn hòa nói rằng: "Hyun Woo a, chính người trở về phòng đùa, chờ cơm chín rồi ngoại công sẽ gọi người."

"Nga, tốt!"

Nhìn thấy ngoại công rất có lực cứu trợ, trình Hyun Woo lập tức không ngừng bận rộn địa gặt một cái đầu nhỏ, sau đó thí diên thí diên thì chạy trở về gian phòng của mình, thực sự không muốn nhìn lại Han Woo phò cười híp mắt bộ dáng. Ngay cả trình Hyun Woo bản thân cũng không biết vì sao, vừa nhìn thấy Han Woo cái kia dáng tươi cười, cái này bình thường là gan đặc biệt đại học thẳng nhóc ngực thì thẳng sợ hãi.

Thấy lão nhân rõ ràng khác biệt đối đãi, Han Woo chỉ là đảo cặp mắt trắng dã, cũng không có lực nôn cái rãnh, thì là có chút buồn cười địa nhìn thoáng qua cái kia thí diên thí diên chạy về phòng của mình nho nhỏ thân ảnh, sau đó cũng bất nói thêm cái gì, đem mình từ vừa mới bắt đầu tới thời gian trong tay liền dẫn theo túi đông tây bỏ vào bàn, theo thì vào phòng bếp.

"Tiểu tử, hôm qua nhìn người ở trên ti vi tài nấu nướng của không sai, hừ, một người ở nước ngoài sinh hoạt nhưng thật ra học được tổ thái, người trước hết bà cái kia món ăn giặt sạch đi."

Han Woo hết lần này tới lần khác đầu, nhìn thoáng qua cúi đầu nhìn cũng không nhìn bản thân liếc mắt lâm phụ, bên tai nghe tựa hồ quen thuộc vừa tựa hồ rất xa lạ ngôn ngữ, nhân thân đầu tiên là một trận phức tạp, nhưng cuối cùng, còn là hóa thành một mảnh nhu hòa, cúi đầu, bắt đầu yên lặng làm chuyện của mình.

...

"Rượu? Nha, người muốn ta chết sao?"

Han Woo tuy rằng không biết làm hàn thức ăn, thế nhưng rửa rau, thiết thái loại chuyện này hần vẫn là có thể, hơn nữa trình Hyun Woo chỉ là đến ngoại

công gia đình, Im Yoon Jin cũng sẽ không tới dùng cơm, sở dĩ hai người đại nhân gia một đứa bé cơm nước rất nhanh thì chuẩn bị xong, chỉ bất quá, ở ăn cơm thời gian, Han Woo thì dẫn đầu đem mình chuẩn bị xong rượu trắng đem ra, cung cung kính kính đưa cho lâm phụ.

Nhìn lâm phụ hết ý biểu tình, Han Woo trên mặt vừa lóe lên một tia vì không thể xét phức tạp, chẳng quá cũng chỉ là một cái thoáng mà qua, ngay sau đó hắn liền khẽ mỉm cười một cái, từ vừa đến bây giờ thế nào cũng không toán thanh âm khách khí bỗng nhiên cũng ôn hòa xuống tới địa nói rằng: "Uống đi, đây không tính là phá giới, dù sao... Ta đã trở về, Yoon Jin và Yoona đã biết, cũng sẽ không quái ngại, huống chi, các nàng bây giờ không phải là không ở sao?"

Nói, Han Woo hoàn cố ý cười híp mắt nhìn thoáng qua hoàn bộ một thân không long rồi phục, chính kết linh lợi địa dùng một đôi đen nhánh ánh mắt của lạnh lẽo nhìn Han Woo và lâm phụ nói chuyện trình Hyun Woo. Tiểu gia hỏa này nhất thời được Han Woo đột nhiên thì xem ra liếc mắt sợ đến quá, cũng không biết hắn tại sao phải như vậy sợ Han Woo, cả người cứ như vậy run run một cái, trực tiếp cúi đầu, chỉ lo giải quyết bản thân trong bát cơm.

"Ho khan một cái, như vậy... Được rồi."

Han Woo lạnh lẽo nhìn về phía trình Hyun Woo ánh mắt của lâm phụ nhưng thật ra không có chú ý tới, hắn đang có ta xuất thần địa nhìn trước mắt dùng đất bình sứ chứa rượu trắng. UU đọc sách (www.uukanshu.com) vừa nhìn chỉ biết, tiểu tử này mua bản thân thích nhất tự cất rượu trắng, trong ánh mắt nhất thời nhìn không được tuôn ra ta rất phức tạp, làm như cảm khái vừa tựa như là cái gì khác đích tình tự, sau đó hắn suy nghĩ một chút, còn là gạt đầu đồng ý.

"Nha, tiểu tử, chớ cho rằng dùng một bình rượu thu mua ta là được rồi, trước đây bởi vì ta đồng ý, sở dĩ ta hiện tại mới khinh địch như vậy địa buông tha ngươi, thế nhưng đây, Yoon Jin, nhất là Yoona một cửa ải kia, ngươi cũng không tốt qua. Như đã nói qua, ngươi nói cho Yoona ngươi trở về chưa?"

Hạ một cái tiểu rượu trong ly dịch, tạp đi tạp đi trong miệng cái loại này đã lâu hai năm vị đạo, lâm phụ thì tựa như nhớ tới cái gì, hảo hảo mà vừa trừng trừng Han Woo, hỏi hắn nhất cú.

"A... Yoona... Chúng ta đã gặp mặt."

Nghe được lâm phụ nhắc tới Yoona, Han Woo ánh mắt của hoảng hốt một tý, đón ánh mắt có chút né tránh địa nhìn ngời đối diện hắn lâm phụ.

Chẳng quá lâm phụ nhưng thật ra không có chú ý tới Han Woo có chút dị thường thần tình, nghe được Han Woo lời của sau hơi hơi ngần ngừ, hỏi: "Đã gặp mặt? Lúc nào?"

"Ồ... MBC đài truyền hình trong." Ở trong lòng thoáng cân nhắc một chút, Han Woo thanh âm có chút chậm rãi hồi đáp.

"MBC đài truyền hình? A... Ta nhưng thật ra đã quên, tiểu tử ngươi bây giờ lại cũng muốn đi diễn kịch truyền hình? Chuyện gì xảy ra? Ủ? Ngươi điều không phải ở nước Mỹ có công tác sao? Tại sao trở lại? Hơn nữa bây giờ còn chuẩn bị đương cái kia cái gì diễn viên sao?"

Han Woo không đề cập tới hoàn hảo, hắn nhắc tới, lâm phụ thì lập tức nghĩ tới bản thân trước đây đầu nghi hoặc, pháo liên châu dường như liền hướng Han Woo vừa thông suốt đặt câu hỏi, đen đặc lông mi hoàn nhủ lại, nghi hoặc giữa mang theo giờ rầu rĩ nhìn Han Woo.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 141: Bởi vì, ta không thích hắn a

"Ngài nói... Ta ở nước Mỹ có công tác sao?"

Lâm phụ pháo liên châu dường như đặt câu hỏi để cho Han Woo có loại chẳng biết từ đâu nói lên cảm giác, bất quá hắn nhưng thật ra từ đó chộp được then chốt một điểm, thần tình phút chốc căng thẳng, vội vã liền hướng lâm phụ hỏi thăm một câu.

"Ai nhất cổ, ngươi chuyện của mình ngươi còn không biết sao? Ngươi điều không phải tốt nghiệp đại học thì ở lại nước Mỹ công tác sao?"

Nghe được Han Woo tiểu tử này có chút sủa hồ hồ, cũng không biết có phải hay không là ở nói sang chuyện khác câu hỏi, lâm phụ trực tiếp đảo cặp mắt trắng dã, có chút tức giận đáp.

"Như vậy... Ta là làm việc gì?" Lâm phụ có chút im lặng phản ứng Han Woo tịnh bất tại hồ, hắn nghe được lâm phụ trả lời sau, thì vừa vội vã hỏi tới.

"Công tác? Ai, cái này phải hỏi chính ngươi a."

Nhưng điều Han Woo không nghĩ tới chính là, lâm phụ vừa nghe đến hần truy vấn, vừa đảo cặp mắt trắng dã, vẫn còn có chút tức giận nói với hần.

"Vì sao?"

"Vì sao? Ai nhất cổ, ngươi thực sự đã quên sao? Ủ? Ta mấy năm nay gửi đưa cho ngươi tín ngươi có quay về qua vài lần? Thì ở lại nước Mỹ công việc vẫn là chính ngươi viết thơ nói cho ta biết. Nếu không thấy tiểu tử ngươi bây giờ trở về tới, ta còn tưởng rằng ngươi... Ai! Ngược lại loại chuyện này ngươi mình không phải là rõ ràng nhất sao? Để làm chi hỏi ta?"

Nghe được lâm phụ tức giận ngôn ngữ, Han Woo trầm mặc một chút, chợt cảm thấy bất đắc dĩ gờ tay lên vỗ vỗ cái trán, trong miệng hoàn nhin không được thờ dài.

Kim Ji Woo, Im Yoon Woo, ngươi cái này hãm hại mình không may biểu diễn! ...

"Làm sao vậy? Về mặt thua tiền biểu tình." Thấy Han Woo cái bộ dáng này, lâm phụ vừa hạp một cái rượu, sau đó có chút kỳ quái mà hỏi thăm.

"Kỳ thực..."

Han Woo nhìn lâm phụ liếc mắt, nháy mắt suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn là nghĩ nói cho lâm phụ cũng không có quan hệ gì, "Cái kia, ta mới vừa về nước thời gian ra một lần tại nạn xe cộ..."

"Phốc —— "

"Cái gì? ! !"

Cũng may Han Woo sớm có chuẩn bị, bằng không thì khán lâm phụ như vậy, thì là trong bàn ăn tương đối rộng, Han Woo đoán chừng bản thân vẫn như cũ sẽ bị phun vừa vụn.

"Sao... Chuyện gì xảy ra? Ủ?"

Lâm phụ ở chỉ chốc lát sau khi khiếp sợ, ngay cả miệng cũng không kịp sát, cả người trực tiếp đứng lên, đi tới Han Woo bên người, mặc dù không có vươn tay, nhưng con mắt chăm chú địa ở Han Woo toàn thân cao thấp quét mắt, khăn trương chỉ cực tâm tính dật vu ngôn biểu. Không riêng gì hần, ngay cả vùi đầu trình Hyun Woo cũng không nhin được ngẩng đầu nháy con mắt nhìn Han Woo.

"Không có... Không có chuyện gì, ta... Ta ở y viện nghỉ ngơi mấy tháng, phát hiện tại thân thể đã tốt không sai biệt lắm. Ủ." Lâm phụ trên mặt khăn trương thần tình Han Woo đương nhiên tấn đập vào mắt sô, ngực ở chợt âm áp đồng thời, lại thích tượng có loại không biết làm sao cảm giác, nói có chút lắp ba lắp bắp hỏi,

"Chỉ bất quá..."

"Chỉ bất quá cái gì?"

Lâm phụ vùng xung quanh lông mày nhất thời khăn trương nhú lại, trái tim thoáng cái nói rất lão Cao.

"Mất trí nhớ? ! !"

Lúc này đây, là một già một trẻ hai tiếng kinh hô.

...

"Cho nên nói, ngươi bây giờ nhớ ra rồi chuyện trong nhà, nhưng không nhớ rõ mình ở nước Mỹ chuyện tình? Sau đó ngay Hàn quốc tìm công tác? Làm Seoul đại học lão sư, còn có diễn viên?"

"Ủ, trước là bởi vì... Không nhớ ra được, cho nên nói..."

Han Woo có chút ấp úng địa hồi đáp, nói thật đi, ngay cả chính hần cũng không biết vì sao ở lâm phụ trước mặt hội câu nệ như vậy.

"Như vậy, ngươi sau đó đô hội ở lại Hàn quốc đúng không?"

Chẳng quá, lâm phụ tựa hồ là thực sự bất quá để ý Han Woo về nước lâu như vậy hiện tại mới nhớ về thăm hần, hần tương đối để ý là một cái vấn đề khác.

"A? Là..."

Han Woo ngăn người, sau đó có chút điều không phải như vậy xác định địa gạt đầu, "Chắc là hội vẫn ở lại Hàn quốc, bởi vì... Tự ta cũng không nhớ rõ, ngược lại ta quốc tịch đã đổi lại Hàn quốc."

"Như vậy phải không? Như vậy... A... Dừng bừa đi, ném thư ta bây giờ tay nghề, Yoon Jin và Yoona nói ta mấy năm này tay của nghệ rất tiến bộ."

Nghe được Han Woo lời của, lâm phụ trong mắt lóe lên một tia không đối phát giác sâu đậm vui sướng, chỉ bắt quá trên mặt cũng bắt động thanh sắc, sau đó dừng một chút, chuyển bỗng nhiên vừa chuyển, cũng không nữa nói Han Woo trở về chuyện.

"A... Là."

Lâm phụ có chút toát ra tính ngữ đề cho Han Woo hơi hơi sững sốt một chút, bắt quá hấn rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, vội vã và chẳng biết lúc nào vừa vui đầu trịnh Hyun Woo như nhau, cúi đầu buồn bực ăn xong rồi com.

"Không cần hổ thẹn, hải tử trưởng thành, tổng yếu đi phía ngoài, điểm ấy ta sớm có chuẩn bị, ngươi còn nhớ rõ ta... Ba ba ta đã rất vui vẻ. Đến, đại tương thang, lần này nhớ kỹ bỏ nhiều tiêu tương, đỡ phải ngươi mỗi lần đều nói vị đạo thái đậm."

Han Woo hình dạng, lâm phụ đồng dạng nhìn ở trong mắt, hấn trầm mặc một chút, trong miệng hàm chứa com, làm như tùy ý nói, sau đó hoàn bả nguyên bản bãi ở chính giữa đại tương thang đồ lên Han Woo trước mặt.

Han Woo nghe vậy ngẩn ra, gương mặt nhìn một chút ngời đối diện hấn lâm phụ, trong lòng mạnh run lên một cái.

Tuy rằng thần sắc giống vậy như thường địa cúi đầu ăn com, thế nhưng Han Woo lại cứ khi hấn khoe mắt bắt được một tia trong suốt tia sáng, chẳng quá Han Woo biết, đó không phải là ở thương tâm, mà là đang vui sướng...

Nhìn thoáng qua xảy ra bản thân cách đó không xa đại tương thang, một loại rất xa lạ nhưng tựa hồ vừa rất cảm giác quen thuộc không ngừng được địa từ đáy lòng dưng mãnh tiến ra, đó là một loại ở mơ hồ đau đớn giữa tựa hồ vừa xen lẫn nồng đậm cảm giác ấm áp, mấy năm nay, Han Woo là lần đầu tiên kinh lịch đáng về như vậy cảm giác, ngực rất ta không biết làm sao cảm giác, ngoại trừ mạnh trát liễu trát bỗng nhiên cũng có chút ướt át khóe mắt ở ngoài, chỉ tới kịp phun ra một cái "Là", sau đó liền vui đầu vừa ăn xong rồi com, chỉ bắt quá, trong tay vẫn không nhúc nhích trôi qua thìa bắt đầu không ngừng yếu trừ trước mặt tương thang.

"Nga, được rồi, ngươi thấy qua Yoona, vậy cũng biết nha đầu kia tình huống hiện tại đi?"

Com đang lúc, lâm phụ tựa hồ đột nhiên vừa nhớ ra cái gì đó, vừa ngẩng đầu nhìn Han Woo liếc mắt, mở miệng hỏi.

"Yoona? A... Ủ, đã làm tới nghệ nhân, Girls Generation? Ủ... Hình như trở nên đẹp đây."

Lâm phụ đột nhiên câu hỏi đề cho Han Woo ngẩn người, chẳng quá rất nhanh thì phản ứng kịp, trên mặt có ta kỳ quái thần sắc, nhưng bên mép còn là kim lòng khôngặng lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt.

"Không sai, khuy tiểu tử ngươi đương niên... Quên đi, chuyện đã qua đừng nói, ngươi... Thấy tiểu tử kia sao?"

Lâm phụ đang ăn com, nhìn thoáng qua Han Woo, trên mặt bỗng nhiên cũng lộ ra ta biểu tình cổ quái.

"Tên tiểu tử kia? Người nào?"

Han Woo nháy mắt một cái.

"Chính là... Yoona bây giờ... bạn trai a."

Lâm phụ cúi đầu, làm cho thấy không rõ lăm về mặt của hấn, chỉ bắt quá từ trong giọng nói của hấn, Han Woo làm thế nào đều nghe được giờ... Cấn răng nghiêng lợi vị đạo? Hấn nhìn không được vừa ngẩn người, đón có chút chột nói rằng: "Ngài là nói... Lee Seunggi?"

"Đúng vậy, chính là hấn."

Han Woo híp mắt một cái, nhìn một chút cúi đầu ăn com lâm phụ, lâm phụ lúc này thanh âm tuy rằng nghe rất bình thản, nhưng bây giờ đã rất quen thuộc hấn Han Woo nhưng nghe được giờ không giống tầm thường vị đạo.

"A ~ Lee Seunggi... Ta đã thấy hấn."

"Như vậy... Cảm giác thế nào?"

"Không sai a."

Han Woo vừa liếc cúi đầu ăn com lâm phụ liếc mắt, khoe miệng lạng lẽ lộ ra giờ tiểu ý, "Ủ, đỉnh đẹp trai, nhìn qua đỉnh rộng rãi ánh mặt trời, nghe nói còn là một cái danh khí thật cao minh tinh, ta nghĩ đi..."

"Ba! !"

Han Woo sắc mặt cứng một tý, mắt mở trừng trừng nhìn lâm phụ cầm lấy trang rượu bình sứ rót chén rượu sau bả cái chai thả lại trên bàn, sau đó, đập ra một cái hồ... Không sai, một đạo bạch Nguyệt Nha đường như đập đầu vết...

Chóp chóp mắt suy nghĩ một chút, Han Woo nghĩ đề tánh mạng của mình an toàn nghĩ, còn chưa phải nếu trên chọc cái này từ hai mươi mấy năm trước

bắt đầu chính là thâm niên nữ nhi khổng lồ đầu, chuyện rồi đột nhiên vừa chuyển địa nói tiếp: "Thế nhưng đi, ta nghĩ, hân và Yoona không thích hợp!"

"... Không thích hợp? Vì sao?"

Han Woo liếc một cái ra vẻ còn là vẻ mặt bình tĩnh lâm phụ, tỉ mỉ ở trong lòng suy tư một chút, sau đó nói ra một cái theo người khác tương đương bắt giảng đạo lý lý do.

"Bởi vì, ta không thích hân a."

Lâm phụ cầm chén rượu tay của dừng một chút, vẫn hơi hơi thấp đầu cuối cùng cũng giơ lên, vẻ mặt bình tĩnh xem thật kỹ khán Han Woo, sau đó trong nháy mắt, dường như xuân về hoa nở như nhau, bản trứ gương mặt của thượng, xuất hiện tràn đầy tiêu ý.

"Không thích? Ha ha ha! Tốt! Quả nhiên là con ta! Đến, uống một chén! Không sai, chính là khán tiểu tử kia không vừa mắt! Chính là không thích hân! Ủ? Ha ha ha!"

Han Woo hai tay giơ chén rượu để cho lâm phụ rót rượu, trên mặt cũng là một loại mỉm cười rục rờ, chỉ bắt quá ở nụ cười kia trong, tựa hồ còn có chút ẩn sâu không nói gì.

Ai nhất cổ, ta chỉ biết... Yoona a, điều không phải OPPA không giúp ngươi, ngươi tìm cái này người bạn trai, thì là ngươi có thể quá OPPA ta chỗ này, còn có cái này chung cực đại B oss đây...

"Ai! Thế nhưng, Yoon Woo a, ngươi nói, vì sao Yoona thì coi trọng như vậy cái biểu diễn? Điều không phải, hân ngoại trừ cười rộ lên cảm giác còn có thể, cảm giác thật giống của ngươi, ngoài ra còn có cái gì?"

Nhưng mà, quả nhiên không ra Han Woo đoán, chỉ cần lão nhân này vừa quát rượu, hơn nữa nếu như hân đang có phiền não chuyện, lão nhân này sẽ dong dài cái không để yên, hơn nữa miệng vô già lan, nói vậy cũng là là say khướt một loại đi?

Han Woo khòe miệng giật một cái, lặng lẽ trừng lâm phụ liếc mắt, hắng cũng là không thèm để ý lâm phụ bả Lee Seunggi tiểu tử kia so sánh biểu diễn, thế nhưng tại sao muốn bả hân và Lee Seunggi phóng cùng nhau đối lập? Cười? Cảm giác như nhau sao? Ai tây!

Chẳng quá, nghĩ là nghĩ như vậy, Han Woo nhưng thật ra không có mở miệng tiếp tra, lão nhân này uống rượu say khướt còn có một cái đặc điểm, không nhân đón hân nói hoàn hảo, vừa có nhân nhận nói, hân thì hoàn toàn không dừng lại được, thẳng đến hân say ngã mới thôi.

"Ai, hoàn hảo, ngươi đã trở về, trước ta còn lo lắng đây. Ngươi cũng biết, Yoona cái nha đầu kia... Ai tây, tính cách cũng không biết giống ai, nếu như ta phản đối nặng và người nào nói yêu thương nói, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) nhất định sẽ bỏ trốn, ừ, khẳng định! Hoàn hảo, ngươi đã trở về..."

Han Woo thần tình khẽ nhúc nhích, có chút ngây người địa nhìn lâm phụ, ngực nhưng thật ra đối với lâm phụ lời nói này có ta nghi hoặc, chẳng quá, hân vẫn không có hỏi ra lời.

"Hoàn hảo ngươi đã trở về... Chỉ cần ngươi ở đây Hàn quốc, a, cái nha đầu kia thì đâu cũng sẽ không chạy. Ai nhất cổ, thực sự là... Ủ? Chẳng lẽ là bởi vì ngươi mang nặng lớn lên nguyên nhân sao? Ai, điều không phải, tại sao có thể bả OPPA thấy so với phụ thân hoàn trọng yếu đây? Ủ? Ai nhất cổ, mỗi lần cái nha đầu kia muốn đi nước Mỹ công tác thời gian, ta thì nhìn nàng vui vẻ vô cùng, hoàn vẫn do do dự dự địa nhìn ta. A, khi ta thật không biết nàng nghĩ muốn cái gì sao? Thế nhưng đi, cái này xấu hổ nha đầu, mỗi lần cũng không có tới tìm ta phải ngươi ở đây nước Mỹ địa chỉ, ai nhất cổ, thực sự là, muội muội nhìn OPPA có cái gì xấu hổ? Ai..."

Han Woo khẳng định lão đầu là say, từ hân có chút lời nói không có mạch lạc ngôn ngữ có thể nghe được, đoán chừng chai này tự cất rượu trắng uống xong phải mềm nhũn, đoán chừng là kiêng rượu thái nhiều năm, lúc này từ lượng nhưng thật ra rút lui rất nhiều rất nhiều.

Chẳng quá Han Woo cũng không phải thế nào lo lắng, lâm phụ muốn uống để hân uống đi, từ năm ấy Yoon Jin và Yoona hai tỷ muội ở sinh nhật thời gian buộc hân phát thệ kiêng rượu sau, lão nhân này từ nay về sau không uống rượu, tới đa cũng chính là Han Woo khi hân kiêng rượu lúc đầu thấy hân lấy ra nữa ngữ một cái mà thôi.

Yoona...

Han Woo hạp một cái rượu, xuất thần địa nhìn trong chén trong suốt rượu dịch, cảm thụ được tinh khiết và thơm mùi rượu còn có cái loại này hiện tại với hân mà nói quen thuộc rồi lại chưa quen thuộc mùi rượu, hé ra non nót khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn cùng với hé ra tuổi còn trẻ tuyệt mỹ khuôn mặt phẳng phất ở trước mắt hân hiện lên, sau đó, chậm rãi trọng điệp ở tại cùng nhau...

Chương 142: Chúng ta 3 cái (thượng)

Mặt trời chiều ngã về tây, mặt trời lặn hồng huy không chỉ có chiếu vào lộ diện thượng, cũng rải vào ven đường trong một cái hẻm nhỏ.

"Ta, ta đã nói với ngươi, chớ nghĩ đến ngươi, ngươi là học sinh trung học đệ nhị cấp, ta... Chúng ta chỉ sợ ngươi! Thì là Yoona là muội muội của ngươi, thế nhưng... Thế nhưng ngươi cũng không có thể ngăn cản người khác truy cầu nàng a!"

"Chính là!"

"Không sai, ai, điều không phải, coi như là OPPA, ngươi luôn không khả năng để cho nàng cả đời không lấy chồng nhân đi?"

...

Trong hẻm nhỏ, lưỡng đạo thấy được thân ảnh của sóng vai đứng, theo thứ tự là một nam một nữ, nam khoảng chừng mười ba mười bốn tuổi đáng đáp, mà nữ lại khoảng chừng mười một mười hai tuổi hình dạng.

Hai người trong nữ hài, vừa... vừa hất thẳng tóc dài, đeo một cái màu hồng phát cô, ăn mặc một thân tây váy đồng phục học sinh, non nét gương mặt của thượng mặc dù không có gì tỳ vết nào, nhưng bởi vì thái ngây ngô, hơn nữa da tựa hồ cũng không có sau lại trắng như vậy tích, còn không có hiện ra về sau cái loại này tuyệt mỹ, chẳng quá, trên gương mặt hoàn rất rõ ràng trẻ con mập nhưng cũng lộ ra một loại khả ái hoạt bát cảm giác.

Mà đứng ở bên người nàng tên kia cậu bé, khuôn mặt như cổ ý hộ lý qua như nhau, tuy rằng đồng dạng rất ngây ngô, nhưng tu mi lẫm liệt, mặc trên người một thân tây trang màu đen đồng phục học sinh, đồng phục học sinh áo khoác nút buộc tùy ý buông ra, bên trong ăn mặc nhất áo sơ mi trắng, hoàn ghim hất sắc cà- vạt, mà ở áo của hắn áo khoác trên ngực lại treo một tấm bảng —— "Đại lâu dài cao".

Ở dư huy của mặt trời lặn chiếu ánh hạ, cái này một đôi thiếu nam thiếu nữ giống bích nhân như nhau.

Nữ hài tuy rằng còn chưa nảy nở, nhưng trên người hồn nhiên thiên thành vậy mang theo một loại đẹp để khả ái cảm giác, mà cậu bé tuy rằng mang trên mặt giờ bắt cần đòi đáng tươi cười, nhưng nụ cười kia trong nhưng mơ hồ lộ ra giờ sanh nhân vật cận lạnh lùng. Đây là lưỡng chủng cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Song khi cái này lưỡng chủng cảm giác hoàn toàn bất đồng đặt chung một chỗ, đương đây đối với thiếu nam thiếu nữ đứng chung một chỗ thời gian, lại cứ, thì làm cho một loại rất hợp hài, rất hòa hợp cảm giác, thật giống như, bọn họ khí tràng dung hợp ở tại cùng nhau như nhau.

Mà ở trong hẻm nhỏ, ngoại trừ đây đối với thiếu nam thiếu nữ ở ngoài, ở trước mặt bọn họ cách đó không xa còn đứng trứ ba ăn mặc và nữ hài tựa hồ là cùng một trường đồng phục học sinh tiểu nam sinh, lúc này cái này ba giờ nam sinh đang có ta sợ hãi rụt rè địa nhìn hai người trong người thiếu niên kia, trên mặt rõ ràng có chút ngoài mạnh trong yếu thần tình.

"Hắc, cho nên nói, ba người các ngươi ngay cả sơ trung sinh đều không phải là lần đầu đình bả nhà của ta kỳ lân gọi đến nơi này chính là để hướng nàng biểu lộ? Ai nhất cổ, thật là..."

Rất tùy ý giọng nói, thậm chí có giờ hữu khí vô lực cảm giác, giống như là đang cùng bằng hữu tán phiếm như nhau.

Ba giờ nam sinh nhìn nhau liếc mắt, cùng có thể thấy đây đó trong mắt khản trương, cho nên bọn họ ba người vừa tương hỗ khẳng định gật đầu, cho đối phương bom hơi, đón sẽ lấy can đảm đáp ứng thiếu năm, chẳng quá, lời của bọn họ còn chưa nói xuất khẩu, đã bị một đạo dễ nghe trong mang theo giờ tức giận bất bình thanh âm của cho đánh lại.

"Nha! Im Yoon Woo!"

Niên thiếu có chút bất đắc dĩ đảo cặp mắt trắng dã, quay đầu nhìn thoáng qua trương mở to con ngươi, hơi hơi cổ trứ cái miệng nhỏ nhắn đang lườm khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn, đón vừa quay đầu trở lại đến xem khán mắt tựa hồ có chút đăm đăm nhìn mình chăm chăm bên người, rõ ràng phát xuân thời gian tới có điểm táo ba người kia tiểu tử, sau đó thì khẽ lắc đầu một cái, cái gì cũng chưa nói, trực tiếp giơ tay lên nắm cả thiếu nữ vai dự định xoay người ly khai.

"Cái này... Nha, đứng lại a!"

"Ai... Ngươi... Ngươi đây là ý gì? !"

"Điều không phải, các ngươi khoan hãy đi a!"

Một tay khoát lên bả vai của thiếu niên thượng, hấn vùng xung quanh lông mày nhất thời khẽ nhú một cái, nguyên bản tản mạn biểu tình trong phút chốc lóe lên một tia lạnh lùng, buông lỏng ra nắm cả thiếu nữ vai tay của, khán cũng không thấy, trực tiếp một loại hoàn toàn làm cho phản ứng không kịp nữa tốc độ, giơ tay lên, trào nình cư trú khoát lên trên vai hấn cái tay kia, sau đó thuận thế lôi kéo, lưng về phía sau đình đầu, dĩ một chân làm trụ, đi phía trước hung hăng nhất suất! !

Một cái đứt khoát quả đấm qua kiên suất.

"A —— "

Nhìn té trên mặt đất giết lộn như nhau kêu to cái này lần đầu Đình tiểu quý, niên thiếu hơi hơi híp một cái đẹp mắt con người, cũng không có quay đầu lại liếc mắt nhìn tựa hồ bị đã biết một tý hách sỗ còn lại hai người tiểu nam sinh, chậm rãi ngồi chồm hồm xuống, nhìn cái kia cong lưng hình như thực sự rất đau tiểu nam sinh, nhẹ giọng nói với hắn một câu nói.

"Muốn truy cầu nữ sinh, các người rất trước phải có bảo hộ thực lực của các nàng a, yếu thành như vậy, xem ra người rất không hợp cách a."

Còn là rất tùy ý, rất lạnh nhạt giọng nói, thậm chí âm lượng đều không thể nào cao, nhưng lại cứ người ở chỗ này đều nghe được.

Nằm trên mặt đất, chính về mặt thống khổ tên kia tiểu nam sinh đang nghe niên thiếu những lời này sau, ngây ngô non nớt gương mặt của nhất thời một mảnh đỏ lên, trên mặt lộ ra dị thường xấu hổ thần tình, thoáng cái nỗ lực ngẩng đầu nghĩ hướng niên thiếu không cam lòng tỏ ra yếu kém địa trạng đi, kết quả, cả người nhưng không khỏi ngán người.

Nhàn nhạt màu đỏ dưới ánh mặt trời, niên thiếu khoe miệng một bên hướng về phía trước dương, lộ ra một chút hàm răng trắng nõn, đẹp mắt hai tròng mắt té neo lại, dường như ánh sáng ngọc tinh thần như nhau.

Hắn đang cười, một cái tà khí đã có loại khác tuần mỹ cười.

"Đi thôi."

Đứng dậy, niên thiếu không có xen vào nữa cái này ba tựa hồ đã há hốc mồm tiểu tử, thoáng thư sống gân cốt một chút, đối với vẫn đứng ở bên cạnh yên lặng nhìn thiếu nữ vậy vậy tay, sau đó hai người liền sống vai ở dư huy của mặt trời lặn hạ, về phía trước đi tới...

"Ca ~ đều tại người! Thật vất vả có người muốn theo ta biểu lộ, lại để cho người phá hủy!"

Niên thiếu khoe miệng nhẹ nhàng quát một cái, nhìn thoáng qua đứng ở bên cạnh hắn rõ ràng còn là về mặt xán lạn nụ cười thiếu nữ, hắn đầu tiên là tạp đi tạp đi miệng, giống như nghiêm túc suy tư một chút, sau đó mới nhìn thiếu nữ, nghiêm trang... Nói sang chuyện khác.

"Ai nhất cổ, ta thế nào cảm giác người gần nhất có biến mập, ừ?"

Không e dè địa giơ tay lên nhẹ nhàng néo néo cái kia hoạt nộn khuôn mặt nhỏ nhắn, niên thiếu trên mặt của cố ý lộ ra giờ ghét bỏ biểu tình, "Người còn là tiểu hài tử sao? Sang năm sẽ thượng sơ trung, tại sao có thể khuôn mặt hoàn béo thành như vậy? Ừ?"

"Nào có? !"

Quả nhiên, không ngoài sở liệu, thiếu nữ lực chú ý trực tiếp được dời đi, như rừng đang lúc nai con vậy trong suốt mỹ lệ ngoa tầm mắt trọn thật lớn, thờ phỉ phò nhìn chằm chằm niên thiếu, trong thanh âm ngoại trừ tức giận ở ngoài hoàn như vậy giờ bất khả tư nghị cảm giác, "Ta nơi đó có thay đổi béo? ! Đây rõ ràng là trẻ con mập khỏe? !"

"Ai ~ cho nên nói, còn chưa phải là khuôn mặt béo sao? Thực sự là..."

Nghe được thiếu nữ biện giải, niên thiếu thâm thúy đôi mắt lóe lên một chút tiểu ý, nhưng trên mặt hoàn là một bộ im lặng biểu tình, sau đó giả vờ khinh thường quay đầu liền hướng trước trước, tựa hồ thực sự nghĩ thiếu nữ đỉnh mập.

"Thực sự... Béo sao?"

Nhìn thấy niên thiếu cái bộ dáng này, thiếu nữ ngán người, chột trên mặt còn kìm lòng không đành lộ ra giờ lo lắng biểu tình, đứng tại chỗ giơ tay lên sờ sờ mình khuôn mặt nhỏ nhắn, biết liễu biết cái miệng nhỏ nhắn, vừa liếc nhìn đi tới trước mặt cái kia thon dài cao ngất thân ảnh, trong ánh mắt bỗng nhiên lộ ra giờ ánh mắt kiên nghị.

Ừ, ngày mai bắt đầu ăn uống điều độ, giảm béo!

Tối như vậy ám néo néo quả đấm nhỏ quyết định sau, lòng của thiếu nữ trong thì nhất thời một mảnh buông lỏng, sau đó nàng nháy mắt một cái, thoáng cái nhớ tới bản thân hôm nay chính sự, vội vã một đường chạy chậm chạy tới cái kia bất tri bất giác đã đi được thật xa, hoàn toàn cũng bất lo lắng cho mình thân ảnh của bên người.

"Ca ~ "

Niên thiếu dừng một chút cước bộ, trên mặt lại lộ ra giờ bất đắc dĩ thần tình, liếc mắt một cái cùng ở bên cạnh hắn lại không biết muốn làm gì thiếu nữ, có chút đau đầu địa nói rằng: "Ai nhất cổ... Xin nhờ, ta nhờ người, người chắc là sẽ không gọi OPPA sao? Ai, điều không phải, ta xem người tên là này biểu ca đường ca bọn họ điều không phải làm cho rất thuận miệng sao? Vì sao đến ta chỗ này thì biến thành 'Ca', ai ~ người là nam sinh sao?"

"Bởi vì, ta không muốn gọi ca người OPPA a, thế nhưng ta lại được gọi ca ca người, cho nên nói, ta gọi anh người lap." Thiếu nữ nghe được niên thiếu vấn đề, ngán người, chớp chớp mắt, đón thành thật địa hồi đáp.

"Không muốn? Ai tây... Vì sao? Người nói cho ta biết vì sao? Ừ?"

Vừa nghe đến thiếu nữ câu trả lời này, niên thiếu càng khó chịu, thẳng thắn dừng bước lại hạo hạo mà nhìn nàng, biểu hiện trên mặt trong ngoại trừ có chút bất mãn ở ngoài còn có rất nhiều nghi hoặc.

"Bởi vì... Ai ~ không thể nói cho người biết."

Thiếu nữ nháy mắt một cái, khoe miệng bỗng nhiên lộ ra giờ không giải thích được mỉm cười, sau đó cười đối với niên thiếu khoát tay áo, trên mặt lộ một loại thần bí trong lộ ra đẹp đẽ vẻ mặt đáng yêu.

Đối với thiếu nữ lần này tư thái, niên thiếu rất rõ ràng, nha đầu kia trong miệng ít có có thể giấu ở bí mật, nhưng nàng nếu như quyết tâm, chớ nói mình, thì là trong lão nhân kia cũng không thể có thể hỏi ra, mà lúc này, chính là như vậy tình huống.

Nếu đã vấn không ra ngoài, niên thiếu đồng dạng chớp chớp mắt, suy nghĩ một chút, nghĩ hình như cũng không có gì hay hỏi, Vì vậy thì hơi hơi đảo cặp mắt trắng dã, hướng thiếu nữ hỏi: "Người vừa gọi ta làm gì?"

"Nga, được rồi."

Nghe được niên thiếu vừa nói như vậy, thiếu nữ thoáng cái vừa nghĩ tới, vội vã bả sau lưng mình túi sách để xuống, giặt lại khóa kéo, bàn tay đi vào lục lọi một tý, đón thì từ bên trong móc ra hai người giống nhau như đúc hộp, một cái ở lại trên tay mình, một cái lại đưa cho niên thiếu.

"Đây là... Cái gì?"

Niên thiếu có chút ngây người địa nhìn mình trong tay cái hộp này.

"Lễ vật."

Thiếu nữ cúi đầu, bả hộp mở, UU đọc sách (www.uukanshu.com) từ bên trong lấy ra một cái thoạt nhìn tương đương tinh xảo tay của liên, đón trên mặt thì quay niên thiếu lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, "Cái này là một đôi dây xích tay, ta đây có một cái, ca người nơi đó có một cái, vừa vặn một đôi nga."

Niên thiếu nghe vậy ngẩn người, cẩn thận nhìn một chút thiếu nữ trong tay cái kia dây xích tay, nói là dây xích tay, không bằng nói là châu xuyên, nó cũng không phải cái loại này nữ sinh thích sáng trông suốt làm bằng bạc đồ trang sức các loại, mà là tùy từng viên một nho nhỏ thả phong cách cổ xưa điều châu xuyên cùng một chỗ, là cái loại này giản dị tự nhiên tông nâu, ừ, rất phù hợp niên thiếu mình phong cách.

Con người nhẹ khẽ run chiến, một tia yếm không lẫn át được vui sướng lưu lộ ở khoe miệng, niên thiếu dùng một loại thông thả, nhưng tựa hồ lại có giờ không kịp chờ đợi cảm giác tốc độ mở ra trong tay mình hộp, lấy ra mình cái kia dây xích tay.

Ừ, đúng là một đôi, tay của thiếu niên liên chỉ chỉ là so với thiếu nữ trong tay cái kia lớn hơn như vậy một điểm, cái khác tựa hồ không có gì chỗ bất đồng, nhưng mà chính là loại này không có gì chỗ bất đồng, làm niên thiếu đáy mắt kim lòng không đáng toát ra một điểm yêu thích thần tình.

"Ca?"

Thấy niên thiếu hình dạng, đồng dạng rất quen thuộc hán thiếu nữ biết, hán nên là rất hài lòng, trên mặt ở nhìn không được địa lộ ra tràn đầy vui sướng đồng thời, cũng lộ ra giờ lo sợ thần tình.

"Làm sao vậy?"

"... Cái kia, ta nghĩ thương lượng với người một việc."

"Chuyện gì?"

Trên mặt thiếu niên không có vẻ mặt kinh ngạc, mỗi quay về nha đầu kia tổng bản thân đông tây, ừ, chuẩn là có chuyện gì xin nhờ mình, lúc này phỏng chừng sự tình còn không tiểu, đối thủ này liên phải nhường nha đầu kia toàn tốt mấy tháng tiền tiêu vật đây.

"Ta... Ta nghĩ đi làm công ty giải trí luyện tập sinh."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Chúng ta 3 cái (hạ)

"Ta... Ta nghĩ đi làm công ty giải trí luyện tập sinh."

Đương thiếu nữ nói ra những lời này khi, nhẹ nhàng vuốt ve hạt châu tay của rồi đột nhiên cho ăn, như sữa chữa trôi qua lông mi nhẹ nhàng nhú lại, niên thiếu ngẩng đầu, hảo hảo mà nhìn một chút ở trước mặt hấn tựa hồ bởi vì khăn trang mà cúi đầu thiếu nữ, sau đó không chút suy nghĩ địa trực tiếp hỏi đáp: "Không được!"

Thiếu nữ nhất thời sững sốt một chút, mở to hai mắt hỏi: "Vì sao?"

"Không có vì sao."

Niên thiếu vừa nói, biên bả trong tay xuyên dây xích tay lại bỏ lại trong hộp.

"Thế nhưng..."

Thiếu nữ vô ý thức sẽ biết miệng, nhưng mà của nàng lời còn chưa nói hết đã bị niên thiếu động tác cắt đứt.

Bả hộp hoàn hảo không tổn hao gì trả đến trên tay của nàng, niên thiếu nhân nhạ nhìn nàng một cái, đón liền trực tiếp quay đầu đi về phía trước đi.

Thiếu nữ giật mình, nhìn thoáng qua trong tay hộp, lại nhìn một chút phía trước tự mình đi tới đạo kia cao ngất thân ảnh, cái miệng nhỏ nhắn đỏ đỏ, trên mặt ngoại trừ có chút vẻ mặt như đưa đám ở ngoài, còn có chút mặc danh kỳ diệu.

Bởi vì nàng rất rõ ràng, niên thiếu lúc này dĩ nhiên sinh khí, ừ, để chút chuyện như vậy tình, hấn dĩ nhiên keo kiệt địa sinh khí! Hừ!

Ở trong lòng nhỏ nhỏ địa phúc phỉ một tý, thiếu nữ còn là ngẩng đầu nhìn một chút niên thiếu vị trí hiện tại, sau đó vội vã lại một trận chạy chậm đi theo, mà lần này, nàng không có nhắc lại vừa nói vấn đề.

"Ca ~ vì sao trả lại cho ta? Không vui sao? Ừ?"

"Ừ, không thích."

"Vì sao đi ~ ừ? Đây chính là chúng ta huynh muội thù liên a ~ ca ~ người thì đội đi ~ "

"Coi như hết, người nha, vẫn là đem cái này đưa cho Yoon Jin nha đầu kia đi, ta không thích tay đeo đồng tây."

"Ai! Thế nhưng, tỷ tỷ nàng..."

"Nga? Hyun a."

Thiếu nữ biết liễu biết miệng, còn muốn nói cái gì nữa, lại bị niên thiếu một tiếng mỉm cười hô hoán cắt đứt.

Vô ý thức quay đầu nhìn lại, thiếu nữ khi thấy một cái cùng mình ăn mặc đồng dạng kiểu dáng tây váy nữ hài.

Nữ hài thoát nhìn và thiếu nữ tuổi không sai biệt lắm, chỉ bất quá khuôn mặt càng non nớt, có gương mặt tròn trịa, đen thùi sợi tóc đang lúc đồng dạng có một phát cổ, cũng tương đương một màu bạc sắc, và đen thùi sợi tóc tương ứng, tương đương bắt mắt, chính là trên trán đắp xuống dáng vẻ què mùa mười phần lưu hải để cho nàng làm cho một loại ngờ ngạc cảm giác. Mà ở lưu hải dưới, đó là một đôi lúc này thoát nhìn hoàn rất rõ ràng ngọa tâm mắt, thấy được là thấy được, nhưng cũng không như thiếu nữ vậy đẹp.

Trừ lần đó ra, nữ hài tướng mạo nhìn qua thì không có gì khác đặc biệt một chút địa phương, da bất bạch, trái lại có chút phát hoàng, tròn trịa mũi lúc này không có giao tốt nội tình làm nổi bật, trái lại có chút xấu, hai gò má trẻ con mập nhưng thật ra có điểm khả ái, khả dĩ không sửa đổi được nhiều ít, hơn nữa nàng cả người đứng ở ven đường,

Ăn mặc và lối đứng nhìn qua quy quy củ củ, đây vốn là chuyện tốt, nhưng lấy bây giờ niên kỷ mà nói, lại có vẻ tương đương khô khan, toàn thân tịnh không có gì khí chất, nếu như nói cứng đặc biệt nói, chính là nhìn qua tựa hồ có chút không giống nhu thuận.

Phổ thông, đây là mọi người thấy đến nàng lúc này duy ấn tượng đầu tiên, cũng là nàng hiện tại duy nhất nhãn. Nàng bây giờ, còn là đồng trong lời nói con kia còn chưa lột xác xấu tiểu áp.

"Hyun a, chờ rất lâu rồi đi? Xin lỗi, có việc trì hoãn một tý."

Trên mặt tuần tú kim lông không đáng lộ ra tương đương nhu hòa đáng tươi cười, niên thiếu đối với nữ hài vẫy vẫy tay.

Mập phì gương mặt nhất thời nảy lên ta không tầm thường đồ ửng, nàng tiểu tâm dục dục nhìn thoáng qua xán lạn mỉm cười niên thiếu, sau đó không nói gì thêm, chỉ là có chút co quắp lắc lắc mình đầu nhỏ, động tác biên độ không lớn, nhưng động tác đang lúc tựa hồ đã nói rõ cái gì.

"Ha hả, đến, cùng OPPA về nhà ăn cơm đi, người Lâm thúc thúc gần nhất tay nghề cũng không tệ lắm."

Đi ra phía trước, tương đương thân mật sờ sờ cái này nhu thuận rất có chút quá phận tiểu nha đầu đầu, niên thiếu khoe miệng mỉm cười địa nắm cả bả vai của nàng sẽ đi về phía trước.

"A..."

Liếc liếc mắt chính dùng sức mà đối với mình nháy mắt ra dấu tỷ tỷ, nữ hài do dự một chút, lại nhìn một chút con kia chính thân mật khoát lên trên bả vai mình thon dài bàn tay, cắn răng, luôn luôn tràn ngập chính trực trên khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng nhiên lộ ra giờ xấu hổ biểu tình, trực tiếp thì cúi đầu, sau đó một lát sau mới truyền ra một tiếng như văn thanh vậy thanh âm của.

"Tốt..."

Trong nháy mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ mặt bất khả tư nghị, thiếu nữ mở to mắt, cứ như vậy nhìn thoáng cái cũng không nhận được cười rộ lên niên thiếu nắm cả cái kia khéo léo thân ảnh đi về phía trước đi.

Thẳng đến một cao một thấp hai cái thân ảnh sắp tiêu thất ở bản thân đường nhìn khi, nàng mới mạnh phục hồi tinh thần lại, ở hung hăng giậm chân một cái sau, nàng thì hồ trứ nhất khuôn mặt nhỏ nhắn, vội vã đi theo.

"Ca!"

"Đuẩn... Yoona tỷ tỷ, như người vậy gọi là không đúng, người phải gọi Yoon Woo ca ca OPPA mới đúng."

"Ài! Seo Ju Hyun! Ta còn không có tìm người tính sổ đây! Người còn dám nói?!"

"Nha nha nha, người nghĩ khi dễ nhà của ta tiểu hyun sao?"

"Cái gì? ! Nàng là nhà người, ta đây đây?!"

"Người? Bất là có người với người thổ lộ sao?"

"Ca! ! Người tên bại hoại này!!"

"Nha, Im Yoona, ta cảnh cáo người... Ai tây!"

"Người qua đây, có bản lĩnh người đừng chạy!"

"Hừ! Có bản lĩnh người qua đây a!"

"... Cái kia, ca ca tỷ tỷ, các người chớ quấy rầy có được hay không?"

"Tiểu hyun người đứng ở một bên, ta ngày hôm nay cần phải hảo hảo giáo huấn một tý cái này xú nha đầu, để cho nàng biết một tý, cái gì gọi là OPPA uy nghiêm!"

"Người... Người muốn làm gì? A ——"

"Ca, UU đọc sách ([www. uukanshu. c om](http://www.uukanshu.com)) ta biết sai rồi... A..."

...

...

"A..."

Khoe miệng kim lòng khôngặng lộ ra giờ mỉm cười, thâm thúy trong con người tựa hồ đầy doanh trứ hồi ức quang mang.

Bóng đêm như nước, Han Woo ngồi ở xảy ra trên ban công một cái ghế nằm thượng, trước mắt còn lại là một mảnh rã rời ngọn đèn dầu.

Thời gian đã là đêm khuya, Han Woo hôm nay là phải ở tại Lâm gia, tuy rằng lão nhân chưa nói, nhưng Han Woo đoán chừng mình có thể bảo lưu ở tại Gangnam gian phòng quyền lợi cũng không tệ, phải hán tối nay đi, mình vóc lão nhân không đánh đoạn chân của hán không thể.

Vừa cơm tối ăn xong, Han Woo giống như lão nhân tọa đến nơi này đến, thì giống như trước như vậy, hai người lẳng lặng nhìn cảnh đêm, nói chuyện phiếm một sự tình. Chẳng quá hay là thật là lâu lắm không có dính chén, lão nhân cũng không lâu lắm rượu mời thì cấp trên, Han Woo liền trực tiếp bả hán phủ trở về nhà, tự mình một người vừa ngồi về ở đây, lẳng lặng nhìn trước mắt cái này xa lạ mà quen thuộc tất cả, trong đầu đang an tĩnh hồi tưởng một sự tình.

Rất tốt đẹp a. Thực sự...

Hoi hoai hút một cái ban đêm hàn khí, cảm giác trong đầu một trận thanh minh, Han Woo lẳng lặng nhìn trước mắt yên lặng tất cả, trong đầu đang chậm

rãi hồi ức đồng thời, ngực nhưng khó có được địa cũng có một tia cảm giác yên lặng.

Ngay tại lúc này, một trận tiếng chuông nhưng cắt đứt Han Woo tư tự.

Han Woo cúi đầu nhìn thoáng qua điện báo biểu hiện, thân thể bỗng nhiên cứng đờ, bởi vì... Hắn đột nhiên nghĩ tới nhất kiện được bản thân quên chuyện tình.

Ở điện thoại di động trên màn ảnh, lúc này chính hiện lên ba đại tự.

"Soo Won tỷ".

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Fanclub

Trong nháy mắt, thì dường như rót giờ nước lạnh như nhau, cái này đột nhiên gọi điện thoại tới trực tiếp liền đem Han Woo vừa cái loại này thương cảm giữa mang theo giờ hoài niệm cảm giác trong mang ra ngoài.

Do dự luôn mãi, Han Woo nhìn điện thoại di động trên màn ảnh ba người kia đại tự, hơi hơi cắn răng, cuối cùng vẫn nhấn chuyển được.

"Cái kia... Người khỏe?"

"Người khỏe? Ai nhất cổ, ha hả, chúng ta Hàn lão sư thật là vô cùng khách khí a, ừ? Dĩ nhiên đối với ta dùng kính ngữ a, ai nhất cổ, ta thực sự là cảm giác phi thường vinh hạnh đây, ừ?"

Nghe bên tai truyền tới rõ ràng đã âm dương quái khí ngôn ngữ, Han Woo cầm điện thoại di động tay cứng đờ, cuối cùng vẫn là nhận mệnh địa nhắm hai mắt lại, rất quang còn thừa nhận sai lầm của mình: "Cái kia, xin lỗi, Soo Won tỷ, ta vốn là nhớ kỹ phải gọi điện thoại cho người, càng về sau vừa... Cho nên nói, thật là đúng vô cùng không dậy nổi!"

"Đối với —— bắt —— khởi? ! !"

Thanh âm bên đầu điện thoại kia rồi đột nhiên nhất cao, chặt tận lực bồi tiếp một trận mưa rền gió dữ.

"Nha! ! Người biết ta chờ người điện thoại đợi bao lâu sao? ! !"

"Tiểu tử người biết các tỷ tỷ đều lo lắng người sao? ! !"

"Điện thoại không tiếp! Cửa cũng không khai! Không nói gì! Máu chốt nhất là, người xem ta tin tức, lại còn dám không trở về! !"

"Nha, tiểu tử, người xem rồi đi! Người nhất định phải chết! Ừ! Chết chắc rồi!"

...

Han Woo thoáng bắt tay cơ từ bên tai nã xa, cảm thấy bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng không có mở miệng nói cái gì. Nữ nhân ở bảo nổi thời gian, luôn không nên nỗ lực cùng các nàng phân rõ phải trái, hướng chi, Han Woo còn không chiếm chi..

"Cậu... Hắc —— ngài tại sao còn chưa ngủ?"

Mà lúc này, Han Woo phía sau bỗng nhiên truyền đến một tiếng rõ ràng buồn ngủ dạt dào non nớt thanh âm, nói trung gian tựa hồ hoàn đánh một cái nhỏ nhỏ ngáp.

Han Woo quay đầu lại nhìn thoáng qua, thoáng nhíu mày sao, nhìn vốn nên là đã sớm ngủ trịnh Hyun Woo vẫn như cũ ăn mặc bộ kia lục sắc tiểu khùng long rồi phục vuốt mắt đi tới trên ban công đến, bất quá hắn hiện tại không có công phu quản tên tiểu tử này, Vì vậy thì giờ ngón tay lên đặt ở trên môi, quay hấn đơn giản làm cái cái ra dấu im lặng. Nghĩ đến đi tên tiểu tử này quý tính linh, cũng sẽ không mạo hiểm đắc tội mình hậu quả, "Dừng cảm ra".

Hừ.

Quả nhiên, không ra Han Woo sở liệu, tên tiểu tử này còn không giống mẹ hấn như nhau, khi nhìn đến Han Woo thủ thế sau, bật người khả ái giờ lên hai tay bưng kín cái miệng nhỏ nhắn, chính là cặp kia mộng lung tiểu thụ mất thoáng cái thì tỉnh thần, tò mò nhìn Han Woo không biết cùng ai ở giảng điện thoại.

Khoảng chừng ở "Pháo oanh" chia ra đến chung sau, bên đầu điện thoại kia Jin Soo Won cuối cùng là dần dần tức giận, chẳng quá nàng còn là sau cùng tức giận hỏi Han Woo nhất cú.

"Sau đó còn dám hay không? Ủ? !"

"Không dám,

Không dám, tuyệt đối sẽ không có tiếp theo, ừ!"

Lúc này, Han Woo cuối cùng là có thể lên tiếng, hấn tương đương nghiêm túc bảo đảm một phen, không nói nhiều, nhưng giọng nói tương đương khẩn thiết.

"Phốc..."

Một tiếng rất nhỏ tiếng cười truyền tới, Han Woo hung hăng trừng như nhau che miệng đều không nín được cười trịnh Hyun Woo, sau đó hay là trước lẳng lặng chờ Jin Soo Won bên kia bên dưới.

"Ủ... Toán tiểu tử nguoi thức thời!"

Có lẽ là Han Woo thái độ quả thực đỉnh thành khẩn, Jin Soo Won giọng của cuối cùng cũng tựa hồ hòa hoãn xuống tới, ngay sau đó, nàng thì nói đến lần này gọi điện thoại cho Han Woo mục đích.

"Ngày mai nguoi có thì giờ rảnh không?"

"Nga, có, làm sao vậy sao?"

"Là như vậy, kịch tổ mong muốn nguoi ngày mai có thể đăng ra chút thời gian, quay chụp một tổ tuyên truyền ảnh chụp."

"Tuyên truyền chiếu sao? Trước điều không phải phách qua sao?" Han Woo có chút kỳ quái mà hỏi thăm.

"Trước nguoi phách ảnh chụp đều là mọi người cùng nhau phách, chúng ta bây giờ muốn chế tác của nguoi một người tuyên truyền chiếu."

"Vì sao? Điều không phải chỉ có nam nữ diễn viên chính mới yêu cầu phách một người tuyên truyền chiếu sao?"

Thính Jin Soo Won vừa nói như vậy, Han Woo lại càng kỳ quái.

"Nha, chẳng lẽ... Nguoi còn không biết?"

"Biết cái gì?"

Han Woo có chút ngây nguoi địa nháy mắt một cái.

"Ai nhất cổ... Ta táo nên nghĩ tới... Tuyên truyền phim ngắn hôm qua phát hình, sau đó, hoàn toàn đại phát, ừ? Hội tổ thái, lớn lên vừa suất, hoàn tri thức uyên bác, còn là Seoul đại học lão sư, ai nhất cổ, thực sự là... A, thật là phi thường lợi hại đây."

Vừa nhắc tới hữu quan Han Woo việc này, Jin Soo Won giọng nói vừa nhện không được trở nên kỳ quái bắt đi, tựa hồ hoàn đối với Han Woo trước cư nhiên gạt bản thân nhiều chuyện như vậy mà canh cánh trong lòng.

Nga, không sai.

Jin Soo Won vừa nói như vậy, Han Woo mới toán nghĩ tới, hôm qua chính là tuyên truyền phim ngắn truyền phát tin thời gian, đồng dạng cũng là hấn chính thức ở khán giả trước mặt lộ diện thời gian. Kịch tổ trước đó chỉ công bố nam nữ nhân vật chính diễn viên, còn lại vai tuồng diễn viên lại hoàn toàn không có tiết lộ tin tức, sở dĩ đây là Han Woo lần đầu tiên cho hấp thụ ánh sáng ở truyền thông và khán giả trước mặt.

Bản trước khi tới Han Woo cũng đã nghĩ đến hữu quan chuyện của hấn phát hình ra đi có thể sẽ đưa tới hậu quả, như vậy hiện tại lại trải qua Jin Soo Won vừa nói như vậy, hấn thì nhất thời hiểu kịch tổ ý tứ.

"Thừa cơ hội này lại tuyên truyền một chút không?"

"Đối với, không sai. Ta phỏng chừng tiểu tử nguoi hiện tại cũng không biết mình bây giờ nhân khí, có người nói, online đã có của nguoi Fancub thành lập. UU đọc sách (www. uukanshu. c om) "

Đối với Han Woo thông minh, Jin Soo Won hiện tại cũng không thể nào kỳ quái, trực tiếp nói rằng, thuận tiện trả lại cho nàng cho rằng tin tức tương đương bẽ tắc người nào đó cung cấp một cái nho nhỏ tin tức.

"Fan... club?"

Chẳng quá hiển nhiên, Jin Soo Won rõ ràng còn là đánh giá cao người nào đó, từ bên đầu điện thoại kia truyền tới mang theo nhàn nhạt giọng nghi ngờ quả thực làm nàng có loại không nói gì đến nghĩ suốt điện thoại đi động cảm giác.

"Fanclub sẽ là của người người ái mộ câu lạc bộ, một cái trang web, trang web phía trên đăng kí hội viên tất cả đều là của người người ái mộ, hiểu không? ! Chớ nói cho ta biết, người ngay cả người ái mộ là cái gì cũng không biết!"

Fanclub... Ta... Người ái mộ sao?

Han Woo đôi mắt vô ý thức mở to một tý, nghe bên tai Jin Soo Won rõ ràng có chút hiết tư để lý thanh âm, hẳn không khỏi ngẩn người.

Người ái mộ sao... A.

Không giải thích được, Han Woo khoe miệng bỗng nhiên thì không ngừng được địa hướng giờ lên dương, nói thật, tin tức này đảo là thật để cho Han Woo ngoài ý muốn một tý, trong lòng có loại đặc biệt đột nhiên cảm giác. Chẳng quá ngoài trừ kinh ngạc ở ngoài, Han Woo ngực rồi lại có loại mới lạ cảm giác.

"Như vậy, thời gian đây?"

Không có làm sao sống đều địa đi tự hỏi Jin Soo Won nói cái này tiêu tin tức, Han Woo trước bả lực chú ý bỏ vào chủ yếu sự tình thượng. Về kịch tổ yêu cầu tuyên truyền sự tình, hẳn cũng không cần đều suy nghĩ gì, Vì vậy dừng một chút, liền trực tiếp đáp ứng, dù sao, phối hợp tuyên truyền là đã sớm nói xong chuyện.

"Chiều nay một điểm, địa chỉ ta đợi hạ chia người."

"Tốt, ta đã biết."

"Ừ, mặt khác đây... Hoàn có một việc."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 145: Kim tiểu thư Kim Tae Hee

"Còn có?"

Han Woo hơi hơi sững sốt một chút, đảo không hoàn toàn đứng bởi vì Jin Soo Won hoa mình còn có chuyện thứ hai, chủ yếu là bởi vì hẳn tựa hồ từ Jin Soo Won thanh âm của trong nghe ra giờ do dự cảm giác.

"Kịch tổ... Muốn cho người xin nhờ Kim Tae Hee tiểu thư một việc."

Có lẽ là ở kiên định bản thân do dự bất định tâm, Jin Soo Won trầm mặc một lúc lâu mới đón mở miệng nói rằng, hơn nữa giọng nói chuyện vẫn có chút do dự cảm giác.

"Kim... Kim Tae Hee? Sao... Làm sao vậy sao? Chuyện gì?"

Han Woo nghe vậy nhất thời sững sốt.

"Cái kia... Có người đem người và Kim Tae Hee chuyện xấu cho trở mình đi ra, mấy ngày nữa chính là buổi họp báo, nếu như không sớm một chút giải quyết hết lời của, sợ rằng đến lúc đó đám kia ký giả sẽ rất phiền toái."

Mở đầu câu nói kia nói ra khỏi miệng, như vậy lời kế tiếp thì thông thuận hơn, Jin Soo Won đơn giản nói mà đem chuyện tiền căn hậu quả cho Han Woo nói một tý.

"Lại trở mình đi ra sao?"

Han Woo vừa hơi sùng sò, ngay sau đó, khuôn mặt trong nháy mắt lộ ra giờ sâu đậm đau đầu.

Chuyện xấu lực lượng tuy rằng Han Woo đến trước mắt đều còn không có chân chính trực diện đã biết, chẳng quá cái loại này làm người đau đầu lực ảnh hưởng Han Woo đã rất có thể hội, cũng là tốt lúc trước nhận ra Han Woo nhân ít hơn, hơn nữa và Han Woo quan hệ đều tương đối đặc thù, bằng không Han Woo hoàn thật không biết nếu như mình ở trên đường cái được nhận ra sẽ như thế nào.

"Cho nên nói, ta yêu cầu xin nhờ nàng chuyện gì?"

Jin Soo Won vừa nói như vậy sau, Han Woo thì hoàn toàn hiểu được, ở nhất thời cảm thấy có chút nhức đầu đồng thời, trong lòng của hắn ngược lại cũng không có gì kỳ quái.

Kỷ thực về chuyện xấu sẽ bị lại nhảy ra tới đây giờ hắn táo liền nghĩ đến, chỉ cần tuyên truyền phim ngắn phát hình, ngược lại sớm muộn sẽ có người nhận ra, thì là hiện tại không bị nhận ra, sau kịch truyền hình phát hình xác định vững chắc cũng sẽ có nhân nhận ra, chính là hiện tại không biết kịch tổ có cái gì thì thoả ứng đối.

"Chúng ta... Chúng ta mong muốn người có thể xin nhờ nàng làm một cái nói rõ, ừ... Chính là cái loại này nói rõ nàng và người điều không phải cái loại này người yêu quan hệ nói rõ..."

Đang nói lời nói này thời gian, Jin Soo Won giọng của vừa không khỏi lộ vẻ do dự, nàng do dự không phải là không có đạo lý, nghiêm ngặt lại nói tiếp, nếu như không có kịch tổ lần này tuyên truyền phim ngắn, lần này chuyện xấu hay là qua trước mấy ngày thì là trở mình thiên đây, thế nhưng hiện tại vừa cho đình bắt đầu, hơn nữa kịch tổ để cho Han Woo đi xin nhờ, hành động này bản thân mà nói liền có chút yêu cầu ý tứ, cái này cũng đủ để cho nhân có điểm khó chịu.

Sở dĩ, Jin Soo Won đang nói chuyện này thời gian mới có thể như vậy do dự. Chẳng quá nàng cũng không có biện pháp, loại chuyện này hay nhất hay là muốn ở buổi họp báo trước kết thúc, nói cách khác, thì là buổi họp báo thượng bọn họ đem sự tình giải thích rõ, như vậy lần này buổi họp báo coi như buổi họp báo sao?

Sở dĩ,

Kịch tổ mới có thể nghĩ ra để cho Han Woo đi xin nhờ biện pháp, dù sao, nếu như quang bọn họ vừa nói mình cũng là không có sức thuyết phục gì. Dĩ nhiên, bởi thực sự không rõ ràng lắm Han Woo và Kim Tae Hee đến tốt cùng là dạng gì quan hệ, kịch tổ cũng không có bả mong muốn toàn bộ phóng ở biện pháp này thượng, hiện tại để cho Jin Soo Won nói ra, chẳng qua là cho chuyện giải quyết nói thêm cung một loại khả năng mà thôi.

Nghe được Jin Soo Won lời của sau, Han Woo cũng có chút chần chờ bất quyết. Kịch tổ ý tứ hắn minh bạch, nhưng tuy rằng hắn và Kim tiểu thư hiện tại cũng coi như quan hệ chẳng phải vậy bằng hữu, nhưng để cho hắn mở miệng đi xin nhờ Kim Tae Hee làm chuyện như vậy, hắn thật là có giờ không mở miệng được.

Chẳng quá, Han Woo cũng chỉ là chần chờ một chút, cuối cùng vẫn là mở miệng đồng ý.

"Tốt... Ta tận lực thử một chút xem sao."

Chung quy nói cho cùng, chuyện này thì Han Woo rước lấy, nguyên bản và kịch tổ là không có bất kỳ quan hệ nào, sở dĩ Han Woo cảm giác mình có cần phải đi giải quyết chuyện này.

"Tốt! Vậy là tốt rồi, như vậy, vô luận sự tình có được hay không, nhớ kỹ đều gọi điện thoại cho ta, biết không?"

Han Woo nhận lời tựa hồ để cho Jin Soo Won có điểm mừng rỡ cảm giác, trong thanh âm đều mang cho giờ cảm giác vui mừng.

"Tốt, ta đã biết, như vậy, ngũ ngon, Soo Won tỷ."

"Hô ——"

Và Jin Soo Won hồ đồ ngũ ngon sau Han Woo thì cúp điện thoại, sau đó nhìn trước mắt đã không nhiều thiếu ngon đèn đô thị cảnh đêm từ trong miệng hơi hơi học ra một hơi thở, ngực có chút khổ não ngày mai như thế nào cùng Kim Tae Hee mở miệng nói chuyện này.

Jin Soo Won còn có kịch tổ có thể nghĩ tới đồng tây hắn đương nhiên cũng nghĩ đến, cũng là bởi vì nghĩ tới những thứ này mới đau đầu. Kim Tae Hee quan hệ với hắn... Còn đúng vậy, nói là bằng hữu, chẳng quá cảm giác hình như lại không quá như nhau, thực sự rất phiền phức, nói thật đi, Han Woo cái người mà nói là rất không muốn hướng Kim Tae Hee nói loại yêu cầu này, khả năng nàng sau mình cũng hội phát sinh nói rõ, nhưng mình phát và người khác yêu cầu là hai việc khác nhau.

Thế nhưng, Han Woo còn phải đi thử xem, nếu không, chính như Jin Soo Won nói như vậy, khả năng đến lúc đó buổi họp báo sẽ rất phiền phức.

Nháy mắt nhìn trước mắt đêm tối mờ mịt, Han Woo rất là khổ não địa suy tư một chút, sau đó bỗng nhiên địa, hắn nhớ tới nhất kiện thiếu chút nữa được bản thân quên chuyện, ngay từ đầu được bản thân lượng ở một bên bị đồng tiểu tử kia!

Han Woo vội vã quay đầu nhìn lại, lại phát hiện tiểu gia hỏa này trên người bộ kia tròn vo tiểu khủng long rồi phục tựa hồ đình giữ âm hình dạng, UU đọc sách (www. uukanshu. c om) tiểu tử kia ngoại trừ vẻ mặt tò mò nhìn hắn ở ngoài, trên mặt cũng không có nghĩ lạnh biểu tình.

Rất đen nhánh ánh mắt của, có lẽ là bởi vì tuổi còn quá nhỏ nguyên nhân, màu đen mắt nhân tương đối lớn, hơn nữa trong ánh mắt không có có bất kỳ tạp chất gì, màu trắng mắt nhân và màu đen mắt nhân có vẻ hắc bạch phân minh, nhưng lại hơi hơi phản xạ quang mang, Han Woo thậm chí nhìn ở màu đen kia trong con người thấy cái bóng của mình.

Ừ, tương đối tốt khán, tựa như...

Han Woo mâu quang hoảng hốt một tý, trước mắt phẳng phát cũng xuất hiện hé ra nhiều không gấp xinh đẹp khuôn mặt, chính tức gần trùng lớn một đôi ngọa tầm mắt nhìn mình lom lom.

Yoon Jin sao...

Nháy mắt một cái, Han Woo vừa liếc nhìn tên tiểu tử này, nhưng không có đi hỏi tiểu tử này vì sao hơn nữa đêm không ngủ được chạy đến, mà là đột nhiên hỏi một cái không đầu không đuôi vấn đề.

"Nàng... Khỏe?"

Có vừa nghe đến chính hấn một ngày hôm nay mới quen cậu nhìn một chút bản thân thì bỗng nhiên lên tiếng, trịnh Hyun Woo hoàn ngẩn người, đón hấn chớp chớp mắt, dùng ba giây mới phản ứng được Han Woo đang nói cái gì, đen nhánh trong đôi mắt của chợt lóe ra nổi lên một ít cảm giác hứng thú quang mang, không ngừng bận rộn địa hồi đáp: "Ừ... Mụ mụ nàng, qua rất khá đây, mỗi ngày mỗi ngày, đều thật vui vẻ. Ừ."

Nhìn cái này béo tiểu tử thoáng cái hình như càng tinh thần hình dạng, sau cùng hoàn nhìn hấn khá ái tôn trọng trọng điểm hạ đầu, Han Woo khoe miệng kìm lòng khôngặng lộ ra giờ mỉm cười nhân nhật, thâm thúy trong tròng mắt hơi hơi lóe ra một chút quang mang, cũng không biết là bởi vì trịnh Hyun Woo nói nội dung, hay là bởi vì cái này béo tiểu tử bản thân.

Tốt sao... Vậy là tốt rồi...

.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Tiểu khủng long Park Ji Yeon

Tuy rằng trịnh Hyun Woo trả lời nói hình như cũng không có gì thực chất nội dung, thế nhưng Han Woo nhìn hấn nói chuyện đáng đáp, cũng đã rõ ràng đáp án, trong lòng mạnh có loại cảm giác thờ phào nhẹ nhõm, hình như thoáng cái buông lỏng rất nhiều.

Ngay sau đó, hấn nhìn một chút trịnh Hyun Woo, khoe miệng bỗng nhiên lại hướng giờ lên dương, dùng một loại tựa hồ là trêu ghẹo mồm hỏi tiếp: "Còn là như nhau sao?"

Vừa nhất cú không đầu không đuôi câu hỏi.

"A?"

Trịnh Hyun Woo có chút ngây người địa nháy mắt một cái.

"Còn là như nhau sao? Yoon Jin cái nha đầu kia, còn là cùng trước đây như nhau như vậy... Bạo lực sao?"

Nói nói xong lời cuối cùng, Han Woo khoe miệng tiểu ý càng phát ra nòng nặc, trên mặt thần tình trong rõ ràng mang theo đối với cái kia ngày hôm nay không ở nơi này "Bạo lực nha đầu" tràn đầy trêu chọc.

Nghe được Han Woo lời của, trịnh Hyun Woo ngẩn ra, ngay sau đó, hấn nhìn trước mặt khoe miệng mỉm cười Han Woo, mập phì trên khuôn mặt nhỏ nhắn dĩ nhiên mạnh tuôn ra một loại phẳng phát nhìn thấy tri kỷ vậy biểu tình, liền tiếp địa mãnh gặt đầu, cũng không nói nói, dùng hành động để làm có lực nhất trả lời!

"A, ai nhất cổ, thật là..."

Thấy trịnh Hyun Woo tiểu tử này cử động, lại phối hợp trên mặt hấn biểu tình, Han Woo nhất thời nhin không được có loại muốn ôm bụng cười cảm giác.

Yoon Jin nha đầu kia, ngoại nhân không rõ ràng lắm, nhưng bọn hán những thứ này người nhà là rất rõ ràng, ừ, nói như thế nào đây, để mà trước Im Yoon Woo mười một mười hai tuổi khi lời của mà nói, đây là một cái vút xuống Triều Tiên thời gian không biết sẽ chết vài lần xú nha đầu!

Quả thực chính là hoàn mỹ bả lâm phụ này thói tính tình đều cho thừa kế, hơn nữa mầu chốt nhất là, nàng "Bạo lực" thời gian, còn phải nhân nhượng nàng!

Ai, nghĩ như vậy một tý, Hyun Woo cái này béo tiểu tử cũng là đỉnh chịu tội, cũng không biết thì Yoon Jin nha đầu kia tính tình, đến tột cùng là ai dám cưới nàng.

Nghĩ vậy, Han Woo nháy mắt một cái, thoáng cái nhớ tới bản thân sơ sót một vấn đề, không khỏi thì cúi đầu nhìn còn đang gật cái đầu nhỏ, tựa hồ hoàn toàn bị lời của mình câu ra ngực oán khí trịnh Hyun Woo, hỏi: "Hyun Woo a, ba ba người... Thế nào? Đẹp trai sao?"

"Ba ba?"

Nghe được Han Woo lần thứ hai đặt câu hỏi, trịnh Hyun Woo thì đành chỉ oán niệm hình thức, hơi hơi méo một chút đầu, tựa hồ đỉnh nghiêm túc suy tư một chút Han Woo vấn đề, sau đó nháy mắt một cái, hồi đáp: "Ba ba... Hần tốt. Đẹp trai... Đỉnh đẹp trai, chẳng quá, không có cậu người suýt. Ừ."

Nghe tới trịnh Hyun Woo câu nói đầu tiên thời gian, Han Woo ngực liền mãnh thổ phào nhẹ nhõm, hán chỉ cần biết những lời này, như vậy đủ rồi. Ngay cả trịnh Hyun Woo sau ra về là thảo hảo ngôn ngữ, Han Woo thì cười cười, cũng không nói gì.

Chỉ bất quá, Han Woo đang hỏi hết hai vấn đề này sau, bỗng nhiên lại chú ý tới một cái có điểm kỳ quái nơi ấy, hán trên dưới nhìn thoáng qua trước mắt mình cái này mập mạp tiểu tử kia,

Vừa ngẩng đầu nhìn đã tắt đi đèn điện, một mảnh đen nhánh phòng trong, thâm thúy đôi mắt xông lên giờ nghi ngờ thần tình, hán cúi đầu nhìn chính chớp đen nhánh ánh mắt của nhìn mình trịnh Hyun Woo, hỏi vấn đề thứ tư.

"Hyun Woo người... Bình thường tại ngoại nhà nước qua đêm sao?"

An tĩnh.

Như sửa chữa trôi qua lông mi vô ý thức vừa nhú, Han Woo nhìn trước mặt mình trịnh Hyun Woo đang nghe mình câu hỏi hậu, cả người tựa hồ ngẩn ra, sau đó, cặp kia từ mới vừa bắt đầu vẫn đỉnh đen nhánh đôi mắt nhỏ tựa hồ trong nháy mắt... Có chút âm đạm rồi xuống tới?

Thịt hồ hồ hai cái tay nhỏ bé vô ý thức chăm chú néo cùng một chỗ, trịnh Hyun Woo chớp mắt nhìn thoáng qua chính ngưng thần nhìn mình cậu, đón cúi đầu bài nổi lên ngón tay của mình, ở trầm mặc một hồi sau, một đạo so với vừa trầm thấp rất nhiều rất nhiều non nốt thanh âm vang lên.

"Ba ba... Còn có mục mục... Bọn họ bình thường đi công tác... Công việc khá bề bộn... Cho nên nói... Hyun Woo thì... Thì... Tìm đến gia gia chơi..."

Thì... Tìm đến gia gia chơi sao...

Thâm thúy đôi mắt lặng yên hơi hơi trợn to, bên tai nghe đạo kia non nốt thanh âm do dự giữa tựa hồ ẩn chứa một tia hán cái tuổi này hoàn toàn không nên có ưu thương khi, Han Woo mâu quang nhẹ nhàng chiến run một cái, hán có chút ngây người địa nhìn mình trước mắt cái này ngày hôm nay mới quen cháu ngoại trai, một loại nhân nhạ, xa lạ yêu thương thoáng cái dâng lên trong lòng, đồng thời, tùy theo mà đến còn có một loại không hiểu thì dâng lên cảm tức!

"Hai người bọn họ đi công tác, sau đó đem một mình người ném tới đây sao? ! Ai nhất cổ! ! Ta thực sự là! ! Điều không phải, Im Yoon Jin đem người, bà con trai của nàng cứ như vậy bày đặt? ! Sau đó bản thân đi công tác? ! Ai tây! Ta thực sự là... Cái này xú nha đầu! ! Ai! Điều không phải! Có nàng như vậy làm mẹ sao? ! Tại sao có thể như vậy không chịu trách nhiệm! ! Bà người ta nói buông thì để xuống, nói đi..."

Han Woo bật người dậy, vẻ mặt không nói gì cảm tức biểu tình, từ vừa mới bắt đầu đến đến nhà thì hơi hơi phóng nhẹ âm lượng lúc này lại là trước giờ chưa từng có cao, một loại tức giận tâm tình dật vu ngôn biểu, thấy trịnh Hyun Woo sững sốt một chút, chỉ bất quá, Han Woo lời của chỉ nói đến phân nửa liền hơi ngừng, nói nói, chính hán tựa hồ nghĩ tới điều gì, thanh âm kim lòng không dạng cũng chậm chậm tiểu xuống, sau cùng, thì tiêu thất.

Trịnh Hyun Woo có chút ngây người địa nhìn mình cái này suýt cậu bảo nổi vậy cử động, hán vừa chỉ là bởi vì Han Woo hỏi tới, vừa vặn nghĩ có điểm khổ sở mà thôi, ngược lại cũng không có suy nghĩ nhiều như vậy, dù sao hán sỏa ngẫu mục bình thường cùng với hán thời gian cũng đều là rất thương yêu hán, chẳng quá đây, nghe được Han Woo có chút lời nói không có mạch lạc ngôn ngữ, không biết sao, trong lòng của hán bỗng nhiên có giờ khoái trá cảm giác.

"Cậu ~ "

Một trận ống quần được lạp xả cảm giác truyền đến, Han Woo đột nhiên sâu trầm xuống mâu quang lúc này mới hoảng hốt một tý, hồi quá liễu thần lai, sau đó hán hơi hơi cúi đầu vừa nhìn, cả người rồi lại sững sốt một chút.

Hé ra rục rờ khả ái khuôn mặt ánh vào mí mắt của hán, mập phì gương mặt để cho cái này béo tiểu tử cười rộ lên một điểm cũng không suýt, thế nhưng... Thật ảm áp đây...

"Cậu ~ sau đó bình thường bởi Hyun Woo đùa có được hay không?"

Nghe bên tai truyền tới non nót thanh âm, Han Woo vô ý thức thì vì khẽ hít một hơi, trong lòng mạnh trào xảy ra chút không biết làm sao cảm giác, thế nhưng, khi hắn nhìn trượng cười đến rất rực rỡ khuôn mặt nhỏ nhắn sau, có chút dị động tâm lại một lần từ thì an định xuống tới, ở lảng lảng nhìn cái này béo tiểu tử vài giây sau, Han Woo khoe miệng lặng yên lộ ra một cái đồng dạng mỉm cười rực rỡ.

"Tốt."

Một cái rất đơn giản trả lời, thế nhưng trịnh Hyun Woo nghe được sau nụ cười trên mặt nhưng càng sáng lạn hơn.

Nhìn trước mắt tiểu tử kia hài lòng, Han Woo nụ cười trên mặt cũng càng phát ra nồng nặc, vươn tay nhẹ nhàng nhu liệu nhu tiểu gia hỏa này trên đầu thấy được tiểu khủng long khăn trùm đầu, tâm tình ở chợt trở nên không hiểu sung sướng đồng thời, bỗng nhiên nghĩ tới bản thân mặt khác một con "Cháu ngoại trai", ách, sai, "Nhi tử" ?

Ai, quên đi.

Ngược lại Han Woo ở nháy mắt một cái, nhìn thoáng qua còn đang bàn tay mình dưới rất mềm hồ cái kia khủng long khăn trùm đầu sau, cũng đột nhiên hỏi trịnh Hyun Woo một cái có điểm không giải thích được vấn đề.

"Hyun Woo a, ngươi rất yêu mến khủng long sao? Vì sao đem mình trang phục thành như vậy?"

Những lời này nhất hỏi lên, tiểu tử kia rõ ràng sững sốt một chút, hiển nhiên không nghĩ tới chính hắn một thoát nhìn cười tủm tỉm, trên thực tế rất đáng sợ cậu lại đột nhiên hỏi mình như vậy một vấn đề. UU đọc sách (www. uukanshu. c om) chẳng quá, ở sững sốt một chút sau, tiểu tử kia suy nghĩ một chút, còn là đang hoảng nói ra thì đã biết sao mặc lý do.

"Ừ! Bởi vì một cái ta rất thích nghệ nhân mà tiểu khủng long, sờ đi ta rất yêu mến khủng long."

"Nghệ nhân?"

Han Woo thoáng nhíu mày sao, trong tròng mắt toát ra một ít cảm giác hứng thú thần tình.

"Ừ!" Trịnh Hyun Woo tiểu tử này về mặt hưng phấn mà gạt một cái đầu nhỏ, "Là một vị đại tỷ tỷ, gọi Park Ji Yeon, nàng cười lộ lên tốt khán, hoàn rất khả ái, hãy cùng tiểu khủng long như nhau!"

"Park Ji Yeon?"

Nhìn tiểu gia hỏa này tựa hồ còn chưa tới niên kỷ liền có chút tư xuân khuynh hướng, Han Woo khoe miệng nhin không được lại lộ ra gờ nụ cười thần nhiên.

Chẳng quá, Han Woo ở trong đầu tỉ mỉ suy nghĩ một chút, cũng không có vị này gọi Park Ji Yeon nữ nghệ nhân tin tức, Vì vậy hắn nháy mắt một cái, nhìn một chút hoàn về mặt ngây ngô mạnh địa đang nhìn mình trịnh Hyun Woo, khẽ nhếch khoe miệng lại đi thượng kiêu kiêu, đơn giản sẽ không trò chuyện tiếp cái này có chút không rõ đề tài, mà là trực tiếp thấp thân đưa cái này béo tiểu tử bế lên.

"Đi, tiểu bằng hữu lúc này nên giấc ngủ."

"A? Nga... A, chờ một chút, cậu."

"Làm sao vậy?"

"Ta... Ta nhớ tới ta đi ra ngoài là nghĩ đi nhà cậu..."

"... Ngươi hoàn đến mức cư trú sao?"

"Nhanh... Nhanh không nhin nổi..."

"... Chịu đựng! Ta lập tức đưa ngươi đi!"

"Thế nhưng... Cậu, ta đã..."

"... Ngươi còn là giết ta đi..."

...

Chương 147: Tà khí Yoon Woo (nhất)

"Ai nhất cô, kỳ thực a, người đây là có phúc, thật... Ha ha ha..."

"Ai tây! Lão đầu!"

Han Woo về mặt lời để muốn canh xuống, trừng mắt tọa ở trước mặt hắn biết được chuyện xảy ra tối hôm qua không ngoài sở liệu địa ở nhìn có chút hà hê lâm phụ, tiện thể trừ hoàn nhìn chòng chọc liếc mắt tự mình một người cầm đầu ăn, sĩ cũng không dám sĩ một tý đầu trình Hyun Woo.

"Ai nhất cô, ta nói thật a, ừ? Cái này đồng tử tiểu thật là..."

"Ai tây!"

"Đã biết, đã biết, ta đã biết, không nói chuyện này, ừ, ăn điểm tâm đi."

Cuối cùng cũng ở Han Woo sắc mặt triệt để đem đen đến sau, lâm phụ cân nhắc một chút cái này thằng nhóc nếu như rõ có thể sẽ đưa tới hậu quả, rất lý trí địa kết thúc cái đề tài này.

Thật sâu từ trong miệng thở ra một hơi thở, Han Woo trên mặt đen kịt sắc mặt lúc này mới hơi có chút hòa hoãn, đón hắn thì cúi đầu, rất nhanh bái nỏ lên com nước, nghĩ phải nhanh lên một chút ly khai cái này "Đất thị phi".

Thực sự phải nhanh tốc giải quyết một bữa com, Han Woo sức chiến đấu là tương đương kinh khủng, không đến mười phút thời gian, hắn thì ăn no, tiện thể trừ, thức ăn trên bàn cũng cho hắn quét chỉ ít hai phần ba.

"Ta đi."

Vội vội vàng vàng bỏ lại một câu nói, Han Woo cầm lấy áo khoác liền đi tới huyện quan, chuẩn bị ly khai. Nếu quyết định, vậy hay là nhanh lên một chút giải quyết tương đối khá, hắn hôm qua thì cho Kim Tae Hee phát định ngày hẹn tin nhắn ngắn, nay sớm có hồi âm, nếu như không thành vấn đề ngay tám giờ tả hữu, còn là lần trước đang lúc phòng trà gấp mặt, hiện tại đã bảy giờ, sở dĩ Han Woo thời gian cũng có chút cân.

"A? Nga... Tốt..."

Bên bàn com, lâm phụ và trình Hyun Woo còn có chút ngây người địa nhìn gió cuốn mây tan vậy mặt bàn, gió chiếc đũa cũng không biết nên gấp người nào, hình như chưa từng còn lại bao nhiêu hình dạng..

"Nga, tiểu tử, người đã nghĩ cư trú bên ngoài thì cư trú đi, thể nhưng, nhớ kỹ... Sau đó thường trở về."

Ăn mặc gầy động tác cho ăn, Han Woo cũng không ngẩng đầu lên tiếng.

"Là."

Thanh âm âm lượng không cao, nhưng trong giọng nói tựa hồ mang theo một điểm cố định.

"Ba."

Lâm phụ an tĩnh nhìn đóng cửa lại, trên mặt ở xẹt qua một ít thất vọng đồng thời, trong mắt, khóe miệng rồi lại không khỏi lộ ra gờ vui vẻ tiểu ý.

Ta đi.

Có bao nhiêu lâu không có nghe được câu này?

Nhân thân hoảng hốt một tý, lâm phụ cảm giác mình tựa hồ lần thứ hai thấy được vài chục năm trước mỗi một ngày đều sẽ phát sinh bình thân rồi lại ở hiện tại mà nói ý nghĩa không đồng dạng như vậy cảnh tượng, trên mặt kim lòng không dặt thì toát ra một loại mang theo nồng đậm vui sướng tiểu ý.

Kinh qua vừa điểm ấy nho nhỏ hồ nhiều, lâm phụ vẫn hoàn nghĩ có chút không chân thật nội tâm tựa hồ cuối cùng cũng có giờ thực cảm tình, Vì vậy ngực bỗng nhiên thì sinh ra rất nhiều hậu tri hậu giác tự đáy lòng đến không thể ức vui sướng.

Quay đầu nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ lúc này chính sáng rõ sáng sớm, nụ cười trên mặt không khỏi càng thêm nồng nặc.

"Đến, chúng ta ăn đi, ăn xong rồi ngoại công tổng người đến trường."

Trịnh Hyun Woo ngáy người địa nháy mắt một cái, có chút không khỏi nhìn bỗng nhiên hình như rất vui về ông ngoại của.

Ngoại công cao hứng như thế, là bởi vì Yoon Woo cậu trở về chưa?

Nghĩ như vậy, thằng nhãi con này cũng không khỏi địa nhìn về phía cửa phương hướng, trước mắt hình như nổi lên tối hôm qua về mặt phần hận nhìn mình lom lom hình như phải nuốt bản thân như nhau, nhưng trên thực tế ngược lại là trước đang giúp mình đổi lại quần áo kia thon dài thân ảnh, bỗng cái miệng nhỏ nhắn nhất liệt, béo đỏ đỏ trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng không tự chủ được lộ ra một cái đáng tươi cười, ngay cả chính hắn cũng không biết vì sao.

Cậu a... Đây là thân nhân sao?

...

...

"Hô —— "

Han Woo đứng ở cửa bao sương miệng trước nhìn thoáng qua thời gian, trong miệng thở dài nhẹ nhõm.

Còn có nhị mươi phút, không có muộn.

Dù sao cũng là có việc cầu người, trễ như vậy đến một tý, thì là Kim Tae Hee không ngại, Han Woo bản thân cũng nghiêm chỉnh mở miệng.

"Đốc đốc."

Ở trong lòng thoáng cân nhắc một chút để cho lí do thoái thác, Han Woo thì khúc khởi ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ cửa bao sương.

Thế nhưng một lát sau, Han Woo thì hơi hơi ngẩn người, bởi vì, không có phản ứng.

Có chút nghi ngờ nháy mắt một cái, Han Woo vừa cong lại nhẹ nhàng gõ gõ cửa bao sương, mà lần này, vẫn là không có bất kỳ phản ứng nào.

Trên mặt lộ ra giờ nghi ngờ biểu tình, Han Woo thoáng gần kề ván cửa lắng nghe.

"Tất huyền nào tốt."

Có chút rất thanh âm rất nhỏ.

Thoáng nhú mây sao, Han Woo trên mặt có giờ không giải thích được biểu tình, đón hắn thì cúi đầu lấy điện thoại cầm tay ra bấm Kim Tae Hee điện thoại của.

"Đô, đô... Ba."

Cúp.

Không sai, trực tiếp cúp...

Han Woo vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng cau, có chút lời nhìn thoáng qua cửa bao sương, suy nghĩ một chút, cúi đầu phát nhất cái tin nhắn ngắn đã qua.

"Ta đến rồi."

Đợi, một giây, hai miêu, ba giây.

"Leng keng."

Miêu quay về, quả nhiên ở...

Han Woo tap đi tap đi miệng, có chút nghi ngờ mở ra hồi âm, sau đó, cả người mặt của nhất thời liền có chút hắc.

"Ta có chút đói bụng, phòng trà bất buồn bán thức ăn, Hàn tiên sinh, người có thể trước giúp ta đi ra ngoài mua một phần táo tía com tháng sao?"

Rất bình thường giọng nói, loại này lễ phép trong tựa hồ lại mang một điểm thân cận mềm chính là Kim Tae Hee bình thường nói chuyện với Han Woo khẩu khí, nhưng đoạn văn này phóng đến bây giờ mà nói thì có vẻ rất không bình thường, Han Woo người thì đến ngoài cửa, nhưng hết lần này tới lần khác lúc này mới nói, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hết lần này tới lần khác ở Han Woo chia nàng tin nhắn ngắn sau mới nói.

Vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, Han Woo nhìn thoáng qua cửa bao sương, chớp mắt suy tư một chút, chợt tựa hồ là hiểu được cái gì.

Rốt cuộc còn là cho nàng tạo thành phiền toái sao? Bằng không thì dĩ tính cách của nàng, loại này thất lễ chuyện tình hoàn là sẽ không làm tới.

Nghi ngờ trên mặt lúc này mới lộ ra điểm gặp biểu tình, Han Woo bỏ đi chuẩn bị gõ lại cửa dự định, nhìn cửa bao sương trong ánh mắt trái lại nhiều hơn một chút áy náy, sau đó hần cúi đầu vừa liếc nhìn biểu hiện trên màn ảnh tin nhắn ngắn, có chút bất đắc dĩ cười cười, lắc đầu xoay người đi chấp hành "Nhiệm vụ".

Phòng trà chỗ ở khu vực ở so với góc vắng vẻ nơi ấy, sở dĩ cũng không biết có phải hay không là bởi vì ... này dạng, Han Woo hoàn toàn tìm không được bán táo tía com tháng lưu động than, hỏi thăm một tý phụ cận chủ quán mới ở hai người quảng trường ngoại tìm được rồi một nhà đóng gói mã xa, lúc mua Han Woo hoàn kễ một chút cần phải nã một cái phát hiện làm, đón hần sẽ cầm một phần nóng hồi táo tía com tháng lại một lộ chạy trở về phòng trà.

"Hắc..."

Han Woo vì thờ hơi hớn hển, đi vào phòng trà, trên trán đã mờ hồ gặp được vết mờ hời.

Hôm nay vào đông rất ấm áp, hơn nữa hai người quảng trường quả thật có chút trường, Han Woo lại một thân trang phục mùa đông, như vậy nhất vận động, thân thể còn nhiệt bất đi.

Kỳ thực hần cảm giác mình hình như cũng không cần như vậy cần, nhưng sự tình rốt cuộc còn là nhanh lên một chút giải quyết tương đối khá, hướng chỉ để cho Kim Tae Hee chờ cũng không tiện.

Hơi hơi điều chỉnh một tý hô hấp, Han Woo liền đi tới cửa bao sương trước, nhắc tới trong tay táo tía com tháng nhìn thoáng qua, lại có ta bất đắc dĩ cười cười, đón thì khước khởi ngón tay lần thứ hai gõ gõ cửa bản.

Gặp mà lần này, vẫn là không có bất kỳ phản ứng nào!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Tà khí Yoon Woo (2)

Hơi hơi sừng sốt một chút, Han Woo vô ý thức khẽ nhú mày, đón cúi đầu lấy điện thoại cầm tay ra, lần thứ hai bấm Kim Tae Hee điện thoại của. Sau đó...

"Đồ, đồ... Ba."

Hơi thờ vô ý thức nhất trọng, Han Woo buông thiếp ở bên tai thủ cơ, nhìn thoáng qua vẫn như cũ cầm đoán trứ cửa bao sương, sau đó giờ lên một tay kia vỗ vỗ cái trán, từ trong miệng nhẹ khẽ thở dài một hơi đi ra.

Thờ hít thở sâu một tý, Han Woo bình phục mình một chút ngực thoáng cái thì "Cuộn trào mãnh liệt" lên tâm tình, sau đó sẽ lần cúi đầu phát nhất cái tin nhắn ngắn đã qua.

". . . Thế nào hoàn không mở cửa a?"

"Leng keng."

"Nga, xin lỗi, ta quên và ngài nói, ta ăn táo tía com tháng thời gian dễ nghẹn đến, sở dĩ Hàn tiên sinh, có thể xin nhờ ngài sẽ giúp ta đi mãi phân đồ uống sao? Xin nhờ ~ "

Ngây người, Han Woo nhìn cái này cái tin nhắn ngắn ngây người tròn ba giây đồng hồ. Không chỉ là bởi vì nội dung phía trên, cũng bởi vì cái này cái tin nhắn ngắn giữa những hàng chữ thấu đi ra ngoài cái loại này..."Hung tàn" .

Xem ra chuyện lần này phiền phức thực sự rất lớn a... Cái này đều dùng tới kính ngữ, bằng không thì... Nàng cũng sẽ không...

Han Woo nhìn cái này cái tin nhắn ngắn phần cuối cái kia tràn ngập tiểu nữ sinh hơi thờ từ ngữ, cảm giác bùng tim của mình có điểm thương yêu, không phải nói ác tâm, là sợ...

Là dạng gì lực lượng, có thể để cho một cái ngự tỷ biến thành...

Hít thở sâu một tý, Han Woo có chút tâm luy địa giờ tay lên nhu liễu nhu mi tâm, vừa liếc nhìn cảm đoán trứ cửa bao sương, từ trong miệng nhẹ nhàng thán ra một hơi thở, còn là quyết định chấp hành tiếp theo giai đoạn "Nhiệm vụ" .

Chẳng quá, ngay Han Woo phải động cước lúc rời đi, ánh mắt của hắn thoáng khẽ động, vừa cúi đầu mở ra điện thoại di động nhìn một chút cái tin nhắn ngắn, bật người có chút hậu tri hậu giác địa tỉnh ngộ lại, vội vã vừa cúi đầu biên tập nhất cái tin nhắn ngắn phát đã qua.

"Cái kia. . . Người muốn cái gì đồ uống?"

"Nga? Ngài còn chưa có đi sao? Ta còn tưởng rằng ngài đi, sở dĩ vẫn lo lắng ngài mãi sai rồi tới đây, kk, cái kia, ta yêu cầu củ từ nước."

Vừa ngây người, Han Woo nhìn này hồi âm vừa ngây người.

Khi hắn thấy tin nhắn ngắn trước nửa đoạn sau, ngực hoàn thoáng cái sinh ra nòng nặc may mắn.

Quả nhiên! Ta chỉ biết!

Nhưng mà, kế tiếp, không đợi Han Woo đắm chìm trong may mắn giữa, hắn sẽ thấy lần được Kim tiểu thư "Hung tàn" cho sợ ngây người.

Son... Củ từ nước? ! !

Liên tục hít thở sâu vài cái, Han Woo mới ép buộc bản thân tỉnh táo lại, sau đó hắn chịu đựng run rẩy đầu ngón tay, chia Kim Tae Hee một cái coi như tâm bình khí hòa hồi âm.

"Son. . . Củ từ nước sao? Thế nhưng. . . Cái này là phải phát hiện trá đi? Còn có Gangnam có chỗ nào có thể mua được củ từ nước sao? Ta hoàn toàn không hiểu. . . Cho nên nói. . . Năng đổi lại một cái sao?"

"Leng keng."

Bên tai nghe gọi thư tiếng chuông.

Han Woo không có trước tiên mở ra, mà là vừa hít thở sâu một tý.

Hắn hoàn toàn có thể tưởng tượng ra đám đương Kim Tae Hee thấy hắn này rõ ràng đã chịu thua hồi âm khi trên mặt đặc sắc ý biểu tình, sở dĩ hắn cũng lớn tát cả dự đánh giá đi ra hồi âm thượng khả năng xuất hiện cái loại này giết người không thấy máu giễu cợt... Chẳng quá, nói cho cùng, hắn vẫn rất khán.

"Hô —— "

Trong miệng vừa phun ra một hơi thở, Han Woo ôm đã chuẩn bị xong tâm tính, mở ra Kim Tae Hee hồi âm. Sau đó...

Khoảng chừng ba giây, đây là Han Woo cả người cứng ở tại chỗ thời gian.

"Hô —— "

Không có cảm điện thoại di động cái tay kia chừng cấp tốc ác từng hơn mười lần, Han Woo thật sâu, thật sâu thở phào một cái khí, sau đó... Cũng không quay đầu lại lần thứ hai đi hướng phòng trà ngoại. Bằng không thì... Hắn sợ bản thân nhìn không được phải...

Trong tin nhắn ngắn chỉ có vài câu giản đoản tin tức.

"Tam con phố khu ngoại có gia siêu thị, tám giờ trước đình chỉ cung ứng. Siêu thị bản thân thì có trả nước cơ. Xin nhờ ~ "

...

"Hắc, hắc..."

Han Woo hơi thở sào trọng địa thở phì phò, trên trán toát ra một chút mồ hôi hột.

Đề ở tám giờ trước chạy tới nhà kia siêu thị, hắn cũng là liều mạng.

Giờ lên tay kia xách bình giữ ấm bồi, Han Woo hơi thở vừa nặng tôn trọng, lần thứ hai bình phục một tý tâm tính, hắn thì hoảng liễu hoảng chạy trốn đều có chút ngất đi đầu, đi tới cửa bao sương trước.

Tông màu đỏ rất nặng vắn cửa, phong cách cổ xưa tân trang, và căn này phòng trà phong cách đỉnh đáp, cũng tương đương phù hợp Han Woo sở thích của mình.

Nhưng mà chính là như vậy một cánh cửa, lúc này ở Han Woo trong mắt, phảng phất cách trở trời cùng đất như nhau, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, bản thân lần trước nếu như biết đồ chơi này mà hội như vậy chống đỡ bản thân, không đứng bản thân hội lên lên đi phổi một cái chìa khóa trước...

Hơi hơi hít mũi một cái, Han Woo giờ tay lên do dự một chút, đón còn là khúc bắt tay vào làm ngón tay, lần thứ ba gõ gõ cánh cửa này.

Sau đó, một giây, hai miêu, ba giây...

Ừ, nói như thế nào đây, nhìn an tĩnh xử ở đó cửa bao sưng, Han Woo ngực có loại không ngoài sờ liệu cảm giác, tâm tình bỗng nhiên phản mà quỷ dị địa bình tĩnh lại.

Nháy mắt một cái, Han Woo cúi đầu lấy điện thoại di động ra, ngón tay ở trò chuyện bên kia giật giật, còn là trực tiếp một chút mở tin nhắn ngắn mặt biên.

"Thế nào hoàn không mở cửa?"

Rất bình tĩnh giọng nói, bình tĩnh đến Han Woo mình cũng nghĩ có điểm không bình thường.

"Leng keng."

"Ngài đến muộn a, làm bị trễ nghiêm phạt, không nên đứng một hồi sao?"

Han Woo hơi sững sờ, nhìn thoáng qua trên màn ảnh thời gian, lập tức có chút bất đắc dĩ nhắm hai mắt lại.

Đã tám giờ qua vài phần.

Rất kỳ quái, chưa từng có nhiều phản ứng, Han Woo giờ tay lên nhu liễu nhu ni tâm, đón thì cúi đầu vừa phát nhất cái tin tức đã qua.

"Người nhất định phải như vậy?"

"Leng keng."

"OMO, ngài đang uy hiếp ta sao?"

"A..."

Bỗng nhiên, Han Woo nhếch miệng cười cười, ánh mắt ở đó hồi âm phía sau hoàn hơn nữa thật là tốt mấy cái trên nét mặt nhìn lướt qua, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía đóng chặt cửa bao sưng, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com)) khoe miệng mang theo nụ cười thần nhiên, có chút quỷ dị hướng một bên hơi hơi giờ lên.

Nếu như lúc này Im Yoona đứng ở chỗ này, xuất phát từ nhân đạo suy nghĩ, nàng nhất định sẽ khuyên Kim Tae Hee...

Cần, chặt, chạy!

...

"Leng keng."

Một con bàn tay trắng nõn cầm lấy trên bàn thủ cơ, đầu ngón tay hoa động vài cái.

"Như vậy, chớ hối hận a, Kim tiểu thư."

"Hừ ~ "

Ngọc mũi hơi hơi vừa nhú, no đủ môi đỏ mọng khinh thường phì phiết, nàng nháy một đôi ngọa tà mắt suy nghĩ một chút, chỉ là bình thường thoa trong suốt dầu son móng tay ngón tay cái cấp tốc đánh một phong hồi âm.

"Ừ, ta sẽ hảo hảo chờ ngài."

Hừ!

Vừa cau mũi một cái, sau đó trên mặt lộ ra một ít cười đắc ý ý, cúi đầu nhìn xuống đồng hồ đeo tay, nàng chớp mắt suy nghĩ một chút, đón không chút hoang mang mà đem đặt ở một cái trên ghế túi cầm tới, bắt đầu... Cởi quần áo.

"Ca..."

Bỗng nhiên, nàng nháy mắt một cái, trong tay dẫn theo y phục quay đầu lại nhìn một chút, không có phát hiện cái gì, có chút ngây người địa nháy mắt một cái, đoán chừng là bản thân nghe lầm, Vì vậy thì vừa quay trở lại đổi lại y phục.

Nhưng mà, đúng lúc này.

"Choảng."

Một tiếng rất rõ ràng, hơn nữa nghe vào hoàn có điểm quái dị tiếng cửa mở vang lên!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Tà khí Yoon Woo (3)

"Choáng."

Nghe tới thanh không quá hường nhưng rất thanh âm thanh thúy khi, nàng cả người đột nhiên cả kinh, không có lo lắng trong nháy mắt lạnh đến đáy cốt tủy, vô ý thức mạnh thì ngồi chồm hổm xuống, vội vã bả y phục yếm ở trên người mình.

"Nga? Tôi không phải lúc sao?"

Mà đang ở nàng cảm giác mình tim đập đều phải dừng lại thời gian, một đạo nàng rất thanh âm quen thuộc mang theo có chút kinh ngạc giọng nói vang lên.

Chẳng biết tại sao thật dài thở phào nhẹ nhõm, nàng cả người thoáng cái thì buông lỏng xuống, có chút hư thoát dường như than trên mặt đất.

"Ba."

Hắn đóng cửa lại —— nàng trát liễu trát, trên mặt lúc này mới lộ ra điểm đẹp mắt thần tình, chỉ bất quá, vẫn là hết sức tức giận.

Tên vô lại! Lúc tiến vào không hiểu được gõ cửa sao? !

"Kim tiểu thư, cho người năm phút đồng hồ, thay y phục tốt."

Một loại rất khiếm biện đạm nhiên giọng nói. Nàng vô ý thức thì cau mày một cái, lúc này sẽ quay đầu đã qua trùng hấn liếc mắt, kết quả, bản thân trước sợ đến nhẹn không được quát to một tiếng.

"A!"

Ở nàng trong tầm mắt, một đôi đen kịt thâm thúy con ngươi chính không e dè địa nhìn nàng, ánh mắt thẳng tắp.

"Han Woo!"

Có chút tức giận đại la một câu, nàng vội vã bắt tay trong cầm lấy y phục khoác ở trên người, sau đó hung tợn trừng Han Woo liếc mắt.

"A..."

Khóe miệng hơi hơi hướng giơ lên dương, Han Woo nhìn một chút ngồi chồm hổm dưới đất, trên mặt có ta hoảng trương còn có chút không hiểu đồ lên Kim Tae Hee, đột nhiên cảm giác được Kim tiểu thư cái bộ dáng này hoàn thật biết điều.

"Người hoàn cười? !"

Không thể không nói, hay là nữ nhân ở xấu mặt hoảng loạn dưới trạng thái sức quan sát hội càng mạnh, nhất là đương trước mặt nàng chỉ có một tên thấy đây hết thấy thời gian.

Có chút lời đảo cặp mắt trắng dã, Han Woo tap đi tap đi miệng nói rằng: "Ra về người trên người bây giờ vẫn như cũ ăn mặc rất toàn diện a, Kim tiểu thư."

Kim Tae Hee nghe vậy, cúi đầu nhìn thoáng qua trên thực tế mình bây giờ trên người hoàn mặc che rất kín giữ ấm thu y, sau đó cắn cắn ngân nga, còn là hung tợn vừa trừng Han Woo liếc mắt, "Người vào bằng cách nào?"

Giơ tay lên, quay Kim Tae Hee lộ ra trong tay nắm bắt hai căn thanh sắt, Han Woo cười cười, trong nụ cười tựa hồ mang theo điểm ngưng thần

ình, nói rằng: "Trước đây học qua, chẳng quá cái này vẫn là lần đầu tiên dùng."

Không biết vì sao, bây giờ nhìn trứ Han Woo người này nụ cười trên mặt, Kim Tae Hee thì hận đến nha dương dương, thập phần nghĩ cắn hấn mấy cái.

"Còn chưa giúp ta? !"

Vịn cái ghế có chút chiến chiến nguy nguy đứng lên, Kim Tae Hee vừa rất bất mãn địa trừng trừng ở một bên cái gì cũng không làm Han Woo liếc mắt.

Nhìn Kim Tae Hee tựa hồ sợ đến có chút chân mềm hình dạng, Han Woo khỏe miệng vừa nhin không được hướng giờ lên dương, bất quá hấn nhưng cũng không có đi đỡ lấy Kim Tae Hee,

Mà là nhìn lướt qua trên bàn mấy hồ đều đã uống xong trà, trong miệng nhàn nhạt nói rằng: "Đừng nóng vội, chuyện giữa chúng ta còn không có giải quyết đây."

"... Sự tình?"

Kim Tae Hee nghe vậy hơi sững sờ, có chút kỳ quái nhìn Han Woo.

"Người không phải nói chờ ta sao?"

Han Woo mỉm cười, thần thái lạnh nhạt nhìn nửa theo cái ghế Kim Tae Hee.

Kim Tae Hee vừa nghe Han Woo lời này, biểu tình nhất thời cứng đờ, chẳng quá nàng ở nhìn thoáng qua trương tuần lãng trên khuôn mặt nhàn nhạt mỉm cười sau, trên mặt thần tình thì khôi phục như thường, vì hơi dừng một chút nói rằng: "Chuyện kia... Sau hơn nữa, trước chờ ta thay y phục tốt."

Thanh âm nghe vào thật trấn định, Kim Tae Hee có chút khản trương nhưng cũng có chút ung dung nhìn đứng ở trước mặt mình Han Woo, tựa hồ là tịnh không lo lắng hấn hội không có tiết tháo địa bây giờ tìm bản thân tính sổ.

Nhưng mà, nàng hiển nhiên phỏng chừng sai lầm.

Nghe được Kim tiểu thư trấn định ngôn ngữ, Han Woo khỏe miệng tiểu ý càng phát ra nồng nặc, lạnh nhạt ánh mắt trên dưới quét mắt liếc mắt cái này lúc này thoát nhìn và trước bản thân biết cảm giác tựa hồ có chỗ bất đồng nữ nhân, "Thế nhưng, ta nhớ không lầm, chuyện này nên phát sinh ở người thay quần áo trước đi? Cho nên nói, chúng ta... Không nên trước đem giải quyết sao?"

Cả người nhất thời thì ngẩn người, Kim Tae Hee có chút ngây người địa nhìn mỉm cười nhìn mình Han Woo, bỗng, cũng không biết là vì sao, nàng vô ý thức thì lui về phía sau một bước nhỏ, có chút khản trương nhìn Han Woo.

"Làm sao vậy sao? Không phải nói chờ ta sao?"

Han Woo khỏe miệng mang theo nụ cười thần nhiên, trước cầm trong tay dẫn theo hai túi đồng tây để lên bàn, đón thì chậm rãi hướng Kim Tae Hee đi tới.

Thân thể vừa vô ý thức sau này rút một cái, Kim Tae Hee có chút co quắp nhảy mắt một cái, sau đó trên mặt tuôn ra ta nghi ngờ biểu tình.

Bởi vì có lẽ là nàng hiện tại mới tỉnh hạ tâm lại nhìn cho thật kỹ nguyên nhân của hấn, nàng đột nhiên phát giác, cái này nàng có đoạn thời gian chưa thấy qua nam nhân hình như... Có chỗ nào thay đổi.

"Kim tiểu thư, người biết, nam nhân hội từ lúc nào đáng ghét một nữ nhân sao?"

Hơi thở hơi chút nặng một chút, nhìn đạo kia dần dần nhích lại gần mình thon dài thân ảnh, nhìn trên mặt hấn nụ cười thần nhiên, Kim Tae Hee kim lòng khôngặng lui về phía sau, sau đó có chút lắp bắp nói: "Cái... Lúc nào?"

"Ồ nàng cố tình gây sự thời gian."

"Không... Cố tình gây sự?"

"Ừ, một người Trung Quốc thành ngữ, ý tứ nói đúng là nhân ở không đi gây sự."

Bên mép mang theo nụ cười thần nhiên, Han Woo vẫn không có dừng bước lại, chậm rãi hướng Kim Tae Hee đi tới.

Cầm lấy quần áo bàn tay phút chốc căng thẳng, Kim Tae Hee biểu tình tương đương mất tự nhiên nhìn về mặt cười híp mắt Han Woo, trong đầu bỗng nhiên hiện lên nàng trước ở Trung Hoa Trung Quốc phách hí khi học được một cái từ.

Nham hiểm!

"Như vậy, Kim tiểu thư, người biết nam nhân hội từ lúc nào yêu mến một nữ nhân sao?"

"Thình thịch."

Kim Tae Hee có chút bối rối địa quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện mình không biết bao thuở, đã được Han Woo cái này tên đại bại hoại ép đến bên tường mộc quý nơi đó. Ngay sau đó, nàng vừa quay đầu lại nhìn cái kia vẫn như cũ đang dần dần nhích lại gần mình, thậm chí chỉ kém nhất hai bước thì đứng ở trước mặt mình nam nhân, trong miệng tương đương nói lấp địa nói rằng: "Hàn... Han Woo, ta... Người đừng tới rồi!"

"A..."

Nhìn không được khẽ cười một tiếng, nhìn trước mắt cái này hốt hoảng nữ nhân, Han Woo nhưng thật giống như cũng không định buông tha nàng, mà là bả nửa người trên đi phía trước quyền góp một týt.

Trong nháy mắt, của nàng hơi thở trở nên đặc biệt tôn trọng, liên tâm nhảy đều thoáng cái gia tốc đứng lên, bởi vì ở trước mặt nàng, không đến một ngón tay dài ngắn nơi ấy, đang có hé ra mím cười nhìn của nàng tuần lãg khuôn mặt, thậm chí còn, nàng tựa hồ thoáng cái cũng đã có thể cảm giác được hân trong mũi có chút ẩm áp hít thở!

"Người vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đây, Kim tiểu thư."

Nghe bên tai rất gần đạo kia hơi điểm từ tính thanh âm, Kim Tae Hee hai tay của đều vô ý thức nắm chắc đứng lên, một đôi ngọa tầm mắt nhanh chóng nháy, cũng không biết bả ánh mắt của mình phóng đi nơi nào, chỉ có thể bả đường nhìn nhìn xuống, sau đó trong miệng còn là rất nói lấp địa nói rằng: "Cái... Lúc nào?"

"Nam nhân yêu mến một nữ nhân thời gian, chính là ở nữ nhân... Có tình gây sự thời gian."

"Đồng, đồng..."

Rất rõ ràng, nàng rất rõ ràng có thể cảm giác được nhịp tim của mình ở trong nháy mắt đó cấp tốc tăng nhanh, đầu óc thậm chí ngắn địa khoảng không trắng nhọt.

Có chút mờ mịt thất thố vô ý thức giương mắt nhìn lại, nàng nhất thời không khỏi ngẩn ngơ.

Bởi vì ở trước mặt nàng, trương nàng khuôn mặt quen thuộc thượng, lúc này chính lộ một cái nàng tịnh chưa quen thuộc đáng tươi cười, một cái... Tà khí đã có loại khác tuần mỹ đáng tươi cười!

Khóe miệng một bên gợn lên trứ, thâm thúy mê ly trong tròng mắt đen phảng phất ánh ngược ra trước mặt hân người nữ nhân này đại ra đáng đáp, Han Woo cười nhìn Kim Tae Hee, bỗng nhiên, thân thể lại đi trước quyền góp góp.

"Thùng thùng, thùng thùng..."

Vô ý thức mở to hai mắt, nàng trực lãg lãg địa nhìn tờ này dần dần nhích lại gần mình gương mặt của.

"Có tình gây sự, nếu như trình độ nhẹ, nữ nhân sẽ có vẻ rất khả ái, cho nên nói, sẽ rất nhận người yêu mến, hội... Hấp dẫn đến nam tử ái mộ."

"Thùng thùng, thùng thùng..."

Nàng cảm giác buồng tim của mình đều tốt tượng phải nhảy ra ngoài như nhau, nàng hiện tại đã chân chân thiết thiết địa cảm thấy hân trong mũi nhàn nhạp khí tức, cái loại này nhào tới trên mặt có chút ẩm áp, có chút phát cảm giác nhọt, làm nàng khẩn trương đến hoàn toàn không cách nào khống chế nhắm hai mắt lại!

"A..."

Bên tai xuyên tới tiếng cười khẽ kia để cho nàng ở đầu óc chóng mặt đồng thời âm thầm cắn răng, chẳng quá cảm lấy quần áo hai tay nhưng càng phát ra buộc chặt.

Hắn phải... Phải...

Trong bao sương, không khí an tĩnh trong, lúc này tựa hồ tràn ngập ra một loại cảm giác kỳ quái...

Cảm thụ được bên tai không ngừng phác lai nhiệt khí, Kim Tae Hee đầu óc đã gần như trống không.

Tuy rằng người đàn ông này hoàn toàn không có đụng tới thân thể của chính mình, thế nhưng lại cứ, Kim Tae Hee chính là cảm giác trước người có loại làm nàng cảm giác rất kỳ quái cảm giác áp bách, để cho nàng kim lòng không động sau này rúc thân thể, dù cho đã không thể lui được nữa.

"Thế nhưng đi..."

Đạo kia ôn hòa thanh âm trầm thấp lần thứ hai vang lên, Kim Tae Hee chặt nhắm chắc hai mắt, cảm giác mình đã vô pháp suy tư.

"Thùng thùng, thùng thùng..."

Kịch liệt tim đập.

"Thế nhưng đi... Nếu như cố tình gây sự trình độ rất cao lời của, như vậy lúc này, nữ nhân thì sẽ đưa tới nam nhân đáng ghét, cho nên nói, nàng rất nhận bị trừng phạt mới được a."

Cái...

Cái gì? !

Nghe bên tai giọng nói còn là như vậy ôn hòa, nhưng nội dung hình như thoáng cái chuyển biến lớn đạo thanh âm này, nàng nhất thời hơi sững sờ, sau đó ngay sau đó, nàng chưa kịp mở mắt, một bạo đau nhức thì kèm theo một tiếng rất thanh thúy tiếng vang từ nàng cái trán truyền tới!

"Băng!"

"Phốc, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) ha ha ha..."

Han Woo hướng lui về phía sau mấy bước, một tay phủ ở ghế trên, khoe miệng tiểu ý thể nào cũng không ngừng được.

Không có biện pháp, thật là... Thái trâu chọc!

Lúc này, ở Kim Tae Hee trắng noãn trơn bóng trên trán đang có trứ một cái thập phần rõ ràng hồng ấn!

Han Woo phát thệ, điểm ấy hấn căn bản không nghĩ tới, khi hấn dùng kỳ thực cũng không nhiều thiếu khí lực đạn thời gian, thanh thanh âm thanh thúy ngay cả chính hấn đều sợ ngây người, xong nhìn nhìn lại trên ót hồng ấn, thì hoàn toàn không nhận được.

"Hàn tiên sinh..."

Chẳng quá, ngay Han Woo nhận không được cười lúc thức dậy, một tiếng thanh âm sâu kín truyền vào hấn trong tai.

Thân thể nhất thời hơi hơi cứng đờ, Han Woo nhìn trên mặt cũng nói không rõ sờ là biểu tình gì Kim Tae Hee, ngực ngoại trừ trong nháy mắt có chút nhút nhát ở ngoài, còn có chút hiếu kỳ.

Lại nói tiếp, hấn cho tới bây giờ, trên thực tế đều chưa thấy qua Kim Tae Hee chân chính phát hỏa thời gian là dạng gì từ, chẳng quá kể tiếp, hấn sẽ biết, đồng thời hấn hoàn hiểu một cái đạo lý, ở tình hình chung hạ, nữ nhân đánh nam nhân có thất chủng phương thức, một loại là cắn, một loại nắm, một loại đánh, một loại ngay cả cắn nắm nắm, một loại ngay cả cắn đáí đá, còn có một loại là ngay cả nắm đáí đá, mà sau cùng một loại chính là... Cùng tiến lên!

"Tae Hee a, chúng ta thương lượng một chút thể nào? Có thể không cắn bói... A —— ai nhất cô! Ta thực sự là!"

"Nha! Ngươi còn a!"

"Ai tây!"

"Ai ~ ta thực sự là! Nha, Kim Tae Hee! Ngươi thể nhưng nữ nghệ nhân a, nữ... Ai!"

"Cho nên nói! Còn chưa phải là ngươi cố tình gây sự ta mới có thể như vậy! Sờ dĩ, Tae Hee a, ngươi thì... Tì —— "

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Tà khí Yoon Woo (4)

"Ai tây... Nha, Kim Tae Hee, ngươi là luyện qua 跆拳道 quyền đạo sao? ! Điều không phải, thân là một cái nữ nghệ nhân, ngươi đánh người thể nào như vậy đau? Ủ? !"

"Hừ!"

No đủ môi đỏ mọng phui phiết, bình thường ánh mắt dịu dàng con ngươi cực kỳ hiếm thấy hung hăng liếc một cái cái kia đang ngồi ở nàng cách đó

không xa, hơi hơi nhếch miệng xoa bên hông ghê tởm tên, sau đó hoàn đơn giản nắm thật chặt khoác trên người trứ y phục, trực tiếp quay đầu đi, một bộ không muốn thấy bộ dáng của hắn.

"Ai nhất cổ... Còn chưa phải là người, điều không phải, chuyện xấu cũng không phải ta nghĩ làm ra, cũng không phải ta nhảy ra đến, thì là bên trong có nhân tố của ta, người cũng không có thể như vậy sai sử nhân đi?"

Kim tiểu thư bạch nhãn Han Woo đương nhiên là tiếp thu được, dĩ tính cách của nàng cư nhiên hội đối với mình mắt tròn trắng, Han Woo tự nhiên là mình bạch nữ nhân này lúc này ngực phần uất, chỉ bất quá, hắn cũng rất oan uổng a. Nói như thế nào đây, tuy rằng loại chuyện này nữ nhân so với nam nhân có hại, nhưng cũng không có thể toàn bộ quái ở trên đầu hắn đi?

"Người nghĩ rằng ta là bởi vì cái kia cái gì chuyện xấu mới là lạ của người sao?!"

Nhưng mà, ngay Han Woo cúi đầu muốn nhìn một chút hông của mình cho Kim Tae Hee bấm thành dạng gì thời gian, một đạo mạng theo một tử oán khí thanh âm của truyền vào trong tai của hắn.

Cả người hơi sững sờ, Han Woo nháy mắt một cái, nhìn về phía ngồi ở hắn cách đó không xa Kim Tae Hee, chẳng quá Kim tiểu thư tựa hồ vẫn như cũ không muốn thấy hắn, còn là đưa lưng về phía hắn, chỉ là lộ cho hắn một cái gãi tốt bóng lưng.

"Như vậy... Ta còn đâu chọc phải ngài sao?" Trên mặt lộ ra điểm nghi ngờ biểu tình, Han Woo có chút buồn bực hướng Kim Tae Hee hỏi.

"Đâu?!"

Nghe được Han Woo những lời này, Kim Tae Hee thanh âm của nhất thời hơi chút cao một tý, cả người thoáng cái thì quay lại, một đôi xinh đẹp ngoại tâm mắt tròn tròn, "Tần bạo" địa nhìn chăm chăm Han Woo, trong miệng cơ hồ là gằn từng chữ nói rằng: "Người nghĩ rằng ta không biết người hôm nay tới tìm ta là mục đích gì sao? Bất sẽ là của người kịch tổ cho người đến xin nhờ ta phát cái nói rõ các loại sao?!"

Vô ý thức kinh ngạc mở to hai mắt, Han Woo có chút ngây người địa nhìn về mặt giận dữ Kim Tae Hee.

"Ta còn không biết người người kia sao? ! Không có chuyện gì người sẽ tìm ta sao?!"

"Luyện tập sau khi xong sẽ không sẽ liên lạc lại ta, bình thường ngay cả một chiếc điện thoại tin nhắn ngắn cũng không có, kết quả hiện tại chuyện xấu trở ra người mới nghĩ đến ta! Hơn nữa còn là bởi vì nghĩ xin nhờ ta làm việc mới nghĩ đến ta!!"

Nghe bên tai đạo kia tràn đầy nồng đậm u oán dễ nghe thanh âm, Han Woo ngẩn ngơ, ngưng thần địa nhìn cách đó không xa trương cư nhiên hiếm thấy hơi hơi biết trứ chủ ý lệ khuôn mặt, trong lòng bỗng nhiên có điểm không biết làm sao cảm giác, hắn mím môi một cái thần, chợt vô ý thức sẽ mở miệng biện giải, nhưng mà, lời của hắn còn chưa nói xuất khẩu, liền trực tiếp được đạo kia thanh âm u oán cắt đứt.

"Không chỉ nói ta có bạn trai loại lý do này! Có bạn trai ta thì không thể và bạn nam giới lui tới sao? ! Chúng ta chưa tính là bằng hữu sao? ! Nhưng lại chỉ chỉ là đơn giản bình thời một ít ân cần thăm hỏi! Ngay cả những thứ này người đều hoàn toàn không có! Người phản mình chính là bắt tại hồ ta!"

Khóe miệng vô ý thức vừa kéo,

Han Woo nghe bên tai càng phát ra như là nữ bằng hữu ở hướng bạn trai phát giận chính là lời nói, ngực ở có chút quái dị đồng thời, vừa hết sức á khẩu không trả lời được, Kim Tae Hee nói, thực sự làm hắn không có cách nào phản bác.

Lại nói tiếp, Han Woo đến nay còn là không thể bỏ nhiều năm như vậy dường thành quái gờ tập quán, hắn bắt là cố ý đi quên Kim Tae Hee, chỉ là... Hắn tập quán một người.

Mặc dù bây giờ tình huống đang dần dần thay đổi tốt, nhưng nhiều năm như vậy tâm lý cũng không phải tạm thời có thể thay đổi, ngoại trừ thường xuyên cùng Han Woo tiếp xúc nhân ở ngoài, Han Woo đến trước mắt mà nói, còn không có đi làm, có lẽ nói trong đầu hắn căn bản không có loại này khái niệm đi duy trì cái gì nhân tế quan hệ, hơn nữa loại tình huống này khi hắn biến thành Im Yoon Woo sau hình như nghiêm trọng hơn...

Sở dĩ cho dù Han Woo điều không phải cố ý, nhưng hắn đúng là như Kim Tae Hee nói, "Bắt tại hồ" nàng.

"Hơn nữa... Hơn nữa..."

Bỗng nhiên, Kim Tae Hee kịch liệt ngữ lộ vẻ do dự, Han Woo có chút ngây người địa nhìn nàng, ngực nhưng thật ra thoáng cái có chút kỳ quái.

"Hơn nữa... Ta dám khẳng định, người nhất định là kịch tổ người ta nói liễu chỉ hậu người mới nhớ tới tới tìm ta! Người... Người còn cần người khác nói mới nghĩ được tìm ta..."

Bỗng nhiên, thâm thúy con người vô ý thức hơi hơi tròn to, phảng phất trái tim buộc chặt một tý, Han Woo giật mình thần địa nhìn khi hắn cách đó không xa Kim Tae Hee.

Nàng lúc này, trên mặt chính lộ ra hắn chưa từng có đã gặp thần tình.

Trần thủ hơi hơi thấp, gờ xuống phát giáp đen thui tóc dài thùy rơi xuống, nửa che xinh đẹp khuôn mặt, mi mắt thấp liễm trứ, đáy mắt trong tựa hồ đầy cái đĩa kẻ khác đau lòng thất lạc còn có... Cô độc.

'Không biết là nguyên nhân gì, ta từ nhỏ đến lớn, đều không có bằng hữu gì, Soo Eun là theo ta hữu nghị bảo trì tới lâu, từ cao trung đến bây giờ, cảm giác ngoại trừ nàng, ta hình như chỉ còn lại gia nhân...'

"Ta vẫn cho rằng, nếu như ở tánh mạng của ta giữa thực sự xuất hiện một người như vậy, như vậy, hẳn sẽ là ta sinh mệnh đặc biệt nhất tồn tại..."

Đặc thù tồn tại a... Nàng, cảm thấy cô độc sao...

Hồ hấp dồn dập một tý, Han Woo nhìn hôm nay ở trong mắt hắn, tựa hồ đồng dạng có chút bất đồng Kim Tae Hee, trầm mặc một hồi, đón bỗng nhiên đứng dậy.

"Ba."

Một tiếng rất nhẹ để đặt thanh.

Kim Tae Hee có chút mờ mịt ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Han Woo phóng tới trước mặt nàng trên mặt bàn hai túi đồng tây, vừa quay đầu nhìn hắn, trên mặt có ta ngây thơ biểu tình lúc này nhìn qua lại có loại cùng nàng niên kỷ tình không tương xứng khả ái.

Khỏe miệng kim lòng không đành lộ ra một cái ôn nhu mỉm cười, Han Woo cũng không có nữa nói tiếp vừa những lời này, như là thoáng cái quên được vừa này vào lúc này xem ra tựa hồ kẻ khác mơ hồ có chút đau lòng tất cả, chỉ đối với Kim Tae Hee ngắn gọn địa nói một câu nói.

"Ăn đi, lúc mưa rất cực khô, sau đó người cũng nghỉ ở lúc ước hẹn như vậy sai sử ta."

Kim Tae Hee hơi sững sờ, hốt lóe lên một cái đôi mắt nhìn mình trước mặt cái này mỉm cười nam nhân, sau đó thoáng cái hiểu rõ ra, nguyên bản còn có chút trắng bệch gương mặt trong nháy mắt không khỏi xông lên một chút đỏ ửng.

"Làm sao vậy sao?"

Biên mờ tối ra, Han Woo biên có chút kỳ quái địa nhìn bỗng nhiên lại hơi cúi đầu Kim Tae Hee, ra mời nàng chắc là hiểu tự "Sau đó" là có ý gì, nhưng là thể nào cảm giác nét mặt của nàng có điểm kỳ quái?

Nhưng mà Han Woo tuyệt đối nghĩ không ra, tuy rằng trước mặt hắn cái này ngự tỷ quả thực chú ý tới cái kia "Sau đó", thế nhưng đi, nàng ra vẻ càng lưu ý sau cái kia từ...

Tuy rằng mình bạch hắn điều không phải ý đó, thế nhưng gương mặt chính là không hiểu có chút hồng phác phác, có chút gấp rút nháy mắt một cái, mạnh mẽ làm mình đầu óc thanh tỉnh một điểm, Kim Tae Hee lúc này mới ngẩng đầu, bả lực chú ý bỏ vào Han Woo mang vẻ đồng tây thượng.

Nhìn trên bàn bày ra hộp ra vẻ phân lượng tương đương mười phần tảo tía com tháng, Kim Tae Hee lặng lẽ sờ sờ bụng của mình, giấu điểm dấu vết hơi hơi cắn môi một cái, trên mặt xinh đẹp lóe lên một tia ngưng trọng.

Kỳ thực, trước quả thực đều là Kim Tae Hee ở nữ Han Woo hết giận, hiện tại thực sự để cho nàng ăn thì có chút khó khăn, bởi vì nàng tảo ăn điểm tâm rồi, hơn nữa nàng còn muốn không chế ẩm thực bảo trì vóc người.

Chẳng quá, đây rốt cuộc hay là hắn lần đầu tiên mua cho mình gì đó, tuy rằng ban đầu mục đích hình như điều không phải cái kia, nhưng vô luận như thế nào, nàng cũng phải đem cái này ăn đi, chính là...

Hơi chút trật thiên đường nhìn, nhìn thoáng qua bãi ở bên cạnh một lọ củ từ nước, Kim Tae Hee trên mặt của thì không còn là khô sở biểu tình, mà là thật bài xích.

Vừa nàng sờ dĩ rồi củ từ nước, đầu tiên là nói như vậy đại đa số nhân cũng sẽ không có uống vật này tập quán, có thể cho Han Woo chạy xa điểm, để nhị còn lại là... Nàng không thích nhất uống uống phẩm chính là củ từ nước. Là thật không thích, ngay cả vẫn một tý mùi đều không được.

"Cái kia... Hàn tiên sinh, cái kia... Ta bả tảo tía com tháng ăn, thế nhưng... Củ từ nước cũng không thể được..."

Han Woo tay cho ăn, quay đầu thân nhiên nhìn Kim Tae Hee liếc mắt, sau đó cái gì cũng chưa nói, vừa cúi đầu chuẩn bị đem hồ dấm củ từ nước đổ ra.

Tuy rằng Han Woo không nói gì, nhưng Kim Tae Hee đã hoàn toàn hiểu ý tứ của hắn, trắng nõn trên mặt xinh đẹp lúc này thì lộ ra một cái nàng ở kỳ trước mặt người khác tuyệt đối sẽ không lộ ra ngoài khổ tương.

Nhìn cái kia chậm rãi đổ ra củ từ nước bên trong tựa hồ còn kèm theo điểm rõ ràng cặn, Kim Tae Hee cả người đều có loại cảm giác không rét mà run, chớp chớp mắt, vội vã và Han Woo nói rằng: "Như vậy, ta chỉ giải quyết hết tảo tía com tháng, củ từ nước người xử lý, sau đó ta liền đáp ứng phát một cái nói rõ. Thế nào?"

"Thành giao!"

Một cái cái chén vừa vụn rót đầy, bàn tay thon dài rất tự nhiên bả cái này bôi củ từ nước cầm lên, phóng tới bên mép uống một ngụm sau, Han Woo trên mặt của liền mang theo mỉm cười nhàn nhạt nhìn tọa ở trước mặt hắn hình như đã chờ đợi Kim Tae Hee.

"Làm sao vậy sao?"

Khóe miệng vì khẽ mỉm cười, không để cho mình nụ cười trên mặt thoát nhìn thái rõ ràng, Han Woo mắt mỉm cười ý địa nhìn tựa hồ bị bản thân thắng thần trả lời dứt khoát và hành động khiến cho ngẩn ngơ Kim Tae Hee.

"Người..."

Kim Tae Hee ngây người địa nhìn hơi hơi tựa ở bên cạnh bàn, tựa hồ đối với củ từ nước hoàn toàn bất giống như tự mình như vậy bài xích Han Woo, sắc mặt đôi đôi, tựa hồ hiểu được cái gì, một đôi ngơ ngác tầm mắt lúc đó thì trừng lên.

"A..."

Giờ cử trong tay chén kia củ từ nước, Han Woo trên mặt lộ ra tựa hồ giờ mới hiểu được lại đây nàng ở kinh ngạc và vân vân biểu tình, mở miệng giải thích nhất cử: "A ~ ta trước không có cùng người đã nói, ta từ nhỏ thì uống củ từ nước, đã coi như là một loại thói quen đi."

Mất nhất thời vừa tròn to một điểm, hơi thở vô ý thức nhất trọng, Kim Tae Hee nhìn mình trước mắt cái này cười híp mắt nam nhân, rốt cục hoàn toàn hiểu rõ ra! Người xấu này, phân minh chính là tào thí ở chỗ này chờ bản thân!

Chẳng quá, tức giận về tức giận, Kim Tae Hee suy nghĩ một chút, cảm giác mình hình như cũng nỡ người xấu này không có biện pháp, hơn nữa đây là chính cô ta chủ động nói ra. Chính là, nàng có một chút kỳ quái nơi ấy.

"Làm sao người biết ta không thích củ từ nước?"

Uống củ từ nước động tác cho ăn, Han Woo hơi hơi buông xuống cầm cái chén thù, nhìn mình trước mặt tờ này rõ ràng thật tò mò nhưng hết lần này tới lần khác trang làm ra một bộ bất tại hồ bộ đáng kiêu ngạo, không nhìn cười được cười, nói rằng: "Người không thích củ từ nước sao? Ta không biết a."

", vậy sao người hội..." Nghe được Han Woo trả lời, Kim Tae Hee vừa hơi sùng sờ, chỉ bất quá lần này là bởi vì kinh ngạc. Nàng chăm chú nhìn một chút Han Woo biểu tình, nghĩ không giống như là giả bộ, liền không khỏi có chút nghi ngờ hỏi.

"Bởi vì ta tảo liên chuẩn bị tốt muốn uống củ từ nước a, ta giả bộ là hai người lượng."

Vừa giờ cử cái ly trong tay, Han Woo khóe miệng tiểu ý càng phát ra nòng nặc.

Nghe được Han Woo nói như vậy, Kim Tae Hee ngẩn ra, ngay sau đó lần thứ hai tức giận trừng Han Woo liếc mắt.

Người xấu này!

Chẳng quá lập tức suy nghĩ một chút, Kim Tae Hee trên mặt mình nhưng cũng không nhìn được lộ ra điểm không rõ tiểu ý.

Một cái hoàn toàn yêu mến, một cái hoàn toàn không thích, đây coi như là đối lập, còn là...

"Nha, Kim tiểu thư."

Mà đang ở Kim Tae Hee mới vừa có điểm mất thần thời gian, một con bàn tay thon dài trực tiếp đem nàng triệu hồi hiện thực.

"Làm sao vậy?" Tức giận nhìn một chút con này ở trước mắt mình hoảng hốt hoảng hốt thon dài bàn tay, Kim Tae Hee có chút kỳ quái mà hỏi thăm.

"Người không đi sao? Người nên không có thời gian đi? Bằng không thì không ở trong bao sương thay quần áo. Ta đã phải đi, UU đọc sách (www.uukan Shu. c om) người đi sao?" Uống xong trong ly củ từ nước, Han Woo bả hồ từ che đắp lên ninh tốt, sau đó trát trát nhân tình, nhìn Kim Tae Hee nói rằng.

"A!"

Vừa nghe Han Woo vừa nói như vậy, Kim Tae Hee tựa hồ thực sự thoáng cái nhớ ra cái gì đó, trên mặt nhất thời lộ ra có chút nóng nảy biểu tình, vội vã tìm phải thay đổi y phục.

Nàng ngày hôm nay kỳ thực thông cáo rất đầy, nhưng ai biết chờ nàng lúc rảnh rồi, Han Woo người này có thể hay không, cho nên hấn cố ý ở sáng sớm chen lẫn chút thời gian đi ra và Han Woo gặp mặt. Để cho nàng muốn đi Myeong-dong bên kia tham gia một cái hoạt động, tám giờ rưỡi trước sẽ đến, nàng phòng chừng ngay cả đi phòng thay đồ thay quần áo thời gian cũng không có, cho nên mới phải ở trong bao sương thay quần áo, kết quả được Han Woo tên ghê tởm này nhất nháo thiếu chút nữa thì quên.

Chẳng quá, ngay Kim Tae Hee hoa tốt y phục chuẩn bị mặc thời gian, nàng mới thoáng cái nhớ tới trong phòng còn có một cái tặc lượng ánh mắt của, động tác lúc này cho ăn, quay đầu đi, phụng phịu nhìn yên lặng đứng ở một bên Han Woo, trong miệng cái gì cũng chưa nói.

"A."

Nhìn trước mắt tờ này nghiêm túc trong nhưng lộ ra điểm khác dạng khả ái khuôn mặt, Han Woo vừa không nhìn cười được cười, đón thì khoát tay áo nói rằng: "Ta thì trước."

Nói xong, Han Woo liền trực tiếp xoay người đi hướng cửa bao sương, chỉ bất quá, khi hắn mau mở ra cửa bao sương thời gian, động tác bỗng nhiên lại dừng một chút, thấp giọng nhưng rõ ràng đối với phía sau cái kia bà con mắt chăm chú thất ở trên người mình nữ nhân nói một câu nói.

"Sau đó... Không lại để cho người cô đọc."

Con người phút chốc run lên, nhìn đạo kia sắp được đóng cửa lại che đi cao ngất thân ảnh, nàng ở ngẩn ngơ sau, chậm rãi gạt đầu, nặng nề mà lên tiếng.

"Ừ!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Tà khí Yoon Woo (5)

"Ai nhất cổ, chúng ta Hàn lão sư tới a?"

Seoul Gangnam một chỗ bên trong phòng chụp ảnh trong, Han Woo nhìn mình trước mặt rõ ràng vẻ mặt bất thiện Jin Soo Won, ngược hoàn thật là có chút khổ não.

Jin Soo Won cái này đại tỷ tỷ có thể nói rất cuộc Han Woo mình ở Hàn quốc, thậm chí là nhân sinh người thứ nhất chính thức bằng hữu, hơn nữa nàng niên kỷ hoàn lớn hơn mình, vừa nữ nhân, sở dĩ Han Woo đối đãi nàng có thể nói là cơ bản không có biện pháp, nhất là Han Woo đang đối mặt của nàng thời gian, phần lớn thời gian hắn hoàn cũng không chiêm chi...

"Hừ!"

Thấy Han Woo trên mặt hơi hơi về mặt đau khổ nhưng cũng không dám phản bác bộ dáng của mình, Jin Soo Won tức giận hừ nhẹ một tý, bất thiện sắc mặt lúc này mới dễ nhìn một điểm, đón nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua ở sau lưng nàng bận rộn thật tốt tượng đã không sai biệt lắm quay chụp nhân viên, quay đầu trở lại đến hồ trứ khuôn mặt nói với Han Woo: "Công tác quan trọng hơn, lần này ta hãy bỏ qua người, sau đó còn dám nói như vậy, người nhất định phải chết! Ừ? !"

Nói, Jin Soo Won hoàn trùng hai mắt làm một cái cắt yết hầu động tác, chỉ bất quá, lấy cái này tiểu thân hình làm loại động tác này còn không có gì lực uy hiếp, Han Woo thấy sau vô ý thức đã nghĩ cười, cũng may hắn đình chỉ, vội vã gạt đầu, cũng bắt nói thêm cái gì những thứ khác.

"Hừ!"

Cũng không biết Jin Soo Won có hay không nhìn ra Han Woo trên mặt nín tiếu ý, ngược lại nàng nhìn thấy Han Woo gạt đầu sau vừa tức giận trừng hắn liếc mắt, đón cái gì cũng không nói thì xoay người đi đến, rõ ràng cho thấy phải Han Woo theo nàng.

Thấy cái này đại tỷ tỷ rất cực yết qua trang này, Han Woo hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, nhưng trên mặt nhưng cũng không khỏi lộ ra điểm nghi ngờ biểu tình.

Lần này thế nào khinh địch như vậy hãy bỏ qua bản thân?

Jin Soo Won tuy rằng hôm qua hình như là nói buông tha bản thân, thế nhưng lòng của phụ nữ tình tựa như tháng sáu thiên như nhau, nhớ tới đâu ra là đâu ra, cũng tỷ như hắn ngày hôm nay lại đây, Jin Soo Won vừa ngay từ đầu cũng không sao sắc mặt tốt, Han Woo đều sự dự liệu trước, dù sao, "Lời chuyện cũ" loại chuyện này Jin Soo Won là bình thường làm. Han Woo đều muốn đến bản thân ngày hôm nay lại đây phỏng chừng ngay từ đầu còn phải thụ cho ăn "Giáo dục", thế nhưng không nghĩ tới Jin Soo Won thực sự khinh địch như vậy hãy bỏ qua mình.

Chẳng quá, hiện tại Han Woo cũng không có thời gian nghĩ cái này, hắn nhìn thoáng qua bốn phía rõ ràng cũng còn đình xa lạ nhân viên công tác, vội vàng đuổi theo Jin Soo Won rồi đi cước bộ.

Đương Han Woo đuổi kịp Jin Soo Won thời gian, phát hiện trong tay nàng đang đảo tựa hồ là cái gì trang phục tư liệu các loại đồng tây, trảm mặt cũng không nói nói, thì nhìn sách trong tay. Thấy nàng cái bộ dáng này, Han Woo cũng không dám mở miệng, cứ như vậy đi theo bên người nàng.

"Không có gì sự đi?"

Bỗng nhiên, vẫn mang theo Han Woo không biết muốn đi đâu Jin Soo Won mở miệng có chút không đầu không đuôi địa hỏi một câu.

"A? Cái... Chuyện gì?"

Nghe được Jin Soo Won đột nhiên thì mở miệng,

Han Woo hơi sững sờ, mà nàng nói nội dung cũng để cho hắn đình nghi ngờ.

"Ba."

Jin Soo Won thoáng cái cảm trong tay thư hợp lên, sau đó dừng bước lại, quay đầu về mặt thành thật nhìn bởi vì nàng một loạt động tác mà cảm thấy có chút khó hiểu Han Woo, "Mấy ngày nay... Không có gì sự đi?"

Han Woo nghe vậy vừa hơi sững sờ, ngay sau đó, hắn thấy Jin Soo Won trên mặt lộ chăm chú giữa tựa hồ mơ hồ mang theo một chút lo lắng biểu tình, nháy mắt một cái, tựa hồ lúc này mới thoáng cái hiểu được Jin Soo Won ý tứ, ngực phụt chốc ảm áp.

"Yên tâm đi, ta không sao." Nhìn trước mắt cái này từ bản thân nhất đi tới nơi này mà bắt đầu thân thiết địa chiếu cố bản thân, đem mình làm làm đệ đệ đại tỷ tỷ, Han Woo giọng nói ôn nhu thả nghiêm túc đáp.

Nghe được Han Woo trả lời, Jin Soo Won lại lên hạ quét Han Woo liếc mắt, thấy tựa hồ thực sự không có chuyện gì hình dạng, lúc này mới khẽ gật đầu, tựa hồ yên tâm hình dạng, chỉ bất quá cuối cùng vẫn là tức giận vừa trừng Han Woo liếc mắt, sau đó thì xoay người sang chỗ khác, kế tục đi về phía trước.

"A."

Thấy Jin Soo Won cái này phó thật là rất tính trẻ con đáng đáp, Han Woo nhìn không được khẽ cười một cái, chột trên mặt hắn thần tình khẽ động, tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, trương liễu trương chủ thì muốn mở miệng và Jin Soo Won nói cái gì, kết quả đúng lúc này, một giọng nói ở bên cạnh họ tỷ số trước vang lên.

"Jin biên kịch, các người chuẩn bị xong chưa?"

Han Woo vừa muốn mở miệng nói chuyện tạt vào mồm vừa chỉ có thể nhắm lại, quay đầu nhìn lại, nhận ra là trước cho bọn hắn những thứ này diễn viên chính phách qua tuyên truyền ảnh chụp nữ nhiếp ảnh gia.

Vị này nữ nhiếp ảnh gia nhìn qua chừng ba mươi tuổi hình dạng, hình dạng phổ thông, chẳng quá ăn mặc nhưng thật ra đỉnh thời thượng, một thân màu trắng nữ sĩ tây trang, hoàn hảo vừa... vừa tóc ngắn, phối hợp lại có loại giỏi giang khí chất, có người nói nàng hoàn không chỉ là một cái nhiếp ảnh gia, còn là một cái tương đương lợi hại thợ trang điểm, kịch người bên trong vật trang phục đều là nàng và kịch tổ thương lượng phối hợp.

"Nga, có thể, để cho Han Woo đi làm hết tạo hình có thể thay quần áo bắt đầu rồi. Y phục theo chúng ta trước quyết định mấy bộ là được rồi." Ra mời Jin Soo Won tựa hồ cùng cái này nữ nhiếp ảnh gia coi như quen thuộc hình dạng, cười cười thì mở miệng hỏi đáp.

"Ừ, vậy trước tiên phách tám vé nhìn một chút hiệu quả trước."

Nữ nhiếp ảnh gia nghe được Jin Soo Won trả lời sau đồng dạng đối với nàng cười cười, gật đầu đáp lại một tỷ, đón thì quay đầu nhìn về phía đứng ở Jin Soo Won bên người Han Woo, nhất phụt chốc chính là sáng ngời, mặt tươi cười địa nói rằng: "Ai nhất cổ, chúng ta Hàn lão sư thật là ngân đề điều a, ừ? Hoàn hảo, hoàn hảo, ta lần trước không có đối với ngài làm cái gì thất lễ chuyện tình, bằng không thì thì lỗi."

"Ừ! Người nói không sai, chúng ta Hàn lão sư đặc biệt khiêm tốn, ai nhất cổ, giống chúng ta những người bình thường này hoàn toàn không thể cùng hắn so với a, hoàn toàn."

Vừa nghe nữ nhiếp ảnh gia càng làm chuyện này nhắc tới, Jin Soo Won ngực oán khí tựa hồ thoáng cái lại câu dẫn, trên mặt lộ ra điểm tức giận đáng tươi cười, cũng không biết là tức giận vẫn cảm thấy có chút buồn cười địa vừa nhẹ nhàng trừng Han Woo liếc mắt, sau đó trong miệng hoàn phụ họa nữ nhiếp ảnh gia, vừa tổn hại Han Woo nhất cú.

Han Woo khoe miệng hơi hơi quất một cái, nhìn mình trước mặt hai cái này rõ ràng cho thấy ở nữ mình mở xuyên nữ nhân, chỉ là suy tư một chút, thì sáng suốt địa quyết định không đi tiếp miệng, chỉ là đơn giản đối với vị này nữ nhiếp ảnh gia mỉm cười, lên tiếng chào hỏi: "Nhĩ hảo."

"Nhĩ hảo, mong muốn ngày hôm nay năng hợp tác khoái trá."

Nhìn thấy nhân gia đều đã lễ phép cùng bản thân chào hỏi, nữ nhiếp ảnh gia đương nhiên cũng không tiện lại tiếp tục điều cười cái gì, cũng là lập tức mỉm cười, lễ phép đáp lại một câu.

"Được rồi được rồi, nhanh đi hoá trang đi."

Nhìn thấy Han Woo cư nhiên không có tiếp miệng, Jin Soo Won trong lòng hoàn có chút thất vọng cảm giác, chẳng quá cũng chính là một điểm, ngay sau đó nàng liền đem lực chú ý toàn bộ thả ngày hôm nay công tác trọng điểm thượng, cầm lấy Han Woo vai vòng vo cái phương hướng, chỉ chỉ ở Han Woo ngay phía trước một cánh cửa.

Han Woo thoáng quay đầu lại nhìn thoáng qua đứng ở sau lưng mình tiểu vóc đáng thoáng cái rõ ràng hơn Jin Soo Won, không khỏi mỉm cười, đón đối

với vị kia nữ nhiếp ảnh gia gật đầu báo cho biết một tý, sau đó thì đi về phía trước vào phòng hóa trang.

Lại nói tiếp, Han Woo hóa trang trên thực tế cũng không tốn bao nhiêu thời gian. Nam sinh hoá trang vốn là nhanh, huống chi Han Woo nội tình tốt, trên mặt hóa trang ngay cả đồ trang sức trang nhả cũng không tính, chính là khi hấn kiểu tóc mặt trên hao chút thời gian.

Han Woo ở kịch bên trong kiểu tóc rất đơn giản, chính là đơn giản thẳng lưu hải mà thôi, nhưng phách tuyên truyền ảnh chụp cũng không phải chỉ có thể vỗ vào kịch đậm tạo hình, sở dĩ lúc này, Han Woo tóc là được một nan đề.

Han Woo trước đem mình cắt thành tóc ngắn, phía trước tuy rằng bảo lưu lại một điểm mỏng lưu hải, thế nhưng địa phương khác tóc thì không phải là rất dài, có lẽ nói, không có lớn lên đạt được cái loại này có tương đối nhiều kiểu tóc có thể lựa chọn nông nổi, sở dĩ làm sao để cho Han Woo chụp hình khi tạo hình thoát nhìn đẹp trai, nhưng lại không thể thái lệch khỏi quỹ đạo Han Woo sức diễn nhân vật này bản thân, cái này là được một cái làm thợ trang điểm tương đối khó sở một vấn đề.

Cũng may, Han Woo thật là nội tình vượt qua thử thách, chỉ cần không phải thái thái quá, vậy kiểu tóc đều chịu đựng được.

Làm xong tạo hình sau, Han Woo liền trực tiếp được kéo đi thay quần áo, lại sau đó chính là trực tiếp khai mạc. Quay chụp vốn chính là như vậy, vừa bắt cần gì trước đó chuẩn bị tâm lý, chuẩn bị cho tốt tạo hình, còn dư lại sự, người dù sao cũng phải trước phách tâm về nhìn một chút hiệu quả hơn nữa những thứ khác.

Đối với lần đầu tiên cá nhân phách tuyên truyền ảnh chụp, Han Woo biểu hiện trên thực tế là thật không tệ. Ngoại trừ lúc mới bắt đầu động tác thần tình có chút cứng ngắc ở ngoài, phía sau chậm rãi thì thay đổi tốt hơn. Tuy rằng đây đúng là Han Woo lần đầu tiên làm loại chuyện này, nhưng cái này so với phách hí dễ hơn, chỉ ít phách hí hấn yêu cầu động, mà chụp ảnh hấn chỉ cần tĩnh bãi cái động tác là được rồi, hơn nữa còn có nhân chỉ đạo.

Sở dĩ cứ tới nói Han Woo biểu hiện có vẻ rất trung quy trung củ, nhưng kết hợp hấn tình huống thực tế mà nói, quả thực thật không tệ.

Chỉ bất quá, trung quy trung củ biểu hiện cũng liền ý nghĩa ảnh chụp phách đi ra ngoài hiệu quả thực tế cũng giống như nhau phổ thông, song lần này kịch tổ muốn nhưng không chỉ là phổ thông.

"Tích."

Ở vừa quay chụp hết hé ra sau, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) nữ nhiếp ảnh gia cúi đầu nhìn một chút vừa phách những hình kia, mím môi một cái, có chút bất đắc dĩ vì thờ dài.

Một tổ tương tự với nhân vật chân dung các loại ảnh chụp thực hiện, nói thật đi, hiệu quả là tùy hai người tạo thành. Một là nhiếp ảnh gia, còn có một cái, chính là được quay chụp nhân bản thân.

Một cái mặt bằng người mẫu làm sao đi bình phán hấn ưu khuyết, tình không chỉ có ở chỗ ngoại tại điều kiện, đồng thời cũng thập phần chú trọng cho hấn đối với tự thân lý giải, chừng không lực còn có biểu hiện lực. Có thể không rất tốt đi để cho mình cho thấy nhiếp ảnh gia mong muốn cảm giác, đây mới là bình phán một cái mặt bằng người mẫu ưu khuyết lớn nhất tiêu chuẩn.

Đương người mẫu cũng không có nghĩa là chính là đương một cái móc treo quần áo phóng làm cho phách, đại đa số dưới tình huống, ngoại nhân luôn vô pháp so với chính mình hiểu rõ hơn tự thân, sở dĩ, đương một cái mặt bằng người mẫu không thể một mặt địa chỉ đi vâng theo nhiếp ảnh gia yêu cầu, phải có điểm đồ đặc của mình, hay là cũng bởi vì người đối với tự thân lý giải, bởi vậy là có thể quay chụp xuất siêu hồ hiệu quả dự trừ.

Thế nhưng, Han Woo đối với cái này chủ động phương diện mà nói, có thể nói chính là một cái du mộc đầu, bất, cũng có thể nói là chính hấn muốn làm một cái du mộc đầu. Sở dĩ nữ nhiếp ảnh gia hoàn thật là có chút bất đắc dĩ, cho tới bây giờ phách đi ra ngoài ảnh chụp tuy rằng bởi vì Han Woo rất thượng kính nguyên nhân đều cũng không tệ lắm, thế nhưng chính là không có cái loại này kinh điểm cảm giác, phải biết rằng, kịch tổ lần này chính là muốn mượn một tý Han Woo bây giờ nhiệt độ lại tuyên truyền một tý, nếu như chỉ là trình độ như vậy, nữ nhiếp ảnh gia còn sợ vô pháp đạt được bọn họ mong muốn tuyên truyền hiệu quả.

"... Cái kia, Han Woo người, có thể tới đây một chút sao?"

Do dự một chút, nữ nhiếp ảnh gia còn là quyết định cùng Han Woo trò chuyện một tý, nhìn một chút người này có thể hay không "Thông suốt".

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Tà khí Yoon Woo (6)

"Làm sao vậy sao? Có vấn đề gì không?"

Nữ nhiếp ảnh gia đột nhiên triệu hoán để cho Han Woo có chút ngây người, đối với loại này lần đầu tiên việc làm, hẳn trước tiên liền nghĩ đến bản thân chắc là xảy ra vấn đề gì.

"Cũng... Cũng không phải, chính là đi..."

Nhìn trước mặt tờ này quả thực rất tuần láng gương mặt của, nữ nhiếp ảnh gia do dự một chút, còn là nói ra ý nghĩ của chính mình, "Ta nghĩ, Han Woo người... Thái bị động, ta mong muốn người có thể bày ra một điểm đồ đặc của mình."

"Minh... Đồng tây?"

Nữ nhiếp ảnh gia lời của làm Han Woo vừa ngẩn người.

"Đối với... Không nên tượng một cái tượng gổ như nhau, chính người tự thân mị lực người nên bản thân rõ ràng nhất a, không nên luôn là để cho ta tới yêu cầu người bài cái gì tư thế, người có thể mình làm điểm động tác, biểu tình các loại, hay là như vậy chính người biểu hiện ra đồng tây quay chụp đi ra ngoài hiệu quả sẽ tốt hơn đây."

Mới đầu nói ra, lời kế tiếp nữ nhiếp ảnh gia đã nói rất thông thuận hơn.

Nghe được nữ nhiếp ảnh gia lời của, Han Woo có chút ngây người địa nháy mắt một cái, đón, cái miệng của hắn biên lộ ra điểm cười khổ.

Ai, lười biếng cũng còn là chạy không khỏi...

Han Woo đương nhiên là có ý đương một cái đề tuyển con rồi, về loại chuyện này hẳn thật sự là nghĩ phiền phức, sở dĩ thẳng thắn liền có ý đương một cái cái gì cũng đều không hiểu con người mới, kết quả không nghĩ tới vẫn bị "Nhéo" đi ra.

Đương nhiên, Han Woo cũng chỉ là khổ não một tý, rất nhanh trên mặt của hắn thi lộ ra điểm như có điều suy nghĩ biểu tình.

Lười biếng là một chuyện, nếu lười biếng không thành công, như vậy Han Woo cũng chỉ có thể nghiêm túc.

Đồ đặc của mình sao...

Nhìn thấy trước mặt mình Han Woo tựa hồ thực sự bắt đầu chăm chú tự hỏi, nữ nhiếp ảnh gia hơi hơi thờ phào nhẹ nhõm, đón trật nghiêng đầu, ánh mắt tìm tòi một tý, rất nhanh liền tìm được mục tiêu của chính mình.

"Jin biên kịch, ta nghĩ thương lượng với người chuyện."

Phòng chụp ảnh trong góc phòng, Jin Soo Won chính bụng nhất bộ máy vi tính xách tay tựa hồ ở viết kịch bản hình dạng, mà lúc này, bên cạnh nàng một giọng nói bỗng nhiên vang lên.

Jin Soo Won quay đầu nhìn lại, hơi sững sờ, lập tức thì có chút kỳ quái về phía đi tới bên người nàng nữ nhiếp ảnh gia hỏi: "Có chuyện gì không?"

"Nga, là như vậy, ta biết kịch tổ bắt đầu coi Han Woo là thành tuyển truyền trọng điểm, thế nhưng ta phát hiện chúng ta trước chọn này y phục đều ánh nắng, tuy rằng thật phù hợp Han Woo ở kịch bên trong vai tuồng, thế nhưng tổng cảm giác thiếu điểm khí thế, và Ji Sung phách tổ Shin SeKi ảnh chụp khi xuất cảm giác yếu đi nhiều lắm, không có có một loại nhưng mà đối kháng cảm giác. Cho nên nói, ta nghĩ chúng ta có đúng hay không yêu cầu lại chọn mấy bộ phong cách tương đối mạnh liệt trang phục? Cái biến một tý cái loại này ánh mặt trời cảm giác, có thể sửa dùng màu sắc trang nhã điều màu sắc phục sức, cho Han Woo phách một tổ tương đối có khí thế ảnh chụp."

Lại nói tiếp, Han Woo ở kịch giữa vai điều không phải cũng có bản thân bén nhọn một mặt sao? Người nghĩ thế nào?"

Nữ nhiếp ảnh gia bình thường trực tiếp nhất đoạn văn đề cho Jin Soo Won vừa sững sờ, chẳng quá rất nhanh trên mặt của nàng liền lộ ra như có điều suy nghĩ biểu tình.

Nữ nhiếp ảnh gia vừa nói như vậy còn nhắc nhở nàng, quả thực, các nàng đang chọn trang phục thời gian vô cùng lưu ý Han Woo vai định vị, nếu hiện tại kịch tổ phải trọng điểm tuyển truyền Han Woo người nam này số 2, như vậy ít nhất phải để cho hắn trước khí thế trên có loại có thể cùng Ji Sung đối kháng cảm giác.

Nói thật đi, những người khác cách chân dung hoàn hảo điểm, Ji Sung vai trò Shin SeKi, kiểu lưu hải hơn nữa cơ sở ngầm, còn có thân đồ tươi như máu y phục, hoàn toàn đem cái loại này bá đạo bén nhọn cảm giác phát huy rất vô cùng nhuần nhuyễn, cả người nhìn qua khí thế đúng là quá mạnh mẽ.

"Như vậy, chúng ta sẽ thấy đi chọn mấy bộ phong cách mãnh liệt y phục đi."

Nghĩ thông suốt điểm ấy sau, Jin Soo Won chỉ là một chút suy tư liền đánh nhịp quyết định, loại chuyện này nàng là có quyền quyết định, dù sao nàng mới là rõ ràng nhất vai nên phải biểu hiện ra cảm giác gì nhân.

"Như vậy, chúng ta trước hết đi thiêu y phục đi, để cho Han Woo nghỉ ngơi một chút đi."

Xong Jin Soo Won cho phép, nữ nhiếp ảnh gia trên mặt không khỏi lộ ra điểm nụ cười vui vẻ, sau đó nàng cũng có chút không kịp chờ đợi khoát tay áo y bảo bên cạnh trợ thủ và Han Woo nói một tiếng, bản thân mang theo Jin Soo Won đi thiêu quần áo.

...

"Chỉ những thứ này đi, những y phục này mặc ở Han Woo trên người nên hiệu quả hội thật không tệ, vóc người của hắn có khả năng tốt lắm cả những y phục này khỏi động đến."

Bà nhất kiện phong cách giản lược giữa lại có điểm anh luân phong hồi sắc áo gió treo đến di động trên kệ áo, nữ nhiếp ảnh gia coi như hài lòng gật đầu.

"Ừ..."

Nhìn lướt qua những thứ này các nàng thiêu đi ra ngoài y phục, Jin Soo Won khẽ gật đầu, chỉ bắt quá trên mặt biểu tình nhưng cũng không là như vậy thoả mãn.

Tuy rằng những y phục này nếu như mặc ở Han Woo trên người đẹp là đẹp, thế nhưng Jin Soo Won luôn cảm thấy thiếu chút gì. Chẳng quá nàng cũng không phải chuyên nghiệp, cho nên hắn cũng không nói lên được rốt cuộc thiếu chút vật gì.

"Như vậy chúng ta đi thôi, thời gian cũng không nhiều." Chính sửa lại một chút di động trên kệ áo y phục, nữ nhiếp ảnh gia nhìn một chút thời gian nói rằng.

"Tốt, Han Woo phóng chừng cũng chờ... Nga? Chờ một chút."

Nghe được nữ nhiếp ảnh gia lời của, Jin Soo Won có chút không yên lòng đáp trả, nhưng vào lúc này, nàng bỗng nhiên nháy mắt một cái, trong miệng phát sinh một tiếng có chút thanh âm kinh ngạc, gọi lại nữ nhiếp ảnh gia.

"Làm sao vậy sao?"

Jin Soo Won bỗng nhiên gọi đình để cho nữ nhiếp ảnh gia có chút ngây người.

"Cái kia..."

Jin Soo Won nháy mắt, có chút lảng lảng giơ tay lên chỉ chỉ ở bên người nàng máng lên móc áo một bộ phối hợp tốt trang phục, "Bộ quần áo này... Là phối hợp xong chưa? Là cho người nào đáp?"

"A... Bộ này a, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com)) đây không phải là cho người khác đáp y phục, là tự ta phối hợp."

"Bản thân phối hợp?"

"Ừ, trước đây bỗng nhiên có một ngày tự mình nghĩ đến dùng đồng nhất loại sắc điệu phối hợp đi ra mấy bộ quần áo gặp phải dạng gì hiệu quả? Kết quả phối hợp đi ra, cái khác màu sắc hoàn hảo, bộ này toàn bộ màu đen thì không được, bởi vì ta vẫn không tìm được thích hợp nó nhân."

Theo Jin Soo Won ngón tay phương hướng nhìn lại, nữ nhiếp ảnh gia trên mặt lộ ra ta vẻ mặt kinh ngạc, đón thì đối với Jin Soo Won nói đơn giản sáng tỏ vài câu.

"Không tìm được người thích hợp? Vì sao? Ta xem không sai a."

Ánh mắt có chút lóe sáng địa nhìn mình trước mắt bộ này đen thui tu thân nam sĩ tây trang, Jin Soo Won nghi ngờ hỏi một câu.

Ở Jin Soo Won trước mắt bộ này tu thân tây trang là hoàn toàn màu đen, không chỉ có phía ngoài áo khoác là màu đen, ngay cả bên trong áo somi, cà vạt đều là hắc sắc. Mà tây trang hình thức cũng không tượng bằng phẳng thường gặp này tây trang hình thức đơn giản như vậy, chính bộ đồ tây trang đầy một loại cổ điển anh luân thân sĩ phong, có liếc mắt nhìn qua, phẳng phát mỗi một tác diện liêu đều là tỉ mỉ cắt qua như nhau, mặt trên hơi hơi hiện lên nhàn nhạt sáng, áo chiết rất cẩn thận tỉ mỉ, mỗi một cái chi tiết đều làm được tương đương hoàn mỹ, ngay cả viên kia khóa áo trừ tạo hình đều tương đương tinh xảo, là một loại nho nhỏ một viên tròn, mặt trên tựa hồ điêu khắc một ít tinh tế hoa văn, tuy rằng cũng là màu đen, nhưng cũng dĩ nhiên đem nó phân biệt đi ra.

Về phần bên trong phối hợp hắc áo somi thì tương đối đơn giản, thì là thuần túy hắc sắc, giản lược phong cách, chỉ bắt quá phối hợp cái kia đồng dạng nhìn qua rất tinh mỹ tinh khiết cả vật đen, rồi đột nhiên cũng có một loại thấp phần vui mắt cảm giác.

Chương 153: Tà khí Yoon Woo (7)

"Bởi vì bình thường tôi tìm ta người thì là ta nam Idol, những thứ này nam nghệ sĩ, tuy rằng sau khi hóa trang đẹp là thật đẹp mắt, thế nhưng khí chất quá yếu, thái non nớt, hoàn toàn không cách nào khống chế bộ quần áo này, hơn nữa chủ yếu nhất là, bọn họ trên thực tế hình như cũng không phải bên ngoài thực sự hoàn mỹ đi nơi nào, đa nói thật đi cũng không toán rất trắng, bộ này đen thui tu thân tây trang, nhất định phải cái loại này da có thể cùng y phục hình thành cường liệt đối lập cảm tình nhân mới có thể xuyên, nhưng lại muốn chọc giận chất cũng đủ." Nghe được Jin Soo Won nhắc tới cái này, không biết có phải hay không là ngực còn có chút tiếc nuối, nữ nhiếp ảnh gia có chút bất đắc dĩ lắc đầu nói rằng.

"Da bạch, đáng đẹp trai..."

Jin Soo Won chớp chớp mắt, ánh mắt bỗng nhiên sáng ngời, "Han Woo có thể a!"

"A? Hàn... Han Woo sao?"

Jin Soo Won đột nhiên ngôn ngữ làm nữ nhiếp ảnh gia hơi sững sờ, chẳng quá, ở nàng phục hồi tinh thần lại tí mĩ sau khi suy nghĩ một chút, trên mặt nhưng cũng lộ ra điểm công nhận biểu tình, nhưng đồng thời trên mặt của nàng hoàn xuất hiện do dự thần tình, "Han Woo ngoại tại điều kiện là vậy là đủ rồi, thế nhưng... Khí chất của hắn hình như..."

"Thử xem chẳng phải sẽ biết?"

Jin Soo Won quay đầu hướng nữ nhiếp ảnh gia cười cười, đón liền trực tiếp bả bộ kia đen thui tu thân tây trang lấy xuống tới, bỏ vào di động trên kệ áo.

"... Vậy được rồi."

Thấy Jin Soo Won cử động, nữ nhiếp ảnh gia nháy mắt một cái, suy nghĩ một chút, cũng hiểu được để cho Han Woo thử xem cũng không sai, Vì vậy thì gật đầu.

...

"Những thứ này chính là các người chọn y phục?"

Han Woo chớp mắt nhìn một chút cái này hình như cũng có sáu bảy bộ quần áo di động giá áo, trên mặt có ta vẻ mặt kinh ngạc. Hắn cũng là không nghĩ tới lại chọn một ít y phục Jin Soo Won hai người có thể thiếu nhiều như vậy, dù sao hắn cũng tới đa thì phách mấy bộ tạo hình mà thôi.

"Ừ, người trước thay nhìn hiệu quả trước, nhìn đầu bao hiệu quả rất tốt."

Jin Soo Won trên dưới nhìn một chút Han Woo, hai mắt không biết vì sao có điểm lóe sáng.

"Ừ..."

Nghe được Jin Soo Won lời của, Han Woo cũng liền gật đầu, sau đó mà bắt đầu nhìn kỹ một cái những y phục này, chẳng quá lúc này bỗng nhiên, ánh mắt của hắn tựa hồ quét cái gì, trên mặt lộ ra điểm vẻ mặt kinh ngạc, "Cái này... Cũng là ta phải mặc sao?"

Jin Soo Won theo Han Woo ánh mắt nhìn, trên mặt nhất thời lộ ra một cái mỉm cười rực rỡ, sau đó thì đối với Han Woo nặng nề mà gật đầu, khẳng định nói rằng: "Không sai! Có muốn hay không bộ thứ nhất thì thử xem cái này?"

Han Woo nghe vậy nháy mắt một cái, lại nhìn một chút trước mắt mình bộ này đen thui tu thân tây trang, thâm thúy trong con người lóe lên một tia yêu thích, khẽ gật đầu.

"Như vậy, đi đổi lại đi."

Nhìn thấy Han Woo tuyển trạch cũng giống như mình, Jin Soo Won nụ cười trên mặt càng phát ra nồng nặc, trực tiếp đi tới bả bộ kia đen thui tu thân tây trang lấy xuống tới,

Giao cho Han Woo.

"Ta đây thì đi vào trước."

Vừa quan sát liếc mắt bộ quần áo này, Han Woo thì đối với Jin Soo Won cười cười, đón sẽ xoay người vào phòng thay đồ.

"Vũ a."

Ngay tại lúc lúc này, Jin Soo Won bỗng nhiên lại ra gọi lại Han Woo. Han Woo quay đầu nhìn lại, có chút kỳ quái địa nhìn về phía Jin Soo Won.

"Oh Ri On là dưới ánh mặt trời Oh Ri On, thế nhưng, Omega, là trong bóng tối Oh Ri On, hán vẫn thân ở ở trong bóng tối, yên lặng bảo vệ tự mình nghĩ bảo vệ tất cả. Kỵ sĩ, một cái bóng tối kỵ sĩ, đây chính là ta nhớ người bày ra gì đó."

Han Woo ngẩn ra, lẳng lẳng nhìn về mặt thành thật nhìn hán Jin Soo Won, trong lòng trong giây lát toát ra điểm không rõ cảm giác, trước vẫn đối với nên lần này quay chụp không có đặc biệt gì tìm cách trong đầu của, tựa hồ rốt cục lóe lên nhất vài thứ.

Bóng tối, kỵ sĩ sao...

Bỗng, khoe miệng hơi hơi kiều kiều, Han Woo đối với Jin Soo Won gật đầu, cũng không nói gì, trực tiếp xoay người thì vào phòng thay đồ, mà sau lưng Han Woo, Jin Soo Won dùng một loại bao hàm trừ ánh mắt mong chờ lặng lẽ nhìn hán.

Vũ a, người có thể biểu hiện ra ngoài sao...

...

Năm phút đồng hồ sau.

"Nga, ra..."

Nữ nhiếp ảnh gia mới vừa cúi đầu nhìn đồng hồ, vừa vận ngẩng đầu đã nhìn thấy cửa phòng thay quần áo mở ra, nàng chính mỉm cười nói cái gì, thế nhưng, kế tiếp đi ra đạo kia cao ngất thon dài thân ảnh của lại làm cho nàng kim lòng không đành ngăn ngại, không chỉ có là nàng, ngay cả bên người nàng đã đối với Han Woo có nhất định miễn dịch lực Jin Soo Won đồng dạng cũng là ngẩn ra.

Tóc được hơi chút tu bổ thành toái phát, có chút trên mặt tái nhợt, cao thả tể mũi nhìn qua như điêu khắc như nhau, lông mi dài như mực nhuộm như nhau, thâm thúy trong tròng mắt hắc bạch phân minh, tựa hồ mơ hồ đang lóe lên quang mang.

Trên người, cao ngất thon dài vóc người hoàn mỹ chống lên chính bộ quần áo, tu thân thiếp hợp áo khoác buộc vòng quanh hoàn mỹ thân hình, thẳng tắp ống quần phụ trợ ra chân thon dài. Y phục kia thượng đây rầy anh luân phong cách, phối hợp tuần lẳng khuôn mặt, khiến cho hán vừa đi ra khỏi đến, để nhân giống như thấy được một vị anh luân thân sĩ chân thành mà đến.

Mà cái này đều không phải là then chốt, then chốt ở chỗ, màu đen kia, và màu trắng cường liệt đối lập.

Hắc, quần áo hắc. Ngoại trừ mặt kia lần trước khi được chen ép dị thường rõ ràng tái nhợt màu da ở ngoài, cái khác, tựa hồ cũng là đen, đều là thuộc về bóng tối.

Bạch, UU đọc sách (www. ukan Shu. c om) như ngọc bạch. Trên mặt mũi tóc đen, con ngươi đen, còn có trên người dường như nhuộm dần ở trong bóng tối y phục, không có che giấu cư trú bạch sắc, trái lại đem khuôn mặt của hán, phụ trợ ra một loại cảm giác mãnh liệt hơn anh tuấn.

Han Woo điều không phải không có mặc qua tây trang đen, nhưng đều không giống với. Đương cái này chân chính thuần túy hắc, cùng như tranh vẽ vậy đồng dạng hắc bạch phân minh khuôn mặt dung hợp cùng một chỗ khi, một loại không cách nào hình dung khí chất liền đập vào mặt, lưỡng chủng tuyệt nhiên ngược lại sắc điệu đụng vào nhau, nó cảm giác là như vậy cường liệt, nhưng lại là như vậy hài hòa.

Jin Soo Won hai người, bao quát còn có cái khác thấy nhân viên công tác, đại gia toàn bộ cũng hơi bình trứ hô hấp, kinh ngạc nhìn cái kia lẳng lẳng đứng ở cửa phòng hóa trang nam nhân, sau đó, vừa bỗng nhiên địa, bọn họ con ngươi lần thứ hai vô ý thức vừa mở.

Jin Soo Won ngờ ngạc khẽ nhếch trứ miệng, kinh ngạc nhìn đứng ở cửa phòng hóa trang chính đồng dạng nhìn mình Han Woo, ngốc lẳng ánh mắt của ở chỗ sâu trong, tựa hồ bạo phát ra không cách nào hình dung quang mang..

Đó là một cái cười, khoe miệng nhẹ nhàng hướng một bên hơi lên, lộ ra một chút hàm răng trắng nõn, thâm thúy con ngươi hơi híp, lóe ra một mảnh rực rỡ quang mang.

Đó là một cái cười, một cái tà khí, mà vừa quyến rũ cười!

Lúc này thân màu đen y phục mặc ở trên người hán, không chỉ có để cho trên người hán mang theo một loại anh luân thân sĩ vậy khí tức, đồng thời, phối hợp nụ cười tà khí, hán lúc này, càng giống như là bóng tối sử giả!

Hán từ trong bóng tối đi ra, được hắc ám nhuộm dần trôi qua y phục, chính là của hán áo giáp!

Trong bóng tối kỵ sĩ, khi hán xuất hiện khi, đối mặt, liền chỉ có địch nhân của mình, sắc bén là hán vô hình khí thế của, hán có thể băng lãnh, hán có thể kiệt ngạo, hán có thể tà khí, hán có thể quyến rũ!

Chương 154: Thứ 9 cái

"Nga? Yoona a, đã trở về?"

"Ừ, hân. . . Đã không có chuyện gì, hiện tại đã có thể tự do hành động."

Im Yoona động tác dừng một chút, sau đó kể tục bà đai đeo túi cất xong, quay đầu đối luyện tập trong phòng Choi Soo Young đám người cười một cái nói.

"Vậy là tốt rồi, ai nhất cổ, khán trước Yoon Woo OPPA một tý, ta còn tưởng rằng phải cư trú. . ."

Sunny vô ý thức tiếp lời nói, chẳng quá nàng nói được phân nửa liền ý thức được sai, vội vã im miệng, sau đó đối với Im Yoona có chút xấu hổ cười cười.

"Hắc, không cần cho ta mặt mũi, cái tên kia chính là muốn mạ một tý!"

Chẳng quá Im Yoona nghe được Sunny lời của nhưng thật ra không có không tốt phản ứng, trái lại cau mày một cái, mím môi đối với Sunny đám người mím cười trứ nói rằng: "Tình tình lão là như thế này! Hạ thủ cũng không biết nhẹ một điểm! Ngược lại chính là một cái bại hoại!"

Hạ thủ. . . Nhẹ một điểm. . .

Sunny mấy người không hện mà cùng hơi hơi rút nhỏ khóe miệng, sau đó nhìn nhau liếc mắt, cùng có thể nhìn ra đối phương trong mắt dờ khóc dờ cười.

Lần đầu phát hiện, nguyên lai lâm phúc hắc nha đầu kia như vậy bao che khuyết điểm! Nga bắt, là huynh khổng! Hòa thân OPPA khi xuất, lý con rề cái này người bạn trai trực tiếp được từ bỏ. . .

Nghĩ như vậy, Sunny chờ trong mắt người vừa không hện mà cùng lộ ra một chút đối với người nào đó thương hại, khề thờ dài một cái.

Đụng tới một cái huynh khổng muội tử, lý con rề phỏng chừng cuộc sống sau này không dễ chịu lắm.

"Nga? Tiểu hyun đây?"

Hoàn toàn đi vào luyện tập trong phòng, Im Yoona quét mắt liếc mắt, lúc này mới phát hiện cái kia tươi mát thân ảnh của vừa không thấy, không khỏi chớp chớp mắt, nhìn về phía ngồi dưới đất Sunny mấy người.

"Còn có thể đi đâu?"

Sunny nghe vậy hơi hơi liếc mắt, có chút tức giận nói rằng: "Đang luyện tập âm nhạc kịch rồi, ai nhất cổ, đến lúc đó âm nhạc kịch đi ra chúng ta nhất định phải đi xem thật kỹ một chút! Cái này nhất định là tiểu hyun cuộc sống đỉnh, ừ, đỉnh. Ta thì chưa thấy qua nàng cố gắng như vậy qua, trước đây cho tới bây giờ không có xuất hiện qua hiện tại chúng ta tập hợp luyện tập tân đơn khúc, nàng dĩ nhiên là người cuối cùng đến tình huống."

"Chính là a, trước đây hình như chưa từng như vậy qua, đúng không? Taeyeon."

Tọa ở một bên Tiffany trát liễu trát mắt to, quay đầu hỏi bên cạnh Kim Taeyeon nhất cú.

"A? Nga. . . Đối với, đúng vậy, tiểu hyun trước đây bài ủng nguyệt thời gian quả thực cũng không có như vậy."

Kim Taeyeon nhìn chằm chằm sàn nhà ánh mắt hoảng hốt một tý, đón thì phục hồi tinh thần lại, đối với Tiffany cười một cái nói.

"Lại nói tiếp, Yoona người trong khoảng thời gian này hình như thời gian nghỉ ngơi thật nhiều đi? Trước vì để cho người đi phách bộ Trung quốc kịch truyền hình, công ty cố ý đem người thông cáo điều chỉnh qua, kết quả người bây giờ không đi,

thoáng cái thì trống đi đỉnh nhiều thời gian, chỉ ít ở công ty lại lần nữa điều chỉnh tốt trước người có thể nghỉ ngơi một đoạn thời gian đi? Oa ~ thật hâm mộ ~"

Nôn cái rãnh hết cái này gần nhất luôn không gặp người chiếu cổ nội, Choi Soo Young tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nháy mắt một cái, nhìn về phía cũng ngồi xếp bằng xuống Im Yoona, trong giọng nói mang cho điểm hâm mộ nói, nói xong hoàn bản thân ủ rũ địa biết liễu biết miệng.

Tam đài truyền hình lớn niên chung đại phần thưởng kết thúc cũng không có nghĩa là các nàng chiếu cổ lục cũng kết thúc. Cuối năm đầu năm là các nàng thông cáo tới thời điểm bận rộn, các loại giải thưởng tiệc tối, kế tiếp phỏng chừng các nàng cũng đều tự phải bận rộn lục một đoạn thời gian, đều tự bay khắp nơi.

Chẳng quá Im Yoona sẽ không cái này phiền não rồi, nàng chỉ phải thật tốt đãi ở Hàn quốc là được rồi, nàng gần nhất thông cáo cơ bản đều ở đây Hàn quốc, hơn nữa số lượng hoàn rất ít, ngoại trừ các nàng tập thể thông cáo, luyện tập ở ngoài, cái khác toàn bộ đều là thời gian ở không, điều này làm cho Choi Soo Young mấy cái này phải đến chân chính tân niên mới có thể nghỉ ngơi một chút nha đầu thật có chút ước ao đồ kị hận cảm giác.

"Nga? Không sai, quả thực, mấy ngày nữa các gia tộc tân niên số đặc biệt chép xong ta hình như thì có một tuần lễ không có công tác, hoàn toàn ngày nghỉ nga ~ xem ra mấy ngày nữa mọi người chúng ta phải đến quay chụp MV thời gian gấp lại ~ "

Thu hồi như có như không quanh quẩn ở các nàng giữa một cái thân ảnh kiều tiểu thượng ánh mắt sau, Im Yoona đối với Choi Soo Young đám người cười một cái nói, khóe miệng hướng hai bên giơ lên, mím môi, trong nụ cười rõ ràng mang theo rất ánh mắt đặc ý.

"A ~ thật hâm mộ! Không muốn công tác!"

Lâm đặc sát lời nói này hơn nữa về mặt đặc sát biểu tình, rất thành công gọi lên Girls Generation vài tên thành viên oán niệm, Choi Soo Young phiền táo địa nhu liễu nhu tóc, Sunny càng về mặt khó chịu địa cổ lấy thật hồ hồ gõ má của, lại bản thân "Phóng khí", sau đó vừa "Thối phòng", đón lại "Phóng khí" .

Chẳng quá, có người oán niệm mười phần, đương nhiên cũng có người không thể nói là, tỷ như vàng Hyoyeon và Kwon Yuri hai người. Kwon Yuri trong khoảng thời gian này thông cáo không nhiều lắm, ngoại trừ một cái tổng nghệ thông cáo ở ngoài, cũng không có gì khác, mà vàng Hyoyeon lại càng buông lỏng, nàng vốn chính là Girls Generation trong bình thường thông cáo ít nhất, trong khoảng thời gian này tình huống và Im Yoona không sai biệt lắm, phi thường có thời gian rảnh rỗi, năm này chung đại phần thưởng vừa qua đi, nàng thậm chí đều đã quyết định xong đi trượt tuyết nghỉ phép.

Về phần Tiffany và Kim Taeyeon hai người, hai người bọn họ còn có Seohyun kế tiếp hội đi Taetiseo tổ hợp ra thông cáo, tuy rằng thông cáo là thành viên trong nhiều nhất, nhưng các nàng ngược lại không phải là cái loại này hội kêu khổ loại hình, hơn nữa sẽ có còn lại hai vị thành viên cùng với tự mình, sở dĩ đảo cũng sẽ không thực sự nghĩ thế nào luy.

"Qua một thời gian ngắn nữa chính là lại lần nữa quay chụp MV lúc đi?"

Nhưng mà lúc này, Kim Taeyeon bỗng nhiên mở miệng nói một câu, chúng nữ quay đầu nhìn lại, khi thấy nàng xuất thần địa nhìn chằm chằm luyện tập thất sán nhà, trong con ngươi. . . Tựa hồ mang theo một điểm nhân nhật ưu thương?

Được Kim Taeyeon vừa nói như vậy, lại vừa nhìn trên mặt hân thần tình, chúng nữ đều hơi sững sờ, ngay sau đó, đại gia tựa hồ cũng nhớ ra cái gì đó, nguyên bản còn có chút sinh động bầu không khí thoáng cái trầm mặc lại, trên mặt tất cả mọi người biểu tình đều trở nên sâu trầm xuống, ngay cả một mực yên lặng nhìn người nào đó Im Yoona cũng giống như vậy, có chút xuất thần địa nhìn luyện tập thất sán nhà, từng tiếng vì không thể xét thờ dài tại đây phiền thật to nhưng cũng không gian nhỏ nhỏ trong vang lên.

Trước đây, căn này luyện tập thất trên sân nhà, theo chín hai dấu chân, trước đây, cái kia lúc ban đầu từ lâu phách tốt MV trong, có chín cái thân ảnh, mà bây giờ sở dĩ phải lại lần nữa quay chụp, nhưng là bởi vì trước đây vẫn bài ở chung với nhau chín cái thân ảnh, thiếu một cái. . .

...

...

Hải vận phát đạt gây cho cảng thành thị vô hạn sức sống, thế giới được hải dương ngay cả cùng một chỗ, vượt qua hải dương, mới rút cuộc chân chánh cùng thế giới liên hệ với nhau.

Nhưng mà, mặc dù vô hạn sức sống sẽ để cho thành thị trở nên phồn hoa, trở nên ngăn nắp, thế nhưng, nó đồng dạng sẽ để cho thành thị trở nên dơ bẩn bất kham, cái này giống như là cho một cái bánh ga-tô vẽ loạn lên mê người bơ, tuy rằng bánh ga-tô trở nên mê người, nhưng nó đang hấp dẫn tốt đẹp chính là đồng thời, cũng hút đưa tới "Con chuột" .

Càng là phồn hoa, càng là hỗn tạp, đồng dạng, sau lưng cũng càng là nhiều hơn rất nhiều dơ bẩn, ngăn nắp bề ngoài hạ, thường thường cất giấu vô hạn xấu xa. . .

"Lão. . . Lão bản, đối với. . . Xin lỗi lap."

"Xin lỗi? ! Ngươi cái này phác nhai từ!"

Thuận lợi thì nhặt lên trong tay cái gạt tàn thuốc thì triệu đứng ở bản thân trước bàn làm việc thanh niên nhân ném tới, Kwon Nyeong Il rất tức giận dùng đến bây giờ khẩu âm vẫn có chút kỳ quái càng nói mắng.

"Chuyện này ta đã giao cho ngươi mấy tuần đi? Nhưng bây giờ thì sao? ! Ngươi ngay cả cái rắm cũng không có giao cho ta!"

Nghe Kwon Nyeong Il tức giận ngữ, thanh niên nhân vì không thể xét địa bữu môi, đón gương mặt nhìn một chút Kwon Nyeong Il sắc mặt âm trầm, ngập ngừng nói nói rằng: "Ai! Thật là rất khó làm a, cái kia ngoài nghề cũng không phải vẫn luôn ở Hương Cảng, mỗi lần qua cái mấy ngày cũng không biết bay đi nơi nào, ở Hương Cảng thời gian cũng chính là đi dạo phố mua sắm, tựa như khách du lịch như nhau, hơn nữa hẳn ở Hương Cảng thời gian, nữ nhân kia đã ở Hương Cảng a. Cái kia họ Trịnh cô nàng gần nhất cũng không biết làm sao vậy. . ."

"Họ Trịnh cô nàng? ! Đó là ngươi có thể gọi sao? !"

Vừa một cái vô bay tới.

Thanh niên nhân tránh khỏi, sau đó về mặt bất đắc dĩ đối với vẫn như cũ về mặt tức giận Kwon Nyeong Il nói rằng: "Được rồi được rồi, Mi S S. Trịnh có thể đi? Cái kia Trịnh tiểu thư, cũng không biết nàng có đúng hay không và cái kia ngoài nghề ước hẹn, nàng mỗi lần một hồi Hương Cảng, cái kia ngoài nghề nhất định sẽ trở về, sau đó tiểu. . . Trịnh tiểu thư gần nhất cũng không biết làm sao vậy, chỉ cần ngoài nghề ở Hương Cảng lời của, thì luôn yêu mến đi tìm hân, cái gì nói chuyện phiếm uống trà a, ai, lão bản, chiếu ta xem, cái này Trịnh tiểu thư không biết là coi trọng. . ."

Đang nói chuyện, thanh niên nhân liếc lên Kwon Nyeong Il về mặt sắc mặt âm trầm, nhất thời thức thời mà đem câu nói kế tiếp cho nuốt xuống.

Kwon Nyeong Il biểu tình hung ác nham hiểm địa nhìn chăm chăm thanh niên nhân, trong mắt thần tình một trận biến hóa.

Về thanh niên nhân nói điểm ấy hân đương nhiên cũng rõ ràng, gần nhất nàng cũng không biết là làm sao vậy, trước đây tuy rằng thỉnh thoảng đi tìm qua cái kia Mark, nhưng đều là hai người bọn họ cùng đi, hơn nữa cũng cứ như vậy một hai lần, thế nhưng gần nhất, chỉ cần nàng ở Hương Cảng, thì trên cơ bản đều cùng cái kia Mark cùng một chỗ, để cho hân nghĩ chế tạo cùng nàng một chỗ thời gian cũng không thể.

Nghĩ như vậy, Kwon Nyeong Il vùng xung quanh lông mày thì chăm chú nhíu lại, gần nhất khán nàng như vậy, tựa hồ thực sự đi ra sự kiện kia bóng ma, thế nhưng, hân luôn cảm thấy nàng khôi phục tốc độ tựa hồ có điểm nhanh, ngực luôn luôn điểm cảm giác kỳ quái.

Suy tư một chút, Kwon Nyeong Il nhìn thoáng qua đứng ở hân phía trước coi như đằng hoàng thanh niên nhân, bỗng nhiên hỏi một câu: "Sica gần nhất ở nước Mỹ thế nào? Có hay không thấy cái gì những người khác?"

"Không có, từ nước Mỹ bên kia truyền về tin tức,. . . Trịnh tiểu thư bình thường ngoại trừ công tác ở ngoài, điều không phải nghỉ phép, chính là và nhà nàng nhân cùng một chỗ, căn bản không có cùng cái gì khác nhân tiếp xúc." Thấy Kwon Nyeong Il không có sẽ tìm bản thân tính sổ ý tứ, thanh niên nhân ám thở phào nhẹ nhõm, đón vội vàng trả lời.

"Ừ. . . Vậy là tốt rồi."

Kwon Nyeong Il như có điều suy nghĩ gập đầu, đón bỗng nhiên lại nhìn thanh niên nhân nói rằng: "Kế tục đi thăm dò! Nhất định phải biết cái này Mark rốt cuộc lai lịch gì! Còn có hân đến tột cùng là bởi vì cái gì đến bang sica!"

"A?"

Người tuổi trẻ khuôn mặt nhất thời vừa khổ xuống tới, UU đọc sách (www. ukan Shu. c om) "Lão bản a, cái kia ngoài nghề rất khó làm, bình thường bên người hoàn theo một hai bảo tiêu, chủ yếu nhất là chúng ta căn bản không biết hân rốt cuộc bối cảnh gì, ta xem ngoài nghề về mặt hoành nhục hình dạng, không đúng cũng là trên đường cũng không nhất định a."

"Ta quản người nhiều như vậy!"

Kwon Nyeong Il sắc mặt của vừa âm trầm xuống, hân chăm chú nhìn thanh niên nhân, cơ hồ là gần từng chữ nói rằng: "Ngược lại, mặc kệ thế nào! Tra cho ta! Trước người điều không phải ở nước ngoài cố nhân theo sica sao? Cái này cũng giống vậy, nói chung! Qua một thời gian ngắn ta nhất định phải bắt được nhất ít đồ! Bằng không thì, ta liền đem người ném vào hải lý làm mồi cho cá!"

Kwon Nyeong Il lời của làm người tuổi trẻ sắc mặt hoàn toàn khổ xuống tới, trên mặt tràn đầy khổ não biểu tình, nhưng hân nhìn thoáng qua sắc mặt âm úc Kwon Nyeong Il, trưng liêu trưng chủy, vẫn là không có dám nói cái gì.

"Còn có, chờ thêm mấy tháng sự tình ổn định, người giúp ta đánh hé ra đi nước Mỹ về máy bay, còn có chuẩn bị một cái chỗ ở."

Hạ hết mệnh lệnh sau, Kwon Nyeong Il suy nghĩ một chút, vừa phân phó nhất cú.

Thanh niên nhân nghe vậy sắc mặt nhất thời hơi đổi, nhìn thoáng qua rốt cục ngồi xuống không biết đang suy nghĩ gì Kwon Nyeong Il, do dự một chút, vẫn là không có bả trong lòng mình lo lắng nói ra, chỉ để lại nhất cú "Đã biết", sau đó thì xoay người ly khai.

"Đốc, đốc. . ."

Ngón tay một cái gõ cái ghế tay vịn, Kwon Nyeong Il hí mắt nhìn ngoài cửa sổ trạm lam bầu trời.

Mặc dù bây giờ hết thấy đều ở đề xuống kế hoạch của hân tiến hành, thế nhưng, không biết vì sao, trong lòng của hân bỗng nhiên có ta lo nghĩ, còn có bất an. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Chữa khỏi ta, chữa khỏi ta

Gio tay lên, dùng ngón tay tùy ý ma sa một cái mờ mắt, biểu tình nhìn như nghiêm túc nhìn chăm chú vào trang sách thượng in ấn trứ nhóm hàng chữ viết.

Chính đang lúc trong thư phòng rất an tĩnh, ngoại trừ lẩm nhẩm trang sách phát ra tiếng xào xạc ở ngoài, thì không còn có bất luận cái gì âm hưởng.

Hôm qua phách hết tuyên truyền chiếu, Han Woo thì vừa bị vây nghỉ trạng thái. Chính là lại hai ngày nữa, 5 hào thời gian, 《 Kill Me, Heal Me 》 sẽ mời dự họp buổi họp báo, sau đó 7 hào phát sóng, sở dĩ hắn cũng liền hai ngày này thanh nhàn.

"Ba!"

Và bình thường tịnh không đồng dạng như vậy hơi lộ ra thô lỗ hợp thư động tác, hiện ra lúc này chủ nhân ngực một chút phiền táo.

"Hô..."

Han Woo vì khê chau mày, về phía sau ngưỡng tựa ở mềm mại trên ghế dựa, nhắm mắt lại, biểu tình hơi lộ ra phiền táo địa từ trong miệng hơi hơi phun ra một hơi thở.

Ngồi ở trong thư phòng một giờ, thế nhưng kỳ thực hắn cái gì cũng không có nhìn thấy, loại tình huống này, ở trước đây còn không thấy nhiều —— Han Woo đã thành thói quen nhằm chán thời gian đọc sách, phiên lòng thời gian cũng đọc sách, khi hắn xem trứ từng cái một in ấn trên giấy văn tự khi, tâm linh của hắn luôn là có thể tìm tới một mảnh yên lặng.

Mà bây giờ, cũng không biết có phải hay không là dung hợp Im Yoon Woo quan hệ, Han Woo cảm giác trong lòng tựa hồ luôn là có loại cháy dường như rung động, thủy chung làm tim của hắn hồ vô pháp bình tĩnh trở lại.

Khép lại mắt, tựa hồ là đang nghỉ ngơi địa trầm mặc một hồi, Han Woo mới mở hai mắt ra, đưa ánh mắt bỏ vào xảy ra rộng thùng thình bàn học một bên kia một cái bảo vệ môi trường mua sắm túi thượng.

Đưa tay tới thoáng nhất đủ, Han Woo liền đem túi đông tây lòi lại đây, sau đó thân thủ đi vào bả đồ vật bên trong nhẹ nhàng mà đem ra.

Đây là một cái đĩa điện ảnh DVD.

Đóng gói hộp bìa, một nam một nữ chính thân mật đứng ở đêm ám chưa ám dưới bầu trời, hình ảnh rất đơn giản, một bộ rất đơn giản trang cảnh, ngoại trừ nam nữ nhân vật chính có chút phục cổ ẩn mặc ở ngoài, hấp dẫn người ta nhất tầm mắt chính là xanh đậm trên bầu trời, in từng cái tựa hồ là vật lý phương trình tin tức.

《 The oryOfEverything 》, 《 vạn vật lý luận 》, cũng xưng là 《 yêu vạn vật luận 》.

Đây là một cái chút thành tựu bản điện ảnh, nói là vật lý học gia Sử Đế Phân • hoặc kim và hắn đệ nhất đảm nhận thê tử giản • vương người đức thủy nên Cambridge đại học ái tình kinh lịch kịp hoặc kim bị bệnh trước sau cố sự.

Han Woo trước đây cũng không thích kịch truyền hình các loại loại này giải trí hoạt động, nói tóm lại, quan khán những thứ này hư huyền gì đó ở trong mắt hắn, ngoại trừ có thể đề cho thị lực thay đổi thiếu chút nữa ở ngoài, tựa hồ không có có bất kỳ ý nghĩa gì.

Thế nhưng, không thích, tịnh không có nghĩa là không có.

Nói thật đi, đã qua Han Woo sở dĩ bài xích loại này giải trí hoạt động nguyên nhân thực sự ngay nên, ở trong mắt của hắn, loại này chỉ chi là truy cầu tình thần thượng sung sướng hoạt động, là chút thời gian đầy đủ người mới có thể có "Xa xỉ" hoạt động.

Thời gian của hắn, rất khó để cho hắn thuyết phục bản thân, đi xem xem ti vi, đi quan khán một hồi điện ảnh.

Nhưng mà trên thực tế, Han Woo cũng là có qua loại này "Xa xỉ" hoạt động.

Kịch truyền hình hắn quả thực từ nhỏ thì cơ bản chưa có xem qua, thế nhưng, điện ảnh đã có, chỉ bất quá Han Woo đến trước mắt mà nói, hắn cũng chỉ xem qua hai bộ phim, bắt, có lẽ nên, chỉ có hai bộ phim có thể cho hắn yêu thích đến không tiếc lãng phí về điểm này thời gian quý giá đi quan khán.

Nhất bộ, là 《 chúa Giê-xu chịu khổ nhớ 》, mà còn có một bộ, chính là Han Woo phát hiện ở trong tay bộ này ——《 vạn vật lý luận 》.

Đây là Han Woo sáng sớm hôm nay đi ra ngoài khi mưa. Không biết vì sao, hắn bỗng nhiên nghĩ ôn lại một tý, bộ này nói là nhân vật truyền kỳ, nhưng nội hàm nhưng thật giống như bất đơn giản như vậy điện ảnh.

Kỳ thực Han Woo càng mưa là 《 chúa Giê-xu chịu khổ nhớ 》, chẳng quá có lẽ là tương đối lão điện ảnh, hắn tịnh không có có thể tìm tới DVD.

Han Woo cũng không phải một cái giáo đồ, hắn cũng không sùng bái hoặc kim, lại nói tiếp, hắn hội quan khán đến cái này hai bộ phim cũng là đỉnh trùng hợp.

《 chúa Giê-xu chịu khổ nhớ 》 nói là chúa Giê-xu trước khi chết mười hai mầy giờ trong phát sinh có sự, đây thật ra là Han Woo khi còn bé Hàn mẫu mang theo hẳn cùng nhau nhìn, đây là Hàn mẫu thích nhất điện ảnh, mà cũng không biết có phải hay không là huyết mạch tương thừa, Han Woo ở lần đầu tiên quan khán bộ này TV khi, thì thích nó, không có từ trước đến nay, hẳn cũng không biết vì sao, chính là yêu mến.

Mà 《 vạn vật lý luận 》 lại chân chân thiết thiết là trùng hợp.

14 hàng năm lần đầu thời gian, có lẽ là bởi vì biết mình thời gian không nhiều lắm nguyên nhân, có một ngày Han Woo bỗng nhiên tới hăng hái, muốn nhìn một hồi điện ảnh, Vì vậy, cơ duyên xảo hợp dưới, hẳn ngay online thấy được 《 vạn vật lý luận 》. Sau đó, có lẽ là bởi vì vai chính hoặc kim và bản thân mình có chút tương tự chính là bệnh tình nguyên nhân, Han Woo mua DVD, ôm nệm thử tâm tình, quan sát người một nhà sinh đẻ nhị bộ phim.

Không thể không nói, trong phim ảnh ái tình, còn có nếu nói lý tưởng, đối với khi đó Han Woo mà nói đều là nhất kiện rất xa xôi sự tình, thế nhưng, hẳn hết lần này tới lần khác rất yêu mến, tựa như hẳn đối với 《 chúa Giê-xu chịu khổ nhớ 》 vậy yêu mến.

Theo lý mà nói, 《 vạn vật lý luận 》 cũng không phải nhất bộ chữa khỏi hệ điện ảnh, thế nhưng lại cứ, Han Woo ở xem sau khi xem xong, trong lòng đã có loại được chữa khỏi cảm giác, lúc đó sau khi xem xong, nguyên bản khô khốc tâm linh, tựa hồ bỗng nhiên xuất hiện vật gì vậy, cổ trương lên, có một loại như có như không bông bột cảm tình, tựa như gần tắt ngọn lửa lại đốt một tia mỗi lửa như nhau.

Vì vậy, cái này là được Han Woo duy nhị thích điện ảnh một trong.

Sáng nay Han Woo lúc ra cửa đi ngang qua DVD điểm, cũng không biết có phải hay không là thực sự trùng hợp như vậy, Han Woo liếc mắt thì phiêu đến rồi trong điểm biểu diễn từ âm tường đậm cái kia coi như quen thuộc bìa mặt, sở dĩ Han Woo mới thuận lợi mua, bằng không thì dĩ tính cách của hẳn, phỏng chừng cũng là sinh không dậy nổi cái gì ôn lại ý niệm trong đầu.

Nếu thư khán không đi vào, như vậy, thì khán xem chiếu bóng đi.

Cầm lấy đóng gói hộp nhìn một chút, Han Woo thì đứng dậy cầm nó ly khai thư phòng, đi lần hai một gian phòng đang lúc.

Lần hai gian phòng rất nhiều, trong đó có một gian tựa hồ là chuyên môn dùng để xem chiếu bóng, thiết trí một bộ gia đình rạp chiếu phim, chẳng quá Han Woo khán trong phòng hình dạng chỉ biết, Kim Ji Woo trước đây phỏng chừng không có thể nào đã tới cái này.

Đi vào xem ảnh trong phòng, Han Woo liền trực tiếp mở ra đóng gói hộp, lấy ra một cái đĩa điệp phiên.

Bỏ điệp phiên để vào, chuẩn bị cho tốt tất cả, Han Woo thì ngồi xuống trước màn ảnh một cái rộng thùng thình tông da trên ghế sa lon, một tay hơi hơi nâng cằm, lẳng lặng chờ điện ảnh bắt đầu.

Theo một trận yếu ớt giữa nhẹ nhàng sinh động tiếng đàn dương cầm vang lên, điện ảnh bắt đầu rồi, chuyện xưa bắt đầu, bắt đầu nên 1963 năm Cambridge đại học...

Để bảo trì nguyên nước nguyên vị, Han Woo mua là nước Mỹ phát hành nguyên bản, nhất cú cú thuần chánh anh thức tiếng Anh lời kịch truyền vào trong tai của hẳn, gián dị giữa đã có loại khác cảm giác hình ảnh nhất mực địa ảnh vào trong con ngươi của hẳn.

Nói thật đi, Han Woo trước đây lần đầu tiên khán bộ phim này khi, sở dĩ sẽ thích nguyên nhân, tuy rằng chính hẳn nói không rõ sở, nhưng hẳn cũng mơ hồ minh bạch một ít.

Bởi vì đồng bệnh tương liên.

Khi thấy hoặc kim ở trên cầu trường thân thể cứng ngắc thả khó khăn chơi bóng, hoàn quật cường muốn đem từng cái một cầu đánh vào cầu môn thời gian, hẳn thừa nhận, một khắc kia, nội tâm của hẳn quả thật có xúc động, thế nhưng, bọn họ tương đồng, nhưng cũng bất đồng.

Hoặc kim chỉ ít, trải qua bản thân cường tráng mà vừa khỏe mạnh thời gian, hẳn chỉ ít... Hoàn có hi vọng, mà Han Woo, không có gì cả.

Cho nên nói, Han Woo còn không rõ lắm mình làm lần đầu đến tốt cùng là dĩ như thế nào tâm tình nhìn xong bộ phim này, hẳn cũng không biết, mình làm lần đầu đến tốt cùng, là bị bộ phim này cái gì hấp dẫn.

Mà lại một lần nữa quan khán bộ phim này, Han Woo phát hiện, bản thân vẫn là ở vào một loại hoàn toàn không biết gì cả dưới trạng thái.

Hẳn nói không rõ sở bản thân dĩ thân thể khỏe mạnh lần thứ hai quan khán bộ phim này ngực là dạng gì cảm giác, hẳn cũng không rõ ràng lắm, bản thân đến tốt cùng vì sao muốn lại lần nữa khán một lần bộ phim này.

Nói thật đi, Han Woo chỉ có thể cảm giác được mình bây giờ bị vây một loại có chút mộng thần trạng thái, trước mắt quan sát đã nhìn qua một lần đích tình tiết, cảm giác tựa hồ nhìn thấy, rồi lại hình như cái gì cũng không có tiến nhập nội tâm của mình.

Thẳng đến...

"Mặc kệ nhân sinh thoát nhìn có bao nhiêu tao, luôn luôn người có thể làm, tình có thể thu được thành công sự, chỉ phải sống, thì có hy vọng."

Đương nhất cú anh vị mười phần lời kịch truyền vào trong tai khi, như là vô ý thức như nhau, thâm thúy nhưng thật giống như có chút thất thần đôi mắt

híp một tý, Han Woo tựa hồ là giặt mình tỉnh giấc như nhau, thoáng cái hơi hơi ngồi ngay ngắn, ngưng thần địa nhìn hán tiền phương rộng lớn màn hình.

Trên màn ảnh, Ai Địch • lời đức mai ni vai trò tuổi còn trẻ hoặc kim chia vào vừa... vừa có chút cũ tức giận kiểu tóc, mang một bộ kính đen, ở hôn ám mà vừa xinh đẹp sắc trời hạ, quay đầu lại cười cười, khoe miệng hướng một bên giờ lên, cũng không tượng Han Woo cười như vậy tà khí, mà là... Tràn đầy một loại, tốt đẹp chính là quật cường còn có kiên nghị. UU đọc sách (www. uukan Shu. c om)

Trong lòng phảng phất nhẹ nhàng chiến giặt mình, Han Woo ánh mắt lẳng lẳng nhìn chăm chú vào màn hình, dù cho điện ảnh đã qua cái này màn ảnh, hán vẫn như cũ lẳng lẳng nhìn chăm chú vào, chỉ là trong mắt ánh mắt rất là thất thần.

Mặc kệ nhân sinh có bao nhiêu tao, sống, tổng có hi vọng.

Đây là nhất cú phi thường thường gặp lời kịch, có lẽ nói, ngôn ngữ, làm triết học tính ngôn ngữ mà nói, nó tựa hồ cũng có điểm lạn đường cái, thế nhưng đương đem phóng tới như vậy một bộ phim, như vậy một cái giảng hoặc kim truyện ký trong phim ảnh, lại do một người như vậy vật mà nói thuật, đối với Han Woo mà nói, nó tựa hồ thì có hoàn toàn bất đồng ý nghĩa.

Nói thật, Han Woo quả thực bất biết mình đến tốt cùng là được bộ phim này đầu hấp dẫn, có lẽ là bởi vì ... này cú lời kịch, có lẽ là bởi vì cái gì khác, nhưng mặc kệ thế nào, hán biết rõ, bộ phim này ở trước đây, chữa khỏi qua hán.

Tâm tình của người ta tâm tình là thế gian khó nhất phỏng đoán gì đó, sở dĩ Han Woo cũng không biết rốt cuộc nguyên nhân gì, ngược lại, bởi vì bộ phim này? , hán ở 14 hàng năm lúc đầu bởi vì từ kỳ tới gần mà sinh ra các loại mặt trái tâm tình chiếm được thu liễm.

Mà bây giờ, cái này cùng một bộ phim, chữa khỏi hán lần thứ hai. Khi hán có cuộc sống mới sau, lại có mới phiền não.

Kỳ thực Han Woo định rõ ràng bản thân ngày hôm nay ngực đến tốt cùng ở mơ hồ lo nghĩ cái gì. Xử lý xong lão nhân chuyện, thì đến phiên... Nàng.

Mình cùng nha đầu này chuyện giữa, hoàn thật là có chút phức tạp a...

"Luôn luôn người có thể làm, đồng thời có thể thu được thành công sự tình sao..."

Han Woo ngưỡng ngả xuống trên ghế sa lon, hai tròng mắt xuất thần địa nhìn hôn ám tia sáng dậm trần nhà, trong đầu, tựa hồ thật nhiều xuất hiện ở thoáng hiện...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Năm ấy mùa đông, gió tại thổi (1)

2002 niên.

Trong phòng rất an tĩnh, một cái bây giờ còn không tính là cao to nhưng cao ngất thân ảnh ngồi ở trước bàn đọc sách, ánh mắt của hán trầm tĩnh địa nhìn thân ở trên bàn sách giáo khoa, song chương xanh ở trên bàn, một tay hơi hơi đề xuống sách giáo khoa, mà tay kia lại thường thức trữ một bả trung tính bút, ngón tay thon dài vô ý thức bả thẳng tắp bút đang ở ngón tay đang lúc tùy ý chuyển động.

"Oa! !"

Đột nhiên, một đạo rõ ràng to thêm thanh âm hét lớn sau lưng hán vang lên.

Một cái khả ái mãnh mãnh thân ảnh chính cổ ý giờ hai tay làm móng trắng, trên mặt giả trang mặt quỷ, vẻ mặt "Dữ tợn" biểu tình.

Chẳng quá mặc dù như thế, ngồi ở trước bàn đọc sách đạo thân ảnh kia nhưng không có bất kỳ phản ứng nào, ngay cả mí mắt chưa từng sĩ một tý, còn là như vậy lẳng lẳng nhìn mình thư, phảng phất vừa một tiếng cổ ý phóng đại âm lượng tiếng kêu hán mấy may đều không nghe được như nhau.

Tĩnh tế đẹp mắt lông mi nhất thời nhú lại, trẻ con mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn tức giận đến cổ lấy một cái bọc nhỏ, nàng bất mãn hết sức địa quay hán trọng trọng hừ một tý, ngay sau đó, cặp kia xinh đẹp ngọc tằm mắt cốt linh lợi vừa chuyển, ánh mắt bỗng nhiên bỏ vào xảy ra bàn học hơi nghiêng tam tứ bộ xa trên giá sách.

Ở giá sách tầng cao nhất, rất kỳ quái có một ống đựng bút, ống đựng bút trong tựa hồ hoàn bày đặt một bả màu tím cọ màu.

Mắt liếc một cái giá sách chiều cao cùng mình chiều cao, nàng âm thầm bấu môi, đón mọi nơi nhìn một chút, đôi mắt nhất thời sáng ngời, nhìn thoáng qua cái kia vẫn như cũ ngồi yên lặng thân ảnh của, lén lút bà đặt ở gian phòng một chỗ một cái tiểu ghế cầm tới, sau đó...

"Ca!"

Vừa một thanh âm lượng rất lớn tiếng kêu, chỉ bắt quá lần này nhưng thật ra khôi phục nguyên bản bản thân thanh âm dễ nghe.

Hắn vẫn lẳng lặng xem sách, một tay vẫn như cũ ở chuyên bút, nghiêm nhiên một bộ lù lù bất động hình dạng.

"Ai! Ca!"

"Ca! Ca! Ca!"

"..."

Hắn nháy mắt một cái, trong miệng rớt cuộc còn là từ tốn nói nhất cú: "Không có việc gì thì về phòng của mình, đừng tìm nhỏ."

Giọng nói nghe rất tùy ý, nhưng nội dung nghe vào liền có chút không để cho nàng thoải mái cảm giác, chẳng quá nàng rất nhanh vừa đắc ý nở nụ cười, bởi vì nàng phát hiện ở trên tay có "Con tin" !

"Ca! Ngươi nếu không lộn lại, ngươi đừng hỏi hận!"

"..."

Vì không thể xét địa thờ dài, để tay xuống giữa bút, hắn rốt cục ôm rất im lặng tâm tình quay đầu nhìn thoáng qua, mà cái nhìn này, nhưng làm hắn vẫn cổ ba không sợ hãi dường như biểu tình rồi đột nhiên biến đổi.

"Nha! Im Yoon! Ngươi thực sự muốn chết phải không? Ừ? !"

Vô ý thức đằng địa liền đứng lên, thâm thúy con ngươi đen mở thật lớn, trên mặt vẻ mặt mơ hồ lộ ra từng đợt khản trương.

Ở trước mặt hắn, một cái dương dương đắc ý xú nha đầu trong tay chính cầm một cái ống đựng bút đối với hắn hoảng hốt hoảng,

Mà ống đựng bút đậm bà tử sắc cọ màu cũng bởi vậy đụng chạm phát ra một chút nhẹ - vang lên.

Được hắn đột nhiên lớn tiếng gầm lên lại càng hoảng sợ, nàng vô ý thức liền đem trong tay ống đựng bút thu về, sau đó cấp tốc chớp chớp mắt nhìn mình trước mặt rõ ràng cho thấy tức giận hắn, mạnh, mảnh khảnh vùng xung quanh lông mày thoáng cái thì nhíu lại, một loại rất cảm giác không thoải mái bỗng nhiên thì từ đáy lòng dâng lên.

Cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay cái này ống đựng bút, trọng điểm ở đó bà cũng không biết thả mấy năm từ sắc cọ màu thượng nhìn thoáng qua, anh sắc thần biến hơi hơi quyết lên.

Tuy rằng tình huống hiện tại chính là nàng nghĩ thấy, nhưng khi thực sự thấy hắn thoáng cái thì tức giận biểu hiện, còn có hắn vừa cư nhiên trực tiếp đối với mình lớn tiếng như vậy cử động, ngực nhưng vẫn là không ngừng được địa có loại cảm giác không thoải mái.

Đây rốt cuộc là bảo bối gì a? Hừ!

Nàng ở trong lòng tức giận hừ một tý, đón sẽ ngẩng đầu hảo hảo mượn chỉ này được tên bại hoại này OPPA như vậy bảo bối cọ màu "Giáo dục" một tý cái này không phản ứng mình bại hoại, thế nhưng, nàng còn không có ngẩng đầu, một cái cao ngất thân ảnh cũng đã đứng ở trước mặt nàng.

Xinh đẹp ngọa tằm mắt vô ý thức tròn to, nàng chưa kịp phản ứng kịp, một lực mạnh thì truyền tới, nàng chỉ cảm thấy một trận thiên toàn địa chuyển, chặt tận lực bồi tiếp trong tay ống đựng bút nhẹ một chút, lại sau đó...

"Ba! Ba!"

Hai tiếng rất thanh thúy phát thanh, nàng mạnh mẽ to đôi mắt, cảm thụ được cái mông thoáng cái truyền tới đau rất đau nhức, trong nháy mắt thì bạo phát.

"A! ! Im Yoon Woo! !"

"Ngươi tên bại hoại này! !"

"Vì sao đánh ta? ! !"

"Bại hoại! Bại hoại!"

...

Không có đi để ý tới trên vai khiêng cái kia quyền đâm cước đá rồ vậy tình tế thân ảnh, hần đầu tiên là cẩn thận nhìn một chút trong tay bả cọ màu, chờ phân phó phát hiện không có bị cái này xử nha đầu thể nào sau, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, lúc này mới có công phu chú ý khôi ở trên vai hần gan này mập nha đầu.

"Đồng!"

Rất không khách khí đưa cái này dùng sức mà phịch nha đầu ném tới trên giường, không đợi nàng "Rống giận" đi ra, hần thì dẫn đầu đưa ra một ngón tay.

"Một phút đồng hồ, nói xong ngươi tới muốn làm gì, thì cho ngươi một phút đồng hồ, sau đó đi ra ngoài, bằng không thì, ta hãy cùng ngươi tốt nhất toán toán bút trưởng này!"

Tương đương nghiêm túc về mặt nghiêm túc, sợ đến nàng mới vừa trưng khai cái miệng nhỏ nhắn nhất thời thì nhắm lại, nháy vài cái mắt nhìn đứng ở trước giường hần.

Thấy cái này vô pháp vô thiên tiểu nha đầu tựa hồ cuối cùng cũng bị dọa, trên mặt hần thần tình vẫn là không có chuyển biến tốt đẹp, UU đọc sách ([www.uukan.shu.c om](#)) quay đầu nhìn động ở đồng hồ trên tường, trong miệng chậm rãi nói rằng.

"Một giây, hai miêu, ba giây..."

Nghe thế cái lạnh nhạt báo giờ, nàng nhất thời cả kinh, thoáng cái thì phản ứng lại, vội vã sẽ nói với hần ra mình ý đồ đến, nghĩ tới mình ý đồ đến, trên mặt của nàng thì kim lông không đáng lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, cả người thoáng cái từ trên giường đứng lên.

"Ca, ta... Ta đi qua S. M công ty thử sức! S. M công ty nga ~ Ha Ha, ta có thể đương luyện tập sinh!"

Nguyên bản lãnh xuống tới thoát nhìn rất đậm mạc sắc mặt của rồi đột nhiên cứng đờ, hần cảm giác trái tim hình như phía nhảy một tý như nhau, quay đầu nhìn nàng, cơ hồ là gần từng chữ hỏi: "Ngươi... Nói cái gì?"

"Hắc, thế nào? Có đúng hay không nghĩ ta rất lợi hại, ca, ta với ngươi... Ca? Sao... Làm sao vậy sao?"

Vừa nghe đến câu hỏi của hần, nàng còn tưởng rằng hần cũng là không thể tin được, không khỏi có chút đắc ý sẽ nói cái gì đó, thế nhưng, khi nàng thấy rõ ràng trên mặt hần biểu tình, cả người nhưng không khỏi ngăn ra, trên mặt đào dạt đáng tươi cười không tự chủ được dần dần thu liễm.

Hần sắc mặt rất khó nhìn, nàng phát thệ, nàng từ nhỏ đến lớn cho tới bây giờ chưa thấy qua hần bộ dáng này, biểu tình cứng nhắc, dĩ vãng cấp kia đẹp mắt con ngươi mở rất lớn, hung hăng nhìn chằm chằm nàng, tựa như muốn ăn nàng như nhau.

Hần sinh khí, phi thường tức giận phi thường!

Giờ khắc này, thân thể của hần bỗng nhiên có chút run, một loại khắc sâu sợ kèm theo một chút thân thể băng lãnh từ nội tâm của nàng chỗ sâu nhất bùng lên.

Nàng rất khẳng định, nếu như mình vừa không cẩn thận làm hư bả bút, như vậy sắc mặt của hần cũng xa xa không có phát hiện ở khó coi như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 157: Năm ấy mùa đông, gió tại thổi (2)

Trong phòng thoáng cái trầm mặc xuống bầu không khí làm cặp kia thâm thúy đôi mắt giắt giắt, nhìn thoáng qua đứng ở trên giường, nhưng lúc này lại hoàn toàn ngậm miệng không nói năng, tựa hồ là cảm nhận được cái này tình tế thân ảnh lúc này ngực đầy thịnh sọ, trong nháy mắt bị nạn dĩ hình dung chứa nhiều tâm tình còn có tự duy chỗ trống chiếm cứ nội tâm cuối cùng cũng có một tia rung động, hần mâu quang hơi hơi hoảng hốt một tý, miễn cưỡng thu liễm mình một chút ngực đích tình tự, nhắm hai mắt lại trước để cho mình yên tĩnh một chút.

Nàng khẩn trương nhìn hần, không dám lên tiếng, ngực ngoại trừ không rõ sợ ở ngoài, chỉ còn dư lại nghi hoặc.

"Hô —— "

Ép buộc bản thân tỉnh táo lại sau, hần từ trong miệng chậm rãi phun ra một hơi thở, ngay sau đó mở mắt ra liếc nàng một tý, bỗng nhiên ngừng tốc tương

đương nhanh địa hỏi một câu: "Luyện tập sinh? Còn không có ký hiệp ước đi?"

"A? Nga... Đối với, đối với."

Hắn bây giờ thanh âm nhưng thật ra có vẻ có chút tâm bình khí hòa xuống, tuy rằng ngữ tốc có điểm nhanh đồng thời thái độ chuyển biến rất thật là làm nàng có chút ngây người, nhưng nàng còn là cấp tốc phản ứng kịp, vội vã gạt một cái đầu nhỏ, có chút lắp bắp hồi đáp.

"Vây là tốt rồi, không nên đi! Trái lại đương học sinh của ngươi!"

Ngực âm thầm thở phào nhẹ nhõm, tức giận trừng nàng liếc mắt, trên mặt hắn xấu xí thần sắc lúc này mới thu liễm, xoay người sang chỗ khác ngồi trở lại bản thân chỗ ngồi, chỉ bỏ lại một câu như vậy không cho chống cự giống như chính là lời nói.

Nàng nhất thời sững sốt một chút, còn chưa kịp bởi vì sắc mặt của hắn cuối cùng cũng nhìn khá hơn mà cảm thấy vui sướng, ngực bật người đã bị kinh nghi cho chất đầy, nhin không được hỏi: "Vì sao a? Ta đương luyện tập sinh không tốt sao? Ta biết ca ngươi trước đây không cho ta đi là lo lắng ta đến lúc đó không thông qua phỏng vấn lại làm trễ nãi công khóa, nhưng là bây giờ ta đều đã tiến vào, vì sao ngươi hoàn không đồng ý a?"

"A."

Hắn mới vừa ngồi vào chỗ ngồi thì nghe được lời của nàng, sắc mặt rồi đột nhiên cứng đờ, ngay sau đó tựa hồ là được nàng những lời này chọc cười như nhau, quay đầu, nhìn nàng nói rằng: "Người nào nói cho ngươi biết ta là ý tứ này? Ủ? Nói chung! Không chính xác đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ không chuẩn đi!"

Đang nói chuyện, thượng một giây hoàn xán lạn cười khê gương mặt của tựa như biến sắc mặt như nhau, một giây kế tiếp liền âm trầm như nước, thanh âm đến rồi phía sau càng phát ra nghiêm khắc.

"Vì sao?!"

Nhưng mà, hắn cường ngạnh thái độ tựa hồ cũng thoáng cái kích phát rồi phản kháng của nàng tâm lý, nhin không được hét to một tiếng, sau đó mờ to đôi mắt, hơi hơi cắn môi, vẻ mặt không giải thích được và có chút tức giận nhìn hắn, hỏi: "Ca, ngươi vì sao không cho ta đi? Vì sao?"

"Hô ——"

Hắn gơ tay lên nhu liểu nhu khuôn mặt, trước để cho mình hơi chút yên tĩnh một chút, áp chế một tý trong lòng thoáng cái vừa trào lên này mặt trái tâm tình, sau đó ngẩng đầu, mím môi, đôi mắt nhìn chăm chăm nàng, cơ hồ là gần từng chữ hỏi: "Cho nên nói... Ngươi nghĩ đương luyện tập sinh? Muốn làm nghệ nhân?"

"A? A... Đối với!"

Hắn thoáng cái vừa tựa hồ hòa hoãn xuống thái độ làm cho nàng lại có ta ngây người,

Nhưng chợt trong lòng của nàng thì mạnh tuôn ra cảm giác thở phào nhẹ nhõm, cùng với một điểm mơ hồ vui sướng.

Tên bại hoại này còn là theo mình!

"Vì sao muốn làm nghệ nhân?"

Sắc mặt của hắn bất biến, giọng nói thính giống như bình thân lại hỏi nàng nhất cú.

"Lê nào ca ngươi không cảm thấy ta sau đó sẽ biến thành Super Star sao? Ủ? Ủ? Ta đáng đáp xinh đẹp như vậy, phải hợp lý lợi dụng a."

Cho rằng sự tình đã giải quyết rồi, nàng bật người vừa khôi phục bình thường nghịch ngợm bộ dáng khả ái, hai tay làm phúng hoa trạng, sấn trên khuôn mặt nhỏ nhắn mỉm cười rực rỡ, khả ái nhưng thật ra khả ái, chính là trong tay hoàn cầm cái kia ống đựng bút thể nào cũng làm cho nhân có loại buồn cười cảm giác.

Nhưng mà một giây kế tiếp, nàng nụ cười trên mặt thì triệt để cứng lại rồi.

Băng lãnh, nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua băng lãnh, thâm thúy lạnh lùng con ngươi lẳng lẳng nhìn chăm chăm nàng, cái loại này lạnh lùng nhân thân phảng phất tựa như đang nhìn một cái người xa lạ như nhau, trên mặt thần tình, lạnh đến tượng thiết.

Hô hấp vô ý thức cứng lại, nàng nụ cười trên mặt dần dần thu liễm, cứ như vậy đồng dạng an tĩnh nhìn thật giống như biến thành một cái nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua nhân vậy hắn, trên mặt biểu tình thoạt nhìn tựa hồ cũng rất bình tĩnh, thế nhưng tại trong nội tâm của nàng, một loại không cảm được sợ còn có băng lãnh lần thứ hai tuôn ra ra...

"Ngươi thực sự phải làm như vậy sao?"

Không biết trầm mặc bao lâu, hắn bỗng nhiên lại mở miệng hỏi một câu, thanh âm có chút trầm thấp, nhưng giọng nói còn là như vậy bình thân, giống như là đang cùng bạn bè nói chuyện phiếm như nhau.

Thân thể của hắn vô ý thức run lên, loại giọng nói này nàng rất quen thuộc, nhưng loại giọng nói này, hắn chỉ có đang đối mặt người xa lạ thời gian mới sẽ nói như vậy nói!

"... Đối với." Hoi hơi hít thở sâu một tý, nàng quật cường cắn môi một cái đáp.

"Người nên biết làm như thế hậu quả đi?"

Còn là như vậy bình thân giọng nói.

"Đã được rồi, khỏe? Xin nhờ, chúng ta không nên sao có được hay không? Có được hay không? Xin nhờ..."

Nàng nắm chặt hai tay, rốt cục không nhịn được giữa bọn họ loại này từ sở không có băng lãnh đến làm nàng trái tim băng giá bầu không khí, thanh âm có chút run địa nói, ngửa đầu nhìn hắn, xinh đẹp ngoại tâm mắt thậm chí đã bắt đầu đỏ lên, mơ hồ lộ ra một chút lệ quang.

Khi thấy cặp kia đã có ta đỏ lên đôi mắt khi, lạnh như băng mâu quang vì không thể xét địa run lên, nhưng hắn khẽ cắn môi, hoàn tiếp tục dùng cái loại này bình thân giọng nói nói rằng: "Từ người hạ cái kia quyết định bắt đầu, người nên nghĩ đến cái ngày này. Bởi vì ta và người đều rõ ràng, người cái này đứa ngốc chưa bao giờ hội thỉnh người khác khuyến cáo!"

"Đó là của ta mộng tưởng!"

Không biết có phải hay không là bởi vì cho tới bây giờ không nghe được qua hắn nặng như vậy chính là lời nói, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) thân thể của hắn không ngừng được run lên, ngay sau đó liều mạng mím môi, chịu đựng đỏ lên vành mắt, cũng không biết từ khi lực ở đâu ra, cả tiếng nói một câu.

"Mộng tưởng? ! Người biết cái gì là mộng tưởng sao? Mộng tưởng chia làm lưỡng chủng! Có thể thực hiện, mới gọi mộng tưởng! Mà một loại khác, thì không cách nào thực hiện vọng tưởng!"

Tựa hồ là được nàng chọc giận, ngữ khí của hắn cũng thoáng cái trở nên kịch liệt đứng lên.

"Người dựa vào cái gì nói ta không được? !"

Chia vào đỏ lên hai tròng mắt, nàng không nhường chút nào địa và hắn nhìn nhau.

Nghe được lời của nàng, khóe miệng của hắn im lặng hướng giờ lên dương, tựa hồ nghe đến rồi cái gì buồn cười nói, trong giọng nói trước đó chưa từng có mà dần dần cay độc mồm nói rằng: "Người phải dựa vào cái gì? Vũ đạo không có thiên phú, hát? A, người xác định? Ngoại trừ gương mặt ở ngoài, người còn lại cái gì?"

"Ba! ! !"

Hắn phút chốc sững sốt, lạnh như băng mâu quang hơi hơi thu lại, vô ý thức quay đầu nhìn bả sàn nhà đập ra một đạo vết tích sau cơn động ổng đứng bết.

"Ta lại cũng không muốn gặp lại người... Ta đáng ghét người! Đáng ghét người! Người nghe, ta, nhất định sẽ thành là tốt nhất nghệ nhân! Chứng minh cho người xem!"

Hắn mâu quang run lên bần bật, nhìn thấy hé ra lê hoa đài vũ khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó không đợi hắn phản ứng kịp, một bình thường cho tới bây giờ không có ở nhà đầu kia trên người cảm thụ được trôi qua lực mạnh từ bộ ngực hắn truyền tới, cả người được đẩy cái lão đảo, lại ngẩng đầu một cái, chỉ trông thấy một cái cấp tốc đi ra ngoài, một tay giờ lên che miệng vai nhún giáo tốt bóng lưng.

"... Chết tiệt!"

"Nha, nha!"

"Ai tây!"

"Nha!"

"Im Yoona!"

...

Chương 158: Năm ấy mùa đông, gió tại thổi (3)

2004 niên.

"Oa ~ oa ~ biển rộng ~ "

Người mặc thật dày hắc sắc áo lông, thiếu nữ vẻ mặt hưng phấn mà đứng ở nhà ga trước không có lửa xe che đường sắt biên, tại cửa nàng tiền phương, chính là một mảnh rộng biển rộng.

"Hô —— "

Một tay các dẫn theo một cái rương hành lý, một cái tướng mạo tuấn lãng, thân hình cao ngất thon dài niên thiếu từ đầu xe còn đang mạo hiểm dang dăng nhiệt khí xe lửa trong xe đi ra, thả tay xuống dậm có chút công kênh hành lý nghỉ ngơi một chút tay hơn, không khỏi liếc mắt một cái đứng ở hắc hai bên trái phải cách đó không xa cái kia hiển nhiên rất là vui vẻ nhảy nhót giảo tốt bóng lưng, một đôi đẹp mắt trong con ngươi đồng dạng không khỏi lóe lên một tia vui vẻ tiểu ý, khóe miệng vì không thể xét địa hướng giờ lên dương.

Hai năm trôi qua, biến hóa thật đúng là rất lớn a, nha đầu này...

"Nha, Yoon Woo, ngươi tên tiểu tử thôi, mau tới bang tỷ tỷ nã một tý hành lý a!"

Lời chào cặp mắt trắng dã, niên thiếu quay đầu nhìn lại, một cái và hai người bọn họ như nhau ăn mặc một thân hắc sắc áo lông nữ nhân trẻ tuổi chính vẻ mặt lao lực mà địa dẫn theo một cái rương hành lý nhỏ từ trong xe đi ra.

"Ồi chào~ nha! Im Yoon Jin, cho nên nói, toàn gia hành lý của ngươi tối đa, ta đều đã giúp ngươi nói một cái, ai nhất cổ, ngươi xác định ngươi là đến lữ hành? Điều không phải đến dọn nhà?"

Trong miệng thính giống như rất không thoải mái địa nói, thế nhưng còn là đã đi tới, bả tay nữ nhân dậm cái kia rương hành lý nhỏ nhận lấy.

"Ai nhất cổ... Hô —— "

Cuối cùng là giải thoát rồi, nữ nhân vội vã nhu liễu nhu cổ tay, ngay sau đó rất không khách khí một cái tát thì sủy đến rồi cánh tay của thiếu niên thượng, hồ trứ gương mặt, "Nha! Tiểu tử. Cả ngày như vậy không lớn không nhỏ! ù?"

"Ai tây!"

Niên thiếu nhất thời vẻ mặt lờn găng đầu phun ra một ngụm bạch khí, đón hơi hơi cắn răng nhìn nữ nhân, "Nha! Im Yoon Jin! Ngươi muốn đánh cái sao? !"

"Oa hắc! Muốn hòa tỷ tỷ đánh nhau? Tốt, ngươi tới a, tiểu tử thôi!"

"Ngươi nghĩ rằng ta không dám sao? !"

"Có bản lĩnh ngươi tới a!"

"Ta..."

"Được rồi!"

"A!"

"A!"

Đột nhiên, một tiếng trung niên tiếng nói mang theo ta tức giận mồm vang lên, ngay sau đó, niên thiếu và nữ nhân cũng cảm giác cái ột đều là đau xót, nhin không được nhất tề kêu một tiếng.

"Ai tây!"

Niên thiếu vẻ mặt khó chịu địa quay đầu nhìn lại, khi thấy một cái trung niên nam nhân vẻ mặt lạnh nhạt thu hồi vừa cho mình cái ột một cái bàn tay, trên mặt nhất thời lộ ra có chút tức giận đến cắn răng nghiền lợi biểu tình.

"Ba ba!"

Nữ nhân phản ứng liền trực tiếp một điểm, bùm cái ót tức giận đến giậm chân một cái, trong thanh âm rõ ràng mang theo điểm giọng nũng nịu.

"Kêu la cái gì? Đánh nhau? Đánh cái gì? Tỷ tỷ và đệ đệ các người muốn đánh cái gì? Ai tây,

Thực sự là... Gia tộc lữ hành các người đều có thể cãi vạ, ta thực sự là bội phục các người, bội phục."

Lời liếc một cái cái này hai hình như trời sinh không quá đúng đường thẳng nhai con sau, trung niên nam nhân thì dẫn theo trong tay mình hai người rương hành lý đi trước hướng về phía hữu biên phương hướng, thuận lợi hoàn đối với còn đứng ở đường sắt biên về mặt lưng phần nhìn biển rộng thiếu nữ vậy tay, "Yoona a, ngoan nữ nhi, chớ đứng ở nơi đó, đội lất nữa xe lửa sẽ lái đi, chúng ta trước hướng hữu biên tìm được từ điểm hơn nữa. Người nghĩ khán, chờ chúng ta đến từ điểm dần xếp xuống tới trở lại bãi cát khán."

Nghe trung niên nam nhân trong nháy mắt thì trở nên ôn hòa lên giọng nói, còn có nhìn trên mặt hấn tựa như biến sắc mặt vậy nhu hòa biểu tình, niên thiếu và nữ nhân không hẹn mà cùng liếc mắt, trên mặt đều lộ ra rất im lặng biểu tình.

"Ba ba! Ta tới!"

Nghe được trung niên nam nhân hô hoán, thiếu nữ sau cùng có nữa ta lưu luyến địa nhìn thoáng qua đang dần dần mờ nhạt sắc trời làm nổi bật hạ có vẻ phi thường yên lặng xinh đẹp biển rộng, đón giống như là nhũ yển hoàn hảo như nhau hoạt bát địa chạy tới trung niên nam nhân bên người, tại chạy tới trong quá trình, trong không khí còn dư lưu lại một liên xuyên đường như tiếng cười như chuông bạc.

Chỉ bất quá, không biết là vô tình hay là cố ý, thiếu nữ đang làm đến trung niên nam nhân bên người khi, nhìn liền chưa từng khán niên thiếu hai người liếc mắt.

"Thật cao hứng a, Yoona, xem ra đương luyện tập sinh quả nhiên còn là quá cực khổ..."

Nghe bên tai nữ nhân nói thầm giống như chính là lời nói, niên thiếu sắc mặt của dần dần trở nên có chút sâu trầm xuống, nguyên bản bởi vì thiếu nữ hài lòng xán cười mà cũng hơi hơi lơ lên khóe miệng bỗng nhấp nháy, đón hấn thì cúi đầu buồn bực bả tam món hành lý nói ở trên tay, đi theo trung niên nam nhân còn có thiếu nữ.

"Nga? Nha, Yoon Woo, chờ ta một chút!"

Niên thiếu bỗng nhiên động tác để cho nữ nhân có chút ngây người, chẳng quá nàng rất nhanh thì phản ứng lại, giờ lên mang len sợi cái bao tay hai tay của nhu liễu nhu cồng đến có chút phát cương mặt của, sau đó sẽ đuổi kịp niên thiếu bước chân của, chỉ bất quá, đang làm vài bước sau, tầm mắt của nàng đã bị khóe mắt dư quang quét cảnh tượng hấp dẫn một tỷ.

Đương nữ nhân theo gia nhân cước bộ hướng hữu biên chạy vài bước sau, xe lửa đã không hề có thể che tầm mắt của nàng, nàng hướng hai bên trái phải vừa nhìn, đứng dịp thấy dưới trời chiều, sóng gợn lăn tăn ngoài khơi.

Hồng xán xán sắc trời, cũng đem ngoài khơi phản chiếu hồng xán xán, khi đại khi tiểu nhân ba đào cuộn cuộn tại trên mặt biển, mềm mại màu vàng đất cát mịn cửa hàng tại trên bờ biển, theo nước biển phồng thối mà bị thấm ướt.

Loại này tự nhiên cảnh tượng, làm như bình thường, nhưng lại thích tượng tràn đầy một loại khác mị lực, nhất là đối với ở lâu thành phố lớn người mà nói càng như vậy.

"Thực sự rất đẹp đây..."

Ánh mắt có chút lóe sáng địa nhìn xinh đẹp này cảnh tượng, nữ nhân vô ý thức sẽ thân thủ đào ra bản thân đặt ở trong bao cameras, nhưng này nhất nữ nàng mới nhớ tới, túi cũng phóng tới trong rương hành lý, cả người nhất thời phục hồi tỉnh thần lại, lưu luyến địa vừa liếc vài lần biển rộng, sau đó thì vội vàng đuổi theo đã đi ra ngoài đình xa mọi người trong nhà.

"Uych cạnh."

Một trận gió biển thổi qua, sợ quá chạy mất mấy con đứng ở cạnh biển NGẠN hạ dựng đứng tấm bia đá kia thượng hải điều.

Trên tấm bia đá có khắc lưỡng chủng văn tự, phía trên là hàn văn, phía dưới là phồn thể tiếng Trung.

"Chánh đông tân dịch" .

...

"Ai nhất cổ, quả nhiên tại mùa đông tắm tắm nước nóng thoải mái nhất nhanh, ừ?"

Cầm nhất cái khăn lông xoa đầu, trung niên nam nhân từ bạch khí đằng đằng căn phòng của trong phòng tắm khóa điều khăn tắm cứ như vậy đi ra, chẳng quá không đợi hấn lại cảm khái một chút, hấn vùng xung quanh lông mày nhưng nhẹ nhàng nhú một tỷ, ánh mắt rơi vào cái kia đang đứng tại từ điểm gian phòng bộ cửa sổ thượng, dựa vào lan can tựa hồ đang ngắm người cao ngất thân ảnh thượng.

"Nha, tiểu tử, đang giả bộ cái gì u buồn?"

Nhất cái bàn tay không khách khí chút nào khoát lên trên đầu của hắn, hoàn thuận lợi nhu liễu nhu tóc của hắn, làm hắn tuấn lãng trên mặt của nhất thời lộ ra rất khó chịu biểu tình, nhìn lại, khi thấy hé ra tự tiểu phi tiểu trung niên khuôn mặt.

Biểu môi, niên thiếu quay đầu trở lại đi, trong miệng rất không khách khí nói rằng: "Lão đầu, ngươi đại buổi tối muốn làm bại lộ cường sao?"

"Ai ~ tiểu tử thôi, nơi này chính là tắm biển trắng a, như ta vậy rất bình thường có được hay không? Còn có, ở chỗ này người nào hội thấy?"

Hơi hơi trừng cái này từ nhỏ đến lớn đều như vậy không lớn không nhỏ tiểu từ liếc mắt, trung niên nam nhân từ hai bên trái phải lấy tới nhất cái băng ngồi ngồi xuống, ban đêm gió thổi trên biển thật không có trong tưởng tượng lạnh như vậy, hơn nữa mới vừa tắm rửa xong, trên người vừa khoác cái khăn lông, hắn ngược lại cũng không cảm thấy lạnh.

Lời hơi hơi đảo cặp mắt trắng dã, niên thiếu cũng không có đi để ý tới trung niên nam nhân, mà là đón xuất thần địa nhìn viễn phương dưới màn đêm ngoài khơi.

Chánh đông tân từ điểm đại thể đều ở đây cạnh biển, hơn nữa niên thiếu một nhà còn là đặt tốt nhất từ điểm, sở dĩ vị trí tốt, cách bờ biển rất gần, phía dưới chính là bãi biển, ra cửa chính quán rượu đi một đoạn đường đi ra cạnh biển, niên thiếu niên này dựa vào lan can biển, có khả năng đình tình tường thấy ban đêm biển rộng.

Ừ, nói như thế nào đây.

Có lẽ là thiếu ban ngày vạn trọng quang mang, ban đêm biển rộng tựa hồ có vẻ bình tĩnh rất nhiều, phảng phất và đen nhánh kia bóng đêm thâm thúy dung hợp ở tại cùng nhau, chẳng quá thỉnh thoảng, có lẽ là ánh trăng, vừa có lẽ là bên bờ huy hoàng ngọn đèn, mặt biển đen nhánh thượng, thỉnh thoảng sẽ nổi lên một chút lân lân ba quang.

Rất chói mắt, giống như là... Trong bóng tối một điểm quang mang như nhau.

"Cho nên nói, rốt cuộc chuyện gì xảy ra?"

Lúc này, bên người lại truyền tới một tiếng khải khí bình thân giữa tựa hồ hơi trứ điểm ân cần hỏi nói, niên thiếu quay đầu nhìn lại, trung niên nam nhân đã trở về phòng trong thay đổi nhất bộ áo ngủ đi ra, sau đó vừa ngồi xuống trên cái băng, thấy hắn xoay đầu lại, thì lẳng lặng và hắn nhìn nhau.

"Cái gì chuyện gì xảy ra?"

Trầm mặc một chút, niên thiếu vừa vòng vo trở lại, tiếp tục xem biển rộng, trong miệng tựa hồ thực sự bất minh cho nên hỏi một câu.

"A."

Trung niên nam nhân biểu tình lời hừ nở nụ cười một tý, "Nha, tiểu tử, ngươi coi ngươi ba ánh mắt ta là mù sao? Hai năm, từ Yoona nha đầu kia đi làm cái gì S. M luyện tập sinh bắt đầu, các ngươi hai cái này khi còn bé cùng nhạ cao su giao ở chung với nhau tiểu tử kia tựa như ngành sinh sinh đẩy ra như nhau, ừ?" Bằng địa một tý. Chính ngươi toán toán, hai năm qua các ngươi bình thường tổng cộng nói qua nói mấy câu? Một vòng hình như ngay cả tam cú cũng chưa tới đi? Còn có, Yoona trước đây như vậy dính ngươi, hiện tại thế nào, hoàn toàn không thấy đây, ngay cả bình thường lúc ăn cơm đều đang bán thân tình nguyện đứng lên đi lấy chỉ, cũng không muốn gọi ngay hộp giấy bên cạnh ngươi thuận lợi đưa cho nàng hé ra. Ai nhất cổ, thực sự là, ngươi còn dám nói không thành vấn đề? Trước đây nghĩ đến ngươi môn thi nháo một tý không được tự nhiên coi như, ai biết các ngươi thời gian dài như vậy còn chưa khỏe, đều nhanh biến thành thái độ bình thường! Bằng không thì ngươi nghĩ rằng ta vì sao tại phải tân niên mấy ngày nay mang bọn ngươi đi ra? Sang năm tiểu tử ngươi không muốn lên đại học! Ngươi định đem mẫu thuẫn đưa năm thứ ba sao? Ai, điều không phải, Yoona đến mười tuổi trước cũng đều luôn yêu mến nương nhờ phòng ngươi, và ngươi tên tiểu tử thói này cùng nhau ngủ, thế nào hiện tại..."

"Ai tây! Xú lão đầu!"

Nghe trung niên nam nhân càng nói miệng càng không có giữ cửa, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) niên thiếu rốt cục nhịn không được quay đầu kêu một tiếng.

"Nha! Cho nên nói! Ngươi thì nói thẳng ra không phải tốt? Ngày mai sẽ là tân niên. Nha! Ngươi định đem sự tình kéo dài tới năm thứ ba sao?" Nhìn thấy niên thiếu bất mãn tiếng kêu, trung niên nam nhân cũng tương đương bất mãn, "Còn có, ngươi có cái gì không thể nói với ta sao? Ta thể nhưng ba ngươi!"

Nghe được trung niên nam nhân rõ ràng rất bất mãn ngữ, còn có hắn biểu hiện trên mặt trong ẩn hàm quan tâm, niên thiếu trầm mặc một chút, ngay sau đó hít sâu một hơi lương khí, vừa giao thân xác vòng vo trở lại, chỉ bất quá, lần này hắn cũng không có trầm mặc.

"Cha ngươi... Ngươi thấy thế nào? Yoona đương... Đương nghệ nhân chuyện này?"

Trung niên nam nhân nghe vậy sững sốt, sau đó trên mặt lộ ra quả nhiên biểu tình như vậy, cũng không biết nên tức giận còn là buồn cười nhìn niên thiếu liếc mắt, sau đó trong miệng bật người dùng một loại khuyên giải an ủi giống như giọng của nói rằng: "Ta đương nhiên cũng không thái nguyện ý a. Thế nhưng, đây chính là Yoona giấc mộng của mình a, chúng ta đương ba ba và OPPA đương nhiên phải ủng hộ. Ngươi vẫn tại quán quýt cái này sao? Ai nhất cổ, biết ngươi lo lắng cái nha đầu kia, ta cũng biết nữ hài tử đi vào vòng giải trí có thể sẽ có hại. Thế nhưng đi, nàng hiện tại đã trưởng thành, có một số việc, để chính cô ta làm quyết định đi, chúng ta thì không nên nhúng tay."

Trát liễu trát hơi khô sấp đôi mắt, niên thiếu khóe miệng lặng yên hiện lên một tia khổ sở mỉm cười, thâm thúy trong tròng mắt đen tựa hồ có một tia khắc sâu ưu thương xẹt qua.

Cha, người sẽ không hiểu...

Ngay tại lúc này, bỗng nhiên, trong tầm mắt tựa hồ xuất hiện cái gì, hần không khỏi đi xuống phương đều nhìn thoáng qua, trên mặt nhất thời lộ ra có chút ngây người thần tình.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Năm ấy mùa đông, gió tại thổi (4)

"Nga? Ai tây! Cái này xú nha đầu! Đại buổi tối chạy đến bãi cát đi làm gì a! Yoon Woo a, đi, bà muối muối người mang về."

Trung niên nam nhân cũng chú ý tới phía dưới cạnh biển trên bờ cát tựa hồ xuất hiện một bóng người, nhìn kỹ, nhất thời có chút tức giận nói vài câu, sau đó thì vỗ vỗ bả vai của thiếu niên, ý bảo hần xuống phía dưới.

"Mang về? Ta? Vì sao?"

Niên thiếu sững sốt.

"Ai tây! Lòi vô ích thật nhiều, người là nàng OPPA a! Nhanh đi! Nhanh lên một chút!"

Khỏe miệng nhẹ nhàng rút nhỏ, rất lời trừng lão nhân này liếc mắt, niên thiếu vừa liếc nhìn phía dưới trên bờ cát cái kia giả tốt thân ảnh của, như sửa chữa trôi qua lông mi hơi hơi vừa nhú, suy nghĩ một chút, còn là xoay người trở về phòng trong, mở cửa đi ra.

"A, chỉ biết tiểu tử người. . ."

Trung niên nam nhân nhìn niên thiếu rồi đi bóng lưng khẽ cười một cái, sau đó vừa quay đầu nhìn phía dưới cái kia giả tốt thân ảnh của, trên mặt lộ ra rất ôn nhu thần tình, trong miệng phảng phất tại chúc phúc như nhau tự mình lắm lắm.

"Yoon a, vũ nhi a, hòa hảo đi. Hai người các người duyên phận a, thế nhưng số phận định đây. . ."

...

"Oa ~ thật thoải mái ~ "

Chân trần nha, đứng ở đồ tể nhuyển trên bờ cát, trước mắt là dưới bóng đêm mang theo một loại yên lặng xinh đẹp biển rộng, từng đợt cũng không toán hàn lãnh gió biển thổi qua, thiếu nữ hít thở sâu một tý, giang hai cánh tay, để cho gió quét vào mặt, cảm giác thư thích để cho khỏe miệng của nàng nhẹ nhàng gợn lên trứ.

Bỗng nhiên, ánh mắt của nàng chú ý tới trên bờ cát lẻ loi có có hòn đá nhỏ, nháy mắt một cái, không khỏi ngời xỏ xuống nhặt lên một viên.

Rất đá bình thường, kỳ không có gì xinh đẹp hoa văn, cũng không có gì cái khác kỳ dị nơi ấy, hơi phác phác, nhưng thật ra không có gì góc cạnh, đỉnh êm dịu.

Quan sát một tý ngón tay nắm bắt hòn đá nhỏ, ánh mắt của cô gái đột nhiên sáng một cái, trong đầu hiện lên một ít kịch truyền hình trong bình thường xuất hiện tình tiết, xinh đẹp trên mặt của không khỏi lộ ra có chút hưng phấn đáng tươi cười, ngay sau đó, nàng mà bắt đầu khom người một viên một viên nhặt lên hòn đá nhỏ.

Đãi hai tay đều đựng tảng đá sau, nàng liền tìm một mảnh đất phương, bắt đầu án mình trình tự bày tảng đá, dùng hết rồi sẽ thấy đi kiểm

"Đuẩn, nhi. Hi hi. . ."

Trong tay hoàn cầm mấy viên hòn đá nhỏ, mặt của cô gái thượng mang theo điểm cảm giác thành tựu địa nhìn một chút mình đã bãi đi ra ngoài chữ, rất hài lòng địa gật đầu, vui vẻ cười, ngay sau đó, nàng chớp chớp mắt, trên mặt lộ ra điểm như có điều suy nghĩ thần tình, lại bắt đầu tại bản thân tên hai bên trái phải bãi nổi lên tên gì đó.

". . . Một người tại phía dưới này làm gì? Quái lạnh, trở về đi.

"

Bỗng nhiên, một tiếng nghe tựa hồ đỉnh lạnh nhạt thanh âm vang lên, thiếu nữ nhất thời lại càng hoảng sợ, vội vã thân thủ bả dọn xong tảng đá lộn loạn.

Hơi sùng sò, thâm thúy con người vô ý thức híp một cái, tí mi liếc một cái, niên thiếu trên mặt của không khỏi lộ ra một điểm buồn cười biểu tình, "Tại bãi tên của mình?" Yoona, duẩn', người dự định bãi mấy cái a?"

Gương mặt nhất thời tức giận đến cổ lấy hai người bọc nhỏ, nhưng trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng lóe lên một tia thờ phào nhẹ nhõm biểu tình, sau đó, thiếu nữ thì thôi trứ gương mặt xoay đầu lại, thính giống như lạnh như băng nói rằng: "Không cần người lo!"

Nghe được lời của thiếu nữ, niên thiếu nộ cười trên mặt hơi thu lại, lại nhìn một chút trương lạnh như băng khuôn mặt nhỏ nhắn, trầm mặc một chút, còn là mở miệng ngắn gọn địa nói một câu: "Đi thôi, cha gọi người trở lại."

Nói xong, niên thiếu sẽ xoay người ly khai, nhưng hần mới vừa khẽ động, ánh mắt bỗng nhiên rơi vào thiếu nữ trên người có ta đơn bạc quần áo và đồ dùng hàng ngày thượng, mùa đông ban đêm, nha đầu kia chỉ mặc món áo lông thì chạy ra ngoài.

Như sửa chữa trôi qua lông mi hơi hơi vừa nhú, niên thiếu do dự một chút, còn là rất nhanh bỏ đi trên người mình áo lông, đi tới trước mặt thiếu nữ, trực tiếp phi đến rồi nằng tại dưới bóng đêm tựa hồ có vẻ càng nhỏ bé và yếu ớt trên người của.

"Đi thôi, chớ ngã bệnh."

Nhìn mình trước mắt cái này cái rõ ràng bởi vì mình đột nhiên cử động mà có chút ngây người mỹ lệ ngoại tâm mắt, hần vì khẽ hít một hơi, chỉ là vừa bình thường thông báo nhất cú, sau đó sẽ không có dừng lại địa xoay người phải ly khai.

Như nước mâu quang khẽ run lên, nằng lẳng lẳng nhìn đạo kia xoay người rồi đi thon dài thân ảnh, tuy rằng hần bây giờ thân hình tựa hồ còn không tượng sau này cao như vậy đại, thế nhưng chính là hiện tại, hần vẫn như cũ thường thường sẽ cho nằng mang đến một loại dựa vào ấm áp. . .

"Mùa đông. . . Người rút cuộc theo không theo ta nhìn?"

Rời đi cước bộ trong nháy mắt cho ăn, niên thiếu hơi sùng sò, quay đầu nhìn nằng, ". . . Cái gì?"

Thiếu nữ khoác trên người trứ y phục của hần, ngồi chồm hỏm trứ thân thể, hơi cúi đầu, ngón tay trên mặt đất cát mịn thượng hoa động trứ, nhìn như là ở nghiêm túc về cái gì, thế nhưng thanh âm nhưng đang trả lời trứ hần: "Tuyệt. . . Theo không theo ta đi?"

"Tuyệt?"

Thiếu niên vẫn còn có chút nghi hoặc, hơi hơi ngây người địa nhìn ngồi chồm hỏm dưới đất nằng.

"A! Cho nên nói! Tuyệt đầu mùa! Tuyệt đầu mùa! Theo không theo ta nhìn?"

Nhìn thấy cái này bình thường đầu óc thông minh như vậy, hết lần này tới lần khác ở phía sau bồn đắc tượng đầu heo vậy tên, thiếu nữ thoảng cái tức giận đến đứng lên, cả tiếng nhượng vài câu, thanh âm dễ nghe giữa rõ ràng mang theo một điểm thẹn quá thành giận cảm giác.

Niên thiếu ngây người địa nhìn trước mặt tức giận đến mắt hạnh trừng trừng thiếu nữ, sau đó nháy mắt một cái, tựa hồ thoảng cái phục hồi tinh thần lại, khóe miệng kiêu kiêu, tựa hồ muốn cười, thế nhưng trong nháy mắt, hần hình như vừa nghĩ tới điều gì, trên mặt cũng không có lộ ra mỉm cười, trên nét mặt trái lại mơ hồ nhiều hơn một tia khổ sáp.

Nha đầu này vấn ý tứ của những lời này, không chỉ có riêng chỉ là phải hần cùng khán tuyệt đầu mùa đơn giản như vậy.

"Tuyệt đầu mùa?"

Môi hơi hơi mấp máy vài hạ, niên thiếu rút cuộc hay là từ trong miệng nặn ra nhất cú, chỉ là, thanh âm của hần lúc này nghe vào nhưng mang theo một tia như có như không khô khóc.

"Ừ! Không sai, tuyệt đầu mùa. Thế nào? Theo không theo ta đi?"

Thiếu nữ tịnh không có nghe được thanh âm hần dậm dị dạng, vừa nghe đến hần hồi phục bản thân, trong nháy mắt thật giống như hiểu cái gì như nhau, xinh đẹp ngoại tâm trong mắt mạnh hiện lên nồng nặc vui sướng, nhưng nằng nhưng cũng không có biểu hiện ra ngoài, mà là vẫn như cũ vẫn duy trì lãnh đạm biểu tình còn có thanh âm, chính là, không ngừng được thượng kiêu khóe miệng, còn có ngôn ngữ trong khó nén một tia mừng rỡ đã bán đứng nằng.

Trên mặt trên nét mặt mơ hồ ti khổ sáp càng phát ra địa rõ ràng, niên thiếu nhìn thoảng qua hiện tại ở trước mặt hần tựa hồ có chút nhảy nhót thiếu nữ, khóe miệng bỗng nhiên lộ ra một cái mỉm cười nhàn nhạt.

"Có thể."

Trong nháy mắt, môi anh đào biên ti vừa hoàn nụ cười như có như không thoáng cái mở rộng, ngay sau đó không ngừng được địa tràn ngập đến rồi trắng nổi trên khuôn mặt nhỏ nhắn, một loại tự đáy lòng vui sướng từ trên mặt thiếu nữ có phát ra rồi, mặc nàng cố gắng thế nào mím môi sừng, cũng không nhịn được hài lòng đến đều nhanh nhảy dựng lên đáng tuổi cười.

Nhưng mà, ngay một giây kế tiếp, hoàn là mới vừa đạo kia hơi khô sáp thanh âm của, hoàn là mới vừa hấn lúc nói chuyện cái loại này giọng nói nhàn nhạt, nhưng hấn hạ một câu nói lại làm cho nàng trong nháy mắt lại thích tượng rơi vào hầm băng!

"Ta có thể cùng ngươi đi, thế nhưng. . . Ngươi trước phải không lo luyện tập sinh!"

Hơi hơi cắn môi một cái, niên thiếu nhìn mình trước mặt thoáng cái khuôn mặt nhỏ nhắn trở nên trắng bệch trắng bệch thiếu nữ, bàn tay thon dài chăm chú nắm lại, khớp xương bóp trắng bệch, nhưng trên mặt nhưng vẫn là vẫn duy trì cái loại này vào lúc này xem ra có vẻ lạnh lùng như vậy bình thản biểu tình.

Hấn rất rõ ràng nàng lúc này nội tâm cảm giác, vừa cái loại này hành vi, cái này cùng bản thân như nhau quật cường nha đầu kỳ thực đã tại nhượng bộ, không, kỳ thực nàng đã tại chịu thua, nhận thua, muốn kết thúc trận này nàng cảm thấy rất mặc danh kỳ diệu, cắn bản không có cần thiết giằng co, thế nhưng. . . Hấn nhất định phải cự tuyệt nàng! Đề. . . Đề nàng!

Nhìn trước mặt thần tình gần như bình thản hấn, thiếu nữ siết chặt hai tay, cổ nén trong lồng ngực cái loại này đầy tràn ra tới thương tâm còn có nghi hoặc không giải thích được, nàng hít thở sâu vài cái, lên tiếng, cố gắng bình ổn thanh âm của giữa nhưng mang theo một chút không thể xết run rẩy.

"Vi. . . Cái gì?"

Vùng xung quanh lông mày vô ý thức hơi hơi khóa chặt, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) nhìn trước mặt tờ này vành mắt đã mơ hồ đỏ lên nhưng kiên trì không để cho mình khóc lên khuôn mặt nhỏ nhắn, niên thiếu đồng dạng vô ý thức hít thở sâu vài cái, dĩ thử đến gần chặn từ trong lồng ngực không ngừng được dừng mãnh tiến ra tâm đau, đưa ánh mắt thoáng thiên đến một bên, hấn cắn răng hỏi đáp: "Bởi vì. . . Ta không thích."

"Vì sao. . . Ngươi không thích?"

Còn là cái loại này cố gắng bình ổn giữa nhưng mang theo run rẩy thanh âm của.

Thâm thúy con ngươi nhẹ khẽ run chiến, hấn nỗ lực mím môi, không để cho mình đưa ánh mắt tập trung ở trên mặt của nàng, bởi vì chỉ có hấn đã hiểu, câu thứ hai câu hỏi trong cất dấu một tia khóc nức nở. . .

Nàng, muốn khóc. . .

Đương cái ý niệm này từ trong đầu hấn mạo lúc đi ra, cặp kia nắm chặt thon dài bàn tay kịch liệt run lên, thế nhưng đúng là vẫn còn để cho chính hấn nhìn được, chỉ bất quá, bởi vì nắm chặt mà trắng bệch khớp xương, tựa hồ càng lộ ra tái nhợt rất nhiều.

Lần thứ hai hơi hơi hít sâu vài cái, hấn mới tận lực vẫn duy trì bản thân ngôn ngữ dậm dậm mặc hỏi đáp: "Không có lý do gì."

Không có lý do gì. . .

Nỗ lực cắn môi, không để cho mình ỷ khuất, không giải thích được, khổ sở và nước mắt cùng nhau chảy ra, nàng ngẩng đầu, trong thanh âm rất cực rất rõ ràng mang cho một tia khóc nức nở hỏi: "Nhưng. . . Thế nhưng, ngươi. . . Ngươi biết cái này là ước mơ của ta a. . . Vi. . . Vì sao ngươi không thích. . . Ca?"

Trong lòng run lên bắn bật, nghe tới nàng dùng gần như thanh âm run rẩy lần thứ hai kêu lên cái kia quen thuộc xưng hô khi, hấn thoáng cái thì giao thân xác hơi hơi vòng vo đã qua, bởi vì hấn biết rõ, nếu như hấn không xoay qua chỗ khác, nhất định. . . Nhất định sẽ làm cho nàng nhìn thấy bản thân không ngừng được đỏ lên vành mắt! !

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 160: Năm ấy mùa đông, gió tại thổi (5)

Lúc này đây trầm mặc thời gian rất dài, hấn phí hết lâu mới nhìn xuống trong lòng mình cái loại này muốn xoay người hảo hảo ôm sự vọng động của nàng sau đó mới dùng bản thân tận lực có vẻ chẳng phải thanh âm run rẩy hỏi đáp: "Mộng tưởng? ... Ta nói rồi đi? Mộng tưởng chia làm lưỡng chủng..."

"Một loại có thể thực hiện là mộng nghĩ, một loại không có khả năng thực hiện là vọng tưởng đúng không?"

Đột nhiên, nàng cắt đứt lời của hắn, hắn hơi sùng sờ, miệng trương liểu trương, do dự một chút, cuối cùng vẫn là khẳng định gật đầu.

"Ừ!"

"... Như vậy... Ca ngại vì sao cho là ta không được?"

Nàng nâng lên hơi hơi thấp đầu nhỏ, đỏ mắt, thanh âm vào lúc này nghe là như vậy nhu nhược hỏi hắn nhất cú, rất nhỏ thanh, tựa hồ mang theo một loại thận trọng sợ hãi.

Giờ tay lên nắm chặt trảo ngực, trong miệng vì thở hơi hỗn hển, từng đợt hít thở không thông vậy cảm giác đánh thẳng vào đầu óc của hắn, hắn rất muốn hiện tại thì xoay người ôm lấy nàng, sau đó ôm nàng trở lại ấm áp trong tứ điểm, thế nhưng, lập trường của hắn không cho phép hắn làm như vậy, trừ phi nha đầu này thực sự thoái nhượng, bằng không, đây là nhất kiện luôn không thể nào sự...

"Người có sở trường gì ta còn không biết sao? Nghệ nhân... Không thích hợp người."

Nghe được lời của hắn, nàng vừa cắn môi một cái, hít thở sâu vài hạ, mới để cho mình nói tiếp: "Nhưng... Thế nhưng, ca, người biết... Ta tại sao phải có đương nghệ nhân mộng tưởng sao?"

Hơi sùng sờ, hắn trát liểu trát có chút ướt át ánh mắt của nhìn thoáng qua phương xa bầu trời đêm, không chút nghĩ ngợi nói rằng: "Bởi vì nghĩ để cho mình chính mình đứng ở trên vô đài lóng lánh..."

"Không phải!"

Nàng mang theo thanh âm nức nở lần thứ hai cắt đứt lời của hắn, mà lần này lời nói của nàng giữa, nhưng mang theo một loại như đinh đóng cột vậy kiên định.

Cuối cùng là tạm thời để lại ngực không ngừng cuộn cuộn đích tình tự, hắn vòng vo trở về, đạm mạc trứ gương mặt nhìn nàng, trong giọng nói còn không khỏi mang cho một điểm nghi ngờ hỏi: "Như vậy, bởi vì sao?"

Nàng giương mắt và hắn đối diện, nhìn cặp kia đẹp thâm thúy con người, hơi hơi cắn răng, chỉ do dự một chút, hay là đối với hắn nói ra sâu trong nội tâm mình ý tưởng chân thật nhất.

"Bởi vì... Ta muốn cho nàng nhìn thấy ta."

Hắn ngăn người, vô ý thức vì hơi híp mắt nhìn trước mặt mình nàng, có chút nghi ngờ vừa hỏi một câu: "Nàng?"

"Ừ!"

Nàng nặng nề mà gật đầu, nhìn cặp kia tại bãi biển biên ngọn đèn chiếu ánh hạ có vẻ có chút lờ lờ chiếu sáng con người, cơ hồ là gần từng chữ hỏi đáp: "Nàng... Ta... Mẫu thân!"

Mâu quang vô ý thức run rẩy, hắn có chút ngơ ngác nhìn nàng, trong đầu bởi vì những lời này của nàng đột nhiên tuôn ra rất nhiều tạp nhạp tư tự.

Khóe miệng hơi hơi kiều kiều, trên mặt của nàng bỗng nhiên lộ ra điểm mỉm cười nhân nhật,

Tựa hồ đối với hắn đột nhiên có chút biến hóa biểu tình tịnh không cảm thấy ngoài ý muốn, chẳng quá nàng cũng không có đi nói điểm này, mà là bổ sung dường như vừa nói một câu.

"Ta... Muốn cho nàng nhìn thấy ta... Vô luận nàng hiện tại trên thế giới này cái kia trong góc phòng, ta mong muốn nàng nhìn thấy ta! Sau đó... Hối hận nàng năm đó hành vi!"

Trái tim như là được hung hăng siết chặt một tý, hắn lẳng lẳng nhìn lúc này đứng ở trước mặt hắn nàng, tuy rằng, trên mặt của nàng lúc này mang theo cười, tuy rằng, thanh âm của nàng tựa hồ không giống vừa như vậy run rẩy, thế nhưng, hắn nhưng cảm thấy so với trước còn cường liệt hơn gấp trăm lần tâm đau!

Cái này bồn nha đầu... Cái này... Làm cho đau lòng người nha đầu! !

"Cho nên nói... Ca, ngại... Hội chi trì ta sao?"

Vừa nhẹ nhàng cắn môi một cái, trên mặt của nàng lộ nhân nhật nhưng rất đẹp mỉm cười, giống như do dự vừa tựa như mang theo một loại sâu đậm chờ đợi địa vừa hỏi một câu.

Hắn nhìn nàng, nhìn cô ý ở trước mặt hắn lộ mỉm cười nha đầu này, lòng đang chỉ không ngừng run rẩy đồng thời, trên mặt vẻ mặt nhưng tuôn ra một chút cũng không có pháp áp chế khổ sáp.

"Phải? Mẫu thân sao? Người có đúng hay không suy nghĩ nhiều quá?"

Trên mặt xinh đẹp mỉm cười trong nháy mắt cứng đờ, nàng lẳng lẳng nhìn đứng ở trước mặt mình hắn, đầu óc thậm chí khoảng không trống rỗng.

"Suy nghĩ của ngươi thực sự rất ngây thơ a, Im Yoona."

Môi mấp máy vài cái, hắn rút cuộc còn là cắn răng một cái, để cho mình đã khô khóc hầu nặn ra ngôn ngữ, để cho đậm mực biểu tình triệt để biến thành lạnh lùng.

"Ta đã nói với ngươi, mộng tưởng không có nghĩa là nhất định có thể thực hiện! Ngươi thiên phú của mình chính ngươi rõ ràng! Tại sao muốn làm cho này loại không ý nghĩa sự tình lãng phí thời gian? ! Nghĩ đứng ở trên đài để cho nàng nhìn thấy? Tốt, tốt tìm cách! Chỉ ít loại này chỉ khí không sai! Thế nhưng! Ngươi có nghĩ tới bản thân có bao nhiêu có khả năng có thể thực hiện? ! Còn có! Thì là thực hiện thì thế nào?"

Ánh mắt của nàng rất đại ra, ngây ngốc nhìn lúc này đứng ở trước mặt nàng là như vậy làm nàng cảm thấy xa lạ hắn. Lời của hắn càng nói đến phần sau, giọng nói lại càng phát nghiêm khắc, trong giọng nói hình như lộ ra một loại sắc bén bức người lợi hại còn có hàn lãnh, trực tiếp trạc vào trái tim của nàng!

"Thì là thực hiện thì thế nào?"

Hắn mắt đỏ, cắn răng, giọng nói băng lãnh rất như mùa đông đậm phong tuyết như nhau, thấu xương, không lưu tình chút nào!

"Thì là thực hiện! Thì là nàng nhìn thấy! Ngươi thực sự cho rằng cái kia đương nhiên để nếu nói ái tình vứt bỏ ngươi và Yoon Jin nữ nhân sẽ vì ngươi, cảm thấy hối hận không? ! Chớ quá ngây thơ rồi, Im Yoona! Còn là! Kỳ thực trong lòng của ngươi hoàn lưu lại một điểm may mắn? Mong muốn nàng nhìn thấy ngươi sau, có thể nghĩ vậy cái trước đây được nàng vứt bỏ gia, có thể nguyện ý trở về, cho ngươi ủng hộ một hoàn chỉnh gia đình? Ngươi tỉnh tỉnh đi! Nàng nếu đi nhiều năm như vậy! Ta thực sự rất không rõ! Rõ ràng lại không thể có thể lại..."

"Được rồi! !"

Một tiếng bén nhọn kêu to cắt đứt hắn đao phong giống như chính là lời nói, hắn ngừng lời của mình, có chút ngây người địa nhìn lúc này ở trước mặt hắn biểu tình tựa hồ có vẻ có chút hiết tư để lý nàng.

"Ngươi đương nhiên không biết cảm giác của ta! ! Ngươi làm sao có thể biết cảm giác của ta! ! Ngươi không có trải qua! ! Đương nhiên không biết cảm giác của ta! ! Sở dĩ ngươi mới sẽ cảm thấy ước mơ của ta không có chút ý nghĩa nào! !"

Trái tim như là được cái gì mạnh đánh một tý, đầu óc của hắn trong nháy mắt trở nên trống rỗng, ngơ ngác nhìn đứng ở trước mặt hắn mắt đỏ, chảy nước mắt nàng, lúc này, ngay cả chính hắn cũng không biết, bên trong lòng mình bỗng nhiên kinh đảo hải lãng vậy cuộn cuộn lên tâm tình rối cuộc đều có những thứ gì...

"Ta! ! Lại cũng không muốn gặp lại ngươi! ! Ngươi còn! ! Ngươi còn! ! !"

Trong đêm đông, bãi biển biên, mang theo khóc nức nở tiếng rống quanh quẩn ở trên khoảng không, chỉ để lại một chút dư âm phảng phất và đêm đó đậm gió thổi trên biển dung hợp ở tại cùng nhau, gió nó càng đến xương, càng đau thương người...

Hắn ngơ ngác nhìn đạo kia khóc chạy đi bóng lưng, đầu óc vẫn như cũ ở vào một loại chỗ trống trạng thái, hắn, là nên phần nộ, nên khổ sở, hay là nên...

Bỗng nhiên, trên mặt truyền đến một tia cảm giác lạnh như băng, hắn ngăn người, ngẩng đầu vừa nhìn, trong giây lát đó, phiếm hồng hai tròng mắt, mờ to...

"Lần đầu... Tuyết đầu mùa sao..."

...

...

"Nha! Tiểu tử! Chuyện gì xảy ra? !"

Thu hồi ngây người địa nhìn chăm chú vào khóc chạy mất thiếu nữ ánh mắt, trung niên nam nhân vẻ mặt nghi hoặc còn có chút tức giận địa ở trong phòng đợi một hồi, cuối cùng cũng chờ trở về cái này thằng nhóc.

Niên thiếu khoát lên cửa phòng thủ dừng một chút, đón nhưng cũng không trả lời trung niên nam nhân lời của, mà là lặng lẽ đóng cửa lại, hơi cúi đầu, vẻ mặt lãnh đạm đi tới mình bên giường.

"Nha! Tiểu tử! Nói mau a! Thế nào Yoona khóc? !"

Vừa thấy cái này thằng nhóc lúc này cho mình trang thâm trầm, trung niên nam nhân thoáng cái liền đứng lên, đen đặc lông mi chăm chú nhíu chung một chỗ, đồng dạng đi tới niên thiếu bên giường, trong ánh mắt tràn đầy nghi ngờ nhìn hắn.

Nhưng mà thiếu năm hay là không để ý hắn, mà là cúi người, lấy tay kéo ra hành lý của mình túi, ở bên trong trở mình lên.

"Im Yoon Woo!"

Nhìn thấy niên thiếu bộ dáng này, trung niên nam nhân chân mày nhíu chặt hơn, trầm giọng hét lên một tiếng, trong ánh mắt ngoại trừ nghi hoặc và một chút tức giận ở ngoài, hoàn toàn cái tuôn ra rất nhiều vẻ lo âu, bởi vì... Hắn hai đứa bé.

Vừa trung niên nam nhân cũng không biết hai huynh muội bọn họ tại hạ mất rồi cuộc hàn huyên chút gì, nhưng hắn mơ hồ nghe được thiếu nữ sau cùng vài tiếng, hắn cho tới bây giờ chưa từng thấy nàng như vậy tiếng rống, nhất là sau cùng hai tiếng cồn, hắn nghe được rất rõ ràng, ngực tại rồi đột nhiên cả kinh đồng thời, một loại rất cảm giác bất an từ hắn ở sâu trong nội tâm bùng lên.

Hắn tịnh không phải là bởi vì niên thiếu chọc giận thiếu nữ mà không an, mà là bởi vì hắn rất quen thuộc cái này hai đứa bé, sở dĩ hắn mới có thể bất an.

Nói thật đi, tại trước hôm nay, trung niên nam nhân còn cho tới bây giờ không muốn qua, cái nhà đầu kia có một ngày, dĩ nhiên sẽ đối với trứ trước mặt hắn tiểu tử này hô lên nói vậy, hắn thậm chí đã cảm thấy cái nhà đầu kia đối đãi tiểu tử này cảm tình có thể sẽ so với đãi bản thân còn muốn thâm hậu, dù sao, nhà đầu kia thể nhưng và tiểu tử này cùng nhau lớn lên, không, nàng thể nhưng được tiểu tử này nuôi lớn mới đứng.

Thế nhưng, chính là như vậy cảm tình, UU đọc sách ([www. ukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) hai cái này tiểu tử kia ngày hôm nay cư nhiên cũng không biết rốt cuộc là nguyên nhân gì mà bạo phát ra lớn như vậy mâu thuẫn, sở dĩ, không phải do trung niên nam nhân không cảm thấy lo lắng.

Trở mình ra tay dừng một chút, niên thiếu từ bên trong bọc lấy ra hé ra giấy trắng, sau đó hoàn tiếp tục đảo túi hành lý, chẳng quá trong miệng nhưng thật ra không nặn không lật trả lời một câu.

"Không có việc gì tình."

"Không có việc gì tình? ! A, nha! Tiểu tử! Người thực sự coi ngươi ba là đứa ngốc sao?"

Nghe được tiểu tử này ngữ, trung niên nam nhân lời hừ nở nụ cười một tý, hắn thấy, cái này rõ ràng cho thấy cái này quật tiểu tử còn đang mạnh mẽ. Chẳng quá, ngay hắn phải mở miệng lần nữa khi, hắn liền thấy niên thiếu từ bên trong bọc nhảy ra khỏi một bả bút, sau đó đứng dậy không thèm quan tâm đến lý lẽ hắn địa đi thẳng tới trong phòng bàn bên cạnh, ra mòi, tựa hồ là phải viết những gì hình dạng, nhất thời, trong lòng của hắn thì tuôn ra rất nhiều tâm tình bất mãn.

Cái này đều lúc nào, tên tiểu tử thói này!

Nhưng mà, ngay trung niên nam nhân đồng dạng đi tới bên cạnh bàn, dự định hảo hảo giáo huấn một tý tiểu tử này thời gian, vẫn có điểm trầm mặc ít nói niên thiếu bỗng nhiên mở miệng nói một câu nói.

"Cha, ta muốn hòa giải nói một việc."

Trung niên nam nhân sững sốt, ngay sau đó, đen đặc lông mi lần thứ hai vô ý thức mạnh mẽ nhắm ở tại cùng nhau.

Tiểu tử này nhưng sẽ không dễ dàng gọi như vậy hắn, hơn nữa còn là tại phát hiện ở nơi này có chút kỳ quái thời gian.

Chẳng quá, đương trung niên ánh mắt của nam nhân ngưng thần nhìn lại thời gian, hắn nhưng không khỏi ngẩn ra.

Bởi vì ở trước mặt của hắn, hé ra tuần lẳng khuôn mặt chính ngẩng đầu lẳng lẳng nhìn hắn, dường như hắc ly vậy lóe sáng thâm thúy con người nhàn nhạt nhìn chăm chú vào hắn, trên mặt biểu tình, nói như thế nào đây, cảm giác rất kỳ quái...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Năm ấy mùa đông, gió tại thổi (6)

...

"Như vậy, ta. . . Liền đi. Ngải. . . Thịnh bảo trọng thân thể."

Dẫn theo túi hành lý thủ chặt siết chặt nói mang, niên thiếu hơi hơi cắn răng, để cho thanh âm của mình nghe vào có vẻ trấn định một ít, sau đó, hắn thì đối với đang ngồi ở trên cái băng trung niên nam nhân thật sâu bái một cái.

". . . Đi thôi, trên đường chiều cô tốt bản thân."

Có chút vô lực giờ tay lên giờ giờ, trung niên nam nhân trong nháy mắt thì chú ý tới mình lúc này trong thanh âm cái loại này run rẩy, thế nhưng, hần ngoại trừ có khả năng nắm chặt bàn tay của mình ở ngoài, những thứ khác, hần không thể làm cái gì. . .

Xong trung niên nam nhân cho phép, niên thiếu lúc này mới thẳng người lên, rồi hướng kỳ gập đầu sau, xoay người cảm khách phòng chốt cửa, chẳng quá, đúng lúc này, hần tựa hồ nhớ ra cái gì đó, mở cửa động tác dừng một chút.

"Ba. . ."

Ánh mắt trong nháy mắt run rẩy, hô hấp vô ý thức dồn dập một tý, trung niên nam nhân vội vã giờ lên có chút hưng phấn đi xuống đầu nhìn lại, chính đối mặt cửa phòng cặp kia thăm tháy con người.

"Nghĩ hè thời gian, ta đã từng đi ra một chuyến, ngài có nhớ không?"

Hơi hơi ngần người, trung niên nam nhân nháy mắt một cái, tựa hồ quả thực nhớ ra cái gì đó, thế nhưng đồng thời, trên mặt của hần rồi lại không khỏi lộ ra nghi ngờ biểu tình, nhìn niên thiếu không nói gì.

"Nguyên bản đúng là muốn đi Gwangjo, đối với người đột nhiên thay đổi chủ ý, ta đi giải sầu. . . Tìm được rồi một cái địa phương tốt đây. Chẳng quá. . . Khi đó, ở nơi nào, có một người nói cho ta biết một câu nói."

Nói được cái này, niên thiếu thanh âm của dừng một chút, ánh mắt và trung niên ánh mắt của nam nhân nhìn nhau, đêm nay vẫn nhìn qua rất trên mặt lãnh đạm bỗng nhiên địa, xuất hiện một cái mỉm cười nhàn nhạt.

"'Người căn bản không hiểu ước mơ của ta!', ừ, nói như vậy."

Trung niên nam nhân vừa sững sốt, ngay sau đó, sắc mặt của hần đột nhiên hơi hơi đổi đổi, tựa hồ là nghĩ tới điều gì.

"A."

Không biết có phải hay không là thấy được trung niên nam nhân biểu tình, niên thiếu khẽ cười một cái, trên mặt cái loại này mỉm cười nhàn nhạt càng rõ ràng, "Cũng không biết có phải hay không là ta bất công, lời giống vậy, Yoona nói, một điểm dừng cũng không có, thế nhưng. . . Nàng nói, trái lại để cho ta hiểu được."

Trung niên nam nhân lặng lẽ lắng nghe, đen đặc lông mi hạ hai mắt dừng một loại có chút phức tạp giữa vừa tựa hồ mang theo điểm từ ái ánh mắt lặng lặng nhìn kỹ đạo kia đứng ở bên cửa phòng cao ngất thân ảnh.

"Chẳng quá, minh bạch là minh bạch, nhưng. . . Ta cũng có mình kiên trì. Cho nên nói, ta còn là cố gắng thử một lần, Vì vậy. . ."

Nói đến đây, niên thiếu khoe miệng lại đi giờ lên dương, mỉm cười nhàn nhạt giữa bỗng nhiên trào xảy ra chút bất đắc dĩ cảm giác, "Thật là. . . Rất quyết cường nha đầu. Cho nên nói, ta bỏ qua."

Trung niên nam nhân hơi hơi nhú mày sao,

Vẫn như cũ lặng lặng nhìn chăm chú vào, đang đợi niên thiếu lời kế tiếp.

"Ba."

Hô hấp vừa vô ý thức dồn dập một tý, trung niên nam nhân không tự chủ hơi hơi ngồi ngay ngắn, ngưng thần địa nhìn đứng ở hần cách đó không xa đạo kia cao ngất thân ảnh.

"Của nàng tất cả, người nào cũng không có tư cách nhúng tay. Cho nên nói, ta buông tha cái biến nàng, quyết định. . . Cái biến bản thân."

Bàn tay lần thứ hai trong nháy mắt nắm chắc đứng lên, trung niên nam nhân ngờ ngạc nhìn bên cửa phòng, ở nơi nào, đang có hé ra nhàn nhạt mỉm cười khuôn mặt chính đang nhìn chăm chú hần, ở đó cái lóe sáng thăm tháy con người đen giữa, tựa hồ lóe ra một loại từ nội tâm chỗ sâu nhất thấu đi ra ngoài kiên định. . .

. . .

Đẩy ra song, hít thở sâu một tý sáng sớm không khí mới mẻ, nàng xoay người vào phòng trong, chiếu chiếu cái gương, đón hình như phát hiện cái gì, mạnh chớp chớp mắt, muốn đem khóc sưng đỏ ánh mắt của tỉnh lớn một chút, thế nhưng còn là sưng vô cùng, thoát nhìn tương đương rõ ràng, không khỏi ừ rừ địa biết liễu biết miệng.

"Đốc đốc."

"Yoona, chúng ta lên đường đi."

Bỗng nhiên, một tiếng tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên, ngay sau đó, một đạo giọng ôn hòa truyền vào.

"Nga, ba ba, đã biết."

Tận lực để cho mình có chút thanh âm khàn khàn nghe không rõ ràng như vậy, nàng rồi hướng cái gương hảo hảo chỉnh sửa lại một chút, sau đó vỗ nhẹ nhẹ phách khuôn mặt của mình, hít thở sâu một tý, đối với mình làm cái cố gắng lên thủ thế, đón thì mở cửa phòng đi ra ngoài.

"Ba ba, hôm qua Yoona nàng. . . Ta đều thoải mái một buổi tối. . ."

Ngoài cửa phòng, nữ nhân trẻ tuổi và trung niên nam nhân đã đang đợi nàng, nữ nhân trẻ tuổi hoàn ghé vào trung niên nam nhân bên tai nói cái gì đó, vừa thấy được nàng đi ra, nữ nhân trẻ tuổi ngay cả bận nháy mắt một cái, bật người im tiếng, từ trung niên nam nhân bên người nhường ra một điểm.

Chẳng quá, nàng cũng không có để ý cái này, hôm qua của nàng động tĩnh rõ ràng như vậy, tỷ tỷ không có khả năng không biết, nàng để ý là. . . Nàng tịnh không có tìm được cái kia nàng đã chuẩn bị cho tốt đối mặt người thứ ba thân ảnh.

Không tự chủ được nhẹ nhàng nhú mày, chung quanh lại nhìn một chút, vẫn là không có tìm được đạo kia quen thuộc cao ngất thân ảnh, suy nghĩ một chút, do dự luôn mãi, nàng còn là há mồm hỏi: ". . . Cái kia, hần. . . Hần đây?"

Hần. . .

Nữ nhân trẻ tuổi và trung niên nam nhân liếc nhau, cùng có thể nhìn ra đối phương khuôn mặt trong nháy mắt tràn đầy do dự, sau đó, trung niên nam nhân quay đầu nhìn giả vờ về mặt bình tĩnh, trên thực tế biểu tình dậm cái loại này khăn trương nghi hoặc rất rõ ràng nàng, môi ngậm ngừng một tý, mới lên tiếng nói: "Yoona a, Yoon Woo hần. . . Ly khai."

Trong giây lát đó, nàng phảng phất cảm giác buồn tim của mình đình nhảy một tý. . .

Hai phút sau.

"Thình thịch!"

Một cái mảnh khăn thân ảnh tại người qua đường hơi lộ ra ánh mắt kinh ngạc giữa có chút lao đảo địa chạy ra khỏi từ điểm đại môn!

Vào đông trong sáng sớm tương đương thanh bản, tuyết tuy rằng không hề hạ, nhưng gió lạnh như trước nhẹ nhàng thổi trứ, nàng nhất chạy động, gió lạnh liền cũng kịch liệt đứng lên, mang theo một chút lợi hại vậy cảm giác thổi quét đến rồi trên mặt của nàng, nhưng mà nàng nhưng không quan tâm, vẫn như cũ liều mạng như nhau về phía trước chạy đi.

'Đại Vinh cao trung năm nay có một cử đi học đến nước Mỹ San Francisco đại học sát hạch danh ngạch, người OPPA thành tích người biết, hần được lựa đồng thời cũng đi qua cuộc thi.'

'Cái này vốn là chuyện tốt, chẳng quá muốn đi chính là nước ngoài, còn là tứ niên, rất nhưng có thể hay không bình thường trở về, hơn nữa. . . Hơn nữa tốt nghiệp sau hần nên sẽ đãi tại Mỹ quốc, rất khả năng. . . Không quay về Hàn quốc. . . Sở dĩ trước hần hoàn đang do dự.'

'Lúc báo danh đang lúc hạn chế đến rồi 3 ngày, vốn có 1 ngày hần sẽ làm ra quyết định, rốt cuộc có đi không. Theo chúng ta tới đây lần gia tộc lữ hành sau, hần làm ra quyết định. . . Ngày hôm nay lúc rạng sáng hần đã tọa sớm nhất nhất ban xe đi. . .'

Nàng điên cuồng mà hướng nhà ga phương hướng chạy đi, ngân nha gắt gao cắn môi dưới, nước mắt đã sớm không ngừng được địa lần thứ hai từ trong ánh mắt chảy ra.

Rốt cục, đang dùng một loại từ lúc chào đời tới nay từ chưa từng có tốc độ điên cuồng chạy đến mục đích sau, nàng nhìn không có một bóng người nhà ga, tại ngay người vài giây sau, còn là. . . Không nhận được.

"Ô. . ."

"Ô. . ."

"Ô. . . Ô. . ."

Vô lực ngồi chồm hồm dưới đất, bàn tay thon dài bụm miệng, thế nhưng còn là không ngừng được tiếng khóc, nước mắt thế nào cũng không ngừng được địa chảy ra, đầu óc của nàng gần như chỗ trống, một bên khóc, một bên ngây ngốc nhìn trống rỗng nhà ga, ngực chỉ nhớ rõ một chuyện cuối cùng.

Ngơ ngác giờ lên cái tay còn lại, trong tay chính siết hé ra đã có ta nhiều nếp nhăn chỉ, trước chịu đựng khóc, nàng hai tay run run bà tờ giấy này hảo hảo mà mở ra, nhưng mà, ngay nàng thấy rõ ràng nội dung phía trên sau, cả người vừa ngây dại, hai hàng nước mắt thế nào cũng không có ngừng địa chảy ra. . .

Trên giấy, chỉ đơn giản viết hai hàng chữ, bình bình đạm đạm giọng nói, rất thư giản hàn văn, giống như là đơn giản một khoản nhất bức tranh viết lên như nhau.

"Làm một cái chịu trách nhiệm nhân, quyết định, thì không nên hối hận, thì phụ trách tới cùng."

"Chứng minh cho ta xem, ta sai rồi."

...

...

2005 niên.

"Yoona? Yoona?"

Vài tiếng khẽ gọi để cho nàng phục hồi tinh thần lại, thoáng cái ý thức lại đây, vội vã thì đứng lên, rất ngượng ngùng quay trước mặt nhân viên công tác cúi hạ cung, "Phi thường xin lỗi, phi thường xin lỗi, ta mất thần."

"Ha hã, xem ra phía trước những vấn đề kia còn là thái không thú vị một điểm a? Chẳng quá, kể tiếp vấn đề cũng sẽ không như vậy."

Vị này trung niên nhân viên công tác rõ ràng tính tình tốt, đứng đối nhau có mặt ngoại của nàng phụ trách thất trường khẽ mỉm cười một cái, ý bảo không có việc gì, đón thì về mặt mỉm cười, ngữ khí ôn hòa địa dùng một loại hơi trên ghẹo ý tứ hàm xúc chính là lời nói bả sự tình hồi hợt yết đã qua.

"A, là, ngài hỏi đi."

Nhân viên công tác giải vây nàng đương nhiên đã nhìn ra, vội vã rồi hướng hẳn cúi một tý cung, sau đó thì về mặt thành thật ngồi xuống, tập trung tinh thần nghe nhân viên công tác vấn đề.

"Tốt, như vậy, kể tiếp đã đến bách vấn bách đáp đệ thất bộ phận, 'Đã qua' . Tốt, vấn đề thứ nhất: Yêu mến qua ta khác phái cùng sở hữu vài tên?"

"Ách, ba? Bốn người? Có điểm quên mất."

"Đối với ta biểu lộ trôi qua khác phái có vài tên?"

Nàng hơi hơi ngần người, ngay sau đó, khoe miệng không biết sao, lặng yên lộ ra một tia không tự chủ được mỉm cười, đáp: "Một cái."

"Ít như vậy sao? Chúng ta Yoona thoát nhìn trước ở trong trường học chắc cũng là hoa hậu giảng đường cấp bậc đi? Thông báo nhân ít như vậy sao?" Nhân viên công tác có chút kinh ngạc hỏi. UU đọc sách (www. uukan Shu. c om)

"Đối với, " nàng vừa cười cười, xinh đẹp ngoại tâm trong mắt vì không thể xét địa hiện lên một luồng rất ánh mắt ôn nhu, "Có thể là ta tương đối bạo lực nguyên nhân đi, từ có người thứ nhất nam sinh và ta thông báo sau. . . Ha hã, những người khác đều được dọa lui."

"Oa ~ cái này thật đúng là. . ."

Nhân viên công tác cũng không cảm cười cười, chẳng quá hẳn biết rõ bây giờ nội dung chủ yếu là cái gì, đón cứ tiếp tục hỏi tới vấn đề.

"Như vậy, lần đầu tiên tiếp xúc còn thời gian?"

"Còn không có uống qua."

"Khóc thảm nhất ký ức?"

Nàng vì không thể xét địa dùng một chút, chợt đối với nhân viên công tác lộ ra điểm cười khô, giống như là có chút ừ rừ địa nói rằng: "Thái thường khóc."

"Như vậy, trong trí nhớ giới nhất lễ hành?"

Nàng vừa dùng một chút, lúc này do dự vài giây, mới chánh thức hồi đáp: "Không biết có tính không giới nhất, thế nhưng. . . Có ký ức tối khắc sâu, chính là. . . 2004 niên 1 2 nguyệt 3 1 ngày nhà của ta đi chánh đông tân lễ hành."

"Nhớ kỹ rõ ràng như vậy?"

Nhân viên công tác lại có ta kinh ngạc.

"Đối với, bởi vì. . . Ấn tượng rất sâu." Nàng mỉm cười nói rằng.

"Ngà. . . Tốt, như vậy, tại khổ sở cực khổ thời gian tôi có thể được đến lực lượng thoải mái?"

Nàng nháy mắt một cái, đáp: "Tỷ tỷ thoải mái."

"Tốt, một vấn đề cuối cùng, đến bây giờ mới thôi nghĩ hối hận sự?"

Nghe được vấn đề này, không biết sao, nàng hơi hơi ngần người, sau đó, đang trầm mặc vài giây, trên mặt lần thứ hai lộ ra một cái nụ cười sáng lạn nhìn

nhân viên công tác, dùng một loại bình thân vừa tựa hồ rất kiên định giọng nói đáp.

"Không có."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Lâm gia

"Nga? Yoona? Người đã trở về? Trước đây lúc này người điều không phải đều ở tại nhà trọ bên kia sao?"

"A, tỷ tỷ? Buổi trưa tại gia ăn cơm không?"

Im Yoona tháo xuống khẩu trang, biến tại huyền quan đổi lại giày, biến có chút kinh ngạc nhìn ăn mặc một thân ở nhà trang đứng ở trong phòng khách Im Yoon Jin.

"Ừ, ngày hôm nay tỷ phu người ra khỏi nhà, cho nên nói ta thì mang Hyun Woo về nhà tới."

Im Yoon Jin gật đầu, sau đó quay đầu quay bên trong phòng hô một tiếng: "Hyun Woo a, mau ra đây, người Yoona đi đi đã trở về."

"Đồng, đồng..."

Quả nhiên, rất nhanh, một cái vòng tròn cuộn cuộn nhai con vừa ăn mặc hần một bộ lục sắc tiểu khủng long rồi phục thí diên thí diên chạy ra, tốc độ kia quả thực thấy Im Yoon Jin sùng sốt một chút, coi như là tại ăn cái gì thời gian, cái này thẳng nhóc chưa từng chạy nhanh như vậy qua!

"Yoona đi đi ~ "

"A ~ chúng ta Hyun Woo a ~ nhanh lên một chút, để cho đi đi ôm một tý, ai nhất cổ ~ vừa mập a, tiểu tử người, ừ?"

"Không có, ta mới không có đây!"

"Không có? Thực sự? Ừ? Ừ?"

"Khanh khách."

...

"Ai nhất cổ, thật là... Cái này tiểu hồn đản..."

Im Yoon Jin về mặt lời hai tay ôm ngực đứng ở trong phòng khách, thì nhìn trịnh Hyun Woo nhất chạy đến thấy Im Yoona thì lập tức gương mặt đáng tươi cười địa nhào tới, sau đó cái này hai một cao một thấp, nhất béo nhất sấu, một lớn một nhỏ tên mà bắt đầu bằng nhược vô nhân chơi đùa bắt đi, xem thẳng nhóc cười đến mắt đều nheo lại hình dạng, quả thực so với đài chính hần một mẹ ruột còn muốn thân thiết.

"Nga? Yoona? Là trở về ở sao?"

Mà lúc này, một tiếng ôn hòa giữa mang theo diêm thanh âm kinh ngạc vang lên, Im Yoon Jin hơi nghiêng đầu vừa nhìn, liền thấy lâm phụ vậy bắt cái tạp dề, trong tay hoàn nắm bả thái đao cứ như vậy đứng ở cửa phòng bếp có chút ngậy người địa nhìn chính ôm trịnh Hyun Woo cái này tiểu béo đôn Im Yoona.

"A, đối với, ba ba, gần nhất... Ta không có công việc gì, mấy ngày nữa chép xong tân niên số đặc biệt sau thì có một vòng ngày nghỉ, sau thông cáo thời gian cũng rất rộng dუ, sở dĩ sẽ trở lại ở."

Buông trong lòng cái này hoàn thật có chút chìm tay tiểu béo đôn, Im Yoona mỉm cười cau mày một cái, vỗ nhẹ nhẹ phách thẳng nhai con này đầu, sau đó thì ngừng đầu về mặt xán cười nhìn lâm phụ, nụ cười sáng lạn trong rõ ràng mang theo một loại rất cao hứng tâm tình.

"Thực sự? Ai nhất cổ, vậy người không chính là có thể tại gia cư trú mấy tháng sao?"

Nghe được Im Yoona lời của, lâm phụ hiển nhiên có chút vui mừng quá đỗi, trên mặt cao hứng tiểu ý thế nào cũng không ngừng được, trong tay nắm bả thái đao tạm thời cao hứng cũng không biết bản thân đón nên làm gì.

"Ừ! Đầu năm mấy tháng này ta đều không có gì thông cáo, đợi được qua trong khoảng thời gian này ta thông cáo cũng sẽ không rất nhiều, lần này có thể ở nhà cư trú rất dài một đoạn thời gian rất dài đây!"

Thấy lâm phụ trên mặt thế nào cũng yễm không lần át được dáng tươi cười, Im Yoona nụ cười trên mặt cũng càng phát ra nồng nặc, một loại đồng dạng vui sướng từ giờ lên khóe miệng phát ra, một đôi mỹ lệ ngoại tâm mắt cười đến cong cong, nói nói đến phần sau, còn cố ý khoa trương mở một đôi cánh tay ngọc, so một cái thật dài cự ly.

"Ha ha a..."

Vừa nghe Im Yoona nói như vậy, hơn nữa nhìn trên mặt hần nụ cười vui vẻ, lâm phụ và trịnh Hyun Woo cũng không nhịn được cười vui vẻ, chính là đứng ở một bên Im Yoon Jin nhìn lâm phụ trên mặt nụ cười vui vẻ, mặc dù mình trong lòng cũng rất vui vẻ, thế nhưng vẫn là không nhịn được biết liễu biết miệng, có chút chua địa nói một câu: "Ba ba, thật giống như ta nói phải về đến ở thời gian ngài cần bản không có cao hứng như thế đi? Hừ! Bất công!"

Im Yoon Jin có chút chua chát nói để cho có mặt tiếng cười bị kiềm hãm, chẳng quá ngay sau đó, tiếng cười càng lớn.

"Ha ha ha..."

Im Yoona hơi hơi che miệng nhìn tỷ tỷ của mình, mà trịnh Hyun Woo cái này béo thăng nhai con lại vừa cười, biên một bộ không mặt mũi gặp nhân biểu tình dùng mập phì tay nhỏ bé bụng kín khuôn mặt nhỏ nhắn, về phần lâm phụ, còn lại là tại bật cười hơn có chút dờ khóc dờ cười nhìn chính hần một lớn như vậy hoàn yếu mến đối với mình nũng nịu đại nữ nhi liếc mắt, trong lòng tạm thời cũng không biết mình là nên vui mừng hay là nên bất đắc dĩ.

"Nha!"

Thấy trước mắt một đám chê cười người nhà của mình, Im Yoon Jin nhất thời hổ nộ lên gương mặt, mở to hai mắt nhìn, nhất là trọng điểm trừng một tỷ trịnh Hyun Woo cái này thăng nhóc.

"A, được rồi được rồi, ba ba đi trước bữa trưa làm tốt, không sai biệt lắm tốt, các người đi vào trước trò chuyện một chút thiên và vân vân đi."

Nhìn thấy đại nữ nhi "Phát hỏa", lâm phụ lúc này mới liềm ở nụ cười trên mặt, khoát tay áo, đối với mình hai người nữ nhi còn có tiểu ngoại tôn nói một câu, đón thì xoay người bản thân vào phòng bếp.

Mà lúc này, hai mập phì tay nhỏ bé hoàn liễu mạng bùm cái miệng nhỏ nhắn không để cho mình bật cười trịnh Hyun Woo đôi mắt nhỏ lăn lông lốc vừa chuyển, liếc mắt một cái còn đứng ở trong phòng khách rõ ràng về mặt bất thiện nhìn mình sủa ngầu mụ, vội vã quát to một tiếng "Ngoại công, ta nghĩ xem ngài tổ thái", sau đó thì bay cũng tựa như cũng chạy vào tại trù phòng, tốc độ kia, thấy Im Yoon Jin và Im Yoona đều có điểm ngây người.

"Tiểu hỗn đản..."

Im Yoona thay xong giày đi vào trong phòng khách, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) vừa vận chọt nghe đến Im Yoon Jin có chút cắn răng nghiêng lợi nói, nhịn không được vừa mỉm cười, rất tự nhiên thì ôm lấy Im Yoon Jin cánh tay của, mỉm cười nói: "Tỷ tỷ, chúng ta Hyun Woo thế nhưng cái khả ái hài tử, người cũng không thể khi dễ hần nga."

"Ai nhất cổ, đều là người và ba ba, nếu không phải là các người quán, tiểu hỗn đản dám như vậy phải không?"

Nghiêng đầu nhìn thoáng qua thân cận địa ôm cánh tay mình Im Yoona, Im Yoon Jin bất đắc dĩ cười cười, sau cùng hảo hảo trừng mắt một cái tại trù phòng mơ hồ có thể nhìn thấy cái kia tròn vo tiểu thân ảnh, trong miệng vẫn là không nhịn được tức giận nói một câu.

"Ai ~ được rồi được rồi, buông tha hần đi? Ừ? Đây chính là ta cháu ngoại trai a, ba ba ngoại tôn a, chúng ta không đau hần đau người nào? Ừ? Đây chính là ta thân ái nhất tỷ tỷ, ba ba thương yêu nhất đại nữ nhi nhi tử a ~ "

Lấy lòng dường như cười, Im Yoona buông ra ôm Im Yoon Jin cánh tay hai tay, ngược lại đáp đến rồi Im Yoon Jin trên vai, xoa bóp vài cái, sau đó nhẹ nhàng mà bả Im Yoon Jin dẫn tới phòng khách sofa ngồi xuống.

"Ai nhất cổ... Các người thì sùng vật hần đi!"

Lại có ta tức giận cười cười, Im Yoon Jin hơi cảm tình bất đắc dĩ nhìn thoáng qua đang cho con trai mình nói tốt tiểu muội, trên mặt cái loại này tức giận mỉm cười trong nhưng cũng không tự chủ mang cho một loại nồng nặc ôn nhu.

"Thế nhưng, đỉnh kỳ quái a, trước đây lúc này người đều là bận rộn chạy khắp nơi, năm nay làm sao vậy? Không biết là..."

Nói xong bản thân cái kia thăng nhóc đề tài của, Im Yoon Jin liền cầm lên trên bàn siêu ngã lướt nước và Im Yoona uống, sau đó bỗng nhiên, nàng nháy mắt một cái, lúc này mới chú ý tới ngày hôm nay Im Yoona trở về có chút kỳ quái nơi ấy.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163: Buổi họp báo trước (1)

"Không phải rồi, điều không phải như người nghĩ, chúng ta Girls Generation nhưng vẫn là đại thế đây! ù!"

Nghe được Im Yoon Jin còn chưa nói hết trước nói, Im Yoona thì thoáng cái hiểu ý của nàng, vội vã có chút dờ khóc dờ cười giải thích, nói, hoàn giả vờ vênh vào địa ngang ngang đầu.

"A, người nha đầu kia nha."

Nghe được Im Yoona lời của, Im Yoon Jin lúc này mới yên tâm xuống tới, ngay sau đó nàng nhìn nha đầu kia bao lớn hoàn làm như vậy quái hành vi, không khỏi cười cười, chẳng quá sau đó, nàng vừa có chút kỳ quái địa nháy mắt một cái, nhìn Im Yoona, "Như vậy, là nguyên nhân gì đây?"

"Ừ... Ai nha, ngược lại chính là công ty trong khoảng thời gian này không có an bài cho ta nhiều lắm thông cáo đi, ta về nhà tỷ tỷ rất không cao hứng sao?"

Nghe được Im Yoon Jin truy vấn, Im Yoona trầm mặc một chút, xinh đẹp ngoại tâm trong mắt lóe ra một ít không biết tên thần tình, chẳng quá cũng chỉ là một tỷ, rất nhanh nàng liền vừa mặt tươi cười, đơn giản giải thích nhất cú, nói nói đến phần sau còn cố ý nhấn lại mũi quỳnh hồ trứ khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn Im Yoon Jin.

"Ai nhất cổ, biết rồi, ta khả năng không cao hứng sao?"

Im Yoon Jin làm sao có thể xem không hiểu nha đầu kia xiếc, có chút dờ khóc dờ cười cười cười, đón trên người thần tình cực kỳ tương tự địa đồng dạng nhú lại mũi, hảo hảo vỗ vỗ nha đầu kia đầu.

"Ha ha, chỉ biết tỷ tỷ đau ta ~ "

Đối với Im Yoon Jin phách đầu mình, Im Yoona không tránh cũng không dọa, trái lại để cho nàng vỗ nhẹ nhẹ trán mình vài cái, sau đó thì híp mắt mỉm cười vừa ôm lấy Im Yoon Jin cánh tay của, mặt mày đang lúc tràn đầy nụ cười vui vẻ.

"Người nha đầu kia a ~ "

Đồng dạng nhìn không được mỉm cười, Im Yoon Jin cho đã mất ôn nhu địa xem thật kỹ nha đầu kia vài lần, sau đó, bỗng nhiên địa, nàng tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, sắc mặt hơi hơi đỏ đỏ, vừa liếc nhìn về mặt xán cười Im Yoona, chần chờ một chút, còn là cắn răng đem mình lời muốn nói nói ra.

"Đuẩn... Yoona a..."

"Ừ? Tỷ tỷ, chuyện gì?"

"Đuẩn... Yoon Woo cái tiểu tử thú kia quay về... Đã trở về!"

Nghe được Im Yoon Jin lời của, Im Yoona nhất thời ngẩn người, chợt nàng vừa nhìn Im Yoon Jin về mặt quán quýt giữa mang theo nồng đậm vẻ lo âu biểu tình, ngực bật người thì hiểu được, trên mặt mỉm cười nhìn không được vừa nồng nặc một ít, "Vèo" một tiếng thì bật cười.

"Sao... Lê nào..."

Có vừa nhìn thấy Im Yoona biểu tình Im Yoon Jin trong nháy mắt thì ngẩn ra, chẳng quá ngay sau đó nàng nháy mắt một cái, trong lòng nhất thời cũng hiểu rõ ra, không khỏi mở to hai mắt nhìn chăm chăm Im Yoona, "Lê nào... Yoon Woo cái tiểu tử thú kia dĩ nhiên đã đi trước đi tìm người sao? ! Hắn không có tới tìm ta và ba ba, đi trước tìm người? ! Ừ? !"

Nghe được Im Yoon Jin lời của, Im Yoona tiếng cười vì không thể xét địa dừng một chút,

Cười đến cong cong ngoại tâm trong mắt lóe lên một ít bất minh ý tứ hàm xúc thần tình, chẳng quá, nàng nụ cười trên mặt cũng không có thay đổi hóa, trái lại tựa hồ bởi vì Im Yoon Jin về mặt bất khả tư nghị, tròn to hai mắt rõ ràng có chút gian không kèm được biểu tình cười vui vẻ hơn.

"Ha ha ha..."

"Ai tây! Tiểu tử thôi!"

Thấy Im Yoona cười thành như vậy, Im Yoon Jin trên mặt của nhất thời vì không thể xét địa hiện lên một cái thoáng cái buông lỏng biểu tình, chẳng quá ngay sau đó, trên mặt của nàng đã bị một loại rất khó chịu thần tình chiếm, cả người tức giận đến hình như phải mạo yên như nhau, một bên không ngừng hít sâu trứ, một bên trong miệng cắn răng nghiêng lợi nói thầm trứ: "Tiểu tử thôi! Tiểu tử thôi! Ai! Ta thật là... Trở về cũng không biết đến xem ba ba cùng tỷ tỷ! Thế nhưng cứ nhiên chạy đi cùng Yoona gặp mặt! Ai tây! Tên tiểu tử thói này! Thực sự là! A ~ ta thực sự là!"

"Ha ha ha... Ha ha ha..."

Thấy Im Yoon Jin khí thành cái dạng này, Im Yoona càng nhìn không được, theo thói quen che miệng thon dài bàn tay đều để xuống, rất không có chánh hình địa cười.

"Ai ~ đừng cười! Ủ? !"

Thấy lâm Im Yoona cười thành cái dạng này, Im Yoon Jin càng khó chịu, hồ trứ gương mặt trùng mắt cái này không có hình tượng nha đầu, trong miệng cắn răng nghiêng lợi nói thầm trứ: "Ai nhất cô, thật là! Quả nhiên hai người các người tương đối thân sao? Ủ? Ai ~ cũng đúng, dù sao thế nhưng tiểu tử này đem người khéo tay nuôi lớn, người khi còn bé thời gian đều là tiểu tử kia giúp người cảm nãi bình đây, ta còn nhớ rõ, có một lần người đái đảm, hấn còn giúp người..."

"Tỷ tỷ!"

Nghe được Im Yoon Jin càng ngày càng không có yên lòng chính là lời nói, tựa hồ là định đem bản thân khi còn bé khứu sự tất cả đều lộ ra ngoài, Im Yoona lúc này thì đình chỉ cười to, tròn to một đôi xinh đẹp ngoại tâm mắt, cả người thoáng cái thì nửa đứng lên, mắt lom lom nhìn chăm chăm Im Yoon Jin.

"Làm sao vậy đi, ta nói sai? Ủ? Nếu không tiểu tử thói kia đau như vậy người, vì sao hấn không đến thăm ta và ba ba, chạy trước đi gặp người? Ủ?"

Im Yoon Jin cũng không sợ Im Yoona cái bộ dáng này, trái lại ngẩng đầu lên, không chút nào tỏ ra yếu kém địa và Im Yoona nhìn nhau, hai cái ngoại tâm mắt cứ như vậy đối với trùng mắt, cái này phó chọi gà đường như cảnh tượng có mắt nhìn qua thực sự là dị thường thú vị, chẳng quá, ngay Im Yoona tức giận đến cổ cổ miệng dự định phản bác thời gian, hai người bọn họ bên người một đạo thanh âm non nớt nhưng tỷ số trước vang lên.

"Yoon Woo cậu? Hấn đã tới a, hấn đến xem qua ngoại công còn có Hyun Woo."

Im Yoon Jin và Im Yoona nhất tề sừng sốt, quay đầu nhìn thoáng qua, ngay sau đó, Im Yoon Jin hồ trứ gương mặt, một bả bả không biết lúc nào đi tới hai người bọn họ bên người trịnh Hyun Woo kéo đến trong lòng, "Hung ác độc địa" mà hỏi thăm: "Yoon Woo? Hấn quay về qua trong?"

"Ủ!"

Trịnh Hyun Woo đả tại trong ngực của mẹ mình ngược lại cũng không có gì bất an, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) nháy mắt một cái, rất khẳng định gạt đầu, mập mập trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn không cảm lộ ra điểm nụ cười vui vẻ, "Chính là mấy ngày hôm trước ta ở tại ngoại công gia thời gian, Yoon Woo cậu đã tới, hấn hoàn ôm qua ta đây!"

Nói, trịnh Hyun Woo tựa hồ là nghĩ tới đêm hôm đó Han Woo "Bi kịch", nhìn không được nụ cười trên mặt càng đậm.

Vừa nghe trịnh Hyun Woo lời của, Im Yoon Jin và Im Yoona vừa hơi sừng sò, không khỏi nhìn nhau liếc mắt, tạm thời đều đang có chút trầm mặc.

"Mụ mụ ~ nhanh để cho ta đứng lên, phải bỏ qua thời gian!"

Chóp chóp mắt, nhìn tựa hồ đang ngăn người mụ mụ và đi đi, trịnh Hyun Woo nhìn không được có chút bất mãn địa nữ giết mình tròn vo tiểu thân thể.

"Khi... Thời gian?"

Im Yoon Jin có chút ngây người địa cúi đầu nhìn trong lòng cái này thẳng nhóc.

"... Là Yoon Woo."

Lúc này, ba người bên người vừa bỗng nhiên truyền đến một đạo ôn hòa giữa tựa hồ mang theo rất nhiều dị dạng tâm tình thanh âm của.

Im Yoon Jin mấy người quay đầu nhìn lại, lâm phụ chẳng biết lúc nào cũng đi tới trong phòng khách, nhãn thần ôn hòa giữa có chút phức tạp nhìn mình đám người, nga không, chắc là nhìn...

Im Yoon Jin không khỏi theo lâm phụ ánh mắt nhìn về phía bên người Im Yoona, nha đầu kia đang có ta ngây người địa nhìn lâm phụ, con người xinh đẹp trong, tựa hồ cũng lóe ra một ít khác thường tâm tình.

"Yoon Woo tiểu tử kia, ngày hôm nay hình như hấn bộ cái gì kịch truyền hình buổi họp báo muốn bắt đầu."

Im Yoon Jin và Im Yoona nghe vậy vừa sừng sốt, ngay sau đó, Im Yoona thì không tự chủ được quay đầu nhìn về phía trong phòng khách còn chưa khởi động máy TV, con người xinh đẹp trong tựa hồ trong nháy mắt lóe ra nổi lên một chút quang mang.

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Buổi họp báo trước (2)

"Là, là, ta lập tức, ta lập tức, đã biết, ta đang chạy tới, đã biết đã biết, trước mười hai giờ ta nhất định sẽ chạy đến."

"Tốt. Vậy cứ như thế."

"Hô —— "

Cúp điện thoại, Han Woo trước bắt tay cơ để lên bàn, hơi hơi hô xả giận, đón quay cái gương vừa cẩn thận quan sát mình một chút.

5 ngày là thứ hai, mặc dù tốt tượng Han Woo thượng hết khóa nửa chế tác buổi họp báo hiện trường cũng tới kịp, thế nhưng hắn suy nghĩ một chút, rốt cuộc còn là một tỷ giá, dù sao cũng là chế tác buổi họp báo, cũng là lần đầu tiên tham gia chế tác buổi họp báo, sớm trình diện chuẩn bị luôn là có thể làm cho mình an tâm một điểm.

Seoul đại học Hán ngữ lão sư trên thực tế cũng không phải số ít, hoa cá nhân đại một lần khóa còn là rất dễ dàng, chỉ bất quá Han Woo mình là đỉnh ngưng ngưng, dù sao hắn một vòng cũng mới nhất tiết khóa, đây coi như là rất ưu đãi.

Đương nhiên, bây giờ muốn những thứ này cũng không có ý nghĩa, Han Woo vẫn phải là trước bả trước mắt chuyện trọng yếu nhất giải quyết rồi hơn nữa.

Lần thứ hai quay cái gương kiểm tra một chút bản thân, Han Woo nháy mắt một cái nhìn chăm chú vào trong gương bản thân, bỗng nhiên không nhịn cười được một tý.

Kỳ thực hắn căn bản không có gì hay kiểm tra, đơn giản chính là nhìn trên người hiện tại có cái gì ... không kỳ quái nơi ấy, nói thí dụ như ngủ ngủ được cái đầu dài phát khiến cho mất trật tự các loại, cái khác căn vốn là không có gì, hắn phải đến hiện trường hậu trường mới sẽ bắt đầu hóa trang, trước tùy tiện cùng mình trước đây xuất hành khi như nhau thì tốt rồi.

Sở dĩ, Han Woo phát hiện mình hình như. . . Khẩn trương.

Ừ, khẩn trương, mà loại này khẩn trương và trước hắn biểu diễn khi cái loại này khẩn trương lại không quá như nhau, đây là một loại đối với chuyện mới mẻ vật lần đầu ném thử cái loại này khẩn trương, loại này khẩn trương cảm tình. . . Để cho Han Woo cảm giác tốt, bởi vì, đây chính là hắn trước đây chưa bao giờ sẽ có cảm giác.

Đang xác định không có gì kỳ quái nơi ấy sau, Han Woo lúc này mới có chút phóng tâm mà cầm lấy trên bàn điện thoại di động, mũi lưỡi trai còn có khẩu trang, chuẩn bị xuất môn.

Nói thật đi, nếu như không phải sợ thoát nhìn thái kỳ quái nói, Han Woo không ngại lại mang pho kính mát lớn. Hắn hiện tại đã coi như là đối với nếu như bị người nhận thức sau khi đi ra sẽ có đều phiền phức có khắc sâu biết, huống chi, căn cứ Jin Soo Won nói cho hắn biết, hắn hiện tại ra về là ở "Nơi đầu sóng ngọn gió" thượng, sở dĩ càng không thể buông lỏng.

"Ba."

Bắt tay đặt ở chốt cửa thượng, Han Woo tiện tay thì kéo cửa ra, trong giây lát đó, ngoài phòng sáng sớm có chút chói mắt ánh dương quang ánh vào trong mắt của hắn, hắn hơi hơi ngăn người, sau đó lặng lẽ, khòe miệng kim lòng không động hơi hơi gió lên, điều không phải cái loại này nụ cười tà khí, mà là một loại nhân nhật, mang theo một điểm khó được vui mừng đáng tươi cười.

Vì khẽ hít một hơi, Han Woo nhìn ngoài phòng ánh mặt trời ấm áp, phảng phất khắp nơi đều tràn đầy sức sống tất cả, nụ cười trên mặt càng phát ra nồng nặc, hơi hơi nheo lại trong con ngươi lóe ra lấp lánh quang mang.

Thật đẹp tốt, bắt đầu sống lại lần nữa tất cả.

...

"Tỷ tỷ ~ nhanh lên một chút lạp ~ "

"Đã biết. . ."

"Ai ~ nhanh lên một chút ~ nhanh lên một chút ~ "

"Đã biết. . . Đã biết. . ."

Nhai đạo biên, một đạo trần đầy nóng nảy dễ nghe thanh âm thỉnh thoảng vang lên, tùy theo tương ứng, còn có một đạo nghe vào tương đương hữu khí vô lực, tựa hồ có chút bất đắc dĩ đầy thanh âm cũng trở về ứng với đường như vang lên.

Tại rực rỡ dưới ánh mặt trời, dâng lên bạch sắc nhiệt khí rất rõ ràng trên không trung phiêu tán, cho cái này mùa đông trong trẻo nhưng lạnh lùng sáng sớm mang đến một loại khác ấm áp.

Tại nhai đạo biên một nhà bán nhiệt cầu than cửa hàng trước, lúc này đang đứng nhất dài một thiếu hai nữ tử.

Tương đối trẻ tuổi cô gái kia khoảng chừng mười sáu mười bảy tuổi đáng đáp, tròn trịa khuôn mặt nhỏ nhắn, lông mi nhìn qua có chút to, tướng mạo nhìn qua cũng không xấu nhưng cũng không có thể toán đẹp, trên đầu mang một cái phần bạch hai màu châm chức mạo, chặt chẽ mà đem cái lỗ tai đều cấp bao đi vào, trên người hoàn mặc nhất kiện thật dày bạch sắc áo lông, cái bao tay còn có da dày giày đều đầy đủ mọi thứ, cả người nhìn qua ăn mặc tương đương dày, lại hợp với có chút khéo léo vóc người, có vẻ như nhìn ngược lại cũng có một loại khả ái cảm giác, chỉ bất quá chỉ là khuôn mặt nhỏ nhắn thượng không có có bất kỳ phòng vệ nào, chớp mũi có chút đỏ bừng, hiển nhiên đã tại đây thanh bản bên ngoài đợi một đoạn thời gian.

Ngay cả niên kỷ nhìn qua tương đối lớn nữ nhân kia lại sẽ không có giống như vậy.

Trên đầu của nàng cũng không có đội mũ có lẽ nhĩ trảo các loại đồng tây, nhâm vừa... vừa đen nhánh tóc dài phi rơi vào trên vai, chỉ là trên mặt đeo một bộ che rất đình kín khẩu trang mà thôi, về phần trên người, lại mặc một bộ tương đối thiếp thân hắc sắc áo lông còn có da dày giày, hai tay cầm ở trong túi, cả người an tĩnh đứng ở quán ven đường trước tư thái tựa hồ mang theo một điểm tùy tính.

Kỳ thực nghiêm ngặt lại nói tiếp, tuổi của nàng vậy cũng không tính lớn, cho dù trên mặt đeo khẩu trang, nhưng xem đại khái đáng đáp còn có thính nàng dày giữa mang theo một điểm từ tính thanh âm, cũng liền hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi hình dạng, chỉ bất quá và nàng thiếu nữ bên cạnh khi xuất, cả người khí chất thì có vẻ thanh thực rất nhiều.

"Tỷ tỷ ~ nhanh lên một chút ~ "

Trát liễu trát có chút hẹp dài quuyến rũ con ngươi, nữ nhân quay đầu thoáng liếc mắt một cái đứng ở bên người nàng tựa hồ sốt ruột rất thẳng giậm chân thiếu nữ, giấu ở khẩu trang hạ trên mặt của lóe lên nhất chút bất đắc dĩ thần tình, dừng một chút, cũng không biết là lần thứ mấy mở miệng hỏi đáp: "Đã biết. . ."

Còn là cái loại này hữu khí vô lực giọng nói, chỉ bất quá dày thành thực tiếng nói giữa cái loại này bất đắc dĩ cảm giác tựa hồ so với vừa càng đậm.

"Ai nhất cổ ~ lời này ngươi tất cả nói thật là nhiều lần. Nhanh lên một chút đi ~ "

". . . Đã biết."

"Đã biết đã biết, tỷ tỷ ngươi sẽ nói cái này ~ "

Mảnh khảnh vùng xung quanh lông mày hơi hơi nhất tấc, nữ nhân quay đầu nhìn thoáng qua tại trước mặt nàng biiu môi thiếu nữ, trên mặt vẫn tùy tính giữa mang theo điểm vẻ mặt bất đắc dĩ giữa bông nhiên có điểm vẻ mặt nghiêm túc, trước coi như khoan dung thái độ thoáng cái thay đổi, thanh âm có chút lạnh lùng địa nói rằng: "Cho nên nói, ngươi muốn thế nào? Đệ nhất, nếu như không phải là bởi vì ngươi nha đầu này, ta hiện tại không lại ở chỗ này. Đệ nhị, ngươi nha đầu này bả ta cũng rất khó khăn tới nơi này thời gian ngay cả ăn điểm tâm thời gian chưa từng cho ta. Đệ tam, nếu như ta nhớ không lầm, hiện tại ngươi chắc là tại thỉnh cầu ta đi, ngươi đây là thỉnh cầu người thái độ? Còn có, đệ tứ, cũng là điểm trọng yếu nhất, 'Nhanh lên một chút' ? Người nào? Hiện tại, chúng ta bây giờ đang việc làm ra về điều không phải ta làm chủ đạo, cho nên nói, ngươi ở đây giục vị này chủ sạp đại thẩm sao? Đây là ngươi đối đãi trường bối thái độ sao? Ủ? Kwon Eun Ah!"

Kwon Eun Ah được nữ nhân sau cùng một tiếng lãnh ý mười phần quát nhẹ sợ đến cả người run run một cái, cúi đầu lặng lẽ liếc tỷ tỷ mình liếc mắt, tuy rằng nhìn không thấy khuôn mặt, nhưng này cái hẹp dài quuyến rũ con ngươi nàng rất rõ ràng có thể nhìn ra nhàn nhạt lãnh ý, có chút ừ rừ địa biết liễu biết miệng, nàng biết, bản thân nhạ tỷ tỷ sinh khí. Ngay sau đó, nàng quay về suy nghĩ một chút tỷ tỷ vừa lời của, cũng thoáng cái chú ý tới mình thất lễ nơi ấy, vội vã quy củ địa đứng ngay ngắn, quay đang quấy hàng một mực yên lặng mặc bận rộn chủ sạp đại thẩm thành khẩn bái một cái.

"Đại. . . Đại thẩm, hết sức xin lỗi."

Thấy nhà mình muội muội cuối cùng cũng coi như đoạn chánh thái độ, nữ nhân vì vì tức vùng xung quanh lông mày lúc này mới phóng buông lỏng một chút, sau đó, nàng cũng xoay người lại, quay chủ sạp đại thẩm vì cung kính một tỷ, thanh thực thanh âm cuối cùng cũng không hề có vẻ như vậy lười biếng, hơi một tia từ tính tiếng nói giữa mang điểm khẩn thiết áy náy.

"Phi thường xin lỗi, muội muội của ta thái không hiểu chuyện, sợ đi làm ra loại này hành vi thất lễ, ta làm tỷ tỷ nàng, lần thứ hai hướng ngài xin lỗi."

"Không có việc gì, không có việc gì, không có chuyện gì. Khách hàng đương nhiên là có cái này giục quyền lợi đi."

Vừa thấy cái này hai tý muội tư thế, nói thật ra, chủ sạp đại thẩm có một tý còn có chút hù được, chẳng quá ngay sau đó, trên mặt cũng kim lòng không đựng lộ ra nòng nặc tiểu ý, vội vã khoát tay áo, sau đó liền đem nhất hộp cuối cùng cũng liệu lý tốt nhiệt cầu cầm tới, cảm thán giống như nói: "Ai nhất cổ, thật là. . . Cho tới bây giờ chưa thấy qua tượng tiểu thư các người như vậy có lẽ phép người tuổi trẻ, ừ? Ai nhất cổ, thực sự rất lễ phép đây, hai người lớn lên cũng rất đẹp, thực sự là không sai. Như vậy, cái này chính là của các người nhiệt cầu, thỉnh dùng đi."

Nghe được chủ sạp đại thẩm lời của, Kwon Eun Ah hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, lập tức trên mặt thì lộ ra có chút ngượng ngừng đáng tươi cười.

Mà nữ nhân biểu hiện lại thanh nhã thông dong rất nhiều, tuy rằng nhìn không thấy biểu tình, nhưng từ nàng hơi hơi cong một cái con người tựa hồ là có thể tưởng tượng đến hể ra nhân nhạ mỉm cười khuôn mặt, đôn, nàng thì vươn một đôi trắng nõn bàn tay thon dài nhận lấy hộp nhiệt cầu, sau cùng hoàn lễ phép đối với chủ sạp đại thẩm gật đầu.

"Tỷ tỷ ~ "

Ly khai quầy hàng sau, Kwon Eun Ah cũng có chút hưng phấn mà nắm ở tỷ tỷ mình cánh tay của, đương nhiên, tại vui vẻ hơn, nàng cũng chưa bả làm ra một bộ thảo hảo biểu tình.

Một tay nhẹ nhàng nâng nhiệt cầu hộp, nữ nhân một bên cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) một bên liếc mắt một cái đứng ở bên cạnh mình hơi hơi nở trứ cái miệng nhỏ nhắn đang làm nũng muội muội, có chút tức giận cười cười, hỏi: "Cho nên nói, người cái kia cái gì. . . Chế tác buổi họp báo? Rốt cuộc khi nào thì bắt đầu?"

"Mười hai giờ!"

Nghe được tỷ tỷ giọng của tựa hồ hòa hoãn xuống tới, Kwon Eun Ah trên mặt của nhất thời lộ ra nụ cười sáng lạn, chỉ bất quá, đang trả lời thời gian, nhưng nhìn không được hơi hơi thè lưỡi, nụ cười trên mặt trong có ta ngượng ngừng thần tình.

"Sát."

Quả nhiên, nữ nhân vừa nghe lời này, cước bộ trong nháy mắt thì dừng một chút, xoay đầu lại rất vội nhìn thoáng qua ngượng ngừng cúi đầu Kwon Eun Ah, sau đó trát liễu trát hẹp dài quyền rũ con người, trong miệng cảm thấy bất đắc dĩ khẽ thở dài một cái.

"Cho nên nói, người. . . Chính giờ không đến liền đem ta kêu là vì cái gì? Ừ? Ai nhất cổ, thật là. . . Ừ thì aaa, tỷ tỷ đi, thật vất vả có ngày nghỉ thời gian, cho nên nói, người ngay cả giấc cũng không dự định để cho ta ngủ ngon sao?"

"Không phải rồi. . ." Vừa nghe tỷ tỷ nói như vậy, Kwon Eun Ah càng ngượng ngừng, đầu nhỏ thấp đủ cho thấp hơn, "Ta. . . Ta sợ muộn đi. . ."

"Ai ô. . . Cho nên nói! Cái kia cái gì chế tác buổi họp báo rốt cuộc có cái gì tốt đi? Ừ? Hoàn cho người nha đầu này hổng liên tục mang phiền địa để cho ba ba giúp người xin nghỉ?"

Lại rất bất đắc dĩ thở dài, nữ nhân không vội địa nhìn một chút muội muội của mình, vẫn có chút hữu khí vô lực giọng nói cuối cùng cũng có đốt lên phục, trong giọng nói rõ ràng lộ ra một rất rõ ràng bất mãn.

"Ai ~ tỷ tỷ ~ đây chính là Han Woo OPPA lần đầu tiên kịch truyền hình chế tác buổi họp báo a! Làm đầu của hần hào người ái mộ, ta đương nhiên phải đến tràng rạp!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Buổi họp báo trước (3)

"... Cho nên nói, cái này hần... Han Woo? Đây cũng là người nào a... Điều không phải, người cách một đoạn thời gian thì đổi lại một cái, thực sự không cảm thấy mệt không? Ừ?"

Nghe được lời của muội muội, nữ nhân càng thêm hết chỗ nói rồi.

"Đại phát..." Nghe được nữ nhân nói, Kwon Eun Ah tuy rằng đã sớm quen thuộc của nàng tác phong, nhưng vẫn còn có chút bất khả tư nghị mờ to hai mắt, "Tỷ tỷ người... Cũng không nhìn tin tức sao? Han Woo a, Han Woo, ừ? Chính là mấy ngày nay nóng bỏng nhất cái kia Seoul đại học lão sư a, chúng ta Han Woo OPPA thể nhưng siêu cấp nhân vật lợi hại đây, tỷ tỷ, ta đã nói với người..."

"Được rồi được rồi."

Nữ nhân rất rõ ràng, mỗi lần nha đầu kia nói lên nàng bây giờ thần tượng lời của, đó chính là hoàn toàn không dừng lại được, trung gian còn kèm theo vô số mê gái ngôn ngữ, vì mình bên tai có thể thanh tịnh một điểm, nàng còn là ngăn cản nha đầu kia kế tục đi xuống nói tương đối khá.

"Cho nên nói... Chúng ta nhanh lên một chút đi tham gia hết cái kia cái gì chế tác buổi họp báo đi, ừ, nhanh lên một chút đi."

Kwon Eun Ah có chút ngây người địa nháy mắt một cái, nhưng thật ra không có trách tỷ tỷ trực tiếp cắt đứt lời của mình, nàng cũng đã quen rồi, chính là nàng có chút nghi ngờ giờ ngón tay lên ngón tay trên tay nữ nhân hộp nhiệt cầu, hỏi: "Cái kia... Tỷ tỷ người không nên hiện tại ăn sao?"

"Quên đi, trước chạy tới cái kia địa phương nào rồi hãy nói. Đờ phải người vẫn thức dục."

Nữ nhân có chút bất đắc dĩ lắc đầu, cũng lười nhìn bên người Kwon Eun Ah, trực tiếp bước tiến không lớn nhưng có chút nhanh hơn tốc độ địa đi về phía trước.

Kwon Eun Ah lại có ta ngây người địa nháy mắt một cái, ngay sau đó thoáng cái thì phục hồi tinh thần lại, trên mặt nhất thời lại lộ ra gương ngưng thần tình, vội vàng đuổi theo tỷ tỷ mình, lấy lòng dường như khoác lên tay của nữ nhân cánh tay, "Tỷ tỷ ~ cảm ơn người ~ "

"Coi như hết, coi như hết, từ thật lâu bắt đầu ta cũng đã đã biết, chỉ cần người là muối muối ta... Ai, ta đều đã không sao, thực sự, những thứ này đều là số phận a, số phận. Ừ." Khoát tay áo, nữ nhân hữu khí vô lực nhàn nhạt hồi đáp.

"Tỷ tỷ ~ "

Thoáng biểu thị bất mãn kêu một tiếng, Kwon Eun Ah nhìn thoáng qua bên người tựa hồ còn có chút buồn ngủ, chính vì hơi híp mắt nhìn phía trước nữ nhân, hơi hơi quyết nổi lên miệng, cũng không biết là oán giận còn là làm nũng địa nhỏ giọng thăm thì đạo: "Đều do cái kia chủ sự phương, dựa vào cái gì vị thành niên không thể đơn độc vào bàn, còn muốn gia trưởng mang theo, ta đều rõ ràng là có phiêu!"

Nữ nhân liếc mắt một cái bên người rõ ràng mang trên mặt tâm tình bất mãn muối muối, làm như đang làm bầm lâu bầu địa nói một câu: "Ai... Cho nên nói, vì sao không cầm chũa thành nhân vào tràng đây?"

"Tỷ tỷ ~!"

"Ừ? Có chuyện gì không? Ừ nhi aaa."

"Không có... Không có việc gì..."

...

"Nga! Đến rồi đến rồi, chính là bên kia!"

Khoảng chừng đi gần mười phút,

Kwon Eun Ah thật giống như phát hiện cái gì, thoáng cái về mặt hưng phấn mà chỉ vào hai người tiền phương reo lên.

Nhàn nhạt nhìn lướt qua tiền phương ra về tập hợp nhân số của còn không ít hội trường nhập khẩu, nữ nhân trong con người lóe lên nhất về kinh ngạc thần tình, đón hơi hơi nhíu mày sao, có chút kinh ngạc hướng Kwon Eun Ah hỏi: "Có bao nhiêu người ái mộ có thể vào bàn?"

"Ừ... Hình như là năm mươi. Bởi vì chỉ phát ra năm mươi tám vé tới." Nghe được tỷ tỷ câu hỏi, Kwon Eun Ah hơi hơi ngẩn ra một chút, đón méo một chút đầu suy nghĩ một chút, nháy mắt hồi đáp.

"Năm mươi? Người là một người trong đó?"

Nữ nhân đuôi lông mày vừa vì vì nhất thiêu, trong mắt kinh ngạc rõ ràng hơn.

"Ừ!"

Vừa nghe nữ nhân lời này, Kwon Eun Ah thì thoáng cái hiểu được tỷ tỷ tại kinh ngạc cái gì, trên mặt nhất thời không khỏi lộ ra rất ánh mắt đắc ý, vội vàng từ trên người lưng bọc nhỏ trong móc ra hé ra bảo hộ rất khá màu sắc rực rỡ vé vào cửa, mặt trên ấn chế trứ 《 Kill Me, Heal Me 》 tuyên truyền ảnh chụp, tập thể vai chính cái loại này.

"Ta thật vất vả mới cướp được nga, ta chờ một giờ mới tại MBC trang web thượng cướp được đây, hoàn hảo tay ta nhanh! Hi hi."

Quay tỷ tỷ phát phát tay dậm vé vào cửa, Kwon Eun Ah trên mặt rõ ràng mang theo dào dạt đắc ý biểu tình.

Nhưng mà, nữ nhân tựa hồ cũng không thêm để ý cái này, mà là chú ý tới Kwon Eun Ah trong lời nói một người điểm mầu chốt, nàng híp mắt một cái mầu nhìn Kwon Eun Ah, cơ hồ là gần từng chữ nói rằng: "Võng... Đứng? Người ở nhà thế nào dụng máy vi tính? Lẽ nào..."

Kwon Eun Ah trên mặt đặc ý biểu tình nhất thời cứng đờ, ngay sau đó nàng vội vã cười ha ha một tiếng, dĩ một loại người khác hoàn không phản ứng kịp tốc độ nói sang chuyện khác địa nói rằng: "A ~ tỷ tỷ, cái này, cái này, cái này chính là Han Woo OPPA, thế nào? Suất đi? Ừ?"

Nói, Kwon Eun Ah chỉ vào vé vào cửa thượng một chỗ, hoàn liên tiếp tiến đến trước mặt nữ nhân cho nàng xem, bộ dáng kia, rõ ràng cho thấy phải ngăn chặn miệng của nàng.

"Ai."

Gio tay lên nhẹ nhàng vuốt ve cái này xú nha đầu lại gần móng vuốt, nữ nhân xem cũng không thấy vé vào cửa thượng đạo kia thấy được thon dài thân ảnh, nói rằng: "Ta mới mặc kệ cái gì Han Woo, hiện tại thời gian còn sớm, ta trước đi giải quyết điểm tâm hơn nữa... Ai nhất cổ, ta thật là..."

Nói, nữ nhân cúi đầu nhìn đeo vào trắng nõn trên cổ tay thủ biểu liếc mắt, sau đó ngẩng đầu hảo hảo trắng cái này rõ ràng phải nói sang chuyện khác nha đầu liếc mắt, đón thì cũng không chờ Kwon Eun Ah trả lời cái gì, trực tiếp tự mình tự nhiên triều đối diện ven đường cho người qua đường nghỉ ngơi băng đá đi đến, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) một bộ đã lười quản bộ dáng của nàng.

Kwon Eun Ah thấy hướng hơi sững sờ, có chút ngây người địa nháy con mắt nhìn tỷ tỷ tự nhiên bỏ đi, thoáng cái còn không có phản ứng kịp tỷ tỷ cư nhiên cứ như vậy buông tha mình, chẳng quá tại sững sờ vài giây sau, nàng thì phục hồi tinh thần lại, thở phào một cái dường như vỗ vỗ bộ ngực, trên mặt nhất thời lộ ra có chút may mắn đáng tươi cười.

Nếu như bị tỷ tỷ nói cho ba ba, bản thân sẽ chết rất thảm rất thảm, nàng năm nay không muốn thi tốt nghiệp trung học, hoàn hảo, nàng hiện tại không nói chuyện này đã nói lên nàng giống nhau sẽ không đi để ý tới chuyện này, như vậy cũng tốt.

Nghĩ như vậy, Kwon Eun Ah càng thờ dài một cái, trong lòng nhất thời một trận dễ dàng.

"... Cái kia? Người khỏe?"

Nhưng mà lúc này, bỗng nhiên từ Kwon Eun Ah bên người truyền đến một cái nghe có chút thấp thỏm thanh âm.

Kwon Eun Ah hơi sững sờ, quay đầu nhìn lại, phát giác chẳng biết lúc nào, một người mặc màu đỏ áo lông niên nhẹ nữ sinh chạy tới bên cạnh nàng, mặt tròn tóc ngắn, ra môi tựa hồ cũng là ở chỗ này đợi có một đoạn thời gian, cái miệng nhỏ nhắn cống đến đều có chút tím bầm.

"A... Là, ngài có chuyện gì không?"

Bởi đối phương lễ phép dùng kính ngữ, Kwon Eun Ah cũng xem không quá đi ra đối phương rốt cuộc lớn hơn mình còn là tiểu, cũng không tự chủ được dùng kính ngữ, tại khẽ gật đầu sau, nàng nháy con mắt có chút ngây người địa nhìn đối phương, trên mặt rõ ràng mang theo nhân nhật nghị hoặc.

"... Cái kia..."

Cái này mặt tròn nữ sinh vẻ mặt do dự nhìn Kwon Eun Ah, hai cái tay không ngừng vịn bản thân tiểu ba lô móc treo, tựa hồ trong lòng đang giằng giằng cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Buổi họp báo trước (4)

"Cái kia. . . Ngài là có chuyện gì không?"

Chóp chóp mắt nhìn mình trước mặt cái này mặt tròn nữ sinh, Kwon Eun Ah trên mặt hoàn toàn là không rõ cho nên biểu tình, xem bộ dáng của đối phương chắc là có chuyện gì muốn tìm bản thân, nhưng bản thân căn bản không nhận thức đối phương, hơn nữa cũng không biết nàng rốt cuộc có chuyện gì.

". . . Cái kia. . . Ngài trong tay có vé vào cửa đúng không? Chính là. . . Chế tác buổi họp báo vé vào cửa?"

"A?" Kwon Eun Ah nháy mắt một cái, đón có chút ngây người địa gật đầu, "Đối với, ta có hé ra."

". . . Như vậy. . . Có thể hay không. . ."

"Có thể hay không cái gì?"

Kwon Eun Ah nháy con mắt, nghi ngờ nhìn đối phương.

"Có thể hay không. . . Có thể hay không bỏ cái này tấm vé vào cửa bán cho ta!"

Nhìn Kwon Eun Ah trên mặt nghi ngờ biểu tình, tên này mặt tròn nữ sinh trên mặt thần tình một trận biến ảo, sau cùng mạnh cắn răng, còn là nhắm mắt lại, có chút khí nhược nhưng lớn tiếng nói ra thỉnh cầu của mình.

". . . A? !"

Mặt tròn nữ sinh lời của thể nhưng để cho Kwon Eun Ah thực sự kết kết thật thật ngẩn người, nàng thật đúng là không nghĩ tới, đã biết tấm vé vào cửa còn không có lấy ra nữa bao lâu đây, nhanh như vậy đã bị nhân "Để mắt tới".

"Ta. . . Ta biết ngài khả năng thật khó khăn. . . Nhưng. . . Thế nhưng xin nhờ, thực sự thực sự xin nhờ, ta thực sự rất muốn đi vào. . ."

Mặt tròn nữ sinh có chút lắp bắp nói, tay hoàn nhin không được có chút mất trật tự địa huy động.

"A. . . Là như thế này a. . ."

Kwon Eun Ah có chút ngây người địa khẽ gật đầu, nháy con mắt nhìn đối phương, đối phương yêu cầu nàng không sai biệt lắm đã nghe rõ, đây cũng là một vị người ái mộ đi, chẳng quá nàng không giống bản thân có vé vào cửa, sở dĩ vô pháp vào xem chế tác buổi họp báo.

Ngẫm lại cũng là, mặc dù là tương đối khó khăn chế tác buổi họp báo, nhưng dù sao danh ngạch cũng chỉ có năm mươi, còn lại vị trí tất cả đều là truyền thông, hơn nữa bộ này hí muốn nói nam nữ vai chính nhân khí cũng không có thể nói toán soa, sở dĩ không có thể cướp được phiếu cũng là chuyện rất bình thường.

Nghĩ như vậy, Kwon Eun Ah thật là có điểm đồng tình vị này nữ sinh, nói cho cùng đây cũng là một lần và thần tượng cơ hội tiếp xúc gần gũi, hơn nữa xong vé vào cửa tiến vào cánh cửa cũng đỉnh thấp, chính là hợp lại một tỷ tốc độ tay mà thôi, bỏ lỡ quả thực đỉnh đáng tiếc.

Chẳng quá đây, đáng tiếc về đáng tiếc, Kwon Eun Ah cũng trăm triệu không thể đáp ứng yêu cầu này, thả trước không nói nàng bản thân mình cũng rất khẩn cấp muốn đi vào, chỉ là nàng để tham gia cái này chế tác buổi họp báo, thế nhưng quản gia đậm "Đại ma vương" sớm thì cho kêu lên, nếu như lúc này đều đến rồi địa phương, Kwon Eun Ah nhưng giữ cửa phiếu bán, nàng nghĩ, nàng vị này thân ái tỷ tỷ tuyệt đối sẽ không khoa nàng hiểu được công việc quản gia, hơn nữa, của nàng hạ trăng, sẽ rất thảm rất thảm. . .

Vì vậy, Kwon Eun Ah nhìn thoáng qua trước mặt mình cái này vé mặt thấp thòm nhưng cũng mang theo điểm mong đợi nhìn mình mặt tròn nữ sinh,

Có chút do dự hồi đáp: "Cái này. . . Cái này, không được. . ."

Trong nháy mắt, Kwon Eun Ah thì nhìn mình trước mặt cái này mặt tròn nữ sinh cả người mặt của đều hồi tối lại, trên mặt biểu tình trong toát ra nùng nặc thất vọng.

Hơi hơi cắn môi một cái, Kwon Eun Ah lại nhìn một chút cái này mặt tròn nữ sinh, trên mặt cũng không phải căm trào xảy ra chút áy náy, nhưng mặc dù như vậy, nàng đúng là không có biện pháp bỏ tờ này phiếu nhượng lại, không thể làm gì khác hơn là dùng hơi áy náy giọng nói vừa nói một câu: "Xin lỗi, ta thực sự không có biện pháp bán cho người tờ này phiếu."

Tên này mặt tròn nữ sinh giương mắt nhìn một chút trên mặt hơi áy náy Kwon Eun Ah, rất là ủ rũ địa khẽ thở dài một cái, nhưng ngay sau đó, nàng vừa cắn môi một cái, có chút chưa từ bỏ ý định mà hỏi thăm "Thật. . . Thực sự không thể nào sao? Ta. . . Ta thực sự rất muốn rất muốn đi vào, xin nhờ ~"

Có chút khổ não địa khẽ nhíu mày, Kwon Eun Ah bối rối địa ním môi một cái thần, nhìn trước mắt vé mặt khẩn thiết thậm chí còn mơ hồ mang theo điểm khẩn cầu nhìn mình mặt tròn nữ sinh, trên mặt thần tình nhin không được kiểm ghim.

Thấy Kwon Eun Ah tựa hồ có chút buông lỏng hình dạng, mặt tròn nữ sinh trên mặt nhất thời vui vẻ, vội vã cúi đầu từ trong bao đào ra bản thân tiền trinh túi, rất khẩn thiết địa nhìn Kwon Eun Ah nói rằng: "Thực sự, xin nhờ, xin nhờ ngài, chỉ cần ngài nguyện ý đáp ứng ta, vô luận bao nhiêu tiền ta đều có thể mua, thì là bỏ ta trong bao tiền tiền toàn bộ lấy đi cũng không quan hệ."

"Không cần lập. . . Tiền không có quan hệ. . ." Nhìn mặt tròn nữ sinh khẩn thiết lời nói và việc làm, Kwon Eun Ah trên mặt vừa một trận khổ sở thần tình, đón nàng vì khẽ nâng lên tay bỏ mặt tròn nữ sinh đưa tới vị tiền cản trở lại, có chút bất đắc dĩ nói rằng.

Được Kwon Eun Ah cản lại, mặt tròn nữ sinh trên mặt cũng không có lộ ra vẻ mặt thất vọng, trái lại dùng một loại tương đương mong đợi biểu tình lẳng lặng nhìn Kwon Eun Ah, nàng đã nhìn ra, trước mặt mình cô gái này cũng đã dao động.

"Làm sao vậy?"

Nhưng mà, ngay Kwon Eun Ah giữa hai người gần rơi vào một loại cổ quái an tĩnh bầu không khí khi, một đạo dày dề nghe thanh âm bỗng nhiên truyền vào hai người trong tai.

Đứng ở Kwon Eun Ah trước mặt tên này mặt tròn nữ sinh hơi hơi hơi sừng sờ, quay đầu nhìn lại, đứng dịp thấy một cái cao gầy bóng hình xinh đẹp chính

đang hướng về mình hai người chậm rãi đi tới.

Thật đơn giản ăn mặc, trên thân nhất kiện tương đối thiếp thân hắc sắc áo lông, hạ thân là quần jean còn có da dây giày, trên đầu cũng không có giống như tự mình mang theo đỉnh mao nhưng nhưng mũ, mà là nhâm vừa... vừa đen thùi trù phát phi rơi vào trên vai.

Thế nhưng, tuy rằng đơn giản như vậy, hơn nữa nàng cũng chỉ là đơn giản như vậy địa hướng hai người mình đi tới, nhưng mình nhưng lại cứ cảm thấy một loại cường đại khí tràng, một nói không rõ sở khí chất quanh quần ở nơi này chính đang hướng về mình hai người đi tới trên người nữ nhân, nhất là khi thấy trên mặt hắc bao vây rất chỉ lộ ra cặp kia hẹp dài giữa mang theo điểm quyến rũ con ngươi khi, mặc dù ánh mắt của nàng tựa hồ đỉnh bình tĩnh, thế nhưng không biết vì sao, mặt tròn nữ sinh chính là cảm giác được hình như có một loại cực kỳ lợi hại đường nhìn nhìn chòng chọc bản thân liếc mắt, trong lòng nhin không được có loại chột dạ cảm giác.

"Tỷ tỷ? Ngươi tại sao cũng tới? Ngươi điều không phải. . ." Thấy tỷ tỷ mình lại đây, Kwon Eun Ah cũng có chút ngậy người địa chớp chớp mắt, nghi ngờ hỏi.

"Ăn xong rồi."

Bả cầm ở trong túi một con trắng nõn bàn tay rút ra cho chính hắc một ngậy ngô muội muội nhìn thoáng qua, nữ nhân con ngươi hơi hơi vừa chuyển, nhìn lướt qua đứng ở Kwon Eun Ah trước mặt mặt tròn nữ sinh, trong miệng dùng một loại bình tĩnh đến tựa hồ không thêm quan tâm giọng của hỏi: "Cái này. . . Là ai? Bằng hữu của ngươi?"

"Nga. . ."

Tựa hồ có chút kinh ngạc nên tỷ tỷ mình lúc nào làm việc như vậy hữu hiệu tỷ số, Kwon Eun Ah vẫn còn có chút ngậy người, chẳng quá nàng nhưng thật ra nghe vào nữ nhân câu hỏi, có chút nói lắp về phía nữ nhân bình thường giải thích nhất cú: "Cái này. . . Vị này cũng là một cái người ái mộ, nàng nghĩ. . . Mãi trong tay ta tắm về vào cửa."

"A. . . Là, người khỏe."

Cảm thụ được nữ nhân đón hướng mình xem ra ánh mắt, mặt tròn nữ sinh có chút bối rối địa vì cung kính một tỷ, trong lòng không ngừng được có loại chột dạ cảm giác.

Khẽ gật đầu trở về hạ lễ, nữ nhân nhưng thật ra không có tiếp tục miệng, mà là lẳng lặng nhìn mặt tròn nữ sinh, trong con ngươi thần tình rất là bình tĩnh, cũng không biết là đang suy nghĩ gì.

Kwon Eun Ah có chút khẩn trương nhìn tỷ tỷ mình liếc mắt, sau đó lại rất là ừ rừ địa chu mỏ một cái, từ chuyện mới vừa rồi nàng thì rất rõ ràng tỷ tỷ mình đối với mình tới tham gia cái này chế tác buổi họp báo không có nhiều sáng, mặc dù mình nếu như tự ý bán đi về vào cửa nàng cũng sẽ rất không thoải mái, thế nhưng, nếu có như vậy một cái có thể trực tiếp kết thúc tất cả, trực tiếp về nhà cơ hội, Kwon Eun Ah phỏng chừng, tỷ tỷ mình giống nhau cũng sẽ không cự tuyệt. Cái này không khỏi để cho nàng vốn là đã bắt đầu dao động tâm động lắc lự hại hơn.

"Như vậy. . ."

Bỗng nhiên, nữ nhân lên tiếng.

Kwon Eun Ah và mặt tròn nữ sinh trên mặt đều lộ ra có chút khẩn trương thần tình, người trước là bởi vì tựa hồ đã tiên đoán được bản thân gần rất ừ rừ tương lai mà khẩn trương, sau đó thì lại là bởi vì nhìn ra trước mắt mình cái này thập phần có khí chất nữ nhân mới là chân chính người làm quyết định mà khẩn trương.

Các nàng đều đang chờ nữ nhân lời kế tiếp.

Nhưng mà, nữ nhân lời kế tiếp lại làm cho Kwon Eun Ah hai người đều ngẩn ra.

"Như vậy. . . Xin lỗi, chúng ta không bán."

Trùng trùng nhìn mâu, nhìn lướt qua tên này thoát nhìn và muội muội mình tuổi không sai biệt lắm mặt tròn nữ sinh, trên mặt nữ nhân thần tình bất biến, trong miệng hữu khí vô lực nhưng là mang theo điểm thành ý địa nói một câu.

"Tỷ. . . Tỷ tỷ. . ."

Nghiêng đầu nhìn thoáng qua ngơ ngác nhìn muội muội của mình, giấu ở khẩu trang hạ khóe miệng hơi hơi kiêu kiêu, hẹp dài quyến rũ trong con ngươi kim long không đáng hiện lên một tia nhu hòa tiểu ý, đón, nữ nhân thính giống như mạn bất kinh tâm nói rằng: "Làm sao vậy? Điều không phải rất muốn xem cái này cái gì chế tác buổi họp báo sao? Như vậy, phải đi xem a."

Mạnh hít mũi một cái, nhìn trước mắt tựa hồ hòa bình khi như nhau nhưng lại không đồng dạng như vậy tỷ tỷ, Kwon Eun Ah không hiểu nghĩ mũi có chút lên men, thế nhưng ngực ấm áp, nhin không được nặng nề mà gật đầu, đáp: "Ừ!"

"A. . . Xin nhờ, thực sự, nhờ ngươi môn."

Thoáng cái vừa trở mình quay trở lại cục diện làm mặt tròn nữ sinh có chút ngậy người, nhưng Kwon Eun Ah gật đầu động tác nhưng thật ra để cho nàng

phục hồi tinh thần lại, trong lòng nhất thời khản trương, có chút nói lắp nhưng ngữ tốc rất nhanh địa nói rằng: "Thực sự, thực sự, ta thực sự rất muốn đi vào, ta biết, đây là phân phối xong, thế nhưng tỷ tỷ, thực sự xin nhờ, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) ta ngày đó là thật có việc mới bỏ qua đoạt phiếu, không phải cố ý không tham gia hậu viên hội hoạt động, thực sự! Xin nhờ ~ tuy rằng ta biết ngài cũng muốn đi vào xem Ji Sung OPPA, thế nhưng... Thế nhưng ta một lần cũng không có gần gũi xem qua OPPA, tỷ tỷ ~ xin nhờ ~ ngài để ta một lần có được hay không? Có được hay không? Xem tại chúng ta đều yêu mến Ji Sung OPPA phân thưởng... "

Không thể không nói, mặt tròn thanh âm của nữ sinh trong thực sự tràn đầy cầu xin, Liên tỷ tỷ đều gọi lên, thế nhưng, Kwon Eun Ah càng nghe càng không thích hợp, kết kết thật thật ngăn người, ngay sau đó ngay cả vội vàng cắt đứt tên này mặt tròn nữ sinh lời của: "... Cái kia, ta... Không là cái gì hậu viên sẽ."

"Ừ? Như vậy... Ngài là một người cướp được? Oa ~ thật là lợi hại. Thế nhưng, tỷ tỷ, thực sự nhờ người, ta thực sự cũng muốn gặp thấy Ji Sung OPPA~" nghe được Kwon Eun Ah lời của, mặt tròn nữ sinh cũng không cảm ngăn người, sau đó vội vã khen tặng địa nói rằng.

"Ha ha... Cảm tạ..." Đối với mặt tròn nữ sinh khen tặng, Kwon Eun Ah chỉ là có chút lúng túng cười cười, "Thế nhưng... Ta điều không phải đến xem tri... Ji Sung? Ta điều không phải đến xem vị này Ji Sung OPPA."

"A? !"

Lúc này, mặt tròn nữ sinh là thật kinh ngạc, nhin không được mở to hai mắt nhìn Kwon Eun Ah, rất nghi ngờ hỏi: "Như vậy, ngài là đến... "

"Ta là tới xem Han Woo OPPA a." Kwon Eun Ah nháy mắt một cái, mỉm cười nói.

Nhưng mà, làm Kwon Eun Ah không nghĩ tới chính là, nghe tới của nàng trả lời sau, trước mặt mình tên này từ vừa mới bắt đầu xuất hiện biểu tình thì tương đương dễ thân mặt tròn nữ sinh nhất thời biến sắc, cả khuôn mặt đều khó coi.

"Người là cái kia không biết xấu hổ Han Woo người ái mộ? !"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 167: Đối với lời đồn lý giải (thượng)

"Người là cái kia không biết xấu hổ Han Woo người ái mộ? !"

Những lời này vừa nói ra khỏi miệng, đừng nói Kwon Eun Ah, ngay cả đứng tại nữ nhân bên cạnh cũng không nhịn được hơi sùng sờ, bởi vì... này ngôn ngữ trong rõ ràng mang theo một loại sâu đậm chán ghét giọng nói.

Kwon Eun Ah ngờ ngạc chớp chớp mắt nhìn trước mặt thoáng cái biến sắc mặt vậy mặt tròn nữ sinh, đầu óc hoàn toàn chuyển chẳng quá cong đến, lại nói tiếp nàng còn không có đã tham gia loại này cùng loại tiếp ứng các loại loại này người ái mộ hoạt động, số dĩ cũng căn bản chưa từng gặp qua loại chuyện này.

Chẳng lẽ... Là Han Woo OPPA Anti sao? ! Không thể nào? ! Nhanh như vậy đã có? ! Nhưng lại để cho mình đụng phải? !

Hơi hơi đảo hút một cái băng băng lạnh lạnh không khí, Kwon Eun Ah nhìn thoáng qua trước mặt mình đã hoàn toàn lãnh hạ khuôn mặt tới mặt tròn nữ sinh, có chút lắp bắp thử tính mà hỏi thăm: "Không... Không biết xấu hổ?"

"A, hoàn giả ngu đây? Ai nhất cổ, cũng là, dạng gì Idol dạng gì người ái mộ, nghệ nhân không biết xấu hổ, người ái mộ cũng không biết xấu hổ."

Xem Kwon Eun Ah cái này phò mờ mịt hình dạng, mặt tròn nữ sinh trên mặt lộ ra rất im lặng biểu tình, đón hung tợn trừng mắt Kwon Eun Ah, trong miệng phun ra chính là lời nói có và trước tuyệt nhiên ngược lại không tốt còn có bèn nhọn.

Mảnh khảnh lông mi phút chốc thì nhú lại, nữ nhân nhàn nhạt nhìn lướt qua cái này tựa như thay đổi một người mặt tròn nữ sinh, trên mặt thần tình lặng yên đang lúc cũng có chút thoáng lãnh xuống.

Vốn có nàng là khoan tay đứng ở bên cạnh chuẩn bị xem trò vui, bình thường chưa từng thấy qua nếu nói người ái mộ tê ép, kết quả ngày hôm nay ra về đụng phải, Vì vậy ngực đảo là có điểm hứng thú, cứ tới nói muội muội của mình là một cái trong đó.

Chẳng quá, chỉ là mở đầu những lời này để nàng nhin không được nhú, ngực khó có được địa thì có một tia con tặc.

Về phần Kwon Eun Ah, tựa hồ là chưa từng có bị người nói như vậy qua, cả người hình như đều ngây dại, thì lẳng lẳng cầm tấm vé vào cửa đứng ở mặt tròn nữ sinh trước mặt cửa, tựa hồ là hoàn toàn không biết mình nên nói cái gì.

Lúc này, mặt tròn nữ sinh ánh mắt hơi hơi vừa chuyển, nhìn về phía Kwon Eun Ah rũ xuống trong bàn tay nhẹ nhàng cầm lấy tấm vé vào cửa, khóe miệng không khỏi gật gật, lộ ra một cái cười lạnh trào phúng, "Thích. Nguyên lai là như vậy, nguyên lai là các người những thứ này không biết xấu hổ Idol người ái mộ đoạt chúng ta phiếu, thảo nào hậu viên sẽ các tỷ tỷ không có thể cướp được cũng đủ phân phối phiếu!"

Nói, mặt tròn nữ sinh hoàn bả ánh mắt nhìn về phía đứng ở Kwon Eun Ah bên người đạo kia cao gầy thân ảnh, trên mặt cười nhạt nghiêm trọng hơn, thậm chí tuôn ra một loại phản hận cảm giác, "Còn có một cái! Chẳng lẽ... Hai người các người đều có phiếu? ! Ai nhất cổ, ta thật là! Điều không phải, ta nói, nhân a, không thể không biết xấu hổ như vậy!"

Nghe được mặt tròn nữ sinh chính là lời nói đã không tốt đến bả hai người mình đều bao quát ở bên trong, trên mặt nữ nhân thần tình lạnh như băng rốt cục hoàn toàn hiển lộ ra,

Chẳng quá nàng chưa kịp mở miệng, từ vừa đến bây giờ tựa hồ vẫn luôn có điểm ngây người Kwon Eun Ah nhưng tỷ số mở miệng trước.

"Không biết xấu hổ? Nha! Người có tư cách gì nói như vậy người khác? !"

Nữ nhân hơi sững sờ, nghiêng đầu nhìn lại, khi thấy vừa còn có chút lẳng lẳng tựa hồ không biết làm sao muội muội lúc này lại trừng lớn trứ đôi nhìn chăm chăm trước mặt nàng mặt tròn nữ sinh, ngay cả bình thường vẫn luôn rất rộng rãi mặt của đều kéo lại đến, có chút thô thô tiểu lông mi mặt nhăn rất chặt.

Vô ý thức thoáng nhũu mày sao, hẹp dài quyền rũ trong con ngươi đầu tiên là lóe lên nhất về kinh ngạc, ngay sau đó, một tia nụ cười như có như không hiện lên tại khẩu trang hạ môi bên, nguyên bản định mở miệng cử động ngừng lại, nàng lẳng lẳng nhìn đứng ở bên cạnh nàng muội muội, xinh đẹp đôi mắt ở chỗ sâu trong tựa hồ mơ hồ mang theo điểm mong đợi thần tình.

"Hắc. Tư cách?"

Nghe được Kwon Eun Ah lời của, mặt tròn nữ sinh hình như là nghe được cái gì chê cười như nhau, về mặt buồn cười lời hừ nở nụ cười một tỷ, ngay sau đó trên mặt biểu tình lần thứ hai biến thành cái loại này thần tình lạnh như băng, đôi trực câu câu nhìn chăm chăm đồng dạng không chút nào tỏ ra yếu kém địa vị trường mặt của nàng Kwon Eun Ah, trong miệng còn là cái loại này không tốt mồm, nói rằng: "Với các người người như thế hoàn nhu muốn nói gì tư cách sao? Điều không phải, ta nói! Các người là làm sao làm được dầy như vậy da mặt? Lại vẫn thực sự dám tới làm cái gì tiếp ứng, các người thật là không có da mặt sao? !"

"Hô —— "

"Hô —— "

Bên tai nghe nữ sinh này càng phát ra không tốt ngôn ngữ, Kwon Eun Ah trên mặt của cũng không nhìn được lộ ra có chút cảm tức biểu tình, nàng hợp với hít sâu vài cái mới ngăn chặn trong lòng con tức, nàng vốn có điều không phải dịch nộ nhân, nhưng cái này không giải thích được nữ sinh thực sự hơi quá đáng, nói mình coi như, hoàn bả tỷ tỷ cũng dính lú vào, nhưng lại không có phải nói xin lỗi hình dạng, cái này hoàn toàn không để cho nàng có thể chịu.

Nhìn thấy Kwon Eun Ah tựa hồ tức giận đến đều nói không nên lời nói hình dạng, mặt tròn nữ sinh nhưng hoàn toàn không có phải dừng lại hình dạng, khóe miệng châm chọc ý tứ hàm xúc trái lại càng đậm, há mồm thì vừa nói một câu: "A. Nói không nên lời bảo sao? Vì sao? Điều không phải rất uy phong địa cầm phiếu tới sao? Hiện tại thế nào không thần khí rồi? A ~ thế nào? Rốt cục cảm thấy mặt mặt sao? Cảm thấy xấu hổ sao?"

Một loại sâu đậm tức giận từ trên khuôn mặt nhỏ nhắn chợt lóe lên, Kwon Eun Ah nhìn trước mắt về mặt cười nhạt mặt tròn nữ sinh, vừa hít thở sâu một tỷ, đón, nàng liền chuẩn bị mở miệng phản bác đối phương, nhưng mà lúc này, một giọng nói từ ba người bên người cách đó không xa truyền tới.

"Nha, hi nhan, người chạy thế nào đến nơi này? Để cho ta tìm lâu như vậy!"

Kwon Eun Ah ba người hơi sững sờ, quay đầu nhìn lại, một người mặc bạch sắc áo lông cao gầy nữ sinh chính đang hướng về mình đám người đi tới.

"Nga? A... Xin lỗi, xin lỗi, ta ở chỗ này không cẩn thận quên mất."

Khi thấy cái này ăn mặc bạch sắc áo lông cao gầy nữ sinh khi, mặt tròn nữ sinh trên mặt cười nhạt nhất thời thoáng vừa chậm, trên mặt lộ ra biểu tình ngưng ngưng, cuối cùng là có điểm khôi phục vừa phó thần tình bộ dáng.

"Được rồi, đi nhanh đi, thì là vào không được, bên kia tiếp ứng chuẩn bị hoàn thiếu người đây."

Cái này cao gầy nữ sinh phong cách hành sự tựa hồ tương đương trực tiếp, đi tới thì bắt được mặt tròn tay của nữ sinh cổ tay, đón quay đầu sẽ bả nhân lôi đi, chỉ bắt quá động tác của nàng cũng không có làm xong đã bị nhẹ nhàng giãy dụa mở.

Ngắn người, cái này cao gầy nữ sinh nhìn lại, sẽ há mồm đặt câu hỏi, kết quả cũng không đợi nàng hỏi lên, mặt tròn nữ sinh thì giải đáp của nàng nghi vấn.

"Tỷ tỷ, chúng ta 'Địch nhân' ở chỗ này a, 'Địch nhân'."

"'Địch nhân'?"

Có chút nghi ngờ nháy mắt một cái, cái này cao gầy nữ sinh theo mặt tròn nữ sinh ngón tay phương hướng nhìn lại, nhìn về phía đứng ở một bên Kwon Eun Ah hai người.

"Ừ! Ai, đại phát, hoàn toàn không nghĩ tới! Dĩ nhiên thật sự có! Cái kia không biết xấu hổ Han Woo người ái mộ! Hơn nữa cũng dám chạy tới tham gia chế tác buổi họp báo!"

Nghe mặt tròn nữ sinh không chút nào che giấu ngôn ngữ, có mặt còn lại ba người phản ứng cũng không quá quan tâm như nhau, Kwon Eun Ah là trên mặt vừa giận dữ, nữ nhân lại không có bao lớn phản ứng, chỉ là lẳng lặng đứng ở bên cạnh xem, mà cái kia cao gầy nữ sinh lại vừa hơi sùng sờ, chẳng quá chột nạng thật giống như hiểu rõ ra, vùng xung quanh lòng mày vô ý thức thì hơi hơi nhíu lại, ánh mắt tại Kwon Eun Ah giữa hai người qua lại quét mắt, cũng không nói nói, tựa hồ đang suy tư cái gì.

"Ai tây! Cho nên nói! Các người rút cuộc vì sao nói chúng ta Han Woo OPPA không biết xấu hổ?!"

Mắt thấy bầu không khí tựa hồ lại muốn rơi vào trầm mặc, Kwon Eun Ah rốt cục không nhịn được, trừng hai mắt bão nổi dường như lớn tiếng hỏi.

Mắt nhìn thoáng qua trước mặt mình cái này cô gái trẻ tuổi, cao gầy nữ sinh trên mặt đầu tiên là lóe lên một tia nghi hoặc, suy nghĩ một chút, đón tựa hồ có chút kinh ngạc nói rằng: "Thế nào? Người không biết?"

"Không biết! Không biết! Ta nếu như biết còn muốn phát hiện ở chỗ này được bằng hữu người mạ sao?!"

Bị tức giận dường như vừa lớn tiếng ồn ào vài câu, Kwon Eun Ah cũng không đoái hoài tới chu vi người đi đường đầu đến có chút kinh ngạc thần tình, chính khuôn mặt nhỏ nhắn lần trước khi đều là một loại khó chịu biểu tình.

Nghe được Kwon Eun Ah lời của, cái này cao gầy nữ sinh nháy mắt một cái, cẩn thận nhìn một chút Kwon Eun Ah biểu tình, không có nhìn ra cái gì giả bộ vết tích, trên mặt cái này mới lộ ra có chút kinh ngạc thần tình, tựa hồ đỉnh kinh ngạc nên Kwon Eun Ah rõ ràng là Han Woo người ái mộ nhưng không biết sự kiện kia, đón nạng suy nghĩ một chút, há mồm nói rằng: "Là như vậy, online hiện tại có tin tức nói Han Woo, cũng chính là các người gia Idol tựa hồ là dựa vào quan hệ vào kịch tổ."

"Dựa vào... Dựa vào quan hệ?"

Vừa nghe lời này, Kwon Eun Ah cũng có chút ngây người địa nháy mắt một cái.

"Ừ!" Cao gầy nữ sinh gật đầu, "Không chỉ nói không có khả năng, thì là hăng cũng là Seoul đại học lão sư thì thế nào? Vậy hán cũng sẽ không diễn kịch a, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) người nào kịch tổ sẽ tìm hán làm diễn viên? Hơn nữa cư nhiên diễn nam số 2! Ngoại trừ dựa vào quan hệ, người còn có thể tìm ra người thứ hai giải thích sao?"

Kwon Eun Ah nghe vậy, trưng liễu trưng chùy, tạm thời nhưng cũng có chút á khẩu không trả lời được cảm giác, đoạn văn này còn để cho nàng vô pháp phản bác.

Nàng kỳ thực đối với Han Woo cũng không phải thế nào quen thuộc, hăng cũng là thoáng cái nhô ra danh nhân, có thể biết đến ít tài liệu hoàn đều là tuyên truyền phim ngắn thượng khán tới, mặt khác quả thực, lần này thôi trắc hoàn thật là tương đương khách quan hợp lý, vốn chính là, người thì là ở trong xã hội lại thành công, nhưng cái này diễn kịch cũng không phải nói diễn thì diễn, coi như là con người mới diễn viên xuất đạo, có thể diễn cái phối hợp diễn cũng không tệ, người thứ nhất là là một nam số 2, cái này hoàn thật là rất không thể nào nói nói, cũng không thể nói người là Seoul Đại lão sư, sở dĩ ngay cả diễn kịch đều có ưu đãi đi?

"Nhưng... Thế nhưng, cái này và 'Không biết xấu hổ' có quan hệ gì? Thì là... Coi như là nhờ quan hệ, cũng không quan chuyện của các người đi."

Mặc dù có điểm á khẩu không trả lời được, nhưng Kwon Eun Ah cảm giác mình cũng không có thể cứ như vậy cái gì cũng không nói, hơn nữa trong lòng nàng vẫn có nghi vấn.

Nghe được Kwon Eun Ah nghi vấn, cái này cao gầy nữ sinh nháy mắt một cái, bỗng nhiên quay đầu nhìn thoáng qua đứng ở một bên còn đang lạnh lùng nhìn chăm chăm Kwon Eun Ah mặt tròn nữ sinh.

Hơi sùng sờ, mặt tròn nữ sinh tiếp thu được đồng bạn ánh mắt của, do dự một chút, vừa liếc nhìn ở trước mặt các nàng tựa hồ thực sự hoàn toàn không biết Kwon Eun Ah, lúc này mới có chút không cam lòng không muốn địa dùng một loại tức giận khẩu khí nói rằng: "Đó là bởi vì cái kia không... Cái kia Han Woo dĩ nhiên muốn dựa vào quan hệ bá chúng ta Ji Sung OPPA đỉnh xuống phía dưới, mình làm vai nam chính!"

Chương 168: Đối với lời đồn lý giải (hạ)

"Cái... Cái gì? !"

Nghe tới mặt tròn nữ sinh giải thích sau, Kwon Eun Ah trong nháy mắt liền không nhận được mở to hai mắt.

"Hừ."

Nhìn lướt qua Kwon Eun Ah trên mặt tựa hồ không giống giả bộ biểu tình, mặt tròn nữ sinh lạnh như băng sắc mặt mới coi là tốt một điểm, nhưng vẫn là tức giận khề hừ một tiếng, tiếp tục nói: "Chính là cái kia không... Cái kia Han Woo muốn dựa vào trứ quan hệ bả chúng ta Ji Sung OPPA chen xuống phía dưới, mình làm vai nam chính! Ai tây! Cũng không nhìn một chút mình là cái thứ gì! Lớn lên đẹp có ích lợi gì? ! Hấn hành động và chúng ta Ji Sung OPPA so với khẳng định kém một cái hấn giang dài như vậy!"

"Nhưng... Thế nhưng..."

Kwon Eun Ah nháy mắt một cái, lẳng lẳng nhìn trước mắt rõ ràng nghĩa phần điền ưng tên nữ sinh này, ngờ ngác hỏi: "Thế nhưng... Han Woo OPPA điều không phải chỉ coi nam số 2 sao?"

"Đó là bởi vì hấn không thành công a."

Mà lúc này, từ Kwon Eun Ah bên người vang lên một đạo tiếp miệng thanh âm của.

Kwon Eun Ah có chút ngây người địa quay đầu hướng cái kia cao gầy nữ sinh nhìn lại, trong ánh mắt, trên mặt, tràn đầy đều là nghi vấn.

Giương mắt quét một vòng về mặt nghi ngờ Kwon Eun Ah, đón vừa liếc nhìn đứng ở Kwon Eun Ah thủy chung thần tình đều đỉnh lạnh nhạt cái kia cao gầy thân ảnh, cái này cao gầy nữ sinh dừng một chút, mở miệng đón giải thích: "Có người nói hấn không có thành công dựa vào quan hệ của mình ép đạo diễn bả hấn thay đi, bởi vì hành động thực sự không bằng chúng ta Ji Sung OPPA."

"Không có... Không có thành công sao?"

Kwon Eun Ah vẫn còn có chút ngây người địa nháy mắt một cái.

"Ừ. Thế nhưng..."

"Nhưng... Thế nhưng?"

"Thế nhưng!"

Lúc này, đứng ở Kwon Eun Ah bên người mặt tròn nữ sinh lòng đầy căm phẫn như nhau, cướp hỏi đáp: "Thế nhưng thì là như vậy! Cái kia họ Hấn vẫn không buông tha chúng ta Ji Sung OPPA! Trong lòng ghi hận chúng ta Ji Sung OPPA! Có người nói tại kịch tổ lý mặt luôn bối rối chúng ta Ji Sung OPPA! Tư đề hạ có người nói hoàn nói với người khác rất nhiều rất nhiều chúng ta Ji Sung OPPA nói vậy! Ai tây! Ta thật là! Tên hồn đản này!"

Lời vừa nói ra, Kwon Eun Ah lần thứ hai ngây ngẩn cả người, trên mặt thần tình tựa hồ trong nháy mắt thoáng biến hóa một tý, vô ý thức thì cắn môi một cái, mân khởi khóe miệng.

Không chỉ có là nàng, ngay cả vẫn an tĩnh đứng ở nàng nữ nhân bên cạnh nghe vậy cũng không khỏi địa nhú mày sao, chỉ bất quá phản ứng của nàng không có Kwon Eun Ah lớn như vậy, thoáng nháy mắt một cái sau, sẽ không căm nhìn về phía thoáng cái trầm mặc xuống Kwon Eun Ah, hẹp dài quyền rũ con ngươi ở chỗ sâu trong tựa hồ lóe ra mang theo nói không rõ sở thần tình.

"Cho nên nói... Chúng ta đều quyết định phải chống lại Han Woo."

Lúc này, cao gầy nữ sinh vừa mở miệng nói rằng, nàng tựa hồ cũng không như cái kia mặt tròn nữ sinh như vậy đối với Han Woo rất chán ghét, nhưng trên mặt thần tình cũng không tốt gì,

Cũng là mang theo một chút băng lãnh.

Nói xong, cái này cao gầy nữ sinh vừa liếc nhìn tựa hồ hơi cúi đầu như có điều suy nghĩ Kwon Eun Ah, do dự một chút, còn là đón bổ sung nói rằng: "Cho nên nói... Hiện tại, các người... Còn muốn phản hấn sao? Ta biết, hấn tướng mạo là thật không tệ, thế nhưng, nội tâm quá xấu thì có ích lợi gì? Ta cũng không nói thêm cái gì, chỉ là hảo tâm báo cho các người nhất cú, hay nhất không nên lại bị hấn hoa lệ bề ngoài mê mông tể đi xuống."

Kwon Eun Ah hơi sùng sờ, ngay sau đó tựa hồ thực sự được lời nói này xúc động đến rồi cái gì, trên khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng nhiên lộ ra điểm mê man thần tình.

Hẹp dài quyền rũ con ngươi hơi hơi nheo lại, nữ nhân lẳng lẳng đứng ở Kwon Eun Ah hai bên trái phải, cũng không nói nói, thì an tĩnh nhìn mình cô muội muội này, tựa hồ đang chờ nàng làm ra quyết định.

Ngay tại lúc lúc này, đột nhiên vừa có một giọng nói từ mấy người bên người cách đó không xa truyền tới.

"Ngu dốt... Mông tể? Người nào? O... Han Woo OPPA sao?"

Có mặt mấy người nghe bên tai bỗng nhiên lại truyền tới thanh âm xa lạ, đều là vừa hơi sừng sờ, ngay sau đó, vài đạo ánh mắt thì không hẹn mà cùng hướng hai bên trái phải nhìn lại, mà khi thấy rõ là ai sau, vài người lần thứ hai ngẩn người.

Cách Kwon Eun Ah mấy người cách đó không xa mặt đường thượng, lúc này đang đứng một cái thoát nhìn giống như là cái tiểu bánh chưng thân ảnh kiều tiểu, nàng cả người ăn mặc lão hậu, ra mòi cũng chính là học trung học niên kỷ, hình dạng không tính là rất đẹp, nhưng tương đương thanh tú, trên sống mũi cái trứ nhất cặp mắt kiếng, con mắt to đại học, hai gò má hoàn thật hồ hồ, nhìn qua có loại khác khả ái.

Mặt khác, làm cho người ta chú ý nhất là, trong tay của nàng lúc này hoàn chính cầm một khối tương đối lớn bài tử, ra mòi chắc là tiếp ứng bài, chỉ bất quá chính diện là lật qua, làm cho cũng không có thể hoàn toàn xác định.

"Cái kia?"

Mất thấy lại không biết từ nơi này nhô ra một nữ hài tử, Kwon Eun Ah có chút ngậy người địa nháy mắt một cái, chẳng quá nàng chưa kịp nói, cái kia cao gầy nữ sinh thì tỷ số mở miệng trước.

Nháy mắt một cái quét một vòng cái này đột nhiên nhô ra nữ hài tử, trọng điểm ở đó khối hư hư thực thực là tiếp ứng bài trên bảng hiệu nhìn thoáng qua, cao gầy nữ sinh trên mặt của lộ ra điểm nghi ngờ biểu tình, đón không khỏi hỏi: "Cái kia... Người... Là ai?"

Tuy rằng trong tay đầu là cầm tiếp ứng bài không sai, thế nhưng nàng nhớ kỹ lần này tiếp ứng bài hình như không phải như thế, hơn nữa nàng cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua cô nữ sinh này, sở dĩ thoáng cái cũng hoàn toàn đúng cái này đột nhiên thì nhô ra nữ hài tử không nghĩ ra, trong lòng cũng là một mảnh mờ mịt.

"Ta? Ta là tới tiếp ứng a."

Nghe được câu hỏi, cô bé này tựa hồ sừng sột một chút, đón giờ nhắc tay trong thoát nhìn có chút nặng nề bài tử nói rằng.

"Tiếp ứng? Thế nhưng... Chúng ta thế nào chưa thấy qua người?"

Vừa nghe nữ hài tử này nói như vậy, cao gầy nữ sinh và mặt tròn nữ sinh đều có chút ngậy người.

"Ta cũng chưa từng thấy qua các người a, Fanclub bên trong hẳn không có các người đi?" Kết quả làm cho không nghĩ tới chính là, cô bé này nghe được hai nữ sinh lời của sau tựa hồ cũng có chút ngậy người, đồng dạng về mặt kỳ quái nói rằng.

"Fanclub? Ta phân minh nhớ kỹ ngày hôm nay hậu viên sẽ tới nhân không có người a."

Trên mặt lộ nghi ngờ thần tình, cao gầy nữ sinh lại lên hạ quét mắt liếc mắt cô bé kia, lần thứ hai hơi hơi lắc đầu, biểu thị bản thân không có ấn tượng.

Hơi hơi nheo lại mắt to quét mắt đứng ở đó biên bốn người, cô bé này nháy mắt một cái, suy nghĩ một chút, trên mặt bỗng nhiên lộ ra điểm chột thần tình, đón nhưng không dây dưa nữa vừa cái kia đều tự rút cuộc là ở đâu ra vấn đề, mà là lập lại một lần nàng ngay từ đầu cái vấn đề.

"Người vừa đang nói O... Han Woo OPPA tại mông tể cái gì không?"

"Han Woo... OPPA?"

Nghe được cô gái câu này câu hỏi, có mặt vài người lúc này mới thoáng cái chú ý trở về nàng ngay từ đầu xuất hiện khi vấn đề, đồng thời cũng chú ý tới nữ hài tử vẫn trong lời nói cái kia hiện tại có điểm nhạy cảm xung hồ.

"Người..."

Vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhăn lại, trong ánh mắt mang theo nghi ngờ thần tình, cao gầy nữ sinh sẽ mở miệng nói cái gì, thế nhưng lúc này, vừa có một giọng nói đột nhiên thì vang lên.

"Hayeon, người thế nào còn đợi ở chỗ này? Chúng ta nhân thủ vốn là không nhiều lắm, còn không mau một chút lời của đã có thể phiền phức lạp, cái kia, cho OPPA tiếp ứng bài tử chuẩn bị xong chưa?"

"Nga nga, người xem."

Kim Hayeon nhìn lại, trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời lộ ra điểm biểu tình ngưng ngưng, vội vã gạt đầu, bả bài trong tay tử bay qua đến, giờ lên cho nhóm người mình bên người cách đó không xa lại một cái không biết là từ đâu xuất hiện nữ hài tử nhìn một chút.

Mà như vậy nhất cử, tất cả mọi người thấy rõ ràng tiếp ứng bài thượng chính diện, Ji Sung người ái mộ câu lạc bộ hai người nhất thời sắc mặt liền có chút hắc, mà Kwon Eun Ah lại kết kết thật thật vừa ngăn người.

Tiếp ứng bài lần trước khi đèn màu còn không có sáng lên, thế nhưng nội dung phía trên thấy nhất thanh nhị sở.

"SKY Han Woo nỗ lực lên! !"

Hẹp dài quyền rũ con ngươi vô ý thức híp một cái, nữ nhân chuyển mục quét mắt liếc mắt người.

Còn là một trẻ tuổi nữ hải tử, trong lòng ôm nhất rương giấy lớn, trên đầu mang một cái màu trắng mũ lưỡi trai, mặc trên người không có gì đặc biệt, chính là trên mặt mang cái kia khẩu trang hình thức nhìn qua có điểm kỳ quái, ngoài ra còn có của nàng cặp kia mắt xích, đen thui con ngươi lờ lờ chiếu sáng, tương đương sáng sủa đẹp.

Có ý tứ, vừa tới một người...

Chẳng biết tại sao, nữ nhân giấu ở khẩu trang hạ khóe miệng lặng lẽ đi lên kiêu kiêu, hẹp dài quyền rũ trong con ngươi tựa hồ lóe ra nổi lên tương đương cảm giác hứng thú quang mang.

"Xin lỗi xin lỗi, cảm sát tỷ, ta là nghe được mấy nữ sinh này đang thảo luận O... Thảo luận Han Woo OPPA, ta mới..."

Khả ái trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra đỉnh ngưng ngừng biểu tình, Kim Hayeon nhỏ giọng giải thích nhất cú.

Vừa nghe Kim Hayeon nói như vậy, một đôi đôi mi thanh tú lúc này vô ý thức khẽ nhú một cái, Han Kaem Sae trong lòng ôm đại chỉ rương, ánh mắt tại Kwon Eun Ah mấy người trong lúc đó qua lại quét một vòng, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) khi thấy cái kia lẳng lẳng đứng ở bên cạnh cao gầy thân ảnh khi, ánh mắt của nàng kim lòng không động dừng một chút.

Rất kỳ lạ nữ nhân.

Cũng không biết là giống ai, Han Kaem Sae thoáng nhú mày sao, chẳng quá cũng chỉ là hơi hơi lưu ý một tỷ mà thôi, ngay sau đó nàng thì đưa ánh mắt trọng điểm đặt ở những thứ khác ba nữ sinh trên người.

Đĩ nữ nhân kia niên kỷ cùng với bản thân có mắt thấy cảm giác của nàng mà nói, Han Kaem Sae thì đoán được, nàng nên cũng không tại Kim Hayeon nói "Mấy nữ sinh" trong phạm vi.

Kim Hayeon lời của Han Kaem Sae đương nhiên minh bạch là có ý gì, có người đàm luận Han Woo, xem Kim Hayeon như vậy cũng biết các nàng không có đang nói cái gì lời hữu ích, như thế để cho nàng tại ngay người hơn ngực không khỏi mọc lên nồng nặc nghi hoặc.

Muốn nói là nam người ái mộ ở sau lưng nói Han Woo nói vậy, Han Kaem Sae đảo không thể nào ngoài ý muốn, dù sao hấn thế nhưng và cái kia Kim Tae Hee...

Nhưng bây giờ cũng mấy cái tiểu nữ sinh, cái này không khỏi để cho nàng ngậy người, dĩ Han Woo ngoại hình nhưng chính là tiểu nữ sinh sát thủ a, hơn nữa Han Woo lúc này mới làm nổi bật tâm tư của nhân vật không có mấy ngày đi? Nhanh như vậy đã có "Anti"?

"Ai tây... Ta thực sự là! Fancub? Han Woo Fancub? ! Các ngươi là cái kia không biết xấu hổ Han Woo người ái mộ? ! Các ngươi choáng váng sao? !"

Ngay tại lúc này, một đạo tựa hồ nín thật lâu thanh âm của lần thứ hai vang lên.

Không hẹn mà cùng, Kim Hayeon và Han Kaem Sae vùng xung quanh lông mày mạnh thì chăm chú nhú lại, một loại không tự chủ lãnh ý phút chốc thì xông lên khuôn mặt nhỏ nhắn, hai người đều mặt lạnh nhìn về phía cái kia đứng ở Kwon Eun Ah trước người mặt tròn nữ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Đối với người ái mộ sơ bộ lý giải (thượng)

"Không... Không biết xấu hổ? !"

Kim Hayeon thoáng cái mở to hai mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt thì tuôn ra một loại vô pháp ức chế phẫn nộ, trong ánh mắt mạnh toát ra

một loại chưa bao giờ có tức giận ánh mắt, chăm chú nhìn mở miệng mặt tròn nữ sinh.

Không chỉ có là nàng, hợp với bên người nàng Han Kaem Sae tình huống cũng không sai biệt lắm, giấu ở khẩu trang hạ, từ nhỏ đến lớn cơ bản không có lộ ra qua tức giận trên mặt của mơ hồ hiện lên một tia bất thiện thần tình, đôi mi thanh tú khấn tức cùng một chỗ, trong ánh mắt mang theo một chút tức giận.

"Các người... Cũng không biết sao?"

Lúc này, cái này cao gầy nữ sinh tựa hồ nhìn ra cái gì, khẽ cau mày đồng thời trên mặt tựa hồ hoàn lộ ra điểm bất đắc dĩ thần tình.

"Không biết cái gì?"

Han Kaem Sae dời mắt nhìn lại, trong mắt ngoại trừ căm tức ở ngoài, cũng không tự chủ tuôn ra rất nhiều nghi ngờ thần tình.

"Xem ra cũng không biết đây, không nghĩ tới cái kia Han Woo nhanh như vậy đã có Fancub, chẳng quá các người nếu là hần Fancub đậm thành viên dĩ nhiên không biết, thật đúng là kỳ quái..."

Hơi hơi lắc đầu, cũng không biết có phải hay không là cảm khái thở dài, cái này cao gầy nữ sinh nhìn tựa hồ hoàn toàn không rõ cho nên Han Kaem Sae và Hayeon, do dự một chút, lại lập lại mình một chút vừa giải thích, "Là như vậy..."

Mấy phút sau.

"O... Han Woo OPPA xa lánh cái kia Ji Sung OPPA sao? Còn muốn dựa vào quan hệ đoạt vai? Hắc, ai nhất cổ, ta thực sự là, ngất..."

Đang nghe hết cao gầy nữ sinh giải thích sau, Kim Hayeon nhất thời về mặt im lặng biểu tình, biểu tình động tác có chút nói khoa trương trứ, trung gian còn kèm theo nhiều lần hít sâu động tác, một bộ bị tức rất không nhẹ hình dạng.

Mà đứng tại bên người nàng Han Kaem Sae cũng có loại cảm giác dở khóc dở cười, giấu ở khẩu trang hạ trên mặt của ký có tức giận biểu tình, cũng có buồn cười biểu tình.

Nguyên lai là như vậy sao? Han Woo là "Bại hoại" a, phốc... Lời đồn nguyên lai chính là như vậy truyền lên, ừ, chẳng quá cũng nói không sai, hần thật là một cái "Bại hoại" !

Thấy Kim Hayeon hai người hình dạng, người ở chỗ này thì cũng nhìn ra được các nàng tựa hồ cũng không tin cái tin tức này, cao gầy nữ sinh trên mặt của lộ ra điểm về mặt bất đắc dĩ, nhưng cũng có chút không ngoài dự liệu hình dạng, dù sao, nếu như là bản thân mới vừa vừa nghe đến người khác nói như vậy Ji Sung OPPA, bản thân khẳng định cũng không tin. Chẳng quá, nàng chưa kịp mở miệng, cái kia mặt tròn nữ sinh cũng có chút giận đùng đùng kêu nhất cú.

"Nha! Các người không tin?"

Nghe được mặt tròn nữ sinh âm lượng tựa hồ hơi lớn chính là lời nói, Han Kaem Sae vùng xung quanh lòng mày lúc này hơi hơi vừa nhíu, vô ý thức dùng khóe mắt dư quang quét một vòng bốn phía.

Tựa hồ là bởi vì các nàng mấy người tụ tập ở chung với nhau duyên cớ, hơn nữa mặt tròn nữ sinh thanh hô to, sợ dĩ phát hiện ở trên đường đã có không ít hướng các nàng bên này đầu tới ánh mắt,

Thậm chí đều có một hai người qua đường dừng bước, chính có chút tò mò nhìn nhóm người mình bên này.

Phát hiện này trong nháy mắt để cho Han Kaem Sae cảm giác có điểm không được tự nhiên, đại khái là từ nhỏ đến lớn kinh lịch, nàng cũng không thích từng có nhiều ánh mắt nhìn chăm chú vào bản thân.

Thu hồi nhìn quét bốn phía đường nhìn, Han Kaem Sae nhìn về phía hai cái này Ji Sung người ái mộ câu lạc bộ nữ sinh, suy nghĩ một chút, đón trực tiếp gật đầu, nói rằng: "Ừ, chúng ta không tin. Chúng ta tại sao muốn tin tưởng?"

Thấy Han Kaem Sae cư nhiên cứ làm như vậy giòn gât đầu thừa nhận, hai nữ sinh đều bị của nàng trực tiếp khiến cho sững sờ thần.

"Chính là a, chúng ta tại sao muốn tin tưởng?" Tức giận đến hơi hơi cổ lấy miệng, Kim Hayeon mở to hai mắt nhìn ở một bên Úng Hoà trừ nói rằng.

"Thế nhưng! Hần phân minh chính là..."

Nghe được Kim Hayeon lớn tiếng ồn ào, hai nữ sinh lúc này mới có chút hoàn hồn, nhìn một chút Kim Hayeon trên mặt còn có Han Kaem Sae trên mặt nhìn không thấy nhưng rõ ràng có thể cảm nhận được không tin thần tình, tên kia mặt tròn nữ sinh cắn răng, nhịn không được cũng muốn lớn tiếng nói, nhưng của nàng lời còn chưa dứt đã bị Han Kaem Sae nhàn nhạt ngôn ngữ cắt đứt.

"Các người cũng đều là nghe nói đi?"

Hai nữ sinh vừa sững sờ, ngay sau đó, cái kia cao gầy nữ sinh tựa hồ hiểu được Han Kaem Sae ý tứ, mím môi một cái thần, mở miệng nói rằng: "Coi như là nghe nói, vậy cũng không có nghĩa là chính là giả a."

Một đôi đôi mắt sáng nhẹ nhàng trát liễu trát, Han Kaem Sae nhìn hai nữ sinh, trong miệng hơi hợt phản bác: "Như vậy, cũng không có nghĩa là thì là thật a."

Cao gầy nữ sinh nhất thời có chút ghen lời.

Đúng vậy, đạo lý này chánh nói, phản trứ nói, cũng có thể.

Chẳng quá ngay sau đó, nàng thì hơi hơi cắn răng tiếp tục nói: "Chúng ta tranh luận cái này là không có ý nghĩa. Chuyện này tại người ái mộ đang lúc truyền lưu rất nhiều người, có thể tin độ là có thể bảo chứng!"

"Đúng vậy! Chúng ta câu lạc bộ nhân đều biết!"

Tên kia mặt tròn nữ sinh ở một bên trừng mắt mắt phụ họa nói.

"Đều biết? Thế nhưng, vì sao chúng ta không biết? Theo lý mà nói, chúng ta là lão... Han Woo OPPA người ái mộ, chúng ta bên này cũng chỉ ít nên được đến một điểm tin tức xấu đi?"

Cổ ý học người nào đó dùng một bộ đậm nhiên giọng nói bả phản bác nói xong, Han Kaem Sae giấu ở khẩu trang hạ gò má của nhưng cũng không tượng lời nói của nàng như nhau, mà là hơi hơi trào xảy ra chút đỏ ửng, dùng mâu quang lạng lẽ nhìn lướt qua bốn phía mấy người phản ứng, gặp tượng không nhân chú ý tới mình nói sai, lúc này mới âm thầm thờ phào nhẹ nhõm.

Hoàn hảo hoàn hảo, thiếu chút nữa bả lão sư và quan hệ của mình nói lỡ miệng.

Chỉ là, Han Kaem Sae ở trong tối tự may mắn hơn, hiển nhiên không có chú ý tới, tại các nàng mấy người giữa, có một đôi hẹp dài mà quyền rũ con ngươi tại nàng nói xong lời nói này sau đó không dấu vết quét nàng liếc mắt, cặp kia mỹ lệ mê ly trong con ngươi lạng yên hiện lên một tia nụ cười như có như không và chột.

Han Kaem Sae lời của để cho Ji Sung người ái mộ câu lạc bộ hai nữ sinh lại có ta ghen lời, quả thực, nếu như Han Kaem Sae hai người bọn họ là cái khác người ái mộ câu lạc bộ còn nói rất đã qua, không để ý tới tùy sự kiện bên kia người ái mộ hội hoàn toàn không biết loại chuyện này a.

Chẳng quá cũng không có thể cứ như vậy được đối phương nói thắng, hơn nữa Han Kaem Sae rõ ràng cho thấy tại tránh nặng tìm nhẹ, sờ dĩ rất nhanh, cái kia cao gầy nữ sinh thì phản ứng kịp, suy nghĩ một chút, sau đó thì phản bác: "... hay là là bởi vì ngươi môn câu lạc bộ quy mô quá nhỏ nguyên nhân, sờ dĩ tin tức có điểm bề tặc cũng không nhất định."

"Ừ! Đối với! Không sai! Cũng là bởi vì các ngươi quá nhỏ, cho nên mới không biết!"

Nghe được đồng bạn lời của, mặt tròn nữ sinh bật người vừa phụ họa nói rằng.

Vừa nghe hai nữ sinh phản bác, Han Kaem Sae trong con ngươi vì không thể xét địa hiện lên một tia trong dự liệu tiểu ý, sau đó nàng thì há mồm nói rằng: "Như vậy, nếu chúng ta quy mô quá nhỏ không biết, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com)) vậy các ngươi những thứ này biết đến, có ai có thực chất tính căn cứ chính xác theo chứng minh cái này là thật sao?"

"..."

Hai nữ sinh lần thứ ba ghen lời, lần này là thực sự ghen lời, muốn nói người ái mộ đang lúc đồn đãi, có mấy người có chân chính chứng cứ?

"Xem đi! Chỉ biết các ngươi không có!"

Vừa nhìn cái này hai mặt của, Kim Hayeon nhất thời thì đắc sát bắt đi, nhũ cái mũi nhỏ rất khinh thường nói.

"Không có sao?"

Nhìn hai nữ sinh phản ứng, Han Kaem Sae trong con ngươi vừa hiện lên một tia không ngoài sở liệu tiểu ý, trong miệng nhàn nhạt vừa tung một cái đề cho hai nữ sinh quay về đáp không được vấn đề: "Như vậy, trong các ngươi đang lúc có ai thấy tận mắt Han Woo OPPA xa lánh cái kia Ji Sung OPPA sao?"

Hai nữ sinh đều lạng lẽ không nói gì, ngay cả cái kia mặt tròn nữ sinh cũng giống vậy, mặc dù còn là vẻ mặt giận dữ biểu tình, nhưng cũng nói không ra lời, các nàng đương nhiên không có khả năng thấy tận mắt.

"Nếu, các ngươi ký không có chứng cứ, cũng không có ai tận mắt gặp qua, như vậy, các ngươi có dựa vào cái gì để cho chúng ta tin tưởng các ngươi nói đây? Các ngươi thì tại sao phải tin tưởng như vậy lời đồn đây?"

Bả sau cùng phải nói nói xong, Han Kaem Sae nhìn thoáng qua đã rơi vào trầm mặc hai nữ sinh, vừa nhìn chung quanh ra vẻ càng ngày càng nhiều nhìn về phía bên này đường nhìn, cũng không nữa để ý tới hai người nữ sinh này, đối với bên người Kim Hayeon thấp giọng nói rằng: "Nã bài tốt tử, chúng ta đi thôi."

"A? Nga nga, tốt."

Kim Hayeon sững sốt thán, đón theo Han Kaem Sae ánh mắt cũng nhìn thoáng qua bốn phía, nhất thời hiểu được vội vã gạt một cái đầu nhỏ, bà trong lòng ôm tiếp ứng bài hướng nâng lên nói, sau đó thì muốn đi theo Han Kaem Sae ly khai.

"Các người chờ một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170: Đối với người ái mộ sơ bộ lý giải (hạ)

"Các người chờ một chút!"

Ngay Han Kaem Sae hai người chuẩn bị lúc rời đi, một thanh âm lượng rất lớn tiếng kêu đột nhiên gọi lại các nàng, hai người sững sốt, nhìn lại, khi thấy cái kia mặt tròn nữ sinh chính giữa đầu trừng mắt nhìn mình hai người, ra mồ, nghiêm nhiên một bộ tức giận đến không nhẹ hình dạng, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch trắng bệch, tựa hồ ở bên ngoài công đến hơi hơi tím bầm môi có vẻ rõ ràng hơn.

Nghe được mặt tròn nữ sinh cả tiếng gọi lại chuẩn bị rời đi Han Kaem Sae hai người, không chỉ có là Han Kaem Sae hai người, ngay cả ở một bên vẫn trầm mặc Kwon Eun Ah hai tỷ muội còn có cái kia cao gầy nữ sinh đều là hơi sững sờ.

"Được rồi, các nàng không tin cũng được, chúng ta không cần thiết giải thích nhiều như vậy."

Nhìn thoáng qua dừng bước lại Han Kaem Sae hai người, còn có bốn phía bởi vì mặt tròn nữ sinh vừa một tiếng hô to mà càng ngày càng nhiều nghi chân người qua đường, cao gầy nữ sinh lặng lẽ kéo kéo mặt tròn nữ sinh y phục nói rằng.

"Không được! Việc này rõ ràng là nhà các nàng Idol sai! Dựa vào cái gì hiện tại thật giống như ta môn thua như nhau!"

Nhưng mà, mặt tròn nữ sinh phản ứng lại có ta ngoài mọi người dự liệu, mình bãi một bộ không chịu bỏ qua hình dạng, trong miệng âm ý âm lượng không có một chút roi chặm lại, trái lại hình như càng phát ra cao, đôi cử như vậy trực câu câu trừng mắt Han Kaem Sae hai người, tựa như đang nhìn cái gì cừ nhân.

Đôi mi thanh tú vô ý thức khẽ nhủ một cái, Han Kaem Sae nhìn lướt qua bốn phía, vừa nhìn về phía khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch vẫn còn số chết nhìn mình lom lom hai người mặt tròn nữ sinh, đón sẽ mở miệng, thế nhưng, đúng lúc này, vừa đột nhiên truyền đến một tiếng đinh lớn tiếng gọi.

"Kaem Sae tỷ! Hai người các người ở đó để làm chi đây?"

Mọi người nhất tề sững sốt, quay đầu nhìn lại, phát hiện lại có hai người ăn mặc đinh dày nữ sinh đứng đang lúc mọi người cách đó không xa, đều tự trong tay tựa hồ hoàn đều cầm tiếp ứng bài, bàn tay phách các loại vật, đang đối với Han Kaem Sae hai người ngoắc.

"Không có việc gì, chúng ta cái này cứ tới đây."

Quay câu lạc bộ hai người khác thành viên kêu nhất cú, Han Kaem Sae nhìn thoáng qua tả hữu đầu tới đường nhìn, quay đầu hướng cái kia mặt tròn nữ sinh cấp tốc nói rằng: "Nếu chúng ta người nào đều không thể thuyết phục đối phương, như vậy chúng ta thì đều tự tin tưởng mình tin tưởng đi."

Viên kia khuôn mặt nữ sinh nghe được Han Kaem Sae nói như vậy, hơi sững sờ, nhưng Han Kaem Sae nhưng không có đi để ý tới phản ứng của nàng, mà là trực tiếp thấp giọng lại nói với Kim Hayeon: "Chúng ta đi thôi."

". . . Nga, tốt."

"Chờ. . . Chờ một chút!"

Kèm theo mặt tròn nữ sinh lần thứ hai cao giọng gọi đình, người ở chỗ này đều lần thứ hai hơi sững sờ.

Một đôi đôi mi thanh tú nhất thời triệt để nhủ lại, Han Kaem Sae quay đầu nhìn lại, đưa mắt rơi vào mình bị cái kia mặt tròn nữ sinh đột nhiên nắm trên cánh tay của, đón nàng sẽ trực tiếp giờ tay lên đẩy ra mặt tròn tay của nữ sinh, nhưng này khi, ánh mắt của nàng tựa hồ chặm đến đến rồi cái gì, cả người hơi hơi ngẩn người.

"Các người không được đi! Không đem sự tình nói rõ ràng sẽ không cho phép đi!"

Mặt tròn nữ sinh cao giọng la hét,

Hoàn toàn tròn tròn ánh mắt của hơn nửa lời nói của nàng, nàng lúc này, nhìn qua lại có điểm điên cuồng cảm giác.

Sau cùng dùng dư quang của khóe mắt quét một tý chộp vào trên cánh tay mình con kia móng tay không biết có phải hay không là móng đến, dĩ nhiên cũng có chút tím bầm thủ chương, Han Kaem Sae thì bà ánh mắt nhìn về phía trước mặt tròn nữ sinh, khẽ chau mày, trong miệng lạnh nhạt nói: "Không sai biệt lắm đủ chứ? Không nên sẽ cho người gia Idol mất thể diện."

Han Kaem Sae lời của để cho mặt tròn nữ sinh ngẩn ra, đón nàng theo Han Kaem Sae ánh mắt nhìn, khi thấy bốn phía đã có không ít bởi vì mình đám người động tĩnh mà tụ tập tới được người đi đường.

"Người ái mộ, là một người nghệ sĩ mặt tiền của cửa hàng, chúng ta chính là bọn họ mặt tiền của cửa hàng đảm đương, người ở trên đường như vậy nhào, có nghĩ tới người khác hội nghĩ như thế nào nhà người Idol sao?"

Mặt tròn nữ sinh vừa sững sốt, nàng lẳng lẳng nhìn mình trước mắt lẳng lẳng nhìn mình cô bé này, nàng nhìn không thấy mặt của đối phương, nhưng lời của đối phương lại làm cho tim của nàng nhện không được run lên.

"Được rồi, Hee In a, chúng ta nhanh lên một chút trở về đi, chớ quán quýt cái này, các tỷ tỷ phỏng chừng đã tại tìm ta khắp nơi môn."

Nghe xong Han Kaem Sae lời của, cái kia cao gầy nữ sinh cũng là như có điều suy nghĩ, đồng dạng nhìn thoáng qua bốn phía người qua đường, vội vã kéo kéo mặt tròn nữ sinh y phục nói rằng.

Nhẹ khẽ lắc đầu, Han Kaem Sae sau cùng nhìn thoáng qua cái này tựa hồ bị lời của mình nói xong có chút ngây người gọi làm Hee In mặt tròn nữ sinh, đón thì giờ tay lên đẩy ra cầm lấy cánh tay mình cái tay kia, xoay người mang theo Kim Hayeon phải triều sau lại xuất hiện hai nữ sinh đi đến.

"A! !"

Rời đi cước bộ vì hơi dừng một chút, Han Kaem Sae giấu ở khẩu trang hạ trên mặt có điểm về mặt bất đắc dĩ, nhưng nàng không dự định nữa để ý tới, Vì vậy đón sẽ trực tiếp về phía trước vừa đi, ngay tại lúc một giây kế tiếp, phía sau truyền tới vài tiếng kinh hô để cho nàng và bên người Kim Hayeon đều là ngẩn ra.

"Hee In? Hee In? Người làm sao vậy? !"

"Hee In!"

"A! Nhanh . . Mau đánh 1 19!"

Vô ý thức quay đầu nhìn lại, Han Kaem Sae sắc mặt của lúc này hơi đổi, liền vội vàng xoay người chạy về.

Tại Han Kaem Sae trong tầm mắt, vừa hoàn trung khí mười phần kêu to mặt tròn nữ sinh lúc này dĩ nhiên ngã xuống tên kia cao gầy nữ sinh trong lòng, về mặt trắng bệch, trên mặt tràn đầy vẻ mặt thống khổ, một tay gắt gao cầm lấy ngực!

"Nàng . . Nàng làm sao vậy?"

Chạy đến ban đầu nơi ấy ngồi xổm xuống, nhìn về mặt thống khổ đến độ nói không ra lời mặt tròn nữ sinh, Han Kaem Sae trong lòng cũng có chút luống cuống, nàng nhìn thoáng qua ôm mặt tròn nữ sinh rõ ràng cũng là mặt hốt hoảng cao gầy nữ sinh, giọng nói có chút gấp và nghi ngờ hỏi.

"Ta . . Ta cũng không biết a." Cao gầy nữ sinh lấp bấp hồi đáp.

"Người cũng không biết?"

Kwon Eun Ah cũng về mặt khẩn trương ngồi chồm hóm ở một bên, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) nàng nhìn thoáng qua trạng thái rõ ràng không tốt mặt tròn nữ sinh, một bên lấy điện thoại cầm tay ra chuẩn bị gọi điện thoại, một bên trong miệng có chút gấp rút nói rằng: "Người lại suy nghĩ thật kỹ a, suy nghĩ thật kỹ nàng bình thường có cái gì ... không bệnh, như vậy chúng ta mới biết được thể nào tại xe cứu thương trước khi tới hộ lý nàng a."

"Ta thực sự . . Nàng bình thường cũng chưa nói qua bản thân có cái gì bệnh a, cũng chưa từng có bộ dáng như vậy qua, a ~ làm sao bây giờ? !"

Cao gầy nữ sinh khổ khuôn mặt nói, cảm giác gấp đến độ thì muốn khóc lên hình dạng.

"Cái này. . ."

Nhìn thống khổ rất tại cao gầy nữ sinh trong lòng cảm giác đều có điểm co giật mặt tròn nữ sinh, Han Kaem Sae mấy người đều cũng có điểm thúc thủ vô sách, các nàng chưa từng học qua y, cũng không biết mặt tròn nữ sinh hiện tại rốt cuộc là tình huống gì, lại không dám đơn giản đi động nàng, bằng không thì đến lúc đó khả năng gặp chuyện không may cũng không nhất định.

"Làm sao bây giờ a . . A! Được rồi! Tỷ tỷ! Người biết nàng làm sao vậy sao?"

Kwon Eun Ah nói chuyện điện thoại xong, đang có ta lo lắng vận thô thô tiểu lông mi, bỗng nhiên dư quang của khóe mắt thì liếc tới vẫn lẳng lặng đứng ở một bên cái kia cao gầy thân ảnh, nhất thời nhân tình sáng lên, vội vã quay đầu hỏi.

Hẹp dài mà quyến rũ con người nhìn lướt qua chính mong đợi nhìn muội muội của mình, nữ nhân vừa cẩn thận địa quét mắt một lần về mặt trắng bệch mặt tròn nữ sinh, qua vài giây, mâu quang hơi hơi lóe lên, tựa hồ nghĩ tới điều gì, đón nàng sẽ mở miệng nói cái gì, chỉ bất quá đúng lúc này, lại đột nhiên không biết từ từ đâu xuất hiện một đạo nghe mang theo một tia từ tính thanh âm cắt đứt lời của nàng.

"Nàng là bệnh tim phát tác, các người tránh ra điem."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Hấn thật âm áp

"Nàng là bệnh tim phát tác, các người tránh ra điem."

Đương vừa nghe đến cái này trầm ổn giữa cũng mang cho một điem lo lắng từ tính thanh âm, người ở chỗ này đều là sững sốt, ngay sau đó, Han Kaem Sae và Kim Hayeon đều tốt tượng trong nháy mắt nghĩ tới điều gì, mạnh thì quay đầu nhìn lại.

Tại hai tầm mắt của người giữa, một người tuổi còn trẻ nam nhân chính nhẹ nhàng đẩy ra rồi một ít được mặt tròn nữ sinh bệnh phát mà triệt để dẫn tới được những người đi đường, bước tiến nhanh chóng triệu bên này đi tới.

Khi thấy rõ người sau, Han Kaem Sae và Kim Hayeon trên mặt của cũng không nhìn được phút chốc này lên lau một cái nồng nặc kinh hi.

Tuy rằng hấn lúc này trang phục không có gì đặc biệt, một cái đơn giản bó sát người quần jean trang bị nhất kiện có chút thiếp thân hắc sắc áo lông, hơn nữa ngay cả khuôn mặt đều bị khẩu trang còn có trên đầu mũ lưỡi trai che rất cố điem kín, nhưng quen thuộc hấn các nàng đương nhiên không có thể nào lao lực thì liếc mắt nhận ra được.

"Biết nàng là loại nào bệnh tim sao?"

Đi tới mặt tròn nữ sinh bên người ngồi chồm hỏm xuống, nam nhân trẻ tuổi thì ngữ tốc có chút nhanh địa đối với cao gầy nữ sinh hỏi một câu, sau khi nói xong cũng không có nhìn hai cái này thấy hấn tương đương mừng rỡ nha đầu, mà là bắt đầu tỉ mỉ tra thoạt nhìn mặt tròn nữ sinh tình huống hình dạng.

Hấn bây giờ còn chưa có công phu đi phản ứng hai cái này không biết tại sao phải xuất hiện, còn là cùng xuất hiện nha đầu.

"Tim . . Bệnh tim? Ta . . Ta . . Cái gì cũng không biết a . ."

Nam nhân trẻ tuổi xuất hiện để cho cao gầy nữ sinh có chút ngây người, nhưng nàng còn là nghe rõ ràng vấn đề của hấn, trên mặt tràn đầy hoảng trương và lo lắng, trong giọng nói thậm chí mơ hồ đều mang cho một điem khóc nước nờ.

Nghe được cao gầy nữ sinh lời của, mũ lưỡi trai hạ vậy đối với như sửa chữa trời qua lông mi lúc này khê nhũ một cái, nam nhân trẻ tuổi quét một vòng mặt tròn nữ sinh không có chút huyết sắc nào khuôn mặt nhô nhần, sau đó đưa ngón tay ra sờ sờ của nàng cổ, thâm thúy trong con người mơ hồ cũng mang theo điem khẩn trương và lo lắng, chẳng quá, đương đầu ngón tay của hấn truyền đến từng đợt có chút yếu ớt nhưng vẫn là tương đối rõ ràng đập đều sau, hấn cuối cùng là hơi hơi thở phào nhẹ nhõm.

Ánh mắt hướng hai bên trái phải nhìn lướt qua cái này còn là rất thấp thỏm lo âu cao gầy nữ sinh, nam nhân trẻ tuổi trong con người lộ ra điem nhu hòa thân tình, hấn vươn tay vỗ nhẹ nhẹ phách cao gầy nữ sinh vai, nhẹ giọng nói rằng: "Yên tâm, tình huống không có nghiêm trọng như vậy, người bà bọc của nàng đưa cho ta."

"A? A . . Là."

Có lẽ là bởi vì cái loại này nhu hòa giọng của, nam nhân trẻ tuổi trấn định ngôn ngữ tựa hồ bị nhiễm đến rồi cao gầy nữ sinh, rốt cục để cho nàng có chút định thần, ngay sau đó nàng ngay cả bận ý theo nam nhân trẻ tuổi phân phó, bà mặt tròn nữ sinh ba lô lấy xuống đưa cho nam nhân trẻ tuổi.

Tiện tay nhận lấy cái kia tiểu ba lô, nam nhân trẻ tuổi cẩn thận bà mặt tròn nữ sinh từ cao gầy nữ sinh trong lòng nhẹ nhàng nâng đi ra, chậm rãi bỏ trên đất, để cho nàng nằm ngang, sau đó ngẩng đầu đối với bốn phía cao giọng nói rằng: "Đại gia tránh ra một điem, để cho không khí lưu thông một điem."

"

"A? Nga nga! Đại gia tránh ra một điểm!"

"Đại gia tránh ra một điểm!"

Nam nhân trẻ tuổi có điểm nghiêm túc giọng nói cuối cùng cũng để cho Han Kaem Sae hai người từ ngạc nhiên trạng thái phục hồi tinh thần lại, hai vội vã gạt đầu, đứng dậy đối với bốn phía ra về tụ tập rất càng ngày càng nhiều đoàn người phát phát tay.

"Đại gia tránh ra một tý, để cho không khí lưu thông!"

"Xin nhờ tránh ra một tý."

Mặc dù nói xem nào nhiệt là thiên tính của con người, nhưng dưới tình huống như vậy, tất cả mọi người là rất phối hợp, Han Kaem Sae hai người hô vài tiếng sau, đám người vây xem cơ bản đều tản ra rất nhiều, chỉ bất quá đại gia còn là đứng ở chỗ xa hơn chú ý bên này nằm thẳng dưới đất, sắc mặt vẫn như cũ không thấy tốt hơn mặt tròn nữ sinh còn có ngời chồm hóm ở bên cạnh hẳn.

Hẹp dài mà quyền rũ con người lược lược nhìn lướt qua ngời chồm hóm dưới đất chiếu cổ mặt tròn nữ sinh cái này đột nhiên xuất hiện nam nhân xa lạ, nhìn hẳn tựa hồ tương đương động tác thuần thực, còn có cử chỉ giữa cái loại này mơ hồ có thể cảm giác được một loại trấn tĩnh, nguyên bản định trực tiếp đi tới tiếp nhận động tác ngừng lại, nàng suy nghĩ một chút, cũng đứng hoàn bởi vì ... này người đàn ông xa lạ đột nhiên xuất hiện mà có chút ngốc lảng muội muội nói rằng: "Eun Ah, chúng ta đi đi sang một bên."

"A? Nga. . . Nga nga, đã biết. Chúng ta đi đi sang một bên đi."

Kwon Eun Ah có chút ngây người địa nháy mắt một cái, đón lập tức phục hồi tinh thần lại, vội vã gạt đầu, tự mình đứng lên tới đồng thời còn thuận tiện kêu một tý cái kia ngời chồm hóm ở một bên ánh mắt lom lom nhìn địa nhìn chằm chằm mặt tròn nữ sinh cao gầy nữ sinh.

"A? Nga. . . Tốt."

Được Kwon Eun Ah như vậy vừa gọi, cao gầy nữ sinh có chút ngây người địa gạt đầu, nàng xem trước người cái này cúi đầu tại mặt tròn nữ sinh tiểu trong túi đeo lưng tựa hồ tại tìm kiếm thứ và vân vân nam nhân liếc mắt, lại nhìn một chút nằm thẳng dưới đất còn là nắm thật chắc ngực, về mặt thống khổ mặt tròn nữ sinh, hơi hơi cắn răng, đứng dậy và Kwon Eun Ah hai tý muội đi qua một bên, có chút khẩn trương nhìn.

Một tháng sáng sớm, Seoul không khí vẫn là một mảnh băng băng lạnh lạnh, đoàn người sơ tán ra sau, một tia không khí mới mẻ bắt đầu lưu thông, tuy rằng hơi cảm tình lạnh lẽo, nhưng cũng tốt hơn có chút trầm muộn hoàn cảnh.

Bất quá bây giờ nam nhân trẻ tuổi cũng không có tâm tư quan tâm cái này, không thể không nói, tiểu nữ sinh trong túi đeo lưng thật là có rất nhiều vụn vặt tiểu vật, thật là làm nhân bất hảo tìm kiếm, cũng may hẳn thứ muốn tìm đặc thù còn là rất rõ ràng, khoảng chừng lật bảy tám miếng, hẳn cuối cùng cũng tìm được rồi thứ muốn tìm.

Bà trốn ở túi góc trong rơi cái này nho nhỏ bình thuốc lấy ra nữa, phóng ở trong tay tỉ mỉ quan sát một tý, chờ thấy rõ ràng phía trên nói rõ sau, nam nhân trẻ tuổi thì lập tức động tác nhanh chóng dựa theo bình trên người nói rõ đồ ra tương ứng số lượng được hoàn, sau đó đầu tiên là đem mặt tròn nữ sinh cổ áo của thoáng giải khai một điểm, đón liền đem được hoàn nhẹ nhàng nhét vào trong miệng của nàng.

Làm xong đây hết thấy sau, nam nhân trẻ tuổi vừa giơ tay lên sờ sờ mặt tròn nữ sinh cổ, cảm thụ được trần kia coi như rõ ràng đập đều, một bên hơi hơi hít thở sâu một tý, thư giãn trừ mình cũng có chút tâm tình khẩn trương, UU đọc sách (www.uukan-shu.com) một bên lại tiến đến mặt tròn nữ sinh bên tai nhẹ nhàng nói rằng: "Thả lỏng, không có chuyện gì, không có chuyện gì, bà thuốc nuốt vào, sau đó hít sâu, không có chuyện gì, không cần khẩn trương, không cần khẩn trương."

Đang khi nói chuyện, nam nhân trẻ tuổi vươn tay bắt được mặt tròn nữ sinh con kia không có đặt tại ngực mà có chút mất trật tự địa quơ thủ chường, động tác rất nhẹ nhàng, giống như là đang nhẹ nhàng nắm một con bị thương tiểu động vật bàn tay như nhau, mặc dù đang chạm được bàn tay nàng trong nháy mắt, nàng thật giống như nắm người cứu mạng rom rạ như nhau đưa ngón tay gãi gao khu ở tay của mình, hẳn vẫn không có cái gì quá mức dùng sức động tác, chỉ chỉ là nhẹ nhàng bắt được bàn tay nàng.

"Thả lỏng, không có chuyện gì, bà thuốc nuốt vào thì tốt rồi, xe cứu thương đã tại trên đường tới, hội khá hơn, hội không có việc gì, phóng dễ dàng. . ."

Mặt tròn tay của nữ sinh rất băng lãnh, nắm tựa như một khối băng như nhau, nam nhân trẻ tuổi ở bên tai của nàng nhẹ nhàng lời nói nhỏ nhẹ trừ, đồng thời hẳn cũng cảm giác được, tựa hồ theo ngực sợ hãi, nắm căn đầu ngón tay thượng thon dài móng tay càng phát ra khu vào bàn tay hẳn trong thịt, nhưng hẳn cũng không có buông tay, cũng không có ỡ ý bản thân tựa hồ cũng đã có vạch trần da thủ bối, mà là vẫn như cũ nhẹ nhàng nắm con này lạnh như băng tay nhỏ bé, dùng một loại giọng ôn hòa kể tục nhẹ giọng an ủi, tựa hồ, muốn đem bàn tay mình phân âm áp, truyền lại đến con này lạnh như băng tay nhỏ bé, truyền lại đến cái này rét run trên người cô gái.

Chương 172: Ta là. . . Han Woo

"Phóng dễ dàng, không có việc gì, không có chuyện gì, người không có việc gì, điều chỉnh hô hấp, bệnh trạng còn không có nghiêm trọng như vậy, xe cứu thương lập tức thì sẽ tới. . ."

Rất an tĩnh.

Toàn trường đều rất an tĩnh.

Ngoại vì người vây xem môn đều an tĩnh mà khăn trương nhìn bên này một nam một nữ, tuy rằng bọn họ thấy không rõ lắm nam nhân trẻ tuổi trên mặt thần tình, cũng thấy không rõ lắm hán ghé vào mặt tròn nữ sinh bên tai làm gì, nhưng bọn hắn thấy được con kia nắm mặt tròn nữ sinh tay nhỏ bé thon dài bàn tay, sờ dĩ mặc dù trong lòng cũng có chút mơ hồ lo lắng, nhưng loại tâm tình này, tựa hồ cũng theo nam nhân trẻ tuổi nhiều tiếng nhẹ ngữ mà có chút dần dần biến mất.

Gần bên, Kwon Eun Ah thấy người nghe nam nhân trẻ tuổi như là tại trấn an bị thương tiểu thú vậy ôn nhu ngôn ngữ, trong tròng mắt cũng không khỏi nhộn nhạo khỏi một chút rung động, nhất là Han Kaem Sae và Kim Hayeon hai người, trên mặt trước bởi vì có chuyện xảy ra mà có chút căng thẳng sắc mặt của kim lòng không đáng thì buông lỏng xuống, mắt đều rất lóe sáng địa nhìn ngời xôm mặt tròn nữ sinh bên người nam nhân.

Mà Kwon Eun Ah và cái kia cao gầy nữ sinh, mặc dù nhỏ trên mặt đều mang khăn trương thần tình, nhưng không khỏi, nghe bên tai rất nhỏ dường như ni non thanh âm ôn nhu, các nàng ngực khăn trương cũng dần dần tiêu thất, đồng thời, hai cái này tiểu cô nương cũng không nhìn được hướng đạo kia tuy rằng thấy không rõ khuôn mặt nhưng có thể cảm giác được rất ôn nhu thân ảnh đầu đi một điểm làm như hiểu kỳ, vừa tựa như là mang theo cái gì khác ánh mắt.

Về phần đứng ở Kwon Eun Ah hai nhân nữ nhân bên người, nàng cũng không có tượng những người khác như nhau đem phần lớn lực chú ý phóng tới mặt tròn nữ sinh trên người của, tầm mắt của nàng, hoàn toàn ở đạo kia ngời xôm mặt tròn nữ sinh bên cạnh thấy được thân ảnh thượng, hẹp dài mà quyền rũ trong con người tựa hồ tại mơ hồ lóe ra một chút cảm giác hứng thú quang mang.

Đối phương xử lý phương pháp nàng đã nhìn, không có có bất cứ vấn đề gì, chuyện kế tiếp, cũng chỉ có thể xem vận khí, cho nên hắn bắt đầu tò mò. . . Cái này đột nhiên nhớ ra tên là ai?

"Không cần khăn trương, người đã đem thuốc ăn hết, xe cứu thương cũng lập tức tới ngay. . ."

"Từ từ sẽ đến, thả lỏng, điều chỉnh hô hấp. . ."

"Đối với, không có chuyện gì, không cần nhớ nhiều lắm, hội khá hơn, điều chỉnh hô hấp. . ."

"Tốt, hô hấp, thả lỏng. . ."

Mấy phút sau, ước chừng là nam nhân trấn an thực sự có tác dụng có lẽ thuốc hữu hiệu nguyên nhân đi, từ trước bắt đầu, vẫn gắt gao cảm lấy ngực, về mặt thống khổ mặt tròn nữ sinh, dần dần, trên mặt thống khổ có chút biến mất, vẫn khăn tức lông mi cũng dần dần buông ra, thở hào hển bắt đầu chậm rãi bản thân điều chỉnh đứng lên, tuy rằng bàn tay vẫn như cũ nắm thật chặt ngực, trên mặt cũng còn là vẻ mặt thống khổ, nhưng tương giác trước, hiển nhiên là thư hoãn không ít.

"Hô. . ."

Nhìn mặt tròn nữ sinh hình dạng, nam nhân trẻ tuổi nhẹ nhẹ thở phào nhẹ nhõm, ra mồ, tâm tình chắc là ổn định, hiện tại còn kém xe cứu thương.

"Tất —— tất ——"

Mà đúng lúc này, không biết có phải hay không là hưởng ứng nam nhân, bao quát có mặt tất cả mọi người tâm nguyện, xa xa truyền đến một trận vang dội tiêu chí xe mình.

"Không sao, xe cứu thương tới, thả lỏng là được rồi."

Nhẹ nhàng cảm con này đã có ta ảm áp tay nhỏ bé, ngực cuối cùng là hoàn toàn buông lỏng xuống, nam nhân nhìn tinh thần rõ ràng đã tốt một chút mặt tròn nữ sinh, thâm thúy con người lóe ra một chút nụ cười ôn nhu.

Khi ánh mắt thấy cặp kia lóe sáng do như tinh thần cười mâu khi, Sung Hee In hai mắt nhìn không được đột nhiên run lên, một loại hoàn toàn không biết hình dung như thế nào cảm giác từ trong lòng nàng bùng lên.

Đội được thần trí có chút lúc thanh tỉnh, nàng mới chú ý tới mình vừa đối với người đàn ông trẻ tuổi này làm cái gì, ngay cả chính cô ta cũng không rõ ràng lắm tại dưới tình huống đó tay của mình kính nhĩ đến tột cùng bao lớn, nhưng nàng rất rõ ràng địa cảm giác được ngón tay của mình phân minh đều phải kiềm vào hần trong thịt, thế nhưng, hần nhưng thủy chung không có buông tay, thậm chí không có oán giận, chỉ là vẫn đang an ủi bản thân, thư giãn trí bản thân, chỉ đạo trí bản thân.

Không thể không nói, nam nhân trẻ tuổi làm rất thành công.

Khi nàng nghe được từng tiếng ôn nhu ngôn ngữ khi, toàn thân toàn ý cái loại này sợ, mờ mịt, khẩn trương hỗn độn tâm tình thần thật kỳ địa chậm rãi giảm đi, cùng lúc đó, một chút cảm giác âm áp từ bản thân con kia được nắm thủ chương truyền tới, tựa hồ kèm theo bên tai trận kia trận nhẹ giọng cổ vũ, hóa thành nhất cái bàn tay ôn nhu, an ủi nàng, an ủi nàng không không chế được tâm cứ. . .

"Tránh ra, tránh ra!"

"Bệnh người ở đâu?"

"Nhanh!"

"Nàng là bệnh tim phát tác, nên cũng không phải cơ tim ngành các loại bệnh tim, đã dùng qua đang dùng được vật, tâm tình cũng ổn định rồi."

Đứng dậy, biên bả không gian lưu cho chạy tới người bệnh viện viên môn, nam nhân trẻ tuổi biên nói đơn giản sáng tỏ một tý Sung Hee In đích tình huống.

"A? A. . . Tốt, chúng ta biết."

Nghe được nam nhân trẻ tuổi tựa hồ có điểm chuyên nghiệp ngôn ngữ, vài tên nhân viên y tế đều có chút ngây người, nhưng dù sao cũng là nhân viên chuyên nghiệp, chỉ là sừng sốt một chút bọn họ thì phục hồi tinh thần lại, từng cái một đều tự làm công việc của mình, phóng cáo cứu thương phóng cáo cứu thương, mở chữa bệnh rương mở chữa bệnh rương, móc ra ống nghe bệnh kiểm tra kiểm tra —— mặc dù là có người nói sáng tỏ tình huống, nhưng bọn hần còn là yêu cầu kẻ lại xác nhận một chút.

Ngay từ đầu kiểm tra, nhân viên y tế liền đem Sung Hee In bao quanh vây lại, nam nhân trẻ tuổi thì vừa hướng lui về phía sau mấy bước, lui sang một bên đi, chẳng quá, hần đang lui về phía sau trong quá trình sau cùng nhìn thoáng qua nằm ở trên băng ca, tựa hồ đã hoàn toàn thanh tỉnh Sung Hee In, nhìn nàng đang nhìn mình tựa hồ có chút lóe sáng ánh mắt của, giấu ở khẩu trang hạ khoe miệng hơi hơi giương lên, đối với nàng cổ vũ dường như cười cười.

Không biết có phải hay không là xem hiểu ánh mắt của hần, Sung Hee In nhẹ nhàng nháy mắt một cái, ánh mắt yên lặng nhìn đạo này thối lui đến một bên thon dài thân ảnh, nhìn cặp kia tại mũi lưỡi trai hạ thâm thúy con ngươi, thấy rất nghiêm túc, tựa hồ, muốn đem dáng vẻ của hần thật sâu khắc vào trong đầu. . .

"Hô ——"

Cuối cùng là chống được xe cứu thương đi tới, nam nhân trẻ tuổi nhìn đang kiểm tra nhân viên y tế, thả lỏng dường như thở dài nhẹ nhõm, ngay sau đó, hần nháy mắt một cái, tựa hồ cái này mới nhớ ra cái gì đó, nhìn lại, khi thấy một lớn một nhỏ hai người hoàn tha thiết đang nhìn mình thân ảnh của, giấu ở khẩu trang hạ khoe miệng lúc này nhìn không được vừa giờ giờ lên, trực tiếp xoay người sẽ cất bước đi ra phía trước, nhưng vào lúc này ——

"Ba ba ba. . ."

"Làm tốt lắm!"

"Ngô ngô ~OPPA nhĩ hảo suất!"

"Ba ba. . ."

Từng đợt tiếng vỗ tay kèm theo ủng hộ vang lên, nam nhân trẻ tuổi hơi hơi ngẩn người, lập tức thì hiểu rõ ra, nhìn lướt qua cách đó không xa cũng vỗ tay rất hăng say hai, khoe miệng hần tiểu ý không khỏi càng phát ra nòng nặc.

"Cái kia, có thân nhân của bệnh nhân có lẽ bằng hữu có mặt sao?"

Phía sau truyền đến một tiếng nhân viên y tế cao giọng hỏi ý, nam nhân trẻ tuổi hơi hơi quay đầu lại nhìn thoáng qua, kiểm tra chỉ là đơn giản một chút kiểm tra đo lường, cụ thể hoàn phải chờ tới y viện hơn nữa, sở dĩ cấp tốc thì làm xong, xem nhân viên y tế môn hình dạng, nam nhân trẻ tuổi biết mình phán đoán sẽ không có sai, tâm trạng rốt cục hoàn toàn buông lỏng xuống.

"A, là, ta chính là, ta là nàng bằng hữu."

Nghe được nhân viên y tế hỏi, đứng ở Kwon Eun Ah bên người tựa hồ còn có chút hoảng hốt cao gầy nữ sinh lúc này mừng rỡ, vội vã đi tới nhắc tay đáp.

"Làm phiền người theo chúng ta đi y viện một chuyến, có thân thuộc bằng hữu bên người có lợi cho ổn định bệnh nhân tâm tình, mặt khác xin người giúp một tay điền một ít tư liệu tịnh thông tri người nhà của hần đến y viện."

"A, dạ dạ, tốt."

Nghe nhân viên y tế lời của, cao gầy nữ sinh vội vã điếm vài hạ đầu, sau khi nói xong, nàng nhìn thoáng qua sắc mặt mặc dù hoàn có chút tái nhợt vô lực, nhưng tựa hồ đã khá hơn nhiều Sung Hee In, hơi hơi mím môi một cái thần, nhin không được hỏi: "Cái kia. . . Hee In không sao chứ? Nàng hội không có sao chứ?"

"Ha hả, yên tâm, vị tiên sinh kia xử lý tương đối đúng lúc, nhanh lên một chút chạy về y viện trị liệu, bệnh nhân chắc là sẽ không có vấn đề gì."

Một cái nhân viên y tế cười cười, đối với cao gầy nữ sinh làm một cái an tâm thủ thế.

"Không có chuyện gì sao? Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi. . ."

Vừa nghe đến Sung Hee In không có việc gì, cao gầy nữ sinh lúc này mới thở dài một cái, chẳng quá chột, trên mặt của nàng bỗng nhiên lại lộ ra điếm như có điều suy nghĩ thần tình.

"Được rồi, đi thôi."

"A. . . Cái kia. . . Cái kia, vị kia OPPA?"

Nam nhân trẻ tuổi sừng sốt một chút, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) có chút kỳ quái địa nhìn đột nhiên về mặt do dự nhìn về phía mình cao gầy nữ sinh, hỏi: "Còn có chuyện gì sao?"

"Cái kia. . ."

Cao gầy nữ sinh mím môi, đầu tiên là nhìn một chút trước chân cách đó không xa cặp kia thâm thúy đẹp mắt con ngươi, đón vừa nghiêng đầu nhìn một chút đã nằm ở trên băng ca, nhưng ánh mắt tựa hồ vẫn như cũ đang ngó chừng người kia Sung Hee In, do dự một chút, vẫn là không nhin được nói rằng: "Cái kia, OPPA, lần này Hee In thực sự phải phi thường cảm tạ ngươi, bằng không thì khả năng thì. . . Cho nên nói, cũng không phải nói báo đáp và vân vân, thế nhưng, ngài có thể chỉ ít nói cho chúng ta biết tên họ của ngươi sao? Đương nhiên, nếu như có thể nói cho chúng ta biết ngài phương thức liên lạc vậy thật tốt quá."

Nam nhân trẻ tuổi nghe vậy có chút ngậy người địa nháy mắt một cái, ngay sau đó cả người tựa hồ cũng lộ vẻ do dự.

Vừa nhìn thấy trước mặt mình cái này cao gầy thon dài thân ảnh của do dự, cao gầy nữ sinh có chút ngậy người địa nháy mắt một cái, ngay sau đó khuôn mặt trong nháy mắt thì lộ ra minh bạch cái gì mà cảm thấy biểu tình thất vọng, đồng thời còn có chút nghi ngờ thần tình.

"Xin nhờ. . ."

Bỗng nhiên, một tiếng thanh âm yếu ớt truyền tới, để cho gần bên vài người đều hơi sừng sờ.

Dưới ánh mắt ý thức triệu nằm ở trên băng ca Sung Hee In nhìn lại, hần khi thấy một đạo tựa hồ tràn đầy chờ đợi ánh mắt, cả người nhất thời ngẩn ra, chột, ngực do dự tựa hồ thoáng cái tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

"Ta là. . ."

Nhìn trước mắt hai người nữ sinh này, hần giấu ở khẩu trang hạ khóe miệng nhẹ nhàng vung lên, lộ ra một cái nhu hòa mà vừa có chút kỳ quái mỉm cười, sau đó, hần nói ra nhất cú đề cho hiện trường vài người đều có chút chờ đợi nói.

"Ta là. . . Han Woo."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 173: Đối với nhau sơ bộ lý giải (thượng)

"Ta là. . . Han Woo."

Đương câu này nhẹ giọng ngôn ngữ từ trong miệng hần nói ra khi, tuy rằng còn lại vậy xem mọi người bởi vì cách có chút xa tịnh không nghe được, thế

nhưng tại gần bên Kwon Eun Ah mấy người cũng mỗi chữ mỗi câu nghe được thanh thanh sở sở, lặng yên đang lúc, vài người hầu như đều phút chốc mở to hai mắt. . .

Chóp chóp mắt to, Kim Hayeon ánh mắt có chút lóe sáng địa hướng hai bên trái phải quét một tý Kwon Eun Ah mấy người biểu tình, tuy rằng Han Kaem Sae biểu tình nàng nhìn không thấy, nhưng Kwon Eun Ah tý muội lưu lộ ra ngoài kinh ngạc biểu tình nàng là rất hài lòng, nhất là Kwon Eun Ah, tròn tròn suy nghĩ con người, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, hoàn toàn một bộ đã sợ ngây người biểu tình, để cho Kim Hayeon ngực không hiểu thì có loại hi tư tư cảm giác.

Thu hồi quét về phía bên cạnh ánh mắt, Kim Hayeon vừa nhìn về phía Sung Hee In hai người, đối phương biểu tình càng làm cho nàng hài lòng, rõ ràng thoáng cái đều bối rối.

Khả ái đối với đồ dẫn Sung Hee In hai người cau cái mũi nhỏ sau, Kim Hayeon hết giận dỗi như giờ giờ lên đầu, sau đó mới đưa ánh mắt bỏ vào trước mặt cách đó không xa đạo kia bối đối với mình thon dài thân ảnh thượng, một đôi mắt to tinh hiện ra tinh hiện ra.

Chỉ bất quá, Kim Hayeon rõ ràng không có chú ý tới, tại bên cạnh nàng, cũng có một đôi tinh hiện ra đôi mắt sáng chính lặng lẽ nhìn chăm chú vào đạo thân ảnh kia. . .

"Tốt, một ... hai ... Tam, khởi!"

"Người học sinh này, đi nhanh đi."

"A? Nga. . . Nga nga. . ."

Nằm ở trên băng ca, cho dù trong lòng ngực lúc này còn đang cuộn cuộn trứ đau nhức, nhưng Sung Hee In vẫn như cũ nhịn không được phải hơi hơi chỉ đứng dậy thể, mở to mắt, không ngừng mà tại trước người của nàng cách đó không xa trên người người nam nhân kia quét mắt, trong ánh mắt của nàng, tràn đầy một loại không thể tin được thần tình, cùng với, một loại không rõ run. . .

Thẳng đến, nàng cuối cùng từ nam nhân thon dài thân hình giữa nhìn thấu như vậy một điểm nhìn quen mắt cảm giác, thẳng đến, ánh mắt của nàng chạm đến đến rồi cặp kia thâm thúy con người, cho đến lúc này, nàng nguyên vốn đã long trời lở đất trái tim bỗng nhiên hình như lại mạnh siết chặt như nhau. . .

Cặp kia thâm thúy ánh mắt của, nàng gặp một lần, thế nhưng lần kia nàng cũng mang theo một loại không thể nói lý ánh mắt đi xem, sở dĩ cho tới bây giờ nàng mới phát hiện, cặp kia đen kịt sâu thẳm con người ở chỗ sâu trong ẩn chứa ánh mắt nhưng thật ra là như vậy ôn nhu. . .

"Hee In sao? A, Ji Sung ca người ái mộ đạo là thật rất bảo vệ hấn a. . ."

Đưa mắt nhìn cái kia phạm vào bệnh tim nữ sinh được đưa lên xe cứu thương, Han Woo ngực tại triệt để trầm tĩnh lại đồng thời, khóe miệng rồi lại nhịn không được lộ ra một cái có chút quái dị mỉm cười.

Hắn cũng là được Sung Hee In tiếng thứ hai "Không biết xấu hổ Han Woo" hút dẫn tới, không thể không nói, tại trên đường cái có vừa nghe đến tên của mình, hấn thật là lại càng hoảng sợ, sau lại trốn ở góc phòng yên lặng vậy xem một hồi mới hiểu được chút tình huống, ngoại trừ không rõ hai tiểu nha đầu làm sao sẽ xuất hiện ở đây, nhưng đại thể tình huống hắn cũng là rõ ràng,

Ngực tại ách nhiên thất tiểu hơn nhưng thật ra không có gì cái khác tâm tình.

Hắn quốc người ái mộ điên cuồng, cho dù Han Woo chẳng bao giờ tiếp xúc qua, nhưng ở kịch tổ và Hwang Jung Eum mấy người nói chuyện phiếm mưa dầm thấm đất, hơn nữa bản thân lên mạng tra xét điểm hữu quan vòng giải trí tư liệu, hấn vẫn còn có chút tương đối thẳng xem biết.

Sở dĩ hấn đạo không có gì dư thừa cảm giác, dù sao ra mời đây cũng là nghe nhằm đồn bậy tạo thành kết quả, trái lại cũng may hấn hiểu kỳ nghi chân xuống tới, bằng không thì cái kia gọi Sung Hee In nữ sinh sợ rằng thực sự phiền toái.

Nói thật đi, đây cũng là vận khí, nếu như là cái khác bệnh bộc phát nặng, Han Woo phỏng chừng hoàn không có biện pháp gì, thế nhưng bệnh tim đối với Han Woo mà nói thế nhưng tương đương quen thuộc, cũng thua thiệt Sung Hee In đích tình huống cũng không toán nghiêm trọng, sở dĩ hấn mới rút cuộc đúng lúc bả nhân cứu được.

"Kaem Sae tý, Hayeon! Được rồi, chúng ta đi nhanh đi, thời gian thì còn dư lại một giờ."

Lúc này, sau lưng vài đạo tiếng kêu hấp dẫn Han Woo chú ý của lực, khóe miệng của hấn hơi hơi kiêu kiêu, quay đầu nhìn lại, khi thấy hai người cô gái xa lạ chạy tới hai người nha đầu hai bên trái phải, xem đáng về của các nàng, là cùng đi?

Đuôi lông mày thoáng khươi một cái, Han Woo đi thẳng tới hai nha đầu này trước mặt, có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm: "Các người thế nào tại đây?"

Đương liếc lên đạo kia thon dài thân ảnh của rốt cục hướng mình đi tới khi, mới vừa chuẩn bị cùng hai người đồng bạn nói cái gì đó Han Kaem Sae và Kim Hayeon nhất thời ngừng lại lời của mình ngừng, tất cả đều mặt mang sắc mặt vui mừng địa vội vã trả lời nhất cú.

"OPPA, ta tới cho người nỗ lực lên a!"

"Lão sư, ta. . . Ta vội tới ngài tiếp ứng."

Đương cái này hai tiếng các hữu đặc sắc dễ nghe thanh âm đồng thời vang lên khi, đừng nói là người chung quanh, chính là hai người nha đầu mình cũng là sừng sốt, không nói đối phương vì sao cũng trở về đáp, các nàng quay về suy nghĩ một chút, vừa, hắn nói là. . ."Các người" ?

Mảnh khảnh lông mi và người nào đó rất tượng địa gát gát, nàng quét một vòng trước mặt hai cái này ra về đều nghĩ người tiểu cô nương, vừa liếc nhìn đứng ở các nàng trước người người nam nhân kia, hẹp dài mà quyến rũ trong con người cái loại này cảm giác hứng thú quang mang càng phát ra nồng nặc.

Nhìn một chút trước mặt mình ngờ ngác hai người nha đầu, Han Woo không nhịn cười được cười, thần tình dĩ nhiên mười phần tương tự địa từ đôi mắt ở chỗ sâu trong trào xảy ra chút cảm giác hứng thú quang mang, chẳng quá đón hắn nhưng thật ra không có thừa nước đục thả câu, dùng đơn giản nói ngôn ngữ nói rõ một chút tình huống.

"Nàng."

Ngón tay thon dài chỉ chỉ Han Kaem Sae.

"Học trò ta."

"Nàng."

Đầu ngón tay vừa chuyển, chuyển hướng về phía bên cạnh Kim Hayeon.

"Nàng. . . Nàng là ta quan hệ rất tốt muội muội. UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) "

Trong nháy mắt, hai nha đầu ánh mắt của mở lớn hơn, tại nhất tề sừng sốt một giây sau, các nàng không hẹn mà cùng quay đầu nhìn nhau liếc mắt, trên mặt thần tình là không nói ra được cổ quái.

"Nga? Vị này chính là. . . Kaem Sae tỷ và Hayeon hai người bằng hữu sao? Oa, thật đúng là thần kỳ ôi chao, hai người các người nhận thức cùng một người bạn a."

"Đúng vậy, thật đúng là đỉnh thần kỳ a."

Lúc này, mới vừa đã chạy tới, có chút không rõ tình huống hai nữ sinh nghe xong Han Woo lời của, nhìn nhìn lại Han Kaem Sae hai người hình dạng, cho là mình hai người rất cuộc hiểu rõ tình huống, rất kinh ngạc nói rằng.

Hai người nữ sinh này vừa nói, nhất thời để cho ngây người Han Kaem Sae và Kim Hayeon phục hồi tinh thần lại, lần thứ hai lẫn nhau dùng một loại có chút quái dị con mắt nhìn liếc mắt đối phương, Kim Hayeon nghiêng đầu nhìn thoáng qua bên người hai người đồng bạn, chớp chớp mắt, lại nhìn một chút hoàn có chút kỳ quái địa nhìn mình hai người Han Woo, bỗng nhiên trong đầu lóe lên một cái ý nghĩ.

Cảnh giác hướng bốn phía nhìn một chút, phát hiện bởi vì người đã bị xe cứu thương đón đi, người vây xem môn cũng cơ bản tản quang. Vì vậy Kim Hayeon tâm trạng nhất thời đại định, đồng thời một loại khẩn cấp muốn thực hiện ngược ý tưởng kia xung động dâng lên.

"OPPA!"

"Sao. . . Làm sao vậy?"

Không khỏi nhìn nhà mình tiểu muội trên mặt bỗng nhiên thì xuất hiện hưng phấn thần tình, Han Woo có chút nghi ngờ hỏi.

"OPPA~ cái lỗi tai lại gần."

"Để làm chi a?"

"Lại gần lại!"

Bất đắc dĩ bà cái lỗi tai tiến đến thần thần bí bí tiểu nha đầu bên mép.

"Là như vậy. . ."

"Cái gì? !"

Chương 174: Đối với nhau sơ bộ lý giải (hạ)

"Cái gì? !"

Thoảng cái kính ngạc mở to hai mắt, Han Woo có chút ngây người địa nhìn về mặt mong đợi nhìn mình Kim Hayeon, nhin không được vươn tay sờ sờ tiểu nha đầu này cái trán.

Không có sinh bệnh a.

"OPPA!"

Tức giận vuốt ve bản thân OPPO bàn tay thon dài, Kim Hayeon mở to hai mắt nhìn, dùng một loại hơi bất mãn giọng nói giải thích: "OPPA không phải hỏi chúng ta ngày hôm nay tại sao trở về sao? Chúng ta là đến tiếp ứng a, chúng ta đều là người người ái mộ câu lạc bộ thành viên a!"

"... Người ái mộ câu lạc bộ?"

Han Woo nhất thời ngẩn ra.

"Đúng vậy!"

Một bả bả hai người không rõ tình huống đồng bạn kéo qua, Kim Hayeon dùng một loại chờ mong giữa mang theo điểm làm nũng ý tứ hàm xúc ánh mắt nhìn Han Woo nói rằng: "Chúng ta đều là OPPO của người trung thực người ái mộ nga! Cho nên nói, người liền đáp ứng ta đi ~ "

Người ái mộ...

Han Woo dưới ánh mắt ý thức ở đó hai người rõ ràng còn không biết thân phận mình nữ sinh trên người quét một vòng, giấu ở khẩu trang hạ trên mặt của ngoại trừ nòng nọc kính ngạc ở ngoài, tựa hồ còn có chút cái gì khác không giống tầm thường thân sắc.

"Ai ~OPPA!"

Thấy bản thân OPPO lại còn trầm mặc, Kim Hayeon nhất thời càng bất mãn, trực tiếp từ hai nữ sinh dẫn theo trong một cái túi móc ra mấy cái ra về là plastic phiền điệp chất đồng Q bản tiểu nhân, tức giận chỉ chỉ hai nữ sinh nói rằng: "OPPA! Người xem, những thứ này thủ công đều là thực trân và anh lợi hai người tỷ tỷ làm! Chạy mấy cái buổi tối đây! Thực trân tỷ hoàn không cẩn thận được plastic phiền hoa bị thương tay đây!"

Nói, Kim Hayeon thì giơ lên trong đó cái kia gọi thực trân tay của cô bé tiến đến Han Woo trước mặt.

Đang nghe Kim Hayeon giận dữ ngôn ngữ khi, Han Woo tại hơi hơi ngây người đồng thời, đầu tiên là nhìn lướt qua trong tay nàng mấy cái Q bản tiểu nhân, sau đó ngưng thần nhìn một chút con kia được kéo đến trước mặt mình cũng không toán tay nhỏ bé trắng nõn, vẫn rất bình ổn nội tâm mạnh run lên một cái.

Nói là Q bản tiểu nhân, nhưng rốt cuộc là thủ công, rất thô ráp, hình tượng cũng không xông, thành thật mà nói, thực sự xem không lớn đi ra rốt cuộc là người nào, chỉ có thể nhìn ra phải là một đẹp trai nam nhân, ngay cả cái này cái tay nhỏ bé, cũng cũng không thể nói thật tốt xem, càng không thể nói đều tinh tế, thể nhưng, phía trên kia dán mấy cái miếng vết thương thiếp nhưng đủ để cho Han Woo thất thần...

"Hayeon... Người, các người đang nói cái gì a?"

Nhìn thoáng qua nhóm người mình trước mặt cái này nam nhân trẻ tuổi, thực trân có chút ngượng ngừng bả tay của mình thu hồi lại, đồng thời còn rất kỳ quái và hơi điểm bất mãn hướng Kim Hayeon dò hỏi.

"Đúng vậy, thế nào người nói chúng ta là hán người ái mộ, chúng ta rõ ràng chính là... Han Woo OPPO..."

Ở một bên cái kia gọi anh lợi nữ hài cũng rất kỳ quái địa mở miệng hỏi trử, thể nhưng,

Lời của nàng mới nói đến phân nửa thì nói không được nữa, đôi nhất thời mở thật lớn, hô hấp đều tựa hồ vô ý thức dừng lại một chút.

"Đại phát..."

Kwon Eun Ah mở to hai mắt, tay nhỏ bé vô ý thức bưng kín muốn gọi ra cái miệng nhỏ nhắn, khả ái mang trên mặt không nghĩ tới thực sự là như vậy khiếp sợ, cùng với hứa hứa đa đa nói không rõ sờ kích động thần tình.

Các nàng nam nhân trước mặt tháo xuống mình khẩu trang, sau đó ánh vào các nàng mi mắt chính là hé ra có mặt hầu như tất cả mọi người dị thường quen thuộc tuần lăng khuôn mặt ——

Như sửa chữa trôi qua lông mi, có chút hẹp dài thâm thúy con ngươi, tế cao mũi, gầy còm môi, có chút tái nhợt da, gần nên mặt trái xoan nhưng không mất góc cạnh mặt của khước.

"Hàn... Han Woo O... OPPA?"

Một tiếng gần như nỉ non thanh âm của truyền đến, Han Woo nhìn lại, khóe miệng không khỏi thì giờ giờ lên, toát ra một tia cực kỳ nụ cười ôn nhu, ngay cả thâm thúy hai tròng mắt đều híp lại, hình thành một đôi xán lạn dường như tinh thần vậy cười mắt.

"Cảm tạ, cảm ơn các người, thực trân, anh lợi."

Vô ý thức hít sâu một tý, thực trân và anh lợi kinh ngạc nhìn hai người mình trước mặt tờ này rục rờ khuôn mặt tươi cười, bên tai nghe đạo kia đối với các nàng mà nói thậm chí vô cùng mộng ảo thanh âm của đối với các nàng tự trữ cảm tạ, kêu tên của các nàng, một loại hoàn toàn làm các nàng phản ứng không kịp kích động và hứa hứa đa đa phức tạp tâm tình đầy rẫy tại các nàng ngực.

"OPPA, để làm chi tại trên đường cái thì... Không nói với người đi góc lại trích sao? ~ "

Vội vã đứng ở hai bên trái phải chống đỡ điểm, Kim Hayeon một bên quét mắt người đi trên đường, một bên dùng một loại thật bất mãn giọng của oán giận, chẳng quá, đương nàng nhìn thấy thực trân hai người cái loại này hoàn toàn không thể tin được kinh hi biểu tình khi, ngôn ngữ trong vừa không khỏi mang cho điểm nồng nặc vui sướng.

Nghe được nhà mình tiểu muội oán trách nói, Han Woo nhìn không được cười khổ một cái, lấy điện thoại di động ra nhìn thoáng qua thời gian, có chút bất đắc dĩ đối với mấy người nói: "Không có thời gian, thời gian chuẩn bị sắp tới."

Nói xong, Han Woo dùng một chút, nhu hòa nhìn một chút trước mắt mình còn đứng ì thực trân hai người, ngực tại có chút cảm giác rất trúc trắc đồng thời, hoàn toàn ra hứa hứa đa đa nói không rõ sở cảm giác.

"Xin lỗi, lần đầu tiên gặp mặt cứ như vậy thương xúc, bởi vì thời gian thật sự là..."

Trước mặt người đàn ông này hơi áy náy ngôn ngữ làm thực trân hai người nhất thời phục hồi tinh thần lại, hai người vội vã dùng sức nhí khoát tay, lấp bấp nói: "Không có... Không có việc gì, không có việc gì... Không có chuyện gì, O... OPPA..."

Nói nói đến phần sau, hai nha đầu này trên mặt rốt cục hậu tri hậu giác vậy đằng đằng địa đứng trứ đồ ửng, có nhìn qua, nghiêm nhiên dường như uống say giống nhau.

Nhìn hai cô gái đối với mình mà nói hoàn toàn có thể nói là lần đầu tiên đụng phải biểu hiện, Han Woo khóe miệng nhìn không được vừa giờ giờ lên, sau đó ánh mắt lại đang thực trân con kia được hoa thương trên bàn tay nhìn một chút, trong mắt lóe lên một tia hồ thẹn, hần thanh âm êm dịu mà hỏi thăm: "Có khỏe không?"

"A? Nga nga! Không có chuyện gì, không có chuyện gì, O... OPPA..."

Đối với Han Woo đột nhiên câu hỏi, thực trân đầu tiên là sửng sốt một chút, ngay sau đó lập tức hiểu được, nhanh lên khoát tay áo, chẳng quá nhìn trước mặt cặp kia mang theo ân cần thâm thúy con ngươi, thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng vẫn là dường như cừu như nhau địa nhẹ nhàng kêu một tiếng OPPA, trong giọng nói tựa hồ còn có chút vẫn không thể tin được cảm giác.

Nhìn mặt đối với mình tựa hồ thực sự khẩn trương đến nói không rõ sở nói nữ hài, Han Woo chỉ là khẽ mỉm cười một cái, đảo không nói thêm gì, chỉ là bình thường đối với thực trân nói một câu "Mấy ngày nay chú ý một chút vết thương tẩy trừ", sau đó thì đối với đứng ở một bên cố ý suy yếu tồn tại cảm tình Han Kaem Sae gạt đầu, hoàn thuận tiện hảo hảo nhìn chòng chọc nha đầu kia liếc mắt.

Nhanh lên không dám đối diện địa cúi đầu, Han Kaem Sae giấu ở khẩu trang hạ trên khuôn mặt nhỏ nhắn ký có ngưng ngưng cũng có sâu đậm uể oải.

Han Woo ánh mắt của nàng đương nhiên nhìn hiểu, biết hần khẳng định mình bạch bản thân xin nghỉ không hơn khóa chạy tới.

Chẳng quá Han Kaem Sae cũng chỉ là như đưa đám một tý, đón thì ngẩng đầu đối với Han Woo nhẹ nhàng nhưng trịnh trọng gạt đầu.

Han Woo xem nàng không chỉ có cố ý cảnh cáo, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) còn có để cho nàng hảo hảo chiếu khán mấy cái tiểu tử bạn ý tứ, Han Kaem Sae vừa nhìn liền hiểu.

"Được rồi, ta đi vào trước, các người... Mong muốn bộ này kịch truyền hình hội cho các người đặc sắc cảm giác."

Xong Han Kaem Sae nha đầu kia khẳng định trả lời sau, Han Woo cũng coi như yên tâm, chỉ ít nha đầu kia vẫn tương đối ổn trọng. Đón hần đã nghĩ hơn nữa chút gì, nhưng mặt quay về phía mình người ái mộ, hần bỗng nhiên cũng có chút ghen lỗi, sau cùng nói một câu đỉnh không có đỉnh dường nói thì tạo nên khẩu trang chuẩn bị ly khai.

Chỉ bất quá, tại sắp xoay người lúc đi, Han Woo ánh mắt như có như không tại Kwon Eun Ah trên người hai người quét một vòng, trọng điểm ở đó cái vóc người cao gầy, khí chất tựa hồ có điểm không đồng dạng như vậy trên người nữ nhân nhìn một chút.

Xa lạ nhân, hơn nữa hình như cũng không phải và Hayeon các nàng cùng nhau.

Không rõ, nhìn cặp kia hẹp dài mà quyến rũ con người, Han Woo tâm trong tựa hồ nổi lên một chút cảm giác kỳ quái, nói không rõ sở, nhân nhạ.

Chẳng quá, hân hiện tại cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều như vậy.

"Hào hào theo Han Kaem Sae, chớ chạy loạn."

Vỗ vỗ cười dài nhìn mình Kim Hayeon đầu nhỏ, Han Woo sau cùng nhìn thoáng qua đạo kia cao gầy thân ảnh thì xoay người ly khai.

Ánh mắt thẳng tắp đưa mắt nhìn đạo kia thon dài bóng lưng dần dần đi xa, Kwon Eun Ah trương liễu trương chủy, rốt cuộc vẫn là không có dũng khí nói, thế nhưng, trong mắt nàng nhìn tấm lưng kia ánh mắt nhưng đang lặng lẽ đang lúc càng phát ra tinh sáng lên.

Đạm nhiên mà vừa tựa hồ có chút dày ánh mắt quét một vòng người nam nhân kia rồi đi bóng lưng, nàng giấu ở khẩu trang hạ khóe miệng bỗng nhiên kiều kiều, cặp kia hẹp dài mà quyến rũ con người ẩn chứa tựa hồ không chỉ là cảm giác hứng thú thần tình, còn có chút điểm tương đương kỳ dị thần tình...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Đối với nghệ nhân sơ bộ lý giải

"Nha! Thế nào mới đến!"

"Xin lỗi, xin lỗi, có chút việc làm trễ nãi một tý."

"Được rồi được rồi, mau vào đi!"

...

Mới vừa chạy tới buổi họp báo hậu trường, Han Woo nhìn chung quanh mang mang lục lục, đi tới đi lui các nhân viên làm việc, còn chưa kịp nghỉ khẩu khí, trực tiếp được vừa vịn đi ngang qua Jin Soo Won đã đến, nói cũng chưa nói vài câu liền đem hắn trực tiếp đẩy tới một gian phòng hóa trang trong.

"Tốt, người tới."

"Nhanh lên một chút, tất cả đều động!"

"Cái kia, cái kia nhà tạo mẫu tóc đây?"

"Nha, tuệ lâm, người nhanh lên một chút!"

"Ngà nga!"

"Thợ trang điểm, trang phục sư, nhanh lên một chút! Còn có năm mươi phút thì muốn bắt đầu!"

"Là!"

Ngồi ở thư thích chỗ ngồi, Han Woo chán đến chết địa nhâm vài cái nữ thợ trang điểm loay hoay bản thân khuôn mặt còn có kiểu tóc.

Năm mươi phút đối với cái khác nghệ người mà nói khả năng làm tóc thời gian cũng không đủ, thế nhưng Han Woo là dư dả, sở hữu chủ chế giữa lộng tạo hình thoải mái nhất phải là hân, hân cũng không cần quá nhiều hoá trang, bình thường hướng trên mặt lộng cái đồ trang sức trang nhã là được rồi, trang phục cũng là sớm thì phối được rồi, sở dĩ mỗi lần hân hóa trang tối đa cũng liền mấy mươi phút, cũng không cần qua nhiều thời gian.

Ngồi ở chỗ ngồi nhâm chán một hồi, Han Woo tư tự thì không khỏi trôi dạt đến chuyện mới vừa rồi thượng.

Người ái mộ...

Thâm thúy mâu quang hơi hơi lóe ra, Han Woo trên mặt của lộ ra nói không rõ sở thần tình.

Nói thật đi, ngay cả chính hân cũng nói không rõ sở mình lúc này ngực đến tội cùng là cái cái gì cảm thụ.

Khi hắn thấy mấy cái thô ráp Q bản tiểu nhân, thấy con kia dán miệng vết thương dán tay nhỏ bé khi, một khắc kia trong lòng hắn mạnh dâng lên cảm giác cũng không tượng hắn đối mặt đến người trong nhà quan tâm khi cảm giác.

Đương Han Woo lần đầu tiên đối mặt Hayeon, Taeyeon, thậm chí là lâm phụ bọn họ quan tâm khi, trong lòng hắn cảm giác là một loại không biết làm sao, xa lạ giữa lại có loại dị thường cảm giác ảm áp.

Mà khi Han Woo lần đầu đối mặt loại này gọi làm "Người ái mộ" nhân môn khi, một khắc kia trong lòng của hắn quả thực cũng có không biết làm sao, xa lạ mà cảm giác ảm áp.

Nhưng trong lòng hắn tại một khắc kia tuôn ra nhiều nhất cũng... Sợ hãi.

Không sai, một loại không rõ sợ hãi.

Ngay cả hắn cũng không biết bản thân đến tốt cùng tại sợ hãi cái gì, hay là hăng cũng là tại sợ hãi loại này ra về không có từ trước đến nay yêu thích, hay là, hăng cũng là tại sợ hãi... Năng lực của mình.

Đối với nghệ nhân, đối với minh tinh, Han Woo trước đây vẫn không có gì đặc biệt ấn tượng, chỉ cảm thấy tựa hồ chính là một ít nhảy khiêu vũ, hát một chút ca nhân.

Mà đang ở vừa, hắn lần đầu tiên phát giác, bản thân, dĩ nhiên cũng chính mình "Người ái mộ", lần đầu tiên phát giác, trên thế giới dĩ nhiên thực sự sẽ có người để một cái tổ chưa che mặt nhân làm... Như vậy,

Nhiều như vậy chuyện tình.

Thẳng đến vừa một khắc kia, Han Woo mới phát giác trong lòng mình mới rốt cuộc chân chính, chân chính bắt đầu nhận thức đến nghệ nhân nghề nghiệp này nội hàm.

Làm nghệ nhân, người cũng không phải trống trơn làm tốt một cái dĩ kỹ ngu người nhân là được rồi, "Minh tinh" sở dĩ là "Minh tinh", chính là bởi vì bọn họ ra về vĩnh viễn cùng treo ở chân trời không chân thật chuyện vật như nhau mỹ hảo.

Cho nên khi Han Woo thấy thực trên các nàng khi, thẳng đến một khắc kia, hắn tựa hồ mới chính thức ý thức được, bản thân nên gánh nỗi đông tây! Bản thân làm một nghệ nhân, cho dù không phải là bản nguyện, nhưng mình phải gánh nỗi nhất vài thứ!

Người ái mộ là nghệ nhân mặt tiền của cửa hàng, mà nghệ nhân, cũng người ái mộ người mở đường.

Bọn họ mỗi tiếng nói cử động đều ảnh hưởng người ái mộ của mình, "Gần đó thì đồ gần mực thì đen" câu này cổ ngữ phóng đến nơi này tựa hồ lại không quá thích hợp.

Đồng thời, nếu như nghệ người không thể làm tốt bản thân, nếu như "Minh tinh" bỏ mình, như vậy, khiến thất ở trên người của hắn vô số người ái mộ tâm, cũng theo đó "Ngã xuống".

Sở dĩ Han Woo bây giờ ngực thực sự rất mờ mịt, rất sợ hãi, rất không biết làm sao, rất... Phức tạp.

Đối với đã từng hắn mà nói, cho dù là một phần nhỏ nhẹ quan ái đều đủ để để cho hắn ra về băng cứng nội tâm lay động, càng chưa nói hiện tại, giống như là vô duyên vô cớ, bất kể hồi báo, đến từ cái loại này gọi làm "Người ái mộ" người xa lạ môn bảo vệ.

"... Cái kia, ngài có thể ngừng đầu lên một chút sao?"

Đột nhiên, bên người truyền đến một đạo có chút khiếp khiếp thanh âm, Han Woo nháy mắt phục hồi tinh thần lại, dời mắt vừa nhìn, phát hiện là tên kia gọi làm tuệ lâm nhà tạo mẫu tóc.

"Xin lỗi, có điểm mất thần."

Ôn hòa cười cười, Han Woo lập tức phối hợp hơi hơi mang ngừng đầu.

Tuệ lâm là một tóc ngắn cô gái trẻ tuổi, thấy Han Woo trên mặt nụ cười ảm áp, gò má của nàng không khỏi đỏ lên, vội vã cũng đứng Han Woo ngại ngừng địa hé miệng cười, sau đó mà bắt đầu cẩn thận tỉ mỉ chỉnh lý khởi Han Woo tóc từng cây một sợi tóc.

Lại nói tiếp, Han Woo hoá trang, thay quần áo đều không thể nào tiêu hao thời gian, tối thời gian hao phí chính là làm kiểu tóc.

Han Woo cũng không biết đây là Hàn quốc trường hợp đặc biệt còn là toàn thế giới đều như vậy, hắn phát hiện nghệ nhân nhà tạo mẫu tóc thực sự dị thường chăm chú, cho dù là mỗi một cọng ti đều phải xử lý tốt, rối loạn, xông, đều phải cẩn thận địa chải vuốt sợi tốt, bởi vậy Han Woo mỗi lần hóa trang phần lớn thời gian đều là hoa tại làm tóc thượng.

"Cái kia... Tuệ lâm?"

"A? A, là, là... Làm sao vậy sao?"

Trẻ tuổi nữ hài rõ ràng không có dự liệu đến Han Woo hồi nhớ kỹ tên của mình, thoáng cái mới vừa còn có chút bình tĩnh khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm đỏ lên, đồng thời còn lộ ra điểm không biết làm sao biểu tình, hiển nhiên cũng không biết Han Woo đột nhiên gọi nàng dụng ý.

"A... Ách, không cần khẩn trương, ta... Chỉ là muốn hỏi người chút vấn đề."

"A... Là, ngài... Muốn hỏi gì?"

Nghe được điều không phải dự định trách cứ bản thân, tuệ lâm ngực lúc này thở phào nhẹ nhõm, lại nói tiếp nàng cho tới hôm nay mới thôi coi như là làm mấy năm nhà tạo mẫu tóc, bình thường tiếp xúc rất nhiều nghệ nhân, coi như là kinh nghiệm phong phú, nhưng vấn đề là, hôm nay là... Là giúp hân làm, sở dĩ ngực vẫn rất khẩn trương.

Cũng may đến trước mắt không có xảy ra vấn đề gì, cho nên hân tâm thần sảo định sau, biên kế tục sửa sang lại Han Woo tóc, biên cũng có chút ngạc nhiên địa Han Woo đến tới cùng phải hỏi mình cái gì.

"Cái kia... Xin hỏi người có thần tượng không? Chính là, người thành công vì qua vị ấy nghệ nhân người ái mộ sao?"

"A? A... Có... Có. Sao... Làm sao vậy?"

Có vừa nghe đến Han Woo vấn đề, tuệ lâm sững sốt, ngay sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn chẳng biết tại sao đằng địa đỏ hơn, lặng lẽ ngấm ngấm ở ghế trên phải ngồi nghiêm chỉnh nhưng đang dùng cặp kia thâm thúy ánh mắt mê người tuân hỏi mình Han Woo liếc mắt, thanh âm phát yếu mà hỏi thăm.

"Như vậy... Người có thể nói cho ta biết, đương người ái mộ là cảm giác gì sao? Vì sao... Vì sao người ái mộ nguyện ý sẽ vì một cái bản thân hoàn toàn không biết nghệ nhân nỗ lực nhiều như vậy?"

Tuệ lâm ngẩn ra, ánh mắt kim lòng không đành nhìn về phía cái gương —— trưng kính qua sau khi hóa trang càng phát ra tuần lẳng gương mặt của.

Tại trên gương mặt đó, nàng nhìn thấy mờ mịt thất thố, cũng nhìn thấy ngưng tại hơi nhúu vùng xung quanh lông mày về điểm này làm nàng đau lòng thấp thòm lo âu.

Han Woo ngồi ở chỗ ngồi, khẽ cau mày, thấp liễm suy nghĩ liêm, ngực tự tự hàng vạn hàng nghìn, vừa cái kia đột nhiên hưng khởi vấn đề, cùng với nói là hân muốn hỏi tuệ lâm, không bằng nói hân cũng là phải hỏi mình.

Hân thực sự không biết, vì sao trên thế giới sẽ có loại này vô duyên vô cớ yêu, hân càng không biết, bản thân nên như thế nào đáp lại loại này yêu.

"Bởi vì... Yêu mến không cần lý do a."

"..."

Han Woo giật mình, hân vô ý thức nghiêng đầu nhìn lại, khi thấy hé ra điều không phải rất đẹp, nhưng nét mặt tươi cười như hoa ngọt khuôn mặt.

"Vì sao yêu mến nhất định phải có lý do? Lòng của người ta là mình có thể nói coi là sao? Yêu mến chính là thích, tại sao muốn có lý do?"

"Huống chi... Người ái mộ, vốn chính là trên thế giới này tôi không giảng đạo lý tồn tại a!"

Trên thế giới này... Tôi không giảng đạo lý tồn tại?

Han Woo lẳng lẳng nhìn tuệ lâm, cái này trẻ tuổi nữ nhà tạo mẫu tóc lúc này tựa hồ cuối cùng cũng thoát khỏi đôi mắt hân khi ngưng ngừng, dùng cảm nhìn thẳng vào mắt hân, tại phòng hóa trang ngọn đèn chiếu ánh dưới có một chút vì chiếu sáng ánh mắt của tương đương hữu thần.

"Chúng ta không cho phép có người chán ghét của mình thích nghệ nhân."

"Chúng ta không cho phép có người nói của mình thích nghệ nhân nói bậy."

"Chúng ta không cho phép có người chửi bới của mình thích nghệ nhân."

"Chúng ta có thể làm bất luận cái gì chúng ta cảm giác mình có thể vì hân làm tất cả."

"Không tìm hồi báo."

"Thậm chí... Ngay cả chính mình cũng không biết vì sao."

"Cho nên nói! Chúng ta, cũng không giảng đạo lý!"

Thâm thúy con người vô ý thức hơi hơi tròn to, Han Woo yên lặng nhìn tuệ lâm, nhìn nàng mỗi chữ mỗi câu nhận nhận chân chân kể rõ, nhìn nàng kiêu ngạo mà cau mày một cái, thậm chí nhìn nàng nói xong câu nói sau cùng hoàn vênh vào địa giờ giờ lên đầu.

"... A."

Vài giây sau, nhất tiếng cười khê rất rõ ràng vang lên, vừa nghe đến cái này tiếng cười, tuệ lâm thượng còn có thể cường trang trấn định sắc mặt nhất thời sụp đổ, gương mặt nhất thời đỏ cùng uống say như nhau, hoàn ngược đầu đánh địa thì thấp xuống, tay cũng không biết hướng đâu phóng.

Khóe miệng mang theo nhàn nhạt cười yếu ớt, Han Woo nhìn lướt qua cái này gọi là tuệ lâm nữ thợ trang điểm, tuy rằng trong lòng tựa hồ vẫn có rất nhiều không giải thích được, nhưng hình như bỗng nhiên rộng mở trong sáng một ít, chỉ bất quá, trong lòng hắn còn có một chút nghi vấn.

"Như vậy... Nếu như làm nghệ nhân, hắn nên như thế nào hỏi báo người ái mộ của mình đây?"

Đang cố gắng trang đã điều tuệ lâm nghe được bên tai truyền tới vấn đề, vừa hơi hơi sùng sốt một chút, nàng lặng lẽ ngẩng đầu, liếc một cái trước mặt tờ này tuần lễ gương mặt của, nhìn trong mắt hắn hoàn toàn giữ lại một chút mờ mịt và nghi hoặc, mím môi một cái thần, vẫn là không nhìn được vừa mở miệng nói một câu.

"Không cần hỏi báo, làm tốt chính ngươi là được rồi."

"Không cần... Hỏi báo?"

Han Woo hơi hơi ngần ngừ. UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com))

"Ừ!"

Tuệ lâm tận lực cúi đầu, bắt hòa Han Woo ánh mắt đối diện, ngữ tốc có chút gấp rút hỏi đáp: "Đối với người ái mộ mà nói, có thể gặp được thích nghệ nhân, chính là may mắn lớn nhất, người ái mộ coi trọng nhất, là nghệ nhân bản thân, sở dĩ, chỉ phải kiên trì làm bản thân, bảo trì bản thân là được rồi."

Làm tốt... Bản thân.

Han Woo trong mắt màu quang hơi hơi lóe ra, phảng phất thoáng cái hiểu một sự tình, đồng thời, cũng kiên định một sự tình.

Mà lúc này ——

"Tốt! Mở màn bất ngờ năm phút đồng hồ! Diễn viên chính môn đều chuẩn bị xong chưa?"

"A, nga nga, lập tức được rồi!"

Nghe được cách đó không xa truyền tới PD kêu to, tuệ lâm nhất thời đã tỉnh hồn lại, vội vã tiểu tâm dục dục bả Han Woo kiểu tóc một điểm cuối cùng đông tây xử lý xong, đón thì đứng ở một bên để cho trang phục sư tiếp thủ.

Hiện tại chính sự quan trọng hơn, Han Woo cũng không nói thêm gì nữa, chỉ là đối với tuệ lâm khê mỉm cười một cái, sau đó thì tiếp nhận trang phục sư trong tay bộ kia tinh khiết tây trang đen vào phòng thay đồ.

"Hô —— "

Đưa mắt nhìn đạo kia thon dài bóng lưng đi vào phòng thay đồ, tuệ lâm cuối cùng cũng thở phào một cái, trong lòng từ mới vừa bắt đầu vẫn khẩn trương đến không được tâm tình rốt cục thư chậm lại. Ngay sau đó, nàng nháy mắt một cái, nhìn chung quanh bận rộn đồng sự, con ngươi đảo một vòng, chạy tới một cái thiên tình trong góc phòng lấy ra điện thoại di động.

"Này, Kaem Sae tỷ."

"Đối với, OPPA đã đi thay quần áo."

"Không có chuyện gì, ta là nhân viên công tác, không cần phiếu, ngài mau vào đi, chỗ ngồi là tùy tiện ngồi, các người tận lực ngồi vào bên trái hàng, để cho OPPA bọn họ đều là từ bên kia vào tràng."

"Tốt, ta đây hiện tại đi ra cùng các người hội hợp."

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Buổi họp báo bắt đầu!

"Hay."

"Ba."

"Hai."

"Một."

"Ok, cue!"

Theo hiện trường gieo thẳng PD ra lệnh một tiếng, nguyên bản chỉ mở ra cơ sở ngọn đèn buổi họp báo hội trường ngọn đèn nhất thời toàn bộ mở, chỉ một thoáng, cả sảnh đường thông minh.

"Ba ba..."

"Ba ba ba..."

"Ba ba..."

Thấy ngọn đèn sáng lên, người ở chỗ này vô luận là người ái mộ còn là ký giả toàn bộ đều hiểu buổi họp báo chính thức bắt đầu rồi, tất cả đều rất phối hợp địa vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

"Cuối cùng cũng bắt đầu!"

"Đúng vậy! Tốt chờ mong!"

Hội trường chỗ ngồi bên trái một đường xe khu vực nhỏ, Han Kaem Sae khoe miệng mỉm cười địa nhìn một chút ngồi ở bên người nàng tuệ lâm và Kim Hayeon, sau đó, cũng không nhịn được đem ánh mắt mong chờ nhìn về phía ngọn đèn tập trung trên đài.

"Hoan nghênh các vị truyền thông, các vị người ái mộ..."

Một vị tây trang giày da, Tinh thần dịch dịch người chủ trì cầm microphone đi lên thai, dùng trên mặt âm áp đáng tươi cười và căn chữ rõ ràng ngôn ngữ tuyên cáo trận này chế tác buổi họp báo chính thức bắt đầu.

Bắt đầu rồi!

Không chỉ có là tất cả mọi người tại chỗ, liên đới trước máy truyền hình đang xem gieo thẳng nhân môn cũng đều là mừng rỡ.

...

Lâm gia.

Im Yoona, Im Yoon Jin, còn có trịnh Hyun Woo, họp với đang nấu cơm lâm phụ cũng tạm thời ngồi xuống, tất cả đều nghiêm túc nhìn lên TV.

...

"Tỷ tỷ, mau tới mau tới, tỷ phụ..."

"Nha!"

"Được rồi được rồi, ta đã biết, mau tới a, bắt đầu rồi."

Tiểu tâm dục dục bả cửa phòng khóa thượng, hai người nhỏ nhắn xinh xắn dường như búp bê thân ảnh của bò lên giường bắt đầu xúm lại mở to hai mắt nhìn điện thoại di động trên màn ảnh gieo thẳng.

...

Jeonju.

"Cái kia..."

"Được rồi, biết ý tứ của ngươi, muốn xem thì xem đi."

"..."

Kim phụ trầm mặc nhìn Kim mẫu dọn dẹp trên bàn cơm chén đĩa, trên mặt thần tình do dự một hồi.

Thế nhưng khi ánh mắt của hắn nhìn về phía trong phòng khách thay TV khi, trên mặt do dự thần tình thì kiên định xuống tới, áy náy địa nhìn cầm đầu không nói lời nào Kim mẫu liếc mắt, sau đó liền đi tới phòng khách, mở ra TV, mà khi hắn thấy buổi họp báo đã lúc bắt đầu, kính mắt hậu đôi trong tựa hồ mơ hồ lộ ra điểm mong đợi thần tình.

...

Seoul nơi nào đó công ngu trung.

Một đạo dày thân ảnh của tất đi đầu giường đồng hồ báo thức, nháy mắt nhập nhèm mắt buồn ngủ suy nghĩ một chút bản thân thiết trí đồng hồ báo thức nguyên nhân, bật người nghĩ tới bản thân chuyện cần làm

Bình tĩnh địa đi trước buồng vệ sinh rửa mặt một chút, đón liền trực tiếp ngồi xuống nhà mình đầu giường, mở ra TV.

...

Seoul thanh đàm động Girls Generation tập thể nhà trọ.

"Taeyeon aaa, nhanh lên một chút lạp ~ Yoon Woo OPPA buổi họp báo muốn bắt đầu!"

"... Đã biết."

Châm chấp địa mang dép từ gian phòng đi tới phòng khách, nàng liền thấy vẻ mặt hưng phấn, hoàn ôm một bao đồ ăn vặt, nghiêm nhiên như là ăn tết vậy Tiffany, đồng nhan trên khuôn mặt nhỏ nhắn lóe ra không rõ thần tình, sau đó nàng thì chậm rãi đi tới Tiffany bên người ngồi xuống.

"Cho ~ "

"Không cần lạp."

Khỏe miệng kiều kiều, lộ ra một cái nụ cười nhàn nhạt, uyển cự cái này phảng phất cả đời đều như vậy thật cao hứng nha đầu, nàng quay đầu nhìn về phía đã tại gieo thẳng buổi họp báo màn ảnh truyền hình.

MBC lần này để cái này chế tác buổi họp báo cũng là hạ điểm tâm tư, bối cảnh là một khối rộng lớn LED hiển kỳ bình, chính hiện lên 《 Kill Me, Heal Me 》 trên diện rộng áp-phích, trên đài bày đặt số bả chân cao ghế, ngọn đèn, bài biện đều rất tốt, nhìn qua liền tương đương vui mắt.

Thế nhưng không biết vì sao, trong lòng nàng nhưng cũng không tượng cái khác rất nhiều người như nhau có rất lớn chờ mong, ngược lại là tại cuốn cuộn trừ một loại không rõ tâm tình.

Bên người Tiffany tương đương hưng phấn mong đợi tâm tình cũng không có bị nhiễm đến nàng, đồng nhan trắng nõn trên khuôn mặt nhỏ nhắn lóe ra có chút thần tình phức tạp, nàng cứ như vậy nhìn buổi họp báo người chủ trì tại trên đài nói lời đạo đầu, không nói lời nào, rất an tĩnh hình dạng, chỉ là, đặt ở phía dưới một đôi tay nhỏ bé theo bản năng bắt đầu củ ở tại cùng nhau...

...

...

"Tốt, như vậy kế tiếp có mời chúng ta bộ này kịch chủ chế gặt hái."

Mở đầu lời đạo đầu còn là rất nhanh, khoảng chừng nói mấy phút, người chủ trì bả nên giới thiệu giới thiệu sơ lược một tý, đón thì không nói nhiều nói địa tiến nhập chính thức buổi họp báo phân đoạn.

Đương người chủ trì thoải âm rơi xuống khi, trên đài ngọn đèn nhất thời bắt đầu di động biến hóa, làm làm bối cảnh LED hiển kỳ bình cũng bắt đầu biến hóa mặt biên, đồng thời hiện trường cũng vang lên từng đợt tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

"Sắp tới, sắp tới!"

Khán giả giữa, Han Kaem Sae và Kim Hayeon đám người mở to mắt, mong đợi nhìn chăm chăm chủ chế môn lên đài khi tới phương hướng, cái kia gọi làm anh lợi nữ hài lại ngay cả cameras đều đoán bắt đi.

Đương nhiên, trong đám người không ngừng có mấy người các nàng như vậy, cái khác nghệ nhân người ái mộ cũng đều nhìn chăm chăm cùng một cái phương hướng, cameras, điện thoại di động chờ một chút, có khoa trương một chút, hoàn lấy ra một cái nho nhỏ kính viễn vọng.

Tại trước máy truyền hình, càng có vô số ánh mắt bắt đầu mơ hồ mong đợi đứng lên.

Vài giây sau đó, chủ chế môn bắt đầu lên đài.

Lên trước tràng cũng không phải nghệ nhân môn, mà là kịch tổ nhân viên.

Thu tiền xâu chính là chủ đạo diễn Kim Jin Wan, hẳn đi sau khi lên đài ngoại trừ ngọn đèn hội tụ ở ngoài, sau lưng LED hiển kỳ bình cũng hiện ra tên của hắn.

Có lẽ là bởi vì ngày hôm nay trường hợp này thực sự đỉnh trọng yếu, luôn luôn tại phiên tràng ăn mặc tùy ý Kim Jin Wan cũng là khó có được địa mặc một thân tương đối đặc thể trang phục, chỉ ít so với hắn bình thường thoát nhìn khá.

Mà ở Kim Jin Wan sau, chính là Kim Dae Jin và Jin Soo Won.

Theo sát phía sau, thì đến phiên diễn viên chính môn đẳng tràng.

Lên trước thay chính là Kim Yoo-ri và Oh Min suk mấy tiểu bối, lại sau đó đi ra Kim Young-ae mấy cái Đại tiền bối.

Chủ ý này là dựa theo hí bên trong địa vị đến bài.

Mà lại sau, thì đến phiên Ji Sung, Hwang Jung Eum và Han Woo ba người.

Nguyên vốn phải là nam nữ diễn viên chính áp trực lên sân khấu, nhưng là bởi vì Han Woo "Lực lượng mới xuất hiện", lo lắng nữa đến hẳn kỳ thực tại kịch bên trong không thể dao động nam hai địa vị, Vì vậy kịch tổ liền quyết định ba hắn cũng phóng đến cuối cùng một nhóm lên sân khấu.

Đương đến phiên Han Woo ba người xuất tràng khi, buổi họp báo trên đài ngọn đèn nhất thời lại thay đổi thay đổi, mấy ánh sáng màu tiền mình màu quang đánh hạ, cùng lúc đó, LED hiển kỳ bình trước kia vẫn hiện lên toàn thể diễn viên chính áp-phích đại mặt biên cũng bắt đầu biến hóa, cất ra phong cách tương đương đặc biệt cá nhân vai chân dung.

Dẫn đầu đi tới chính là Ji Sung, hẳn ngày hôm nay mặc cả người trắng sắc áo gió, không có tận lực bắt đặc dĩ cái gì tạo hình, chỉ là đơn giản bả lưu hải buông đến, khi hắn vừa đi lên đài, một đạo màu đỏ màu quang liền đánh vào trên người của hắn, do vì màu trắng quần áo và đồ dùng hàng ngày, sở dĩ trên người của hắn nhưng cũng giống mặc nhất kiện tiền điểm đỏ thẩm áo gió, và chỉ tương đối, sau lưng LED hiển kỳ bình một trận biến hóa, hiện ra hai tờ đặt song song áp-phích, hé ra, chính là kịch giữa nam chủ Cha Do-hyun bình thời tạo hình, đơn giản lưu hải, thiên sắc áo gió, mỉm cười khuôn mặt trong lộ ra một loại ôn hòa khí chất, mà một ... khác trưng, còn lại là kịch bên trong nam chủ Cha Do-hyun phó nhân cách một trong Shin SeKi áp-phích, màu đen cơ sở ngăm, nhếch lên lưu hải, trên người đỏ thẩm áo gió, bá đạo trong ánh mắt của đề lộ ra một loại sanh nhân vật cận lạnh lùng.

Cái này hai tờ phong cách tuyệt nhiên bất đồng tạo hình bài đặt chung một chỗ, tạo thành một loại mãnh liệt đối lập cảm tình, lại hợp với Ji Sung bản thân bản trên thân người "Đỏ tươi", nhất thời làm hiện trường, hợp với trước ti vi không ít người trước mắt hơi hơi sáng ngời.

Sau đó, đón.

Khán giả giữa, Han Kaem Sae vài người có chút khẩn trương nắm chắc tay, trước ti vi, vô luận là Lâm gia, Kim gia, còn là cái khác rất nhiều nhân, toàn bộ cũng hơi bình tĩnh khí.

Bởi vì, tất cả mọi người mình bạch, kế tiếp, đến phiên người nào.

Rất cực, tại hứa hứa đa đa hoặc chờ mong hoặc không hiểu hoặc ý vị thâm trường trong ánh mắt, phía sau LED bình bắt đầu biến hóa, đồng thời, một đạo thon dài thân ảnh của chậm rãi đi lên đài.

Vì vậy, sau một khắc, hầu như tất cả mọi người hô hấp đều hơi chậm lại.

Kim Hayeon vô ý thức mở to mắt, ngay cả hô hấp cũng hơi dừng lại một chút, ánh mắt trực câu câu nhìn chăm chăm trên đài.

Không riêng gì nàng, tại bên người nàng tuệ lâm, thực trần, anh lợi, thậm chí cái khác câu lạc bộ thành viên, thậm chí Han Kaem Sae, đại gia hầu như đều là cái này phúc thần tình, khi nàng môn thấy rõ ràng màn hình, thấy rõ ràng đi tới người quen khi, các nàng phản ứng, và có mặt, trước ti vi tuyệt đại đa số người phản ứng như nhau, ra đủ nhất trí.

Rộng lớn LED hiển kỳ bình thượng, đồng dạng hiện ra hai tờ đặt song song áp-phích, bên trái hé ra, chính là Oh Ri On bình thường tạo hình, gầy còm thẳng lưu hải, có chút rộng thùng thình mà không hiển giới giang quất sắc áo khoác ngoài, tuần lẳng trên mặt mũi lộ về một cái xán lạn thân cận còn có chút nụ cười xấu xa.

Nếu như là tại những thời gian khác, thấy như vậy hé ra phẩm chất tương đối khá chân dung áp-phích, thực trần vài người nhất định sẽ ngạc nhiên kêu thành tiếng, thế nhưng tại hiện tại, ở chỗ này, các nàng tất cả kinh ngạc tất cả đều bị đè lại, có lẽ nói, các nàng đối với tờ này áp-phích kinh hi, được một phần khác càng không lỗ, càng trùng kích chấn động cho đập lên, lớn đến, làm cho các nàng hoạt kê thất thanh nông nổi.

Ở bên phải, nơi nào lúc này chính hiện lên hé ra làm rất nhiều người rất quen thuộc rồi lại là cảm giác như thế chẳng mặt mũi quen thuộc...

Đơn giản bối cảnh, hẳn thì lẳng lẳng đứng ở nơi đó, phảng phất một tòa tĩnh thời gian hoàn mỹ điêu khắc, tĩnh xảo đến kẻ khác na mắt không mở tình khiet tây trang đen mặc ở trên người của hắn, có chút tái nhợt da trang bị hắc bạch phân minh thâm thúy đôi mắt, phụ trợ ra một loại kẻ khác có chút hít thở không thông tuần lẳng.

Nhưng mà hấp dẫn người ta nhất môn ánh mắt, hay là hắn khoe miệng một bên giờ lên cái kia đáng tươi cười.

Rất tà khí, rất tuần mỹ, nhưng loại này tà khí và bên trái cái loại này cười xấu xa tuyệt nhiên bất đồng, nụ cười tà khí trong, ẩn chứa một chút băng lãnh và kiệt ngạo, thậm chí là có một loại bén nhọn quuyền cuồng!

Đồng dạng đặt song song đối lập, nhưng hần đối lập cảm tình xa so với Ji Sung mạnh hơn liệt! Cường liệt đến làm mất thấy đây hết thấy nhân có giữa cảm giác hít thở không thông!

Mà loại này có chút kẻ khác cảm giác hít thở không thông ở đó đạo ăn mặc như nhau trên màn ảnh vậy chân thật thon dài thân ảnh chậm rãi đi sau khi lên đài, mãnh liệt hơn.

Khuôn mặt của hần quả thực tuần lãng, nhưng cũng không có thể nói thật làm sao kinh thiên động địa, nhưng vào lúc này, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.com)) hần loá mắt, không ai bằng!

"Nha, tiểu tử, người đoạt ta danh tiếng a!"

Mạnh mẽ đè xuống trong lòng tuy rằng từ lâu sớm gặp qua nhưng vẫn là kinh điểm không ngớt rung động, Hwang Jung Eum trên mặt vẫn duy trì ôn hòa mỉm cười, đối với đi tới bên người nàng dặt dặt một tay Han Woo có chút tức giận thấp giọng nói một câu.

Han Woo nghe vậy mỉm cười, không nói thêm gì, chỉ là và đồng dạng đi tới Hwang Jung Eum bên người Ji Sung một người một bên, nắm áp trực nữ nhân vật chính chậm rãi đi tới trên đài.

"Ba..."

"Ba ba..."

"Ba ba ba..."

Nhìn chậm rãi đi tới bàn đánh bóng bàn trung gian ba người, đại đa số nhân tài rút cuộc phục hồi tinh thần lại, chỉ một thoáng, một trận so với một trận nhiệt liệt hưởng tiếng vang lên!

Kim Hayeon dùng sức nhe cổ trứ chương, khuôn mặt nhỏ nhắn hưng phấn có chút đỏ lên, ánh mắt của nàng trực câu câu nhìn chăm chăm trên đài người kia, mắt tinh hiện ra rất dọa người.

Không riêng gì nàng, bên người nàng Han Kaem Sae mấy người, và tỷ tỷ ngồi ở trong một góc khác Kwon Eun Ah, trước máy truyền hình Im Yoona, Im Yoon Jin, lâm phụ, vàng phụ, Tiffany chờ một chút, thậm chí cái khác rất nhiều nhân, đại gia tất cả đều kim lòng không động đưa ánh mắt đặt ở đạo kia đứng ở trên đài lãng lãng mỉm cười thon dài thân ảnh.

Hần lúc này trên mặt không có lộ ra cái loại này nụ cười tà khí, ngược lại thì có một loại ôn hòa như ngọc thân sĩ khí chất.

...

"Hừ..."

Khinh thường bỉu môi, nàng liếc một cái trên màn ảnh truyền hình cái kia được cho không ít đặc tả ống kính ghé thăm tên, thăm thì trong miệng nhất cú: "Thì yêu làm náo động..."

Nhưng mặc dù như thế nói, ánh mắt của nàng nhưng vẫn là không nhúc nhích vững vàng thất ở thon dài thân ảnh của thượng...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Đối với chuyện xấu lý giải (1)

"Kỳ thực, ngay từ đầu về vai nam chính Cha Do-hyun nhân chọn chúng ta là suy nghĩ muốn cho hai mươi đại nam diễn viên tới..."

Trên đài, Kim Jin Wan, Kim Dae Jin còn có Jin Soo Won ba người cầm microphone đang chủ trì người dưới sự phối hợp chậm rãi mà nói.

Chủ chế lên đài kỳ thực cũng liền mấy phút, buổi họp báo nước chảy rất nhanh liền tiến vào chính thức phân đoạn, bắt đầu giới thiệu hữu quan 《 Kill Me, Heal Me 》 một ít tương quan tình huống và kịch truyền hình giai đoạn trước chế tác khi đụng phải một vài vấn đề.

Chẳng quá, tuy rằng khán giả ra về đều đĩnh lắng nghe, nhưng ánh mắt của mọi người còn là thường thường vô ý thức trôi dạt đến trên đài tọa ở một bên đạo kia thon dài thân ảnh thượng, nhìn hấn trầm tĩnh biểu tình, nhìn hấn kinh diễm ăn mặc và tạo hình, ngực nhiều ít còn có chút đắm chìm trong vừa trong rung động, nhất là một ít truyền thông, hầu như đều nhìn như lơ đãng nhiều lần bả màn ảnh nhắm ngay cái kia lúc này cảm giác và áp-phích thượng lại có điểm không đồng dạng như vậy thân ảnh thượng.

"Tốt, xem ra chúng ta bộ này 《 Kill Me, Heal Me 》 giai đoạn trước chế tác thật là tương đương tiêu hao tâm tư, như vậy kế tiếp để cho chúng ta nghe một nghe chúng ta các diễn viên đối với bộ này kịch cái nhìn..."

Bởi chuẩn bị đầy đủ, Kim Jin Wan ba người giới thiệu rất nhanh thì kết thúc, kế tiếp thì đến phiên diễn viên chính môn mở miệng giảng một ít hữu quan bọn họ đối với 《 Kill Me, Heal Me 》 cái nhìn cùng với đại gia tại kịch tổ quay chụp trong quá trình dựng phải một ít chuyện lý thú.

Trong đó, thậm chí ngay cả Han Woo "Tập vương" biệt hiệu đều bị phía đi ra, đương nhiên, bất kể là để tuyên truyền còn là Hwang Jung Eum mấy người thực sự cảm thấy rất buồn cười mà trôi chảy nói ra được, khán giả đều tương đương mãi sổ sách, ngoại trừ ngay từ đầu có chút cười khẽ thanh ở ngoài, đại gia còn là mắt có chút tinh chỗ sáng nhìn bởi vì khừu sự được yết mà khẽ cười khổ Han Woo.

Phách hí sai lầm là chuyện rất bình thường, nhất là đối với một cái tay mới mà nói, sở dĩ tất cả mọi người không cảm thấy có cái gì đáng giá cười nhạo, nhiều lắm chính là cảm giác thật thú vị, ngược lại thì bởi vì ... này dạng, không ít người nghĩ Han Woo chân thật không ít.

Nguyên lai hấn cũng không phải vạn năng, nguyên lai hấn cũng có không am hiểu thời gian.

Và giới thiệu kịch truyền hình như nhau, các diễn viên nói chuyện phân đoạn cũng rất nhanh liền đi qua, dù sao có rất nhiều chuyện kỳ thực trước MBC tuyên truyền phim ngắn đã phát hành, sở dĩ buổi họp báo tiến trình thì khẩn la mặt cổ đến đến cuối cùng một cái phân đoạn —— truyền thông vấn đề.

Lại nói tiếp, truyền thông vấn đề mới là kịch truyền hình chế tác buổi họp báo là tối trọng yếu một cái phân đoạn, dù sao nếu nói kịch truyền hình giới thiệu và quay chụp trong lúc chuyện lý thú các loại sự tình rất nhiều phía trước thời gian tuyên truyền khi đã vì không ít người biết, nhưng truyền thông vấn đề nhưng cũng không như nhau, ký giả làm chính là tìm tòi bí mật công tác, thường thường một hồi buổi họp báo đặc sắc nhất bộ phận chính là ký giả đặt câu hỏi, bởi vì mỗi khi lúc này, luôn là sẽ có ta nghệ nhân được những thứ này mồm mép tương đương lưu loát tên bao ra một ít hoặc nhẹ hoặc nặng tin tức tài liệu.

Đồng thời,

Đây cũng là những người ái mộ tiến thêm một bước lý giải nghệ nhân một cái then chốt phân đoạn, dù sao có một số việc không nhân văn khẳng định thì cũng không nhân nói ra.

Sở dĩ vô luận là đâu bộ kịch truyền hình chế tác phương, cũng sẽ không mong muốn tại truyền thông vấn đề phân đoạn xảy ra vấn đề, không thể không nói, cái này phân đoạn quả thực rất trọng yếu, nhưng nó cũng đúng là dễ dàng nhất ra yêu thiếu thân phân đoạn.

Đương người chủ trì chính thức tuyên bố truyền thông có thể bắt đầu vấn đề sau, Jin Soo Won ánh mắt thì kim lòng khôngặng hướng hai bên trái phải nhìn một chút, rơi vào đạo kia ngay cả mình bây giờ nhìn đều vẫn còn có chút thất thần thon dài thân ảnh thượng.

Nháy mắt một cái, tựa hồ cảm thấy đầu tại trên người mình dường nhìn, Han Woo hơi hơi nghiêng đầu vừa nhìn, khi thấy một đôi hơi lo âu nhìn hai mắt của mình, tuần lẳng gương mặt của lúc này không khỏi lộ ra một cái nhu hòa mỉm cười, quay Jin Soo Won khẽ gật đầu báo cho biết một tý.

Kịch tổ lý là hấn một tân nhân, hết lần này tới lần khác hấn nhất định là ngày hôm nay truyền thông trọng điểm mục tiêu, sở dĩ Jin Soo Won lo lắng Han Woo hoàn toàn minh bạch là vì cái gì, thế nhưng hấn lúc này đã không giống ngày xưa, trước đây vừa tới chỗ này hấn nhiều tích lũy tâm lý vấn đề hoàn rất nghiêm trọng, nếu là lúc đó liền đem hấn phóng tới như vậy một cái đại tràng diện đến, hấn không chừng tại chỗ sẽ quay đầu ly khai, mà bây giờ, hấn chỉ ít có thể bảo đảm bản thân dĩ một loại tương đối bình hòa tâm tính mặt hướng phía dưới đài hắc áp áp đoàn người cùng với trên người mình thường thường thì có thể cảm nhận được các màu ánh mắt.

Sở dĩ, hấn để cho Jin Soo Won không cần lo lắng, chỉ ít hiện nay còn không dùng lo lắng cho hấn.

Thấy Han Woo đối với mình gật đầu ý bảo, Jin Soo Won ngực có ta yên ổn, nàng đối với Han Woo năng lực còn là rất yên tâm, chủ yếu là tình huống trước mắt Han Woo trước đây khẳng định không có ứng đối qua, sở dĩ cho dù lên sân khấu trước kịch tổ đã giao cho được rồi, nhưng trong lòng của nàng mới nhin không được lo lắng. Mà bây giờ Jin Soo Won tự suy nghĩ một chút, cũng là có ta bất đắc dĩ đè lại ngực lo lắng, bởi vì thì là tình huống thực sự không quá hay cũng không có biện pháp, dù sao Han Woo là nhất định phải tiếp thu vấn đề, vô luận như thế nào hấn vẫn rất đối mặt từng cái một microphone và trường thương đoán pháo.

Có lẽ là còn có chút lo lắng đến kịch tổ, để cho có mặt bao quát Jin Soo Won ở bên trong một số người khổ giữa mua vui vậy nhin không được mỉm cười chính là, các phóng viên rất cho mặt mũi không có vừa lên đến trực tiếp thì thẳng đến "Chủ đề", mà là tốp năm tốp ba địa trước hướng Kim Jin Wan còn có Ji Sung mấy cái diễn viên vấn đề một ít làm theo phép vấn đề. Cái này đa đa thiếu thiếu để cho còn chưa bắt đầu cũng đã dự liệu đến trận này buổi họp báo phía sau sẽ có chút biến vị Kim Jin Wan trên mặt mấy người dễ nhìn điểm.

Đương nhiên, ký giả rốt cuộc còn là ký giả, hầu cấp bản tính là không sửa đổi được.

Vì vậy ngay một cái ba mươi mấy tuổi nam ký giả tại vấn đề hết Ji Sung hữu quan kịch tổ lý các diễn viên quan hệ giữa nhau cái vấn đề hậu, người nam này ký giả lời của đồng đột nhiên vừa chuyển, chuyển hướng về phía một mực yên lặng mặc ngồi ở bên cạnh, ăn ý phảng phất được các phóng viên nhất trí quên thon dài thân ảnh ——

"Nghe xong tri diễn viên trả lời, UU đọc sách (www. ukan Shu. c om) như vậy ta liền không nhận được còn có một cái nghi vấn cũng muốn hỏi vừa hỏi Han Woo tiên sinh."

Vẫn phải tới!

Trên đài, Jin Soo Won mấy người đang ngực yên lặng thở dài.

Lại nói tiếp, cái này thật đúng là một cái biến tướng cho kịch tổ tuyên truyền chuyện tốt, thế nhưng cũng không biết cái này chuyện tốt sau có thể hay không biến thành phiên toái chuyện xấu.

So với Jin Soo Won mấy người thoáng cái có chút nhắc tới đích tình tự, Han Woo biểu hiện rõ ràng thì lạnh nhạt rất nhiều, hần nghe được rốt cục có người điểm mình tên, đầu tiên là thoáng nhúu mày sao, đón khoe miệng liền lộ ra một cái làm có mặt không ít nữ hải tim đập lợ vồ ôn hòa đáng tươi cười, "Là, xin hỏi người có cái gì muốn hỏi sao?"

"Là như vậy..."

Han Woo bình tĩnh biểu hiện tựa hồ để cho người nam này ký giả có chút kinh ngạc, nhưng cũng chỉ là có chút, hần rất nhanh liền tiến vào nghề nghiệp trạng thái, trên mặt bày ra một bộ tương đương vẻ mặt nghiêm túc, ánh mắt bỗng nhiên tựa hồ sắc bén lên, trực câu câu nhìn chăm chăm ngồi ở trên đài Han Woo, phảng phất chim ưng nhìn thẳng con mồi như nhau.

Điều chỉnh phỏng vấn khi biểu tình trạng thái là mỗi cái thâm niên ký giả môn bắt buộc, đây hết thầy, cũng là vì cho người được phỏng vấn áp lực tâm lý, vuơ kì đối với như là Han Woo loại này con người mới nghệ nhân rất hữu hiệu.

"Ta muốn ở chỗ này xin hỏi một chút Han Woo tiên sinh, người và Kim Tae Hee Kim tiểu thư là quan hệ như thế nào?"

Nam ký giả thanh âm của rất vang dội, cắn chữ chuẩn xác, hơn nữa trên tay microphone, ngoại trừ tạo thành một loại mười phần phần khích vô ý thức cảm giác áp bách ở ngoài, cũng đưa hần sở hoi nội dung rõ ràng truyền đến có mặt, bao quát trước ti vi sở hữu khán giả trong tai.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Đối với chuyện xấu lý giải (2)

Kim Tae Hee?

Trong nháy mắt, không ít người thần tình đều khê động.

Kim gia.

Đương kim phụ nghe được tên kia nam ký giả nhắc tới Kim Tae Hee thời gian, hơi hơi ngẩn người, hiển nhiên là không nghĩ tới Han Woo hảo đoan đoan làm sao sẽ cùng Kim Tae Hee nhắc lên quan hệ.

Kim phụ không thể nào quan tâm giải trí tin tức, ngay cả Han Woo cư nhiên đi diễn kịch truyền hình đều là Kim Hayeon nói cho hần biết, sở dĩ hần tự nhiên cũng không biết cái này trước đó không lâu mới vừa gây ra điểm gọn sóng chuyện xấu.

Chẳng quá, kim phụ là nhận thức Kim Tae Hee, làm Hàn quốc quốc dân nữ thần, cho dù là kim phụ người như vậy cũng là hiểu một chút, sở dĩ hần đương nhiên cũng biết... Cái này Kim Tae Hee thế nhưng có bạn trai!

Vùng xung quanh lông mày vô ý thức thì nhúu lại, kim phụ con mắt chăm chú khóa tại trên màn ảnh truyền hình trương đậm nhiên tuần lãng gương mặt của thượng, tựa hồ cũng đang chờ đợi Han Woo cho mình một đáp án.

...

Lâm gia.

"Mụ mụ, Kim Tae Hee là ai?"

"Tiểu hài tử đừng hỏi nhiều như vậy."

Vỗ nhẹ nhẹ phách cái này có đôi khi lòng hiếu kỳ vô cùng tràn đầy thẳng thóc, Im Yoon Jin biểu tình có chút quái dị địa nhìn màn ảnh ti vi thượng Han Woo.

So với Kim gia, Lâm gia rõ ràng đối với Han Woo chuyện tình càng hiểu hơn.

Từ biết tiểu tử ngu ngốc kia cư nhiên chạy đi làm diễn viên, Im Yoon Jin liền đem Han Woo tin tức tra xét một lần, sờ dĩ dĩ nhiên là thấy hấn và Kim Tae Hee cái kia chuyện xấu.

Nói thật đi, đương vừa nhìn thấy cái kia tin tức khi trong lòng của nàng là tràn ngập khiếp sợ, mà ở lấy lại tinh thần sau, trong lòng của nàng lại trào xảy ra chút tương đương cảm giác quái dị.

Không chỉ có là nàng, đương lâm phụ tử nàng biết được chuyện này khi, biểu tình đồng dạng rất quái lạ.

Kim phụ nghĩ tới sự tình bọn họ đương nhiên cũng nghĩ đến, nhưng bởi vì từ nhỏ nhìn hỗn tiểu tử này lớn lên, bọn họ so với kim phụ phải hiểu hấn nhiều hơn, bọn họ rõ ràng tiểu tử này là không làm loạn. Sờ dĩ chỉ cần rõ ràng điểm này bọn họ thì không có gì tốt lo lắng.

Chính là, vấn đề vẫn là ở nên... Cái này chuyện xấu rốt cuộc thật hay giả đây?

Nếu như là giả đảo không có gì, nhưng nếu như là thực sự...

Nghĩ vậy, Im Yoon Jin nhin không được nghiêng đầu nhìn thoáng qua bên người Im Yoona, mà cái này vừa nhìn, trên mặt hấn biểu tình phức tạp hơn.

Im Yoona rất lạnh nhạt địa xem ti vi, hiển nhiên, về chuyện này nàng cũng là đã sớm biết. Hơn nữa... Dĩ nha đầu này tính cách, nàng bây giờ bình tĩnh cũng đã đầy đủ nói rõ thái độ của nàng.

Xinh đẹp ngoại tâm mắt thấy giống như lạnh nhạt xem ti vi thượng cái kia bản thân điểm ký thật nhiều thật nhiều năm thân ảnh của, Im Yoona lặng lẽ nắm nắm bàn tay, ngay cả chính cô ta đều có chút không biết rõ sờ trong lòng đột nhiên thì dâng lên cái loại này khẩn trương cảm tình.

Đương hôm qua cái kia chuyện xấu rốt cục được mấy người các nàng phát hiện khi, không nói Choi Soo Young mấy cái, ngay cả trong lòng nàng đều tràn đầy kinh ngạc, mà ở kinh ngạc sau tùy theo mà đến chính là tràn đầy phẫn uất.

Chuyện này cái tên kia cư nhiên không có cùng bản thân đề cập qua! Thì là đêm hôm đó mấy người các nàng không bao lâu đã bị chạy tới một đám người đại diện mang đi! Thế nhưng chuyện trọng yếu như vậy hấn cư nhiên đều không nói với tự mình!

Mà ở trong lòng bất mãn hết sức địa phát tiết một phen sau, Im Yoona tâm trong tựa hồ vừa bỗng nhiên sinh ra điểm tương đương cảm giác kỳ quái, rất không hiểu, ngay cả chính cô ta cũng nói không rõ sờ là loại cảm giác gì, chính là, cảm giác có chút sắp sắp, chận chận...

Lặng lặng xem ti vi, nhìn trương đạm nhiên tuấn lãng gương mặt của, Im Yoona ngay cả mình cũng không có phát hiện hơi hơi bình trứ hô hấp, mảnh khảnh dưới bàn tay ý thức khẩn trương nắm chặt, tựa hồ đồng dạng cũng đang đợi người kia, cùng đợi câu trả lời của hấn.

...

"Kim Tae Hee, tỷ tỷ, cái này thật là một cái rất lớn tình..."

"Câm miệng, xem thật kỹ."

Tức giận trắng bạch chính hấn một có chút miệng vô già lan muội muội, nàng vừa đưa ánh mắt bỏ vào trước mặt nho nhỏ điện thoại di động trên màn ảnh, tay nhỏ bé trắng nõn lặng yên rất nhanh, trên mặt thần tình tựa hồ rất bình tĩnh hình dạng, nhưng cặp kia hai mắt thật to ở chỗ sâu trong, tựa hồ hiện lên một chút không an tĩnh gọn sổng...

...

"Kim Tae Hee?"

Từ vùng xung quanh lòng này vô ý thức vừa nhú, nàng ngồi xếp bằng tại đầu giường, đưa tay tới sao lại đây một cái cái mền đem mình khóa lên, trát liễu trát còn có chút mất ngủ nhem ánh mắt của, trong miệng lại nhỏ thanh lâu bầu nhất cú.

"Vụ trước nói câu kia tiếng Trung Quốc thế nào tới? Ác, được rồi, thịt phải lạn ở trong nồi a..."

...

"Kim Tae Hee tiền bối... Không có khả năng lạp, không có khả năng, hấn không phải là, Yoon Woo OPPA cũng sẽ không làm loại sự tình này. Taeyeon, người nói đúng không?"

"A? Nga... Đối với, nên, cũng sẽ không..."

Phục hồi tinh thần lại nhìn cái này quay đầu tuân hồi mình cái nhìn mạnh cô nàng, Kim Taeyeon miễn cưỡng khẽ mỉm cười một cái, gật đầu, dùng một loại vì không thể xét chân chờ giọng nói rõ ràng khẳng định đồng ý của nàng cái nhìn.

"Đúng không, người cũng thấy thế nào, ta chỉ biết ~! Cái này nhất định là một cái giả chuyện xấu, Yoon Woo OPPA mới sẽ không như vậy chứ ~ "

Tiffany hiển nhiên không có chú ý tới mình hảo tử muội một chút dị dạng, vừa nhìn thấy ngay cả Taeyeon cũng tán thành ý kiến của mình, lập tức hình như chiếm được cái gì rất lớn chỉ trì như nhau, cả người nhất thời có chút tức được, đang nói chuyện, hoàn khả ái quay thị bình giữa cái kia chính hướng Han Woo vấn đề nam ký giả cau mày một cái.

"Phốc."

Hảo tử muội hài tử vậy khả ái hành vì rốt cục để cho Kim Taeyeon trên mặt của lộ ra điểm chân chính tiểu ý, chỉ bất quá, tại nhẹ sau khi cười xong, Kim Taeyeon trên mặt của tựa hồ lại lộ ra điểm có chút kỳ quái biểu tình, nàng xem xem chính về mặt thành thật nhìn chăm chăm TV Tiffany, đột nhiên mở miệng hỏi: "Fany, người tại sao phải như vậy tin tưởng O... Yoon Woo OPPA đây?"

"A? Vì sao tin tưởng?"

Nghe được từ mới vừa bắt đầu vẫn cũng có chút trầm mặc ít nói Taeyeon đột nhiên mở miệng, Tiffany hơi hơi ngẩn người, ngay sau đó nàng chớp chớp mắt to, chú ý tới Kim Taeyeon có chút kỳ quái vấn đề.

Không rõ cho nên nhìn một chút bên người Taeyeon, Tiffany hiển nhiên không rõ chính hân một chỉ thân thể nào đột nhiên sẽ hỏi như vậy một vấn đề, chẳng quá, nàng còn là nhảy mắt một cái, ở trong lòng chăm chú suy tư một chút vấn đề này.

"Bởi vì... Ta nghĩ OPPA là một cái tốt người rất tốt a."

Kim Taeyeon nghe vậy hơi sững sờ, nhìn ở trước mặt mình lại lộ ra Nguyệt Nha cười mắt Tiffany, nhìn không được hỏi tới: "Chỉ những thứ này sao? Thì lý do này?"

"Đúng vậy."

Nghe được Kim Taeyeon truy vấn, Tiffany có chút kỳ quái địa chớp chớp mắt to, trong miệng đình nghiêm túc hồi đáp: "Bởi vì ta và OPPA biết thời gian còn không trường a, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) tạm thời chỉ có điểm này. Chẳng quá, ta tin tưởng, tại sau này ở chung trong ta nhất định sẽ phát hiện rất nhiều rất nhiều hân ưu điểm, mấy ngày hôm trước chúng ta không liền phát hiện hăng cũng là cái người rất lợi hại sao? Seoul đại học lão sư, còn có thể làm com ~ thật là lợi hại ~ "

Nói cho hết lời, cái này mạnh cô nàng ánh mắt của rõ ràng có chút chiếu lấp lánh, tựa hồ là nhớ lại trước tại trên ti vi thấy Han Woo làm những com kia món ăn.

"Ha ha..."

Thấy cô nàng này về mặt hướng tới hình dạng, Kim Taeyeon khoe miệng lộ ra một cái mỉm cười nhân nhật, chỉ là, mỉm cười giữa, tựa hồ mang theo một loại khôn kẻ khổ sắp...

Biết không lâu sau...

Đúng vậy, đúng là không dài.

Thế nhưng, các người và ta không giống với, bởi vì ta và hân thế nhưng.. Sờ dĩ, các người và ta làm sao có thể như nhau...

Hôm qua bởi vì nghĩ đến Han Woo lập tức phải khai chế tác buổi họp báo, một đám nha đầu lúc này mới hậu tri hậu giác địa bắt đầu tìm tòi một tỷ hữu quan hân tin tức, mà khi thấy cái kia chuyện xấu khi, nàng rất rõ ràng địa cảm giác được, trong lòng mình mấy ngày nay tới nay vẫn có chút phát độ cảm giác là lạ dù phát rõ ràng. Cứ tới nói nàng cũng nhìn thấy Yoona kinh ngạc biểu tình, thế nhưng, các nàng đều biết, Yoona và hân muốn nói chân chính gặp mặt, chỉ có đêm đó một lần mà thôi, mà nàng và hân lúc trước thế nhưng đã...

"Ta nhớ không lầm, ngày hôm trước Tae Hee cũng đã phát thông cáo nói cho đại gia hai chúng ta quan hệ đi?"

Lúc này, trong TV truyền ra đạo kia hôm nay đã làm nàng quen thuộc chỉ cực từ tính thanh âm, nàng mạnh nhảy mắt một cái, để cho không khí bốc hơi lên rơi một điểm khoe mắt không tự chủ ướt át, sau đó ngẩng đầu chăm chú nhìn lại.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Đối với chuyện xấu lý giải (3)

"Ta nhớ không lầm, ngày hôm trước Tae Hee cũng đã phát thông cáo nói cho đại gia hai chúng ta quan hệ đi?"

Tae Hee?

Đương tiếng xưng hô này được Han Woo dùng lạnh nhạt giọng nói nói ra khi, rất nhiều người vô ý thức mắt hí một cái, có mặt ký giả tất cả đều mất mạnh sáng ngời, tựa hồ bắt được cái gì, mà cái kia vấn đề nam ký giả càng sắc mặt không ngừng được vui vẻ.

"Tae Hee? Ai một cổ, mấy ngày hôm trước Kim Tae Hee tiểu thư phát thông cáo nói hai vị là tốt vô cùng bằng hữu, xem ra hai vị quan hệ thực sự rất tốt đây?"

A.

Han Woo khoe miệng vì không thể xét địa kiêu kiêu, ánh mắt không thấy tại bên cạnh mình không ngừng đối với mình nháy mắt Jin Soo Won mấy người, mà là hướng dưới đài thánh phòng giữa quét một vòng.

Hắn thấy được một ít nhìn quen mắt mặt của lỗ, những thứ này trên gương mặt đều lộ vì hắn về lo lắng, đương nhiên, hắn thấy nhiều nhất, còn là đám kia nhìn chăm chăm vậy mong đợi nhìn ánh mắt của mình, khi thấy từng cái một ký giả ra về sắc mặt như thường biểu tình khi, hắn vốn có đã hơi hơi nhếch lên khoe miệng vừa nhìn không được hướng giờ lên đương, ngay sau đó, đạo kia hơi từ tính tiếng nói lần thứ hai vang lên.

"Đối với, ta và Tae Hee... Quan hệ tốt."

Ai tây, ta thật là, tiểu tử ngu ngốc kia...

Jin Soo Won vạn phần lời nhảm hai mắt lại, đặt ở sở đã hạ thủ hung hăng cầm nắm tay, xem mặt kia thượng mơ hồ cần rằng nghiêng lợi hình dạng, hận không thể hiện tại thì cho bên người nàng cái này hoàn toàn không hiểu được xem tình huống hỗn tiểu tử đến một tỷ.

Không chỉ có là nàng, Hwang Jung Eum mấy người cũng là đều là không sai biệt lắm phản ứng, Kim Jin Wan hai người hoàn hảo nói, làm đạo diễn, toàn trường chú ý nhất nhân, trên mặt nhưng thật ra không có gì dị thường, nhưng Hwang Jung Eum thì tương đối tùy ý, trực tiếp tức giận trừng cái này ngày hôm nay không biết có phải hay không là điên rồi tiểu tử thối liếc mắt.

Ngay cả những người khác nghe được Han Woo dứt khoát như vậy thì thừa nhận,

Trước không nói hiện trường những ký giả kia trên mặt nhất thời lộ ra sắc mặt vui mừng còn có Kim Hayeon mấy người ngốc lăng, trước máy truyền hình thì có không ít người thần tình có khác nhau biến hóa.

...

Xinh đẹp ngoa tầm mắt địa nhẹ nhàng chớp động vài cái, Kim Tae Hee ngồi ngay ngắn ở trong phòng khách trên ghế sa lon, thần sắc không khỏi xem ti vì thượng trường bản thân hôm nay đã quen thuộc đến trong khung gương mặt của. Trắng nõn hai tay của vô ý thức hơi hơi vắt cùng một chỗ.

Đột nhiên, một trận dồn dập chuông điện thoại di động vang lên, Kim Tae Hee đưa qua để ở một bên thủ cơ nhìn một chút, nhìn mặt trên cái kia không ra bản thân đoán tên. Suy nghĩ một chút, trực tiếp cắt đứt, sau đó thuận lợi bắt tay cơ tắt điện thoại.

Để cho phòng chừng không chỉ có là cái này bình thường nhất kinh nhất sạ tiểu tử gọi điện thoại lại đây, chỉ sợ cũng ngay cả ở tại nhà cũ dậm hai vị kia cũng sẽ gọi điện thoại lại đây, sớm một chút tắt máy đỡ phải phiền phức.

Đương chi trước cái kia ký giả trạm đứng lên vấn đề khi. Kim Tae Hee tâm sẽ theo chi nói ra nói, vì trên ti vi cái kia thon dài thân ảnh của cảm thấy lo lắng, mà khi nàng nghe được cái kia ký giả làm như tùy ý hướng người kia... Hướng hắn, hướng hắn xác định bản thân quan hệ của hai người thật xấu khi, rõ ràng sớm biết rằng chạy không khỏi cái này, rõ ràng sớm biết rằng câu trả lời, nhưng lòng của nàng đang lo lắng hơn, rồi lại không ngừng được địa... Sinh ra một tia thận trọng chờ mong.

Mà khi vừa người kia, người xấu cho ra như vậy một cái để cho rất nhiều người đều hơi bị sùng sốt đáp án khi, nàng không phải không thừa nhận. Một khắc kia, đầu óc của nàng hình như khoáng không trắng nhợt...

Giờ tay lên phóng ở ngực, hơi hơi hít sâu, điều chỉnh một chút mạnh thì loạn lên tim đập, Kim Tae Hee cảm giác trên mặt hơi nóng rần rần cảm tình cùng với trong lòng đột nhiên thì dừng mảnh tiến ra, bình thường rất hiếm thấy không biết làm sao, nhìn chăm chăm TV ánh mắt tựa hồ có chút thất thần...

...

"Đúng vậy, thoát nhìn cảm tình thực sự tốt a, đoạn thời gian trước hai vị hoàn cùng đi Myeong-dong mua sắm..."

Đề xuống trong lòng mừng như điên, tên nam tử này ký giả hơi hơi điều chỉnh một tỷ nỗi lòng, chỉnh sửa lại một chút biểu tình. Bắt đầu đề xuống trong

lòng nghĩ sẵn trong đầu kể tục đi xuống nói rằng, vừa nói, ánh mắt của hắn biến chăm chú nhìn Han Woo sắc mặt của, mà khi hắn dùng thỉnh giống như bình tĩnh giọng nói nói ra ngày hôm nay đây hết thấy nguyên nhân gây ra khi. Ánh mắt của hắn càng vô ý thức hơi hơi tròn to, gắt gao nhìn thẳng Han Woo, nhưng mà, Han Woo phản ứng nhưng làm hắn hơi ngẩn ra, không chỉ là hắn, ngay cả có mặt còn lại ký giả. Còn có tại trên đài Jin Soo Won mấy người đều là nao nao.

Không hề động dung, không, phải nói phảng phất không nghe thấy khả năng rất tốt điểm. Tòng thủy chí chung, Han Woo đều là vẻ mặt biểu tình bình tĩnh, khỏe miệng mang theo một tia như có như không mỉm cười, một bộ rất tiêu chuẩn thụ phóng biểu tình, tiêu chuẩn đến... Làm cho nghĩ có điểm mặt tê liệt cảm giác, thật giống như hắn không có nghe được nam ký giả theo như lời nói, thật giống như hắn không biết... Hắn nếu như không phản bác nam ký giả lời của, chẳng khác nào ngầm thừa nhận sự thật này như nhau.

Jin Soo Won sắc mặt có điểm bạch, rốt cục nhìn không được quay đầu hung hăng trừng cái này hôm nay đã có thể xác định điên rồi tiểu tử thói như nhau, mong muốn hắn có thể "Thông suốt", mà Hwang Jung Eum lại trực tiếp hơn, hơi hơi cắn môi dưới, tát vào nôm vì không thể xét địa mấp máy vài cái, cắn răng nghiền lợi quát khê ngồi ở bên người nàng Han Woo nhất cú: "Nha! Tiểu tử thói!"

Nhưng mà, Han Woo phản ứng để cho tâm của các nàng vì hơi trầm xuống một cái.

Cái này nên bị cắn chết hỗn tiểu tử nhìn liền chưa từng xem các nàng liếc mắt, tuần lẳng trên mặt của còn là phó vào lúc này xem ra dị thường thiếu đánh "Mặt tê liệt" biểu tình, phảng phất còn không biết bản thân cho đám kia ký giả tặng hơn một đại học "Trợ công".

Có chút vô cùng kinh ngạc và nghi ngờ liếc một cái cái kia ngồi ngay ngắn ở trên đài tuần lẳng nam nhân, nam ký giả tâm trong cũng không có gọn sóng quá lớn, nhiều lắm ngay cả có ta nghi hoặc mà thôi.

Kỳ thực vừa cái kia đi dạo phố chuyện tình Han Woo phản không phản bác đều không thể nói là, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) hắn đều đã chuẩn bị đầy đủ, mấy ngày nay hắn cuối cùng cũng từ này D xã chụp ảnh trong hình tìm ra một ít nhà gái là Kim Tae Hee chu ti mã tích, hơn nữa Kim Tae Hee mấy ngày hôm trước cái kia có điểm "Giấu đầu lòi đuôi" thông cáo, cho dù không có thực chất tính căn cứ chính xác theo, nhưng chỉ muốn xuất ra đến, tin tưởng phần lớn khán giả thì sẽ tin tưởng.

Không có chân chính chứng cứ không quan hệ, chỉ cần khán giả tin tưởng như vậy đủ rồi.

Sở dĩ Han Woo vừa phản không phản bác đều không thể nói là, nhiều lắm hắn hao chút công phu mà thôi, ngược lại tình hình sau cùng đồ hội trở nên cùng hiện tại không sai biệt lắm. Chính là Han Woo cư nhiên dứt khoát như vậy thâm chấp nhận còn để cho hắn có chút ngoài ý muốn, Han Woo cho cảm giác của hắn cũng không tượng như vậy ngốc nghếch, hơn nữa cho dù hắn không hiểu, kịch tổ nhân không để ý tới tùy không có đã giao hẹn với hắn, thậm chí nam ký giả mình cũng đã mơ hồ tại chờ mong Han Woo phản bác, như vậy một phen biện luận ngược lại sẽ làm sâu sắc hiệu quả. Nhưng Han Woo ngoài ý liệu trăm mặc để hắn có chút không phản ứng kịp, có loại một quyền đã đánh ra, nhưng kính nhĩ không có sử đi lên cảm giác.

Cũng may, sự tình cũng không có thoát ly nhiều ít, hơn nữa Han Woo ngầm thừa nhận trực tiếp thì là xác nhận đang đi dạo phố sự thật, lời như vậy đề trái lại rất tốt triển khai, sở dĩ nam ký giả chỉ là khê run một tý thì phục hồi tinh thần lại, kể tục dùng một loại trấn định ánh mắt nhìn thẳng Han Woo, đề xuống mình nghĩ sẵn trong đầu đón đi xuống dẫn đạo trọng tâm câu chuyện.

"... Thế nhưng, ta bên này nhìn không được có cái nghi vấn, theo đại gia biết đến, hàn diễn viên ngươi, chắc là mới vừa về nước không bao lâu đi?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Đối với chuyện xấu lý giải (4)

"... Thế nhưng, ta bên này nhìn không được có cái nghi vấn, theo đại gia biết đến, hàn diễn viên ngươi, chắc là mới vừa về nước không bao lâu đi?"

Đương nam ký giả những lời này vẫn sau khi đi ra, có mặt bộ phận nhân đầu tiên là hơi sững sờ, ngay sau đó, trên mặt của bọn họ nhưng đều lộ ra điểm chột thần tình.

Đẹp mắt con người tình tế hấp một cái, thâm thúy mâu quang ở đó danh nam ký giả biểu tình ra vẻ bình tĩnh trên mặt quét một vòng, Han Woo khỏe miệng lướt qua một tia không đổi phát giác tiểu ý.

"... Đúng vậy."

Còn là cùng vừa vậy trực tiếp khẳng định, có mặt không ít người sắc mặt của đều có chút quái dị bắt đi, nhất là các phóng viên giữa bộ phận nhân, tựa hồ cũng có chút xao động.

Dựa theo cái này bộ sách võ thuật, cái này Han Woo phải là thật cứ như vậy lẳng lẳng nhảy vào đi, cái này hoàn toàn chính là đưa tới cửa đầu đề a! Vậy bọn họ làm sao bây giờ?

"Như vậy ta chỉ muốn vấn hàn diễn viên một mình người ta rất khỏe kỳ vấn đề."

Cường chế trứ trong lòng đều nhanh phải bật cười ý mừng, tên nam tử này ký giả ánh mắt nhìn chăm chăm trên đài Han Woo, trên mặt vẫn duy trì biểu tình bình tĩnh, trong miệng dùng làm như lơ đãng giọng nói nói rằng: "Dựa theo hàn diễn viên người biểu diễn đích tình huống đến xem, người đã ly khai quốc gia chúng ta mười năm, mà người trở lại tổ quốc cũng bất quá mấy tháng, như vậy liền có chút làm cho cảm thấy kỳ quái..."

Khỏe miệng tí nụ cười như có như không phút chốc rõ ràng rất nhiều, Han Woo lẳng lẳng nhìn đứng ở dưới đài tên kia nam ký giả chậm rãi mà nói, thâm thúy con người đen ở chỗ sâu trong tựa hồ lóe ra không rõ quang mang.

Dưới đài khán giả giữa, không ít ký giả trên mặt của đều lộ ra quả nhiên biểu tình như vậy, một bên dùng có điểm tức giận nhìn lúc này tựa hồ có điểm Tinh thần dịch dịch nam ký giả, một bên lại vẫn là đem một chút lực chú ý đặt ở trên đài đạo kia thon dài thân ảnh thượng.

Tuy rằng đã để cho cái này đoạt trước một bước tên đem đề tài triển khai,

Nhưng chỉ phải cái này Han Woo còn có chút đầu óc, cũng còn là có hi vọng chống được bọn họ lên sân khấu.

Chỉ là, đương một ít ký giả liếc lên trương tuần lẳng trên khuôn mặt như có như không mỉm cười khi, ngực tại khẽ run hơn toàn bộ cũng không nhận được thờ dài một tiếng.

Lúc này hoàn cười được, lại phối hợp vừa Han Woo rõ ràng có chút không có ý nghĩ biểu hiện... Những ký giả này còn vô pháp đưa cái này đẹp trai là đủ đẹp trai nhưng bọn hắn hiện tại xem ra đều có điểm ngu đần đáng tươi cười hiểu thành là Han Woo định liệu trước biểu hiện.

Lão sư...

Kim Hayeon mấy người khu vực, Han Kaem Sae con mắt chăm chú nhìn chăm chăm trên đài cái kia nhân vật mỉm cười thon dài thân ảnh, giấu ở khẩu trang hạ gương mặt của thượng tràn đầy lo lắng. Đặt ở phía dưới hai tay khăn trương củ ở tại cùng nhau.

Và có mặt một số người như nhau, nam ký giả lời của đầu cùng nhau, nàng cũng đã minh bạch nam ký giả dự định từ nơi này vào tay đến hướng dẫn Han Woo, tâm trạng nhất thời khẩn trương lên.

Nàng đảo không là không tin Han Woo hội nhìn không ra nam ký giả điểm ấy kỹ lưỡng. Chủ yếu là hữu quan nam ký giả vào tay điểm ấy còn đứng vậy, hơn nữa nàng cũng không rõ ràng lắm Han Woo và Kim Tae Hee trong lúc đó chân chính tình huống, sở dĩ tâm thực sự nhận không được hơi hơi nói lên.

Nếu quả như thật tọa thực chuyện xấu, ai cũng rõ ràng sẽ phát sinh thế nào hậu quả. Han Woo đến lúc đó hội gặp sự tình cũng không thể chỉ dùng phiên phức để hình dung.

Trong hội trường mặt khác một chỗ, Kwon Eun Ah vẻ mặt không sáng khoái trừng mắt cái kia đề cho nàng hận không thể bả miệng hắn lập tức chặn kịp nam ký giả. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy đều là phẫn uất.

Nam ký giả làm khó dễ đều rõ ràng đến trình độ này, nàng đương nhiên cũng đã nhìn ra, chẳng quá nàng cũng không biết nên giúp thế nào Han Woo, hơn nữa nàng trước cũng không phải rất rõ ràng cái này cái gì và Kim Tae Hee nếu nói chuyện xấu, sở dĩ chỉ có thể giống như vậy rất không thoải mái địa trừng mắt nam ký giả, chỉ ít trong lòng thoải mái một chút.

Mà ở Kwon Eun Ah hai bên trái phải, nữ nhân tọa tại nhân viên công tác an bài cùng đi gia trường plastic ghế, ánh mắt tựa hồ vẫn không thay đổi địa vẫn như cũ bình tĩnh nhìn chăm chăm trên đài đạo kia thon dài thân ảnh, đương nam ký giả trạm đứng lên vấn đề khi nàng thậm chí cũng không có liếc mắt nhìn, ngay cả trong quá trình càng phát ra sắc bén vấn đề cũng không có để cho nàng chếch đi ánh mắt. Ngược lại thì khi nàng bắt được Han Woo khỏe miệng lủ ngay từ đầu thoáng qua tức tặc tiểu ý khi, hẹp dài mà quyến rũ con người hơi hơi sáng ngời, tựa hồ là hiểu cái gì, mâu quang ở chỗ sâu trong cái loại này cảm thấy có thú quang mang nhất thời nồng nặc đứng lên.

"Sở dĩ ta rất hiếu kỳ, hàn diễn viên người, và Kim Tae Hee tiểu thư 'Hữu nghị' đến tột cùng là khi nào thì bắt đầu? Mười năm trước sao? Ai một cô, hai vị khi đó cảm tình thì thâm hậu như vậy sao? Hơn nữa nhiều năm như vậy phân đà hai nước vẫn như cũ duy trì 'Tình nghĩa' ? Ai một cô, cái này thật đúng là có điểm kinh người đây. Còn là, kỳ thực hai vị mấy tháng trước mới nhận thức? Nhưng này dạng càng làm cho nhân kinh ngạc đây, tại sao có thể làm được mới nhận thức mấy tháng 'Tình nghĩa' thì thâm hậu như vậy? Hai người đơn độc đi dạo phố. Hai vị đều là nghệ nhân, sẽ phải có kỳ rất nhiều, thế nhưng nhưng vẫn là..."

"Vấn đề này dùng ở đây!"

Han Woo hơi sững sờ, ngay sau đó trên mặt mơ hồ lộ ra điểm dờ khóc dờ cười nhưng đồng thời cũng có chút ám áp biểu tình. Quay đầu đi nhìn về phía đột nhiên từ chỗ ngồi đứng lên Jin Soo Won.

Trên đài dưới đài, thậm chí trước máy truyền hình, không ít người đều có chút ngây người địa nhìn đột nhiên liền đứng lên, sắc mặt có chút bất thiện Jin Soo Won.

Nam ký giả có chút ngây người địa nhìn nhân thần lợi hại địa nhìn mình chăm chăm Jin Soo Won, ngôn ngữ dừng lại vài giây sau thì phải tiếp tục mở

miệng, nhưng mà, hần lòi còn chưa nói ra. Đã bị Jin Soo Won có chút nghiêm nghị ngôn ngữ cắt đứt.

"Vừa vị này ký giả lòi đã không thuộc về chúng ta lần này buổi họp báo tương quan nội dung đi? Nếu như người đối với Han Woo tư ản cảm giác hứng thú nói, có thể ở trong đây lòng hoa hần hòi, thế nhưng, hiện tại ở chỗ này, xin mọi người tuân thủ buổi họp báo trật tự! Cảm tạ."

... A, đại phát.

Han Woo khẽ run địa nhìn đột nhiên ngôn ngữ dĩ nhiên trở nên mạnh như vậy thế sắc bén Jin Soo Won, tại sừng sốt vài giây mới toán phản ứng kịp, trên mặt chợt lộ ra điểm dờ khóc dờ cười biểu tình, trong đó hoàn mang điểm cảm giác ảm áp.

"..."

Nhìn trên đài cái kia không biết vì sao đột nhiên nhô ra cái gì biên kịch, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com)) nam ký giả trương liễu trương chủy, bỗng nhiên có điểm á khẩu không trả lời được cảm giác.

Quả thực, hần vừa hành vi đã có vạch trần phơi quy củ, hoàn toàn thiên ly cái này buổi họp báo chủ đề. Chỉ là, đại gia bình thường đều là làm như thế a, nào có buổi họp báo ký giả không có hỏi qua nghệ nhân một ít không quan hệ buổi họp báo chủ đề vấn đề? Quả thực cũng có ngăn cản nhân, đều tất cả đều tìm từ bình thân, nhiều lắm nói vấn đề này đại gia sau tái thảo luận đi, dù sao mấy vấn đề này tuy rằng không quan hệ chủ đề, nhưng mấu chốt là khán giả yêu mến a.

Làm mai mới thể nhân, muốn tuân thủ thủ điều nguyên tắc chính là thuận theo dân chúng.

Sở dĩ nam ký giả còn chẳng bao giờ gặp qua tượng Jin Soo Won như vậy, trực tiếp cắt đứt ngôn ngữ, không chút lưu tình đem lòi hoàn toàn nói rõ đích tình huống, trong lòng thật là có điểm trở tay không kịp cảm giác, dù sao, hần đúng là đuối lý, điểm ấy hần còn vô pháp phản bác.

"Vừa vị này ký giả hỏi vấn đề kỳ thực có hai người lệch lạc."

Nhưng mà, ngay không khí hiện trường tựa hồ có chút cứng ngắc thời gian, bỗng nhiên, một đạo mọi người tương đương quen tai từ tính tiếng nói vang lên, người ở chỗ này đều nao nao, ngay sau đó mọi ánh mắt đều phút chốc nhìn về phía tại Jin Soo Won bên cạnh đạo kia thon dài thân ảnh!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Đối với chuyện xấu lý giải (5)

Cảm thụ được bốn phía trong nháy mắt đầu tới các loại vô hình ánh mắt, Han Woo sắc mặt bất biến, khoe miệng mỉm cười địa không thấy Jin Soo Won còn có Hwang Jung Eun thoáng cái trừng tới được "Sát nhân" ánh mắt, ánh mắt thâm thúy nhân nhạ nhìn chăm chú vào dưới đài mọi người, nhìn chăm chú vào đen như mực màn ảnh, sau đó chậm rãi dựng lên một cây ngón tay thon dài.

"Thứ một sai lầm. Người nào quy định nhất định phải thời gian rất dài cảm tình mới có thể rất sâu? Đôi khi, có người chỉ cần ngắn ngủi ở chung sẽ có thâm hậu tình nghĩa, không phải sao?"

Han Woo lòi của làm người ở chỗ này đều vì lãng, bất quá bọn hần lập tức ti mi vừa nghĩ, cũng quả thực, vừa nam ký giả lòi của quả thật có chút gượng ép, cảm tình việc này ai cũng nói không rõ, trong thật tế nhất kiến như cổ đích tình huống cũng không phải là thật không có.

Chỉ là, hầu như tất cả mọi người không có hiểu rõ Han Woo muốn nói mình cái gì, ai cũng biết, vừa nam ký giả lần nói căn bản không phải để nói rõ thời gian dài ngắn và tình cảm thâm hậu quan hệ, chỉ là vì rút ra đề tài kế tiếp mà thôi, sở dĩ Han Woo hiện tại phản bác nam ký giả, bọn họ thật là có điểm sờ bắt thanh đầu óc.

"Người thứ hai lệch lạc."

Lúc này, vang lên lần nữa từ tính thanh âm tạm thời cắt đứt một số người tự hỏi, chú ý của mọi người lực lần thứ hai trước bỏ vào cái kia khoe miệng mỉm cười thon dài thân ảnh thượng.

Dựng thẳng lên đệ nhị căn ngón tay thon dài, hần thần tình có chút không khỏi chậm rãi nói ra nhất cú làm có mặt mọi người, bao quát trước máy truyền hình một số người hoàn toàn ngăn ra chính là lòi nói.

"Kỳ thực trước Tae Hee phát thông cáo có điểm sai lầm nơi ấy, ta và nàng. . . Điều không phải 'Bằng hữu' quan hệ."

Điều không phải. . . Bằng hữu quan hệ. . .

Nam ký giả vô ý thức mở to hai mắt, có chút phát mộng địa nhìn trên đài mặt hàm mỉm cười Han Woo, trong khoảng thời gian ngắn dĩ nhiên so với vừa được Jin Soo Won chất vấn khi còn muốn á khẩu không trả lời được, không, phải nói càng "Trở tay không kịp" . . .

Không chỉ là hân,

Hầu như mọi người đầu óc đều cũng có ta phát mộng, ánh mắt của bọn họ đều yên lặng nhìn chăm chăm cái kia ngồi ở trên đài mỉm cười nam nhân, trong lòng đều hoàn toàn không biết là một loại cảm giác gì, bản thân nên cho ra phản ứng gì.

"Ta và nàng nhưng thật ra là. . ."

Đạo kia từ tính thanh âm lần thứ ba vang lên, trong nháy mắt. Bất kể là hiện trường còn là trước ti vi, vô số người thì vì vậy thanh âm tâm hơi hơi nhấc lên đứng lên, sảo bình trừ khí chăm chú nhìn người nam nhân kia, theo dõi hân nhẹ nhàng đóng mở tất vào mồm. Khán trương cùng đợi, cùng đợi hân nói ra cái kia nhóm người mình hết sức tò mò đáp án.

"Sư sinh."

Trong nháy mắt, ngẩn ngơ, theo sát phía sau, không ít người dẫn đầu phản ứng lại. Khóe miệng không khỏi vừa kéo, sắc mặt đều thoáng chốc trở nên tương đương quái dị.

Kim Hayeon ngồi ở dưới đài, vẻ mặt ngây ngô manh địa nháy con mắt, có chút giật mình thần địa nhìn trên đài Han Woo, nhìn nhà mình Oppa khóe miệng mang theo nhàn nhạt mỉm cười, đầu nhỏ trong có điểm như là tương hồ như nhau.

Han Woo vừa liên tiếp "Thoải mái pháp phòng" chính là lời nói, đừng nói người ngoài, chính là nàng cái này tiểu muội cũng không có thể nào phản ứng kịp, sau đó ngay thượng một giây nàng nhìn nhà mình cái này phôi Oppa cười híp mắt nói ra hai chữ kia trả lời khi, trong lòng của nàng trong nháy mắt tuôn ra một loại cảm giác rất cổ quái. Rất phức tạp, nói không rõ sỗ, chỉ bất quá, trong đó tựa hồ có một loại. . . Ừ, có một loại muốn cắn hân xung động!

Myeong-dong.

Sung Soo Eun ngồi ở trong điểm của mình, bưng một ly cà phê, đồng dạng có chút giật mình thần địa nhìn chăm chăm trên ti vi Han Woo, tại hưng hăng ngây người ba giây sau, sắc mặt của nàng đồng dạng một trận quái dị, tại tư tự phồn đa đồng thời. Trong lòng của nàng hoàn không ngừng được địa dừng ra một loại hơi cảm tình cảm giác quen thuộc, trong đầu thoáng cái hiện ra trước đó không lâu tương nháy đẹp ngoại tâm mắt, ân hàm giáo hoạt đối với giống như mình nói ra hai chữ kia mặt cười. . .

"Sư sinh. . . Phốc! Tên tiểu tử thú này!"

Lâm gia, Im Yoon Jin vẻ mặt dờ khóc dờ cười và hơi chột xem ti vi thượng tương thoáng cái để cho nàng thoáng như thấy đương niên cái kia nghịch ngợm tiểu tử thói tuấn lãng khuôn mặt.

Không chỉ là nàng, lâm phụ. Thậm chí ngay cả còn có chút ngây thơ trịnh Hyun Woo đều nhìn thấu chút gì, mập phì trên khuôn mặt nhỏ nhắn nín điểm nhìn có chút há hê cười, mắt kết linh lợi địa xem ti vi thượng Han Woo, nghiêm nhiên có loại nhìn thấy cảm giác tri kỷ.

Vừa người Lâm gia và còn lại rất nhiều người như nhau, đang khẩn trương chờ đợi trứ, kết quả không nghĩ tới sau cùng cái kia cười híp mắt tiểu tử thói cho ra như vậy một đáp án! Dĩ Im Yoon Jin và lâm phụ đối với hân hiểu. Tự nhiên thoáng cái thì đã nhìn ra, tiểu tử này hoàn toàn chính là tảo coi là tốt chuẩn bị "Đùa giỡn" một bá mọi người!

Chẳng quá, bọn họ ti mi suy nghĩ một chút, lúc này mới nhớ tới nhóm người mình trước thực sự sợ sốt một chỗ. Đứng rồi, Han Woo và Kim Tae Hee còn có như vậy một tầng quan hệ a, hai người bọn họ kỳ thực ngay từ đầu sẽ không tượng những người khác cho rằng như vậy quan hệ là trống rỗng.

Hai bên trái phải, Im Yoona ngồi ở ghế sa lon bên kia, trên mặt vẫn là phó vẻ mặt bình thản, chỉ bất quá nếu là lúc này nhìn kỹ lại thì sẽ phát hiện, hồng nhuận khóe miệng, chính không ngừng được địa hơi hơi giờ lên.

Không nói Han Woo nói nội dung, chỉ là cái này phó làm nàng quen thuộc chí cực xấu làm cho nghĩ cắn hân một cái tư thái, cũng đủ để cho nàng mình bạch rất nhiều chuyện, trong lòng nhất thời thì buông lỏng xuống, ngay cả mình cũng không biết vì sao địa đại thờ phào một cái.

Chỉ là, rất nhanh, Im Yoona vùng xung quanh lòng mảy rồi lại nhìn không được vì vì tức đứng lên, như nước mâu quang hơi ta vẻ buồn rầu địa xem ti vi thượng Han Woo.

Han Woo và Kim Tae Hee quan hệ quả thực ngay từ đầu liền có chút không giống với, thế nhưng. . .

. . .

Trong hội trường, nam ký giả sắc mặt mơ hồ có chút thanh đất trống nhìn trên đài vẫn là phó vào lúc này xem ra tương đương ác liệt mỉm cười Han Woo.

Tương đối vu những người khác, hẳn cái này có thể nói là trận này phỏng vấn đối thoại vai chính một trong nhân, ngược lại thì phản ứng rất có chút chậm. Chẳng quá, tại phục hồi tinh thần lại sau, đại bộ phận nghĩ tới sự tình hẳn đều nghĩ tới, đồng thời, hẳn hoàn cấp tốc nghĩ tới mặt khác một vài thứ.

Han Woo và Kim Tae Hee cái này liên hệ hẳn còn bỏ quên, thế nhưng, cái này cũng không có thể làm sáng tỏ cái này chuyện xấu, huống chi, Han Woo cái này nếu nói "Sự sinh" quan hệ cũng có chút danh không hợp thực.

Sở dĩ, hẳn còn không có thua!

Hít thở sâu một tý, nam ký giả bình phục một tý trong lồng ngực cuộn cuộn bất bình lòng dạ, hắng giọng một cái liền chuẩn bị mở miệng, ngay tại lúc lúc này, đạo kia hơi từ tính thanh âm lại vang lên.

"Ta bởi vì trước đây cho tới bây giờ chưa có tiếp xúc qua biểu diễn phương diện sự tình, Vì vậy thì xin nhờ thành hiệu trưởng hỗ trợ tìm một biểu diễn lão sư, vừa vận Tae Hee đoạn thời gian trước lúc rảnh rỗi rồi rảnh, Vì vậy ta là được của nàng 'Học sinh' . Trước đi Myeong-dong lại là bởi vì ta trước đây sinh hoạt rất thái cổ bản, ngay cả y phục cũng sẽ không phối hợp, sở dĩ Tae Hee căn cứ một cái tốt lão sư nguyên tắc, thuận tiện mang ta đi mua mấy bộ quần áo. Ta nói như vậy, đại gia nên minh bạch chưa?"

Đột nhiên đang lúc, sắc mặt một mảnh tái nhợt, nam ký giả mở to hai mắt. Kinh ngạc nhìn trên đài Han Woo, hẳn thấy được trương tuần lăng trên khuôn mặt mang theo nhàn nhạt mỉm cười, đồng dạng, hẳn cũng nhìn thấy cặp kia thâm thúy đẹp mắt trong con ngươi trong suốt và. . . Thân nhiên!

. . .

Ngồi ở nhà mình trong phòng khách. Kim Tae Hee lẳng lẳng xem ti vị thượng người nam nhân kia, nhìn trên mặt hẳn cái loại này thân nhiên, sau đó bỗng "Phốc" địa một tiếng bật cười.

Nàng thực sự không nghĩ tới, hẳn cư nhiên hội như vậy thành thực. Như vậy thân nhiên bả sự thực nói ra, thì là sự thực thực sự là như vậy, giữa bọn họ tính không có gì, nhưng dưới tình huống bình thường cũng sẽ không có nhân như vậy thẳng thắn thành khẩn đi? Chỉ ít hội tân trang chút gì, thế nhưng. . . Hẳn cũng đặc biệt như vậy.

Chẳng quá, hẳn nói ra những thứ này, lại phối hợp hẳn vừa không hiểu luận chứng tình cảm thâm hậu và thời gian dài ngắn tính không có vấn đề gì liên hệ với nhau, lại có một loại tương đối lớn sức thuyết phục! Bởi vì, hẳn ăn khớp rất lưu loát, ta và nàng vốn là có quan hệ. Hơn nữa hợp tình lý lý do, cùng với, trên người hẳn phân quả thực miêu tả sinh động thẳng thắn thành khẩn cảm tình, cơ hồ đem hẳn và nàng cùng nhau tại Myeong-dong đi dạo phổ tới tính giải thích hơn phân nửa.

Xinh đẹp ngoại tâm mắt nhẹ nhàng trát liễu trát, Kim Tae Hee xem ti vị thượng Han Woo, trong con ngươi ngoại trừ không hiểu nổi lên một chút thất lạc ở ngoài, càng nhiều hơn lại là một loại vui sướng, vì mình, cũng vì. . . Hẳn.

. . .

"Nhưng. . . Thế nhưng. . ."

Nam ký giả sắc mặt tái nhợt, trong ánh mắt có không thể tin được và mờ mịt luống cuống thần tình. Cũng may nghề nghiệp của hẳn rèn luyện hàng ngày tốt, rất nhanh thì lấy lại bình tĩnh, đồng thời bắt được Han Woo lần này phản bác giữa sau cùng lỗ thủng.

Hẳn không sủa đến đi nghi vấn Han Woo lời nói này đích thực thực tính, trước không nói hiện tại đi nghiệm chứng Han Woo theo như lời nói không có nhiều hiện thực và không có ý nghĩa. Con này hội có vẻ hẳn rất cần quấy mà thôi, chính là Han Woo trong lời nói đã liên lụy đến Seoul đại học hiệu trưởng, Han Woo nếu dám nói như vậy, ít nhất nói rõ Han Woo đã có nắm chắc, hơn nữa thì là Han Woo trên thực tế là thuận miệng nói bậy, hẳn cũng không có thể tại như vậy chính thức trường hợp. Đi vô duyên vô cớ địa chất nghi Seoul đại tá trưởng tín dự.

Sở dĩ, hẳn chỉ có người cuối cùng nơi ấy có thể cùng Han Woo đấu.

Nhưng mà, ngay nam ký giả bình tĩnh thần sau, lại muốn mở miệng khi, lời của hẳn, lần thứ hai được đạo kia hơi từ tính thanh âm nín trở lại.

"Ta muốn hỏi vị này ký giả tiên sinh, xin hỏi, người bình thường có hay không đơn độc và nữ đồng sự ở bên ngoài uống qua cây cà phê, ăn cơm xong các loại? Phải có qua đi. Như vậy, các người là tình lữ sao?"

Trong nháy mắt, có mặt không ít ký giả sắc mặt mạnh hơi đỏ, ngay sau đó, bọn họ đều bắt đầu dĩ nhắm hai mắt lại, từ trong miệng khẽ thở dài một cái, ngực đột nhiên không hện mà cùng tuôn ra loại thúc thủ vô sách cảm giác bị thất bại.

Nam ký giả hơi hơi mờ to mắt, đứng ngẩn ngơ tại tại chỗ, hẳn nhìn trên đài trương vẫn như cũ tại nhàn nhạt mỉm cười tuần lăng khuôn mặt, đang trầm mặc ba giây sau, thở dài, chỉ bỏ lại nhất cú "Ta vấn đề kết thúc", sau đó thì ngồi xuống, sắc mặt ký có hơi bại cũng có chút phức tạp nhìn trên đài Han Woo.

Bọn họ biết, Han Woo chớp được lần này cái này chuyện xấu lớn nhất lỗ thủng.

Chứng cứ!

Không có chứng cứ, Han Woo quả thực vô pháp minh xác chứng minh hẳn và Kim Tae Hee điều không phải tình lữ quan hệ, bản thân loại chuyện này sẽ rất khó minh xác chứng thực, thế nhưng đồng dạng, bọn họ cũng không có chứng cứ chứng minh Han Woo và Kim Tae Hee chính là tình lữ!

Không có chứng cứ, giống như là nam ký giả bình thường ra ngoài nhiệm vụ khi và nữ đồng sự cùng nhau ăn cơm như nhau, có thể nói là đơn giản đồng sự cùng nhau cùng ăn, thế nhưng đồng dạng cũng có thể được người khác tin miệng nói thành là ở ước hội!

Sở dĩ, tất cả ký giả, vào tràng trước đều là hạ quyết tâm lẫn lộn đường nhìn, một lần cường điệu Han Woo và Kim Tae Hee trong lúc đó tối, không nói chính thức, chỉ ít tại khán giả, dân chúng tâm giữa hi lý hồ đồ địa đưa cái này bịa đặt chuyện thực xác định xuống tới!

Nhưng mà, Han Woo lời nói này, đã triệt để bỏ sự tình thiêu minh, sở dĩ, cho dù hần và Kim Tae Hee trong lúc đó vẫn còn có chút tối, thế nhưng chỉ cần sau không có thực chất tính căn cứ chính xác theo, bọn họ thì vô pháp tại chuyện này dây dưa, bởi vì đã không có bất cứ ý nghĩa gì. UU đọc sách ([www.uukan Shu. c om](#))

"Oppazze!"

"Oppa thật là giỏi!"

"Oppa chúng ta tin tưởng người!"

Lúc này, vài tiếng thanh thúy thanh âm dễ nghe thoáng hấp dẫn giữa sân nhân chú ý của.

Han Woo dời mắt nhìn lại, hơi sững sờ, nhưng chợt, trên mặt không khỏi lộ ra một cái ấm áp mỉm cười.

Cảm thụ được bốn phía đầu tới đường nhìn, Kim Hayeon mấy cái trên mặt có ta nóng rần lên, thế nhưng, các nàng vẫn như cũ giơ cao tay nhỏ bé, quay Han Woo so với trừ ngón tay cái, từng cái trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy nụ cười ngọt ngào.

Có chút ngậy người địa nhìn bên kia tuy rằng cảm giác thanh âm đỉnh tiểu, nhưng khí thế tựa hồ rất đủ mấy nữ hài tử, Kwon Eun Ah trong ánh mắt lóe ra có chút không rõ thần tình, tựa hồ có chút thất lạc, tựa hồ. . . Còn có chút ước ao.

Nhìn Han Woo cùng mình người ái mộ trong lúc đó tựa hồ tương đương có yêu hồ nhiều, có mặt ký giả tại khế run đồng thời, nhưng cũng lộ ra điểm về mặt bất đắc dĩ, chỉ bất quá, đại bộ phận nhân chịu phục, tịnh không có nghĩa là tất cả mọi người chịu phục.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Đối với chuyện xấu lý giải (6)

"Cái kia, ta cũng có chút vấn đề muốn hỏi một chút hàn diễn viên."

Một tiếng nghe vào coi như vừng vàng thanh âm của vang lên, trong nháy mắt hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Han Woo quay đầu nhìn lại, tại nhìn kỹ liếc mắt sau, ánh mắt phút chốc hơi hơi một ngưng.

Người thứ hai đứng lên hướng Han Woo vấn đề chính là một người tuổi còn trẻ nam nhân, mặt gầy tiêm cầm, một người mặc áo còn phải thể, không có gì xông nơi ấy, chỉ bất quá, tại Han Woo nhìn lướt qua cái này tiêm cầm nam nhân trong tay cầm thiếp có bản thân truyền thông tiêu chí lời của đồng khi, nhưng nhin không được ngăn người.

"".

D xã...

Đẹp mắt con người vô ý thức hơi hơi nheo lại, Han Woo ánh mắt trên dưới quét mắt cái này đứng lên thần tình tựa hồ rất bình thường tiêm cầm nam nhân, ngực ngoại trừ ngoài ý muốn ở ngoài, nhưng thật ra có điểm mới lạ cảm giác.

Đây là hần lần đầu tiên nhìn thấy vị "Quốc dân đội sản ảnh" D xã nhân. Làm Hàn quốc nghệ nhân, có lẽ nói và vòng giải trí có liên quan nhân, còn không có vài người không cùng D xã tiếp xúc qua.

Tại kịch tổ trong khoảng thời gian này, Han Woo cũng thông qua cùng Hwang Jung Eum mấy người nói chuyện với nhau, đối với D xã có điểm tương đối thẳng xem ấn tượng.

Ừ, nói như thế nào đây, chê khen nửa nọ nửa kia đi.

D xã ưu điểm ở chỗ nó cơ bản sẽ không giống một ít truyền thông như nhau không hề căn cứ địa bịa đặt sự thực, thậm chí nó không thực sự làm ra cái loại này yêu sách hủy diệt một người nghệ sĩ chức nghiệp cuộc đời chuyện tình, có thể nói là nghiệp nội tương đương có chức nghiệp đạo đức, cũng tương đương có thực lực truyền thông.

Chỉ bất quá, D xã khuyết điểm ngay nên nó... Khó chơi.

D xã khó chơi, rất khó triển.

Đây cơ hồ là Hàn quốc sở hữu nghệ nhân chung nhận thức.

Mọi việc không có truy cứu ra một cái kết quả, nó là không có khả năng bỏ qua, hơn nữa nó phiền toái nhất, còn chưa phải là nó không chỗ nào không có mặt, mà ở nên hầu như không nhân có thể phát hiện nó theo dõi...

Người nào cũng không muốn làm chuyện gì tình phía sau đều theo một cái "Tiểu đuôi", nhất là cái này "Tiểu đuôi" tập quán thu thập đủ đủ để cho người phản bác không được chứng cứ sau mới phát ra ngoài cho người trọng trong một kích.

Lại nói tiếp, ngày hôm nay chuyện lần này khởi nguyên cũng là D xã, cái này mới có hôm nay kết quả. Chỉ bất quá, Han Woo tuy nói đối với D xã không có cảm tình gì. Nhưng là không thể nói rõ có ác cảm. Những ký giả này tân tân khổ khổ cũng là để công việc của mình mà thôi, bọn họ trên thực tế cũng không có kiến chuyện thương thiên hại lý gì, đại gia chỉ là đều tự tại chỉ mình nên tấn chức trách mà thôi.

Sở dĩ, Han Woo ngược lại thì đối với cái này tiềm cảm nam nhân càng nhiều địa có điểm tò mò cảm giác. Hắn đang nghi ngờ, sự tình đã như vậy phát triển, D xã còn muốn đứng lên nói gì đó đây?

Han Woo ngực nghi vấn, đồng dạng là có mặt rất nhiều người cùng với trước vì không ít người nghi vấn, sự tình đã như vậy phát triển. Mặc kệ thế nào, chỉ ít vào hôm nay lần này buổi họp báo thượng đây đưa Han Woo và Kim Tae Hee chuyện xấu đã không có ý nghĩa gì, cũng cơ bản không có nhân ngu xuẩn đến làm như vậy, như vậy, lúc này D xã đứng lên rồi cuộc muốn làm gì? Chẳng lẽ, bọn họ kỳ thực đã có chứng thực Han Woo và Kim Tae Hee quan hệ thực chất tính chứng cứ?

Không có khả năng a, dựa theo D xã dĩ vãng phong cách, nếu như bọn họ thật sự có thực chất tính căn cứ chính xác theo, nhất định sẽ trực tiếp tiên phát tại online, bảo trì bản thân truyền thông ngôn ngữ đích thực thực tính và tin cậy tính mới đúng. Khác truyền thông đúng vậy. Nhưng D xã đối với tự thân quyền uy tính coi trọng, điểm này, đừng nói nghiệp vụ, chính là Hàn quốc một ít dân chúng đều biết. Ngược lại thì, gần nhất đối với cái này chuyện xấu tôi không để ý chính là D xã, tại một đám truyền thông mỗi ngày chặn Kim Tae Hee thời gian, D xã trái lại hình như mất tung ảnh, nhiều ... thế này thiên cũng không có đối với cái cộc chuyện xấu có cái gì đến tiếp sau giải thích, không có gì cả, thậm chí làm cho hoài nghi cái này cái cộc tin tức điều không phải D xã ban bố như nhau.

Cảm thụ được bốn phía thoáng cái hội tụ tới được ánh mắt. Tiềm cảm nam nhân trên mặt lộ ra một cái chợt lóe lên biểu tình cổ quái, ngay sau đó, trên mặt của hắn quái thượng liễu một cái tiêu chí tính mỉm cười, giọng nói thính giống như bình tĩnh mở miệng nói rằng: "Ta ở chỗ này cũng muốn vấn đề hàn diễn viên mấy vấn đề. Vấn đề thứ nhất chính là chúng ta mọi người đều biết. Hàn diễn viên ngoại là từ nước ngoài trở về, trước đã ở nước ngoài đời mười năm. Như vậy ta nghĩ xin hỏi một chút, ngoại tại sao phải ở phía sau tuyển trạch về nước đây? Mặt khác, làm Seoul đại giáo sư ngoại, vừa là bởi vì cái gì mà quyết định tố diễn kịch truyền hình đây?"

Đương tiềm cảm nam nhân nói ra vấn đề của mình sau, có mặt không ít người cũng hơi ngẩn người. Ngay sau đó, không ít ký giả trên mặt của đều lộ ra dị thường ảo não và có chút kinh ngạc biểu tình.

Không chỉ có là bọn họ, ngay cả từ mới vừa bắt đầu vẫn cười híp mắt Han Woo đều là hơi hơi kinh ngạc, nhưng chợt, hắn vì hơi híp con ngoại híp nhỏ hơn.

Rất hoàn mỹ vấn đề, không chỉ có ngôn ngữ nắm chặt rất vừa đúng, hơn nữa không có làm đã tới chưa sảm tap một cái nhân tình tự đi vào. Phải biết rằng, Han Woo vừa phản bác nhưng thật ra là tại gián tiếp đánh D xã mặt của, cho dù tiềm cảm nam nhân tại vấn đề trong quá trình chuyện lợi hại điểm cũng sẽ không có nhân nghĩ có gì không ổn.

Đương nhiên, là tối trọng yếu là, vấn đề nội dung tốt.

Kỳ thực lần này buổi họp báo ngoại trừ Han Woo và Kim Tae Hee chuyện xấu ở ngoài, còn có một cái trọng điểm, hơn nữa nói như vậy, trên thực tế cái này tôn trọng chút vấn đề mới chắc là sở hữu ký giả nên chú ý, cũng phải chú ý quan tâm trọng điểm. Nhưng mà, bởi hiện tại tin tức bất quá giải trí tính càng ký giả sở chú ý đặc điểm, cái này vốn nên là sở hữu ký giả chú ý tôn trọng chút vấn đề, ngược lại là vô ý thức được rất nhiều người bỏ quên.

Mà bây giờ, cái này trọng điểm, được tiềm cảm nam nhân bắt được.

Lại nói tiếp, đối với Han Woo mà nói, hắn ngược lại là nghĩ D xã nói lên vấn đề so với hắn và Kim Tae Hee chuyện xấu phải phiền phức, vì vậy vấn đề một ngày đưa ra, hắn chỉ có thể chính diện trả lời, hơn nữa trả lời sảo lộ là khả năng sẽ tạo thành rất đại phiền toái.

Sở dĩ, đương vừa nghe đến tiềm cảm nam nhân đưa ra vấn đề này khi, hầu như sở hữu ký giả tại vì lảng hơn trong lòng nhất thời hồi tưởng lại, nhin không được ảo não không thôi.

Chỉ bất quá, làm cho có chút kinh ngạc chính là, xem tiềm cảm đáng vẻ của nam nhân, D xã thực sự không dự định ở đó cái cộc chuyện xấu thượng đây

đưa? Là sáng sớm thì bỏ qua? Hay hoặc là vừa mới biết khó mà lui?

Đương nhiên, bây giờ muốn những thứ này tạm thời vô dụng, vẫn phải là xem Han Woo làm sao trả lời.

Hơi hơi thấp liềm hạ mi mắt ngẫm nghĩ một tý, Han Woo lại lần nữa giương mắt nhìn về phía đứng ở trong hội trường thần tình nhìn như bình thường tiêm cảm nam nhân, mở miệng hồi đáp: "Kỳ thực ta quyết định tổ diễn là ở ta biến thành Seoul đại học lão sư trước, mà tình huống lúc đó kỳ thực thật phức tạp. Ta vô tình gặp được bản kịch biên kịch, jin biên kịch, nàng cho là ta tương đương phù hợp kịch bên trong 'Oh Ri On' nhân vật này, sở dĩ mời ta tiến nhập kịch tổ, mà khi kỳ thực tự ta đối với tương lai còn không có gì quy hoạch, sở dĩ có lẽ là bởi vì đột nhiên hứng thú đi... Đương nhiên, kỳ thực nguyên nhân lớn nhất hay là bởi vì lúc đó ta vừa về nước, vật chất tài nguyên tương đối khan trương."

Nói xong, Han Woo trên mặt lộ ra điểm lúng túng biểu tình, bên mép nhàn nhạt mỉm cười cuối cùng cũng có biến hóa, trào xảy ra chút ngưng ngưng cảm giác.

"..."

"Phốc, Ha Ha..."

"Ha Ha..."

Han Woo lời của làm rất nhiều người hơi sững sờ, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com)) nhưng ngay sau đó, tất cả mọi người hiểu được "Vật chất tài nguyên" ý tứ, nhất thời, hiện trường từng đợt buồn cười tiếng cười vang lên.

"Phốc... Tên tiểu tử thú vị này... Thật là..."

Đồng dạng tại vì lắng sau nhìn không được bật cười, Jin Soo Won nỗ lực mím môi sừng có chút tức giận quay đầu chuẩn bị cho tốt tốt trùng trùng cái này bản thân ngày hôm nay mới phát hiện có chút thẳng thắn thành khẩn rất quá phận tiểu tử.

Nhưng mà cái này vừa nhìn, nàng nhưng có chút ngây người.

Tuy rằng trên mặt mang có chút lúng túng đáng tươi cười, thế nhưng, cặp kia thâm thúy trong con ngươi, vẫn là một mảnh trong suốt, rất sáng sủa, rất thần nhiên.

Hắn, chỉ là theo chân tim của mình đang nói sự thực mà thôi.

Nhẹ nhàng nháy mắt một cái, Jin Soo Won ánh mắt có chút phức tạp nhìn mình bên người cái này nàng phát giác bản thân đến bây giờ còn là không có nhìn thấu tiểu tử, chỉ bất quá, ở đó ánh mắt phức tạp giữa, càng nhiều hơn, hoàn là một loại nồng nặc thương thức và thân cận.

Tuy rằng cảm giác tiểu tử này rất phức tạp hình dạng, thế nhưng... Thật đúng là càng ngày càng thảo nhân yêu mến đây.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Đối với chuyện xấu lý giải (7)

Nghe tới Han Woo bình tĩnh giữa hoàn mạng theo điểm hài hước trả lời khi, tiêm cảm nam nhân rõ ràng cũng ngăn người, hiển nhiên không nghĩ tới Han Woo trả lời hội là như vậy, chẳng quá, hắn cũng rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, trên mặt biểu tình nhưng thật ra không có thể nào biến hóa, tựa hồ đối với Han Woo câu trả lời này tịnh không quan tâm hình dạng.

Trái lại, ánh mắt của hắn vẫn như cũ lẳng lặng nhìn chăm chú vào Han Woo, tựa hồ đang chờ Han Woo bả vấn đề trả lời xong.

Tiêm cảm ánh mắt của nam nhân Han Woo đương nhiên cảm nhận được, hắn nụ cười trên mặt lược lược thu liễm, ánh mắt hơi hơi lóe ra vài cái, bắt đầu chăm chú tự hỏi khởi lần này buổi họp báo về hắn vấn đề trọng yếu nhất.

Han Woo hắn, tại sao phải trở về...

Thâm thúy con ngươi có chút thất thần nhìn về phía trước, Han Woo trên mặt của tựa hồ mơ hồ hiện lên một chút mờ mịt thần tình.

Đáp án của vấn đề này... Trên thực tế cũng là hắn bản thân chuyện muốn biết nhất.

Kim Ji Woo, có lẽ nói Im Yoon Woo, đến tốt cùng vì sao trở về? Đương nhiên... Đi trước nước Mỹ khi quyết tâm đến tốt cùng hoàn thành sao? Hoàn thành lời của vì sao trở lại chưa trước tiên và Lâm gia liên hệ? Diệc có lẽ chưa hoàn thành? Như vậy sự tình vừa tha trở lại, hân... Tại sao phải trở về? ...

Kỳ thực, từ Han Woo khôi phục bộ phận ký ức sau, hân nghi ngờ trong lòng quả thực giải khai một ít, thế nhưng tùy theo mà đến, cũng càng nhiều hơn nghi vấn.

đoạn ký ức gây cho hân càng nhiều hơn, chỉ là ta ảm áp đoạn ngắn, tình không có thể cho hân một ít gì thực chất tính nội dung. Ngược lại thì bởi vì bắt đầu rồi hiểu một sự tình, trong lòng hân cái loại này nghi hoặc và mê man nghiêm trọng hơn.

Cũng là bởi vì lý giải, cho nên mới đối với "Hân", đối với mình sẽ làm ra loại này "Khác thường" cử động cảm thấy nghi hoặc.

Đến tốt cùng.. Chuyện gì xảy ra?

Hoi hơi thấp liễm suy nghĩ liễm,

Han Woo ngồi ở trên ghế chân cao, trong lòng tư tự hàng vạn hàng nghìn, những người khác nhìn hân bộ dáng này, đều biết hân chính đang suy tư.

Nhiu mảy một cái, tiêm cảm nam nhân đứng ở trong sân, nhìn trên đài đang trầm tư Han Woo trong ánh mắt lóe lên một tia không nhận được, đón. Hân suy tư một chút, còn là quyết định mở miệng giục một tý Han Woo.

"Cái kia... Hân diễn viên người có thể trả lời sao? Cái này về nước lý do cũng không yêu cầu tự hỏi đi? Cái này cũng không phải yêu cầu ở trong lòng sửa sang lại vấn đề."

Còn là vừa đúng chính là lời nói, cho thấy phát ra tiếng thì tốt ngôn ngữ bản lĩnh, chỉ bất quá so sánh với trước mà nói. Lần này nói thoáng giỡn cợt một tý, trong giọng nói rõ ràng có điểm không nhận được và lợi hại.

Han Woo phục hồi tinh thần lại, giương mắt nhìn lại, ánh mắt đối mặt tiêm cảm nam nhân hai mắt, bỗng. Vùng xung quanh lòng mảy vô ý thức hơi hơi vừa nhú.

Bởi vì không biết vì sao, hân nhìn đối phương trấn định ánh mắt, tổng cảm giác, trong đó tựa hồ lóe ra cái gì quý bí quang mang, trong lòng chợt có điểm cảm giác bất an.

Chẳng quá, hiện tại mọi ánh mắt đều hội tụ tại trên người của hân, sở dĩ hân cũng chỉ là chờ một chút, còn là như có điều suy nghĩ mở miệng trả lời.

"Về phần... Ta vì sao về nước... Kỳ thực... Ta tại trước khi đi... Thì có quyết tâm sớm muộn phải trở về."

Đương đạo này hơi từ tính thanh âm dùng một loại chậm rãi trần thuật vậy giọng của nói ra những lời này khi, trong hội trường, trước ti vi một số người cũng hơi ngẩn người.

Xinh đẹp ngoa tầm mắt phút chốc run lên, Im Yoona vô ý thức hơi hơi ngồi ngay ngắn. Buộc chặt bàn tay, như nước mâu quang giữa tựa hồ chợt nổi lên một chút rung động, thẳng tắp xem ti vi.

Tại trên ti vi, Han Woo tay cầm ống nói, ánh mắt tựa hồ xuất hiện ở thần địa nhìn dưới mặt đất, trong ánh mắt, tựa hồ chính lóe ra một loại phức tạp quang mang, có hồi ức, có mê man, có thương tích cảm tình. Còn có... Tưởng niệm.

"Nhân... Luôn luôn trân quý, nghĩ phải bảo vệ gì đó. Thì là... Nỗ lực rất nhiều, cho dù là... Sinh mệnh, cũng tuyệt đối... Tuyệt đối phải bảo vệ gì đó. Cho nên nói... Ta..."

Có chút dừng lại tính trầm mặc.

Tiêm cảm trong mắt nam nhân ánh mắt lóe lên một cái. Biểu hiện trên mặt trong tựa hồ có loại ẩn sâu sắc mặt vui mừng chợt lóe lên, lúc này đây, hân nhưng thật ra không có mở miệng nữa giục Han Woo, mà là và những người khác như nhau, lặng lẽ cùng đợi.

"Cho nên nói, ta..."

Trầm mặc khoảng chừng vài giây. Đạo kia hơi từ tính thanh âm lần thứ hai vang lên.

"Ta... Bởi vì có phải bảo vệ, vật trân quý, ta đương nhiên lựa chọn... Đi ra ngoài. Mà bây giờ... Đồng dạng nguyên nhân, bởi vì có phải bảo vệ, phi thường, phi thường vật trân quý, sở dĩ... Ta đã trở về."

Đương "Ta đã trở về" bốn chữ từ trong miệng hân nói ra khi, không ít người trên mặt thần tình đều có chút biến hóa.

...

...

Trên mặt thần tình một trận phức tạp, lâm phụ xem ti vi thượng Han Woo, xem ti vi thượng cái kia bản thân điểm ký nhiều năm như vậy, thực sự thực sự

rất đục sỗ sách tiểu tử thôi, trong ánh mắt ánh mắt tại ôn hòa giữa lại mang một chút từ ái, sau đó bỗng, ánh mắt của hắn chéch đi, nhìn về phía ra về bình tĩnh tọa ở trên ghế sa lon Im Yoona, ánh mắt vừa không cảm được một trận phức tạp.

Lặng lẽ tọa ở trên ghế sa lon, Im Yoona an tĩnh xem ti vi, trên mặt biểu tình tựa hồ không có có bất cứ dị thường nào, thế nhưng, chỉ có chính cô ta có thể cảm giác được, đương nàng xem ti vi thượng trưng bản thân nhiều năm như vậy mong nhớ ngày đêm gương mặt của, hô hấp vô ý thức hơi hơi dồn dập, trong lồng ngực viên kia khiêu động tâm, tựa hồ tại không ngừng được địa run...

...

Kim gia.

Kim phụ thân tình phức tạp tọa ở trên ghế sa lon, kính mắt hậu hai mắt yên lặng nhưng ánh mắt mềm mại địa nhìn chăm chú vào trên ti vi Han Woo, ngực cuộn cuộn trừ các loại không biết tên tâm tình.

Han Woo lời của rất ngắn gọn, thậm chí, có chút làm cho nghe không rõ, có thể coi là là như thế này, Han Woo cái loại này thương cảm giữa mang theo tưởng niệm biểu tình, giọng nói, cũng đủ để cho hắn từ vài câu giản đoản trong giọng nói nghe ra rất nhiều rất nhiều thứ.

Han Woo mấy năm nay đến tốt cùng đã trải qua cái gì, hắn không biết. Nhưng này, tình không trở ngại hắn vào lúc này bởi vì mặc dù là đến muộn rất nhiều năm, nhưng rốt cuộc là thức tỉnh đi ra ngoài phụ thân bản năng, mà cảm thấy một loại nồng nặc yêu thương và... Hồ thẹn.

...

"Yoon Woo OPPA..."

Bên người giống như là có chút cảm thấy tâm liên một tiếng nỉ non khẽ gọi truyền vào của nàng trong tai, nàng quay đầu nhìn một chút, đứng dịp thấy cái này trời sinh hiền lành nha đầu rõ ràng một bộ cảm giác được cái gì mà có chút khổ sở hình dạng, trên mặt hiếm thấy ngay cả đáng tươi cười cũng bị mất, vì khẽ chau mày, con mắt chăm chú địa xem ti vi, lóe sáng trong đôi mắt to, tựa hồ lóe ra một chút khổ trương và cũng có chút thương cảm thần tình.

Bàn tay trắng nõn càng phát ra buộc chặt một tý, nàng cai đầu dài quay lại đến, đem đường nhìn lại lần nữa nhìn về phía TV, xem ti vi thượng cùng mình trước nhìn thấy thời gian hình như trong nháy mắt trầm thấp rất nhiều hắn, đẹp trong đôi mắt của mâu quang đầu tiên là một trận phức tạp, sau đó, còn là hóa thành một loại so với bên người, thậm chí so với những thứ khác rất nhiều người phải nồng nặc rất nhiều rất nhiều yêu thương.

Chỉ bất quá, ở đó yêu thương giữa, tựa hồ còn là ẩn sâu một loại nồng nặc hóa không đi ưu thương...

...

...

"A ~ nghe qua sau mới biết được, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) rất làm cho cảm động đây, hàn diễn viên trở về lý do."

Hơi hơi mím môi một cái thần, chỉnh sửa lại một chút ngực có chút cuộn cuộn lên tâm tình, Han Woo đối với có chút lo âu nhìn về phía mình Jin Soo Won mấy người đầu đi một cái biểu thị bản thân không có chuyện gì nhãn thần, sau đó thì giương mắt nhìn về phía cái kia tiêm cảm nam nhân, chỉ bất quá, cái này vừa nhìn, hắn bỗng nhiên có chút ngại người.

Đối phương biểu tình... Nói như thế nào đây, để cho trong lòng hắn không ngừng được cảm thấy hàng loạt kỳ quái.

Khóe miệng nhin không được trên mặt đất dương, tiêm cảm ánh mắt của nam nhân trong rốt cục lộ ra có chút không nhìn được một chút mừng như điên, nhưng hắn mình bạch bây giờ còn chưa đến hắn có thể cười lúc đi ra, sở dĩ hắn tại thoáng sửa sang lại hưng phấn trong lòng sau, trên mặt khôi phục trước phở trấn định, sau đó, háng giọng một cái, dùng cùng vừa đồng dạng giọng nói nói ra nhất cú để cho mọi người ngẩn ra lời của.

"Như vậy, một vấn đề cuối cùng, vừa thỉnh hàn diễn viên nói bản thân về nước lý do mới hiểu được, có thể, hàn diễn viên ngại, là bởi vì... Kim Taeyeon tiểu thư mới tuyển trạch về nước sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 184: Nếu như, ta yêu không được người (thượng)

"Như vậy, một vấn đề cuối cùng, vừa thỉnh hàn diễn viên nói bản thân về nước lý do mới hiểu được, có thể, hàn diễn viên ngơoi, là bởi vì... Kim Taeyeon tiểu thư mới tuyển trạch về nước sao?"

Chỉ một thoáng, tất cả mọi người ngẩn ra.

Vài giây sau, các phóng viên trước hết phản ứng kịp, từng cái một sắc mặt đột nhiên biến đổi, mạnh nhìn về phía tại trên đài tựa hồ cũng bị vấn đề này khiến cho sắc mặt mất đi bình tĩnh Han Woo, cùng với đứng ở trong sân lúc này trên mặt tựa hồ mang theo điểm nụ cười đắc ý tiêm cảm nam nhân.

Sau đó, người còn lại môn cũng mỗi một người đều phản ứng lại, từng đạo bởi vì khiếp sợ đều còn có chút giật mình thân ánh mắt phân biệt nhìn về phía Han Woo và tiêm cảm nam nhân.

...

...

"Ba!"

Kim gia trong phòng khách, kim phụ đằng đũa đứng dậy, bên người điều khiển từ xa rơi vào trên mặt đất.

Hai tay khăn trương nắm thành quyền, kim phụ sắc mặt của có chút trắng bệch, kính mắt hậu đôi hoàn toàn mở to gắt gao nhìn chăm chăm TV.

Sau lưng hần, Kim mẫu cũng không nhìn được mở to hai mắt, biến sắc, chặt nhứ chắc mày xem tí vi.

...

"! ! Tỷ tỷ, tỷ phu và Kim Taeyeon bọn họ..."

"Câm miệng! An tĩnh!"

...

"Phốc —— "

"Cái... Cái gì? ! !"

"Kim Taeyeon? ! !"

"Ai một cở,

Ta, ta thật là..."

"Điều không phải! Cái này tiểu... Cái này đại thiếu gia rốt cuộc muốn làm gì!"

...

"Kim... Taeyeon?"

Cả người kinh ngạc, xinh đẹp ngoại tâm mắt trát liễu trát, Kim Tae Hee trên mặt lộ ra ngạc nhiên và khiếp sợ, sau đó, nàng nhìn lướt qua trên ti vi Han Woo, vùng xung quanh lông mày nhất thời vô ý thức hơi hơi vừa nhứ, trong mắt lóe lên một tia cực kỳ thần tình phức tạp.

Tại trên ti vi, người xấu lúc này trên mặt biểu tình để cho nàng nghĩ có chút xa lạ, bởi vì, nàng dĩ nhiên từ đó thấy được khiếp sợ, khăn trương, trở tay không kịp, còn có... Một chút sợ hãi?

Một tia rõ ràng trong nháy mắt bởi vì cô kỵ đến rồi cái gì mà xuất hiện sợ.

Đây là nàng cho tới bây giờ không có ở trên người hần thấy qua.

Chẳng lẽ...

Kim Tae Hee thủ chương lặng yên nắm chặt. Trong đầu hé ra coi như rõ ràng mỹ lệ đồng nhan hiện lên đi ra, thân thể ngay cả mình cũng không phát hiện địa hơi hơi tọa đứng thẳng lên, một đôi xinh đẹp ngoại tâm mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm TV, nhìn chăm chăm trên ti vi lúc này sắc mặt tựa hồ có chút trắng bệch trương tuần lẳng khuôn mặt. Trong ánh mắt, ký thoáng cái tuôn ra không ít lo lắng, cũng có rất nhiều cho phép phức tạp hơn không rõ tâm tình...

...

"Kim, Taeyeon..."

Từ bắt đầu vẫn nửa đạp lạp nhìn qua tương đương mắt nhập nhèm hai tròng mắt thoáng cái hơi hơi tròn to, trên người cổ dày buồn ngủ rồi đột nhiên hoàn toàn không có. Một đôi đôi mi thanh tú mạnh nhũu chắc, hàm răng cắn cắn môi dưới, một tia rất rõ ràng bắt mắt từ trên mặt của nàng chọt lóe lên.

Nắm thật chặt trên người cái mền, trong miệng nàng làm như oán trách lầu bầu nhất cú: "Như thế nào cùng nàng nhắc lên quan hệ..."

...

"Taeyeon nàng, và Yoon Woo OPPA..."

Girls Generation những người còn lại, đều tự tại gia có lẽ thông cáo hiện trường quan sát buổi họp báo.

Choi Soo Young mấy người trên mặt toàn bộ đều hiện lên trĩu phức tạp không rõ thần tình, kỳ có khiếp sợ, cũng có rất nhiều lo âu và nghi vấn.

Taeyeon và Han Woo trong lúc đó tương đương dị thường quan hệ các nàng đã sớm biết được, thế nhưng vô luận các nàng trước thế nào hỏi, lời nói khách sáo, hai cái này chưa từng cho các nàng một cái minh xác trả lời. Taeyeon nếu nói bằng hữu các nàng tự nhiên là không tin, nhưng là không có biện pháp, nha đầu kia và Han Woo ngậm miệng không nói, các nàng còn có thể cứng rắn đem bọn họ miệng cạy ra?

Mà sau Han Woo và Yoona trong lúc đó quan hệ cho hấp thụ ánh sáng, lại trực tiếp hấp dẫn các nàng sự chú ý của mọi người, đang khiếp sợ hơn cũng không có lo lắng đi để ý đến hần và Taeyeon giữa, hơn nữa Han Woo sau sẽ không có xuất hiện qua, sở dĩ Taeyeon và Han Woo trong lúc đó chuyện nhưng thật ra được các nàng tạm thời bỏ quên.

Mà bây giờ, mệnh danh "Quốc dân đội sản ảnh" D xã đột nhiên nhắc tới Taeyeon và Han Woo, hiển nhiên. Bọn họ nắm giữ một ít hữu quan Taeyeon và Han Woo chuyện giữa, một ít rất đáng giá bọn họ không để ý tới Kim Tae Hee và Han Woo trong lúc đó chuyện xấu chuyện tình, thậm chí còn, có thể là ngay cả mấy người các nàng đều hoàn toàn không biết sự tình.

Cái này làm cho các nàng đang khiếp sợ hơn. Kỳ vì Taeyeon hai người bọn họ cảm thấy lo lắng, trong lòng nhưng cũng không nhận được địa và cái khác rất nhiều người như nhau sinh ra một tia hiếu kỳ.

"Yoon Woo ca ca..."

Bàn tay trắng nõn cảm, Seohyun tọa ở nhà, một đôi ngọạ tầm mắt thật chắc nhìn chăm chú vào TV, tươi mát trên mặt của mơ hồ lộ ra điểm sâu đậm lo lắng...

...

"Đại phát..."

"Không, điều không phải... Vừa điều không phải Kim Tae Hee sao? Thế nào... Thoáng cái... Taeyeon vừa nhô ra? !"

Lâm gia. Im Yoon Jin hoàn toàn khiếp sợ mở to hai mắt, hơi hơi há to miệng, vẻ mặt biểu tình không dám tin tưởng.

D xã phó đức hạnh, nhâm ai nấy đều thấy được, Han Woo tiểu tử kia và Taeyeon trong lúc đó khẳng định có cái gì không muốn người biết...

To đen vùng xung quanh lông mày nhẹ khóa, lâm phụ xem ti vì thượng hơi cúi đầu có chút chướng mắt biểu tình Han Woo, trong ánh mắt ngoại trừ đồng dạng khiếp sợ, nghi vấn ở ngoài, cũng phút chốc tuôn ra một vẻ lo âu.

Tiểu tử này... Cảm giác có điểm sai đây.

"Ai một cô... Làm sao sẽ... Ai, Yoona, Yoon Woo tiểu tử kia không biết là thực sự đang cùng Taeyeon..."

"Không có."

Một tiếng thẳng thắn trả lời dứt khoát, để cho hoàn vẻ mặt không thể tin được Im Yoon Jin nao nao, nàng quay đầu chăm chú nhìn thoáng qua Im Yoona, lần thứ hai hơi sững sờ, ngay sau đó, một đôi đôi mi thanh tú trói chặt lên.

Nha đầu kia... Cảm giác có điểm sai đây.

Im Yoona vẻ mặt bình thản tọa ở trên ghế sa lon, có lẽ là nhiều coi như có điểm sở diễn viên bản lĩnh, không để cho trong lòng nàng cuộn cuộn đích tình tự biểu hiện ra ngoài, chỉ bất quá, cái này phó lạnh nhạt biểu tình vào lúc này, trái lại càng lộ ra kỳ quái, hơn nữa, cặp kia đặt ở phía dưới bóp trắng bệch tay, dạy người vừa nhìn, là có thể nhìn ra nội tâm của nàng lúc này không bình tĩnh.

Nói thật đi, ngay cả chính cô ta cũng không biết tại sao mình ngực lại đột nhiên như vậy khó chịu và khản trương, vì sao ngực hội thoáng cái tuôn ra nhiều như vậy ngay cả mình đều nói không rõ sở chứa nhiều tâm tình.

Ngay cả vừa nhắc tới hần... Và Kim Tae Hee thời gian, tâm tình của nàng cũng không từng như vậy. Mà bây giờ, rõ ràng bản thân trước đã ý thức được một vài thứ, thế nhưng hết lần này tới lần khác, nàng chính là không ngừng được bản thân đột nhiên biến hóa tâm tình.

Hay là... Đó là bởi vì đối với Kim Tae Hee, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) nàng hoàn chỉ là một mơ hồ khái niệm, mà... Mà người kia, tịnh

không giống với Kim Tae Hee...

Một đôi xinh đẹp ngoa tầm mắt yên lặng nhìn chăm chú vào trên ti vi rõ ràng tâm tình cũng thoáng cái biến hóa hẳn, Im Yoona tâm lặng yên nói lên, đang lẳng lặng cùng đợi, kể tiếp chuyện phát triển.

Mà ngay cả chính cô ta cũng không phát hiện, ở đó như nước mâu quang ở chỗ sâu trong, tựa hồ mơ hồ lóe ra một loại chờ đợi quang mang, tựa hồ đang lẳng lặng địa mong mỏi, mong mỏi sự tình có thể như bản thân hy vọng như nhau...

...

"Taeyeon... Ngươi..."

Bàn tay phút chốc buộc chặt, nàng chăm chú nhìn TV, cả người phảng phất thoáng cái căng thẳng lên, thậm chí còn, chưa từng để cho nàng chú ý tới bên người nghỉ hoặc giữa mang theo lo lắng ní non.

Đương vừa cái kia D xã ký giả nói ra câu nói kia khi, lòng của nàng hình như phía nhảy một tý, và những người khác rất nhiều người bất đồng là, trong lòng nàng đệ nhất phản ứng cũng không phải lo lắng, mà là một loại khẩn trương, một loại truyền khắp toàn thân khẩn trương.

Nàng khẩn trương cùng đợi, cùng đợi... Hắn đáp án!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Nếu như, ta yêu không được người (hạ)

Kim ba đông ngừng đầu đứng ở trong sân, mắt thấy bốn phía mọi người đại đồng tiểu dị khiếp sợ biểu tình, trên mặt của hắn lóe lên một tia thất thiết tiểu ý, nhất là thấy trên đài thoáng cái rõ ràng tâm tình có biến hóa Han Woo, trong mắt hắn phân đặc ý ám áp dễ chịu nhanh thì càng nồng nặc.

Đương nhiên, bây giờ còn chưa đến chân chính có thể đặc ý thời gian, sở dĩ hắn rất nhanh thì thu liễm một tý thần sắc, lòng mày nhướn lên, lộ ra một bộ tựa hồ bởi vì sao mà cảm thấy vẻ mặt kinh ngạc, mở miệng tiếp tục nói: "Chẳng lẽ... Đại gia còn không biết sao?"

Hắn cái này vừa mở miệng, nhất thời liền đem lực chú ý của toàn trường đều hấp dẫn tới.

Trên mặt lộ nghi hoặc và vẻ mặt kinh ngạc, kim ba đông như là tại trình bày một cái rất đơn giản sự thực như nhau, giọng nói ra vẻ rất lạnh nhạt địa nói rằng: "Kim Taeyeon tiểu thư kỳ thực và Han Woo hàn diễn viên là quan hệ rất tốt... Bằng hữu đi? Ta nói không sai chứ?"

Đương lời này từ kim ba đông trong miệng nói ra khi, không ít người hơi hơi hé mắt, ngay sau đó, trên mặt đảo là có điểm mơ hồ biểu tình.

"Kỳ thực ta trước còn không biết nguyên lai hàn diễn viên và Girls Generation đội trưởng Taeyeon còn có sâu như vậy quan hệ đây. Ai một cổ, thật đúng là làm cho kinh ngạc đây. Thẳng đến mấy ngày hôm trước, ngày sinh Không Tử tiệc tối đại gia biết chưa? Mấy ngày hôm trước S. M công ty mở ngày sinh Không Tử tiệc tối ta mới biết."

Kim ba đông chậm rãi chính là lời nói truyền vào có mặt khán giả, bao quát trước máy truyền hình khán giả trong tai, trong đó Choi Soo Young mấy cái đang nghe lời của hắn sau, sắc mặt đều không khỏi hơi đổi.

"Ồ đó lần ngày sinh Không Tử tiệc tối thượng, Han Woo tiên sinh xuất hiện, hơn nữa, thân phận của hắn là... Taeyeon tốt vô cùng bằng hữu, ừ, có người nói a, so với Taeyeon và Heechul trong lúc đó còn tốt hơn."

"Đại phát..."

", thật vậy chăng? ..."

Kim ba đông thốt ra lời này xuất khẩu, hiện trường nhất thời cũng có chút thanh âm,

Một chút người ái mộ trong lúc đó châu đầu ghé tai, một chút xúi xẻo bàn tán không chỉ có tại vài người tại truyền bá, cũng loáng thoáng truyền vào những người khác trong tai.

Từng tiếng nhỏ nhẹ ngôn ngữ truyền vào trong tai, kim ba đông vẫn duy trì trên mặt trấn định. Mắt nhìn nhìn trên đài cái kia đã trầm mặc không nói thon

dài thân ảnh, khoe miệng phút chốc lóe lên vẻ hưng phấn giữa tựa hồ mang theo điểm hài hước đáng tươi cười.

"Mặt khác đây, Han Woo tiên sinh hoàn lên đài biểu diễn, dùng đàn dương cầm nhạc đệm biểu diễn một ca khúc. Nói là đưa cho Taeyeon tiểu thư lễ vật, ai một cô, thật là tình nghĩa thâm hậu đây, ngay cả biểu diễn ca danh cũng gọi làm... 《》."

Đương những lời này nói xong lời cuối cùng khi, kim ba đồng vô tình hay cố ý dừng một chút. Sau đó tài mạo hình như có ta cảm khái nói ra Han Woo tại ngày sinh Không Tử tiệc tối thượng vi Kim Taeyeon biểu diễn ca khúc danh.

? !

Trong nháy mắt, hiện trường gây rối mạnh lớn rất nhiều, từng tiếng ông ông tác hưởng vậy xi xào bàn tán không ngừng truyền ra, cũng không đoạn truyền vào nhân trong tai.

Không chỉ có là hiện trường, ngay cả trước ti vi khán giả đều có chút ngồi không yên.

"Ai một cô! Thật là! A ~ "

Ngồi ở nhà mình trên ghế sa lon, Sunny chính thoải mái mà bà mới vừa bôi dầu son móng tay, chỉ đang lúc giáp đầy cây bông hai cái chân nha đặt tại mềm dẹt trên cái băng lượng kiên, mà khi nàng nghe được trên ti vi kim ba đồng lời của sau, thật thật trên mặt của nhất thời tràn đầy tức giận và khó chịu, tức giận bắt tay trong siết bị dùng khăn giấy nhu thành đoàn triều trên ti vi trương tiêm cầm để cho nàng nghĩ ác tâm mặt của hung hăng ném một cái, đón cũng không đoái hoài tới bản thân còn đang "Mỹ dung" hai cái chân nha. Cả người tọa đứng thẳng lên, thần tình tràn đầy lo âu xem ti vi.

...

"Lạch cạch."

Cơ hồ là trong nháy mắt nhện không được địa liền đứng lên, liền dới trong tay điều khiển từ xa đều rơi vào trên sàn nhà.

"Tiểu hyun, làm sao vậy?"

Trừ phòng phương hướng truyền đến một đạo nghe tương đương ôn nhu trung niên giọng nữ.

"A, không có việc gì, mụ mụ ta không sao, điều khiển từ xa không cẩn thận rớt."

Mẫu thân thanh âm để cho Seohyun trong nháy mắt có chút xuống đến đáy cốc lạnh lẽo tâm tạm thời phục hồi tinh thần lại, nàng hơi hơi khôi phục tâm tình, bình thường hồi phục nhất cú.

"Phải? Ôi, đình hiem thấy đây. Ta cô gái ngoan ngoan nhi còn có không cẩn thận như vậy thời gian. Chờ một lát nữa, com nước lập tức thì tốt rồi."

"Tốt, ta đã biết."

Thuận miệng trả lời một câu, Seohyun lại lần nữa ngồi xuống. Một đôi ngọạ tầm mắt chăm chú nhìn TV, hàm răng vô ý thức hơi hơi cắn môi, tươi mát trên mặt của cô về buồn rầu thế nào cũng yếm không lẩn át được.

D xã nàng tịnh không xa lạ gì, trái lại đều có chút quen thuộc, mấy năm nay, bản thân xuất nhập nội ngoại. Luôn là không thể thiếu thấy thân ảnh của bọn họ, chỉ bất quá, trên người mình quả thực không có gì tới đáng giá yêu sách, cho nên hẳn đảo không giống cái khác nghệ nhân như vậy, đối với D xã như vậy kiêng kỵ. Thế nhưng lần này nàng thực sự không nghĩ tới, đêm hôm đó D xã cư nhiên cũng đi vào ngày sinh Không Tử tiệc tối thượng!

Đêm hôm đó vào tràng người ái mộ đều là công ty ti vi mĩ chọn lựa, chỉ ít đều là người ái mộ câu lạc bộ nông cốt, bọn họ cơ bản không loạn truyền một ít lời và đồn đãi, có thể nhường cho nhân không nghĩ tới chính là, D xã bản lĩnh dĩ nhiên đã đại đến trình độ này.

"Yoon Woo ca ca..."

Một chút về buồn rầu ngưng tại trói chặt giữa chân mày, bàn tay trắng nõn ác rất chặt, tựa hồ như nói tay chủ nhân lúc này nội tâm lo lắng...

...

"《》?"

Trong nháy mắt, một đôi tú lông mi ninh ở tại cùng nhau, nàng bỗng nhiên có chút phiền táo mà đem trên người cái mền vén đi sang một bên, trên mặt một theo thói quen trong trẻo nhưng lạnh lùng hiện lên đi ra.

"Lại còn cho nàng hát cái này... Đại phối đàn, người có điểm quá phận a..."

Vận đôi mi thanh tú, hàm răng hơi hơi cắn môi, nàng thẳng tắp trừng mắt trên ti vi trên đài cái kia lúc này hơi hơi thấp đi mà có chút thấy không rõ khuôn mặt thon dài thân ảnh, trong miệng dùng một loại dường như tiểu hài tử phát tiết bất mãn ngữ điệu đích lăm lăm một câu.

Nhưng mà, ngoại trừ bất mãn ở ngoài, tại còn lại không ít người trên người cái loại này nhện không được lộ ra lo lắng nhưng cũng không có tại trên mặt

hắn thấy, thật giống như, ở trong mắt nàng, cái này vị hiện tại xem ra rõ ràng đã dần dần không ổn cục diện tình không đáng nàng lo lắng như nhau...

...

"Vốn có đây, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om)SJ Heechul đã giải thích qua hai vị là bạn tốt, sở dĩ những thứ này cũng còn nói xong đã qua, chỉ là, khi ta vừa nghe được Han Woo tiên sinh trong miệng "Trân quý muốn dùng tánh mạng bảo vệ" khi ta thì bỗng nhiên nghĩ đến, có thể, Han Woo tiên sinh người trở về, là bởi vì Taeyeon? Bởi vì trên thực tế, ở đó lần ngày sinh Không Tử tiệc tối thượng, ta sở vật nhìn, thật sự là để cho ta nhìn không được như vậy liên tưởng."

Đứng ở trong sân, kim ba đồng cảm thụ được từ bốn phía bát phương đầu tới ánh mắt, đã không hề đi quan tâm hiển nhiên là được bản thân đột như kỳ lai yêu sách mà khiến cho mờ mịt thất thố Han Woo, mà là đem đường nhìn nhìn về phía có mặt khán giả, nhìn về phía đen như mực màn ảnh, khoe miệng phút chốc hiện lên một tia nụ cười quỷ dị.

"Kỳ thực... Ta có đem đêm đó một ít tình huống chụp được đến, đã thượng truyền đến chúng ta trang web thượng, tin tưởng mọi người nhìn, nên... Hội có một loại càng trực quan cảm giác."

Đương những lời này truyền vào trong tai của mọi người khi, hầu như tất cả mọi người hơi sững sờ, ngay sau đó, hiện trường, trước ti vi không ít người sắc mặt phút chốc trắng nhợt, mà càng nhiều hơn, hầu như tất cả mọi người tại trước tiên lấy ra điện thoại di động có lẽ máy vi tính.

Mà cái này vừa nhìn, rất nhiều người trên mặt của cũng không nhìn được lộ ra điểm biểu tình quái dị.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Chí ít, người thân cận nhất là ta (thượng)

Đương mọi người điểm đi vào khi, D xã trang web trang đầu đã tràn đầy truyền lên tốt lắm ảnh chụp, một bộ sớm có chuẩn bị hình dạng đã không cần nói cũng biết, chỉ bất quá bây giờ nhân tình không quan tâm cái này, bọn họ bắt đầu xem D xã truyền lên ảnh chụp, mà cái này vừa nhìn, không ít người sắc mặt của đều có điểm quái dị, hoàn có ít người sắc mặt thoáng chốc thì có chút trắng.

D xã truyền lên ảnh chụp tổng số không tính là thiếu, nhưng khi đầu tờ thứ nhất để nhân nhìn không được giặt mình.

Đêm tối hạ, cây thông Nô-en thượng ngọn đèn ánh sáng ngọc, một cái rộng mở giữa quảng trường, một cái tuấn lãng nam nhân chính bản thân hình cao ngất địa ngồi ở một trận màu trắng trước dương cầm, đầu ngón tay phi dương, miệng thần khê mở, rõ ràng đang khảy đàn biểu diễn trứ cái gì, mà bản thân của hắn tại sau tấm vẽ đồng dạng tràng cảnh ảnh chụp vẫn luôn là mặt hàm mỉm cười, một cái dị thường ôn nhu mỉm cười, vừa cười khảy đàn biểu diễn vào đề... Đưa ánh mắt về phía sân rộng bên cạnh một cái thân ảnh kiêu tiêu.

Đương đi qua phía sau mấy tấm hình rốt cục thấy rõ cái kia kiêu kiêu thân ảnh nho nhỏ là ai sau, ngoại trừ cái khác đại đa số trên mặt người xuất hiện quái dị, khiếp sợ, nhủu khó chịu ở ngoài, một số người trên mặt thần tình đều là trong nháy mắt trở nên phức tạp rất nhiều.

...

Một tia nồng đậm lo lắng từ cặp kia xinh đẹp ngoại tầm trong mắt lộ ra lập, nhưng đồng thời, một loại không rõ tâm tình cũng dần dần tràn ngập ở trên mặt trên nét mặt.

Kim Tae Hee thấp liềm suy nghĩ liêm, ánh mắt lẳng lẳng nhìn chăm chú vào trong tay cứng nhắc trong máy vi tính trong tấm hình kia cái kia thân ảnh kiêu tiêu.

Ngày sinh Không Tử đêm tuyết dưới, sáng lạn ngọn đèn hơi hơi chiếu chiếu vào khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng thượng, trên người món đó thật dày từ sắc áo lông hình như phải đem nàng bao vây thành một cái tiểu bánh chưng như nhau, bộ dáng kia, so với bình thời xinh đẹp hoàn nhiều hơn phân khó có được động lòng người khả ái, đen thui thà còn giữ trước thông cáo khi kiểu tóc tóc dài thượng tựa hồ còn dính nhuộm điểm thuần trắng hoa tuyết, nhưng nàng cũng không có để ý tới, chỉ là trên mặt lộ cái loại này cho dù ai vừa nhìn đều biết nàng khi đó trong lòng vui mừng mỉm cười, một đôi xinh đẹp con ngươi đồng dạng địa, đồng dạng vẫn, vẫn, lẳng lẽ nhìn chăm chú vào cái kia ngồi ở trước dương cầm cao ngất thân ảnh...

Nói thật đi.

Nếu như phao đi những thứ khác không nói, cái này tổ hình ảnh thực sự vô rất là tình mỹ, cái loại này thời gian tĩnh, hai người như có như không ánh mắt giao lưu. Có liếc mắt nhìn qua, một loại tốt đẹp chính là cảm giác thì không ngừng được từ người xem tâm trong hiện ra đến.

Rất xứng a, cái này một đôi...

Nhưng mà, đây hết thấy đặt ở hiện tại, nó biểu hiện ra đông tây càng mỹ hảo. Đối với một số người mà nói lại càng là dường như chính mình mùi thơm ngào ngạt mùi hương độc được như nhau, hương khí đủ tinh khiết, độc tính cũng liền càng mạnh...

Ánh mắt phức tạp nhìn trong hình vậy đối với nam nữ, Kim Tae Hee trong đầu không biết tại sao, lóe lên trước nàng và... Hắn được D xã vỗ tới khi ảnh chụp, đối lập nàng một chút lúc này trước mắt chỗ đã thấy, bỗng nhiên trên mặt liền không nhìn được lộ ra điểm đàn độn biểu tình, chỉ bất quá, cũng chỉ là một cái chớp mắt mà thôi, rất nhanh nàng còn là chần chẫn tinh thần. Đầu ngón tay rạch một cái, tiếp tục xem D xã truyền lên ảnh chụp.

Nhưng mà, lập tức một tấm hình hiện ra tại Kim Tae Hee trước mặt khi, nàng cả người nhất thời ngẩn người, không chỉ là nàng, rất nhiều đã trở mình đến nơi này hé ra nhân, tất cả đều không khỏi ngẩn người.

Ti mi quan sát đến hiện trường người xem thần tình, khi thấy trong đó một số người thần tình biến hóa khi, kim ba đồng khước miệng vừa không ngừng được địa đi lên khươi một cái, trong lòng hiểu rõ nhân đã thấy cái gì. Một tia càng thêm nụ cười quý dị từ khước miệng của hắn xẹt qua.

"Kỳ thực đây, để cho ta nghĩ Han Woo tiên sinh và Taeyeon tiểu thư quan hệ rất thâm hậu nguyên nhân tình không chỉ là bởi vì Han Woo tiên sinh hát một ca khúc mà thôi, mà là cùng ngày ngày sinh Không Tử tiệc tối sau vừa xuất hiện một người, đại gia nên đã thấy đi. Chính là —— trong hình người tiểu muội muội này."

Trên mặt mang vẻ mặt bình thản, kim ba đồng từ chỗ ngồi cảm lên một xấp làm thành đại nhỏ cứng rắn giấy các-tông hình ảnh, nói vừa nói, biên bả hình ảnh cho thấy đi ra, ngón tay chỉ chỉ hình ảnh thượng một chỗ.

Trong nháy mắt, không ít người sắc mặt của vừa biến đổi.

Kim ba đồng lúc này cảm trên tay tờ này đại nhỏ hình ảnh. Cũng chính là những người khác lúc này ở D xã trang web thượng thấy trong hình có ba người, một cao trung hai ả, hai người thân ảnh kiều tiểu đem cái kia thân ảnh cao lớn kẹp ở giữa, một người trong đó đang bị kim ba đồng chỉ vào tại mọi người nhìn lại khuôn mặt rất là xa lạ thân ảnh kiều tiểu hoàn trùng trùng mất, một bộ bất mãn biểu tình địa nhìn được kẹp ở giữa ra vẻ vẻ mặt bất đắc dĩ cao to thân ảnh, mà một người thân ảnh kiều tiểu lại mím môi tại vừa cười, tựa hồ đang xem trò hay như nhau.

Cảnh tượng này nhìn qua đảo không thể nói có bao nhiêu tối, chỉ là, nhâm ai nấy đều thấy được ba người này trong lúc đó vô cùng thân thiết hòa thân gần.

Hơn nữa, lại phối hợp trong đó mọi người hiện tại đều chín biết một nam một nữ kia, tấm hình này thì có vẻ rất không tầm thường.

"Đại gia khả năng không nhận biết cô nữ sinh này, chẳng quá nói rằng tên của nàng phải có nhân thì sẽ nhận ra nàng, nàng gọi Kim Hayeon, cũng chính là Kim Taeyeon thân muội muội."

"Xôn xao! !"

Chỉ một thoáng, trong hội trường một trận ồ lên, từng đợt ông ông nói nhỏ tiếng vọng tại hội trường bầu trời.

Nhìn thoáng cái có chút loạn lên hội trường, kim ba đồng trên mặt ẩn núp tiểu ý rất cực không che giấu được, khước miệng của hắn thượng kiều, ánh mắt chuyển hướng về phía hội trường một cái nơi ấy, trong mắt phân đặc ý và hưng phấn phút chốc mở rộng rất nhiều bội.

"Đúng, Han Woo tiên sinh không chỉ có và Taeyeon tiểu thư bản thân là... Bằng hữu, ra vẻ và muội muội của nàng cũng rất quen thuộc hình dạng, đêm đó tựa hồ hai người bọn họ còn là cùng đi."

Nói, kim ba đồng cắt một tý trong tay hình ảnh, hướng màn ảnh và khán giả hiện ra mặt khác một tấm hình, ảnh chụp, hách lại chính là đêm đó Han Woo, Kim Hayeon và Kim Taeyeon lúc cáo biệt!

Trong hình, Kim Hayeon và Kim Taeyeon và Han Woo tại không có gì người qua đường nhai đạo biên đùa giỡn, phân vô cùng thân thiết, không cần nói cũng biết.

"Đương nhiên, nếu như chỉ là như vậy, ta vẫn không thể kết luận bọn họ quan hệ giữa hai người nhất định cũng rất tốt. Nhưng hôm nay, khi ta tới cái này hiện trường buổi họp báo khi, ta có một cái rất làm cho kinh ngạc phát hiện..."

Trên mặt lộ cái loại này không cảm được tiểu ý, kim ba đồng vẻ mặt trào xảy ra chút thần bí và một tia áp không chế trụ được hưng phấn, ngay sau đó, tay hắn thì một ngón tay, trực tiếp chỉ ra trước phát hiện khi làm mình hưng phấn không thôi niềm vui ngoài ý muốn.

"Ngày hôm nay, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) Kim Hayeon tiểu muội muội cũng đi tới hiện trường "

Trong nháy mắt, hầu như mọi ánh mắt đều hội tụ đến rồi cái kia lúc này thoáng cái biến thành toàn trường tiêu điểm ngồi ở bản thân chỗ ngồi biểu tình tương đương lo sợ bất an tiểu cô nương trên người.

"Hayeon... Người..."

Kim Hayeon sắc mặt có chút trắng bệch địa ngồi ở chỗ ngồi, một đôi tay nhỏ bé lác lác vạt áo của mình, bên người mấy người tỷ tỷ đồng dạng ánh mắt

khấp sợ nàng cũng không có đi để ý tới, chu vi phảng phất thực chất vậy từng đạo ánh mắt, để cho nàng nhìn không được số chết cúi đầu, một không cách nào hình dung hồi hận từ trong lòng mạnh bùng lên.

Bản thân không có việc gì tới xem náo nhiệt gì! Kết quả bây giờ lại cho OPPA thêm phiền toái lớn như vậy...

Trong lòng từng đợt cuộn cuộn đích tình tự để cho Kim Hayeon vành mắt cũng bắt đầu hơi hơi phấp phồng, nhưng nàng không dám ngẩng đầu, không dám đi đối mặt ánh mắt của mọi người, càng không dám nhìn tới trên đài, nhìn trương tuần lăng gương mặt của, rất sợ cặp kia thâm thúy trong con ngươi, toát ra dù cho một tia đối với mình bất mãn...

Nhìn tiểu cô nương hoàn toàn cục xúc bất an, thậm chí còn đều có thể nói là thập phần sợ hãi hình dạng, bất kể là hiện trường, hay hoặc là trước ti vi trong mắt của rất nhiều người đều lộ ra không đành lòng và đau lòng thần tình, nhưng mà, bọn họ muốn đình chỉ, tình không có nghĩa là những người khác nguyện ý đình chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Chí ít, người thân cận nhất là ta (hạ)

"Vừa khi ta phát hiện Hayeon tiểu muội muội cũng tới đến hiện trường thời gian, ta thực sự rất kinh ngạc, ai một cỗ, không nghĩ tới nàng đối với hàn diễn viên như vậy chi trì đây..."

Trong miệng thượng không tự giác vẫn như cũ tại làm cho chán ghét chậm rãi mà nói, kim ba đồng lúc này ngực đã được hưng phấn còn có dự cảm bản thân sắp sửa thành công kích động lấp đầy, ngay cả bốn phía một ít khán giả cau mày thần tình hẩn chưa từng có thể chú ý tới.

Lần trước bọn họ tổ theo dõi Han Woo và Kim Tae Hee thất bại, cũng bởi vì tạm thời khí phách, bả tính không có bao nhiêu chứng cứ xác thực tin tức phát ra, không chỉ có không có thể khiến cho bao nhiêu gọn sóng, sau cấp trên càng chỉ trích liên tục, cái này để cho bọn họ toàn bộ tổ nhân tâm trong đều nín một khí, kết quả không nghĩ tới, không đợi chính bọn nó cùng vỗ tới cái gì đây, một lần lệ cũ tính lần vào S. M ngày sinh Không Tử tiệc tối hành động cư nhiên sẽ có như vậy niềm vui ngoài ý muốn, mà sau Han Woo được bộc ra tình huống cùng với hẩn và Kim Tae Hee chuyện xấu lại nhảy ra tới cũng khi hẩn môn ngoài ý liệu.

Chẳng quá, bọn họ vẫn như cũ chỉ nhìn chăm chăm Han Woo và Kim Taeyeon này tuyến, toàn lực chuẩn bị, nguyên bản bọn họ đang còn muốn buổi họp báo trước thu nhiều tập ta hữu lực ảnh chụp và chứng cứ, đáng tiếc sau bọn họ sẽ thấy cũng không có thể phát hiện Han Woo và Kim Taeyeon tiếp xúc, chỉ có thể trước dùng tại ngày sinh Không Tử tiệc tối thượng quay chụp đến ảnh chụp. Cũng may hiện tại xem ra, hiệu quả vẫn như cũ rất tốt.

Có chút kích động âm thầm cảm quyền, kim ba đồng trong miệng kể tục dẫn đạo trọng tâm câu chuyện: "Cho nên nói, kỳ thực nhiều như vậy sự tình tích lũy, tâm lý của ta nhìn không được sinh ra một cái nghi vấn, Han Woo người, và Taeyeon, thật là..."

"Ta và Taeyeon là thai bằng hữu."

Trong nháy mắt, giống được sinh sinh bám ở cái cổ như nhau, kim ba đồng thoáng cái mở to hai mắt, phút chốc quay đầu, nhìn về phía cái kia đã trầm mặc hồi lâu, thế cho nên làm cho cho là hẩn đã bỏ qua thon dài thân ảnh, bên tai đạo kia phảng phất thật lâu không có nghe được từ tính thanh âm tựa hồ còn đang vang vọng từ...

Mạnh, trong hội trường, trước máy truyền hình, rất nhiều người đều mở to hai mắt, tâm thoáng cái kịch liệt nhảy động.

Kim Hayeon ngẩn người, ngay sau đó hoàn toàn rũ xuống đầu nhỏ nhìn không được giờ lên.

Lăng lăng nhìn về phía trên đài, mà cái này vừa nhìn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn ngây người về mặt nhất thời lại lộ ra một phần ngạc nhiên.

Han Woo ánh mắt trầm tĩnh địa ngồi ở trên ghế chân cao, thân hình cao ngất. Trên mặt biểu tình ngoại trừ bình thản hơn tựa hồ hoàn toàn không có cái khác thứ gì, thật giống như hẩn thủy chung chưa từng được kim ba đồng lời của lay động như nhau, nhưng mà cái này một phần bình thản tại những người khác xem ra, mới là lớn nhất không bình thường, nhất là. Tuy rằng cặp kia thâm thúy trong con ngươi ánh mắt ra về thập phần bình tĩnh hình dạng, thế nhưng nếu như nhìn kỹ, tựa hồ sẽ xuyên thấu qua phần sâu thẳm, chạm đến đến một mảnh thấu xương hàn...

Kim ba đồng thân thể bỗng nhiên vì không thể xét địa rừng mình một cái, hẩn mắt thấy cặp kia bình thản sâu thẳm con ngươi, nguyên bản đã bị mình khơi đề lên tiếng sau chuyện phát triển mà khiến cho lòng tin tràn đầy nội tâm đột nhiên sẽ không tồn tại địa một hư, ngay sau đó sự chú ý của hẩn mới bỏ vào vừa Han Woo đột nhiên nói ra khỏi miệng nói thượng, sắc mặt mạnh thì thoáng biến đổi.

Cùng lúc đó, còn lại không ít người cũng từ Han Woo đột nhiên mở miệng ngạc nhiên giữa phục hồi tinh thần lại, tí mỉa tước một tý Han Woo lời của. Sắc mặt đều có khác nhau biến hóa.

Mẫu thai... Bằng hữu.

"Nhà của ta... Và Taeyeon gia là thế giao, cho nên nói, chúng ta từ sinh ra khi thì cùng một chỗ, đúng là bằng hữu, nhưng là cảm tình người nào cũng không cách nào so sánh mẫu thai bằng hữu, mà bởi vì đồng dạng nguyên nhân, ta và Hayeon quan hệ cũng tốt. Bởi vì chúng ta hai nhà quan hệ, sở dĩ ngày sinh Không Từ ngày đó kỳ thực ta là dĩ đại ca ca thân phận mang Hayeon đi ra ngoài chơi, mà cho Taeyeon khảy đàn khúc mục, đó là ta cá nhân rất thích một ca khúc. Làm đưa cho Taeyeon quà giáng sinh. Về phần vị này ký giả vấn vấn đề của ta, ta là không phải là bởi vì Taeyeon trở về? Coi là vậy đi, bởi vì nằng rớt cuộc ta thân cận nhất người nhà. Câu trả lời của ta, đại gia hài lòng không?"

Ngữ tốc sảo nhanh nhưng thanh âm trầm ổn địa cấp tốc nói ra lời nói này. Han Woo sắc mặt của thủy chung như thường, phảng phất chỉ là tại vô cùng đơn giản địa trình bày một sự thật mà thôi.

Nghe được Han Woo lời của, rất nhiều người biểu tình đều ở đây ngay người hơn đều có rất nhiều biến hóa.

...

"Mẫu... Mẫu thai bằng hữu?"

Im Yoon Jin biểu tình tương đương quái dị, lâm phụ còn lại là hơi khê cau mày.

Han Woo lời nói này cũng liền hồ lộng một tý cái khác không rõ chân tướng nhân, bọn họ đương nhiên biết tiểu tử này tại chuyện phiếm, chỉ bất quá so với Han Woo chuyện phiếm nội dung mà nói. Bọn họ quan tâm hơn, còn là Han Woo làm như thế lý do.

Hai tay ôm ngực, tay phải theo thói quen tiến đến bên mép cắn móng tay, Im Yoona thần tình không khỏi xem ti vi, xem ti vi thượng trương ra vẻ vẻ mặt bình thân khuôn mặt, cũng hơi hơi dẫn theo tâm tại mạnh buông hơn, hoàn sinh ra rất nhiều cảm giác kỳ quái...

...

"Mẫu thai bằng hữu ——? !"

Âm điệu rồi đột nhiên đề cao rất nhiều, nằng rớt cục hoàn toàn tinh thần, một đôi tú mục mờ thật lớn, trước coi như bình tĩnh biểu tình thay đổi hoàn toàn, một loại như trời sanh băng lãnh từ trên mặt hần mơ hồ nổi lên, phối hợp trong đầu lờ mờ ra trưng xinh đẹp đồng nhan khuôn mặt nhỏ nhắn, tròn tròn trong con ngươi như có như không lóe lên một tia địch ý...

...

"Mẫu thai bằng hữu?"

Hơi hơi giật mình, nghe trong ti vi truyền ra đạo kia từ tính thanh âm giải thích, Kim Tae Hee nháy mắt một cái, ngực tại chột buông lỏng đồng thời, cũng có chút phút chốc dâng lên không hiểu tâm tình.

Bởi vì không biết vì sao, nằng luôn cảm thấy, trong lòng mình nhớ người nam nhân kia, tịnh không có nói thật...

...

"... Nguyên lai Taeyeon và Yoon Woo OPPA là loại quan hệ này sao? A ~ được rồi không sai, bọn họ có nói qua là thanh mai trúc mã tới... Ôi chao, thế nhưng, như vậy cũng không đúng a, cứ như vậy, Yoona và Taeyeon chẳng phải là cũng... Ai một cỗ, rớt cuộc chuyện gì xảy ra a!"

Girls Generation mấy người nghe được Han Woo giải thích đầu nhỏ nhất thời đều lẫn lộn loạn cả lên, hoàn toàn mơ hồ, Choi Soo Young và Sunny càng đều phiền táo địa nhu liễu nhu tóc.

Chỉ có Seohyun, khi nằng nghe được Han Woo giải thích sau, nhất thời thở phào một cái, phảng phất ngực một khối tảng đá lớn rơi xuống đất.

Chỉ bất quá, tại thoáng yên tâm sau, Seohyun nháy mắt một cái, luôn luôn bình tĩnh như mặt nước tươi mát trên khuôn mặt bỗng nhiên lộ ra một tia thật là tốt kỳ, nhu nhu ánh mắt tại trên ti vi trưng tuần lẫm gương mặt của thượng quét mắt, lại so sánh bản thân trong đầu nổi lên đồng nhan khuôn mặt nhỏ nhắn, ngực hiếm thấy đối với người khác việc tư sinh ra hiếu kỳ.

Và những người khác bất đồng, nằng tịnh không cho là Han Woo và Taeyeon là nếu nói tình lữ quan hệ, cho nên hần mới càng thêm hiếu kỳ, đến tốt cùng là như thế nào nguyên nhân, hội đề cho mình... Yoon Woo ca ca tình nguyện nói sạo cũng muốn đối với hần và Taeyeon quan hệ giữa thù khẩu như bình đây?

...

"Đại phát... Nguyên lai Taeyeon người và Yoon Woo OPPA là cái thai bằng hữu a? Oa ~ thật hâm mộ ~ từ nhỏ đến lớn bằng hữu đây!"

Khỏe miệng kéo kéo, quay đầu đối với cái này có đôi khi thực sự thái ngây ngô manh cô nằng lộ ra một cái coi như có thể mỉm cười, lập tức ánh mắt

của nàng lại bỏ lại TV, đẹp trong đôi mắt của, tựa hồ lóe ra một loại phức tạp quang mang.

Han Woo trả lời ngay cả bọn ta thật bất ngờ, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) nhưng cẩn thận vừa nghĩ, không phải là sao? Hấn và trong quan hệ, hấn cùng mình kỳ thực vừa sanh ra cũng đã tồn tại liên hệ, phao đi cái khác các loại không nói, hai người bọn họ, hoàn thật có thể đủ nói là..."Mẫu thai bằng hữu".

Chỉ là, hấn rốt cuộc vẫn không thể nào nhìn thẳng vào cái vấn đề.

Nhưng là tốt, đây rốt cuộc tốt nhất trả lời, quả nhiên, mình... Mình cái này OPPA ý nghĩ thực sự tốt.

Tay nhỏ bé trắng nõn lặng yên cầm, nàng xem ti vi thượng trưng tuần lễ gương mặt của, ngực cuộn cuộn trứ một loại không rõ tâm tình.

Vừa, khi hấn chính mồm nói ra "Thân cận nhất người nhà" khi, không biết sao, nàng vẫn hình như được rất nhanh tâm chột thì bụng lỏng xuống, thậm chí còn trong giây lát hình như còn có một loại không cảm được vui sướng dâng lên, chỉ là, trong lòng nàng cái loại này nhàn nhạt chưa xót khổ sở, vẫn là không cách nào biến mất...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngư Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Buổi họp báo kết thúc

...

"Thế nhưng, các người..."

Nghe tới Han Woo bình tĩnh đến làm cho không tự chủ được tin tưởng ngôn ngữ khi, kim ba đồng thì lâm vào có chút dờ dẩn trạng thái, môi ngáp ngừng một lúc lâu, mới bởi vì không cam lòng mà vô ý thức nặn ra điểm thanh âm, nhưng không đợi hấn nói xong, chính hấn trước hết hoạt kê mất tiếng, sắc mặt trong nháy mắt thì đổi bại xuống tới.

Hấn còn có thể nói cái gì?

Hấn còn không có theo câu chuyện đưa ra nghi vấn Han Woo và Kim Taeyeon trong lúc đó vị bằng hữu quan hệ câu hỏi, Han Woo liền trực tiếp cho hấn một cái họp tình lý do hợp lý.

Hàn quốc nói mẫu thai bằng hữu không có thể như vậy tùy tiện nói một chút, nếu như Han Woo trong và Kim gia quan hệ đủ sâu nói, Han Woo thậm chí đều có thể nói là Kim gia nửa nhi tử.

Hơn nữa Han Woo đã rất chính diện địa trả lời vấn đề của hấn. Bởi vì Taeyeon rốt cuộc người nhà, sở dĩ người nói cứng ta là bởi vì nàng trở về, cũng có thể.

Sở dĩ, kim ba đồng đã không có dư thừa lựa chọn, lại nói tiếp đơn giản chính là từ căn Han Woo và Kim Taeyeon trong lúc đó quan hệ không đơn giản điểm ấy không tha, cái này không có có bất kỳ ý nghĩa gì, cũng không có cái gì chỗ tốt, ngược lại chỉ biết có vẻ hấn cần quấy.

"Vấn đề của ta... Hồi xong"

Đương kim ba đồng sắc mặt cứng đờ ngồi xuống khi, cũng không thiếu người thì bị vây vây người trạng thái.

Ngày này quanh co, trước kim ba đồng hoàn khí thể dâng trào, kết quả vẫn chưa tới mấy phút, chỉ Han Woo ba hai câu, thế cục tự nhiên cứ như vậy thay đổi, thực sự làm cho ý không ngờ được.

"Chờ một chút."

Ngay tại lúc đại gia nghĩ sự tình sắp sửa bụi bậm lạc định thời gian, một đạo mọi người đã có chút thanh âm quen thuộc bỗng nhiên vang lên lần nữa.

Có chút ngờ ngạc nháy mắt một cái, Kim Hayeon trắng bệch khuôn mặt nhỏ nhắn cuối cùng cũng bởi vì Han Woo quanh co mở miệng khôi phục ta hồng nhuận, trong lòng khẩn trương, sợ chờ một chút đích tình tự cũng biến mất, chỉ là, nghe bên tai đạo kia bỗng nhiên lại truyền tới quen thuộc từ tính thanh âm, trên mặt của nàng vừa nhịn không được lộ ra nghi ngờ biểu tình, nháy con mắt nhìn trên đài đạo kia thon dài thân ảnh của.

Không chỉ có là nàng, người còn lại cũng bởi vì Han Woo bỗng nhiên gọi lại kim ba đông mà có chút ngại người, rõ ràng không rõ Han Woo hoàn muốn làm cái gì.

Kim ba đông kinh ngạc. Vừa ngồi xuống thân thể vô ý thức thoáng mang sĩ, cau mày nghi ngờ nhìn về phía trên đài trưng biểu tình như trước thập phần bình thản khuôn mặt.

"Vấn đề hỏi xong, vị này ký giả nguoi, có đúng hay không cũng nên nói xin lỗi?"

Bình tĩnh ngôn ngữ. Lạnh nhạt giọng nói, hãy cùng trước như nhau, ngay cả trên mặt vẻ mặt bình thản cũng không có có biến hóa chút nào, phảng phất chỉ là tại đơn giản trần thuật một sự thật.

Kim ba đông hung hăng ngăn ra, bao quát những người khác cũng giống vậy. Hầu như mọi người, đều bởi vì Han Woo câu này có vẻ có chút đột ngột nói ngăn người.

Hẹp dài mà quyến rũ con người lúc này khẽ híp một cái, nàng quay đầu nhìn thoáng qua cái kia tọa ở phía xa đồng dạng vẻ mặt ngại người, vừa còn là toàn trường tiêu điểm tiêu cô nương, giấu ở khẩu trang hạ hồng nhuận khoe miệng phút chốc giờ lên, nhìn Han Woo trong ánh mắt ngoại trừ càng phát ra nồng nặc cảm giác hứng thú quang mang ở ngoài, còn nhiều hơn một phần khó được nhu hòa.

Nhìn trên đài trưng bình tĩnh khuôn mặt, kim ba đông sừng sốt vài miếu mới phản ứng được, trong nháy mắt, sắc mặt của hắn càng thêm cứng lên, suy nghĩ một chút. Lần thứ hai đứng lên, trề miệng một cái, sẽ mở miệng nói, kết quả, không đợi hắn nói nói ra khỏi miệng, đạo kia hơi từ tính thanh âm thì hơi hốt ngăn chặn cái miệng của hắn.

"Thân là một cái truyền thông người làm việc, vô luận là nguyên nhân gì, tại nơi công cộng cho hấp thụ ánh sáng một cái thiếu nữ vị thành niên tư liệu, đồng thời dẫn đạo dư luận, đem nàng đặt công ánh mắt của mọi người dưới. Nguoi nghĩ. Nguoi không cần xin lỗi sao?"

Đương những lời này từ trong miệng hắn ra về bình tĩnh nói ra khi, mọi người tại hơi sững sờ sau, sắc mặt đều có chút biến hóa.

Từng đạo lẳng lẽ ánh mắt quét một vòng vừa cái kia được nhóm người mình như là vây xem động vật như nhau nhìn chăm chú vào tiêu cô nương, không ít người trên mặt của nhin không được lóe lên một tia áy náy.

Trước tí vi. Kim phụ ngăn người, ngay sau đó, nguyên bản cũng bởi vì Han Woo lời của mà thần tình phức tạp trên mặt bỗng nhiên lộ ra một tia vui vẻ, ánh mắt của hắn nhu hòa nhìn một chút trên tí vi trưng ra về bình thản tuần lẳng khuôn mặt, nguyên bản cũng bởi vì nhà mình nhi tử và nữ nhi lại bị như vậy hiểu lầm mà có chút về lo lắng tâm trong, lúc này nhưng thật ra không ngừng được xông lên một nồng nặc vui sướng.

Tại kim phụ sau. Kim mẫu trên mặt thần tình có chút không hiểu, nàng sau cùng nhân nhạt nhìn lướt qua TV, sau đó sẽ cầm oản bàn xoay người vào trừ phòng.

Chỉ là không có làm cho phát giác, nàng trước tựa hồ bởi vì hài tử nhà mình lọt vào khi dễ mà rất nhanh thủ chương lẳng yên buông lỏng, hơn nữa, nàng xoay người một khắc kia, nhìn về phía trên tí vi trưng tuần lẳng khuôn mặt ánh mắt ở chỗ sâu trong, tựa hồ lóe lên một tia nhu hòa...

...

Có chút cứng đờ đứng ở trong sân, kim ba đông nghiêng đầu nhìn một chút, bốn phía khán giả ngưng mắt nhìn ánh mắt của hắn thoáng cái thì đã nhận ra, hắn rất mất tự nhiên ním môi một cái, hơi hơi cúi đầu, ánh mắt nhìn về phía cái kia gọi làm Kim Hayeon tiêu cô nương.

Kim Hayeon an tĩnh ngồi ở chỗ ngồi của mình, trên mặt đã không có vừa co quắp luống cuống, cũng không có nhìn về phía kim ba đông, mà là thủy chung đưa ánh mắt về phía trên đài, ngược lại thì bên người nàng Han Kaem Sae mấy người một bên thấp giọng cùng nàng vừa nói chuyện, một bên lại cầm tức nhìn kim ba đông bên này, cái loại này có chút mang theo khinh bỉ cầm tức, để cho kim ba đông sắc mặt của càng thêm mất tự nhiên.

Hơi hơi hít thở sâu một tý, kim ba đông vừa đưa ánh mắt thả lại trên đài, đầu óc có chút hỗn loạn địa nghĩ đối sách, thế nhưng khi ánh mắt của hắn chạm đến trưng tuần lẳng gương mặt của khi, cả người vừa nhin không được giật mình.

Biểu tình bình tĩnh, bình tĩnh đến... Làm cho cảm thấy rất quý dị, chủ yếu nhất, còn là cặp mắt kia, cặp kia thâm thúy ánh mắt của, u ám, vắng lặng, bình tĩnh rất phảng phất một tri không dậy nổi ngọn sóng đầm thủy, thế nhưng nếu như nhìn kỹ, tựa hồ thì sẽ phát hiện, ở đó cái trong mắt đen nhánh ở chỗ sâu trong... Chính lóe ra trước giờ chưa từng có lạnh thấu xương và băng lãnh! !

Thân thể vô ý thức khẽ run lên, kim ba đông thoáng mờ to hai mắt, hơi thở có chút nặng nề đứng lên.

Trực giác nói cho hắn biết, người nam nhân kia hiện tại đang đứng ở một loại rất nguy hiểm trạng thái, nếu như mình không nói, sợ rằng...

"Đối với... Xin lỗi..."

...

"Thực sự rất có lỗi với mọi người, xin lỗi!"

Buổi họp báo vừa kết thúc, xuống đến hậu trường hậu, Han Woo trên mặt vẫn cương trứ mặt của cuối cùng cũng "Tuyệt tan", hắn chính sắc trứ đối với đang xuống đài Kim Jin Wan đám người chăm chú khom người một cái, chưa từng có đầu địa nói cái gì, chỉ là bình thường trực tiếp biểu thị áy náy của

mình.

"Không có chuyện gì, nghệ nhân đi, đều có thời điểm như vậy, tuy rằng... Ừ, tiểu tử ngươi 'Động tĩnh' có điểm đại, nhưng coi như là giải quyết rồi không phải sao?"

Dùng ánh mắt quét một vòng chu vi mấy người biểu tình, hiểu những người còn lại cũng không có trách cứ tâm tư sau. Ji Sung cười cười, đại biểu cho còn lại Hwang Jung Eum mấy người mở miệng, vươn tay vỗ vỗ Han Woo vai, vừa nói trên mặt hoàn biên lộ ra ta nụ cười nhẹ nhõm. Thậm chí trong lời nói còn nhỏ tiểu địa trêu ghẹo Han Woo một tý, để cho Hwang Jung Eum mấy cái nữ diễn viên nhưng thật ra trong nháy mắt có chút buồn cười.

"Bởi vì chuyện của ta ảnh hưởng đến đại gia, thực sự rất xin lỗi."

Ji Sung rõ ràng tại trấn an lời của cũng không có để cho Han Woo trên mặt áy náy thu liễm nhiều ít, hắn dùng đầy cõi lòng áy náy và một tia ảm áp con mắt nhìn trước mắt kịch tổ những đồng bạn, lần thứ hai vì cung kính một tý.

"Được rồi. Không có chuyện gì, thực sự, chúng ta biết đây không phải là lỗi của ngươi."

"Không sai, ngươi cũng đừng tự trách."

Lần này, tất cả mọi người lên tiếng, Hwang Jung Eum mấy người nhu hòa nhìn Han Woo, mang trên mặt thoải mái mỉm cười, ngay cả Kim Young-ae vị này Đại tiền bối cũng là gương mặt ôn hòa.

"Cảm tạ."

Mím môi một cái thàn, Han Woo cũng không biết đã biết là lần thứ mấy ở trước mặt mình những người này trên người cảm thụ được loại này nồng nặc ảm áp, hắn vô pháp nói thêm cái gì. Chỉ có thể dùng bình thường nhưng rất trịnh trọng hai chữ này chịu tải trong lòng mình cảm kích.

"Được rồi, ngày hôm nay buổi họp báo đại gia cũng một mối, đều đều tự trở về đi, ngày mai sẽ phải bắt đầu mới bộ phận quay chụp."

Lúc này, Kim Jin Wan vỗ tay một cái, đối với mọi người ôn hòa nói, nói xong, hoàn đối với rõ ràng còn có chút tự trách Han Woo mỉm cười, thân thủ vỗ vỗ bờ vai của hắn, ngược lại cũng không có nói thêm cái gì.

Đối với Kim Jin Wan đáp lại địa mỉm cười. Han Woo trong con ngươi ánh mắt ảm áp, mà đúng lúc này, bên người của hắn bỗng nhiên truyền đến một tiếng thấp giọng câu hỏi.

"Không có sao chứ?"

Hơi hơi sững sốt một chút, Han Woo quay đầu nhìn đứng ở bên cạnh mình thần tình có chút không rõ Jin Soo Won. Chần chờ một chút, hỏi đáp: "Ta... Không có việc gì. Thế nhưng... Vì sao hỏi như vậy?"

"Vừa, ngươi rất kỳ quái."

Không để ý đến Han Woo vừa sững sốt một chút biểu tình, Jin Soo Won ánh mắt nhìn như tùy ý nhìn về phía nơi khác, "Chính là nhắc tới Taeyeon thời gian, ngươi thì trở nên rất kỳ quái."

Vừa kết kết thật thật sững sốt một chút. Nhìn trước mặt mình vị đại tỷ này tỷ, Han Woo trên mặt chợt lộ ra thập phần do dự biểu tình, nhưng không đợi hắn mở miệng, Jin Soo Won cứ tiếp tục lên tiếng.

"Ngươi không cần và ta nói cái gì, nếu như không muốn nhắc tới... Cũng không cần nói. Chỉ bất quá, nhớ kỹ... Chính ngươi phải thật tốt."

Thâm thúy con ngươi phút chốc khẽ run lên, Han Woo kinh ngạc nhìn đứng ở bên cạnh hắn ra vẻ mặt bình tĩnh Jin Soo Won, ngực phân trầm tích thật lâu cảm động không ngừng được địa xông lên đầu.

"Chẳng quá... Ngày mai! Ngày mai tiểu tử ngươi hay nhất bả thật tốt sự tình cho hết ta nhờ ra! Ngày hôm nay ta trước hết buông tha ngươi! Hừ!"

"..."

"A... Thật là..."

Có chút ngờ ngạc nhìn biến sắc mặt tốc độ thực sự rất nhanh Jin Soo Won đột nhiên ở bên tai mình lược hạ câu này ngoan thoại sau trực tiếp xoay người rời đi bóng lưng. Han Woo sững sốt vài miểu mới bật cười, trên mặt tràn đầy buồn cười biểu tình, cùng với một ít ôn hòa bất đắc dĩ.

Chỉ là, tại sau khi cười xong, Han Woo ánh mắt bỗng nhiên trở nên có chút xuất thần, hắn lẳng lẳng nhìn trống không một vật không khí, trong đầu tựa hồ có vô số tư tự cuộn cuộn trứ...

...

...

"Xin lỗi... Thái Xương ca..."

Đội mũ lưỡi trai, chen tại lối ra trong đám người đi tới bãi đỗ xe, kim ba đồng sắc mặt rất khó nhìn địa ngồi vào trong xe của mình, sau đó bấm một số điện thoại.

"Được rồi, ta tại trên ti vi thấy được."

Trong điện thoại di động truyền ra lần trước cái kia mang tổ theo dõi Han Woo và Kim Tae Hee D xã nào đó tiêu tổ tổ trưởng hàn Thái Xương thanh âm của, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) làm cho tương đối hết ý là, lần này ngữ khí của hắn nhưng cũng không tượng lần trước như nhau hờn hển.

"... Là, như vậy kế tiếp ngài có kế hoạch gì sao?"

Tựa hồ thật sự có ta ngoài ý muốn nên hàn Thái Xương lần này có chút có vẻ vô cùng bình hòa khẩu khí, kim ba đồng trên mặt lộ ra điểm lo sợ bất an và khẩn trương biểu tình.

"Lần này coi như là nhân họa đắc phúc, cấp trên đã chú ý tới chúng ta lần này khám phá ra này tuyến, phân phó xuống tới để cho chúng ta cùng còn lại hai người tổ cùng nhau, theo vào Han Woo và Kim Taeyeon này tuyến, cần phải vũ tới giữa bọn họ tại gặp gỡ thực chất tính chứng cứ. Cho nên nói, cho ta lên tinh thần đến! Ủ? !"

Hàn Thái Xương có chút hưng phấn mà nói, rõ ràng bởi vì cấp trên chỉ thị để cho hắn thấy rửa sạch nhục trước mong muốn, nói nói xong lời cuối cùng, thậm chí còn khôi phục một điểm mình bình thường hưng man.

Chẳng quá, kim ba đồng lần này cũng không có được hắn hù được, tiêm cầm trên mặt của đôi bại vẻ tẩn tảo, trái lại lộ ra tràn đầy hưng phấn cùng kích động, hung hăng nắm chặt quyền, ánh mắt lộ ra ánh mắt kiên định, đối với bên đầu điện thoại kia trọng trọng trả lời nhất cú.

"Là! Ta đã biết!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Healing love

"Tại sao phải thích ta đây?"

"Bình thường muốn hỏi người." "

"Bình thường sợ hãi mọc lan tràn, "

"Sợ hội mất đi người."

"Bao hàm nhất gan hai mắt, "

"Run rẩy môi, "

"Cũng để cho nhân nghĩ thật là đáng yêu..."

...

"Ngô..."

Mí mắt giật giật, Han Woo chậm rãi mở hai mắt ra, hơi hơi híp mắt trừ còn có chút mất nhập nhèm mắt buồn ngủ, đỡ gấp ghế tay vịn ngồi ngay ngắn.

Khoác trên người đang đắp áo lông tuột xuống, hắn có chút xuất thần địa mở to cái rõ ràng buồn ngủ chưa thối mà có vẻ có chút đôi mắt vô thần nhìn để đặt trừ kịch tổ đạo cụ tiền phương lộ diện phát hạ ngậy ngổ.

Vài giây sau, có lẽ là nhét vào hai lỗ tai ống nghe điện thoại giữa truyền ra một nam một nữ kia lưu luyến tiếng ca để cho hắn rốt cục phục hồi tinh thần lại, hắn ngừng đầu nhìn liếc mắt xa vời, thâm thúy con người vô ý thức híp một cái.

Đỏ chực như máu ánh nắng chiều nhuộm đỏ tầng lớn phía chân trời, thành phiến rắng đỏ, chỉ thấy vài điểm bóng đen bay vút mà qua, ở đó vân và vân khe đang lúc, một luồng lù như trước kim xán tia sáng chói mắt thư sướng đi ra.

"Tốt! Thứ mười bốn trăng diễn viên vào chỗ!"

Phía sau truyền đến một tiếng ca giọng gọi, hần quay đầu lại nhìn một chút, không khỏi hơi sùng sờ, ngay sau đó, một cái không kiềm hãm được nhàn nhật mỉm cười từ khoe miệng hần nổi lên, lau một cái thập phần thỏa mãn thích ý từ trong con ngươi của hần chợt lóe lên.

Tuy rằng cảm giác kịch tổ thời gian có chặt có từng,

Nhưng thực 《 Kill Me, Heal Me 》 kịch tổ vẫn luôn tại đoạt thời gian, thì hôm qua buổi họp báo thả nửa ngày, ngày hôm nay cứ tiếp tục đón đẩy nhanh tốc độ, nhưng thật ra Han Woo cái này thả chừng mấy ngày giả tên rước lấy một đám người tốt một trận đồ kị.

Chẳng quá đây là không có biện pháp, Han Woo hí phần cứ như vậy đều, tuy rằng kịch tổ hiện tại có người nói đã suy nghĩ đến Han Woo bạo đồ nhân khí đang thương lượng có hay không cấp cho hần gia hí, nhưng ít ra hiện nay mà nói, hần chắc là ngoại trừ áo rồng ngoại, thoải mái nhất diễn viên chính. Ngày hôm nay cũng giống như vậy, từ sáng sớm đến vừa buổi chiều ba bốn giờ tả hữu, Han Woo màn kịch của hôm nay phân đã kết thúc, chẳng quá bởi vì còn chưa tới giờ cơm. Một mình hần trở lại cũng không có việc gì, Vì vậy thẳng thắn liền chạy tới kịch tổ cái này góc vắng vẻ trong tiểu nghỉ ngơi một hồi. Đương nhiên, hần loại này "Ác liệt" hành vi, vừa rước lấy tốt một trận nghiêng răng nghiêng lợi.

"Không có quan hệ."

"Cho dù thỉnh thoảng xấu hổ mà ngốc, "

"Cũng thử xuất ra dũng khí, "

"Nhất định sẽ nắm, "

"Giấu sau lưng ngươi tay nhỏ bé..."

Bên tai còn đang du dương trứ một nam một nữ kia réo rất tiếng ca, Han Woo thư thích địa đuổi người. Hơi hơi hít thở một tý vào đông hoàng hôn không khí trong lành, ngực sinh ra rất nhiều cảm giác vui thích.

Kỳ thực cho hần mà nói, sinh hoạt giống như vậy thì phi thường phi thường tốt, mỗi ngày có thể kiện kiện khang khang địa hoạt động, có công tác có thể cho bản thân đi làm việc lực, bận xong công tác sau, còn có thể tranh thủ thời gian địa nghỉ ngơi một chút có lẽ làm ta bản thân chuyện muốn làm tình, một ngày đêm một ngày đêm cảm thụ được sinh mạng mỹ hảo, thậm chí còn, hần chạng vạng về nhà khi. Cũng có thể điều không phải một mảnh quanh quẽ, bởi vì hần hiện tại thể nhưng có...

Bỗng nhiên, Han Woo khoe miệng tiểu ý hơi hơi thu lại, trong con ngươi cái loại này vui mừng cảm giác tựa hồ trong nháy mắt đổi đổi, ngay cả trên mặt thần tình, đều tựa hồ mơ hồ tuôn ra một tia phức tạp.

Bởi vì... Ta hiện tại thể nhưng có gia nhân...

Thâm thúy trong con ngươi, lóe ra không rõ phức tạp quang mang, Han Woo có chút xuất thần địa nhìn về phía trước, tại trong lòng của hần, lúc này tựa hồ thật nhiều tư tự dây dưa tại một tia...

"Oa! !"

Đột nhiên. Một tiếng rõ ràng có ý đem thanh âm trở nên quái khang quái rồi rỗng to hơn từ Han Woo phía sau chợt vang lên, theo sát mà đến, còn có Han Woo phía sau đột nhiên thì truyền tới một tý cảm giác được hùng võ một chương cảm giác...

"Phốc, ho khan một cái..."

Cố nén trong lồng ngực trong nháy mắt thực sự hình như phải thổ huyết cảm giác. Han Woo trên mặt nhất thời lộ ra vạn phần im lặng biểu tình, hơi hơi thử trứ rằng vuốt bản thân không hiểu thẳng thương sau lưng của, quay đầu có chút bất đắc dĩ nhìn về phía về mặt đắc ý nhìn mình Jin Soo Won.

"Thế nào? Bị giật mình đi?"

"... Soo Won tỷ, ngài rút cuộc mấy tuổi?"

Trên mặt lộ ra điểm dở khóc dở cười biểu tình, Han Woo thân thủ tháo xuống nhét vào ống nghe trong tai, rất là bất đắc dĩ nhìn hiển nhiên là không có việc gì làm chạy tìm đến mình việc vui Jin Soo Won.

"Hừ! Tiểu tử ngươi còn dám nói! Tính kịch tổ bạn đến bây giờ. Kết quả cư nhiên ngươi có thể lười biếng ngủ!"

Hơi hơi bĩu môi, đơn giản nói mà tỏ vẻ mình một chút không chút nào che giấu đồ kị, Jin Soo Won từ hai bên trái phải sao lại đây một cái ghế, ngồi ở Han Woo bên người, sắc mặt bỗng nhiên nghiêm túc, đôi mắt nhỏ tề híp lại, sẽ mở miệng nói.

Nhưng mà, nàng chưa kịp mở miệng, đã minh bạch dụng ý của nàng Han Woo lập tức giờ nhắc tay, một bộ đầu hàng hình dạng nói rằng: "Thực sự! Ta

thực sự đã đem có thể nói tất cả nói! Không có thứ khác!"

"Thực sự?"

Về mặt nghi ngờ nhìn đồng hồ đeo tay một cái tình bất đắc dĩ Han Woo, Jin Soo Won rõ ràng không thể nào tin tưởng hình dạng.

Sáng sớm hôm nay, Jin Soo Won không giống như ngày thường quên, trực tiếp liền đem vừa xong kịch tổ, còn chưa kịp lấy hơi Han Woo kéo đến góc nhỏ trong "Bức cung".

Đối với vị đại tỷ này tỷ, Han Woo tự nhiên không giống đối đãi ngoại nhân vậy, dù sao hán không ra lộ cũng không được...

Đương nhiên, Han Woo cũng không có nói thêm cái gì, chỉ nói là sáng tỏ mình một chút và Taeyeon trong lúc đó quan hệ tuy rằng không phải là mình nói nẫu thai bằng hữu, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, hán và Kim gia quan hệ cũng quả thực rất thân gần, Hayeon tựa như hán thân muội muội như nhau.

Bởi lúc đó Han Woo trên mặt biểu tình coi như chân thành, nguyên bản hoàn tức giận cảm giác mình được Han Woo tiểu tử này lừa dối đã lâu Jin Soo Won lúc này mới bỏ qua. Nhưng không nghĩ tới, lúc này mới nửa ngày, vị này lại nữa rồi.

"Thực sự! Ta thực sự... Không có gì đáng nói."

Vì không thể xét địa thờ dài, Han Woo tận lực để cho giọng của mình nghe cũng đủ chân thành địa nói rằng.

"... Được rồi, sẽ thấy tin tưởng tiểu tử ngươi một hồi!"

Nhìn Han Woo trên mặt hơi bất đắc dĩ thần tình, Jin Soo Won sắc mặt của bỗng nhiên vì không thể xét địa đối đối, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, nguyên bản còn uy hiếp dường như nâng lên quả đấm của để xuống, ngữ tốc khá nhanh địa kết thúc cái đề tài này, chỉ bắt quả tại nói cho hết lời khi, nàng vẫn là không nhận được trọn tròn mắt hảo hảo nhìn chòng chọc tránh cảm giác này trên người cất giấu vô số bí mật tiểu tử thối liếc mắt.

"A, được rồi, nghe xong lâu như vậy, ngươi nghĩ cái này thủ 《》 thế nào?"

Một đề tài kết thúc, Jin Soo Won có chút nhàm chán nhìn chung quanh một lần, bỗng nhiên ánh mắt dừng lại ở Han Woo trong tay ông nghe điện thoại thượng, lúc này mới nháy mắt một cái, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, hướng Han Woo hỏi.

"A? A đối với... Thật không tệ, bất quá ta không có gì giám định và thưởng thức năng lực. Cho nên nói, cũng không tiện đánh giá cái này thủ OST rốt cuộc thế nào."

Nghe được Jin Soo Won nhắc tới, Han Woo hơi sững sờ, đốn tán thành địa khẽ gật đầu. Nói với Jin Soo Won trừ bản thân đối với 《Kill Me, Heal Me》 cái này đệ nhị thủ OST cái nhìn.

Chẳng quá, hán thốt ra lời này xuất khẩu, lập tức thì bị Jin Soo Won bạch nhãn.

"Không có giám định và thưởng thức năng lực? Ai một cổ, chúng ta hàn ca sĩ vì sao khiêm nhường như thế? Ngươi ở đây S. M ngày sinh Không Từ tiếc tới hát ca tên gì? A. Được rồi, 《》. Tầm tắc, ngay cả tên đều giống như, ngươi..."

"Soo Won tỷ!"

Về mặt dở khóc dở cười biểu tình, Han Woo phát giác bản thân thực sự không nên và Jin Soo Won tiếp lời, chỉ cần sảo lơ là, nàng là có thể mượn đề tài để nói chuyện của mình, đối với Han Woo phát tiết trong lòng mình oán khí.

"Hừ!"

Biểu môi, nhìn trước mắt tiểu tử thái này về mặt bất đắc dĩ, Jin Soo Won lần này nhưng thật ra không có thể nào dây dưa. Mà là tiếp tục vừa đề tài của nói rằng: "Bài hát này là chúng ta thỉnh f(x) Luna và LU:KUS hợp xướng, chất lượng vẫn là có thể."

"f(x)? Hàm số?"

Thoáng nhú mày sao, Han Woo nghe bởi vì mình kiếp trước nghiên cứu cao trung số mà coi như quen thuộc cái danh từ này, trên mặt nhưng thật ra hiếm thấy có một tia hiểu kỳ.

"Đúng vậy, nha, ngươi đừng nói cho ta biết ngươi ngay cả f(x) cũng không biết? Ai một cổ, ngươi thực sự vô tri đến loại tình trạng này sao? Như vậy mà nói, ngươi không ngay cả thiếu nữ khi... Sai, tiểu tử ngươi nhưng thật ra nhận thức Girls Generation."

Khóe miệng hơi hơi vừa kéo, Han Woo nhìn trước mắt rõ ràng vừa muốn đi vào oán khí trạng thái Jin Soo Won. Ngay cả vội vàng đứng dậy nhặt lên y phục của mình mặc vào.

"Nga? Phải đi?"

"Là."

Quay Jin Soo Won nhu hòa mỉm cười, Han Woo mặc vào mình áo lông áo khoác.

"Chờ đi, để cho điều không phải kịch tở có tự hội sao? Chúc mừng ngày mai phát sóng? Một người về nhà ăn đều buồn chán a."

"Không cần, ta ngày hôm nay ước hẹn."

"Ước hội? Ai một cổ. Tiểu tử, ngươi không biết là và Taeyeon..."

"Dĩ nhiên không phải."

Có chút dờ khóc dờ cười nhìn thoáng qua rõ ràng hiểu sai Jin Soo Won, Han Woo sửa sang lại mình khăn quàng cổ nói rằng: "Ta... Về nhà ăn."

Gia?

Jin Soo Won có chút ngây người địa nháy mắt một cái, ngay sau đó nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhìn về phía trước mặt mình chính ôn hòa mỉm cười Han Woo.

Khỏe môi nhếch lên nhàn nhạt mỉm cười, một đôi đẹp mắt con ngươi hơi hơi cong lên. Lấm tấm, rất tuần tú khí, chẳng quá, là tối trọng yếu là, ở đó thâm thúy trong con ngươi, nàng có thể thấy lau một cái vô pháp che giấu vui sướng.

Chóp chóp mắt, khỏe miệng đồng dạng không ngừng được địa bởi vì phân cảm nhận được vui sướng mà hơi hơi giờ lên, Jin Soo Won nhìn trước mắt Han Woo, không khuyên nữa trở hấn, mà là về mặt thành thật nói rằng: "Phải? Vậy nhất định lấy được. Được rồi, muốn ăn ăn no ác!"

Nhìn không được nhếch miệng cười cười, Han Woo nhìn trước mắt có lúc thực sự thật giống hải từ Jin Soo Won, tôn trọng tôn trọng gật đầu, "Ừ! Ta sẽ."

"A, được rồi, hoàn có một việc! Vũ a, sau sợ rằng có thủ OST yêu cầu tùy ngươi tới biểu diễn."

"OST? Ta?"

Mới vừa chuẩn bị xoay người rồi đi cước bộ cho ăn, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com)) Han Woo có chút ngây người địa nhìn Jin Soo Won.

"Đối với!"

Gật đầu, Jin Soo Won giải thích dường như nói với Han Woo: "Đây vốn chính là định tốt, giao cho ngươi nhưng thật ra là Oh Ri On nhân vật này chính là nhân vật ca, Ji Sung cũng có, hơn nữa chúng ta suy nghĩ đến ngươi tựa hồ có tốt biểu diễn bản lĩnh, sở dĩ..."

"... Tốt, ta nghĩ nghĩ đi."

Như có điều suy nghĩ gật đầu, Han Woo đối với Jin Soo Won báo cho biết một tý, đón thì xoay người ly khai.

"Ồi chào tây... Không có lương tâm tiểu tử thôi, nhiều lời vài câu sẽ chết a?"

Tức giận trừng trừng cái kia nói đi là đi thon dài thân ảnh, Jin Soo Won đứng lên đặt mông ngồi xuống vừa còn bị Han Woo nắm gấp ghề.

"Chẳng quá... Tiểu tử kia không thực sự đang cùng Kim Taeyeon gặp gỡ đi? Cảm giác tiểu tử kia nói mình là bởi vì Taeyeon lúc trở lại hoàn toàn thăng thần thành khăn hình dạng đây, ừ, hoàn toàn..."

Mất thấy đạo kia tiệm hành tiệm viễn bóng lưng, Jin Soo Won tựa hồ nghĩ tới điều gì, trong miệng nhỏ giọng lầu bầu nhất cú.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 190: Chuyện cũ (1)

"... Cha, ta đã trở về."

"Nga, đã trở về?"

Han Woo hơi sững sờ, nhìn trước mắt thần sắc như thường lắm phụ, nguyên lai đã chuẩn bị cho tốt giao cho hết thầy khản trương tâm tình bỗng buông lỏng.

"Nha, người còn chuẩn bị sống ở đó trong xem bao lâu? Còn không mau tới hỗ trợ!"

Thấy Han Woo ngờ ngác đứng ở huyền quan, lâm phụ đứng ở cửa phòng bếp, vây bắt tạp dề, cầm trong tay bả thái đao, sắc mặt hình như có không vui địa đối với hần vậy vậy tay.

"A... Là, tới."

Han Woo hơi sững sờ, chợt có chút ngây người địa gạt đầu, cỡi mình lỏng áo khoác, sẵn bản thân xuyên ở bên trong tề lỏng to y măng-sét, theo lâm phụ vào trù phòng.

"Những thứ này là của người, bộ đội oa tài liệu còn nhớ rõ xử lý như thế nào đi?"

Nháy mắt một cái, nhìn phóng tới trước mắt mình cái này lon đồ chua cùng với mấy viên cà rốt, Han Woo nghiêng đầu nhìn một chút bên người cúi đầu thiết trứ bản thân trên tấm thớt com trưa thịt lâm phụ, do dự một chút, hoàn là không nói gì, rửa tay một cái thì nhặt lên thái đao.

Im Yoon Woo trước đây cũng không có học cái gì hàn thức ăn, nhưng bộ đội oa là một ngoại lệ, coi như là dễ dàng nhất nắm giữ một đạo hàn thức ăn đi, nó tương tự với cái lẩu, có lẽ nói kỳ thực chính là cái lẩu, chỉ cần đem nguyên liệu nấu ăn bình thường cắt thành phiến, sau đó phóng tới cùng nhau nấu là được rồi. Sở dĩ Han Woo cũng không có thể nào lo lắng liền lên, hướng chỉ nấu đi ra cũng là hần gia hai ăn.

"Ai một cô... Thực sự là, nha, tiểu tử, đã bao nhiêu năm người làm bộ đội oa hoàn như vậy."

Đề đao xuống thoáng nghỉ ngơi một chút có chút lên men cổ của, lâm phụ quay đầu nhìn thoáng qua, nhất thời nhin không được liếc mắt, nguyên bản từ vừa Han Woo vào cửa bắt đầu cũng có chút có vẻ vô cùng đậm mực sắc mặt của nhưng thật ra rốt cục lộ ra lau một cái tức giận tiểu ý.

Một bả sao qua cái này bản thân cũng không biết giải thích cho hần qua bao nhiêu lần tiểu tử trong tay thái đao, ghét bỏ địa dùng mũi đao gạt gạt trên tấm thớt từng cái một rõ ràng thiết rất có điểm hình thù kỳ quái nguyên liệu nấu ăn, ngay sau đó có chút tức giận đối với tên tiểu tử thói này nói rằng: "Nha, tiểu tử, người không biết là có ý đi? Lần trước đao công của người rõ ràng hoàn rất tốt đây. Còn là, người đây là đường thành thói quen sao? Một làm bộ đội oa cứ như vậy? Ai một, người là quên mất trước đây Yoona lần kia dạy dỗ sao? !"

Trước đây Yoona...

Vừa còn đang bởi vì thất thần suy nghĩ chuyện được lâm phụ đột nhiên giáo huấn mà có chút ngây người Han Woo mạnh vừa ngẩng ra.

Cúi đầu nhìn một chút trên tấm thớt từng cục thật cùng mình bình thường xoay ngang tương đương không hợp nguyên liệu nấu ăn, Han Woo sắc mặt của tựa hồ bỗng nhiên có chút không rõ biến hóa...

...

"Ho khan một cái! Khái!"

"A? Yoona. Yoona, a ~ ba ba! Ba ba!"

"Đuẩn, Yoona a... Cha! !"

Tựa hồ như nhau rồi lại có chút không giống hoàn cảnh, hé ra cạnh bàn ăn vây bắt ba người, một cái thiếu nữ. Một cô bé, một thiếu niên.

Tiểu cô nương khoảng chừng năm sáu tuổi hình dạng, ăn mặc phần hồng công chủ váy, nhìn qua thập phần nhu thuận khả ái, nhưng lúc này. Nàng nhưng tròn tròn cặp kia thủy uông uông đôi mắt nhỏ, khuôn mặt nhỏ nhắn đến mức đỏ lên, hai cái tay nhỏ bé loạn vũ trứ, thỉnh thoảng hoàn sờ sờ tính tế nhỏ nhỏ cái cổ, không ngừng mà ho khan, nghiễm nhiên là một bộ được vật gì vậy nghẹn đến hình dạng.

Về phần mặt khác niên thiếu và thiếu nữ, theo thứ tự là mười ba mười bốn tuổi và mười lăm mười sáu tuổi hình dạng, bọn họ tất cả đều đứng lên, vây gom lại tiểu cô nương bên người, trên mặt tràn đầy đáng vẻ lo lắng. Nhất là trong hai người niên thiếu, một đôi thâm thúy mà đen nhánh trong con người tràn đầy sốt ruột và tự trách, mà ở ba người ngồi vây quanh bàn ăn trung ương, hoàn bày một chậu mạo hiểm đẳng đẳng nhiệt khí, hỗn tạp rất nhiều nguyên liệu nấu ăn cái lẩu dạng gì đó.

"Làm sao vậy? ! Làm sao vậy? !"

Nghe được niên thiếu hai người lo lắng hô to, một cái chừng bốn mươi tuổi nam nhân vội và từ trong phòng bếp chạy đến, trong tay hoàn cầm bả thái đao.

"Ba ba! Đuẩn, Yoona được thả đậu khỏi nghẹn đến rồi!"

"Cái gì? !"

Lập tức sắc mặt cũng là quỳnh lên, nam nhân nhìn thoáng qua khuôn mặt nhỏ nhắn nghẹn đến đỏ bừng tiểu cô nương, vội vã buông thái đao trong tay, một bả bả tiểu cô nương ôm, cũng không đoái hoài tới đau lòng. Trọng trọng vỗ vỗ tiểu cô nương sau lưng của.

"Phốc! Ho khan một cái..."

Chiều này quả nhiên vẫn rất có hiệu, chỉ là vài cái, một khối "Vật thể không rõ" thì lấy mắt thường thấy không rõ tốc độ từ tiểu cô nương trong miệng phun ra ngoài, hoàn cầu lòi ra một tia trong suốt nước bọt.

"Ho khan một cái. Oa ~ ba ba ~ vừa thật là khó chịu ~!"

Được chột yên lòng nam nhân lại vỗ nhẹ nhẹ phách tiểu trong ngực, tiểu cô nương cuối cùng là hoàn quá khí lai, bây giờ còn còn có về thịt hồ hồ tiểu trên mặt mang sòng sót sau tai nạn vậy may mắn, ngay sau đó, một trận thanh thúy khóc lóc kể lể thì vang lên.

"Không sao ~ không sao ~ đều do OPPA, đều do cái này bốn OPPA. Bà cho Yoona ăn thử đậu khô thiết lớn như vậy, đến, chúng ta đánh hấn, đánh hấn."

Một bên an ủi biết trứ chủy thì ôm cổ mình khóc không muốn không muốn tiểu nữ nhi, nam nhân một bên hung hăng trừng thối ở một bên trầm mặc không nói niên thiếu, nói xong nhẹ nhàng nắm lên tiểu cô nương hoàn thịt hồ hồ tiểu ngẫu cánh tay đi phát niên thiếu.

Niên thiếu lặng lẽ đứng ở một bên, đối mặt con kia được bàn tay to khiến kéo qua phát mình tay nhỏ bé không tránh cũng không đoá, một đôi thâm thúy mà đen nhánh con người lặng lặng nhìn chăm chú vào chính ôm nam nhân cái cổ số chết quyết trứ niệng tiểu cô nương, sâu thăm mầu quang trong, tràn đầy tự trách và yêu thương.

"Đánh OPPA?"

Nghe được nam nhân nói, tiểu cô nương tiếng khóc nhất thời cho ăn, nằng chớp có chút ướt át đôi mắt nhỏ quay đầu nhìn một chút chính yên lặng đứng ở một bên hồ thẹn địa nhìn mình niên thiếu, nhỏ nhỏ vùng xung quanh lông mày nhất thời thì nhíu lại, cái miệng nhỏ nhắn nhai rất cao hơn, đem mình thịt hồ hồ tay nhỏ bé trực tiếp từ nam nhân bàn tay to giữa rút ra, cao nhượng đạo: "Không nên! Tại sao phải đánh Yoona OPPA? Ba ba là người xấu! Hừ!"

Nói, con kia thịt hồ hồ tay nhỏ bé hoàn không khách khí chút nào "Trọng trọng" vỗ nam nhân cánh tay một tý.

Nhìn không được hảo hảo sùng sót một chút, nam nhân nhìn mình trong lòng cái này rõ ràng cùi chò tại hướng "Ngoại" quái, một bộ bao che cho con bộ đáng từ búp bê, trên mặt nhất thời thì lộ ra có chút dờ khóc dờ cười biểu tình.

"Hừ! Ba ba phôi! Yoona không nên ba ba lap!"

Tựa hồ nghĩ vỗ một cái hoàn chưa hết giận, tiểu cô nương một đôi tiểu thịt chân dùng sức nhí đặng vài cái, thoáng cái sẽ từ trong ngực nam nhân gãy đi ra, sợ nằng thương tổn được, nam nhân không thể làm gì khác hơn là nửa thuận thể chấm đất đem nằng bỏ trên đất. UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.Shu.com))

"Ba, ba, ba."

"~ "

Mại chân nhỏ nha, thí diên thí diên chạy đến niên thiếu bên người, dùng sức nhí nháy con mắt, thịt hồ hồ tiểu trên mặt mang một cái thật to khuôn mặt tươi cười, hai cái tay nhỏ bé hoàn nâng lên, quay niên thiếu dựng lên hai căn đồng dạng nho nhỏ ngón tay cái, "OPPA bộ đội oa ăn thật ngon! Yoona cực kỳ thích ~! OPPA, lần sau làm tiếp cho Yoona ăn đi!"

Thâm thúy mầu quang phút chốc run lên, nhìn mình bên người cái này hoàn ái ái nhỏ nhỏ thân ảnh, nhìn trên mặt hấn xấn lạn nộ cười như hoa, niên thiếu cũng hoàn rất non nớt trên mặt của đầu tiên là một trận phức tạp, có tự trách, cũng có hài lòng, chẳng quá cuối cùng, tất cả tâm tình hóa thành một cái đồng dạng rực rỡ khuôn mặt tươi cười, hấn thấp thân hơi hơi ôm lấy tiểu cô nương, đem trán của mình để ở cái trán của nàng, cố ý dùng chóp mũi đi đụng cái kia nho nhỏ chóp mũi, rúc lấy một trận khanh khách tiếng cười thanh thúy.

"Tốt, OPPA... Lần sau làm tiếp cho người ăn."

Nhìn trước mắt cười đến cái miệng nhỏ nhắn liệt rất lão đại, lộ ra hai hàng cùng cá sấu vậy hàm răng còn không tự biết tiểu nha đầu, cặp kia ánh sáng ngọc dường như tinh thần cười trong mắt lóe ra nồng nặc thương yêu...

Chương 191: Nếu không... Ta đi đưa đi?

"Nha, tiểu tử, ăn cơm."

Thân thủ vỗ cái này không biết suy nghĩ cái gì tiểu tử, lâm phụ xoay người đoán khỏi bồn đã làm tốt bộ đội oa đi tới phía ngoài phòng bếp.

"A, là."

Trong nháy mắt phục hồi tinh thần lại, Han Woo nhìn được lâm phụ đoán đi ra bồn bộ đội oa, trong mắt thần tình đầu tiên là một trận phức tạp, ngay sau đó, lau một cái nòng nặc ẩm áp di động hiện tại đáy mắt, cúi đầu từ phòng bếp bộ đồ ăn trong hộp xuất ra chiếc đĩa cái muối các loại, lấy thêm thượng oản bàn, cũng đi ra trừ phòng, đi tới cạnh bàn ăn.

"Kỳ thực đây, ta và Taeyeon nàng..."

"Không cần nói, ta biết."

Bắt đầu cơm tối, ngoại trừ chiếc đĩa oản chúc thanh âm của ở ngoài, phụ tử đang lúc rõ ràng có chút không khí trầm mặc để cho Han Woo thần tình tựa hồ cũng trầm thấp xuống, đang do dự hồi lâu sau, hân trương liễu trương chủy, chuẩn bị đem tất cả nói hết ra, nhưng vào lúc này, lâm phụ lạnh nhạt thanh âm nhưng dần dần cắt đứt hân.

"Ngài... Biết?"

Han Woo có chút ngậy người địa nhìn cúi đầu ăn cơm lâm phụ.

"Ừ... Taeyeon... Là người thân muội muội đi?"

Trong nháy mắt, trên mặt thần tình tựa hồ hơi hơi đổi dời, Han Woo kinh ngạc nhìn vẫn như cũ vui đầu ăn cơm lâm phụ, ngược lại tạm thời không biết mình nên nói những gì.

"Kỳ thực không khó đoán, ta nhìn người lớn lên, tính cách của người ta rất rõ ràng, nếu như Taeyeon thật là bạn gái của người, người không như vậy che giấu giấu, thế nhưng người rồi lại đối với nàng không giống với, không chỉ có là nàng, còn có muội muội của nàng, Hayeon? Cho nên nói... Còn có Taeyeon gia hương Jeonju... Không phải là người cha mẹ ruột ở nơi ấy sao?"

Sắc mặt rốt cục thật thật tại tại có chút biến hóa,

Han Woo tạm thời gạt mình thần địa nhìn lâm phụ, môi mấp máy vài cái, vẫn không thể nào đem trong lòng trong nháy mắt tràn đầy nòng nặc đậm nghi vấn và khiếp sợ nói ra một chữ đến.

"Rất kinh ngạc? Nha, tiểu tử, người nghĩ rằng ta người phụ thân này là làm sao làm?"

Đương nhiên, không cần Han Woo hỏi lên, cúi đầu ăn cơm lâm phụ tự nhiên mà vậy thì mở miệng giải đáp nghi vấn của hân. Cầm trong tay chén đĩa thoảng buông đến, lâm phụ rốt cục ngừng đầu nhìn về phía mình ánh mắt để cho Han Woo vừa sững sốt.

Cặp kia đã hơi lộ ra già nua trong đôi mắt của có rất thần tình phức tạp, có lưu luyến. Có tức giận, cũng có bất mãn, mà càng nhiều hơn... Còn là một phần nòng nặc thương yêu.

"Khi còn bé mỗi lần nhắc tới đi Jeonju đùa người hoặc là phản đối, sẽ là không nói lời nào. Thành tích đặc biệt ưu tú người, nhưng trung học việc học chỉ cần dính đến Jeonju, vô luận lịch sử còn là địa lý, hết thấy linh phân, là người không? Nha. Tiểu tử, người thực sự coi người ba ta còn có trường học lão sư là ngu ngốc sao?"

Thâm thúy mâu quang không ngừng được địa nhẹ nhàng run, Han Woo lặng lẽ ngồi ở chỗ ngồi của mình, bên tai nghe lâm phụ lúc này tựa hồ cũng có chút có vẻ nói đầu đầu chính là lời nói, tuy rằng trong lời nói ý tứ tựa hồ tràn đầy tức giận cảm giác, thế nhưng phân lúc nói chuyện kim lòng không đầu phóng nhẹ ngữ điệu được Han Woo rõ ràng nghe vào tai trong..

"Ta biết người ghi việc tào, trước đây còn lo lắng cho người khả năng không có biện pháp và Yoon Jin các nàng hảo hảo ở chung, sau lại nhưng thật ra mình bạch mình là bạch lo lắng. Người đối với Jeonju thái độ, chỉ cần nghĩ một tý liền hiểu, chẳng quá người đã không muốn nói. Ba ba cũng sẽ không nói cái gì... Chính là không nghĩ tới, người rốt cuộc còn là đi tìm bọn họ. Hơn nữa, cũng không nghĩ tới... Cứ nhiên sẽ là Taeyeon cả nhà bọn họ."

Cái này máy hát vừa mở ra, lâm phụ cái chén trong tay đĩa thì triệt để để xuống, từ hôm qua bắt đầu vẫn chông chênh ở trong lòng tình tự hoàn toàn biểu hiện đi ra, có đối với nhiều năm như vậy Han Woo đem lời giấu ở trong lòng bất mãn, có đối với hân rốt cuộc còn là chạy đi tìm bản thân sinh cha mẹ một tia không che giấu được ai oán, cũng có thật nhiều thôn thức.

Đúng vậy, ai có thể nghĩ tới, nhà mình và Kim gia duyên phận thật đúng là..."Đặc biệt" a. Nhà mình nhi tử, nữ nhi. Đều cùng nhà hân có dính dấp, Taeyeon đứa bé kia mình cũng gặp qua vài lần, một cái rất nhỏ xảo cô gái khả ái, nhưng mình làm lần đầu thế nào thì không nhìn ra nàng giữa hai lòng

mày và nhà mình thì từ từ giống nhau đây?

Lâm phụ ở một bên có chút hối hận. Cũng không có chú ý tới, ở trước mặt hán Han Woo trên mặt thần tình một trận biến ảo, một bộ chân chờ không chừng hình dạng, chẳng quá sau cùng, hán vẫn hơi hơi buông lỏng ra lặng yên đang lúc siết chặt thủ.

"Cha..."

"Làm sao vậy? Người ngày hôm nay lại đây không phải nghĩ nói rõ với ta những thứ này sao? Ta biết tiểu tử người ngược lại sẽ nói, cùng với chính người quán quýt. Còn không bằng tự ta trực tiếp gọi người qua đây, sở dĩ ngày hôm nay mới đem người tên là về nhà ăn cơm. Người a, từ nhỏ một bộ nên cái gì đều không quan tâm hình dạng, kỳ thực ngực so với ai khác đều miễn cảm, có mấy lời phải để cho người nói ra đến, bằng không thì..."

"Cha, ta cha ruột là Taeyeon ba ba."

Khi cách rất nhiều năm, có lẽ là bởi vì lên niên kỷ, có lẽ là bởi vì thực sự lâu lắm không nhà mình tên tiểu tử này, lâm phụ tựa hồ hóa thân thành một cái cầu nhàu bả quần gia như nhau, đem trong lòng oán giận và lo lắng toàn bộ địa toàn bộ đổ ra, bất quá hán nói đầu đầu chính là lời nói còn chưa nói hết, đã bị Han Woo bất thành linh một câu nói cắt đứt.

"Ta biết, người không phải là Kim gia... Cái, cái gì?!"

Vô ý thức biểu thị mình đã lý giải địa phát tay một cái, lâm phụ sẽ đón đem mình phải nói nói xong, nhưng mà, thì trong nháy mắt, sắc mặt hán chợt biến đổi, lúc này mới chú ý tới Han Woo câu này nhìn như bình thường ngữ đậm dị thường.

Phụ thân là phụ thân không sai, như vậy mẫu thân...

Nhìn lâm phụ trong nháy mắt đầu tới khó có thể tin ánh mắt của, Han Woo sắc mặt của tựa hồ có như vậy một chốc âm đạm rồi một tít, lau một cái khổ sáp từ thâm thúy trong con người không ngừng được địa chợt lóe lên, chẳng quá rất nhanh hán thì tỉnh lại lên tỉnh thần, đối với lâm phụ khẽ gạt đầu một cái, đồng thời dĩ một loại rất thông thả nhưng kiên định giọng nói nói rằng: "Sự tình đã qua nhiều năm như vậy, không cần thiết đến bây giờ theo đuổi cứu cái gì. Hôn nữa ta và bên kia quan hệ kỳ thực lại nói tiếp cũng có chút... Nói chung, cha người chỉ cần biết rằng ta tuy rằng cùng bên kia có liên lạc, thế nhưng... Ta luôn có một cái tên, gọi là Im Yoon Woo, còn có... Ta, hiện tại sinh hoạt rất hạnh phúc."

Nhất thời nắm chặt quả đấm của kim lòng không dặng buông lỏng, lâm phụ nhìn trước mắt nói xong thì đối với mình lộ ra một cái xán lạn khuôn mặt tươi cười tiểu tử thói, nguyên bản trong nháy mắt trên mặt nổi lên đã rất nhiều niên không có xuất hiện qua thịnh nộ thần tình dần dần biến mất, tùy theo mà đến, là trong miệng một tiếng đề thấp như có như không thờ dài, còn có mặt mũi thượng bất đắc dĩ giữa tràn đầy thương yêu thần tình.

Tiểu tử thói... Thật là trưởng thành, không, phải nói tiểu tử này vẫn luôn không thay đổi, luôn đều là như thế này... Làm cho nhện không được đau lòng thiện lương. Hạnh phúc sao, hạnh phúc vậy là tốt rồi, người đã nói quá khứ, hãy để cho nó qua đi! Vô luận như thế nào, ta nhất định sẽ đứng sau lưng người nhìn của người...

Lâm phụ trên mặt thần tình biến ảo được Han Woo tất cả đều thu vào đáy mắt, hán không biết lâm phụ đang suy nghĩ gì, nhưng sai một tít, cũng liền đại thể rõ ràng, ngực tại một giòng nước ấm chậm rãi chảy xuôi giữa, một loại gia cảm giác không ngừng được địa dâng lên.

Hay là ta là bất hạnh, Yoon Woo trước đây cũng là bất hạnh, thế nhưng... Chỉ ít hiện tại chúng ta, là hạnh phúc!

Bên mép không khỏi nổi lên một tia ảm áp mỉm cười, Han Woo hơi hơi hít thở sâu một tít, phun ra trong lòng ngực miệng như có như không hờn dỗi, nhìn trên bàn ăn bộ đội oa, bỗng nhiên cũng cảm giác ăn uống mờ rộng ra, nhặt lên cái muối thì khai cật.

"Nha, tiểu tử, lưu một điểm, có một phần là cho Yoona."

Han Woo lang thôn hồ yết hình dạng lâm phụ lần trước đã thấy qua, chỉ bất quá lần này thấy, tâm tình của hán lại cùng lần trước không giống với, trên mặt mơ hồ còn có chút lo lắng xung xung thần tình đảo qua, thay chính là bên mép kim lòng không đậu thì lộ ra ngoài thương yêu cười khề, đương nhiên, thương yêu nhi tử về thương yêu, lâm phụ vẫn nhớ đau một người hài tử.

"Yoona?"

Han Woo nhất thời kinh ngạc, đầu óc trong nháy mắt bởi vì lâm phụ những lời này mà có chút phát mộng đồng thời, cư nhiên và bình thời cơ trí thập phần không hợp địa ngờ ngạc quay đầu nhìn một chút, "Yoona cũng ở nhà?!"

"A..."

Nhìn nhà mình cái này quý tiểu tử cư nhiên cũng có vờ ngớ ngẩn thời gian, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) lâm phụ tại hơi hơi ngây người hơn nhện không được thất cười một tiếng, ngay sau đó có chút tức giận nói rằng: "Yoona đã dời về nhà ở, bất quá hôm nay nàng hình như đi lục cái gì... A được rồi, gia tộc gì tân niên số đặc biệt? Ngược lại chính là đi lục ca, bởi vì ghi âm bằng là từng nhóm đi, nàng là buổi tối một nhóm kia, ta lo lắng nàng ở đó không ăn thật ngon cơm tối, cho nên muốn trừ đợi lát nữa cho nàng đưa qua một phần."

"Đưa cơm..."

Nghe được lâm phụ lời của, Han Woo nháy mắt một cái, sắc mặt tựa hồ có ta không hiểu.

"Đổi với, cho nên nói, tiểu tử ngươi cần phải cho muội muội ngươi chờ chút, bằng không thì..."

"Cha."

"A? Chuyện gì?"

"Ngày hôm nay dự báo thời tiết nói ban đêm sau đó tuyết, thân thể của ngươi đi ra ngoài hình như không tốt lắm."

"... Sở dĩ đây?"

"Nếu không... Ta đi tổng đi?"

"Cái... Cái gì? ! !"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192: Sau... Chắc là Yoona?

"Tiểu tử... Ngươi điên rồi sao? ! !"

Đương đắc đến trước mắt mình tên tiểu tử thúi này trong miệng khẳng định đáp án hậu, lâm phụ sừng sốt ba giây, sau đó thoáng cái phăng phát về tới đương niên, nhặt lên trong tay một cái tiện tay gì đó sẽ triệu cái này từ nhỏ trong đầu cũng không biết suy nghĩ cái gì hỗn tiểu tử đập tới.

"Ồi chào ôi chào ôi chào! Cha, có chuyện hảo hảo nói, đừng nhúc nhích tay!"

Han Woo khỏe miệng hơi hơi vừa kéo, mắt thấy lâm phụ trong tay đập bàn ăn, người khác đứng vậy, nhưng nhà mình lão đầu này tính tình Han Woo đương nhiên biết rõ rất, phải chân khí để bụng đầu, chưa chừng thực sự hội nếm lại đây, đồ chơi này nhi nếu như đập tới, phải hướng Han Woo đập lên người hoàn hảo, hấn tay mất lạnh lẽ không đúng thì tiếp nhận, hết lần này tới lần khác lão nhân này tức giận còn nhớ rõ yêu thương nhi tử, liền hướng hai bên trái phải tạt, đến lúc đó ném xuống đất mảnh vỡ kia xác định vững chắc phải Han Woo thu thập.

"Thật dễ nói chuyện? Nha, tiểu tử, ngươi là thật không biết hiện tại tình cảnh của mình sao? Lúc này mới vừa ngày thứ hai ngươi thì dám chạy đi tìm Yoona? ! Nếu như bị ký giả nhìn thấy làm sao bây giờ? ! Ngươi là người điên sao? !"

Lâm phụ càng nói càng tức, vỗ bàn một cái thì xông lại cho cái này không có tim không có phổi tiểu tử thổi mấy cái tát, cũng may hấn còn có chút lý trí, bắt tay trong cái mâm kia buông xuống.

"Ngươi mới vừa hoà giải Taeyeon là thai bằng hữu, cách thiên thì chạy đi tìm Yoona, ngươi phải nói như thế nào? ! Nói nằng là muội muội ngươi? ! Còn là nói nằng là bạn gái ngươi? ! Ngươi muốn chọc giận từ..."

"Ai tấy! Cho nên nói ta làm ca ca cho khổ cực công tác muội muội đi đưa cơm đều không thể sao? ! Điều không phải, ở nước ngoài nhiều năm như vậy, ta đi cho muội muội đưa một lần cơm vì sao không được? !"

Nghe lâm phụ càng ngày càng tức giận ngôn ngữ, chịu nhịn vậy không đoạn sứa tại bản thân trên cánh tay, trên thực tế kính nhi cũng không nhiều lắm cái tát, Han Woo trên mặt cũng lộ ra một điểm và thường ngày cực độ không hợp khó chịu, thoáng lấy tay cánh tay đón đỡ khai lâm phụ thủ, mở to hai mắt trong miệng đại la một câu.

Lần này, hai người đều sừng sốt.

Lâm phụ ánh mắt của có chút hoảng hốt, tại trong nháy mắt đó, hấn phăng phát chân chân thiết thiết địa thấy được đương niên cái kia sẽ chỉ ở bản thân mấy cái người nhà trước mặt lộ ra bản thân tính tình thật tên tiểu tử kia, hơn nữa tiểu tử thúi này thốt ra chính là lời nói, lại để cho hấn có chút không lời chống đỡ.

Mà Han Woo lại đồng dạng cũng là bởi vì mình vừa cái kia cùng mình từ trước kiên quyết bất đồng cử động mà có chút ngây người.

Và Im Yoon Woo bất đồng. Han Woo đối với mình khi còn bé chuyện tình hầu như không có gì ẩn tượng, sở dĩ hấn cũng thật lâu, có lẽ căn bản không có qua loại này... Tính trẻ con vậy hành vi.

Đối với, tính trẻ con.

Loại này tính trẻ con không phải nói cô gái cái loại này chớp mắt chu mỏ làm nũng. Mà là một loại tùy đáy lòng chỗ sâu tin cậy cảm tình, dựa vào cảm tình mà không tự chủ được làm được cử động.

Bởi vì tại tin cậy nhân trước mặt, sợ dĩ không cần một mỗi như vậy, yên tâm lớn mật địa tâm dẫm nói nói hết ra là được rồi, thậm chí hoàn toàn có thể rất không nói chi, không cần cố kỵ bất luận cái gì cái gì. Bởi vì ở trước mặt mình, là trong lòng mình công nhận, người có thể dựa...

Bàn tay thon dài thoảng cảm, cảm thụ được ngực cổ dần dần mọc lên có chút chua xót nhưng lại thập phần tốt đẹp chính là cảm giác, Han Woo nhìn mình bên người trầm mặc xuống lâm phụ, đồng dạng trầm mặc một chút, nhưng cuối cùng hắn mới lên tiếng nói: "Cha... Yên tâm đi, ta đi không có chuyện gì, thì là, thì là thực sự được ký giả phát hiện, ta cũng có biện pháp nói rõ. Đồng thời, ta sẽ đường đường chính chính địa nói cho bọn hắn biết, Yoona... Là muội muội của ta."

Lâm phụ giật mình, giương mắt và cặp kia thâm thúy con ngươi nhìn nhau, từ sâu thẳm đen nhánh mâu quang giữa, hắn tựa hồ nhìn thấy một kiên định và ánh sáng tự tin...

...

...

"~ "

"Theo gió khô vù tại cây dâm bụt hoa dưới tầng cây, "

"Va chạm Phong Linh, "

"Thánh khiết hoa tuyết, "

"Gây rất tiếng lòng vô pháp bình tĩnh."

"Shalala~ "

"Vô luận tờ mờ sáng đêm trước có dài đằng đằng, "

"Ta vẫn như cũ ở đó."

"Cây dâm bụt hoa dưới cây chờ người."

"Ở đó phong tuyết giữa nở rộ cánh hoa, "

"Thổi qua của người bên tai, "

"Đó là ta..."

"Đình, Taeyeon. Chuyện gì xảy ra? Hoàn toàn không có cái loại này cảm tình đây."

Đây là một gian rộng thùng thình thả ánh đèn sáng choang ghi âm bằng, một cái trung niên nam nhân mập đang đứng đang không chế thất trước đài điều khiển, mặt tròn, giữ lại một chút hồ tra, mang một cái mũ lưỡi trai, mặc một bộ in đầu đường vẽ xấu vậy bán về hắc sắc T shirt. Cả người nhìn qua có loại đầu đường hip-hop nghệ nhân cảm giác, nhìn qua nhưng thật ra đình hiền hòa, chỉ bất quá lúc này hắn nhưng hơi hơi nhịu mày, nhìn trước mặt cửa sổ thủy tinh dậm ghi âm thất.

"Xin lỗi, lão sư, ta... Ngày hôm nay trạng thái có điểm bất hảo."

Tháo xuống ông nghe điện thoại, quay đứng ở trước mặt rộng lớn cửa sổ thủy tinh ngoại trung niên nam nhân cung kính cúc cúc cung, Kim Taeyeon trên mặt của lộ ra một chút á náy và lau một cái không đối phát giác trầm thấp.

"Được rồi, nghỉ ngơi một hồi đi, ta trước đi xem dẫn hạo bọn họ bên kia."

Có chút nghỉ ngơi nhìn một chút ngày hôm nay tựa hồ cảm giác có điểm kỳ quái Kim Taeyeon, trung niên nam nhân cũng không nhiều nghĩ, thấp giọng phân phó một tý hai người đang ngồi ở chỗ ngồi điều tiết không chế điều âm sư, liền cầm lên bản thân phóng tới trên ghế sa lon lông áo khoác đi ra.

"Taeyeon, làm sao vậy sao? Thân thể khó chịu?"

Đồng dạng tháo xuống ông nghe điện thoại, nhìn thoảng qua phòng điều khiển trong đang nói chuyện trời đất hai người điều âm sư, nhin không được thân thiết về phía bên người ngày hôm nay sắc mặt tựa hồ có chút kém Kim Taeyeon hỏi thăm một câu.

Nhẹ khê lắc đầu, Kim Taeyeon đối với khê mỉm cười một cái, "Không có chuyện gì, chính là ngày hôm nay luôn là bất không được cảm giác, ta nghỉ ngơi một chút, buông lỏng một chút đầu óc là được rồi, cũng không biết lão sư sinh khí không có."

Nói, Kim Taeyeon trên mặt của còn lộ ra một ti về lo âu.

"Ai ~ sẽ không, Yoo Yong Jin lão sư hợp tác với người bao nhiêu lần, hơn nữa, hẳn vẫn đối với chúng ta rất tốt, nơi nào sẽ đơn giản như vậy thì tức giận, nhưng thật ra duẩn hạo OPPA hai người bọn họ, phỏng chừng không được, 《 tân tuyết 》 nhưng không thể nào thích hợp bọn họ hát, nhất định sẽ được lão sư huấn, ha ha ha..."

Vừa nói, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) trên mặt biên nhện không được lộ ra một cái cười xấu xa, một đôi lóe sáng Nguyệt Nha cười trong mắt rõ ràng lóe ra có chút nhìn có chút hả hê thần tình, được nâng như vậy cười, Kim Taeyeon chớp mắt suy nghĩ một chút DBSK hai vị kia OPPA, cũng không nhện được hé miệng mỉm cười.

Hôm nay là S. M gia tộc tân niên số đặc biệt thu thời gian, vị số đặc biệt chính là đặc biệt chuyên tập, có lẽ nói vun vào tập cũng có thể, và vào đông, ngày mùa hè hợp tập tính chất như nhau, chỉ bất quá nguyên bản S. M trước kia là không ra tân niên số đặc biệt, nhưng có lẽ là bởi vì năm nay công ty phát sinh nhiều chuyện như vậy, hơn nữa công ty cũng có chút niên không có ra số đặc biệt, trong tay tích góp từng tí một loại này ca khúc cũng không thiếu, sở dĩ S. M đến lúc quyết định làm hé ra tân niên số đặc biệt, chuyên tập lại mệnh danh là 《 tân tuyết 》, cũng chính là số đặc biệt đậm S. M quần tinh biểu diễn chủ đánh ca tên.

"Nga, được rồi... Chúng ta sau là ai?"

Tọa ở trên ghế sa lon nghỉ ngơi một tý, Kim Taeyeon nhìn ghi âm trong phòng nhu hòa đèn hướng dẫn bỗng nhiên nháy mắt một cái, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, giọng nói có chút không khỏi mở miệng hướng bên người hỏi một câu.

"Chúng ta sau?"

Nghe được Kim Taeyeon câu hỏi có chút ngây người, nhưng vẫn là chớp chớp mắt to nghiêm túc suy nghĩ một chút, "Chúng ta là tổ thứ hai, tổ thứ nhất chắc là Sunny và Soo Young, bởi vì Sunny phải lục radio, chúng ta sau... Chắc là Yoona và tiểu hyun?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 193: Red Velvet

Yoona...

Nghe được, dịu dàng mâu quang tựa hồ lóe lên một cái, Kim Taeyeon nhìn thoáng qua phòng điều khiển trong còn đang nói chuyện trời đất hai vị điều âm sư, suy tư một chút, bỗng nhiên mở miệng đối với nói rằng: "Fany a, chúng ta... Ngày hôm nay không bằng trước tiến hành được nơi này đi, ngày mai điều không phải còn có một lần ghi âm thời gian sao?"

"A? Nhưng... Thế nhưng, tại sao muốn đề cho lần? Ly Yoona các nàng đến còn có một đoạn thời gian a."

Nghe được Kim Taeyeon lời của, nhất thời sững sốt, ngay sau đó trên mặt thì lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, một đôi mắt to chớp chớp, một bộ không nghĩ ra hình dạng.

"Bởi vì... Ta cảm giác mình đêm nay trạng thái không tốt lắm, hay là chờ ngày mai lại đi thử một chút đi."

"Thế nhưng..."

"Ai! Người ở đâu ra nhiều lời như vậy, được rồi, chúng ta đi và lão sư nói chớ một tý quay về nhà trọ, á, ta đột nhiên muốn ăn nhà trọ bên ngoài cái kia nhai mẽ tràng còn có cái khác ăn vặt ~ nhanh lên một chút, chúng ta tối hôm nay ở nhà cuồng hoan thế nào?"

Đồng nhan trên khuôn mặt nhỏ nhắn cố ý lộ ra có điểm không nhện được thần tình, Kim Taeyeon lời kéo hoàn về mặt mờ mịt đứng lên, đang nói chuyện, tựa hồ hoàn nghĩ tới điều gì ý kiến hay, trước mắt sáng ngời, lại lộ ra một bộ ra vẻ được được dục thí hưng phấn đáng đáp.

"Cuồng hoan?"

Quả nhiên, cái này sỏa T vừa nghe cái này chuẩn trong buổi họp đương, lóe sáng trong đôi mắt to thoáng cái nhô ra quang mang ngay cả Kim Taeyeon mình cũng thấy hơi sững sờ.

"Nếu như vậy..., được rồi! Ngày hôm nay hãy đi về trước đi! Thanh đàm động đầu đường mỹ thực môn, chúng ta tới rồi!"

"Chúng ta tới rồi!"

Cùng cái này sờ T lồi thè son sất như nhau nắm nắm tay về mặt nghiêm túc huy vũ một tý,

Kim Taeyeon khuôn mặt nhỏ nhắn tại hiện lên một tia vi không thể xét thờ phào nhẹ nhõm biểu tình ở ngoài, lau một cái cũng thực sự cảm thấy buồn cười tiểu ý này lên khoe miệng của nàng, nàng nhìn rõ ràng đã được mỹ thực câu dẫn tâm tư về mặt hầu cấp địa từ trên ghế salon đứng lên, xinh đẹp đôi mắt ở chỗ sâu trong vào lúc này ngoại trừ phân đã chùng mấy ngày chưa từng tán đi ưu thương ở ngoài nhưng thật ra không ngừng được dùng động một loại không che giấu được nhu hòa.

"Được rồi! Taenggu a, Let S_!"

Là điển hình hành động phái, ngực một quyết định nàng thì so với Kim Taeyeon còn muốn sót ruột địa đứng lên, dĩ một loại kẻ khác giặt mình quần áo nón này được rồi quần áo của mình, xong cũng không có quên móc ra tùy thân cái gương nhỏ bả nguyệt trang dùng bàn chống mạo và khẩu trang mang tốt. Để cho ở một bên Kim Taeyeon thấy đều có chút trợn mắt hốc mồm.

Khỏe miệng xóa sạch tiểu ý kim lòng không dặng càng phát ra nòng nặc, Kim Taeyeon cúi đầu cũng chuẩn bị nhanh lên mặc mình lông áo khoác, nhưng khi đầu ngón tay của nàng chạm được cái này phở phở thông thông lông áo khoác khi, nhãn thần bỗng nhiên hoảng hốt một tý.

Ngày hôm nay nàng mặc cái này lông áo khoác tịnh không có gì đặc biệt. Điều không phải màu tím, không thể đem nàng cả người túi đặc tượng là mập mập tiểu chim cánh cụt như nhau, càng không có... Càng không có giúp nàng như là cho búp bê vải mặc quần áo như nhau quần áo nón này tốt tất cả.

'Nhớ kỹ, OPPA không ở bên người người, cũng phải chiếu cô kỹ lưỡng bản thân.'

Trong nháy mắt. Bên tai của nàng, phảng phất vang lên lần nữa sáng khoải lần đầu câu kia quanh quẩn tại băng không khí lạnh lẽo trong âm áp hết thảy ngôn ngữ...

"Taeyeon? Taeyeon? Ai ~Taenggu!"

Mở mắt trong mong ở một bên đợi một lúc lâu, nhìn cũng không biết tốt như vậy tượng đang ngăn người suy nghĩ gì Kim Taeyeon, nhin không được vươn tay nhỏ bé trắng nõn dùng sức nhi hoảng liểu hoảng, kêu vài thanh vẫn là không có phản ứng, rốt cục hơi hơi quyết nổi lên cái miệng nhỏ nhắn, có chút bất mãn địa hét to một tiếng.

"A? A xin lỗi.. Ta lập tức tốt."

Dịu dàng mâu quang một trận hoảng hốt, Kim Taeyeon nháy mắt một cái, rốt cục phục hồi tinh thần lại, nàng nghiêng đầu nhìn một chút quyết trừ miệng cô suy nghĩ. Vội vã cười cười, ngay sau đó cấp tốc bả áo khoác mặc, đối với vẫy vẫy tay, cười nói: "Được rồi, cái nắm T, chúng ta lên đường đi!"

"Nha ~! Taeyeon! Không được kêu cái này!"

Thấy rốt cục phải đi, nhất thời mặt mày rạng rỡ, nhưng nàng chợt thì chú ý tới cái kia "Mẫn cảm" xưng hô, cái miệng nhỏ nhắn bật người vừa quyết lên.

"Vì sao? Ta cảm thấy rất êm tai a."

"Taeyeon ~!"

"Đại phát, lẽ nào chúng ta 'So với cái nắm còn muốn lóe sáng' cũng sẽ xấu hổ?"

"Nha! Taeyeon. Người còn như vậy, ta thì..."

"A, các tiền bối tốt!"

"Các tiền bối tốt."

Kim Taeyeon và chơi đùa sẽ mở rộng cửa đi ra ngoài, kết quả hai tiếng hơi kinh hoảng cung kính ân cần thăm hỏi thanh thì vang lên.

Kim Taeyeon hai người nhất thời sửng sốt. Dời mắt nhìn lại, hai người bọn họ ghi âm bằng ngoài cửa mặt lối đi nhỏ lúc này đang đứng hai người tướng mạo ngọt nữ hài, chính cung cung kính đối với hai người mình cục cung một tý.

Hai cô bé này trong đó thoát nhìn mấy tuổi nhỏ hơn cái kia tướng mạo nhưng thật ra không có gì đặc sắc, nga đàn khuôn mặt rộng rãi mũi, chỉ là thoát nhìn ngọt vô cùng xinh đẹp hình dạng, nhưng thật ra bên người nàng cái tuổi đó thoát nhìn hơi lớn một chút nữ hài tử tương đương làm người khác chú ý.

Vừa... vừa tóc đen buộc thành một cái cao trung đuôi ngựa. Lộ ra tron bóng cái trán, đồng dạng nga đàn khuôn mặt, thế nhưng cao thẳng mũi cũng có điểm mũi ung cảm giác, đồng thời cặp mắt kia trang thật nặng ánh mắt của cũng có chút kéo mắt vị đạo.

Theo lý mà nói, như vậy tướng mạo tổ hợp tựa hồ cũng không thể xưng là đẹp, thế nhưng cô bé này nhưng đem hai người hoàn mỹ dung hợp, không chỉ có không có xấu xí cảm giác, trái lại bởi vì ... này dạng có chút đặc biệt ngũ quan, cả người có mắt thấy đi bình thiên chia ra dã tính cảm giác.

"Nga? Là RV hậu bối đây."

Vừa nhìn thấy hai cô bé này, nháy mắt một cái, trên mặt nhất thời lộ ra một cái nụ cười thật to, rất là hiền lành địa đối với hai người phát phát tay.

"Các người khỏe."

Nhìn công ty bọn hậu bối, Kim Taeyeon cũng mặt mỉm cười địa đối với hai người phát phát tay.

Red Velvet, S. M công ty 14 niên 8 nguyệt đầy dãi đi bốn người nữ tử tổ hợp, được công m mới nhất maknae tổ hợp.

"Là, hai vị tiền bối tốt."

Vừa nhìn thấy hai vị SNSD Đại tiền bối hiền lành địa đối với mình mấy người ngoắc, Red Velvet hai người ở trong lòng tâm tình khẩn trương vì giảm đồng thời cũng đồng dạng đối với Kim Taeyeon và lộ ra một cái nụ cười đầm mỹ.

"Ồi chào? Thì hai người các người sao? 《 tân tuyệt 》 bộ phận ta nhớ không lầm chắc là bốn người các người cùng nhau hát đi?"

Tựa hồ đối với công ty cái này mới maknae tổ hợp rất quen hình dạng, tại chớp mắt nhìn một chút hai cái này tại hai người mình trước mặt vẫn có chút câu thúc nữ hài tử sau, nhin không được có chút ngạc nhiên địa đặt câu hỏi.

"A, tiền bối, châu huyễn tỷ ở phía sau và Seohyun hai vị tiền bối cùng một chỗ đây, về phần hầu hạ..."

Vừa nghe đến đặt câu hỏi, cái kia tướng mạo giữa mang theo một tia dã tính nữ hài thì tỷ số mở miệng trước trả lời, và nàng tướng mạo không quá tương xứng, nàng giọng nói chuyện ôn tồn âm nhưng thật ra có một tia tiểu nữ sinh mềm nhẹ.

"Cái gì? ! Tiểu hyun các nàng đã tới?"

Nhưng mà, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) không đợi cô bé này nói hết lời nàng đã bị đánh đoạn, đương vừa nghe đến của nàng nửa câu đầu, vẫn đứng ở một bên như có điều suy nghĩ đang suy nghĩ cái gì Kim Taeyeon sắc mặt tựa hồ trong nháy mắt đổi đổi, vội vã có chút gấp rút hỏi.

"A? A... Đối với, chúng ta ở dưới lầu đụng tới Seohyun tiền bối các nàng, châu huyễn thì..."

"Nga? Hai vị tỷ tỷ."

Lúc này, từ mấy người phía sau truyền đến một tiếng cần chữ rõ ràng dễ nghe thanh âm

Kim Taeyeon cảm giác thân thể của chính mình tựa hồ trong nháy mắt có chút cứng ngắc, nàng chậm rãi quay đầu nhìn lại, xinh đẹp hai tròng mắt vừa lúc đối mặt một đôi đồng dạng chính dĩ một loại nói không rõ sở ánh mắt yên lặng quan sát đến vẻ đẹp của nàng ngọa tâm mắt...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Ta có thể

"Yoona a ~ hai người các người thế nào sớm như vậy đã tới rồi?"

Quay đầu nhìn lại, đứng dịp thấy ba đạo bóng hình xinh đẹp chính chân thành mà đến, trên mặt nhất thời lộ ra Nguyệt Nha cười mắt, đỉnh hưng phấn mà đối với người tới vẫy vẫy tay.

Ba người, Seohyun mặc nhất kiện mẽ màu vàng áo khoác ngoài đứng ở ở giữa, tươi mát trên mặt của không phấn trang điểm, tuy rằng so với bình thường thiếu vài phần điểm lệ, nhưng cũng nhiều một chút thoát tục cảm giác.

Mà đứng tại Seohyun bên trái còn lại là Im Yoona, một thân đen thui cao cổ áo gió, vừa... vừa đen thui trừ phát tùy ý rồi tung ở đầu vai, và trên mặt cái kia rộng lớn lè sách tráo tôn nhau lên, lộ ra cặp kia xinh đẹp ngọa tâm mắt linh hiện lên địa trát liễu trát, như nước màu quang giữa mơ hồ có điểm điểm sáng, nhưng cũng có loại không thua nên bên người hoàn toàn lộ ra dung nhan Seohyun mị lực.

Về phần đứng ở bên phải người thứ 3, cũng là một cô gái, một người đáng đáp rất tinh xảo nữ hài.

Như đoạn tóc đen như Im Yoona như nhau tùy ý xõa, hé ra trắng nõn tuyệt mỹ dung nhan giấu ở tóc đen trong lúc đó, chân mày to, mắt hạnh, thẳng tắp mũi, hơi hơi đỉnh kiêu viên cằm mũi, thiếu nhưng đồ bồng nước nhuận thần biện, cả khuôn mặt nói không nên lời đâu hay nhất, nhưng cũng nói không nên lời đâu bất hảo, có mắt thấy đi, có loại hồn nhiên hoàn mỹ.

"Ta và Yoona tỷ tỷ tới hôm nay chưa từng thông cáo, sợ làm lỡ nhân viên công tác thời gian, sợ dĩ thì tới sớm, ở dưới lầu hoàn đưng phải Joo Hyun các nàng đâu."

Seohyun điềm tình địa cười cười, đối với Kim Taeyeon hai người giải thích nhất cú, nàng kim thiên mặc cái này mẽ màu vàng áo khoác ngoài, và nàng đứng chung một chỗ mang lễ sách thảo, ăn mặc hắc sắc cao cổ áo gió Im Yoona ngược lại cũng tôn nhau lên.

"Các tiền bối tốt."

Lúc này, theo Seohyun hai người đang đến đây cô gái kia lên tiếng, nàng biên đồng dạng cung kính đối với Kim Taeyeon và cúc cung một tỷ, tuyệt mỹ trên mặt của biên lộ ra một cái thanh nhã dịu dàng mỉm cười.

"Hắc,

Irene nữ hảo ~ "

"Tiền bối nữ hảo."

Nhìn trước mắt cặp kia Nguyệt Nha cười mắt, RV đội trưởng Bae Joo-hyun cũng không nhìn được được bị nhiễm dường như vừa khẽ mỉm cười một cái, quay vì cung kính một tỷ.

"Nữ hảo, Joo Hyun."

Nhìn trước mặt miệng cười đón chào hậu bối, Kim Taeyeon hơi hơi mỉm môi một cái thần, che giấu trên mặt xóa sạch không đối phát giác cứng ngắc. Ngay sau đó khóe miệng cũng thoáng giờ giờ lên, quay Bae Joo-hyun lộ ra một cái mỉm cười nhân nhạ.

"Người khỏe, Taeyeon tiền bối."

Còn là cái loại này dịu dàng mỉm cười, vì cung một tỷ sau. Bae Joo-hyun bật người dậy, nhìn trước mặt và Kim Taeyeon hai người mắt hạnh giữa phút chốc lóe lên một tia vì không thể xét cực kỳ hâm mộ.

Các nàng tổ hợp vừa xuất đạo, xuất đạo nhân khí có thể nói là ở công ty trong lịch sử đếm ngược tồn tại, tuy rằng trong đó có không ít ngoại tại nhân tố, nhưng chung quy rốt cuộc còn là các nàng tự thân nguyên nhân. Sợ dĩ trong khoảng thời gian này các nàng tổ hợp bốn người hầu như vô thì vô khắc đều bị vây một loại buộc chặt trạng thái, cái này mới có bây giờ một chút khôi sắc, mà bây giờ thấy hai người, trong lòng nàng thì không ngừng được địa có loại ước ao cảm tình.

Cái loại này tùy tính tư thái, cái loại này chỉ đứng ở nơi đó thì có một loại không hiểu khí tràng cảm giác, hay là, chính là các nàng bốn người cuối cùng mục tiêu theo đuổi đi.

Đặt ở phía dưới trắng nõn bàn tay hơi hơi cầm, trên mặt vẫn như cũ vẫn duy trì mỉm cười, nhưng này cái thật to mắt hạnh giữa nhưng lóe lên lau một cái nồng nặc ý chí chiến đấu.

Ừ! Bae Joo-hyun người hoàn phải tiếp tục cố gắng! Còn muốn càng thêm nỗ lực! !

"Nga? Các người toàn bộ đứng tại cửa để làm chi? Tiểu hyun và Yoona các người nói tới trước? RV tiểu cô nương môn, các người hẳn không phải là cần này ghi âm thất đi?"

Lúc này. Từ mọi người phía sau lại đột nhiên truyền đến một thanh âm, vài người nhìn lại, phát hiện trước rồi đi Yoo Yong Jin đang hướng bên này đi tới, mặt khác ở bên cạnh hẳn còn có một cái lưu lại rẽ tóc, có điểm vị chết miệng cột nhà tên.

"A, lão sư người khỏe, Heechul tiền bối người khỏe."

Một nhìn người tới, RV ba nữ từ lập tức điều chỉnh tư thế cung kính bái một cái.

"Được rồi, các người mới từ công ty luyện tập thất đến đây đi? Đi trước 3 hào ghi âm thất nghỉ một lát đi, để cho mờ lại bắt đầu ghi âm."

Yoo Yong Jin rõ ràng cho thấy mạnh mẽ vang dội tính cách, thứ nhất là vung tay lên bả ba nói còn chưa nói vài câu nữ hài đuổi đi. Chẳng quá Bae Joo-hyun mấy cái nhưng thật ra rõ ràng tính tình của hẳn, âm thầm thề lười, cái này cung kính gật đầu xác nhận.

"Là, như vậy. Các tiền bối tái kiến."

"Tái kiến ác, xinh đẹp bọn hậu bối."

Có chút không có chánh hình địa đứng ở Yoo Yong Jin bên người, Kim Heechul mặt tươi cười địa đối với rồi đi Bae Joo-hyun ba người phát phát tay.

"Là, tiền bối."

Kim Heechul cái này phở không đứng đắn hình dạng để cho Bae Joo-hyun ba người nhìn không được có chút buồn cười, nhưng vẫn là nín cười đối với hắn gật đầu sau đó thì xoay người triệu 3 hào ghi âm thất đi.

"Ai ~ tiểu tử ngươi thì không thể đứng đắn một chút sao?"

Có chút tức giận trắng bạch Kim Heechul, Yoo Yong Jin đơn giản đối với trên mặt bởi vì Kim Heechul xuất hiện có chút kinh ngạc, Seohyun mấy người giải thích một chút. "Rõ ràng không có việc gì chạy tới đùa."

Đơn giản nói chính là lời nói, nói Yoo Yong Jin còn có chút ghét bỏ địa lại nhìn Kim Heechul liếc mắt, chọc cho mấy nữ một trận buồn cười.

"Được rồi, vào đi."

Nhân thoại nói chuyện phiếm xong, Yoo Yong Jin liền nhanh chóng tiến nhập trạng thái làm việc, mang theo vài người cùng nhau vào ghi âm thất.

"Ai, Yoon Ho hai cái tiểu tử. . . Cũng không phải lần đầu tiên hát loại này nửa nữ tính độ lớn của góc trữ tình ca, hoàn như vậy không buông ra, thực sự là. . ."

Cầm lấy nhạc phổ phiên liễu phiên, Yoo Yong Jin vừa nói biên nhìn không được khẽ lắc đầu một cái, để cho đứng ở một bên Kim Heechul mấy người thoáng cái đã nghĩ tượng đến rồi đồng thần hai người lúc ca hát ㄹ dạng, nhất thời từng tiếng không nín được cười khẽ thì vang lên.

"Quên đi, hai người bọn họ tạm thời không trông cậy nổi, trước hết lộng các ngươi bên này đi."

Vừa lật một cái trong tay nhạc phổ, tiện tay khép lại, Yoo Yong Jin ngẩng đầu nhìn về phía tứ cô gái, ánh mắt đầu tiên là nhìn một chút về sau Seohyun hai người, đón vừa đưa ánh mắt bỏ vào còn không có chép xong trên người hai người, chỉ bắt quá, ánh mắt của hắn tại chạm đến yên lặng đứng ở trong góc nhỏ trên mặt thần tình tựa hồ hoàn là có chút kỳ quái Kim Taeyeon khi, trong ánh mắt xuất hiện có chút do dự, "Taeyeon?"

"A? A. . . Là, lão sư."

Tựa hồ có chút thất thần hình dạng, Kim Taeyeon nghe được Yoo Yong Jin kêu to có một tý còn không có phản ứng kịp, phở không yên lòng, rõ ràng có chút không ở trạng thái hình dạng người ở chỗ này đều có thể thấy được.

Khẽ cau mày, Yoo Yong Jin ánh mắt trên dưới quét một vòng Kim Taeyeon, nói rằng: "Ngươi. . . Trạng thái điều chỉnh tốt sao? Nếu như không được. . ."

Nói, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) Yoo Yong Jin ánh mắt bỏ qua một bên Seohyun trên người hai người, "Không bằng trước hết bỏ ghi âm an bài đến ngày mai đi, để cho Yoona các nàng tới trước ghi âm."

"A?"

Kim Taeyeon vì hơi ngần ra, ngay sau đó ánh mắt của nàng vô ý thức theo Yoo Yong Jin ánh mắt nhìn, rơi vào đạo kia giống như nàng một mực yên lặng mặc đứng ở một bên cao gầy thân ảnh thượng.

Tay nhỏ bé trắng nõn lặng yên đang lúc ngay cả mình chưa từng thể nào phát hiện hơi hơi nắm chặt, Kim Taeyeon có chút gấp rút nháy mắt một cái, nhìn một chút đang dùng trung cầu ánh mắt nhìn mình Yoo Yong Jin, lại nhìn một chút bởi vì không rõ tình huống sơ dĩ có chút thần thiết địa nhìn xong mình, Kim Heechul, Seohyun ba người, sau cùng, ánh mắt của nàng vừa vòng vo trở lại, đối mặt cập kia ra về thập phần trầm tĩnh ngoạ tâm mắt, còn hơi hơi nắm thủ chương mạnh buộc chặt lên.

Bởi vì cũng không biết có phải hay không là vô cùng trầm tĩnh nguyên nhân, nàng bỗng nhiên hình như từ như nước mâu quang giữa thấy được một đôi bản thân tương đương quen thuộc thâm thúy con ngươi. . .

"Lão sư, ta có thể, bắt đầu đi."

Hơi hơi hít một hơi thật sâu, Kim Taeyeon quay đầu nhìn về phía Yoo Yong Jin, thanh âm không lớn nhưng tựa hồ giọng nói dị thường kiên định hồi đáp.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Người yêu a

"Lão sư, ta có thể, bắt đầu đi."

Đương câu này mơ hồ có điểm như đỉnh đóng cột ý tứ hàm xúc chính là lời nói vang lên khi, có mặt không ít người cũng hơi ngần ngại, bởi vì không biết vì sao, nhìn trương ra vẻ thần tình lạnh nhạt khuôn mặt nhỏ nhắn khi, vài người tổng cảm giác ngực nổi lên điểm cảm giác kỳ quái.

"Chuẩn bị xong? Xác định sao?"

Vùng xung quanh lòng mày vẫn như cũ hơi nhíu trứ, Yoo Yong Jin có chút không yên lòng địa lại nhìn một chút Kim Taeyeon, xác nhận dường như vừa hỏi một câu.

Nghe được Yoo Yong Jin rõ ràng có chút thái độ hoài nghi, Kim Taeyeon hơi hơi mím môi một cái thần, ánh mắt của nàng vì không thể xét địa quét một vòng cái kia vẫn như cũ lẳng lặng đứng ở một bên nhưng dường như rõ ràng cũng đang nhìn mình cao gầy thân ảnh, tiểu ngân nha âm thầm hơi hơi cắn cắn, hồi đáp: "Ta xác định."

Hơi nhíu vùng xung quanh lòng mày vô ý thức vừa vừa nhíu, Yoo Yong Jin trên dưới quét một vòng đứng ở nơi đó tư thái không biết vì sao nhìn qua có chút buộc chặt Kim Taeyeon, hiển nhiên vẫn là có chút không yên lòng hình dạng, chẳng quá, hẳn tại chớp mắt sau khi suy nghĩ một chút, vẫn gật đầu một cái, "Tốt, vậy thì người môn hai trước bả phải lục bộ phận chép xong đi."

"Tốt, tiểu hyun các người trước ở chỗ này thỉnh một tý hai chúng ta Super họp xương, Ha Ha ~ Taeyeon, đi thôi."

"Ừ."

Thuận theo địa đề cho tựa hồ luôn đều là vẻ mặt tươi cười lời kéo cổ tay dẫn đi hướng ghi âm thất, Kim Taeyeon tại vào ghi âm thất trước nhất khắc dư quang của khỏe mắt còn là không tự chủ vừa ngắm miếu đạo kia ôm ngực và Kim Heechul mấy người cùng nhau đứng tại trước đài điều khiển cao gầy thân ảnh.

Nếu có điều xét địa nháy mắt một cái, xinh đẹp ngoại tâm mắt quang lưu chuyển, nhưng chỉ nhìn thấy vừa vặn được khép lại ghi âm cửa phòng, mảnh mảnh vùng xung quanh lòng mày lúc này vô ý thức hơi hơi một tức, dời mắt nhìn về phía trước mặt rộng lớn cửa sổ thủy tinh trong.

Cái kia thân ảnh kiểu tiểu đã mang tốt ông nghe điện thoại đứng vững ở tại ghi âm micro trước, nhìn bộ dáng của nàng, tựa hồ cũng không có tại nhìn kỹ bản thân,

Thế nhưng không biết vì sao, trong lòng mình chính là không ngừng được địa nổi lên một chút cảm giác cổ quái, nói không rõ là cảm giác gì, thế nhưng.. Tựa hồ cảm giác toàn thân bỗng nhiên cũng vô ý thức hơi hơi căng thẳng đứng lên.

Nhìn ghi âm trong phòng cái kia đang đứng tại ghi âm micro trước điều chỉnh trạng thái thân ảnh kiểu tiểu. Nàng nguyên bản vẫn chỉ là không tự chủ được có chút chú ý tâm tính lạng yên đang lúc ngay cả chính cô ta cũng không có thể nào nhận thấy được địa xảy ra một chút chuyển biến, trước hoàn thả lỏng địa giao nhau ở chung với nhau hai tay hơi hơi nắm lại, một tia khăn trương cảm tình từ ngực bay lên.

Loại này khăn trương cảm giác nàng rất quen thuộc, cái này giống như trước nàng lần đầu tiên đi tiến hành chọn sừng thử sức khi xem khác nghệ nhân biểu diễn khi như nhau. Nàng lúc đó ngực dâng lên cũng là như vậy tâm tình, chỉ bất quá có điểm bất đồng chính là, lúc này trong lòng nàng khăn trương cảm tình dĩ nhiên không hiểu so với nàng trước đây lần đầu tiên thử sức khi còn cường liệt hơn rất nhiều rất nhiều bội..

"Ok, bắt đầu."

Đeo ống nghe lên, Yoo Yong Jin nâng tay lên vùng xương. Hai cái điều âm sư lập tức đem mấy cái nút đẩy đi tới, ghi âm trong phòng và Kim Taeyeon cũng lập tức vô ý thức hơi hơi đứng thẳng người.

"~~ "

Hai tiếng âm sắc bất đồng nhưng tổ đồng lại có hiệu quả như nhau chỉ hay giọng nữ dễ nghe đồng thời vang lên, duy mỹ mới đầu vịnh hát thoáng cái tạo một loại yên tĩnh thánh khiết bầu không khí.

Theo sát phía sau, chính là luồng đạo tôn trọng chồng lên nhau dường như ngâm xương ca dao vậy réo rất tiếng ca.

"Theo gió khơi vũ tại cây dâm bụt hoa dưới tàng cây, "

"Va chạm Phong Linh, "

"Thánh khiết hoa tuyết, "

"Gây rất tiếng lòng vô pháp bình tĩnh."

"Shalala~~ "

Ấn ý mô phỏng theo Phong Linh thanh vịnh hát trong nhảy mắt cũng tăng thêm vài phần vui sướng cảm giác.

Bên trong phòng điều khiển, Kim Heechul và Seohyun hai trên mặt người lộ ra vẻ mỉm cười, Im Yoona yên lặng đứng ở một bên, trên mặt thần tình bất biến. Nhưng này nguyên vốn đã hơi hơi nắm chặt thủ chương càng phát ra buộc chặt, ngay cả vẻ mặt thành thật đứng tại trước đài điều khiển Yoo Yong Jin cũng khẽ vuốt cằm, trên mặt buộc chặt thần tình có chút thả lỏng.

Một đôi xinh đẹp trong con người màu quang hơi hơi lưu chuyển, phòng điều khiển trong trên mặt mấy người thần tình biến hóa đều bị nàng thu vào đáy mắt, vưu kì thấy Yoo Yong Jin khẽ gạt đầu động tác khi, trong lòng nàng khẩn trương nhất thời giảm bớt một chút, chẳng quá nàng cũng không có hoàn toàn trầm tĩnh lại, tại hơi hơi nhìn lướt qua yên lặng đứng ở một bên đạo kia cao gầy thân ảnh sau, nàng liền chú ý lực bỏ vào trước mặt nhạc phổ thượng trong lòng căn huyền hoàn toàn căng thẳng.

"Vô luận tờ mờ sáng đêm trước có dài đằng đằng."

"Ta vẫn như cũ ở đó, "

"Cây dâm bụt hoa dưới tàng cây chờ người."

"Ở đó phong tuyết giữa nở rộ cánh hoa, "

"Thổi qua cửa người bên tai, "

"Đó là ta hóa thành tân tuyết."

"Người yêu a..."

Phút chốc. Một đôi to đen lông mi nhú lại, Yoo Yong Jin mím môi một cái, trầm giọng nói: "Đình."

Một tiếng này thanh âm không hòa hài vang lên, tiếng ca đầu tiên là bị kiềm hãm, ngay sau đó hiện trường liền tiến vào trầm mặc.

Seohyun và Kim Heechul hơi sững sờ, quay đầu nhìn về phía Yoo Yong Jin.

Xinh đẹp ngoại tâm trong mắt chỉ một thoáng tựa hồ như có như không có ánh sáng mũi nhọn lóe lên một cái. Nàng dừng một chút, đồng dạng quay đầu nhìn về phía đứng tại trước đài điều khiển sắc mặt tựa hồ có chút trầm Yoo Yong Jin.

"Giọng hát không có lầm lỗi, nhưng cảm tình sai, Taeyeon, của người tiếng ca thái trống không, băng bó rất quá chắc, thật giống như tại đè xuống văn bản học bài như nhau, thái ngốc trẻ."

Nhìn cửa sổ thủy tinh ngoại nhú chắc vùng xung quanh lông mày nhìn mình Yoo Yong Jin, nguyên vốn đã khẩn trương rất nhanh thủ chương trong nhảy mắt càng thêm buộc chặt, đồng nhan khuôn mặt nhỏ nhắn sắc mặt tựa hồ hơi hơi trắng nhợt.

"Taeyeon..."

Bên tai truyền đến có chút ân cần khẽ gọi, Kim Taeyeon hơi hơi mím môi một cái thần, quay đầu đối với mỉm cười, biểu thị bản thân không có việc gì, đón nàng xoay đầu lại đưa ánh mắt về phía ngoài cửa sổ.

Cửa sổ thủy tinh ngoại, Yoo Yong Jin nghiêm khắc giữa cũng mang theo một chút ôn hòa ánh mắt, Seohyun và Kim Heechul mắt ân cần thần, còn có... Còn có đạo kia yếu ớt đầu tới ánh mắt, những thứ này, nàng tất cả đều thu nhập đáy mắt.

Hơi hơi từng cảm một tý lòng bàn tay chẳng biết lúc nào đã bí ra một chút mồ hôi rịn tay nhỏ bé, Kim Taeyeon hít thở sâu một tý, há mồm đối với ngoài cửa sổ Yoo Yong Jin nói rằng: "Lão sư, cho ... nữa ta một lần cơ hội."

Hơi sững sờ, Yoo Yong Jin có chút ngoài ý muốn nhìn tựa hồ đã cấp tốc điều chỉnh tốt tâm tính Kim Taeyeon, nha đầu này đối với âm nhạc chăm chú hẳn đương nhiên rất rõ ràng, đương niên để một ca khúc thu nha đầu kia khóc thành cái dạng gì hẳn còn nhớ rõ thanh thanh sở sở, vốn cho là nha đầu kia nghe được lời của mình phỏng chừng phải tinh thần sa sút một hồi, thậm chí ghi âm muốn đẩy đến ngày mai, nhưng không nghĩ tới..

Chẳng quá, thử một lần nữa cũng không sao.

Nghĩ vậy, Yoo Yong Jin trên mặt vẻ mặt nghiêm túc nhẹ nhõm, giọng nói nhu hòa xuống tới địa nói rằng: "Vây thử một lần nữa, nhớ kỹ, không nên quá khẩn trương. Không nên chỉ nhớ rõ không mất lắm, trước bả tim của mình đầu nhập ca khúc đích tình cảnh trong hơn nữa."

"Là."

Khẽ gạt đầu, Kim Taeyeon sau cùng vừa vì không thể xét địa nhìn lướt qua cái kia đứng ở một bên cao gầy thân ảnh, đón liền đem lực chú ý toàn bộ bỏ vào trước mặt nhạc thượng.

"Tốt lắm. Chuẩn bị một chút, chúng ta lại lần nữa một lần nữa."

Vỗ tay một cái, Yoo Yong Jin cao giọng nói rằng.

"Taeyeon, relax~ "

Phòng điều khiển trong, Kim Heechul và Seohyun quay Kim Taeyeon im lặng làm một tỷ hình dáng của miệng khi phát âm và thủ thế. Bên người cũng đối với nàng lộ lộ Nguyệt Nha cười mắt, làm một cái bụng lỏng thủ thế, để cho trương nguyên bản không tự chủ căng phát ra căng thẳng khuôn mặt nhỏ nhắn hơi hơi buông lỏng, khóe miệng kim lòng không dặng lộ ra mỉm cười.

"Tốt... Bắt đầu."

Vô ý thức đứng thẳng người, như nước mâu nhìn không giống như tùy ý kì thực thẳng tắp nhìn chăm chăm ghi âm trong phòng đạo thân ảnh kiều tiểu kia, nói thật đi, ngay cả chính cô ta cũng không biết trong lòng mình đang khản trương chút gì, thế nhưng nàng ngay cả có một loại mơ hồ cảm giác cấp bách, thật giống như... Tại trong tranh tài đang mong đợi đối thủ biểu hiện như nhau.

Không có tâm tư nữa để ý tới đầu tại trên người mình chứa nhiều ánh mắt, Kim Taeyeon tự tình hội thần nhìn trước mắt nhạc. Trong lòng không ngừng suy tính, cảm tình, cảm tình, cảm tình...

"~~ "

Cùng trước như nhau, tốt mới đầu, thế nhưng người ở chỗ này cũng không có trầm tĩnh lại.

Nàng một mặt nghiêm túc ca xướng trừ phía trước đối với mình mà nói đã không có gì khó khăn bộ phận, một mặt ngực lo lắng một mảnh, cảm tình, cảm tình, rốt cuộc tình cảm gì...

"Ồ đó phong tuyết giữa nở rộ cánh hoa."

"Thổi qua của người bên tai, "

"Đó là ta hóa thành tân tuyết."

Tối.

Phòng điều khiển trong, vài người vô ý thức tập trung tinh thần.

Ghi âm trong phòng, tay nàng đồng dạng vô ý thức nắm chặt. Đầu óc tốt tượng trong nháy mắt khoảng không trắng nhợt.

Xong, vẫn không thể nào tìm được cảm giác.

Nhưng mà, ngay nàng tâm thần thất thủ trong nháy mắt đó, trong đầu nàng tựa hồ dần hiện ra hé ra nàng quen thuộc chí cực khuôn mặt, hé ra có một đôi thâm thúy gương mặt của.

"Người yêu a, "

"Ta."

"Kỳ thực đều ở đây bên cạnh người..."

Toàn bộ đều nao nao, Kim Heechul và Seohyun trên mặt thần tình hơi có chút động dung, cặp kia xinh đẹp ngọc tâm mắt giật mình thần, Yoo Yong Jin viên béo trên mặt của phút chốc lộ ra một cái khó được đáng tươi cười, ngay cả đứng ở Kim Taeyeon bên người đều có chút kinh ngạc quay đầu nhìn lại.

Vừa đạo kia trong nháy mắt trầm thấp khẽ run giọng nữ, thực sự phảng phất trong giây lát đó làm cho nghe được một nữ nhân nghẹn ngào khuyên thuật, mầu chốt nhất là... Phát giác mình ở phần cuối khiến lòng run sợ khóc nức nở giữa tựa hồ thực sự nghe được một tia tiếng khóc...

Manh manh mắt to trát liễu trát, nghiêm túc nhìn một chút Kim Taeyeon sắc mặt của, tựa hồ không có gì dị thường hình dạng, thậm chí bên mép còn giống như bởi vì ... này lần vượt xa người thường phát huy mà không tự chủ xông lên lau một cái tiểu ý, thoáng cái hơi hơi nhắc tới trái tim cứ lúc này mới để xuống, trên mặt nhất thời cũng lộ ra cao hứng Nguyệt Nha cười mắt, hoàn đối với có chút khoa trương đem hai tay của mình cử quá ... Đỉnh, giờ ngón tay cái lên.

Nhưng mà, nàng không có quan sát là, tại bên người nàng trương đồng nhan khuôn mặt nhỏ nhắn tại buồn cười địa bật cười đồng thời, cặp kia xinh đẹp con người khóe mắt có lau một cái như có như không ướm ắt chừng phát rồi.

"Không sai! Chẳng quá cái này nhưng thật ra và Fany không phối hợp, như vậy, các người trước nghỉ ngơi một chút đi, cùng nhau phối hợp luyện tập một tỷ, Fany cũng thử làm sâu sắc tình cảm của mình."

Phòng điều khiển trong, Yoo Yong Jin trên mặt lộ khó được đáng tươi cười, cổ vỗ tay, từ mới vừa bắt đầu trên mặt vẫn lộ vẻ nghiêm túc biểu tình rốt cục tiêu thất, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) thay vào đó là một bộ vẻ mặt ôn hòa hình dạng, chỉ bất quá sau cùng vẫn là không nhận được xao

đánh một cái nào đó không thể làm gì khác hơn là tượng vắn tại đã tương du mạnh cô nàng.

"Biết rồi ~ "

Bất mãn trả lời một câu, khả ái đối với Yoo Yong Jin cau mũi một cái, bật người hơi hơi quyết trứ miệng nghiêng đầu sang chỗ khác, một bộ bị khinh bỉ đáng đáp.

"Ha ha..."

Cái này phở tiểu hài tử hình dạng nhất thời khiến cho hiện trường một trận cười khê, tại cũng không nhin được cười khê vài cái sau, Yoo Yong Jin quay đầu đưa mắt thả một bên Seohyun và Im Yoona trên người.

"Taeyeon hai người bọn họ trước nghỉ ngơi một chút, hai người các người trước hết đến lục đi, Yoona, tiểu hyun ta còn không lo lắng, Taeyeon hai người bọn họ hát rất không sai, người cũng phải cố gắng a."

Một đôi mảnh khăn bàn tay mạnh ác quá chặt chẽ, Im Yoona nhìn trước mắt rõ ràng cho thấy có chút vui đùa ý tứ hàm xúc Yoo Yong Jin, nguyên bản vẫn ra vẻ lạnh nhạt trên mặt còn vì không thể xét địa dần dần dừng mảnh tiến ra một nông nặc khăn trương cảm tình, hơi hơi nghiêng đầu vừa nhìn, nàng vừa hơi sùng sờ.

Ở nơi nào, đang có một đôi xinh đẹp con người chính đang lẳng lẳng địa nhìn chăm chú vào nàng, dịu dàng mâu quang ẩn chứa ý tứ hàm xúc là... Khiêu khích?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 196: Biết không (thượng)

Seoul mùa đông dạ, có loại đặc biệt trong trời nhưng lạnh lùng, tựa hồ ngay cả bình thường dị thường náo nhiệt, lửa nóng sống về đêm cũng bị kỳ phảng phát tràn ngập tính thể giới lạnh không khí lạnh lẽo cảm nhiễm.

Thời gian vừa qua khỏi tám giờ tà hữu, Apgujeong-dong bên cạnh lộ người đã tương đương thừa thốt, ven đường thương điểm đèn nê ông vẫn sáng, nhưng ra vào, thậm chí là trước cửa đi ngang qua, cũng chẳng qua là thỉnh thoảng linh tinh hai ba người, phồn hoa ngọn đèn cũng không có phụ trợ ra cái loại này do tháng ban ngày tiếng động lớn rầm rĩ, trái lại ở đó linh tinh mấy người đi đường hồ chiếu dưới, bình thêm vài phần khác quạnh quẽ cảm giác.

Chẳng quá, mọi việc đều có ngoại lệ.

Đêm nay nhìn không thấy ánh trăng, tại đây dạng không nguyệt dưới màn đêm, công ty cửa đại lâu đèn màu trước sau như một địa sáng, giống như này bên cạnh thương điểm như nhau. Nhưng có một chút bất đồng là, so sánh với này thương điểm vắng vẻ công và sân, S. M cửa, tụ tập một đám người.

Một đám người kia tụ tập tại cửa chính đạo hai bên, hoặc ngồi chồm hổm hoặc đứng hoặc ngồi, bọn họ nữ có nam có, có chiều dài thiếu, bọn họ có gió thật to bài tử, có trên đầu mang, trong tay này đủ loại kiểu dáng kỳ quái trang sức, tuy rằng trong đêm đông nhiệt độ thấp đã để cho bọn họ giữa không ít người sắc mặt có chút phát cương, nhưng bọn hắn giữa tuyết đại bộ phận nhân vẫn như cũ không hện mà cùng đem lực chú ý vững vàng tập trung tại cửa chính, trên mặt giống nhau như đúc mơ hồ chờ mong thần tình, tựa hồ bọn họ đều đều tự tại mong mỏi và vân vân xuất hiện.

"A ~ ai một cổ, thực sự lạnh quá lạnh quá, cái lỗ tai đều phải đông lại..."

Hơi hơi rúc cái cổ và vai, một cái tướng mạo thông thường nữ hài một đường tiểu toái bộ địa từ đường cái đối diện chạy trở về, trong tay hoàn đang cầm hai phân mới từ lộ đối diện lưu động than đại thẩm mua về ấm áp dạ dày nóng hôi hổi thực vật.

"Ba! Ba!"

"Đến... Đến, cho người, người muốn chiên bánh mật."

"Thập phần cảm tạ."

Sau khi đứng vững,

Tại tại chỗ dậm chân mấy cái, nữ hài mới đem trong tay trong đó một phần thực vật đưa cho một cái đồng dạng rúc tay và vai, cầm cái tiểu ghế ngồi ở

ven đường béo nữ sinh, nàng nói có chút run run, rõ ràng trên người món đồ nhìn qua rất dày mao nhưng áo khoác cũng không có giúp nàng chống đỡ cư trú cái này trong đêm đông một tia rớt vào da vậy hàn lạnh.

"Hô —— "

Há mồm phun ra một đoàn bạch khí, nữ hài trước bắt tay trong phân tảo tía com tháng sủi tại trong túi, dùng có chút cương bạch hai tay của chà xát tựa hồ cứng ngắc ở khuôn mặt và bị đông cứng đến đồ bưng cái lỗ tai. Sau đó mới lấy tay bụm hoàn bốc hơi nóng com tháng đặt mộng ngồi xuống béo nữ sinh bên người một cái tiểu trên cái băng.

"Ai một cô... OPPA môn và các tỷ tỷ đêm nay thực sự gặp phải sao?"

Hai tay bụm chứa tảo tía com tháng hộp ny lon sờ, nữ hài quay đầu nhìn thoáng qua vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì S. M cửa chính, nhin không được thờ dài, có chút nghi ngờ hướng cái kia béo nữ sinh hỏi.

"Ngô... Ta cũng không, không biết đây. Nói là từ nội bộ công ty truyền tới tin tức, nói là... Nói là đêm nay các tỷ tỷ hội tụ tập, nhưng cụ thể bởi vì sao cũng chưa nói, hơn nữa cũng... Cũng chưa nói thời gian cụ thể, ngay cả tin tức rốt cuộc là có phải hay không thực sự đều không thể nào xác định."

Béo nữ sinh đang lang thôn hồ yết mình phân chiến bánh mật. Vừa ra lò chiên bánh mật để cho trong miệng nàng thẳng hà hơi, một luồng lữ rõ ràng nhiệt khí phiêu ở tại không trung, nghe tới nữ hài hỏi khi, trên mặt của nàng cũng lộ ra mơ hồ biểu tình, vừa ăn, một bên mồm miệng có chút hàm hồ đáp trả.

"Ai một cô, có đôi khi bọn họ câu lạc bộ bên kia tin tức cũng không thể nào chuẩn xác đây, lần trước nói là cho Yoona khánh sinh lần kia còn nhớ chứ, hoàn toàn tìm lộn nơi ấy, làm hại chúng ta mười mấy nhân ở cửa tiệm com ngồi chồm hổm hôm mấy mấy giờ."

"Đúng vậy. Trước kia tin tức giả quả thực không ít đây." Vừa ăn trong tay nóng hôi hổi thực vật, tên này béo nữ sinh cũng có chút lòng có thích thích địa nói rằng.

"Ai, quên đi, bất kể, để OPPA môn và các tỷ tỷ, ở chỗ này chờ một buổi tối cũng không coi vào đâu, ngược lại cùng lắm thì ngày mai ta thỉnh cái nghi bệnh. Chính là đi, chúng ta đã đợi một giờ, hẳn không có bất kịp chúng ta không chú ý từ nơi này trốn đi?"

"Ngô, làm sao có thể. Cửa sau cửa trước đều có nhân, cửa sau bên kia hoàn lái xe chặn đây, SNSD các tỷ tỷ và SJ OPPA môn thì là nguy trạng rất lợi hại hơn nữa, chúng ta nhiều người như vậy khẳng định cũng có người sẽ nhận ra được."

"Vậy cũng cũng là..."

Đột nhiên. Tụ tập tại cửa chính hai bên nhân đàn có chút gây rối, hai cô gái đều hơi sững sờ, giọng nói hơi ngừng, mở to hai mắt mạnh quay đầu nhìn lại, ngay tại lúc các nàng cẩn thận nhìn mấy lần sau, giống như hiện trường đại đa số nhân như nhau trên mặt lộ ra thất vọng và không kiên nhẫn thần tình.

Một người mặc nhất kiện tương đương thổ khí đưa xan viên đồng phục nữ sinh từ S. M đại môn đạo kia mặt mã trong cửa kiếng đi ra. Nhìn bộ dáng của nàng, tựa hồ sinh ý hoàn thật không tề hình dạng, trên đầu ché thức đưa xan mũ lưỡi trai cong vẹo địa đội lên hoàn toàn chính là tùy tiện buộc lại lẳng loạn thành nhất đoàn tóc thượng, trên tay ngoài miệng hoàn toàn không dùng được, dùng đầu vai và đầu kẹp lấy điện thoại di động vừa đi vừa lớn tiếng nói điện thoại, một tay biên dẫn theo đưa hộp đồ ăn, biên cầm lấy một cái ghi việc vốn nhỏ từ, tay kia lại nắm bắt một bả bút bi rất nhanh viết.

"A, là là, đường son động, sáu oản ô đồng mặt, sáu oản tạc tương mặt, ba phân lạt bánh mật... Ôi chào, thế nhưng, lúc này đã qua khả năng trên đường hội bẻ tắc, thời gian thượng..."

Cái này nữ đưa xan viên tiếng nói có chút to, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) để cho gần đây một ít chưa từ bỏ ý định người đang tỉ mỉ sau khi nghe cũng không khỏi hơi hơi nhúu mày một cái, đón bọn họ vừa nghiêm túc nhìn một chút nữ đưa xan viên tuy rằng được một chút xốc xếch sợi tóc và mang theo điện thoại di động động tác che đậy một bộ phận mặt của, loáng thoáng lộ ra ngoài ngũ quan hình như tịnh không nhìn thấy một tia nhóm người mình cảm giác quen thuộc, hơn nữa chủ yếu nhất là, cái này nữ đưa xan viên tư thái thái tùy ý, nghênh ngang từ bên trong cửa đi tới, trên mặt cũng vô ích vật gì vậy che lấp, sở dĩ cho dù là một chút chưa từ bỏ ý định nhân đang quan sát vài cái sau cũng là thất vọng bỏ qua quan tâm.

"A, là, tốt, như vậy thì như vậy ước định, ta lập tức trở về trong điểm chuẩn bị, khoảng chừng nửa giờ sau đưa đạt..."

Đưa mắt nhìn cái kia nữ đưa xan viên tại đối diện ven đường khúc quanh tiêu thất, trên mặt của cô gái cũng lộ ra biểu tình thất vọng, chẳng quá chợt, nàng bỗng nhiên rất nhanh nháy mắt một cái, quay đầu hướng bên người béo nữ sinh hỏi thăm một câu: "Trước... Có đưa xan đi vào sao?"

"Không có..."

Béo nữ sinh cũng là vẻ mặt thất vọng hình dạng, nghe được nữ hài câu hỏi vô ý thức phải trở về đáp, kết quả lời còn chưa nói hết, nàng và nữ hài hai mắt chính là mạnh vừa mở, không chỉ có là hai người bọn họ, còn lại một đoàn ngồi chồm hổm canh giữ ở cửa chính người của hai bên trong đám cũng lục tục vang lên chợt giật mình tỉnh giấc dường như kinh hồ, thế nhưng quay đầu nhìn lại, đầu còn có đạo kia ngoe đầu giăng điện thoại thân ảnh...

Chương 197: Biết không (hạ)

"Phanh!"

"Oh, hô —— "

Tại thoát khỏi phía sau một đoàn nhìn chăm chăm vậy đường nhìn sau, nàng liền nhanh chóng chạy, thẳng đến ngồi vào dừng sát ở ven đường bảo mẫu trong xe, tạo nên cửa xe sau, mới từ trong miệng thở phào một cái, từ trước nhìn như dễ dàng kì thực buộc chặt thân thể mạnh buông lỏng xuống.

Đưa tay thượng này dùng để cài trang thất thất bát bát đạo cụ để qua một bên xe chỗ ngồi, nàng một bả cài đầu dài thượng mũ lưỡi trai kéo xuống, có chút không kịp chờ đợi đem trước để nguy trang mà tận lực khiến cho loạn tao tao tóc sơ sửa lại một chút, lộ ra hể ra chẳng biết tại sao da tựa hồ có chút dị thường phát hoàng nhưng ngũ quan tương đương tinh xảo gương mặt của.

"Oa... Cái này nước thuốc hiệu quả hoàn thật lợi hại, ta nhìn như vậy đều có chút không nhận ra mình."

Móc ra tùy thân cái gương nhỏ chiếu chiếu, nàng có chút ngây người địa trất liểu trất đôi mắt to xinh đẹp, trong miệng cảm khái đích lắm bầm một câu, ngay sau đó, nàng thì vừa móc ra một lọ nước thuốc vậy đồng tây và một miếng nhỏ bố, dùng miếng nhỏ bố nhiễm trứ nước thuốc bắt đầu lau chùi mặt mình, biến sát nàng hoàn biến đưa qua điện thoại di động gọi một cái mã số.

"Nga, OPPA, là ta. Yên tâm đi, ta đã thành công đi ra, người cũng nhanh lên một chút ra đi, thế nhưng, nhớ kỹ chó theo ta đi cùng một cái phương hướng, nhiều đi ngang qua đến..."

"Leng keng."

Lúc này, một tiếng thanh thúy điện thoại di động nêu lên âm vang lên, nàng đưa điện thoại di động tiến đến trước mắt nhìn thoáng qua, lập tức đối với điện thoại nói rằng: "Ừ, cứ như vậy, người nhanh lên một chút qua đến tiền ta đi thanh đàm động bên kia, sắp kỳ tỷ tỷ các nàng vừa gọi điện thoại tới rồi, ừ tốt, người nhanh lên một chút."

Cúp cú điện thoại này, một người điện báo thì nhận tiến đến.

"Biết không? Không biết từ đâu khi khởi..."

Điện thoại di động điện báo tiếng chuông vang lên,

Nàng có chút bất đắc dĩ cười cười, nhận nghe điện thoại.

"Nhĩ hảo ~?"

"Nha, tôn hầu hạ, người người đâu? Không phải nói đem mình đoạn vũ luyện xong lập tức tới ngay thanh đàm động bên này ghi âm thất sao? Thế nào còn chưa tới?"

Quả nhiên, bên tai truyền đến đội viên mình sung hài lòng hay không thanh âm của, nàng mỉm cười, kể tục lau chùi trên mặt nước thuốc. Một mặt trong miệng lại có chút lòng vẫn còn sợ hãi giải thích: "Các người đi được nhanh mới không có gặp phải, không biết có phải hay không là người nào nhân viên công tác tiết lộ tin tức, công ty của một đám người ái mộ đây, đừng nói đại môn. Ngay cả cửa sau cũng chờ đầy người, còn có xe đây, ta là được vậy ở trong công ty nửa giờ."

"Cái gì? !"

"Thực sự?"

Quả nhiên, điện thoại đối diện truyền đến vài tiếng nhẹ nhàng kinh hô, nàng vừa nhin không được mỉm cười. Sau cùng nhìn một chút trong gương mình đã tron bóng như thường khuôn mặt, xác định không có quên nơi ấy sau, rồi mới hướng bên đầu điện thoại kia cười nói: "Không có việc gì lạ, hoàn hảo ta chính là một cái tiểu con người mới, nguy trang một chút thì đi ra, hiện tại OPPA đã tại lại đây và ta hội hợp, ta lập tức tới ngay."

"Ai một cổ, người dọa chúng ta vừa nhảy, còn tưởng rằng người được những người ái mộ vậy đây."

"Ha hã, thiếu chút nữa đây. Ta thỉnh phía sau thanh âm tuy rằng không nhận ra được ta, thế nhưng ra vẻ đã biết ta là nghệ nhân, hoàn hảo ta chân dài chạy trốn nhanh."

"Phốc, người nha đầu này, ai một cổ, nếu để cho những người ái mộ biết bọn họ Wendy nữ thần nguyên lai như vậy tự kỷ, không đúng hội huyền tượng nghiền nát đây."

Nàng nho nhỏ trang điểm rước lấy một tiếng mỉm cười hờn dỗi, chẳng quá chột thanh âm bên đầu điện thoại kia trong bỗng nhiên tuôn ra một chút cảm khái.

"Đại phát, tối hôm nay có người nói sau đó tuyệt đây, này người ái mộ thực sự một mực chịu đựng chờ? Ai một cô... Thật sự có cần phải làm được loại trình độ này sao? Có điểm yêu thương. Chẳng quá trong lòng cũng nghĩ có điểm không nghĩ ra đây. Tuy rằng chúng ta đã là nghệ nhân, thế nhưng có đôi khi ta vẫn không thể lý giải những người ái mộ một ít cử động đây."

Nàng nghe vậy hơi sững sờ, trong đầu hồi tưởng bản thân vừa tại cửa thấy cảnh tượng, trên mặt bỗng cũng lộ ra một chút không rõ thần tình. Trong miệng cũng kìm lòng không đành thì thảo cảm khái nhất cú: "Đúng vậy, ta còn thực sự không biết, bọn họ, đến tột cùng vì sao như vậy chứ..."

"Ai, bất kể, bất kể. Ngược lại bọn họ chờ một lát nữa không thấy được nhân nên thì sẽ rời đi. Ừ, nói quay về chính đề, nếu đây, muội muội người là có nguyên nhân, như vậy các tỷ tỷ thì tha thứ người, nhanh lên một chút đến thanh đàm động bên này."

Bên đầu điện thoại kia truyền tới thanh âm để cho nàng có chút hoàn hồn, bên mép xóa sạch tiểu ý vừa dày đặc là, "Biết rồi ~ các tỷ tỷ."

"Ừ, vậy trước tiên như vậy."

"Ừ."

Đế điện thoại đi động xuống, nàng thần tình có chút kỳ quái địa quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ xe bầu trời đêm.

Hôm nay dạ rất đen, có lẽ là bởi vì ở đó mang mang trong bóng đêm vẫn như cũ tìm không được ánh trăng tồn tại, thật giống như... Nàng lúc này bỗng nhiên có chút mê man tâm.

Lên làm chính thức nghệ nhân cũng có mấy tháng, trước đây đương luyện tập sinh khi nàng thi đối với nghệ nhân chân chính sinh hoạt có rất nhiều tương tượng và hướng tới, sở dĩ vẫn cố gắng luyện tập, thẳng đến thực sự xuất đạo. Thế nhưng, nàng chính thức biến thành nghệ nhân sau mới phát hiện, nguyên lai nghệ nhân cuộc sống và bản thân trước đây tương tượng, có thật nhiều bất đồng, và thử tương ứng, hoàn có thật nhiều trước đây luyện tập sinh thời kì hoàn toàn không có phiền não theo nhau mà đến.

Người ái mộ loại này tồn tại, nàng trước đây không có làm thượng nghệ nhân khi cũng không có nghĩ cái gì kỳ quái có lẽ mê hoặc nơi ấy, thẳng đến nàng chính thức biến thành nghệ nhân sau, đương có một lần nàng nhìn thấy mấy cái rõ ràng cho thấy học sinh bộ dáng người ái mộ của mình đội mưa đối với mình giờ cao tiếp ứng hoành phi khi, một khắc kia, trong lòng nàng dâng lên không chỉ là vô pháp nói cảm động, còn có một loại... Không rõ mê man.

Nàng không biết, đến tột cùng là cái gì, để cho bọn họ, để cho những thứ này được xưng là người ái mộ nhân như vậy nỗ lực, như thế chẳng kể hồi báo địa nỗ lực, lẽ nào... Đối với một cái người xa lạ yêu thích thật có thể làm cho làm được loại tình trạng này sao?

Nàng biết, bản thân đầu óc những thứ này cô quái phiền não hiển nhiên là có chút mặc danh kỳ diệu, thậm chí là vô căn cứ, nhưng nàng chính là nhện không được suy nghĩ... Rốt cuộc, cái loại này vị người ái mộ đối với thần tượng đích tình cảm tình thật có thể làm cho làm được cái loại này hoàn toàn nỗ lực bất luận hồi báo nông nổi sao?

"Ai..."

Từ trong miệng hơi hơi thán ra một hơi thở, nàng ánh mắt có chút thất thần nhìn đỉnh đầu một mảnh bóng tối bầu trời đêm, ngực mờ mịt như nhau mang mang bóng đêm, hãy tìm không đến tua nhưng để xua tan hắc ám, có thể giải đáp trong lòng mình nghi ngờ "Ánh trăng".

Chẳng quá chột, nàng vừa nháy mắt một cái, bản thân nhện không được khẽ cười một cái, vì mình vừa tựa hồ có điểm không bệnh cử động.

"Ai một cô..."

"Ưu sầu thiện cảm" sau khi xong, nàng thì thu thập tâm tình một chút, hảo hảo vron người một cái, thư sướng mình một chút trước luyện vũ đến bây giờ còn có chút đau nhức thân thể, sau đó giờ lên tay nhỏ bé trắng nõn nhu liễu nhu mình còn có ta rồi tung tóc, hơi hơi đỏ khỏi miệng có chút chán đến chết địa quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, chớp đôi mắt to xinh đẹp. Ánh mắt mạn không mục đích địa tại ngoài cửa sổ trên đường phố chung quanh quét mắt.

Ngày hôm nay nàng đã không có thông báo, sẽ chờ người đại diện qua lái xe đưa nàng đi thanh đàm động S. M ghi âm phòng làm việc ghi âm, cho nên hẳn hiện tại nhưng thật ra bị vây biến thành nghệ nhân trong khoảng thời gian này tới nay khó được không rảnh trạng thái, chính là không rồi rảnh cũng không biết làm gì. Vì vậy chỉ có thể nhắm chán nơi nhìn loạn.

"Nga, đó là..."

Ngay tại lúc lúc này, nàng nguyên lai hoàn về mặt nhắm chán thần tình bỗng nhiên dừng lại, có chút kinh ngạc mở to hai mắt.

Tại tầm mắt của nàng trong, đối diện tọa building lầu trên người mặt rộng lớn LED hiển kỳ binh lần trước khi chính hiện lên hé ra hoàn toàn kẻ khác dời không ra ánh mắt trên diện rộng áp-phích.

Tinh khiết màu đen tinh xảo tây trang. Dường như điêu khắc như nhau tuần lãg khuôn mặt, có chút tái nhợt da và thuần chánh hắc sắc tương hổ sán thác, trong nháy mắt bày ra mị lực làm nàng cũng theo đó ngẩn ra, tim đập đều tốt tượng thoáng cái tăng nhanh rất nhiều.

Chẳng quá nàng cũng chỉ là hơi hơi thất thần một tý mà thôi, rất nhanh thì phục hồi tinh thần lại, dùng một loại thương thức ánh mắt nhìn bức kia có thể nói hoàn mỹ trên diện rộng áp-phích.

Kỳ thực cái này áp-phích người trên nàng biết là ai, cái này phúc áp-phích nàng cũng thăm một lần, đối phương có chút có nhiều truyền kỳ màu sắc tài năng và thân phận, cùng với hần sắp tới làm nhân sở chú ý vậy thì chuyện xấu nàng cũng biết một ít, tròng buổi họp báo tuy rằng nàng cũng không có xem. Nhưng sau đã đại thể nghe người ta nói qua, có thể nói tại gần nhất trong vòng giải trí, không biết hần còn không có bao nhiêu người, lại nói tiếp các nàng tổ hợp mấy người tỷ muội sáng sớm hôm nay hoàn trò chuyện, hay nói giỡn nói nếu như và hần nháo chuyện xấu chính là các nàng giữa một cái, không đúng nhân khí lập tức trong buổi họp phòng mấy cái trình tự.

Thành thật mà nói, cho dù nàng từ nhỏ ở nước ngoài lớn lên, thiên tính nhảy thoát không kiềm chế được, thế nhưng đối phương hiện ra gì đó cũng dễ cho nàng lú lười không ngớt.

Trên người của hần tựa hồ thực sự hoàn toàn không có khuyết điểm hình dạng, học thức uyên bác. Chức nghiệp cao quý, tài năng cao siêu, tướng mạo khí chất hoàn hảo như vậy, vừa xuất hiện tại trong vòng giải trí trong nháy mắt thì nhân khí bạo phát. Hiện tại hần nhận tri độ thậm chí đã vượt lên trước các nàng tính tổ hợp, mà hần chính thức đệ nhất bộ tác phẩm nhưng còn không có phát hành, như vậy mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển, muốn nói tâm lý cân đối là không thể nào, chẳng quá, trong lòng của nàng nhưng thật ra không có gì đồ kị phàn so tâm tư. Đệ nhất hần cùng các nàng vốn cũng không phải là một loại loại hình nghệ nhân, không cần thiết tận lực đi so cái gì, đệ nhị chính là đối phương bày ra gì đó thực sự dễ cho nàng có loại cảm giác vô lực.

Loại cảm giác này giống như là nhìn trời biên sao như nhau, tuy rằng rất hướng tới, thế nhưng còn là chỉ có thể...

"Ngưỡng vọng. Hoàn toàn chính là làm cho ngẩng đầu ngưỡng vọng tên, muốn so sánh với cũng không biết thế nào so với."

Nàng tap đi đại đi miệng, híp mắt nhìn chăm chăm bức kia thấy thế nào đều cảnh đẹp ý vui áp-phích, trong miệng làm như không bàn địa nhỏ giọng lầu bầu: "Ai một cô, có thể... Đây là những người ái mộ xem chúng ta cảm giác? Thái chói mắt, cảm giác căn bản không đến gần được đây. Có loại tượng tên gia hỏa như vậy luôn không và cuộc sống của mình có cùng xuất hiện cảm giác, ừ, luôn không, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.com)) ta hiện tại mới là một cái tiêu đây, hần người như thế thì là đồng dạng là nghệ nhân, cảm giác trình tự cũng không cùng, làm sao có thể xuất hiện ở ta..."

Đột nhiên, từng tiếng toái toái niệm vậy nói thăm hơi ngừng, nàng có chút ngây người địa nháy mắt một cái, bởi vì... Tại tầm mắt của nàng trong, một người cao lớn thon dài thân ảnh của đột nhiên chen lấn tiến đến, tại xe của nàng ngoài cửa sổ bỗng nhiên đứng vững một người nam nhân, đương nhiên, nếu như chỉ là một người đi đường lờ của nàng cũng không đến mức lảng một tý, chủ yếu là trên người đối phương cái loại này hoàn toàn khác nhau nên người thường khí chất để cho nàng hơi hơi ngăn người, mà mấu chốt nhất, còn là ánh mắt của đối phương.

Bởi vì là đột nhiên xuất hiện ở bên cửa sổ, hơn nữa đứng rất gần, sở dĩ cho dù đối phương trên mặt mang một cái lễ sách tráo, nhưng tầm mắt của nàng còn là trong nháy mắt vô ý thức thì bắt được hần toàn thân hấp dẫn nhất ánh mắt bộ vị —— cặp kia thâm thúy ánh mắt của.

Rất đẹp mắt mắt, có chút hẹp dài, đen bóng đen bóng, thật giống như hắc ly như nhau, hơi hơi ánh ngược trừ ven đường một chút sáng, có vẻ quang mang một chút, mấu chốt nhất là... Không biết vì sao, nàng tựa hồ từ nơi này cái thâm thúy trong con người thấy được một tia cảm giác quen thuộc.

Có chút ngây người địa chớp chớp đôi mắt to xinh đẹp, nàng tỉ mỉ suy nghĩ một chút, ánh mắt bỗng nhiên chệch đi một điểm, nhìn thoáng qua xa xa building thượng vẫn như cũ tại hiện lên bức kia trên diện rộng áp-phích thượng cặp kia hắc bạch phân minh ánh mắt của, sau đó quay lại đến xem xem trước chân cái này cái thâm thúy con người, phút chốc, hai tròng mắt lạng yên đang lúc hoàn toàn mờ to...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 198: Người nghĩ rằng ta nhìn không thấy người

"...!"

Kim lòng không đành mở to hai mắt, nàng trực lăng lăng địa nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ xe đạo kia cao to thon dài thân ảnh của, đầu nhỏ được trong lòng mình trong lúc bất chợt thì nhô ra cái kia có chút bất khả tư nghị nhưng tựa hồ thực sự khả năng tìm cách đều khiến cho có chút tỉnh tỉnh.

Bỗng nhiên, ánh mắt của hần tựa hồ nhìn lại, mạnh, nàng vô ý thức liền đem đầu nhỏ đi xuống co rút lại, nói thật đi, ngay cả chính cô ta cũng không biết tại sao mình muốn đi đó, thân thể phản xạ có điều kiện như nhau thì làm ra động tác này, làm xong sau nàng hoàn hỷ còn mờ to mắt trực lăng lăng địa nhìn chăm chăm đen kịt da thật cửa sổ xe nội phía dưới trang sức điều, trong đầu vẫn là một mảnh mộng thần trạng thái, nhưng nàng có thể cảm giác tại trong nháy mắt đó nhịp tim của mình tựa hồ rất kịch liệt, ngay cả nàng hoàn hảo ở phía trên cửa sổ xe ven hai lòng bàn tay tựa hồ cũng thoáng cái bí yếu

ra chút hẳn. . .

Loại cảm giác này. . . Rất kỳ quái, rất xa lạ, nàng trước đây chưa bao giờ có, phân minh nàng vừa trực câu câu nhìn chăm chăm bức kia rõ ràng mị lực lớn hơn áp-phích đều không có có phản ứng gì, hiện tại đụng tới tạo hình phổ thông rất nhiều ra về sống được trái lại. . .

Lẽ nào. . . Đây là thấy bình thường chỉ có thể ở trên ti vi thấy nhân rõ ràng địa xuất hiện ở trước mặt mình phản ứng?

Mắt của nàng da có chút gấp rút nháy, đầu nhỏ dậm tư tư bay loạn, vừa hoàn bình thân chịu đựng gian khổ tâm thái chẳng biết tại sao toàn bộ rối loạn, sau đó đang miên man suy nghĩ vài giây sau, nàng bỗng nhiên tỉnh tỉnh đôi mắt to xinh đẹp, chợt hơi hơi cúi đầu về mặt không nói gì khó chịu đóng nhắm mắt con ngươi, hoàn nhẹ nhàng cắn môi một cái.

Nàng chợt nhớ tới một việc. . . Nàng hiện tại tại bảo mẫu trên xe, ngoài của sổ xe chắc là nhìn không thấy bên trong. . .

Ngần địa vị mình lúc này đột nhiên cũng có chút tróc cấp đầu nhỏ khổ não một tý, nàng lén lút cái đầu dài dò xét đi tới, một đôi đôi mắt to xinh đẹp tiểu tâm dục dục quan sát đến ngoài của sổ xe cảnh tượng, một bộ hơi có sai lệch tức cúi đầu tư thế.

Mà để cho nàng trong nháy mắt thờ ra một hơi dài chính là, nàng tại tiểu tâm dục dục liếc về phía ngoài của sổ xe khi, tịnh không nhìn thấy một đạo đầu tới vô cùng kinh ngạc ánh mắt, hẳn đang đứng định tại cửa sổ xe bên,

Quay đầu không ngừng quan vọng trừ bốn phía, ra mời, tựa hồ lạc đường?

Nàng treo an lòng xuống tới. Chẳng quá lập tức trong lòng cái loại này tương tự với lo sợ bất an tâm tư thì hóa thành nồng nặc hiếu kỳ, lộ ra nửa đầu nhỏ, ghé vào cửa sổ xe bên mắt to kết linh lợi địa nhìn chăm chăm ngoài của sổ xe đạo kia cao to thon dài thân ảnh của.

Nhìn dáng vẻ của hẳn, chắc là ngẫu nhiên đứng vững tại xe của mình bên cửa sổ. Toàn thân ăn mặc nghiêm nghiêm thật thật, một bộ hoàn toàn bí mật đi ra làm việc trang phục, trong tay tựa hồ còn cầm một cái. . . Hộp đựng thức ăn?

Nàng nháy mắt một cái, ánh mắt đi xuống cẩn thận nhìn một chút, xác định con kia bàn tay thon dài trong dẫn theo chắc là một cái hộp đựng thức ăn. Vậy hẳn hẳn không phải là đi ra đi dạo phố mới đúng, nếu như mình thật không có nhận sai lời của hẳn, lẽ nào. . . Ước hội?

Đương cái ý nghĩ này từ đầu nhỏ của nàng trong mạo lúc đi ra, nàng trong nháy mắt vừa mở to một tý mắt, vô ý thức thì quay đầu nhìn một chút xa xa vẫn đèn sáng quang công ty đại lâu.

Cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi mở lớn, nàng thoáng cái đã bị hẳn nếu như mình suy đoán chính xác hành vi cho khiếp sợ đến rồi.

Quá lớn mật đi. . . Mới ngày thứ hai, hơn nữa. . . Hơn nữa thì tại bên ngoài công ty. . .

Chẳng quá, tại sau khi hết khiếp sợ, một cái kỳ quái nghi hoặc thì xông lên tim của nàng.

Hẳn. . . Thật là, người đó sao? Bản thân nhìn không mất thể nào ngực thì xác định như vậy? Chẳng lẽ. . . Bản thân đối với hẳn. . .

Thoáng cái. Ngực nhô ra cái kia ý niệm trong đầu để cho nàng lại càng hoảng sợ, nhưng mà nàng chưa kịp hỗn loạn đầu lý thanh mạch suy nghĩ, ngoài của sổ xe đạo kia cao to thon dài thân ảnh của thì có động tác.

Chỉ thấy sự chú ý của hẳn tựa hồ bị cái gì hấp dẫn, cúi đầu vừa nhìn, lập tức thì từ trong túi quần áo móc ra điện thoại di động.

Cả người trong nháy mắt không biết vì sao vô ý thức hơi hơi có chút căng thẳng, nàng mở to mắt nhìn chăm chăm cử động của hẳn.

Hẳn tựa hồ đang cùng người nào nói điện thoại, biên giảng ánh mắt hoàn biên quét mắt bốn phía, nhưng có lẽ là bởi vì cách âm quá tốt duyên cớ, nàng cái gì đều không nghe được.

Không tự chủ hơi hơi quyết quyết miệng, nàng tiểu tâm dục dục bả cái lỗ tai thiếp đến trên cửa sổ xe. Nỗ lực nghe được một điểm thanh âm, cửa sổ xe bằng lạnh lạnh xúc cảm kích thích lỗ tai của nàng da thoáng nổi lên ta ngạt đáp, nhưng nàng vẫn như cũ đem cái lỗ tai dán chặt, tụ tinh hội thần nghe.

Lúc này đây. Nàng thành công, mặc dù chỉ là một ít đứt quãng yếu ớt thanh âm.

"... Nàng. . . Không ở. . ."

"Ta. . . Nơi ấy sai lầm rồi sao?"

"Cheongdam-dong? . . ."

"Không nói sớm. . . Cái gì? Là người cái này xú lão đầu không nói rõ ràng có được hay không!"

Hẳn tựa hồ là tìm lộn mục đích, đang hỏi bên đầu điện thoại kia, sau cùng thanh nghiến răng nghiến lợi như nhau chửi bậy bởi vì âm lượng thật lớn, cho nên hẳn nghe được nhất thanh nhị sở, nhất thời lại càng hoảng sợ. Nhưng chợt nàng liền không nhận được chớp chớp mắt, mím môi nín cười nhìn ngoài cửa sổ.

Bởi vì tại ngoài của sổ xe, tuy rằng thấy không rõ hình dạng, nhưng nghe hần trong nháy mắt đó thính giống như rất không thoải mái kì thực hàm chứa điểm nhu hòa bất đắc dĩ giọng nói, cùng với hần biểu hiện ra tư thái, để cho nàng kim lòng không đậu ngay trong óc buộc vòng quanh cái kia rõ ràng khẩu trang tiếp theo phó kính ngạc biểu tình.

". . . Được rồi được rồi. . . Ta đã biết. . . Cúp trước."

Tựa hồ hần cũng bị bản thân đột nhiên cất cao âm lượng dọa một tý, rõ ràng một bộ chợt dạ đáng dấp địa nghiêng đầu nhìn chung quanh, xác định không ai chú ý tới đến sau thì vội vàng vàng địa đối với bên đầu điện thoại kia nói vài câu, cúp điện thoại.

Nháy có chút tinh hiện ra ánh mắt của, lúc này nàng tựa hồ đã quên mất bản thân sau chuyện cần làm, một bộ hứng thú tràn đầy đáng dấp dòm đứng ở ngoài của sổ xe vừa quay đầu nhìn chung quanh, hình như tại nhận rõ phương hướng hần, một nông nặc hiểu kỳ hiện lên tại trên mặt hần.

Nàng ký hiệu kỳ đến tốt cùng suy đoán của mình có đúng hay không chính xác, lại thích kỳ nếu như suy đoán của mình chính xác, hần rốt cuộc là muốn đây?

Hần tại quay đầu quan sát một hồi bốn phía sau tựa hồ vẫn không thể nào tìm được bản thân muốn đi chính xác phương hướng, một mặt cúi đầu thao tác nổi lên điện thoại di động, ra về lại tra địa đồ hình dạng, một mặt giơ lên tay kia thoáng bả trên mặt lè sách tráo. . . Kéo xuống!

Trong nháy mắt, nàng mắt tròn trừng, trực câu câu nhìn chăm chăm ngoài của sổ xe.

Tuy rằng sắc trời đã tối, nhưng bên cạnh đèn đường vẫn như cũ cũng đủ nàng thấy rõ ràng một chút đường viền, sóng mũi cao, lộ ra có chút gầy còm môi, dù cho chỉ là lộ ra một bộ phận gương mặt của, nhưng là cũng đủ nàng nhận ra. . .

Thực sự. . . Thật là hần! !

Tay nhỏ bé thoáng cái bóp quá chặt chẽ, đầu nhỏ của nàng có điểm mộng, ngực đều không biết mình là nên vì mình như được ánh mắt đặc ý, cần phải khiếp sợ tò mò cái gì.

Hần bả khẩu trang kéo xuống tựa hồ là để lấy hơi, tại thở ra vài hớp bạch khí sau liền nhanh chóng lòi đi tới, vào đông trong hô hấp tạo thành hơi nước cũng cũng đủ làm cho nghĩ có chút không thoải mái.

Sau đó bỗng nhiên, hần lại có động tác, cũng không biết có phải hay không là xảy ra vấn đề gì, nàng tình tường thấy được mũi lưỡi trai hạ vậy đối với như sửa chữa trôi qua lông mi nhẹ nhàng mà cau, sau đó hần tựa hồ suy tư một chút, cắt điện thoại di động, lần thứ hai ngẩng đầu dùng đường nhìn thông thả cẩn thận quét một vòng bốn phía.

Nhìn đáng vẻ của hần, chắc là không có thông trên điện thoại di động xong bản thân phải lấy được gì đó, điều này làm cho trên mặt hần tò mò biểu tình càng nông nặc, cả khuôn mặt đều nhanh thiếp đến trên cửa sổ xe, một đôi đôi mắt to xinh đẹp không nháy mắt nhìn chăm chăm ngoài của sổ xe đạo kia cao to thon dài thân ảnh của. UU đọc sách ([www. uukan. Shu. c om](http://www.uukan.Shu.c om))

Đột nhiên, ánh mắt của hần quỹ dị cho ăn, nàng có chút ngây người địa chớp chớp mắt, ánh mắt cẩn thận nhìn một chút cửa kiếng xe, không có cứ đông tây a, vậy hần nhìn về bên này cái gì?

Có chút không hiểu gương mặt nhìn lại, trong lòng của nàng đột nhiên chính là vừa nhảy.

Bởi vì, nàng nhìn thấy một đôi lẳng lẳng nhìn chăm chú vào bên này thâm thúy con người, xem ánh mắt của hần, tựa hồ. . . Đang nhìn bản thân? !

Trong nháy mắt, nàng cảm giác thân thể của chính mình hoàn toàn cứng lại rồi, chẳng quá chợt nàng vừa nghĩ, lập tức chú ý tới không đứng nơi ấy.

Sai a, hần nhìn không thấy ta mới đúng, đúng rồi, hần chắc là đang nhìn cái gì khác.

Ngực nghĩ như vậy, nàng nhất thời thở phào một cái, ngay tại lúc một giây kế tiếp, nàng không chỉ có thân thể lần thứ hai cứng lại rồi, ngay cả đầu nhỏ đều phẳng phát tại trong nháy mắt đó trở nên một mảnh trống không. . .

"Đốc, đốc. . ."

Kèm theo vài tiếng có chút trầm muộn nhẹ gõ thanh, nàng tình tường thấy một con bàn tay thon dài chính khuất bắt tay vào làm ngón tay đang chậm rãi gõ cửa sổ xe, cùng với, một đôi chính đang lẳng lẳng địa nhìn chăm chú vào mình thâm thúy con người. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 199: Kỳ thực, người 1 thẳng ở trong mắt ta

"Đốc, đốc..."

Nhẹ nhàng xao song thanh truyền vào lỗ tai của nàng, nhưng nàng vẫn như cũ bất vi sở động, hai tay cầm lấy cửa sổ xe ven, đầu thật chắc chôn xuống phía dưới, mặc dù không có soi gương, nhưng nàng mình bạch, mình lúc này sắc mặt của tuyệt đối so với đun sôi đại tôm rất đi nơi nào...

Như là một cái mê gái như nhau nhìn chăm chăm người khác nhìn cả buổi, cho rằng người khác không biết, kết quả ai biết nhân gia toàn bộ nhìn ở trong mắt...

A ~

Thống khổ dường như đóng nhắm mắt con ngươi, nàng hung hăng cắn cắn môi dưới, trên mặt cổ xấu hổ thần tình thế nào cũng không che giấu được.

"Đốc, đốc..."

Xao song thanh tần suất tăng nhanh, tựa hồ đối với phương tại thúc giục bản thân, nhưng chính là như vậy, nàng càng thêm không dám đem xe song điều xuống.

Lẽ nào... Đối phương đã nhận ra mình?

A ~

Ở trong lòng vừa vô lực thân. Ngâm một tý, nàng cắn chặt môi, trên mặt tràn đầy ngượng ngùng và ảo não biểu tình.

Tuy rằng bình thường tính cách có chút đại đại liệt liệt, nhưng ở phía sau nàng cũng thật sự là không hề ép được ngực cái loại này cảm thấy thẹn cảm tình.

Nàng tôn hầu hạ cũng phải cần khuôn mặt có được hay không, mặc dù lại chính là cái tiểu, hấn khả năng biểu hiện ra sẽ không nói cái gì, nhưng sau lưng khẳng định cười ngạo... Nói không chừng còn biết xem không dậy nổi bản thân đây...

Nghĩ như vậy, nàng nhất thời cai đầu dài thấp đủ cho thấp hơn, hoàn toàn thì là một bộ quyết tâm trang đã điều hình dạng.

Ngay tại lúc này, kéo dài xao song thanh bỗng nhiên ngừng, ngay sau đó, vài tiếng thanh âm yếu ớt truyền vào của nàng trong tai.

"Vị này?"

"Vị này?"

"Cái kia,

Ngươi có thể giúp ta một chuyện sao? Phiên phức có thể trước lái xuống song sao?"

Do vì cách cửa kiếng xe, sở dĩ thanh âm kia nghe có chút buồn bức hờn dỗi, hơn nữa làm cho thính không rõ lắm, nhưng nàng còn là bèn nhạy nghe được then chốt chữ.

Hỗ trợ?

Điều không phải tìm bản thân "Tính sở"?

Hơi sùng sờ, nàng chớp chớp mắt, đầu nhỏ tạm thời có chút chuyển chẳng quá.

"Cái kia... Ta không là người xấu."

"Cái kia, có thể lái được hạ song sao? Ta chỉ là muốn xin ngươi giúp một chuyện."

Ngoài cửa sổ vẫn như cũ tại truyền đến hấn tuy rằng thính không rõ ràng lắm nhưng giọng nói ra vẻ tương đương thanh âm bình thản, nàng chớp mắt suy nghĩ một chút, cúi đầu chung quanh nhìn một chút. Từ xe tọa biên kéo ra đến một khối bạch bản cùng với một con tính chất của vật chất có chứa dầu bút —— đây là vì có người ái mộ truy xe khi các nàng có thể viết đồng tây cho người ái mộ lưu.

". . . Gấp cái gì? "

Thấp che đầu, nàng cầm tính chất của vật chất có chứa dầu bút một khoản một bức tranh địa viết xuống vấn đề của mình, viết xong sau chăm chú nhìn một chút, di. Cái chữ này viết không được khá xem, ừ, lau lau.

Đội được tôn trọng viết nhiều lần ngón tay này mấy cái hàn văn sau, nàng mới hài lòng khẽ gạt đầu, kỳ thực nàng là nghĩ trực tiếp viết bản thân viết tốt

nhất tiếng Anh. Thế nhưng sợ hấn xem không... Ôi chào, sai, hấn tại nước Mỹ dài qua a...

Có chút ngây người địa nháy mắt một cái, nàng thoáng cái cũng không nhận được vì mình đầu nhỏ cái này tróc cấp đường về khiến cho ngẩn ngơ.

Thế nhưng rất nhanh, nàng trực tiếp tâm đại địa phao đi cái này truy cứu tới hội để cho mình có điểm khó chịu "Học thuật vấn đề", dùng hai cái tay nhỏ bé tiểu tâm dục dục nâng, bả khối này bạch bản giờ đi tới, đương nhiên, đầu nhỏ vẫn như cũ chôn xuống chứa đà điều, mắt to chớp đợi hấn nói phải bản thân bang "Bạn".

"Cái kia. Người còn đang sao?"

"Thực sự, ta cũng không phải người xấu, chỉ là muốn xin người giúp một chuyện."

Thế nhưng, nàng đợi vài giây, hấn vẫn như cũ đang dùng một loại ra vẻ thử dò xét mồm nói.

Kỳ quái mang sĩ đầu nhỏ, nàng ngửa đầu nhìn thoáng qua.

"Ý, bản cử phản..."

Không có việc gì, Wendy là có thể rất nhanh cái chính sai lầm hảo hải tử.

Nàng cấp tốc về mặt như không có chuyện gì xảy ra bả trong tay bạch bản lật cái mặt, sau đó tiếp tục cúi đầu, trang đà điều. Chờ nói.

Nhưng mà, lúc này đây nàng vẫn không có nghe được hấn nói mình yêu cầu giúp hấn gấp cái gì.

"Cái kia?"

"Nhĩ hảo, người còn đang sao?"

"... Chẳng lẽ, ta nhìn lầm? Kỳ thực không ai sao?"

Nhìn lầm rồi?

Nàng chớp chớp mắt to. Nghe ngoài cửa sổ tựa hồ đã không vang lên nữa thanh âm của hấn, chần chờ một chút, còn là tiểu tâm dục dục cai đầu dài dò xét đi tới, mà cái này vừa nhìn, nàng nhất thời ngẩn người.

Đạo kia cao to thon dài thân ảnh của đã quay lưng lại, nhìn hấn nhìn chung quanh hình dạng... Phải đi?

Chẳng biết tại sao. Trong lòng nàng trong nháy mắt có ta sốt ruột, do dự một chút, nhìn hấn giật giật chân, tựa hồ sẽ phải rời khỏi hình dạng, mạnh cắn răng một cái.

"... Cái kia, He, điều không phải, ngại, người khỏe..."

Mắt không ngừng được địa hướng trên mặt đất nơi nhìn loạn, nàng cảm thụ được vừa mở song thì nhào tới trên mặt, dùng mảnh vào trong xe lạnh lẽo không khí, trong miệng lắp bắp nói, cảm giác có một đập vào mặt lạnh lẽo hơn nữa theo bản năng mình không rõ hoảng loạn để cho mình đều nhanh phải không thờ nổi như nhau.

Chẳng quá, nàng cũng không hối hận mình mở song cử động, bởi vì khi nàng phát yếu giữa tựa hồ còn có chút run run chính là lời nói vang lên khi, đạo kia tựa hồ chính phải ly khai thon dài thân ảnh thân hình cho ăn, đón, hấn thì xoay đầu lại.

Trong nháy mắt, bốn mắt nhìn nhau.

"... !"

Cơ hồ là theo bản năng, nhìn cặp kia thâm thúy đẹp mắt con người, nàng cơ hồ là theo bản năng hơi hơi cúi đầu.

"... Nguyên lai thực sự ở đây không? Cái kia... Không có ý tứ, có thể làm phiền người một việc sao? Điện thoại di động của ta ngay cả không lên in tờ nét, không tra được, ta muốn hỏi một chút, con đường này thế nào đi?"

Hơi một tia từ tính thanh âm truyền vào của nàng trong tai, ngay sau đó, khoảng chừng vài giây sau, nàng cũng cảm giác được trước người có người tiếp cận, một như có như không dễ ngửi mùi truyền tới.

Nắm thật chặt cầm lấy cửa sổ xe ven thủ, nàng tận lực thấp đầu của mình, cấp tốc giương mắt ngấm một tý, cặp kia gần trong gang tấc, chính mang theo điểm tuần hồi thật hay xem con người thiếu chút nữa để cho thân thể của hấn cứng đờ, nhưng nàng còn là nhanh chóng nhìn lướt qua hấn giờ trong tay trên điện thoại di động biểu hiện cái vị trí kia, lập tức địa vừa cúi đầu.

", bên kia, thẳng tắp đi tới sổ, đi phía trái... Sau cùng, người, người đã đến, đi... Bước đi đi nói phải hai mươi phút, ngồi xe nhanh lên một chút..."

Cúi đầu vron tay, hướng một cái phương hướng dùng sức nhĩ chỉ chỉ, nàng có chút lắp bắp nói, địa chỉ cũng không toán quá xa, ngay Cheongdam-dong,

hơn nữa cái này cái địa chỉ nàng tựa hồ còn có chút quen thuộc, hình như là...

Nghĩ như vậy, nàng bỗng nhiên ngẩng ngẩn cả người, nháy một tý mắt, ngay sau đó đầu nhỏ trong trong nháy mắt liền nhớ lại tới đây cái địa chỉ rốt cuộc là đâu, một đôi đôi mắt to xinh đẹp nhất thời mở thật lớn.

Hắn cũng muốn đi...

"Nga, là như thế này a, thật tốt quá. Cảm ơn người. Như vậy, ta thì không quấy rầy người."

Nàng lặng lẽ ngẩng đầu, nháy con mắt nhìn hắn xoay người sang chỗ khác, cất bước phải ly khai. Hỗn loạn đầu nhỏ trong tạm thời thanh minh một tý, bỗng nhiên trào xảy ra chút không thôi tâm tình.

"... Được rồi."

Ngay tại lúc này, cái kia phân minh đã giờ chân lên thon dài thân ảnh tựa hồ đột nhiên nhớ ra cái gì đó, thoáng cái vừa xoay người lại.

Mạnh, nàng vô ý thức thì rụt một cái đầu.

"... Phốc. A."

Hắn đang cười.

Thống khổ dường như vừa đóng nhắm mắt con người, nàng biết trừ chửi, chính gương mặt xinh đẹp phàn nàn.

"Cái kia, người vừa thấy được... Điều không phải, ta là muốn hỏi... Có thể, người là của ta người ái mộ sao?"

"..."

Cái gì? ! !

Sừng sốt khoảng chừng một giây, nàng mở to một tý mắt, đầu nhỏ còn chưa có đi lưu ý lời hắn nói ý tứ, đầu tiên chú ý tới một cái khía cạnh khác chuyện.

Lẽ nào... Hắn không có nhận ra mình?

Vừa tuy rằng nàng vẫn cúi đầu, nhưng nàng biết. Mặt mình đã sớm làm cho thấy rõ, nàng chỉ bất quá nghĩ bản thân thoải mái một tý, mong muốn đối phương có thể cho mình chừa chút khuôn mặt, chớ ngay mặt nói trắng ra. Nhưng là bây giờ thính ý tứ của hắn, hắn... Không có nhận ra mình?

Nghĩ như vậy, trên khuôn mặt nhỏ nhắn biểu tình nhất thời phức tạp.

Ký có bản thân trước hoàn như vậy làm như có thật ảo não, cũng có một sâu đậm may mắn, hoàn hảo bản thân không có mất mặt, chẳng quá, trừ lần đó ra. Còn có như vậy ném một cái ném, không sai, thì ném một cái ném, như vậy ném một cái ném nhỏ nhỏ thất lạc.

Nguyên đến danh tiếng của mình kỳ thực không có mình nghĩ lớn như vậy...

Hơi hơi cắn môi một cái. Trên mặt của nàng lóe lên một tia tựa hồ tại bởi vì mình "Tự mình đa tình" mà nét mặt như đưa đám, sau đó, nàng thì chú ý tới hắn vừa lời của ý tứ, thoáng cái ngực lại có ta giết mình thân.

Người ái mộ...

Nàng nháy mắt một cái, ở trong lòng chậm rãi nhắm nuốt cái danh từ này, sau đó bỗng nhiên. Đôi mắt to xinh đẹp trong tựa hồ lóe lên một cái cái gì sáng sủa quang mang, sau đó, trở nên càng ngày càng tinh hiện ra, khoe miệng như có như không đi lên kiêu kiêu.

"Là... Đúng vậy, OPPA... Ta là của người người ái mộ."

Không biết vì sao, nàng phát giác bản thân vì khẽ nâng lên đầu và cặp kia thâm thúy con người đối diện, sau đó tuy rằng âm lượng có chút yếu ớt nhưng rõ ràng nói ra những lời này sau, trong lòng của nàng ra về một tý hoàn toàn nhẹ nói lỏng, ngay sau đó lại một loại cảm giác kỳ quái lấp đầy.

Có chút tân kỳ, có chút lo sợ, chủ yếu nhất, là vui vẻ.

Không sai, vui vẻ.

Nàng nhẹ nhàng trát liễu trát bản thân có chút tinh hiện ra ánh mắt của, lấy dừng khí và cặp kia thâm thúy đẹp mắt con người nhìn nhau, ngực có loại trước giờ chưa từng có cảm giác đang chậm rãi dừng động...

"Thật là như vậy... Cái kia... Nhĩ hảo, cái kia, có thể giúp bạn bảo mật sao? Ta... Sự tình hôm nay?"

Nàng nhìn trong ánh mắt của hắn lộ ra kinh ngạc còn có một tí không ngoài sở liệu thần tình, sau đó, nàng nghe hắn bỗng nhiên có chút lấp ba lấp bấp hỏi

ngôn ngữ, vô ý thức thì nháp mân muốn đi thượng kiểu khoe miệng.

Nhìn dáng vẻ của hắn, phân minh cùng trước đây bản thân ngay từ đầu đối mặt người ái mộ khi không biết làm sao hình dạng như nhau đi ~ nguyên lai hắn điều không phải cái loại này bởi vì rất lợi hại sở dĩ có điểm lạnh như băng nhân a.

Nàng đột nhiên cảm giác được ngực có điểm cao hứng cảm giác, nói không nên lời vì sao, nhưng chỉ là có chút tiểu Cao hưng.

"Không thành vấn đề, OPPA, ta tuyệt đối sẽ không nói ra! Ủ! Bảo mật!"

Sát hữu giới sự trọn tròn mắt đối với hắn so một cái "OK" thủ thế, nàng tựa hồ rốt cục có chút khôi phục bình thời đáng đáp, gương mặt lời thề son sắt, nói xong hoàn nghịch ngợm làm một cái tại bản thân bên mép làm kéo khóa kéo động tác.

"A..."

Hắn vừa cười.

Tuy rằng không nhìn thấy khuôn mặt, nhưng nàng nhìn cặp kia hơi hơi cong lên con ngươi, ngực đang suy nghĩ, khẩu trang hạ trương tuấn lãng trên khuôn mặt, lúc này, khẳng định lộ rất ôn nhu mỉm cười.

"Như vậy, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) xin lỗi, ta còn có chuyện, muốn đi trước, sau đó tái kiến."

"A? Nga ừ, O... OPPA tái kiến..."

Phất tay một cái, nỗ lực thò đầu ra ngoài cửa sổ, nàng thẳng tắp nhìn đạo kia thực sự rời đi bóng lưng, trên mặt tựa hồ bỗng nhiên có điểm buồn vô có nhọc thất thần tình.

Đặt mông ngồi trở lại trong xe, nàng có chút mờ mịt nghiêng đầu nhìn một chút trống rỗng ngoài xe, sau đó đột nhiên hình như nghĩ tới điều gì như nhau, nháy mắt một cái, quay lên cửa sổ xe, đi xuống xe, một bả đóng cửa xe lại...

"A ~ ngô ~ ta muốn đi nhảy hán giang..."

Mấy phút sau, có chút không đăng ven đường quay về vang lên một tiếng tràn ngập ngưng ngừng và ảo não dễ nghe thanh âm, lộ đối diện mấy người đi đường nhìn không được đưa ánh mắt về phía đạo kia ngồi chồm hóm ở trên đường, cái đầu dài chăm chú chôn xuống hình như đang giả bộ đã điều bóng hình xinh đẹp.

Cửa sổ xe là tốt, nhìn qua một mảnh đen nhánh, ra vẻ hoàn toàn nhìn không thấy bên trong, thế nhưng nếu như để sát vào xem, sẽ từ mặc lục thủy tinh trông được thấy có vài khối rõ ràng thủy ấn tử, tổ đông lại xem, phân minh thì là một người bả cái lỗ tai dán tại thủy tinh thượng... Là tối trọng yếu là, nó còn là hai đại khối, một bên tai trái, một bên tai phải...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: My Destiny(thượng)

"Oa. . . Cái này phải đi tới khi nào?"

Chuyển qua một cái góc đường, Han Woo quay đầu nhìn trước mặt vừa xuất hiện một cái ngon đèn có vẻ có chút mờ tối thẳng tắp nhai đạo, ánh mắt tận lực nhìn lại, nhưng chỉ thấy nhai đầu kia một mảnh mơ hồ bóng đen.

"Quả nhiên. . . Hay là nên ngồi xe đi không?"

Vì vì tức nhú mảy đầu, hắn nhìn này đã hẻo lánh rất trên đường hầu như không có gì người đi đường nhai đạo, trong miệng làm như ni non địa nói một câu.

Hắn ngược lại không phải là ngại luy, chủ yếu là. . .

Cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay hộp đựng thức ăn, Han Woo trong mắt lóe lên có chút khổ não thần tình, nhỏ giọng nói thầm đạo: "Nếu như lạnh thì ăn không ngon. . ."

". . . Quên đi, còn là bước đi đi thôi, nếu như bị nhận ra thì phiền toái."

Đứng tại chỗ suy tư một chút, Han Woo còn là nhẹ khế lắc đầu, hơi hơi hít sâu một tý cái này ban đêm băng băng lạnh lạnh không khí, mại khai cước bộ dọc theo con đường này kế tục đi đến.

"Ai một cổ. . . Đã mười giờ sao? Tiểu thư kia không phải nói chỉ cần mấy mươi phút sao?"

Hành tẩu tại đây điều hôn ám mà quanh quẽ trên đường phố, Han Woo biên lấy điện thoại cầm tay ra nhìn đồng hồ, biên vẫn còn có chút khổ não địa nhìn chung quanh đêm đen nhánh cánh, ngoại trừ đèn đường mờ mờ, duy nhất có thể phát sinh điểm làm cho an tâm sáng, chỉ có bên cạnh một chút cửa hàng ánh đèn sáng lên.

Ở đây hẳn không phải là cái gì phồn hoa đoạn đường, cũng không phải thương nghiệp nhai, S. M chọn trú ở đây đến dựng ghi âm phòng làm việc hay là cũng là bởi vì nó yên lặng.

Không sai, ghi âm phòng làm việc.

Nghĩ vậy, Han Woo giấu ở lè sách chụp xuống bên mép nhin không được lộ ra hàm chứa một tia lúng túng hình cười khổ.

Ai biết S. M lại còn có chuyên môn bả ghi âm nơi ấy xa nhau,

Hắn cái gì cũng không biết trực tiếp chạy đi công ty đại lâu vậy dĩ nhiên là nhào cái khoảng không, lâm phụ cũng là quên mất điểm ấy, tại Han Woo gọi điện thoại hỏi sau mới nhớ tới, vội vã nói cho hắn biết ghi âm phòng làm việc địa địa chỉ, hoàn công tác thất thất đã ở Cheongdam-dong, bằng không thì hắn đã có thể chạy gãy chân.

Nghĩ như vậy, Han Woo bên mép ti cười khổ không khỏi càng đậm ta, chẳng quá chợt, hắn theo nhớ tới đêm nay việc này cái kia tiểu nhạc đệm.

Ta. Người ái mộ sao?

Khóe miệng không ngừng được hơi hơi đi lên kiêu kiêu, lần này điều không phải cười khổ, mà là một loại mang theo như vậy điểm nồng nặc mỉm cười vui sướng.

Quay về suy nghĩ một chút bản thân vừa quay đầu nhìn lại, thấy cái kia ghé vào trên cửa sổ xe xấu hổ nữ hài. Han Woo khóe miệng liền không nhin được giờ lên, thâm thủy đẹp mắt trong con ngươi hơi hơi lóe ra một chút sáng.

Hắn chưa có hoàn toàn thấy rõ ràng hình dáng của cô bé kia, vậy do lóe lên tức thệ vài lần cùng với hắn đầu tiên mắt trực quan ấn tượng, ừ, chắc là một cái xinh đẹp quá cô nương. Đương nhiên, Han Woo vui vẻ không phải là vì bản thân có một cái xinh đẹp nữ người ái mộ, mà là hắn lần thứ hai cảm nhận được cái loại cảm giác này, cái loại này. . . Bị người quan ái cảm giác.

Vốn có không cẩn thận bị người thấy hình dạng rút cuộc nhất kiện chuyện phiền phức tình, nhưng hắn đang cùng nữ hài đơn giản giao lưu giữa, hoảng hốt hình như thấy được lần trước hắn nhìn thấy hai cái gọi làm anh lợi và thực trân chính là mình người ái mộ nữ hài, Vì vậy, hắn thì lớn mật hỏi một tý, không nghĩ tới, thực sự. . .

Vừa cô bé kia trả lời bây giờ là có chút hi hi ha ha hình dạng. Thế nhưng Han Woo có thể nghe được nàng ngôn ngữ dậm kiên định, lòng đang thoáng an định lại hơn, bỗng nhiên lại nhin không được sinh ra cái loại này cảm giác ấm áp.

Hắn đến nay không có cáo hiểu người ái mộ đối với thần tượng cái loại này cảm tình đản sanh lý do đến tốt cùng là cái gì, thế nhưng, hắn biết, hắn rất yêu mến loại cảm giác này, loại này. . . Trên thế giới có người ở ý cảm giác của người.

Bên mép lộ một tia dễ dàng giữa mang theo sung sướng mỉm cười, Han Woo hơi hơi nhìn thoáng qua con đường phía trước, xác nhận kế tiếp phương hướng, đón sẽ cất bước ly khai. Chẳng quá lúc này, bỗng nhiên có cái gì hấp dẫn sự chú ý của hắn. . .

...

...

"Nga? Yoona tỷ tỷ người. . ."

"Ta đãi tại trong phòng có điểm muộn, đi ra ngoài hít thở không khí, thuận tiện tìm xem cảm giác."

"A. Thế nhưng. . ."

"Không có thế nhưng, điều không phải. . . Điều không phải để cho chúng ta nghỉ ngơi một chút, đến phiên Fany các nàng ghi âm sao, yên tâm đi, không có chuyện gì, lúc này dưới lầu chưa từng người. Ta thì ở dưới lầu shopping, hơn nữa hội mang tốt khẩu trang, không có chuyện gì."

Khả ái hơi hơi trùng mắt mắt "Hù dọa" một tý cái này có đôi khi còn là cùng trước đây như nhau đằng hoàng maknae, nàng mặc xong áo khoác, biên cầm lấy lè sách trảo biên đi xuống lầu dưới.

"Thế nhưng . . ."

Nhìn đạo kia bởi vì mặc vào thật dày áo lông mà không lại mảnh khảnh cao gầy thân ảnh hai tay sáp đầu địa đi xa, Seohyun mỗi ngập ngừng một trận, cuối cùng vẫn là bỏ qua gọi lại quyết định của hắn.

Vừa ghi âm tỷ tỷ luôn được lão sư răn dạy đây, không biết vì sao, nàng ngày hôm nay tựa hồ có điểm vô cùng nhận chân, hát mỗi một câu thời gian đều dần đo rất vô cùng nghiêm cẩn, sờ dĩ trái lại đưa đến ngay cả bình thời xoay ngang cũng không có.

Tuy rằng ngoài miệng không nói, trên mặt cũng không có biểu hiện ra ngoài, thế nhưng Seohyun có thể nhìn ra được, trong lòng nàng có cổ kỳ quái phiền táo, vừa đi ra cũng là, không biết vì sao, tổng cảm giác nàng và Taeyeon tỷ tỷ. . .

Ai, không thể nào, nhất định là bản thân suy nghĩ nhiều quá.

Nhẹ khế lắc đầu, Seohyun vừa liếc nhìn tiền phương đã trống rỗng hành lang, suy tư một chút, còn là thì có chút bận tâm nhìn thoáng qua cuối hành lang không có một bóng người góc, đón thì xoay người triệu ghi âm thất đi trở về đi.

Đi ra ngoài shopping cũng tốt, không đứng trở về tâm tình thì thay đổi tốt hơn.

. . .

"Nga? Tiền bối tốt."

"A, Wendy không sai đi? Nhĩ hảo. Thế nào trẻ như thế mới đến?"

Đứng ở hàng hiên trong, có chút kinh ngạc nhìn cái này chính đối với mình hành lễ hậu bối, nàng thuận miệng hỏi thăm một câu.

"A. . . Cái kia, ở công ty có chuyện gì làm trẻ nãi, thập phần xin lỗi." Nhìn trước mắt đang hướng trên mặt mang khẩu trang nàng, tôn hầu hạ đứng thẳng người, vừa vì cung kính một tỷ hồi đáp.

"Không có việc gì không có việc gì, đều là một cái công ty trước sau bối đi, không nên tượng tiểu hyun như vậy, thái cung kính ngược lại sẽ làm cho nghĩ quái sanh sơ."

Mãn bất tại hồ phát phát tay, nàng quay tôn hầu hạ thân cận địa cười cười, đón thì phải tiếp tục đi xuống dưới, chẳng quá đúng lúc này, một đạo có chút chần chờ thanh âm của để cho nàng dừng bước.

"Cái kia. . . Yoona tiền bối, Taeyeon tiền bối cũng ở nơi đây ghi âm sao?"

Rời đi cước bộ cho ăn, mảnh khảnh vùng xung quanh lông mày nhất thời ngay cả mình không có thể nào phát hiện hơi hơi vừa nhú, đón nàng quay đầu lại ra về về mặt bình tĩnh gạt đầu, "Đúng vậy, nàng đã ở. Làm sao vậy?"

"Cái kia. . . Có thể xin nhờ ngài nói cho ta biết nàng tại mấy hào ghi âm thất sao?"

"Đương nhiên, nàng ngay đệ nhất đang lúc ghi âm thất nơi nào, chẳng quá ngại. . . Ai, quên đi, ngại đi đi."

"A? A là, phi thường cảm tạ, ngài đi tốt."

"Ừ, tái kiến."

Ra về tùy ý phát phát tay, đón nàng thì đề lại trong lòng nhân nhạ nghĩ hoặc, xoay người đi đi xuống lầu.

Ngược lại không liên quan chuyện của nàng, gần nhất đi, nàng còn là dừng động Taeyeon nha đầu kia chuyện tương đối khá. . .

"A ô. . . Lạnh quá lạnh quá ~ "

Một tỷ lâu, một từ gió lạnh thì nhào tới trên mặt, dường như muốn theo cổ áo hướng trong quần áo mặt toàn, nàng đứng tại chỗ dậm chân, đón nhìn thoáng qua quả nhiên không có một bóng người nhai đạo, quay đầu tìm một cái phương hướng, đội áo lông mũ trực tiếp đi đến.

"Ai một cổ, thực sự lạnh quá. . ."

Đi tới ký túc xá hạ công viên nhỏ kia trong, nàng giữa đầu nhìn một chút ven đường đèn đường mờ vàng, lại nhìn một chút trong công viên trống rỗng đường nhỏ, suy nghĩ một chút, thẳng thân hai tay cầm đầu gối xuống ven đường trên ghế dài.

"Quên đi, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) xem ti vi kịch được rồi."

Ngồi ở đặt mộng ngồi xuống đồng dạng lạnh lẽo một mảnh trên ghế dài, nàng vô ý thức rút cổ một cái, ngay sau đó chớp mắt suy nghĩ một chút, không muốn đi nghĩ này phiền não sự tình, Vì vậy còn là tìm cho mình một cái tiêu khiển.

Từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, trắng nõn mảnh khảnh ngón tay có chút run địa tại trên màn ảnh mạn không mục đích địa hoạt động.

"Cái này thái nhảm chán."

"Cái này không được."

"Cái này không thích hợp khẩu vị của ta."

"Người nam này vai chính lớn lên thái, ách, hết sức xin lỗi, tiền bồi."

"Nga? Cái này. . ."

Nàng chớp chớp cặp kia xinh đẹp ngoa tầm mắt, nhìn điện thoại di động trên màn ảnh đứng chung một chỗ một nam một nữ, tại màn hình phía dưới chính hiện lên sáu chữ tiêu đề.

"《 đến từ sao người 》? Ồi chào, cái này không sai, vừa vặn nhìn nữa một lần Do Min Joon. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 201: My Destiny(hạ).

"Nếu có cần phải gặp nhau thì chung quy sẽ gặp phải, nếu như không gặp được đã nói lên giữa chúng ta không cần thiết gặp nhau. . ."

Trống rỗng trên đường phố khoảng không, phiêu đảng một đạo trầm hậu giọng nam.

Han Woo có chút ngây người địa nhìn trước mặt mình tất cả, chiếu vào trên mặt hắn, trong con ngươi mông lung màu quang thoáng cái xua tan đường phố này bao phủ hắc ám, tựa hồ làm cho này một mảnh mờ mịt bóng đêm sáng lên một đám tia sáng chói mắt, cũng tựa hồ thoáng cái chiếu vào hắn có chút trầm tĩnh tâm.

Hiện ra tại Han Woo trước mặt là một nhà áo cưới điểm, nó giống như là đột nhiên xuất hiện ở đây như nhau, phân minh trước tựa hồ còn không có có bất kỳ dấu hiệu nào, nhưng vừa quay đầu, nó ngay trong giây lát đó xâm nhập của người đường nhìn, thậm chí tại trong nháy mắt đó phát ra ngọn đèn hoàn để cho Han Woo kim lòng không đừng hể mắt.

Mà ở híp mắt một cái sau, Han Woo cũng thấy rõ nhà này áo cưới điểm toàn cảnh.

Ừ, rất sáng sủa, ngọn đèn huy hoàng, cho dù đứng ở ngoài tiệm, Han Woo vẫn như cũ có thể xuyên thấu qua tự động cửa kiếng trông thấy trong điểm treo ở trên đỉnh mấy ngọn đèn thủy tinh đèn treo đem trong điểm ngoài tiệm phản chiếu sáng trưng, giống như là một tòa hoa lệ thủy tinh cung như nhau.

Không biết vì sao, tuy rằng chân chính chưa từng thấy qua vài lần, nhưng ở Han Woo trong ấn tượng, áo cưới điểm tựa hồ vẫn luôn là cái bộ dáng này, mỹ lệ, thánh khiết, sáng sủa. Giống như là tại tượng trưng cho một cái tương lai tốt đẹp như nhau, nó ánh đèn sáng ngời tựa hồ không chỉ có là chiếu sáng tất cả, cũng xua tan một đối đối với thượng đối với tương lai trần ngập thấp thỏm bất an tần trong lòng người mờ mịt, vì bọn họ chiếu sáng một phần tốt đẹp chính là ước mơ.

Đương nhiên, có thể để cho Han Woo dừng bước lại nguyên nhân tự nhiên điều không phải cái này, mà là nhà này áo cưới điểm biểu diễn từ kính.

Cùng với hắn đại đa số áo cưới điểm như nhau, nhà này áo cưới điểm rộng lớn thủy tinh biểu diễn từ kính trong ngoại trừ tứ bao tùy người mẫu mặc biểu diễn áo cưới ở ngoài,

Còn có hai thai biểu diễn TV.

Có thể nhường cho nhân có chút kinh ngạc chính là, cái này hai thai biểu diễn TV ngoại trừ trong đó một máy tại tuần hoàn truyền phát tin nhất bộ không tiếng động áo cưới hình quảng cáo ở ngoài, mặt khác một máy trên ti vi lại tựa hồ như tại tuần hoàn phát hình. . . Kịch truyền hình?

"Đến từ. . . Sao người?"

Xem ti vi tả thượng sừng cái kia nho nhỏ tên, Han Woo trong miệng nhỏ giọng dường như ni non vậy nói ra, sau đó tại trong đầu nhớ lại một tý. Cũng không có ấn tượng. Vì vậy hắn vừa kim lòng không đừng đưa ánh mắt hướng trên màn ảnh truyền hình quét một vòng.

Trên ti vi cái kia nam diễn viên hần cũng không nhận ra, nội dung vở kịch và vân vân hần cũng không thèm để ý, hần quan tâm đến cái này nguyên nhân duy nhất chính là. . . đoạn ngẫu nhiên truyền vào hần trong tai lời của.

"Nếu có cần phải gặp nhau thì chung quy sẽ gặp phải. Nếu như không gặp được đã nói lên giữa chúng ta không cần thiết gặp nhau, vô luận là phủ tình nguyện, nên chuyện đã xảy ra luôn là sẽ phát sinh, người địa cầu bà loại chuyện này gọi làm. . . Số phận."

Không đăng vắng vẻ trên đường phố, chỉ có đạo này trầm hậu giọng nam vang trở lại. Hay là cũng là bởi vì phần này đặc biệt, sở dĩ nó thoáng cái bắt được Han Woo cái lỗ tai.

Số phận. . .

Thâm thúy con người an tĩnh nhìn chăm chú vào trước mắt đoạn này đang tuần hoàn truyền phát tin kịch truyền hình đoạn ngắn, đạo kia trầm hậu thanh âm của cũng không ngừng mà ghé vào lỗ tai hần vang trở lại, trên mặt hần thần tình bất biến, thế nhưng nắm hộp đựng thức ăn thủ chương nhưng nhìn không được hơi hơi nắm chặt. . .

Số phận sao?

"A. . ."

Trong nháy mắt, hé ra đang ngủ say, tựa đầu phát khiến cho một mảnh xóc xếch non nớt khuôn mặt nhỏ nhắn nhảy vào trong đầu, để cho hần kim lòng khôngặng cười cười, bên mép mang cho một vẻ ôn nhu mỉm cười.

"Vô luận có nguyện ý hay không, nên chuyện đã xảy ra luôn là sẽ phát sinh. . . Sao?"

Tại trong miệng nói mới nỉ non vậy tình tế trở tước một tý những lời này, ánh mắt của hần có chút xuất thần địa nhìn trước mắt sáng sủa tất cả. Trong đầu, tựa hồ có vô số ý niệm trong đầu tại thoáng hiện, quay đầu nhìn một chút, nhìn vậy theo gặp đen kịt không rõ một mảnh tiền phương nhai đạo, đón vừa quay đầu lại nhìn một chút trước mắt ánh đèn sáng choang tất cả, hần trầm mặc một hồi, đột nhiên cũng không chút nào dừng lại địa xoay người kế tục triều bản thân muốn đi phương hướng đi đến, chỉ bất quá, ai cũng không thấy, khi hần xoay người trong nháy mắt. Trên mặt của hần tựa hồ mơ hồ lóe lên một tia thoải mái vui mừng. . .

. . .

. . .

"Nếu có cần phải gặp nhau thì chung quy sẽ gặp phải, nếu như không gặp được đã nói lên giữa chúng ta không cần thiết gặp nhau. . ."

Nàng hơi hơi rút thân thể, ánh mắt lom lom nhìn địa nhìn chăm chăm trong tay màn hình, đêm tối lờ mờ sắc giữa. Điện thoại di động màn hình nhàn nhạt bình quang chiếu vào trên mặt của nàng, tựa hồ càng hiện ra một phần tái nhợt.

". . . Vô luận là phủ tình nguyện, nên chuyện đã xảy ra luôn là sẽ phát sinh, người địa cầu bà loại chuyện này gọi làm. . . Số phận."

"Ai một cổ. . . Kim Soo-hyun tiền bối và Jeon Ji Hyun tiền bối thực sự thật là lợi hại, hành động tại sao có thể tốt như vậy?"

Chóp chóp cặp kia xinh đẹp ngọ tà mắt, nàng quan tâm chỉ ra hiển và bình thường nữ sinh có điểm bất đồng địa nhỏ giọng thăm thì đạo. Mao nhưng nhưng rộng thùng thình mạo ven hạ trương tuyệt mỹ trên mặt của lộ ra điểm tựa hồ là hăm mộ thần tình.

Chẳng quá chợt, ánh mắt của nàng vừa nháy mắt, chú ý tới một người trọng điểm.

"Số phận. . ."

Thuận lợi tắt điện thoại di động màn hình, nàng hít sâu một hơi băng băng lạnh lạnh không khí, ngược ngưỡng cũng có chút lên men cổ của, sau đó nhảy mất một cái có chút thất thần nhìn công viên đường nhỏ bên kia tối như mực một mảnh bụi cỏ, một tay theo thói quen giơ lên, ngón tay cái phóng tới bên mép nhẹ khê cắn móng tay.

'Ca, người tin số phận?'

'Số phận? Không tin.'

'Vì sao lại?'

'Không tin chính là không tin, ở đâu ra vì sao.'

' . . . Vậy người hoàn luôn nói phải tìm được mạng của mình. . . Nha! Chớ bấm ta khuôn mặt!'

'Ta và người trong lúc đó. . . Ha hả, người đi, chính là ta số phận a.'

' . . . Cái gì?'

'Ta chỉ nói ta không tin, lại không nói số phận không tồn tại.'

'Ca. . .'

'Ừ?'

'Ta nghĩ cần ngươi.'

'...'

...

"Phốc. . ."

Trong đầu hiện ra trước đây trương đầu đến nhe răng trợn mắt, thượng hiển non nớt tuấn lãng khuôn mặt, nàng kim lòng không động chính là cười, hồng nhuận bên môi mang cho lau một cái không tự chủ ôn nhu tiểu ý.

"Bại hoại. . . Thật là đặc biệt, đặc biệt, đặc biệt phơi đại phơi đàn. . ."

Hai chân thu bắt đầu, nàng hơi hơi ôm, một đôi mắt sâu kín nhìn hơi hơi chiếu ven đường ngon đèn mặt đất, môi hơi hơi quyết lên, trong miệng vẫn như cũ đang gặm móng tay, biên khăng trong miệng hoàn biên nói thầm trứ.

"Lâu như vậy cũng không tới tìm ta, lâu như vậy! Ta toán toán, đều năm ngày! Năm ngày cũng không tới tìm ta! Cái gì mẫu thai bằng hữu! Ngươi có mẫu thai bằng hữu sao? !"

Trong miệng nàng toái toái niệm vậy nói thầm trứ, môi quyết rất lão Cao, trong giọng nói đầy côi lòng trứ một nồng nặc oán khí, hơn nữa càng nói âm lượng hoàn càng lớn, giống như phải đầy mình oán giận tất cả đều phát tiết ra ngoài như nhau.

"Mẫu thai bằng hữu? Ngươi ở đâu ra mẫu thai bằng hữu a! Ta từ nhỏ thì quán quít lấy ngươi. . . Điều không phải, chúng ta từ nhỏ thì cùng một chỗ! Muốn nói mẫu thai cũng là ta có được hay không! Cũng không tới theo ta giải thích xuống đến sổ chuyện gì xảy ra. . . Hơn nữa. . . Hơn nữa. . . Hơn nữa ta vừa lại còn bại bởi Taeyeon. . ."

Nói được cái này, thanh âm của nàng trái lại rồi đột nhiên yếu đi xuống tới, đô đô cái miệng nhỏ nhắn, về mặt trầm thấp nhìn dưới mặt đất, trong giọng nói tựa hồ đầy côi lòng u oán.

"Nàng khi dễ nhân đi! Nã của nàng cường hạng và ta so với. . . Có bản lĩnh nàng và ta so với hành động a! Hừ! Nói làm bầm hừ!"

Nhìn trên mặt đất hơi hơi chiếu quang gấp ghềnh đá phiến, nàng tựa hồ thoáng cái tới khí, hai chân thon dài đuổi một cái, trực tiếp thì nhảy tới trên mặt đất, hung hăng dậm chân.

"Nói dễ nghe! Nói cái gì số phận! Ta đều bị bạn gái ngươi khi dễ còn chưa giúp ta! Chính là bất công! Bất công! Nếu có cần phải gặp nhau thì chung quy sẽ gặp phải, có bản lĩnh ngươi bây giờ thì xuất hiện ở trước mặt ta a! Nói làm bầm! Ai một cô, thực sự là tức chết ta ~"

Vừa thông suốt phát tiết dường như đại nhượng hô xong, nàng tựa hồ hoàn nghĩ chưa hết giận, vừa hung hăng chà chà vô tội mặt đất, lúc này mới nghĩ giận tựa như lửa đặt mộng ngồi về trên ghế dài.

"Ai một cô, còn là lạnh quá. . ."

Phát tiết hết sau, trong lòng nàng phiền muộn tựa hồ cũng trứ phát ra ngoài một điểm, lúc này liền cảm thấy bốn phía càng phát ra lạnh như băng ôn độ, vừa nhìn không được rút một cái thân thể, nàng ngẩng đầu lên nhìn một chút vẫn như cũ nhìn không thấy ánh trăng bầu trời đêm, bĩu môi, lấy điện thoại cầm tay ra sẽ đón tham quan học tập các tiền bối hành động, chẳng quá đúng lúc này, tay nàng cho ăn, cả người hơi sùng sờ, bỗng nhiên chậm rãi vừa ngẩng đầu lên.

"Đại phát. . ."

Bên mép không ngừng được địa hiện lên lau một cái mỉm cười vui sướng, ánh mắt của nàng có chút tinh tinh hiện ra chỗ sáng đang nhìn bầu trời.

Tại vô biên dưới màn đêm, lúc này, chính chậm rãi phiêu rơi xuống thừa thốt một chút tuyết trắng. . .

"Vừa tuyết rơi. . ."

Nhìn không được vừa đứng lên, nàng có chút vui sướng địa vươn tay tiếp nhận một chút phiêu rơi xuống tuyết trắng, một tia lạnh lẽo ướt át cảm giác không để cho nàng tự giác rút một cái bàn tay, thế nhưng nàng vẫn như cũ đưa hai tay, tựa như một đứa bé như nhau lấy tay thỉnh đón dần dần nhiều lên một chút tuyết trắng, trên mặt cô không kiềm hãm được vui sướng và hưng phấn, phảng phất giống như là đang nghênh tiếp trứ lên trời hàng cho quà của mình như nhau.

"Sát. . ."

Ngay tại lúc này, một tia thanh âm yếu ớt truyền vào của nàng trong tai, theo bản năng quay đầu nhìn lại, đột nhiên đang lúc, hai tròng mắt lạng yên trợn to. . .

Tại bên cạnh nàng khoảng chừng ba bốn thước đèn đường hạ, cặp kia nàng đã quen thuộc đến trong khung thâm thúy con người chính đang an tĩnh nhìn chăm chú vào nàng, tuy rằng thấy không rõ khuôn mặt, nhưng đôi tròng mắt kia, đủ để cho nàng trước tiên nhận ra hắn.

Để cho nàng trong nháy mắt gương mặt có chút nóng rần lên chính là, trong mắt của hắn phân minh mang theo điểm dờ khóc dờ cười thần tình, ô ~ hắn khẳng định đều thấy được.

Vội vã hơi hơi trắc nghiêng người thể, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) bả hai tay văng thân thượng không để ý chút nào cấp tốc một sát, giấu đến phía sau, trên mặt trang làm ra một bộ thanh nhả biểu tình, thật giống như vừa phó nhận tuyệt ấu trĩ đáng đáp căn bản không phải nàng như nhau, chẳng quá nàng chưa kịp nhìn không được trong lòng khẩn cấp giả vờ trấn tĩnh địa mở miệng nói, đạo kia hơi từ tính thanh âm thì tỷ số trước vang lên, nói ra. . . Đêm nay bọn họ gặp mặt câu nói đầu tiên.

"Ăn cơm chưa?"

Giọng ôn hòa, ôn hòa đến là như vậy bình thường, như vậy tự nhiên, giống như là bình thường hội vô số lần nói ra ngữ như nhau, tựa hồ trước đây một đêm kia chuyện tình tan thành mây khói như nhau. . .

Nàng giật mình, vô ý thức quay đầu nhìn lại, trong nháy mắt, trong lòng không ngừng được địa khê run. . .

Ánh mắt của hắn rất ôn nhu, tuy rằng còn là mang theo điểm tiểu ý, nhưng ngay cả nụ cười kia đều là như vậy ôn nhu, tựa như, đang nhìn mình không gì sánh được trân quý, vô pháp thay thế bảo vật như nhau. . .

Trong giây lát đó, bên tai của nàng phảng phất vừa vang lên đạo kia trầm hậu giọng nam. . .

Nếu có cần phải gặp nhau thì chung quy sẽ gặp phải, nếu như không gặp được đã nói lên giữa chúng ta không cần thiết gặp nhau, vô luận là phù tình nguyện, nên chuyện đã xảy ra luôn là sẽ phát sinh, người địa cầu bỏ loại chuyện này gọi làm. . . Số phận!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 202: Cho nên nói... Chúng ta cùng được rồi

"Ăn cơm chưa?"

Hàn lãnh đêm tuyết trong, làm chậm rãi bay xuống hoa tuyết, phảng phất theo gió bay tới những lời này, truyền vào của nàng trong tai, giống như là hóa thành một con ám áp bàn tay to, xuyên qua nàng biểu hiện ra ra vẻ rộng rãi bề ngoài, trấn an ở tại nàng có chút băng lãnh, hạ, mê man tâm thượng...

Như nước mâu quang không ngừng được địa khê run, nàng kinh ngạc nhìn nhìn tiền phương mờ nhạt đèn đường hạ cặp kia thâm thúy giữa ẩn chứa vô tận ôn nhu con người, nỗ lực mím môi, nỗ lực kềm chế muốn đi xuống phiết khóe miệng, nỗ lực mở to cặp kia xinh đẹp ngoại tâm mắt, không cho hoàn toàn không khống chế được địa toát lên tại viên mắt một chút trong suốt chảy xuống, nhưng may là như vậy, mắt của nàng vành mắt, vẫn là không tự chủ đồ...

Không có tiền đồ tên! Nhanh nhìn xuống! Nhanh nhìn xuống a Im Yoona! Đừng làm cho người xấu xem người chê cười! Chớ cho hắn biết... Chớ cho hắn biết... Người có bao nhiêu nhớ hắn...

Nàng ở trong lòng im lặng hô to, thể nhưng... Trong con người trong suốt lóe lên dây cũng không ngừng được địa càng ngày càng nhiều, đều đến... Nàng chỉ cần thoáng nháy mắt một tỷ mắt, thoáng nháy mắt một tỷ mắt muốn xem rõ ràng tiền phương đã không rõ một mảnh cái thân ảnh kia, thì sẽ lập tức nhìn không được không tự chủ thua, nhìn không được... Nhào tới trong ngực hắn xung động!

Rũ xuống phía dưới tình tế trắng nõn hai tay của siết thật chặt, có chút run, như nhau nàng lòng run rẩy...

"Khóc?"

Bỗng nhiên, trước người đứng lại một cái thon dài thân ảnh cao lớn, ngay sau đó, một tiếng quen thuộc chỉ cực từ tính thanh âm vừa truyền vào của nàng trong tai.

"Làm sao vậy?"

"Không cần ngại lo!"

Vô ý thức mạnh gờ tay lên chặn lại hấn thân tới được tay, nàng không thấy hấn ánh mắt kinh ngạc, vì không thể xé địa hít mũi một cái, nỗ lực để cho thanh âm của mình bình tĩnh trở lại địa nói rằng: "Người xoay qua chỗ khác, không nên nhìn ta, ta một người an tĩnh lập tức được rồi."

"

"Thế nhưng..."

"Ai! Người thế nào như vậy dong dài a! Gọi người đừng xem ta, đừng xem ta! Bà mắt nhắm lại đến! Nhắm lại đến!"

Nàng lại có ta kích động, trực tiếp cắt đứt hấn mới vừa khởi con, hơi hơi nhón chân lên liều mạng dùng hai tay của mình đi che khuất hấn nhìn mình cặp kia thăm thүй con người.

Hấn trầm mặc một chút, đắp lên ánh mắt hấn thượng cặp kia tay nhỏ bé, băng lạnh lẽo lạnh, để cho hấn có một loại không nhìn được nghĩ phải dịch vào trong ngực xung động, thế nhưng... Bên tai từng tiếng thính giống như bắt mẫn nhưng không ngừng được mang cho một tia giọng nức nở để cho tim của hấn nhìn không được địa run rẩy...

Nhìn trước mắt đã trầm mặc xuống hấn, nàng cắn môi một cái, nỗ lực mím môi muốn đi hạ phiệt khóe miệng, thả che ở ánh mắt hấn thượng thủ, lặng lẽ xoay người sang chỗ khác, ngồi chồm hồm xuống, ôm hai chân của mình khép lại bản thân hai mắt.

Lãnh tĩnh, tĩnh táo lại...

Nàng lặng lẽ ngồi chồm hồm dưới đất, nhắm hai mắt, không để ý tới bởi vì nhắm mắt lại trong hốc mắt rốt cục không ngừng được tràn ra tới thẳng ở trên mặt trong suốt, nàng cảm thụ được trên mặt lường đạo chậm rãi trượt xuống ấm áp nhưng cũng cấp tốc lạnh lẽo cảm giác, ngực lặng lẽ nhớ kỹ bản thân trước đây phách hí khi bởi vì luôn sai lầm được đạo diễn mạ, tự mình một người ngồi chồm hồm ở một bên bình tĩnh tâm tĩnh khi đọc "Chú ngữ".

Không có chuyện gì, không có chuyện gì, Im Yoona, người có thể, người có thể dũng cảm đối mặt hấn, đếm một hai ba, đếm xong sau mở mắt người chính là kiều ngạo Im Yoona.

Một.

Hai.

Ba.

Tĩnh tế lòng mi thật dài thượng nhiễm trứ một chút trong suốt sáng giọt nước mắt, tại dưới ánh đèn lò mờ nhẹ nhàng run trứ, nàng chậm rãi mở mắt, nhưng mà, khi nàng vừa chuẩn bị thở sâu xoay người sang chỗ khác dĩ một cái tốt nhất tư thái đối mặt người kia thời gian, nàng đã bị trước mắt nàng xuất hiện tất cả vừa khiến cho ngăn ngại...

Hấn hình như gầy, khuôn mặt hình càng thêm góc cạnh, ừ, đẹp trai, thế nhưng còn là ăn béo điểm tốt, cảm còn có ta thanh tra, thật cùng trước đây không giống nhau đây, thế nhưng, cặp mắt kia, còn là giống như trước đây như vậy ôn nhu...

Nàng kinh ngạc nhìn mở to mắt, nhìn chẳng biết lúc nào ngồi xổm trước mặt nàng hấn, nhìn hấn tuấn lãng khuôn mặt, nhìn hấn đang nhìn mình cặp kia thăm thүй ánh mắt của, nhìn trong mắt hấn tâm đau, ôn nhu, tự trách... Vừa hoàn ở trong lòng cổ lấy chút dũng khí yếu đuối địa tán đi...

Nàng phát giác bản thân... Ở trước mặt hấn luôn đều sẽ chỉ là như vậy không có cốt khí...

Bỗng nhiên, trên mặt truyền đến một trận ấm áp mềm nhẹ xúc cảm, nàng ngờ ngác nhìn hấn, nhìn hấn vươn tay dùng ngón tay nhẹ nhàng lau trên mặt mình về điểm này điểm băng lãnh, sau đó, nàng chợt nghe đến hấn nói ra hai người bọn họ đêm nay gặp mặt đệ tam câu.

"Hòa hảo đi, quên mất trước kia tất cả, chúng ta... Hòa hảo đi."

Nàng ngây người, triệt để ngây người, nàng ngờ ngác nhìn hấn đang nhìn mình ôn nhu ánh mắt, nhìn trên mặt hấn cổ phát ra từ thật lòng nhu hòa, sau đó bỗng nhiên, nàng phát giác, cái loại này không tranh khí xung động muốn khóc vừa xông lên tim của nàng.

Không biết như vậy yên lặng nhìn nhau bao lâu, nàng cuối cùng mở miệng.

"Hòa hảo?"

"Ừ."

Hấn rất ôn nhu trả lời nàng.

"Như vậy đưa tay ra."

Hắn ngẩn người, chẳng biết tại sao, lúc này trên mặt của nàng bỗng nhiên có chút mặt không thay đổi cảm giác, một đôi xinh đẹp ngọ tà mắt sâu kín nhìn hắn, nói không rõ sở là cái gì ý tứ hàm xúc.

"Cho."

Chẳng quá, hắn cũng chỉ chỉ là do dự một chút là mà đem tay đưa tới trước gót chân của nàng, chính là nhìn không được có chút tò mò nhìn nàng.

Nhà đầu kia muốn làm gì?

Nàng nhìn trước mắt con này bàn tay thon dài, sắc mặt bất biến, giờ tay lên, nhưng không để ý tới bàn tay kia, mà là cầm quần áo tay áo vẫn đi tới.

"..."

Trong nháy mắt, trong lòng của hắn bỗng nhiên dâng lên điểm dự cảm bất hảo.

"Yoona, người... A, tên —— "

Hắn mở to cặp kia đẹp mắt con người, có chút bất khả tư nghị lại có ta không giải thích được nhìn trương hung hăng cắn tại bản thân trên cánh tay cái miệng nhỏ nhắn, nhìn nàng mặt không thay đổi khuôn mặt, tạm thời cũng không biết bản thân nên thế nào phản ứng.

Chẳng quá, ngay hắn về mặt kinh nào địa phải bả tay của mình thu hồi lại khi, hắn bỗng nhiên ngây ngẩn cả người.

Một chút ám áp mà ướt át cảm giác từ cánh tay hắn truyền lên đến, vô ý thức nhìn lại, trong lòng tại trong giây lát đó không ngừng được địa chiến run một cái...

Một chút nước mắt trong suốt từ cặp kia xinh đẹp ngọ tà mắt ngã xuống, rơi vào cánh tay hắn thượng...

Tuy rằng nàng quật cường nỗ lực muốn không chế, thế nhưng lệ kia nước còn là không ngừng được địa tượng đứt giây hạt châu như nhau rớt xuống, nên ở cánh tay hắn thượng, văng lên nhiều đóa nho nhỏ nước mắt lưng tròng, phảng phất dường như búa tạ như nhau một cái đập vào tim của hắn thượng...

Nàng không thấy hắn có chút ánh mắt dờ dẩn, tại hung hăng hướng thon dài hữu lực trên cánh tay của lưu lại một mạng theo nhẹ nhẹ tơ máu dẫu rằng sau đó, nàng lại làm một cái làm hắn lần thứ hai ngẩn ngơ cử động... Nàng điên rồi như nhau nhào vào trong ngực của hắn, dụng cả tay chân địa điên cuồng đánh lồng ngực của hắn.

"Hòa hảo? ! Trước đây vì sao không đáp ứng! ! Tại sao muốn hiện tại mới nói! ! Vì sao? ! !"

"Người cho là người rất rất giỏi sao? ! ! Ta là người nuôi con mèo nhỏ sao? ! ! Mong muốn thời gian thì đối với ta vậy tay! ! Không muốn thời gian nên cái gì cũng không nói liền đem nhân ném qua một bên! ! Người dựa vào cái gì? ! !"

"Mười hai năm! ! ! Người vô thanh vô tức tiêu thất mười hai năm! ! !"

"Người có biết hay không? !"

"Người có biết hay không ta có suy nghĩ nhiều người? ! ! Người có biết hay không ta có điều lo lắng người? ! !"

"Mà sau khi trở về đây? Cố ý làm bộ không biết ta! ! Lâm tiểu thư? Ha ha... Người tên đại bại hoại! ! ! Siêu cấp lớn bại hoại! ! ! Toàn bộ vũ trụ xấu nhất xấu nhất đại phối đản! !"

"Làm sai sự sau bỏ chạy để an ủi một tý! ! Tựa như thoải mái lưu lạc tiểu miêu tiểu cẩu như nhau! ! ! Sau đó vừa mấy ngày không có tin tức gì! ! Người có biết hay không! ! ! Người có biết hay không..."

"Người có biết hay không... Ta cho rằng... Ta nghĩ đến người vừa không cần ta nữa..."

Trái tim như là mạnh được siết chặt như nhau, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) hắn cảm thụ được trong lòng càng ngày càng vô lực một cái nắm tay, cảm thụ được bên tai càng ngày càng rõ ràng khóc nức nở, đầu óc của hắn hầu như trống rỗng, chỉ biết là làm một chuyện... Vươn tay, ôm lấy trong ngực hắn cái kia điên rồi vậy cao gây thân ảnh.

Cảm thụ được thoáng cái từ bốn phía truyền tới ám áp, thân thể của hắn mạnh cứng đờ, thế nhưng còn là không phục chia vào hé ra sớm đã thành khóc trạng chỉ tiểu hoa miêu gương mặt của ngựa đầu muốn không cam lòng tỏ ra yếu kém địa nhìn hắn chăm chăm, nhưng mà, cái này vừa nhìn, nàng nhưng vẫn là người...

"Cho nên nói... Chúng ta, hòa hảo đi."

Mờ nhạt ngọn đèn giữa, ánh mắt của hắn lờ lờ hiện ra hiện ra, thính giống như tùy ý nhưng là lại vừa tựa hồ không gì sánh được trịnh trọng lặp lại một lần, lặp lại một lần... Tâm ý của mình.

...

Vô biên dưới màn đêm, một chút phân loạn tung bay tuyết trắng tựa hồ càng phát ra hơn, chúng nó chậm rãi bay xuống, chậm rãi, chậm rãi rơi trên mặt đất, rơi ở trên mặt đất lờng đạo chăm chú ôm cùng một chỗ, được mờ nhạt ngọn đèn kéo dài cái bóng thượng, giống như là... Tại chứng kiến trứ cái gì...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203: Số phận loại vật này, bản thân tạo 1 cái thì tốt rồi

"Nói, sau đó còn dám hay không? Còn dám hay không bỏ lại ta một người?"

"Ta nào có..."

"Ừ? !"

"... Không dám."

"Ừ ~ cái này hoàn... Không được, ngươi phải phát thệ, theo ta cùng nhau nói, phát thệ sau đó tuyệt đối, tuyệt đối, tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không bỏ lại nhất tới đáng yêu nhất mê người muội muội Im Yoona, không không để ý tới nàng, không làm bộ không biết nàng!"

"... Cái gì?"

"Nói a! Ngươi nói hay không? !"

"... Được rồi được rồi, ta phát thệ, tuyệt đối sẽ không bỏ lại chúng ta lâm kỳ Lâm đại nhân, không không để ý tới nàng, không làm bộ không biết nàng, có thể đi?"

"Nha! Ai cho ngươi gọi cái kia xưng hô! Còn có, 'Khả ái mê người' đây? ! Nhanh, lại lần nữa nói!"

"... Ta phát thệ, sau đó tuyệt đối tuyệt đối sẽ không bỏ lại chúng ta khả ái mê người Yoona, không không để ý tới nàng, không làm bộ không biết nàng."

"Hừ! Cái này hoàn tượng điểm nói."

Nhìn cái này ở trước mặt mình không chút nào che giấu chân thực diện mạo nha đầu rốt cục buông lỏng ra ôm chặt cánh tay mình hai tay, Han Woo nhìn không được hơi hơi liếc mắt.

Đã nhiều năm như vậy, thế nào tính cách vẫn là như vậy, ở trước mặt mình hoàn toàn là nam nhân tính cách.

Ở trong lòng yên lặng thờ dài, Han Woo quay đầu nhìn một chút chính về mặt tò mò đem mình mang tới hộp đựng thức ăn mang lên kiểm tra Im Yoona, bên mép cũng không tự chủ lộ ra lau một cái nụ cười ôn nhu, "Lo lắng ngươi buổi tối công tác không ăn cơm thật ngon, cha gọi mang tới cho ngươi ăn."

"Thực sự? Ba ba?"

Im Yoona vừa nghe,

Muốn đánh khai hộp đựng thức ăn động tác ngồi chồm hồm dừng một chút, ngẩng đầu nháy con mắt nhìn một chút Han Woo, trong giọng nói tựa hồ mang theo một điểm cảm giác vui mừng.

"Dĩ nhiên."

Nhìn trước mắt tò này thực sự đã hoàn toàn rút đi ngây ngô tuyệt mỹ khuôn mặt, Han Woo bên mép tiểu ý nhìn không được càng đậm.

Nhưng mà, ngay một giây kế tiếp, khóe miệng hân dấp tươi cười thì cứng lại rồi.

"A ~ cho nên nói, nếu như không có ba ba phân phó, ngươi căn bản sẽ không nghĩ tới tới thăm ngươi nhất tới đáng yêu nhất mê người muội muội lạc?"

"..."

Không biết vì sao, Han Woo đột nhiên cảm giác được. Vài chục năm không gặp, đương nhiên cái kia tuy rằng đồng dạng quý tính linh, nhưng luôn là được bản thân khi dễ tiểu nha đầu đã một đi không trở lại, nàng bây giờ. Nghiêm nhiên "Trò giỏi hơn thầy"...

Xinh đẹp ngọạ tầm mắt linh hiện lên địa trát liễu trát, Im Yoona trên mặt của hiện lên một tia nắng mà giáo hoạt tiểu ý, nhất là thấy nàng trước mặt trưng hình như cả khuôn mặt cứng đờ tuần lằng khuôn mặt, như nước trong con người ẩn sâu tiểu ý càng càng phát ra nồng nặc, chẳng quá sau đó. Nàng nhưng cũng không có néo điểm ấy không tha, chỉ là vì không thể xét địa đối với Han Woo hừ nhẹ một tý, chợt vừa hí tư tư cúi đầu muốn đánh khai hộp đựng thức ăn, trong ánh mắt tựa hồ còn mơ hồ lóe ra mong đợi thần tình.

Han Woo tuy rằng chưa nói, nhưng Im Yoona biết trù nghệ của hắn tốt, hơn nữa tùy hắn tự mình đưa tới, nàng biết, bên trong khẳng định có hắn vì mình làm món ăn, sở dĩ lúc này mới chuyên gia địa bỏ qua Han Woo một hồi, không có biện pháp. Ngày hôm nay tâm tình tốt. Đương nhiên, nếu như trong hộp đựng thức ăn cũng không có, như vậy...

Hoàn hảo, hậu quả như thế là sẽ không phát sinh.

"A, bộ đội oa ~ ca, ta yêu người ~"

Han Woo khoe miệng hơi hơi rút nhỏ, nhìn thoáng qua cái này biến sắc mặt so với trở mình thư còn nhanh nha đầu, trên mặt vẻ mặt mơ hồ có chút dờ khóc dờ cười.

Một cái bộ đội oa liền đem nàng thu mua? Sau đó sẽ không để cho nhân cứ như vậy phiến đi thôi?

Khẽ lắc đầu một cái, Han Woo nhìn thoáng qua đã không kịp chờ đợi muốn đem hộp đựng thức ăn giữa chén kia dùng giữ tươi màng đóng gói tốt bộ đội oa lấy ra nữa Im Yoona, bên mép rớt cuộc còn là không ngừng được địa lộ ra lau một cái nụ cười ôn nhu. Đồng thời, hắn hoàn giờ tay lên đi xuống lời kéo nha đầu kia tảo vền đến phía sau áo lông mũ, có chút tức giận nói rằng: "Người thì không thể thu thập một chút hình tượng sao? Bả y phục sửa sang xong, thuận tiện đem người gương mặt đó che khuất. Người là nghĩ bị người thấy sao?"

"Ai!"

Có chút bất mãn địa ngắt quay đầu, Im Yoona biết liễu biết miệng, dùng một đôi trong suốt dường như trong rừng nai con vậy ngọạ tầm mắt trừng trừng Han Woo, "Ta còn không có ăn cơm chiều đây! Ta đói bụng! Ta muốn ăn cơm! Túi nghiêm mặt thế nào ăn đi!"

"..."

Im Yoona ngắn gọn nhưng hữu lực phản bác làm Han Woo á khẩu không trả lời được, nhìn thoáng qua trước mắt tờ này tuy rằng hồ trứ, nhưng biểu hiện trên mặt ở chỗ sâu trong rõ ràng mang theo vẻ đắc ý nụ cười tuyệt mỹ khuôn mặt, Han Woo tại có chút xấu hổ bất đắc dĩ đồng thời. Nhưng cũng không cam lòng để cho nha đầu này đắc sát. Suy nghĩ một chút, cúi đầu vừa nhìn, mắt nhất thời hơi hơi sáng ngời, đem giờ tay lên, vén tay áo lên nhìn một chút còn giữ hai hàng rõ ràng thật nhỏ dấu răng cánh tay, trong miệng nhướn hữu sở chỉ thấp giọng oán giận nói: "Ai... Xú nha đầu, nha, người thực sự là chó sao? Điều không phải, thế nào mỗi một người đều yêu mến cắn người a?"

"Tùng cái một?"

Nhưng mà, Han Woo muốn một cái đang chuẩn bị hóa thân ăn hàng nha đầu "Lương tâm phát hiện" dự định rõ ràng rơi vào khoảng không, cặp kia nộn sanh sanh cái lỗ tai tựa hồ hơi hơi giật giật, trực tiếp bắt được "Trọng điểm".

Nhìn thoáng cái cùng người được cá mèo như nhau cặp tóc ngắn đầu nhìn qua Im Yoona, Han Woo hơi sừng sờ, ngay sau đó ngực vừa trào xảy ra chút cảm giác dờ khóc dờ cười.

Vì sao đám này nha đầu luôn là yêu mến quan tâm một ít kỳ quái nơi ấy?

Ở trong lòng rất là khổ não địa suy tư một chút, Han Woo lại nhìn một chút trước chân cái này cái trong suốt sáng sủa, không chút nào che giấu chất vấn thần tình ngọạ tầm mắt, trong miệng nhện không được có chút tức giận hồi đáp: "Đối với, từng cái một, làm sao vậy?"

"Hừ!"

Quả nhiên, Han Woo lưu manh vậy tư thái nhất thời vừa đưa tới hể ra ra và thoáng cái thì lạnh lên khuôn mặt nhỏ nhắn, hơi hơi nheo mắt lại quét mắt trước mặt mình cái này lại còn vẻ mặt không sao cả tên vô lại, Im Yoona trong miệng đầy hàm tức giận nói rằng: "Ta đã sớm muốn hỏi! Người rốt cuộc như thế nào cùng Taeyeon biến thành bạn bè trai gái? Người đã sớm trở về nước? Tốt! Trước đây hoàn luôn nói cái gì ta là vận mệnh của người! Hừ! Có nữ bằng hữu thì đã quên muội muội tên vô lại!"

Nếu như lúc này SNSD còn lại thành viên đứng ở bên cạnh, nhất định mỗi một người đều sẽ khiếp sợ địa há to mồm, bởi vì lúc này Im Yoona biểu hiện ra tư thái là các nàng trước đây từ chưa bao giờ thấy qua. Trước đây Im Yoona mặc dù có làm nũng qua, có học qua tiểu hài tử nói, thế nhưng, luôn là có thể nhìn ra một phần mơ hồ rụt rè, nhưng là bây giờ, nàng hơi hơi quyết lên môi, trong giọng nói tràn ngập oán khí hơn, hoàn rõ ràng mang theo điểm nũng nịu ý tứ hàm xúc, là cái loại này tiểu hài tử đối mặt gia trưởng khi, hoàn toàn buông ra bản thân nội tâm chân chính làm nũng...

Không nói những người khác, ngay cả là Han Woo có vừa nhìn thấy Im Yoona cái bộ dáng này cũng là nhện không được giật mình, mặc dù nhỏ thời gian Im Yoona đối mặt hắn khi quả thực đều là như vậy tư thái, thế nhưng rốt cuộc là mười mấy năm trôi qua, nha đầu kia đều nhanh bốn ba, kết quả hoàn... Còn có bộ dáng kia, còn kém nói thẳng mình ta ghen tỵ...

Chỉ bất quá. Tại khẽ run qua đi, Han Woo ngực nhưng tỉnh không có gì cảm giác khác thường, trái lại lặng yên đang lúc dâng lên một loại đã lâu vui mừng cảm tình cùng với một ôn nhu thương yêu.

Không ai so với hẳn rõ ràng hơn nàng, hẳn nhìn nàng tròn vai chục năm. Cái này vài chục năm, tầm mắt của hẳn chẳng bao giờ ly khai trên người của nàng, sờ đi, hẳn quá rõ nha đầu kia ngực đối ngoại giới sự vật phòng bị, cho dù là tại bằng hữu tốt nhất trước mặt. Nha đầu kia cũng chưa bao giờ hội tịet để lấy mặt nạ của mình xuống, có thể để cho nàng chân chính thả ra bản thân, có thể để cho nàng chân chính không cần đi lo lắng hết thảy, sợ rằng chỉ có tại mình và lâm phụ chờ vài người trước mặt.

Lặng lẽ nhìn mình trước mặt tờ này rốt cục ở trước mặt mình không chút nào che giấu trong lòng mình nghĩ tuyệt mỹ khuôn mặt một lúc lâu, thẳng đến thấy cặp kia mỹ lệ trong suốt con ngươi bắt đầu có chút né tránh, hai gò má như có như không này lên lau một cái đỏ ửng sau, Han Woo mới cười cười, vươn tay đồng dạng không khách khí chút nào nhéo nhéo cuối cùng cũng dư thừa chút trẻ con mập trắng nõn gương mặt, trong miệng bỗng nhiên có chút không đâu không đâu địa nói rằng: "Số phận?" Nếu có cần phải gặp nhau thì chung quy sẽ gặp phải sao? Ngươi hoàn toàn tin tưởng cái này?"

Im Yoona ngẩn ngơ, tỉnh không phải là bởi vì Han Woo đột nhiên đối với mình vô cùng thân thiết cử động, mà là bởi vì từ Han Woo ý tứ trong lời nói xem... Hẳn phân minh đem mình vừa đại nhượng lại của đều nghe được đi!

Trắng nõn gò má của thượng đẳng địa thì không ngừng được xông lên mấy xóa sạch đỏ ửng. Im Yoona hơi hơi cắn môi, vẻ mặt xấu hổ áo não cấp tốc cúi đầu, nàng hoàn toàn không muốn thấy cái kia người xấu chế giễu ánh mắt của, xong còn không quên giận phản bác nhất cú: "Dĩ nhiên! Ngươi phân minh cũng là tin tưởng vận mạng đi! Bằng không thì hoàn hảo nói... Lão nói ta là vận mệnh của ngươi."

Nói nói đến phần sau, Im Yoona thanh âm của rõ ràng càng ngày càng yếu, hiển nhiên, luôn bả như vậy nhất cú thấy thể nào còn hơn huynh muội đang lúc đối thoại trái lại càng giống như là tình lữ đang lúc đích tình nói lời của động ở bên mép, cho dù là đêm nay tỉnh tự hoàn toàn tăng cao năng cũng có chút ngưng ngừng.

"Ha ha..."

Chỉ là đây, cho dù Im Yoona nỗ lực che giấu bản thân trong thanh âm thẹn thùng, nhưng trước mặt nàng nhưng có một có đôi khi vừa nhạy cảm rất dọa người, đồng thời xác định vững chắc sẽ không cho nàng mất mũi tên. Vì vậy, Im Yoona vừa mới dứt lời, mấy tiếng cười khẽ cũng rất hợp thời địa truyền vào của nàng trong tai, cái loại này không chút nào che giấu trào phúng quả thực để cho Im Yoona không nhịn được nghĩ phải hướng trước mặt nàng cái này siêu cấp vô địch đại phối đàn tay kia thượng cũng lưu lại một dấu răng. Chẳng quá, nàng chưa kịp thực thi ngực xung động, nhất cú phảng phất hơi hột nói thì truyền vào của nàng trong tai, để cho nàng cả người phút chốc ngẩn ra.

"Số phận? Vật này với ta mà nói, quả thực tồn tại, thế nhưng. Ta chưa bao giờ dùng tin tưởng hay không đi phán đoán nó, nếu như, cái này gọi vận mạng đông tây thực sự là đồ tốt, ta... Thì bản thân làm ra tới một người thì như thế nào?"

Hơi hột vậy giọng nói, trước sau như một mềm nhẹ giữa hơi từ tính thanh âm, tựa như tại nói gì đó rất tầm thường lời của như nhau, thế nhưng... Ở đó bình thường giữa những hàng chữ giữa, phảng phất có một loại vô pháp nói bá đạo không ngừng được địa phát ra!

Im Yoona nhịn không được ngẩng đầu, nhìn về phía tại trước mặt nàng đạo kia thon dài thân ảnh của, mà cái này vừa nhìn, nàng vừa không khỏi mở to hai mắt.

Tại trước mặt nàng, trương tuần lăng gương mặt của thượng, chính lộ một bộ nàng quen thuộc chí cực đáng tươi cười, một bộ tà khí giữa lộ ra bá đạo đáng tươi cười...

Đêm đen nhánh mạc hạ, tuyết vẫn như cũ tại hạ trú, chúng nó chậm rãi bay xuống, rơi vào tóc của hẳn thượng, rơi vào giữa bọn họ, hơi hơi một bên gió lên khoe miệng, phảng phất để cho nàng thoáng cái thấy một cái thân ảnh quen thuộc, một cái ngây ngô nhưng một như bây giờ vậy cao ngất thân ảnh...

Không biết nhìn nhau bao lâu, Im Yoona hít sâu một hơi, sau đó bỗng nhiên cúi đầu, kế tục cảm bộ đội của mình oa ra bên ngoài dòi, biên nã trong miệng hoàn biên khinh thường lảm bảm nhất cú: "Thiết, chỉ biết đùa giỡn suýt..."

Cả người nhất thời ngẩn ra, Han Woo có chút ngây người địa nhìn đã về mặt hưng phấn, tràn đầy ăn mẫu hàng địa tiểu tâm dục dục bả chén kia bộ đội oa từ hộp đựng thức ăn giữa phùng đi ra ngoài Im Yoona, tại khoảng chừng ngây người ba giây sau, ngực cái loại này hậu tri hậu giác vậy dờ khóc dờ cười mới đẳng địa dâng lên.

Ai tây... Cái này xú nha đầu...

Rất là bất đắc dĩ giúp đỡ phù cái trán, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) Han Woo bỗng nhiên phát giác bản thân bằng vào đương niên Im Yoon Woo ký ức đã áp không chế trụ được cái này "Vô pháp vô thiên" nha đầu.

Lặng lẽ giương mắt ngắm một tý Han Woo bất đắc dĩ sắc mặt, Im Yoona trên mặt vừa lặng yên lóe lên một tia cười trộm, đồng thời, còn có một chút thờ phảo nhẹ nhõm thần tình, vì khẽ nâng lên tay phóng ở ngực, cảm thụ được ngực không cảm được rung động, nàng vừa hít thở sâu vài cái, nỗ lực để cho mình bả lực chú ý bỏ vào trước mặt thực vật thượng.

"Nga? Đây là... Ca, thế nào còn có một oản? Lẽ nào... Nha, chính ngươi cũng không bỏ chạy vội tới ta đưa com?"

Nhưng mà lúc này, Im Yoona bỗng nhiên có chút kinh ngạc kêu một tiếng, nàng hơi hơi mở to hai mắt nhìn mình trước mặt xuất hiện tất cả.

Nàng đã đem hộp đựng thức ăn giữa mình một phần bộ đội oa đem ra, thế nhưng, đương đem nàng một phần nã sau khi đi ra nàng mới phát hiện, cái

này hộp đựng thức ăn dưới lại còn có một tầng, dờn khai vừa nhìn, lại là một chén cùng mình giống nhau như đúc, đều dùng giữ tươi màng đóng gói rất thật tốt bộ đội oa, cả người nhất thời nhin không được ngăn người, chột hình như nghĩ tới điều gì, một đôi xinh đẹp ngoạn tâm mắt bật người triều Han Woo trừng đã qua.

Han Woo nghe tiếng quay đầu nhìn lại, thấy tầng thứ nhất đã bị mở ra, lộ ra dưới một phần bộ đội oa hộp đựng thức ăn, lập tức hiểu được nha đầu kia tại kinh ngạc cái gì, lúc này không chút nghĩ ngợi hồi đáp: "Phần này là cho Taeyeon."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Đi ra ngoài ăn?

...

"Ồ đó phong tuyết giữa nô rộ cánh hoa, "

"Thổi qua của người bên tai, "

"Đó là ta hóa thành tân tuyết."

"Người yêu a, "

"Ta, "

"Kỳ thực vẫn luôn ở bên cạnh người..."

"Cảm giác còn là thiếu chút nữa, có người cản trở, như vậy, nghỉ ngơi một chút, để cho lại lục một lần."

"A?"

Manh manh mắt to có chút ngây người địa trát liễu trát, ngơ ngác nhìn một chút trước mặt cửa sổ thủy tinh ngoại Yoo Yong Jin trên mặt đối với mình lộ ra nghiêm túc giữa cũng lộ ra điểm nụ cười bất đắc dĩ, khoảng chừng phản ứng ba giây mới hiểu được, hai cái keo kiệt túi nhất thời thì từ trắng nõn hai gò má cổ bắt đi.

"Ta biết rồi..."

"Ha ha..."

Ghi âm bằng lý mọi người thấy hoảng hơi sững sờ, nhưng chột cũng không nhin được nhẹ cười rộ lên.

Về mặt chán nản cúi đầu, cái miệng nhỏ nhắn hoàn hơi hơi biết lên, rõ ràng là tại buồn nản, nhưng lại cứ làm cho một loại ủy khuất khả ái cảm giác, thực sự làm cho buồn cười.

"Không nên cười lap... Có gì đáng cười..."

Đại gia không chút nào che giấu tiếng cười truyền vào trong tai, trương khả ái mặt xinh đẹp bằng nhất thời càng ủy khuất, yếu yếu địa nhượng la một câu, đón cái miệng nhỏ nhắn biết rất nghiêm trọng hơn, khoanh tay quay lưng lại, một bộ bị khinh bi không muốn gặp người đáng đáp.

"Ha Ha..."

"Phốc..."

Chỉ bắt quá,

Cái này phó ủy khuất bộ đáng khả ái hiển nhiên càng thêm nhận người cười, hiện trường mọi người đang dừng một chút sau trong miệng tiếng cười lớn hơn, nhất là cùng Yoo Yong Jin đứng chung một chỗ Kim Heechul, hoàn toàn không để ý tới cái gì, cười đến tối không có chánh hình.

"Nha! OPPA~!"

"Ha hả... Ai một cô, được rồi được rồi, Fany a, chúng ta đi một bên nghỉ ngơi, đừng để ý tới những thứ này người xấu."

Nhấp mắt cũng không nhìn được muốn đi thượng kiều khoe miệng, Kim Taeyeon thân mật cảm thụ, quay cửa sổ thủy tinh ngoại Seohyun mấy người làm mẫu tính địa cau mũi một cái.

"Đối với! Không để ý tới các người những thứ này người xấu! Hừ!"

Học Kim Taeyeon đi thường địa quay ngoài cửa sổ cau mũi một cái. Lúc này mới tâm tình có chút khoái trá theo sát Kim Taeyeon ngồi xuống một bên nghỉ ngơi chỗ ngồi, sau đó thẳng thắn làm bộ nghe không được sau xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh truyền tới lớn hơn tiếng cười, bỗng nhiên sắc mặt có chút hưng phấn mà cả ngày hôm nay bản thân mang cái kia bọc nhỏ túi lòi lại đây, biến mờ hoàn biến về mặt thần bí ngồi đối diện ở bên cạnh Kim Taeyeon nói rằng: "Taeyeon aaa. Người đoán, ta ngày hôm nay dẫn theo cái gì?"

"Ừ? Cái gì a?"

Kim Taeyeon trát liễu trát xinh đẹp mắt, có chút nghỉ ngơi nhìn ở trước mặt mình rõ ràng hiển vật quý dường như manh cô nàng.

"Đương đương ~ "

Buông ra bản thân bùm túi miệng hai cái tay nhỏ bé, trên mặt lộ ra tiêu chí tính Nguyệt Nha cười mắt, từng cái từng cái thuộc như lòng bàn tay mà đem túi trong bao gì đó lấy ra nữa. Trong giọng nói có rất rõ ràng hưng phấn.

"Thịt bò tảo tía com tháng, chỉ sị com tháng, chà bông sa kéo com tháng, tạc tương mặt, sau cùng còn có..."

Nói được cái này, có ý dừng dừng, một đôi lóe sáng mắt to cười đến cong cong, bên trong hiển nhiên mang theo điểm đặc ý, đón nàng hoàn toàn không thấy trước mặt mình biểu tình đã có ta gốc trẻ Kim Taeyeon, tiểu tâm dục dục từ nhỏ túi trong bao xuất ra hai hộp đóng gói thập phần nghiêm mật...

"Hai phân cá cao thang ~! Thế nào? Ừ? Ừ? Có đúng hay không rất kinh hi đi? Ha Ha..."

Ngẩn người nhìn một chút trước mắt thoáng cái lâm lang mẫn mục tất cả, Kim Taeyeon sắc mặt của tương đương quái dị, vu ki đương ánh mắt của nàng đảo qua hai hộp lẳng lẳng bày ở trước mặt mình cá cao thang sau, ngực tại khẽ run hơn. Một nồng nặc dở khóc dở cười cảm tình không ngừng được địa thì dâng lên.

"Phốc, đại phát, ha ha ha... Ai một cô, Ha Ha..."

Chẳng quá nàng chưa kịp thực sự nhìn không được địa bật cười, phòng điều khiển trong thì có một đạo có điểm lỗi thời tiếng cười không hề có kỳ địa truyền tới.

Chính mong đợi nhìn Kim Taeyeon hơi sững sờ, quay đầu nhìn lại, cái miệng nhỏ nhắn nhất thời thì quyết bất đi, "OPPA! Có gì đáng cười! Còn có tiểu hyun, lão sư, các người... Điều không cho cười lặp ~!"

"Ha ha ha..."

"Ha hả..."

Cái này manh cô nàng nói chưa dứt lời. Nàng cái này vừa nói, ở bên ngoài đến mức rất cực khổ Seohyun đám người nhất thời thì không kèm được, đều về mặt buồn cười địa nhìn ghi âm trong phòng trùng hai mắt, trên mặt còn có chút mơ hồ nhìn mình đám người.

"Ai một cô, Fany a. Người là bà tức thức ăn thương điểm đánh cướp sao? Còn là nói, người dự định ở chỗ này mở tức thức ăn thương điểm? Phốc, Ha Ha..."

"Heechul OPPA~!"

Được Kim Heechul như vậy cười, chớp chớp mắt, cũng lập tức minh bạch đại gia đang cười cái gì, gương mặt tại phút chốc có chút đỏ lên đồng thời. Nhìn không được hơi hơi biết trừ chủy hét lên: "Ta gây cho đại gia ăn đi ~! Hôm nay là bí mật đi làm, người đại diện tỷ tỷ còn có OPPA môn cơ bản không có theo bên người, ta lo lắng đại gia hội đói đi... Từng cái một hoàn chê cười ta..."

Nói, trên mặt lại lộ ra vừa phó úy khuất đáng đáp.

"Ha Ha, người là sợ bản thân đối bụng không?"

"Nào có..."

"Được rồi được rồi, OPPA không cho người khi dễ Fany!"

Nín ghen bên mép cũng tựa hồ có chút không cảm được tiểu ý, Kim Taeyeon lười kéo Fany thủ đứng lên, hồ trứ khuôn mặt nhỏ nhắn rất bất mãn địa nhìn một chút ở bên ngoài cười đến không có chánh hình Kim Heechul, sau đó có ý hạ giọng, mỉm cười đối với nói rằng: "Chúng ta đi ra ngoài ăn đi, đỡ phải có đáng ghét tên."

"Ừ, không để ý tới cái này đáng ghét tên!"

Nói xong, hoàn hướng về phía Kim Heechul hung hăng hừ hừ mũi.

"Đi thôi."

Và cùng nhau bùng cái này đại món tiểu món thực vật từ thiên môn trước đi vào phòng điều khiển trong, cảm thụ được phòng điều khiển trong vài người dờ khóc dờ cười nhân thân, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) Kim Taeyeon trên mặt của cũng không khỏi lộ ra điểm nhu hòa tiểu ý, nhưng thật ra không có ngưng ngừng gì, chỉ là, khi nàng đi ngang qua ngồi ở một bên Seohyun bên người, ánh mắt đảo qua không có một bóng người một cái khác chỗ ngồi khi, cước bộ tựa hồ vì không thể xét địa dừng một chút.

"Đến, tiểu hyun, chúng ta cùng đi ra ngoài ăn."

Tươi mát trên mặt của nhất thời lộ ra ngây người biểu tình, ngay sau đó không đợi Seohyun phản ứng kịp, tại trước gót chân nàng Kim Taeyeon vừa quay đầu đi quay Kim Heechul hảo hảo hừ hừ, "Người cũng dừng nghĩ, chúng ta không mang theo tên vô lại."

"Đối với! Chúng ta không mang theo tên vô lại!"

"Nha, các người."

Vừa hơi sùng sờ, nhìn trước mắt cùng chung mối thù vậy hai vị tỷ tỷ, nhìn nhìn lại có chút kinh ngạc Kim Heechul, Seohyun chợt vừa nhìn không được hé miệng cười khẽ, suy nghĩ một chút, ánh mắt nhìn về phía ở một bên Yoo Yong Jin.

"Ta coi như, ta và hai người bọn họ lại thảo luận một chút ca khúc một ít chi tiết."

Cảm thụ được Seohyun ánh mắt, Yoo Yong Jin cười cười, rất dứt khoát khoát tay áo.

"Như vậy... Đi thôi."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Toàn bộ đều đến đông đủ

Nói là đi ra ngoài ăn, nhưng thực Kim Taeyeon ba người là đi tới ghi âm phòng làm việc một tầng toạ đàm khu. Đi bên ngoài có được nhận ra phiếu lưu, có nữa các nàng từ cửa sổ nhìn thoáng qua, bên ngoài đã tuyết rơi, quá lạnh, sờ dĩ quả đoán lời kéo Kim Taeyeon và Seohyun thủ có chút hưng phấn mà chạy tới một tầng đi.

"Cảm tạ vạn năng chủ a ~ ta chạy ~!"

"Phốc... Ta chạy."

"Ta chạy."

Hai tay ngón tay giao nhau làm một cái cầu xin thủ thế, rất không có thành ý địa cầu xin một tỷ, ngay sau đó thì hi tư tư bắt đầu chọn tự mình nghĩ ăn gì đó, về phần Kim Taeyeon hai người thấy nàng bộ dáng này, đều là buồn cười địa cười cười, sau đó hai tay tạo thành chữ thập nói một câu, cũng bắt đầu thiêu bản thân muốn ăn thực vật.

"Ngô... Cái kia... Taeyeon aaa..."

"Ừ? Làm sao vậy?"

Khuỷu tay y phục được kéo kéo, Kim Taeyeon biên huy đi trong tay mình thịt bò tào tía com tháng, biên có chút kỳ quái địa nghiêng đầu nhìn đồng hồ đeo tay một cái tình không biết vì sao có chút kỳ quái.

Cô nàng này trong tay lúc này chính lòng tham địa cắt hai phân tào tía com tháng, trước mặt trên bàn hoàn bày một phần cá cao thang, hoàn toàn một bộ phải hóa thân ăn hàng trạng thái, chỉ bất quá không biết vì sao, nhẹ cắn môi, vì khổ chau mày, về mặt do dự bất định hình dạng.

"Cái kia..."

"Rốt cuộc làm sao vậy? Ngươi nhưng thật ra nói a."

Nháy mắt một cái, Kim Taeyeon trực tiếp một cái ngum lớn ăn hết một khối táo tía com tháng, bụng hộp vừa ăn biên kỳ quái nhìn.

"Fany tỷ tỷ, làm sao vậy sao?"

Một bên Seohyun cũng có chút nghi ngờ nhìn lại,

Trong tay trái tim cẩn thận địa hủy đi tạc tương mặt động tác dừng dừng.

"Cái kia..."

Lóe sáng mắt to trát liễu trát, ánh mắt chần chờ tại trước mặt cá cao thang thượng lưu vòng vo một lúc lâu, trên mặt của lộ ra một rất rõ ràng không muốn, chẳng quá rất nhanh, trên mặt của nàng còn là lộ ra nhin đau bỏ những thứ yêu thích vậy biểu tình, tiểu cắn răng, về mặt "Bi thống" địa nói với Kim Taeyeon: "Taeyeon, cái này... Cho ngươi ăn!"

Nói. Vươn tay nhỏ bé trắng nõn, một bả bả trước mặt cá cao thang đồ lên Kim Taeyeon trước mặt, động tác đang lúc mang theo một điểm quyết tuyệt vị đạo.

"... Cho ta ăn? Vì... Vì sao?"

Kim Taeyeon hơi hơi kinh ngạc, chớp chớp mắt nhìn mình trước mặt cái này hộp hoàn chỉnh còn chưa mở ra cá cao thang. Về mặt nghi ngờ nhìn về phía.

"Bởi vì..."

Bỗng nhiên, trương khả ái trên mặt xinh đẹp lộ ra một loại rất vẻ mặt nghiêm túc.

"Bởi vì... ?"

Về mặt nghiêm túc để cho Kim Taeyeon và Seohyun sắc mặt cũng không cảm hơi hơi khẩn trương lên.

"Bởi vì... Uống cá cao thang ngày mai khuôn mặt hội thay đổi sung!"

"..."

"..."

Nháy mắt một cái, Kim Taeyeon nhìn về mặt nghiêm túc, "Sở dĩ... Nói?"

"Cho nên nói!"

Về mặt nghiêm túc vươn một ngón tay, cặp kia lóe sáng mắt to nháy mắt cũng không nháy mắt. Dùng một loại tương đương nặng nề giọng nói nói rằng: "Nói như vậy... Thoạt nhìn sẽ rất xấu!"

"... Sở dĩ?"

"Sở dĩ! Như vậy sự tình sẽ rất hồng bát!"

"..."

"Vì vậy... Ngươi liền đem cá cao thang cho ta, để cho ta mặt xưng phù?"

"Là!"

Rất tự nhiên gật một cái đầu nhỏ.

"..."

Một đoạn quỹ dị trầm mặc.

"Nha! ! Hwang Mi Young! ! Có bản lĩnh ngươi đừng chạy! !"

"A! Tiểu hyun nhanh cứu ta! Ngươi Taeyeon tỷ tỷ điên rồi!"

"Ai tây! ! Ta và ngươi nói, ngươi xong! Ủ! Hwang Mi Young! Ngươi nay ngây thơ xong!"

"Taeyeon aaa, ta cũng vậy vì muốn tốt cho người a, người xem, người khuôn mặt nhỏ như vậy, sung điểm tốt! Thực sự!"

"..."

"Người ngày hôm nay tuyệt đối sẽ không sống đi ra ngoài! !"

"A!"

...

Seohyun có chút sững sờ địa nhìn trước mắt dường như tuyết lộ trốn chết một truy một cản hai cái thân ảnh kiều tiểu, đầu óc thậm chí tạm thời chưa từng phản ứng kịp, chẳng quá tại nàng nhảy mất một cái nhìn cái này hai Phong nha đầu nghiêm nhiên hóa thành giống như con khỉ tại sở pha hai bên linh hoạt lẫn lộn, kéo dài đánh giằng co sau. Cả người nhất thời hậu tri hậu giác địa một trận ách nhiên thất tiểu, một loại cảm giác dờ khóc dờ cười xông lên đầu, bên mép mang theo cười khê địa nhìn hai cái tinh lực tựa hồ thoáng cái mười phần lên nha đầu.

"... Cái kia... Tiền bối?"

Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo tương đương yếu khí thanh âm của truyền tới, dường như định thân phù như nhau định trụ hai cái đến tai phía sau trên mặt đều mang xán lạn nụ cười nha đầu.

Có chút ngây người địa trát liễu trát lóe sáng mắt to, nhanh lên gỡ gỡ đều có chút rối tung tóc, ngay sau đó thì về mặt nghi ngờ quay đầu nhìn lại, kết quả, tại đi thông lâu hai của hành lang bên kia thấy được một cái có chút đóa đóa thêm thêm bóng hình xinh đẹp.

"Người là... Nga. Không sai, Wendy đúng không? Người có chuyện gì không?"

Nháy mắt một cái, suy tư một chút, lập tức đã đem đóa ở một bên tôn hầu hạ nhận ra được. Chẳng quá chợt nàng nghi ngờ trên mặt nặng hơn, về mặt không hiểu nhìn tôn hầu hạ.

Không chỉ có là nàng, Kim Taeyeon và Seohyun đồng dạng cũng là có chút nghi ngờ nhìn kỳ quái trốn ở góc tường tôn hầu hạ.

"... Cái kia..."

Do do dự dự địa cắn môi dưới, tôn hầu hạ ánh mắt tại trong ba người đạo kia dễ thấy nhất thân ảnh kiều tiểu thượng quét một vòng, ngay sau đó hơi hơi cắn răng, có chút chân chò địa nói rằng: "Cái kia... Taeyeon tiền bối. Ta có việc muốn cùng người..."

"Nga? Ba người các người đợi ở chỗ này làm gì? Ăn cơm chiều?"

Nhưng mà, ngay tôn hầu hạ có chút lấp bắp địa phải đem mình lời muốn nói nói ra khi, một đạo đột nhiên truyền tới ngọt thanh âm cắt đứt nàng.

Vài người hơi sững sờ, nhất tề hướng một bên khác vừa nhìn, sau đó bốn người cũng đều ngẩn người.

Toạ đàm khu một bên kia chính là từ ký túc xá ngoại vào đi ra, mà lúc này, đang có bốn người bao vây rất khá gần tốt thân ảnh từ đi ra giữa đi tới, dẫn đầu là một cái xinh xắn lạnh lợi thân ảnh của.

"Sunny... Bốn người các người chạy thể nào tới?"

Nhìn từ đi ra giữa đi ra Sunny, Choi Soo Young mấy người, Kim Taeyeon có chút giật mình thân mà hỏi thăm.

"Hai người bọn họ, thông cáo kết thúc, buồn chán; chúng ta, đến ghi âm."

Cắm ở mao dẫn mạo đầu áo lông trong túi thủ lấy ra nữa chỉ chỉ dùng một thân đồ tươi áo lông đem mình bao vây rất giống như một khóa vui mừng tiểu cây ớt Sunny còn có Choi Soo Young, vừa chỉ chỉ mình còn có ở một bên điểm tĩnh mỉm cười Kwon Yuri, kim Hyoyeon mang trên mặt mỉm cười nhân nhật, lời ít mà ý nhiều địa giải thích một lần.

"Oa ~ thực sự, đã đã trở thể này."

Chóp chóp mắt to, cúi đầu nhìn một chút điện thoại di động, lúc này mới có chút hậu tri hậu giác địa cảm khái nhất cú, đưa điện thoại di động biểu diễn cho một bên Kim Taeyeon còn có Seohyun xem, nghiêm nhiên đã gần mười giờ tối.

"Các người tại ăn cơm chiều? Thế nhưng Yoona đây?"

Lúc này, Kwon Yuri nhìn một chút trên bàn một đồng thực vật, nhìn nhìn lại trong tay đều tự cầm đôi dưa ba người, trên mặt nhất thời lộ ra gặp biểu tình, chẳng quá chợt trên mặt của nàng cũng có một tia nghi hoặc, quay đầu nhìn chung quanh một lần, tịnh không nhìn thấy trong ngày thường đạo kia quen thuộc cao gầy thân ảnh.

Nghe tới Kwon Yuri nhắc tới cái tên đó, trương nguyên bản cũng bởi vì bọn tỷ muội cùng nhau lại đây mà cười ý dạt dào đồng nhan khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời vì không thể xét địa đối đối, dịu dàng mâu quang giữa tựa hồ có vật gì vậy hơi hơi lóe lên một cái, sau đó nàng thì đem ánh mắt nhìn về phía một

bên Seohyun.

"Nga, Yoona tỷ tỷ đi ra bên ngoài tản bộ."

Seohyun mỉm cười hồi đáp.

"Bên ngoài? Nhưng là chúng ta đi lên thời gian tại sao không có..."

"Nha! Người thực sự muốn đánh đúng không?!"

"Ta nói sai?"

"Ta đâu biến dạng? ! Ừ? ! Ta a, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) Im Yoona, hiện tại thể nhưng đường đường chính chính Super Star a!"

"... Cái kia từ là như vậy dùng sao?"

"Ca... Người là thật muốn cùng ta đánh nhau đi! Không sai đi! Ta thể nhưng người nhất tới đáng yêu nhất muối muối a! Có người như vậy đương OPPA sao?"

"... Ta nhờ người, tại như vậy trước khi nói có thể hay không trước bả xưng hô của người sửa đổi đến?"

"Nha."

...

Ngay Sunny về mặt nghi ngờ nói nói khi, bỗng nhiên từ các nàng sau lưng đi ra giữa vừa loáng thoáng truyền đến luồng đạo hình như tại tranh luận và vân vân thanh âm, mọi người vô ý thức quay đầu nhìn lại, có mấy người sắc mặt của nhất thời hơi đổi, trong đám người, cặp kia xinh đẹp con người càng đang lặng lẽ đang lúc mở to...

Tại các nàng trong tầm mắt, một đạo các nàng quen thuộc cao gầy thân ảnh chính quyết trừ cái miệng nhỏ nhắn, biên vẽ mặt bất mãn tròng mắt mắt biên ôm trong ngực nàng bên cạnh đạo kia các nàng đồng dạng đã có ta quen thuộc thon dài thân ảnh cánh tay của, chậm rãi đi tới!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 206: Chúng ta là huynh muội a

Không khí của hiện trường có chút quái dị, một tầng người trong đại sảnh hình như đều bị định thân như nhau, mở to hai mắt nhìn từ đi ra đầu kia chậm rãi đi tới luồng đạo thon dài thân ảnh.

"Ta đói bụng!"

"Đợi lát nữa ăn."

"Ta chết đói lạp ~!"

"... Vậy chết đói đi."

"Nha! Ta..."

"Cái kia... Bên kia hai vị..."

Đang tranh cãi ầm ĩ hai người sừng sốt, quay đầu nhìn lại, cái này mới nhìn rõ cái này đầy đại sảnh oanh oanh yến yến, nhất thời nhất tề kinh ngạc.

Nhìn trước mặt một đôi nhất tề nhìn qua đôi mắt đẹp, may là Han Woo, cũng không nhận được có chút không được tự nhiên.

Quay đầu và đồng dạng về mặt góc lẳng Im Yoona nhìn nhau liếc mắt, Han Woo lúc này mới quay đầu trở lại mở ra miệng đối với chúng nữ có chút lúng ta lúng túng địa hỏi thăm một câu: "Các người... Thế nào đều họp ở chỗ này?"

Chúng ta?

Không hẹn mà cùng, Girls Generation chúng nữ đột nhiên ngực đều có loại nghĩ mắt tròn trắng xung động.

Lời này không phải là chúng ta hỏi người sao? ! Người làm sao sẽ xuất hiện ở đây? Còn có, quỹ dị này lên sân khấu phương thức là chuyện gì xảy ra a?

"Cái kia... Yoon Woo O..."

"Ngà? Sunny các người tại sao lại ở chỗ này? Vừa vào? Chúng ta thế nào không nhìn thấy các người?"

Nhưng mà, ngay Choi Soo Young dùng cặp kia mắt to tới tới lui quét mắt trước mắt mình như vậy vừa nhìn còn đĩnh đĩnh đối hai người này,

Muốn đặt câu hỏi khi, một bên Im Yoona bỗng nhiên thì lên tiếng, về mặt kinh ngạc nhìn Choi Soo Young và Sunny mấy người.

"Chúng ta còn muốn hỏi đây, chúng ta tới đùa a, đảo là hai người các người, hai người các người vừa cũng ở bên ngoài? Chúng ta thế nào không có ở cửa thấy? Còn có các người... Hai người các người rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Ủ? Ủ?"

Im Yoona như vậy càng vấn, ở một bên bà mắt tròn trừng Sunny nhất thời liền không nhận được, thoáng cái chạy tới Han Woo và Im Yoona trước mặt hai người, mở to hai mắt pháo liên châu như nhau quay hai người đặt câu hỏi, thật hồ hồ trên mặt của đang khiếp sợ hơn rõ ràng còn có chút bất quái vị đạo, ánh mắt tại Han Woo hai người ôm thật chặt trên cánh tay của nắm vài mắt.

"A, như vậy a, hai chúng ta tại công viên bên kia nói chuyện phiếm đây. Khả năng chính là khi đó sai khai không thấy được đi."

Nghe được Sunny lời của, xinh đẹp ngạo tầm mắt trát liễu trát, nhìn nhìn lại cái này đầy đại sảnh oanh oanh yến yến, như nước mâu quang giữa xẹt qua nhất ty hoàng nhiên. Tựa hồ hiểu trạng huống trước mắt, ngay sau đó, ánh mắt của nàng không dấu vết quét một vòng trong đám người một cái thấy được thân ảnh kiều tiểu, ra vẻ chột giữa mang theo điểm khó nén vui vẻ nói rằng,

Tại công viên, nói chuyện phiếm...

Lặng lẽ nhìn nhau liếc mắt. Girls Generation mấy nữ cùng có thể thấy đối phương trên mặt quái dị, như nhau các nàng mình lúc này ngực tràn đầy nghi hoặc và cảm giác quái dị.

Mà đúng lúc này, Im Yoona thính giống như lạnh nhạt thanh âm vang lên lần nữa, đồng thời, cũng đề cho tâm của các nàng một tý nhắc.

"Về phần hai chúng ta a..."

Cảm thụ được toàn trường nhất thời khẩn trương từng đạo ánh mắt, Im Yoona như nước mâu quang tại đoàn người nhẹ nhàng đảo qua, đương chạm đến trong đám người cặp kia xinh đẹp con người khi, ánh mắt của nàng vì hơi dừng một chút, đối phương dịu dàng mâu quang ở chỗ sâu trong ngoại trừ và những người khác nghi hoặc ở ngoài, nàng có thể rất thấy rõ một hoàn toàn áp không chế trụ được khẩn trương. Chính là cái loại này, từ thể xác và tinh thần chỗ sâu nhất vọng lại khẩn trương, hơn nữa, đạo kia dịu dàng mâu quang tựa hồ cũng không có nhìn nàng, mà là nhìn...

Theo đạo kia như có như không đường nhìn hướng bên người vừa nhìn, đứng dịp thấy hé ra còn có chút ngây người địa nhìn trong đại sảnh chúng nữ tuần lẫm khuôn mặt, tình tế bàn tay trắng nõn phút chốc hãy thu chặt, ánh mắt lặng yên ở đó chỉ thon dài trong bàn tay dẫn theo hộp đựng thức ăn thượng nhìn lướt qua, nàng quay đầu về mặt tươi cười địa nói rằng: "Không sai, chúng ta chính là tình... A ô... Ô..."

Thu hồi vừa ở đó cái tron bóng trắng nõn tiểu trên ót lưu lại một nhân nhạt hồng ấn thủ chương. Không để ý tới cái này yêu hồ đồ nha đầu bụm cái trán, biết trừ chủy, ngập nước nhìn qua ngạo tầm mắt, Han Woo quay đầu nhìn về phía đám này nghiêm nhiên được Im Yoona nói bậy nửa câu đầu hù được nữ hài tử, có chút bất đắc dĩ mỉm cười, nã cặp kia thâm thúy con người tốt tốt nhìn thoáng qua ở một bên biết trừ chủy về mặt u oán nhìn mình Im Yoona. Giọng nói làm như mang cho một tia nghiêm túc nói rằng: "Thật dễ nói chuyện."

Hơi sùng sờ, ngay sau đó chớp chớp mắt nhìn trước mặt sắc mặt làm như ần hằm nghiêm nghị hần, cái miệng nhỏ nhắn nhất thời vừa một biết, quay đầu nhìn về phía hoàn từng cái một mở to mắt nhìn mình hai người đám này cô nàng, bụm cái trán hai tay của để xuống, hơi hơi liếc mắt. Trong miệng tức giận cả tiếng hét lên: "Cái này còn có cái gì tốt hỏi? Lần trước không cũng đã nói đi, hần, là ta OPPA., ta OPPA a."

Đang khi nói chuyện, như nước mâu quang vừa như có như không quét một vòng trong đám người trường ngày hôm nay đồng dạng không phân trang điểm khuôn mặt nhỏ nhắn, khi nàng rất lớn thanh nhượng ra câu nói sau cùng khi, nàng rất rõ ràng địa thấy, khuôn mặt nhỏ nhắn, sắc mặt tựa hồ siếp địa trắng nhợt...

Đặt ở phía dưới tình tế bàn tay phút chốc vừa hơi hơi nắm chặt, nàng hơi hơi cắn mỗi một cái, như nước đôi mắt ở chỗ sâu trong tựa hồ lóe lên một chút do dự, chỉ bất quá, đương nàng dư quang của khóe mắt quét nàng đứng bên người đạo kia thon dài thân ảnh cao lớn khi, nhất thời vừa toát ra một chút kiên định quang mang, hung hăng cắn cắn môi dưới, sau đó giả vờ vênh vào địa ôm lấy bên người cái kia hữu lực cánh tay của, bên mép mang theo mỉm cười nhìn trước mắt bọn tỷ muội.

Như sửa chữa trôi qua lông mi vô ý thức hơi hơi vừa nhú, quay đầu nhìn một chút bên cạnh mình tờ này thân sắc ra vẻ không có gì dị thường tuyệt mỹ khuôn mặt, ngực tựa hồ hơi hơi nổi lên một điểm cảm giác quái dị.

Không biết vì sao, hần luôn cảm thấy, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) nha đầu kia vừa lời của tựa hồ... Nếu có điều ngón tay?

"Nhưng... Thế nhưng Yoon Woo OPPA điều không phải... Taeyeon mẫu thai bằng hữu sao?"

Lúc này, một tiếng nghe rõ ràng có chút mộng nhiên thanh âm của truyền tới, không tự chủ, bên mép xông lên lau một cái cười khẽ, quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy được một đôi chính mở thật lớn nhìn mình lóe sáng mắt to.

"Ta, bây giờ gọi Han Woo, cho nên nói, gọi Han Woo là được. Mặt khác, Yoona đúng là muội muội ta, mà Taeyeon... Cũng đúng là ta mẫu thai bằng hữu."

Bên mép mang theo cười yếu ớt, Han Woo nhìn trước mắt một đôi nhìn qua con mắt đẹp, thanh âm êm dịu nhưng giọng kiên định nói.

"Thế nhưng, dẫn... Điều không phải, Han Woo OPPA, nói như vậy, Yoona và Taeyeon điều không phải..."

"Ta và Yoona điều không phải thân sinh huynh muội, ta là được nhận nuôi."

Trong nháy mắt, toàn trường yên tĩnh lại, vừa còn muốn nghi vấn và vân vân Choi Soo Young kim lòng không dặng mở to hai mắt, không chỉ là nàng, còn có còn lại mọi người, tất cả mọi người giật mình, trong đám người, một đôi xinh đẹp con người còn có một cái trong suốt ngọ tâm mắt càng đang lặng lẽ đang lúc tuôn ra vô hạn khiếp sợ...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207:

"Cho nên nói... Han Woo OPPA người..."

"Là, ta trước ra ngoại quốc học ở trường, thẳng đến trước đó không lâu mới vừa về, sở dĩ không có thể như vậy nhà của ta Yoona có ý hướng đại gia giàu diêm, nàng cũng không nghĩ tới đều để cho công tác dính đến gia tâm tình của người ta, mong muốn đại gia có thể hiểu được."

"Dĩ nhiên, chúng ta hiểu."

"Ừ."

"Không sai, chúng ta hiểu."

Đi ra giữa, một đám cô nàng vây quanh Han Woo và Im Yoona hai người, một loại không cảm được hiếu kỳ và bất quá tại các nàng trên mặt của mỗi người hiện lên, nói thật đi, Han Woo vừa tại một tầng phòng khách nồn lộ ra ngoài nói thực sự thái làm cho các nàng chấn kinh rồi, thẳng đến Han Woo đề nghị sau khi lên lầu, các nàng mới hồi phục tinh thần lại, từng cái một mở to mắt, ánh mắt không ngừng tại Han Woo và Im Yoona giữa hai người quét mắt.

từng đạo lặng lẽ đầu tại hai người mình trên người ánh mắt, Han Woo đương nhiên cảm nhận được, tại khóe miệng kim lòng không dặng hơi hơi hướng gió lên đương đồng thời, hần thẳng thần trực tiếp mở miệng trước cho những thứ này rõ ràng ngực ngựa một chút nha đầu giải thích một chút, đương nhiên, hần giải thích trọng điểm còn đang nên... Trong đám người cái kia thân ảnh kiều tiểu.

Thâm thúy con người lược lược nhìn lướt qua rơi ở phía sau tựa hồ có chút trầm mặc cái kia thân ảnh kiều tiểu, Han Woo trên mặt mơ hồ lộ ra như có điều suy nghĩ biểu tình.

"Thế nhưng... Tốt như vậy tượng cũng không đúng đi..."

Choi Soo Young tiểu tâm dục dục giờ nhắc tay, con mắt nhìn xem ở một bên chẳng biết tại sao cũng bắt đầu có chút trầm mặc Im Yoona, sau đó đường nhìn vừa quét một tý rơi ở phía sau cái kia thân ảnh kiều tiểu, trong miệng có chút do dự nói rằng: "Nếu như Han Woo OPPA người và Yoona là huynh muội lời của, vậy người và Taeyeon..."

"Là thai bằng hữu."

Ôn hòa giữa hơi từ tính thanh âm cắt đứt lời của nàng.

Người ở chỗ này cũng không nhận được có chút đầy cõi lòng tò mò nhìn cái kia đứng ở ở giữa nam nhân.

Cảm thụ được từ bốn phía đầu tới hiểu kỳ ánh mắt, Han Woo dư quang của khoe mắt quét một vòng đạo kia trầm mặc như trước trứ thân ảnh kiều tiểu, bỗng nhiên, cái kia hơi hơi buông xuống đầu nhỏ tựa hồ giật giật, một đạo cản cản dục dục, đồng dạng tràn ngập không hiểu ánh mắt như có như không hướng mình đầu đến.

Khoe miệng lặng yên đi lên kiều kiều, cặp kia thâm thúy trong con ngươi lóe lên một tia không vì nhân phát giác ôn nhu tiểu ý, Han Woo đem lực chú ý thả lại trước mắt cái này đứng trên mặt trần đầy đều là tò mò nha đầu thượng, sau đó ném ra một đoạn lần thứ hai để cho người ở chỗ này ngẩn ngơ lời của.

"Bởi vì... Mẫu thân của ta. Ta thân sinh mẫu thân... Mẫu thân của ta và Taeyeon nhà nàng là... Là thể giao, cho nên nói ta khi còn bé kỳ thực giống như Taeyeon là bạn rất thân, sau lại... Sau lại nẫu thân ta qua đời, ta hãy cùng Yoona bọn họ cùng nhau sinh sống. Mới vừa bắt đầu mấy năm bởi vì niên kỷ hoàn quá nhỏ, sơ dĩ tạm thời cắt đứt liên lạc, nhưng sau lại kỳ thực ta thường thường có chạy đi Jeonju tìm nàng."

Ôn hòa từ tính tiếng nói chậm rãi truyền vào các nàng trong tai, thanh âm của hắn rất bằng phẳng, giống như là tại giảng thuật một cái rất đơn giản sự thực. Thế nhưng các nàng nhưng đều có thể từ nơi này thỉnh giống như lời đơn giản ngữ xuôi tai đến như vậy một tia không giống tầm thường... Bị thương.

Toàn trường có chút nóng liệt bầu không khí chậm rãi có chút lãnh trệ, Han Woo ôn hòa nhìn trước mắt đám này bỗng nhiên có chút trầm mặc xuống nữ hài, bên mép không khỏi mang cho lau một cái cười khê, quả thực đều là một đám cô gái thiện lương a. Mà lúc này, một ôn lạnh mềm mại xúc cảm từ lòng bàn tay của hắn truyền tới.

Hơi hơi nghiêng đầu vừa nhìn, Han Woo vừa lúc nhìn thấy một đôi không chút nào che giấu trong lòng lo âu nhìn mình mỹ lệ ngọc tằm mắt, bên mép cười khê càng đậm ta, bàn tay thon dài hơi hơi nhéo nhéo lòng bàn tay con kia chủ động ác tới được tinh tế bàn tay.

Bởi vì vừa mới từ bên ngoài tiến đến, sơ dĩ cái này cái nhẹ nhàng ác ở chung với nhau bàn tay tuyệt đối không gọi được ấm áp, nhưng phảng phất có một cổ vô hình tình cảm ấm áp tại giữa hai người tương hỗ truyền lại.

Sau đó. Đây đó trong lúc đó bàn tay ôn lạnh mềm mại xúc cảm tựa hồ để cho trương tuyệt mỹ gương mặt của hai gò má mơ hồ có chút nóng rần lên, thâm thúy con ngươi khê nhúc nhích, rất bén nhạy đã nhận ra điểm ấy, khoe miệng hơi hơi kiều kiều, nhưng thật ra không có nghĩ có cái gì không đúng, chỉ là liền vội vàng đem ánh mắt dời, đỡ phải cái này trên thực tế rất da mỏng nha đầu phát hiện tầm mắt của mình, đến lúc đó mình tay kia thì thăm

Mà cái này dời một cái khai, ánh mắt của hắn lập tức quét một ít dị thường nơi ấy.

Trong đám người một đạo dịu dàng mâu quang đang lặng lẽ nhìn chăm chú vào hắn, vừa thấy hắn tựa hồ nhìn lại. Dường như bị kinh sợ như nhau, vội vã thấp đầu nhỏ, thế nhưng hãy để cho hắn bắt được cặp kia xinh đẹp trong con ngươi ẩn hàm sâu đậm lo lắng.

Chẳng biết tại sao, khoe miệng tiểu ý so với trước còn muốn là thượng vài phần. Hắn lúc này sẽ mở miệng, nhưng vào lúc này, một đạo yếu khí giữa rất là do dự thanh âm vừa vang lên.

"Nhưng... Thế nhưng... Han Woo OPPA, nói như vậy, Yoona nàng vậy cũng nhận thức Taeyeon mới, mới đúng chứ..."

Hơi sùng sờ. Quay đầu nhìn lại, đứng dịp thấy Choi Soo Young chính hơi cúi đầu có chút lấp bắp địa nhìn mình, không chỉ có là nàng, Girls Generation những người khác cũng là, một đôi đôi mắt đẹp do do dự dự địa nhìn mình.

Vô ý thức nhẹ nhàng nhử mảy một cái, Han Woo đảo không phải là bởi vì tức giận có lẽ nói không ra lời và vân vân nguyên nhân, mà là bởi vì SNSD những thứ này nha đầu có chút ngoài ý liệu "Đánh vỡ sa oa hôi số" thái độ mà cảm thấy nghi hoặc.

Dựa theo bản thân đối với các nàng sơ bộ hiểu một chút, các nàng nếu biết hỏi mình chỗ đau, bình thường mà nói cũng sẽ không lại truy vấn mới đúng, là nguyên nhân gì làm cho các nàng...

Bỗng nhiên, Han Woo dường như dừng một chút, bởi vì ánh mắt của hắn bắt được, bắt được ở trước mặt hắn về mặt do dự Choi Soo Young trên mặt biểu tình ở chỗ sâu trong một tia... Sâu đậm lo lắng?

Mâu quang khê nhúc nhích, đem dường như lướt lướt quét một vòng trước mắt đám này tất cả đều về mặt do dự nha đầu, ngực nghi hoặc nhất thời chiếm được giải đáp.

Nguyên lai là thế này phải không, a, thật là... Một đám tính cách rất tốt nữ hài đây.

Bên mép xuất hiện lần nữa lau một cái ôn hòa tiểu ý, Han Woo nhìn trước mắt lấp bắp Choi Soo Young, mỉm cười, bỗng nhiên mở miệng hỏi ngược lại một cái có chút kỳ quái vấn đề: "Người hội nhận biết mình tỷ muội có lẽ huynh đệ đang gặp gỡ sở có bằng hữu sao?"

"A? A... Cái này..."

Han Woo lời của để cho có mặt không ít người đều sửng sốt một chút, nhưng chợt, các nàng đều nháy mắt một cái, xinh đẹp trên mặt lộ ra như có điều suy nghĩ biểu tình.

Vừa mỉm cười, hắn mở miệng lần nữa bổ sung nhất cú, bỏ đi mọi người nghi ngờ trong lòng còn có... Lo lắng.

"Taeyeon gia tại Jeonju, Yoona như thế nào sẽ biết ta nhận thức năng, việc này chỉ có ta và ba ba của nàng biết, mặt khác, Yoona vậy cũng còn nhớ rõ trước đây ta nghỉ lúc nào cũng thường đi Jeonju đi?"

Cảm thụ được cặp kia thâm thúy con người hướng mình đầu tới ám chỉ vậy ánh mắt, nàng vì không thể xét địa quyết quyết miệng, nhìn về phía trước mặt thoáng cái từng đạo đầu tới hỏi ánh mắt, trọng điểm triệu trong đám người cặp mắt kia thần nói không rõ sở cái gì ý tứ hàm xúc con người xinh đẹp quét một vòng, lúc này mới trên mặt lộ ra một cái có chút đẹp để mỉm cười nói: "Là đây, khi đó ta còn kỳ quái hẳn có như vậy yêu mến Jeonju sao? Nguyên lai... Ha ha, thật đúng là thần kỳ đây."

"Hô —— "

"A ô."

"A hô —— nguyên lai là như vậy a, thật tốt quá, chúng ta còn tưởng rằng OPPA người... Điều không phải, không có việc gì, ha ha ha..."

Thấy trước mắt từng cái một nhất thời như trút được gánh nặng vậy nữ hài, mỉm cười ánh mắt quét một vòng bởi vì tạm thời nói lỡ trực tiếp được bọn tỷ muội dùng sát nhân vậy ánh mắt trừng trừng Sunny, ngực hơi hơi treo cảm giác cũng là tiêu thất.

Girls Generation các thành viên sở dĩ vẫn truy vấn, nguyên nhân đơn giản chính là sợ bản thân kỳ thực và Taeyeon có lẽ Yoona có cái gì đặc biệt quan hệ, mà bản thân cố ý lập một cái lý do hồ lộng các nàng mà thôi, kỳ thực giấu diếm các nàng đảo không có gì, nhưng các nàng phải là lo lắng có thiên phát sinh cùng hôm qua buổi họp báo vậy sự tình thì không xong, đến lúc đó nhưng ngay cả bỏ cứu cũng không kịp.

Ha ha, đúng là một đám thận trọng đồng thời hiểu được quan tâm người khác cô nương.

Về phần Han Woo lý do này còn lại là hẳn tự hỏi sau nữa biến tạo nên, dù sao, hẳn luôn không khả năng bởi vì sợ truyền thông và Lâm gia cắt đứt liên lạc, mà hẳn cũng khó bảo có một ngày bản thân không tạm thời sơ sẩy, sở dĩ cùng với che che giấu giấu, không như bây giờ thì truyền ra một cái "Quang minh chánh đại" lý do. Hiện tại chỉ ít SNSD nội bộ đã không sai biệt lắm tiếp nhận rồi lý do của mình, như vậy đến lúc đó coi như mình và Yoona không tầm thường quan hệ bị phát hiện, đám này nha đầu cũng không đến mức trước rối loạn đầu trận tuyến.

"Được rồi, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) chúng ta nhanh lên một chút quay về trên lầu đi, ai một cổ, cảm giác dải tại một tầng đều tốt lành ~ "

"Ngà ừ."

"Đối với nga, một tầng thực sự rất lạnh, chúng ta khoái thượng đi bà."

Lúc này, cho phép là bởi vì mình vừa từ căn không tha thái độ cảm thấy không có ý tứ, Choi Soo Young vỗ tay một cái, rõ ràng cho thấy có chút cố ý cùng với nói sang chuyện khác địa thức giục bọn tỷ muội, mà SNSD người còn lại cũng lập tức ngậm miệng, từng cái một gương mặt xinh đẹp cũng mơ hồ lóe lên điểm xấu hổ thần tình, giả vờ như không có chuyện gì xảy ra bước nhanh đi về phía trước.

"A..."

Đám này nha đầu trên mặt thần tình biến hóa tự nhiên chạy không khỏi Han Woo hình dạng, tại có chút ách nhiên thất tiểu hơn, trong lòng của hẳn ngược lại cũng không khỏi nổi lên một chút mềm mại cảm giác.

Thật tốt a, chính là như vậy một đám nữ hài từ thay thế ta bồi bạn các nàng sao, Yoona, còn có...

"Cho nên nói... Taeyeon thực sự... Thật là ca của người thân muội muội?"

Lúc này, bên tai bỗng nhiên truyền đến một thanh âm lượng cực thấp giữa tựa hồ mơ hồ mang theo điểm nói không rõ sở ý tứ hàm xúc dễ nghe thanh âm

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Ta chính là người OPPA

"Ngà? Các người đám này nha đầu... Hàn... Han Woo? !"

Nhìn trước mắt có chút ngốc lăng Kim Heechul, Han Woo khẽ mỉm cười một cái, ánh mắt hơi hơi quét một vòng căn này thiết bị tương đối khá ghi âm

thất, cũng không có đi vào, mà là nghiêng đầu nhìn một chút, nhất thời vì không thể xét địa từ trong miệng thán ra một cái khí, trên mặt mơ hồ lộ ra điểm bất đắc dĩ giữa lộ ra nhu hòa thần tình.

"Cái gì? ! Và Yoona cùng đi? A ~ tây, rốt cuộc chuyện gì xảy ra a? Ủ? Người nào có thể..."

"Heechul OPPA, là như vậy..."

Đi tới từ mới vừa bắt đầu liền cố ý chạy đến vừa cùng Seohyun đi cùng một chỗ không để ý tới mình cao gầy thân ảnh trước mặt, không để ý đến được Kwon Yuri kéo đến một bên tiểu giải thích rõ Kim Heechul, tuần lạng trên mặt của lộ ra một cái bất đắc dĩ mỉm cười, nhưng thật ra không có đi trước và cái này rõ ràng đang đùa tiểu tỷ khí nha đầu nói, mà là trước đưa mắt nhìn vẫn an tĩnh đứng ở một bên yên lặng nhìn kỹ mình tươi mát thân ảnh thượng.

Chăm chú nhìn đầu tiên mắt, thâm thúy trong con ngươi nhất thời không khỏi hiện lên một tia kinh diễm thần tình, cũng không phải cái loại này vừa thấy niềm vui, mà là một loại hết ý kinh hi.

Xoã tung không khí lưu hải, trường thẳng tóc, không thi phần trang điểm trên mặt của ngoại trừ hai gò má còn dư có điểm bản thân quen thuộc trẻ con mập ở ngoài, còn lại hoàn toàn giống như là thay đổi một cái dạng như nhau, trước đây cái loại này khô khan vụng về cảm giác đã tiêu thất, thay vào đó là một loại trong trầm tĩnh mang theo điểm tự tin cảm giác, chỉ bất quá...

Thâm thúy mâu quang quét một vòng mơ hồ đã bởi vì mình nhìn kỹ mà có chút nổi lên đỏ ửng hai gò má, khóe miệng không khỏi xẹt qua một tia nhu hòa cười khê.

Ừ, chỉ bất quá hoàn giống như trước đây, thái xấu hổ.

Bàn tay thon dài vì khê nâng lên, sau đó tại bốn phía lạng yên đang lúc thoáng cái trọn to một đôi đôi mắt đẹp nhìn kỹ giữa, thập phần thân mật nhu liễu nhu cái này đã lớn lên cao như vậy tiểu nha đầu đầu.

"Ừ,

Trưởng thành đáng đáp không tệ nga, chúng ta hyun aaa."

Mang trên mặt dị thường ôn hòa mỉm cười, Han Woo nhìn chăm chú vào trước mắt Seohyun, dường như cực kỳ lâu trước đây như nhau, nhu hòa nói ra hai người bọn họ gặp lại câu nói đầu tiên.

"Đại phát... Hyun..."

Phía sau. Sunny mấy cái lạng lẽ nhìn nhau liếc mắt, cũng hơi nín hơi một cái, dĩ che giấu đêm nay đã nhiều lần tại nhóm người mình trong lòng cuộn cuộn lên kinh ngạc.

Bởi vì không mất trang mà vì có vẻ tươi mát thấu triệt ngoại tâm mắt thoáng cái mở thật lớn, hiển nhiên cũng là thật không ngờ trước mặt mình... hần hội cùng trước đây như nhau làm ra như vậy thân cận cử động. Chợt nàng ngay bốn phía có chút kinh dị trong ánh mắt làm ra một cái thái độ khác thường cử động.

"Đuẩn... Yoon Woo ca ca, hoan nghênh... Hoan nghênh trở về."

Giống như một xem hóa thân vụng về ngây ngô đầu nga như nhau, Seohyun tựa như đã điều như nhau hơi cúi đầu, nói lắp ba lắp bắp hỏi, thậm chí nhân thân tương đối khá Choi Soo Young và Sunny hoàn nhìn thấy cặp kia đặt ở phía dưới trắng nõn bàn tay cư nhiên thật chắc loạn nhéo góc áo. Hoàn toàn thì là một bộ khăn trương đến không biết làm sao hình dạng, nhìn nữa mai khi đến mặt không nhận ra không rõ ràng lắm gương mặt của, bên tai rõ ràng đều đã hơi hơi phiếm hồng.

Đại phát...

Lúc này không chỉ là Sunny và Choi Soo Young, ngay cả đứng ở một bên Kwon Yuri và kim Hyoyeon trong mắt đều lộ ra kinh dị thần tình.

Seohyun quần bách chỉ cần người sáng suốt vừa nhìn liền hiểu, đây chính là các nàng từ không nghĩ tới.

Nói thật đi, Seohyun cái bộ dáng này là các nàng chưa từng thấy qua.

Các nàng chuyện này nội, từ trước đây bắt đầu cũng là trải qua dọa người, căn bản không phải cái loại này xấu hổ hướng nội tính cách, cho dù là nàng tới ngưng ngưng tình huống, tỷ như trước đây hát một ít ca từ đề cho nàng khó tiếp thụ ca khúc có lẽ nhảy một ít đối với nàng mà nói vô cùng kêu gọi vũ đạo khi. Tuy rằng ngay từ đầu hội không có ý tứ, nhưng cũng không hội lùi bước, nhận nhân đãi vật chẳng bao giờ lộ ra khiếp hình.

Trước đây cũng không phải nàng không có xấu hổ qua, tỷ như đã từng Kyu Hyun tán thưởng qua nàng gọi cảm, nàng trực tiếp thì sợ quá khóc...

Nhưng đó là đơn thuần, và tình huống hiện tại hoàn toàn khác nhau, hướng chỉ lúc này đã sớm không bằng hôm qua, hơn nữa nha đầu kia bình thường nói từ trước đến nay tuân thủ nghiêm ngặt nhìn thẳng vào đối phương lễ phép, lúc nào giống như vậy qua, hoàn toàn chính là muốn trang đã điều bộ dáng.

Thả trước không nói những người khác phản ứng. Chính là Han Woo thấy Seohyun cái bộ dáng này cũng là sững sờ, chẳng quá chợt trên mặt của hắn sẽ không cảm lộ ra ách nhiên thất tiểu biểu tình, ngực có điểm, ừ. Mới vừa biểu dương tiểu bằng hữu quay đầu vừa liền "Chuyện xấu" cảm giác.

"Nha, quên mất ta trước kia bảo?"

Vừa nhìn không được thân thủ nhu liệu nhu cái này không biết vì sao đối mặt hẳn luôn bộ dáng này nha đầu đầu, Han Woo bên mép mang theo có chút bất đắc dĩ mỉm cười, "Người hiền lành mới là người thắng sau cùng, thế nhưng, hiền lành điều kiện tiên quyết là..."

"Ừng... Chính mình bảo vệ tốt thực lực của chính mình."

Giả hạ từ. Không chỉ có Han Woo hơi sùng sờ, ngay cả núp ở phía sau mặt lạng lẽ nhìn bên này mấy cái ánh mắt đều thoáng cái mở thật lớn.

Đại phát... Từ chính kinh cư nhiên hội cắt đứt lời của người khác!

Hơi hơi có chút ngầy người địa nhảy mắt một cái, trước mắt cái này từ trước đây bắt đầu mặt đối với mình thì luôn là trang đã điều nữ hài lần đầu... Dừng cảm tại trong ánh mắt của hẳn ngừng đầu lên, tuy rằng hai gò má hồng phác phác yên ngất hoàn rất rõ ràng, môi hoàn khảm trương đến mãn rất chặt, thế nhưng, cặp kia trong suốt sáng sủa ngoạ tầm mắt lần đầu, dừng cảm cùng hẳn nhìn nhau.

"Làm tốt lắm. Ta hy vọng quả nhiên là đệ tử tốt đây."

Khỏe miệng kim lòng không đậu phút chốc nổi lên lau một cái nhu hòa mỉm cười, có chút buồn cười địa mỉm cười nhìn trước mắt bởi vì mình như nhau từ trước cổ ý cùng với thân cận giọng của mà chọc cho khuôn mặt nhỏ nhắn mạnh mẽ lợi hại hơn Seohyun, ngực có loại nhàn nhạt mà không rõ vui mừng cảm tình nổi lên, bàn tay thon dài lần thứ ba theo thói quen sẽ giờ lên, ngay tại lúc lúc này, bên người truyền tới từng tiếng hưởng cắt đứt cử động của hẳn.

"Ân hử!"

Một tiếng rất rõ ràng kiều hử, nặng nề âm điệu biểu đạt ra chủ nhân lúc này ngực nghiêm trọng bất mãn.

Cả người hơi sùng sờ, chợt trên mặt thì không khỏi lộ ra điểm dờ khóc dờ cười biểu tình, thoáng nghiêng đầu vừa nhìn, khi thấy hé ra lúc này quay đầu sang chỗ khác nhìn nơi khác, biểu hiện trên mặt ra vẻ đối với bên này hoàn toàn thờ ơ tuyệt mỹ khuôn mặt.

"Được rồi, đừng làm rộn, điều không phải, chuyện này không cần thiết tức giận đi?"

Tại tất cả mọi người vẫn là có chút quái dị trong ánh mắt hơi hơi trật thiên thân thể, Han Woo giờ tay lên chỉnh sửa lại một chút Im Yoona bởi vì nhiễm trứ hoa tuyết mà có vẻ có chút xốc xếch tóc dài, lại nhìn một chút nha đầu kia ra vẻ vẻ mặt không thêm đề ý nhưng hai gò má cũng hơi cổ lấy hai cái keo kiệt túi khuôn mặt nhỏ nhắn, nhìn không được có chút buồn cười địa tại bên tai nàng thấp giọng nói rằng.

Từ bên tai truyền tới nhiệt khí để cho nàng vì không thể xét địa rút một cái, nhìn mình trước mắt cái này cái thâm thúy giữa tràn đầy ôn nhu địa mắt, ngực thật vất vả cổ lên tức giận nhất thời đã bị không cảm được mềm mại đánh tan, chỉ bất quá may là như vậy, Im Yoona vẫn là không nhìn được hơi hơi quyết trứ miệng đồng dạng tại Han Woo bên tai thấp giọng nói rằng: "Còn không nghiêm trọng? Ba ba đều biết! Người cư nhiên trước đây cho tới bây giờ không nói với ta!"

Trong suốt sáng sủa ngoạ tầm trong mắt lóe lên một tia như có như không thất lạc, nàng xem xem bên người cái này một đôi đồng dạng cao gầy thon dài thân ảnh của, hơi hơi cắn môi một cái. Nhưng tịnh không nói gì thêm, chỉ là lạng lẽ lui qua một bên để cho hai người nói chuyện với nhau.

"Đó là bởi vì... Bởi vì ta trước đây cũng không biết Taeyeon là muội muội ta a, việc này sau lại nói cho người. Lại nói tiếp, nhưng thật ra người... Lúc nào biết... Biết ta điều không phải người thân OPPA?"

Có chút nói không tí mĩ giải đất qua vấn đề này. Han Woo sắc mặt hơi lộ ra phức tạp nhìn cùng bản thân lạng lẽ kể tại nói nhỏ Im Yoona.

Kỳ thực trước tại phía dưới trong công viên, Han Woo nói rõ với Im Yoona mình và Taeyeon gia quan hệ, chỉ bất quá nha đầu kia tựa hồ không thể tin được hình dạng, thẳng đến vừa thấy Han Woo đối với Taeyeon như có như không thái độ sau mới vững tin, tiểu tính tình mặc danh kỳ diệu thoáng cái thì lên đây. Đến bây giờ mới cho Han Woo điểm sắc mặt tốt. Chẳng quá để cho Han Woo hết ý là... Nha đầu kia cư nhiên ra mời đã sớm biết mình và trong quan hệ.

"Hử! Ta đoán được! Còn có, ai nói người điều không phải ta thân OPPA, người chính là!"

Ra vẻ rất khinh thường bĩu môi, ngay sau đó Im Yoona ôm lấy Han Woo cánh tay của, mở to cặp kia xinh đẹp ngoạ tầm mắt giống như là tại rất nghiêm túc địa tại kiên định cái gì như nhau, của nàng âm lượng cũng không cao trung, thế nhưng mỗi một chữ đều tốt tượng cần rất rất nặng, cơ hồ là gần từng chữ nói ra sau cùng ba chữ kia.

Thiếu nữ thấp giọng kiên định ngữ để cho Han Woo hơi hơi sùng sốt một chút, nhưng chợt, hẳn nhìn trước mắt cái này cái mỹ lệ linh động dường như trong rừng nai con vậy ngoạ tầm mắt. Ngực tại phút chốc chạy qua một giòng nước ấm đồng thời, cái loại này không tự chủ ôn nhu lần thứ hai đi động phát hiện ở trên mặt.

"Tốt, ta chính là người OPPA."

Khỏe miệng mỉm cười địa nhìn một chút cái này thoáng cái tựa hồ có điểm nghiêm túc cô nàng, Han Woo quay đầu nhìn một chút ra vẻ hoàn theo bản thân hai cái dải tại ghi âm thất cửa Sunny, Choi Soo Young đám người, trên mặt có điểm ngưng ngừng thần tình, lập tức cúi đầu mở trong tay mình hộp

đựng thức ăn đem Im Yoona tại hạ mặt còn chưa bắt đầu ăn phân bộ đội oa lấy ra nữa đưa cho nàng. "Được rồi, ở đây đủ ấm, cũng không có người ngoài, nhanh lên một chút ăn đi. Bằng không thì thực sự lạnh, ta thì trước."

"Nhanh như vậy? ! Lại đãi một hồi ta chép xong âm cùng nhau về nhà đi."

Im Yoona còn mơ hồ băng bó trứ khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời một suy sụp, hai mắt mở thật lớn, nhìn không được có chút lo lắng nói.

"Đúng vậy. Han Woo OPPA người lại lưu một hồi đi."

Một bên, mơ hồ nghe được một chút Choi Soo Young cũng không nhìn được mở miệng giữ lại một tý, vừa nói ánh mắt bên không tự chủ được quét một vòng Han Woo trong tay hộp đựng thức ăn.

Sau lưng Choi Soo Young, một đôi xinh đẹp mắt lạnh yên đưa mắt quét một vòng cái kia vừa còn không có thể nào chú ý hộp đựng thức ăn thượng, trong đám người, một đôi xinh đẹp con người cùng với một ... khác cái trong suốt ngoạ tầm trong mắt đều toát ra một không đối phát giác nồng nặc thất lạc.

"Không cần. Vốn chính là đến đưa cơm, thuận tiện đến xem mà thôi, đã đưa đến nơi này, ta cũng cần phải trở về."

Đối với Choi Soo Young cùng với phía sau nàng đám kia nha đầu khề ním cười một cái, Han Woo vừa quay đầu ngăn chặn Im Yoona thoáng cái vừa tức rất cổ lấy bực nhỏ miệng, "Được rồi, ta vừa không được trong người cũng không phải không biết, ngày mai ta sẽ về nhà, có chuyện gì đến lúc đó rồi hãy nói. Nhớ kỹ đem người phân này phân phân nữa cho tiểu hyun, ta là cho người giả bộ hai người phân. Hyun aaa, người com tối cũng không đi, ta giả bộ là hai người phân, người và Yoona cùng nhau ăn đi, đây chính là ta tự mình làm đây."

Câu nói kế tiếp, Han Woo là quay đầu đi, ním cười địa đối với cái kia an tĩnh đứng ở một bên nhu thuận thân ảnh nói.

Nguyên bản còn có chút âm đậm ngoạ tầm mắt mạnh hơi hơi sáng ngời, Seohyun mím môi một cái thần, nỗ lực che dấu khoe miệng ti ý mừng, cười yếu ớt chằm chằm đối với Han Woo chăm chú gật đầu, "Đã biết, Yoon Woo ca ca."

"Đã biết, ngày mai nhớ kỹ phải về đến nga! Chỉ biết người sẽ không quên tiểu hyun, phần của ta đây nguyên lai là hai cái..."

Có chút không cam lòng địa dường như hải tử như nhau chu mỏ một cái, Im Yoona giả vờ không nhìn được phát phát tay đáp, chỉ là, nàng nói được phân nửa, tựa hồ nghĩ tới điều gì, trương tuyệt mỹ trên mặt của thần tình hơi đổi, vô ý thức lập tức quay đầu nhìn lại, tinh tế bàn tay trắng nõn phút chốc lưu nắm chặt.

Tại tầm mắt của nàng giữa, cái kia thon dài thân ảnh cao lớn chính chậm rãi hướng... Đạo kia đã yên lặng và trốn ở góc thật lâu thân ảnh kiều tiểu đi đến!

"A... Cái kia, Fany a, cái kia, nga, được rồi, cái kia Wendy đây? Nàng vừa điều không phải hình như có chuyện tìm chúng ta sao? Hiện tại người đâu?"

Quan tâm đến Han Woo cử động không chỉ là Im Yoona, đương vừa phát hiện đạo kia thon dài thân ảnh cao lớn cư nhiên tại mình đã hoàn toàn đã thất vọng thời gian mơ hồ có hướng mình bên này đi tới dấu hiệu, lòng của nàng nhất thời hoảng loạn, liền vội vàng đem đầu trật thiên, và một bên đáp nói.
UU đọc sách (www. uukan Shu. c om)

"Là ôi chào, hình như vừa đi lên thời gian đã không thấy tăm hơi, cũng không biết đã chạy đi đâu."

Rất phối hợp địa đáp, khả ái trên mặt xinh đẹp hoàn lộ ra có điểm mơ hồ biểu tình.

"Phải... Bằng không chúng ta đi tìm..."

"Taeyeon."

Trong nháy mắt, nàng cảm giác hô hấp của mình có chút dừng lại, phía sau đạo kia cắt đứt mình từ tinh thanh âm dường như tại nàng vang lên bên tai như nhau, thậm chí để cho nàng thoáng cái có loại tay chân luống cuống cảm giác.

Có chút cứng đờ đem đường nhìn phóng tới trương chính đối với mình nhân nhạ ním cười tuần lãng trên khuôn mặt, trong lòng của nàng cấp tốc suy tính bản thân nên nói cái gì, ngay tại lúc này, đối phương một câu nói để cho nàng ngưng đại.

Cảm thụ được bốn phía có chút ánh mắt tò mò, Han Woo nhìn mình trước mặt tò này có chút ngơ ngác có vẻ dị thường khả ái đồng nhan khuôn mặt nhỏ nhắn, thâm thúy con người không khỏi hiện lên lau một cái nụ cười ôn nhu, hân hoan hơi cúi đầu, lấy ra một phần khác bộ đội oa, thanh âm êm dịu nhưng giọng nói nhưng có chút không cho phản bác địa nói ra một câu nói.

"Người, và ta cùng nhau ăn."

Chương 209: Ta, kỳ thực luôn luôn đều ở bên cạnh người

"Sát, sát. . ."

"Ba, ba. . ."

"Ba!"

"Tháp tháp!"

"Sát, sát. . ."

"Ba, ba. . ."

"Ba!"

"Tháp tháp!"

. . .

Trống rỗng hàng hiên trong hơi hơi vang trở lại lưỡng đạo tiếng bước chân nhẹ nhàng, chỉ bất quá, khi thì còn có ta tiết tấu tiếng bước chân của trong sẽ truyền ra hai tiếng không hòa hài giậm chân thanh.

"Sát, sát. . . Ba!"

"Tháp tháp!"

Tuần lăng trên mặt của lộ ra điểm bất đắc dĩ buồn cười biểu tình, Han Woo đứng tại chỗ, quay đầu lại nhìn một chút cái kia rõ ràng bởi vì dừng ngay thân hình còn có chút bất ổn thân ảnh kiều tiểu, ánh mắt tại nàng nhìn chung quanh không dám cùng mình đối diện trên khuôn mặt nhỏ nhắn quét một vòng, lại đem đường nhìn dời xuống, bỏ vào nha đầu kia chân nhỏ nha thượng theo đem mình bán đứng thật nhiều lần giày cao gót thượng, ngực một loại cảm giác dờ khóc dờ cười du nhiên nhi sinh.

"Có chuyện muốn nói?"

Nhìn không được có chút buồn cười địa mở miệng hỏi thăm một câu, Han Woo nhìn đứng ở phía sau cách đó không xa phiết trừ đầu xem hai bên trái phải tường Kim Taeyeon, đợi ba giây, vẫn là không có bất kỳ đáp lại nào, trong miệng ký bất đắc dĩ vừa có chút buồn cười địa khẽ thở dài một cái, ngay sau đó xoay người kế tục đi về phía trước.

"Sát, sát. . ."

"Ba!"

Mạnh dừng lại bộ,

Han Woo chợt nghe từ phía sau truyền đến xốc xếch "Tháp tháp" giậm chân thanh.

Trên mặt biểu tình rốt cục triệt để hóa thành bất đắc dĩ, Han Woo quay đầu nói rằng: "Nha, ta rất đáng sợ sao? Có phải nói đã nói a, bằng không, người nhưng thật ra bắt đầu a."

". . ."

Còn là một trận trầm mặc.

"Ai tây. . ."

Nhìn cái kia cũng không biết nghĩ như thế nào đứng ở đó biên làm ra một bộ người qua đường giáp tư thái lừa mình dối người nha đầu, tuần lăng trên mặt của rốt cục lộ ra tựa hồ có điểm không nhìn được biểu tình, trực tiếp sải bước đi tới, không đợi cái này được bán thân lại càng hoảng sợ nha đầu phản ứng kịp, thon dài hữu lực cánh tay của bao quát, trực tiếp đưa cái này kiều kiều thân thể nhỏ nhỏ ôm vào trong ngực, sau đó mang theo nàng cùng nhau đi về phía trước.

". . .!"

Vô ý thức mạnh hơi hơi nín thở, Kim Taeyeon mở to hai mắt, nghĩ thân thể của chính mình hình như thoáng cái tất cả đều cứng lại rồi như nhau, trong mũi trong nháy mắt phác lại cổ dễ người mùi cùng với trên người thoáng cái truyền tới từng đợt ấm áp. Để cho nàng hoàn toàn chỉ có thể máy móc dường như được cùng mình ai rất quá gần cái này thon dài thân ảnh mang theo đi.

Cảm thụ được bên cạnh mình tên tiểu nhân này nhi thân thể rất rõ ràng cứng ngắc, Han Woo trên mặt của kim lòng không dặng toát ra một chút có chút nghĩ không hiểu lại cảm thấy có chút buồn cười biểu tình, nhưng chợt, trong ánh mắt của hắn vừa phút chốc tuôn ra một chút không rõ tâm tình. Nghiêng đầu nhìn một chút bản thân khuỷu tay trong cang làm đầu hơi hơi thấp đi xuống nha đầu này, tại bất đắc dĩ cười hơn, hắn bỗng nhiên dùng đầy cổ lòng giọng á này nói rằng: "Taeyeon aaa, xin lỗi."

Cả người nhất thời hơi sững sờ, suy tư một chút. Kim Taeyeon có chút do dự ngẩng đầu, đem ánh mắt nghi ngờ tiểu tâm dục dục nhìn về phía cặp kia thâm thúy trong con người.

"Không cùng người đã nói, thì tùy tiện lập hai chúng ta trong lúc đó như vậy một cái quan hệ, thật là rất xin lỗi."

Nhìn cái này cái rốt cục nâng lên cùng mình đối diện con người xinh đẹp, Han Woo khẽ mỉm cười một cái, mi mắt thấp liễm trứ, trong con người đầy cái địa á này nhu hòa nói rằng,

Vừa hơi sững sờ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên chút ngoài ý muốn thần tình, không nghĩ tới hắn nói là cái này, bản thân còn tưởng rằng. . .

Chẳng quá. Nàng chỉ sững sờ một chút, ngay sau đó ngay cả bận nhẹ khẽ lắc đầu, thanh âm rõ ràng có chút yếu khí rất nhỏ địa trả lời nhất cú: "Không có. . . Không có chuyện gì."

Ngày đó tình huống nàng đương nhiên biết rõ, đây là đột nhiên làm khó dễ, Han Woo có thể như vậy giải quyết đã là tốt nhất cục diện, đem mình và hắn quan hệ giữa nói thành là cái gì mẫu thai bằng hữu cũng là chuyện không có cách nào khác, những thứ này nàng là hiểu, hướng chi bọn họ thể nhưng. . . Sờ dĩ tự nhiên chưa nói tới cái gì có nói xin lỗi hay không.

Nghĩ như vậy trong lòng của nàng bỗng nhiên lại có ta khổ sở, hắn như vậy nói có đúng hay không cũng là bởi vì cùng bản thân quan hệ thiếu thân cận?

Đặt ở phía dưới trắng nõn tay nhỏ bé vừa nhìn không được cầm.

"Vây là tốt rồi, ta mấy ngày nay còn sợ người tức giận tới đây."

Yên tâm dường như cười. Một đôi đẹp mắt con người lúc này hơi hơi cong thành kẻo sáng cười mắt, để cho nàng thấy cảm giác trong lòng cái loại này không biết làm sao cảm giác tựa hồ nghiêm trọng hơn.

"Đây là ta làm bộ đội oa, ta cho Yoona giả bộ thời gian nhớ tới, người đã ở ra thông cáo. Com tới vậy cũng không đi? Kỳ thực ta ở nhà đã ăn rồi, muốn cùng người nói riêng một chút nói mới nói mình cũng không, ta không rõ ràng lắm com của người lượng, sờ dĩ giả bộ hai người phân, nếu như người ăn không vô có thể phân cho, nơi này có phân chén nhỏ. . ."

Dường như hóa thân cầu nhau bà chủ như nhau. Han Woo vừa đi vào đề cúi đầu đảo trong tay dẫn theo hộp đựng thức ăn, Kim Taeyeon hơi cúi đầu an tĩnh dải tại khuỷu tay của hắn trong, cảm thụ được bốn phía hàng loạt ấm áp cùng với một câu kia cú truyền vào trong tai thấp giọng lời nói nhỏ nhẹ, nghe tới Han Woo kỳ thực tựa hồ không dự định cùng mình cùng nhau ăn com khi, Kim Taeyeon tâm giữa thoáng cái tuôn ra một loại nồng nặc thất lạc, chỉ bất quá theo sát phía sau, nghe bên tai một câu kia cú dường như gia trưởng tại giao cho hài tử vậy ngôn ngữ, nàng ở trong lòng có chút buồn cười hơn, vừa có một loại không cầm được tình cảm ấm áp dâng lên trong lòng.

"Được rồi, ta biết người buổi tối công tác còn chưa hoàn thành, chẳng quá nghe, trước đem com lại đi công tác, nhớ kỹ sao? Được rồi, ta thì trước."

"O. . . OPPA!"

Đi tới một tầng trong đại sảnh, nhìn một chút thông đạo vừa... vừa như ẩn như hiện ký túc xá đại môn, quay đầu đem vật cầm trong tay hộp đựng thức ăn hoàn hảo địa giao cho con kia tay nhỏ bé trắng nõn trong, Han Woo khẽ mỉm cười một cái, đón xoay người sẽ phải rời khỏi, ngay tại lúc lúc này, phía sau truyền tới một đạo yếu yếu thanh âm của để cho hắn dừng bước.

Hơi hơi ngẩn người, quay đầu nghi ngờ nhìn về phía đứng ở cách đó không xa thần tình tựa hồ có chút kỳ quái Kim Taeyeon, Han Woo nháy mắt một cái, hỏi: "Còn có chuyện gì sao? Taeyeon."

"O. . . OPPA. . ."

Bàn tay trắng nõn khăn trương đến từng cảm vài hạ, lòng bàn tay thậm chí cũng hơi bí xảy ra chút mồ hôi rịn, Kim Taeyeon chăm chú mím môi một cái thần, do dự tốt một trận, sau cùng nhìn cách đó không xa cặp kia tựa hồ thực sự mờ mịt chẳng biết địa nghi ngờ đang nhìn mình thâm thúy con người, cắn răng, còn là nhắm hai mắt lại, sau đó có chút yếu khí nhưng rõ ràng nói ra đã biết ít ngày vẫn giấu ở trong lòng vấn đề.

"O. . . OPPA người. . . Không có gì muốn cùng ta giải thích một chút sao?"

"Giải thích?"

Han Woo hơi sững sờ, có chút ngây người địa nhìn lúc này nhưng thật ra bà mắt tròn trĩnh nhìn mình Kim Taeyeon, ngực có điểm mờ mịt.

"Thì . . Chính là Yoona chuyện tình a!"

Thấy chính hần một OPPA lúc này mơ hồ rất tựa như sò T như nhau, Kim Taeyeon tâm trong bỗng nhiên liền không nhận được địa dừng ra điểm xấu hổ, không tự chủ hơi hơi quyết quyết miệng, vừa lớn tiếng địa nhắc nhở nhất cú.

"Đuẩn. . . Yoona chuyện tình? Yoona chuyện tình điều không phải đã nói rõ sao?"

Phản nhuận thần biến nhất thời vừa không ngừng được địa hơi hơi quyết quyết, Kim Taeyeon nhìn lúc này trước mắt mình đột nhiên cảm giác hình như thay đổi hẳn vậy OPPA, do dự một chút, thẳng thần thì bất cứ giá nào, nhắm mắt lại hơi lớn thanh địa đem trong lòng mình nghĩ đồng tây một nào hoàn toàn nói ra.

"Yoona. . . Yoona chuyện tình sau khi phát sinh. OPPA người sẽ không nghĩ tới phải cùng trong giải thích một chút sao? Thì . . Thì là OPPA người không thích trong, nhưng. . . Thế nhưng, chỉ ít chuyện như vậy người không nên. . . Không nên và ta nói một chút không? Chúng ta. . . Điều không phải thân nhân sao. . ."

Đem trong lòng ngôn ngữ nói ra, càng nói đến phần sau. Kim Taeyeon thì càng khí nhọc, nhận không được hơi hơi cúi đầu, không dám và cặp kia thâm thúy con người nhìn nhau, nhưng may là như vậy, nàng vẫn như cũ còn là rõ ràng nói ra bản thân giấu ở trong lòng thật nhiều ngày phiền não.

Đối với Yoona. Nàng trước quả thực cũng có rất nhiều nghi vấn, nhưng ở lúc đầu sau khi khiếp sợ, nàng cũng lập tức suy nghĩ cẩn thận trong này nhất định có bản thân không rõ ràng lắm cố sự, ngược lại thì một cái vấn đề khác mới là nàng để ý nhất, đó chính là. . . Han Woo tự đem đồ cùng các nàng tuyên bố hẳn và Yoona quan hệ sau, hẳn nhưng không còn có xuất hiện, hẳn cũng không có xuất hiện ở trước mặt mình, cùng chính hần một danh phù kỳ thực muội muội giải thích dù cho nhất cú.

Kim Taeyeon biết mình cái ý nghĩ này có điểm cố tình gây sự, bởi vì Han Woo cũng không có đi tìm qua Yoona, hay là là bởi vì hần tạm thời có chuyện gì tại bận. Thế nhưng Kim Taeyeon chính là không không chế được ý nghĩ của chính mình, nàng không ngừng được địa suy nghĩ, có đúng hay không. . . Có đúng hay không OPPA cho tới bây giờ không có đem mình làm làm người thân cận nhất? Sờ dĩ, hẳn mới có thể "Quên" bản thân.

Mà điểm ấy cảm giác khó chịu tại nàng trước thấy Han Woo đối đãi Yoona, và Yoona nhau các loại sau, càng khuếch trương lớn đến cực hạn.

Tuy rằng, sau Han Woo quanh co vậy ôn nhu đối đãi để cho trong lòng nàng tại gốc lảng hơn hoàn toàn bị vui sướng lấp đầy, thế nhưng, chính là như vậy, đến cuối cùng lúc chia tay, Han Woo vẫn là không có muốn cùng bản thân giải thích một ít gì ý tứ. Vì vậy. . . Trong lòng nàng ti như có như không oán khí lại câu dẫn ra, thậm chí còn bạo phát.

Han Woo có chút ngăn người nhìn mình cách đó không xa có chút câu thúc địa đứng, hơi cúi đầu không dám cùng mình đối diện Kim Taeyeon, bên tai phảng phất còn đang vang vọng trừu tượng yếu khí nhưng tựa hồ tích lũy đã lâu phát tiết vậy chính là lời nói, tại sừng sốt một lúc lâu sau. Nhận không được nói một câu nói.

"Bởi vì. . . Chúng ta điều không phải thân cận nhất người nhà sao?"

Trái tim tựa hồ phút chốc được siết chặt như nhau, Kim Taeyeon nháy mắt một cái, ngẩng đầu lên có chút ngờ ngạc cùng mình cách đó không xa cặp kia thâm thúy đôi mắt nhìn nhau.

"Bởi vì là người nhà, sờ dĩ nghĩ không cần tượng đối với người bên ngoài như vậy, gấp như vậy giải thích, bởi vì người nhà là hội lý giải mình. Hội nguyên ý chờ đợi mình sửa sang xong tất cả lại giải thích tất cả, không phải sao? Cho nên nói, muốn sửa sang xong mọi chuyện lại tới tìm người, lẽ nào. . . Không phải như vậy sao?"

Trong nháy mắt, nàng cảm giác mình đầu óc tốt tượng khoảng không trắng nhợt, trái tim tựa hồ lại hung hăng nắm một tý. Nhìn trước mắt cặp kia mang theo nhân nhật hỏi thăm thùy con người, nàng bỗng nhiên hoàn toàn mất đi nhìn thẳng hần dừng khí, chỉ có thể vội vội vàng vàng địa cúi đầu, hoàn toàn mất trật tự địa vẩy tay, trong miệng máy móc dường như lắp bắp nói: "Không. . . Điều không phải. . . O. . . OPPA, ta điều không phải. . ."

Vừa hơi sừng sờ, Han Woo nhìn đứng ở bản thân cách đó không xa chân tay luống cuống vậy Kim Taeyeon, bỗng, thâm thúy mâu quang trong lóe lên nhất ty hoảng nhiên, lập tức, trên mặt của hần lộ ra ta dờ khóc dờ cười cùng với nhân nhật thương yêu, không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp cất bước đi về phía trước.

"O. . . OPPA, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) ta thực sự. . ."

Trong giây lát đó, đạo kia gốc dường như máy móc vậy ôn mềm thanh âm hơi ngừng.

Kim Taeyeon mở to hai mắt, nhìn mình trước mắt phảng phất thoáng cái lấp đầy tính tầm mắt trong ngực, cảm thụ được từ bốn phía truyền tới nhẹ nhàng ôm mình mềm nhẹ lực đạo, cùng với đập vào mặt thật là tốt vấn vị đạo và chẳng biết tại sao, phảng phất tại trong nháy mắt đuổi đi sở hữu lạnh như băng áp áp cảm giác, cả người, hình như trong nháy mắt, đều bối rối. . .

"Không cần lo lắng, không phải đã nói rồi sao, OPPA, vô luận như thế nào dạng, hội vẫn vẫn mãi tại bên cạnh người."

Ôm trong lòng cái này kiều kiều thân thể nhỏ nhỏ, Han Woo thâm thúy con người trào xảy ra chút nhân nhật yêu thương, hần giọng nói mềm nhẹ nhưng trân trọng địa nói, thật giống như, tại đối với mình vật trân quý nhất đồng ý trừ cái gì như nhau. . .

. . .

Ký túc xá ngoại, đương câu kia lưu luyến chính là lời nói nhẹ nhàng tại hai người trong lúc đó vang lên khi, vẫn một mảnh đen nhánh bầu trời đêm phảng phất đang hưởng ứng trừ cái gì như nhau, vài thanh bản giữa vừa tựa hồ có một tia không hiểu tình cảm ám áp gió đêm xuy phát mà qua, xa vời, như sương là vân lặng yên phiêu tán ra, tiết ra. . . Lau một cái sáng tỏ ánh trăng!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 210: Cảm giác quen thuộc

"Nga? Đi ra. . ."

Xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh, vẫn chăm chú nhìn đại lâu phía dưới đại môn lộ khẩu mắt to thoáng cái hơi hơi tròn to, cả người hình như nhất thời tỉnh thần, vô ý thức hơi hơi bình trừ hô hấp nhìn từ ký túc xá một tầng đại môn cửa chậm rãi đi ra cái kia thon dài thân ảnh.

"Wendy, người ghé vào trước cửa sổ làm gì chứ?"

Còn hơn SNSD hai người dùng ghi âm thất còn muốn lớn hơn thượng rất nhiều ghi âm bằng lý, RV một thành viên Kang Seul-gi có chút kỳ quái địa nhìn không biết vì sao từ mới vừa bắt đầu nghỉ ngơi vẫn ghé vào bộ cửa sổ biên, mắt hoàn trực lăng lăng địa nhìn chăm chăm phía dưới Son Seung-wan, xem nha đầu kia đáng đáp, còn có chút quý quý túy túy cảm giác?

"Ai, không có việc gì lạ, ta thì xem ngắm phong cảnh."

Có chút không yên lòng sau này mặt phát phát tay, Son Seung-wan ánh mắt của vẫn như cũ nháy mắt cũng không nháy mắt địa nhìn chăm chăm phía dưới đạo kia chậm rãi hành tẩu thon dài thân ảnh.

Vừa Han Woo và Im Yoona đang xuất hiện để cho nàng bản muốn nhắc nhở một tý Kim Taeyeon tâm tư trực tiếp được bỏ đi, còn chưa kịp khiếp sợ, một chẳng biết tại sao đột nhiên dâng lên không muốn đề cho Han Woo thấy mình nhất gan thì chiếm cứ của nàng đại não, Vì vậy thừa dịp những người khác hoàn đắm chìm trong lúc ban đầu kinh ngạc khi, nàng thì lén lút chạy về bản thân tổ hợp chỗ ở ghi âm thất.

"Không có việc gì, ta xem không giống nga. . ."

Hơi lộ vẻ quyến rũ kéo mắt trát liễu trát, Kang Seul-gi từng bước một lén lút đến gần rồi bên cửa sổ, sau đó đột nhiên thì "Tàn bạo" địa bắt lại Son Seung-wan hai vai, trong miệng tương đương tức giận nói rằng: "Từ mới vừa bắt đầu đã cảm thấy người có chuyện, ghi âm luôn thất thần, ta đạo muốn nhìn người nha đầu kia rốt cuộc đang nhìn cái gì!"

Nói, Kang Seul-gi ánh mắt sẽ cùng dạng xuyên thấu qua thủy tinh, hướng xuống dưới mặt nhìn lại.

"A, Seul-gi, đừng xem!"

Thành viên đột nhiên tập kích để cho Son Seung-wan thoáng cái thì hoảng loạn,

Vội vàng dùng tay đi đáng Kang Seul-gi ánh mắt của.

Chỉ là, đây bất quá là vô dụng công, tại né tránh Son Seung-wan có tới trắng noãn "Móng vuốt" sau, Kang Seul-gi tỉ mỉ đi xuống mặt nhìn mấy lần, ánh mắt lập tức được đạo kia chính chậm rãi đi trên đường thon dài thân ảnh hấp dẫn. Mắt hơi hơi tròn to, trên mặt lộ ra kinh ngạc thần tình, "Nga? Đó là. . ."

Gương mặt phút chốc không tự chủ xông lên ta đỏ ửng, Son Seung-wan có chút nói lắp địa nói rằng: ". . . Đó là Han Woo OPPA lạ. . ."

"Han Woo OPPA?"

Có chút ngây người địa nháy mắt một cái. Kang Seul-gi suy nghĩ một chút, chợt trên mặt lộ ra chợt giữa mang theo vẻ mặt kinh ngạc, "Chính là cái kia Taeyeon tiên bối mẫu thai bằng hữu, gần nhất nhân khí hoàn toàn đại phát vị kia?"

"Là. . ."

Tựa hồ có chút ngượng ngùng hơi hơi cúi đầu, Son Seung-wan thanh âm có chút yếu ớt địa gật đầu.

"Thế nhưng người tại sao phải . . Không biết là. . ."

Son Seung-wan khác thường biểu hiện Kang Seul-gi thoáng cái liền phát hiện. Tại thoáng suy tư một chút sau, ánh mắt của nàng nhất thời nhin không được hơi hơi trợn to, tựa hồ là nghĩ tới điều gì.

"Không có. . . Không có! Tuyệt đối điều không phải như người nghĩ!"

Kang Seul-gi lời còn chưa nói hết Son Seung-wan thì lập tức hiểu ý của nàng, mạnh mẽ to hai mắt, vội vã dùng sức nhin địa khoát tay.

"Hắc! Hoàn nói không có? Xem biểu tình của người, tốt người, Son Seung-wan!"

"Điều không phải a! Ai, đều cùng người nói không phải ~!"

"Người còn nói điều không phải, mặt của người đều. . ."

"Hai người các người làm sao vậy?"

"Seung-wan tỷ, Seul-gi tỷ, hai người các người đang nói cái gì a?"

Lúc này. Từ bên cạnh hai người truyền đến một đạo điềm tĩnh một đạo hơi ta rộng rãi dễ nghe thanh âm.

"Tỷ tỷ, ta phát hiện Wendy tư xuân!"

Vừa thấy đội trưởng Bae Joo-hyun đã đi tới, Kang Seul-gi bật người thì bán đứng Son Seung-wan, một tay chỉ vào ở một bên nhin không được mở to ánh mắt Son Seung-wan, ngôn chi chuẩn xác địa nói một câu.

"Nha! Kang Seul-gi! Người lại nói bậy!"

Cảm giác mình hô hấp đều phải đình chỉ một tỷ, Son Seung-wan mở to hai mắt nhìn, rất là xấu hổ nhìn Kang Seul-gi.

"Phốc, tư xuân?"

Kang Seul-gi lời của đề cho vừa mới đi đến bên này RV mặt khác hai cái thành viên Bae Joo-hyun cùng với Park Soo-young nhất tề kinh ngạc, chột các nàng nhìn hai nha đầu này đáng đáp, trên mặt cũng không khỏi mang cho điểm buồn cười thần tình.

"Ta nào có nói bậy đi! Người vừa phân minh chính là đang nhìn cái kia Han Woo!"

"Ta. . . Ta cái kia là bởi vì ta trước thấy Han Woo OPPA hấn vội tới Taeyeon tiền bối đưa com. Mới có hơi đề ý!"

"Đưa com? Tỷ tỷ, chính là cái kia Taeyeon tiền bối mẫu thai bằng hữu, vị kia Han Woo OPPA sao?"

Son Seung-wan có chút nói lấp giải thích đề cho maknae Park Soo-young trên mặt của không khỏi lộ ra chút kinh ngạc thần tình, cũng có chút ngạc nhiên địa thăm dò hướng xuống dưới mặt nhìn một chút.

"Ừ! Không sai. Chính là vị kia OPPA!"

Maknae giải vây dường như nói đề cho Son Seung-wan hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó nàng thì không ngừng bận rộn địa gật đầu.

"Thiết. . . Mới không tin còn người, còn gọi hấn OPPA, làm cho thân thiết như vậy. . ."

Có chút khinh thường bĩu môi, nhưng Kang Seul-gi ánh mắt cũng không nhin được lén lút lại đi xuống nhìn một chút.

"Đại phát. . . Vị này Han Woo OPPA thực sự lá gan thật lớn a, đêm tuyết chạy tới cho đi làm Taeyeon tiền bối đưa com sao? Xem ra hai người bọn họ vị quan hệ thực sự tốt đây."

Nhìn phía dưới đạo kia thon dài bóng lưng, Park Soo-young có chút kinh ngạc che ô cái miệng nhỏ nhắn, trên mặt cũng không biết là kinh ngạc vẫn còn có chút hâm mộ thấp giọng nói rằng.

"Han Woo? Là ai a?"

"Đại phát. . . Cao tổ nãi nãi đại nhân, ngài không thực sự bình thường ngay cả tin tức đều không chú ý đi? Đây chính là Han Woo a, chính là hôm qua chúng ta nói cái kia khai buổi họp báo nói rõ mình và Taeyeon tiền bối là thai bằng hữu vị kia a."

Lời quay đầu lại nhìn một chút mang trên mặt một chút mơ hồ Bae Joo-hyun, Kang Seul-gi có chút bất đắc dĩ giải thích.

"Nga, nguyên lai là vị kia a? Các người hôm qua lúc nói cũng chưa nói tên a. . ."

Tuyệt mỹ trên mặt của cũng không cảm mơ hồ lộ ra điểm ngưng ngừng thần tình, Bae Joo-hyun nháy mắt một cái, đồng dạng có chút ngạc nhiên địa thăm dò nhìn một chút.

Tại hạ phương, đạo kia thon dài bóng lưng dừng dừng cước bộ, tựa hồ có chút lưu luyến quay đầu lại nhìn một chút, bởi vì cách khá xa, ngọn đèn vừa hôn ám, sở dĩ bốn người chỉ thấy một chút mơ mơ hồ hồ hình dạng.

"RV các vị, nghỉ ngơi xong sao?"

Ngay tại lúc này, bốn người phía sau bỗng nhiên truyền đến điều âm sư cao giọng hỏi.

Trong suốt sáng sửa mắt hạnh trát liễu trát, Bae Joo-hyun bật người dậy đến nhẹ nhẹ vỗ tay một cái, vẻ mặt nhu hòa mỉm cười nhìn tổ hợp đậm cái khác ba thành viên, trong miệng thanh âm êm dịu địa nói rằng: "Được rồi bọn nhỏ, chúng ta phải khai công. UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) SNSD các tiền bối hoàn đang cố gắng ghi âm đây, chúng ta cũng không thể tha mọi người chân sau."

"Là. . ."

"Đã biết!"

"Hoàn toàn hiểu ~ "

Có chút lưu luyến địa sau cùng nhìn một chút phía dưới đạo kia đã sắp đi xa thon dài thân ảnh, Son Seung-wan hít thở sâu một tý, cũng lên tinh thần, xoay người và Kang Seul-gi mấy cái muốn đi đến microphone trước vào chỗ, chẳng quá năng tại sau khi đi mấy bước liền không nhận được có chút kỳ quái địa quay đầu lại nhìn một chút.

"Joo Hyun tý tý, làm sao vậy sao?"

"A, nga nga, không có việc gì, nhanh lên chuẩn bị đi."

Tựa hồ thoáng cái phục hồi tinh thần lại như nhau, Bae Joo-hyun quay đầu đối với Son Seung-wan điềm tĩnh địa cười cười, đón liền rời đi bên cửa sổ theo Son Seung-wan cùng đi hướng về phía microphone, chỉ bắt quá, tại sau khi đi mấy bước, nàng vì không thể xét địa quay đầu lại nhìn một chút, trương tuyệt mỹ trên mặt của bỗng nhiên lộ ra điểm nghi ngờ thần tình.

Kỳ quái, thế nào có loại. . . Cảm giác quen thuộc?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Năm ấy mùa đông, gió tại thổi (7)

Đi tới bước tiến dừng một chút, tựa hồ cảm giác được cái gì như nhau, Han Woo hơi hơi ngẩng đầu lên nhìn một chút.

Xa vời vẫn như cũ được dường như sa mông vậy vân vụ bao phủ, nhưng may là như vậy, này như có như không đám sương đã không che giấu được về điểm này điểm sai xuống thánh khiết quang mang, một vòng sáng tỏ nguyệt, treo ở cái này vô biên dưới màn đêm, dường như, trong bóng tối một ngọn đèn đèn.

"Ánh trắng sao. . ."

Thâm thúy con người trát liễu trát, Han Woo suy nghĩ một chút, quay đầu lại nhìn một chút, thấy cái kia tựa hồ còn không có hồi thân thân ảnh kiều tiểu lại còn ngờ ngác đứng tại chỗ, bên mép nhất thời nhận không được lộ ra điểm nụ cười ôn nhu, đón, hẳn nhưng thật ra không có lộn trở lại đi có lẽ dừng lại, mà là nhận nhận thức lộ, triều lúc tới phương hướng đi đến.

Ngày hôm nay và hai nha đầu này tiếp xúc đã đủ rồi, đương niên Im Yoon Woo để lại vấn đề cuối cùng là giải quyết rồi hơn phân nửa, Taeyeon có chút khác thường nguyên nhân cũng làm rõ ràng, đợi tiếp nữa, nếu là lại bị ký giả phát hiện thì có chút phiền phức.

"Hai mắt nhìn không thấy ái tình. . ."

Khoảng chừng đi mấy phút, Han Woo chú ý của lực bỗng nhiên được một trận đánh vỡ dạ an tĩnh tiếng ca hấp dẫn.

Khóe miệng kim lông không dặng hơi hơi hướng gió lên dương. Han Woo nhìn trước mắt nhà này khi hán lúc tối sáng sủa một mảnh chạy vẫn như cũ sáng sủa một mảnh áo cưới điểm, ánh mắt có nhiều hăng hái nhìn về phía rộng lớn thủy tinh từ kính giữa TV.

Thủy tinh từ kính dậm thay biểu diễn trên ti vi đã không hề truyền phát tin « đến từ sao người », mà là đổi thành phát hình một đoạn ra về là mặt khác nhất bộ kịch truyền hình OST đoạn ngắn.

"Hai mắt nhìn không thấy ái tình, "

"Không biết nó ở nơi nào,

"

"Nơi chạm đến, không ngừng tìm kiếm, "

...

Trong trời đêm đã không hề tuyết rơi, một vòng sáng tỏ nguyệt treo ở trên trời, nhưng nhiệt độ không khí vẫn như cũ rất lạnh, bốn phía còn là một mảnh an tĩnh, đạo này trầm thấp giữa mang theo một chút khàn khàn giọng nữ cô độc địa du dương trên không trung, tựa hồ hơi hơi phá vỡ tuyết này dạ vắng lặng.

Han Woo nghe xong vài câu. Khẽ vuốt cằm, tốt thanh tuyến, dường như tại cô độc đêm tuyết trong một cái nữ tử thấp giọng nói hết, để cho lòng của người ta nhìn không được được trong tiếng ca yếu ớt nói hết nhưng vừa tựa hồ lộ ra một tia thê lương bị ai đích tình tự lấy.

Ánh mắt quét một vòng trên ti vi một đối với mình vừa không nhận biết một nam một nữ hai vị diễn viên. Han Woo xem ti vi tả thượng sừng cái tên đó, nhẹ nhàng mà đọc lên bài hát này tên.

"Tuyết. . . Hoa tuyết?"

Rất đơn giản tên, nhưng đặt ở bài hát này thượng, tựa hồ vừa đỉnh chuẩn xác.

Thâm thúy mâu quang khẽ nhúc nhích, Han Woo vừa an tĩnh nghe xong một tý. Bên mép không tự chủ lộ ra lau một cái vui mừng cười yếu ớt.

Tuy rằng ca đích tình cảm tình tựa hồ có điểm sai, nhưng ở như vậy hàn lãnh đêm tuyết trong, bản thân đơn độc hồi trình giữa, có thể nghe thể dạng một bài dễ nghe ca khúc, cũng là một phần tốt thể nghiệm.

Chỉ là, tại mím cười sau, Han Woo sẽ không dự định dừng lại.

Thời gian đã đêm khuya, hán vừa dừng bước lại mới phát giác, thân thể của chính mình đều có chút lãnh cứng, đối với kiếp trước chưa từng trải qua chân chính hàn lãnh mùa đông Han Woo mà nói. Cho dù thân thể hán đã hoàn toàn bất đồng, nhưng vẫn còn có chút không thích ứng.

"Hắc. . ."

Nhìn trước mắt áo cưới điểm ánh đèn sáng ngời, Han Woo cách khẩu trang há mồm phun ra một đoàn bạch khí, nắm thật chặt trên người áo khoác, vừa khẽ mím cười một cái, lập tức xoay người sẽ phải rời khỏi, nhưng mà, đứng lúc này ——

"Uông uông. . ."

Đột nhiên, vài tiếng rất nhỏ nhưng ở như vậy an tĩnh đêm tuyết trong dị thường rõ ràng thanh âm vang lên.

Cả người hơi sùng sờ, Han Woo cúi đầu vừa nhìn. Thâm thúy con người nhất thời kinh ngạc rất mở to.

Không biết lúc nào, Han Woo chân của biên lại có một cái nhỏ bạch câu đang đánh chuyển!

Có chút ngậy người địa nháy mắt một cái, Han Woo dưới tầm mắt ý thức quét một vòng cái này đoàn Tiểu Bạch mao.

Nó cả người bộ lông cũng không trường, Han Woo không rõ lắm nó là cái gì giống. Nhưng xem hình thể của nó và kim trạch không sai biệt lắm, chắc cũng là sủng vật chó, hơn nữa Han Woo có thể phán đoán ra đây cũng là một con có chủ sủng vật chó.

Bởi vì, thả trước không nói tuyết trắng nhu thuận bộ lông, tại đây chỉ Tiểu Bạch mao đầu nhỏ thượng cư nhiên mang đỉnh đầu màu đen mao nhưng nhưng mũ quả dưa từ, ngay cả trên người. Đều mặc một bộ rõ ràng cho thấy tay chức hắc sắc Tiểu Mã giáp.

Màu đen giữ ấm quần lót vật, hơn nữa trắng nõn như tuyết bộ lông, như vậy nhan sắc phối hợp để cho Han Woo sắc mặt của nhìn không được có chút kỳ quái.

Hán chưa từng thấy qua có người sẽ cho sủng vật cầu tiến hành như vậy nhan sắc trang phục, chẳng quá, thoạt nhìn nhưng thật ra thật phù hợp Han Woo ánh mắt của mình.

Quay đầu nhìn chung quanh một lần, Han Woo tịnh không có thể phát hiện con này Tiểu Bạch mao đến tột cùng là từ đâu tới, bốn phía đen kịt an tĩnh một mảnh, ngay cả một người đi đường đều nhìn không thấy, hiển nhiên con này Tiểu Bạch mao trong khoảng thời gian ngắn thì sẽ không có người đến nhận lãnh.

Cúi đầu nhìn một chút con này thì vòng quanh chân của mình đảo quanh ngay cả đầu không mang theo sỡ một cái Tiểu Bạch mao, Han Woo suy tư một chút, ngồi chồm hồm xuống, tỉ mỉ hướng nhu thuận tuyết trắng bộ lông đang lúc nhìn thoáng qua, nhất thời liền phát hiện mục tiêu của chính mình.

Đưa tay ra, đem cái kia tới lui động ở con này Tiểu Bạch mao trên cổ tiểu nhân ác ở trong tay.

Mới vừa vào tay, một loại kim chúc nhân nhật băng lãnh cảm tình cùng với một chút cảm thấy hạn chế vững chắc cảm tình thì từ bàn tay truyền tới, xem ra cái này Tiểu Bạch mao chủ nhân thực sự rất bảo vệ nó, rất sợ nó vứt bỏ, dùng là tương đương thích hợp nó cái cổ kim chúc hạng liên nhân, tiểu gia hỏa này tính tình cũng đủ ôn thuận, được Han Woo như vậy vô ý thức hơi hơi xé ra cái cổ, cũng không giận không gọi, không nhúc nhích chút nào.

Chẳng quá Han Woo bây giờ trọng điểm tịnh không ở nơi này chỉ Tiểu Bạch mao trên người. Mượn ven đường áo cười điểm ngọn đèn, hẳn thấy rõ ràng tiểu nhân thượng tuyến khắc tin tức.

"Bát. . . Bát vương tử?"

Nháy mắt một cái, Han Woo nhẹ nhàng đọc lên nhân thượng phía trên nhất có khắc tên, sắc mặt không khỏi vừa có chút quái dị.

Bát vương tử. . . Thật đúng là tên kỳ cục.

Lời là nói như vậy, chẳng quá tại Han Woo tỉ mỉ trở tước một tý tên này sau, nhưng thật ra ngoài ý muốn nghĩ cái này tên kỳ cục đỉnh đặc biệt thật đáng yêu, ừ, đồng dạng thật đúng hân khẩu vị.

Tiền tay đưa tay trong nắm bắt tiểu nhân lật cái mặt, ở lưng nét mặt quả nhiên tuyến khắc trừ nhóm số điện thoại, Han Woo vô ý thức sẽ từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, chẳng quá, động tác của hắn làm được phần nửa thì ngừng lại, trên mặt lộ ra điểm nụ cười bất đắc dĩ.

Điện thoại di động của hắn không có điện, sở dĩ vừa mới vô pháp lên mạng tra địa đồ, nhu muốn tìm người hỏi đường.

Như sửa chữa trôi qua lòng mi lúc này hơi hơi vừa nhủ, Han Woo buông xuống suy nghĩ liên suy tư một chút, ngực đối với loại tình huống này tạm thời cũng không có chủ ý gì tốt.

Đối với trên đường cái nhật được tạm thời không người nhận lãnh tiểu cầu, hơn nữa còn là loại này rõ ràng điều không phải lưu lạc cầu loại hình, Han Woo hoàn thật không có giải quyết kinh nghiệm, cũng không biết có phải hay không là nên giao nó cho ngành gì, còn là. . . Bản thân nên trước đem mang về nhà?

"Uông, uông. . ."

Bỗng, còn là cùng trước như nhau vài tiếng nhỏ nhẹ tiếng kêu, Han Woo hơi sững sờ, ánh mắt rốt cục nhìn thẳng vào đứng lên trước mắt con này Tiểu Bạch mao.

Vừa bởi vì ... này Tiểu Bạch mao thì lão đạo địa khi hắn bên chân đảo quanh, sở dĩ Han Woo cũng không có thấy rõ ràng bộ dáng của nó, mà bây giờ nhìn kỹ, hẳn đảo có chút trước mắt hơi hơi sáng ngời cảm giác.

Nếu như cầu cầu cũng chú ý nhan đáng giá nói, con này Tiểu Bạch mao nhan giá trị rõ ràng so với kim trạch con kia tiểu hắc mao cao hơn.

Mắt to, viên mũi, miệng nhỏ, đều dài hơn rất đoan chính, tổ đóng lại, cho dù là Han Woo cũng không nhận được nghĩ tương đương khả ái.

Hơn nữa, còn hơn kim trạch cho người cao trung lãnh cảm giác, Han Woo cảm giác mình tựa hồ càng thích con này Tiểu Bạch mao.

Nó không vô cùng tranh cãi âm ỉ, nhưng cũng sẽ không vô cùng an tĩnh, thỉnh thoảng hội ngoắc ngoắc cái đuôi có lẽ lắc lắc mao nhưng nhưng đầu nhỏ biểu thị bản thân còn chưa ngủ trừ, nó không có từng có nhiều cử động, nhưng chính là sẽ cho người nghĩ nó thủy chung tại phản ứng người, ánh mắt của nó thủy chung đang an tĩnh nhìn chăm chú vào người.

Nhất là cặp kia đồng dạng đen nhánh trong suốt mắt to, Han Woo và nó nhìn nhau, trong thoáng chốc, tựa hồ có thể từ đó thấy một đạo kẻ khác cảm giác thập phần ám áp ánh mắt. . .

"Bát, vương tử? Người tên là bát vương tử, đúng không? Chủ nhân của người sẽ phải rất thích người."

Tùy ý vươn tay nhu liễu nhu con này thoát nhìn rất dụ ngoạn Tiểu Bạch mao, Han Woo khẽ mỉm cười một cái, thâm thúy trong con người lóe lên một tia không tự chủ yêu thích.

"Bát vương tử. . . Kêu nhưng thật ra có điểm khó đọc, còn không bằng trực tiếp gọi tiểu bát, đúng không, tiểu bát. Ha ha, đỉnh. . ."

"Uông!"

Cả người mạnh ngẩn người, Han Woo có chút ngây người địa nhìn trước mắt con này chính mở to cái đen nhánh mắt to theo dõi hắn Tiểu Bạch mao,

ngực thoáng cái có chút không phản ứng kịp.

Hắn vừa chỉ là thuận miệng vừa gọi mà thôi, nhưng không nghĩ tới, nó cứ nhiên thực sự hội đáp lại dường như thái độ khác thường địa cao giọng kêu một tiếng. . .

"Tiểu bát, tiểu bát. . ."

Đúng lúc này, một đạo tựa hồ tràn ngập lo lắng tiếng kêu đột nhiên truyền vào Han Woo trong tai, hắn giật mình, chợt hình như nghĩ tới điều gì, ngay cả vội vàng đứng dậy, nhưng mà không đợi hắn theo thanh âm xoay người nhìn kỹ một chút, trước mắt hắn chính là hoa một cái, ngay sau đó, một cái hoàn toàn kiểu tiểu thân thể từ khúc quanh vọt ra, thẳng tắp nhào vào trong ngực của hắn! !

"Tiểu. . . Trái tim!"

Trong giây lát đó.

Hắn, vô ý thức ôm cự trú trong lòng tựa hồ đứng không vững cái này nhỏ nhắn xinh xắn thân thể.

Nàng, vô ý thức ủng ôm lấy trước mắt bản thân duy nhất có thể dựa vào trong ngực.

Theo đêm đó trong gió lạnh xuy phát, lưỡng đạo bất đồng hương khí phân biệt nhào vào hắn và của nàng trong mũi.

Một mùi thơm ngào ngạt hương khí chạy ào mũi hắn trong, để cho hắn tạm thời không trở về được thần đầu óc có chút mộng nhiên;

Một đạo dễ ngủ nhưng tựa hồ dị thường quen thuộc mùi truyền tới lỗ mũi của nàng, để cho nàng có chút đờ ra đầu óc trong nháy mắt một mảnh trống không. . .

"Khi đó, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) "

"Người xoay người quay ta mỉm cười, "

"Ta mở hai mắt ra. . ."

Một sát na kia.

Phảng phất là trong chỗ u minh có cái gì cảm ứng như nhau, bên tai trầm thấp khàn khàn tiếng ca tựa hồ phút chốc thoáng cái rõ ràng đứng lên, dường như ngưng tụ thật lâu lực lượng như nhau, mỗi chữ mỗi câu, réo rắt địa quanh quẩn tại đây đêm tuyết không trung, tiếng vọng tại, bọn họ bên tai. . .

"Trong gió bay tới của người hương khí, "

"Bên tai truyền tới thanh âm của người, "

"Tại mùa đông vậy lạnh như băng nội tâm của ta ở chỗ sâu trong, "

"Lan tràn ra, "

"Ái tình, "

"Như tuyết hoa như nhau nở rộ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Tiến công bát vương tử (2)

"Đông..."

"Thùng thùng..."

"Đồng..."

"Thùng thùng..."

Rất an tĩnh, hai người tựa hồ cũng hơi hơi nín thở, bên tai chỉ còn lại hạ lưỡng đạo tần suất bất đồng tim đập, cùng với, lượn lờ ở bên tai lưu luyến tiếng ca.

Khoảng chừng qua vài giây, cặp kia thâm thúy con ngươi dần dần giật giật, vẫn còn có chút sững sờ địa nháy mắt một cái, ngay sau đó hần cúi đầu nhìn một chút trong lòng cái này tựa hồ cũng ngây dại nhỏ nhắn xinh xắn thân thể, vội vã buông ra ôm tay của người ta cánh tay.

"A, xin lỗi, không có... Không có sao chứ?"

Hướng lui về phía sau mấy bước, quanh quẩn tại trong mũi cổ hương khí nhất thời tiêu tán, không kịp nghĩ nhiều cái khác, Han Woo chú ý của lực dẫn đầu đặt ở cái này lúc này chính đứng ở trước mặt hần trên người cô gái.

Vào mắt ấn tượng đầu tiên, ngoài ý liệu xinh xắn lạnh lợi.

Han Woo dưới ánh mắt ý thức tương đương ác liệt địa ở đó cái hơi hơi chôn xuống trên đỉnh đầu so một tý, ừ, tối đa một thước năm năm hình dạng.

Theo sát phía sau, chính là trực quan địa cảm giác đây cũng là một cái tương đương ngọt khả ái nữ hài.

Bởi vì mặc dù đối phương không biết vì sao cái đầu dài hơi hơi thấp xuống, hơn nữa trên mặt mang vẻ sách tráo, nhưng Han Woo từ nàng chia vào đầu kia phát sao vì quyền ba ba đầu, cùng với trên người nàng món đồ mặc ở trên người nàng thực sự hơi lớn rất dọa người, thế cho nên càng thêm phụ trợ của nàng nhỏ nhắn xinh xắn khả ái hắc sắc áo lông, trực giác cảm thấy đây là một cái tương đương khả ái nữ hài.

"Cái kia... Vị tiểu thư này, ngươi không sao chứ?"

Đợi một hồi, đối phương không biết vì sao vẫn hơi cúi đầu trầm mặc,

Han Woo có chút kỳ quái địa nháy mắt một cái, chờ đợi một chút, vừa hơi lo âu hỏi một câu.

Đương câu này hơi từ tính thanh âm quen thuộc dùng một loại hỏi người xa lạ giọng của truyền vào của nàng trong tai, bởi vì y phục quá lớn mà núp ở tại áo lông trong tay áo tay nhỏ bé phút chốc liền không nhìn được nắm chắc, linh hiện lên trong đôi mắt to tựa hồ có tâm tình gì tại dừng động, vì không thể xét địa hít thở sâu vài hạ, nàng lạnh lẽo gương mặt nhìn lướt qua, trong nháy mắt, trái tim hình như phía nhảy vài hạ...

Thực sự... Thật là hần! !

Tuy rằng trên mặt của hần cũng mang khẩu trang. Thế nhưng cặp kia thâm thúy ánh mắt của, bản thân luôn cũng sẽ không nhận sai...

Thế nhưng, hần tựa hồ đã không biết mình?

Vị tiểu thư này sao...

Vừa tiểu tâm dục dục dùng dư quang của khéo mắt nhẹ nhàng mà nhìn hần, tuy rằng thấy không rõ khuôn mặt. Nhưng nghe lời của hần, cùng với hần biểu hiện ra tư thái, nàng biết, hần tựa hồ thật không có nhận ra mình.

Không, điều không phải. Hay là... Hay là là bởi vì mình mang khẩu trang duyên cớ, không sai, hay là là bởi vì mình mang khẩu trang.

Trong nháy mắt, nàng bỗng nhiên có một loại tại trên đường cái tháo xuống trên mặt mình cái kia dùng để che lấp khuôn mặt vẻ sách tráo, thế nhưng, cái ý niệm này mới vừa sinh ra, đã bị chính cô ta bóp tắt.

Hần nhận ra bản thân thì thế nào, hần đều đã... Bản thân căn bản không biết nên và hần nói cái gì, mà nếu như hần không nhận ra được...

Trắng noãn tay nhỏ bé mạnh mẽ, nàng hít thở sâu một tý. Giấu ở khẩu trang hạ trên khuôn mặt nhỏ nhắn tựa hồ mơ hồ lộ ra điểm kiên định thần tình.

Không sai, làm bộ không biết đi, mặc kệ hần có hay không nhận ra mình.

Nghĩ như vậy, ánh mắt của nàng bỗng nhiên quét một con chính vòng quanh chân của mình tiểu tử kia, phút chốc, vừa an định lại tâm cứ hình như được một cái bàn tay mạnh mẽ nắm chắc một tý.

Tiểu bát...

Hần thấy tiểu bát, thế nhưng... Quên ta sao?

Trong nháy mắt, ngực hình như được đè ép một khối rất nặng đông tây, vừa mới tạo dựng lên về điểm này tái nhợt bản thân thoải mái trực tiếp yếu đuối địa bẽ mặt.

Nàng cảm giác mình có chút không thờ nổi, dùng sức nhì địa trát liễu trát cấp tốc không tự chủ ướt át ánh mắt của. Núp ở trong tay áo bóp khớp xương trắng bệch một đôi tay nhỏ bé nhẹ nhàng run rẩy, như nhau... Nàng lúc này chính tại lòng run rẩy...

"Cái kia... Người có chỗ nào không thoải mái sao? Cần ta dẫn người đi y viện sao?"

Lúc này, hần hồi chính là lời nói vừa truyền vào của nàng trong tai, thanh âm ôn hòa giữa mang theo điểm thân thiết. Tựa hồ thật ấm áp hình dạng, thế nhưng, cái loại này như có như không đối đãi người xa lạ lắm, để cho lòng của nàng tựa hồ càng thêm băng lãnh...

"Không có... Không có việc gì..."

Dùng sức nhấc đầu, nỗ lực che dấu bản thân trong thanh âm dịu dàng, nàng quay đầu sẽ cuồng quật địa ly khai. Phát hiện ở trong lòng của nàng thâm nghĩ chạy khỏi nơi này, cái gì khác đều không để ý tới.

"Chờ một chút, cái này..."

Có chút cứng đờ dừng bước, nàng hơi hơi quay đầu lại nghi ngờ nhìn thoáng qua, cả người nhưng kim lòng không động ngăn người.

"Cái này... Bát vương tử? Là của người cầu sao?"

Han Woo khom lưng ôm lấy bát vương tử, thử giữa mà lại mang điểm khẳng định giọng nói về phía trước mặt hần cô nữ sinh này hỏi.

Bát... Bát vương tử? Ta?

Trong chớp nhoáng này, nàng lạnh như băng tâm phất chốc được một đột nhiên dâng lên nghi hoặc chiếm cứ.

Nguyên vốn đã dị thường âm đạm linh hiện lên mâu quang hơi ta nghi vấn quét một vòng mặt của hần.

Bộ dáng của hần nàng nhìn không thấy, thế nhưng, nàng hoàn toàn có thể cảm nhận được hần cái loại này đối mặt xa lạ sự vật thái độ, không chỉ có là đối với nàng, cũng là đối với...

Linh hiện lên mâu quang hạ dõ, rơi vào trong tay hần ôm tiểu tử kia trên người của, mà như vậy vừa nhìn, trong ánh mắt của nàng nhưng nhất thời vì không thể xét địa kè lên một tia không tự chủ xấu hổ.

Cái này không có lương tâm! Ta nuôi người lâu như vậy, hần vừa xuất hiện, chỉ biết hướng về hần!

Tại tâm mắt của nàng giữa, con kia Tiểu Bạch mao phân minh nhìn liền cũng không liếc nhìn nàng một cái, một đôi đen nhánh mắt to chính là tại nhìn chăm chăm... Nhìn chăm chăm người kia.

"Cám ơn người, còn có... Nó gọi bát công!"

Dùng một tử mơ hồ cũng không biết là đối với người nào tức giận giọng nói nói ra những lời này, nàng cắn răng, một bả nhận lấy Han Woo trong tay Tiểu Bạch mao, lưu lại một cú cũng không biết có phải hay không là đối vậy nói, sau đó trực tiếp quay người lại, thân hình có chút lắc lư địa chạy.

"..."

"Bát... Bát công? Điều không phải bát vương tử sao? Lẽ nào ta nhớ lầm cái từ này?"

Có chút ngầy người hàng vĩa hè trừ hai tay đứng tại chỗ, Han Woo ngốc lãng địa nhìn cái kia chạy trốn rất nhanh, phảng phất đang lẫn trốn lý và vân vân nhỏ nhắn xinh xắn bóng lưng, tạm thời có chút mơ hồ nháy mắt một cái...

...

...

"A!"

"Sao... Làm sao vậy? Joo Hyun tỷ?"

Ghi âm bằng lý, RV mấy người chính đang nghỉ ngơi, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) nhưng vào lúc này, ngồi ở mấy người trung gian Bae Joo-hyun đột nhiên thất thanh kêu một tỷ, cả người mạnh đứng lên, chọc cho bên cạnh Kang Seul-gi ba người có chút ngầy người.

"Không có... Không có việc gì."

Nhẹ nhàng khoát tay áo, ánh mắt của nàng có chút mất tự nhiên rất nhanh nháy, trên mặt miễn cưỡng đối với các thành viên lộ ra một cái ôn nhu mỉm cười.

"Không có sao chứ? Đầu khó chịu?"

Son Seung-wan thân thiết địa hỏi một câu.

"Không có chuyện gì."

Vừa ôn nhu cười cười, ý bảo bọn tỷ muội không cần vô cùng lo lắng, nhưng ánh mắt của nàng nhưng lặng yên nhìn về phía nơi nào đó.

Đường nhìn lặng yên đang lúc lặng lẽ nhìn cái kia cửa sổ, trong đầu đạo kia bản thân vừa thấy thon dài bóng lưng và ký ức chỗ sâu một cái thân ảnh dần dần trọng điệp đứng lên.

Là... Là người kia?

Bae Joo-hyun kinh ngạc nhìn cái kia rõ ràng đã nhìn không thấy cái kia thon dài thân ảnh bệ cửa sổ, bàn tay trắng nõn lặng yên cầm, trên mặt biểu tình nói không rõ sở là vui hay buồn...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 213: Chưa có thể nói ra khỏi miệng nói

"Yoona ~ vẫn ngại một vấn đề có được hay không?"

SNSD ghi âm bằng lý, một đám cô nàng tất cả đều chen tại chỗ ngồi nghỉ ngơi, ăn.

Im Yoona có chút không yên lòng dùng trong tay cái muôi nhẹ nhàng đâm trong bát bộ đội oa, một đôi xinh đẹp ngoa tầm mắt vẫn như có như không nhìn chăm chăm cái kia từ vừa trở về thì bản thân trầm mặc ngồi ở bên cạnh, từng miếng từng miếng nghiêm túc ăn một phần khác bộ đội oa thân ảnh kiêu tiểu.

"Ai tây... Nha đầu kia... Có ăn ngon như vậy sao? Ngay cả bên cạnh hạt com đều phải ăn sạch sẽ... Nàng không biết là dự định một người bả hai người com đều ăn xong đi?"

"Cái gì?"

Có chút nghi ngờ nháy mắt một cái, Sunny nhìn bên người Im Yoona hai mắt thất thần nhìn về phía trước, trong miệng hoàn đích đích cô cô không biết đang nói cái gì, nhất thời nhìn không được cổ cổ miệng, có chút tức giận vuron trắng nõn thịt hồ tiểu ngón tay tại Im Yoona trước mắt dùng sức nhai hoảng hốt hoảng, "Nha, Yoona, ta hỏi ngại vấn đề đây ~!"

"A? Vấn... Vấn đề? Nga nga, ngại muốn hỏi gì?"

Được Sunny như vậy một nhượng, bốn phía mấy con đường nhìn thì kim lòng không đặt đầu lại đây, nhìn cái kia hóa ở một bên thân ảnh kiêu tiểu cũng vì khẽ nâng lên đầu tò mò nhìn về bên này xem, Im Yoona nhất thời có chút bối rối địa trật nghiêng đầu, nhìn về phía bên người Sunny.

"Ta đi..."

Im Yoona một nhìn qua, Sunny có chút thờ phỉ phò sắc mặt nhất thời thì biến thành một bộ cười híp mắt hình dạng, chỉ bất quá nụ cười kia trong tổng làm cho nghĩ có điểm... Cảm giác kỳ quái?

Quả nhiên, kế tiếp Sunny thì ném ra một cái đề cho người ở chỗ này thoáng cái đều thấy hứng thú vấn đề.

"Đuẩn... Điều không phải, Han Woo OPPA, Han Woo OPPA hấn... Yêu mến bộ dáng gì nữ hài tử a? Điều không phải,

Ta xem năm nào kỳ cũng không nhỏ, điều kiện cũng là hoàn toàn đại phát, thế nhưng vẫn là không có nữ bằng hữu?"

Chóp chóp mắt, Sunny vẽ mặt hiếu kỳ và bất quái địa nhìn Im Yoona, trên mặt biểu tình trong còn mơ hồ mang theo điểm mong đợi thần tình.

"Đúng vậy, Yoona, Han Woo OPPA tiêu chuẩn lẽ nào rất cao sao?"

Đương Sunny vấn đề này một nói ra. SNSD một đám cô nàng cũng hứng thú, kim Hyoyeon đồng dạng rất là tò mò phụ họa hỏi một câu.

"Hấn... Thích gì dạng nữ hài tử?"

Không biết vì sao, nghe tới Sunny cái vấn đề hậu, nguyên bản hoàn có chút thất thần địa nhìn cái kia thân ảnh kiều tiểu Im Yoona bỗng nhiên hình như hoàn hồn như nhau. Nàng ngẩng người địa nháy mắt một cái, đón quay đầu nhìn một chút về mặt tò mò nhìn mình Sunny, lại nhìn một chút từ bốn phía đầu tới đồng dạng tràn đầy ánh mắt tò mò, thoáng cái, trên mặt thần tình tựa hồ có ta cổ quái.

"Đúng vậy. Han Woo OPPA yêu mến bộ đáng gì nữ hài tử a?"

Vừa chớp chớp mắt, Sunny cùng với chung quanh một đám nha đầu toàn bộ đều có chút tò mò nhìn Im Yoona, ngay cả cái kia đoá ở một bên thân ảnh kiều tiểu tại vị lảng sau, cũng mơ hồ đầu tới điểm ánh mắt tò mò.

"Hắn... Hắn..."

Cảm thụ được bốn phía ánh mắt tò mò, nhất là từ trong một góc khác đầu tới được cái kia thận trọng hiếu kỳ ánh mắt, Im Yoona trên mặt biểu tình cổ quái càng đậm, không biết vì sao, nói còn có chút ấp úng

"Hắn cái gì a, nha, không biết là... Người không biết đi? Yoona người thế nhưng muội muội của hắn a."

"Người nào... Ai nói ta không biết!"

Dường như được đập cái đuôi mèo như nhau. Im Yoona nghe được Sunny những lời này, nhất thời tặc mao như nhau, cặp kia xinh đẹp ngọ tà mắt mở thật lớn, hàm răng nhẹ nhàng cắn cắn môi dưới, ánh mắt quỷ dị tại còn có cái kia thân ảnh kiều tiểu thượng quét một vòng, sau đó vừa đưa ánh mắt bỏ vào trước mặt mình lộ ra một bộ hình như tại kích thích bản thân như nhau không tín nhiệm biểu tình Sunny, do dự một chút, âm thầm cắn răng, lắp bắp nói ra cái kia bản thân phi thường không muốn nói ra đáp án: "Ta... Ta không biết hắn cụ thể thích gì dạng, thế nhưng... Ta biết hắn... Hắn yêu mến gần thân nữ hài!"

"Ngẩn... Ngẩn thân?"

Trong nháy mắt. Có mặt một đám cô nàng đều có chút sững sờ.

"Đối với... Đối với!"

Trong nháy mắt vì không thể xét địa biết liễu biết miệng, Im Yoona hơi hơi cúi đầu nhìn một chút bản thân thon dài cánh tay của và hai chân, thanh âm tựa hồ đầy cổ lòng trứ một từ mơ hồ oán khí nói rằng: "Hắn yêu mến cái loại này nhỏ nhắn xinh xắn khả ái nữ sinh, một thước sáu mươi một thước rưỡi đáng về chừng. Tôi đa... Không thể vượt lên trước một thước sáu mươi lăm..."

Nói, Im Yoona vừa giơ tay lên sờ sờ bản thân thon dài gầy ngọc, cắn môi một cái, oán giận dường như hơi hơi cau mày một cái.

"Đó không phải là... Ta có rất lớn mong muốn? !"

Nhất thời, dường như nghĩ tới điều gì như nhau, Sunny ngạc nhiên mở to hai mắt.

"Người? Không được!"

"Nha. Dựa vào cái gì? Ta thế nhưng hoàn mỹ gần thân a! Ủ? !"

"Người coi như hết, chúng ta bên trong thích hợp nhất chắc là..."

Liếc 瞥 lần đầu bởi vì thân cao đặc sắc sát lên Sunny, Im Yoona nghiêng răng nghiêng lợi như nhau địa phản bác nhất cú, sau đó ánh mắt đối dường như khắp nơi trắng cô nàng trong quét một vòng, đương tâm mắt của nàng đảo qua đến cái kia lạng lẽ tọa ở một bên thân ảnh kiều tiểu khi đầu tiên là dừng một chút, ngay sau đó cấp tốc dời, cắn răng, đưa tay, chỉ hướng một cái đồng dạng một mực yên lặng mặc đãi ở bên cạnh, chớp mạnh mắt to chờ mong tò mò nhìn mình thân ảnh kiều tiểu.

", đối với, không sai, Fany là có hy vọng nhất!"

Trong nháy mắt, trương khả ái xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn ngắn người, lóe sáng mắt to trát liễu trát, có chút ngắn người nhìn chỉ mình ngôn chi chuẩn xác Im Yoona...

...

...

"Phanh."

"Hô ——"

Đóng cửa bảo mẫu xe cửa xe, nàng tựa ở thư thích ghế ngồi, vẫn thân thể căng thẳng rốt cục buông lỏng xuống, cả người thở dài nhẹ nhõm.

"Ta cũng... Nga? ! Nàng... Nàng đã trở về, ừ, trước như vậy."

"Nha, Boram, người vừa đã chạy đi đâu? !"

Vừa thấy được nàng ngồi vào trong xe, vừa hoàn về mặt lo lắng gọi điện thoại người đại diện nhất thời sững sốt, ngay sau đó cả người đồng dạng thờ phào nhẹ nhõm, quay bên đầu điện thoại kia vội vã nói một câu, cúp điện thoại, tức giận hướng nàng hỏi.

"Xin lỗi, tỷ tỷ."

Nàng tháo xuống trên mặt khẩu trang, lộ ra hé ra tinh xảo Laury khuôn mặt, khóe môi nhấp nháy, miễn cưỡng lộ ra một cái mỉm cười, "Tiểu bát thái không nghe lời, vừa thoáng cái chạy xuống xe đi ra bên ngoài, ta đi chào nó."

"Thực sự?"

Có lẽ là nàng có chút vẻ mặt khác thường để cho người đại diện cảm nhận được một tia kỳ quái. Có chút nghi ngờ nhìn nàng một cái.

"Đương nhiên rồi, bằng không thì trẻ như thế ta một người đi ra ngoài có khả năng đi?"

Nói, trên mặt của nàng hoàn phối hợp lộ ra một cái trêu đùa dường như cười yếu ớt.

"Vây là tốt rồi, người vừa làm ta sợ muốn chết. Còn tưởng rằng người xảy ra chuyện gì, lần sau nhờ người nghìn vạn lần chó tại ta đi mua đồ thời gian chạy loạn, hội hù chết người. Aaa, của người cù từ nước."

"Cảm tạ ~ "

Nàng mỉm cười, hơi cảm kích từ người đại diện trong tay nhận lấy hồ thượng hoàn ấm áp cù từ nước. Ra về đã không có gì đáng ngại hình dạng. Thế nhưng, ai cũng không có nhận thấy được, tại ánh đèn nhân nhật chiếu chiếu hạ, trương tinh xảo Laury trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tựa hồ mơ hồ hiện lên điểm không tâm thường tái nhợt.

"Thật đúng là không hiểu nổi người, rõ ràng căn bản không thích uống cù từ nước, đôi khi nhưng muốn uống một tý, hoàn cần phải là phát hiện trá, chẳng lẽ có cái gì đặc biệt nội tình?"

Bên tai truyền đến người đại diện lái nhai dường như nói thầm, nàng có chút xuất thần địa nhìn một chút trong tay chai này cù từ nước. Sau đó hoàn hồn dường như ngẩng đầu cười cười, giọng nói có chút kỳ quái địa trả lời nhất cú: "Nào có cái gì nội tình, chỉ là... Ta yêu mến mà thôi."

"Yêu mến? Ai một cù, thực sự là xem không hiểu người nha đầu này, rõ ràng thân thể yếu hoàn như vậy yêu mến dày vò..."

Lời nhìn nàng một cái, người đại diện lắc đầu, ngồi vào chỗ tài xế ngồi đi tới chuẩn bị lái xe.

"Tỷ tỷ..."

"Làm sao vậy?"

"Người xem phía trên này có khắc cái gì?"

Quay đầu lại nhìn thoáng qua, nhất thời sững sốt một chút, ngay sau đó người đại diện có chút dờ khóc dờ cười nhìn nàng, "Nha. Nha đầu, người ở đây và ta đùa giỡn hay sao?"

Tại bên trong xe nhân nhật ngọn đèn chiếu chiếu hạ, nàng ngón tay trắng nõn trong phân minh nắm bắt một quả đang từ nào đó chỉ Tiểu Bạch mao trên người lấy xuống tiểu nhân.

"Người thì nói một chút đi."

Mỉm cười cau mày một cái, nàng làm như nghĩ chơi thật khá địa nói rằng,

"Bát công a. Không phải là trung chó bát công bát công sao?"

Bát... Công...

Ánh mắt của nàng có chút thất thần.

"Tỷ tỷ không cảm thấy chắc là bát... Bát vương tử sao?"

Vừa sững sốt, người đại diện nhìn đột nhiên sắc mặt tựa hồ có chút kỳ quái nàng, do dự một chút, có chút nghi ngờ nói: "Bát vương tử? Tại sao phải gọi như vậy? Cái chữ này nhưng thật ra cũng có ngón tay vương tử, chẳng quá cũng quá lạ đi ý tứ này, giống nhau không có nhân gọi như vậy đi?"

"... Đúng vậy. Giống nhau không có nhân gọi như vậy..."

"Cái gì?"

Người đại diện truy vấn để cho nàng phục hồi tinh thần lại, khẽ mỉm cười một cái, "Không sao, lái xe đi."

"... Ừ."

Có chút kỳ quái địa nhìn nàng một cái, người đại diện suy nghĩ một chút, đảo không có nghĩ có cái gì đặc biệt không đúng nơi ấy, đơn giản không nghĩ nữa, chuyên tâm khởi động nổi lên xe.

Ngồi phía sau, nàng ôm trong ngực con kia Tiểu Bạch mao, an tĩnh ngồi tại chỗ, nhàn nhạt bên trong xe đèn chiếu chiếu vào trên mặt của nàng, phảng phất từ tinh xảo ngọt ngào dung nhan chiếu phỉ ra một khó diễn tả được ưu thương...

"Hắn... Ngay cả người đều đã quên sao?"

Cúi đầu nhẹ nhàng sờ sờ trong lòng Tiểu Bạch mao nhu thuận bộ lông, tiểu tử kia đầu nhất thời ngang ngang, trát liễu trát đen nhánh mắt to nhìn nàng.

"Đừng nghĩ, hắn khẳng định quên chúng ta."

Nhìn cái này cái đen nhánh mắt to, khoe miệng của nàng kiều kiều, rõ ràng là cười, nhưng nhưng thật giống như buộc vòng quanh một tái nhợt bi thương.

"Cũng đúng, hắn ngay cả nữ bằng hữu đều có... Kim Tae Hee tiền bối, Kim Taeyeon, các nàng đều so với ta tốt, vô luận là các nàng giữa người, hắn nhất định sẽ rất bảo vệ của nàng..."

Tay nhỏ bé trắng nõn nhẹ nhàng vuốt ve nhu thuận tuyết trắng bộ lông, môi của nàng khẽ nhúc nhích, nỉ non chỉ có bản thân mới có thể nghe được chính là lời nói, ngực băng lãnh vô pháp ngăn cản địa làm sâu sắc, lan tràn.

Bỗng nhiên, có lẽ là cảm giác bị một môi, nàng từ hai bên trái phải lấy ra điện thoại di động và ống nghe điện thoại, đem ống nghe điện thoại nhét vào trong tai sau, nàng thì an tĩnh ôm trong ngực đoàn tựa hồ là cảm giác được cái gì đồng dạng rất an tĩnh tiểu tử kia, tựa ở chỗ ngồi chậm rãi nhắm hai mắt lại...

"Không thể muốn gặp người sao?"

Bỗng nhiên, một đạo thấp uyển triền miên giọng nữ vang lên.

"Không thể tưởng niệm người sao?"

"Xin lỗi, "

"Bởi vì ta yêu người, "

"Sở dĩ vô pháp buông người ra."

"Muốn gặp người nhưng không thấy được, "

"Người tổng tại nơi nào đó hô hoán ta, "

"Ấn dấu trong lòng ta một cái góc, "

"Nước mắt phía sau, "

"Chỉ có ta vô pháp tìm được."

"Phảng phất đầu ngón tay có thể chạm được như nhau, "

"Phảng phất mắt có thể thấy như nhau, "

"Tổng là bởi vì nghĩ đến người mà dừng bước lại, "

"Sau đó, ta dùng nước mắt gọi người."

"Không thể muốn gặp người sao?"

"Không thể tưởng niệm người sao?"

"Nhấn đến nhìn không được làm sao bây giờ?"

"Còn có chút nói còn chưa dứt lời, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com)) "

"Bởi vì cảm tạ mà không có có thể nói ra khỏi miệng nói, "

"Bởi vì xin lỗi mà không có có thể nói ra khỏi miệng nói..."

...

"Ba."

Đêm tuyết hạ vắng lặng trên đường phố, một chiếc bảo mẫu xe cô đơn địa lái qua, ở trong xe, một chút xíu trong suốt lặng yên tạt rơi vào tuyết trắng nhu thuận bộ lông thượng, tựa hồ và nhiễm ở phía trên một chút lạnh như băng hoa tuyết đọng ở tại cùng nhau...

Xin lỗi.

Ta,

Còn đang yêu người a...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Thân nhân...

"Ta đã trở về."

"A, Yoon Woo cậu ~!"

"Ai một cô..."

Tại huyền quan mới vừa thay xong giày, Han Woo thì mắt thấy một đoàn tiểu quả cầu thịt hướng mình thí điên thí điên chạy tới, trên mặt nhất thời không khỏi lộ ra điểm mỉm cười cười khê, ngồi xổm người xuống ôm lấy nhào tới Jung Hyun Woo.

"Cậu tốt ~ "

Thịt hồ hồ hai cái tay nhỏ bé ôm lấy Han Woo cổ của, Jung Hyun Woo rất là thân thiết nã đầu nhỏ tại Han Woo trong lòng cà cà.

Bên mép lộ ra lau một cái ôn hòa mỉm cười, Han Woo ánh mắt cẩn thận nhìn một chút trong lòng tiểu tử kia.

Ừ, thoát nhìn còn là cái loại này sức sống tràn đầy đáng đáp, khuôn mặt nhỏ nhắn đều tốt tượng cang hồng nhuận, chính là...

Han Woo nụ cười trên mặt nhịn không được trở nên có chút quái dị, gờ tay lên nhẹ nhàng nhéo nhéo mập phì khuôn mặt nhỏ nhắn, trong miệng buồn cười địa cố ý trêu cợt nói: "Đại phát... Nha, tiểu tử, người là vừa ăn mập sao? Thế nào cảm giác so sánh với lần trước còn nặng."

"Không có a! Ta gần nhất ăn nhưng thiếu, mụ mụ đều nói ta gầy đây, người xem ~ "

Đối mặt Han Woo "Nói xấu", Jung Hyun Woo lúc này không phục ngắt uốn người thể, chớp đen nhánh ánh mắt của bà khuôn mặt nhỏ nhắn tiến đến Han Woo trước mắt.

"Ha hả, người tên tiểu quỷ này. Được rồi, mụ mụ người đây?"

"Nga, mụ mụ tại..."

"Nga? Trở về chưa?"

Lúc này, bên cạnh hai người truyền đến một đạo giọng ôn hòa, Han Woo buông xuống trong lòng Jung Hyun Woo,

Quay đứng ở cửa phòng bếp lâm phụ mỉm cười, "Đối với, hôm nay công tác đã giúp xong."

Hôm nay là số bảy, cũng chính là « Kill Me, Heal Me » thủ truyền thời gian, mặc dù là như vậy, kịch tổ vẫn như cũ đang đuổi công, chẳng quá Han Woo hí phấn nhưng thật ra tại hạ ngọc ba bốn giờ thì kết thúc, sở dĩ là trước thời gian điểm tới Lâm gia.

Vốn có dựa theo lệ cũ, Han Woo là nên tại buổi tối và kịch tổ các đồng nghiệp cùng nhau xem thủ truyền, chẳng quá bởi vì Han Woo trên thực tế hí phân khi đến ngọ thì kết thúc, hơn nữa đây là hẳn đệ nhất bộ tác phẩm. Tổng hợp lại lâm phụ cường liệt địa yêu cầu hẳn và người nhà cùng nhau quan sát nguyện vọng. Vì vậy kịch tổ cũng sẽ không miễn cưỡng.

"Đã xử lý xong sao? Vậy là tốt rồi, đi vào nghỉ ngơi thật tốt một chút đi, cơm hoàn nhanh như vậy. Yoona cũng còn chưa có trở lại, người thì..."

"Ba ba ~! Tiến đến bang hạ ta!"

Lâm phụ lời còn chưa nói hết, trung gian liền trực tiếp được một đạo có chút thanh âm cao vút cắt đứt.

Trên mặt không hên mà cùng đều lộ ra điểm dờ khóc dờ cười thần tình, lâm phụ quay đầu lại nhìn một chút tại trù phòng, đối với Han Woo ôn hòa cười cười. Đơn giản giơ ngón tay lên ngón tay bên trong gian phòng báo cho biết một tý, đón cũng nặng tân trối lại một tý trên người tạp dề vừa đi vào phòng bếp.

Han Woo có chút buồn cười địa nhìn lâm phụ đi vào trù phòng, ngay sau đó quay đầu nhìn một chút phòng khách còn có cang sâu chỗ hành lang đầu kia gian phòng, cúi đầu vỗ vỗ Jung Hyun Woo đầu nhỏ nhẹ giọng hỏi: "Tác nghiệp làm xong sao?"

"Còn không có đây. Còn có, ngô... Nga, không sai, sáu đạo đề."

Chóp chóp mắt, cúi đầu nghiêm túc bài bài ngón tay, sau đó Jung Hyun Woo thì ngừng đầu tiểu ý dạt dào địa đối với Han Woo bí hoa một cái sáu thủ thế.

"Ừ... Như vậy, trước đi làm đi. Làm xong cậu đùa với người."

"Thực sự?"

"Thực sự."

"Ừ! cậu ta đi làm ra về nghiệp."

"Tốt."

Ánh mắt mỉm cười địa nhìn tên tiểu tử này thí diên thí diên chạy về phòng của mình trong, Han Woo ánh mắt theo hành lang thâm nhập đi vào, đầu tiên là quét một vòng chỗ sâu nhất phiến cửa phòng, sau đó... Nhìn về phía cái kia cửa phòng phía bên phải một gian phòng đang lúc.

Thần tình có chút không khỏi đứng tại chỗ đưa mắt nhìn một hồi, Han Woo suy tư một chút, còn là cất bước đi hướng gian phòng.

Dọc theo hành lang đi tới sở, Han Woo ánh mắt đầu tiên là tại chỗ sâu nhất ở giữa cái này phiến cửa phòng vừa lưu chuyển một tý.

Trên cửa chính lộ về một mặt màu đen tiểu bài tử, mặt trên dùng tính chất của vật chất có chứa dầu bút tương đương nghiêm túc viết ba chữ mẫu.

"LYN".

Nhìn cái này đẹp đề giữa lộ ra xinh đẹp chữ viết, Han Woo khoe miệng vừa nhìn không được hơi hơi kiêu kiêu, ngay sau đó. Ánh mắt của hắn thì chuyển hướng về phía hữu biên.

Đây là một đạo so sánh với trong những phòng khác hơi lộ ra phổ thông nhưng cũng có chút đặc biệt cửa.

Sở dĩ nói nó phổ thông, là bởi vì nó mặt trên hầu như không có bất kỳ vật gì trang sức, ngoại trừ một mặt đồng dạng hắc sắc tiểu bài tử ở ngoài, chứ không có vật gì khác. Cổ xưa giản dị ván cửa cang lộ ra có điểm đáng về quê mùa.

Làm hà nói nó đặc biệt, đó là bởi vì cánh cửa này hình thức, và trong cái khác cửa phòng là không đồng dạng như vậy.

Trong đôi lại qua một lần cửa phòng, đây là lần trước lâm phụ nói cho hắn biết.

Chỉ là... Duy chỉ có đương niên phòng của hắn cái này phiến cửa phòng giữ lại.

Vươn tay, đưa qua mặt so với mặt khác một mặt tiểu bài tử mà nói cũng rõ ràng cũ nát rất nhiều biến số nhà, nhìn mặt trên chữ viết đều có chút được tiêu ma rất thấy không rõ ba chữ mẫu. Han Woo tâm trong bỗng nhiên có loại dường như đã có mấy đời cảm giác.

"LYW".

Im Yoon Woo.

Không giống với bình thường chăm chú viết khi cái loại này thư giản chữ viết, tại đây mặt trên bảng hiệu, hơi lộ ra lạo thảo chữ viết tựa hồ mới chính thức nổi lên đi ra đương niên người thiếu niên kia ngực không kèm chế được...

Buông bài tử, không có điều do dự cái gì, tiện tay đẩy cửa phòng ra, trong một sát na, một luồng chói mắt ánh dương quang đầu nhập trong tầm mắt của

hắn.

Phóng nhãn nhìn lại, quen thuộc mà vừa xa lạ tất cả đập vào mắt sở.

Trong phòng bài biện là cùng đương niên vậy, ngoài ý liệu ngăn nắp sạch sẽ, chần trên giường điệp thả thật chỉnh tề, làm sạch bệ cửa sổ, tủ đầu giường sô pha, cái ghế, ghế, không có có bất kỳ dư thừa đông tây, đều là sạch sẽ, duy chỉ có ngoại lệ... Trên tường hoàn nhồi vào thư giá sách.

Sạch sẽ dường như không nhân ở qua căn phòng của, duy chỉ có ngoại lệ là nhồi vào thư tịch giá sách, bỗng, Han Woo khóe miệng thì không ngừng được xông lên lau một cái không rõ tiểu ý.

Như vậy đặt ra trước hắn gấp một lần, như vậy phảng phất dường như thời không giao thác vậy ngoài ý muốn hay hoặc là vừa khớp, để cho trong lòng của hắn có loại nói không rõ sờ đích tình tự tại dừng động.

Đây là Han Woo về đến nhà lần đầu tiên đến gian phòng này, lần trước hắn ở tại Lâm gia là ở khách phòng, bởi vì tuy rằng căn phòng này lâm phụ thủy chung không hề động qua đồng thời định kỳ hội quét dọn một chút, nhưng rốt cuộc là nhiều không có đã từng có người ở căn phòng của, không ít chi tiết nơi ấy tàng ô nạp cấu, thậm chí tượng chần loại này hằng ngày đồ dùng thượng không đúng cũng có chút hằng ngày quét tước khứ trừ không xong vì khuẩn các loại, lâm phụ lần trước trước hết gọi người đặc biệt viên đến triệt để dọn dẹp.

Sở dĩ, đây là Han Woo nhiều năm như vậy lần đầu trở lại cái này rốt cuộc một người bản thân ở lại nhiều năm gian phòng.

Ánh mắt theo giá sách, quét qua một quyển bản đều có chút cổ xưa thư tịch, Han Woo trên mặt của nhin không được lại lộ ra điểm mỉm cười đáng tươi cười, dựa vào hắn loáng thoáng ký ức, cái này thư tịch sắp hàng tựa hồ có chút sai rồi, nhưng có chút rồi lại là chính xác, xem ra lâm phụ đề phục hồi như cũ, phòng chừng cũng mất không ít đầu óc.

Bỗng nhiên, đường nhìn tựa hồ quét cái gì, Han Woo bước chân của ngừng lại.

Tại giá sách tối thượng tầng, có một không sai biệt lắm một cái cái chén đại không gian nhỏ chỗ trống, nếu như nhớ không lầm, nơi nào nên bày đặt...

Nhìn không được nghiêng đầu nhìn một chút ngay giá sách bên cạnh vài bước xa cái kia bàn học, Han Woo ánh mắt đột nhiên có chút hoảng hốt, tại trong ánh mắt của hắn, dưới ánh mặt trời không có một bóng người trước bàn đọc sách, phảng phất xuất hiện một cái quen thuộc cao ngất bóng lưng...

'Ba! ! !'

'Ta lại cũng không muốn gặp lại ngươi... Ta đáng ghét ngươi! Đáng ghét ngươi! Ngươi nghe, ta, nhất định sẽ thành là tốt nhất nghệ nhân! Chứng minh cho ngươi xem!'

Bàn tay thon dài phút chốc vô ý thức nắm chắc, Han Woo ánh mắt có chút xuất thần địa nhìn cái kia bàn học, bên tai, hình như vừa tiếng vọng khởi trước đây thanh phảng phất thẳng tắp nện ở hắn trong lòng tiếng vang, cùng với, thanh khàn cả giọng vậy kêu khóc...

Yoona...

Han Woo trên mặt thần tình kim lòng không dặng căng thẳng, nhưng rất nhanh, sắc mặt của hắn thì dần dần trầm tĩnh lại.

Đã giải quyết rồi, ừ, ta không cần lại nhìn thấy nha đầu kia thương tâm hình dạng. UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com))

Cái ý niệm này vừa nhô ra, nguyên bản vô ý thức thoáng cái căng thẳng thần thể rốt cục chậm rãi buông lỏng xuống, chỉ là, đang suy nghĩ đến Yoona cái nha đầu kia đồng thời, Han Woo trong óc vừa bỗng lóe lên hé ra xinh đẹp đồng nhan khuôn mặt nhỏ nhắn.

'Yoona... Yoona chuyện tình sau khi phát sinh, OPPA ngươi sẽ không nghĩ tới phải cùng trong giải thích một chút sao? Thì... Thì là OPPA ngươi không thích trong, nhưng... Thế nhưng, chỉ ít chuyện như vậy ngươi không nên... Không nên và ta nói một chút không? Chúng ta... Điều không phải thân nhân sao...'

Thân nhân...

Han Woo trên mặt của lóe ra có chút không rõ thần tình, hắn đứng tại chỗ, sắc mặt tựa hồ có chút do dự, thế nhưng sau cùng, rốt cuộc còn là kiên định xuống tới.

Từ trong túi lấy điện thoại cầm tay ra, Han Woo trên mặt của đầu tiên là một trận phức tạp, ngay sau đó, thần tình phức tạp giữa lại lộ ra lau một cái thoải mái, lưng thẳng đi hướng phía ngoài, hắn vừa đi vừa bấm một cái mã số.

"... Ji Woo?"

"..."

"Là, là ta, ta... Ta nghĩ nói với ngài ta sự tình..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 215: Thân cận bắt đầu

"Đối với..."

"Sự tình không sai biệt lắm chính là như vậy."

"..."

"Xin lỗi."

Đương bên đầu điện thoại kia truyền đến thanh trầm thấp giữa tựa hồ hơi trứ một tia khàn khàn ngôn ngữ, thâm thúy con người tựa hồ nhẹ nhàng chiến giật mình, Han Woo cầm bàn tay thon dài, ngực tạm thời cũng không biết bản thân nên cho ra dạng gì phản ứng.

Có lẽ là bởi vì tiếp nhận rồi Kim Ji Woo bộ phận ký ức duyên cớ, tuy rằng bộ phận trong trí nhớ tựa hồ tình không có gì hữu quan Kim gia ký ức, thế nhưng hay là cũng là bởi vì như vậy, đương lần thứ hai đối mặt kim phụ khi, Han Woo phát hiện mình đã vô pháp như cùng mấy tháng trước mình ở y viện khi vậy coi thường.

Đương câu kia chưa từng có nói nhiều tân trang thật đơn giản "Xin lỗi" truyền vào trong tai của hắn khi, hắn phát giác, bản thân lần trước còn có chút không nhúc nhích tâm, hình như bắt đầu ở mơ hồ làm đau...

Một loại không hiểu nhưng thực sự rất bị thương tâm tình vô pháp ức chế địa ở trong lòng của hắn dừng động, thậm chí để cho hắn có chút cảm giác không thờ nổi.

"Như vậy, nếu như... Nếu như không có gì sự, ta thì..."

"Tốt... Người đi giúp đi."

Do dự ngẫm nghĩ đã lâu, còn là chỉ có thể từ trong miệng bài trừ một câu như vậy nghe rất không có dinh dưỡng nói, giờ khắc này, Han Woo trước buổi họp báo khi đối mặt những ký giả kia giới tài ăn nói tựa hồ hoàn toàn tiêu thất như nhau, áp a áp ứng câu nói để cho đối diện tựa hồ thoáng cái hiểu ý tứ của hắn, trầm mặc một chút, trực tiếp thay hắn bà chưa nói ra khỏi miệng nói nói ra.

"..."

Mặc dù đối với mặt thanh âm của nghe rất đơn giản, thế nhưng hắn phân minh từ lời đơn giản ngữ xuôi tai ra một tia không che giấu được thất lạc,

Rũ xuống phía dưới bàn tay thon dài vừa không tự chủ từng cảm một tý, chân chờ một chút, hắn có chút tiểu tâm dục dục lại bổ sung nhất cú: "Như vậy... Ngài bảo trọng thân thể."

"..."

Đối diện một trận trầm mặc.

Han Woo có chút khần trương mím môi một cái thần, lòng bàn tay tựa hồ hơi hơi bí ra ta mồ hôi rịn.

"Tốt, người cũng là, trời giá rét, thỉnh Hayeon nói người hoàn toàn không hiểu được mặc quần áo, tự mình một người cư trú phải chiều cổ kỹ lưỡng bản thân, chú ý mặc quần áo. Còn có bình thời âm thực..."

Phảng phất là mở ra cái gì chỗ hồng như nhau, đối diện nói thoáng cái thì nhiều hơn, đạo kia trầm thấp trung niên giọng nam vào giờ khắc này giống như là biến thành cầu nhàu phụ nhân như nhau, trước đồng dạng trầm mặc ít nói tựa hồ bị vật gì vậy hoàn toàn cho xóa đi.

Hé mắt nhìn một chút trước mắt vắng đầy ngay cả duyên nóc nhà hồng xán xán mặt trời lặn ánh chiều tà. Cầm điện thoại di động đứng ở gió nhẹ xuy phát trên ban công, Han Woo an tĩnh nghe bên đầu điện thoại kia thoáng cái thao thao bất tuyệt ngôn ngữ, cầm điện thoại di động tay lặng yên nắm thật chặt.

Mặc dù đối với mặt giọng của tựa hồ rất bình thản, thế nhưng, hắn có thể rất dễ dàng địa từ đó nghe ra lau một cái không tự kim hãm được mừng rỡ cùng với một khó nén quan ái.

"Ừ... Không sai biệt lắm chính là những thứ này. Ngày hôm nay thì cho tới cái này đi."

"Là."

Ước chừng là cũng đã nhận ra bản thân có chút vô cùng biểu lộ tâm tình, tại nói không sai biệt lắm một phút đồng hồ sau, đối diện rốt cục hình như ý thức được cái gì, ngừng tựa hồ hoàn có rất nhiều không có nói ra khỏi miệng câu chuyện, chính thức cáo biệt nhất cú. Nghe được lời của hắn, Han Woo hơi hơi hít thở sâu một tý, không nói thêm gì nữa, chỉ là đơn giản ứng một tý.

"Ba ba, chờ một chút! Chờ một chút lạp ~!"

Mà đúng lúc này, bên đầu điện thoại kia nhưng loáng thoáng truyền đến một cái thanh âm quen thuộc. Han Woo khòe miệng nhất thời kim lòng không dặng hơi hơi hướng giờ lên dương, chuẩn bị cúp điện thoại động tác cũng ngừng lại, lẳng lẳng chờ bên đầu điện thoại kia hồi âm.

"Này? OPPA~!"

"A... Tan học sao?"

Nhẹ khẽ cười một cái, Han Woo trên mặt mang điểm ôn nhu thần tình, hỏi thăm một câu, vừa hoàn hơi hơi có chút hạ đích tình tự bởi vì bên đầu điện thoại kia nguyên khí tràn đầy đạo kia thanh âm trong nháy mắt sáng sủa đứng lên.

"Ừ, ta thể nhưng vừa hết lớp bỏ chạy trở về chờ người kịch truyền hình đây!"

"A, nha, mười giờ tối mới phát sóng, người nha đầu kia ở gấp cái gì?"

"Ai ~ không trở lại sớm một chút ta không yên lòng đi ~ nga. Được rồi OPPA, người thực sự... Không trở lại và chúng ta cùng nhau xem thủ truyền sao?"

"... Ừ, OPPA đã có hẹn hội."

Nghe được Kim Hayeon có chút chờ đợi dường như câu hỏi, Han Woo trầm mặc một chút. Nhưng chợt, trên mặt lần thứ hai lộ ra cái loại này ôn nhu mỉm cười, hắn nhẹ giọng đối với điện đang nói chuyện: "Còn có, ta luôn không khả năng để xem thủ truyền chạy tới Jeonju đi thôi?"

"Được rồi..., người mấy ngày nữa phải nhớ rất đến xem ta nga! Bằng không thì ta nhất định cần người!"

Hơi sùng sờ, Han Woo trên mặt của nhất thời lộ ra điểm dờ khóc dờ cười biểu tình. Bắt tay cơ bất được trước mắt nhìn thoáng qua, tức giận cười cười.

Nha đầu kia... Điều không phải, thế nào từng cái một thì đều nhớ cần ta? Cái này hoàn trực tiếp uy hiếp lên.

Chẳng quá, nghĩ là muốn như vậy, Han Woo tại lời khẽ lắc đầu một cái sau, bên mép còn là mang theo điểm bất đắc dĩ mỉm cười đối với bên đầu điện thoại kia đáp: "Là, Kim Hayeon tiểu thư."

"Ha Ha, như vậy, OPPA, tái kiến nga ~ nhớ kỹ phải tới thăm ta nga ~ "

"Ừ, sẽ."

"Nha, Im Yoon Woo! Còn chưa hỗ trợ?"

Quay đầu đi vào trong phòng nhìn thoáng qua, Han Woo bất đắc dĩ cười cười, đối với điện thoại nói rằng: "Như vậy, trước hết giảng đến cái này đi."

"Ừ! OPPA tái kiến ~ "

"A, tái kiến."

Cúp điện thoại, Han Woo xoay người nhìn về phía buồng trong, nhìn chính cầm một bả món ăn sụn, từng mắt mắt nhìn mình Im Yoon Jin, trên mặt kim lòng không dặng lộ ra một cái có chút buồn cười đáng tươi cười.

Không biết vì sao, thấy nha đầu kia chính kinh ăn mặc tạp dề chuẩn bị tổ thái hình dạng, Han Woo liền không nhận được ngực một loại muốn bật cười quái dị cảm tình.

"Nha, đều theo như người nói, ta bây giờ gọi Han Woo, người thì không thể gọi đối với tên sao?"

Có chút lời lắc đầu, Han Woo cúi đầu thay đổi cái dép đi vào trong nhà, chẳng quá không đợi hắn ngẩng đầu nhìn về phía Im Yoon Jin, một gió lạnh liền trực tiếp đánh úp về phía mặt của hắn cửa.

"Nha, tiểu tử, người có ý kiến gì không? !"

Vô ý thức lui về sau một, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.c om)) Han Woo sắc mặt có chút phát cương địa nhìn trước mặt cái này thẳng trạc bản thân đầy mắt sụn đầu, mặt trên tựa hồ còn dính nhuộm một chút lóe sáng dầu cải.

"Ta đã nói với ngươi! Bây giờ là ở nhà! Ta muốn kêu thế nào thì kêu! Ngươi có ý kiến gì không? Ừ? !"

Khóe miệng vì không thể xé đặt rút nhỏ, Han Woo nhìn trước mắt nghiêm nhiên dường như nữ thổ phi vậy Im Yoon Jin, trầm mặc một chút, xoay người có chút cắn răng nghiêng lợi thấp giọng nói rằng: "Ai tây... Ném tới Triều Tiên thời gian tuyệt đối không có kết cục tốt nha đầu..."

"Nha! Ngươi nói cái gì?"

"Không có... Không có gì..."

"Ngươi còn dám nói không có gì! Ta đều..."

"Ta đã về rồi."

"Nga? Ta ngoan nữ nhi đã trở về?"

"Ừ, ba ba ~ "

Bỗng nhiên, một trận đối thoại thanh truyền đến, đang lập xả Han Woo hai người sững sốt, quay đầu nhìn lại, một đạo cao gầy bóng hình xinh đẹp đã đổi lại hết giày đi vào phòng khách.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 216: Chuyện cũ (2)

"Nga? Yoona, hôm nay thông cáo kết thúc?"

Khi thấy đạo kia cao gầy thân ảnh của khi, Im Yoon Jin thì chớp chớp mắt, thân thiết địa thuận miệng hỏi một câu.

"Ừ, tỷ tỷ."

"Nga, vậy ngươi..."

Hoàn vẫn duy trì lập xả động tác Han Woo và Im Yoon Jin vừa sững sốt, bởi vì khi hấn môn trước mắt, đạo này cao gầy thân ảnh của chỉ là đơn giản trả lời một câu, bước tiến không hề dừng lại địa thì từ trước mặt bọn họ đi tới, trực tiếp đi hướng hành lang chỗ sâu nhất gian phòng của mình.

"Nha... Nha đầu kia thì thế nào?"

Có chút ngây người địa nhìn Im Yoona đi vào gian phòng, Im Yoon Jin tiến đến Han Woo bên tai về mặt mơ hồ hỏi.

"Không biết..."

Nhẹ khẽ lắc đầu, Han Woo trên mặt của cũng là lộ ra điểm mờ mịt thần tình, thâm thúy con ngươi nghi ngờ nhìn một chút hành lang chỗ sâu nhất gian phòng kia.

"Nha, tiểu tử, đi xem."

Đồng dạng xinh đẹp một đôi ngọ tà mắt trát liễu trát, suy tư một chút, nhìn thoáng qua bên người cái này thân ảnh cao lớn, Im Yoon Jin trên mặt của nhất thời lộ ra hình như nghĩ đến cái gì ý kiến hay vậy thần tình, trực tiếp thì lấy cùi chỏ đâm trặc Han Woo, hướng Im Yoona gian phòng phương hướng chếp miệng.

"Ta? Vì sao?"

Giơ tay lên có chút không dám tin tưởng chỉ chỉ bản thân, Han Woo ngây người địa nhìn Im Yoon Jin.

"Vì sao? Hoàn không phải là bởi vì nha đầu kia và ngươi thân nhất! Được rồi được rồi, đừng nói nhảm, nhanh đi! Ta đã nói với ngươi, ngày hôm nay thế nhưng một cái ngày lành, cần phải là chúng ta Yoona sinh khí, ta tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi nga,

Ừ? !"

"Cái này làm sao có thể trách ta, điều không phải..."

"Chớ lời vô ích, mau vào đi!"

Được Im Yoon Jin thúc không tự chủ được đi hướng cái kia cuối hành lang gian phòng, Han Woo còn chưa kịp nói thêm cái gì, trực tiếp đã bị Im Yoon Jin lôi kéo cửa phòng đẩy vào.

"Thình thịch."

Một tiếng hoàn đỉnh vang dội tiếng đóng cửa.

Đương cái này thanh tiếng đóng cửa hoàn có tỷ tỷ và hần trong lúc đó có chút không đầu không đuôi đối thoại từ phía sau lưng truyền vào trong tai nàng khi, vừa vẫn ngồi ở ghế trên xuất thần Im Yoona nhất thời thì phục hồi tinh thần lại, vội vã vô ý thức điều chỉnh mình một chút vừa bởi vì thả lỏng mà có vẻ có chút không có hình tượng tư thế ngồi, cả người tựa hồ thoáng cái căng thẳng lên.

Một trận trầm mặc.

Tuy rằng không nghe được bất luận cái gì âm hưởng, nhưng nàng biết, hần thì sau lưng tự mình. Không đứng cặp kia thâm thúy con người chính đang lặng lẽ địa nhìn chăm chú vào bản thân.

Hồ hấp thoáng cái vô ý thức có chút dồn dập, Im Yoona mím môi một cái thần, tinh tế bàn tay trắng nõn không tự chủ thì gợn lên, nhưng mà cái này vừa nhắc. Nàng bỗng nhiên có chút ngáy người.

Kính ngạc nhìn trước mắt mình cái tay này, ánh mắt của nàng có chút xuất thần.

Thủ bộ hộ lý rất khá, da trắng nõn dường như nõn nà, ngón tay tinh tế thon dài, móng tay đồng dạng tu bổ tốt. Thoa màu da dầu son móng tay, mặt một bả chiếu sáng, tựa hồ không có gì chỗ thiếu hụt hình dạng, chỉ là...

Ánh mắt của nàng rơi vào ngón tay cái của mình thượng, nơi nào đồng dạng không có gì dị thường, thon dài đẹp, nhưng trong đầu nàng nhưng nhận không được lờ ra một ít hình ảnh...

...

...

"Ai một cô..."

Hé ra rộng lớn bàn gỗ trước, một cái kiệu tiểu tiểu cô nương chính nắm bắt một cây bút máy vẽ mặt khổ não địa viết cái gì.

"A ~ tác nghiệp thể nào khó như vậy a! Không làm quên đi!"

Mảnh khảnh tiểu vùng xung quanh lông mày ninh cùng một chỗ, nàng chu mỏ một cái, có chút phiền táo địa bỏ lại bút máy trong tay. Sau đó nhu liễu nhu bản thân hắc thẳng tóc, một bộ buồn bực hình dạng.

Chỉ là, nói là nói như vậy, thế nhưng cũng không lâu lắm, ánh mắt của nàng vừa nhận không được bỏ vào trên mặt bàn tác nghiệp thượng, mảnh khảnh tiểu khe cau mày trứ, non nót khả ái trên khuôn mặt nhỏ nhắn lóe ra khổ tư thần tình, sau đó lặng yên đang lúc, một cái tay nhỏ thì không tự chủ nâng lên, bỏ vào bên mép.

"Lại khăng trái tim sau đó không ai muốn người."

Bỗng nhiên. Một đạo vào lúc này cũng hơi lộ ra non nót đạm nhiên thanh âm tại nàng vang lên bên tai.

"A!"

Cả người lại càng hoảng sợ, nàng sợ đến sau này co rút lại, cái này mới phát giác trước mắt mình không biết bao thuở đã bày hé ra đồng dạng non nót nhưng dĩ nhiên lộ ra một chút anh tuấn đạm nhiên khuôn mặt.

"OPPA~! Người vừa làm ta sợ!"

Cái miệng nhỏ nhắn nhất thời một biết, nàng bắt mắt nũng nịu reo lên.

"Hách người? Ta nếu như nếu không nói người ngón tay cái đều khăng không có."

Nho nhỏ ngoạ tầm mắt nhất thời sợ đến mở thật lớn. Nàng vội vã cúi đầu vừa nhìn, ngay sau đó trên khuôn mặt nhỏ nhắn thì cổ lẩy hai cái keo kiệt túi.

"Nào có! Người xem, tay của ta hoàn thật tốt! Ta kỳ thực căn bản không có cần đi!"

Đem trên thực tế thì nhiệm vụ bản thân nước bọt ngón tay cái tiến đến trước mắt hấn dùng sức nhí hoảng liều hoảng, trong giọng nói của nàng ngoại trừ bất mãn ở ngoài tựa hồ còn có chút kỳ quái đặc ý.

"A, chờ người cần thì thực sự không ai muốn."

"... Hừ! OPPA người là người xấu!"

Hiển nhiên những lời này đối với nhỏ nhỏ nàng mà nói tương đương có sức uy hiếp, mặc dù nhỏ trong óc không đúng ngay cả có người muốn bản thân đến tốt cùng là có ý gì chưa từng cào hiểu. Nhưng cái này cũng không gây trở ngại nàng thoáng cái thì tức giận đến ôm hai tiểu ngẫu cánh tay xoay người sang chỗ khác, phò dáng vẻ thô phỉ phò thoát nhìn tựa hồ thực sự tức giận đến không nhẹ.

Vừa thấy được nàng cái bộ dáng này, nguyên bản lạnh nhạt trên mặt mũi tựa hồ có ta dị dạng, lau một cái vì không thể xét hoảng loạn di động hiện tại trên mặt của hấn, do dự một chút, ra vẻ lơ đãng nói rằng: "Không có... Không có chuyện gì, người khác không nên người... Ta phải người, chúng ta có thể vẫn ở chung với nhau."

Đương những lời này truyền vào của nàng trong tai khi, cặp kia nhỏ nhỏ ngoa tầm mắt nhất thời trát liều trát, nàng nhin không được quay đầu lại nhìn một chút, sau đó bỗng nhiên, non nót khuôn mặt nhỏ nhắn tựa hồ giật mình.

Bởi vì sau lưng nàng, lúc này đang có gương mặt thượng tựa hồ lộ ra dị thường chăm chú thần tình non nót khuôn mặt đang an tĩnh nhìn chăm chú vào nàng, cặp kia đen nhánh đẹp mắt trong con người... Hình như lóe ra không gì sánh được kiên định quang mang.

Đột nhiên đang lúc, một tựa hồ chưa bao giờ có rung động từ còn ấu tiểu trong đáy lòng ra đời đi ra...

...

...

"Lại khẳng trái tim sau đó không ai muốn người. UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) "

Bỗng nhiên, một đạo tựa hồ có chút tức giận từ tính thanh âm ở bên tai của nàng chọt vang lên.

Im Yoona trước mắt hoảng hốt một tý, cả người thoáng cái phục hồi tinh thần lại, tại có chút gấp rút nháy mắt một cái sau, nàng thì thấy rõ cảnh tượng trước mắt.

Hấn ngồi chồm hổm ở trước mặt mình, tuấn lãng trên mặt mũi mang theo một loại tức giận giữa vừa tựa hồ có điểm thật sâu nụ cười ôn nhu nhìn mình, tựa như... Rất nhiều năm trước như nhau.

"Làm sao vậy?"

Nhìn trước mắt nha đầu kia trên mặt tựa hồ có chút kỳ quái thần tình, đồng thời hoàn thái độ khác thường địa trầm mặc, không có phản bác bản thân, Han Woo trên mặt của không khỏi lộ ra một cái hơi nghi ngờ cười yếu ớt, một con bàn tay thon dài nâng lên, vô ý thức sẽ xoa xoa Im Yoona tóc.

Ngay tại lúc lúc này, tay hấn dẫn đầu được một con đồng dạng tinh tế bàn tay thon dài nắm, cả người nhất thời hơi sùng sờ, ngay sau đó, không đợi hấn đặt câu hỏi, nhất cú khinh phiêu phiêu như nhau truyền vào hấn trong tai chính là lời nói, để cho hấn nhất thời có chút ngây dại...

"Vậy người muốn ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 217: Người chọn người nào?

"Vậy người muốn ta sao?"

Đương câu này ra về mạn bất kinh tâm ngữ tại giữa hai người vang lên khi, không khí trong phòng tựa hồ thoáng cái lâm vào một loại quỷ dị trầm mặc.

Thâm thúy con người có chút ngốc lãng địa nhìn trước mặt hấn tờ này tuyệt mỹ gương mặt của, con kia bàn tay thon dài và con kia mảnh khảnh bàn tay

vẫn như cũ vẫn duy trì trào ở chung với nhau động tác, từ trên tay truyền tới phần ôn mềm cảm tình, tựa hồ cũng không đủ để cho hấn từ trong lòng chợt dâng lên kinh ngạc, nghi hoặc, còn có chút cho phép đột như kỳ lai lưỡng cuống giữa phục hồi tinh thần lại.

Một đôi xinh đẹp ngọa tâm mắt nhìn không được lên lút dùng một loại thấp thỏm bất an giữa tựa hồ mơ hồ mang theo điểm mong được ánh mắt nhìn hấn, một con khác đặt ở trên đùi tình tế bàn tay không tự chủ hơi hơi rất nhanh.

Thế nhưng, vẫn là trầm mặc.

Hấn tựa hồ bị chính hấn một trong lúc bất chợt ra vẻ có chút khác người vẫn đề hù dọa, hoàn toàn không biết trả lời như thế nào hình dạng, nhưng như vậy, cũng để cho nàng thoáng cái liền hiểu câu trả lời của hấn.

Như nước mâu quang giữa phút chốc thì không ngừng được địa lóe lên lau một cái thế nào cũng không che giấu được nồng nặc thất vọng, thậm chí còn có thể nói là một loại tuyệt vọng, cặp kia xinh đẹp ngọa tâm mắt thoáng cái phảng phất mất đi tia sáng sao như nhau, lặng yên đang lúc hoàn toàn âm đạm rồi xuống tới...

"Tốt."

Ngay tại lúc này, một đạo nhẹ giọng ngôn ngữ dường như trong chỗ u minh chợt vang lên vậy có vang ở cửa nàng bên tai.

Vừa hoàn kim lòng không đầu hơi hơi thấp đi xuống trần thủ vô ý thức mạnh gió lên, tại trước mặt nàng, lúc này đang có hé ra ôn nhu mỉm cười tuần lãng khuôn mặt.

"Chúng ta..."

Con kia bàn tay thon dài nhẹ nhàng từ trong tay của nàng rút ra, sau đó nhẹ nhàng mà phản cảm nàng lúc này có chút tay nhỏ bé lạnh như băng, cặp kia thâm thúy con ngươi híp lại, cong thành một đôi ánh sáng ngọc đường như tinh thần cười mắt,

Cứ như vậy mỉm cười nhìn nàng, trong miệng hầu như gần từng chữ kiên định nói ra một câu nói.

"Chúng ta, một mực cùng nhau đi."

Trong giây lát đó, như nước mâu quang kịch liệt run lên, trái tim hình như đình chỉ một tý, ngay sau đó. Một kỳ quái mà vừa quen thuộc rung động từ đáy lòng của nàng không ngừng được địa bùng lên, trước mắt tờ này mỉm cười tuần lãng khuôn mặt phảng phất và trước đây trương non nớt nhưng thần tình đồng dạng kiên định khuôn mặt trọng điệp ở tại cùng nhau...

"Ha ha..."

Bên mép mang theo nhân nhật mỉm cười, Han Woo ôn nhu nhìn trước mắt hiện tại trái lại ngờ ngạc nhìn mình Im Yoona, vừa gió tay lên thân mật nhu liễu nhu nha đầu kia tóc. Trong ánh mắt ngoại trừ hoàn tàn dư một chút nghi hoặc ở ngoài, tràn đầy ôn nhu.

Tuy rằng vẫn là không có suy nghĩ cẩn thận nha đầu kia thế nào đột nhiên hỏi như vậy một cái có điểm lạ quái vấn đề, nhưng khi ánh mắt của hấn chạm đến cặp kia xinh đẹp ngọa tâm trong mắt cái loại này làm cho lòng người chiến thất lạc khi, trong đầu sở hữu nhiều tư tự thì đều biến mất.

Kỳ thực căn bản không có gì hay do dự, cho dù toàn thế giới đều từ bỏ nàng. Bản thân vẫn như cũ hội thủ hộ tại bên cạnh nàng, điểm ấy Han Woo bản thân từ lâu tin tưởng vững chắc.

Sở dĩ, trên thực tế vấn đề này liền hỏi cần phải cũng không có, ngược lại vô luận thế nào... Hai người bọn họ sau này nhân sinh đều đã định trước hội vững vàng dây dưa ở cùng một chỗ.

Được Han Woo như vậy một nhu đầu, Im Yoona tựa hồ lúc này mới thoáng cái phục hồi tinh thần lại, ở trên mặt thần tình hoảng hốt một tý sau, nàng tựa hồ hiểu bây giờ trạng huống, trương tuyệt mỹ khuôn mặt nhỏ nhắn lúc này nghiêm, bỗng nhiên vẻ mặt nghiêm túc bà Han Woo khoát lên trên đầu mình thủ chương kéo xuống, hồ trứ khuôn mặt nhỏ nhắn tựa hồ nghĩ phải bày ra một bộ ngưng trọng biểu tình. Chỉ là, đương ánh mắt của nàng vừa chạm vào kịp trước mặt tờ này hoàn toàn bất dĩ vì nhiên mỉm cười khuôn mặt khi, cả người nhất thời không kèm được, "Vèo" một tiếng thì bật cười.

"Ha ha..."

"Nha! Không cho ngươi cười! Ta cảnh cáo ngươi nga, ngươi phải, phốc..."

Nàng như vậy cười, dường như hướng kết băng trên mặt hồ thẳng tấp đập một khối phá băng tảng đá leng keng vào nước, nguyên bản quay chung quanh ở trong phòng có chút nặng nề bầu không khí nhất thời hề quét là sạch, Im Yoona nguyên vốn còn muốn băng bó một tý, kết quả lại Han Woo trên mặt đột nhiên làm một cái mặt quý cho phá công.

"Được rồi. Nói đi, chúng ta kỳ lân ngày hôm nay làm sao vậy? Người nào chọc giận ngươi mất hứng?"

Thu hồi trên mặt bình sinh lần đầu tiên làm được mặt quý, Han Woo kim lòng khôngặng mỉm cười nhìn trước mặt mình rốt cục có chút khai lãng Im Yoona, nguyên bản hoàn hơi hơi treo lên tâm rốt cục buông xuống một điểm.

"Đứng lên."

"Làm gì?"

Hơi hơi sững sốt một chút. Han Woo có chút kỳ quái địa nháy mắt một cái, nghi ngờ nhìn Im Yoona.

"Ai, chớ lời vô ích, nhanh đứng lên ~!"

"Ngươi rốt cuộc..."

"Ai! Nhanh lên một chút lạ!"

Trên mặt lúc này lộ ra điểm về mặt bất đắc dĩ, Han Woo đứng dậy.

"Giang hai cánh tay."

"Cái gì?"

"Nhanh nghe theo!"

Nghi hoặc giữa hơi trứ điểm lời nhìn một chút Im Yoona, Han Woo động tác có chút tán mạn địa mở mình song chương.

"Ta nhưng trước cùng ngươi nói tốt. Ngươi nha đầu kia nếu là dám xằng bậy, ta tuyệt đối sẽ..."

Đột nhiên, có chút cầu nhàu ngôn ngữ hơi ngừng.

Han Woo có chút ngây người địa nháy mắt một cái, ngay sau đó cúi đầu vừa nhìn, một cái cao gầy thân thể mềm mại đã ôm chặt lấy hắn, ôm rất chặt, ngay cả trương tuyệt mỹ gương mặt của đều nghiêng hoàn toàn dán tại lồng ngực của hắn thượng, trong nháy mắt, hắn phảng phất cũng có thể cảm giác được từ nàng trong mũi phun ra ấm áp khí tức.

"Ca, ta... A ô! Ngươi làm gì thế lạ!"

Thoáng cái bị đau địa bụm trán của mình, Im Yoona nhìn không được biết trứ chủy ngẩng đầu, mở to hai mắt nhìn chăm chăm cái này vừa đột nhiên xuất thủ cắt đứt mình đầu sỏ gây nên, phó tiểu hải tử bị khinh bỉ vậy đáng đáp phối hợp hai mắt dầm lệ dầm lệ vậy cảm giác có vừa nhìn đủ để cho vô số người sinh lòng nồng nặc phụ tội cảm.

Đáng tiếc, Im Yoona trước mặt cái này rõ ràng không ở vô số người trong hàng ngũ.

Về mặt lạnh nhạt thu hồi bản thân vừa "Hành hung" con kia thon dài bàn tay, Han Woo dùng một loại đau đầu giữa tựa hồ hoàn mang theo điểm bất đắc dĩ giọng nói nói rằng: "Nha, nha đầu, ngươi đều vài tuổi? Ngươi là thật không gọi OPPA sao? Ta nhờ ngươi, ta xem hiện tại rất nhiều nữ sinh không đều thật thích gọi OPPA sao, ngay cả mình nam thân cũng thích gọi làm OPPA, ngươi thì không thể sửa hạ miệng sao? Một nữ hải tử cả ngày gọi ca tượng nói sao?"

Trong nháy mắt, trương tuyệt mỹ trên mặt của tựa hồ lóe lên một chút không rõ thần tình, Im Yoona chớp chớp mắt nhìn Han Woo, trong miệng không biết vì cảm giác gì giọng nói tựa hồ có điểm lạ quái mà hỏi thăm: "Ca ngươi nghĩ ta gọi ngươi OPPA?"

"Nha, a, cái này hắn không phải là ta có nghĩ là vấn đề, ngươi nên gọi như vậy đi." Han Woo có chút ách nhiên thất tiểu địa nói rằng.

"Tốt, OPPA~!"

Nhất thời, UU đọc sách (www.uukan-shu.com) cả người hơi sững sờ, Han Woo có chút ngây người địa nhìn trong lòng Im Yoona, hiển nhiên là không nghĩ tới cái này hắn trước đây củ chánh không biết bao nhiêu lần nha đầu cư nhiên khinh địch như vậy địa thì đòi giọng.

Bởi vì trưởng thành sao?

Han Woo nhìn không được có chút quái dị địa nghĩ đến.

"Được rồi, OPPA~ ngươi điều không phải muốn nghe ta vì sao không cao hứng sao?"

Gương mặt không biết vì sao lặng yên đang lúc có chút phiếm hồng, Im Yoona hơi hơi cau mày một cái, ra về bất mãn dùng cái trán đụng phải ngực Han Woo trong ngực.

"A, tốt, ngươi nói đi."

Nhìn cặp kia thâm thúy đẹp mắt con ngươi từ thất thần giữa phục hồi tỉnh thần lại, an tĩnh nhìn về phía bản thân, Im Yoona ngực bỗng nhiên nổi lên cảm giác không được tự nhiên, vì không thể xét địa nắm thật chặt bản thân vây quanh trứ người nào đó hai tay của, từ trên người hắn truyền tới ấm áp tựa hồ thoáng cái để cho nàng có chút rung động tâm bình tĩnh lại, sau đó nàng mới biên tiểu tâm dục dục lần thứ ba kêu lên cái kia bản thân có chút trúc trắc xưng hô, biên có chút ấp a ấp úng nói ra trong lòng mình chân chính đang phiền não chuyện tình.

"OPPA... Nếu như, nếu để cho người ở đây Taeyeon và ta trong lúc đó chọn... Chọn một, người... Chọn người nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 218: Không biết xấu hổ Han Woo

"OPPA... Nếu như, nếu để cho người ở đây Taeyeon và ta trong lúc đó chọn... Chọn một, người... Chọn người nào?"

Cả người lúc này ngẩn ra, Han Woo có chút ngây người địa cúi đầu nhìn bất tri bất giác đã đem khuôn mặt chôn ở trong lòng ngực mình Im Yoona, tại nháy mắt một cái sau, trên mặt phút chốc lộ ra một loại bưng bít đại ngộ vậy dở khóc dở cười biểu tình, lau một cái không cảm được buồn cười thần tình từ bên miệng hân lan tràn ra.

Nguyên lai... Nguyên lai là như vậy a, ai một cô, nha đầu kia thực sự là...

Tại thoáng cái thì mình bạch Im Yoona đến tốt cùng đang phiền não cái gì sau, Han Woo tại ách nhiên thất tiểu hơn, thật sự là nhìn không được địa muốn biết nha đầu kia bình thường đầu óc rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Vừa dở khóc dở cười cúi đầu nhìn một chút cái này tựa hồ cũng biết xấu hổ cái đầu dài chôn xuống nha đầu, Han Woo suy nghĩ một chút, không có gì do dự, bỗng nhiên đem hoàn giang hai cánh tay ra thu nạp, thoáng cái thì ôm chặt lấy trong lòng cái này thật sự là không biết để cho hắn nên yêu hay là nên tức giận nha đầu.

"... !"

Đầu hình như đột nhiên bối rối một tý, cảm thụ được bốn phía đột nhiên truyền đến từng đợt ám áp, Im Yoona nguyên bản hoàn khảm trương giữa đây cõi lòng thấp thỏm tâm bỗng nhiên hình như bình tĩnh lại, đồng thời, trên mặt của nàng phút chốc thì lộ ra tựa hồ hiểu và vân vân biểu tình, một loại hoàn toàn đây thịnh hưng phần nhảy nhót không ngừng được địa từ mắt của nàng trong, bên mép bùng lên.

Nhưng mà, một giây kế tiếp truyền vào trong tai nàng thanh âm của, để cho nàng mạnh có một loại muốn hung hăng cắn một cái trước mặt mình trên cái thế giới này, không, toàn bộ vũ trụ tối tên ghê tởm!

"Hai người các người a... Ta đương nhiên là đều phải."

Bên tai nghe người này không hiểu để cho mình cảm thấy rất không biết xấu hổ ghê tởm ngôn ngữ, Im Yoona hung hăng cắn môi một cái, vô ý thức sẽ bả tên ghê tởm này đẩy ra, nhưng mới vừa khê động động tác của nàng thì ngừng lại, rất do dự cảm thụ bốn phía một cái cảm giác ám áp, nàng suy nghĩ một chút, cuối cùng quyết định dùng đầu hung hăng đụng một cái người xấu này đến nghiêm chỉnh cho thấy kháng nghị của mình.

"Nha! Người chăm chú một điểm! Người tại sao có thể hai cái đều phải!"

Han Woo trên mặt của nhất thời lộ ra điểm dở khóc dở cười thần tình, hắn thấy bản thân hai cái đều phải thế nhưng bình thường nhất tuyển trạch.

"A, nha, ta vì sao không thể hai cái đều phải? Hai người các người đều giống nhau a."

"Chúng ta đâu như nhau! Ta và nàng không giống với!"

Vừa nghe Han Woo lời này. Im Yoona trong nháy mắt tựa như được đập cái đuôi mèo như nhau, cả người cảm giác đều phải nhảy dựng lên như nhau, một đôi xinh đẹp ngọc tâm mắt mở thật lớn, nâng lên thẳng tắp trừng mắt Han Woo.

"A. Hai người các người có cái gì không giống với? Đầu là muối muối ta a, còn có, chính là như vậy hai ta cái đều phải mới bình thường khỏe, ta nếu như thì chọn một mới thực sự không bình thường đây."

"Nhưng..."

Han Woo dở khóc dở cười phản bác để cho Im Yoona tạm thời có điểm nghẹn lời, nhưng nàng rất nhanh thì nghĩ xong phản bác lý do. Nhón chân lên đem mặt tiến đến Han Woo trước mặt, tinh tế trắng nõn hai tay của trực tiếp phụng ở Han Woo mặt của, vì không thể xét địa quyết trừ miệng lớn tiếng nói: "Thấy rõ ràng, ta và Taeyeon đâu vậy! Ta a, thế nhưng Im Yoona! Lâm, dẫn, nhì! Người từ nhỏ đến lớn thương yêu nhất muối muối! Và người ở đây một cái dưới mái hiên sinh sống vài chục năm muối muối! Ta làm sao sẽ giống như Taeyeon! Người nên chọn ta mới đúng!"

Im Yoona bắt mắt đại nường để cho Han Woo kết kết thật thật ngẩn người, hấn kinh ngạc nhìn trước mặt tờ này gần ngay trước mắt tuyệt mỹ khuôn mặt, bỗng nhiên có chút thất thần.

Từ khôi phục ký ức tới nay, hấn và nha đầu kia mỗi lần gặp mặt bầu không khí và tình huống đều bị vây một loại vi diệu trạng thái, sở dĩ Han Woo cho tới bây giờ mới có công phu xem thật kỹ một chút nha đầu kia hình dạng.

Thực sự... Trưởng thành đây.

Trắng nõn dường như nõn nà da, tuyệt mỹ ngũ quan. Trước đây hơn mười tuổi khi ước chừng là bởi vì trưởng thành khuôn mặt khuếch tiệm hiển đi ra ngoài một chút góc cạnh đã tiêu thất, khuôn mặt hình vừa khôi phục thành khi còn bé cái loại này hơi lộ ra cao gầy mặt trái xoan, nguyên vốn cũng có chút phát to lông mi cũng thay đổi trở về mảnh khảnh vùng xung quanh lông mày, cặp kia xinh đẹp mắt phía dưới "Tiểu trùng trùng" nhưng thật ra còn đang, hoàn toàn không dự định biến mất hình dạng, chỉ là không biết cười rộ lên có đúng hay không còn là dường như khi còn bé như nhau khả ái.

Nghĩ như vậy, Han Woo bên mép bỗng nhiên nhìn không được hiện lên một tia buồn cười yếu ớt, trong đầu nổi lên hé ra khi còn bé vô chiếu thì lộ ra một bộ ngộ tát vào mồm ra vẻ đang cười khổ đại cừu thâm như nhau bộ dáng khuôn mặt nhỏ nhắn.

Nha đầu kia bây giờ còn như vậy sao...

"Nha ~ "

Thấy Han Woo không giải thích được nở nụ cười, Im Yoona nhất thời bắt mắt cổ cổ miệng, xem người này hình dạng nằng thì minh bạch. Hấn cư nhiên mất thần! Cũng không biết cái gì tốt như vậy cười, chẳng lẽ... Là bởi vì Taeyeon? !

Thoáng cái, cặp kia xinh đẹp ngọ tâm mắt mở thật lớn, Im Yoona đang cảm Han Woo đầu dùng sức nghi hoảng liểu hoảng.

"Nha nha nha! Mau trở lại thần!"

"Được rồi được rồi. Ngươi nói đi, làm sao vậy?"

Rất bất đắc dĩ gờ tay lên gờ cừ, Han Woo cảm thụ được hai gò má hoàn "Kèm hai bên" trừ mình non mềm bàn tay, có chút dở khóc dở cười nhìn trước mặt cái này cũng không biết rốt cuộc tại chấp nhất và vân vân nha đầu.

"Làm sao vậy? ! Nha! Ta vừa nói lẽ nào ngươi..."

"Ta nghe được thì thế nào?"

Nhất thời, Im Yoona có chút ngậy người địa nhìn tại trước mặt nằng sắc mặt bất đắc dĩ giữa tựa hồ vừa mơ hồ mang theo điểm cái gì khác Han Woo, vừa hoàn lý trực khí trắng giọng nói bỗng nhiên không hiểu một yếu. Có chút lúng ta lúng túng địa nói rằng: "Ngươi, ngươi nghe được, nên..."

"Ta nên thế nào? Tuyên trách ngươi sao?"

Vừa cắt đứt phản vấn, Im Yoona nhìn trước mặt sắc mặt đột nhiên quý dị rất một mảnh yên tĩnh Han Woo, ngực bỗng sinh ra điểm sợ hãi.

"Đối với..."

"Đối với? Vậy ta hỏi ngươi một vấn đề được rồi, nếu để cho ngươi ở đây ta và Yoon Jin trong lúc đó chọn một, ngươi chọn người nào?"

Cả người mạnh ngẩn ra, ngay sau đó Im Yoona lập tức hiểu Han Woo ý tứ, thoáng cái có điểm á khẩu không trả lời được cảm giác, lúng ta lúng túng nửa ngày, mới từ trong miệng tiểu tâm dục dục bài trừ nhất cú: "Cái này... Ta đây thế nào chọn a..."

"Không biết thế nào chọn?"

Như sửa chữa trôi qua lông mi thoáng khươi một cái, Han Woo nhìn ở trước mặt mình đã hơi hơi cúi đầu Im Yoona, giọng nói tựa hồ tương đương nghiêm túc nói rằng: "Đây cũng là cái rất đơn giản đề mục đi. Ta và ngươi cùng nhau sinh sống lâu như vậy, trong ta và ngươi quan hệ hay nhất, dựa theo ý tứ của ngươi, ngươi nên chọn ta mới đúng chứ?"

"Nhưng... Nhưng tình huống này không giống với a!"

Im Yoona nhin không được quyết trừ miệng la một câu.

"Đâu không giống với? Bởi vì Yoon Jin là ngươi thân tỷ tỷ? Taeyeon hay là ta thân muội muội đây. Ngươi để cho ta nhất định phải tại hai người các ngươi trung gian chọn một, không phải cùng phải ngươi ở đây ta và Yoon Jin trong chọn một như nhau sao?"

Nhìn trước mặt trên mặt thần tình trong tựa hồ cũng đã mơ hồ mang cho điểm lạnh như băng nghiêm nghị Han Woo, Im Yoona trương liểu trương chủ, nhưng vẫn là cái gì đều nói không nên lời, lặng lẽ cúi đầu, thu hồi hai tay của mình chuẩn bị quy củ địa đứng ở một bên, hiện tại nếu như hoàn thân mặt cùng hấn tiếp xúc, không nói Han Woo phản ứng, mình cũng không cách nào nhịn được cư trú ngực cái loại này xấu hổ cảm.

Nhưng mà, đúng lúc này, ngay Im Yoona muốn lặng lẽ lui về phía sau một khi, một nhẹ nhàng lực đạo từ sau lưng nằng truyền đến, đem nằng cả người

nhẹ nhàng vùng, vừa đổ lên cái kia ấm áp trong ngực, sau đó... Đem nàng thật chắc bảo vệ!

Một đôi như nước con người thoáng cái trọn to, nàng tại ngăn ngó sau, nhìn không được ngẩng đầu nghi ngờ nhìn lại, nhưng này vừa nhìn, nàng cả người vừa ngây dại.

Nguyên bản ngay thượng một giây còn có chút lạnh như băng trương tuần lẳng khuôn mặt, lúc này, nhưng lộ vẻ một cái tràn đầy ôn nhu mỉm cười, chính không gì sánh được ôn hòa nhìn nàng.

"Yoona... Ta Yoona..."

Êm ái ôm trong lòng cái này vô luận lúc nào đó hội để cho hân mềm lòng nha đầu, Han Woo hơi hơi hít thở một tý từ nàng sợi tóc thượng truyền tới hương thơm, bên mép mang theo ôn nhu cười yếu ớt, thâm thúy trong con người tràn đầy ôn nhu và nghiêm túc nhìn Im Yoona, trong miệng hầu như gần từng chữ nói rằng: "Hai người các người, đều là ta sinh mệnh trong là tối trọng yếu, thậm chí Yoon Jin, Hayeon, cha, còn có... Ba ba ta, các người toàn bộ, toàn bộ đều là ta tối quý trọng nhân, ta vô pháp tại trong các người đang lúc lựa chọn ra tới một người, thế nhưng, OPPA cam đoan với người, OPPA đưa cho dư hai người các người, cũng sẽ là ta toàn bộ yêu..."

Như nước mâu quang phút chốc không ngừng được địa run lên, Im Yoona kinh ngạc nhìn trên mặt lại lần nữa đối với mình lộ ra cặp kia ánh sáng ngọc cười mắt Han Woo, vừa có chút chìm vào đáy cốc vậy lạnh như băng tâm trong nháy mắt này, phảng phất có một đạo không cách nào hình dung đường quang đầu tiến đến...

"Yoona, vũ, cái kia... Cái kia, hai người các người nói xong rồi sao? Như vậy... Nếu như, nếu có cái gì chuyện không tốt, chúng ta ăn cơm trước rồi hãy nói? Cơm đã làm xong, cơm nước xong sau chúng ta người một nhà cùng nhau giải quyết đi, thế nào?"

Bỗng nhiên, ngoài cửa truyền đến Im Yoon Jin ra về có chút thận trọng thanh âm, hoàn đắm chìm trong nào đó ấm áp tình cảm đậm hai người ngẩng đầu nhìn liếc mắt, chợt vừa quay đầu liếc nhìn nhau đối phương, "Vèo" một tiếng, đều nhìn không được cười lên.

"Được rồi, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) đi thôi, đi ăn cơm, sau đó không được nghĩ như vậy chuyện nhảm chán, biết không?"

"Ừ."

Im Yoona hơi hơi mỉm môi một cái thần, nhìn trước mắt đối với mình lộ ra ánh sáng ngọc cười mắt Han Woo, hồng nhuận bên môi cũng không ngừng được nổi lên lau một cái cười khế, đồng thời, trên mặt của nàng tựa hồ cũng lộ ra điểm không rõ thần tình.

Bởi vì là muối muối sờ đi như nhau sao? Cũng tốt...

"Nga?"

Cước bộ dừng một chút, Han Woo có chút kinh ngạc cúi đầu nhìn một chút con kia lẳng yên cầm tay mình tinh tế bàn tay, vừa nghiêng đầu nhìn một chút bỗng nhiên thì cười tươi như hoa Im Yoona, mỉm cười có chút nghi ngờ hỏi: "Làm sao vậy? Đột nhiên như vậy."

"Chúng ta cùng được rồi đi, đương nhiên phải thân mật như vậy, sau đó cũng phải bộ dáng như vậy nga, nhớ chưa? OPPA~ "

Con người xinh đẹp ra vẻ nghịch ngợm trát liễu trát, Im Yoona khoe miệng mỉm cười địa giờ lên cái tay còn lại tạo thành quả đấm nhỏ, uy hiếp dường như hoảng liễu hoảng, ở đó như nước mâu quang giữa ngoại trừ một chút không rõ tâm tình ở ngoài, tràn đầy vui mừng, ý lại, vô cùng thân thiết, cùng với một tia như có như không...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 219: Thủ truyền

《 Kill Me, Heal Me 》 đúng vậy thủy mộc kịch, phát hành thời gian là mỗi tuần ba, thứ năm buổi tối mười giờ, ngay từ đầu từ Jin Soo Won biết được lúc này sau, Han Woo là thật kinh ngạc, không nghĩ tới trẻ như vậy. Im Yoon Woo trước đây cũng không thích xem ti vi kịch, cũng không biết có phải hay không là từ thật lâu bắt đầu Hàn quốc thủy mộc kịch thì căn bản là lúc này đương.

Chẳng quá, không nói tệ đoan, như vậy sắp xếp thời gian chỗ tốt cũng là đỉnh rõ ràng, nói như vậy, đợi được lúc này, một gia đình một ngày bận rộn cũng đều kết thúc, có thể an tâm địa ngồi xuống phải xem tivi.

Trong cơm tối là thật sớm kết thúc, ăn cơm tối xong sau, Han Woo đã bị Im Yoon Jin đi trong chỉ người xuất ngoại du học qua làm lý do, trực tiếp kéo đi cho Jung Hyun Woo phụ đạo công khóa.

Tuy rằng Han Woo đối với Im Yoon Jin loại này có điểm xa đạm lý do, cùng với hắn cũng không biết mới hơi lớn như vậy tiểu hài tử xấu xa có cái gì công khóa tốt phụ đạo cảm thấy rất không nói gì, nhưng đối với Jung Hyun Woo cái này tiểu cháu ngoại trai hắn vẫn rất thương yêu, ngược lại cũng không có việc gì làm, hắn cũng vui vẻ phải cùng tiểu tử kia đãi tại trong một cái phòng học tập một tý, học tập được rồi thì Y Nặc và tiểu tử kia cùng nhau đùa giỡn lên.

Nhìn thấy tiểu tử kia và Han Woo chơi được đáng vẻ rất vui vẻ, làm phụ và Im Yoon Jin cũng đều là mỉm cười, từng người làm chuyện của mình đi. Chỉ là, tại Han Woo và tiểu tử kia đơn độc đãi ở trong phòng sau một thời gian ngắn, một cái cao gây thân ảnh của thi đi cùng nhau phụ đạo công khóa làm lý do cũng lưu vào phòng trong.

Đối với cái này hai tý muội đồng dạng rất đỡ kiếm cố gắng lực, Han Woo thật sự là có điểm đỡ khóc đỡ cười, chẳng quá nha đầu kia ý lại bản thân cũng không phải đặc biệt gì chuyện kỳ quái, nàng từ nhỏ cứ như vậy, hưởng chỉ hắn vừa mới mới vừa về đến nhà, theo thói quen nghỉ ngơi vào bên cạnh mình cũng rất bình thường.

Sở dĩ Han Woo cũng chính là hết chỗ nói rồi một tý, ngay sau đó sẽ tùy nha đầu kia, mặc kệ nhiều như vậy.

Cứ như vậy thỉnh thoảng ba người đùa nháo một tý, thỉnh thoảng và Im Yoona phan hạ miệng, thời gian cũng quá thật mau, rất nhanh liền đi tới không sai biệt lắm mười giờ chừng.

"Mau mau, muốn bắt đầu."

Trong phòng khách,

Có chút đỡ khóc đỡ cười quay đầu nhìn thoáng qua ngồi ở bên cạnh mình tựa hồ so với chính mình hoàn nóng này Im Yoon Jin. Han Woo cũng không có nói thêm cái gì, trực tiếp đề điều khiển từ xa, bà TV kênh điều đến rồi.

Cùng lúc đó, tại cái khác rất nhiều nơi ấy. Trước máy truyền hình cũng ngồi xuống vô số kiến chân mà đội nhân môn.

TV trong truyền ra một trận quỷ dị tiếng đàn dương cầm

"Đăng. . ."

Bắt đầu rồi, rất nhiều người nhất thời tụ tinh hội thần.

"Nga! Đi ra!"

Mới vừa bắt đầu là một đoạn ngắn nhân vật dĩ tranh thủy mặc phương thức triển hiện phiên đầu, tại một trận quỷ dị giữa ra về lộ ra điểm khôi hài BGM giữa, Han Woo vai trò Oh Ri On tại Ji Sung và Hwang Jung Eun sau từ trong hình hiện lên đi ra, đơn giản hắc trắng lưu hải. Tại sáng tác giữa chậm rãi ngừng đầu nhìn liếc mắt màn ảnh.

"Đại phát. . . Cảm giác không sai nga."

Han Woo nhẹ nhàng cười, nhìn bên người nhiệt tình tựa hồ so với chính mình còn lớn hơn Im Yoon Jin, trong ánh mắt lộ ra điểm nhu hòa, hắn đương nhiên minh bạch, Im Yoon Jin câu này bề ngoài như có chút lời thừa thái không là cái gì nói nhiều, mà là đối với mình cổ vũ.

Chẳng quá, hiện tại cũng không phải cảm động cái này thời gian, ngay sau đó Han Woo thì đưa ánh mắt thả lại trên ti vi, ánh mắt tại trầm tĩnh hơn tựa hồ cũng có chút khẩn trương bừng lên.

Sẽ chính thức bắt đầu rồi, hắn đệ nhất bộ tác phẩm!

Phiên đầu Han Woo màn ảnh không nhiều lắm. Ji Sung vai trò Cha Do-hyun sáu phó nhân cách lại lược ảnh vậy nhất nhất đăng trảng, như thế để cho một ít bởi vì cái khác mục đích người quan sát tới điểm hứng thú.

Hình ảnh tiến nhập, ngay từ đầu đó là một cái vẽ ở trên bảng đen thật to —— "" .

Cái này ra về là một gian tia sáng căn phòng mờ tối, một cái thấy không rõ khuôn mặt nam nhân đang cất trữ một phần phân báo chí, trong hình thỉnh thoảng hiện lên một ít tin tức hữu dụng, hoặc là dán tại trên tường nhân vật tư liệu biểu, hoặc là báo chí có chút nội dung, một trận quỷ dị giữa lộ ra khẩn trương BGM vang trở lại, để cho lòng của người ta kim lòng không định bắt đầu dung nhập khẩn trương tình cảnh.

Bỗng nhiên, lòng bàn tay xuất hiện điểm mềm mại xúc cảm. Han Woo quay đầu nhìn lại, khi thấy Im Yoona một tay nhẹ nhàng cầm tay của mình, tay kia lại lạnh lẽo chỉ chỉ màn ảnh truyền hình, tuyệt mỹ mang trên mặt một chút phát hiện và vân vân nghịch ngợm đáng tươi cười.

Han Woo nhìn không được mỉm cười cười. Hắn biết, nha đầu kia rõ ràng cho thấy nhận ra đây là hắn, chính đang hướng về mình "Tranh công" đây.

Khẽ lắc đầu một cái, tức giận dường như nhìn nha đầu kia liếc mắt, ý bảo nàng chăm chú quan khán, ngay sau đó Han Woo thì quay đầu đi. Nhưng thật ra không có đem được con kia tình tế bàn tay chẳng biết vô tình hay là cố ý cầm thù rút ra.

Hồng nhuận bên môi nhin không được địa thì lộ ra lau một cái rất nhảy nhót mỉm cười, Im Yoona lặng lẽ hướng người kia bên kia xê dịch, sau đó cũng bên mép mỉm cười địa kế tục nhìn về phía TV.

Chỉ là, hai người cũng không phát hiện chính là, tại hai người hơi nghiêng, có một đạo ôn hòa ánh mắt đưa bọn họ vừa trong lúc đó đơn giản mờ ám đều thu nhập đầy mắt, tại như có điều suy nghĩ nháy mắt một cái sau, hơi lộ ra già nua trên mặt của cũng lộ ra một cái không rõ mỉm cười.

Mở đầu đoạn ngắn cũng không có duy trì liên tục bao lâu, rất nhanh, theo người nam nhân kia đem hé ra cắt từ báo thiếp đến rồi hé ra dán đầy tư liệu báo chí trên bảng đen sau, màn ảnh bắt đầu kéo vào, cùng lúc đó, khán giả cũng thấy rõ ràng tờ này cắt từ báo tiêu đề.

"SeungJin tập đoàn Cha Geon-ho hội trưởng và con dâu Min Seo-yeon xã trưởng nhân tai nạn giao thông qua đời".

Ngay sau đó, màn ảnh bắt đầu dường như cắt dán bức tranh như nhau bắt đầu cắt, tai nạn xe cộ, mất đi người chương đã hậu SeungJin tập đoàn, các phân báo chỉ cắt.

"Dĩ cố Cha Geon-ho trưởng tử Cha KiJoon điều động nội bộ vi hạ nhâm SeungJin tập đoàn hội trưởng".

"SeungJin tập đoàn khu nhà cấp cao bốc cháy nguyên nhân không rõ".

"Hoả hoạn hiện trường được hí kịch tính giải cứu SeungJin tập đoàn hoàng thái tử".

"Hắn có thể không chiến thắng SeungJin gia tộc bị kịch nghênh tiếp hạnh phúc nhân sinh?".

Sau đó, cổ sự chính thức bắt đầu rồi.

2004 niên mùa thu nước Mỹ.

Cha Do-hyun là SeungJin tập đoàn hoàng thái tử, ở trong mắt người ngoài hăng cũng là một cái mô phạm, cảm dục, người chính trực, vi trường học giữa sở hữu xã đoàn tích cực hấp thụ nhân viên, là toàn trường học sinh trong mắt điều kiện tốt nhất mô phạm sinh, mà hết thấy khai đoan, khởi cho hắn đơn giản một lần hỗ trợ người khác tặng đồ. . .

Không thể nghĩ ngờ, thì mới đầu mà nói, 《 Kill Me, Heal Me 》 rõ ràng làm cho có điểm ngoài ngoài ý muốn, người nào cũng không nghĩ ra, một lần đơn giản tặng đồ hội ngộ thượng nếu nói bạo lực gia đình, mà lần này thất bại anh hùng cứu mỹ nhân, cũng trở thành vai chính Cha Do-hyun thức tỉnh ngủ say ở trong người nhân cách cơ hội, để cho không ít người bắt đầu được nội dung vở kịch hấp dẫn đi vào.

Khi thấy Cha Do-hyun là tối trọng yếu phó nhân cách đi ra khi, hầu như tất cả mọi người khản trương lên.

Tùy tính địa nhẹ trừ cái ao mặt bản động tác, cùng với trong nháy mắt biến ảo đồng sắc, kèm theo vang lên 《 huyền thính 》, để cho tất cả mọi người hiểu bộ này kịch chân chính khai đoan tới.

Không thể không nói, đương thủ 《 huyền thính 》 vang lên khi, nhìn tại buổi tối đầu đường sắc mặt lạnh lùng đi qua Shin SeKi, tại trước ti vi SNSD đám người trong đầu bỗng nhiên cũng không nhin được lóe lên ban đầu ở cái kia bóng tối bãi đậu xe dưới đất giữa đường như tự trong bóng tối đi tới thon dài thân ảnh.

Xinh đẹp ngoa tâm trong mắt cũng nhin không được có ta xúc động, Im Yoona lặng yên hướng bên người nhìn thoáng qua, lại phát hiện Han Woo sắc mặt tựa hồ cũng có chút phức tạp xem ti vi. UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com))

Lại lần nữa nghe được 《 huyền thính 》 bài hát này, Han Woo phảng phát hoàn có thể cảm giác được lúc đó kịch liệt tim đập, cùng với ngực cái loại này tựa hồ gần phải phá khốn ra rung động.

Im Yoon Woo xuất hiện, phá vỡ hần nguyên bản an bình sinh hoạt, thế nhưng, hần đến bây giờ mới phát giác, tựa hồ lúc này mới nên hần nên trời qua sinh hoạt. Im Yoon Woo xuất hiện điền vào một ít hần nguyên bản sinh hoạt không có chỗ trống, như vậy cũng rất nhiều ta phiền não, phiền phức, thế nhưng, cũng để cho hần hơn rất nhiều cả đời đều chưa từng có thể nghiệm.

Bỗng nhiên, cảm giác bàn tay căng thẳng, Han Woo nghiêng đầu nhìn một chút, thấy được hé ra chính có chút bận tâm đang nhìn mình tuyệt mỹ khuôn mặt, bên mép không khỏi thì lộ ra lau một cái ôn hòa cười yếu ớt, trái lại nhẹ nhàng nhéo nhéo nha đầu kia mảnh khảnh bàn tay, hần lộ ra một cái ý bảo bản thân không có chuyện gì biểu tình.

Không có đi quán xác nhận bản thân không có việc gì vừa mỉm cười hướng đã biết biên nhích lại gần Im Yoona, Han Woo quay đầu đưa mắt lại lần nữa đặt ở trên ti vi, bên mép mang theo cười yếu ớt, an tĩnh quan sát, nhâm ngực cái loại này cảm giác âm áp rong chơi.

Hay là ngay từ đầu hần đối với mình mất đi ký ức còn có sở chống cự, nhưng bây giờ nơi khác tịnh không giống nhau, này ký ức chính là hần cuộc sống một bộ phận, ở trong đó có hần bây giờ người nhà, bằng hữu, thậm chí là có hần bản thân mình một bộ phận, sở dĩ, buông ra nội tâm đi tiếp thu nó, cái này, mới là Han Woo chân chính nên làm.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 220: Mở mắt (thượng)

《 Kill Me, Heal Me 》 tập thứ nhất nội dung vở kịch là tương đương chặt chẽ, sở dĩ một giờ tại rất nhiều người bắt tri giác liền đi qua.

Đĩ nhiên, làm trung gian hầu như tất cả mọi người chú ý trọng điểm, Han Woo vai trò Oh Ri On mỗi lần vừa xuất hiện để rất nhiều người tình thần.

Không thể không nói, Han Woo sức diễn xuất hồ rất nhiều người dự liệu, tuy rằng tất cả mọi người nhìn ra nhưng này là nội liễm phong mang vai, tùy hấn khi thì hiển lộ ra thâm trầm liền có thể nhìn ra được, thể nhưng còn là có không ít người vì Han Woo biểu hiện ra cái loại này cõi tuyến phạm khiến cho kinh ngạc hơn mỉm cười không ngớt, tỷ như...

"Ha ha ha, giang Hoa thiếu gia, ai một cổ, thật là..."

Trong phòng khách, nhìn từ truyền phát tin giữa cười đến bây giờ truyền phát tin đều kết thúc còn không có cười đủ Im Yoon Jin, Han Woo trên mặt của tràn đầy im lặng biểu tình.

"Ai... Ha Ha, ai một cổ, chúng ta tôn quý giang Hoa thiếu gia a ~ làm cho chúng ta vương thất huyết mạch, ngài có cái gì cảm thụ? Ừ? Ừ? Ha Ha..."

"Ồi chào tây ~ "

Vuốt ve khoát lên bản thân đầu vai cái tay kia, Han Woo bắt đặc dĩ nhìn thoáng qua có đôi khi điên lên cũng không có phở Im Yoon Jin, đường nhìn hướng hai bên trái phải hơi hơi đảo qua, thấy Im Yoona và lâm phụ cũng đều nhần là tuần không khỏi địa hế miệng cười, tuần lẳng trên mặt của rốt cục cũng không cảm địa lộ ra một cái có chút lúng túng cười yếu ớt, quay đầu lại nhìn một chút đồng hồ trên tường, hấn chỉnh sửa lại một chút y phục thì đứng dậy.

"Được rồi, ta đi."

"Cái gì? ! Người điều không phải nhò mọn như vậy đi? Cái này phải trở về đi? Nha, người cũng không nhìn một chút thời gian, hoàn quay về..."

"Ngày mai có quay chụp đây."

Giơ tay lên nhẹ nhàng cắt đứt thoáng cái sắc mặt tựa hồ có điểm bất thiện Im Yoon Jin, Han Woo có chút bắt đặc dĩ cười cười, đối với lâm phụ và người giải thích: "Ta kịch bản các loại cũng còn phóng ở nhà đây,

Hơn nữa, ngày mai ta cuối cùng rất thay quần áo khác nữa phiên trang, kịch tổ rất sớm thì mở máy, người tổng sẽ không để cho ta trời chưa sáng thì rời giường chạy về gia chuẩn bị cho tốt tất cả nữa kịch tổ đi?"

"Cái này..."

Han Woo lý do rất giữa lúc, Im Yoon Jin tương liễu tương chủy, nhưng thật ra nói không nên lời cái gì oán trách bảo.

"Không có chuyện gì, cũng không phải chỉ có lần này ở trong nhà. Công tác quan trọng hơn, đi thôi, ba ba đưa đưa người."

Lúc này, ở một bên lâm phụ lên tiếng. Trên mặt hấn thần tình có chút thất vọng, nhưng càng nhiều hơn chính là lý giải, ôn hòa đối với Han Woo cười cười sau liền chuẩn bị đứng dậy.

"Ba ba, ta đi đưa đi, bên ngoài rất lạnh."

Nhưng mà lúc này. Bên kia Im Yoona bỗng nhiên đứng lên, và Han Woo sóng vai đứng, tiểu ý dạt dào địa đối với lâm phụ nói rằng.

"Người? Nhưng..."

Thấy Im Yoona đứng lên, lâm phụ đầu tiên là sừng sốt, đang muốn nói cái gì đó, đột nhiên, ánh mắt ngay trước mắt hấn đây đối với sóng vai đứng yên cao gầy thân ảnh trong lúc đó quét một vòng, nháy mắt một cái, tựa hồ thoáng cái nghĩ tới điều gì, như có điều suy nghĩ gập đầu..." Cũng tốt, các người huynh muội hai cái cũng đình lâu không gặp, chỉ người đi đưa xuống người OPPA đi."

"A, có cái gì tốt đưa, đều..."

Han Woo cười thuận miệng sẽ chối từ, nhưng nói được phân nửa thì hơi ngừng, bởi vì ở bên cạnh hấn, một đôi xinh đẹp ngọc tà mắt rõ ràng chính tràn

đây "Ôn nhu" địa nhìn hần, để cho Han Woo mơ hồ có điểm tay đau cảm giác...

"... Tốt, thì Yoona đi!"

"Phốc..."

Trên ghế sa lon. Im Yoon Jin và lâm phụ có chút buồn cười địa cười cười, Im Yoona ánh mắt của rõ ràng như vậy bọn họ đương nhiên đều thấy được, cũng chính là Jung Hyun Woo hoàn nháy con mắt có chút ngây người địa nhìn cái này một phòng đại nhân.

"Như vậy, hai người các người đi tốt. Nha, vũ, về đến nhà nhớ kỹ gọi điện thoại, đừng làm cho ba ba lo lắng."

"Là..."

Sắc mặt có chút bất đắc dĩ nhìn một chút bên người trực tiếp ôm lấy cánh tay mình, vẻ mặt mỉm cười Im Yoona, Han Woo đứng đối nhau tại cửa trên mặt rõ ràng lộ vẻ điểm nhìn có chút hã hê nụ cười Im Yoon Jin khoát tay áo, đón liền trực tiếp và Im Yoona cùng nhau xoay người triều tiểu khu đi ra ngoài.

Đêm đã khuya. Trong tiểu khu căn bản không có gì nhân, sở dĩ Han Woo và Im Yoona chỉ là đơn giản mang mũ, lại dùng áo lông cao cổ che miệng lại và cầm, đi không sai biệt lắm hơn hai phút đồng hồ cũng đã đến cửa tiểu khu.

"Không bị người phát hiện sao? Mặc dù là độc đồng nhà trọ, thế nhưng người ở đây cũng thật nhiều, vì sao không dời đi chỗ vắng người?"

Đứng ở cửa tiểu khu, Han Woo tùy miệng phun ra một đoàn bạch khí, thật không có vội vã ly khai, mà là quay đầu lại nhìn thoáng qua, có chút kỳ quái về phía Im Yoona hỏi.

"Không có chuyện gì, đều là rất nhiều năm hàng xóm, chúng ta cái tiểu khu này trị an người biết, lớn nhất tai họa chính là người ~ hơn nữa ta bình thường ra vào đều là ngồi xe, đại gia cũng không biết, càng chụp ảnh không đến cái gì, yên tâm đi. Hơn nữa, ba ba vì sao không dời đi gia, người còn không biết sao?"

Im Yoona trả lời để cho Han Woo hơi sững sờ, trầm mặc một chút sau, quay đầu lại nhìn Lâm gia phương hướng, trong ánh mắt không ngừng được địa dừng ra một chút khắc sâu ôn nhu.

Không dời đi gia... Ngoại trừ nhớ tình bạn cũ ở ngoài, còn chưa phải là sợ một cái hỗn tiểu tử ngày nào đó nghĩ trở về nhưng tìm không được đường về nhà, nói như vậy có lẽ chỉ có điểm không hợp lý, nhưng đối với phụ mẫu mà nói, đây là hợp lý.

"Nha, nha đầu, người đây là và OPPA giọng nói chuyện sao?"

Tại hơi hơi thất thần sau, Han Woo thì phục hồi tinh thần lại chú ý tới một cái nha đầu vừa trong lời nói bất kính.

"Ha hã, OPPA~ vừa biểu hiện thực sự Zzang! Đại phát, người thật là con người mới diễn viên? Ta lần đầu tiên diễn kịch thời gian biểu tình so với người đồng cứng hơn, người không ngay cả phương diện này đều có thiên phú đi?"

Khả ái thè lưỡi, Im Yoona vừa khoác lên Han Woo cánh tay của, dời đi trừ trọng tâm câu chuyện nói rằng, chỉ là, nói nói đến phần sau, nha đầu kia cũng lộ ra điểm nhân nhật mùi dấm, có chút ước ao đồ kị hận địa nhìn Han Woo.

Han Woo tại tập thứ nhất dậm biểu hiện so với Ji Sung và Hwang Jung Eum mà nói đương nhiên chỗ thua kém rất nhiều, có chút con người mới mao bệnh tại Im Yoona như vậy cũng coi như lão diễn viên trong mắt của còn là rất rõ ràng. Thế nhưng, nếu như đây hết thấy thành lập tại trước hần chỉ là một hoàn toàn chưa có tiếp xúc qua biểu diễn con người mới cơ sở bắt đầu nói, biểu hiện của hần thì thật là thật không tệ, cái này không khỏi để Im Yoona nhớ tới bản thân lần đầu tiên biểu diễn, hoàn toàn...

"Lên tinh thần, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.c om)) có khi đó đang lúc muốn những thứ này bừa bộn sự tình, còn không bằng nắm chặt đề thăng bản thân, bất kể là ta còn là người, phải học tập đồng tây cũng còn rất nhiều."

Buồn cười nhìn nha đầu kia liếc mắt, Han Woo gờ tay lên sờ sờ Im Yoona tóc, giọng nói có chút nghiêm túc báo cho nhất cú.

"Biết rồi ~ "

Dường như tiểu hài tử như nhau có chút bất mãn địa ngắt nử đầu, Im Yoona cau mũi một cái, trong mắt tràn đầy ôn nhu nhìn Han Woo.

"Như vậy, OPPA ta thì... A, được rồi, Yoona, có chuyện cha và người có nói hay chưa?"

"Sự tình? Cái gì?"

Ngây người địa nháy mắt một cái, Im Yoona có chút nghi ngờ nhìn Han Woo.

"Xem ra còn chưa nói đây, hần phỏng chừng quên mất. Là như vậy, ta lần trước không phải nói kỳ thực ta cũng vậy mới biết được Taeyeon là muội muội ta sao? Còn có, ta trước tình không phải cố ý làm bộ không biết của người, sự tình nhưng thật ra là bởi vì..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 221: Mở mắt (hạ)

"Cái gì? ! !"

Mấy phút sau, một tiếng có chút cao vút giọng nữ tại cửa tiểu khu vang lên, cũng may hiện tại đã không có người nào, bằng không nhất định sẽ đưa tới chú mục.

"Nha, nhỏ giọng một chút, hiện tại đều mấy giờ rồi."

Cũng bị nha đầu kia phản ứng lại càng hoảng sợ, Han Woo quay đầu nhìn chung quanh, không nhìn thấy những người khác hậu mới yên lòng, đón quay đầu trở lại đến có chút buồn cười địa nhìn trước mặt mắt tròn trĩnh Im Yoona.

Nhưng mà, Im Yoona kế tiếp phản ứng đề cho Han Woo có chút ngạc nhiên.

"A ~! Làm sao bây giờ ~ làm sao bây giờ ~ tai nạn xe cộ? ! Mất trí nhớ? ! Có nghiêm trọng không? ! A... Được rồi, khẳng định rất nghiêm trọng... Đầu mất trí nhớ! A ~! Làm sao bây giờ... Có hay không thương tổn được địa phương khác? Ừ? Ừ? A! Được rồi! Ta thực sự là! ! Ta lần trước hoàn... Đánh người tới! ! A ~OPPA, xin lỗi xin lỗi ~! Ai tây! Ta thật là! Làm sao bây giờ..."

Nghe tới hần nói rõ ràng tất cả sau, trước còn có chút hỗn loạn đầu óc nhất thời thanh minh một mảnh, cái gì hoàn sót lại một chút tiểu oán khí thoáng chốc tiêu tan thành mây khói, ngực cái gì cũng không đoái hoài tới, hoang mang lo sợ như nhau đứng tại chỗ càng không ngừng giậm chân, phần hồng thần biến mất rất đều có chút trắng bệch, một đôi ngoa tâm mắt mở rất lớn liên tục trên dưới quét mắt Han Woo, cái loại này khẩn trương tới cực điểm thần tinh dật vu ngôn biểu, ngay cả nói chuyện cũng trở nên tương đối nói năng lộn xộn, muốn tới gần Han Woo, thế nhưng đột nhiên không hiểu nghĩ đến bản thân trước "Vô liêm sỉ hành vi", nhất thời dừng lại, một làm cho không hiểu có chút đau lòng tự trách không ngừng được địa hiện lên tại trên mặt hần, nói nói đến phần sau vành mắt thậm chí đều có chút đỏ lên, một bộ muốn khóc lên hình dạng.

Hoàn toàn không có để ý Taeyeon chuyện tình, càng hoàn toàn không có để ý trước hần quên chuyện của mình, tại những chuyện khác và hần bãi cùng một chỗ khi, năng để ý nhất, cũng là duy nhất để ý, sẽ chỉ là hần...

"..."

Tâm không ngừng được địa khẽ run lên, Han Woo hít thở sâu một tý,

Hần không rõ ràng lắm ngực lúc này bắt đầu khởi động đích tình tự là cái gì, nhưng hần biết hiện tại hần nên làm gì.

Thâm thúy trong con người cuộn cuộn trứ một chút tâm đau. Han Woo trên mặt của đồng thời còn không khỏi mang cho điểm dờ khóc dờ cười thần tình, hần vươn tay, trực tiếp đem trước mặt cái kia khiếp khiếp không dám đến gần mình kẻ khác đau lòng thân ảnh ứng vào trong ngực.

"Không sao, thực sự. Cái khác chỉ là một ít bị thương ngoài da, đều tốt, còn có mất trí nhớ, ta điều không phải còn nhớ rõ người, nhớ kỹ trong sao? Ta còn nhớ rõ và của người ước định đây. Điều không phải muốn trở thành tốt nhất mình tình đứng trước mặt ta sao, ta đã thấy, lâm ca sĩ, lâm diễn viên, lâm, Im Yoona, người làm xong rồi, ta thua."

Nhẹ nhàng đem khuôn mặt nhỏ nhắn dán tại ẩm áp trên ngực, còn đang mím môi đắm chìm trong lo lắng tự trách giữa Im Yoona nghe được bên tai truyền tới ôn nhu ngôn ngữ rồi đột nhiên sững sốt, nhện không được ngăn đầu nhìn Han Woo.

"Nhắm mắt lại."

Im Yoona vừa sững sốt. Không rõ cho nên nhìn Han Woo, còn có chút đỏ lên ánh mắt của ngơ ngác, ngoài ý muốn còn có chút khả ái.

"A."

Bên mép nhện không được lộ ra một cái thương yêu mỉm cười, Han Woo giơ tay lên nhẹ nhàng nhéo nhéo Im Yoona gò má của, ôn thanh nói rằng:
"Trước nhắm mắt lại."

"Nga..."

Ngoan ngoãn gật đầu, Im Yoona có chút ngạc nhiên địa nhắm hai mắt lại.

Mà ở một giây kế tiếp, nàng cả người triệt để ngây dại.

Hai mảnh ôn mềm xúc cảm từ cái trán của nàng truyền đến, để cho lòng của nàng phảng phất đình chỉ như nhau...

"Đây là thưởng cho, người thắng ta thưởng cho."

Bên tai truyền đến hân từ tính dễ nghe thanh âm, nhưng nàng nhưng chỉ là ngơ ngác từ từ nhắm hai mắt. Trừ hân ra mềm nhẹ chính là lời nói ở ngoài, tựa hồ chỉ có thể nghe được bản thân kịch liệt tiếng tim đập.

"Tai nạn xe cộ cũng tốt, mất trí nhớ cũng tốt, những thứ này đều đã không trọng yếu. Quan trọng là ..., chúng ta đã gặp lại, quan trọng là Chúng ta hiện tại. Ta, bây giờ là Han Woo, người, bây giờ là lớn sau Im Yoona. Chúng ta đều đã bất đồng. Sở dĩ, Yoona a, không nên sẽ đem tâm đắm chìm trong quá khứ, quên rơi này bất an, ưu thương, lạnh như băng sự tình đi. Hiện tại, mở cặp mắt của người ra, người sẽ thấy một cái bắt đầu Im Yoon Woo, một cái toàn bộ thế giới mới, một cái... Bắt đầu bản thân."

Mở mắt...

Hoàn đắm chìm trong vô pháp nói đích tình tự dậm nàng bỗng nhiên ngẩn người, ngay sau đó, nàng tạm thời vứt bỏ ngực cái loại này bắt đầu khởi động ngưng ngừng, cầm mạnh khảm bàn tay, kim lòng không đậu ngừng đầu, mở mắt.

Mới vừa vừa mở mắt, cửa chính ngọn đèn tựa hồ có chút chói mắt, không để cho nàng cảm hơi hơi híp một cái, nhưng kỳ quái là, nàng mở mắt ra sau, hai mắt của nàng nhất thời cảm thấy một chút lãnh sát, một nhàn nhạt băng lãnh cảm tình thì từ trên người nàng, trên mặt, thậm chí là mắt nơi nào truyền tới, đây là nàng trước nhắm mắt khi không có cảm nhận được, phảng phất chỉ có nàng mở mắt, nàng và thế giới mới liên hệ ở tại cùng nhau, ngay sau đó, nàng thì thấy rõ ràng bản thân hết thấy trước mắt.

Hân tại đối với mình cười, rất ôn nhu, ở bên cạnh đèn đường chiếu chiếu hạ hình như đều lóng lánh lên cái loại này, cái này cùng trước đây nàng một lần cuối cùng thấy hân khi hoàn toàn khác nhau, hiện tại, trên mặt hân thần tình là như vậy nhu hòa, như vậy ấm áp, như vậy... Để cho nàng tâm động...

Mà sau đó, nàng lại thấy được, "Thấy" bản thân.

Ở đó cái thâm thúy đẹp mắt trong con người, ngoại trừ hơi hơi ánh ngược ngọn đèn ở ngoài, hoàn ánh ngược trứ một khuôn mặt, hé ra nàng quen thuộc thế nhưng nhưng thật giống như rất nhiều niên không có chăm chú xem qua gương mặt của, mà lúc này, gương mặt này bàng thương... Chính lộ vẻ một cái hạnh phúc mỉm cười?

Nàng cả người vừa giật mình, lúc này mới kinh giác trên mặt mình không tự chủ nhếch lên khóe miệng, nàng giơ tay lên sờ sờ, chính lẳng nửa ngày, sau đó bỗng, "Vèo" một tiếng bật cười.

Trong sát na, cả người, phảng phất sống lại như nhau, giống như là một tòa đã từng ngừng tình mỹ diệu khắc, tuy rằng mỹ lệ, nhưng lại khô khan, không có linh khí, mà bây giờ... Nàng còn lại là tìm được rồi mình "Tâm", tùy điều khắc "Sống" lại đây!

"Trước kia hết thấy đều hủy bỏ đúng không?"

Hơi hơi giơ lên khóe miệng lại đi thượng kiều kiều, Han Woo nhìn trước mắt rốt cục có điểm trước đây đẹp dễ dạng Im Yoona, gật đầu, giọng nói mềm nhẹ nhưng trịnh trọng nói: "Ừ!"

"Như vậy, con dấu ~!"

Nhất thời, trên mặt thần tình ngẩn người, nhưng chợt, Han Woo nhìn trước mắt đối với mình vờn một con trắng noãn bàn tay Im Yoona, bên mép vừa không khỏi lộ ra lau một cái mỉm cười đáng tuổi cười, không do dự, trực tiếp giơ lên tay của mình nhẹ nhàng và con kia trắng noãn thủ chương vỗ vỗ.

"Tốt, con dấu!"

"Ừ, như vậy... Nói rằng chuyện mới vừa rồi! Nha! Người cái này... Cái này, ai! Ai cho người hôn ta! Không được, ta bị thua thiệt! Ta phải người trả lại!"

"A, nha, ta đó là vì cô vũ người có được hay không, huynh muội bình thường hôn một cái cái trán, sẽ không có vấn đề gì? Còn có, người muốn thế nào..."

Trong nháy mắt, cũng bởi vì nha đầu kia tựa như tiểu hài tử vậy ngôn ngữ mà có chút dờ khóc dờ cười Han Woo sắc mặt hơi hơi ngẩn ngơ, hân nháy mắt một cái, cảm thụ được từ gương mặt truyền tới ôn mềm tựa hồ còn có chút ướt át cảm giác, trong sát na, hân thậm chí có thể cảm giác được nàng trong mũi to thêm hơi thở nhào tới trên mặt mình.

"Cái này... Lần này coi như! Hai chúng ta thanh!... Như vậy, OPPIA tái kiến ~! !"

Ngơ ngác đứng tại chỗ, Han Woo kinh ngạc nhìn đánh lén bản thân một tý sau liền nhanh chóng bỏ lại một câu nói như vậy xoay người thế nào đều có điểm chạy trốn chết cảm giác địa chạy đi Im Yoona, ngực hơn nữa ngày chưa từng phục hồi tình thần lại.

Sau đó cũng không biết qua bao lâu, một tiếng dờ khóc dờ cười cười khẽ mới vang lên. UU đọc sách (www. uukan Shu. c om)

"A, ai một cổ, nha đầu này..."

Vô ý thức giờ tay lên nhẹ nhàng xúc động một cái vừa nha đầu kia trôi qua bộ vị, Han Woo cưỡng chế ngực cái loại này cuộn cuộn trứ cảm giác cổ quái, tương đương dở khóc dở cười thả có chút tức giận lại nhìn ngắm Im Yoon phượng hướng ly khai.

Đương nhiên, ngoài ý muốn về ngoài ý muốn, Han Woo ngược lại cũng không có nghĩ Im Yoon hành vi có thất thường gì, nếu nói nha đầu kia khi còn bé không biết ôm mặt của hân thân mấy lần, chính là đều lớn như vậy số tuổi lại còn như vậy không đứng đắn, thật sự là để cho Han Woo có chút ngoài ý muốn, mà ngoại trừ ngoài ý muốn, Han Woo tự nhiên cũng làm không là cái gì những thứ khác, tại lúc đầu cười cười sau, liền chuẩn bị xoay người ly khai.

Ngay tại lúc này, Han Woo rời đi cước bộ đột nhiên cho ăn, tựa hồ là nhớ ra cái gì đó hình dạng, nhện không được quay đầu lại nhìn Lâm gia phượng hướng, thậm chí con người hít một cái, trên mặt lộ ra thoáng vẻ suy tư, trong miệng nói thầm dường như thấp giọng ní non nhất cú.

"Lại nói tiếp, Im Yoon Woo tiểu tử kia đương niên đi nước Mỹ rốt cuộc có hoàn thành hay không sự kiện kia..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Hồ điệp vậy người

"Tích tích. . ."

Một trận dồn dập chuông báo thức đột nhiên vang lên, trong nháy mắt thì phá vỡ sáng sớm yên lặng, ngoài cửa sổ mỏng nhưng cũng đủ ánh mặt trời ảm áp một luồng lửa diêm tinh địa rải vào trong phòng, hơi hơi chiếu sáng tất cả.

Bên tai vang trở lại lời nhại vậy chuông báo thức, vùng xung quanh lông mày vô ý thức nhẹ nhàng cau, khép lại mí mắt khẽ động, vài giây sau, một con bàn tay thon dài tìm được đầu giường, nhấn tắt hãy còn chấn động đồng hồ báo thức.

"Ngô. . ."

Giờ tay lên giúp đỡ phù cái trán, dựa vào gối đầu dựa lưng vào ngòai dậy, Han Woo mở ra có chút mắt nhắm nhắm buồn ngủ, hơi hít nhìn chợt liếc mắt nhìn qua còn có chút chói mắt căn phòng cửa.

Một lát sau, đại khái là phục hồi tinh thần lại, hân dùng sức nhai nháy mắt một cái, để cho mình tinh thần một điểm, sau đó thì vén chăn lên chuẩn bị một chút rời giường.

Chỉ là, vén lên cái chăn, một luồng như có như không mùi thơm ngát thì dường như kèm theo ánh mặt trời ảm áp, trôi dạt đến hân trong mũi.

Trên mặt biểu tình hơi sùng sò, ngay sau đó, hình như là triệt để tỉnh táo lại, gầy còm khoe miệng nhện không được địa thì nhẹ nhàng hướng giờ lên dương.

Đêm qua, rốt cuộc một cái phổ thông mà vừa không thông thường buổi tối.

Mở mắt.

Không chỉ có là Han Woo nói với Im Yoon, cũng đồng dạng là hân tự nhủ.

Quá khứ kinh lịch quả thực rất trọng yếu, nhưng là bây giờ trọng yếu giống vậy.

Han Woo đã không phải là quá khứ Han Woo, Kim Ji Woo cũng không phải quá khứ Im Yoon Woo, hai người bọn họ đều có được từng người vết thương, những thứ này vết thương hay là đã vô pháp khép lại, nhưng nó đại biểu đồng tây nhưng cũng không phải là trọng yếu như vậy.

Hiện tại,

Rất nhiều thứ đều không giống nhau, có chút đã qua cố chấp sự tình, đến bây giờ đã xem phai nhạt rất nhiều, nếu như sẽ phá hư bây giờ mỹ hảo, như vậy hay là đã không cần thiết kiên trì nữa, cái này có thể chính là vì thời gian uy lực.

Sở dĩ, đã qua cổ xưa "Ánh mắt" đã không hề áp dụng, vô luận là Im Yoona, hay hoặc là Han Woo. Thậm chí là đã dung hợp ở chung với nhau Kim Ji Woo, đại gia, tất cả mọi người yêu cầu học được lại lần nữa "Mở mắt", dùng một loại bắt đầu ánh mắt nhìn dài cuộc sống bây giờ.

Đây là Han Woo "Hòa hảo đi". Nói thật đi. Khi hắn biến thành Im Yoon Woo một sát na kia bắt đầu, lúc đầu đầy rẫy tại trong đầu chấp niệm thì đã hoàn toàn tiêu thất, khi hắn thấy Im Yoona nước mắt khi, một loại thực sự không nhận được nghĩ muốn giết chết tim của mình đau để cho hắn nhanh không thờ nổi, ngày xưa các loại. Đầu phao nên sau đầu.

Huống chi, kỳ thực ngay cả Han Woo chính mình cũng không biết lúc đầu Im Yoon Woo rốt cuộc tại kiên trì cái gì.

Không sai, không biết vì sao, tại Han Woo khôi phục đoạn trong trí nhớ, cũng không có Im Yoon Woo vì sao kiên trì phản đối Yoona đương luyện tập sinh nguyên nhân, sở dĩ cho dù là Han Woo mình cũng có điểm buồn bực, tuy rằng việc này nếu để cho hắn tới chọn vậy cũng hội phản đối, nhưng làm được Im Yoon Woo cái kia phân thượng thì. . .

Nghĩ đến đây, Han Woo trên mặt thượng hoàn còn sót lại một chút buồn ngủ nhất thời tiêu thất, vùng xung quanh lòng mày nhẹ nhàng nhũn lại. Thâm thúy trong tròng mắt toát ra vẻ suy tư.

Im Yoon Woo đoạn này ký ức mang đến mâu thuẫn, ràng buộc, Han Woo hiện tại cuối cùng là chi rõ ràng, nhưng tùy theo mà đến, cũng càng nhiều hơn nghi ngờ.

Im Yoon Woo không vô duyên vô cớ đối với Yoona như vậy, điểm ấy Han Woo bản thân so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, lúc đầu cái kia đêm tuyết trong, một giọt tích làm cho lòng người chiến nước mắt, cái loại này phảng phất đau đớn đến linh hồn bị thương, hắn hiện tại một hồi nghĩ, tựa hồ còn có thể có chút hít thở không thông dường như yêu thương.

Hơn nữa. Lúc đầu Im Yoon Woo tên kia đi nước Mỹ sau rốt cuộc chuyện gì xảy ra?. . . Chuyện kia hắn rốt cuộc hoàn thành không có?

Hết thấy tất cả, theo Han Woo càng thêm dung nhập cuộc sống bây giờ, theo hắn càng ngày càng thiếp thân địa cảm thụ được, trái lại sứ trong lòng hắn chông chất nghi hoặc càng ngày càng nhiều.

Chính là bởi vì lý giải. Sở dĩ vật nhìn so với lúc trước người ngoài cuộc dường như thị giác thấy không giống nhau.

Nghĩ như vậy, Han Woo liền không nhận được nhắm mắt lại giờ tay lên vỗ nhẹ vỗ trán, trong miệng vì không thể xét địa khẽ thở dài một tiếng, ngực được một trí tới ảo não cho cấp tốc chiếm hết.

Trước chợt là bình phục ký ức, Han Woo không kịp nghĩ cái gì khác đồng tây, sở dĩ cho tới bây giờ mới có thời gian hồi hận.

Lúc đầu không có ai gọi ý. Có thể hay không thì nhớ lại hết?

Bàn tay có chút vô lực rũ xuống đến, Han Woo mở mắt có chút xuất thần địa nhìn sàn nhà, trong đầu thậm chí không khỏi lờ ra như vậy một cái tương đương vô căn cứ ý niệm trong đầu.

Hắn còn chưa từng nghe qua bình phục ký ức lại còn có thể thì bình phục một bộ phận, như vậy hí kịch tính vậy tình huống, để cho hắn thực sự không biết mình lúc đầu lần lượt là bình phục là hạnh còn chưa phải may mắn.

Hơn nữa hắn lại không thể nữa phục chế một lần tình huống ban đầu, ai biết lần này là hay không còn có thể "Đập" ra chút gì, huống chi, trên thực tế Han Woo bản thân cũng không rõ lắm lúc đầu ký ức rốt cuộc là thế nào khôi phục, là bởi vì đầu bị thương? Hay là bởi vì tràng hữu kinh vô hiểm tai nạn xe cộ? Hay hoặc là hai người kết hợp?

Rất nhiều chuyện đều không rõ ràng lắm, Han Woo đương nhiên không có khả năng tùy tiện đi nắm thử, chi là. . . Hết lần này tới lần khác Han Woo hiện tại cấp thiết nhất chính là bình phục ký ức.

Đúng, đối với Han Woo mà nói, hắn cuộc sống bây giờ hắn đã không cần truy cầu cái gì khác, công tác tốt, hoàn cảnh tốt, thậm chí ngay cả người nhà đều có, có thể nói hắn từ trước khát vọng tất cả sự vật đều đã thực hiện, như vậy hiện tại, hắn duy nhất theo đuổi, sợ rằng chỉ có bản thân đánh mất này nhớ.

Đang khôi phục một bộ phận ký ức sau, Han Woo bây giờ đối với nên bình phục ký ức trái lại so với trước đây tích cực bức thiết rất nhiều, rất nhiều rất nhiều nghi vấn, nên thì giấu ở hắn này chưa khôi phục trong trí nhớ.

Sở dĩ vô luận như thế nào, tại kế tiếp một đoạn thời gian, Han Woo nhiệm vụ chủ yếu, chính là phải nghĩ biện pháp thế nào bình phục nhớ.

Ngực như vậy là hạ quyết tâm, Han Woo thì khẽ gạt đầu, trên mặt vẻ suy tư hể quét là sạch, trực tiếp từ trên giường xuống tới, mang dép đi tới tủ quần áo trước.

Từ chính mình thân thể khỏe mạnh sau, Han Woo đã dần dần không hề như bản thân trước đây suy yếu khi như nhau yêu mến tự mình một người thời gian dài dài tại một chỗ không tương, có một số việc nếu đã có quyết định, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) cũng không cần phải đều đi tự hỏi cái gì, về phần cụ thể thế nào bình phục ký ức, đó là chờ sau có thời gian rảnh rỗi thời gian còn muốn.

Hiện tại, hắn yêu cầu trước hoàn thành hôm nay công tác.

"Linh linh. . ."

"Nga, Soo Won tỷ, sớm như vậy gọi điện thoại?"

"A, yên tâm đi, ta điều không phải đã rời giường sao? Ta quả thực không có thói quen trễ như vậy ngủ, chẳng quá muộn còn chưa phải sẽ."

Vừa đón Jin Soo Won đánh tới gọi mình rời giường điện thoại, Han Woo liền có chút buồn cười địa đổi lại y phục.

Jin Soo Won là rõ ràng Han Woo ngủ sớm thói quen, biết hẳn nếu như hôm qua xem thủ truyền lời của giống nhau hội ngủ trễ, sở dĩ sáng sớm thì gọi điện thoại lại đây, chẳng quá Han Woo thể nào đều nghĩ nàng gọi điện thoại lại đây là mang theo điểm bất lương mục đích, vừa nghe nàng mới vừa nghe điện thoại khi truyền tới hăng hái bùng bùng giọng của sẽ biết, phần mình chính là nghĩ tới bà giáo huấn bản thân rời giường nghiện.

"Đã biết, ta biết để cho sẽ tuyên bố hôm qua thủ truyền thu thị, ta không trì. . ."

Bỗng nhiên, Han Woo thanh âm của hơi ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 223: Ta thứ 4 cái tên

"Ừ? Làm sao vậy?"

Bên đầu điện thoại kia, cũng bởi vì không có thể được như nguyên giết mình tỉnh giấc ngủ mơ hồ Han Woo mà về mặt tiếc nuối Jin Soo Won nghe được điện thoại bỗng nhiên không có thanh âm, có chút ngây người mà hỏi thăm

"A... Nga, không có việc gì, yên tâm đi, ta sẽ đến đúng giờ."

"A? Nga,... Tốt lắm, phiền tràng thấy."

"Ừ, phiền tràng thấy."

Thu hồi có chút xuất thần địa nhìn mình giường chiếu ánh mắt, Han Woo phục hồi tinh thần lại như nhau, đơn giản đổi thủ cơ và bên đầu điện thoại kia còn có chút ngây người Jin Soo Won đổi thoại một tý, sau đó thì cúp điện thoại.

"..."

Kế tục đổi lại y phục, Han Woo trầm mặc một chút, sau đó nháy mắt một cái, vừa nhìn không được có chút ngây người và kinh ngạc liếc một cái mình giường, ngốc lảng nửa ngày, mới sắc mặt có chút kỳ quái địa đích lăm bầm một câu: "Ta... Hôm qua ngủ tương rất không xong?"

Vừa như vậy đứng lên vừa nhìn Han Woo mới phát giác, bản thân giường tựa hồ... Tương đương mất trật tự.

Chấn nhiều nếp nhăn, bốn người gối đầu, hai cái còn đang bản thân vừa lên nơi ấy, nhưng mặt khác hai cái, một cái bay đến cuối giường, còn có một cái thẳng thắn rơi dưới sàng, cảm giác này tựa như... Một cái ngủ tương cực người xấu ở trên giường giằng co cả đêm như nhau!

Chỉ bất quá, cái này cũng chỉ là khiến Han Woo rất ngạc nhiên một tý mà thôi, hẳn trước kia ngủ tương nhưng thật ra tốt, nhưng mấu chốt là khi đó hẳn cơ bản ngay cả lúc thanh tỉnh đều không thể nào dầy vò, mà tình huống bây giờ không giống với, hẳn có thân thể khỏe mạnh, Im Yoon Woo khi còn bé có đôi khi ngủ tương đều phối chính hẳn cũng là rõ ràng, huống chi, hôm qua...

Nghĩ vậy, Han Woo nháy mắt một cái, kim lòng không dặng giờ tay lên sờ sờ môi của mình, đột nhiên, một trận trước đây chưa bao giờ có cảm giác thì từ ngực bùng lên.

Tối hôm qua thượng... Tối hôm qua thượng Han Woo cái kia cử động, hẳn đúng là mục đích rất đơn thuần, lúc đó ngực chỉ có một loại tìm cách, hào hào thương yêu nha đầu này, Vì vậy cái động tác thì một cách tự nhiên làm đi ra, hẳn cũng chỉ là đưa cái này coi là huynh muội đang lúc vô cùng thân thiết cử động. Chỉ là, Im Yoona sau cái kia vẫn lại một lần từ đảo loạn tim của hẳn tự.

Cảm thụ như vậy hẳn từ trước đương nhiên chưa bao giờ có, Im Yoon Woo nhưng thật ra có, nhưng lúc đó quá nhỏ. Cụ thể cũng không có cảm giác gì, sở dĩ Han Woo phát giác tại tối hôm qua cái kia trong nháy mắt, trong lòng mình tựa hồ thoáng cái thì có một chưa bao giờ có cảm giác bùng lên, có tân

kỳ, còn có... Ngượng ngùng?

Nghĩ như vậy nghĩ. Han Woo liền không nhìn được lắc đầu khẽ cười một cái. Minh rớt cuộc còn là quá non, trước đây chuyện gì vật chưa từng thể nghiệm qua, phát hiện đang đối mặt Yoona cái nha đầu kia trái lại đều có chút rụt rè.

Ngực như vậy tự giễu một tý, Han Woo thì cũng không suy nghĩ thêm nữa chuyện này, bắt quá là thân nhân đang lúc một điểm vô cùng thân thiết cử động mà thôi, lúc đó cảm thụ sâu điểm coi như, sau cũng không có gì hay nghĩ.

Mang tốt khẩu trang, Han Woo quay cái gương vừa cẩn thận kiểm tra một chút, xác định không có gì quên sau, lúc này mới xoay người đi ra khỏi phòng.

Nhưng mà. Đương là ra khỏi phòng sau, cước bộ của hắn bỗng nhiên dừng lại, tuần lảng trên mặt của lộ ra giật mình thần biểu tình, nháy mắt một cái, ánh mắt tương đương quái dị địa quét một vòng tựa hồ có chút kỳ quái bốn phía.

Trong phòng khách, trường điều trên ghế sa lon gối đầu hoàn toàn mất trật tự, nơi trung bày, trước ghế sa lon trên bàn lại có một bao túi đủ loại kiểu dáng mở ra có lẽ chưa sách phong... Đồ ăn vặt?

Cái này còn không chỉ, theo Han Woo ánh mắt quét một vòng, hắn phát hiện. Ở phòng khách hai bên trái phải khoảng chừng chừng mười bộ xa buồn vệ sinh trước —— treo can thượng, dĩ nhiên... Có hai điều màu đen khăn tắm..

Không sai, nhìn mặt khác một điều khoản thức ra vẻ hoàn cùng mình khăn tắm là giống nhau hắc sắc khăn tắm, Han Woo sắc mặt của không ngừng được địa một trận quái dị. Đầu óc có chút phát mộng.

"Nha! !"

Mà đúng lúc này, bỗng nhiên, bên tai truyền tới một đạo giọng thực sự có điểm đại học dễ nghe thanh âm dọa Han Woo vừa nhảy, hắn vội vã có chút ngây người địa quay đầu nhìn lại, trong nháy mắt, thâm thủy đôi mắt lạng yên trợn to...

Sáng sớm đang lúc. Mờ mờ dương quang điểm tinh giữa mang theo điểm dày vị đạo, yên tĩnh địa rải vào tại trừu phòng, đồng thời, cũng chiếu vào đạo kia đang đứng tại tại trừu phòng bóng hình xinh đẹp cùng với nàng bên chân đoàn đang bị nàng trợn mắt nhìn nhỏ nhỏ thân ảnh thượng.

Dường như được độ lên một tầng quang mang như nhau, ánh dương quang im ắng địa hơi hơi chiếu sáng tất cả, cũng tựa hồ, thoáng cái chiếu sáng tâm mắt của hắn, một chớp, hắn phảng phất thấy được một bức tình mỹ bức hoạ cuộn tròn.

Đó là một cái khoảng chừng chừng hai mươi tuổi nữ hài tử, chợt vừa vào mắt, một giống từ sơn dã suối nước giữa đi ra tinh linh vậy cảm giác liền đập vào mặt.

Rất tươi mát, hoàn toàn không có tân trang cảm giác.

Vừa... vừa không nóng bất nhiễm tơ lụa dường như ô phát một tia một tia tự nhiên rũ xuống ở đầu vai, trắng nõn khuôn mặt ở đó ra vẻ có chút xốc xếch không khí lưu hải phụ trợ hạ, tựa hồ hơi lộ ra rất tái nhợt, nhưng chính là như vậy, nhưng càng phát ra thác hiện ra một loại thanh lệ thoát tục cảm giác.

gần nên mặt trái xoan mặt của khuếch, không phấn trang điểm tổ nhan, hiện ra một trắng trong thuần khiết cảm giác, linh động hai tròng mắt cũng mơ hồ có điểm ngọa tâm mắt động lòng người, trắng nõn gò má của thượng còn có một viên không rõ ràng tế chí, không có đột ngột, trái lại có loại khác khả ái.

Chính thể ngũ quan nhưng thật ra cũng nói không nên lời cái gì đặc biệt nơi ấy, nhưng chính là, nhìn một cái, một tươi mát tự nhiên khí chất và một loại nhà bên nữ hài vậy động lòng người thì nhu hợp ở tại cùng nhau, đập vào mặt.

Chỉ là, chính là như vậy là cô gái, lúc này lại ăn mặc mình chắc là áo ngủ quần áo và đồ dùng hàng ngày, vậy bắt tạp dề, tay đeo thật to lò nướng cái bao tay, một tay giờ một cái món ăn sắn tựa hồ về mặt nổi giận đùng đùng đối với mình bên chân một con mèo mun trợn to đôi mắt.

Không sai, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.c om)) một con mèo mun.

Han Woo ánh mắt thuận thể nhìn xuống đi, đó là một con hình thể lớn đến không tính được mèo mun, cả người da lông không có một tia tạp chất, cả vật thể đen thùi, ngay cả cặp kia thật to mèo đồng ra vẻ đều là một loại thâm thủy trạm lam gần nên đen đồng sắc.

Không biết vì sao, Han Woo cảm giác con này mèo mun tựa hồ mang theo một điểm hồn nhiên lạnh lùng cảm tình, nó lười biếng ghé vào trừu phòng trên mặt đất, không nhìn được cô bé kia trừng mắt ánh mắt của mình, cặp kia híp lại thâm thủy trạm lam đồng trong con ngươi ra vẻ, sấm được điểm làm cho lòng người lạnh quang mang..

Mà đúng lúc này, tựa hồ là cảm nhận được Han Woo ánh mắt khiếp sợ, cô gái kia đầu khẽ động, thiên sang xem liếc mắt, trong sát na, dường như đóa hoa nở rộ vậy, một cái làm động lòng người xán lạn đáng tươi cười di động hiện tại trên mặt của nàng, nàng cười nhìn hắn, tựa như đang nhìn... Bản thân vật trân quý nhất, chẳng quá ngay sau đó, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, mảnh khảnh vùng xung quanh lông mày vận một cái, trên mặt xinh đẹp lộ ra điểm khó chịu thần tình, sau đó, nàng hướng phía Han Woo có chút tức giận hô lên nhất cú lại để cho Han Woo ngây dại chính là lời nói.

"Nha,, ngươi hoàn nhìn cái gì, còn chưa giáo huấn ngươi một chút gia mèo?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 224: Không biết xấu hổ con cú

Một gian cũng không toán rộng mở ghi âm thất, ghi âm trong phòng đèn hướng dẫn có chút mờ nhạt, hoảng hốt ngọn đèn nhân nhạt đầu trên mặt đất, có vẻ dị thường âm đạm, trong không khí phảng phất lưu động một loại trầm muộn khí tức.

"Krystal, làm sao vậy?"

Đột nhiên, một đạo thanh âm dễ nghe phá vỡ trầm mặc.

Đây là một cái nhìn qua đỉnh thanh lệ nữ hài tử, hơn hai mươi tuổi đáng dấp, đơn giản ăn mặc, tóc dài buộc thành tóc thắt bím đuôi ngựa buộc ở sau ót, lộ ra hẻ ra trắng nõn tố nhan, một đôi mắt túi tương đương rõ ràng ngọe tầm mắt, thiếu hơi làm thịt đôi môi, ngũ quan không thể nói có bao nhiêu mỹ lệ, nhưng tổ đóng lại nhưng cũng có loại tươi mát tịnh lệ cảm giác.

"A? A nga nga, không có việc gì không có việc gì."

Giọng cô gái để cho nàng thoáng cái phục hồi tinh thần lại, tư tư từ trước thiên na tràng không biết vì cảm giác gì có điểm lạ quái buổi họp báo giữa hút ra đi ra, trát liễu trát cập kia linh động nhưng luôn có vẻ có chút buồn ngủ chưa tiêu ánh mắt của, quay đầu nhìn về phía bên người nữ hài.

"Ai nha, người thế nào lão là một bộ ngủ không tỉnh hình dạng? Buổi tối đi ngủ sớm một chút, không nên đương con cú, người một ... không ... Hào hảo ngủ toàn thể phát hiện ở trên mặt, nếu là người ái mộ thấy vậy coi như không ổn nga. . ."

Vừa nhìn thấy nàng vừa là một bộ chưa tỉnh ngủ đáng dấp, nữ hài lúc này có chút bất đắc dĩ cười cười, làm như tức giận nhìn nàng một cái, vừa trong miệng có chút lải nhải địa nói thầm được, vừa vươn tay bả thân thể của hần hơi hơi chuyển chính thức, sau đó thân mật giơ tay lên giúp nàng chỉnh sửa lại một chút trên trán có chút xốc xếch lưu hải, thần tình rất là chăm chú, giống như là mụ mụ đối đãi hài tử như nhau.

"Con cú? Có ý tứ? Tiếng Trung Quốc?"

Nàng có chút ngây ngô manh địa nháy mắt một cái, vừa ngoan ngoan nhâm nữ hài sửa sang lại tóc của mình, vừa tò mò hỏi.

"Ừ."

Nữ hài khẽ gật đầu một cái,

Mang trên mặt ôn nhu mỉm cười, một bên trên tay vẫn như cũ tại sửa sang lại tóc của nàng, một bên ánh mắt nhu hòa nhìn nàng, "Chính là, ừ. . . Dạ hành người ý tứ, không sai, dạ hành người. Chính là luôn yêu mến buổi tối hoạt động. Buổi tối rất thanh tịnh loại người như vậy."

"A ~ ý tứ này sao? Thật không tệ a."

"A, nha. . . Người cho là đây là ca ngợi sao?"

"Không phải sao?"

"Nha, Jung So Jung, a. . . Thật là. . ."

Trên mặt xinh đẹp cũng lộ ra một cái nhân nhạt mỉm cười. Nàng cười nhìn trước mắt có chút dở khóc dở cười cùng mình đối diện nữ hài, một đoạn đơn giản đối thoại, một nhân nhạt ám áp thì quanh quẩn tại giữa các nàng, tựa hồ vừa trong không khí nặng nề cảm tình thoáng cái thì hòa tan rất nhiều.

"Thành thật mà nói đi, gần nhất rốt cuộc làm sao vậy?"

Khẽ cười một cái sau. Nữ hài thì nháy mắt một cái, nhìn cười đến an tĩnh nàng, nụ cười trên mặt thoáng thu lại, lộ ra một chút nghiêm túc hỏi.

"Làm sao vậy? Cái gì làm sao vậy?"

Nàng có chút ngây người địa nháy mắt một cái.

"Ai, giả ngu? Ta đều đã nhìn ra, gần nhất nhĩ lão là thất thần, hình như từ sinh nhật ngươi sau lại bắt đầu đi? Rốt cuộc làm sao vậy? Thân thể không thoải mái sao?"

Nói đến phần sau, trên mặt của cô gái không tự chủ được lộ ra điểm vẻ mặt ân cần.

"A ~ cái này sao. . ."

Nàng vừa nháy mắt một cái, trên mặt lộ ra điểm chợt thần tình, ngay sau đó gờ tay lên nhu liễu nhu tóc. Cũng không có che giấu cái gì, rất dứt khoát đối với nữ hài gât đầu, trên mặt xinh đẹp lộ ra một chút khổ não và phiền táo thần tình, "Ừ. . . Gần nhất hơi mệt đây, tuy rằng chỉ có phách hí thông cáo, nhưng không biết vì sao, so với trước đây chúng ta hoàn đang hoạt động thời gian cảm giác còn mệt mỏi hơn đây, hơn nữa ta còn có chút phiền lòng chuyện tình."

"Không có sao chứ? Nghĩ mệt không? Phải không phải đi bệnh viện. . ."

"Không có việc gì lạ, yên tâm đi, V mục ngươi thái khoa trương. Tự ta điều chỉnh một chút thì không sao."

Mắt thấy nữ hài lại muốn bắt đầu cảm râm, nàng vội vã gờ tay lên một cái, trên mặt lộ ra điểm có chút buồn cười biểu tình.

"Thực sự?"

"Thực sự!"

Nàng lời thề son sắt địa gât đầu.

"Vậy là tốt rồi ~"

Thấy nàng kiên định gât đầu, nữ hài lúc này mới yên tâm dường như vỗ vỗ bộ ngực. Trong giọng nói mang cho điểm may mắn, "Ngày mai Amber và Luna nên sẽ trở lại, chép xong lần này tân niên số đặc biệt, ta nghe nói nên thì có thể làm cho chúng ta trở về, đến lúc đó chúng ta năm. . . Sai, bốn người. . . Chúng ta bốn người có thể tụ chung một chỗ. . ."

Nói được phân nửa. Nữ hài tựa hồ xuất hiện nói sai, trắng noãn trên mặt chẳng biết tại sao, sắc mặt tựa hồ thoáng biến đổi, vội vã đổi giọng, chỉ là, cái này nói nói xong lời cuối cùng, nguyên bản bên mép hoàn không tự chủ lộ ra nháy nhót và vui sướng nhưng dần dần đậm nhưng, thay vào đó còn lại là một luồng như có như không hạ và bi thương.

"Tỷ tỷ. . ."

Về mặt của cô bé biến hóa được nàng hoàn toàn thu nhập trong mắt, trên mặt xinh đẹp tại đồng dạng không tự chủ hiện lên một chút bi thương ở ngoài, trong ánh mắt của nàng tuôn ra càng nhiều hơn nhưng là một loại băng lãnh. Sau đó, chưa từng có đều do dự, nàng vươn tay nhẹ nhàng cầm tay của cô bé, trên mặt xinh đẹp lộ ra một cái xán lạn giữa hơi điểm nghịch ngợm khả ái đáng tươi cười, "Nha, tỷ tỷ, ngươi đây là cái gì khuôn mặt? Lẽ nào. . . Chúng ta tổ hợp rốt cục muốn cởi bỏ phong ấn ngươi không cao hứng sao? ! Ai ~ ta đợi giờ khắc này đều tốt tượng đợi nghìn vạn lần niên đây, ngươi thế nào cũng muốn cười đến đẹp mắt một chút đi, đến, cười một cái đi. Nhất định phải cười nga, đây chính là Krystal mệnh lệnh của đại nhân!"

Nói, nàng vươn tay phùng cư trú nữ hài mặt của, khéo tay một bên, dắt nữ hài khoe miệng đi lên dương ra một cái tương đương quái dị buồn cười cũng không biết có tính không nụ cười biểu tình.

"A, nha ~!"

Nguyên bản còn có chút trầm thấp sắc mặt nhất thời kim lòng không đậu lộ ra điểm dờ khóc dờ cười hình dạng, nữ hài nhẹ nhàng vuốt ve của nàng "Ma trào", ra vẻ bất mãn trừng nàng, "Ngươi cái này giữa hai thiếu nữ ~! Hoàn cởi ra phong ấn, cái gì nghìn vạn lần niên, phốc. . . Thật là, hiện tại ta còn có chút lo lắng đây, thì ngươi bộ dáng này trở về nhất định sẽ để cho những người ái mộ chế giễu."

"Nơi nào sẽ! Ta thể nhưng tối đáng yêu nhất Krystal đại nhân a ~!"

Vừa nghe nữ hài lời này, nàng bật người cổ cổ miệng, nhìn qua đồng dạng rất bất mãn địa trừng mắt mắt.

"Phốc, Ha Ha. . ."

Nhất thời, nghe được nàng cư nhiên hội như vậy đánh giá bản thân, trên mặt cô gái trực tiếp không kèm được, hoàn toàn buồn cười địa bật cười.

Không phải nói nàng nói xong không phù hợp hiện thực, nữ hài cười là nàng cư nhiên sẽ nói như vậy.

Phải biết rằng, nha đầu kia tuy rằng tuổi còn nhỏ, có đôi khi làm việc cũng rất giống tiểu hài tử, thể nhưng tâm tư nhưng tương đối thành thực, có đôi khi nữ hài thậm chí nghĩ nàng so với chính mình còn có thể chiếu cố nhân, thể nhưng không nghĩ tới nàng hiện tại cư nhiên sẽ nói ra như vậy "Không biết xấu hổ" lời của, cái này giống như là bình thường rất cũ kỹ nhân đột nhiên thanh tình tình tốt địa mở miệng nói một cái tốt cười vui đùa như nhau, thực sự để cho nữ hài không nhịn được nghĩ cười.

"Nha."

Nhệ nhàng mà tượng trưng tính võ võ nữ hài vai, nàng vừa trừng trừng mắt con ngươi, trên mặt thần tình tựa hồ càng thêm bất mãn, chỉ là, cặp kia ánh mắt linh động trong rõ ràng cũng tràn đầy rực rỡ tiểu ý, trừ lần đó ra, còn có một chút điểm. . . Ôn nhu.

Nữ hài từ chuyện kia sau khi phát sinh kiên trì, bất kể là nàng, còn là Amber hai người bọn họ, các nàng tất cả đều, tất cả đều nhìn ở trong mắt.

Có đôi khi thực sự rất yêu thương nha đầu này, rõ ràng tại Trung Hoa Trung Quốc chuyển được nói đã rất mệt mỏi, trở lại Hàn quốc, còn muốn lộ ra khuôn mặt tươi cười đối mặt bên này người ái mộ, một tia một hào chậm trễ mệt mỏi rồi cũng không dám lộ ra, bằng không nếu như được người ái mộ thấy, khó tránh khỏi sẽ đưa tới lên án, như vậy đối với các nàng bây giờ hoàn cảnh mà nói không thể nghi ngờ là họa vô đơn chí. UU đọc sách (www.uukan Shu. com)

Hay là chính là bởi vì thấy nữ hài cố gắng như vậy nguyên nhân, hai cái không có thông cáo nha đầu tất cả đều chạy trở về nước Mỹ, biểu hiện ra xem ngoại nhân cho là nàng môn chỉ là đơn thuần đang đùa nhạc, nhưng chỉ có mấy người các nàng trong lúc đó bản thân rõ ràng, các nàng tại chạy xe không bản thân, điều chỉnh trạng thái, cùng đội nữ hài nỗ lực xong hồi báo, chuẩn bị đi trạng thái cao nhất trở về!

Ngay cả chính cô ta cũng là, một năm qua này tuy rằng thông cáo không nhiều lắm, nhưng tựa hồ nguyên bản nhất mạch tương thừa vậy lười nhác tính cách cũng hơi thu liễm, công tác khi không tự chủ so với trước đây nhận chân rất nhiều, dù cho có chút công tác thực sự cảm thấy rất buồn chán, nhưng ít ra cũng sẽ trước chăm chú đi cảm thụ một chút.

Mà những biến hóa này, đại bộ phận đều duyên nên nàng cô gái trước mặt này.

Thật tốt, cái loại này mỗi ngày nhưng dĩ vì mục tiêu của chính mình phấn đấu hình dạng.

Ánh mắt chẳng biết tại sao, có chút lóe sáng địa nhìn trên mặt cô gái càng thêm buồn cười đáng tươi cười, trên mặt của nàng cũng lặng yên đang lúc lộ ra lau một cái vui mừng tiểu ý.

Ngay tại lúc này, hai người trong lúc đó nhận nhậ cũng rất ảm áp bầu không khí được một đạo đột nhiên vang lên thanh âm của cho đánh tan.

"Các ngươi đang làm gì đó?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 225: Như thủy tinh vậy trong suốt lóe lên hồ điệp

"Các ngươi đang làm gì đó?"

Trong lúc bất chợt, một đạo đậm đặc giữa tựa hồ mang theo điểm thanh âm nghiêm nghị truyền vào ghi âm trong phòng hai người trong tai, hai tờ mặt xinh đẹp bằng đều là thoáng sùng sốt, ngay sau đó không hẹn mà cùng quay đầu nhìn lại.

Đang không chế thất trước đài điều khiển, chẳng biết lúc nào đứng một cái trung niên nam nhân, tướng mạo của hắn phổ thông, vóc người lóp gầy, dung nhan nhưng thật ra dọn dẹp cẩn thận tỉ mỉ, tóc dùng ma ty lấy một cái mặt một bả chiếu sáng rẽ tóc, một thân tây trang màu đen mặc lên người ngược lại cũng khéo.

Ngay cả có một điểm, người trung niên này nam trên mặt người biểu tình tựa hồ vô cùng lạnh lùng, ngũ quan bản khắc đã có điểm cứng nhắc cảm giác, một đôi té mị trong đôi mắt của nhìn ánh mắt hai người tựa hồ lộ ra một tia uy nghiêm băng lãnh, và ở bên cạnh hắn hai cái bởi vì hắn đến sắc mặt có chút không được tự nhiên điều âm sư hình thành tiên minh đối lập.

"Ngà? Thất... Thất trường? Người khỏe. Ngài thế nào tới?"

Vừa nhìn thấy trung niên nam nhân, trên mặt cô gái nhất thời lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, ngay cả vôi vàng kéo một cái nàng, hai người vôi vàng từ nghi ngại trên ghế sa lon đứng lên, quay cửa sổ thủy tinh ngoại cung kính vì cung kính một tý.

Hồng nhuận thần biến vì không thể xét địa phôi phiết, nàng nhìn lướt qua ngoài cửa sổ cái kia thần tình lạnh lùng trung niên nam nhân, lại nhìn một chút bên người đã cung kính quay ngoài cửa sổ hơi hơi cúc cung nữ hài, lúc này mới có chút không cam lòng không muốn địa cũng hơi hơi khom người một cái.

"Ừ..."

Thấy hai người cử động, trung niên nam nhân khẽ gật đầu, trên mặt lạnh lùng thần tình hòa hoãn một điểm, chỉ là khi ánh mắt của hắn quét biểu tình rõ ràng có điểm có lẽ nằng nệ, trong ánh mắt ánh mắt tựa hồ vừa lạnh một điểm, nghĩ lúc thức dậy mặt trên giao cho xuống nhiệm vụ, sắc mặt lúc này càng thêm lạnh lùng xuống tới, giọng nói không mặn không nhạt nói rằng: "Lee Soo Man lão sư ngày hôm nay không có thời gian, để cho ta đại thể hắn đến xem ghi âm đích tình huống, các người nghĩ thế nào?"

"A ~ như vậy a, như vậy, ngài cực khổ, lời của chúng ta, cảm giác hoàn..."

"Ta không có hỏi người."

"

Nhất cú hỏi hột vậy ngôn ngữ truyền tới. Để cho nguyên bản hoàn về mặt xán lạn mỉm cười nữ hài lúc này ngăn người, nhìn một chút tại ngoài cửa sổ chỉ là lãnh đạm quét hai người mình liếc mắt thì quay đầu nhìn về phía điều âm sư trung niên nam nhân, sắc mặt hơi hơi đổi đổi, mỉm cười một cái thần. Chỉ là lặng lẽ quay ngoài cửa sổ có chút lúng túng khẽ mỉm cười một cái, không có lại đem mình chưa nói xong lời của nói tiếp.

Mảnh khảnh lông mi nhất thời vô ý thức nhìn ở tại cùng nhau, nàng có chút ghét địa nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ cái kia trung niên nam nhân, sau đó thì thần thiết địa quay đầu nhìn một chút, bàn tay trắng nõn chủ động đưa tới cầm tay của cô bé.

Một cảm giác ấm áp từ thủ bộ truyền đến. Trên mặt của cô gái lộ ra lau một cái ấm áp mỉm cười, đồng dạng xoay đầu lại, đối với nàng khẽ gật đầu, ý bảo bản thân không có quan hệ, lúc này mới để cho sắc mặt của nàng thoáng buông lỏng xuống.

"Nói a, các người nghĩ đêm nay ghi âm thế nào? Công ty dùng tiền mời các người không ngay cả chút chuyện này đều nói không nên lời đi."

Trên cao nhìn xuống như nhau nhìn bởi vì mình đến mà đồng dạng cung kính đứng lên hai cái điều âm sư, trung niên nam nhân phụng phịu, tề nheo lại ánh mắt của có chút lợi hại địa quét một vòng mặt của bọn họ.

"Cái này..."

Hai cái điều âm sư trên mặt lộ ra điểm do dự thần tình, lẫn nhau lén lút nhìn thoáng qua, sau đó một cái trong đó cân nhắc một chút ngôn ngữ. Có chút tiểu tâm dục dục hỏi đáp: "f(x) hai vị tình huống thật không tệ, lại lục một hai lần nên có thể qua."

"Một hai lần? Nên?"

Giống như là có chút không tín nhiệm địa nhìn một chút hai cái điều âm sư, trung niên nam nhân quay đầu nhìn thoáng qua ghi âm bên trong, trong miệng vô tình hay cố ý nói rằng: "Đó chính là nhanh hoàn thành nhưng còn chưa hoàn thành? Thế nhưng ta vừa xem hai người bọn họ cười đến thật vui vẻ a, còn tưởng rằng các nàng đã hoàn thành khâu đây."

Trong nháy mắt, ghi âm trong phòng trên mặt hoàn miễn cưỡng bảo trì mỉm cười hai người bọn họ sắc mặt thoáng biến đổi. Không nói các nàng, chính là hai cái điều âm sư biểu tình đều có ta biến hóa.

Trung niên nam nhân những lời này đối tượng ý tứ đã tương đương rõ ràng, chỉ là bọn hắn cũng chỉ là làm công, đương nhiên bất hảo nói thêm cái gì, về phần đang ghi âm trong phòng nàng nhưng thật ra cau mày tựa hồ sẽ nói cái gì đó. Nhưng mới vừa vừa động thủ chương thì bị bắt trảo, quay đầu nhìn lại, nữ hài chính đối với mình ý bảo dường như nháy mắt một cái.

Nhất thời tức giận hơi hơi cổ cổ miệng, trên mặt xinh đẹp không tự chủ hiện lên một tia băng lãnh. Nàng nhìn ngoài cửa sổ trung niên ánh mắt của nam nhân đậm ghét càng đậm một ít.

"Nếu nói không sai biệt lắm, vậy lục một lần ta nghe một chút."

Không để ý đến vài người sắc mặt một chút biến hóa, trung niên nam nhân phát phát tay, không cần suy nghĩ phân phó nhất cú, ngay sau đó thì đeo lên ống nghe điện thoại, dùng thần thần ý bảo hai cái điều âm sư.

Hai cái điều âm sư do dự một chút. Sau đó đều cẩn thận địa tọa đến vị trí rồi thượng, tới gần micro đối với ghi âm trong phòng nói rằng: "Tốt, như vậy... Hai vị vào chỗ đi."

Môi vô ý thức phỉ phỉ, nàng quay đầu nhìn một chút như vậy cư nhiên còn đối với mình ôn nhu cười cười nữ hài, cũng không biết nên buồn cười còn là tức giận trừng trừng đối phương, sau đó vẫn có chút bất đắc dĩ và nữ hài cùng nhau đeo ống nghe lên, đứng ở ghi âm micro trước.

"1, 2, 3, bắt đầu."

"~ "

"Theo gió khởi vũ tại cây dâm bụt hoa dưới tầng cây, "

"Va chạm Phong Linh, "

"Thánh khiết hoa tuyết, "

"Gây rất tiếng lòng vô pháp bình tĩnh."

"Shalala~~ "

"Vô luận tờ mờ sáng đêm trước có dài đằng đằng, "

"Ta vẫn như cũ ở đó, "

"Cây dâm bụt hoa dưới tàng cây chờ ngời."

...

Không thể không nói, và Kim Taeyeon, có chút hồn nhiên hữu lực tiếng ca bất đồng là, nữ hài cùng nàng hợp xướng càng hiện ra một phần tiểu cô nương trong trẻo, trong tiếng ca không có nhiều như vậy thâm tình, lại có điểm hoạt bát rộng rãi cảm giác, loại này khác cảm giác để cho phòng điều khiển dậm hai cái điều âm sư liên tiếp gật đầu, trên mặt lộ ra điểm tán thưởng biểu tình.

Chính là, trung niên nam nhân sắc mặt của thủy chung không có gì thay đổi, vẫn chấp tay sau đít đứng ở cửa sổ thủy tinh trước, ánh mắt như có như không tại ghi âm trong phòng tạm thời đem lực chú ý đầu nhập biểu diễn hai người trên người quét một vòng, sau đó, hắc tâm mắt điểm đặt còn là rơi vào đang nữ hài bên cạnh chăm chú ca xướng trên người nàng.

Mất vô ý thức hơi hơi té nheo lại, trung niên nam nhân tựa hồ cũng không có chú ý đi thính bên tai tiếng ca, trên mặt lạnh lùng hiện lên một chút làm cho xem không hiểu thần tình.

...

"Người yêu a, "

"Nhớ kỹ, "

"Có ở đây không miên ban đêm trong, "

"nhiều đóa mang theo ta hơi thở tân tuyết, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) "

"Hội ngồi gió bước chân cửa, "

"Như thủy tinh vậy trong suốt lóe lên hồ điệp, "

"Đi tới cạnh ngời..."

"Call! Ok."

Đương một câu cuối cùng ca từ hạ xuống khi, hai cái điều âm sư nhất thời đánh cái hưởng chỉ, mặt tươi cười địa quay ghi âm trong phòng so cái "OK" thù thế.

Thoáng cái, hai người đều buông lỏng xuống, trên mặt kim lòng khôngặng đều lộ ra điểm vui sướng đáng tươi cười, chỉ là, một giây kế tiếp phần này vui sướng đã bị một đạo còn là như vậy thanh âm lạnh lùng tách ra.

"Không sai. Thế nhưng cảm giác cảm tình thiếu đầu nhập, nhất là ngời, Krystal, bài hát này chắc là mang theo điểm ưu thương cảm giác, nhưng ngời sau cùng hát một câu cuối cùng thời gian cư nhiên nở nụ cười? Ngời, đương ghi âm là vui đùa sao? !"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Nếu như muốn bẻ gãy của nàng cánh

"Không sai. Thế nhưng cảm giác cảm tình thiếu đầu nhập, nhất là ngời, Krystal, bài hát này chắc là mang theo điểm ưu thương cảm giác, nhưng ngời sau cùng hát một câu cuối cùng thời gian cư nhiên nở nụ cười? Ngời, đương ghi âm là vui đùa sao? !"

Câu nói sau cùng, trung niên nam nhân cơ hồ là quát khẽ đi ra ngoài, để cho người ở chỗ này sắc mặt đều là rồi đột nhiên biến đổi.

Cả người ngẩn người, nàng nhìn ngoài cửa sổ lạnh lùng nhìn mình trung niên nam nhân tạm thời còn không có phản ứng kịp, nhưng chợt trên mặt thì không tự chủ được lộ ra điểm không hài lòng, tại nhieu mày một cái sau, còn là kiềm chế xuống trong lòng thoáng cái dâng lên bất mãn, giải thích: "Thất trường, đó là bởi vì ta nghĩ..."

"Người nghĩ? A, nha, rất giỏi a, chúng ta trình ca sĩ hiện tại đều có thể thì công ty âm nhạc có chủ kiến của mình, người... Đây là đang nghi vấn công ty tiền bối năng lực sao?"

Trung niên nam nhân nói không nhanh, thậm chí có ta thông thả, nhưng chính là loại này hầu như hơi hợt vậy khẩu khí để cho người ở chỗ này đều có thể nghe ra hần trong giọng nói băng lãnh.

"Ta mới không có!"

Trên mặt xinh đẹp thoáng chốc tuôn ra một loại nòng nặc khó chịu, nàng cắn cắn tiểu ngân nha, có điểm không dè ép được tức giận trong lòng, không phục phản bác: "Sau cùng một đoạn rõ ràng là cái loại này người yêu sắp sửa gặp nhau đích tình cảnh, chẳng lẽ không giá trị phải cao hứng sao? Ta nghĩ nên bả phân vui sướng cảm tình hát đi ra mới đúng!"

"Phân minh? Nên? A, Jung So Jung, người, đây là đang trường bối trước mặt không phục sao?"

Để cho mọi người hết ý là, nghe được nàng lớn tiếng phản bác, trung niên nam nhân không giận phản tiểu, chỉ là nụ cười kia trong cho dù ai đều có thể nhìn ra một loại băng lãnh, "Mặc kệ nói như thế nào, ta đều là chế tác ngành thất trường, ta đã chế tác âm nhạc mấy thập niên, một mình người vừa xuất đạo mấy năm là cho rằng tài nghệ của ta không bằng người sao?!"

Tiếng nói vừa dứt, có mặt sắc mặt của mọi người đều có chút phát cương, trung niên nam nhân tức giận đã không cần nói cũng biết, mà hần theo như lời nói từ một cái độ lớn của góc mà nói nhưng cũng không thể nói là áp đặt tội danh,

Cho nên khi hạ trên mặt cô gái biểu tình chính là biến đổi, chính là đứng ở một bên biểu tình còn có chút khó chịu nàng cũng là hơi hơi đổi đổi sắc mặt. Nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ sắc mặt lạnh như băng trung niên nam nhân, cắn răng, có chút chịu thua địa nói rằng: "Không, điều không phải. Thất trường, ý của ta là..."

"Được rồi! Đừng nói nhiều như vậy, người, theo ta đi ra! Tổng thiên, người kế tục luyện tập."

Sắc mặt của cô gái lúc này lại thay đổi thay đổi. Sẽ mở miệng nói, nhưng mới vừa há miệng, trong tay một đạo mềm nhẹ lực đạo thì truyền tới.

"Tỷ tỷ, quên đi, ta cùng hần đi ra ngoài một chút, nhiều lắm bị nắng đi, hần cũng sẽ không làm gì ta."

Rất cục triệt để áp không chế trụ được ngực tức giận và ngạo khí, thập phần tức giận nhìn trung niên nam nhân đã xoay người sang chỗ khác bóng lưng, nàng cổ cổ miệng, trấn an dường như đối với nữ hài thấp giọng nói một câu. Ngay sau đó cũng không chờ nữ hài phản ứng kịp, trực tiếp xoay người từ ghi âm thất đi ra ngoài đến rồi phòng điều khiển.

Nha!

Nữ hài nhất thời có chút nóng nảy địa mở to hai mắt, nhưng nàng cũng không quay đầu, chỉ là cũng không quay đầu lại sau này phát phát tay, liền theo trung niên nam nhân đi ra ghi âm thất.

Ai, nha đầu này!

Nữ hài có chút bất đắc dĩ và đau đầu địa cắn môi một cái, sốt ruột địa nhìn lưng đạo đi ra bóng lưng, ngực chỉ có thể cầu khẩn nha đầu kia chớ nói lung tung, bằng không thì nhưng thì phiền toái.

...

...

"Ngồi đi."

Nàng ngẩn người, trên mặt có một tia vô cùng kinh ngạc.

Không biết vì sao. Từ ghi âm thất sau khi đi ra, trung niên nam nhân sắc mặt của tựa hồ thoáng cái đã khá nhiều, tuy rằng như trước hơi hơi phụng phịu, nhưng trước trên mặt tràn đầy hần ý thật giống như bỗng nhiên tiêu thất như nhau. Không có làm tức răn dạy nàng, mà là mang theo nàng đi tới một tầng toạ đàm khu.

"Tọa a, làm sao vậy?"

Trung niên nam nhân nắm thật chặt trên người tây trang áo khoác ở một bên trên ghế sa lon ngồi xuống, ngay sau đó hần nhìn có chút do dự đứng nàng, trên mặt nhưng thật ra hiện lên một tia ánh mắt kỳ quái, cư nhiên giọng nói mơ hồ có chút ôn hòa vừa nói một câu.

Thoáng cái. Trên mặt hần biểu tình càng cổ quái, ánh mắt có chút quái dị địa liếc một cái phảng phất thay đổi một người vậy trung niên nam nhân, ngực vừa từ ghi âm bằng lý mang ra ngoài đây bụng oán khí nhưng thật ra cũng không tự chủ được yếu ớt không ít, trầm mặc đối với trung niên nam nhân gật đầu, vẫn còn có chút câu thúc địa ngồi ở trung niên nam nhân đối diện.

"f(x) trong của ngươi ngôn giọng không được tốt lắm, ta nói như vậy ngươi không có ý kiến chứ?"

Sau khi ngồi xuống, trung niên nam nhân cũng không có quanh co lòng vòng, trực tiếp mở miệng nói một câu, một đôi hơi hơi tế nhị ánh mắt của nhân nhạ nhìn nàng, giọng nói thần tình cũng so với trước tại ghi âm thất giữa có rất nhiều nhu hòa.

Nàng nhìn tiểu trung niên nam nhân sắc mặt của, nhẹ nhàng cắn môi một cái, nhưng thật ra không có bão nổi, chỉ là lặng lẽ gật đầu.

Trung niên nam nhân lời của là lời nói thật, điểm ấy chính cô ta rành mạch từng câu, tổ hợp trong Luna ngôn giọng hay nhất, Ra cp đảm đương vừa Amber, lại nói tiếp của nàng ngôn giọng tại tổ hợp trong quả thực không xong.

"Đối với ca khúc có mình lý giải, đây là chuyện tốt, đây cũng là một cái ca sĩ phải có cảm giác, điểm ấy ta không phản đối."

Trung niên nam nhân lời của để cho nàng hơi sững sờ, không nghĩ tới vừa hoàn băng lãnh vô lý trung niên nam nhân lúc này cư nhiên sẽ nói như vậy, tại ngay người hơn, nàng cũng không biết bản thân nên trả lời như thế nào, chỉ là lặng lẽ đối với trung niên nam nhân hơi hơi thấp cúi đầu.

"Thế nhưng, hữu lý hiểu, tình không có nghĩa là mình lý giải thì nhất định là đúng, ngươi rốt cuộc tại âm nhạc cái nghề này còn là một tân nhân, ta nói như vậy ngươi không phản đối đi? Như vậy, ngươi có đúng hay không nên càng ưu tiên suy nghĩ trường bối ý kiến đây?"

Sau này tựa ở thư thích trên ghế sa lon, trung niên ánh mắt của nam nhân nhân nhạ nhìn chăm chú vào nàng, vẫn là vừa tại ghi âm bằng lý cái loại này hơi hợt giọng nói, chỉ là tương giác trước, lời kia ngữ trong nhưng là hoàn toàn đã không có phân băng lãnh, trái lại có loại trường bối ân cần giáo dục cảm giác.

Lúc này trong lòng của nàng có loại cảm giác quái dị, trước mắt trung niên nam nhân trước sau đối lập có điểm đại học biểu hiện để cho trong lòng nàng có rất nhiều không hiểu, nhưng nói cho cùng trung niên nam nhân lời của cũng không sai, chính cô ta suy nghĩ kỹ một chút, cũng quả thực, bản thân vừa chủ quan cảm giác nhiều lắm, vốn có phải nếu nói đến ai khác giáo dục mình cũng không cần phải ... Lớn như vậy phản ứng, hơn nữa nhân gia nói cũng không phải không có lý, rốt cuộc là bản thân phản ứng cũng có hơi quá khích.

Nghĩ như vậy, trên mặt của nàng nhưng thật ra lộ ra điểm ấy náy, đứng lên đối với trung niên nam nhân vi cung kính một týt, giọng thành khẩn địa nói rằng: "Là, xin lỗi thất trường, vừa tình của ta tự có điểm kích động, mạo phạm ngài."

"Ha hả, không có chuyện gì, tiểu cô nương đi, ngồi xuống đi."

Lần đầu tiên như nhau, trung niên nam nhân trên mặt của cư nhiên lộ ra điểm ôn hòa mỉm cười, đối với nàng khoát tay áo, ý bảo nàng ngồi xuống.

"Là."

Cũng là có ta kính ngạc nháy mắt một cái, nàng trái lại gật đầu, hơi cúi đầu vừa ngồi xuống.

"Gần nhất nghĩ thế nào? Thông cáo nghĩ một không?"

Trên mặt vừa hiện lên một tia vô cùng kính ngạc, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) nàng ngẩng đầu nhìn ra vẻ tương đương quan tâm nhìn mình trung niên nam nhân, do dự một chút, nhẹ khẽ lắc đầu, hồi đáp: "Gần nhất thông cáo không nhiều lắm, chính là một ít quay chụp hành trình, luy cũng không phải nghĩ luy."

"Ừ... Vậy là tốt rồi."

Trung niên nam nhân gật đầu, tựa hồ có chút yên lòng hình dạng, ngay sau đó liền nói: "Ca khúc chuyện tình, có thể trước phóng phóng, ngươi bây giờ còn là dĩ luyện tập đề thăng là việc chính, trước dựa theo tổng ý tứ đến đây đi, dù sao mọi người đều là như vậy hát, duy chỉ có ngươi bất đồng, như vậy trái lại có điểm xong."

Nàng nháy mắt một cái, suy nghĩ một chút, còn là khẽ gật đầu một cái, "Là."

"Ừ, như vậy... Ta nhớ kỹ không sai, ngươi chép xong lần này số đặc biệt sau thì có một đoạn thời gian rất dài không rảnh đi?"

"A? A... Đối với."

Nàng lại có ta nghi ngờ nháy mắt một cái.

"Như vậy... Nếu là một mặt địa thì luyện tập vậy cũng rất không thú vị, công ty gần nhất điều không phải nghe nói có nhất bộ kịch sao? Ngươi thử một chút đi."

Chương 227: Đem thừa thụ đến từ bầu trời phần nộ

"Nhu vậy... Nếu là một mặt địa thì luyện tập vậy cũng rất không thú vị, công ty gần nhất điều không phải nghe nói có nhất bộ kịch sao? Người thừa một chút đi."

Nàng hơi kinh ngạc, nháy mắt một cái nhìn trước mặt thần tình ôn hòa trung niên nam nhân, ngay sau đó, trong lòng nhất thời thì tuôn ra một chút chột, này tích lũy nghỉ hoặc rộng mở trong sáng.

Nguyên lai là vì vậy a.

Trên mặt của nàng có chút hết ý thần tình, không nghĩ tới công ty hội như vậy chấp nhất, chẳng quá nếu chỉ là chuyện này thì không có gì phải sợ, lập tức nàng thì ở trong lòng thoáng chỉnh sửa lại một chút ngôn ngữ, đón mở miệng kiên trì giải thích: "Chuyện này kỳ thực ta và người đại diện OPPA đã nói qua, bộ kịch điều không phải hoàn chỉ là một phương án sao? Ta mấy tháng này đã quay chụp rất lâu rồi, cũng vội vàng rất lâu rồi, sợ dĩ thì cự tuyệt, nghĩ phải buông lỏng một chút bản thân, và tỷ tỷ còn có người nhà đi lữ..."

"Tỷ tỷ? Người là nói cái kia được khai trừ ra công ty nữ nhân?"

Đột nhiên, trung niên nam nhân mở miệng cắt đứt nàng, để cho nàng cả người ngẩn ra, dời mắt nhìn lại, rồi lại là sững sờ.

Trung niên nam nhân vòng xung quanh lòng mày vô ý thức nhíu lại nhìn nàng, trên mặt vốn là ôn hòa thần tình tựa hồ biến mất rất nhiều, tế mị trong đôi mắt của chính ả chứa một loại... Ghét?

Trong sát na, sắc mặt của nàng chột đổi đổi, phút chốc thoáng cái lạnh xuống, vừa hoàn hơi hơi cong được thân thể tọa đứng thẳng lên, thanh âm có chút mất thăng bằng địa nói rằng: "Thất trường, ta mình bạch ngài ngày hôm nay tới tìm ta mục đích, thế nhưng, ta nghĩ ta trước đã cùng công ty nói xong rất rõ ràng, ta không muốn nhận bộ này kịch, các người có thể đem cơ hội cho những người khác, sợ dĩ, thỉnh ngài cũng không cần tại trên người ta lãng phí thời gian."

Lời của nàng vừa nói ra khỏi miệng, trung niên nam nhân đầu tiên là sững sờ, chột tựa hồ là được nàng cường ngạnh giọng của chọc giận như nhau, trên mặt hoàn toàn dư một chút ôn hòa đột nhiên rút đi, một và vừa tại ghi âm bằng lý giống nhau như đúc băng lãnh di động hiện tại trên mặt hắn, thậm chí còn mơ hồ tuôn ra một tia thanh khí.

"Tốt! Nếu nói nói ra,

Ta cũng không nhiều lời! Chúng ta cứ nói thẳng đi!"

Được nha đầu này xem ra bản thân hôm nay tới mục đích chủ yếu, trung niên nam nhân ngược lại cũng không có gì hết ý. Thẳng thắn cũng liền kéo xuống mình nguy trang, tùy ý dựa vào ở trên ghế sa lon, đôi mắt nheo lại có chút lạnh như băng nhìn ngồi ở đối diện nàng, "Lần này cơ hội này được công m nỗ lực cho người tranh thủ tới! Hợp tác với người dự tính sẽ là nhân khí rất cao Đại tiền bối! Có thể nói cái này hoàn toàn chính là cho của người một cái kỳ ngộ tốt nhất! Người nên đối với công ty không gì sánh được cảm ơn mới đúng! Ta thành thật nói cho người biết! Bộ này kịch người không đi cũng phải đi!"

Trung niên nam nhân thái độ tựa hồ cũng triệt để chọc giận nàng. Nàng mở to cặp kia linh động đôi mắt, thẳng tắp và trung niên nam nhân nhìn nhau, trong miệng kiên định hồi đáp: "Ta, không đi!"

Trong nháy mắt, trung niên nam nhân gương mặt thịt tựa hồ run lên. Hắn hít thở sâu một tý, nhìn một chút trước mặt vẻ mặt quật cường nàng, trong ánh mắt phút chốc tuôn ra một hung ác nham hiểm, hơi hơi ngồi ngay ngắn, ánh mắt đồng dạng yên lặng nhìn thẳng nàng, thấp giọng nói rằng: "Làm trưởng bối, ta cho người nhất cú lời khuyên. Không nên học tỷ tỷ người, nữ nhân kia, cũng là bởi vì không nghe lời mới bị..."

"Không cần ngài hao tâm tổn trí! Nhà ta sự tình tùy ta còn có ta người nhà bản thân quyết định! Ta nói, ta sẽ không đi! Thỉnh ngài và mặt trên nói mặt khác tìm người khác đi! Như vậy. Ta đi trước!"

Nghe tới trung niên nam nhân nói đến "Nữ nhân kia" khi, phút chốc, sắc mặt của nàng hoàn toàn lạnh đến tượng khối băng như nhau, dứt khoát cắt đứt trung niên nam nhân lời của, như đinh đóng cột vậy nói rõ quyết tâm của mình sau, sẽ không quân có chút sững sờ trung niên nam nhân, đứng dậy trực tiếp ly khai.

"Người... Người dám can đảm! ! Còn không đứng lại! !"

Chỉ là sững sờ một chút, trung niên nam nhân chột thì phản ứng lại, cả người mạnh đứng lên, phổ thông già nua gương mặt của thoáng cái có chút đỏ lên.

Một được nhục nhã dường như tức giận di động hiện tại trên mặt của hắn, vô ý thức gằm lên cửa ra ngón ngữ thậm chí mơ hồ tại hơi nghiêng trong thông đạo có chút tiếng vọng, nhưng may là như vậy, đạo kia kiều uyển bóng lưng phảng phất không nghe thấy như nhau. Còn là cũng không quay đầu lại ly khai.

Giương mặt vừa rút nhỏ, trung niên nam nhân mở to hai mắt, hung hăng nhìn chăm chăm đạo kia tiệm hành tiệm viễn bóng lưng, sắc mặt từ chối một trận, vẫn còn có chút cụt hứng xuống tới.

Dựa theo cấp bậc của hắn mà nói, địa vị của hắn quả thực cao hơn nàng rất nhiều. Nhưng hắn cũng chỉ là một thất trưởng mà thôi, căn bản không có quyền lợi xử trí xuất đạo nữ nghệ nhân, càng không có cách nào khác cấm nàng đi ghi âm, cái này dù sao cũng là công ty nhiệm vụ.

Sở dĩ, hắn còn nã nàng không thể tránh được.

Trên mặt toát ra một chút âm ngoan căm giận, trung niên nam nhân đứng tại chỗ suy nghĩ một chút, lấy điện thoại cầm tay ra gọi một cú điện thoại.

"Là, là ta, đại nhân, hết sức xin lỗi, cũng không nói gì phục nàng..."

...

...

"Được rồi, ta đã biết, việc này ngươi chớ xía vào, ta sẽ an bài những người khác xử lý."

Có chút hồn hậu thanh âm trầm thấp nhàn nhạt đáp lại, lộ ra một loại đạm nhiên như mặt nước cảm giác.

"Là, như vậy, ta thì không quấy rầy ngài."

Trong điện thoại di động truyền ra trung niên nam nhân thanh âm cung kính.

"Ừ."

Gần như là từ trong mũi phát ra một cái nhàn nhạt đáp lại, hắn cũng không quan đối diện phản ứng, tiện tay cúp điện thoại, đưa điện thoại di động phóng đến một bên trên bàn, một tay từ phong kín cực tốt trong hộp nặn ra là dùm cá thức ăn, chậm rãi tắt đến rồi khi hắn trước mặt hiện lên nhàn nhạt lam quang thật lớn trong hồ cá.

Ánh mắt lẳng lẳng nhìn chăm chú vào một chút cá thức ăn đầu vào trong nước sau đã bị tứ phương vọt tới cá cho phân thức ăn, hắn thật nhỏ thâm thúy trong đôi mắt của tựa hồ hơi hơi lóe lên một điểm sáng, bật người dậy đến, từ một bên trên mặt bàn tùy ý nã đến là cái khăn lông xoa xoa tay, xoay người nhàn nhạt nhìn lướt qua, mở miệng hỏi: "Tư liệu thu thập rất thế nào?"

Kim Young Min cung kính đứng, hơi cúi đầu, có chút khản trương hồi đáp: "Đã thu thập xong rồi, người kia trở lại Hàn quốc sau chúng ta có thể bắt được sở hữu tư liệu đều ở đây."

Nói, cung kính khom người, hai tay cầm đưa ra một xấp văn kiện.

"Ừ, làm được không sai."

Tiện tay tiếp nhận Kim Young Min trên tay tư liệu, hắn chỉ là nhàn nhạt nhìn lướt qua thì bỏ vào trên bàn làm việc, ngay sau đó tựa hồ là nhớ ra cái gì đó như nhau, quay đầu vừa hỏi một câu: "Cái nha đầu kia... Nhất định phải giải ước sao?"

"Là."

Kim Young Min cung kính gật đầu, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) trên mặt lộ ra điểm nhưc đầu thần tình, "Nàng bên kia thái độ rất mạnh cứng rắn, cũng không biết từ đâu tìm tới thành viên tổ chức, nàng tại Hương Cảng bên kia trù tính bộ môn rất lợi hại, mà chúng ta bên này vừa... Ngài biết đến."

Đang nói chuyện, Kim Young Min trên mặt của bỗng nhiên mơ hồ lộ ra điểm cụt hứng và bất đắc dĩ, ánh mắt không dấu vết nhìn lướt qua trên bàn làm việc phân tài liệu kia.

"A, có ý tứ a, vốn có phải giải ước cũng nên là chúng ta nói ra trước mới đúng, lúc nào đến phiên một cái được đá ra khỏi cục nhân?"

Già nua trên mặt của trái lại toát ra mỉm cười, hắn nhẹ khẽ lắc đầu, ngồi xuống bàn công tác hậu ghé ngồi, trong miệng làm như thờ dài địa nói rằng: "Chẳng quá, như thế cũng phù hợp cái nha đầu kia tính cách, lão là như thế này cường ngạnh không gầy, cho nên mới..."

Nói được cái này, hắn dừng một chút, trát liễu trát cặp kia thâm thúy tế ánh mắt, cũng không có nói hết lời, mà là đột nhiên đưa ánh mắt bỏ vào trên bàn phân tài liệu kia thượng, nhìn mặt trên tấm hình kia thượng cái kia tuấn lãng nam nhân, hắn bỗng cười khẽ một tiếng, trong miệng làm như ni non vậy nói thầm được.

"Thật đúng là một cái đặc biệt thanh niên nhân đây, trở lại một cái thì chọc cho này nha đầu không an phận, Im Yoona, Krystal, cái nha đầu kia, có người nói còn có một cái Taeyeon? Ha ha, cũng không biết... Ngươi lần này trở về đến tột cùng muốn làm gì..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Follow my heart

"Krystal, làm sao vậy?"

Bên người một tiếng khẽ gọi để cho nàng trong nháy mắt phục hồi tinh thần lại, sau cùng nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ xe đường như bị gió cạo rửa đi cảnh vật, nàng cuối cùng cũng sửa sang xong bản thân vừa tích tụ tâm tình, quay đầu nhìn về phía bên trong xe, quay ngời ở bên cạnh mình nữ hài lộ ra một cái mỉm cười rực rỡ, nhẹ giọng nói rằng: "Không có việc gì a, ta không sao."

"Không có việc gì? Vừa thất trường gọi người đi ra ngoài chưa nói người cái gì không?"

Sắc mặt của nàng ngưng ngưng, liếc miết tại bên cạnh mình vẻ mặt lo lắng nữ hài, do dự một chút, còn là quyết định không giấu diếm sự kiện kia, liếc một cái tại lái xe phía trước người đại diện, tiến đến nữ hài bên tai lặng lẽ nói rằng.

"Kỳ thực, hẳn hôm nay tới tìm ta là bởi vì. . ."

. . .

"Cái gì? !"

Mấy phút sau, một tiếng thét kinh hãi thì từ sau tọa vang lên, f(x) người đại diện tại chỗ tài xế ngồi vào triều kính chiếu hậu liếc một cái, thấy hai người bỗng nhiên hồ trừng lên mắt bắt đi, chớp mắt suy nghĩ một chút, thì mỉm cười, lắc đầu bỏ lực chú ý bỏ vào lái xe thượng, không hề đi để ý tới.

"Jung So Jung, người điên rồi sao? !"

Dùng cặp kia thật to ngoạ tầm mắt hung hăng trừng trừng nàng, nữ hài nhin không được cau mày nói: "Cơ hội tốt như vậy vì sao không đi a? Người là không biết công ty có rất nhiều nhân nghĩ phải cơ hội như vậy cũng không có sao?"

Nữ hài hỏi để cho sắc mặt của nàng hơi hơi đỏ đỏ, trầm mặc một chút, vừa quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ xe dưới màn đêm cảnh sắc, thần tình có chút không khỏi thấp giọng ní non nhất cú.

"Ta. . . Cảm giác có chút mệt mỏi. . ."

Nữ hài nghe vậy nhất thời ngẩn ra, nguyên bản còn có chút tức giận sắc mặt của phút chốc buông lỏng xuống.

Ánh mắt ngây người địa nhìn một chút thoáng cái tựa hồ có chút kỳ quái nàng.

Bên trong xe ngọn đèn cũng không toán sáng sủa, bên ngoài càng một mảnh đen kịt, sở dĩ, nữ hài tịnh không thể nhìn rõ trên mặt hân biểu tình, nhưng chính là như vậy, cái loại này quang ảnh đan vào đầu tại trên mặt của nàng, trái lại đem của nàng gò má sấn ra một loại pho tượng tĩnh mỹ, một loại nàng bình thường không có điểm tĩnh thanh nhã có phát ra rồi. Chỉ là, tại đây loại nhân nhạ khí chất trong, tựa hồ, hoàn mang theo một tia như có như không. . . Ưu thương?

Đầu quả tím đột nhiên chột địa khẽ run lên. Nữ hài vì vì tức nhieu mày, một nhân nhạ yêu thương bản thân cũng không biết vì sao, nhưng chính là không ngừng được địa từ cặp kia thật to ngoạ tầm trong mắt bùng lên, kim lòng không động thì đưa tay ra, cầm con kia để ở một bên trắng nõn bàn tay.

Mà cái này vừa vào tay, nữ hài vùng xung quanh lòng mày nhin không được tức càng chắc hơn. Cảm giác tựa như cầm một khối băng như nhau, nha đầu kia. . . Làm sao vậy sao?

Được nữ hài như vậy nắm chặt, nàng tựa hồ chột hoàn hồn như nhau, tựa đầu vòng vo trở về, nhìn tiểu nữ hài đang nhìn mình lo lắng ánh mắt, trên mặt là một loại nói không rõ sở thần tình, ngay sau đó, nàng nháy mắt một cái, đột nhiên hỏi một cái không đầu không đuôi vấn đề.

"Tỷ tỷ, người. . . Có mộng tưởng sao?"

Nữ hài vừa ngẩn ra. Nhìn trên mặt hân ánh mắt kỳ quái có chút ngây người, nhưng vẫn là hơi nghi ngờ gật đầu, "Ừ, ta có! Các người không biết sao? Nỗ lực công tác, phấn đấu, thành công!"

Linh động mâu quang tựa hồ thoảng cái có một đạo không rõ quang mang lóe ra vài cái, nàng lẳng lẳng nhìn tại trước mặt nàng thần tình kiên định nữ hài, ít khi sau, một nhàn nhạt ước ao bỗng nhiên không ngừng được địa từ trong mắt của nàng bùng lên, cảm ngược một tý nữ hài bàn tay ấm áp. Trên mặt của nàng nổi lên một tia như có như không buồn vô cớ, trong miệng làm như nỉ non vậy thấp giọng nói rằng: "Thật tốt. . . Các người có mộng tưởng thật tốt. . . Ta cũng không có. . ."

Nói, nàng cái đầu dài nhẹ khẽ tựa vào nữ hài trên vai, tựa như đang tìm một cái dựa vào như nhau. Ánh mắt có chút mê ly địa nhìn bên trong xe đèn hướng dẫn, mờ nhạt khàn khàn quang mang để cho nàng luôn cảm thấy giống như là nàng thấy không rõ tương lai như nhau.

"Vụ, người biết không? Tỷ tỷ của ta. . . Tỷ tỷ của ta sau khi rời khỏi, ta lại đột nhiên không biết mình nên làm cái gì. . . Trước đây, coi như là chơi suli chuyện tình phát sinh khi ta cũng chỉ là như đưa đám một tý mà thôi, ta sẽ còn tiếp tục kiên trì. Bởi vì ta biết ta còn có các người mấy cái tại, bởi vì ta biết, chỉ ít ở nơi này có điểm lạnh như băng trong công ty, ta còn có một cái thân nhân đang nhìn ta. . . Thế nhưng. . . Hiện tại. . . Biết không? Ta sẽ không có cùng các người nói qua, kỳ thực, ta ngay từ đầu căn bản không là vì cái gì mộng tưởng thêm vào công ty, ta thậm chí không biết nghề nhân là cái gì, cho nên ta hội tiến nhập công ty đương luyện tập sinh, chỉ. . . Chỉ là bởi vì ta tỷ tỷ muốn làm nghề nhân mà thôi, ta, muốn đi theo nàng, không hơn. . . Cho nên nói lời nói thật, lúc đầu biết mình có thể xuất đạo ta cũng thật ngoài ý liệu, ra đạo sau đây, đảo là bởi vì có một đám nhiệt tình yêu thương người ái mộ của mình, đối với nghề nhân nghề nghiệp này có điểm thích, nhưng còn là không có gì đặc biệt cảm giác, thậm chí còn. . . Trong lòng ta không có có bất kỳ mục đích. Muốn nói ta nghĩ yếu nhân khí càng ngày càng cao, ta quả thực cũng có ý nghĩ này, thế nhưng ta phát giác ta đối với cái mục tiêu này cũng không phải như vậy bức thiết, tuy rằng cũng rất hy vọng có thể thực hiện, nhưng nhưng cũng không thị phi thực hiện không thể. Ta không biết mình mộng tưởng đến tốt cùng là cái gì, chỉ là bởi vì tỷ tỷ ở chỗ này, ta đã tới rồi ở đây, công ty để cho ta khi ta coi như, công ty để cho ta đi diễn kịch, ta coi như diễn viên. . . Sở hữu sở hữu, hết thầy tất cả đều là người khác nói ta đi làm, mà bây giờ. . . Nói người đã không có. . . Ta bỗng nhiên phát giác ta không biết nên thế nào tiến hành tiếp, tiếp tục cố gắng xuống phía dưới? Thế nhưng ta thấy tỷ tỷ của ta nỗ lực nhiều năm như vậy còn là như vậy hạ tràng, hơn nữa tự ta cũng không có lòng cầu tiến gì, ta thực sự. . ."

"So Jung a."

Bỗng nhiên, một đạo ôn hòa chí cực thanh âm vang lên, nàng sửng sốt một chút, ngẩng đầu nhìn bỗng nhiên ra nữ hài.

Sắc mặt của cô gái ngoài ý liệu bình tĩnh, an tĩnh nhìn nàng, sau đó, bỗng thì lộ ra một cái ôn nhu giữa đầy doanh đau lòng mỉm cười, gờ tay lên nhẹ khẽ vuốt phủ tóc của nàng, môi mấp máy, cuối cùng nhưng chỉ học ra một câu nói.

"So Jung a. . . heart."

Trong nháy mắt, mắt của nàng mâu tình tình, ngân ra. . .

"Mộng tưởng nói là một loại cụ thể mục tiêu, nhưng nó nói cho cùng là ngực khát vọng, phàm là ngực có khát vọng sự vật, vậy sẽ là của người mộng tưởng, người cũng có mộng tưởng, chỉ bất quá. . . Người không nên ràng buộc bản thân, suy nghĩ kỹ một chút bản thân đến tốt cùng muốn làm gì đi, đừng cho ý nghĩ của người khác cực hạn cư trú người, không muốn đi diễn bộ hí coi như, trong lòng người nếu là muốn như vậy, như vậy thì như vậy đi làm đi, nhân sinh trên đời tối trọng yếu vui vẻ đi, người cảm giác mình ngực không có tiếc nuối thì tốt rồi, huống chi, chỉ ít người đều giúp ta hoàn thành trong lòng ta một cái mơ ước."

Nói được cái này, sắc mặt của cô gái bỗng nhiên nghiêm túc, mở to mắt tiến đến trước gót chân của nàng, trong miệng hầu như gần từng chữ nhỏ giọng nói rằng: "Sang công ty đám kia lão đầu cho ăn!"

". . ."

"Phốc, hắc. . . Ha Ha. . ."

Một trận rộng rãi tiếng cười lại từ ngời phía sau vang lên, người đại diện tọa ở phía trước có chút kỳ quái địa liếc một cái kính chiếu hậu, ngực thực sự không rõ cái này hai nha đầu đêm nay làm sao vậy.

"Nha, Vụ, nguyên lai người là như vậy, ha ha ha, ta còn tưởng rằng người là học sinh ngoan đây, không nghĩ tới người cư nhiên. . ."

"Này, Jung So Jung!"

Một tay bịt nha đầu kia rất khả năng miệng vô già lan miệng, nữ hài gương mặt ửng đỏ địa nhìn lướt qua ngời trước người đại diện, nhìn hấn không có dị động gì hình dạng, biết được hấn sẽ không có nghe được bản thân vừa "Đại nghịch bất đạo" lời của, lúc này mới yên lòng lại, buông tay ra, có chút vừa bức mình vừa buồn cười địa nhìn nàng.

"Thế nào? Ta đây cái đội trưởng đương đắc thật là quá cực khổ ~! Phải chiếu cố các người không nói, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) còn muốn khách mời một tý tri tâm tỷ tỷ, hiện tại cảm giác ngực dễ chịu điểm sao? Nghĩ thông suốt sao? Trước tiên là nói về tốt, ta không trở lại lần thứ hai a."

Nàng mỉm môi nín cười, quay nữ hài tôn trọng tôn trọng gật đầu, hoàn gờ ngón tay cái lên, trên mặt sát hữu giới sự nói rằng: "Hoàn toàn, ngực hình như thoảng cái thì thông thuận, tỷ tỷ người có đúng hay không trước đây như vậy khai thông qua người khác? Bằng không thì làm sao sẽ quen như vậy luyện? Ừ? Ừ?"

"Thiết, tin người mới là lạ, quên đi, không có việc gì là tốt rồi, ta mới lười quản người đây."

Tức giận đảo cặp mắt trắng dã, xem nha đầu kia hoạt được hình dạng, trong lòng cô bé âm thầm thở phào nhẹ nhõm, sau đó thì trang làm ra một bộ cao

trung lạnh hình dạng, xoay người sang chỗ khác, tâm tình có chút sung sướng địa nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ.

"Phốc. . ."

Nhìn nữ hài rõ ràng miệng sai tâm biểu hiện, nàng vừa không nhịn cười được cười, nhưng thật ra không có đánh tiếp thú nữ hài, mà là đồng dạng cái đầu dài chuyển hướng mình cái này hơi nghiêng cửa sổ xe, lẳng lẳng nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, nụ cười trên mặt dần dần rút đi, hóa thành một tư tự.

. . . my heart sao. . .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 229: TOP chủ sở hữu

"Linh linh ~ "

"A ~ đến, đến tỷ tỷ ở đây ~ "

Vừa về tới ký túc xá, nàng nghe bên tai truyền tới trận kia mấy ngày nay đã quen thuộc chuông thanh, trên mặt xinh đẹp nhất thời thì không tự chủ được lộ ra vẻ mỉm cười, tựa hồ là nghĩ tới điều gì như nhau, ngồi xổm xuống đối với đoàn quả nhiên đã lên đến trong phòng khách bóng đen gang hai cánh tay, nhưng mà làm sắc mặt của nàng chợt cứng đờ chính là, ngay trước gót chân nàng, con kia nhẹ nhàng bóng đen dần dần được cước bộ, lẳng lẳng từ trước mặt nàng... Đi qua.

tư thái, thậm chí ngay cả đầu cũng không có chuyển vừa chuyển, cặp kia thâm thúy trạm lam đồng mâu nhìn liền cũng không có liếc nhìn nàng một cái, phảng phất không có nghe được lời của nàng, không nhìn thẳng địa đi qua.

"Phốc... Ha Ha..."

Nhìn không được che miệng nhẹ bật cười, nữ hài thay xong mình giày, theo dép đi tới phòng khách trừu phòng tủ lạnh trước, từ bên trong xuất ra mấy cây băng giấu củ từ, lại từ bên cạnh trong ngăn kéo xuất ra trà nước cơ, là vừa điều khiển được, vừa hướng con kia đã lẳng lẳng ngồi xổm trừu phòng bàn điều khiển trước bóng đen khẽ mỉm cười một cái, nói rằng: "Chờ một chút nga, của ngươi điểm tâm lập tức tốt."

Cũng không biết có phải hay không là nghe hiểu lời của cô gái, nó nhẹ nhàng hoảng động liễu nhất hạ cái lỗ tai, không có có bất kỳ bày tỏ gì địa phục hạ thân thể, híp mắt lại làm như tại tiểu nghĩ ngợi.

"A..."

Thấy nó cử động, nữ hài vừa mỉm cười.

Nó đã tới mấy tháng, nữ hài cũng đã quen thuộc nó tính cách và thông thường một ít tập quán, mặc dù có thời gian trong lòng vẫn là có điểm kinh ngạc, nhưng cũng không có gì hết ý.

"Ai tây... Cái này nuôi không quen tên!"

Nàng đồng dạng đứng dậy đi tới trừu phòng, đứng ở nữ hài bên người, trên mặt tràn đầy giận dữ thần tình, cặp kia linh động đôi mắt còn uy hiếp dường như trừng trừng đoàn nằm úp sấp ở trên sàn nhà bóng đen.

Chỉ là, ngoài miệng thì nói như vậy, nhưng nàng còn là một bên có chút buồn bực quyết được miệng, một bên bả củ từ thiết tốt bỏ vào trà nước cơ trong.

"Ha hả, thế nhưng đi... Krystal, chủ nhân của nó, rốt cuộc là có chuyện gì a? Đã tại chúng ta ở đây thác nuôi hai tháng đi?"

Nữ hài nhìn cái này một người một con mèo đáng đáp. Vừa buồn cười địa cười cười, chẳng quá chợt, làm như nghĩ tới điều gì như nhau, có chút ngạc nhiên về phía nàng dò hỏi.

"Không biết."

Nữ hài không nói cái này hoàn hảo. Vừa nhắc tới người kia miệng của nàng nhịn không được quyết rất cao hơn, một đôi linh động đôi mắt tức giận nhìn chăm chăm tiền phương trống không một vật không khí, cũng không biết tại trừu người nào, "Hắn để nhân bả thác nuôi cho ta, chỉ nói có việc. Cũng

không biết là chuyện gì, hơn nữa ta xem hấn... Ai, thật là!"

Đang nói chuyện, nàng tựa hồ càng ngày càng khí, khó nén trong lòng oán muộn, đem thái đao trong tay dọa rất cái thớt gỗ một cái tôn trọng hưởng, xem như vậy, phảng phất bả đặt tại cái thớt gỗ thượng củ từ coi là cừu nhân.

"A... Thế nhưng, cái kia... OPPA? Của người cái kia phi thường phi thường thân cận OPPA đến tốt cùng là hạng người gì a? Ta còn thực sự thật tò mò. Rốt cuộc là hạng người gì tài năng nuôi ra như vậy sùng vật? Nghe người nói sẽ để cho hấn ôm? Đại phát..."

Có chút cảm khái dường như nháy mắt một cái, nữ hài nhìn lướt qua nằm úp sấp ở trên sàn nhà còn là vẫn không nhúc nhích nó. Trên mặt nhìn không được tuôn ra càng nhiều hơn hiểu kỳ, có chút mong đợi nhìn đứng ở bên cạnh mình nàng.

Trong lòng cô bé là thật hiểu kỳ, mấy tháng này ở chung, tuy rằng không thể nói thời gian rất dài, nhưng cũng đủ để cho cô gái hiểu tiểu gia hỏa này tập tính, ừ... Nói như thế nào đây, nữ hài tự cho là mình chưa từng có gặp qua như vậy mèo.

Cử chỉ rất ưu nhã, bước đi khi bước chân mèo lại so với kia ta tại trên võ đài lông lánh người mẫu thoát nhìn còn muốn cảnh đẹp ý vui, thích sạch sẽ, bản nơi ấy ngay cả là móng vuốt cũng không liên quan đến. Sẽ chủ động bản thân nhảy vào trong bồn tắm tắm, xong hoàn sẽ tự mình tại khăn mặt trong lẫn, lúc ăn cơm tỉnh không nóng nẩy, chậm rãi ăn cơm. Thế cho nên hầu như mỗi lần ăn cơm hết cũng không dùng các nàng giúp nó lau miệng, thậm chí nó hoàn sẽ tự mình dùng đầu đi cùn khăn mặt, về phần đại tiểu tiện các loại, càng sẽ tự mình bào mèo sa che giấu tốt.

Mà ngoại trừ những thứ này ở ngoài, trên người nó đặc điểm lớn nhất, cũng là lưu cho nữ hài lớn nhất ấn tượng chính là... An tĩnh và lạnh lùng.

Nó rất an tĩnh. Nói thật đi, nữ hài phát giác bản thân mấy tháng này sẽ không có thính nó mở miệng vài lần, nếu như điều không phải thỉnh thoảng đã nghe qua như vậy một lần, thậm chí còn cho rằng nó là câm điếc đây.

Về phần lạnh lùng... Nó tựa hồ hoàn toàn không giống bình thường sùng vật như vậy yêu mến dính nhân, ngược lại là một loại sinh ra vật gần vậy lạnh lùng, không thương phản ứng nhân, chính là đã chăn nuôi nó mấy tháng hai người bọn họ chưa từng có thể để cho nó chủ động nhào vào trong lòng, duy nhất ôm qua vài lần, còn là Krystal mạnh mẽ đem ôm vào trong ngực, nó đảo cũng không giận, chính là luôn trong lúc lơ đãng thì giùng giàng nhảy ra ngoài, sở dĩ từ Krystal biết được nó cư nhiên sẽ chủ động để cho chủ nhân ôm, mặc dù tốt tượng rất bình thường hình dạng, nhưng nữ hài còn là nhìn không được cảm thấy ngoài ý muốn.

Hơn nữa chẳng biết tại sao, nữ hài chỉ cần vừa cùng cặp kia thâm thúy trầm lam đồng mâu đối diện, sẽ cảm giác được một thăm người hàn ý, không thể nói đáng ghét, hơn nữa nó cũng cho tới bây giờ không có làm cái gì nghịch ngợm cử động, chỉ là, trong lòng cô bé luôn có loại cảm giác là lạ.

Sở dĩ, đối với có thể chăn nuôi ra như vậy một con mèo nhân, nữ hài thực sự cảm thấy thật tò mò.

Đều nói sùng vật tùy chủ nhân, chủ nhân, rốt cuộc là cái hạng người gì?

"Hấn a..."

Nghe được nữ hài câu hỏi, nàng tựa hồ thoáng cái nhớ ra cái gì đó, thần tình có ta không rõ biến hóa, nhẹ nhàng cắn môi một cái, ánh mắt rất phức tạp nhìn đoàn quỳ rạp trên mặt đất bóng đen, có oán giận, tức giận phẫn, có nghi hoặc, có lo lắng, còn có... Lau một cái nồng nặc đến thể nào che giấu cũng không che giấu được thân cận, giống như là... Tại xuyên thấu qua nhỏ nhỏ bóng đen nhìn một cái bản thân hình như đã hỏi lâu không gặp khuôn mặt.

"Ngược lại thì ta thấy, quả thực chi và hấn thân cận, về phần hấn là một cái hạng người gì..."

Nói được cái này, nàng dừng một chút, ánh mắt quét một vòng bên người nữ hài, vô ý thức bữu môi, giọng nói giống như là có chút không cam lòng và không tình nguyện nói rằng: "Tuy rằng rất không muốn thừa nhận, chẳng quá... Hoàn toàn là cái càng tứ tường tên đây... Lên đại học thời gian sở hữu thành tích đều là tối ưu, tại Harvard giới tốt nghiệp trong nghe nói là hoàn toàn đệ nhất, vốn có an tâm tiếp thu này xí nghiệp mời chào đi làm là được rồi, kết quả phải bản thân gây dựng sự nghiệp, sau đó vừa thành công, ra về quy mô còn không tiểu nhân hình dạng..."

"Đại phát... Quả nhiên rất lợi hại đây, chiếu người vừa nói như vậy, cảm giác mấy ngày hôm trước chúng ta thấy cái kia Han Woo lão sư vậy cũng không có lợi hại như vậy đi."

Nghe được lời của nàng, nữ hài nháy mắt một cái, nhìn không được sợ hãi than địa cảm khái nhất cú.

Lời của nàng rất đơn giản, hỏi hột vài câu, nhưng quen thuộc của nàng nữ hài đương nhiên có thể nghe ra nàng cũng không có khuyếch đại, thậm chí còn đối phương năng lực khả năng còn xa xa không ngừng những thứ này, cho nên mới có chút không nên được kinh ngạc trong lòng.

Nghiêng đầu nhìn lướt qua về mặt sợ hãi than nữ hài, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) nàng vì không thể xét địa bữu môi, trong trông mắt lóe lên một tia không ngoài sở liệu thần tình, tức giận nói tiếp: "Năng lực cường có ích lợi gì, hoàn toàn lãnh đều nam! Cùng con mèo này vậy tính cách!"

Đang nói chuyện, nàng tức giận giơ lên trong tay củ từ chỉ chỉ đoàn nằm úp sấp ở trên sàn nhà bóng đen, trên mặt tràn đầy oán khí địa nói rằng: "Hoàn toàn vậy cả tính, hai cái tượng bằng vậy tên! Trước đây phân minh đau như vậy ta, kết quả công tác sau luôn không trở lại xem ta, gọi điện thoại cho hấn luôn là nói nói mấy câu thì treo! Hấn ở đâu ra nhiều chuyện như vậy tại bạn đi! Còn có! Thật vất vả hiện tại đều quay về Hàn quốc, kết quả hoàn... Ai tày, ta thực sự!"

"Phốc..."

Thấy nàng đầy bụng u oán hình dạng, nữ hài tại vì lảng hơn vừa kìm lòng không đành nhẹ bật cười, chỉ là, tại cặp mắt kia túi rõ ràng ngọa tâm trong mắt, tựa hồ thoáng chốc lóe lên là vẻ kinh ngạc và tia sáng kỳ dị.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230: Hội làm nhanh bước chân của

Phản ứng của nàng thật đúng là hoàn toàn ngoài nữ hài dự liệu, không nghĩ tới chủ nhân, của nàng vị kia thần bí OPPA cư nhiên sẽ để cho nàng có phản ứng như thế.

Không phải nói cái phản ứng này bao lớn, mà là sẽ có phản ứng như thế tại nữ hài xem ra mới là tương đối bất khả tư nghị.

Nha đầu này bình thời xử sự làm người nữ hài rõ ràng nhất, có đôi khi thực sự rất giống đứa bé trai, và nam nghệ sĩ môn gấp gờ cũng không nhận nhớ, chung đụng được tự nhiên, nhưng bất kể là người nào nam nghệ sĩ, bọn ta hình như không có vấn đề gì đặc biệt tốt hình dạng, tất cả đều là bị vây quanh từ chỉ giao nhạt như nước cái loại này trình tự, nữ hài còn không có thể nào thỉnh nàng nhắc qua người nam nhân nào, càng chưa nói như là như bây giờ.

Giống như vậy phía sau oán giận nàng trước kia là tuyệt đối sẽ không làm, nữ hài phỏng chừng sợ rằng quan hệ chính là đến rồi các nàng bốn người trong lúc đó trình độ, nàng cũng chưa chắc sẽ ở trước mặt người khác như vậy nên cái rãnh nhóm người mình, không phải là không dám, mà là tính cách cho phép, quan hệ không đến nàng tuyệt đối sẽ không làm vượt qua sự tình.

Nha đầu này thoát nhìn rất rộng rãi, thế nhưng tâm trên thực tế giấu rất sâu đây, không phải ai đều có thể đơn giản tiếp xúc được.

Thậm chí còn, nàng giọng điệu như vậy tại nữ hài nghe tới hoàn không chỉ là bằng hữu đang lúc nên cái rãnh, mà càng giống như là...

Chẳng quá, nữ hài cũng chỉ là ngực có chút cô quái mà thôi, chợt ngược lại cũng bình thường trở lại.

Thỉnh nàng nói, đây là một vị từ nhỏ xem nàng lớn lên OPPA, cùng nhà nàng quan hệ vô cùng tốt, cái này đã coi như là chí thân giữa chí thân, nàng đối với vị này đặc thù một chút cũng bình thường, dù sao đều rất cuộc thân nhân, nàng mặt đối với thân nhân mình hình dạng nữ hài cũng đã gặp, sở dĩ cũng thấy nhưng không thể trách.

"Ừ, trả được rồi, ngươi có muốn tới hay không một chén?"

"Coi như hết! Ta mới không thích uống loại này quái mùi vị đông tây, cũng là cho hấn nuôi, một con mèo cư nhiên mỗi ngày uống một lần củ từ nước tài năng an ổn ngủ..."

Môi vừa nhin không được nhấp mồm,

Nữ hài buồn cười nhìn thoáng qua rõ ràng lại bắt đầu bắt mồm nàng, rót cho mình một ly củ từ nước, sau đó giả bộ một cái chén nhỏ, cẩn thận bụng đi hướng tiền phương trên sân nhà đoàn vẫn như cũ an tĩnh nằm bóng đen.

Mấy ngày nay vì vậy nan phục vụ tiểu tổ tông, nữ hài ngược lại cũng thích uống củ từ nước. Đỉnh khỏe mạnh, uống quán nghĩ vị đạo cũng không tệ lắm đây.

"A, được rồi, bắt đầu từ ngày mai ngươi nên thì có rất dài một đoạn thời gian ở không đi?"

Ngồi xổm xuống đem cái kia chén nhỏ nhẹ nhàng để đặt ở đó đoàn bóng đen trước mặt. Nữ hài đứng dậy, uống một ngụm trong tay củ từ nước, vừa muốn xoay người, bỗng nhiên hình như nhớ ra cái gì đó như nhau, quay đầu đối với nàng hỏi thăm một câu.

"Ừ. Không sai, kế tiếp một tháng chỉ có như vậy hai ba thông cáo đi."

Nàng sửa sang lại trả nước cơ, nghe được nữ hài câu hỏi cũng không có gì cái khác phản ứng, rất bình tĩnh gạt đầu.

"Thật tốt... Ngày mai ta thì bay trở về Trung Hoa Trung Quốc, ta ở bên kia hoàn có mấy cái đại thông cáo đây. Quên đi, cái này ta ước ao không đến, nhớ kỹ, nếu có thời gian rảnh rồi, thì đi du lịch một chuyến đi, ngươi điều không phải đã lâu không cùng người nhà họp một chút không? Bắt kịp lúc này và người nhà cùng đi đùa đi. Buông lỏng một chút bản thân, ta cũng không hy vọng ngươi giống như nửa đêm nay như vậy như đưa đám a."

Vừa uống một ngụm trong tay củ từ nước, nữ hài giọng nói có chút nghiêm túc nói với nàng,

Nghe được lời của cô gái, trên mặt hần biểu tình lại tựa hồ như cũng không có đáng về rất vui vẻ, trái lại lộ ra một tia phiền não thần tình, mà nàng chưa kịp mở miệng trả lời, cô bé đối diện thì dẫn đầu phản ứng lại.

"A... Được rồi... Có thời gian ở không công ty sợ rằng hội càng buộc người nhận bộ hí..."

Nữ hài tiểu tâm dục dục nhìn một chút sắc mặt của nàng, trong miệng vì không thể xét địa thờ dài, đi tới, nhẹ nhàng cầm nàng còn có chút lạnh như băng tay nhỏ bé. Nhẹ giọng nói rằng: "Không có chuyện gì, ngược lại công ty lại không thể ép buộc người nhận hí, hiệp ước hoàn bãi ở đằng kia, của người thời gian ở không hoàn toàn do chính người chi phối đi. Luôn sẽ có biện pháp, không đúng công ty rất nhanh thì bỏ qua đây. Trước chớ suy nghĩ nhiều như vậy, lợi dụng ngày nghỉ hảo hảo buông lỏng một chút, đi làm bản thân chuyện muốn làm tình đi."

"Ừ, ta không sao, ngày hôm nay ghi âm cũng mệt mỏi. Tỷ tỷ người đi ngủ đi."

"Ừ, như vậy... A, được rồi, còn có một chút, nhớ kỹ, mặc kệ thế nào, không được lại như vậy chống đối công ty nhân viên quản lý a, biết không?"

"Đã biết ~! Mau đi ngủ đi ~!"

Nhìn mình trước mặt vẻ mặt nghiêm túc báo cho cô gái của mình, nàng ở trong lòng nhìn không được chảy qua một giòng nước ẩm đồng thời, trên mặt thì giả ra không nhìn được hình dạng, vừa khoe miệng vì kiêu được, vừa phát tay một cái cản nhân.

"Hảo hảo hảo, ta đây đi ngủ, người cũng đi ngủ sớm một chút."

"Ừ!"

"Như vậy."

"Ba."

Một tiếng nhẹ nhàng tiếng đóng cửa, nàng xuất thần địa nhìn đạo kia đóng cửa lại, trên mặt mỉm cười dần dần biến mất, sau đó bỗng, từ trong miệng vì không thể xét địa thán ra một cái khí.

"Ai một cô, thật là..."

Nhìn qua có chút phiền táo địa giờ tay lên nhu liễu nhu tóc, nàng nhẹ khẽ nhúu mày, mím môi, trên mặt lộ ra lau một cái sâu đậm phiền não, sau đó, ánh mắt của nàng tùy ý quét một tỷ, thoáng cái liền thấy một cái chính an tĩnh trên mặt đất ăn com bóng đen, cả người vừa khẽ thờ dài một cái, không tự chủ đi tới.

"A... Người nói, tỷ tỷ nên làm cái gì bây giờ? Ừ? Bọn họ thực sự thật là phiền a, ta tốt muốn nghỉ ngơi a..."

Đi tới hai bên trái phải ngồi xổm xuống, nàng vươn tay sờ sờ nhu thuận da lông, trong miệng làm như hỏi địa tự lẩm bẩm nhất cú, ánh mắt có chút xuất thần địa nhìn nó lẳng lặng ăn com hình dạng.

Nó không có có bất kỳ đáp lại nào, còn là an tĩnh thiêm thức ăn mình củ từ nước, thậm chí ngay cả cũng không ngẩng đầu một tỷ, chẳng quá nàng tựa hồ đã sớm dự liệu được hội như vậy, trên mặt không có gì thất lạc có lẽ đặc biệt thần tình, chỉ là vừa thật sâu thờ dài, bàn tay trắng nõn êm ái sờ sờ nó bộ lông.

"A! Nguy rồi!"

Bỗng nhiên, nàng tựa hồ nhớ ra cái gì đó, mắt trong nháy mắt tròn to, cả người đều tốt tượng phải thoáng cái nhảy dựng lên như nhau, "Quên hôm nay là hần kịch truyền hình lần đầu! Điều khiển từ xa! Xa..."

Nàng có chút luống cuống tay chân đứng lên, ánh mắt có chút nóng nảy địa chung quanh suu tầm được, nhưng khi tầm mắt của nàng chạm đến trên tường giắt đồng hồ báo thức khi, cả người hơi sững sờ, nguyên bản nóng nảy sắc mặt dừng một chút, lập tức, hóa thành một khôn kể thất lạc.

Đồng hồ trên tường, thời gian cũng sớm đã qua mười giờ.

"Đã, không có a..."

Vì không thể xét địa lẩm bẩm nhất cú, nàng buồn vô có nhược thất địa vừa ngồi chồm hỏm xuống, động tác đang lúc, tựa hồ còn nhiều hơn một loại cụt hứng.

"Kim Tae Hee, Kim Taeyeon, hừ! Chính là sẽ gây chuyển, phản minh chuyện gì cũng không có, sở dĩ tảo theo như người nói sửa một tỷ. Cũng là bởi vì cái loại này đối với mỗi một nữ hài từ đều như vậy ôn nhu thói hư tật xấu mới có thể như vậy, hơn nữa không giải thích được hoàn đi đóng kịch, trước đây điều không phải rất không thích ta đương nghệ nhân sao, kết quả hiện tại bản thân còn chưa phải là cũng..."

Nàng khoanh tay. Ngồi xổm nó bên người, ánh mắt xuất thần địa nhìn tiền phương trống không một vật không khí, trong miệng nỉ non nhẹ giọng tự nói được, ngay từ đầu trong giọng nói hoàn mang theo một từ bất mãn và oán giận, thế nhưng. Nói nói đến phần sau, thanh âm cũng càng ngày càng thấp...

"... Cũng không biết là dạng gì phiền phức, hoàn muốn đích thân trở về, sẽ không có sự đi?"

"Gần nhất rút cuộc thế nào đây... Trở lại Hàn quốc một lần điện thoại cũng không đánh..."

"Nhiều năm như vậy trở lại quốc nội, sinh hoạt thích ứng sao..."

"Không ai chiếu cố, một người sinh hoạt, làm việc không có khái niệm tên, cơm có ăn thật ngon sao, giấc có hảo hảo ngủ sao..."

"Nhất định... Nhất định phải chiếu cố kỹ lưỡng bản thân a, đại ngu ngốc..."

"Nếu như... Nếu như tất cả an tốt... Có thể hay không gọi điện thoại cho ta đây..."

"Ta không trách người không có giúp ta chúc mừng sinh nhật. Người có chuyện gì ta biết, ta cũng không phải thực sự không hiểu chuyện, thế nhưng... Chỉ ít... Có thể hay không gọi điện thoại cho ta..."

"Bởi vì..."

"Bởi vì..."

"Bởi vì... Bởi vì ta rất nhớ người..."

"Lạch cạch."

Một tiếng rất thanh thúy nhẹ - vang lên, tựa như cùng tại an tĩnh trên mặt hồ đầu nhập một viên hòn đá nhỏ như nhau, giật mình, là từng vòng rung động.

Nàng giật mình, tại trước mặt nàng trên sàn nhà, lúc này đang có được một điểm phản ánh một chút trong suốt giọt nước...

"Ai... Làm sao vậy đi, thật là..."

Khoảng chừng qua vài miểu, nàng mới từ giật mình thần trong trạng thái phục hồi tinh thần lại. Thần tình có chút cuồng quật địa giờ tay lên lau mặt một cái, cái này mới phát giác trên mặt trong lúc vô tình đã có một chút lạnh lẽo ướt át.

Dùng sức nhì lau mặt một cái, nàng hít thở sâu một tý, giờ lên có chút lạnh như băng tay nhỏ bé vỗ vỗ khuôn mặt. Sau đó tỉnh mở mắt, để cho mình thoát nhìn tinh thần điểm, điều chỉnh một tý tâm tình, ngực rồi mới từ cái loại này không tự chủ đau thương giữa đi ra ngoài một điểm, ngay sau đó, ánh mắt của nàng lại đi hai bên trái phải quét một vòng. Vừa vận thấy cái kia an tĩnh bóng đen thêm xong mình chén nhỏ, hoàn toàn không để ý đến nàng, đương tự đắc địa bản thân nằm ở đó tiêu nghỉ ngơi.

Nhất thời, cái miệng nhỏ nhắn tức giận đến cổ cổ, nàng một bả nhào qua ôm lấy đoàn an tĩnh dải ở bên cạnh bóng đen, trong miệng rất là khổ não địa đại reo lên: "Ai một cô, thật là phiền a, tốt muốn nghỉ ngơi! Nếu là có một cái có thể đám người kia tìm không được nơi ấy thì tốt rồi!"

"Linh linh ~ "

"Meo meo..."

Một trận có chút xóc xệch chuông thanh kèm theo một tiếng yếu ớt thật tốt tượng cái gì tiểu động vật tại nước nở vậy tiếng kêu từ trong ngực nàng truyền tới, nàng cúi đầu nhìn một chút, có chút tức giận cười cười, bất mãn nói: "Nha, được ta ôm một tý vừa mát hứng? Ta thế nhưng nuôi người lâu như vậy đây! Sớm biết rằng trước sẽ không đối với người tốt như vậy! Người chủ nhân bây giờ nhìn lại hoàn rất rồi rảnh hình dạng, có bản lĩnh người đi tìm hân a! Người đi..."

Đột nhiên, lời của nàng âm dừng dừng, ánh mắt có chút giật mình thần địa nhìn tại trong ngực nàng nhẹ nhàng gãy dựa nó, tựa hồ thoáng cái nghĩ tới điều gì hình dạng.

"Nếu có nhân khi dễ người, bỏ chạy đến OPPA nơi này đi, bất kể là ai, của người ba Mao ca ca ta, đồ hội bả hân thái thành toái tra."

Một đạo bình thân giữa hàm chứa ôn nhu giọng điệu bá đạo phảng phất vừa ở bên tai của nàng quay về vang lên, để cho nàng nguyên bản ánh mắt hoàn không gì sánh được uể oải, khổ não đôi mắt đáng địa sáng lên!

...

"Tỷ tỷ, xin lỗi ~ "

Đề bút xuống, công tinh tế làm đất ở phía trên để lại tên của mình, nàng lặng lẽ cầm lấy điều khiển từ xa ngăn chặn tờ giấy này, sau đó ngẩng đầu nhìn thoáng qua nữ hài cửa phòng đóng chặt, trên mặt xinh đẹp nhất thời lộ ra một cái tràn đầy áy náy biểu tình, một bên đưa lên bản thân đóng gói tốt túi xách, một bên trong miệng toái toái niệm vậy nhỏ giọng thăm thì được.

"Ta đây không phải là tùy hứng, ngược lại ngày mai ta rồi nghỉ ngơi, ta thời gian ở không ta nghĩ đi đâu liền đi đó đi, ừ, không có chuyện gì, lại không quy định ta nhất định không thể tại mình thời gian ở không muốn hòa công ty giữ liên lạc, ta tiêu thất một đoạn thời gian nên cũng không sao chứ? Ừ, không có chuyện gì, cùng lắm thì ta đợi phải thông cáo thời gian thì lập tức gấp trở về đi..."

Như vậy lần này dường như tâm lý thoải mái vậy toái toái niệm một trận sau, UU đọc sách (www.uukan-shu.com) nàng vỗ vỗ bộ ngực, hít thở sâu một tý, thư hoãn một tý không biết vì sao có chút tâm tình khản trương, sau cùng vừa liếc nhìn đóng chặt cửa phòng, linh động trong lòng mắt kỳ có không nói ra được áy náy, cũng có lau một cái nòng nặc nhu hòa.

Xin lỗi tý tý, không cần lo lắng cho ta, ta đi tìm cái có khả năng bảo hộ chỗ của ta an tĩnh nghỉ ngơi một đoạn thời gian sẽ trở lại, đến lúc đó để cho người nhìn ta một chút ngực người kia, người, nhất định nhất định sẽ kinh ngạc rất há to mồm, ha ha.

Nghĩ vậy, môi của nàng cũng không phải tùy địa lộ ra lau một cái mỉm cười nhàn nhạt, ngồi xổm người xuống đi ôm cổ cái kia đã bị mình bao vây rất khá bóng đen, ngay sau đó thì không chút do dự lạng lẽ xoay người đi tới cửa.

"Linh linh ~ "

"Meo meo..."

"Nha, lộn xộn nữa quấy rối có tin ta hay không đem người nhét vào điều này làm cho đám kia bại hoại thảm vắn người?"

...

Theo nhẹ nhàng tiếng đóng cửa, một trận khe khẽ đối thoại thanh đoạn tuyệt, theo sát phía sau, phảng phất bị gió đưa đi tất cả vết tích như nhau, chỉ để lại một mảnh an tĩnh và hắc ám...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 231: Bước chậm dưới ánh trăng, phiên nhiên điệp vũ

"Ai một cô, thật là lạnh..."

Hàn lãnh gió đêm nhẹ nhàng thổi phát được, nàng hơi hơi hắc mấy hơi thở, dậm chân, cảm giác y phục trên người đều bị ban đêm cổ hàn ý ngấm lạnh như nhau.

Trong đêm đông Seoul ôn độ quả nhiên điều không phải đùa giỡn, vừa đi ra khỏi ký túc xá nàng cả khuôn mặt đều có loại bị đông cứng cảm giác, nhất là tại đây loại an tĩnh đứng tại chỗ đích tình huống, phảng phất vô thì vô khắc đều có một tia một luồng lãnh khí xông vào trong quần áo, kích thích da nổi lên một mảnh nổi da gà.

"Cái kia... Trịnh tiểu thư, nếu không ngại tiên tiến đến phòng an ninh đi? Bên trong ấm áp một điểm đây."

Hơi hơi rúc cái cổ quay đầu lại nhìn một chút, cửa chính phòng an ninh cửa sáng loáng ngọn đèn kích thích nàng hơi hơi hé mắt, chợt nàng thì kéo kéo khóe miệng, lộ ra một cái có chút cong đến cứng ngắc mỉm cười, nhẹ giọng từ chối nói: "Không có chuyện gì, người đại diện lập tức tới ngay, hơn nữa ta ở bên trong cũng chẳng không được."

"Thế nhưng ngại..."

"Không có chuyện gì, ở bên trong ta thực sự không ngồi yên."

Nàng khẽ mỉm cười một cái, đối với hảo tâm bảo an cảm tạ địa thấp cúi đầu, ngay sau đó liền đem đầu vòng vo trở về, vừa đưa mắt không ngừng quét mắt bốn phía bóng đêm bao phủ hạ an tĩnh không người nhai đạo, ôm trong ngực trong lòng tên tiểu tử kia cùng với cầm lấy túi xách thủ chương lặng yên nắm thật chặt, một không tự chủ khản trương và xao động tại trong lòng nàng chảy xuôi.

Ngồi không yên, đương nhiên ngồi không yên, nếu là bản thân sau cùng cử động bị phát hiện, vậy cũng thì phiền toái, nói không chừng công ty sau sẽ phái người một ngày đêm hai mươi tư tiếng đồng hồ nhìn mình chăm chăm đây. Sở dĩ, tuyệt đối không thể bị phát hiện! ù!

"A, So Jung, ta tới."

Lúc này, một đạo thanh âm quen thuộc truyền tới, nàng ngẩng đầu nhìn lên, linh động trong con ngươi trong nháy mắt vì không thể xẹt địa lóe lên vẻ vui sướng, tại tầm mắt của nàng trong, một người nam nhân chính lái xe hướng bên này được lái qua.

Dừng xe xong, người đàn ông này sẽ mở cửa xuống xe, đầu tiên là chỉnh sửa lại một chút bản thân với váy vàng vàng mặc vào có vẻ có chút xốc xếch quần áo và đồ dùng hàng ngày. Đón rất là kinh ngạc và bất đắc dĩ nhìn một chút nàng cái này phò thực sự phải dọn nhà hình dạng.

"Xin lỗi, OPPA, người mới vừa Về đến nhà liền đem người tên là đến."

Ánh mắt quét một vòng nam nhân rõ ràng cho thấy váy vàng vàng đi ra mà có chút Lạp Tháp tạo hình, nàng tại nhìn không được hé miệng cười khê hơn vừa không khỏi bao hàm áy náy đối với nam nhân vì cung kính một tỷ.

"Không có chuyện gì. Ta là của các người người đại diện đi, công việc này vốn chính là ta nên làm."

Khoát tay áo, nam nhân nhìn nàng xin lỗi hình dạng khê mỉm cười một cái, nguyên bản đêm khuya được gọi ra một chút oán khí cũng bị triệt để bỏ đi, chỉ là. Ánh mắt của hắn lập tức vừa nhìn không được nhìn một chút nàng dẫn theo túi xách cùng với nàng trong ngực tiểu tử kia, sắc mặt rất kỳ quái mà hỏi thăm: "Thực sự... Phải dời trở về sao?"

"Ừ."

Nàng khê gật đầu một cái, động tác rất nhẹ nhàng, nhưng tựa hồ mang theo một kiên quyết vị đạo.

"Thế nhưng... Thế nào đột nhiên quyết định phải dời đi trở về?"

Nam nhân rất nghi ngờ hỏi, nói, hoàn ngừng đầu nhìn một tỷ đỉnh đầu một mảnh đen nhánh bầu trời đêm, "Còn có, ngày mai trở lại không được sao? Ngày hôm nay đều đã đã trễ thế này."

"Ngày mai điều không phải ta thì nghi sao, tổng thiên tỷ cũng muốn bay đi Trung Hoa Trung Quốc, cái tức xá này đợi cũng không có ý nghĩa. Sờ dĩ quay về ta phòng ốc của mình đây." Nàng nháy mắt một cái, không chút suy nghĩ phải trả lời đạo.

"A ~ như vậy a."

Nghe được của nàng giải thích nam trên mặt người đảo là có ta chợt, chẳng quá chợt vừa nhìn không được khuyên nhủ: "Nhưng là hôm nay đã đã trễ thế này, nếu không chúng ta chờ ngày mai lại dời đi?"

"Ta mới không cần đây."

Nàng nhất thời mở to đôi mắt, thần biến hơi hơi quyết khởi, có chút bất mãn nói: "Lần trước chính là như vậy, Amber còn có Luna các nàng đều đi, kết quả nói hết chỗ phát hiện trong vắng vẻ thì còn dư lại ta người cuối cùng, cái loại cảm giác này rất hồngбет có được hay không! Lần này ta còn không bằng sớm một chút bản hồi đi đây, ta mới không muốn một lần nữa cảm giác như vậy đây ~!"

Nam nhân nghe vậy kinh ngạc. Ngay sau đó nhìn về mặt bất mãn còn có nghiêm túc nàng, trên mặt thì không tự chủ được lộ ra một tia dờ khóc dờ cười biểu tình.

Một cái nghe rất vô căn cứ lý do, thế nhưng cũng sớm đã quen thuộc nàng tính cách nam nhân nhưng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, trái lại ngực mơ hồ có loại đây mới là phong cách của nàng cảm giác.

Trầm tư một chút. Nam nhân nhìn một chút trên mặt hắn kiên định thần tình, vừa quay đầu nhìn một chút mình cũng đã ra xe, nháy mắt một cái, không thể làm gì khác hơn thờ dài, không nói thêm gì, chỉ là hai tay ngăn. Đơn giản làm một cái thỉnh động tác.

"Hi, OPPA, cảm tạ lạp ~ "

Trên mặt của nàng nhất thời lộ ra tràn đầy mỉm cười, không kịp chờ đợi mang theo bản thân đông tây liền đi tới trước cửa xe, ở sau lưng nàng nam nhân thấy hướng cũng là có ta bất đắc dĩ cười cười, đi ra phía trước trước giúp nàng mở cửa xe, đem hành lý hảo hảo bỏ vào, ngay sau đó giúp nàng đóng cửa xe, quay đầu đối với mấy cái bảo an gật đầu báo cho biết một tỷ, sau cùng mới tha một cái cong, mở cửa xe ngồi vào mình chỗ điều khiển, bắt đầu rồi bản thân đêm nay sau cùng hạng nhất "Vận chuyển công" công tác.

"Ong ong —— "

Xe khởi động, nàng an tĩnh ngồi ở chỗ ngồi phía sau, quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Cửa chính mấy cái bảo an hoàn có chút ngạc nhiên địa nghi chân nhìn bên này, trong bóng đêm, đại môn đầu tường thỉnh thoảng lóe ra vài điểm hồng quang.

Linh động đôi mắt kim lòng không động trát liễu trát, nàng nhìn đã càng ngày càng xa tiểu khu đại môn, lau một cái vì không thể xét may mắn và vui vẻ từ trên mặt của nàng xẹt qua.

Các nàng ở cái tiểu khu này nhất quán có, đây cũng không phải phòng các nàng chạy trốn, mà là sợ người khác đi vào các biện pháp an ninh, không chỉ có như vậy, ngay cả bãi đỗ xe, mỗi một nhà lầu tức xá đều có, cửa chính hoàn thiết trí bảo an.

Vốn có dựa theo loại tình huống này nàng là rất khó đi ra, nhưng nàng nhưng có một quang minh chánh đại lý do.

Nàng vốn là không kinh thường dùng chân, trước đây đều là và tỷ tỷ ở cùng một chỗ, hiện tại chẳng qua là bởi vì Amber và Luna đều ly khai, nàng lo lắng nữ hài một người ở lại cô đơn, hơn nữa ngược lại tỷ tỷ cũng trở về Mỹ quốc, sở dĩ trong khoảng thời gian này mới cũng bàn hồi ký túc xá, nàng nếu là nghĩ dời cách nơi này, cũng bất quá chỉ là gọi điện thoại và người đại diện nói một tiếng chuyện tình. Mà như vậy nàng có thể thuận lý thành chương đi ra, chờ đến trong, người đại diện ly khai, hành động của mình thì không bị hạn chế. Chẳng quá, nàng phải đêm nay sẽ phải rời khỏi, bằng không đợi được ngày mai, chưa chừng công ty thì bởi rồi mình.

Cũng may, bản thân tổ hợp vị này người đại diện OPPA tính cách cú hạo, lúc này mới cho phép chính hắn một có điểm rất không nói lý yêu cầu.

Nghĩ như vậy, nàng nhìn tọa tại nam nhân lái xe phía trước trong ánh mắt nhưng thật ra nhiều hơn rất nhiều nồng nặc áy náy.

Xin lỗi, OPPA, bắt người lập tức giấy thông hành, chờ ta trở lại, tuyệt đối mang bọn người ăn một bữa tốt! Ủ!

Nàng kiên định nhìn nam nhân phía trước, nhéo nhéo quả đấm nhỏ âm thầm thề một tỷ.

...

"Như vậy, ta đi trước."

"Ủ, tái kiến ~ "

"Ủ, đi ngủ sớm một chút."

Nàng đứng ở cửa quay nam nhân mỉm cười vẫy vẫy tay, sau đó thì xoay người vào nhà đóng lại đại môn.

Nam nhân đứng ở bên cạnh xe mỉm cười nhìn theo nàng vào phòng trong, lúc này mới phóng tâm mà gạt đầu, đón sẽ xoay người mở cửa xe, chẳng quá lúc này động tác của hắn bỗng nhiên dừng một chút, tựa hồ là chú ý tới cái gì như nhau, không tự chủ ngừng đầu nhìn thoáng qua.

"Nga? Ánh trăng đi ra đây..."

Nhìn lướt qua xa vời chẳng biết lúc nào lặng yên từ trọng trọng đen thui tràn ngập trong mây mù lộ ra phân nửa sáng tỏ tia sáng ngọc bân, nam nhân nháy mắt một cái, vừa trong miệng lầu bầu nhất cú, vừa mở cửa xe ngồi xuống, nổ máy xe đi.

Chỉ là nam nhân không biết, khi hắn sau khi rời đi sau một thời gian ngắn, đang lúc nhà đại môn vừa lặng yên mở ra...

"Hô —— đi đây, được rồi ~! A! Chúng ta đi thôi!"

"Linh linh ~ "

"Meo meo..."

"Ồi chào~ cảm miệng biết không? Chờ đến nơi ấy để lại người xuống tới! Biết không?"

"Meo meo..."

"Ai, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) thật là, thực sự nuôi không người lâu như vậy..."

...

"Linh linh ~ "

"Linh linh ~ "

Đen kịt xinh đẹp dưới bóng đêm, một đạo thanh thúy chuông thanh thỉnh thoảng rung động được, phảng phất là tại trong chỗ u minh đang có một chuỗi yếu ớt chấp chôn Phong Linh.

Một đạo kiều uyển thân ảnh của ôm trong ngực một đoàn bóng đen, trong tay dẫn theo một cái túi lớn, cước bộ nhẹ nhàng bước chậm tại không người đầu đường, ven đường ánh đèn mờ mờ hỗn tạp cổ ánh trắng nhàn nhạt hơi hơi chiếu vào trên người của nàng, chiếu ra một đôi sáng sủa linh động con người, trên mặt vì kiều khỏe môi trong lúc lơ đãng toát ra một loại động nhân tùy tính, thần tình nhìn qua lại thần kỳ địa và trong ngực nàng một đôi thâm thúy trầm lam đồng mâu rất tương tự, tư thái, tựa như cùng một con bước chậm tại dưới ánh trăng mờ, lại thích tượng, là chỉ nhanh nhẹn khỏi vũ hồ điệp...

Chương 232: Trong nhà lao tới 1 con mèo

"Ba."

"Cái kia, đánh... Nhiều...?"

Một tiếng nhẹ nhàng tiếng cửa mở, nàng tham đầu tham não địa từ ngoài cửa đi vào trong nhìn một chút, vừa nhìn trong miệng hoàn bẽ ngoài như có chút có tật giật mình địa hạ giọng, rất nhỏ giọng nói một câu cũng không biết rốt cuộc là có phải hay không hỏi thử, mà ở trong ngực của nàng, cũng có một đầu nhỏ chính trát liễu trát hơi hơi chiếu sáng đồng màu, không gây dựa nữa, đồng dạng hơi hơi thè cổ một cái, tựa hồ thật tò mò địa nhìn một chút bên trong.

Đập vào mắt là một mảnh đen kịt, cũng không có ngọn đèn sáng lên, chỉ có trong bóng tối một chút thoát nhìn tựa hồ là thiết bị điện phát ra nêu lên quang.

Không ở nhà?

Nàng thoáng cái có chút khẩn trương thất vọng nháy mắt một cái, mượn ngoài cửa hơi yếu ngọn đèn, hướng huyền quan chỗ mặt đất nhìn lướt qua, thoáng cái, cả người hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, lau một cái đầy cái đĩa mừng rỡ và nhảy nhót đáng tươi cười kìm lòng không đậu di động hiện tại trương ở bên ngoài cảm giác đều phải đồng cứng trên khuôn mặt nhỏ nhắn, thế nào cũng không ngừng được.

Một đôi giày chính thật chỉnh tề địa trưng bày tại huyền quan, xem ra người đang gia! Chẳng quá cũng đã ngủ.

Vừa nghĩ tới lập tức thì muốn gặp được người kia, nàng không tự chủ hít sâu một hơi băng băng lạnh lạnh không khí, bỗng nhiên phát giác đêm nay trước toàn bộ phiền não hình như đều thoáng cái tiêu thất như nhau, ngực có một loại không kịp chờ đợi cảm giác.

Trước bả trong tay túi xách nhẹ nhàng buông, nàng có chút niếp thủ niếp cước hơi hơi cúi người xuống, dùng ngón tay thon dài ôm lấy gót chân đem chân thượng giày cởi ra, sau đó thì một tay dẫn theo giày và túi, một tay ôm tiểu tử kia, nhẹ nhàng đi vào.

Trắng noãn chân nhỏ dẫm nát huyền quan trước đá cẩm thạch cửa hàng liền trên mặt đất, tuy rằng ăn mặc thuyền miệt, nhưng vẫn là có một phảng phất dẫm nát khối băng thượng lạnh lẽo xuyên thấu qua thật mỏng miệt bố truyền ra, để cho lòng bàn chân của nàng vô ý thức thì hơi hơi cuộn mình một tý, chẳng quá nàng ngược lại cũng không có để ý nhiều, dường như mèo như nhau, nhẹ nhàng điểm được chân, vì hơi nghiêng thân thể đóng cửa lại, trước cầm trong tay mang theo giày nhẹ nhàng đặt lên huyền quan,

Đón dựa vào ký ức tại hắc ám lục lợi vài cái tìm được rồi chốt mở. Mở đèn, thoáng chốc, một mảnh sáng sủa.

Nàng tịnh không có mở ra toàn bộ đèn, nhưng vẫn là được đột như kỳ lai quang minh kích thích vô ý thức hé mắt. Lướt lướt nhìn lướt qua trong phòng khách ra về cùng bản thân lần trước tới cũng không có thay đổi gì bài biện, nàng chưa từng có đều dừng lại, ánh mắt tại giày cái quét một vòng, thần biện nhất thời bất mãn không tiếng động phui phiet.

Thực sự thật là một cái chất phác đại ngu ngốc đây! Bản thân lần trước tới thời gian là như thế này, hiện tại cư nhiên vẫn là như vậy! Dép tất cả đều là chính hần khô hình thức. Thì không nghĩ tới sẽ có nữ hài tử muốn tới sao?

Chờ một chút, cái này không phải là nói, từ bản thân lần trước đến sau hần ở đây cũng không có...

Bỗng nhiên, nàng trát liễu trát cặp kia linh động đôi mắt, bên mép không giải thích được lộ ra một cái có chút nhảy nhót đáng tươi cười, tựa hồ đỉnh đáng vẻ cao hứng.

Chẳng quá nàng cũng không có vui vẻ bao lâu, rất nhanh, nàng thì chớp chớp mắt nhìn một chút giày trên kệ một đôi rõ ràng so với chân của mình nha lớn vài hào dép, không chút suy nghĩ, trực tiếp thì không để ý chút nào cầm một đôi xuống tới mang ở trên chân. Ngay sau đó ánh mắt tìm tòi một tý, dựa vào ký ức chuẩn bị lạng lẽ đi lên trước lầu hai.

"Linh linh ~ "

"Tháp tháp."

Nhưng mà, nàng đi lần này cái, nguyên bản hoàn rất nhẹ nhàng thân thể nhất thời vô ý thức cứng đờ, mảnh khảnh vùng xung quanh lòng mày phút chốc nhú lại, cúi đầu nhìn lại.

Dép tuy rằng rộng thùng thình, nhưng bên trong có mao nhung, cho nên hần chân của nhưng thật ra không cảm thấy lạnh, thế nhưng nhúc nhích cái này lớn vài hào dép thì hoảng đờng đứng lên, thái ở trên sàn nhà thì phát ra từng tiếng không tính lớn thanh, nhưng ở như vậy yên lặng trong không gian có vẻ dị thường rõ ràng âm hưởng. Mặt khác, trong ngực của nàng cũng truyền ra một trận thanh thúy chuông thanh.

Đường nhìn quét một vòng bản thân chân thượng cặp kia thật to đẹp, nàng hơi khẽ cau mày, chếch đi một tí ánh mắt. Vừa lúc đối mặt trong lòng cặp kia tại ngọn đèn chiếu chiếu như trên đang hơi hơi phát ra quang đồng màu, nó ra về rất vô tội nhìn một chút nàng, ngay sau đó cũng không có lộn xộn, chỉ là hé mắt, tựa đầu phục xuống phía dưới, tựa hồ đã mệt mỏi hình dạng.

Mâu quang khẽ nhúc nhích. Nàng không tự chủ ngừng đầu nhìn lướt qua một cái hướng khác, ở nơi nào, đang có được một đạo đóng chặt cửa phòng.

"Được rồi, hôm nay là lần đầu, hẳn nên mới ngủ không lâu sau..."

Nhẹ nhàng cắn môi một cái, nàng có chút ảo não dùng gần như không thể nghe thấy thanh âm của nỉ non nhất cú.

Ngay sau đó chưa từng có đều do dự, nàng suy tư một chút, thì cúi đầu bà cặp kia đẹp cời ra, trắng nõn chân của nha vừa dẫm nát có chút lạnh lẽo trên sàn nhà.

Đem dép lại lần nữa dọn xong tại giày trên kệ sau, nàng cúi đầu nhìn một chút bản thân chỉ mặc thuyền miệt chân, trong đầu một lần hối hận ngay hôm nay tại sao mình không có mặc hậu điểm bất tất.

Bất quá bây giờ cũng không phải hối hận cái này lúc, tại dọn xong dép sau, nàng thì tiểu tâm dục dục ôm trong lòng tiểu tử kia đi tới phòng khách sô pha vừa, động tác tận lực tiểu, để tránh khỏi lại để cho cái kia chuông lắc lắc đang dang.

Mà vừa đi đến sô pha vừa nàng thì lưu loát mà đem trong lòng tiểu tử kia đặt ở trên ghế sa lon, đón cúi đầu tại mình túi xách trong chọn lựa một tý, nháy mắt một cái, còn là nã ra bản thân cái kia màu đen khăn tắm trước đem liền một tý.

Đem khăn tắm đắp lên trên người của nó, nàng nhẹ nhàng sờ sờ nó đầu nhỏ, nhẹ giọng phân phó nói: "Hur, đừng nhúc nhích chớ ra, tỷ tỷ lên trước lâu xử lý một chút đã đi xuống tới đón người đi tới, biết không?"

Nói xong, nàng thì đứng dậy, trên dưới nhìn một chút, xác định tiểu gia hỏa này trên người nguyên bản mặc áo khoác và đắp lên nó khăn tắm trên người cũng đã cũng đủ giữ ấm sau, thì xoay người niếp thủ niếp cước chuẩn bị đi tới lầu hai.

Nàng cũng không để ý tới nó có thể hay không đáp lại bản thân, ngược lại dĩ người này tính cách hội để ý tới mình mới kỳ quái đây.

Chỉ là, đương đi lên lầu hai sau, nàng mở khách phòng cửa mới nhớ tới nhất kiện được nàng quên chuyện tình.

Không có mặc dép chân của dẫm nát băng băng lạnh lạnh trên sàn nhà, nàng có chút sững sờ địa nhìn trong khách phòng trống không một vật giường chiếu, ít khi sau, một ảo não giữa không hiểu hỗn tạp một loại tựa hồ nghĩ hung hăng cắn người nào đó một ngụm xung động thì không ngừng được địa từ trong lòng nàng đang địa dâng lên.

Quay đầu mở to cặp kia linh động đôi mắt nhìn về phía một cái hướng khác, ánh mắt của nàng phảng phất xuyên thấu qua tầng tầng kiến trúc rơi vào một cái chính nằm ở trên giường ngủ say thân ảnh của thượng, số chết nhìn chòng chọc vài hạ, hình như phải tại trên người hẳn trọng trọng cắn vài hớp như nhau.

Mà quay đầu, nàng xem xem bản thân chỉ dẫn theo hăng ngày đồ dùng túi xách, sững sờ một lát, bản thân cũng không nhận được khẽ cười một cái, giơ tay lên nhu liễu nhu tóc, trên mặt xinh đẹp lộ ra khổ não cùng với dở khóc dở cười biểu tình.

Chẳng quá, như thế nào đi nữa nghĩ, nàng cũng không có gì dư thừa biện pháp tốt, lúc này, không nói nàng có thể không thể đi ra ngoài mãi một giường chân trở về, nhân cửa hàng phòng chừng chưa từng khai đây, chỉ có thể trước đem ngay tại chỗ và cùng nhau ở phòng khách sô pha ngủ một đêm.

Tuy rằng rất phát điên rất không nói gì, thế nhưng nàng cũng không phải cái loại này tha kéo dài kéo tính cách, ngược lại không có những biện pháp khác, trong nhà này cũng không biết có phải hay không là người xấu thể chất tốt nguyên nhân, cái gì hệ thống sưởi hơi các loại cư nhiên chưa từng khai, sớm một chút xử lý xong ngủ thiếu thụ điểm tội.

Nàng rất nhanh thì đổi xong bản thân bộ kia ống tay áo quần khá tượng nam khoản hắc sắc áo ngủ, tháo cái giường kia chỉ có thể lợi dụng sàng đan, chuẩn bị ở trên ghế sa lon ôm gối đầu đang đắp sàng đan chấp nhận một đêm.

Thế nhưng, khi nàng tắt đi đèn của phòng khách, UU đọc sách ([www. uukan Shu. com](http://www.uukan.shu.com)) đem tất cả chuẩn bị sắp xếp sau, trước mắt chợt hắc ám để cho động tác của nàng bỗng nhiên dừng lại, mâu quang nhìn lướt qua nằm úp sấp ở một bên đang đắp khăn tắm tựa hồ đã ngủ nó, chợt kim lòng không dặng vừa quay đầu nhìn về phía trong bóng tối đạo kia đóng chặt cửa phòng.

Cửa là thật chắc đang đóng, trong bóng đêm giữa chỉ có thể thấy một điểm mờ hồ đường viền, bên trong không có có bất kỳ âm hưởng truyền ra, làm cho hoàn toàn không biết bên trong rốt cuộc là dạng gì đích tình huống.

Trên mặt xinh đẹp phút chốc hiện lên một tràn đầy do dự thần tình, ở đó do dự giữa, tựa hồ hoàn mang theo một tia như có như không chờ đợi.

Nàng biết, lúc này bản thân không nên đi quấy rầy, thế nhưng, nàng thực sự rất muốn rất muốn, rất muốn đi nhìn một chút, dù cho liếc mắt cũng tốt...

Trên mặt thần tình từ chối một trận, nàng cuối cùng vẫn là cắn môi một cái, ừ ừ dường như từ trong miệng thở nhẹ ra một hơi thở, khom lưng chỉnh sửa lại một chút sô pha, chuẩn bị ngủ.

Nhưng mà, đúng lúc này ——

"Linh linh ~ "

Một tiếng đêm nay nàng đã dị thường rất quen thanh thúy tiếng chuông dường như tại trong chỗ u minh bỗng nhiên vang lên như nhau, sâu kín truyền vào của nàng trong tai, để cho thân thể của hấn vô ý thức chính là hơi hơi cứng đờ!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 233: Hắc ám mà âm áp

Trong nháy mắt, nàng cảm giác hô hấp của mình hình như đều phải đình chỉ một tý, mạnh quay đầu nhìn lại, nhất thời vô ý thức hơi hơi hút một cái lương khí.

Tại tâm mắt của nàng giữa, trong bóng tối một đoàn mơ hồ bóng đen đi nghiêm phạt mềm mại nhưng mục tiêu minh xác trực tiếp hướng đạo kia của phòng đi đến!

Nghĩ cũng không kịp nghĩ, nàng cơ hồ là theo bản năng hạ giọng quay đoàn bước đi lắc lắc dăng dăng, rêu rao khắp nơi vậy bóng đen hư quá một tiếng.

"Nha! !"

Bởi vì thanh âm ép tới quá thấp thái hư, trong nháy mắt thậm chí có ta khàn khàn và phá âm.

"Linh linh ~ "

Nhưng mà nàng lo lắng tiếng kêu tịnh không có có tác dụng gì, nó vẫn như cũ dường như trước như nhau, bưng tỉnh không nghe thấy vậy làm theo ý mình địa mại mình tiểu bước tiến đi thẳng tới đạo kia cửa phòng đóng chặt trước.

Lòng của nàng thoáng cái thì nói lên, cảm giác toàn thân đều căng thẳng lên, nhưng một giây kế tiếp làm nàng không nhận được nghĩ phải thở ra một hơi dài chính là, nó đi tới trước cửa thì ngừng lại, như là rốt cục hậu tri hậu giác vậy quay đầu lại nhìn nàng một cái.

Không biết vì sao, lúc này trong bóng đêm nhìn nó cặp kia thâm thúy trầm lam đồng mâu, nàng tịnh không có cảm giác được trước cái loại này thâm người lãnh đạm, trái lại cảm giác ẩn chứa trong đó một loại. . . Kỳ dị ý tứ hàm xúc?

Chẳng quá nàng hiện tại không có công phu hồ tư loạn suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ có một ý niệm trong đầu chất đầy trong lòng của nàng, không lo được nhiều như vậy, nàng ba bước tịnh làm hai bước, tận lực phóng nhẹ cước bộ địa thoáng cái liền vọt tới nó bên người.

Đầu tiên là ngồi xổm xuống vươn một tay trực tiếp nhẹ nhàng đè xuống ghế tòm này tiểu tử kia lưng, ngay sau đó tay mất lạnh lẽ địa dùng tay kia cặp tóc bắt được trong bóng tối cái kia còn mơ hồ lóe ra một tia sáng bóng vật nhỏ.

"Linh linh ~ "

Bởi trao phải gấp,

Vừa một tiếng có chút ngăn ngại chuông tiếng vang lên, để cho thân thể của hấn vừa nhận không được hơi hơi cứng đờ, sảo bình được hô hấp ngồi xổm đạo này trước của phòng, đầu cũng không dám chuyển một tý, chớ có lên tiếng địa nghe cửa phòng đậm động tĩnh.

Vài giây đã qua, bốn phía còn là một mảnh an tĩnh.

Hô ——

Im lặng nhẹ thư một hơi thở, nàng cảm giác mình trên người đều có một loại được kinh ra một thân mồ hôi lạnh cảm giác. Cúi đầu nhìn một chút cặp kia trong bóng đêm tương đương rõ ràng trầm lam đồng mâu, dị thường tức giận trừng nó liếc mắt, sau đó đã đem đường nhìn đặt ở trong tay mình nắm bắt cái này có chút kim chúc lạnh lẽo cảm tình tiểu vật thượng.

Tia sáng quá mờ. Nàng chỉ có thể nhìn rõ sờ một chút đường viền, nhưng nàng bình thường gặp qua, là một vàng óng xinh đẹp quá tiểu chuông, ra vẻ là người kia tự mình cho tên tiểu tử này đội. Chỉ là nàng trăm triệu nghĩ không ra, thì đêm nay, cái này bình thường hoàn nghĩ thật không tệ tiểu vật thì dọa bản thân nhiều lần.

Suy nghĩ một chút, nàng có chút tức giận cắn răng, thẳng thắn thù đến tiểu gia hỏa này cảnh hậu. Đêm lần này khi cảm giác có điểm như là không bom hẹn giờ vậy tiểu chuông rón rén lấy xuống tới.

Gần đây đem cái này tiểu chuông để đặt ở tại trên sàn nhà, nàng rốt cục rốt cuộc yên tâm trong, hơi hơi từ trong miệng thở ra một cái khí, trước bả cái này lật vật phóng cái này đi, bằng không thì cầm đi trở về đi khó tránh khỏi vừa phát ra âm thanh.

Ngực nghĩ như vậy nghĩ, nàng cúi đầu vừa trùng trùng trong tay nó, dĩ thường tức giận sẽ thân thù đem ôm đi trở về sô pha, lúc này bả miệng của người này và chân đều cho chặn kịp, ta xem một chút nó hoàn có thể hay không cho ta nháo!

Nhưng mà, ngay nàng vừa mới chuyển thân phải ôm lấy trên mặt đất tên tiểu tử này khi. Ánh mắt của nàng thì chạm đến đến rồi ngay trước chân đạo này cửa phòng, thoáng cái, động tác kim lòng không dừng cho ăn.

Mâu quang khê nhúc nhích, nàng có chút xuất thần địa nhìn mình trước mắt đạo này cửa phòng đóng chặt, nguyên bản trước mới lòng kiên định bỗng nhiên thì không ngừng được cái dừng đưa.

Thì. . . Thì vào xem liếc mắt, nên. . . Sẽ không có sự đi?

Trên mặt xinh đẹp toát ra do dự giãy dụa thần tình, ánh mắt của nàng rơi vào trên cửa cái kia cửa kim loại bả thượng, không tự chủ cắn môi, một theo bản năng khẩn trương lại từ trong lòng nàng bùng lên.

Ta tại sao phải như vậy đi! Đại. . . Cùng lắm thì liền đem hấn đánh thức đi! Ta sợ cái gì! Ta cũng không phải kẻ trộm!

Do dự tốt một trận, nàng nhìn trước mắt đối với mình mà nói thật giống như lạch trôi vậy đạo này cửa phòng. Cảm thụ được bản thân đã ở trong chân bên ngoài có chút băng băng lạnh lạnh thân thể, một khó chịu cảm giác đột nhiên thì từ ngực bay lên, một loại bất cứ giá nào tìm cách từ trong đầu của nàng xông ra, nguyên bản hoàn dao động không ngớt tâm thoáng cái thì kiên định xuống tới.

Ừ! Không có chuyện gì! Hấn hiểu ta nhất! Mới không có việc gì đây! Cùng lắm thì chính là bả hấn gọi tỉnh đi! Hoàn vừa lúc để cho hấn an bài một chút ta đây!

Ở trong lòng nghĩ như thế. Nàng bản thân nhất định dường như khê gặt đầu một cái, ngay sau đó thì đứng lên bắt tay khoát lên chốt cửa thượng, thế nhưng, nghĩ là nghĩ, nhưng khi bản tay nàng truyền đến một trận kim chúc băng lãnh xúc cảm khi, động tác của nàng nhất thời thì không khỏi lại trở nên cẩn thận.

Một mơ hồ buộc chặt cảm tình từ thân thể các nơi sinh ra. Ánh mắt của nàng thật chắc nhìn chăm chú vào được bản thân dần dần ban cái chốt cửa, kim chúc chế chốt cửa thượng cổ nhân nhạt lạnh lẽo cảm tình đi qua bản tay nàng rõ ràng phản ánh lại đây, nàng thậm chí cảm giác mình có khả năng cảm thụ được nội bộ máy móc chuyển động, một loại phảng phất bản thân cố sức sảo tôn trọng sẽ để cho máy móc chuyển động quá nhanh khẩn trương cảm tình từ trong lòng nàng nổi lên, để cho bản tay nàng cảm giác có loại hầu như máy móc vậy cứng cồng, hoàn toàn không dám làm cái gì khác dư thừa động tác.

"Sát."

Bỗng nhiên, một tiếng rất nhỏ đến gần như không thể nghe thấy tựa hồ là kẹt thanh vậy thanh âm, nhưng ở cửa nàng trong tai nhưng dĩ thường rõ ràng, mỹ lệ trên mặt nhất thời lộ ra áo não thần tình, thân thể của hấn vô ý thức cứng đờ, hơi hơi bình được hô hấp yên lặng nghe một tý âm hưởng.

Một lát sau, bên trong cửa không có bất cứ động tĩnh gì, xem ra là bản thân quá khẩn trương, nàng kim lòng không dừng thở phào nhẹ nhõm, lập tức đón chậm rãi ban cái cái này lúc này ở nàng nghĩ chuyển động biên độ thật là lớn chốt cửa.

Rốt cục, nàng cảm giác mình nơi bản tay truyền đến một trận trở ngại cảm tình, nàng có chút khẩn trương hít thở một tý lạnh như băng không khí, lập tức, tiểu tâm dục dục nhẹ nhàng một đưa lực, nhất thời, trong bóng tối, đạo này vẫn cửa phòng đóng chặt bị đẩy ra một cái tựa hồ càng đen kịt và.

Sau đó trong nháy mắt, nàng chưa kịp cẩn thận dùng ánh mắt hướng bên trong tảo một tý, một luồng khí ẩm áp lưu tụ như cùng phòng lên khí cầu được trạc phá như nhau tìm được phát tiết chỗ hồng, thẳng tắp nhào tới trên mặt của nàng.

Nàng hơi sùng sờ, nháy mắt một cái, cảm thụ được bản thân lạnh như băng trên khuôn mặt nhỏ nhắn cổ hình như khối băng gặp phải dòng nước ấm hòa tan vậy cảm giác, chợt tựa hồ là suy nghĩ mình bạch cái gì, hồng nhuận thân tiện lúc này quyết rất lão Cao, một đôi linh động đôi mắt hoàn toàn bất mãn trùng lên.

Cái này ghê tởm đại phối đàn!

Nàng âm thầm hận hận cắn cắn tiểu ngân nha, ngực chợt thì dâng lên một nghĩ liễu linh vọt vào bả cái kia siêu cấp lớn bại hoại bắt lại văng ra, để cho hấn ngủ phòng khách, bản thân ngủ gian phòng xung động. UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukanShu.com))

Chẳng quá, nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng nàng nhưng cũng không có phó chư hành động, chỉ là quay đạo này cửa phòng đầy cõi lòng oán giận địa trùng mắt một cái, ngay sau đó cứ tiếp tục tương môn chậm rãi đẩy ra.

Kế tục tiểu tâm dục dục đưa lực, nàng rốt cục tương môn đẩy ra một cái đủ để cho nàng thông qua vớ, không dám đều đình lại cái gì, nàng vừa tiểu tâm dục dục chậm rãi buông ra chốt cửa, sau đó thì vì hơi nghiến thân, rón rén từ trong khe cửa dò đi vào.

Mà đi lần này đi vào, nàng trong nháy mắt thì cảm giác mình từ khổ kêu địa ngục đi tới ấm áp thiên đường.

Không khí ấm áp, dường như đặt mình trong tại nhà ấm trong như nhau, chân hạ theo chính là mao nhưng nhưng thăm, còn có một tí một luồng nhiệt lực không ngừng mà truyền lên, thoáng cái để cho nàng băng băng lạnh lạnh chân nhỏ có một tia ấm áp.

Nhất thời, linh động trong tròng mắt lộ ra quả thể thần tình, chẳng quá bởi vì đã dự liệu được, sờ dĩ trên mặt của nàng chỉ là lóe lên một cái tràn đầy u oán biểu tình, nhưng thật ra không có cái khác cử động, mà là tuyền trạch trước đứng ở cạnh cửa, để cho mắt thích ứng được trong phòng tia sáng.

Mà ở đội không sai biệt lắm một phút đồng hồ sau, ánh mắt của nàng rốt cục thích ứng trong phòng tia sáng, trong phòng một ít bài biện cảnh tượng dần dần ánh vào trong mắt của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 234: Chân chính hẳn

Đầu tiên hấp dẫn tầm mắt chính là ngay phía trước hơi hơi lộ ra một chút sáng rèm cửa sổ.

Rất nặng vài mảnh cũng không có vũng vàng mượn hơi, mà là để lộ ra một chút lù không song sa, yên tĩnh địa lộ ra lau một cái mông lung sáng tỏ ánh trắng, dường như nhuộm đầm lên một tầng mộng ảo thánh khiết quang mang, thật giống như có cái gì mỹ đồ tốt gần phải soi sáng tiến đến như nhau.

Đón, chính là trong phòng hứa hứa đa đa biến mất trong bóng đêm bãi thiết.

Bởi vì quá tối sờ dĩ thấy không rõ lắm, đều là ta rất mơ hồ đường viền, nàng chỉ có thể đại thể nhận rõ sờ đều là chút gì.

Từ tay phải của nàng vừa bắt đầu, đầu tiên là một loạt ngăn tủ, trong hộc tủ treo tường được một máy TV, sẽ đi qua rèm cửa sổ bên kia là bàn và cái ghế, chắc là đọc sách uống trà khi dùng, bàn và cái ghế bên cạnh trên vách tường, ngó, đó là... A, được rồi, là tủ âm tường, mặt trên còn có rất nhiều tất cả lớn nhỏ, hình dạng bất đồng bóng đen, ra mỗi chắc là một ít trang sức phẩm còn có thư.

Sau đó, bên kia còn lại là...

Nàng kim lòng không động di động đường nhìn, mà cái này vừa nhìn, ánh mắt của nàng thì hoàn toàn bị bên kia làm người khác chú ý nhất sự vật hấp dẫn.

Thật lớn hé ra giường, trong bóng tối nhìn không ra cái gì chi tiết, nhưng nàng có khả năng rất rõ ràng địa thấy trên giường cái kia đang đắp chăn vì hơi nghiến thân đầm tĩnh yên giấc thân ảnh của...

Mâu quang khê nhúc nhích, nàng không tự chủ cần mỗi một cái, đảo cũng không có đều quan sát cái thân ảnh kia cái gì, mà là trước giường mắt quét một tý treo ở người này trên đầu thai đang sáng được chế ấm áp nê lên quang điều hòa, trên mặt cổ tràn đầy u oán nhất thời nhìn không được lần thứ hai hiện lên đi ra, nàng im lặng cổ cổ miệng, dị thường tức giận trừng mắt một cái cái kia trong bóng tối nằm ở trên giường an tĩnh giấc ngủ thân ảnh.

Chỉ là, làm là làm như thế, nhưng ở nàng lúc này oán trách ánh mắt ở chỗ sâu trong, nhưng người nào cũng không có nhận thấy được, mơ hồ ả chứa một tia khắc sâu đến mức tận cùng ôn nhu...

Không biết có phải hay không là bởi vì đã thấy cái gì,

Nàng chỉ là đơn giản quét một vòng bên trái một ít tình huống, ánh mắt tựa hồ cũng có chút không kịp chờ đợi lần thứ hai phóng về tới trên giường, phóng về tới... Cái kia an tĩnh giấc ngủ thon dài thân ảnh thượng.

Cơ hồ là theo bản năng mím môi, nàng nếp thủ nếp cước dẫm nát mao nhưng nhưng thăm thượng, tựa hồ ngay cả thờ mạnh cũng không dám. Giống như một chỉ rón rén mèo như nhau, chậm rãi đi tới bên giường.

"..."

Tia sáng thực sự quá mờ, nàng nhẹ nhàng tại bên giường ngồi chồm hỏm xuống, một đôi linh động đôi mắt không nháy mắt nhìn chăm chăm ngủ trên giường được thì thật rất an tĩnh hẳn. Nhưng vẫn chỉ là so với trước tại cạnh cửa khi đều thấy rõ ràng một ít đường viền mà thôi, chỉ có thể nhìn rõ sờ hẳn đại khái tư thế, khuôn mặt cái gì nhưng là thế nào cũng thấy không rõ lắm.

Ai tây, thật là, thế nào sợ ánh sáng sao? Cần phải bả gian phòng khiến cho tối như vậy mới ngủ giấc.

Tại trong lòng có chút bất mãn địa phúc phi một tý. Nàng nháy mắt một cái suy nghĩ một chút, cúi đầu nhìn tiều bản thân hai tay vịn cái giường này, tìm khối chấn không có bao trùm đến nơi ấy thân thủ nhẹ nhàng ấn xuống một cái.

Nga? Co dần điều không phải rất lớn.

Trên mặt của nàng thoáng cái thì toát ra vẻ vui mừng, vừa ngẩng đầu cẩn thận nhìn một chút nằm ở trên giường hần.

Ừ... Ai một cổ, ngủ thế nào cũng như vậy mô phạm? Hoàn toàn không có loạn thân thủ đưa chân, ngay cả chấn nhìn qua đều đỉnh chính tề, chẳng quá, như vậy vừa vặn.

Nàng vừa kim lòng không đặn kiêu kiêu khoe môi, sau cùng quan sát một tý hần động tĩnh, xác định hần nên vẫn còn ngủ say trạng thái sau. Bắt đầu rón rén... Bò lên giường.

Không sai, bò lên giường...

Không có biện pháp, nàng luôn không khả năng mở đèn, ai biết cái này ngủ bả gian phòng khiến cho tối như vậy tên có thể hay không thoáng cái tỉnh lại, muốn xem đến hần, chỉ có thể càng gần kề một chút.

Nàng có chút khăn trương hơi hơi bình được hô hấp, bàn tay xanh ở trên giường cũng không dám dùng quá sức, sinh sở làm cho một điểm rõ ràng rung động thức tỉnh một cái đang ngủ say tên.

Nói thật đi, nàng cũng không biết mình tại sao nghĩ, nhưng nàng biết. Nếu như mình đêm nay không có hảo hảo mà nhìn tên bại hoại này lời của, bản thân nhất định không ngủ ngon, cùng lắm thì chính là bả hần đánh thức đi, bản thân hoàn bớt việc đây. U!

Trong bóng tối. Nàng nhất định dường như khẽ gạt đầu một cái, ngay sau đó rốt cục rón rén bả hai chân của mình thu bắt đầu.

Khi nàng tắt cái chạm đến đến cái này mềm mại nệm khi, thân thể của hần có chút phát cương, ánh mắt nhìn không được theo bản năng nhìn chăm chăm vào bên người trong bóng tối trương bản thân vẫn còn có chút thấy không rõ gương mặt của.

Thẳng đến nàng trưng bày tốt tay chân của mình sau, chớ có lên tiếng quan sát mình một chút bên người đạo này nằm thân ảnh động tĩnh, thấy không có phản ứng. Lúc này mới ở trong lòng thật dài thở phào một cái.

Mà ở trầm tĩnh lại sau, nàng mới chú ý tới mình tình huống lúc này, ngực bỗng nhiên lại không khỏi căng thẳng.

Thủ hạ, quý hai chân hạ là mềm mại giường chiếu, mà quý dị chính là nàng cư nhiên cảm thấy từng cổ một nhàn nhạt ấm áp cảm tình từ nàng một bàn tay bắt được chấn truyền đến, thậm chí nàng rốt cục nghe thấy được trong không khí một như có như không dễ ngủ vị đạo.

Dường như điện giật như nhau, nàng vội vã giơ lên bản thân cầm lấy phiến chấn đơn thủ chương, không tự chủ hít sâu một tý, trong nháy mắt cảm giác gò má của mình hơi hơi có chút nóng rần lên, tìm đập tựa hồ có chút quý dị tăng nhanh.

"Thùng thùng, thùng thùng..."

Bên tai phảng phất có thể rõ ràng nghe được bản thân bỗng nhiên có chút dồn dập tiếng tim đập, nàng nhẹ nhàng cắn môi một cái, trực tiếp đưa mắt nhìn bên cạnh mình đạo này thon dài thân ảnh thượng, muốn đi qua dời đi lực chú ý để cho trong đầu thoáng cái nhô ra những thứ ngôn ngữ kia ý niệm trong đầu toàn bộ tiêu thất, mà nàng cái này vừa nhìn, trong lòng ngực viên kia vừa có chút rung động tâm tựa hồ thực sự thoáng cái bình tĩnh lại.

Ánh mắt thoáng cái có chút xuất thần, nàng nhẹ nhàng nháy mắt một cái, lẳng lặng nhìn đang nằm tại bên người nàng đạo thân ảnh này.

Hần ngủ thời gian rất an tĩnh, vì hơi nghiêng thân, đối mặt với nàng bên này, thân thể bày rất chính, hai cái tay cũng quy củ địa một con khoát lên chấn thượng, một con đáp ở bên tai, hô hấp rất bình ổn rất nhỏ, trong ngực hơi hơi phập phồng, thực sự rất an tĩnh, an tĩnh đến để cho nàng thậm chí lo lắng liên tưởng đến một con đang ngủ yên tiều động vật, rất vô hại, có như vậy điểm khả ái, cũng có như vậy một điểm... Làm cho không rõ yêu thương.

Nàng nhẹ nhàng cau lại tức mảnh khảnh vùng xung quanh lông mày, UU đọc sách (www.uukanShu.com) trong bóng tối, cặp kia linh động đôi mắt không tự chủ lóe lên một tia để cho chính cô ta đều nghĩ có chút không rõ yêu thương, bởi vì, cho dù nàng còn có chút thấy không rõ lắm, nhưng nàng đã có thể rất rõ ràng địa thấy ngủ say tại bên người nàng người này khuôn mặt.

Quen thuộc khuôn mặt khuếch, quen thuộc môi, quen thuộc mũi, nhưng thật ra tóc rốt cục bỏ được chỉnh lý gặp thời thượng điểm, một điểm nhu thuận lưu hải bao trùm tại trên trán, sau đó... Chính là lưu hải hạ một đôi nhẹ nhàng nhũ chung một chỗ lông mi.

Tâm tính thiện lương tượng không ngừng được địa nhẹ khẽ run chiến, nàng theo bản năng sẽ vươn tay, muốn vuốt lên trong lúc ngủ mơ cũng không biết bởi vì sao mà nhẹ nhàng nhấn lại vùng xung quanh lông mày, nhưng mới vừa đưa đến phân nửa thì ý thức được không thích hợp, chỉ có thể chậm rãi thả tay xuống.

Lại nói tiếp nàng hình như cũng thật lâu không có khoảng cách gần như vậy nhìn hần, khi còn bé nhưng thật ra bình thường ôm hần, quần quít lấy hần, thế nhưng từ mình làm luyện tập sinh sau gặp mặt số lần thì càng ngày càng ít, mà hần công tác sau cảm giác tính cách hình như cũng dần dần thay đổi, không

giống như trước nữa như vậy súng ái mình, cùng bản thân giảng điện thoại luôn với vài câu thì cúp, hình như có bận không xong sự tình như nhau.

Sở dĩ có lẽ là bởi vì ... này dạng, vừa có lẽ là cũng bởi vì nguyên nhân gì khác, nàng cảm giác mình mấy năm này từ trên người hẳn cảm thụ được cổ lạnh lùng bén nhọn cảm giác hình như đột nhiên biến mất, tựa như là một người tại đơn độc một người thời gian, tháo xuống bản thân tất cả nguy trang, rốt cục... Rốt cục lộ ra bản thân chân chính hình dạng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 235: Đương hồ điệp thu nạp khởi cánh

Chân chính hình dạng..

Nghĩ đến đây, ánh mắt của nàng bỗng nhiên hoảng hốt một tý, trước mắt phảng phất thoáng cái nổi lên hé ra cười yếu ớt địa đang nhìn mình tuần lảng khuôn mặt.

Khi đó, hẳn vô luận như thế nào dạng, nhìn ánh mắt của mình giữa hình như đều tràn đầy ôn nhu, thâm thúy trong con ngươi doanh đầy được cung chịu, thương yêu.

Nhưng sau, nhất là mấy năm này, nàng cảm giác hẳn tựa hồ tại làm bất hòa bản thân như nhau, không hề quan tâm mình ở Hàn quốc sinh hoạt, không quan tâm công việc của mình, không quan tâm bản thân có người hay không truy, thậm chí trước ngay cả sinh nhật của mình chưa từng có bất kỳ biểu thị thật giống như... Hình như đeo lên một bộ lạnh như băng mặt nạ, hoàn toàn hóa thân thành một người khác như nhau, mặt đối với người khác khi, cho dù là đối mặt nàng khi, đều mang cho một lạnh như băng cường ngạnh, thậm chí là sắc bén.

Mà lúc này, nàng nhìn nữa trước mắt mình đang ngủ nhẹ nhàng cau mày hẳn, bỗng, cảm giác hẳn nhưng thật ra là như vậy nhu nhược, thật giống như trước nàng nhìn thấy cường thế hoàn toàn chính là biểu hiện giả dối như nhau.

Hồ điệp yêu mến dùng màu sắc tự vệ bảo hộ yếu ớt bản thân, mà hay là, hẳn đang đối mặt bản thân khi, đối mặt những người khác khi, tàng kia lãnh cứng rắn mặt nạ, chính là của hẳn màu sắc tự vệ.

Mà ở phó chết lặng lạnh như băng dưới mặt nạ, chân chính hẳn, kỳ thực rất yếu đuối...

Nhẹ nhàng cắn môi một cái, nàng yên lặng nhìn hẳn, trong lòng cái loại này nguyên bản cũng bởi vì rốt cục thoát ly khổ hải vui vẻ biến mất, thay vào đó là một không rõ hoàn toàn không đề nén được yêu thương.

Có người nói qua, một người lớn nhất bị thương, không phải là bởi vì tự thân mà bị thương, mà là vì người khác mà bị thương, để người mình yêu mà bị thương, bởi vì tại trên thế giới này người trân quý nhất, chính là người yêu nhất nhân.

Mà nghĩ như vậy, trong lòng của nàng bỗng nhiên lại có chút khổ sở, vì sao dù cho đang đối mặt bản thân khi, hẳn cũng không thể đỡ xuống tàng kia nguy trang đây? Chẳng lẽ mình và tình cảm của hẳn vẫn không thể để cho hẳn tín nhiệm bản thân sao?

Trong bóng tối,

Mảnh khảnh vùng xung quanh lòng mày nhẹ nhàng nhíu lại, ngưng như vậy một điểm làm cho đau lòng người khổ sở, mà ở cặp kia linh động trong tròng mắt, lại doanh đầy được một chút tâm đau. Nàng an tĩnh ngắm nhìn, ngắm nhìn trong bóng tối hẳn không rõ lại thích tượng thập phần rõ ràng khuôn mặt, một lúc lâu, nhẹ nhíu lại vùng xung quanh lòng mày đột nhiên giãn ra.

Nàng không biết hẳn rốt cuộc gặp chuyện gì. Tại trong ấn tượng của nàng, hẳn tựa hồ thì là một loại thành công tượng trưng, thành tích toàn bộ ưu, cao lớn đẹp trai, tính cách ôn nhu. Hình như cái gì cũng không làm khó được hẳn, nàng từ nhỏ đến lớn cũng chưa từng thấy hẳn thất bại qua, cho dù là hiện tại, hẳn không giải thích được đi làm cái gì diễn viên, lúc đó chẳng phải nhân khí bạo thất sao.

Sở dĩ, nàng cũng rất khó tưởng tượng, hẳn đến tốt cùng là gặp dạng gì vấn đề, mới... Mới có thể để cho cái này hình như luôn thường thắng bất bại nhân lộ ra như vậy đôi hình.

Dĩ nhiên, hay là, hay là hẳn chỉ là bởi vì tối nay làm xong rồi một cái phi thường không tốt mộng mà thôi. Nhưng vô luận như thế nào, nàng đều hiểu bản thân trong những ngày kế tiếp muốn.

Hảo hảo đồ thừa hẳn, hảo hảo nuôi hẳn, để cho hẳn hài lòng, để cho hẳn ăn được ngủ ngon, như vậy mới có thể làm cho mình khi dễ, để cho mình làm

nùng đi. Nhất là bây giờ cứ nhiên đều thấy ác mộng, xem ra chính mình ngày mai muốn đi mãi bán Hân y thuốc nhìn, suy nghĩ một chút thuốc thiện làm sao làm.

Nghĩ vậy, nàng rốt cục không nhịn cười được cười. Bởi vì nàng đã có thể tưởng tượng đến đến lúc đó người xấu này ở trước mặt mình lộ ra khổ tượng.

Nhấp mân thượng kiều khoe miệng, nàng đêm nay trong nháy mắt có chút buồn khổ tâm tình cuối cùng là sáng sủa một điểm, sau cùng nhìn một chút bên người đang ngủ say hân, có chút buồn bực nhìn chòng chọc liếc mắt hân vẫn như cũ nhẹ nhàng nhủ vùng xung quanh lông mày. Bất hảo thân thủ đi vuốt lên, chỉ có thể im lặng cổ cổ miệng, chuẩn bị chậm rãi xuống giường, sau đó rời khỏi gian phòng.

Nhưng vào lúc này, một đạo rất nhỏ nhu nhược thanh âm truyền vào của nàng trong tai, để cho nàng mới vừa chuẩn bị hoạt động thân thể cứng một tý!

"Meo meo..."

Rất quen thuộc mèo kêu thanh. Nàng có chút cứng đờ quay đầu nhìn lại, đứng dịp thấy trong bóng đêm, một đôi thâm thúy trạm lam đồng mâu đang bên giường trực câu câu nhìn chăm chăm nàng.

Cả người nhìn không được kinh ngạc, nhưng khi ánh mắt của nàng quét một tý cách đó không xa còn bị nàng lưu lại một đường may cửa phòng sau, trong lòng nhất thời thì hiểu rõ ra, giờ tay lên có chút đau đầu địa giúp đỡ phủ cái trán.

Ai tây, cái này không làm cho người thích tiểu tử kia...

Nàng rất là bất đắc dĩ liếc 瞥 trong bóng tối đoàn chính ngồi chồm hóm ở trên sàn nhà, đồng dạng đã "Xâm lấn" vào bóng đen, dựng thẳng lên bản thân ngón tay thon dài đặt ở trên môi, quay nó báo cho biết một tý, ngay sau đó liền chuẩn bị chậm rãi xuống giường, vội vàng đem cái này đêm nay luôn nháo yêu thiếu thân tiểu tử kia cùng nhau ôm đi ra ngoài.

Thế nhưng, ngay nàng lần thứ hai phải hoạt động hai chân của mình khi, một tiếng rất nhỏ nhưng ở nàng lúc này nghe tới giống như nên bóng đèn vậy tiếng kêu vừa truyền tới.

"Meo meo..."

Lần này tiếng kêu hoàn so với trước vang dội hơn, cũng không biết nó có đúng hay không biết chủ nhân thì ở trên giường, sợ dĩ có điểm hưng phấn, ngược lại nàng tại thân thể vừa vô ý thức cứng đờ sau, tươi mát trên mặt xinh đẹp thoáng cái thì nổi lên từng đợt tức giận thần tình, hung hăng quay đầu trừng mắt một cái trong bóng tối đoàn cũng không biết phát cái gì thần kinh bóng đen, sẽ nhanh hơn bản thân đi xuống động tác.

Nhưng mà, đúng lúc này ——

"Ừ, ?"

Một tiếng tựa hồ mang theo một điểm băng lãnh và thâm trầm ni non thanh đột nhiên truyền vào của nàng trong tai, để cho nàng nhất thời như bị sét đánh vậy toàn thân cứng lại rồi...

"Chớ hồ nháo, nhanh ngủ..."

Trong nháy mắt, nàng cũng cảm giác trước mắt nhoáng lên, ngay sau đó một mềm nhẹ nhưng tựa hồ không cho kháng cự lực đạo liền đem nàng vùng, dẫn tới... Trên giường...

"... ! !"

Nàng vô ý thức mở to hai mắt, cảm thụ được con kia thoáng cái đem mình ôm lấy thẳng xuống thon dài bàn tay tựa hồ tại vô ý thức giúp mình lôi kéo chân, sau đó... Chính là như vậy ôm mình!

Phút chốc, nàng hít sâu một hơi, mở to mắt tỉnh tỉnh địa nhìn chăm chăm trước mắt trong bóng tối tờ này bỗng nhiên thì cách mình chỉ có gang tấc xa gương mặt của, lúc này nàng toán là hoàn toàn thấy rõ ràng dáng vẻ của hân, quen thuộc ngũ quan, ngủ an tĩnh...

Không sai, ngủ an tĩnh!

Nàng mở to hai mắt cẩn thận nhìn một chút hân vẫn như cũ mấp máy hai mắt, ngực lúc này từng một ngum lớn khí, nhưng đầu óc còn là một trận phát mộng.

Hân... Chuyện gì xảy ra? Lễ nào hân kỳ thực đã tỉnh? !

Nàng gấp rút nháy mắt, phát mộng đầu nhỏ hoàn toàn chuyển chẳng quá cong đến, mà lúc này, nàng vừa cảm thấy có một trận khác thường động tĩnh, nàng bên chân chân tựa hồ giật giật, giống như là có vật gì vậy tại lạp xả như nhau.

Đầu óc vẫn như cũ có chút phát mộng địa quay đầu nhìn một chút, nàng nhất thời vừa sửng sốt, trong bóng tối, tựa hồ là bởi vì hân vừa đột nhiên động tác, sợ dĩ chân có một góc cúi ở tại mép giường, mà lúc này, ra vẻ đang có một đoàn bóng đen giờ lên bản thân chỉ trước cầm lấy sừng chân, khoát lên mép giường, một bộ cố gắng muốn bò lên hình dạng.

Lẽ nào... Hắn đã cho ta là... Đã cho ta là? !

Trong nháy mắt, trong đầu hiện lên một đạo linh quang, nàng chớp chớp mắt, thoáng cái tựa hồ có chút hiểu rõ ra.

A ~ nhất định là! Hắn vừa gọi tới được...

Vừa chớp chớp mắt, nàng quay đầu trở lại đến xem ngay trước mắt mình tờ này đang ngủ yên gương mặt của, bỗng nhiên bất mãn cổ cổ miệng.

Cái gì mắt đi! Ta và con mèo kia đâu tương! Ôi chào sai, hắn cũng không có trốn mắt, quên đi, ngược lại thì trách hắn! Ủ!

Biết mình còn không có "Bại lộ", nàng treo lên tâm nhất thời phóng buông lỏng một chút, đầu nhỏ trong thậm chí thoáng cái vừa lóe lên mấy cái ý niệm kỳ quái, rất bất mãn địa trừng trừng mắt con người.

Lúc này, bên chân của nàng lại truyền tới một trận động tĩnh, nàng quay đầu nhìn một chút, thấy mép giường vừa đoàn bóng đen hoàn đang cố gắng muốn bò lên giường đến.

Linh động đôi mắt trát liễu trát, nàng suy tư một chút, sau đó bỗng nhiên giật giật chân nhỏ, một bên bả một góc chần thu hồi lại, một bên bất động thanh sắc bả bên chân đoàn đang cố gắng động bản thân tiểu cánh tay chân nhỏ bóng đen "Đưa" đi xuống...

Không sai, "Đưa" đi xuống...

Trên giường, nàng vẽ mặt vô tội nháy mắt một cái, sau đó thì nhìn cũng không nhìn đoàn được bản thân thoáng cái "Đưa" rất vừa nguyên lãnh nằm úp sấp ở trên sàn nhà bóng đen, chuyển quay đầu lại.

Không có tìm không có phôi tên, ta nuôi người mấy tháng chi cũng không chi ta, kết quả vừa thấy được người này thì thượng cán bộ lên, ta mới không cho người bắt đầu đây, nếu là bả hắn đánh thức ta nhất định đồn người!

Mang trên mặt vẽ mặt vô tội, nàng ở trong lòng đầy cõi lòng ác ý địa phúc phi một tý, ngay sau đó đã đem lực chú ý bỏ vào mình bây giờ tình cảnh thượng.

Nàng hiện tại một chỗ là không động được, thì là mới vừa thu chần động tác thân thể nàng đều có bắn tia cương, bởi vì nàng không biết hắn bây giờ là điều không phải chính nửa ngủ nửa tỉnh được, nếu là bả hắn thực sự đánh thức, vậy mình cần phải dùng chần đem mặt bao ở không thể.

Sở dĩ, nàng hiện tại chỉ có thể an tĩnh nằm, nằm ở trong ngực của hắn, cảm thụ được... Hắn ấm áp.

Mâu quang thoáng cái tựa hồ có ta xúc động, lúc này nàng mới cảm giác được từ thân thể truyền tới cổ ấm áp cảm tình, rất ấm áp, nguyên bản băng băng lãnh lạnh thân thể giống như là được ánh dương quang bao phủ như nhau, cái loại này lãnh cương cảm giác một tia một luồng địa chậm rãi được tan rã, thay vào đó còn lại là một phẳng phát chảy xuôi vào ngực ấm áp.

Ánh mắt kim lòng không đáng trở nên mềm mại đứng lên, nàng nhẹ nhàng ôn nhu địa nhìn hắn, nhìn mình trước mắt tờ này an tĩnh đi vào giấc ngủ khuôn mặt quen thuộc, nàng có thể cảm giác được hắn ôm tay của mình. Cũng không có đa dụng lực, chỉ là nhẹ nhàng mà khoát lên trên vai của mình, nhưng không biết vì sao, hết lần này tới lần khác chính là như vậy, nàng đột nhiên cảm thấy một loại tự đáy lòng an tâm, thật giống như, được cái gì lực lượng cường đại bảo vệ như nhau...

Cứ như vậy nhìn một chút, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) nàng bỗng nhiên có chút ngạc nhiên nháy mắt một cái, bởi vì tại nàng yên lặng nhìn soi mói, vậy đối với nhẹ nhàng nhú chung một chỗ lông mi tự nhiên chậm rãi giãn ra.

Thật tốt quá, đúng không, như vậy mới đẹp trai, cau mày một điểm rất khó coi...

Khóe môi hoàn toàn không nhịn được thượng kiều được, ngay sau đó, nàng bỗng nhiên cũng cảm giác được tựa hồ có một tia buồn ngủ dâng lên, linh động đôi mắt vẫn như cũ lưu luyến địa nhìn trước mặt nàng tờ này và nàng cự ly tựa hồ không hề xa xôi khuôn mặt, sau đó, mắt của nàng da dần dần trầm trọng, vô ý thức hơi hơi cuộn mình đứng lên từ, bên mép vẫn như cũ mang theo lau một cái vui mừng mỉm cười, thoả thích an ổn địa đãi ở nơi này ấm áp trong ngực, giống như là, bay múa hồ điệp ngừng nghỉ xuống tới, thu nạp nổi lên cánh...

...

Đương hồ điệp thu nạp khởi cánh, chứng minh nó cho là mình tìm được rồi đã tìm được rồi có khả năng hảo hảo thủ hộ địa phương của mình, đồng dạng, đương hồ điệp thu nạp khởi cánh, nó cũng thu liễm lại trên đời nhân trước huyền màu xinh đẹp bề ngoài, lộ ra chân chính bản thân, đây không phải là nó xấu xí nhất thời gian, mà là nó xinh đẹp nhất thời gian.

Bởi vì, đương hồ điệp thu nạp khởi cánh, không phải là vì vĩnh cửu ngừng kinh doanh, mà là vì... Gần rất tốt địa phiên nhiên bay lượn!

Chương 236: Tại mới tỉnh buổi sáng

"Ngô..."

Ánh nắng sáng sớm rất nắng, kim xán xán, ấm áp, chậm rãi đặt ở nàng nhu thuận sợi tóc thượng, để cho nàng nghĩ có chút không khỏe, vô ý thức thì nhìn mình mảnh khảnh vùng xung quanh lông mày, muốn gờ tay lên đi xoa xoa tóc, nhưng mà nàng cái này khẽ động, nhất thời cũng cảm giác được một trận trở ngại, ngay sau đó, nàng liền ý thức được không thích hợp nhi.

"... !"

Vừa tỉnh ngủ còn có chút phát mộng đầu óc tựa hồ trong nháy mắt lóe lên một tia không bắt được ý niệm trong đầu, nàng vô ý thức hít thở sâu một tý, ngực tựa hồ mơ hồ nghĩ tới điều gì, cảm thụ thân thể mình bốn phía cái này mới phát giác khác thường ấm áp, nàng có chút tiểu tâm dục dục mở mắt.

A ~!

Một thấy rõ ràng trước mắt mình gì đó, nàng nhất thời vừa đau khổ dường như nhắm hai mắt lại, nguyên bản hoàn sót lại rất nhiều buồn ngủ trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời thanh tỉnh lại, tràn đầy ngưng ngưng về.

Tại đây sáng sớm mới tỉnh dương quang giữa, nàng rất thấy rõ trước mắt mình đang có hé ra tuần lẳng gương mặt của chính thẳng tắp mặt quay về phía mình, cự ly rất gần, gần đến... Nàng thậm chí đã có thể cảm giác được hân trong mũi nhàn nhạt hô hấp.

Gần nên mặt trái xoan nhưng không mất góc cạnh mặt của khuếch, sóng mũi cao, đôi môi hơi mỏng, có chút bệnh trạng bạch da tại mỏng dương quang làm nổi bật hạ càng có một loại khác đẹp trai, còn có trong mũi làm thân thể mình có chút cứng ngắc hô hấp.

Ra vẻ rất tốt đẹp hình dạng.

Nhưng nàng nhưng một điểm không cảm thấy hài lòng, thậm chí có loại muốn thẳng thắn lại ngủ mất xung động.

Bản thân cư nhiên cứ như vậy đang ngủ? ! Thái mất mặt... Còn không biết hân nửa đêm có hay không tỉnh lại qua, ừ... Hân không có! Bằng không thì hân nên đem mình đưa đến phòng khác ngủ mới đúng. Ôi chao, cũng không đúng, trong nhà không có có thể ngủ căn phòng của, như vậy...

Trong nháy mắt,

Đầu nhỏ của nàng trong thì loạn thất bát tao địa lóe lên rất nhiều tạp nhạp ý niệm trong đầu, mà đúng lúc này, một cái thanh âm rất nhỏ cắt đứt suy nghĩ của nàng.

"Meo meo..."

Một tiếng rất nhỏ nhu nhược mèo kêu để cho nàng ngẩn người, chợt thật giống như nhớ ra cái gì đó, nghiêng đầu nhìn một chút. Sắc mặt nhất thời đổi đổi.

Tại mép giường vừa, có một đoàn bóng đen chính bái được mình tiểu móng vuốt, lần thứ hai ý đồ bò lên giường đến.

Không kịp nghĩ nhiều cái gì, nàng cấp tốc quan sát một tý. Hoàn hảo bản thân lúc ngủ không có thái không thành thật, bắt tay có lẽ chân và vân vân quần ở trên người hân, hân nguyên bản ôm tay của mình cũng đang ngủ buông lỏng ra, điều này làm cho nàng thở phào một cái, cũng không đoái hoài tới cái gì đều tham luyến một hồi. Vội vã động tác cấp tốc nhưng tiểu tâm dục dục cuộn cuộn dường như nghiêng người sang đi, đồng thời đem đắp lên trên người mình chăn xóc lên, cẩn thận xoay người xuống giường, sau đó ôm lấy cái này sáng sớm thì cho mình hồ đồ tiểu tử kia.

Hu!

Đem ngón tay thon dài đặt ở trên môi, nàng uy hiếp dường như tròng mắt một cái tại trong lòng ngực mình vừa nhẹ nhàng giăng co tiểu tử kia, sau đó không dám đều dừng lại, nhanh lên điểm được chân, làm tặc dường như trâu chạy ra ngoài.

"Hô ——"

Tiểu tâm dục dục cái cửa lại, nàng dựa lưng vào ván cửa thượng, rốt cục có thể thật dài địa ra một cái khí. Ngực cái loại này sáng sớm thì tương đương quần bách khăn trương cảm tình cuối cùng là biến mất không ít, ngay sau đó, nàng tựa như nhớ tới cái gì, cúi đầu thập phần tức giận tròng mắt một cái trong lòng ngực mình nào đó chỉ lại còn đang nhẹ nhàng giãy dựa tiểu tử kia, cũng may nó hiện tại nhưng thật ra không có kêu thành tiếng, bằng không ngay cả nàng chính mình cũng không biết bản thân có thể hay không phát điên.

Chóp chóp mắt, nàng đứng tại chỗ lại thích tốt chậm chậm thân, đầu lúc này mới hoàn toàn từ mới vừa tỉnh ngủ mà có chút mộng thần trạng thái trong

phục hồi tinh thần lại, ngay sau đó tầm mắt của nàng thì kim lòng không đành bỏ vào cách đó không xa tối hôm qua được mình cũng là tốt một phen "Dày vò" phòng khách.

Nhìn dưới ánh mặt trời, treo ở trên ghế sa lon một tảng lớn được phản chiếu trắng noãn chói mắt sáng đan. Gò má của nàng cũng là nhin không được đỏ lên, ngay sau đó liền chuẩn bị đi tới, bắt kịp người xấu tính lại trước "Tiêu diệt" những thứ này vết tích, đỡ phải hấn đến lúc đó chê cười bản thân. Kết quả cái này khế động, một trận thanh thúy quen thuộc âm hưởng thì chọt truyền vào của nàng trong tai, giống như một xem tỉnh lại cái này di nhiên sáng sớm như nhau, trong nháy mắt phá vỡ cái này thần đang lúc yên lặng.

"Linh linh ~ "

Thân thể trong nháy mắt phản xạ có điều kiện vậy vừa căng thẳng, nàng vội vã cúi đầu nhìn một chút, cả người sững sốt. Chóp chóp mắt, chọt thờ phào nhẹ nhõm, trên mặt xinh đẹp mơ hồ lộ ra điểm bất đắc dĩ giữa lộ ra dờ khóc dờ cười thần tình, ngồi xổm người xuống đi nhặt lên bên chân cái này tối hôm qua thượng, không, đến bây giờ còn dọa bản thân vừa nhảy tiểu vật.

Sáng sớm ánh mặt trời sáng rỡ hạ, nàng rốt cục thấy rõ ràng xâu này tiểu chuông bộ dáng.

Rất bình thường chuông hình thức, không có làm cái gì đặc biệt, khéo léo rất tròn, cùng mình ấn tượng như nhau, vàng óng xác ngoài, tại ánh mặt trời chiếu chiếu hạ hoàn phản xạ một chút ánh sáng chói mắt trạch, vỏ ngoài hoàn điều khắc một tầng văn thức đỉnh tinh mỹ hình vòng tròn hoa văn, ngoài ý liệu nhưng thật ra có điểm chìm, cũng không biết tiểu gia hỏa này bình thường trên cổ lộ về như vậy một vật hội sẽ không cảm thấy luy.

Trong tay nắm bắt cái này tiểu chuông quan sát một tý, nàng nháy mắt một cái, cúi đầu nhìn một chút trong lòng, tiểu tử kia không biết có phải hay không là thấy được mình tiểu chuông, cư nhiên cũng không giỡn dựa nữa, một đôi thâm thúy trạm lam đồng màu an tĩnh nhìn nàng, không, chuẩn xác địa nên là nhìn trong tay nàng cái kia chuông.

"Muốn?"

Nàng chớp chớp mắt, nhìn trong lòng an tĩnh lại tiểu tử kia, đối với nó hoảng liễu hoảng trong tay tiểu chuông, chuông loạng choạng phát sinh một trận thanh thúy "Linh linh" thanh, nó tựa hồ thật sự có sở xúc động, đầu nhỏ giật giật, một đôi thâm thúy trạm lam đồng màu trực câu câu nhìn chăm chăm trong tay nàng nắm bắt tiểu chuông.

"A ~ thực sự muốn đây."

Nàng vừa nháy mắt một cái, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukanShu.com)) ngay sau đó mặt không đổi sắc đưa tay tiến tới trước mặt nó, "Như vậy... Ta thì..."

Trắng nõn tinh xảo thủ chương nắm bắt xuyên tiểu chuông chậm rãi tiến tới nó trước mặt, tựa hồ sẽ cho nó mặc bộ, ngay tại lúc một giây kế tiếp, đạo kia thanh âm dễ nghe chuyển rồi đột nhiên biến đổi.

"Ta thì Không cho người!"

Ra vẻ hiền hòa bề ngoài rốt cục kéo xuống, trên mặt của nàng toát ra nồng nặc khó chịu, còn có chút hết giận dường như quay trong lòng tựa hồ có điểm phát mộng tiểu tử kia cau mũi một cái, ngay sau đó cũng không nữa quan nó, trực tiếp bả xuyên não loạn bản thân nửa tức tiểu chuông nhét vào áo ngủ trong túi, dự định đợi lát nữa tìm một chỗ giấu đi.

Không có việc gì mang cái chuông nơi hoang, trái tim bị người chớp tới bán, ừ, ta đây là vì muốn tốt cho người!

Nghĩ như vậy, nàng sáng sớm hoàn tâm tình có hơi buồn bức rốt cục vui vẻ, nhất là thấy trong lòng nó nhìn mình bả chuông thu sau khi thức dậy tựa hồ có chút u buồn hình dạng, hồng nhuận khỏe môi thì thượng kiều rất rõ ràng hơn, cước bộ nhẹ nhàng hướng trong phòng khách sở pha đi đến.

phó nhảy nhót đáng đáp, lặng yên đang lúc, hình như có loại tự đáy lòng vui mừng từ nhếch lên bên môi, hơi hơi cong lên trong trông mắt dào dạt đi ra, tựa hồ, cũng bởi vì nguyên nhân gì khác mà vui vẻ được...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 237: Đi tới bên cạnh người

"Nga? Đã thời gian này?"

Thu thập một chút sô pha, nàng cầm lấy bản thân để ở trên bàn điện thoại di động nhìn thoáng qua, trên mặt nhất thời lộ ra một vẻ kinh ngạc.

Trên điện thoại di động thời gian hiện lên vừa lúc sáu giờ.

Điều không phải quá sớm, mà là quá muộn, bây giờ suy nghĩ một chút, bản thân vừa đảo là bởi vì thái hốt hoảng không có chú ý tới ánh dương quang đã như vậy nặng.

Sở dĩ nói quá muộn, đó là bởi vì nàng mấy năm nay ngủ vẫn luôn không có ngủ an ổn qua, bình thường hội trên đường tỉnh lại hai ba lần, hơn nữa giống nhau còn có thể tại cố định thời gian tỉnh lại, đây là nàng ngày hôm nay lần đầu tiên tỉnh, cho nên hẳn còn tưởng rằng thời gian cũng còn là hùng dũng, kết quả không nghĩ tới bản thân cư nhiên hội...

Linh động mâu quang khẽ nhúc nhích, nàng nhẹ nhàng cắn môi một cái, kim lòng không dặng quay đầu lại nhìn thoáng qua, trong ánh nắng, đạo kia cửa phòng đóng chặt đối với mình mà nói tựa hồ không hề có vẻ như vậy xa vời, chỉ cần đưa tay, bản thân là có thể đến tới hôm qua cổ hình như tràn đầy toàn thể giới ẩm áp...

Ai ~! Thực sự là!

Nàng mạnh lắc lắc đầu nhỏ, muốn phao đi trong đầu cái loại này bừa bộn ý niệm trong đầu, ngay sau đó mím môi một cái, cảm thụ được hai gò má mơ hồ có chút nóng rần lên cảm giác, cường chế bản thân không nên nữa nghĩ như vậy chuyện nhảm chán, bả lực chú ý phóng tới mình bây giờ việc thượng.

Ừ, dựa theo bình thời tập quán, đi trước rửa mặt.

Nàng hít thở sâu một tý, lập tức thì như không có chuyện gì xảy ra bắt đầu rồi bản thân một ngày hạng mục công việc.

Không có gấp đi buồng vệ sinh, mà là trước đem tới hôm qua tháo ra sàng đan cầm lại lần hai lại lần nữa bày xong, sau đó nàng mới từ trong bao nã ra bản thân đồ rửa mặt đi buồng vệ sinh.

"Ong ong..."

Cầm chạy bằng điện bàn chải đánh răng có chút không yên lòng đánh được răng,

Ánh mắt của nàng theo bản năng hướng hai bên trái phải không ngừng phiêu được, tỉ mỉ quan sát đến trong phòng vệ sinh tất cả.

Ừ, hình như không có phát hiện cái gì một ít tương đối tóc dài có lẽ tắm mặt nãi, đồ trang điểm các loại đồng tây.

Khỏe môi nhất thời không tự chủ đi lên kiêu kiêu, nàng há mồm phun ra trong miệng bọt biển, cầm lấy khăn mặt lau miệng.

6: 15

Nàng bắt đầu rồi giống nhau bản thân nghỉ khi buổi sáng đệ nhị hạng nhật trình, đối xong một thân bó sát người đồ thể thao, chớp mắt suy nghĩ một chút, hay là từ huyền quan xốc lên bản thân hôm qua xuyên tới cặp kia giày thể thao lấy trước đến ứng với một tý cấp.

Nhưng mà, chờ nàng đi tới lần hai. Hồi ức biện nhận một tý, tìm được rồi một cái gian phòng, mở vừa nhìn, cả người nhưng nhìn không được sừng sốt như nhau.

Đây là một gian diện tích căn phòng rất lớn. Nhưng bên trong nhưng trống rỗng, gia cụ, thiết bị điện, thậm chí là một ít trang sức phẩm, hết thấy cũng không có, hoàn toàn không đăng một mảnh.

"Hoàn... Còn không có đưa đến sao?"

Nàng có chút ngây người địa nháy mắt một cái. Sắc mặt có chút kỳ quái, suy nghĩ một chút, trong miệng nghi ngờ lầu bầu nhất cú, sau đó cúi đầu nhìn một chút trên người mình vận động sam, trên mặt lộ ra có chút khổ não thần tình.

6: 45

"Nga? Tại sao có thể có cái này?"

Tại trù phòng, nàng cầm khăn mặt chà xát tóc còn ướt, đón tiện tay mở ra tủ bát, kết quả trên mặt tại vì lảng sau, nhất thời nhìn không được lộ ra có chút vẻ mặt vui mừng.

Tại tủ bát trong, bên trong chính đóng một bao túi các màu đồ ăn vặt.

"Lẽ nào... Cái này phơi OPPA khai khiếu?"

Không thể tại bên trong vận động. Nàng dựa theo tập quán đi rèn luyện chạy bộ kế hoạch phải thất bại, nàng cũng không dám tùy tiện bản thân đi ra ngoài, sở dĩ chỉ có thể bắt đắc dĩ tắm rửa một cái, vừa mặc vào mình bộ kia nam sĩ vận áo ngủ, vừa lau sạch tóc vừa chân trần xòe ở trong phòng nơi đi dạo, kết quả không nghĩ tới tùy ý đến trù phòng nhìn một chút, lại có như vậy niềm vui ngoài ý muốn.

"Chờ một chút... Cái này sẽ không cho những nữ sinh khác ăn đi? !"

Tiện tay vói vào đi bát nhìn một chút, nàng bỗng nhiên nháy mắt một cái, sắc mặt hơi đỏ một chút, tựa hồ là nghĩ tới điều gì. Cặp kia linh động đôi mắt lúc này thì trùng lên.

"Đúng rồi... Nhất định là! Bằng không thì cái tên kia làm sao có thể hội ăn những thứ này đi!"

Trong miệng nghiêng răng nghiêng lợi vậy nói thầm được, ánh mắt của nàng quét một vòng từ bát dấm một đồng đồ ăn vặt, trên mặt lộ ra tựa hồ đã chắc chắn và vân vân thần tình, "Muốn để lại cho nữ nhân khác ăn? Hừ! Người trông đẹp!"

7:20

"Rắc ~ rắc ~ "

Ôm gối đầu. Nàng thư thích địa ở ở trên ghế sa lon, không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, không có mở ra TV, mà là vừa liếc nhìn từ lầu hai nã tới một quyển sách, vừa ăn khoai chiên, trước mặt trên bàn hoàn bày nhiều loại đồ ăn vặt.

"A. Được rồi, hẳn không sai biệt lắm cũng nên bắt đi, phải nhanh chuẩn bị điểm tâm."

Bỗng nhiên, ánh mắt của nàng quét nằm úp sấp ở một bên thảm thượng đoàn bóng đen, chớp chớp mắt, như là nhớ tới cái gì như nhau, vội vã lấy xuống bản thân trên sống mũi cái được viên gọng kính, đứng lên mặc vào cái kia thật to dép, đạp lẹ cước bộ nhẹ nhàng đi tới tại trù phòng.

8:05

"Được rồi, chờ mười năm phút đồng hồ đi."

Tiểu tâm dục dục bả khảo bàn đưa vào đi lò nướng, trên mặt của nàng lộ ra tràn đầy cảm giác thành tựu đáng tươi cười, đứng dậy lại quay đầu nhìn một chút bản thân lấy ra nữa đặt ở trên tấm thớt tài liệu, chớp mắt suy nghĩ một chút, quyết định trước bả Bồi Căn tiên lại lộng những thứ khác.

"Ba kết kết —— "

Trước tổ thủ bốc lên vài miếng Bồi Căn nhẹ nhàng để vào bằng phẳng sô trong nồi, nàng vừa chớp mắt suy nghĩ một chút, thẳng thắn lại đeo lên thật dày lò nướng cái bao tay, bảo vệ được bàn tay trắng nõn, sau đó liền cầm lên món ăn sạn tiên nổi lên Bồi Căn.

"Hừ ân hừ ~ "

Vừa thao được món ăn sạn, môi của nàng sùng vừa hơi hơi giơ lên được, trong mũi nhẹ nhàng hừ bản thân gần nhất tương đương thích tước sĩ cười nhỏ, tâm tình hiển nhiên rất sung sướng hình dạng.

Cũng không biết có phải hay không là tâm lý nhân tố, nàng tổng cảm giác ở đây so với túc xá nhà trọ phải rộng sáng sủa rất nhiều, kim xán ánh mặt trời sáng rỡ phảng phất từ bốn phương tám hướng vậy tiến đến, đem toàn thể giới ẩm áp cùng mỹ hảo đều dẫn vào, khi xuất, ban đầu chỗ đó càng giống như là một cái lao lung như nhau, hôn ám, còn có tràn đầy áp lực.

Mà đi tới nơi này, cả người tựa hồ cũng được tẩy dịch một lần, quá chú tâm buông lỏng xuống, đãi tại trù phòng, nhàn nhã làm bữa sáng, hưởng thụ thân đang lúc phảng phất ánh mặt trời ẩm áp và phảng phất tràn ngập tại trong không khí sức sống và tươi mát, tâm tình nhất thời chính là một trận vui mừng.

Đương nhiên, chủ yếu nhất là... Bản thân đi tới bên người của hắn ~

Khỏe môi đủ phát đi lên kiều kiều, mắt của nàng mâu hơi hơi cong lên, bên trong mâu quang điểm điểm, trắng nõn tố nhan tại ánh mặt trời chiếu chiếu hạ tựa hồ chiếu ra một mảnh đẹp mắt từ bạch, dường như hoa tuyết tại ánh mặt trời chiếu diệu hạ dần hiện ra Krystal vậy trong suốt lóe lên quang mang như nhau.

Chỉ là, lúc này bên tai của nàng hết lần này tới lần khác có cái thanh âm không hòa hài vang lên, thoáng phá hủy tâm tình vui thích.

"Meo meo..."

Còn là cái loại này rất nhỏ nhu nhược thanh âm, giống như là hữu khí vô lực lên án như nhau, để cho tay nàng dừng một chút, tổ mỹ trên mặt của nhất thời lộ ra có chút bất đắc dĩ nhưc đầu thần tình, hơi hơi sùng sộ lên nghiêng đầu nhìn một chút đoàn chẳng biết lúc nào cũng đi tới tại trù phòng bóng đen, trong miệng hơi cảnh cáo dường như nói một câu: "Không được kêu a,."

Nói, nàng cũng có chút chột dạ dường như quay đầu trở lại đi, không biết tiểu gia hỏa này rốt cuộc là có phải hay không nghe vị đạo chạy vào, ngược lại nhất lưu tiến đến thì nằm ở đó trực câu câu nhìn chăm chăm nàng, để cho nàng không khỏi có chút không được tự nhiên.

"Meo meo..."

"Không nên kêu."

"Meo meo..."

"... Không nên kêu."

"Meo meo..."

"... Nghe lời, đợi lát nữa tỷ tỷ cho người trá cù từ uống."

"Meo meo..."

"Không thích? Chúng ta đây đôi lại một..."

"Meo meo..."

"Nha! !"

Rất cục triệt để không nhìn được, nàng quơ trong tay món ăn sụn, xoay người cảm tức liếc mắt lười biếng nằm trên mặt đất nó, một bộ hình như sự không liên quan mình đáng đáp, nhất thời để cho nàng vừa tức giận đến một trận nha dương dương.

Ngay tại lúc này, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) tựa hồ là cảm giác được cái gì, nàng bỗng nhiên vô ý thức hướng hai bên trái phải nhìn một chút, trong nháy mắt, cặp kia linh động đôi mắt vô ý thức hơi hơi mở to...

Trong phòng khách, một người cao lớn thon dài thân ảnh của đang lảng lạng địa đứng ở nơi đó, tựa hồ có chút ngăn người nhìn nàng, chắc là không nghĩ tới bản thân cư nhiên hội đột nhiên như vậy xuất hiện.

Thâm thúy đẹp mắt con người ngăn người mở to, sáng sủa dương quang yên tĩnh địa chiếu vào trên người của hắn, phối hợp trương bản thân quen thuộc tuần lẳng khuôn mặt, lại tạm thời có loại khác khả ái.

Trong sát na, dường như đóa hoa nở rộ ra như nhau, trên mặt của nàng phút chốc thì kim lòng không dặng lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, chỉ là, ngay sau đó trong đầu của nàng tựa hồ thì trong nháy mắt lóe lên một ít không tốt hồi ức, thượng một giây hoàn thập phần sáng rõ sắc mặt nhất thời trầm xuống, lập tức nhìn lướt qua còn đứng ở ngăn người nhìn mình hắn, trực tiếp tức giận quay hắn là một câu.

"Nha, Jung, người hoàn nhìn cái gì, còn chưa giáo huấn người một chút gia mèo?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 238: Đối với ta mà nói

Thời gian: 2015 năm 1 nguyệt 8 mặt trời lên cao ngo 8: 15

Địa điểm: Một tầng phòng khách.

Nhân vật: Han Woo, còn có... Hai vật thể không rõ.

...

Bầu không khí có điểm quỷ dị, trong không khí phảng phất đều ngưng kết một loại quái dị an tĩnh, sáng sủa dương quang vẫn như cũ ảm áp địa rải vào phòng trong, chỉ là, Han Woo nhưng không cảm giác được trước cái loại này sáng sớm mới tỉnh khi thư thái cảm.

Thật là... Hoàn toàn giật mình tỉnh giấc đây.

Ngồi ở một bên trên ghế sa lon, Han Woo nhìn ngồi ở bản thân đối diện trên ghế sa lon cái kia đang thân nhiên tự đắc địa cầm một chút bánh mì tiết tại đùa con kia mèo mun nữ sinh, không tự chủ giơ tay lên giúp đỡ phù cái trán, trong lòng có loại đau đầu đến mức tận cùng cảm giác du nhiên nhi sinh, đồng thời, còn có một loại đến bây giờ chưa từng có thể triệt để tỉnh hồn lại mộng nhiên đầy rẫy tại trong đầu hắn.

Nếu có một ngày đêm tỉnh lại, người phát giác nhà mình mặc danh kỳ diệu nhiều hơn đến một người nữ sinh khi, người hội là phản ứng gì?

Ngược lại Han Woo là triệt để bối rối, nhất là khi hắn thấy cô nữ sinh này một thân áo ngủ, cùng với nghiễm nhiên một bộ không đem mình làm ngoại

nhân diễn xuất khi, đột nhiên đang lúc, trong đầu thoáng cái thì dần hiện ra rất nhiều để cho hắn cảm giác thật không tốt ý niệm trong đầu.

Kim Ji Woo, người cái này lẫn lộn...

Ở trong lòng nhin không được muốn nói lại thôi địa thậm mắng nhất cú, Han Woo ánh mắt vừa hơi hơi nhìn lướt qua trước mặt mình cách đó không xa nữ sinh kia, không tự chủ được thì từ trong miệng than nhẹ ra một cái khí.

Trước đây hắn vẫn cho là Kim Ji Woo có thể sẽ liên lụy đến một ít lợi ích trong lúc đó mâu thuẫn, hay là còn có thể kèm theo rất nhiều hắc ám, cho nên khi Han Woo quyết tâm tiếp thu đây hết thấy đồng thời, hắn cũng đã làm tốt sau đó hội có rất nhiều phiền toái chuẩn bị.

Thế nhưng,

Cho tới bây giờ, phiền phức quả thực rất nhiều, nhưng vì sao tất cả đều là...

Chẳng lẽ... Ta xuất ngoại sau tính cách thì trở nên yêu mến trêu chọc cô gái?

Ở trong lòng thực tại khổ não một tý, Han Woo trong đầu thậm chí nhin không được có chút quái dị địa toát ra như vậy một cái ý nghĩ, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, vẫn bị chính hắn có chút không kiên định như vậy địa hủy bỏ.

Nên... Không thể nào.

Han Woo tỉ mỉ quay về suy nghĩ một chút mình ở Lâm gia mười năm sau ký ức, hắn khi còn bé cá tính nhưng thật ra thật thích đùa giỡn, không có thể như vậy người thân cận hắn căn bản sẽ không hiểu. Trêu chọc nhiều nhất chính là tiểu hyun, nhưng là là ta biểu thị thân cận mỉm cười nói mà thôi. Nếu nói, Im Yoon Woo tiểu từ kia hình như từ nhỏ cũng không có đối với cái gì khác phải biểu hiện ra thích cảm tình, đi ra bên ngoài tính cách không để ý tới tùy biến hóa lớn như vậy đi?

Cho nên nói. Cô gái này rốt cuộc...

"Nha,, làm sao vậy? Ta mang qua đến và người cùng nhau cư trú người có rất đại ý thấy sao?"

Đã trầm mặc tốt mấy phút, bản thân nhìn lại hắn phó có điểm kỳ quái hình dạng, trong lòng của nàng nhất thời liên tưởng đến một loại khả năng. Đùa tiểu từ kia động tác lúc này ngừng lại, xoay người lại, hơi hơi mở to đôi mắt, nhin không được giọng nói rất bất mãn địa nói một câu.

"Một... Cùng nhau cư trú? ! !"

Phút chốc ngẩn ra, Han Woo thoáng cái mở to đôi mắt, chợt sắc mặt thì không ngừng được địa một trận quái dị, tựa hồ còn có chút cứng ngắc hình dạng, cả người hình như được ngồi đối diện hắn đạo kia kiểu uyển thân ảnh những lời này cùng với nàng ra về rất đương nhiên giọng của cho khiến cho triệt để mộng thần.

Nghĩ nghĩ cũng biết, nếu có một ngày đêm sáng sớm nhà người đột nhiên xông tới một cái xa lạ nữ sinh, hoàn tuyên bố phải với người... Đối lại ai cũng rất mộng. Cứ tới nói, Han Woo ngực mơ hồ có chút rõ ràng, đối phương khả năng... Cùng mình "Nhận thức" ...

Chẳng quá, phản ứng của hắn tựa hồ cũng làm cho đối phương sùng sốt một chút, nàng vừa chỉ là cố ý dùng loại này phát trùng giọng của đến phát tiết một chút mình bất mãn mà thôi, kết quả không nghĩ tới Han Woo phản ứng đã có điểm ngoài của nàng dự liệu.

Nói như thế nào đây, tổng cảm giác... Hắn tựa hồ bị rất lớn kinh hách?

Mảnh khảnh vùng xung quanh lòng mày vô ý thức cau, nàng trát liễu trát cặp kia linh động đôi mắt, có chút nghi ngờ nhìn lướt qua tại trước mặt nàng bất luận là cử động hay hoặc là trên mặt thần tình tựa hồ cũng có chút kỳ quái Han Woo, suy nghĩ một chút. Rất dứt khoát gật đầu, "Ừ! Dĩ nhiên, chính người nói đi! Ta tùy thời có thể lại đây và người cùng nhau cư trú!"

Tiếng nói vừa dứt, ánh mắt của nàng thì không tự chủ lặng lẽ quan sát một tý Han Woo phản ứng. Kết quả nhưng làm nàng cả người cũng lúc này hơi hơi sùng sốt một chút.

Dường như nghe được cái gì thiên đại tin tức như nhau, tại đối diện nàng người nam nhân kia cư nhiên thoáng cái mở to hai mắt, tựa hồ rất không dám tin nhìn mình, thật giống như mình nói đối với hắn mà nói giống tình thiên phích lịch lời của như nhau, cả người có loại tại chỗ phát mộng cảm giác.

Cái này còn chưa phải là kỳ quái nhất nơi ấy, mấu chốt nhất là... Hắn cư nhiên hình như đối với mình như vậy "Không lớn không nhỏ" giọng của cũng không có cảm thấy cái gì dị dạng. Thậm chí bản thân vô ích kính ngữ hắn cư nhiên cũng một điểm phản ứng cũng không có!

Hai trong mắt vô ý thức có chút nhanh chóng nháy mắt vài hạ, linh động mâu quang kỳ quái quét một vòng đang ngồi ở trước mặt nàng cách đó không xa người nam nhân kia, nhãn thần ở chỗ sâu trong kim lòng không động thì tuôn ra lau một cái sâu đậm mơ hồ, một loại nhân nhật nghi hoặc tại trên mặt của nàng mơ hồ hiện lên đi ra.

Lo sợ bất an dường như vô ý thức ngồi ngay ngắn, Han Woo hai tay của thoáng vất cùng một chỗ, thái ở phòng khách thăm thượng hai chân tựa hồ mơ hồ mang theo một điểm lo nghĩ địa gắt gát, ánh mắt của hắn lực lực nhìn lướt qua ở trước mặt mình về mặt chuyện đương nhiên nói ra vừa lần nói cô nữ sinh này, đang trầm mặc vài giây sau, rốt cục triệt để nhin không được ở trong lòng bà câu kia bởi vì cảm giác có chút không được tự nhiên mà thu trở về nói cũng không biết có tính không phát tiết địa cho mắng lên.

Kim Ji Woo... Kim Ji Woo người tiểu tử ngu ngốc kia! !

Han Woo ngực đã sớm dự nghĩ tới "Đại phiên toái" rồi cuộc còn là tới cửa...

Chỉ là... Mặc dù Han Woo sớm có "Dự bị", nhưng đây cũng là một cái Han Woo thể nào cũng dự không nghĩ tới loại hình, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) hơn nữa, đối với Han Woo mà nói, cái này ra về còn là một cái so với cái khác loại hình phiên phức còn muốn phiên phức thượng vô số lần "Siêu cấp lớn phiên phức" !

Nếu như có thể, Han Woo hiện tại nhưng thật ra tình nguyện đến điểm cái khác loại hình chuyển phiên toái, cứ tới nói, từ biểu hiện ra đến xem, cái này "Phiên phức" xa so với Han Woo trước đây dự nghĩ tới này phải "Khả ái" nhiều lắm..

Han Woo hiện tại tính trong đầu loạn tào tào, trong lòng có loại rất kỳ quái đích tình tự tại dừng động, nhất là khi hắn thấy trước mặt nữ sinh kia bộ kia chút nào không kiêng kỵ áo ngủ khi, khoe miệng căng vì không thể xét địa rút nhỏ, ngực thậm chí sinh ra một loại tọa lập cảm giác bất an, có chút lo nghĩ địa nháy mắt một cái, đường nhìn không dám tiếp xúc nhưng luôn kim lòng không đành liếc qua trước mắt mình đạo kia kiều uyển thân ảnh của, suy nghĩ một lúc lâu, nghĩ luôn trầm mặc như vậy được cũng không phải hồi sự nhĩ, chỉ ít bản thân phải đem tiền căn hậu quả làm rõ ràng hơn nữa.

Như vậy hạ quyết tâm sau, hắn thì vô ý thức hơi hơi hít thở sâu một tý, chuẩn bị mở miệng hỏi, chỉ là, hắn cái này vừa lên tiếng nhưng ——

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 239: Khả ái nàng (thượng)

"... Cái kia... Ta... Chính là... Ý của ta là..."

Rất nói lắp, còn có chút nói năng lộn xộn.

Môi thường thường khản trương nhấp nháy, lúc này Han Woo tâm trong tự đáy lòng địa sinh ra một dị thường xấu hổ cảm tình, rất vi diệu, ngoài ra còn có một loại rất cảm giác kỳ quái, rất quái dị, nói không nên lời cụ thể, nhưng chính là để cho thân thể hắn kim lòng không đành căng thẳng lên, cái loại này phảng phất bắt đầu khởi động tại toàn thân không rõ khản trương ngay cả chính hắn đều rõ ràng cảm thấy.

Ở phía sau, hắn bình thường nhiều năm như vậy hàm dưỡng đi ra ngoài đàm nhiên dường như hoàn toàn tiêu thất như nhau, nói lắp ba lắp bắp hỏi, hoàn toàn đã không có mấy ngày hôm trước đối mặt này truyền thông khi chậm rãi mà nói, dạ nửa ngày chưa từng có thể nói ra nhất cú đầy đủ đến.

"Cái kia... Ách, cái kia... Người đi..."

Mảnh khảnh vùng xung quanh lòng mày nhện không được mặt nhăn càng chắc hơn, nàng cẩn thận nhìn một chút ngồi ở bản thân đối diện Han Woo, không biết vì sao, nàng luôn cảm thấy, hắn tựa hồ... Tựa hồ... Tựa hồ ở trước mặt mình ra vẻ hình như khả năng, có điểm.. Có điểm quần bách?

Không... Không không không! Không có khả năng! Tại sao có thể là quần bách!

Mạnh bản thân nhẹ nhàng lắc lắc đầu nhỏ, nàng lập tức phao đi trong đầu cái này "Không thực tế" tìm cách, kể tục nhìn về phía Han Woo, nhưng này vừa nhìn, mắt của nàng trong kim lòng không đành vừa toát ra một chút nghi hoặc.

Hình như... Thực sự... Có chút khản trương?

Thế nhưng... Vì sao? ! Tại sao vậy chứ? !

Lúc này, ánh dương quang tràn đầy trong phòng khách, ngồi đối diện nhau một nam một nữ, hai người ngực hiện tại đều có loại cảm giác rất cô quái, không hẹn mà cùng, bọn họ trong đầu, đều chất đầy rất nhiều dấu chấm hỏi.

Chẳng quá, vài giây sau, tựa hồ là thoáng chốc trong đầu linh quang vừa hiện như nhau,

Trong đó cặp kia linh động đôi mắt quét một vòng trước mặt mình lấp ba lấp bắp hỏi nam nhân, hắn tựa hồ thực sự đối với mình đến cảm thấy rất không biết làm sao hình dạng, thật giống như... Có cái gì sợ bị bản thân phát hiện như nhau.

Trong nháy mắt, ngực hình như hiểu được cái gì. Hai tròng mắt của nàng lặng yên mở to một điểm, trên mặt mơ hồ toát ra một ít không thể tin được thần

tình.

Lẽ nào... Không thể nào... Hấn thế nhưng a, cái kia không gì làm không được a... Thế nhưng... Lại nói tiếp hấn cư nhiên sẽ đi làm bản thân trước đây căn bản không nguyện đi tiếp xúc diễn viên, chẳng lẽ hấn thực sự...

Linh động hai tròng mắt không ngừng nháy. Han Woo tỉnh thật không ngờ, ở nơi này sao ngăn ngừn trong nháy mắt, ngồi đối diện hấn cái kia kiều uyển thân ảnh đầu nhỏ trong thì lóe lên rất nhiều ý niệm trong đầu, sau cùng, ánh mắt của nàng chẳng biết tại sao. Tựa hồ có chút tiểu tâm dục dục quét một vòng trước mặt nàng Han Woo, nhìn hấn hoàn toàn không có trước đây phó ngạo ngễ đáng đáp, thoáng cái, hình như là xác định cái gì, đôi mắt ở chỗ sâu trong nhất thời mạnh tuôn ra một nhàn nhạt yêu thương.

Xem ra... Thực sự là phiền toái rất lớn đây, sở dĩ nói sớm đi, để cho mình một môi như vậy để làm chi, tùy tiện tìm phân khá một chút công tác thì tốt rồi đi, mình mở công ty đều luy, chúng ta vừa không thiếu tiền...

Chi là. Tuy rằng ngực có chút oán khí, nhưng nàng nhưng cũng không có oán giận bao lâu, rất nhanh, ánh mắt của nàng quét một vòng hiển nhiên bởi vì một ít nguyên nhân mà đối với mình đột nhiên đến cư nhiên đều có khản trương hấn, ngực vừa không ngừng được có một nhàn nhạt yêu thương hiện lên, hơi hơi chu mỏ một cái, đột nhiên cũng không biết có phải hay không là bởi vì yêu thương mà có chút phát tiết đường như ở trong lòng hung hăng thẳm nghĩ.

Hừ! Đây coi là cái gì đó! Làm gì cái bộ dáng này đi! Có cái gì cùng lắm thì! Thì là hai bàn tay trắng ta cũng có thể nuôi người đi!

Đương nhiên, nói như vậy nàng là không dám nói thẳng ra miệng, bằng không thì, thì là tựa hồ phát hiện ở công ty đích tình huống rất nguy cấp. Mặt đối với mình rất quần bách, nàng nhất định, chỉ cần mình dám nói ra khỏi miệng, vậy mình cái mộng nhất định tao ương...

Nghĩ như vậy. Gò má của nàng đảo có chút nhịn không được hơi hơi phiểm hồng, lại nhìn một chút còn đang áp ứng Han Woo, trong lòng bỗng nhiên khẽ động, nhớ tới nhất kiện thiếu chút nữa được bản thân quên chuyện tình, hiện tại bất hảo kể tục hồi tới, vừa vắn bản thân đòi đi một đề tài. Hảo hảo "Chất vấn" một tý tên bại hoại này.

"Nha, lại nói tiếp, người và Kim Taeyeon là chuyện gì xảy ra?"

Kim... Kim Taeyeon?

Nhất thời, cả người ngẩn người, tràn ngập tại toàn thân cổ khản trương cảm tình phảng phất phút chốc bị kiềm hãm, Han Woo có chút ngây người địa nháy mắt một cái, trên mặt tựa hồ trong nháy mắt lóe lên một chút nét mặt cổ quái.

"... Kim Taeyeon? Người vẫn... Ta và nàng là chuyện gì xảy ra?"

Rốt cục chính thức địa hoàn chỉnh địa nói ra mình và cô nữ sinh này hai người trong lúc đó câu đầu tiên đối thoại, nhưng Han Woo tâm tình lại tựa hồ như và thượng một giây tuyệt nhiên bất đồng, hấn vô ý thức vừa hơi hơi ngồi ngay ngắn, trên mặt vừa cổ mờ hồ khản trương cảm tình bỗng nhiên hình như hoàn toàn tiêu thất, thay vào đó, là một loại nhìn qua có điểm kỳ quái đậm nhiên, ánh mắt hình như cũng bỗng nhiên hoàn toàn mất hết trước cái loại này không rõ quần bách, an tĩnh nhìn thẳng ngồi đối diện hấn đạo kia kiều uyển thân ảnh, thâm thúy con người ở chỗ sâu trong tựa hồ... Mang theo một tia kỳ dị ý tứ hàm xúc?

"Đương... Dĩ nhiên! Nha, người không cảm thấy người nên theo ta giải thích một chút người và nàng rốt cuộc quan hệ thế nào sao?"

Hấn trong nháy mắt thần tình biến hóa được nàng bén nhạy bắt được, hơi hơi lại càng hoảng sợ, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ ngực tựa hồ thì mơ hồ thì hiểu được cái gì, một nồng nặc khó chịu lúc này dâng lên, không cam lòng tỏ ra yếu kém vậy hơi hơi cổ lấy mắt trừng mắt Han Woo.

Tốt, còn dám "Uy hiếp" ta, xem ra quan hệ thực sự "Không bình thường" a! Hừ! Ta đảo phải thật tốt nghe một chút người rốt cuộc như thế nào cùng nữ nhân kia nhắc lên quan hệ!

Giải thích... Nói cách khác...

Trong lòng cái loại này trước kia kỳ quái đến tựa hồ cũng quần quýt thành một đoàn vì diệu cảm giác hình như thoáng cái được vật gì vậy mạnh đánh tan như nhau, thay vào đó, là một cái linh quang vậy thiêm hiện ra ý niệm trong đầu, trong sát na, đang nhìn mình trước mắt đạo này chẳng biết tại sao, bề ngoài như có chút bất mãn nhìn mình lom lom kiều uyển thân ảnh thâm thúy trong tròng mắt tựa hồ không tự chủ... Nổi lên một tia lãnh ý!

"Người..."

"Linh linh..."

Kỳ quái trầm mặc một chút, Han Woo nhìn một chút ở trước mặt mình vừa nhịn không được có chút nghi ngờ nhìn mình cô nữ sinh này, suy nghĩ một chút, há mồm thì muốn nói gì, nhưng hết lần này tới lần khác đúng lúc này, một đạo thanh thúy chuông điện thoại di động thì chợt ở nơi này có chút an tĩnh trong không gian vang lên.

Hai người đều là hơi sùng sờ, ngay sau đó, Han Woo cúi đầu lấy điện thoại cầm tay ra nhìn một chút, nháy mắt một cái, trong nháy mắt, trên mặt lộ ra lúc này mới nhớ tới và vắn vắn có chút ảo não thần tình, giương mắt nhìn một chút ở trước mặt hấn nháy con mắt triều bên này liếc qua đến, trên mặt rõ ràng mang theo một tia tò mò đạo kia kiều uyển thân ảnh, phút chốc, trong mắt lóe lên một tia đầu đầu giống như quang mang, dừng một chút, nhận nghe điện thoại.

"A là, Soo Won tý..."

"Không có việc gì, không có chuyện gì, ta nhớ kỹ đây..."

"Đã biết, chớ lớn tiếng như vậy, người yên tâm, ba mươi lăm phút trước ta nhất định chạy tới phiên tràng..."

Han Woo Biên Hoà vừa gọi điện thoại đến giục Jin Soo Won thông được nói, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan.shu.com)) vừa nhìn đồng hồ, kết quả trên mặt ảo não càng đậm.

Thời gian đã qua tám giờ hai mươi, coi là ngồi xe thời gian, hẳn thời gian còn lại trong nháy mắt gấp gấp bắt đi.

"Đã biết đã biết, ta lập tức tới ngay, ừ, cứ như vậy, tái kiến."

"Hô —— "

Cúp điện thoại, Han Woo hơi hơi từ trong miệng học ra một hơi thở, trên mặt trên nét mặt nhất thời tuôn ra một tia gấp gấp địa vừa nhìn đồng hồ, quay đầu nhìn thoáng qua ngồi ở bản thân đối diện đạo kia ra về về mặt tò mò kiểu uyển thân ảnh, vừa dừng một chút, trong con người tựa hồ trong nháy mắt lóe lên rất phức tạp hơn đích tình tự, nhưng sau cùng, hẳn vẫn đơn giản gập đầu báo cho biết một tý, nói rằng: "Ta... Ngày hôm nay hấp dẫn phân phải phách, yêu cầu lập tức chạy tới, người... Trước hết đi tại đây đi, sự tình chờ ta buổi trưa trở lại hẳn nói."

Nói xong, tựa hồ thoáng cái buông lỏng rất nhiều, Han Woo lập tức thì đứng dậy, cầm lên mình lông áo khoác, vội vã xoay người chuẩn bị ly khai.

"Chờ một chút."

Nhưng mà lúc này, một đạo từ phía sau lưng truyền tới dễ nghe thanh âm để cho rời đi cước bộ kim lòng không đậu ngừng một chút.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 240: Khả ái nàng (hạ)

PS: chúc đại gia nguyên đán vui sướng.

Vùng xung quanh lông mày vô ý thức cau, Han Woo quay đầu nhìn lại, thâm thúy trong con người mang theo một điểm nghi hoặc.

"Ăn xong điểm tâm nữa đi ~ ta bánh mì đều nướng xong."

Trong giọng nói không tự chủ mang cho một chút hiền vật quý dường như giọng mũi, nàng có chút hưng phấn mà bật người dậy, đỡ ghế sa lon tám tựa đình, giờ ngón tay lên ngón tay trừu phong phương hướng, ngay sau đó quay đầu trở lại đến chờ mong dường như nhìn Han Woo.

Nghe được lời của nàng, Han Woo hơi sùng sờ, ánh mắt kim lòng không dời theo cánh tay nàng chỉ vào phương hướng nhìn lại, quét một vòng ra về có chút xóc xệch trừu phong, sau đó đường nhìn vừa nhìn không được dời trở về, rơi vào trên người của nàng.

Rất bất luận bất loại tạo hình, nam sĩ vậy áo ngủ, bên ngoài bộ tập dề, trước trên tay lại còn bộ lò nướng cái bao tay cầm món ăn sạn, bản thân vừa cũng không có chăm chú xem, hiện tại lại như vậy nhìn kỹ một chút, cái này pho lồi thoi lệch thêch hình dạng thực sự... Thật đáng yêu đây.

Ừ?

Trong nháy mắt, cả người tựa hồ vừa ngẩn người, Han Woo chớp chớp mắt, chợt thoáng cái ý thức được bản thân vừa đang suy nghĩ gì, mạnh mẽ to hai tròng mắt!

Nha! Thực sự là!

Có chút gấp rút mãnh nháy mắt một cái, Han Woo sắc mặt của tựa hồ phút chốc trở nên không tự nhiên lại, thấy tọa ở trên ghế sa lon về mặt mong đợi nhìn hẳn nàng nhìn không được cũng kỳ quái nháy mắt một cái.

"Không... Không cần, người tự mình ăn đi, ta đã không có thời gian, như vậy... Trước hết như vậy đi."

Ngữ tốc có điểm nhanh địa nói xong cái này trò chuyện, Han Woo xem cũng không thấy phản ứng của nàng, trực tiếp thì xoay người chuẩn bị ly khai, nhưng vào lúc này ——

"Chờ một chút.

"

Vừa giờ lên chân của đột nhiên cho ăn, Han Woo chẳng biết tại sao, nhin không được nhắm mắt vì thờ dài, quay đầu nhìn lại, nhưng nhin không được hơi sững sờ.

Nàng cũng từ trên ghế salon đứng lên, vóc người cao gầy thoáng cái đột nhiên đi ra, chợt mắt thấy đi, lại và trước gót chân nàng cách đó không xa đạo kia nghi chân cao to thân ảnh có loại không nói ra được đáng đời.

"Điểm tâm... Cũng là, muốn đuổi thông cáo không có biện pháp, con người mới phải càng thủ quy củ mới đúng. Đến rồi hiện trường chính ngươi phải nhớ rất chịu chút nga ~! Thế nhưng, nha, ta không ở bên người người người cũng sẽ không bản thân học tập một tý thể nào phối hợp y phục sao? Ai ~ thực sự là."

Nhất thời, cả người vừa ngẩn người. Han Woo có chút ngạc nhiên nhìn trên mặt bỗng nhiên lộ ra có chút ghét bỏ biểu tình nàng, tạm thời tựa hồ không có phản ứng lại đây.

"Ta cho ngươi biết, ngươi, hiện tại thể nhưng diễn viên! Ta biết ngươi trước kia thái độ, thể nhưng ta cảnh cáo không cho ngươi khinh thị nghệ nhân nghệ nghiệp này nga! Nhất là bây giờ ngươi đều có người ái mộ của mình. Càng phải hiểu được chính lý hình tượng của mình, ngươi thì dự định mỗi ngày ăn mặc cái này thân thể khí trang phục mặt đối với người ái mộ của mình sao? Chờ một chút, ngươi cho ta lão lão thật thật đợi, biết không?"

Đi tới, trong miệng nói liên miên cần nhân địa nói nhất đồng lớn, nàng vươn tay một bả sao qua cái này người đàn trong tay món đồ đắt đến roi tra màu xanh da trời áo lông, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép vậy địa hảo hảo trừng Han Woo liếc mắt, ngay sau đó thì xoay người theo cặp kia thật to dép chạy vào Han Woo trong phòng của.

"..."

Muốn nói lại thôi địa há miệng, Han Woo vẫn là hết sức ngây người địa nhìn nàng vào gian phòng của mình, khoảng chừng vài giây sau. Hắn nháy mắt một cái, tựa hồ giờ mới hiểu được lại đây, lập tức, nhin không được cúi đầu nhìn một chút trên người mình ăn mặc.

Quần jean, hắc sắc áo lông, nên... Cũng không có kém như vậy đi?

Chóp chóp mắt, nhìn mình trên người không nói đẹp, nhưng cũng đủ giữ ấm quần áo và đồ dùng hàng ngày, Han Woo tỉ mỉ suy nghĩ một chút, sau đó gạt đầu, khẳng định phẩm vị của mình.

Chỉ là...

Nhin không được ngẩng đầu nhìn thoáng qua thân ảnh biến mất cửa phòng cửa. Han Woo trương liễu trương chủy, vẫn không thể nào ra trực tiếp tuyên bố bản thân phải cáo từ, chỉ có thể dĩ một loại kỳ quái tâm tình đãi tại tại chỗ, thỉnh thoảng hoàn lo lắng nhìn đồng hồ.

Cũng may. Han Woo cũng không có chờ bao lâu, ở phương diện này, phong cách của nàng tựa hồ tương đương mạnh mẽ vang dội, đợi khoảng chừng hai ba phân chung tá hữu, Han Woo thì nhìn nàng hai cái tay cầm vài bộ quần áo bước nhanh từ trong phòng đi ra.

"Ừ... Cái này... A, được rồi. Thì cái này, thay."

Cầm trong tay vài món nhiều loại áo khoác tại Han Woo trên người bi hoa một tý, nàng rất nhanh thì thiêu ra tay dậm nhất kiện hơi sắc sao đây áo khoác ngoài và nhất kiện xám trắng xanh đen ba sắc cổ tròn châm chức sam, trực tiếp thì ném tới Han Woo trước mặt, trong miệng đơn giản nói địa nói một câu.

"A, cái này, nhưng..."

Trong nháy mắt, mới vừa nghĩ phản bác ngữ thoáng cái nuốt trở vào, không biết vì sao, Han Woo nhìn phảng phất trong giây lát khí chất trở nên lẳng lẹ nàng, ngực tự nhiên không hiểu có loại chợt dạ cảm giác, chần chờ một chút, lại nhìn một chút ném ở trước mặt mình cái này đứng y phục, suy nghĩ một chút, còn là trái lại cầm lên mặc vào.

Hừ ~

Không biết vì sao, nhìn hần lúc này thật trái lại dựa theo bản thân phản phó làm hình dạng, khoe miệng của nàng thì không ngừng được hơi hơi đi lên kiêu kiêu, chẳng quá rất nhanh, gò má của nàng tựa hồ bỗng nhiên vì không thể xét địa đỏ hồng, vội vã quay lưng lại.

Tại sau lưng nàng, đạo kia thon dài thân ảnh cao lớn cũng không biết có phải hay không là còn chưa ngủ tỉnh đây, tự nhiên ngay trước mặt tự mình mà bắt đầu rụng lông y.

"... Được rồi."

Khoảng chừng qua chừng một phút, sau lưng của nàng rớt cục truyền đến một đạo giọng nói có chút kỳ quái từ tính thanh âm, nàng chớp chớp mắt, quay đầu nhìn lại, nhất thời, hai tròng mắt hơi hơi sáng ngời.

Cao to thon dài vóc người tốt lắm chống lên y phục, chỉnh thể sắc điệu so với vừa đáng vẻ quê mùa hoàn toàn dung hợp ở tại cùng nhau, bên trong sấn món đồ châm chúc sam càng làm cho hắn có lau một cái học sinh vậy khí tức thanh xuân.

Lại hợp với trương dựa theo lời của mẹ mà nói thì là hoàn toàn thừa kế chúng ta Trịnh thị huyết thống nhan, một chữ!

! (hoàn mỹ)

"Ừ, người xem! Như vậy mới tượng nói đi! Chính người nhìn, của người thưởng thức thực sự quá tệ!"

Không kiềm hãm được, lau một cái cao hứng mỉm cười thì không ngừng được địa di động hiện tại khóe miệng, nàng xuất ra một bả không biết từ đâu nã tới cái gương nhỏ tiến đến Han Woo trước mặt, lần thứ hai hiện vật quý giống như nói, xong hoàn đối với hắn do có bất mãn cau cái mũi nhỏ.

Quay cái gương hơi hơi chiếu chiếu, chỉ cần biết rằng bản thân không có được nha đầu kia khiến cho hình tượng hoàn toàn không có là được, Han Woo nhưng thật ra không có để ý bản thân thoáng cái thì đẹp trai lên tạo hình, mà là kim lòng không đặt quét một vòng khi hắn trước mặt tờ này xán lạn mỉm cười mỹ lệ khuôn mặt, cái loại này thần tình phức tạp lại từ trong con người chọt lóe lên, đồng thời, đáy lòng của hắn tựa hồ hoàn không hiểu nổi lên một chút cảm giác kỳ quái.

Vừa trầm mặc một chút, Han Woo nhìn một chút trước mặt mình tờ này cười tươi như hoa gương mặt của, khẽ gật đầu, "... Cảm tạ, như vậy... Ta đi."

Nói xong, Han Woo thì xoay người sang chỗ khác, bước nhanh đi hướng huyền quan, không biết vì sao, lúc này nhìn hắn có chút dồn dập cước bộ, tựa hồ... Có loại chạy trốn chết cảm giác?

"Chờ một chút."

Thế nhưng, lúc này hắn bên tai nhưng lần thứ ba truyền đến đạo kia đều đã quen thuộc dễ nghe thanh âm.

"Sát."

Cước bộ dừng một chút, tuần lẳng trên mặt của không biết vì sao, trong nháy mắt tựa hồ lóe lên nhất chút bất đắc dĩ và... Quần bách?

"Vừa sao..."

Xoay người lần nữa nhìn lại, Han Woo ra vẻ có chút không nhận được ngôn ngữ nhưng nhận không được hơi ngừng...

Hé ra trắng nõn xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn ngay trước mắt hắn, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) ánh mặt trời sáng rỡ chiếu vào trên mặt của nàng, rất gần, rất đẹp, Han Woo thậm chí có thể thấy nàng trong con người hơi hơi thoáng hiện một chút quang mang, một tươi mát tự nhiên cảm giác phảng phất đập vào mặt, để cho hắn hô hấp trong nháy mắt tựa hồ... Vì không thể xét địa dừng lại một chút...

"Luôn như vậy sợ ý ~! Không nên gấp gáp, chậm một chút đi, cẩn thận một chút, thì là lại sốt ruột, cũng không cần vội giục tài xế đại thúc, nhớ kỹ sao? Còn người nữa đến rồi phiền trăng nhất định phải nhớ kỹ ăn..."

Vừa bức mình vừa buồn cười dường như nhìn hắn một cái, trong miệng nàng vừa như là mẹ giao cho xuất hành nhi tử như nhau câu nhàu, vừa cảm lấy bản thân vừa thuận lợi lấy ra nữa khẩu trang và kính râm, cẩn thận tỉ mỉ địa cho hắn đội, vừa gỡ gỡ hắn thái dương tóc, xong nhìn thoáng qua, vừa không nhận được cười.

Cũng không biết người này có phải thật vậy hay không như vậy sợ bản thân phát hiện bí mật của hắn, mặt đối với mình sắc mặt thật là hoàn toàn cứng đờ đây, ngờ ngác đặc tượng cái đầu gỗ như nhau ~

"Được rồi ~ đi thôi, nhớ kỹ, nghìn vạn lần không nên gấp gáp nga, nhớ chưa?"

Hắn ngần ngại, tại trước mắt hắn, trong ánh nắng, thiếu nữ trùng trùng bản thân xinh đẹp hai tròng mắt, uy hiếp dường như nhìn mình, thế nhưng, ở đó linh động mâu quang trong, phân minh chút nào không che giấu lóe ra, hàng vạn hàng nghìn lưu luyến và quyến luyến...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 241: Bước ra bước đầu tiên

"Xếp thành hàng, từng cái một bắt đầu, tất cả mọi người có điểm trật tự. Nha, mấy học sinh, thì nói các người đây."

...

"Tích."

Cầm thông nhau cầm ở cả thẻ khí thượng hơi thử địa chà một tý, bên tai hoàn gần gửi truyền đến tài xế đại thúc duy trì trật tự giọng oang oang của, Han Kaem Sae có chút không được tự nhiên nháy mắt một cái, hơi cúi đầu, dùng sáng sửa màu quang quét một vòng bên trong xe đích tình huống, sắc mặt nhất thời hơi vui vẻ.

Vận khí tốt, phía sau hoàn có mấy người chỗ trống.

Ôm lấy mình tiểu tay nải một đường tiểu tâm dục dục kinh qua có chút ửng tề lối đi nhỏ, nàng cước bộ có chút nhanh địa đi tới xe bus mặt sau cùng, dán dựa vào song chỗ ngồi nhanh lên ngồi xuống.

Hiện tại vừa vận là đi làm đi học đỉnh cao thời gian, Han Kaem Sae trước khi tới điều tra một ít hữu quan ngồi xe tư liệu, rất rõ ràng nhanh tay lại có tay chậm thì không đạo lý.

Ngồi ở chỗ ngồi, thoáng chỉnh sửa lại một chút y phục của mình, Han Kaem Sae quay đầu nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ xe ánh mặt trời sáng rõ, vừa quay đầu nhìn một chút bên trong xe đều tự tìm đến chỗ ngồi xuống, cúi đầu bắt đầu làm việc của mình tình nhân môn, khỏe mỗi nhấp mắt, giấu ở khẩu trang hạ trên mặt của nhưng thật ra không tự chủ được lộ ra lau một cái có chút vui vẻ mỉm cười, đồng thời, hoàn nhin không được do có oán khí địa chu mỏ một cái.

Đương sáng sớm hôm nay nàng đưa ra muốn tự mình một người tọa xe bus đi trường học khi, bà ngoại thái độ quả thực tức chết người đi được!

Một bộ bất khả tư nghị hình dạng, lại còn nói mình có thể hay không sợ vẫn mãi tại nhà ga không dám lên xe, cuối cùng vẫn là ngoại công vung tay lên, nói mình cũng dài đại, nên đi thường thử một chút trước đây không có tiếp xúc qua đông tây, ghé thăm bà ngoại lúc này mới thả người, trước khi đi hoàn lại nhai cái liên tục, hình như bản thân sủa đến tọa cái xe buýt sẽ lạc đường như nhau, quả thực cùng một ít lớn tuổi lão giáo thụ như nhau!

Như vậy ở trong lòng bất mãn hảo hảo phúc phi một tý,

Han Kaem Sae nháy mắt một cái, đột nhiên lại nhin không được "Xi" một tiếng, nhẹ khề cười cười, sáng sửa nhất đôi mắt trong, tuôn ra lau một cái nồng nặc ôn nhu.

Bà ngoại hội khoa trương như vậy. Là bởi vì quan tâm bản thân, nàng đương nhiên rất rõ ràng.

Từ nhỏ mình chính là bởi vì trên mặt khối kia ban, xuất hành đều dựa vào trong nhà đưa đón, không chỉ có như vậy. Phàm là nhiều người nơi ấy cũng không muốn đi.

Lớn như vậy, nàng quay đầu lại nhìn một chút, đột nhiên phát giác bản thân bởi vì sợ đoàn người, từ nhỏ đến lớn bỏ lỡ rất nhiều thứ, rất nhiều người bình thường đều trải qua gì đó nàng nhưng ngay cả đụng vào cũng không có qua.

Bà ngoại lo lắng đúng. Thế nhưng nàng cũng có lý do của mình.

Nàng không có khả năng như vậy qua cả đời, trước đây nàng không có dũng khí, càng không có tâm tư đi ném thử những tự mình đó không dám đối mặt sự vật, nhưng là bây giờ, nàng rốt cục có dũng khí đi ném thử trước đây chưa có thử qua gì đó, sờ đi, bà ngoại nên lớn mật địa buông tay mới đúng, bản thân... Sẽ cố gắng thích ứng cuộc sống mới!

Ừ, đây là bản thân ném thử cuộc sống mới bước đầu tiên, Han Kaem Sae. !

Âm thầm cho mình nỗ lực lên cổ khuyến khích nhĩ, Han Kaem Sae khỏe miệng vừa nhin không được hơi hơi đi lên kiêu kiêu, chớp mắt nhìn một chút từ ngoài cửa sổ chiếu vào dương quang, tâm tình tốt, cúi đầu từ trong bao móc ra điện thoại di động của mình còn có ống nghe điện thoại.

Lúc này, hai cái thoát nhìn chắc là cao trung nữ sinh kết bạn đi tới Han Kaem Sae bên người, nàng nháy mắt một cái, vội vã hơi hơi trác nghiêng người thể, đem vị trí của mình và liền nhau vị trí trong lúc đó để lại một đoạn chỗ trống.

"A, người xem người xem. Xem đi, ta đã đoán đúng đi, ngày hôm nay online toàn bộ cũng đang thảo luận 《 Kill Me, Heal Me 》 đây. Nha. Hôm qua người nhớ kỹ xem không có?"

"Dĩ nhiên, người đều đối với ta đề cử đã lâu như vậy. Shin SeKi thật là hoàn toàn đại phát, lãnh huyết bạo lực đại thúc đây, mấu chốt là, còn có như vậy điểm ôn nhu, a ~ thật là đẹp trai!"

《 giết ta. Chữa khỏi ta 》?

Vừa nghe đến cái này then chốt từ, Han Kaem Sae mới vừa chuẩn bị đeo ống nghe lên động tác dừng một chút, đôi mắt sáng trát liểu trát, đường nhìn

kim lòng không định hướng hai bên trái phải lặng lẽ nhìn một chút, nhất thời, trong con ngươi tuôn ra lau một cái không biết là kinh ngạc hay hoặc là vui sướng thần tình.

Tại hai cái cao trung nữ sinh trong tay điện thoại di động trên màn ảnh, hữu quan "Kill Me, Heal Me" cái từ này thảo luận nhất kéo xuống tính tìm tòi mặt biên đều là, cho dù không có nhìn kỹ nội dung, nhưng một đứng đầu trọng tâm câu chuyện cảm giác cũng đã phảng phất xuyên thấu qua màn hình, thập phần rõ ràng biểu hiện đi ra.

"Tuy rằng ta thừa nhận Shin SeKi có điểm khó, nhưng là phải nói đẹp trai, nhất định là chúng ta Han Woo OPPA! A ~ siêu cấp khả ái khôì hài Oh Ri On, Ha Ha ~"

"Nói cái gì đó, Han Woo quả thực rất tuần tú, thế nhưng, cảm giác hần hành động quá kém, hoàn toàn so ra kém Ji Sung đây, nhân gia biến hóa nhân cách, tương đương một người diễn tốt vài người, mà Han Woo diễn hiểu rõ Oh Ri On, cảm giác căn bản không phù hợp hần St sunnyle a."

"Nha! Ngươi dám nói chúng ta Han Woo OPPA hành động soa?!"

Nghe tới nói như vậy sau, trong nháy mắt, của nàng vùng xung quanh lòng mày vô ý thức và bên người một người trong đó cao trung nữ sinh như nhau mắt hứng nhú lại.

"Vốn chính là đi, Han Woo quả thực rất tuần tú, trước tranh tuyên truyền báo thực sự hoàn toàn đại phát, thế nhưng tới hôm qua thượng vừa nhìn quá thất vọng rồi, cảm giác hần diễn chính là nhân vật và hần phách báo ảnh hoàn toàn là hai người đi, tập thứ nhất hần cũng căn bản không có lên sân khấu vài lần, nói hần thật là nam số 2 sao? Cảm giác hoàn toàn là Ji Sung đại thúc sân nhà đây."

"Nói cái gì đi! Nha, ngươi cũng biết chúng ta Han Woo OPPA diễn chính là nhân vật và bản thân hần phong cách không giống với, chính là như vậy mới tốt cuộc hành động thật sao!"

"Thế nhưng hần gương mặt đó sức diễn như vậy vai bản thân cũng cảm giác rất quái lạ khỏe."

"Quái chỗ nào? Nha, ngươi nói cho ta rõ nga..."

...

Bên tai truyền đến hai nữ sinh từng người không cam lòng tỏ ra yếu kém tranh luận, Han Kaem Sae nguyên bản chăm chú cau mày, thế nhưng dần dần, chẳng biết tại sao, nguyên bản xuất hiện ở trên mặt cái loại này mơ hồ bất mãn chậm rãi phai đi, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ xe cảnh sắc, lau một cái như có như không mỉm cười di động hiện tại bên miệng của nàng.

Một người nghệ sĩ lớn nhất bị ai, chính là liên hần nói vậy, chưa từng nhân nguyện ý nói.

Những lời này Han Kaem Sae quên rồi là ở quyển sách kia thượng thấy qua, tới ngày hôm nay, trong lòng của nàng mới mơ hồ có thể hội. UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukanShu.com))

Một việc vật sinh ra, bản thân thì kèm theo ca ngợi và làm thấp đi, người nào đều không thể làm được thập toàn thập mỹ. Có tranh luận, sự vật tồn tại cảm tình mới càng xông.

Đối với một người nghệ sĩ mà nói, có chuyện đề, nhưng thật ra là tới chuyện hạnh phúc.

Lão sư hần... Vậy cũng sớm đã thành chuẩn bị cho tốt tiếp thu hết thấy dư luận đi.

Đặt ở tay nải thượng thủ chuông lặng yên cầm, nàng nhìn ngoài cửa sổ sáng sớm rực rỡ ánh dương quang, trên đường phố dần dần nhiều lên nhân đàn, giấu ở khẩu trang hạ, thiên hồng sắc bên môi xóa sạch mỉm cười, tựa hồ càng thêm nắng lên.

"Hừ! Mặc kệ ngươi nói như thế nào, chúng ta Han Woo OPPA chính là giỏi nhất! Tới hôm qua thượng không biết có bao nhiêu nhân là bởi vì mới thu thị đây, để cho online sẽ cạnh tân thu thị tỷ số, không tin chúng ta đến lúc đó nhìn đi!"

Đột nhiên, bên người truyền tới đối thoại thanh vừa hấp dẫn sự chú ý của nàng, sáng sủa hai trông mắt trát liễu trát, đột nhiên cũng tựa hồ nhớ ra cái gì đó như nhau, nhin không được cúi đầu cầm lấy điện thoại di động của mình thao tác đứng lên, trong ánh mắt, tựa hồ mơ hồ ẩn chứa một phần chờ mong và thấp thòm.

Mình bước đầu tiên đã bước ra, như vậy... Hần đây?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 242: Đối với thu thị tỷ số lý giải (1)

"Nha, tiểu tử thôi, nguoi cuối cùng cũng tới."

"Xin lỗi xin lỗi, ta sáng sớm hôm nay đến lúc ra một chút sự tình."

Hơi hơi thở hỗn hển mấy cái, Han Woo đầy cõi lòng áy náy nhìn tựa hồ sớm lần này quay chụp nơi ấy cửa đợi chờ mình Jin Soo Won, giấu ở khẩu trang hạ mang trên mặt lau một cái không rõ ý tứ hàm xúc cười khổ.

"Xảy ra chuyện rồi? Chuyện gì? Nghiêm trọng không?"

Jin Soo Won nghe vậy hơi sững sờ, nguyên bản định hưng sư vấn tội tư thế cũng thoáng cái bỏ đi, nhưng thật ra nhin không được có chút khấn trương nhìn Han Woo.

"A, yên tâm đi, Soo Won tỷ, không có... Không có gì, chính là trong nhà xảy ra chút sự tình, cũng không tính là... Chuyện xấu."

Có chút cứng đờ kéo kéo khóe miệng, giọng nói chỉ có mình có thể nhận thấy được mà dẫn dắt một chút quái dị, Han Woo hơi hơi chỉnh sửa lại một chút trong đầu từ vừa ngồi xe một đường lại đây đều thấp phần tạp nhạp tư tư, tạm thời quên rơi sáng sớm chuyện đã xảy ra, đem lực chú ý bỏ vào hiện nay chuyện nên làm thường.

"Vậy là tốt rồi, nhanh lên một chút, đi theo ta, toàn bộ kịch tổ còn kém một mình nguoi, liên Kim tiền bối đều đã sớm tới đây."

Thính Han Woo vừa nói như vậy, Jin Soo Won trên mặt của lúc này mới lộ ra yên tâm biểu tình, cũng không có ý định ở bên ngoài nói thêm cái gì, kéo Han Woo thủ liên hướng một bên đường nhỏ đi đến.

Jin Soo Won lời của để cho Han Woo trên mặt của vừa không khỏi lộ ra điểm áy náy, chẳng quá rất nhanh hần liền không nhin được có chút ngạc nhiên mà hỏi thăm: "Vì sao chúng ta phải đi bên kia? Đi đại môn điều không phải nhanh hơn sao?"

"Hoàn không phải là bởi vì nguoi."

"Bởi vì ta?"

Han Woo ngẩn nguoi.

"Đúng vậy,

Nguoi tiểu tử này thật là hoàn toàn đoạt kịch tổ danh tiếng, hôm qua thủ truyền, ngày hôm nay quay chụp địa điểm vị trí thì cho hấp thụ ánh sáng, một đám nguoi ái mộ chặn ở trên đường, trong đó có ít nhất phân nửa hướng về phía tiểu tử nguoi tới."

Nói, Jin Soo Won dừng bước, quay đầu lại nhìn một chút về mặt ngây nguoi Han Woo, bỗng nhiên buồn cười địa cười cười, "Chẳng quá đây. Những nguoi khác đều có ngồi xe đến, còn có mình nguoi đại diện, sở dĩ phiền phức không tính lớn, ngược lại thì nguoi cái này chủ yếu nhất tiểu tử thôi. Liên nguoi đại diện cũng không có, làm hại ta đã sớm tại cửa đài nguoi, bằng không thì nguoi ngây ngốc đi vào, không cần một phút đồng hồ y phục phòng chừng cũng phải bị xả hết."

Người ái mộ?

Nghe được Jin Soo Won lời của Han Woo vừa không khỏi ngẩn nguoi, quay đầu lại nhìn một chút cửa chính bên trong phương hướng. Còn mơ hồ thấy một đám hắc áp áp số nguoi, nhất thời, trong lòng cái loại này kỳ quái mới lạ cảm giác vừa xông ra.

"Được rồi, đừng xem, nhanh đi theo ta."

"A, là."

...

"Hắc, nhân rốt cục đến đông đủ."

"Xin lỗi xin lỗi, có lỗi với mọi nguoi, ta tới chậm."

"Ha Ha, không có việc gì không có việc gì. Điều không phải còn không có muộn sao."

"Ừ, không có chuyện gì, nhanh ngồi xuống đi."

"Được rồi, nhân đến đông đủ, đạo diễn nhanh công bố đi ~!"

Đi qua an kiểm, Han Woo và Jin Soo Won rốt cục đi tới phiên tràng, nhìn một cái, một cái tùy mấy cái che nắng tán đáp lên đến lúc nhà kho nhỏ trong, quả nhiên tất cả mọi người tại.

Han Woo liền vội vàng đi tới cùng mỗi người nói hạ nói, mà kịch tổ cái khác diễn viên cũng đều đại độ biểu thị không có gì. Liên bình thường thích nhất thiêu Han Woo phối Hwang Jung Eum lúc này cũng không có nói thêm cái gì, chỉ là khoát tay áo, sau đó thì về mặt mong đợi nhìn trong tay cầm thu thị tỷ số báo cáo Kim Jin Wan, không chỉ có là nàng. Có mặt tất cả mọi người là một bộ kiến chân mà đội hình dạng.

Đối với nhất bộ kịch mà nói, thủ truyền thu thị tỷ số là vô cùng trọng yếu, nó không chỉ có tượng trưng cho nhất bộ kịch mới đầu có hay không mỹ hảo, đồng dạng cũng ảnh hưởng sau kịch tổ bầu không khí cùng sĩ khí.

Cứ tới nói có mặt mọi người, ngoại trừ Han Woo ở ngoài, đều quay chụp chỉ ít vài bộ kịch. Nhưng mỗi đến lúc này, nhưng vẫn là mỗi một người đều nhin không được khăn trương lên.

Dựa theo phát sóng trước tình thế đến xem, thu thị tỷ số kỳ thực đại gia ngực đều có điểm số, chỉ ít soa không đi nơi nào, nhưng then chốt chính là... Đến tột cùng năng tới trình độ nào đây?

Kim Jin Wan cầm thu thị tỷ số báo cáo đứng ở trước mặt mọi người, nhìn Han Woo hai người đã ngồi xuống, đồng dạng mơ hồ có chút mong đợi nhìn mình, hắng giọng một cái, cũng không có bán cái gì cái nút, vừa khoe miệng vẫn đề nên đáng tươi cười trong nháy mắt hoàn toàn hiện lên đi ra.

"Chúng ta kịch thủ truyền thu thị tỷ số..."

Mọi người, tâm thoáng nói lên.

"AGB toàn quốc... 1 3. 2%! AGB Seoul 16. 3%! TNS toàn quốc 1 2. 7%! TNS Seoul 17. 1%!"

Nói đến đây, Kim Jin Wan dừng một chút, tựa hồ đang nổi lên tâm tình, cặp đôi ánh mắt của hắn lấp lánh nhìn trước mắt đã không nhin được kinh hi rất trọn to hai mắt đám người, hít thở sâu một tý, ngay sau đó rốt cục hưng phấn mà nói ra càng thêm nặng ký một câu nói: "Cùng đương bài danh... Đề nhất! !"

"..."

Đầu tiên là một đoạn trầm mặc, chột, một trận hưng phấn vui sướng cao giọng hoan hô vang vọng ở tại nhà kho nhỏ trong, dường như muốn lật ngược thất đỉnh như nhau!

"Oa oa oa! Đại phát! Hoàn toàn đại phát! Ta đã nói rồi! Ta đã nói rồi! Chúng ta bộ này kịch nhất định đại phát! Các người xem đi! Các người xem đi!"

Bên người Jin Soo Won hưng phấn mà đều nhảy dựng lên, không chỉ là nàng, Hwang Jung Eum, hợp với bình thường luôn luôn ổn trọng Ji Sung cũng không nhin được đứng dậy, mặt tươi cười địa cô được chương, còn lại kịch tổ các nhân viên làm việc thì càng không cần phải nói, một trận nhảy cẫng hoan hô bầu không khí chỉ một thoáng tràn ngập tại tính kịch tổ!

Thứ... Đề nhất...

Han Woo có chút ngây người, hắn nháy mắt một cái nhìn chu vi cao hứng đại gia, qua vài miếu, mâu quang khẽ nhúc nhích, tựa hồ cái này mới hồi phục tinh thần lại, hợp với hít thở sâu vài hạ.

Hắn không rõ ràng lắm như vậy thu thị tỷ số có hay không rốt cuộc rất cao, thế nhưng, đề nhất cái bài danh này đã cũng đủ để cho hắn hiểu.

Bước đầu tiên... Bước ra!

"Nha, tiểu tử thôi, đừng giả bộ lãnh đạm, đứng lên đứng lên, nên cao hứng thời gian sẽ vui vẻ đi! Đến, ~ "

Mất sắc Hwang Jung Eum phát hiện toàn trường tới "Bình tĩnh" tên, nhất thời tức giận trừng trừng mắt, liền kéo mang xả mà đem Han Woo từ chỗ ngồi kéo lên, hoàn vron hai tay dặt khoe miệng của hắn phải phẫn ra một cái mỉm cười biểu tình.

"A... Ta đã biết, ta cũng rất cao hứng, a..."

Tuần lẳng trên mặt của lộ ra điểm dờ khóc dờ cười biểu tình, Han Woo nhẹ nhàng vuốt ve Hwang Jung Eum dặt bản thân khoe miệng hai tay, quay nàng buồn cười địa cười cười.

"Ai nhất cổ, thật là, biểu diễn khi cái loại này diễn kính nhi đi đâu? Hoàn toàn lãnh nam ~ thích ~ "

Hoàn có chút bất mãn địa bĩu môi, Hwang Jung Eum nhưng thật ra không có cứng rắn phải Han Woo lộ ra về mặt rực rỡ biểu tình, chỉ là tức giận nhìn hắn một cái, ngay sau đó giống như đồng dạng hưng phấn Jin Soo Won hai người cùng đi đến một bên không biết nói cái gì đi.

Chỉ là, tại nàng xoay người bỏ đi trong nháy mắt, bên miệng của nàng nhưng lặng yên lại lộ ra lau một cái không rõ mỉm cười.

Tuy rằng cũng không thể nói biểu tình có bao nhiêu khoa trương, nhưng là từ hơi hơi cong lên ánh sáng ngọc trong tròng mắt, nàng đã thấy một loại tự

đáy lòng vui sướng không gia che giấu địa lưu lộ ra, thậm chí còn vui sướng trình độ, so với bốn phía những người khác, còn muốn khắc sâu thượng vô số lần...

Diễn viên cuộc sống bước đầu tiên, đã thành công bước ra, làm tốt lắm, Oh Ri On, làm tốt lắm... Han Woo!

...

An tĩnh đứng đang hoan hô trong đám người, nhìn chu vi cao hứng nhân, vẫn tâm bình tĩnh phảng phất cũng bị như tràn ngập tại không khí chính là vui sướng bầu không khí cảm nhiễm vậy, nguyên bản bên mép nhân nhạt như là tại căng thẳng mỉm cười dần dần, dần dần nhìn không được mở rộng, Han Woo ngẩng đầu liếc một cái đỉnh đầu trạm lam bầu trời, hơi hơi hít sâu một hơi. UU đọc sách (www. uukan Shu. c om)

Kỳ thực trước kia hẳn vẫn cho là, thu thị tỷ số, chỉ là đánh giá nhất bộ kịch thật xấu một trong những tiêu chuẩn mà thôi, nó trọng yếu, nhưng cũng hình như điều không phải trọng yếu như vậy.

Nhưng cho tới hôm nay hẳn mới phát giác, thu thị tỷ số, đối với một cái diễn viên mà nói tựa hồ thì tương đương với thành tích của hắn đơn, mà có tốt thành tích, tựa như cùng ở phía trên đắp lên một cái "PASS" con dấu như nhau.

Không phải nói cái gì hiệu quả và lợi ích, mà là một loại nhất định, nó tại nói cho người biết, của người tác phẩm... Có rất nhiều nhân yếu miễn, đồng dạng, nó tựa hồ đã ở nói cho người biết, người... Thành công!

Đây là Han Woo lần đầu tiên có như vậy tâm tình, hẳn đương nhiên biết rõ trong này có rất nhiều nhân tố, đồng thời hẳn trước đây có rất nhiều lần đầu tiên thành công kinh lịch, thế nhưng... Loại này loại nhân tố nhưng vẫn không thể ngăn cản tâm tình của hắn tượng lúc này như nhau.

Ừ... Nói như thế nào đây, có điểm hưng phấn, vui sướng, còn có chút mơ hồ kích động.

Mà chủ yếu nhất là, nội tâm của hắn ở chỗ sâu trong lần đầu, lần đầu... Sinh ra một tia như có như không chờ mong, đối với tương lai chờ mong.

Hắn bỗng nhiên mong đợi, nếu như kế tục tốt như vậy tốt địa đi xuống, tương lai của hắn... Sẽ là như thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 243: Đối với nhau vào 1 bộ lý giải (2)

"Thù truyền phá mười đây chính là rất rất giỏi chuyện tình, cứ tới nói, thu thị tỷ số vượt lên trước 40% tài năng xưng là quốc dân kịch truyền hình, thế nhưng, trên thực tế chúng ta đến bây giờ quốc dân kịch truyền hình cũng không có bao nhiêu bộ, nhất là mấy năm gần đây, lần trước xuất hiện quốc dân kịch truyền hình ra về còn là ba năm trước đây, chính là Soo Won tỷ biên kịch bộ 《 The Moon Embracing The Sun 》 đây."

Phiến tràng, kịch tổ nhân viên từng người bận rộn, chung quanh đều là đi lại nhân viên, nhưng thật ra Hwang Jung Eum và Han Woo hai người ngồi ở đỉnh đầu che nắng tán hạ nói chuyện phiếm.

Lúc này Hwang Jung Eum cũng không có hí phân, Han Woo hí phải bắt đầu cũng muốn chờ một lát, sở dĩ hai cái nhàm chán tên thẳng thắn thì xúm lại tán gẫu, thuận tiện Hwang Jung Eum trả lại cho Han Woo cái này Tiểu Bạch phổ cập khoa học một tý hữu quan phim Hàn thu thị tỷ số phương diện một ít thường thức.

"Tại tình hình chung hạ, nhất bộ kịch thu thị năng vượt lên trước mười, bài danh giống nhau ngay cùng đương đệ nhất đệ nhị, nếu như có thể đạt được hai mươi, như vậy không có gì bất ngờ xảy ra, năm đó đại thể nên trừ nó ra không còn có thể là ai khác, hiện tại người mình bạch chúng ta bộ này kịch thu truyền thu thị đạt được 1 3. 2% ý vị như thế nào đi? Cho nên nói a... Thâm thi... Ta... Chúng ta bộ này kịch thật là lớn hơn phát."

Giơ tay lên vừa nước khoáng uống một ngụm, Hwang Jung Eum trên mặt của vẫn đang sót lại một ít chưa rút đi hưng phấn và vui sướng.

Không để ý tới tùy không thịnh hành phần, đối với một cái diễn viên mà nói, không có gì so sánh phẩm xon người xem tán thành càng đáng giá cổ vũ.

Cứ tới nói, Hwang Jung Eum trong lòng cũng rõ ràng, lần này thù truyền giữa có khá nhiều cái khác nhân tố, nói thí dụ như...

Trát liễu trát mắt to, Hwang Jung Eum bỗng nhiên nghiêng đầu, đem đường nhìn quét về xa xa phiến tràng ngoại vi, nhìn tại an kiểm ngoại lại còn dừng được mấy cái mơ hồ bóng người, lau một cái nghiền ngẫm nghịch ngợm mỉm cười thì di động phát hiện ở trên mặt.

"Thùng thùng."

"Nha, vũ, ai nhất cổ thật là, ta trước đây thế nào không nhìn ra người tiểu tử này như vậy hội trêu chọc người đâu?"

Một trận cảm bình nước nhẹ nhàng gõ mặt bàn nặng nề tiếng vang để cho nghe xong Hwang Jung Eum giải thích như có điều suy nghĩ Han Woo phục hồi tinh thần lại,

Ngay sau đó hắn thì ngẩng đầu có chút mơ hồ nhìn về phía Hwang Jung Eum, "Chiều... Trêu chọc?"

"A, nha. Có đôi khi cũng không biết người tiểu tử này là điều không phải trời sinh tri độn."

Khóe miệng vừa nhin không được kiêu kiêu, nhìn trước mắt có chút mơ hồ Han Woo, Hwang Jung Eum mang trên mặt điểm buồn cười đáng tươi cười, đón. Nàng hất cảm lên gạt một cái mây đạo nhân ảnh tụ tập phương hướng, trong miệng mang theo điểm trêu ghẹo ý tứ hàm xúc địa nói rằng: "Ai nhất cổ, chúng ta hàn diễn viên nhân khí đồng dạng cũng là hoàn toàn đại phát đây, nhân viên công tác đều đã khuyên qua một lần, lại còn có trung thành người ái mộ ở tại chỗ này ~"

Hwang Jung Eum lời của để cho Han Woo vừa sửng sốt một chút. Nhưng lập tức hắn quay đầu theo Hwang Jung Eum chỉ vào phương hướng nhìn lại, vừa nhìn thấy vài đạo hoàn bồi hồi tại phiến bên ngoài sân thân ảnh của, nhất thời thì hiểu được Hwang Jung Eum đang nói gì, tuần lẳng trên mặt của không khỏi lập tức lộ ra điểm dờ khóc dờ cười biểu tình, quay đầu có chút bất đắc dĩ nhìn về mặt trêu ghẹo bộ dáng Hwang Jung Eum, "Jung Eum tỷ, ta ngày hôm nay sẽ không có trêu chọc người đi? Nguyên ý ở lại đó là nhân gia tự do, đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Hơn nữa, làm sao người biết nhất định chính là ta người ái mộ? Cũng rất có thể là người và Ji Sung ca đi."

"Làm sao biết? Ai, vừa lúc. Chính người xem đi."

Nghe được Han Woo trả lời, không biết vì sao, Hwang Jung Eum nụ cười trên mặt càng đậm, mà lúc này, nàng tựa hồ là chú ý tới cái gì, vừa hướng phía cái hướng kia gạt một cái cảm, khóe miệng nín cười địa nhìn Han Woo.

Thấy nàng bộ dáng này, Han Woo nghi ngờ nháy mắt một cái, quay đầu lại nhìn một chút, kết quả cả người hơi sửng sốt.

Cũng không biết có phải hay không là vừa táo quá nhanh không có chú ý tới. vài đạo bồi hồi tại phiến tràng người bên ngoài ảnh chẳng biết từ đâu lấy ra một khối thật to tiếp ứng bài giờ lên, Han Woo ngồi ở đây vừa, mơ hồ có thể thấy rõ ràng nội dung phía trên.

"SKY? Han Woo!"

"Rất giỏi đây, chúng ta hàn diễn viên. Nhanh như vậy đã có người ái mộ khởi nick name. SKY, bầu trời, thỉnh Soo Won tỷ đâu có tượng sớm nhất là từ online một cái của người người ái mộ câu lạc bộ truyền tới, đệ nhất bởi vì người là Hàn quốc giáo dục giới 'SKY' Seoul đại học lão sư, đệ nhị tựa hồ là bởi vì người tên 'Vũ' tại tiếng Trung trong là bầu trời ý tứ. Tuy rằng chỉ là từ một nhà trong câu lạc bộ truyền tới, nhưng hết ý hình như độ chấp nhận rất cao đây. Hiện tại của người người ái mộ hình như đều đem người gọi làm SKY đây."

Bên tai truyền đến Hwang Jung Eum tựa hồ hoàn mang theo điểm trêu ghẹo ý tứ hàm xúc giải thích, Han Woo sắc mặt của dữ phát phức tạp, hắn không có nữa đề ý tới Hwang Jung Eum trêu đùa, mà là xoay người sang chỗ khác, dùng cặp kia thâm thúy con người lẳng lẳng nhìn chăm chú vào mấy đạo thân ảnh chỗ ở phương hướng.

Tuy rằng cự ly có điểm xa, nhưng Han Woo vẫn có thể nhìn ra vậy hắn là là mấy cô gái, cái này không có gì đáng giá hết ý, ngay cả Han Woo mình cũng đại thể rõ ràng bản thân hiện nay cho dù có người ái mộ, vậy cũng đều là nữ sinh mới đúng.

Chỉ là, đương Han Woo nghiêm túc nhìn, khi hắn thấy mấy cái vóc người kiều tiểu nữ hài tử nỗ lực nhón chân lên giờ cao thật to tiếp ứng bài, tựa hồ... Chỉ là vì năng nhiều một chút để cho một cái đã tại yên lặng nhìn chăm chú vào các nàng tên trong lúc lơ đãng thấy có khả năng, trong nháy mắt, một rất phức tạp tâm tình từ đáy lòng của hắn trở mình bùng mãnh tiến ra.

Thực sự rất phức tạp, có thật lòng nghi hoặc, đến tột cùng là vì sao mới có thể làm được như vậy? Cũng có một chút mơ hồ... Thương tiếc, đến tột cùng là thế nào yêu mến một nhân có thể làm được như vậy?

Bỗng nhiên, chân của hắn giật giật, tựa hồ muốn đứng dậy, nhưng vào lúc này, một đạo mềm nhẹ lực đạo nhưng đè bờ vai của hắn, ngăn trở hắn.

Cả người nao nao, không đợi Han Woo quay đầu nhìn lại, một đạo mềm nhẹ giữa tựa hồ lại mang điểm bất đắc dĩ cực kỳ hắn chur phức tạp hơn tâm tình thanh âm của truyền vào trong tai của hắn.

"Đừng đi, người cho là mình có thể đem người khuyến đi? Thấy người đã qua, không đứng mấy cái tiểu nữ sinh liền trực tiếp đầy máu sống lại, hơn nữa, đi các nàng, phía sau nhất định còn có thể có một đám. Làm nghệ nhân, đôi khi chính là muốn ăn đầu khởi tâm ý của mình, cái miệng này từ không thể khai, nhớ kỹ, một mình người, luôn vô pháp chiều cổ đến sở hữu người ái mộ. Như vậy nếu là như vậy, chí ít người phải bảo đảm 'Công bình', không nên chế tạo 'Đặc thù'. Điểm này, người sau đó phải thật tốt nhớ kỹ."

Phảng phất ngây dại như nhau, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) trên mặt thần tình một trận biến hóa, Han Woo trầm mặc một hồi, sau cùng, trên mặt của hắn còn là lộ ra điểm về mặt bất đắc dĩ, ngồi về chỗ ngồi, đồng thời, giữa hai lòng mày tựa hồ còn nhiều hơn lau một cái như có như không thất lạc.

"Không có biện pháp, người coi như là thái dương, cũng có đêm tối thời gian a, không có khả năng ảm áp tất cả mọi người, chúng ta chỉ có thể tận lực

'Công bình' một chút."

Đưa tới tay vỗ nhẹ nhẹ phách Han Woo vai, Hwang Jung Eum trên mặt của cũng mơ hồ có chút không thể tránh được thần tình.

Nhân tâm đều là nhục trường, hay là thời gian lâu dài sẽ tập quán, nhưng không có người nào ngay từ đầu có thể không vì như vậy ảm áp sở xúc động, nhưng đây đúng là nhất kiện không thể tránh được chuyện, một người, có thể đồng thời bị vô số nhân yêu thích, nhưng hẳn nhưng không cách nào làm được đồng thời yêu thích vô số người.

"Nga? Rốt cuộc tìm được hai người các người, nguyên lai đó ở chỗ này đây."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 244: Sửa chữa kịch bản (1)

"Nga? Rốt cuộc tìm được hai người các người, nguyên lai đó ở chỗ này đây."

Ngay vừa còn có chút sung sướng bầu không khí tựa hồ gần rơi vào nặng nề khi, một đạo tựa hồ tức giận thanh âm từ bên cạnh hai người truyền đến.

Hai người đều là hơi sững sờ, ngay sau đó Hwang Jung Eum nghiêng đầu vừa nhìn, trên mặt cái loại này mơ hồ cũng có chút thất lạc thần tình nhất thời thu liễm, đổi lại một cái thân cận mỉm cười, đối người tới hưng phấn mà vẫy vẫy tay, đồng thời nhìn không được có chút nghi ngờ hỏi: "Soo Won tỷ, tìm chúng ta làm gì?"

Jin Soo Won đứng ở hai người bên người, có điểm phong trần một mỗi hình dạng, trong tay hoàn cầm nhất xấp tài liệu dường như văn kiện, nghe được Hwang Jung Eum câu hỏi sau, nàng có chút tức giận cười cười, giờ ngón tay lên ngón tay dài ở một bên Han Woo, nói rằng: "Ta điều không phải tới tìm người, là tới tìm tiểu tử này."

"Ta? Làm sao vậy sao? Soo Won tỷ."

Lúc này, Han Woo tâm tình cũng từ vừa cái loại này vì điều phức tạp dưới trạng thái thoáng khỏi phục lại, nghe được Jin Soo Won lại là tìm đến mình, không khỏi có chút nghi ngờ quay người lại đến xem Jin Soo Won.

Không chỉ có là hắn, ngay cả Hwang Jung Eum trên mặt của cũng không khỏi lộ ra có chút ngạc nhiên biểu tình.

"Hừ, còn chưa phải là tiểu tử người, một chết ta, kịch tổ bảo là muốn cho người gia hí, nhưng mấy người chúng ta suy nghĩ hồi lâu cũng không có xao định, vốn có đã toàn bộ sửa bản thảo, cái một điểm nhỏ chi tiết hoàn hảo, nhưng tiểu tử người gia hí hiển nhiên tùy thuộc hí phần cũng rất nhiều. Jin Wan đạo diễn thẳng thắn để cho ta tới tìm người cùng nhau thương lượng một chút, tiểu tử người điều không phải đối với mình vai cũng có ý kiến của mình sao, nhạ, đây là chúng ta bộ này kịch sau tất cả kịch bản, chính người nhìn, nhìn có thể hay không đưa ra điểm ý kiến gì."

"Để cho ta... Tự xem?"

Nghe được Jin Soo Won trả lời, Han Woo hơi hơi kinh ngạc, dưới ánh mắt ý thức rơi vào Jin Soo Won trong tay cầm điệp kịch bản thượng.

"Đúng vậy,

Vừa vặn đối với 'Ri On' nhân vật này, người cái này sức diễn người ra vẻ so với ta hoàn có quyền lên tiếng."

Jin Soo Won dứt khoát gật đầu, lập tức thì từ hai bên trái phải cầm một cái plastic ghế lại đây cũng đặt mông ngồi xuống, nhìn còn có chút ngây người Han Woo, "Sở dĩ chúng ta liền muốn để cho ta và người hai người ngồi chung một chỗ thương lượng một chút. Đây rốt cuộc là phải sớm cho kịp quyết định xuống đồng ý, người sáng sớm hôm nay hí phần trước na khi đến ngõ đi, sáng sớm hai chúng ta hảo hảo thương lượng một chút."

Đang nói những lời này khi, Jin Soo Won trên mặt thần tình tại có chút ưỡ oải vừa tuôn ra vẻ hưng phấn.

Đối với một cái biên kịch mà nói. Không đúng cái gì so với thảo luận kịch bản càng làm cho nàng hưng phấn chuyện, hơn nữa kinh qua Kim Jin Wan nhắc nhở nàng mới nhớ tới, được rồi, còn có Han Woo cái này luôn không án kịch bản tới "Quái thai". Sở dĩ cho dù tới hôm qua liền đối sáng nay cũng đang thảo luận kịch bản, nhưng nàng vẫn như cũ hoàn là một bộ hăng hái bừng bừng hình dạng.

Nàng rất chờ mong. Nhìn hoàn chỉnh kịch bản sau, Han Woo sẽ có thể nào lý giải? Nàng càng chờ mong, tiểu tử này hội đưa ra như thế nào ý kiến?

Thế nhưng một giây kế tiếp làm Jin Soo Won và Hwang Jung Eum hai người cũng không khỏi sửng sốt chính là, nghe xong Jin Soo Won giải thích sau tựa hồ hiểu được Han Woo tại như có điều suy nghĩ nhảy mất một cái sau, nhìn thoáng qua Jin Soo Won đã phóng tới mình kịch bản, suy nghĩ một chút, ngay sau đó cư nhiên lắc đầu.

"Ta coi như xong đi, ta căn bản không hiểu biên kịch, việc này các người quyết định là tốt rồi, hơn nữa. Kỳ thực ta nghĩ cũng không cần thiết tận lực cho ta gia hí, bộ này kịch bản thân chính là Ji Sung ca một người..."

"Nha!"

Một tiếng hơi lớn thanh khê kêu hấp dẫn chu vi chú ý của nhân viên làm việc lực, chẳng quá chờ bọn hắn dời đi đường nhìn thấy rõ ràng che nắng tán hạ đích tình huống sau, cũng không khỏi ách nhiên thất tiểu, lắc đầu sẽ không nữa chú ý.

Che nắng tán hạ, Han Woo sắc mặt có chút phát cương địa nhìn hoặc mắt đứng lên trừng mắt nhìn mình Jin Soo Won, hai bên trái phải chính là nhện không được che miệng cười trộm Hwang Jung Eum.

"Ai tây, ta thật là! Người tiểu tử này có thể hay không có điểm lòng cầu tiến? ! Khác diễn viên nếu như thấy biên kịch muốn cùng bản thân thảo luận tình tiết, mặc kệ hiểu hay không, xác định vững chắc đều nhào tới! Còn có! Ta thực sự thì chưa thấy qua kỳ ba đến người loại này liên gia hí cũng không muốn tên! Nha! Tiểu tử! Người thật là một cái diễn viên sao? !"

Khóe miệng vì không thể xé địa rút nhỏ. Nói thật đi, nhìn trước mặt "Bão nổi" Jin Soo Won, Han Woo thực sự rất muốn yên lặng nói một câu mình quả thật còn chưa phải là diễn viên, chỉ bất quá tại tham khảo một tý trước mắt hắn "Tình cảnh" sau. Hắn quả đoán từ bỏ cái này "Đối với tánh mạng mình cực đoan không phụ trách tìm cách".

"Ta mặc kệ nhiều như vậy, nói ngắn lại! Người cho ta xem thật kỹ một lần! Sau đó nói ra ý nghĩ của chính mình! Người dám hồ lộng ta thử xem nga!"

Sắc mặt phát cương địa nhìn phân kịch bản được trực tiếp đồ lên mí mắt của mình dưới, Han Woo ngẩng đầu nhìn nhìn chăm chăm vậy nhìn mình Jin Soo Won, vừa liếc mắt một cái ở bên cạnh rõ ràng về mặt nhìn có chút hạ hê Hwang Jung Eum, trên mặt nhất thời lộ ra một cái nhàn nhạt cười khổ, đồng thời còn tương đương bắt đắc dĩ khê thờ dài một cái.

Hắn là thật không có ý định dính vào chuyện này. Vốn chính là. Phải biết rằng, hắn tại mấy tháng trước thế nhưng liên biểu diễn là cái gì cũng không biết Tiểu Bạch, kịch bản và vân vân, đương nhiên cũng là dốt đặc cán mai, muốn nói hắn đối với "Oh Ri On" về điểm này nông cạn nhận thức, hắn thì là lý giải sâu hơn, hắn chẳng lẽ còn năng vượt lên trước Jin Soo Won cái này sáng tạo người sao? Sờ dĩ hắn nghĩ chuyện này bản thân thì không đáng tin cậy.

Hơn nữa, hắn cũng hiểu được tại đây dạng nhất bộ kỳ thực hoàn toàn có thể nói là Ji Sung sức diễn Cha Do-hyun siêu quần xuất chúng sân khấu kịch truyền hình trong, không cần thiết lại xống những người khác.

Chỉ bất quá...

Trầm mặc một chút, Han Woo rốt cuộc còn là cầm lên trước mặt mình kịch bản.

Tại Jin Soo Won "Dâm uy" hạ, hắn chỉ có thể tuyền trạch khuất phục, mặt khác, nhìn cũng không có gì, cùng lắm thì tự xem hết không phát biểu ý kiến đi, hơn nữa, kỳ thực hắn đối với khắp cả hoàn chỉnh cổ sự cũng là thật tò mò.

《Me Heal Me》, 《Kill Me, Heal Me》, đây thật ra là nhất bộ chữa khỏi hệ kịch truyền hình, từ tên thượng liền có thể thấy đốm, mà cổ sự hết thảy khai đoan, đều nguyên vu một cái tài phiệt gia đình tựa hồ cũng có chút lạn tục đả ám hỏi.

SeungJin tập đoàn làm Hàn quốc nhất đại tài phiệt, để trong nhà trưởng tử Cha KiJoon chọn một môn hợp ý ý hôn sự, nhưng nhìn như hòa hài hôn sự hạ, cũng không an tình gọn sòng, phu thê hai người bằng mặt không bằng lòng, thê tử Min Seo-yeon sớm có ngưỡng mộ trong lòng nam nhân, mà trượng phu Cha KiJoon không cam lòng cưới một cái tâm tư căn bản không tại trên người mình thê tử, dỗi rồi nhà trốn đi, đi tới Lệ Thủy và một người tên là trầm hoa lan nữ nhân mền nhau, sinh hạ nhi tử xe tuần anh.

Mà mấy năm sau, đương Cha KiJoon để tuần anh hộ khẩu mà quay về về cái kia bản thân không muốn trở về gia khi, hắn phát giác bản thân thậm chí ngay cả cũng không đụng tới trôi qua thê tử cư nhiên sinh một cái "Con gái của mình".

Biết rõ tình hình thực tế Cha KiJoon trong cơn giận dữ, tại phụ thân và thê tử tai nạn xe cộ sau khi qua đời, triệt để đem bản thân nhiều năm oán khí phát tiết vào tên này gọi "Cha Do-hyun" trên người cô gái.

Cha KiJoon bắt đầu trở nên lãnh khốc vô tình, đối đãi tuần anh không còn nữa ngày xưa ôn hòa. Thập phần nghiêm ngặt địa bồi dưỡng được hắn, đồng thời dĩ hắn phạm sai lầm, năng bị lý do ngược đãi đánh chửi đạo hyun, đem đạo hyun suốt ngày khóa dưới đất thất, để cho thiên tính hải tử hiền lành tuần anh bị rất lớn rung động. Hắn thương hại cái kia chỉ có thể ở tầng hầm ngấm ồm củ nát hùng búp bê nữ hải, nhưng hắn không thể tránh được, chỉ có thể cứ như vậy nhâm trong lòng thương hại cực kỳ hắn chứa nhiều mặt trái đích tình tự ở trong lòng tích lũy tháng ngày, thậm chí nhẫn đến rồi phía sau, Cha KiJoon hoàn toàn làm tâm trọng thêm. Liên nữ hải tên cũng tước đoạt.

Cha Do-hyun là trong nhà đã truyền đi hải tử, có chính thức thân phận, mà tuần Young Jae là SeungJin gia duy nhất hải tử, nhưng hắn hết lần này tới lần khác nhưng chỉ có thể là không thấy được ánh sáng không có chính thức thân phận con vợ kế, cô gái kia không có tư cách chính mình thân phận như vậy. Vì vậy, xe tuần anh, biến thành Cha Do-hyun, mà cô gái kia, được "Xóa đi" tồn tại.

Vì vậy, rốt cục. Ở đó trăng gần tuyên bố Cha KiJoon kẻ thừa tập đoàn, gần hướng mọi người tuyên bố Cha Do-hyun cái này SeungJin gia nhi tử tồn tại tiệt tở thượng, hết thầy nhân nại... Bạo phát.

Ấu trĩ hiền lành tuần anh ý đồ mang theo nữ hài thoát đi cái này "Bóng tối gia", nhưng không đợi hấn tràn đầy hài đồng ngây thơ trốn đi kế hoạch bắt đầu thực thi, hai người đã bị Cha KiJoon dưới đất thất đãi cả chính trữ, tuần anh được ném ra tầng hầm ngầm, Cha KiJoon đem mình và nữ hài nhốt ở tầng hầm ngầm trong.

Tuần anh vỗ cửa kêu khóc, nhưng nữ hài kêu thảm thiết và phụ thân trầm mặc không nói tựa hồ hoàn toàn không có nghe được hấn hò hét, rốt cục, cửa phòng dưới đất trong không tái phát ra nữ hài kêu thảm thiết, tuổi nhỏ tuần anh cũng không biết nữ hài đã được mẫu thân nàng Min Seo-yeon hảo tỷ muội Ji Soon-young cứu đi. Vì vậy, tuổi nhỏ tâm linh tại cực độ nội tâm dần vật giữa, nứt ra...

Đại biểu cho bạo lực nhân cách Shin SeKi xuất hiện, hấn đốt hỏa hoạn. Ý đồ đem tầng hầm ngầm dậm "Ác ma" giết chết, Cha KiJoon nên trong khói dày đặc chạy ra tầng hầm ngầm, thấy được và bình thường tuyệt nhiên bất đồng tuần anh, chính còn muốn hỏi, nhân cách rút đi tuần anh lại lâm vào hôn mê, Cha KiJoon hộ tử sót ruột. Chia vào khói đặc đem nhi tử an toàn tạng ra ngoài, thế nhưng, bản thân nhưng trở thành người sống đời sống thực vật.

Cứ như vậy, hai đứa bé dĩ bất đồng phương thức trốn ra sanh thiên, Cha Do-hyun bởi vì, đã quên bị thương qua lại, nhưng là bởi vì "Hại" cha của mình, được thị tử như mạng nãi nãi lưu đây tới nước Mỹ, mà nữ hài, lại nhân hỏa hoạn quên được tất cả, được Ji Soon-young nhận nuôi, trở thành Ngô gia song bào thai huynh muội giữa muội muội "Oh Ri-jin".

Vài chục năm sau, vận mạng bánh răng lần thứ hai chuyển động, Cha Do-hyun làm hoàng trưởng tử về nước, Oh Ri-jin thành y viện vừa vào chức thầy thuốc tâm lý, hai người gặp lại, quen biết, mến nhau, ở tại giải, trị liệu Cha Do-hyun chứng bệnh trong quá trình, dần dần đã biết hai người đã qua cửa, hai người ràng buộc, đồng thời, chữa khỏi được cố sự giữa mọi người đau thương trong lòng.

"Sàn sạt..."

Han Woo rất nghiêm túc địa liếc nhìn, từng trang từng trang, Jin Soo Won cũng lại lần nữa ngồi xuống, và bên cạnh Hwang Jung Eum đang, có chút khẩn trương mong đợi nhìn Han Woo, giống như là đợi kiểm duyệt thành tích nhân như nhau.

Han Woo biểu tình thường thường biến hóa, theo hấn lật qua một trang trang kịch bản, khi thì hiếu kỳ, khi thì hiểu ý cười, khi thì trong con ngươi lộ ra một chút đau thương, ra mồ ra về hoàn toàn trầm mê vào kịch bản giữa miêu tả chuyện xưa, điều này làm cho ở một bên Jin Soo Won thật to thở phào nhẹ nhõm, chỉ là, nàng không có chú ý tới chính là, theo kịch bản lật xem tiến độ càng ngày càng nhiều, tại trước mặt nàng từ này tuần lẳng trên khuôn mặt tựa hồ cũng mơ hồ lộ ra điểm nét mặt cổ quái, vậy đối với như sửa chữa trôi qua lòng mi lặng yên đang lúc, dần dần mặt nhăn ở tại cùng nhau.

"Hô —— "

"Thế nào?"

Lật xem hết kịch bản, Han Woo đem nó nhẹ nhẹ đặt lên bàn, trong miệng hơi hơi thở ra một hơi thở, không đợi chính hấn mở miệng nói cái gì, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) bên người Jin Soo Won thì không kịp chờ đợi hỏi, trong ánh mắt rõ ràng mang theo điểm chờ mong.

"Kịch bản..."

"Thế nào? Phía sau rất đặc sắc đi?"

Han Woo trưng liễu trưng chủ, tựa hồ có chút chần chờ địa nổi lên cái đầu, ở một bên Hwang Jung Eum cũng không cảm thấy cỗi lòng chờ mong và hiếu kỳ địa hỏi một câu.

Quét mình một chút trước mắt tất cả đều về mặt mong đợi hai nữ nhân, Han Woo quý dị trầm mặc một chút, hấn cúi đầu nhìn một chút trên bàn phân kịch bản, vừa liếc nhìn hiển nhiên tại chờ mong mình có thể nói ra điểm tán dương Jin Soo Won, vùng xung quanh lòng mày bỗng nhiên hơi hơi mặt nhăn ở tại cùng nhau, sắc mặt không hiểu có chút chần chờ.

"A ~ người nhưng thật ra nói mau a!"

Thấy Han Woo lại còn bán khởi quan tử, hai nữ nhân nhất thời thì bất mãn lên, có chút nóng nảy địa la một câu.

"Kịch bản..."

"Nói a, kịch bản rốt cuộc thế nào?"

"Nếu như dựa theo cái này kịch bản phách, ta nghĩ... Xảy ra đại phiền toái!"

Chương 245: Sửa chữa kịch bản (2)

"Nếu như dựa theo cái này kịch bản phách, ta nghĩ... Xây ra đại phiên toái!"

Đương những lời này mặc dù có chút chần chờ, nhưng giọng nói tương đương nghiêm túc ngôn ngữ truyền tới khi, Jin Soo Won và Hwang Jung Eum đều ngăn ra.

Đại... Phiên phức?

Rất hiển nhiên, đây là một cái rất ngoài dự đoán của mọi người trả lời.

Một đôi mắt to trát liễu trát, nhìn trước mắt biểu tình nhìn qua tựa hồ tương đương nghiêm túc Han Woo, Hwang Jung Eum sừng sốt vài miếu mới hồi phục tinh thần lại, lập tức thần tình khẩn trương nhìn lướt qua hai bên trái phải tựa hồ còn có chút ngầy người Jin Soo Won, ngay sau đó bỗng nhiên nở nụ cười.

"Ha Ha, ai nhất cổ, nha, tiểu tử!"

Một tay nhìn như khinh phiêu phiêu kì thực âm thầm dùng điểm lực khí địa vỗ vào Han Woo trên vai, Hwang Jung Eum vẻ mặt ra vẻ tương đương buồn cười biểu tình, "Tiểu tử ngươi hiện tại rốt cục học được hài hước? Ừ? Ha Ha... Ai nhất cổ, chẳng quá, còn dám nã các tỷ tỷ hay nói giỡn, thực sự hội thu thập người nga ~ "

Nói, nàng hoàn phối hợp làm ra một cái tựa hồ là đang làm bộ uy hiếp trừng mắt động tác.

Chỉ là, Han Woo phân minh từ cặp kia trong đôi mắt to thực sự nhìn thấu vẻ mơ hồ uy hiếp cùng cấp, lập tức, khoe miệng nhin không được lộ ra điểm cười khổ.

Hắn và Jin Soo Won rốt cuộc nhất kiến như cố, càng chung sống lâu như vậy, không nói là chí thân, nhưng coi như là không giống tầm thường bằng hữu.

Nhưng mà, coi như là như vậy, có mấy lời hắn nhưng cũng không thể làm mất nói. Dù sao Jin Soo Won là trưởng bối, hơn nữa hai người bọn họ giao tình cũng mới gần gũi mấy tháng mà thôi. Huống chi, ngay trước một cái biên kịch mặt, nói dựa theo của nàng kịch bản quay chụp sẽ ra "Đại phiên toái", cái này đã không chỉ là đang chất vấn năng lực của nàng, càng tại phủ định tâm huyết của nàng, tác phẩm, sở dĩ Hwang Jung Eum mới có thể thoát cái gấp gấp như vậy.

Chỉ là,

Nếu như không như vậy nói thẳng ra, Han Woo nghĩ, mình mới thật là có lỗi với này vị vẫn rất chiều cổ mình "Đại tỷ tỷ" .

Sở dĩ, cho dù là đối diện Hwang Jung Eum không ngừng dùng nhãn thần ám chỉ bản thân, Han Woo vẫn như cũ hơi hơi ngồi thẳng được thân thể, ánh mắt trong suốt thả nghiêm túc nhìn bên cạnh Jin Soo Won, trên mặt trên nét mặt mơ hồ lộ ra điểm kiên định.

Nhân thân nhất thời một trận phức tạp. Jin Soo Won trầm mặc nhìn bên người nhìn mình Han Woo, ở đó trương tuần lãng trên mặt của, nàng nhìn không thấy mây mây đùa giỡn vết tích, Hwang Jung Eum "Cứu tràng" thực sự thái cứng. Ba người bọn họ coi như là ở chung một đoạn thời gian, nàng tự nhiên năng dễ dàng xem thấu.

Như vậy, vũ hán là thật...

Vùng xung quanh lông mày vô ý thức thì nhẹ nhàng nhăn lại, Jin Soo Won nhìn Han Woo ánh mắt tương đương quái dị, tự nhiên có điểm phần nộ. Cũng có chút bất mãn.

Cho dù ai lâu như vậy tâm máu được như vậy phủ định đồ hội mất hứng, thành thật mà nói, nếu như đối phương điều không phải Han Woo, điều không phải cái này mặc dù và nàng quen biết hơi gần nhưng giao tình nhưng dĩ thường thâm hậu "Đệ đệ", nàng sợ rằng vừa thì nổi dóa.

Đương nhiên, như đã nói qua, nếu không phải giao tình đến rồi phân thượng này, chỉ sợ cũng không có người nào diễn viên dám như vậy cùng nàng cái này biên kịch nói, mà cũng là bởi vì đối phương là Han Woo, sở dĩ. Tại Jin Soo Won trong ánh mắt càng nhiều hơn, nhưng vẫn là... Nghi hoặc.

Không sai, nghi hoặc.

Han Woo tính cách nàng mấy tháng này không bảo hoàn toàn sò thấu, nhưng tiểu tử này là hạng người gì nàng đương nhiên biết rõ, hắn cũng không phải tin miệng nói bậy nhân, như vậy hắn nên thực sự cảm thấy như vậy. Nhưng là của mình kịch bản chính cô ta rành mạch từng câu, Han Woo đến tột cùng là thấy điểm nào nhất mới sẽ nói ra "Đại phiên toái" loại trình độ này lời của?

Trầm mặc như vậy được ở trong lòng không giải thích được suy tư một lúc lâu, toàn trường thì yên tĩnh lại, Hwang Jung Eum thấy không có người đáp lại

bản thân, tự nhiên cũng vô pháp lại "Cứu" đi xuống. Sắc mặt xấu hổ giữa mơ hồ mang theo điểm lo âu lặng yên trầm mặc xuống.

Mà lúc này, tựa hồ là cảm thấy che nắng tán hạ hình như thoáng cái có điểm rơi vào cứng ngắc vắng vẻ bầu không khí, Jin Soo Won giương mắt quét một tý có mặt trầm mặc hai người, sắc mặt đầu tiên là một trận phức tạp. Ngay sau đó, trên mặt bỗng nhiên lộ ra một cái tức giận đáng tươi cười, gợn tay lên nhẹ nhàng gõ mặt bàn một cái, phát sinh "Đốc đốc" thanh âm của, đối với cũng hơi cúi đầu trầm mặc Han Woo mở miệng nói rằng: "Nói một chút đi, vì sao nói như vậy?"

"..."

"... A?"

Jin Soo Won phản ứng hiển nhiên cũng rất ngoài dự đoán mọi người. Để cho có mặt hai người khác đều hơi bị sững sốt.

"A cái gì a, nói mau a, chớ lãng phí thời gian, trước tiên là nói về tốt nga, tiểu tử ngươi nếu là là bởi vì thấy không nghiêm túc mới nói như vậy, ta nhất định thu thập ngươi nga!"

Thấy hai người ngốc lẳng phản ứng, Jin Soo Won trên mặt cái loại này phức tạp tâm tình nhưng thật ra biến mất không ít, bên mép tiểu ý nòng nặc một chút, ngôn ngữ đang lúc, hoàn thị uy dường như đối với Han Woo giá giá quả đấm.

"..."

Hô ——

Im lặng thờ phào nhẹ nhõm, Hwang Jung Eum thấy Jin Soo Won bộ dáng này, vừa thoáng cái nhắc tới tâm cuối cùng cũng buông xuống, ngay sau đó, nàng cũng không nhịn được tức giận lẳng lẽ trừng mắt một cái ngồi ở bản thân đối diện Han Woo.

Đều là ngươi tên tiểu tử thúi này.

Lúc này, Han Woo cũng hơi quá liễu thần lai, nhìn trước mắt biểu tình mặc dù có chút bất mãn nhưng coi như bình tĩnh Jin Soo Won, trong lòng hơi hơi thờ phào nhẹ nhõm.

Tuy rằng đồng dạng có chút vô cùng kinh ngạc nên Jin Soo Won phản ứng, nhưng không thể nghi ngờ Jin Soo Won có khả năng an tĩnh lại thính bản thân giải thích rốt cuộc kết quả tốt nhất.

Về phần Hwang Jung Eum đầu tới "Sát nhân" ánh mắt, Han Woo tự nhiên cũng cảm nhận được, nhưng ngoại trừ đối với cái này đồng dạng là đại tỷ tỷ nữ nhân bất đắc dĩ cười một cái, hắn cũng vô pháp làm ra cái gì đáp lại.

Quay lại đường nhìn, nhìn một chút trước mắt "Nhìn chăm chăm" Jin Soo Won, Han Woo bên mép bỗng nhiên lại lộ ra lau một cái không rõ ý tứ hàm xúc cười yếu ớt, hắn vươn tay cầm lấy phân kịch bản, nhưng cũng không có mở ra vạch cái gì, mà là nhìn Jin Soo Won hai mắt nói rằng: "Như vậy... Chúng ta trước tiên là nói về hạ ta đối với Cha Do-hyun vài người cách lý giải đi, đây mới là chính bộ kịch hạch tâm không phải sao?"

"A? A... Tốt... Tốt, ngươi nói trước đi nói xem, vừa vặn ta cũng muốn nhìn ngươi một chút tiểu tử đối với những người đó cách hội có nhiều nhận thức."

Han Woo không có khai môn kiến sơn trả lời để cho Jin Soo Won hai người đều là hơi kinh ngạc, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) nhưng chột Jin Soo Won nhìn đáng tươi cười tựa hồ có chút kỳ quái Han Woo, như có điều suy nghĩ gập đầu. Mà thính nàng vừa nói như vậy, ở một bên Hwang Jung Eum đồng dạng cũng hứng thú, có nhiều hăng hái nhìn Han Woo, tựa hồ chờ mong tiểu tử này sẽ nói ra dạng gì kiến giải, không nói khác, Hwang Jung Eum là biết Ji Sung đề sức diễn tốt Cha Do-hyun nhân vật này, đối với Cha Do-hyun vài người cách làm rất sâu phân tích, làm thật đầy bút ký, Hwang Jung Eum sau khi xem ló lười không ngớt, như vậy Han Woo tiểu tử này đây?

"Như vậy..."

Han Woo không có trực tiếp bắt đầu giảng thuật, mà là trước đứng dậy, từ chung quanh nhân viên công tác bên kia nã tới hé ra chỉ và một cây bút, sau đó mới lại lần nữa ngồi về vị trí, đem tờ giấy kia bày ra ở trên bàn, cầm trong tay căn bút, nói rằng: "Như vậy chúng ta từng cái một đến đây đi, đầu tiên..."

Nói được cái này, hắn ngừng lại, dùng bút trong tay ở đó trương hoàn tròn đầy chỗ trống trên tờ giấy viết xuống tên thứ nhất.

"Ferry Park."

Dùng ngòi bút chỉ chỉ bản thân trong khoảng thời gian này luyện tập cuối cùng cũng viết tương đương tuần tú chữ viết, Han Woo ngẩng đầu nhìn Jin Soo Won hai người, bên mép mang theo cái kia ý tứ hàm xúc kỳ quái cười yếu ớt.

"Chúng ta trước từ Ferry Park bắt đầu."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 246: Sửa chữa kịch bản (3)

Ferry Park?

Nhìn thoáng qua trên mặt bàn viết trên giấy tên thứ nhất, Jin Soo Won và Hwang Jung Eum hai người đều là có chút kỳ quái, hiển nhiên các nàng đều không nghĩ tới Han Woo hội trước tuyên trạch "Ferry Park", mà không phải kịch giữa Cha Do-hyun cực mạnh thế, cũng là là tối trọng yếu phó nhân cách "Shin SeKi".

Chẳng quá, đây cũng không phải là cái gì đáng giá củ kết sự tình, rất nhanh, Jin Soo Won liền trực tiếp gật đầu, nói với Han Woo: "Vậy người nói một chút đi."

Lời nói này hết, nàng nhìn Han Woo trong ánh mắt lặng yên đang lúc nhưng thật ra nhin không được tuôn ra mấy phần mong đợi.

Người khác không rõ lắm, nhưng nàng thế nhưng rất rõ ràng, lúc đầu về "Oh Ri On" nhân vật này, tiểu tử này thế nhưng hảo hảo "Giáo huấn" nàng. Tuy rằng không rõ Han Woo nói "Đại phiên toái" và hấn đối với người vật lý giải có quan hệ gì, nhưng cái này cũng không gây trở ngại Jin Soo Won đối với hấn kiến giải sinh ra chờ mong.

Mỗi một cái sáng tác người, luôn là mong muốn bản thân viết ra gì đó năng có người dám đã bị, Han Woo, hấn năng nhìn ra nhiều ít?

"A. . ."

Không biết có phải hay không là nhìn thấu Jin Soo Won trong ánh mắt một chút xiu chờ mong, Han Woo khoe miệng hơi hơi kiêu kiêu, cũng không có lẽ chậm chậm cái gì, vừa cầm bút chỉ chỉ giấy cái tên đó, trực tiếp bắt đầu nói rằng: "Ferry Park, vai chính Cha Do-hyun phân liệt nhân cách một trong, 40 đại đại thúc, biệt hiệu 'Bom chế tác người yêu thích', xuất thân Lệ Thủy, nói jeonla nói phương ngôn hàng hải người, thích uống rượu, yêu mến chế tác bom, nhưng xác xuất thành công không cao. Nguyên vọng lớn nhất chính là chính mình một con thuyền có bản thân tên thuyền, hoàn du thế giới. Bất cứ lúc nào, đều phi thường tưởng niệm biển rộng, hướng tới tự do một nhân cách. Mặc dù có khi không quá khéo phổ, nhưng phẩm hạnh thiện lương."

"Ừ."

"Ừ, tổng kết rất không sai."

Nghe được Han Woo lời của, Jin Soo Won và Hwang Jung Eum đều khẽ vuốt cằm, Han Woo tổng kết rất tương đương tinh giản, mặc dù không có thâm nhập phân tích cái gì,

Nhưng cơ bản cũng đem "Ferry Park" người này cách đặc điểm nói xong.

Như vậy. . . Kế tiếp đây?

Chóp chóp mắt, Jin Soo Won và Hwang Jung Eum nhìn Han Woo trong ánh mắt đều mang điểm nghi hoặc.

Cái này hữu quan "Ferry Park" cơ sở tư liệu, chính là chưa có xem qua hoàn chỉnh kịch bản Hwang Jung Eum cũng tương đương rõ ràng, càng miễn bàn nàng hoàn gặp qua Ji Sung thật dày một quyển phân tích bút ký.

Đây là Han Woo giải thích của mình? Hấn nói cái này là muốn nói mình cái gì?

"A. . ."

Thấy Jin Soo Won hai người biểu tình. Han Woo tựa hồ là đoán được trong lòng các nàng suy nghĩ, bên mép mang theo xóa sạch thần bí mỉm cười, dùng ngòi bút nhẹ nhàng gạt một cái viết trên giấy "Ferry Park" ba chữ kia, khoe miệng mỉm cười địa nói rằng: "Đây là 'Ferry Park' nhân vật này đại thể tư liệu. Như vậy. Kế tiếp, ta nói nói ta cho rằng 'Ferry Park' người này cách là như thế nào xây dựng ra tới."

Nga?

Jin Soo Won và Hwang Jung Eum hai người nhất tề sửng sốt, rõ ràng không nghĩ tới Han Woo lại đột nhiên đem đề tài xả đến cái này phương diện, nhưng chợt, Jin Soo Won ánh mắt của thì mạnh tuôn ra rất nhiều cảm giác hứng thú quang mang. Trên mặt cũng bởi vì Han Woo vừa lời của mà tàn dư có chút phực tạp tâm tình lặng yên đang lúc dần dần đánh tan, thay vào đó lại là một loại mơ hồ hưng phấn.

Về những người này cách là như thế nào xây dựng xuất hiện đề, cho tới bây giờ, cho dù là Kim Jin Wan và Kim Dae Jin chưa từng cùng nàng tán gẫu qua, dù sao, nếu như có thể thấy những người này cách là như thế nào xuất hiện, như vậy cũng liền ý nghĩa triệt để giải tích vai chính Cha Do-hyun đã

qua ký ức một phần.

Jin Soo Won đương nhiên không cho là Han Woo nói hấn cho rằng "Ferry Park" xuất hiện nguyên nhân hội thật đơn giản chỉ là nhất cú "Ferry Park là Cha KiJoon hóa thân", cái này hoàn toàn không đáng tiểu tử này thừa nước đục thả câu, nàng hiện tại mới phát giác tiểu tử này trên mặt nụ cười quỷ dị, rõ ràng trong bụng nín cái gì phôi. Mà cái này cũng càng làm cho nàng mong đợi.

Vũ tiểu tử này, năng nhìn ra nhiều ít?

Jin Soo Won hưng phấn Hwang Jung Eum cũng không hiểu, thế nhưng nghe được Han Woo nói "Ferry Park" xây dựng ra phát hiện nguyên nhân, nàng cũng hứng thú.

Nàng đến trước mắt hoàn chưa có xem qua phía sau nội dung vở kịch, tự nhiên cũng không rõ ràng lắm "Ferry Park" nhân vật này xuất hiện nguyên nhân, mà xem Han Woo tiểu tử này hình dạng, hấn nói nội dung hiển nhiên cũng không chỉ là bà phía sau nội dung vở kịch nói ra đơn giản như vậy, sở dĩ tuy rằng tịnh không biết, nhưng nàng đồng dạng và bên người Jin Soo Won như nhau, có chút mong đợi nhìn ngò ở đối diện Han Woo.

Thấy Jin Soo Won hai người hình dạng. Han Woo khoe miệng lại đi thượng kiêu kiêu, nhưng hấn không nói nhằm cái gì, mà là trực tiếp cầm bút chỉ chỉ giấy tên, mở miệng nói rằng: "Căn cứ phía sau nội dung vở kịch 'Ferry Park' người này cách, hiển nhiên đối ứng là phụ thân của Cha Do-hyun Cha KiJoon."

Cha KiJoon?

Chóp chóp mắt, Hwang Jung Eum trên mặt toát ra một chút ngoài ý muốn, nhưng nàng không có mở miệng hỏi cái gì, mà là và bên người địa Jin Soo Won cùng nhau kể tục an tĩnh nghe.

"Cha KiJoon bị tức giận ra sau khi đi tới jeonla nói Lệ Thủy, và mẫu thân của Cha Do-hyun trăm hoa lan mền nhau. Qua lên nghèo khó nhưng vui sướng một đoạn thời gian."

Cầm bút tại "Ferry Park" tên này viết kế tiếp cái điểm mấu chốt, tại che nắng tán hạ, Han Woo chậm rãi mà nói được.

"Mà theo Soo Won tỷ phía sau một đoạn hồi ức nội dung vở kịch đến xem, 'Ferry Park' dẫn sanh căn nguyên là Cha Do-hyun một lần và phụ thân câu cá về nhà đối thoại. Tuy rằng thời gian xa không bằng bản thân trước đây giàu có, nhưng Cha KiJoon hiển nhiên phi thường hưởng thụ nên cuộc sống bây giờ, làm con trai hồi lý tưởng của hấn là cái gì khi, hấn bà trong lòng mình hướng tới tự do nguyên vọng biểu đạt đi ra —— chính mình một con thuyền gọi làm 'Ferry Park' hào thuyền, sau đó hoàn du thế giới. Tuổi nhỏ Cha Do-hyun đối mặt phụ thân nguyên vọng, ưng thuận bản thân sẽ cho hấn mãi thuyền thế ngôn. Nhưng mà, sau phát sinh tất cả để cho cái này thế ngôn xảy ra điểm biến hóa."

Nói được cái này, Han Woo dừng một chút, ngẩng đầu nhìn thoáng qua trước mắt mình chăm chú lắng nghe hai người, trong miệng vì không thể xét địa thờ dài, trên mặt cũng lóe lên vẻ mơ hồ tiếc nuối.

"Bởi vì nhi tử hộ khẩu mà Về đến nhà sau, đối mặt ưu tú, nhưng 'Phản bội' mình vị thế tử Mĩ Seo-yeon, Cha KiJoon trước kia buông lỏng tính cách đại biến, hấn không hy vọng bản thân tân tân khổ khổ mang về nhà nhi tử kết quả bởi vì 'Vô năng' mà làm mình được cái kia kiêu ngạo nữ nhân 'Cười nhạo', sở dĩ, hấn thay đổi, trở nên lạnh lùng vô tình, nghiêm khắc địa yêu cầu Cha Do-hyun, để cho hấn học tập, không ngừng học tập, thậm chí. . . Còn muốn lợi dụng hài tử hiền lành thiên tính, dĩ nghiêm phạt một cái khác hài tử làm uy hiếp bức bách Cha Do-hyun học tập."

"Vì vậy, nguyên bản thiện lương, rộng rãi, hướng tới tự do địa phụ thân hình tượng, tại Cha Do-hyun tâm trong sụp đổ, nhưng mà hấn nhưng vẫn như cũ tưởng niệm trước kia cái kia phụ thân. Vì vậy, tại phụ thân biến thành người sống đời sống thực vật sau, tại chính hấn mặc sau, một người tên là 'Ferry Park' đại thúc nhân cách tại Cha Do-hyun trong cơ thể ra đời."

"Bởi vì cha niên kỷ, sở dĩ Ferry Park là 40 đại đại thúc."

Giơ tay lên, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) Han Woo nhìn trước mắt mắt đã hơi hơi tỉnh hiện ra hai nữ nhân, một cây một cây khuất hạ thủ ngón tay, thuộc như lòng bàn tay vậy thâm tách được "Ferry Park" nhân vật này.

"Bởi vì cha trước đây tại Lệ Thủy chức nghiệp, sở dĩ Ferry Park là hàng hải người."

"Bởi vì là tại Lệ Thủy, sở dĩ Ferry Park nói jeonla nói phương ngôn."

"Bởi vì cha nguyên vọng, sở dĩ Ferry Park nguyên vọng chính là chính mình một con thuyền có tên thuyền, sau đó hoàn du thế giới."

"Càng bởi vì cha cho chiếc thuyền kia lấy tên, sở dĩ Ferry Park. . . Gọi làm Ferry Park."

Nói đến đây, Han Woo vừa dừng một chút, hấn nhìn một chút trước mắt Jin Soo Won tán thưởng nhưng hiển nhiên không có gì hết ý ánh mắt, khẽ mỉm cười một cái, buông đã nắm thành quả nắm một tay, nâng lên tay kia, nói rằng: "Đã ngoài ta nói nội dung chỉ cần xem qua đến tiếp sau kịch bản đều có thể đại thể tổng kết ra, đây là từ độc giả độ lớn của góc đến phân tích. Như vậy ta hiện tại, mà nói nói mặt khác một ít khả năng không quá dễ dàng nhìn ra được, từ Soo Won tỷ, cái này tác giả độ lớn của góc đến phân tích."

Ừ?

Trong nháy mắt, Jin Soo Won vô ý thức ngò ngay ngắn, ánh mắt hơi hơi có chút chiếu sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 247: Sửa chữa kịch bản (4)

"Không quá dễ dàng nhìn ra được đông tây? Từ Soo Won tỷ độ lớn của góc?"

Hwang Jung Eum chớp chớp mắt, trên mặt có ta mê hoặc thần tình.

Nàng vừa nghe xong Han Woo giải thích sau, ngực tại chột hơn, cũng không cảm sinh ra một chút không rõ thương cảm, hay là Ferry Park trên người cái loại này khô hài hòa ái khí chất chính là Cha Do-hyun trong lòng hy vọng phụ thân hình tượng? Điều này làm cho trong lòng nàng đối với "Ferry Park" người này cách lý giải rộng mở trong sáng.

Chỉ là, hiện tại nàng vừa nghe được Han Woo nói "Không quá dễ dàng nhìn ra được đông tây", trong lòng không khỏi nổi lên nghi ngờ.

Han Woo vừa giảng thuật trên thực tế nàng cảm giác cũng đã bỏ "Ferry Park" người này cách phân tích rất tương đương thấu triệt mới đúng, như vậy còn có cái gì không quá dễ dàng nhìn ra được đồ đầu? Cái gì gọi là làm từ Soo Won tỷ độ lớn của góc đến xem?

Thâm thúy con người nhẹ nhàng nhìn lướt qua Hwang Jung Eum trên mặt biểu tình, Han Woo tựa hồ đã đoán được nàng suy nghĩ trong lòng, mỉm cười, không trả lời Hwang Jung Eum vấn đề, trái lại mở miệng ném ra mấy cái có chút kỳ quái vấn đề.

"Vì sao Ferry Park thích uống rượu?"

"Vì sao Ferry Park yêu mến chế tác bom? Thế nhưng xác suất thành công không cao?"

"Vì sao Ferry Park sẽ là Cha Do-hyun phụ thân hóa thân?"

"Vì sao... Cha KiJoon nhất định phải cho thuyền đặt tên gọi là Ferry Park?"

"..."

Đương cái này mấy vấn đề được Han Woo nhất nhất được phao sau khi đi ra, Hwang Jung Eum là một bộ ngây người đáng đáp, có chút rơi vào trong sương mù hình dạng, đồng thời, tựa hồ còn có chút như có điều suy nghĩ, mà ở bên người nàng Jin Soo Won nhưng tuyệt nhiên bất động.

Đôi mắt nhỏ hoặc mắt tinh hiện ra mùi phản,

Lau một cái không cảm được vui mừng tiểu ý thì di động hiện tại Jin Soo Won bên mép, nhìn Han Woo trong ánh mắt kỳ có kinh ngạc, cũng có kinh hi, nhất là nghe tới Han Woo nói ra một vấn đề cuối cùng khi, lau một cái chân chính kinh ngạc lưu lộ ở tại trên mặt của nàng.

"A..."

Nhìn trước mặt biểu tình tuyệt nhiên bất động hai người, Han Woo nhẹ khẽ cười cười, cũng không có thừa nước đục thả câu, giơ lên tay kia bắt đầu một cây một cây cúi xuống ngón tay.

"Bội trong, cũng chính là tiếng Anh Perr sunny. Lê rượu ý tứ, cho nên nói, Ferry Park hảo tửu."

"Bom, cái này có điểm chiết. Ta nghĩ cái này cũng cho phép đại biểu chính là năm đó trảng hỏa hoạn, Ferry Park dùng bom trừng ác dương thiện, như nhau đương niên Shin SeKi thả trảng hỏa hoạn. Mà sở dĩ xác suất thành công không cao. Nhưng cũng cho phép cũng là bởi vì Cha Do-hyun nội tâm quán quýt, năm đó hẩn ký mong muốn hỏa hoạn có thể thôn phệ cái kia 'Ác ma', nhưng cũng không hy vọng phụ thân qua đời. Vì vậy. Thì có Ferry Park chế tạo bom."

"Vì sao Ferry Park sẽ là Cha KiJoon hóa thân? Bởi vì chuyện đã xảy ra, Cha KiJoon chiếm một cái vị trí trọng yếu, đối với Soo Won tỷ mà nói, nàng cho rằng trải qua như vậy tuổi thơ đạo hyun, hẩn yêu cầu một cái phụ thân, một cái hẩn trong tưởng tượng phụ thân, Vì vậy, Ferry Park, cái tuổi này thành thực, tính cách hào hiệp đại thúc, là được Cha KiJoon hóa thân. Thành Cha Do-hyun trong lòng phụ thân, thành Cha Do-hyun dùng để thay thế phụ thân dựa vào."

"Như vậy sau cùng, Ferry Park, tại sao muốn gọi Ferry Park đây? Vì sao Cha KiJoon nhất định phải thủ tên này? Mà không phải cái gì khác? Điểm này từ độc giả độ lớn của góc mà nói sợ rằng xem không rõ, nhưng nếu là từ tác giả độ lớn của góc mà nói, thì tương đương rõ ràng."

"Ferry Park tên này, rất dễ mở ra thành hai bộ phận, bội trong và phác, sau nhất người căn nguyên trên thực tế nếu là khán giả xem qua đoạn nội dung vở kịch sau đó cũng sẽ rất dễ nghĩ ra được. Phác, trên thực tế chính là Cha KiJoon tại Lệ Thủy khi dùng tên giả họ. Sở dĩ tên Ferry Park là phác. Mà bội trong, là rượu, nhưng Soo Won tỷ tịch không phải là vì để cho Ferry Park thích uống rượu mà cho hắn lấy tên này, mà là bởi vì hắn gọi bội trong. Cho nên mới đưa cho hắn hảo tửu đặc tính."

"Sở dĩ phải gọi bội trong..."

Lúc này, Han Woo bỗng nhiên dừng một chút, giương mắt nhìn một chút trước mắt chăm chú lắng nghe hai người, thâm thúy trong con ngươi không biết sao, tựa hồ lóe lên điểm kỳ quái quang mang, hắn hơi hơi cúi đầu. Đem cầm trong tay bút nhẹ nhàng trên giấy gập một cái.

"Sở dĩ gọi bội trong, ta nghĩ... Là bởi vì một loại tàu bảo vệ."

"Hộ... Tàu bảo vệ?!"

Hwang Jung Eum nhất thời kinh ngạc, mà ở bên người nàng Jin Soo Won lại nháy mắt một cái, trên mặt phớt chốc tuôn ra một nòng nặc vui mừng, trong đó, tựa hồ còn kèm theo một điểm không rõ sâu nào.

"Ừ."

Han Woo thấp giọng gập đầu, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm trên giấy cái kia "Ferry Park" tên, nắm bắt cán bút ngón tay của nhẹ nhàng vuốt ve, tựa hồ đang dò dẫm cái gì.

"Bội trong cấp tàu bảo vệ, đây là chiến thuyền tàu bảo vệ tên. Sở dĩ nhất định phải là một con thuyền thuyền hoàn du thể giới, hay là cũng là bởi vì thù. Tàu bảo vệ... Hộ vệ thuyền lớn, cũng chính là cường đại bảo hộ... Đương Cha KiJoon đối với đạo hyun nói ra nguyện vọng này khi... Trên thực tế, hắc cũng là tại hứa nguyện, muốn yên lặng thủ hộ nhi tử nguyện vọng, hoàn du thể giới, hướng tới tự do, không phải của hắn mong muốn, mà là hắn mong muốn dành cho nhi tử sinh hoạt, hắn sanh ra ở tài phiệt gia tộc, tuy rằng từ nhỏ áo cơm không lo, nhưng không có 'Tự do', ngay cả cưới vợ, đều phải cưới một cái căn bản không yêu nữ nhân của mình... Sở dĩ, sở dĩ hắn nghĩ... Cho dù là từ thể hệ này bắt đầu, từ con hắn bắt đầu... Hắn cấp cho nhi tử chân chính tự do, hắn muốn trở thành... Biến thành nhi tử... Người thủ hộ."

Đương thoai âm rơi xuống, trầm mặc một chút, ngòi bút khinh động, trên giấy "Ferry Park" ba chữ kia hạ, vừa nhiều hơn một cái thấy được từ...

—— "Người thủ hộ".

"..."

"Ài..."

Hwang Jung Eum trương liễu trương chủ, nhưng phát giác bản thân bây giờ nói không ra cái gì, trong miệng chỉ có thể phát sinh một tiếng làm như cảm thán thờ dài, bất tri bất giác, viên mắt lại cảm giác có một tia ướt át, một nhân nhật buồn vô cớ nhục thất di động hiện tại trên mặt của nàng.

Không chỉ có là nàng, ngay cả là sáng tạo ra điều này Jin Soo Won cũng giống vậy, trong ánh mắt dừng động một chút không rõ thương cảm.

Han Woo phân tích tựa hồ còn nghĩ nàng giao phó cho ý nghĩa càng thêm khắc sâu, nữ nhân luôn là cảm tính, dù cho biết rõ là giả, nhưng cũng không khỏi vì trong đó tiết lộ ra ngoài tình cảm sở xúc động.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác ở phía sau có một không giải thích được phong tình cười khê thanh vang lên.

"A..."

Và vừa giảng thuật khi trầm thấp biểu tình bất đồng, Han Woo lúc này trên mặt cũng đã lộ ra thoải mái mỉm cười, nhìn mình trước mặt hai vị cảm tính đại tỷ tỷ, tựa hồ có điểm buồn cười hình dạng.

"Điều không phải, Jung Eum tỷ coi như, Soo Won tỷ ngươi cũng như vậy?"

"Nha, tiểu tử!"

"Nha!"

Han Woo rõ ràng mang theo điểm trào cười ngữ thỏa thỏa địa đưa tới Jin Soo Won trọn mắt nhìn, ngay cả Hwang Jung Eum cũng là tức giận trừng hắn liếc mắt.

"Được rồi được rồi."

Giơ hai tay lên bãi liễu bãi, nhìn trước mắt tựa hồ phát triển thể có điểm không đúng hai nữ nhân, Han Woo rất dứt khoát tuyển trạch nói sang chuyện khác: "Ferry Park thì giảng đến cái này, ta nghĩ nên nói ta đều nói. Như vậy chúng ta giảng người kế tiếp cách đi."

"Hừ! Bà tiểu tử ngươi đắc sát!"

Nghe được Han Woo khoe khoang lời của, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) Jin Soo Won lập tức khinh thường bêu môi, chỉ là, nói nói như vậy, nhưng trong ánh mắt của nàng vẫn mơ hồ nhìn không được tuôn ra tràn đầy chờ mong.

Hoàn toàn chính xác.

Han Woo đối với "Ferry Park" lý giải hoàn toàn chính xác, quả thực chính là xem nàng như lần đầu làm "Ferry Park" người này thiết khi mạch suy nghĩ hoàn toàn nói ra, loại này nghĩ biểu đạt ra đến gì đó hoàn toàn bị nhân tiếp thu được vui sướng làm cho bọn ta không sai biệt lắm quên roi trận này thảo luận bắt đầu ước nguyện ban đầu, trong lòng chỉ muốn nghe một chút, Han Woo tiểu tử này đối với những người khác cách phân tích vừa là như thế nào.

Không chỉ là nàng, ngay cả Hwang Jung Eum cũng hưng phấn lên, loại này đối với nhân cách nội phát ra phân tích là Ji Sung bút ký giữa căn bản không có nhắc tới, Ji Sung càng nhiều hơn chính là đối với nhân cách hành vi tính cách phân tích, tuy rằng Han Woo phân tích giữa đối với bộ phận này dị thường bình thường, lại làm cho nhân cảm giác phân tích của hắn so với Ji Sung càng tinh tích, càng để cho người lập thể địa cảm giác được "Ferry Park" người này cách.

Sở dĩ, Hwang Jung Eum trong lòng cũng không nhìn được chờ mong khỏi Han Woo kế tiếp phân tích.

"Như vậy, kế tiếp nói một chút 'Shin SeKi' và 'NANA' ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 248: Sửa chữa kịch bản (5)

Shin SeKi và... NANA?

Nghe tới Han Woo lời của sau, Jin Soo Won và Hwang Jung Eum hai người lúc này vừa ngẩn người.

Không chỉ có là bởi vì Han Woo cư nhiên hội người thứ hai liền đem "Shin SeKi" nói ra, nguyên bản các nàng cho rằng Han Woo là phải đem "Shin SeKi" đặt ở áp trục, cũng bởi vì hắn cư nhiên sẽ đem "Shin SeKi" và... "NANA" đặt chung một chỗ?

Đây quả thực là hoàn toàn làm cho không tưởng được tổ hợp.

Chẳng quá rất nhanh, Jin Soo Won nháy mắt một cái, trong ánh mắt tựa hồ thì nổi lên nhất ty hoảng nhiên.

Tiểu tử này... Liên cái kia đều đã nhìn ra?

Nhìn trước mắt biểu tình thần bí Han Woo, Jin Soo Won khoe miệng cũng không nhìn được lộ ra lau một cái vui mừng cười khẽ.

Cái này đã không biết là ngày hôm nay lần thứ mấy nàng từ tên tiểu tử thái này trên người cảm nhận được cái loại này tự đáy lòng vui sướng cảm, không thể không nói, tiểu tử này cho mình kinh hi thật đúng là càng ngày càng nhiều đây.

"Tốt, bắt đầu đi."

Thấy Jin Soo Won trên mặt cười khẽ, Han Woo tựa hồ cũng cảm nhận được nội tâm của nàng vui sướng, khẽ mỉm cười một cái, cúi đầu, cầm bút trên giấy viết xuống người thứ hai tên.

"Shin SeKi."

Ngồi bút ở nơi này chữ viết tựa hồ cũng có chút có vẻ cuồng loạn lên tên thượng gạt một cái, Han Woo lần này không có ngừng đầu, mà là tự nhiên nói.

"Cha Do-hyun phân liệt nhân cách một trong, hai mươi tám tuổi, là Cha Do-hyun cùng tuổi người, đồng thời coi như là phân liệt nhân cách người lãnh đạo. Yêu mến bức tranh cơ sở ngầm, đánh nhĩ đinh, xuyên màu đỏ y phục. Là xuất hiện trước nhất, thả xuất hiện tàn suất cao nhất người xấu cách. Là Cha Do-hyun giữ tại nội tâm phần nộ và bạo lực tính, tàn khốc vô tình tiết ra ngoài nhân cách.

Bởi vậy, phi thường tốt chiến, phản xã hội rất mạnh, có không coi ai ra gì phá hư."

"Đương Cha Do-hyun nhất gặp được bạo lực, Shin SeKi sẽ bởi vì đã bị kích thích ra phát hiện, là Cha Do-hyun bạo lực, tức giận gánh chịu người."

Nói, ngòi bút khinh động, "Shin SeKi" ba chữ hạ xuất hiện "Gánh chịu người" ba chữ.

"Đương nhiên, Shin SeKi thành thạo cũng sẽ theo tâm ý của mình tại Cha Do-hyun mất đi ý thức khi xuất hiện, tại Cha Do-hyun tại nước Mỹ đọc sách trong lúc cho hân chọc không ít phiền phức, là nhân cách giữa tôi và Cha Do-hyun đối nghịch nhân cách. Trần đầy phản bội một nhân cách, chỉ bất quá, hân phản bội là có nguyên nhân."

"Yêu mến bức tranh cơ sở ngầm, đánh nhĩ đỉnh. Đây đều là thời kỳ trưởng thành phản bội niên thiếu biểu hiện, Cha KiJoon vẫn muốn nhĩ từ biến thành mô phạm học sinh ưu tú, Vì vậy, đương 'Shin SeKi' cái này và tính cách mềm Cha Do-hyun hoàn toàn bất đồng nhân cách xuất hiện khi, Soo Won tỷ phú dư hân phản bội tính cách. Hân bức tranh cơ sở ngầm, đánh nhĩ đỉnh, trên thực tế đây đều là Cha Do-hyun tại đối với nghĩ ép buộc bản thân biến thành học sinh ưu tú phụ thân của phản bội, cũng là Cha Do-hyun ngực oán khí."

"Còn có màu đỏ y phục, cái này... Tượng trưng cho hóa hoạn. Không sai, chính là Shin SeKi xuất hiện sau làm chuyện làm thứ nhất, hân phóng tràng hóa, màu đỏ, tượng trưng cho Shin SeKi sinh ra, cũng tượng trưng cho tính cách của hân và hóa điểm như nhau dần dần. Chỉ là. Hóa điểm trên thực tế cũng là trên thế giới sạch sẽ nhất gì đó, nơi đi qua, hết thấy tội ác đều bị hóa hoạn cháy hết sạch, kỳ thực... Đây cũng chính là tượng trưng cho Shin SeKi nội tâm thế giới thuần khiết."

"Về phần tại sao sẽ có 'Shin SeKi' tên này, căn cứ kịch bản đến xem, chắc là bởi vì đương niên Shin SeKi lần đầu tiên xuất hiện khi buông tha sử dụng điểm hộp phẩm bài —— 'New Centur sunny', thế kỷ mới, cũng chính là... Shin SeKi, tựa hồ chính là tượng trưng cho từ Shin SeKi đản sanh một khác kia bắt đầu, Cha Do-hyun nhân sinh ra được từ nay về sau bất đồng. Chẳng quá trong mắt của ta. Tên Shin SeKi nên còn có một tầng hàm nghĩa, thân, trầm, Cha Do-hyun mẫu thân họ. Shin SeKi ý đồ để cho Cha Do-hyun kế thừa SeungJin, nói là nam nhân phải có điểm dã tâm, thế nhưng từ Cha Do-hyun khi còn bé hồi ức đến xem, ta nghĩ ta tìm được rồi nguyên nhân."

"Tuổi nhỏ Cha Do-hyun từng đối với thân phận không thấy được ánh sáng mẫu thân ưng thuận lời hứa, tương lai sẽ trở thành SeungJin chủ nhân, để cho mẫu thân đường đường chính chính địa sinh hoạt. Bảo vệ mẫu thân, mà ở Shin SeKi giá trị quan trọng, có thực lực, mới có thủ hộ người khác năng lực, đã từng tầng hàm ngầm nữ hài bị kịch là Shin SeKi ngực vĩnh viễn đau nhức. Sở dĩ Soo Won tỷ cho cái này thân, nó không chỉ có đại biểu cho Shin SeKi đối với mẫu thân yêu, đại biểu cho Shin SeKi nghĩ phải bảo vệ mẫu thân nguyện vọng, càng đại biểu cho hân muốn càng thực lực cường đại, nghĩ phải bảo vệ nghĩ bảo vệ nhân."

"Cha Do-hyun là mềm yếu, sở dĩ hân yêu cầu một cái người cường đại đến giúp hân khử thủ đắc lực lượng, đã từng trải qua một lần cảm giác hân không muốn lại trải qua lịch một lần, sở dĩ Cha Do-hyun yêu cầu một cái người cường đại đến làm thủ hộ hân yếu đuối nội tâm nhân, chỉ có người cường đại, tài năng thủ hộ những người khác, mới có thể trở thành là... Người thủ hộ!"

Tiếng nói vừa dứt, ngòi bút lần thứ hai giật giật, "Shin SeKi" tên hạ, vừa nhiều hơn ba chữ...

—— "Người thủ hộ".

"Shin SeKi... Thân..."

Che nắng tán hạ, Hwang Jung Eum ánh mắt có chút xuất thần địa nhìn trên tờ giấy kia hồi hột kia người thứ hai tên, vô ý thức nhẹ nhàng cắn môi một cái, trên mặt dừng động một chút phức tạp tâm tình.

Và những người khác cách bất đồng, "Shin SeKi" rốt cuộc năng quen thuộc nhất nhân cách, chẳng quá nguyên bản năng chỉ chỉ là cho rằng "Shin SeKi" là làm Cha Do-hyun phản diện người xuất hiện cách mà thôi, là cái loại này hảo hải từ trong thân thể đản sanh ra nam nhân hư mà thôi, nhưng hôm nay nghe xong Han Woo phân tích sau, năng mới hiểu được, nguyên lai, chỉ là "Shin SeKi" ba chữ này phía sau, thì lưng đeo rất nhiều...

"Chỉ bất quá đây, Shin SeKi cường đại, nhưng cũng rất ngây thơ."

Lúc này, Han Woo lời của phong bỗng nhiên vừa chuyển, hân rốt cục ngẩng đầu nhìn thoáng qua trước mặt hai nữ nhân, khóe miệng ngoéo ... một cái, trên mặt lộ ra một cái không rõ ý từ hàm xúc cười yếu ớt.

"Tuy rằng tuổi là hai mươi tám tuổi, thế nhưng trên thực tế tâm lý của hân niên linh tựa hồ còn là dừng lại tại 1994 năm 7 tuổi thời gian, điểm ấy từ hân nhận ra Oh Ri On đó là đương niên cái kia tiểu cô nương sau cư nhiên cho năng biểu diễn một đồng món đồ chơi, mang năng đi chơi trò chơi vườn cũng có thể thấy được."

"Hân, vẫn là từ trước cái kia trù mến bị giam dưới đất thất tiểu cô nương tiểu nam hài."

Tiểu, nam, hài.

Cầm bút trên giấy viết xuống ba chữ này sau, Han Woo kể tục cũng không ngẩng đầu lên địa nói rằng: "Như vậy kế tiếp chúng ta thì nói một chút 'NANA'."

"NANA kỳ thực rốt cuộc Soo Won tỷ thiết trí nhiều người như vậy cách giữa dễ dàng nhất xem người biết cách."

Đương Han Woo những lời này vừa nói ra khỏi miệng sau, khi hân đối diện Hwang Jung Eum như có điều suy nghĩ nháy mắt một cái, lập tức khẽ gật đầu một cái.

Tuy rằng năng chưa có xem qua đến tiếp sau kịch bản, nhưng kịch tổ các diễn viên đều là xem qua những người đó cách đại thể giới thiệu.

"NANA" là một đứa trẻ tuổi tiểu cô nương nhân cách, tính cách quái gở nhất gan, những thứ này Hwang Jung Eum đều biết, hơn nữa Han Woo vừa giảng thuật, sờ đi bây giờ đối với nên "NANA" người này cách, Hwang Jung Eum thoáng vừa nghĩ, thoáng cái thì hiểu "NANA" lai lịch, chợt, ngực không khỏi sinh ra một chút sầu não.

"NANA, Cha Do-hyun phân liệt nhân cách một trong, bảy tuổi tiểu cô nương, ôm gấu con, tính cách quái gở nhất gan, yêu mến về một chút, trên thực tế nàng đó là đương niên cái kia bị giam dưới đất thất tiểu cô nương hóa thân, cũng chính là tuổi nhỏ Oh Ri-jin, về phần tên của nàng 'NANA' lai lịch, là bởi vì Cha Do-hyun không nhớ nổi tiểu cô nương tên, tiềm thức đem nàng ôm gấu con 'NANA' tên giao cho cho nàng, làm cái kia tiểu cô nương sống ở Cha Do-hyun nội tâm."

Tiểu, nữ, hài.

Tại "NANA" tên hạ viết xuống ba chữ này sau, Han Woo vẽ một cái tuyến, đem "Shin SeKi" hạ "Tiểu nam hài" và "NANA" hạ "Tiểu cô nương" liên ở tại cùng nhau.

"Tiểu nam hài, cùng với... Tiểu cô nương. Kỳ thực... Bạo lực to gan Shin SeKi và quái gở người nhất gan NANA là Soo Won tỷ chế tạo ra một đôi nhân cách, đúng không?"

Thoại âm rơi xuống, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) Han Woo vừa vô ý thức ngẩng đầu nhìn thoáng qua, kết quả cả người nhưng hơi sững sờ, nhìn ở trước mặt mình đều là vẻ mặt như có điều suy nghĩ nhìn mình Jin Soo Won hai người, nhin không được nghi ngờ nháy mắt một cái, hỏi: "Làm sao vậy?"

"Nha, vũ, người... Lúc nào trở nên lợi hại như vậy? Ủ? Ủ?"

Đem mặt tiến tới, Hwang Jung Eum chớp mắt to, vẻ mặt thấy tân kỳ động vật biểu tình, nghiêm túc nhìn Han Woo, bên mép hoàn mang theo điểm tiếu ý.

Không chỉ có là Hwang Jung Eum, ở một bên Jin Soo Won cũng là khuôn mặt mang cười nhìn mình bên người Han Woo, trong ánh mắt tựa hồ nhẹ nhàng lóe ra một chút không rõ tâm tình.

Tiểu tử này... Thực sự, trời sanh là ta chí thân đây.

"A..."

Han Woo trên mặt của nhất thời lộ ra điểm dở khóc dở cười biểu tình, ngay sau đó lắc đầu, cũng không để ý tới hai vị nhân vi phân tích của mình đối với mình nhận thức vừa thay đổi rất nhiều tỷ tỷ, kể tục cúi đầu, trên giấy viết xuống hai cái tên.

"Như vậy, chúng ta người thứ ba mà nói giảng 'An ước sắt' và 'An ước na' ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 249: Sửa chữa kịch bản (6)

"Ahn YoSeob, 17 tuổi học sinh trung học đệ nhị cấp nhân cách, và mười mười 'Ahn Yona' là hiếm thấy song bào thai nhân cách, biệt hiệu 'Tự sát người tình nguyện', chỉ số thông minh cực kỳ cao thiên tài, an tĩnh, yêu mến về một chút, hoàn mỹ chủ nghĩa người, đồng thời cực độ bị quan chán đời, chính mình cường liệt muốn tự sát ly khai cái này 'Đáng ghê tởm' thế giới nguyện vọng."

"Ahn Yona, 17 tuổi nữ học sinh trung học đệ nhị cấp, một cái rất điển hình nữ học sinh trung học đệ nhị cấp nhân cách, yêu mến trang phục, truy ngôi sao, nhưng vừa tính tình bất hảo, tính cách dường như cậu con trai như nhau, còn hơn ý nghĩ tốt ca ca Ahn YoSeob, thành tích ra về cũng không được tốt lắm, phảng phất giống như là một cái phổ thông nữ học sinh trung học đệ nhị cấp ảnh thu nhỏ như nhau."

"Ahn YoSeob và Ahn Yona làm làm huynh muội nhân cách, xuất hiện nên Cha Do-hyun cao trung thời kì bởi vì vô pháp tiếp thu mình là người bệnh mà nhảy lầu ý đồ tự sát còn sống sau, như vậy xem ra, Ahn YoSeob tựa hồ chính là lúc đó cao trung khi muốn tự sát Cha Do-hyun hóa thân, mà Ahn Yona hay là chính là hấn huyền nghĩ ra được nữ bản bản thân, thế nhưng trên thực tế, ta tịnh không cho là như vậy."

"Ahn YoSeob, tại sao gọi là làm Ahn YoSeob? Soo Won tỷ kịch bản trong cũng không có trực tiếp viết ra đầu mối, nhưng từ 'Yo Seob' tên này, hơn nữa Cha Do-hyun tại nước Mỹ đọc sách kinh lịch, ta đại thể suy đoán, hay là 'Yo Seob' tên này chắc là Cha Do-hyun lễ rửa tội danh?"

"Mà kể từ đó, tên Yona vừa đại biểu cái gì? Yo Seob, Yona, na, NANA."

"NANA? !"

Hwang Jung Eum thoáng cái thoáng thất thanh địa kêu một tý, một đôi đại mắt tròn trũng, trên mặt hiện ra vẻ mặt bất khả tư nghị, nhưng ở bên người nàng Jin Soo Won, trên mặt cũng lộ ra nụ cười vui mừng.

"Ừ, không sai. Ta nghĩ, Yona, trên thực tế chính là sau khi lớn lên 'NANA', cũng chính là sau khi lớn lên tầng hầm ngầm nữ hài, có lẽ nói. . . 17 tuổi Oh Ri-jin! Suy nghĩ một chút, Yona bạo tính tình không phải là cùng Ri Jin rất phù hợp sao? Cái loại này truy ngôi sao khi mê gái dạng, tưởng tượng một chút, không phải là Ri Jin sao?"

"Cho nên nói. Yo Seob, là Cha Do-hyun bản thân không sai, thiên tài ý nghĩ,

Rồi lại suy nghĩ buồn giận tâm tình. Tự như cùng đương niên được phụ thân nghiêm khắc yêu cầu xe tuần anh như nhau, mà Yona, còn lại là đương niên cái kia bị giam dưới đất thất nữ hài."

"Huynh muội quan hệ, ca ca bảo hộ muội muội là thiên kinh địa nghĩa, cái này trên thực tế là đầy đủ biểu hiện ra Cha Do-hyun nội tâm vẫn như cũ nghĩ phải bảo vệ đương niên tầng hầm ngầm cô gái kia nguyện vọng."

"Mà sở dĩ hai huynh muội họ An. Lại là bởi vì an thất trường."

"An thất trường?"

Trong nháy mắt, Hwang Jung Eum vừa sợ nhạ rất mở to hai mắt, nhưng nàng nháy mắt một cái suy nghĩ một chút, trên mặt mạnh thì lộ ra bừng tỉnh đại ngộ biểu tình.

"Ừ, an thất trường, đối với Cha Do-hyun mà nói, nhiều năm như vậy hấn nặng tín nhiệm nhân, trừ hấn ra y sĩ trưởng thạch bác sĩ ở ngoài, chỉ có làm bạn ở bên cạnh hấn nhiều năm an quốc thất trường, cái này dường như giống như phụ thân vai."

"Sở dĩ. Ta nghĩ kỳ thực Cha Do-hyun là đem mình hòa ước na tưởng tượng thành an thất trường hài tử, cái này mới có 'An' cái họ này. Cái này trên thực tế là biểu đạt hấn muốn mang theo cô gái kia tại an quốc âm áp như vậy phụ thân của nuôi nấng hạ lớn nguyện vọng."

"Đại phát. . ."

"Nha, vũ, người. . . Điều không phải, Soo Won tý người càng. . . Hai người các người. . ."

Nghe xong Han Woo lời của, Hwang Jung Eum ngây người địa hơi hơi miệng há hốc, ngay sau đó tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, giơ ngón tay lên ngón tay bên người Han Woo và Jin Soo Won, trong miệng nói năng lộn xộn địa nói, một bộ hoàn toàn không biết mình nên nói cái gì hình dạng.

"Ha hã. . ."

Vừa nhìn thấy Hwang Jung Eum cái dạng này. Han Woo và Jin Soo Won đều nở nụ cười, nhìn biểu tình bọn họ chỉ biết Hwang Jung Eum phải biểu đạt cái gì, nhưng việc này trách bọn họ lạc?

"Về An thị huynh muội, ta còn chưa nói hết đây."

Đang nhìn hết Hwang Jung Eum vị đại tỷ này tỷ nhìn mình và Jin Soo Won dường như xem quái vật ánh mắt sau. Han Woo cười cười, cầm bút nhẹ nhàng gạt một cái trên giấy hai cái tên.

"Còn chưa nói hết? !"

Hwang Jung Eum mở to hai mắt, không chỉ có là nàng, ngay cả bên cạnh Jin Soo Won cũng ngẩn người, ngay sau đó có nhiều hăng hái nhìn về phía Han Woo.

"Ừ."

Han Woo khẽ gạt đầu một cái, cúi đầu. Nói tiếp phân tích của mình.

"Mặc dù nói biểu hiện ra đến xem, An thị huynh muội đặc điểm tựa hồ thì phân tích nơi này, đối với người cẩn thận nhìn một chút, phát giác Ahn YoSeob trên người còn có chút điểm đáng ngờ, tỷ như. . . Hấn yêu mến về một chút, tỷ như. . . Hấn yêu mến đeo mắt kiếng, đọc sách."

"Về một chút. . . Đeo mắt kiếng, đọc sách?"

Một cái nghi ngờ hỏi nói.

"Ừ. . . Không sai. Về một chút, đó là 'NANA' đặc điểm, mà làm 'NANA' hóa thân, Yona nhưng cũng không am hiểu về một chút, ngược lại thì ưu tú ca ca Yo Seob am hiểu. Hơn nữa cái này sau vừa phát hiện một cái điểm đáng ngờ, nếu Ahn YoSeob là Cha Do-hyun mình hóa thân, vì sao còn có thể là một bộ học sinh xuất sắc hình dạng, cái đó và hấn sáng tạo ra phản bội nhân cách 'Shin SeKi' tính không tương xứng, ngược lại thì. . . Cảm giác muội

muội Yona tự do tự tại tính cách mới là Cha Do-hyun càng hướng tới tính cách."

"Sở dĩ! Ta lớn mật thôi trặc, trên thực tế An thị huynh muội sở dĩ là huynh muội, có càng sâu hàm nghĩa, song bào thai, thì ý nghĩa tương tự rồi lại bất tương giống như, ý nghĩa người giữa có ta, ta giữa có người."

"Người giữa có ta, ta giữa có người?"

Hwang Jung Eum nháy mắt một cái, trên mặt lộ ra điểm nghi ngờ biểu tình, thế nhưng một giây kế tiếp, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, thoáng cái hơi hơi há to miệng.

"Không biết là...?!"

"Ừ..."

Han Woo gật đầu, ánh mắt lẳng lặng nhìn chăm chú vào trên giấy hai cái đặt song song ở chung với nhau tên, thanh âm nhiều hơn một tia không đổi phát giác trầm thấp.

"Trên thực tế Ahn YoSeob và Ahn Yona, cũng không thể đơn độc xem thành là của ai hóa thân, bởi vì... Cha Do-hyun đem mình cùng năm đó cô bé kia dung hợp! Sáng tạo ra Ahn YoSeob và Ahn Yona... Yo Seob ưu tú, hay là trên thực tế là Cha Do-hyun đối với nữ hài tương lai cái nhìn, hẳn cho rằng nữ hài sau đó có lẽ sẽ trở thành một học sinh xuất sắc, đồng thời, Yona vô câu vô thúc, hay là mới là Cha Do-hyun hướng tới hình dạng, hai người cách, là quán quýt ở chung với nhau thể cộng đồng! Thậm chí còn, Ahn YoSeob tính cách trong, còn có chút Oh Ri On cái bóng."

"Ngô... Ri On?"

Vừa một cái nghi ngờ hỏi nói.

"Ừ, đeo mắt kiếng, đọc sách, lẽ nào không có liên tưởng đến Oh Ri On công tác khi hình dạng sao? Thậm chí là Ngô gia cái kia sủng vật cẩu, lỵ na, đều đã tại ánh xạ. Sở dĩ ta nghĩ, sở dĩ tại sau nội dung vở kịch giữa Yona sẽ đối với Ri On biểu đạt ra ngoài dự đoán của mọi người hảo cảm, chính là bởi vì hẳn là của mình 'OPPA', Yo Seob trên người có Ri On bộ phận."

"Ahn YoSeob, Ahn Yona, là Soo Won tỷ chế tạo ra Cha Do-hyun nhân cách giữa phức tạp nhất cũng là nhất đối lập thống nhất một đôi nhân cách."

Han Woo ngẩng đầu, mắt sáng như được địa nhìn thẳng trước mặt mình hai người.

"Ahn YoSeob, hẳn đối đãi thế giới bị vây một loại tiêu cực thái độ, trên cơ bản vừa xuất hiện sẽ gặp ném thử đi tự sát, nhìn như là đúng nên Cha Do-hyun nguy hiểm nhất nhân cách, chẳng quá, ta nhưng nghĩ hẳn ngược lại thì là an toàn nhất cái kia."

"Ahn YoSeob là 'Tự sát người tình nguyện', thế nhưng hẳn nhưng không có một lần thực sự tự sát, thoát nhìn ra về cực đoan bi quan chán đời, thế nhưng nếu như không có cực đoan yêu mến, vừa ở đâu ra đối với tự thân tình huống cực đoan đáng ghét? Thậm chí còn, cái này reo hò vị 'Giết ta' tự sát người tình nguyện, cư nhiên tại tự sát trước nhưng mỗi khi còn có thể phát sinh cái gì từ vong báo trước."

"Cha Do-hyun mỗi lần đối với mình tự thân loại này nhiều người cách tình huống cảm thấy cực kỳ chán ghét, thậm chí đến muốn tự sát khi, Yo Seob sẽ xuất hiện, mỗi một lần... Mỗi một lần Yo Seob đều là nói 'Giết ta', nhưng trên thực tế... Hẳn chân chính nội tâm nghĩ nói ra khỏi miệng nói là... 'Chờ khỏi ta'."

"Cho nên nói, Ahn YoSeob, hẳn điều không phải tự sát người tình nguyện, mà là Cha Do-hyun người thù hận!"

"Mà Ahn Yona, nhìn như là tôi không có tim không có phổi nhân cách, nàng đối đãi thế giới bị vây tích cực thái độ, thế nhưng chó đã quên, tuy rằng theo chúng ta chẳng bao giờ bà Ahn Yona chân chính coi như nữ hài tử, thế nhưng tại Ahn Yona ngực, nàng mình chính là chân chính nữ hài tử!"

"Nhưng mà chính là như vậy một nữ hài tử, cư nhiên ủng hộ nhất cái thân thể của nam nhân, cái này chẳng lẽ không đúng tới bi ai sao? Một cái nam thân nữ tâm nhân, chỗ ở trong đám người... Người khác có đúng hay không sẽ đem nàng xem làm 'Quái vật'? Giống như là... Cao trung khi Cha Do-hyun cho là mình là một cái 'Quái vật' như nhau..."

"Thế nhưng, Ahn Yona cũng không tượng ca ca của nàng, nàng vẫn như cũ thật vui vẻ địa sống, chỉ là thỉnh thoảng ngoài miệng oán trách, trên thực tế bà trong lòng buồn giận chuyển hóa thành truy ngôi sao động lực. Một cái đại thúc, hoá trang thành nữ đáng về học sinh, sau đó kêu to 'OPPA', lẽ nào Ahn Yona bản thân thật không có cảm giác kỳ quái sao? Không phải, tại nàng điên cuồng truy ngôi sao bề ngoài hạ, trên thực tế... Cát dấu một viên khóc thầm tâm."

"Cho nên nói, Ahn Yona cũng không phải phổ phổ thông thông 'NANA' hóa thân, nàng tựa hồ tượng trưng cho Cha Do-hyun đối đãi nên thống khổ thái độ, đối đãi với mình là 'Quái vật' thái độ, nàng là Cha Do-hyun thống khổ... Gánh chịu người."

Thoại âm rơi xuống, ngòi bút khẽ động, tại "Ahn YoSeob" và "Ahn Yona" tên hạ, phân biệt nhiều hơn hai cái từ.

—— "Người thù hận".

—— "Gánh chịu người". UU đọc sách (www.uukan.shu.com)

"..."

Trầm mặc.

Che nắng tán hạ, bất luận là Hwang Jung Eum, hay hoặc là Jin Soo Won, hai người đều lâm vào một loại trầm mặc, một phức tạp tâm tình bắt đầu khởi động tại hai người trên mặt của, cho dù là thân là sáng tạo người Jin Soo Won cũng có chút xuất thần địa nhìn bất tri bất giác, đã viết hơn phân nửa chỉ, nhìn phía trên từng cái một tên, trong ánh mắt cũng lộ ra một loại khác đau thương.

Một cái tác phẩm, người thứ nhất cảm động nhân, thường thường, chính là sáng tạo ra nó nhân.

"Được rồi, hiện tại, chúng ta nói một chút người cuối cùng nhân cách đi."

Nhìn một chút trước mặt hai vị tỷ tỷ hình dạng, Han Woo sắc mặt của cũng có chút trầm thấp, chẳng quá rất nhanh ánh mắt của hắn thì quét một bên kịch bản thượng nhất nhóm xuống tới sau cùng tên, trên mặt thần tình nhất thời nhất chính, bên mép vừa nổi lên ngay từ đầu cái loại này ý tứ hàm xúc không rõ cười yếu ớt, hắn nhìn cũng thoáng thu thấp xong tâm tình lần thứ hai mong đợi nhìn về phía mình Jin Soo Won hai người, khỏe miệng mỉm cười địa nói rằng.

"Chúng ta, mà nói nói Cha Do-hyun cái thứ bảy nhân cách, cũng chính là người cuối cùng nhân cách. . 'La phúc hỉ' ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Sửa chữa kịch bản (7)

"La phúc hỉ?"

Nghe tới Han Woo đưa ra tên này sau, Hwang Jung Eum trên mặt của nhất thời tuôn ra tràn đầy hiếu kỳ, nàng để sát vào Han Woo, tương đương cảm thấy hứng thú hỏi: "La phúc hỉ chính là Cha Do-hyun cái thứ bảy nhân cách? Là như thế nào? La phúc hỉ... Thỉnh tên, lẽ nào... Là một bác gái?!"

Nói nói đến phần sau, Hwang Jung Eum ánh mắt của rõ ràng có chút hơi hơi chiếu sáng, tương đương hưng phấn mà nhìn Han Woo.

Tuy rằng bọn họ những thứ này diễn viên đều đại thể biết Cha Do-hyun nhân cách có cái nào, nhưng duy chỉ có chính là người cuối cùng nhân cách, Jin Soo Won cũng không có phóng xuất tin tức qua, tựa hồ còn đang sửa chữa giữa hình dạng, mà bây giờ thỉnh Han Woo vừa nói như vậy, Hwang Jung Eum trong đầu của nhất thời thì có vô hạn mơ màng.

"A..."

Hwang Jung Eum biểu tình được Han Woo nhìn ở trong mắt, không khỏi mỉm cười cười, thâm thúy con người không dấu vết nhìn lướt qua hai bên trái phải cũng là khỏe miệng mang cười nhìn mình Jin Soo Won, hắn tựa hồ năng nhìn ra trong mắt nàng một chút chờ mong, tuần lẳng trên mặt của nhất thời vì không thể xét địa nhiều hơn một tia không rõ tâm tình, nhưng rất nhanh, sắc mặt của hắn thì bình phục như thường, mỉm cười đối với Hwang Jung Eum gật đầu, nói rằng: "Đối với, chính là một cái bác gái."

"La phúc hỉ, năm mươi đại bác gái nhân cách, kinh doanh bánh mật điểm, tên tồn tại đó là bởi vậy, la phúc hỉ, phát âm gần nên mì sợi bánh mật."

Han Woo hơi hơi ngồi thẳng thân thể, trong tay cầm chi kia bút, nhẹ nhàng đốt trương giấy trắng, nhưng cũng không có viết lên cái gì, mà là ánh mắt nhìn thẳng trước mặt Jin Soo Won và Hwang Jung Eum hai người, trên mặt mỉm cười biểu tình không biết vì sao, tựa hồ có chút tróc đoán không ra cảm giác.

"La phúc hỉ đây, coi như là điển hình bác gái tính cách, đặc điểm chính là hay nói, bất quá, nói khánh thượng nói phương ngôn, và Ngô mụ mụ Ji Soon-young tương đương hợp ý, hoàn hỗ trợ kinh doanh một tý 'Cái lý', vì 'Cái lý' vận hành bày mưu tính kế qua, ừ... Rốt cuộc một cái lòng nhiệt tình nhân cách đi."

Nháy mắt một cái,

Tựa hồ đang hồi tưởng được tình tiết. Han Woo quay trước mặt chăm chú lắng nghe Jin Soo Won hai người nhất định dường như gật đầu, sau đó thì ngừng giọng nói, để tay xuống giữa bút, đứng dậy đưa tay ra mời lùi thất lưng. Thư sống một tý ngồi hơi mệt gân cốt.

"Ai nhất cổ, hô ——"

Nhu liễu nhu cái cổ, Han Woo từ trong miệng nhẹ thur ra một hơi thở, tựa hồ thân thể thoát cái buồng lỏng xuống, sau đó. Hắn lần thứ hai ngồi xuống, cầm lấy đề ở trên bàn kịch bản tiện tay trở mình nhìn một chút, nhưng là một bộ cũng không định mở miệng lần nữa bộ đáng.

Nhất thời, ngồi ở Han Woo đối diện Hwang Jung Eum liền không nhận được trát liễu trát mắt to, hỏi: "Nha, kế tiếp đây?"

"Kế tiếp?"

Han Woo động tác cho ăn, giống như là có chút ngây người địa nhìn Hwang Jung Eum liếc mắt, thả tay xuống giữa kịch bản, có chút mê hoặc mà hỏi thăm: "Cái gì kế tiếp?"

"Nha!"

Hwang Jung Eum hai mắt phút chốc mở thật lớn, thẳng tắp trừng mắt ngồi ở đối diện nàng ra vẻ vô tội Han Woo. "Phân tích đây? Là phúc hi vì sao khai bánh mặt điểm lý do đây? Vì sao nàng hội giảng khánh thượng nói phương ngôn đây? Những thứ này người cũng không nói sao? Ủ? Ủ?"

"A ~ người nói cái này a."

Nghe được Hwang Jung Eum liên tiếp phản vấn, Han Woo tựa hồ mới chợt hiểu ra, ngay sau đó nháy mắt một cái, rất tùy ý hồi đáp: "Cái kia coi như, bởi vì nói cũng không có ý nghĩa gì... Nga, được rồi, ta nhưng thật ra có một chút quên nói, tại Soo Won tỷ kịch bản trong, là phúc hi là 'NANA' người bảo vệ, vốn là phản đối nhân cách dung hợp trị liệu. Nhưng sau cái biến tâm ý, trở thành hiệp trợ trị liệu 'Nội bộ trợ lực người' một trong."

"Nha ~! Tiểu tử người cũng... Chờ một chút, bác gái, giảng phương ngôn. Người bảo vệ, còn là nội bộ trợ lực người, đó không phải là..."

Thấy Han Woo như vậy tùy ý thái độ, Hwang Jung Eum vừa muốn bắt mẫn ồn ào, bỗng nhiên thì tựa hồ là nghĩ tới điều gì, giật mình. Trên mặt toát ra có chút vẻ mặt kinh ngạc.

"Ủ, không sai."

Vừa nhìn thấy Hwang Jung Eum biểu tình, Han Woo hình như trực tiếp thì đoán được nàng suy nghĩ trong lòng, dứt khoát gạt đầu, bên mép xóa sạch ý tứ hàm xúc không rõ cười yếu ớt tựa hồ phút chốc làm lớn ra rất nhiều, "Cùng Ferry Park rất giống đúng không? Một cái thủ hộ Cha Do-hyun bản thân, một cái bảo vệ Oh Ri-jin hóa thân 'NANA', Soo Won tỷ thiết trí cái này là phúc hi phải là đề và Ferry Park góp thành một đôi."

"Ủ! Không sai."

Lúc này, ở một bên Jin Soo Won rốt cục nhận không được lên tiếng, khóe miệng của nàng mang theo không kiềm hãm được mỉm cười, nhìn Han Woo hai mắt tinh hiện ra tinh hiện ra, trong đó lóe ra thỏa mãn và vui mừng quang mang.

Tuy rằng người cuối cùng nhân cách Han Woo cũng không có tế giảng đề cho nàng có điểm kỳ quái, nhưng cái này đã đủ rồi.

Nói thật đi, tại bảy năm trước sáng tác chi lần đầu, Jin Soo Won từ không nghĩ tới, trên đời cư nhiên thật sự có nhân có khả năng hoàn toàn tiếp thu đến nàng ở nơi này kịch bản thượng trút xuống tâm ý, nàng càng không có nghĩ tới, mà người này, sẽ là Han Woo, sẽ là cái này và nàng mà nói ý nghĩa đã bắt đồng tiểu tử thôi.

Khi nàng nghe Han Woo tiểu tử này mỗi chữ mỗi câu đem của nàng tác phẩm phân tích, đem văn tự bên trong tình cảm phóng thích ra ngoài, một loại cảm giác kỳ diệu nhất thời không ngừng được địa tại trong lòng nàng chảy xuôi, thực sự rất kỳ diệu, có loại rất thần kỳ cảm giác, tại sao có thể như vậy tâm ý tương thông? Đồng thời, một to lớn vui sướng tại đáy lòng của nàng đứng động, đề cho nàng cảm giác mình mấy năm nay tới nay chưa bao giờ giống ngày hôm nay vui vẻ như vậy.

"Đại phát... Soo Won tỷ..."

Hwang Jung Eum mở to mắt, vươn tay cầm lấy Jin Soo Won vai, đem Jin Soo Won thân thể bãi chánh lại đây, từ trên xuống dưới xem thật kỹ xem Jin Soo Won, trên mặt chút nào không che giấu lộ ra kinh ngạc đến cười toe tóa biểu tình.

"Soo Won tỷ, ngài còn là cái kia Soo Won tỷ sao? Điều không phải, bình thường xem người cùng ta không sai biệt lắm a, làm sao sẽ... Ai ô!"

"Nha ~! Người nha đầu kia có ý tứ? Ủ? !"

Hwang Jung Eum lời còn chưa nói hết, Jin Soo Won thì minh bạch ý của nàng, trực tiếp cười mắng được vỗ Hwang Jung Eum cái trán một tý, trên mặt tràn đầy tức giận đáng tươi cười.

"Vốn chính là đi, bình thường nhìn người cũng không có gì đặc biệt a, làm sao sẽ viết ra lợi hại như vậy kịch... A, được rồi."

Hwang Jung Eum có chút tức giận nhu liễu nhu trán của mình, trong miệng tương đương không phục nói, chẳng quá đúng lúc này, nàng tựa hồ bỗng nhiên vừa nghĩ tới điều gì, đại nháy mắt một cái, trên mặt lộ ra ngây người biểu tình.

"Làm sao vậy?"

Jin Soo Won nháy mắt một cái, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) có chút nghi ngờ nhìn nàng một cái.

"Nếu Soo Won tỳ của người đặt ra không thành vấn đề, như vậy..."

Hwang Jung Eum trong miệng thì thảo luận, đồng thời, ánh mắt kim lòng không dời nhìn về phía ngồi ở đối diện Han Woo, mạnh chớp chớp mắt, tựa hồ là ý thức được cái gì, theo bản năng nhỏ giọng hỏi: "Như vậy, vũ nói đại phiền toái là có ý gì?"

Vừa nghe đến Hwang Jung Eum lời này, Jin Soo Won sững sờ, trong nháy mắt, bỗng nhiên nhớ tới cái này đều bị bản thân quên chuyện! Chợt, nàng cũng không nhận được lập tức nháy con mắt nghi ngờ nhìn về phía bên người Han Woo.

Đúng vậy, vũ nói "Đại phiền toái" rốt cuộc là cái gì? Hắn nói sáu nhân cách cũng không thành vấn đề a.

Thâm thúy con người nhẹ nhàng trát liễu trát, Han Woo lẳng lặng nhìn mình trước mắt mặt lộ vẻ nghi ngờ hai người, trên mặt xóa sạch cười khể khể chẳng biết lúc nào đã phai đi, thay vào đó nhưng là một loại nói không rõ sở biểu tình, hắn trầm mặc một hồi, cúi đầu lại nhìn một chút cửa hàng ở trên bàn trưng bày giấy trắng, bỗng nhiên mở miệng hỏi một cái để cho Jin Soo Won hai người nhất thời ngẩn ra vấn đề.

"Không thành vấn đề? Các người... Xác định sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngự Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 251: Hàn biên kịch (thượng)

"Không thành vấn đề? Các người... Xác định sao?"

Đương câu này ra về khinh phiêu phiêu, nhưng vừa tựa hồ ẩn chứa rất nhiều ý tứ hàm xúc chính là lời nói truyền vào trong tai khi, cả người phảng phất được định trụ như nhau, Jin Soo Won nháy mắt một cái, ngây người địa nhìn trước mặt Han Woo.

Han Woo lúc này sắc mặt cũng không toán có bao nhiêu sao kỳ quái, mặc dù không có mỉm cười, nhưng thần sắc ra vẻ coi như ôn hòa, chính là... Cảm giác có điểm vô cùng lạnh nhạt, thậm chí... Có một loại gần nên đậm mặc cảm giác.

Điều này làm cho Jin Soo Won bỗng nhiên có điểm không được tự nhiên, trong lòng trước kia cổ tràn đầy mừng rỡ hình như trong lúc bắt chợt thì dần dần nhạt đi, một chút không rõ cảm giác từ đáy lòng hiện lên lên, để cho nàng nghĩ có điểm... Bất an.

"Ý của người là nói... Kỳ thực, có... Có vấn đề gì không? À! Người tiểu tử này có thể không thừa nước đục thả câu sao? Nói thẳng a!"

Lúc này, một bên Hwang Jung Eum nhìn không được trừng lên mắt cảm tức nhìn Han Woo.

Nghe tới Han Woo câu kia giống như có hàm ý phản vấn khi, nàng đồng dạng có chút ngây người, nhưng nàng cũng không tượng Jin Soo Won suy nghĩ nhiều như vậy, trực tiếp thì bất mãn nhượng đi ra.

"A, à, Jung Eum tỳ người thực sự là..."

Hwang Jung Eum như vậy vừa gọi nhượng, Han Woo trên mặt cái loại này đậm mặc biểu tình trong nháy mắt thật giống như hoa tuyết gặp thái dương như nhau cấp tốc tan rã, thay vào đó còn lại là một điểm dờ khóc dờ cười hình dạng.

Hồ...

Liên Jin Soo Won bản thân cũng không biết vì sao, khi thấy Han Woo sắc mặt của rốt cục bình phục như thường sau, trong lòng của nàng liền không nhận được thờ phào nhẹ nhõm, cái loại này mơ hồ bất an phai đi, chẳng quá và chỉ tương ứng, nàng tựa hồ đã mơ hồ ý thức được cái gì, ánh mắt bắt đầu khẩn trương nhìn chăm chú vào Han Woo, cầm lấy tay nải hai tay của lặng yên nắm chắc đứng lên.

"Cái gì thật là? Nha,

Tiểu tử, người còn dám thừa nước đục thả câu, ta thực sự hội tẩu người nga, ừ? !"

Hwang Jung Eum giá giá quả đảm, một đôi vốn là hiển đại ánh mắt của trừng lên đến, nhưng thật ra thật là có điểm lực uy hiếp.

"Được rồi được rồi, ta đã biết."

Rất dứt khoát gơ hai tay lên bãi liểu bãi. Han Woo có chút dờ khóc dờ cười nhìn ở trước mặt mình đã triệt để không có nghệ nhân hình tượng Hwang Jung Eum, trên mặt còn mơ hồ có điểm vẽ mặt bắt đặc dĩ, chẳng quá chợt hấn thì nghiêng đầu nhìn lướt qua bên người thần tình mơ hồ bắt đầu khăn trương Jin Soo Won, trên mặt thần sắc sắc nhất chinh. Một vẻ trịnh trọng di động hiện tại trên mặt của hấn.

"Các người không nhìn ra vấn đề, như vậy ta liền đem nó quyền ra tới cho các người nhìn."

Hoi hoi ngồi ngay ngắn, Han Woo cầm lên nguyên vốn đã bỏ lên trên bàn chi kia bút, trong miệng vừa nói, ánh mắt vừa chăm chú nhìn chăm chú vào cửa hàng ở trên bàn tờ giấy kia. Trong tay cầm chi kia bút trên giấy vẽ phác thảo vài cái, trên mặt trong thần thái lộ ra một loại chăm chú và ngưng trọng.

Tựa hồ là được Han Woo trong lúc bắt chợt thì tản ra trịnh trọng lấy, Hwang Jung Eum và Jin Soo Won hai người đều kim lòng không dặng hơi hoi hoi ngồi ngay ngắn, trên mặt trên nét mặt đồng dạng không tự chủ mang cho lau một cái nghiêm túc nhìn kỹ hướng về phía trương cửa hàng ở trên bàn giấy trắng.

Rất nhanh, tại nhìn kỹ vài lần sau, Hwang Jung Eum liền không nhìn được chớp chớp mắt, có chút kỳ quái địa nói rằng: "Không có vấn đề gì a, vũ người nói vấn đề rất cuộc là cái gì a?"

Nhưng mà, tại Hwang Jung Eum bên người Jin Soo Won tại nghiêm túc quan sát một lúc lâu sau, bỗng nhiên. Sắc mặt phút chốc biến đổi, đôi trong giấy lát hơi hơi mờ to.

"... Xem ra Soo Won tỷ người mình đã chú ý tới."

Thâm thúy mâu quang nhẹ nhàng nhìn lướt qua Jin Soo Won trên mặt biểu tình, Han Woo biết mình vị đại tỷ này tỷ đã khoảng chừng phát hiện mình sai ở nơi nào, tuần lằng trên mặt của nhìn không được trào xảy ra chút thần tình phức tạp, có tí áy náy, nhưng càng nhiều hơn, cũng kiên định.

"Ừ... Đại thể biết vũ người nói vấn đề là cái gì..."

Dưới hai tay ý thức thì quán quyết địa triển cùng một chỗ, Jin Soo Won vùng xung quanh lòng mày chăm chú nhíu chung một chỗ, ánh mắt dị thường phức tạp gắt gao nhìn chăm chăm trên bàn tờ giấy kia, trên mặt trên nét mặt kỳ có thật nhiều chợt. Cũng còn có có chút mê hoặc.

"Cái gì? Ai, các người nói cái gì a! Thực sự là!"

Ở một bên, Hwang Jung Eum nháy mắt, nghe Han Woo và Jin Soo Won sai mê dường như đối thoại. Trên mặt nhất thời lộ ra có chút phát điên hình dạng, rất bất mãn địa trừng mắt hai người.

"A..."

Thấy Hwang Jung Eum cái bộ dáng này, Han Woo có chút buồn cười địa cười cười, ngay sau đó, hấn nhìn một chút bên người vẽ mặt quán quyết địa nhìn chăm chăm trên bàn tờ giấy kia Jin Soo Won, từ trong miệng vì không thể xét địa thở dài. Ánh mắt dò xuống, cũng rơi vào trên tờ giấy kia.

Trên thực tế, Han Woo cũng không không có ở trên giấy đều viết những gì, hấn chỉ là... Bà có chút giống nhau từ dùng liên tuyến liên lên mà thôi.

"Sáu phó nhân cách, không tính là người cuối cùng, cư nhiên... Có ba người thủ hộ, hai cái gánh chịu người."

Cầm bút, trên giấy nhẹ nhàng gặt một cái được bản thân dính liền nhau mấy cái từ, Han Woo trên mặt dừng động thần tình phức tạp, trong giọng nói tựa hồ hoàn mạng theo điểm bắt đặc dĩ.

"Ba hai cái? Như vậy..."

Được Han Woo vừa nói như vậy, Hwang Jung Eum khỏi điểm trên mặt còn là tràn đầy nghi hoặc, cau mày vừa muốn đặt câu hỏi, nhưng chợt, nàng tựa hồ mạnh nghĩ tới điều gì, một đôi mắt to vì hơi lờm lờm, ngậy người địa nhìn Han Woo, "Vũ, ý của người là nói..."

"Ừ..."

Trực tiếp gặt đầu, Han Woo thần tình phức tạp nhìn trên bàn trương được bản thân sửa sang lại giấy trắng, tựa hồ cũng có chút đau đầu địa nói rằng: "Ta điều tra có liên quan tư liệu, nói chung, người bệnh trong cơ thể nhân cách đều từng người có chức trách của mình, mỗi người đều có yêu cầu bản thân đảm đương vị trí, nhưng Soo Won tỷ cái này..."

"Nhưng Soo Won tỷ cái này... Rất nhiều người cách chức trách lập lại."

Hwang Jung Eum tiếp thượng Han Woo lời của, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) vừa hoàn tương đối kịch liệt giọng của lặng yên đang lúc thấp xuống, trên mặt đồng dạng hiện ra tương đương thần tình phức tạp, đồng thời, nàng hoàn nhìn không được địa nghiêng đầu nhìn một chút bên người Jin Soo Won.

"Ta không sao, vũ người nói tiếp đi, có thể để cho người nói đại vấn đề phiền toái không phải chỉ hơn thế đi?"

Bén nhảy cảm thụ được Hwang Jung Eum mơ hồ đầu tới lo lắng ánh mắt, Jin Soo Won trực tiếp nhẹ nhàng mà khoát tay áo, lập tức nàng thì nhìn về phía đồng dạng có chút lo âu nhìn mình Han Woo, mím môi một cái thần, trên mặt lộ ra cái thoát nhìn có chút miễn cưỡng mỉm cười, để cho mình giọng nói tận lực thoải mái mà nói rằng, đồng thời, trên mặt của nàng còn lộ ra điểm đáng vẽ nghi hoặc, chăm chú triển ở chung với nhau hai tay lần thứ hai khăn

trương nắm chắc.

Được nàng vừa nói như vậy, Hwang Jung Eum cũng như có điều suy nghĩ gập đầu, nhin không được đem ánh mắt nghỉ hoặc nhìn về phía đối diện Han Woo.

"Ừ... Vấn đề này quả thực hoàn toàn tại kỳ thứ."

Nhìn Jin Soo Won đầu tới nhìn như dễ dàng kì thực tràn đầy khăn trương ánh mắt, Han Woo trên mặt thần tình tựa hồ càng thêm phức tạp một ít, nhưng hẳn cũng không có nói thêm cái gì, trực tiếp cúi đầu kể tục nhìn về phía trương cửa hàng ở trên bàn chỉ, trong miệng nhẹ giọng nói rằng: "Soo Won tỷ người đem nhân cách chia làm ba tổ, vừa vặn, đề xuống vấn đề nhiều ít, ta cũng bả những người này cách chia làm đồng dạng ba tổ, hiện tại ta từng cái một mà nói nói."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Hàn biên kịch (giữa)

"Tuy rằng Cha Do-hyun nhân cách rất nhiều thân phận trùng hợp, nhưng căn cứ bảo vệ bộ phận bất đồng, gánh nỗi tình cảm bất đồng, cũng vẫn là có thể nói xong quá khứ, chủ yếu nhất vấn đề, hay là đang nên Soo Won tỷ thiết trí những người đó cách bản thân."

Che nặng tán hạ, Jin Soo Won và Hwang Jung Eum thần tình lắng nghe Han Woo phân tích.

"Đầu tiên tổ thứ nhất."

Han Woo giương mắt nhìn một chút Jin Soo Won hai người, báo cho biết một tý, ngay sau đó thì cúi đầu cầm bút trên giấy nhẹ nhàng vẽ phác thảo một tý, đem phía trên hai cái tên quyền lên, sau đó dùng liên tuyến liên tiếp.

"Ferry Park và NANA."

Cầm bút gập một cái trên giấy được bản thân quyền định liên lên hai cái danh tự này, Han Woo ngẩng đầu ánh mắt trầm tĩnh địa và chăm chú nhìn hẳn Jin Soo Won hai người nhìn nhau, trong miệng nhẹ giọng phân tích nói: "Ferry Park, NANA, hai người kia cách, đem bọn họ đơn độc lấy ra nữa xem, trên thực tế bọn họ bản thân đều không có vấn đề, nhưng đem bọn họ đặt chung một chỗ xem, vấn đề thứ nhất thì xuất hiện, ký, bọn họ tồn tại ý nghĩa là cái gì?"

"Tồn... Tồn tại ý nghĩa?"

Hwang Jung Eum nháy mắt một cái, trên mặt rõ ràng có điểm mơ hồ hình dạng.

"Ừ." Han Woo gập đầu, "Tồn tại ý nghĩa, có lẽ nên là bọn hắn tại sao phải xuất hiện."

"Vũ ý của người là nói..."

Lúc này, bên cạnh Jin Soo Won trong ánh mắt ánh mắt tựa hồ hơi hơi lóe lên một cái, lau một cái chợt di động hiện tại trên mặt của nàng, và chỉ tương ứng, ánh mắt của nàng giữa hoàn kim lòng không động trào xảy ra chút sâu đậm ảo não.

"Ừ..."

Han Woo nhìn Jin Soo Won liếc mắt, biết nàng nên minh bạch ý của mình,

Vì vậy cũng không có bán thế nào cái nút, trực tiếp dùng bút gập một cái giấy hai cái tên giải thích: "Ferry Park và NANA hai người kia cách kỳ thực đều rất cuộc đối với Cha Do-hyun mà nói một cái nhân vật trọng yếu hóa thân, Ferry Park nói là 'Phụ thân', nói là 'Người thủ hộ', nhưng trên thực tế tại Soo Won tỷ kịch bản giữa Ferry Park cũng không có cơ nào thể hiện xuất xứ vị 'Người thủ hộ' nơi ấy, hẳn trái lại, càng giống như là một cái 'Gánh chịu người'."

"'Gánh chịu người'?"

Hwang Jung Eum nhin không được nghỉ ngơi hỏi một câu.

"Ừ, trên thực tế. Ferry Park càng giống như là gánh chịu Cha Do-hyun đối với phụ thân tưởng niệm 'Gánh chịu người', NANA đồng dạng cũng là, trên người nàng thực tế cũng ký thác Cha Do-hyun đối với đương niên cái kia tầng hầm ngầm nữ hài tưởng niệm, nàng coi như là một cái loại khác 'Gánh chịu người'. Thế nhưng..."

Han Woo dừng một chút. Ánh mắt quét một vòng trước mặt mình Jin Soo Won và Hwang Jung Eum, vùng xung quanh lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, trong giọng nói nhiều hơn gât đầu đau: "Người bệnh phân liệt nhân cách căn cứ là 'Nhu cầu', đương người bệnh gặp phải thống khổ đến để cho hắn đã vô pháp sinh tồn tình cảnh khi hắn mới có thể sản sinh nếu nói 'Nhu cầu', cái này mới có phân liệt nhân cách cơ sở. Nói thí dụ như Cha Do-hyun gặp vô pháp chống đỡ bạo lực, không có dũng khí xuất thủ khi, hắn sinh ra Shin SeKi, vừa nói thí dụ như Cha Do-hyun tại mất hết can đảm tự sát khi sinh ra 'Tự sát người tình nguyện' Ahn YoSeob như nhau, thế nhưng... Thế nhưng, đối với một người tưởng niệm thực sự hội dẫn đến nhân thống khổ đến không tiếc phân liệt nhân cách trình độ sao?"

"..."

Mâu quang khẽ nhúc nhích, Han Woo câu hỏi để cho có mặt hai người đều trầm mặc lại, Hwang Jung Eum trưng liễu trưng chùy, lại không có thể nói ra cái gì, Jin Soo Won ánh mắt vẫn yên lặng nhìn chăm chăm trên giấy được vòng hai cái tên, nguyên vốn đã ác lên hai tay chấm chú vát ở tại cùng nhau. Đốt ngón tay băng bó rất có chút trắng bệch.

"Có lẽ chúng ta đổi lại cái vấn đề. Vấn đề này tuy rằng cảm giác có điểm không hiện thực, nhưng muốn nói còn là nói xong quá khứ, Cha Do-hyun rốt cuộc đối với cái này tình cảm của hai người không giống với, nhưng làm hai người kia cách lộn sau khi đi ra vừa xuất hiện một vấn đề."

Han Woo ánh mắt nhìn thẳng Jin Soo Won hai người, giơ tay lên vờn hai ngón tay, "Hai cái hoàn toàn vậy gánh chịu người, một là tưởng niệm, một cái khác cũng là tưởng niệm, tuy rằng tưởng niệm nhân không giống với, nhưng đánh cách khác mà nói. Người hội bởi vì đi siêu thị mua đồ mua được quá thời hạn thương phẩm mà phân nộ, cũng sẽ bởi vì bị nhân ấu đã mà phân nộ, như vậy cứ như vậy điều không phải rất có thật nhiều cái Shin SeKi sao?"

"Phốc, người tiểu tử này..."

Han Woo tỉ dụ để cho Hwang Jung Eum đảo là có chút buồn cười hình dạng. Nhưng nàng chợt thì chú ý tới bên người Jin Soo Won lặng lẽ thần tình, trên mặt vừa lộ ra một chút tiểu ý nhất thời thu lại, vì không thể xét địa thờ dài, sau đó nhìn về phía Han Woo, "Sở dĩ ý tứ nói đúng là... Chức trách trùng hợp?"

"Ừ."

Han Woo gât đầu, nhíu mày địa nhìn giấy hai cái tên. "Hơn nữa hai người kia cách duy nhất tồn tại ý nghĩa cũng chỉ có cái này, bằng không Ferry Park và NANA năng làm cái gì? Thủ hộ? Đã có Shin SeKi, thậm chí còn có một cái Ahn YoSeob tại xếp hàng. Sở dĩ vấn đề lớn nhất chính là hai người kia cách nếu như chỉ có như vậy một cái tồn tại ý nghĩa, như vậy hai người phải thủ thủ nhất. Cảm giác mà nói, hai người kia cách cùng với nói là Cha Do-hyun bình thường chia ra tới, không bằng... Không bằng nói là Soo Won tỷ chủ quan để tình tiết cảm tình người và người cách góp đủ số cường thêm."

Đương cái này nói nói đến phần sau khi, Han Woo rõ ràng có chút do dự, nhưng hắn nhìn thoáng qua bên người trầm mặc Jin Soo Won, rốt cuộc còn là cắn răng bả trong lòng mình lời muốn nói nói ra.

"Nha! Vũ người..."

"Không có chuyện gì Jung Eum."

Nghe được Han Woo không chút nào che giấu ngôn ngữ, Hwang Jung Eum hai mắt thoáng cái thì mở to, vô ý thức khẩn trương nhìn lướt qua bên người Jin Soo Won phản ứng, há mồm thì có chút nóng nảy địa trước phải răn dạy Han Woo, nhưng lời còn chưa nói hết, một bên Jin Soo Won mở miệng thì cắt đứt lời của nàng, thanh âm nghe vào có chút chột dạ, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) nhưng cũng may cảm giác tịnh không có gì quá nhiều đích tình tự.

Vì không thể xét địa căn môi một cái, Jin Soo Won quay đầu nhìn về phía Han Woo, trên mặt miễn cưỡng lộ ra một cái mỉm cười nhân nhạ, nói rằng: "Vũ... Người nói tiếp đi, chớ bận tâm cái gì, bả người thấy vấn đề toàn bộ... Toàn bộ nói ra đi!"

"... Ừ."

Sắc mặt một trận phức tạp, Han Woo nhìn trước mặt thần tình rõ ràng và thường ngày tuyệt nhiên bất đồng Jin Soo Won, thâm thúy trong con người không ngừng được thì tuôn ra một chút áy náy, nhưng rất nhanh, vẫn bị một mảnh kiên định thần tình thay thế.

Nếu như Han Woo bởi vì bận tâm đến Jin Soo Won mà không có đem kịch bản vấn đề lời nói ra, Han Woo nghĩ, cái này mới là thật có lỗi với nàng, chính là Soo Won tỷ sau đã biết, chỉ sợ cũng sẽ không tha thứ mình.

Sở dĩ, không có gì hay do dự, phải nói là duy nhất toàn bộ nói ra.

Hơi hơi hít sâu một tý, Han Woo trên mặt lộ ra kiên định thần tình nghiêm túc, cầm bút trong tay gât một cái trên giấy "Ferry Park" ba chữ kia.

"Mặt khác, ngoại trừ vấn đề này, về 'Ferry Park', trên người hắn kỳ thực còn có một cái ta trước không có nhắc tới vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 253: Hàn biên kịch (hạ)

"Mặt khác, ngoại trừ vấn đề này, về 'Ferry Park', trên người hắn kỳ thực còn có một cái ta trước không có nhắc tới vấn đề."

Đương Hwang Jung Eum nghe được Han Woo những lời này khi cả người nhin không được sững sốt một chút, nàng cúi đầu nhìn chỉ vào trên giấy "Ferry Park" ba chữ ngồi bút, bỗng nhiên trong lòng thậm chí đều có chút rất cảm giác không được tự nhiên, vô ý thức thì nhìn lướt qua bên người, thẳng đến thấy Jin Soo Won ra về không có gì khác thường sắc mặt sau, trong lòng lúc này mới hơi hơi thờ phào nhẹ nhõm, sau đó nàng thì nghiêng đầu nhìn Han Woo, hơi lộ ra lấp bắp mà hỏi thăm: "Hoàn... Hoàn có chuyện?"

"Ừ."

Han Woo trực tiếp gật đầu, ánh mắt nhìn chăm chú vào giấy tên, "Ta trước nói qua, nếu như đơn độc lấy ra nữa nhìn, Ferry Park trên người đã không có vấn đề gì, bốn mươi đại đại thức, trên chọc thú, hảo tửu, có chế tác bom bất lương ham, nhưng trên thực tế là một cái hướng tới tự do, bảo vệ tiểu bối thật là tốt nhân. Thế nhưng..."

Han Woo lời của dừng một chút, ngừng đầu nhìn Jin Soo Won và Hwang Jung Eum, "Thế nhưng, nếu như đem Ferry Park bỏ vào Soo Won tỷ kịch bản giữa đến xem, hắn thì xuất hiện một cái ta trước phân tích khi không có nói tới vấn đề."

"Vấn đề gì?"

Lúc này, không còn là Hwang Jung Eum, mà là Jin Soo Won bản thân, ánh mắt của nàng nhìn chăm chăm Han Woo, trong giọng nói tựa hồ đầy là một loại kỳ quái bức thiết.

Thâm thúy mâu quang lẳng lẳng nhìn chăm chú một tỷ trước mặt mình vị đại tỷ này tỷ, Han Woo trầm mặc một chút, lập tức im lặng không lên tiếng cầm bút trên giấy "Ferry Park" ba chữ kia mặt trên vừa viết xuống ba tên.

Hắn cái này lẳng lẽ khẽ động, nhất thời đưa tới hai nữ nhân hiếu kỳ giữa hơi thấp thòm nhìn kỹ, sau đó, nhìn một chút, một bên Jin Soo Won trên mặt thần sắc tựa hồ phút chốc lại thay đổi thay đổi, mà Hwang Jung Eum nhưng vẫn là một bộ có chút đáng vẻ nghi hoặc.

"'Cha KiJoon', 'Oh Ri On', còn có...'Ngô đại ngộ' ? Có ý tứ a?"

Ba cái tên này Hwang Jung Eum đều rất quen thuộc,

"'Ngô đại ngộ' chính là kịch giữa ngô ba ba, cũng chính là Oh Ri On thân phụ, Oh Ri-jin dưỡng phụ, là một cái rất tốt đại thức tới. Nhưng Hwang Jung Eum không hiểu là, Han Woo nói ba người này là có ý gì?"

"Ta trước có đề cập tới 'Ahn YoSeob' rốt cuộc Cha Do-hyun nhân cách giữa nhất củ kết một cái, nhưng trên thực tế, 'Ferry Park' cũng có thể tính một cái."

Hwang Jung Eum nghe vậy vừa sững sốt. Nhin không được hỏi: "Có ý tứ?"

"'Ferry Park', tại kịch bản giữa, hắn không hề nghi ngờ chính là Cha KiJoon hóa thân, cũng chính là Cha Do-hyun tuổi nhỏ khi đối mặt cái kia vẫn cùng thiện dễ thân phụ thân của, thế nhưng. Căn cứ Soo Won tỷ dưới ngòi bút miêu tả Cha Do-hyun hồi ức, ở trong đó Cha KiJoon tuy rằng quả thực dễ thân, nhưng... Hắn lại cùng Ferry Park tính cách tịnh không giống nhau."

"Không... Không giống nhau? Ý của ngươi là nói, trên thực tế Ferry Park tính cách và lúc đó xe ba ba tịnh không giống với?" Hwang Jung Eum chớp chớp mắt, mang trên mặt vẻ nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Ừ." Han Woo gật đầu, "Nói thật đi, nhìn qua kỳ thực đã có thể nói là hai người. Chẳng quá, cái này hoàn tại kỳ thứ, dù sao Ferry Park chỉ là Cha Do-hyun tưởng tượng ra đến thân phụ thân của, chính hắn chủ quan đem người thân phụ thân này hóa thân sửa chữa rất càng phù hợp mình huyền tượng cũng là có khả năng. Nhưng then chốt thì then chốt tại. Cha Do-hyun, không, phải nói là Soo Won tỷ, Soo Won tỷ nàng... Đem Ferry Park tính cách được thiết trí có chút vấn đề."

"Vấn... Vấn đề? Vấn đề gì?"

Vừa nghe đến Han Woo nói như vậy, Hwang Jung Eum ngực cái loại này cảm giác không được tự nhiên vừa dừng mãnh tiến ra, nàng hơi hơi cương nghiêm mặt sắc, cần cần dục dục dường như hỏi một câu.

"Jung Eum tý người... Có hay không nghĩ Ferry Park tính cách và kịch bên trong người kia vật rất giống?"

"Và người kia vật rất giống? Ha hả..."

Hwang Jung Eum nháy mắt một cái, có chút cứng đờ cười cười, vừa muốn trả lời, nhưng chợt sắc mặt của nàng thì đổi đổi. Ánh mắt tựa hồ chạm đến đến rồi giấy một cái tên, trong đầu linh quang lóe lên vậy, trong nháy mắt nổi lên một cái ý niệm trong đầu, "Nan... Lẽ nào..."

"Ừ.'Ngô đại ngo', có lẽ ta nên Ngô gia nhân hội chuẩn xác hơn một điểm."

Cầm bút, nhẹ nhàng gạt một cái trên giấy tân viết ra ba tên, Han Woo ánh mắt như có như không nhìn lướt qua bên cạnh Jin Soo Won, khi thấy sắc mặt nàng mặc dù có điểm bất hảo nhưng ánh mắt vẫn như cũ nghiêm túc nhìn chăm chú vào bản thân sau, trong lòng lúc này mới an tâm một chút. Hắng giọng một cái tiếp tục nói: "Từ kịch bản nhìn lên, cho dù là Jung Eum tý người cũng có thể năng nhìn ra được, 'Ngô đại ngo' và 'Ferry Park' trên người có rất nhiều trọng điệp nơi ấy, đồng dạng trên chọc thú tính cách, bảo vệ tiểu bối, thích uống rượu, làm việc có điểm không đáng tin cậy, có thể nói nếu như phao đi áo khoác, Ferry Park quả thực chính là một cái phiên bản ngô ba ba, đây là một vấn đề. Ferry Park nguyên hình là Cha KiJoon, nhưng tính cách cũng ngô đại ngo? Đương nhiên, vấn đề này cũng tịnh không thể nói là rất lớn, dù sao trước nói, Ferry Park nghiêm ngặt mà nói chỉ là Cha Do-hyun lý tưởng giữa phụ thân của. Như vậy trong này vấn đề lớn nhất chính là... Cha Do-hyun tại về nước trước chưa từng thấy qua ngô đại ngo."

Han Woo thốt ra lời này xuất khẩu, ngồi ở đối diện Hwang Jung Eum trên mặt nhất thời biến đổi, trong nháy mắt mơ hồ có chút trắng bệch, hai mắt mở rất lớn, mà ngồi tại bên người nàng Jin Soo Won biểu tình nhưng thật ra lạnh nhạt rất nhiều, kéo kéo khóe miệng, lộ ra cái có chút khổ sở mỉm cười.

Chưa từng thấy qua ngô đại ngo, thế nhưng lại có ngô đại ngo cái bóng nhân cách, chuyện này cho dù là Hwang Jung Eum đều hiểu vấn đề ở chỗ nào!

"... Xem ra hai vị cũng nghe rõ. Dù cho lợi hại hơn nữa, cũng thì không cách nào làm được trống rỗng và người kia hoàn toàn tương tự chính là, như vậy nếu Ferry Park tính cách điều không phải tùy Cha Do-hyun bình thường chia ra đến, vậy cũng chỉ có một loại khả năng... Ferry Park là Soo Won tý chính người tác giả chủ quan chế tạo ra. Mặt khác... Về điểm ấy Ferry Park trên người còn có chút phụ chứng minh có thể chứng minh."

"Giữa rẽ tóc, thích mặc hoa áo somi, tại nguyên bản nhân thiết giữa, UU đọc sách (www. uukan Shu. c om) Soo Won tý vốn là bà Oh Ri On thiết trí thành giữa rẽ tóc, đối với người cũng không thích hợp, cho nên mới khử trừ, đây là thứ nhất. Mà hoa áo somi, lẽ nào các người không tới liên tưởng đến ngô đại ngo cái loại này truy cầu thanh niên nhân thời thượng kỳ quái mặc quần áo mê sao? Sở dĩ nếu như không có Cha KiJoon một đoạn hồi ức, ta thậm chí có thể thôi trách Ferry Park là ngô ba ba hóa thân."

"Hay là... Hay là về những thứ này cho dù là Soo Won tý mình cũng không tới chú ý tới. Tác giả tại sáng tác giữa là rất dễ bả ý nghĩ của chính mình chắc hẳn phải vậy địa viết vào tác phẩm giữa, mà Soo Won tý... Chính là phạm vào sự sai lầm này."

Hồ...

Đương liên tiếp chính là lời nói nói, Han Woo thì vì không thể xét địa thờ phào một hơi thờ, vô ý thức ngồi ngay ngắn, ánh mắt lặng yên ở trước mặt mình trầm mặc trên người hai người lưu chuyển một tý, vuơ ki điểm đặt là hai bên trái phải đạo kia nhìn qua có vẻ càng thân ảnh gầy yếu.

Hoàn hảo, tuy rằng sắc mặt không tốt lắm, nhưng tựa hồ là có trước mặt chặn đệm, ra mời còn không có triệt để đã kích nội tâm.

Han Woo rất rõ ràng dựa theo bản thân miêu tả như vậy xuống phía dưới sẽ cho vị này bản thân kính yêu đại tỷ tỷ tạo thành dạng gì ảnh hưởng, thế nhưng... Hắn không có lựa chọn nào khác.

"Tốt, như vậy kế tiếp, tổ thứ hai, Shin SeKi và Ahn YoSeob, Ahn Yona."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 254: Đương 1 mảnh nhỏ có thể lại lần nữa khâu (thượng)

"Tốt, như vậy kế tiếp, tổ thứ hai, Shin SeKi và Ahn YoSeob, Ahn Yona."

Chưa từng có điều ngừng kinh doanh, tuy rằng tâm lý đồng dạng không dễ chịu, nhưng Han Woo còn là chỉ trầm mặc vài giây, sau đó cứ tiếp tục cầm viết lên.

Cầm bút lên sau, Han Woo cũng cũng không để ý tới trước mặt mình tựa hồ vẫn đắm chìm trong một loại không hiểu tâm tình giữa Jin Soo Won và

Hwang Jung Eum, trực tiếp cầm bút trên giấy quyền ra ba tên, sau đó hãy còn đối với hai người vươn hai ngón tay, cúi đầu, cầm bút, vừa trên giấy viết cái gì vừa tự nhiên nói.

"Cái này một tờ ba người cách ta đưa bọn họ hai hai thành đôi, chia làm hai đối với, 'Shin SeKi' và 'Ahn YoSeob', cùng với 'Ahn YoSeob' và 'Ahn Yona', 'hiện tại ta trước giảng hạ 'Shin SeKi' và 'Ahn YoSeob'."

Ngồi bút trên giấy vạch một cái, đem "Shin SeKi" và "Ahn YoSeob" hai cái quyền liên ở tại cùng nhau.

"Cha Do-hyun có ba người thủ hộ, cho dù bỏ đi 'Ferry Park', cũng còn dư lại 'Shin SeKi' và 'Ahn YoSeob', chẳng quá, tuy rằng 'Shin SeKi' và 'Ahn YoSeob' cũng là vì thủ hộ Cha Do-hyun mà ra đời, nhưng trên thực tế bọn họ bảo vệ bộ phận tịnh không giống với, sở dĩ vấn đề này nghiêm chỉnh mà nói không tính lớn."

"Bảo vệ... Bộ vị không giống với?"

Lúc này, tựa hồ là đã từ vừa cái loại này bởi vì sao được lật đổ mà cảm thấy có chút buồn vô cớ trong trạng thái phục hồi tinh thần lại, Hwang Jung Eum nháy mắt một cái, trên mặt hoàn lưu lại một chút mờ mịt, nhin không được nghĩ ngơ hỏi một câu.

"... Đối với."

Đề tay xuống, Han Woo nhìn Hwang Jung Eum liếc mắt, "Shin SeKi đối kháng là đến từ ngoại giới bạo lực, bảo vệ là Cha Do-hyun thân thể, mà Ahn YoSeob đối kháng là Cha Do-hyun bản thân nội tâm tự sát xung động, sở dĩ có thể nói hăng cũng là bảo vệ Cha Do-hyun nội tâm, từ điểm này mà nói, mặc kệ Soo Won tỷ đến tốt cùng là vô tình hay là cố ý, hai cái người thủ hộ từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói còn là nói xuôi được."

"Nha tiểu tử,

Cái gì gọi là vô tình hay là cố ý a!"

Han Woo lời nói để cho Hwang Jung Eum bất mãn kêu một tiếng, nhưng đồng thời, mắt của nàng giữa chân mày rớt cục lặng yên kim lòng không động trào xảy ra chút nhàn nhạt sắc mặt vui mừng.

Vũ tiểu tử này cuối cùng là hiểu được khoan thứ điểm.

Chẳng quá. Sau một khắc Han Woo nói ra để Hwang Jung Eum trong nháy mắt nhin không được có chút mặt đen.

"Như vậy hiện tại chủ yếu là có một vấn đề, còn là ra ở tại bọn họ bản thân thượng."

Hoàn toàn không thấy đối diện sắc mặt trong nháy mắt có điểm có mùi Hwang Jung Eum, Han Woo cầm bút phân biệt tại "Shin SeKi" và "Ahn YoSeob" tên mặt trên viết lên "Thân thể" và "Nội tâm" hai cái từ, sau đó liền cầm bút chỉ vào "Shin SeKi" nói rằng: "'Shin SeKi' rốt cuộc nhân cách giữa khung nhất thành thực một cái. Bản thân hẳn là không có vấn đề, chẳng quá..."

Ngồi bút dời về phía bên cạnh "Ahn YoSeob".

"Bây giờ vấn đề đều ở đây 'Ahn YoSeob' trên người, nã 'Shin SeKi' và hẳn một đôi so với, vấn đề thì nổi lên đi ra."

"Đệ nhất, " Han Woo vừa giơ tay lên. Đưa ra một ngón tay, "'Shin SeKi' đại biểu là phản bội Cha Do-hyun, mà 'Ahn YoSeob' từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói chính là thuận theo Cha Do-hyun, như vậy hiện tại một đôi so với thì biểu hiện ra.'Shin SeKi' là một cái rất thuần túy nhân cách, hẳn chính là đại biểu cho phản diện Cha Do-hyun, nhưng 'Ahn YoSeob' không giống với, hẳn cũng không thuần túy, trên người hẳn có rất nhiều...'Tập chất', trong đó chủ yếu nhất chính là 'Oh Ri On' . Điểm ấy đã không cần phủ nhận, từ 'Ahn YoSeob' bản thân đặc điểm. An thị huynh muội hình thức, rồi đến 'Ahn Yona' đối đãi 'Oh Ri On' thái độ, cho dù ở kịch bản giữa cũng không có rất rõ ràng biểu hiện ra ngoài, nhưng Soo Won tỷ người bản thân mình, cho dù là nội tâm trong tiềm thức, cũng đã là có bả 'Oh Ri On' dung hợp vào 'Ahn YoSeob' ý nghĩ."

Nói được cái này, Han Woo không khỏi lặng yên nhìn lướt qua bên cạnh Jin Soo Won.

Cặp đôi sắc mặt nàng hơi hơi có chút trắng bệch, đôi mắt tập nhìn chăm chăm Han Woo, trong ánh mắt thần tình phức tạp đến đã vô pháp nói rõ.

Ở trong lòng lặng lẽ thờ dài, Han Woo cũng không có dừng lại. Mà là tiếp tục đưa ra ngón tay thứ hai.

"Điểm thứ hai, điểm này rốt cuộc hứng lấy điểm thứ nhất, cũng chính là vừa nhắc tới 'Ferry Park' trên người vấn đề lớn nhất, Cha Do-hyun chưa từng thấy qua 'Oh Ri On' . Nhưng 'Ahn YoSeob' trên người dù cho thể hiện rất tịnh không rõ ràng, nhưng quả thực tồn tại 'Oh Ri On' nhân tố, còn là cái vấn đề... Soo Won tỷ của người chủ quan."

"Đã ngoài hai điểm, trên thực tế hoàn toàn có thể quy kết thành một vấn đề, một cái và 'Ferry Park' vậy vấn đề..."

Nói, Han Woo cũng chưa có nói hết. Hẳn chỉ là ánh mắt phức tạp nhìn một chút hai bên trái phải sắc mặt trắng bệch Jin Soo Won, sau đó thì im lặng không lên tiếng tại "Ahn YoSeob" ba chữ mặt trên vừa viết xuống "Oh Ri On" ba chữ, sau cùng hoàn điểm đặt quyền một tỷ.

"Tờ thứ hai, 'Ahn YoSeob' và 'Ahn Yona'."

Vẫn là không có ngừng kinh doanh, Han Woo trực tiếp ngồi bút kẻ động, đem trên giấy An thị huynh muội tên dùng một cái vòng lớn quyền lên, sau đó dùng bút chỉ vào hai cái danh tự này nói rằng: "An thị huynh muội trên người vấn đề trên thực tế ta cũng không cần quá nhiều nói rõ cái gì. Người thứ nhất, còn là lão vấn đề... Trên người bọn họ có chút thành phần là bình thường phân liệt tình huống sẽ không xuất hiện."

" 'Ahn Yona' tuy rằng theo ta trước phân tích thành phần tựa hồ có điểm cụ thể kết hình dạng, UU đọc sách ([www. uukan Shu. c om](http://www.uukan-shu.com)) nhưng nàng cụ thể mà nói vẫn là có thể nói là 'NANA' hóa thân, cũng chính là mười bảy tuổi khi Oh Ri-jin, nhưng trong này rõ ràng có một chút, 'Ahn Yona' chỉ là Cha Do-hyun tưởng tượng ra tới mười bảy tuổi Oh Ri-jin, truy ngôi sao có thể lý giải, cao trung nữ sinh đại thể đều là bộ dáng như vậy, nhưng tính tình bất hảo, yêu mến động thủ, điểm ấy nhưng là hoàn toàn và mười bảy tuổi khi Oh Ri-jin chân thật trùng hợp."

Nói đến đây, Han Woo dừng một chút, vừa kim lòng không đành nhìn Jin Soo Won liếc mắt, do dự một chút, còn là tiếp theo nói xuống tới.

"... Tại Soo Won tỷ kịch bản thượng, mười bảy tuổi khi Oh Ri-jin cái khác ta không rõ ràng lắm, đã có thể theo mấy cái màn ảnh mà nói, Oh Ri-jin lúc đó đã là một cái đối với OPPA thật bạo lực cô gái, điểm ấy và 'Ahn Yona' tương tự độ đã không thể dùng vừa khớp đến nói rõ. Thậm chí còn 'Ahn Yona' yêu mến dùng phát giáp mang theo nhất tóc điểm ấy chi tiết cũng giống vậy, mặc dù nói điểm ấy tại nữ sinh giữa rất phổ biến, nhưng ở kịch bản thượng mười bảy tuổi khi Oh Ri-jin gạt hái một hồi thượng rất phân minh địa tại nhân thiết giữa viết lên 'Phát giáp mang theo nhất tóc', như vậy, đây hết thấy hiển nhiên thì không phải là ngoài ý muốn."

Nói xong, Han Woo cầm bút, tại "Ahn Yona" tên mặt trên viết xuống "Oh Ri-jin" ba chữ, ngay sau đó cũng không đợi đối diện Jin Soo Won hai người quay về qua tương lai, trực tiếp thì tiếp tục nói: "Đây là An thị huynh muội vấn đề thứ nhất, thứ còn có hai cái vấn đề, vấn đề này, cũng là cái này hai huynh muội trên người đều có một vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Đương 1 mảnh nhỏ có thể lại lần nữa khâu (hạ)

"Vấn đề này chính là tại kịch bản giữa, 'Ahn YoSeob' và 'Ahn Yona' thân phận cũng không có cụ thể biểu hiện ra ngoài."

"Cụ thể biểu hiện?"

Hwang Jung Eum nháy mắt một cái, có chút nghi ngờ hỏi.

"Đối với, cái này chút vấn đề hay là Soo Won tỷ mình cũng đã sớm chú ý tới, Cha Do-hyun nhân cách nhiều lắm, Oh Ri On thân là nam số 2 hí phân đều bị đại lượng đè ép, càng miễn bàn cái khác vai trò, sở dĩ hay là chính là như vậy, 'Ahn YoSeob' và 'Ahn Yona' tác dụng tại kịch bản giữa cũng không có rõ ràng biểu hiện ra ngoài, nếu như không tỉ mỉ tự hỏi, nhìn kỹ, rất ít nhân năng phát giác cái này hai huynh muội chân chính tồn tại ý nghĩa, hội cảm giác đây là hai cái không hiểu tồn tại nhân cách."

"A . . . Hình như đúng là như vậy. . ."

Hwang Jung Eum trên mặt lộ ra chột hình dạng, lập tức sắc mặt căng thẳng, có chút lo âu nhìn về phía bên người Jin Soo Won.

Về Han Woo nói tất cả, nàng mặc dù không có sau khi xem kịch bản, nhưng cũng hiểu hơn phân nửa, nàng rất rõ ràng mấy vấn đề này quả thực tồn tại, nhưng vấn đề là hiện tại. . .

"Tốt, tổ thứ ba, cũng chính là sau cùng một tổ."

Hwang Jung Eum mờ ám Han Woo toàn bộ nhìn ở trong mắt, nhưng hấn nhưng cũng không cách nào khuyên giải an ủi cái gì, cũng may, hấn cuối cùng là phải nói xong.

Dưới tầm mắt dời, Han Woo nhìn mình chăm chăm trong tay huyền ở giữa không trung bút, chớp mắt suy nghĩ một chút, bỗng nhiên đem bút để xuống, cả người ngồi ở chỗ ngồi, đưa tay ra mời lười thất lưng, nhưng là một bộ nói hình dạng.

". . ."

Hwang Jung Eum sắc mặt có chút phát cương, tầm mắt của nàng lặng lẽ quét một vòng bên người Jin Soo Won, vừa dị thường quán quýt địa nhìn một chút trước mặt mình lại không biết nháo cái gì yêu thiếu thân Han Woo, trên mặt biểu tình tương đương quán quýt.

"Tổ thứ ba,

Nal Pook Hee. . . Nói đi."

Mà lúc này, một đạo nghe có chút lằng lằng thanh âm của vang lên, để cho có mặt hai người đều là ngẩn người.

Jin Soo Won lúc này sắc mặt có loại ngoài ý liệu bình tĩnh, trong đôi mắt ánh mắt đang kóe lên nói không rõ sở quang mang, thấy nàng cái bộ dáng này, Han Woo trầm mặc một chút, chợt thì gật đầu, nói rằng: "Tốt."

Chỉ là. Lời là nói như vậy, nhưng Han Woo nhưng vẫn là không có cầm lấy trên bàn bút, Hwang Jung Eum thấy hướng không khỏi nháy mắt một cái, vừa muốn mở miệng hỏi đã bị Han Woo một câu nói khiến cho ngây ngẩn cả người.

"Trên thực tế. . . 'Nal Pook Hee' tịnh không cần phải ... Đi nói."

Không có. . . Không cần thiết?

Kim lòng không đành. Hwang Jung Eum hơi hơi nhúu mày một cái, trên mặt tại có chút ngây người hơn, lau một cái nhàn nhạt nghi hoặc thì hiện lên đi ra.

"Bởi vì. . ."

Hơi hơi ngồi ngay ngắn, Han Woo nhìn thoáng qua Hwang Jung Eum biểu tình, trong lòng tựa hồ đã hiểu ý tưởng của nàng. Máu quang khê nhúc nhích, đường nhìn vì không thể xét địa quét một vòng hai bên trái phải nào đó nói nhìn qua tương đương thân ảnh gầy yếu, trong ánh mắt rõ ràng một trận do dự, nhưng cuối cùng, còn là cắn răng, nói ra câu nói kia.

"Bởi vì, 'Nal Pook Hee' trên người vấn đề ta đã toàn bộ đều đã nói, đã ngoài ta nhắc tới kịch bản sở hữu vấn đề xuất hiện. . . Tại trên người nàng đều có!"

Han Woo giờ tay lên, mở ngũ chỉ, ánh mắt nhìn Jin Soo Won và Hwang Jung Eum. Đưa ngón tay từng cây một cúi xuống.

"Đệ nhất, thì các loại đặt ra mà nói, 'Nal Pook Hee' nàng hoàn toàn có thể nói là nữ bản 'Ferry Park'. 'Nal Pook Hee' nguyên hình trên thực tế là Oh Ri-jin mẹ đẻ 'Min Seo-yeon', điểm ấy từ Oh Ri-jin nhớ tới khi còn bé mẹ cùng của nàng đối thoại có thể biết, Min Seo-yeon nói với Oh Ri-jin qua bản thân đã từng mộng tưởng chính là và Ri Jin sinh phụ dòi đi khách thượng nói qua thật đơn giản thời gian, không cần nhiều xa xỉ, chỉ cần tùy ý khai gia bánh mật điểm và vân vân, bình thường lại cùng quê nhà lao tác gần, người một nhà cuộc sống hạnh phúc được, như vậy nàng cũng rất thỏa mãn. Như vậy 'Nal Pook Hee'. Không chỉ có là chức trách định vị, quả thực có thể nói là triệt triệt để để địa và 'Ferry Park' trùng hợp."

"Nguyên lai. . . Nguyên lai là thế này phải không. . ."

Han Woo đơn giản giải thích một chút từ để Hwang Jung Eum chợt hiểu rõ ra, nhất thời ý thức được "Nal Pook Hee" người này cách là một dạng gì tồn tại, thế nhưng. Nếu như không có nghe qua Han Woo trước một loạt phân tích, hay là Hwang Jung Eum hoàn sẽ cảm thấy rất có ý tứ, nhưng bây giờ đã không được, như vậy đối ứng dường như tình huống để cho sắc mặt của nàng càng phát ra không xong.

"Đệ nhị, còn là cái vấn đề, Cha Do-hyun chưa từng thấy qua Min Seo-yeon. Hẳn thậm chí trước căn bản không biết năm đó ở cái kia yên tĩnh sau giờ Ngọ trên sân cỏ mẹ con đang lúc nói chuyện, như vậy hẳn, làm sao sáng tạo ra 'Nal Pook Hee' ?"

"Đệ tam, cũng là một điểm cuối cùng, 'Nal Pook Hee' trên người đồng dạng chính mình cái kia mao bệnh, sự tồn tại của nàng tựa hồ không có có bất kỳ ý nghĩa gì, thậm chí có thể nói sự tồn tại của nàng so với 'NANA' còn muốn vô căn cứ, nàng không biết là làm sao đản sanh, càng không biết là như thế nào tồn tại, cùng với nói ý nghĩa, không bằng nói sự tồn tại của nàng chỉ là để tăng thú vị và lo lắng! Nhưng mà! Cũng là bởi vì như vậy, sở dĩ ta mới từ vừa mới bắt đầu sẽ không bỏ 'Nal Pook Hee' tính vào nhân cách trong đền, bởi vì ta bởi vì nàng là căn bản không có cần phải tồn tại một nhân cách!"

"Han Woo! Ngươi. . ."

"Jung Eum. . ."

Han Woo không chút nào uyển chuyển dường như đạo phong vậy bén nhọn chính là lời nói để cho Hwang Jung Eum sắc mặt của chợt biến đổi, mở to hai mắt sẽ quát lớn đi ra, nhưng vẫn là thoáng cái đã bị hai bên trái phải đạo kia nghe có chút lằng lằng thanh âm của cắt đứt.

Han Woo ánh mắt phức tạp nhìn an vị tại bản thân một bên Jin Soo Won, nhìn nàng tựa hồ cũng đã không ngừng được vì thân thể hơi run rẩy, đặt ở phía dưới một đôi thon dài bàn tay cũng kim lòng không đành siết chặt đứng lên, trầm mặc một chút, vừa thấp phần lợi hại mồm rồi đột nhiên vừa chuyển, nhu hòa xuống tới.

"Từ kịch bản thượng, rất dễ là có thể nhìn ra Soo Won tỷ của ngươi một ít dụng ý, ngươi thử đem kịch giữa nhân vật này duyên phận thể hiện tại Cha Do-hyun nhân cách thượng, sở dĩ hầu như chính là đối ứng tính địa viết ra cái này sáu phó nhân cách. Thế nhưng. . . Soo Won tỷ ngươi quên một điểm, thành đôi cố nhiên sẽ có điểm nhân quả quan hệ đối chiếu thú vị tính, nhưng nhiều hơn thành đôi chỉ biết tạo thành quá lớn tha cho, Soo Won tỷ ngươi phải hiểu được, ngươi viết, là ba đối với, còn là sáu?"

Ba đối với, còn là sáu. . .

Chợt, Jin Soo Won nắm chặt ở chung với nhau hai tay tựa hồ hơi hơi run, đốt ngón tay đều nắm rất đều có chút thanh trắng, Han Woo lời nói giống như là một thanh búa tạ như nhau trầm trọng đập vào tim của nàng, tại bừng tỉnh đại ngộ vậy đồng thời, đáy lòng của nàng vừa tuôn ra vô hạn ảo não, trên

mặt một điểm cuối cùng điểm hồng nhuận huyết sắc tựa hồ bị một tia một luồng địa hút ra đi. . .

Cho tới bây giờ nàng mới hiểu được, Han Woo trước cái kia mỉm cười trong ẩn chứa, kỳ thực đây là một loại bất đắc dĩ và khôn kể. . .

Ở một bên, Han Woo lặng lẽ nhìn sắc mặt dần dần tái nhợt Jin Soo Won, trong lòng lặng lẽ thở dài, thân thể hơi hơi độ lệch một tí, ánh mắt nhìn Jin Soo Won, trước phân tích gắng giải khi bình tĩnh, thậm chí có thể nói là đậm đặc sắc mặt của hề quết là sạch, thay vào đó còn lại là một cái dị thường ôn nhu thần tình.

"Soo Won tỷ, UU đọc sách (truyencv) kỳ thực quang từ kịch bản mà nói, của người kịch vốn đã rất khá, tình tiết hàm súc, lo lắng thiết trí các loại đều làm rất khá, nhân cách thiết trí tuy rằng không hợp lý, nhưng người cũng đã làm xong rồi đem những thứ này không hợp lý nhân cách xâu chuỗi ở tại cùng nhau. Người cái này kịch bản nếu là trực tiếp cứ như vậy quay chụp, ta nghĩ, cũng sẽ là một cái rất hấp dẫn người cổ sự."

"Ta hiện tại thế nào, đã giúp người bà tất cả đập thành mảnh nhỏ, về phần đến tốt cùng thế nào khâu, xem chính người, hết thấy vấn đề ngay nên, Soo Won tỷ người, là muốn tốt viết, còn là. . . Muốn viết xong?"

Tựa hồ là ngây dại như nhau, Jin Soo Won hơi hơi mở to hai mắt, trong tai phảng phất đang không ngừng vang trở lại Han Woo lời nói.

Nghĩ tốt viết, còn là nghĩ viết xong. . . Nghĩ tốt viết, còn là nghĩ viết xong. . .

Siết chặt hai tay của không tự chủ buông ra, lập tức vừa nắm chặt ở tại cùng nhau, ánh mắt của nàng kinh ngạc nhìn đi xuống ở tại trương từ ban đầu một mảnh trống không đến bây giờ phảng phất được này vẫn tự đập nát thành từng cục mảnh nhỏ trang giấy.

Một lúc lâu sau, lau một cái kiên định chí cực thân thái đột phá ánh mắt kia nặng nề mờ mịt. . .

"Jung Eum, giúp ta chuyện, đi bà Jin Wan đạo diễn bọn họ gọi tới, mặt khác, giúp ta thông báo một chút, kịch tổ tạm thời đình công hai ngày. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 256: Công chủ và vương tử kỳ sĩ đoàn

. . .

"Hiệp thương lâu như vậy, quý phương cũng đã rất rõ ràng chúng ta ý đồ đi? Ta không rõ, chuyện này còn có cái gì đáng giá kéo dài? Tiếp tục nữa chỉ biết lãng phí chúng ta song phương thời gian mà thôi."

Khẩu âm thuần chánh mỹ thức tiếng Anh, ngon miệng vẫn nhưng là một loại tương đương trình tự hóa lạnh lùng, nàng vô ý thức liền không nhận được cảm giác, nung trang tươi đẹp xóa sạch trên mặt của tựa hồ hiện lên có chút hăng giọng.

Nhưng cũng chỉ là một cái chớp mắt, rất nhanh, ánh mắt của nàng thì rơi vào trong tay một bên nhất phần văn kiện thượng, thần tình do dự một chút, chợt còn là kiên định xuống tới, quay đầu lộ ra một cái tự cho là cũng đủ ôn nhu mỉm cười, dùng coi như lưu loát nhưng lần điều có chút quái dị tiếng Anh vừa cười vừa nói: "Sử Mật Tư tiên sinh, ta nghĩ. . . Chúng ta vẫn có cần phải nói một chút."

". . ."

"Nga?"

Ở ngoài sáng hiển trầm mặc vài giây sau, đối phương mới truyền đến một tiếng hơi hột đáp lại, để cho nàng lần thứ hai kim lòng không dặng âm thầm cắn răng.

Đối phương thái độ đã rõ ràng rất không thể lại rõ ràng, ghê tởm nhất còn là cái loại này thương hại dường như phản ứng, hoàn toàn không có có bất kỳ thành ý, thậm chí ngay cả mặt ngoài công phu cũng không muốn làm!

Chỉ bất quá may là như vậy, nàng vẫn như cũ chỉ có thể trước kiềm chế xuống lửa giận trong lòng, đồng thời đáy lòng vẫn đang còn là bảo tồn được một phần nồng nặc kỳ vọng.

Đường nhìn như có như không quét một vòng trong tay phần văn kiện, ánh mắt của nàng giữa vì không thể xét địa lóe lên lau một cái sâu đậm chờ mong, giữa hai lòng mảy tựa hồ thoáng cái nhiều hơn chia ra cao ngạo tự tin.

Nàng tin tưởng, phần văn kiện này thương gì đó hội làm cho đối phương triệt để phao đi chỗ đó loại kiên quyết thái độ, nàng càng đang mong đợi, đương nhìn xong phần văn kiện này thương gì đó sau đối phương hội làm sao diễn nghiêm mặt buông pho làm người ta trong con giận dữ sống nguội tư thái cùng mình tiến hành hiệp thương.

Phải biết rằng,

Cái này văn kiện một vài điều kiện, chính là nàng cái này chỉ để ý đàm phán nhân cũng hiểu được dị thường ưu hậu, nhất là. . . Đối diện hoàn cận không quá là một cái trước kia còn bị công ty đá phải một bên nhỏ nhỏ nghệ nhân!

"Mặc kệ nói như thế nào, ta nghĩ chúng ta song phương đều là không muốn đến tai trình độ như vậy. Là công ty lão thành viên, ta trước đây mang nàng thời gian thì mình bạch nàng và công ty cảm tình là rất thâm hậu, mà công ty chúng ta bên này, cũng là không hy vọng thấy cứ như vậy cô độc địa ly khai. Dù sao đây hết thấy khai đoạn chỉ là bởi vì một chút xiu mâu thuẫn mà thôi."

Nàng ngồi ở chỗ ngồi, hơi hơi ngưỡng dựa vào thư thích lưng ghế dựa, mang trên mặt xóa sạch tự cho là cười nhạt dung, tựa hồ vừa đàm phán giữa được đối phương văn đàm phong khinh chuyện từng bước ép sát một chút quần bách đã hoàn toàn tiêu thất. Thần tình đang lúc thậm chí còn mơ hồ nhiều hơn điểm ngoạn vị cảm giác.

"Sở dĩ công ty chúng ta suy nghĩ đến điểm này, lo lắng nữa đến dĩ vãng đối với công ty cống hiến, quyết định lại tiến hành nhượng bộ. . ."

Nói, nàng quay đầu đối với hai bên trái phải trợ thủ gật đầu báo cho biết một tý, lập tức vừa quay đầu lại lộ ra một cái nhìn như thân thiện mỉm cười.

Văn kiện rất nhanh liền bị truyền quá khứ. Đối diện cũng rơi vào trầm mặc, nàng mỉm cười ngồi ở chỗ ngồi, trên mặt mơ hồ mang theo điểm tràn đầy tự tin thần tình, đồng thời còn có điểm ảo não.

Không nghĩ tới đối phương khó khăn như vậy triền, cũng không biết cái kia xú nha đầu từ nơi này tìm tới luật sư đoàn đội! Vô luận như thế nào chính là từ bất tung khẩu, không có biện pháp nàng chỉ có thể dùng tới cấp trên cho nàng ranh giới cuối cùng, lại nói tiếp cấp trên cũng không biết rốt cuộc tại sao muốn như vậy lưu lại nha đầu kia, cũng lắm thì trực tiếp lên tòa án đi! Cũng không tin cái kia không có rễ không đáy nha đầu năng hao tổn rất qua bọn họ! Huống chi hợp đồng hay là bọn hắn bên kia có lợi.

Chẳng quá nàng nói cũng không tính, cũng may, cuối cùng là giải quyết chuyện này. Đợi lát nữa lại làm bộ và đối diện xả một tý phồng chùng thì không sai biệt lắm, nhiều lắm lại để cho điểm lợi, ngược lại như vậy hậu đãi điều kiện đều lái đi ra ngoài, cũng không kém một điểm hai giờ, sau đó chỉ cần cái này xú nha đầu dãi ở công ty thì có nàng dễ chịu!

Nhưng mà, mấy phút sau, không sai, chỉ mấy phút, đối diện thì truyền đến hồi phục.

"Ừ. . . Bên ta vẫn kiên trì giải ước."

Ừ. . .

Một tiếng nghe hình như. . . Hình như là do dự một chút chính là lời nói, để cho nàng kim lòng không đáng giật mình. Cả người tựa hồ hoàn toàn ngưng cả người như nhau.

Mà ở vài giây sau nàng tựa hồ mới hồi phục tinh thần lại, trên mặt vẫn như cũ sót lại một chút ngưng người, nháy mắt một cái, ngay sau đó có chút cần cần dục dục dường như hỏi: "Sử Mật Tư tiên sinh. Ý của ngươi là nguyện ý cùng giải đi?"

"Cái gì? Không, đương nhiên không, lão bản ta và ý tứ là phải công ty của các ngươi, hiện tại, lập tức, lập tức. Giải trừ phân cùng ven đường cắt chó không có gì khác biệt hiệp ước."

Thoáng cái, nàng vừa ngẩn người, sau đó, sắc mặt mạnh hắng giọng đứng lên!

Hai tay phút chốc nắm chặt, nàng thoáng cái trợn to hai mắt, ánh mắt chặt chẽ nhìn chăm chăm tiền phương lộ vẻ thật lớn chiếu hình bình.

Đây là một gian không gian thật lớn phòng họp, nhưng chỉ có rất ít vài người ngồi ở hội nghị bàn tròn bên cạnh, một người trong đó trung niên nữ nhân thoát nhìn tựa hồ chính là người lãnh đạo, ngồi ở phía trước, ở sau lưng nàng còn lại là vài tên trợ thủ bộ dáng nam nữ.

Ngay cả tại đám người kia trước mặt cửa, một mặt rộng lớn chiếu hình bình đã chậm lại, ở phía trên hiện ra một cái tây trang giày da người da trắng nam nhân.

"Sử Mật Tư tiên sinh! Ta nghĩ chúng ta công ty đã cho ra rất lớn thành ý! Ta mong muốn các ngươi không nên quá quá phận!"

Trung niên nữ nhân sắc mặt tái xanh một mảnh, trong ánh mắt tràn đầy lửa giận, cũng may nàng còn có chút lý trí, không tới giận không kềm được địa đứng lên quát.

"Quá phận?"

Còn hơn trong phòng hội nghị đích tình huống, người da trắng nam nhân bên kia tựa hồ có vẻ quanh quẩn rất nhiều.

Hắn hình như là đang ngồi ở nhà hình dạng, phía sau càng không có một bóng người, tuy rằng cho phép là bởi vì lễ phép mặc vào chính trang, nhưng tọa ở trên ghế sa lon tư thái rõ ràng có chút tùy ý hình dạng, nghe tới trung niên nữ nhân hiển nhiên có điểm không hề ép được lửa giận lời nói sau, hắn hơi hơi nhún lông mày, tựa hồ có điểm nghe không rõ, nhưng chợt thật giống như hiểu rõ ra, nhún vai.

" , ta thỉnh lực không tốt lắm, thỉnh không hiểu nhiều cái khác ngôn ngữ."

Trong nháy mắt, trung niên nữ nhân khuôn mặt tựa hồ cũng có điểm vận vẹo.

Nhưng chợt, nàng còn là đề xuống oán hận trong lòng, hít thở sâu vài cái, chỉnh sửa lại một chút biểu tình, khóe miệng kéo kéo, để cho trên mặt lộ ra một cái coi như có thể biểu tình, đón sẽ thấy lần nhìn về phía chiếu hình bình, UU đọc sách (truyencv) chuẩn bị mở miệng.

Nhưng mà, nàng tịnh không có thể đem lời nói ra khỏi miệng.

"Được rồi, chúng ta song phương cũng đừng lãng phí thời gian."

Chiếu hình bình thượng, người da trắng nam nhân tựa hồ mất đi kiên nhẫn hình dạng, thoáng cái ngồi ngay ngắn, vẻ mặt nghiêm nghị nhìn cameras, trong giọng nói lộ ra một loại không chút nào che giấu đồng cứng và quyết tuyệt.

"Giải ước, bằng không toà án thấy đi, Yes, or. . . ."

"Người! ! . . ."

Rốt cục, trung niên nữ nhân triệt để không nhìn được, đem ngôn ngữ đổi lại trở về tiếng Hàn, thậm chí cả người đằng địa thì từ chỗ ngồi đứng lên.

"Được rồi!"

Nhưng vào lúc này, một đạo nghe vào đỉnh thanh âm uy nghiêm đột nhiên thì truyền tới, vô luận là chiếu hình bình đầu kia người da trắng nam nhân còn có mặt trung niên nữ nhân đám người cũng không nhìn được sững sờ.

Ngay sau đó, trung niên nữ nhân mạnh quay đầu nhìn lại cửa, một người mặc đặc thể trung niên nam nhân đứng ở cửa, sắc mặt có chút khó coi địa nhìn bên này. .

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 257: Ác long và dưới tay hắc Vu sư

"A... Xã... Xã trưởng, tình huống là..."

"Được rồi!"

Vùng xung quanh lông mày vận một cái, Kim Young Min trầm mặt đứng ở cửa phòng họp, ánh mắt lạnh lùng quét cái kia trung niên nữ nhân liếc mắt.

Cả người tựa hồ kim lòng không đáng chiến run một cái, trung niên nữ nhân cương nghiêm mặt hơi hơi cúi đầu, trầm mặc đứng ở tại chỗ.

"Oa nga ~ "

Lúc này, một tiếng nghe hơi lộ ra khinh bạc cảm thán thanh hấp dẫn hai người chú ý của lực, quay đầu nhìn lại, chiếu hình bình thượng người da trắng nam nhân tựa hồ thoáng cái hứng thú, trên mặt mang điểm cảm giác hứng thú mỉm cười, ngồi ngay ngắn, có nhiều hăng hái nhìn cameras.

Hai mắt lúc này vô ý thức hí một cái, ánh mắt quét một vòng chiếu hình bình thượng người da trắng nam nhân biểu tình, Kim Young Min sắc mặt của có chút âm trầm.

Vừa tại trong phòng hội nghị phát sinh tất cả hắc đã tại sát vách trong phòng nghị ngơi xuyên thấu qua giám thị đã biết.

Chuyện lần này rốt cuộc công ty gần đây chuyện trọng yếu nhất hạng một trong, hơn nữa trước truyền tới điều không phải rất tốt phản ứng, sở dĩ hắn tự mình sang xem xem.

Chỉ là, và trung niên nữ nhân như nhau, Kim Young Min đồng dạng thật không ngờ đối phương hội cũng khó dây dưa như vậy và ngoan cường.

Từ vừa mới bắt đầu một loạt và trung niên nữ nhân nhìn như tản mạn kì thực có điểm dao sắc chặt đay rồi cài lại, rồi đến vừa cái loại này vân đạm phong khinh chê cười, thực lực của đối phương để cho hắn không khỏi ở trong tối ám kinh hãi hơn đồng dạng sinh ra rất nhiều nghi hoặc.

Tên tiểu nha đầu kia đến tột cùng là từ nơi này tìm người tới? Chỉ bằng nàng cái kia chuyện xấu bạn trai? Hừ, làm sao có thể.

Mà càng làm cho Kim Young Min tức giận và nhức đầu còn lại là đối phương từ bất từng khẩu.

Theo lý mà nói,

Tên tiểu nha đầu kia là không có khả năng biết sự kiện kia mới đúng, như vậy nàng là dựa vào cái gì dám như vậy?

Đối với, nàng dựa vào cái gì dám như vậy? !

phân tâm trong hiệp ước nội dung chính là Kim Young Min tự mình sao định, hắn tự nhận là làm một điều đã xuất đạo bảy tám năm lão, đây là một phần vô luận phóng tới chỗ nào đều cũng đủ hậu đãi hợp đồng, nhưng không nghĩ tới chính là như vậy, thái độ của nàng lại còn là kiên quyết như vậy!

Thậm chí còn, nàng dĩ nhiên dám can đảm đến bây giờ ngạo mạn đến liên nhân cũng không có xuất hiện qua một lần, chỉ là nã cái nếu nói đại lý luật sư đến đối mặt hắn môn bên này áp lực.

Thật chẳng lẽ chính là nếu nói tính cách? Hừ...

Nói thật đi. Sự tình đến nơi này một, Kim Young Min kiên trì đã sớm hết sạch, nếu như việc này thay đổi những người khác, hắn sớm liền trực tiếp bắt đầu tố tụng. Nhưng hết lần này tới lần khác... Hết lần này tới lần khác hắn vô pháp làm như vậy, hơn nữa nghiêm chỉnh mà nói, mất đi cái nha đầu kia quả thực đối với công ty ảnh hưởng thật lớn, không nói hắn sau kế hoạch, chỉ là thôi đoàn dĩ tới công ty cổ giới giảm mức độ để hắn có chút bề đầu sút trán.

Sở dĩ. Vô luận như thế nào Kim Young Min vẫn phải là thường thử một chút tư để hạ giải quyết cái phiền toái này.

"Ngươi, tránh ra."

"Xã trưởng, ta..."

"Cút qua một bên!"

Thập phần tức giận nộ xích một tiếng, Kim Young Min lạnh như băng nhìn lướt qua nhất thời cả người chiến run một cái trung niên nữ nhân, sau đó cũng không lý tới hội đàm này được mình sợ đến cầm như hén viên chức, cử chỉ đang lúc rõ ràng mang theo điểm tức giận địa tiện tay kéo qua một cái ghế làm việc, tư thế rõ ràng có chút ngạo nghễ địa ngồi xuống, một đôi tép neho lại ánh mắt của dường như độc xà nhìn chăm chăm con mồi vậy nhân nhạ nhìn chiếu hình bình thượng người da trắng nam nhân.

"Ta biết ngươi chỉ là một người thay mặt mà thôi, ta không rõ ràng lắm cấp trên của ngươi phái ngươi tới là không phải là bởi vì rất tín nhiệm ngươi, thế nhưng. Làm thuộc hạ, sẽ có làm thuộc hạ giác ngộ, luôn không nên tự cho là đúng, ta đã thấy rất nhiều người chính là hủy ở tự cho là mình bạch cấp trên ý tứ mà tùy tiện hành sự thượng, phân trong hiệp ước nội dung, ta nghĩ, ít nhất phải đưa cho ngươi sau khi xem cho ... nữa ta trả lời thuyết phục."

Hai tay mười ngón giao nhau được, Kim Young Min hơi hơi ngưỡng dựa vào trên ghế làm việc, khẩu khí thính giống như bình thân nhưng rõ ràng mang theo điểm cư cao lâm hạ nói.

"Còn có, bả ngươi người sau lưng gọi ra và ta đàm phán. Có lẽ, dĩ thân phận của ta, ta nghĩ ứng với..."

Nói cũng chưa có nói hết, bởi vì Kim Young Min đã có thể rất rõ ràng địa thấy chiếu hình bình thượng cái kia người da trắng nam trên mặt người quái dị loại tựa hồ mơ hồ mang theo điểm châm chọc mỉm cười.

Sau đó một giây kế tiếp. Chiếu hình bình thượng cũng không có nhiều hơn người đến, nhưng một đạo nghe có chút khàn khàn hùng hậu trung niên nam tính thanh âm làm mất đi chiếu hình bình bên kia truyền tới.

"Ta xem qua, như vậy hiện tại, giải trừ phân cùng ven đường cứt chó không có gì khác biệt hiệp ước đi."

Làn điệu thập phần là chính mỹ thức tiếng Anh, bình thân giọng nói hãy cùng Kim Young Min trước như nhau, nhưng bất đồng là. Còn hơn Kim Young Min, đạo thanh âm này trong, mơ hồ nhiều hơn một loại bá đạo và chân thật đáng tin!

Chỉ một thoáng, nguyên bản coi như có thể sắc mặt nhất thời âm trầm như nước, Kim Young Min đăng địa từ chỗ ngồi đứng lên, hai mắt trừng lớn được cầm tức nhìn chiếu hình bình thượng đối với mình nhún vai ra vẻ biểu thị bản thân rất vô tội, nhưng trên mặt cũng cợt nhả người da trắng nam nhân, dưới hai tay ý thức thì nắm thành quyền.

Nhưng kỳ quái là, Kim Young Min cũng không có lập tức bão nổi, chỉ chỉ là sắc mặt âm trầm đứng ở bàn tròn bên cạnh, nhãn thần lóe ra liên tục, tựa hồ chính đang do dự và vân vân hình dạng.

Đừng nói là hoàn đãi tại trong phòng hội nghị này thuộc hạ nhìn nghĩ có chút nghi hoặc, chính là chiếu hình bình bên kia người da trắng nam nhân tựa hồ

cũng có điểm ngây người, vốn có bọn họ đã chuẩn bị cho tốt Kim Young Min hội bạo nộ rồi, kết quả không nghĩ tới nhưng là như thế này, lẽ nào Kim Young Min còn đang cố kỵ cái gì?

"Tê lạp —— "

Chẳng quá, Kim Young Min cũng không có cho những người khác quá nhiều phỏng đoán thời gian, rất nhanh hấn lại đột nhiên bả trên bàn phần văn kiện thoáng cái mở, rút ra bên trong tấm vé bản vẽ, cầm lên, ngay trước mặt của mọi người... Xé bỏ!

"... Kim xã trưởng, không thể không nói, của ngươi quả đoán coi như để cho ta bội phục, như vậy, chúng ta toà án thượng tái kiến đi."

Kim Young Min phản ứng, không nói đến người trong phòng họp, chính là người da trắng nam nhân cũng là không khỏi ngẩn ra, nhưng chợt hấn tựa hồ thì hiểu rõ ra, trên mặt lộ ra điểm cuối cùng cũng buông lỏng biểu tình, gật đầu một cái nói nhất cú, ngay sau đó thì sửa sang lại y phục chuẩn bị đứng dậy.

"Không."

Ngay tại lúc lúc này, một đạo nghe rõ ràng so với vừa trầm thấp rất nhiều thanh âm truyền ra, để cho mọi người lần thứ hai sững sốt.

Vừa muốn đứng dậy động tác rồi đột nhiên cho ăn, UU đọc sách (truyen cv) người da trắng nam nhân có chút ngây người địa nhìn cameras, tại trong phòng họp, Kim Young Min sắc mặt như trước âm trầm, nhưng trong ánh mắt chẳng biết tại sao, tựa hồ mang cho điểm quyết nhiên ý tứ hàm xúc, chặt chẽ nhìn chăm chăm chiếu hình bình.

Theo bản năng, người da trắng nam nhân nhẹ nhàng nhú mày một cái, từ mới vừa bắt đầu vẫn coi như sắc mặt bình tĩnh lặng yên đang lúc lộ ra điểm ngưng trọng.

Không biết vì sao, hấn luôn cảm thấy Kim Young Min bây giờ đáng đáp có điểm lạ, trong ánh mắt trong ánh mắt tựa hồ mang theo điểm không rõ ý tứ hàm xúc, làm cho... Có điểm cực sợ.

"... Như vậy, ngươi rốt cuộc là có ý gì?"

Do dự một chút, người da trắng ánh mắt của nam nhân lặng yên hướng một cái hướng khác nhìn một chút, ngay sau đó, tựa hồ là chiếm được chỉ thị gì như nhau, hấn cau mày lại lần nữa ngồi xuống, có chút kỳ quái địa nhìn Kim Young Min.

"Gấp ba."

Kim Young Min gờ tay lên vron ba căn đầu ngón tay, sắc mặt cực đoạn âm trầm nhìn chăm chăm chiếu hình bình, trong miệng hầu như gần từng chữ nói rằng: "phân hiệp ước trở thành phế thải, chúng ta đổi lại một cái điều kiện, lập tức để cho nàng trở về! Đồng thời! Đãi ngộ trở mình gấp ba!"

Trong nháy mắt, toàn trường an tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: 1 điểm cũng không có thay đổi, cùng 10 tuổi thì 1 dạng

"Gấp ba."

"phân hiệp ước trở thành phế thải, chúng ta đổi lại một cái điều kiện, lập tức để cho nàng trở về! Đồng thời! Đãi ngộ trở mình gấp ba!"

Đương Kim Young Min nói năng có khí phách vậy nói ra lời nói này sau, không chỉ có là đồng dạng tại trong phòng hội nghị trung niên nữ nhân đám người, ngay cả tại chiếu hình bình đầu kia người da trắng nam nhân đều hơi bị ngẩn ngơ.

Cái này tương đương với lập tức phủ định trước công ty mình làm ra quyết định! Đồng thời tăng gấp bội đãi ngộ càng là có thể nhìn là một loại nhận!

"Xã... Xã trưởng! ..."

Sững sốt vài giây sau, đứng ở một bên trung niên nữ nhân mạnh nháy mắt một cái, vội vã có chút lấp bắp kêu một tiếng, muốn ngăn lại Kim Young Min,

trên mặt đây là một loại bất khả tư nghị và hốt hoảng thần tình.

Trung niên nữ nhân làm như vậy không chỉ có là bởi vì Kim Young Min nói lên điều kiện này thái không phù hợp công ty lợi ích, là trọng yếu hơn là! Cái này nhưng ý nghĩa công ty cư nhiên... Cư nhiên đối với một cái nhỏ nhỏ cúi đầu!

Đối với! Cho dù là cũng không có bên ngoài nói ra, nhưng cái này không thể nghi ngờ thì là một loại nhượng bộ cúi đầu!

Đây đối với trung niên nữ nhân mà nói quả thực thì là hoàn toàn không thể tin được một việc, công ty dựa vào cái gì đối với một cái nhỏ nhỏ nữ nghệ nhân cúi đầu? !

Mà càng để cho nàng không hiểu là, công ty đến tột cùng là tại sao phải làm đến như vậy? !

Là, cứ tới truyền thuyết năm nữ nhân bán thân rành mạch từng câu Girls Generation cái này tổ hợp đối với công ty ý nghĩa hoàn toàn khác nhau, nhưng chỉ là để như vậy một cái tiếp qua một hai năm sẽ thất thế nữ đoàn, công ty sẽ bỏ qua mình bộ mặt sao? ! Huống chi, đây còn không phải là chín cái nhân! Chỉ chi là một cái trong đó mà thôi!

Ngay cả là muốn bà nhân lưu lại, chúng ta không cần thiết làm được phân thượng này đi? Nếu cái nha đầu kia không biết phân biệt, công ty cũng cũng không sợ lên tòa án a!

Tại sao phải làm đến bước này? Trung niên nữ nhân là thực sự không rõ,

Bởi vì ... này hoàn toàn không phù hợp nàng trong ấn tượng công ty dĩ vãng hành sự chuẩn tắc a!

Công ty hướng nghệ nhân cúi đầu, đây là chuyện chưa từng có! Dù cho cũng không có trực tiếp biểu đạt ra đến cùng giống như nhau!

Sờ dĩ, trung niên nữ nhân cảm giác mình vô luận cũng phải ngăn cản Kim Young Min làm ra như vậy khinh suất quyết định, có thể... Xã trưởng chỉ là tạm thời khí bất tỉnh đầu?

Nhưng mà, kế tiếp Kim Young Min phản ứng để cho mọi người vừa ngỡ ngàng.

"Câm miệng! !"

Một tiếng cực lớn tiếng gầm lên, cho thấy chủ nhân thanh âm lúc này ngực hầu như cuộn trào mãnh liệt ra bất mãn.

Hai mắt tròn to hung hăng oan liếc mắt tựa hồ bị mình phản ứng sợ đến hoàn toàn ngây ngốc ở trung niên nữ nhân, Kim Young Min trầm mặt quay đầu. Dùng cái loại này âm trầm nhân thân tiếp tục xem chiếu hình bình tốt nhất tượng cũng bị bản thân dọa sợ người da trắng nam nhân, mở miệng nói rằng: "Thế nào? Yes or ?"

Vấn đề giống như vậy, được Kim Young Min rất không khách khí ném trở lại, chuyện cho tới bây giờ. Song phương thái độ đều rất rõ ràng, bọn họ bên này càng đã làm ra lớn như vậy nhượng bộ, cái gì biểu hiện ra khách sáo Kim Young Min cũng lười duy trì, tất cả tựa như Kim Young Min vấn đề như nhau.

Yes... Or ?

"..."

Lúc này đây, cho dù là từ vừa mới bắt đầu thì tư thái ung dung người da trắng nam nhân đều tạm thời trầm mặc. Hắn nhẹ nhàng cau mày, tựa hồ có chút lo nghĩ địa hơi hơi ngồi ngay ngắn, hai tay khoanh ác cùng một chỗ, trên mặt rõ ràng có cỗ nồng nặc do dự, một lát sau, hắn nhìn một chút cameras, và mắt lạnh đang nhìn mình Kim Young Min nhìn nhau một tý, hơi hơi hít sâu một hơi, quay đầu đưa ánh mắt về phía trong phòng một cái hướng khác.

"Chúng ta..."

Đạo kia khàn khàn thanh âm hùng hậu lần thứ hai vang lên, thoáng cái. Tất cả mọi người tâm đều kim lòng không dặng hơi hơi nói lên.

Bởi vì tất cả mọi người biết, chuyện này kết quả sau cùng, sợ rằng đem tại một giây kế tiếp tùy đạo này giọng nói vẫn như cũ như vậy lạnh nhạt thanh âm tuyên cáo.

"... Bây giờ có thể giải trừ phân cùng ven đường cắt chó không có gì khác biệt hiệp ước đi."

"..."

Trầm mặc, rất quý dị một trận trầm mặc, tất cả mọi người hình như được giữ lại hầu như nhau, hơi hơi giương miệng nhưng không cách nào phát ra âm thanh.

Trong phòng họp, trung niên nữ nhân một đám người mở to hai mắt, trên mặt thần tình đã triệt để ngốc trệ, mà khi bọn hắn đưa mắt vô ý thức phóng tới hai bên trái phải Kim Young Min trên người của khi, không ít thân thể của con người đều không tự chủ chiến run một cái.

Kim Young Min sắc mặt của đã không thể dùng xấu xí hai chữ để hình dung. Đôi cổ trưởng dường như trừng lớn được, khớp hàm chặt chẽ cắn, thế cho

nên gương mặt đều cổ lấy lưỡng đạo rất rõ ràng cạnh.

Vô luận là người nào, đều đó có thể thấy được lúc này Kim Young Min hiển nhiên cùng một tọa gần phun trào hỏa sơn không giống.

Nhưng mà. Ngay một giây kế tiếp, Kim Young Min làm ra phản ứng lại làm cho tất cả mọi người hơi bị ngẩn ra.

"... Tốt, vậy giải ước đi."

Trầm thấp mồm, rất dễ là có thể làm cho nghe ra trong đó một tia không cam lòng, cái này rất bình thường, nhưng lại cứ ở đó không cam lòng ở ngoài. Tựa hồ... Hoàn ân chứa một loại sâu đậm bất đắc dĩ và cụt hứng?

"... Tốt, như vậy, ngày mai người của chúng ta thì sẽ tới và quý phương giải quyết sau cùng tương quan công việc."

Người da trắng nam nhân gương mặt góc lãng, nhưng hấn dù sao cũng là chuyên nghiệp, chỉ là lãng thần một tý thì trong nháy mắt phản ứng lại, vừa ánh mắt dị thường kỳ quái nhìn Kim Young Min, vừa người phải sợ hãi đối ý như nhau ngữ tốc khá nhanh mà đem chuyện đã định.

"Tích."

Kim Young Min trả lời đồng dạng bình thường, trực tiếp cầm lấy điều khiển từ xa tắt đi chiếu hình bình.

"Xã..."

"Cút ra ngoài, toàn bộ."

Còn là cái loại này trầm thấp giọng nói, nghe nhưng thật ra rất bình tĩnh, nhưng trung niên nữ nhân một đám người đương nhiên sẽ không sỏa đến nghĩ như vậy, vừa nghe đến Kim Young Min lời nói, lập tức tất cả cảm miệng không nói, hơi cúi đầu chậm rãi thối lui ra khỏi phòng họp.

"Hô..."

Thật dài địa hít thở sâu một tý, Kim Young Min trong ngực rất rõ ràng phập phồng một tý, tựa hồ rốt cục đem oán hận trong lòng trữ phát ra ngoài một ít, trên mặt biểu tình khôi phục một chút bình thản, ngay sau đó, hấn biến đổi sắc mặt một trận, do dự một chút, từ trong lòng lấy điện thoại cầm tay ra, thông qua một cái mã số.

"... Là, hội trưởng, (truyen cv) là ta."

Kim Young Min thần tình thoáng cái câu nệ đứng lên, vô ý thức hơi cúi đầu, trên mặt rõ ràng mang theo điểm khẩn trương tâm tình bất an.

"Thất bại?"

Trong điện thoại di động truyền ra một đạo có chút hỗn hậu thanh âm trầm thấp, giọng nói thập phần đạm nhiên, tựa hồ sớm đoán được Kim Young Min gọi điện thoại tới mục đích.

"... Là." Kim Young Min cắn răng, có chút khẩn trương hồi đáp.

"Ai nhất cổ, thật đúng là phiền phức a."

Đạo kia thanh âm nhẹ nhàng mà cảm thán một tiếng, tựa hồ tại biểu đạt cái gì, nhưng trong giọng nói nhưng thật giống như không tới một tia gọn sảng.

"Nhưng thật ra đánh giá thấp nha đầu kia tánh khí, người để hoàn thành ta giao phó sự tình, nên liên tỷ như trực tiếp trở về điều kiện như vậy đều đề cập qua, a, nhưng thật ra để cho ta nhớ tới nàng chừng mười tuổi thời gian, còn là quật cường như vậy, cùng trước đây như nhau."

Bên đầu điện thoại kia truyền tới ngôn ngữ dễ cho Kim Young Min đầu thấp đủ cho thấp hơn, sắc mặt của hấn lần thứ hai biến ảo đứng lên, trầm mặc chỉ chốc lát, mạnh cắn răng, trên mặt đột nhiên lộ ra điểm âm ngoan, nói rằng: "Hội trưởng, bằng không chúng ta..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 259: 2 nữ nhân

"Không nên làm những chuyện dư thừa tình."

Đạo kia thanh âm tựa hồ đoán được Kim Young Min muốn nói điều gì, hơi hột trực tiếp cắt đứt lời của hắn.

"Người thực sự cho rằng cái nha đầu kia bây giờ còn là ở công ty thì bị người tùy ý chèn ép tiểu nhân vật? Cho tới bây giờ người cũng nên phát hiện không đúng."

"... Ý của ngài là nói?"

Kim Young Min chợt vừa nghe đến bên đầu điện thoại kia trực tiếp cự tuyệt, trên mặt mơ hồ còn có chút không cam lòng, ngay sau đó hắn thì nghe được bên kia lời kế tiếp, trên mặt thần tình bỗng nhiên hơi đổi, tựa hồ thoáng cái nghĩ tới điều gì.

"A... Không sai, đương lại chính là người kia. Bằng không, một cái gia đình bình thường tiểu cô nương, ở đâu ra cho các người đám người kia cũng nhưc đầu lâu như vậy luật sư đoàn đội?"

"Hết sức xin lỗi!"

Bên đầu điện thoại kia nói để cho Kim Young Min trên mặt của phút chốc xông lên điểm xấu hổ, "Vốn có cho rằng để cho trước đây chủ quản thất trường đến đàm phán hay là có thể để cho cái nha đầu kia thái độ mềm hoá, kết quả không nghĩ tới..."

"Được rồi."

Bên đầu điện thoại kia vừa nhẹ nhàng cắt đứt Kim Young Min lời nói.

"Bây giờ nói những thứ này có ích lợi gì? Nếu giải ước, chúng ta cũng không có năng lưu lại lực lượng của nàng, liền giải ước đi, tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng hậu quả như thế chúng ta lúc đầu nên tiên đoán được."

"... Là."

"Tuy rằng rất đáng tiếc, phá hủy kế hoạch lúc trước, chẳng quá vốn chính là một cái được buông tha nhân mà thôi, cũng không phải dùng quá để ý, bả chuyện giải ước tình trước đề xuống, về phần lúc nào công bố chính người dẫn đi."

"Là."

"

Được bên đầu điện thoại kia thoáng khuyên giải an ủi một tý, Kim Young Min sắc mặt của lúc này mới dễ nhìn rất nhiều.

"Chẳng quá, loại tình huống này có một như vậy đủ rồi, chúng ta S. M uy nghiêm cũng không phải thật ý chà đạp, còn lại tám người kia, nhìn cho thật kỹ, nga được rồi, còn có một cái Krystal, đây cũng là một cái không an phận, lại nói tiếp. Sự kiện kia người đi làm sao?"

"Đúng vậy, ta đã..."

"Linh linh —— "

Nghe được bên đầu điện thoại kia hỏi, Kim Young Min thần tình nghiêm một chút, vừa muốn trả lời. Kết quả đột nhiên từ trong lòng ngực vang lên một trận chuông điện thoại di động.

Kim Young Min hơi sùng sồ, cúi đầu từ trong lòng móc ra mặt khác nhất bộ điện thoại di động, nhìn thoáng qua, vùng xung quanh lòng mày nhất thời nhẹ nhàng cau.

Kim Young Min thủ cơ chia làm hai bộ, nhất bộ là tư nhân. Còn có một bộ chính là công tác dùng, chẳng quá nói chung, người phía dưới rất ít dám trực tiếp bả điện thoại đánh tới hắn điện thoại di động thượng, nhất là, hiện tại gọi điện thoại tới người này không phải là bị bản thân phái đi...

"Nhận đi."

Lúc này, bên đầu điện thoại kia tựa hồ cũng nghe được cái này một loạt tiếng chuông, tùy ý nói rằng.

"Công ty công tác tới trọng yếu, đã có nhân gọi điện thoại cho người, nên sự tình không nhỏ."

"Là, ta đã biết."

Kim Young Min cung kính trả lời một câu. Sau đó trước đem cầm bộ điện thoại di động này thủ buông, ngay sau đó hay dùng một loại nhàn nhạt nghị hoặc và tức giận ánh mắt quét một vòng bộ vẫn như cũ tại "Lai nhai" thủ cơ, cầm lên phóng ở bên tai, nhận nghe điện thoại.

"Chuyện gì? Ta điều không phải cho người đi tìm Krystal nha đầu kia câu thông một chút sao? Sự tình làm xong?"

Kim Young Min khẩu khí tịnh không được tốt lắm, hắn tin tưởng đối diện vậy cũng năng nghe được trong lòng mình về điểm này bất mãn, nếu quả như

thật chỉ là vì chút ít sự thì tìm tới, hẳn cũng không ngại bỏ ngày hôm nay đây mình hòa phát tại trên người đối phương.

Nhưng mà, vài giây sau, Kim Young Min sắc mặt của chợt biến đổi.

"Người nói cái gì? ! ! Còn không mau đi tìm! ! !"

...

...

Đây là một gian trang hoàng xa hoa xa hoa phòng xếp, trong phòng khách. Sử Mật Tư đắp lên máy vi tính xách tay, đứng dậy hơi hơi chỉnh sửa lại một chút trên người tây trang, ngay sau đó thì hướng phía nhất máy vi tính xách tay cameras hoàn toàn phách không đến khắp ngõ ngách đi đến.

Hai gã tây trang đen cường tráng bảo tiêu dường như pho tượng đứng sừng ở hai bên, một cái nhìn qua tương đương thân ảnh cao lớn an tĩnh ngồi ở một bả ghế bằng gỗ đỏ. Ra mời hình như đang tỉ mỉ ngắm trước mặt mình tờ này treo trên tường bức tranh.

", dự tính chiều nay hai điểm chuyện khi trước có thể xử lý tốt."

Đứng vững tại hai cái bảo tiêu trước hai bước nơi ấy, Sử Mật Tư đảo qua trước lười biếng tư thái, tính thần thể của con người tựa hồ cũng băng bó đứng thẳng lên, lưng đỉnh trực, quay đạo thân ảnh kia cung kính khom người một cái.

Có chút lớn bàn tay nhẹ nhàng ma sa một tý tràn đầy hồ tra cảm. Ủy màu xanh nhạt hai mắt tế híp quét một vòng trước mắt cái này phúc vừa được bản thân mua về vị danh họa, lập tức, một tay thoáng mang sẵn, một bên một gã bảo tiêu nhất thời hội ý, trực tiếp đi tới gờ xuống trên tường bức họa này, sau đó... Trực tiếp ném vào nhất thiếu đốt lò sưởi trong tường giữa.

Trong quá trình này, Sử Mật Tư vẫn hơi hơi khom người, trên mặt vẻ cung kính bảo trì bất biến, cho dù là... Hẳn biết rõ, vừa được như là bụi bặm chông chất vậy vứt bỏ bức kia bức tranh giá trị ít nhất mấy triệu mỹ kim.

"Ừ, làm được không sai."

Lúc này, thân ảnh cuối cùng mở miệng, chính là đạo kia khàn khàn thanh âm hùng hậu, thuần chánh mỹ thức phát âm tại hơi lộ ra khàn khàn tiếng nói hạ, tựa hồ hoàn sản xảy ra chút khác từ tính.

"Ngài khách khí, cái này là công tác của ta, hơn nữa ta cũng không có làm cái gì."

Thân ảnh cái này vừa mở miệng, Sử Mật Tư tựa hồ thì lập tức buông lỏng xuống, thoáng nhún vai, trên mặt mang cho mỉm cười.

"Không cần quá khiêm nhường, việc này vốn có ta cũng không tìm được người đến xử lý, vạn hạnh người có thể giúp ta giải quyết rồi."

Thân ảnh đứng dậy, lộn lại nhìn về phía Sử Mật Tư, lúc này, mới để cho nhân thấy rõ ràng hẳn toàn cảnh.

Đây là một cái khoảng chừng chừng bốn mươi tuổi bạch nhân nam nhân, ngắn mà chải vuốt sợi chỉnh tề tóc vàng, có nhiều góc cạnh mặt của khuếch, một đôi thô thô lông mi hạ là một đôi thâm thúy trạm lam ánh mắt của, năm tháng không chút lưu tình tại trên mặt của hắn để lại rất nhiều nếp nhăn, nhưng cũng tốt tượng càng thêm hiện ra một loại tang thương và thành thực, về phần hắn ăn mặc, lại đồng dạng là một bộ đặc thể tây trang, chỉ bất quá, vốn nên buộc cà- vạt có áo lại bị tùy ý giải khai, phối hợp hẳn có chút mặt mũi già nua, vừa phụ trợ ra một loại mơ hồ cuồng dã.

"Ngài thì đừng nói giỡn, chuyện lần này độ khó quá thấp, ngài nên rành mạch từng câu. Vốn đang cho rằng dưới tình huống như vậy nhất định sẽ tổ tụng ta đều đã chuẩn bị sẵn sàng, kết quả lại không nghĩ rằng..."

"A..."

Sử Mật Tư tựa hồ có chút không cam lòng và khó chịu biểu tình rơi vào trong mắt của nam nhân, hắn nhẹ nhàng cười, trên mặt tựa hồ có chút ngoạn vị hình dạng.

"Mặc kệ quá trình thế nào, cái này và công tác của người thành quả không quan hệ, Sử Mật Tư, của người trả thù lao ta sẽ giá gốc đưa cho người. Huống chi, kết quả như vậy vốn chính là cái tên kia an bài tốt..."

"Mark tiên sinh, (truyện cv) ý của ngài là nói... Đối phương buông tha tổ tụng là chúng ta bên này đã sớm an bài tốt?"

Nghe được nam nhân nghiền ngẫm dường như nhẹ ngữ, Sử Mật Tư giật mình.

"A, ai biết được..."

Nam nhân quay đầu nhìn về phía phòng khách bên kia mặt rộng lớn cửa sổ sát đất, xanh thẫm sắc trong ánh mắt ánh mắt tựa hồ thẳng tắp nhìn về phía ngoài cửa sổ sáng sủa bầu trời, khoe miệng gạt gạt, giọng nói có chút ý vị thâm trường lẩm bẫm nhất cú.

"Linh linh —— "

Lúc này, bỗng nhiên một trận dồn dập tiếng chuông vang lên, một bên bảo tiêu đưa qua nhất bộ điện thoại di động.

Có chút nghi ngờ nhủ lòng mày, nam nhân tiện tay tiếp nhận điện thoại di động nhìn thoáng qua, bỗng như tỉnh dậy, nhận nghe điện thoại.

Mấy phút sau.

Vẫn trầm mặc nghe điện thoại di động đầu kia báo cáo, nam nhân sắc mặt tựa hồ dần dần trở nên có chút quái dị, tại cứng ngắt hơn còn giống như có điểm như đầu hình dạng, thế nhưng đột nhiên, hắn không biết là nghĩ tới điều gì, khóe miệng khurui một cái, trên mặt mơ hồ xuất hiện lau một cái ra vẻ là nhìn có chút hà hê thần tình...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 260: Chạy trốn

"Phanh!"

Tương đương thô bạo đẩy cửa phương thức, cho thấy chủ nhân lúc này trong lòng đã vô pháp đè nén xuống lửa giận.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra! Cái gì? ! Không tìm được nhân? ! Hắc! Các người rốt cuộc là thế nào công tác? ! ! Các người là thùng cơm sao? ! !"

Rộng mở phòng làm việc của trong, lúc này đang đứng một đám người, cầm đầu có hai người, một cái chính là tối hôm qua phụ trách đưa đón nữ sinh kia cái kia trung niên nam nhân, còn có một người còn lại là một cái khoảng chừng chừng bốn mươi tuổi nữ nhân, Kim Young Min vừa tiến đến thấy bọn họ chiến chiến căng căng đáng đáp, lửa giận trong lòng càng thêm áp không chế trụ được, trực tiếp chửi ầm lên đứng lên, thanh âm cực lớn thậm chí chấn động trung niên nam nhân và nữ nhân kia đều nghĩ rằng tại có chút phát đau.

"Là. . . Là người đại diện mang năng quay về công vụ của mình, sáng sớm hôm nay ta đi tức xá thời gian mới phát hiện, gặp. . . Sau đó chạy đi nhà trọ vừa nhìn phát hiện người đã không có. . ."

Thân thể có chút cứng đờ đứng ở một đám người đằng trước, mặc dù mình mấy tuổi cũng không so với Kim Young Min tiểu đi nơi nào, nhưng người nữ nhân này vẫn là một bộ thấp tư thái hình dạng, tiểu tâm dục dục dùng ánh mắt liếc một cái Kim Young Min sắc mặt giận dữ, rất là khiếp khiếp nói một câu.

Nữ nhân thốt ra lời này xuất khẩu, đứng ở bên cạnh nàng trung niên nam nhân sắc mặt nhất thời chính là cứng đờ, một thập phần nồng nặc khản trương tâm tình bất an vô pháp che giấu địa tại trên mặt của hắn hiện lên đi ra, còn không có chờ Kim Young Min có phản ứng gì, chính hắn trực tiếp mở miệng trước cấp tốc bả chuyện đã xảy ra nói một lần: "Là. . . Là như vậy, xã trưởng. . . Tặc. . . Hôm qua Krystal nói đúng không yêu mến tự mình một người cư trú, nghĩ bàn hồi công vụ của mình, Vì vậy. . . Vì vậy đã bảo đến ta đưa nàng. . ."

"Hắc. . . Ta thực sự là. . ."

Thấy trung niên nam nhân lấp ba lấp bắp hồi hình dạng, Kim Young Min giờ tay lên sờ sờ cái trán, ra vẻ thập phần lời hừ nở nụ cười một tý, ngay sau đó, một hồi "Mưa rền gió dữ" giống như thời gian tới.

"Người. . . Là ngu xuẩn sao? ! ! Ủ? ! !"

"Ba! !"

Kim Young Min tiện tay nắm lên trong tay một cái ống đựng bút thì triều trung niên nam nhân mạnh đập tới,

Cũng may tựa hồ sớm có chuẩn bị, trung niên nam nhân vội vã hóa đi sang một bên, chẳng quá Kim Young Min hình như cũng không thêm đề ý, kể tục nhất năng to được nhất nhát lên trong tay gì đó ném ra ngoài.

"Các người nói ta cố dùng các người có ích lợi gì? ! !"

"Nàng gọi người đưa nàng trở lại? Hắc. Ta thực sự là. . . Nàng gọi người đưa người sẽ đưa! ! Ủ? !"

"Còn có! ! Người tự ý bỏ nhân cất bước cư nhiên cũng không có và công ty báo cáo qua! ! Người bình thường học công ty điều lệ điều học đi nơi nào? ! !"

"Cứ nhiên cứ như vậy để cho cái nha đầu kia mất tích! ! Các người rút cuộc làm công việc gì! !!"

Kim Young Min hiển nhiên là đã giận dữ, nổi giận mắng chửi thanh cảm giác ngay cả bên ngoài phòng làm việc đều có thể nghe được nhứt thanh nhị sở, đồng thời trong tay còn đoạn cầm văn kiện lên giáp các loại vật triều trung niên nam nhân hung hăng ném tới, những người khác cũng không dám hỗ trợ. Chỉ có thể tất cả đều lạnh lùng địa cúi đầu đứng ở một bên, nhâm trung niên nam nhân có chút chật vật né tránh.

"Hắc, hắc. . ."

Một lát sau, Kim Young Min tựa hồ rốt cục mệt mỏi, ngừng tiếng mắng, đứng tại chỗ. Trong miệng vì thở hơi hỗn hển, tròng lớn được hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm được bản thân không ngừng bay qua gì đó đập đến hình tượng có chút chật vật trung niên nam nhân, trong ngực rất rõ ràng phập phồng, hiển nhiên là còn có chút tức giận nan bằng phẳng.

"Xà. . . Xà trưởng, bây giờ còn là trước hết nghĩ nghĩ kế tiếp làm thế nào chứ? Tuy rằng Krystal kế tiếp một đoạn thời gian không tới thông cáo, nhưng cái nha đầu kia nói rõ là phải ẩn trốn, nếu như đợi được thông cáo thời gian. . ."

"Sẽ không."

Giờ tay lên giờ giờ, Kim Young Min liếc mắt một cái đứng ở bên cạnh thấy mình hết giận rất không sai biệt lắm mới dám mở miệng nói chuyện nữ nhân, trên mặt thần tình vẫn như cũ có điểm tức giận và âm trầm, nhưng cuối cùng là so với mới vừa vào đến phòng làm việc thì khá.

"Nàng sẽ không đến rồi thông cáo thời gian hoàn không hiện ra. Nếu như chờ đến lúc đó nàng hoàn không hiện ra, đó chính là vi ước, không nhân hội ngu như vậy."

Nghe được Kim Young Min lời nói, trên mặt nữ nhân giật mình, "Dựa theo ngài nói như vậy, Krystal nàng chỉ là muốn. . ."

"Ừ."

Gật đầu, Kim Young Min vừa nhìn không được trùng trùng nhất khiếp khiếp trốn được trong góc phòng trung niên nam nhân, giờ tay lên có chút phiền táo địa kéo kéo cà vạt của mình, thân thể hơi hơi dựa vào tại bên bàn làm việc, hoàn sót lại một chút tức giận trên mặt của trào xảy ra chút về suy tư.

"Nàng là tại dọa chúng ta. Chờ sự kiện kia quá khứ, nàng phòng chừng cũng sẽ trở lại."

"Chúng ta đây không bằng. . ."

"Không cần."

Lần thứ hai giờ tay lên báo cho biết một tý, Kim Young Min thanh âm của rõ ràng có chút trầm thấp, ánh mắt tương đương tới tầm địa nhìn chăm chăm phòng làm việc mặt đất. Nói rằng: "Đừng nói chúng ta không biết thế nào liên hệ nàng, nha đầu kia chắc chắn sẽ không tin tưởng chúng ta. Hiện tại việc cấp bách là bả tin tức giấu diếm cư trú, chỉ ít tại can đảm đó đại học nha đầu trở về trước giấu diếm cư trú! Victory Song thế nào?"

Nói, Kim Young Min thì nhìn về phía nữ nhân bên cạnh.

"A. . . Là, ta trước bả tin tức giấu diếm ở, Victory Song cũng không biết Krystal nha đầu kia đã. . . Nay sớm đã thành dựa theo hành trình bay đi Trung Hoa Trung Quốc."

Cảm thụ được Kim Young Min có chút ánh mắt âm lạnh. Nữ thân thể của con người vì không thể xét địa run lên, ngay sau đó vội vã đứng thẳng thân thể địa hồi đáp.

"Ừ. . ."

Hiển nhiên nữ nhân trả lời để cho Kim Young Min coi như thoả mãn, hấn gật đầu, sắc mặt khó coi hơi có hòa hoãn, ngay sau đó hấn thì phân phó nói: "Để cho thuộc hạ đám người kia tất cả đều tự nhiên điếm, đừng cho những ký giả kia phát hiện cái gì dấu hiệu, người phái người tránh một tý người ái mộ bên kia, rất nhiều tin tức ngược lại là từ bên kia truyền tới, chớ để cho bọn họ phát hiện, ngoài ra để cho người còn lại toàn lực đi tìm cái kia xú nha đầu!"

"Là, ta biết!"

Nữ nhân nhanh lên tôn trọng tôn trọng gật đầu.

"Hô ——"

Từ trong miệng trường phun ra một hơi thở, (truyệnv) Kim Young Min hai tay xách thắt lưng, có chút phiền táo địa tại tại chỗ đi đi, sau đó tựa hồ nhớ ra cái gì đó, quay đầu hỏi: "A được rồi, nhìn sao? Biết nha đầu kia chạy trốn nơi đâu sao? Đều mang đi cái gì?"

"Nàng không có. . . Không có mang đi nhiều lắm đông tây, chính là một ít vật dụng hàng ngày, mấy bộ quần áo và giấy chứng nhận ví tiền các loại, còn lại cái gì chưa từng hỗ trợ, về phần. . . Tuy rằng nhận được ta giúp ta mở rộng cửa tra nhìn một chút, nhưng bởi chúng ta điều không phải chủ nhà, quản lý nhân không cho chúng ta xem, hơn nữa chuyện này không thể lộ ra, Vì vậy thì. . ."

Lúc này, yên lặng dài ở một bên trung niên nam nhân lên tiếng, hần nhìn một chút sắc mặt rõ ràng còn có chút phiền táo Kim Young Min, trong miệng ngập ngừng nói hồi đáp.

"Hô —— "

Kim Young Min nghe vậy nhất thời liền không nhìn được vừa ngửa đầu thở phào một hơi thở, tựa hồ phải biểu đạt ra trong lồng ngực áp lực, ngay sau đó hần suy nghĩ một chút, ánh mắt âm trầm địa nhìn nữ nhân và trung niên nam nhân, trầm giọng phân phó nói: "Đi thăm dò! Bất kể là thư của nàng dùng tạp tiêu phí ghi lại, còn là phụ cận, toàn bộ tra cho ta tra một cái! Còn có! Đem nàng có thể địa phương có thể đi toàn bộ tra cho ta một lần! Biết không?!"

"Là. . . Là!"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261 chạy trốn đi

"Àm!"

Tương đối thô bạo đẩy cửa phương thức, cho thấy chủ nhân lúc này trong lòng đã không cách nào nén lửa giận xuống.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra! cái gì? ! không tìm được nhân? ! Haaa...! các người rốt cuộc là làm sao công việc? ! ! các người là thùng com sao? ! !"

Rộng rãi trong phòng làm việc, lúc này đang đứng một đám người, cầm đầu hữu hai người, một cái chính là tối hôm qua phụ trách đưa đón nữ sinh kia kia cái trung niên nam nhân, còn có một người chính là một cái ước chừng bốn mươi mấy tuổi nữ nhân, Kim Young Min vừa tiến đến thấy bọn họ nom nớp lo sợ bộ dáng, trong lòng hỏa khí càng không áp chế được, trực tiếp tức miệng nằng to, thanh âm cực lớn thậm chí chấn trung niên nam nhân cùng nữ nhân kia đều cảm thấy màng nhĩ có chút thấy đau.

"Ừ... là người đại diện mang nàng hồi chính mình nhà trọ, sáng sớm hôm nay ta đi nhà trọ thời điểm mới phát hiện, Nhiên... sau đó chạy đi nhà trọ nhìn một cái phát hiện người đã không..."

Thân thể có chút cứng đờ đứng ở một đám người đằng trước, tản quan tâm chính mình số tuổi cũng không so với Kim Young Min tiểu đi nơi nào, nhưng nữ nhân này vẫn là một bộ thái độ khiêm nhường đáng vẻ, dè dặt dùng ánh mắt liếc liếc Kim Young Min giận dữ sắc mặt, rất là khiếp khiếp nói một câu.

Nữ nhân thốt ra lời này cửa ra, đứng ở bên cạnh nàng trung niên nam nhân sắc mặt nhất thời chính là cứng đờ, một cổ cổ gắng hết sức đậm đà khăn trương bất an tâm tình không cách nào che giấu tại trên mặt hần nổi lên, còn không có đợi Kim Young Min có phản ứng gì, chính hần trực tiếp mở miệng trước nhanh chóng đem chuyện đã xảy ra nói một lần: "Ừ... là như vậy, xã trường... hôm qua... ngày hôm qua kys Tal nói đúng không thích bản thân một người ở, tương đối về chính mình nhà trọ, vì vậy... vì vậy liền kêu đi ta đưa nàng..."

"Ha... ta thực sự là..."

Thấy trung niên nam nhân lấp ba lấp bắp đáng vẻ, Kim Young Min giơ tay lên sờ một cái cái trán, dường như cố gắng hết sức không nói hừ cười một chút, ngay sau đó, một trận "Mưa đông gió giạt" giống như kỳ tới.

"Người... là ngu xuẩn sao? ! ! Ừ? ! !"

"Ba! !"

Kim Young Min tiện tay nắm lên trong tay một cái bút đồng trụ bái trung niên nam nhân chột đập tới, cũng may tựa hồ sớm có chuẩn bị, trung niên nam nhân liền vội vàng tránh đi sang một bên, bất quá Kim Young Min thật giống như cũng không ở ý, tiếp tục một bên nằng to một bên nhặt lên trong tay đồ vật ném ra.

"Các người nói ta thuê các người có ích lợi gì? ! !"

"Nàng gọi người đưa nàng trở về? ha. ta thực sự là... nàng gọi người đưa người sẽ đưa! ! Ừ? !"

"Còn có! ! người tự tiện đem người đưa đi lại cũng không có cùng công ty báo cáo qua! ! người bình thường học công ty quy định đều học đi nơi nào? !"

"Lại cứ như vậy nhượng cái nha đầu kia mất tích! ! các người đến cùng làm công việc gì! !!"

Kim Young Min hiển nhiên là đã giận dữ, giận dữ mắng chửi âm thanh cảm giác ngay cả bên ngoài phòng làm việc đều có thể nghe rõ ràng, hơn nữa trong tay còn không ngừng cầm lên văn kiện giáp loại vật kiện bãi trung niên nam nhân hung hăng đập tới, những người khác cũng không dám hỗ trợ. chỉ có thể tất cả đều sắt sắt mà cúi đầu đứng ở một bên, đảm nhiệm trung niên nam nhân có chút chật vật né tránh.

"Hắc, ha..."

Một hồi nữa, Kim Young Min tựa hồ rốt cục thì mệt mỏi, dừng lại tiếng mắng, đứng tại chỗ. trong miệng hơi thở hỗn hển, trợn to cặp mắt từ nhìn chòng chọc bị chính mình không ngừng bay qua đồ vật đập hình tượng có chút chật vật trung niên nam nhân, lồng ngực rất rõ ràng phập phồng, hiển nhiên là còn có chút tức giận khó dằn.

"Xã... xã trường, bây giờ còn là trước hết nghĩ tương tiếp theo làm thế nào chứ? mặc dù kys Tal tiếp theo một đoạn thời gian không có thông báo, nhưng cái nha đầu kia tỏ rõ là phải ẩn trốn, nếu như chờ đến thông báo thời điểm..."

"Không biết."

Giơ tay lên phát phát, Kim Young Min liếc về liếc mắt đứng ở bên cạnh thấy mình bớt giận đến không sai biệt lắm mới dám mở miệng nói chuyện nữ nhân, thần tình trên mặt vẫn có chút tức giận cùng âm trầm, nhưng cuối cùng là so với mới vừa vào đi phòng làm việc lúc rất nhiều.

"Nàng sẽ không tới thông báo kỳ vẫn chưa xuất hiện. nếu như chờ đến lúc đó nàng vẫn chưa xuất hiện, đó chính là vi ước, không người hội ngu như vậy."

Nghe được Kim Young Min lời nói, trên mặt nữ nhân giật mình, "Dựa theo ngài nói như vậy, kys Tal nàng chỉ là muốn..."

"Ừm."

Gật đầu một cái, Kim Young Min lại không nhìn được trùng trùng một bên khiếp khiếp trốn trong góc trung niên nam nhân, giờ tay lên có chút phiền não địa giật nhẹ cả vật mình, thân thể Vi Vi dựa vào tại bên bàn làm việc, còn sót lại chút tức giận mặt trên tuôn ra điểm suy tư về mặt.

"Nàng là tại tránh chúng ta. chờ sự kiện kia đi qua, nàng phỏng chừng cũng thì trở lại."

"Chúng ta đây không bằng..."

"Không cần."

Lần nữa giờ tay lên ý chào một cái, Kim Young Min thanh âm rõ ràng có chút trầm thấp, ánh mắt tương đối âm ức nhìn chằm chằm phòng làm việc mặt đất. nói: "Đừng nói chúng ta không biết rõ làm sao liên lạc nàng, nha đầu kia chắc chắn sẽ không tin tưởng chúng ta. bây giờ việc cần kíp trước mắt là đem tin tức lừa gạt, ít nhất ở đó một đám đại nha đầu trở lại trước lừa gạt! Victoria Song như thế nào đây?"

Vừa nói, Kim Young Min thì nhìn hướng bên cạnh nữ nhân.

"A... là, ta trước tiên đem tin tức lừa gạt, Victoria Song cũng không biết kys Tal nha đầu kia đã... nay đã sớm dựa theo hành trình bay đi Trung Quốc."

Cảm nhận được Kim Young Min có chút âm lãnh ánh mắt. thân thể đàn bà nhỏ không thể thấy địa run lên, ngay sau đó liền vội vàng đứng thẳng người hồi đáp.

"Ừ..."

Hiển nhiên nữ nhân trả lời nhượng Kim Young Min coi như hài lòng, hắn gật đầu một cái, khó xem sắc mặt hơi có hòa hoãn, ngay sau đó hắn tự phân phó nói: "Nhượng dưới tay đám người kia tất cả đều tự nhiên đi, không nên để cho những ký giả kia phát hiện cái gì dấu hiệu, người phải người nhìn chăm chú một chút fan bên kia, rất nhiều tin tức ngược lại là từ bên kia truyền tới, đừng để cho bọn họ phát hiện, ngoài ra để cho những người còn lại toàn lực đi tìm cái đó Xú Nha Đầu!"

"Vâng, ta biết!"

Nữ nhân vội vàng nặng nề gật đầu một cái.

"Hô "

Từ miệng trung trường thở ra một hơi, Kim Young Min hai tay xiên trước eo, có chút phiền não địa tại chỗ đi một chút, sau đó tựa hồ nhớ tới cái gì, quay đầu hỏi "A đối với Tv xem sao? biết nha đầu kia chạy tới đó sao? đều mang đi cái gì?"

"Nàng không... không mang tẩu thái nhiều đồ, chính là một ít đồ dùng hàng ngày, mấy bộ quần áo cùng giấy chứng nhận ví tiền loại, còn lại cái gì đều không mang, tới Tv... mặc dù nhận ra ta giúp ta mở cửa tra nhìn một chút, nhưng do tại chúng ta không phải chủ nhà, quản lý nhân không để cho chúng ta Tv, hơn nữa này sự tình không thể lộ ra, vì vậy tự..."

Lúc này, yên lặng đợi ở một bên trung niên nam nhân mở miệng, hắn xem xem sắc mặt rõ ràng còn có chút phiền não Kim Young Min, trong miệng ngập

ngừng nói trả lời.

"Hô "

Kim Young Min nghe vậy nhất thời liền không nhận được lại giữa đầu thở phào một hơi thở, tựa hồ muốn bày tỏ ra trong lồng ngực kiềm chế, ngay sau đó hần suy nghĩ một chút, ánh mắt âm trầm địa nhìn người đàn bà cùng trung niên nam nhân, trầm giọng phân phó nói: "Đi thăm dò! bắt kê là nàng thẻ tín dụng tiêu phí ghi chép, hay lại là phụ cận Tv, toàn bộ cho ta tra một chút! còn có! đem nàng có khả năng đi địa phương toàn bộ cho ta tra một lần! biết không? !"

"Ừ... dạ !"

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 261 nhớ người

Đang lúc Kim Young Min đắm người bề đầu sứt trán thời điểm, này cái sự tình "Thủy tác dừng giả" hiển nhiên Tịnh không nghĩ tới, chỉ bởi vì chính mình tâm lý đột nhiên sinh ra một cái ý niệm, từ đó làm cho chi hậu nhất hệ nhân, sự, vật phát sinh biến hóa, lúc này, nàng chính tương đối dương dương tự đắc đến.

"Hừ hừ ân hừ ..."

Tại Han Wo trong nhà trong phòng khách, nữ sinh kia vẫn người mặc quần áo ngủ, tướng Luru Hải dùng cài tóc xoắn lên, trên sống mũi đỡ một bộ kim sợi biên tròn gọng kính, trong miệng hừ nhẹ đến không biết tên cười nhỏ, tương đối nhân nhã tự tại nằm trên ghế sa lon chơi lấy Laptop, hơi lộ ra rộng thùng thình quần áo ngủ gấu quần cũng không thiếp thân, theo nàng hướng kiều vênh lên nâng lên chính mình hai chân, đi xuống gục lộ ra hai khúc trắng nõn giống như ngưng chi chân nhỏ.

Cứ như vậy, sung sướng sáng sủa, ánh nắng ấm áp, vui thích tâm tình, khiến người ta cảm thấy hết thảy đều tốt giống như thoáng cái mỹ tốt.

Chính là có một chút, cũng không biết là không phải từ trả thù trong lòng, luôn có một tiểu gia hỏa đi ra "Càn quấy" ...

"Nha! Top, ngươi còn dám len lén nhảy đến ta trong máy vi tính, cẩn thận ta thật thu thập ngươi a ! Ừ' ? !"

Cũng không nhớ mình là lần thứ mấy trùng trùng từ ghế sa lon dựa lưng đỉnh nhảy xuống nhảy đến trước mặt mình máy tính trên bàn gỗ cái này tiểu Hắc mèo, nữ sinh trên mặt mơ hồ lộ ra điểm bất đắc dĩ đáng vẽ, không chút do dự đưa tay ra tương trước mặt còn giống như muốn đồ thừa không đi tiểu gia hỏa bắt lại, nàng từ trên ghế salon ngồi dậy, neho lại cặp kia linh động con ngươi trong suốt, rất là nghiêm túc "Cảnh cáo" cái này "Dạy mãi không được" gia hỏa một phen, ngay sau đó nàng tầm mắt táo táo tại trong tay mình rõ ràng một bộ "Lòng không bình tĩnh" bộ dáng cái này tiểu gia hỏa, trong miệng tại nhỏ thở dài đồng thời, vừa có chút tức giận khom người cầm trong tay cái này đáng ghét gia hỏa bỏ trên đất.

Cũng không biết là không phải trở lại chủ nhân bên người nguyên nhân, nữ sinh thoáng cái phát hiện, cái này tiểu Hắc mèo rõ ràng "Hoạt bát" đứng lên, muốn hỏi trực quan biểu hiện... thỉnh tham khảo nàng gấp gờ.

"Tích xuống."

Mà lúc này, bỗng nhiên một trận thanh thúy tiếng nhắc nhở hấp dẫn nữ sinh sự chú ý, nàng quay đầu nhìn lại, vốn là còn có chút buồn bực trên mặt nhất thời không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười.

"Thông báo, kết thúc ? :) "

Lần nữa nằm xuống lại ghế sa lon, điều khiển con chuột mở ra tin tức mới. một cái rõ ràng cố gắng hết sức ngắn gọn Anh Văn tin tức nhảy ra, nữ sinh nhìn một chút, trên mặt kia lau mỉm cười kim lòng không động cang đậm đà.

"Ừ rất cuộc giải phóng ! !"

Nàng thuần thực gõ bàn phím, đánh ra trả lời. hoàn còn thêm hai cái xuất ra hoa biểu tình, một loại cao hứng tâm tình dật vu ngôn biểu.

"Được rồi ta thân ái muội muội, như vậy, tiếp theo vui về hai người du lịch? ? kk "

Du lịch?

Nàng nháy mắt nháy mắt con mắt, không chút nghĩ ngợi tự trả lời.

"Ta đã tại nghỉ phép !"

...

"Đã tại nghỉ phép?"

Nhất thời, thấy trên màn ảnh mấy vi tính cái điều trả lời, ngồi ở máy tính một đầu khác bên kia kia nói Thiên Ảnh tựa hồ ngăn người một chút. vốn là còn rất tùy ý tư thế ngồi thoáng cái Vi Vi ngồi ngay lại, tưởng Laptop thả vào trên đùi mình, tốc độ tay tương đối nhanh nhẹn trả lời.

"Nghỉ phép nơi nào? Ừ? Ừ?"

"kkkk l J "

l J?

Nàng rõ ràng vừa sững sờ lắng, liền bận rộn hỏi.

"la? người nha đầu này tại Los Angeles!"

Lần này, chờ đợi thời gian tương đối dài, quá lớn ước một phút trả lời "Tích tích" âm thanh mới vang lên.

Nàng kỳ quái nháy mắt nháy mắt con mắt, tiện tay mở ra trả lời, trong nháy mắt, mỹ lệ hai tròng mắt lạnh lẽo trợn to...

"Ngu ngốc tỷ tỷ quên sao? l J, không phải Los Angeles a, là leo,leo Jun G biết không? ha ha ha "

Rất là dương dương đắc ý giọng, nàng thậm chí cũng có thể tưởng tượng đến cái nha đầu kia ở đó đầu thấy chính mình nghi ngờ cười ngả nghiêng ngã ngửa bộ dáng

Loại giọng nói này. nàng lúc trước chỉ tại nha đầu này trên người gặp một lần, đó là nha đầu kia mới xuất đạo thời điểm, chạy tới rất tự hào nói với tự mình "Tỷ tỷ, bây giờ hai chúng ta đứng ở cùng một thế giới!", chẳng qua là lần này, nàng cảm giác nha đầu này trong lòng vui sướng cùng hưng phấn tựa hồ không thua gì với cái đó lần đầu tiên, mà hết thấy này, chỉ là bởi vì người đó...

Bỗng nhiên, rất bỗng nhiên, nàng tâm lý thoáng cái bốc lên một loại không khỏi xung động. trong óc nàng hiện ra Hứa Hứa Đa Đa nghi vấn, nếu như nha đầu kia không nhắc tới, nàng tựa hồ thật nhanh muốn quên mất mấy tháng trước đêm hôm đó cái đó thanh âm ôn nhu, mà vào lúc này. khi nàng lần nữa nhớ lại trong đầu mình đạo kia bất tri bất giác thật ra thì đã sớm không thể quên được thân ảnh mơ hồ, giống như là tất Hỏa Chung bị lần nữa đốt như thế, "Oành" địa một chút, cháy hừng hực đứng lên...

Nhưng mà, ngay tại nàng có chút chần chờ trung mang theo một chút kích động suy tính chính mình nên như thế nào bước ra giải người kia "Bước đầu tiên" lúc, một trận dễ nghe chuông điện thoại di động tự vang lên.

Trong lòng cái loại này không ngừng dừng động tâm tình bị thoáng ngăn chặn xuống. nàng xem xem màn ảnh mấy vi tính, ngay sau đó tự lòng có chút không yên địa cầm lên bên cạnh điện thoại di động liếc mắt nhìn, mà nhìn một cái, nàng cả người lại không nhận được hơi sững sờ, tựa hồ là nghĩ đến cái gì, trên mặt kỳ quái lộ ra điểm vẻ chần chờ, do dự mấy giây chi hậu, hay lại là tiếp thông điện thoại.

"..."

Không biết bên đầu điện thoại kia nói cái gì, trên mặt nàng dần dần lộ ra một loại từ trong thâm tâm kinh ngạc và ngoài ý muốn.

"Bọn họ... đồng ý giải ước?"

Yên lặng mấy giây chi hậu, một tiếng nhẹ giọng dễ nghe nghi vấn, trừ chút nhàn nhạt nghi ngờ cùng ngoài ý muốn ra, càng nhiều, ngược lại là một loại phức tạp.

"Ừ, Boss để cho ta báo cho biết ngài một tiếng, ngày mai là có thể chính thức giải ước."

Lúc này, trong điện thoại truyền ra Smith khẩu âm thuần khiết thanh âm.

"Bọn họ... vì sao lại..."

Theo bản năng nhẹ nhàng nhếch nhếch miệng, nàng ngập ngừng xuống.

"Tại sao biết cái này sao tùy tiện đồng ý? a, ta cũng không quá rõ, bất quá theo Boss nói..."

Smith tựa như có lẽ đã đoán được nàng tâm tư, khẽ cười trả lời.

"Theo Boss nói, đây cũng là Trịnh tiểu thư ngài vị kia thao tác."

"Ta... ta vị kia?"

Cũng không biết là không phải là bị cái này Đột Như Kỳ Lai tin tức làm cho còn có chút mộng thần, nghe được Smith hiển nhiên có chút trêu ghẹo lời nói chỉ hậu, nàng lại nhất thời ngơ ngác có chút không phản ứng kịp.

"Ha ha, chính là Trịnh tiểu thư ngài bạn trai a, chúng ta Boss bạn tốt, nhắc tới vị kia ta vẫn còn chưa thấy qua đâu rồi, thật tưởng tìm một cơ hội..."

"Hắn... không phải bạn trai ta, Smith người hiểu lầm, bắt quá chúng ta đúng là... đúng là tương đối thân cận quan hệ."

"À?"

Bên đầu điện thoại kia Smith rõ ràng ngây ngô một chút, nhưng chợt hắn vội phản ứng, liền vội có chút ngẩn ra mà xin lỗi nói.

"Há, xin lỗi, Trịnh tiểu thư, là ta hiểu lầm."

"Ha ha, không việc gì."

Mỏng manh hai mảnh cánh môi không tự chủ mân mân, nàng cố làm dễ dàng trả lời một câu, không biết tại sao, mặc dù chỉ là một cái đơn giản tiểu hiểu lầm, lại ngoài ý muốn để cho nàng cảm thấy tâm lý không khỏi có chút quần bách, đáy lòng tựa hồ lại thoáng cái dâng lên điểm cảm giác kỳ quái.

"Như vậy, ngài bên kia thời gian cũng không sớm, nghỉ ngơi cho khỏe, bắt đầu ngày mai, ngài tự tự do."

"Ừ... cảm ơn, thật, Smith, cảm ơn người, ngoài ra, giúp ta chuyển cáo ak, xin hắn trở về nước lúc nhất định phải cho ta biết, ta thiếu hắn 1 tiếng cảm ơn."

"Ha ha, ngài không cần khách khí, lời nói ta nhất định sẽ chuyển đạt, như vậy gặp lại."

"Ừ, gặp lại."

Kết thúc nói chuyện điện thoại, nàng đưa điện thoại đi động chậm rãi buông xuống, hơi cúi đầu, ánh mắt tựa hồ có hơi xuất thần, ngay sau đó, lông mi thật dài nhẹ nhàng run rẩy run rẩy, nàng quay đầu liếc mắt nhìn rơi ngoài cửa sổ ánh đèn một mảnh Huy Hoàng cánh đêm, trong lòng trừ kia tràn đầy phức tạp ra, còn đột nhiên nhiều hơn điểm không khỏi mờ mịt.

Đại Dương tách ra hai mảnh nhỏ đại lục, phẳng phất cũng phân chia ban ngày cùng đêm tối, kys Tal nha đầu kia bên kia tựa như có lẽ đã là ánh nắng rực rỡ, mà đã biết trong, thật giống như là muốn nghênh đón tân sinh thái dương, cũng không biết tại sao, nàng luôn cảm thấy, này lại vẫn còn có chút lạnh tanh dạ...

Ban đêm, rất hắc ám, rất lạnh giá, rất cô độc...

Nàng thoát khỏi đi qua gông xiềng, nhưng cái này cũng ý nghĩa, bắt đầu từ đó, nàng liền muốn một thân một mình ở trong bóng tối mảy mò, muốn một thân một mình đối mặt lúc trước thuộc về dưới sự bảo vệ mà không tiếp xúc qua lãnh khốc, mà càng ý nghĩa, nàng từ nay tưởng một thân một mình.

kys Tal, nha đầu kia bây giờ vui vẻ đáng yêu cũng rất tốt, chính mình cũng không muốn đem mình nặng nề truyền đưa tới, về phần mình cha mẹ, nàng đương nhiên là muốn tại trước mặt bọn họ vĩnh viễn đem một cái vui vẻ con gái.

Cho nên, nàng chỉ có thể là một người, cũng chỉ biết...

"Tích xuống."

Đang lúc này, bỗng nhiên, tựa hồ là vì nhắc nhở nàng một cái bị nàng quên mất sự tình, một tiếng thanh thúy thanh âm nhắc nhở đột ngột tại an tĩnh trong phòng vang lên, giống như, thức tỉnh yên lặng dạ.

Nàng Vi Vi lẳng lẳng, quay đầu nhìn một chút trên màn ảnh máy vi tính nhảy lên tin tức nhắc nhở, bỗng nhiên, trong đầu nhất thời tự đột nhiên thông suốt kiểu nhảy ra một cái đã lần thứ hai thiếu chút nữa bị nàng coi thường thân ảnh mơ hồ, nguyên vốn có chút âm trầm xuống hai tròng mắt thoáng cái tựa hồ hơi sáng Lượng, nàng xoay người ngồi chính thân thể của mình, di động con chuột thật giống như có chút dè dặt mở ra tin tức kia, liếc mắt nhìn.

Mà gần cái nhìn này, vốn là hắn vui vẻ lại nặng trĩu thường đứng lên Tâm đột nhiên gian, phẳng phất là bị cái gì ám áp đồ vật chiếu sáng một chút, áy náy mà động...

Không có văn tự, đơn giản chẳng qua là một tấm hình.

Ừ, nói chính xác, nên nói là càng giống như nhất trương ảnh sân khấu?

Nàng nháy mắt nháy mắt con mắt, không nhìn được giờ tay lên dùng đầu ngón tay xúc chạm thử màn ảnh, chợt đôi mắt lại xòe ra một vết không tự kìm hãm được nụ cười.

Mặc dù coi như có chút tuổi trẻ, nhưng đầu tiên nhìn, đầu tiên nhìn nàng đem hân nhận ra.

Ừ... nói như thế nào đây, cùng tương tượng, còn có trong ấn tượng như thế đẹp trai, vóc dáng cao, cười lên rất đẹp mắt, trọng yếu nhất là... thật ấm áp.

Có lúc tình cảm ý nghĩ thật kỳ quái, giấy có thể mây đen giăng đầy, mà một giây kế tiếp, có lẽ cũng bởi vì một người, mà mưa qua Thiên Tinh...

Gọi là người người kia.

"oppa, cảm ơn người, mỗi lần mỗi lần, đều như vậy 'Kịp thời' xuất hiện, ha ha, cũng thật xin lỗi, luôn quên người, bắt quá bây giờ..."

Nàng ôm hai chân, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm trên màn ảnh cái đó Xán Lạn mỉm cười gương mặt, mép dần dần mang theo một vẻ ôn nhu cực kỳ cười yếu ớt...

"Ta, nhớ người..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Đối với công tác hiệu

"Đại phát, chúng ta Han Wo oppa quả nhiên siêu cấp lợi hại! tỉ lệ người xem hoàn toàn đại phát!"

"Không không! ta vẫn cảm thấy trì thịnh oppa lợi hại!"

...

Đột nhiên bên tai truyền tới như vậy đối thoại, cả người rất mất tự nhiên nhanh chóng Vi Vi cúi đầu xuống, Han Wo động tác có chút cứng đờ lặng lẽ giờ tay lên kéo kéo trên mặt khẩu trang, bước chân nhìn như dễ dàng tẩu ở trên đường.

Thời gian đã qua mười hai giờ trưa, Seoul chỗ ngồi này đại đô thị cũng bắt đầu đánh thức sở có sức sống.

Cùng sáng sớm mờ mờ lúc trạng thái bất đồng thật tốt ánh mặt trời tự nhiên tại mỗi một góc trong, phảng phất tương hết thấy đều trải lên một tầng chói mắt màu sắc. đắm chìm trong như vậy dưới ánh mặt trời, tan việc thành phần trí thức, tan học học sinh, đủ loại kiểu dáng, về mặt không người một đường môn; còn có ven đường cửa hàng, cao ốc, thậm chí là lối đi bộ đi xe; nói chuyện với nhau âm thanh, tiếng cười, chơi đùa âm thanh, còi ô tô âm thanh, ven đường quảng cáo âm thanh... hết thấy các thứ này hết thấy, hội tụ vào một chỗ, tạo thành thành phố sức sống "Huyết dịch", dừng động, là nhân thể toàn bộ phân nhiều cùng ràng buộc.

Phồn hoa, có lúc đúng là một loại tốt đẹp đại danh từ.

Đặt mình trong Jae Hee rộn ràng như trong trên đường chính, đối mặt với đâm đầu đi tới tới lui đám người, cảm thụ này dường như tương đối dài một đoạn thời gian không có cảm nhận được huyền ảo không khí, Han Wo khẽ ngẩng đầu lên nhìn đỉnh đầu âm áp Xán Lạn ánh mặt trời, híp híp mắt, trong lòng có chút cảm khái hít sâu một chút trên đường phố băng băng lạnh lạnh không khí, ngay sau đó, hân giấu ở khẩu trang hạ bên khóe miệng cũng không khỏi lộ ra một vết cười yếu ớt, vì chính mình vừa mới hiển nhiên có chút "Có tật giật mình" cử động mà cảm thấy có chút buồn cười.

Kịch bản xảy ra vấn đề, cần viết lại, cho nên Han Wo còn không chờ đến bắt đầu làm việc, trước thời gian kết thúc công việc, mà cũng không biết tại sao, cũng có lẽ là bởi vì buổi sáng chính mình Điều Điều chỉ nhìn mấy lần mấy cô gái kia đi, chính hân cũng không quá rõ, ngược lại Han Wo đi về trên đường, cũng không có lựa chọn ngồi xe, mà là lựa chọn đi bộ.

Nếu như mình bị nhận ra. hậu quả sẽ như thế nào, Han Wo dĩ nhiên tâm lý nắm chắc, nhưng nói thật, hân cũng không thích loại này đưa hân cùng người bình thường sinh hoạt tách ra hiện tượng. cô tịch thật nhiều năm, Han Wo không có kia cái thời điểm so với hiện tại hân đi tới cái thế giới này càng khát vọng đi qua bình thường sinh hoạt, hân thích biểu diễn, nhưng Tịnh không có nghĩa là hân thích đem nghệ sĩ, thích đi gánh vác đem nghệ sĩ những thứ kia "Không thuộc mình" hậu quả.

Cho nên có lẽ chính là hiếm thấy phản nghịch đi. ngược lại bị nhận ra hậu quả, nhiều lắm là chính là Han Wo cần ứng đối những tự mình đó còn không "Quen thuộc" những người ái mộ, đây quả thật là sẽ để cho hân cảm thấy rất phiền toái, nhưng kỳ thật cái này cũng không có thể sánh bằng trong lòng

của hắn đối với bình thường sinh hoạt khát vọng, dựa vào cái gì ta nhất định phải đoá đoá thiêm thiêm địa sinh sống? đòi một cái thân thể vẫn không thể thống khoái sinh hoạt?

Dĩ nhiên, nói thật, lúc trước chợt liếc nhìn đường phố này phách cảnh tượng nhiệt náo lúc, Han Wo ít nhiều gì là cảm thấy có điểm hối hận...

Bất quá, nhắc tới lần này "Nhân Tinh" vẫn có chút niềm vui ngoài ý muốn, rất thẳng xem. Han Wo rất rõ ràng cảm nhận được giết ta, Tri Dũ ta cái gọi là nhân khí nhộn nhịp, lúc trước chẳng qua là nghe tinh nhân tỷ các nàng nói, nhưng bây giờ lại là mình trực diện cảm nhận được.

Ven đường quảng cáo hải báo, rồi đi Studios lúc vẫn còn ở phụ cận thấy tiếp ứng biểu ngữ, trước chính mình đi ngang qua một quán cà phê đang ở phát ra biên tập, thậm chí là vừa mới kia hai cái đi ngang qua bên cạnh mình trung học đệ nhị cấp nữ sinh đối thoại, hết thấy các thứ này cũng để cho Han Wo cảm nhận được người xem đối với giết ta, Tri Dũ ta bộ này kịch công nhận, loại cảm giác này nhượng hắn cảm thấy rất tốt.

Nói thật, toàn bộ Kịch Tổ muốn đình công hai ngày, thậm chí có khả năng còn không ngừng, coi như "Thủy tác dừng giả", tại Han Wo trong lòng, trừ ngay từ đầu chút áy náy ra, cũng chẳng có bao nhiêu cái gọi là áy náy tâm tình, ngược lại, hắn có loại hoàn toàn thờ phào cảm giác.

Bởi vì nhắc tới đối với giết ta, Tri Dũ ta bộ tác phẩm này, Han Wo cảm giác mình không hề chỉ là đem mình coi thành một cái diễn viên đi tham dự trong đó, hắn cảm giác mình xác định vị trí càng giống như là một cái... người chế tác.

Ừ, không sai, chính là người chế tác.

giết ta, Tri Dũ ta là Han Wo tham dự biểu diễn đệ nhất bộ phim truyền hình, là hắn coi như diễn viên đệ nhất bộ tác phẩm, giống vậy, đây càng là hắn đi tới cái thế giới này đệ nhất bộ tác phẩm, từ sáng tác chi sơ, Han Wo chính là sớm nhất xác lập diễn viên, tại chi hậu quay chụp trung, hắn cùng với trần Tú uyển thỉnh thoảng tham khảo, cũng sắp Han Wo cùng bộ này kịch quan hệ băng định đến hơn sâu sắc hơn.

Han Wo cho tới bây giờ không phải một cái qua loa cho xong chuyện nhân, một khi đặt lễ đính hôn tốt quyết tâm, dù là không có đủ sức, hắn cũng muốn làm đến chính mình năng lực có thể đạt tới tốt nhất trình độ. từ điểm đó mà nói, hắn tự cùng thuần túy chẳng qua là đem bộ này kịch biểu diễn làm công việc còn lại các diễn viên khác nhau mở.

Đối với còn lại diễn viên mà nói, chỉ cần kịch bản có thể làm tác kịch bản lại chụp liền có thể, về phần "Vấn đề", "Chỗ sơ hở" loại vật này, nói ra đối với chính mình mà nói là cái mất nhiều hơn cái được, bởi vì này dạng không chỉ biết ảnh hưởng chính mình, cạnh sẽ ảnh hưởng những người khác.

Đánh bị phượng, nếu như chuyện này đổi lại Hwang Jung Eun, dù là nàng cùng trần Tú uyển quan hệ thật không tệ, nàng phỏng chừng cũng sẽ không đối với kịch bản vấn đề nhắc lên một chữ.

Tại Hàn Quốc làng giải trí trung, đừng nói là một cái nhỏ bé cử động là có thể nhớ lại ra rất nhiều ý nghĩa những người ái mộ, trong lúc lơ đãng đắc tội những người khác ví dụ tựa nơi nơi.

Kịch bản vấn đề, lại không nói trước chuyện này nói ra hội đối với chính mình cùng trần Tú uyển giữa cảm tình tạo thành ảnh hưởng gì, trần Tú uyển hội có phản ứng gì, kia sợ chính là mình đề nghị bị tiếp nhận, như vậy cũng hoàn toàn chính là tự cấp bao gồm tự mình ở Nội tất cả mọi người tạo thành phiền toái, vai diễn có hay không đến chụp lại, đang trong kỳ hạn có hay không muốn xếp lại, hết thấy các thứ này hết thấy đều đủ để cho nhân cổ kỵ.

Chính là lui 1 Vạn Bộ nói, đối với những người khác các loại ảnh hưởng đều không quan, nhưng bản khoản vẫn là tồn tại.

Bởi vì nói cho cùng chính mình bất quá chỉ là một cái diễn viên, căn bản không phải chuyên nghiệp, làm sao người biết chính mình phát hiện "Vấn đề" thật sự là "Vấn đề"? nếu như cứ như vậy tùy tiện nói ra ngược lại sai, có lẽ là không trở lên chính xác chi hậu phiền não, nhưng tương tự đối với nhân tế quan hệ giữa hội tạo thành không Tiểu Ảnh vang, thậm chí sẽ cho người đối với chính mình ấn tượng trở nên xấu.

Cho nên, cũng chỉ có giống như Han Wo như vậy "Non Thanh" mới sẽ như vậy chút nào không kiêng kỵ địa nói ra.

Han Wo trước đây Tinh chưa có tiếp xúc qua diễn xuất loại này sự vật, có thể nói đối với nghề nghiệp này thuộc về hoàn toàn trống không trạng thái, mà ở sau khi tiếp xúc, có lẽ cũng là bởi vì loại này trống không, cho nên Han Wo đem chính mình một ít hiểu dung nhập vào, hắn đối đãi diễn xuất thái độ đánh từ vừa mới bắt đầu liền cùng còn lại truyền thống diễn viên có chút không quá giống nhau.

Đừng diễn viên tưởng là như thế nào năng diễn kịch, hoặc là thấp kém chọn người biết suy tính làm sao tranh thủ càng nhiều ống kính, những thứ này là đưa mắt suy nghĩ với chính mình cá nhân, mà Han Wo bất đồng, hắn tưởng không chỉ là chính mình làm sao diễn kịch, hắn còn nghĩ làm sao đem bộ này hí luyện chế xong, ánh mắt của hắn là đặt ở toàn bộ kịch thượng, là lấy một loại tham dự người chế tác tâm tính mà đối đãi, mà không phải này chủng loại giống như thuê giả diễn viên thái độ.

"Tác phẩm" hai chữ này, đối với còn lại diễn viên mà nói là mình ở trong đó xuất sắc biểu diễn, mà đối với Han Wo mà nói, "Tác phẩm", chính là này toàn bộ kịch xuất sắc.

Không nghi ngờ chút nào, Han Wo đối đãi giết ta, Tri Dũ ta cảm tình là không bình thường, cho nên hắn đối đãi mình cái này có thể nói là chính mình "Trọng sinh" chi hậu đệ nhất bộ tác phẩm Phim truyền hình càng coi trọng.

Đây cũng chính là Han Wo tại ngay từ đầu liền cùng trần Tú uyển lời muốn nói không cần phải cho hắn thêm thêm hí nguyên nhân. bởi vì theo Han Wo, giết ta, Tri Dũ ta bộ này hí xuất sắc nhất, trọng yếu nhất chính là trì thịnh, vượt trội những người khác lời nói, chi sợ cũng sẽ phá hư bộ này kịch mùi vị, cho nên, Han Wo làm ra cái này coi như diễn viên khẳng định sẽ không làm cử động.

Giống vậy, đối với Han Wo mà nói, vô luận là từ hấn và Tú uyển tỷ tư giao, hay lại là đứng ở làm cho này bộ kịch tốt góc độ mà nói, hấn đều cần, không, phải đi nói ra hấn toàn bộ thấy đồ vật, có lẽ hấn sẽ là sai, thế nhưng dạng tốt hơn không phải sao, hấn cũng không cảm thấy có cái gì ngượng ngùng, Tú uyển tỷ nhượng hấn nói ra bản thân ý kiến, đó chính là hấn ý kiến, mà nếu như hấn chính xác, kia đáng giá được nhượng nhân vui mừng, may là không có sai quá lâu, tốt đang tìm ra đi!

Cho nên, Han Wo hiện tại tâm tình rất tốt, có lẽ chi hậu chờ sửa đổi xong kịch bản chính mình sẽ bởi vì chính mình hôm nay lời nói này mới bắt đầu bận rộn làm việc chết bỏ, nhưng chuyện này cũng không hề có thể tính là một loại không tốt hậu quả, thậm chí chuyện này với hấn mà nói có thể nói là một loại công việc thú vị.

Về phần chuyện này đối với trì thịnh, Hwang Jung Eum đám người, còn có kim Cơ trình những thứ kia Đại tiên bối tạo thành ảnh hưởng, mặc dù trong lòng cảm thấy có chút xin lỗi, nhưng Han Wo Tĩnh không có cảm thấy chính mình cần phải nói xin lỗi. Tĩnh nhân tỷ bọn họ, như là đã đón lấy công việc này, làm như vậy Kịch Tổ một thành viên, hết thấy các thứ này theo lý chính là bọn hấn sở phải gánh vác.

Nói tóm lại, đối với mình làm ra cái này cũng không biết đến tiếp sau này ảnh hưởng sẽ thêm đại sự tình, Han Wo Tĩnh không cảm thấy hối hận, ngược lại là cảm thấy rất dễ dàng, một loại cảm giác vui thích chậm rãi chảy xuôi tại hấn tâm lý, đây là hấn vì chính mình mưu đồ đi tham dự bộ tác phẩm này năng thay đổi xong mà cảm thấy từ trong thâm tâm vui sướng.

Chẳng qua là, nhanh như vậy nhạc tâm tình Han Wo cũng không có duy trì bao lâu, Đương Quy gia bước chân càng ngày càng gần lúc, Han Wo cũng không có vì chính mình sắp thành công nguy trang thông qua đám người mà thờ phào, ngược lại thì bởi vì này dạng, một món bị hấn tạm thời coi thường sự tình trực tiếp liền từ hấn chỗ sâu trong óc nhảy ra, hơn nữa bá đạo chiếm cứ hấn toàn bộ suy nghĩ.

"Sát."

Cảm giác thời gian trôi qua rất nhanh, Han Wo dừng bước lại, đứng lại tại chỗ, mà ở trước mặt hấn cách đó không xa, là 1 Đạo Môn.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 263 Hồ Điệp hoa lệ bề ngoài hạ

Đại môn dạng thức và toàn bộ biệt thự toàn thể phong cách là chặt chẽ dung hợp vào một chỗ, giản lược trung mang theo điểm cổ điển nhã trí, chỉ là nhìn một chút đã cảm thấy cảnh đẹp ý vui. nhưng... chính là nhìn lớn như vậy Môn, Han Wo tâm lý lại tựa hồ như quý dị đập lên một tầng nhọc Hưu Nhọc Vô Âm mai.

Nhắc tới, Thứ Han Wo tại cửa nhà dặm chân hay là hấn lần đầu tiên tới nơi này thời điểm, khi đó hấn thấy này Tràng trang hoàng hoa lệ đến nhượng nhân cảm thấy có chút không thực tế biệt thự, tâm lý, hữu rất nhiều nghi vấn, đồng thời còn rất nhiều thấp thỏm bất an, cũng cảm giác... ở trước mặt hấn đề, là một cái bề ngoài hoa lệ ngọt ngào cạm bẫy như thế.

Mà lần này, tâm tình của hấn lại cùng lần đầu tiên có thật nhiều tương tự.

Giống vậy nghi vấn, giống vậy thấp thỏm bất an, thậm chí là giống vậy...

Cứ như vậy lẳng lẳng nhìn nhà mình đại môn, Han Wo không khỏi không thừa nhận, hấn do dự, chẳng qua là do dự qua phía sau, lại là một loại không thể làm gì kiên định, còn có... cảnh giác.

...

"Két, két."

Nhỏ nhẹ mở khóa âm thanh chi hậu, Môn liền bị Han Wo có chút lặng yên không một tiếng động đẩy ra, nhưng mà, ngay tại hấn vừa mới thâm hít thở một chút làm xong điểm chuẩn bị tâm tư lúc, trước mắt xuất hiện một màn lại đề cho hấn nhất thời làm kinh ngạc, trong lòng thậm chí trong nháy mắt có loại ứng phó không kịp cảm giác...

Giờ ngo ánh mặt trời nhàn nhạt thật mỏng, lại có Chùng phá lệ chói mắt, giống như tương ánh sáng vò nát kiểu roi vãi ở trên người nàng, tận lực nâng lên thù nhượng rộng thùng thình quần áo ngủ ống tay áo chảy xuống chút, ánh sáng chiếu vào nàng thanh tân mỹ lệ gò má cùng kia trần lộ ra trắng nõn trên da thịt, như có loại sứ dạng nhĩ sáng bóng...

Thâm thúy trông mắt đen Vi Vi tròn tròn, Han Wo ngây ngô một chút, nhưng chợt, hấn lông mày liền không nhận được nhú một cái, nhìn nữ sinh ánh mắt

xông lên chút ý không biết nghi ngờ.

Lúc này, nữ sinh cử động tương đối quái dị.

Cầm 1 cái băng đệm ở dưới chân, chính mình đứng ở phía trên thật giống như nắm một cái... hộp điều khiển ti vi? cố gắng đưa hai tay ra, giống như là tại hộp điều khiển từ xa đến hình dáng gì.

Một đôi thâm thúy con ngươi nhẹ nhàng chớp chớp, Han Wo theo nữ sinh hộp điều khiển từ xa phương hướng nhìn, cả người nhất thời lảng lảng, theo bản năng giơ tay lên cảm thụ một chút không khí, Vi Vi nhú chung một chỗ chân mày cũng không có lỏng ra, trong ánh mắt nghi ngờ ngược lại càng nhiều.

"Ồi chào? a! ... a a!"

Nhưng mà, còn không chờ Han Wo suy nghĩ ra nữ sinh hành động này "Thâm ý". thét một tiếng kinh hãi tựa hấp dẫn hẳn sự chú ý, có chút ngẩn ra ngẩng đầu nhìn, bỗng nhiên trong mắt đồng tử Vi Vi co rút lại, không còn kịp suy tư nữa, cả người theo bản năng tựa tiến lên!

"A!"

"A hô, hô, hô..."

Ngẩn ngừ trong giây lát đó, thấy hoa mắt, thậm chí suy nghĩ đều không phản ứng kịp thế nào, trong ngực chính là trầm xuống, ngay sau đó hẳn cũng cảm giác được một đôi non mềm cánh tay kèm theo một trận thanh tân mùi thơm ôm chặt lấy hẳn cổ, giống như bị gạt mình tiểu động vật theo bản năng tìm cường đại y khát như thế.

Mùi thơm này...

Han Wo bỗng nhiên ngẩn người một chút, một cổ nhược Hữu Nhược vô cảm giác quen thuộc xông lên trong lòng hẳn...

"Hô... hô... hù chết ta..."

Nàng vẫn mờ to hai tròng mắt, vẫn chưa hết sợ hãi tựa như hơi thở hỗn hển, một cái sáng bóng cước nha còn khoác lên trên cái băng, nhưng thân thể đã hoàn toàn nghiêng về rớt ở một cái âm áp trong ngực.

"..."

Tựa hồ là thoáng cái bị thức tỉnh như thế, Han Wo chợt nhảy mắt nhảy mắt con mắt. cảm thụ trong ngực mềm mại cùng với kia cận ghé vào lỗ tai hẳn thở dốc, thân thể đầu tiên là trong nhảy mắt nhỏ không thể thấy địa phương một chút, ngay sau đó như cùng ở tại né tránh cái gì tựa như nhanh chóng tương trong ngực nữ sinh đẩy chính bản thân thể.

"Người... người đang làm gì?"

Ánh mắt chính mình cũng không biết tại sao kim lòng không đặt nhìn về phía nơi khác, Han Wo nhếch nhếch miệng, sắc mặt có chút mất tự nhiên hỏi nữ sinh một câu.

"À? a... tự cấp Top bố trí nhà ở a."

Bị Han Wo thoáng cái tựa cho đẩy ra, nữ sinh tựa hồ có hơi ngẩn ra, nhưng chợt nàng nghe được Han Wo câu hỏi chi hậu, mỹ lệ dưới mặt tử tửu xông ra điểm ngưng ngừng đáng vẻ, đem khoác lên băng ghế cước nha thu hồi lại, giơ tay lên xoa xoa tóc. tựa như là có chút khô não hơi khẽ cau mày trả lời Han Wo nói.

"Bố trí... nhà ở?"

Han Wo nghe vậy hơi sững sờ, đưa mắt chuyển trở lại, nhìn về phía trước mặt nữ sinh.

"Đúng vậy."

Nữ sinh cũng là ngẩn người một chút, Han Wo hỏi ngược lại hiển nhiên để cho nàng cảm thấy có chút kỳ quái. trên mặt không khỏi lộ ra điểm nghi ngờ biểu tình, "Ta tại đem những này điện gia dụng điều thành Shizune kiểu đầu rồi, Top Lục Lạc Chuông ta đều cho nó lấy xuống, nha, không phải ta nói người, không phải đau như vậy ái Top sao? ở nhà liên TV âm lượng đều tận lực điều thấp. lại cho nó mang đại Lục Lạc Chuông, người không biết Lục Lạc Chuông đối với thính giác bén nhạy mèo con thính lực tổn thương cũng rất lớn sao?"

Vừa nói, tay nàng còn chỉ chỉ một cái hướng khác.

Top?

Nghe nữ sinh như là đang dạy dỗ lời nói, Han Wo tại khẽ run sau khi, ánh mắt kim lòng không đặt theo nữ sinh tay chỉ phương hướng, bái nằm úp sấp ở một bên trên sàn nhà Mỗ một dạng bóng đen nhìn, một đôi thâm thúy con ngươi trong nhảy mắt không tự chủ Vi Vi mị mị.

Cái này Hắc Miêu Han Wo buổi sáng đã gặp, lúc ấy cũng không có nghiêm túc xem, bây giờ nghe nữ sinh ý tứ, chẳng lẽ... đây là hắc nuôi mèo? như vậy nhìn kỹ một chút, toàn thân màu đen da lông ngược lại quả thật phù hợp Han Wo chính mình phong cách, chỉ bất quá...

Trong phòng khách, tại nữ sinh thoáng cái hơi lộ ra trong kính ngạc tựa hồ mang theo điểm về mặt bối rối trong, cùng với Han Wo ý không biết trong ánh mắt, nằm ở xó xinh Hắc Miêu ngược lại đáp lại tựa như nhắc ngẩng đầu, chẳng qua là cái nhìn kia đồng trong con ngươi một dòng Hàn Đàm tựa như mâu quang, vô luận như thế nào đều nói không được là sùng vật thấy chủ nhân đáng vẻ, thậm chí nó chỉ là khiêng xuống đầu, xem Han Wo hai người liếc mắt mà thôi, ngay sau đó liền trực tiếp tiếp tục cúi đầu, giống như, nhìn thấy hai cái người xa lạ như thế.

"Nó... nó... ả, còn không phải người! không việc gì đem sùng vật dưỡng thành như vậy, người bây giờ biết chứ? ta giúp người Đại nuôi nó mấy tháng này bị nó không nhìn bao nhiêu lần! Hừ!"

Đại nuôi?

Han Wo trong lòng tựa hồ khẽ động, nhưng trên mặt lại không có dị động gì, hắc quay đầu trở lại đến, ánh mắt tại nữ sinh mơ hồ có chút lúng túng trên mặt dừng lại chốc lát, ngay sau đó tầm mắt dời xuống dưới, liếc mắt nhìn nàng nắm trong tay hộp điều khiển ti vi, lại nâng lên đầu nhìn nàng một cái vừa mới hộp điều khiển từ xa phương hướng, đó là phòng khách máy điều hòa không khí, cả người yên lặng một chút, sau đó yên lặng xoay người từ một bên trên ngăn tủ cầm lên một cái khác hộp điều khiển ti vi, hướng về phía kia máy điều hòa không khí Điều Điều địa nhấn một cái.

"Tích."

Một tiếng rất thanh thúy thanh âm nhắc nhở trong nháy mắt vang lên, lệnh ở một bên cặp kia linh động con ngươi trong suốt nhất thời mở thật lớn, có chút ngẩn ra mà nhìn Han Wo, ánh mắt còn tương đối bất khả tư nghị hướng trong tay hắc hộp điều khiển ti vi thượng nhìn mấy lần, "Chuyện này... đây là..."

"Trên tay người là không khí máy làm sạch hộp điều khiển ti vi."

Han Wo sắc mặt rất bình tĩnh, thậm chí có thể nói là hờ hững, nhưng chính là loại này lạnh nhạt, nhưng nữ sinh hai gò má không nhịn được dính vào mấy lau mặt tự nhiên đỏ ửng, đột nhiên gian, một cỗ xấu hổ cực kỳ về mặt trực tiếp không che giấu được hiện lên trên mặt nàng.

"Không, không, không phải người nghĩ như vậy! tuyệt đối không phải! thật! elieve e! không, không phải, người xem mà, hai cái hộp điều khiển ti vi đáng đáp giống như vậy a, sợ dĩ phải nhận sai là bình thường mà! ..."

Nữ sinh rõ ràng có chút luống cuống tay chân giải thích, một đôi trắng nõn đầu ngón tay loạn xạ vũ động, trung gian thậm chí kim lòng không dặng bảo ra một câu tiếng Anh, nhưng mà, tại trước mặt nàng Han Wo, nhưng thủy chung là mặt đầy lãnh đạm, không có không chút khách khí giễu cợt, cũng không có cung chiêu ôn nhu mỉm cười.

Lẳng lặng nhìn ở trước mặt mình trọn đại con mắt, hơi ửng đỏ mặt giải bày nữ sinh, cảm thụ nàng cùng với nói là đang cố gắng chối bỏ trách nhiệm, không bằng nói là đang hướng về mình làm nũng ngôn ngữ động tác, Han Wo bỗng nhiên nghiêng đầu liếc mắt nhìn cái kia nằm úp sấp ở một bên vẫn tự mình một dạng đến thân thể Hắc Miêu, đáy lòng lặng lẽ gian, tựa hồ dần dần dâng lên điểm một cái lạnh giá...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 264 là ai nói qua hội cả đời mua cho ta trái xoài? !

"Cho nên a, không cho phép người cười..."

"Ta biết, trong nhà hộp điều khiển ti vi ta là dựa theo thứ tự thả, người muốn bắt lấy lời nói, chính mình chú ý nhìn một chút cũng sẽ không tính sai."

"À? a được, vậy, ta đây... ta..."

Một câu hỏi hột lòi nói không có dấu hiệu nào vang lên, cả người nhất thời giống như bị đánh loạn tiết tấu như thế, nữ sinh lúng ta lúng túng địa dừng lại lời nói, chớp con mắt, ánh mắt cứ như vậy thẳng tắp theo Han Wo thẳng xoay người rồi đi bóng người, nhìn hắc tựa hồ liền muốn đi lên lầu hai, tại ngay ngô lẳng một lúc sau, mỹ lệ trên mặt lập tức lộ ra điểm không giải thích được về mặt.

Vừa mới hắc lúc trở về thật giống như không có vấn đề gì chứ? nhìn dáng đáp, cùng buổi sáng đi ra ngoài thời điểm là như thế a, trên mặt cũng không thanh nhất khối từ nhất khối, chắc không có bị nhân đánh, vậy hắc đến cùng làm sao? vì cảm giác gì phản ứng là lạ?

Tinh tế lông mày theo bản năng nhẹ nhàng mặt nhăn mặt nhăn, linh động mầu quang nhìn kỹ một chút cái này lên lầu thân ảnh thon dài, thân hình là giống như trước đây, nhưng là... thật giống như cảm giác cùng dĩ vãng không Thái Nhất dạng đây.

Rốt cuộc, nằng tâm lý hậu tri hậu giác địa cảm nhận được một chút kỳ quái.

Luôn cảm giác... có chút lạnh mạc đây? mặc dù Nhiên Chi trước quan hệ tốt giống như quả thật bởi vì thời gian dài không liên lạc mà xa lánh không ít, nhưng khi nào giống như vậy qua? làm sao sao? có lẽ là ta ảo giác?

Nháy nháy con mắt, nữ sinh nghi ngờ nhìn đạo kia dần dần lên lầu thon dài bóng lưng, trong đầu lại hồi tưởng một chút vừa mới trong nháy mắt kia Trương Tuấn lãng trên khuôn mặt dường như có chút kỳ quái lạnh nhạt biểu tình, ngay sau đó, tinh tế chân mày chợt vận một cái, cặp kia con ngươi trong suốt trong không khỏi xông ra điểm không từ đâu tới bất mãn.

"... !"

Vốn là lạnh lùng gương mặt tựa hồ ngăn người một chút, đang ở lên lầu nhịp bước đột nhiên một hồi, Han Wo kỳ quái nháy mắt nháy mắt con mắt, quay đầu liếc mắt nhìn, cả người lúc này tựa ngơ ngẩn.

Chỉ thấy nữ sinh vẫn mặc kia thân quần áo ngủ, chân trần nha tử, trực tiếp tiến tới Han Wo sau lưng, không biết tại sao, một cái kéo lấy Han Wo ống tay áo.

"Người... ời chào! nha nha!"

Chân mày nhỏ không thể thấy địa mặt nhăn mặt nhăn, Han Wo nghi ngờ xem nhìn biểu tình đột nhiên thật giống như có chút kỳ quái nữ sinh. vừa muốn đặt câu hỏi, kết quả cặp mắt nhất thời mở thật lớn, bị nữ sinh tiếp theo nhất hệ động tác làm cho tay chân luống cuống.

Trắng nõn tinh tế một đôi tay khắp nơi sờ, chút nào không kiêng kỵ. đừng nói túi, chính là tay áo, gấu quần loại này địa phương đều bị ép ép, nữ sinh vây quanh Han Wo trên dưới sờ loạn lên, thần tình trên mặt còn phá lệ nghiêm túc, giống như là đang tìm kiếm cái gì như thế.

"Người... người đang làm gì à? !"

Ngây ngô hữu một hai giây. Han Wo nhìn nữ sinh giống như là Liệt Khuyển tìm kiếm chứng cứ như thể tư thái, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, liền vội vàng đem bị nàng chụp vào trong tay bàn tay rút ra, cả người còn theo bản năng kiêu dọc theo nấc thang đi lên lui hai bước.

"Trái xoài đây?"

Nữ sinh đi lên ép tới gần hai bước, một đôi linh động con ngươi thẳng tắp nhìn Han Wo.

"Mang... trái xoài?"

Đối mặt với tầm này gần trong gang tấc mỹ lệ gương mặt, Han Wo sắc mặt thoáng cái rất không tự nhiên lại, lần nữa không tự chủ lui về phía sau hai bước.

"Đúng vậy, ta trái xoài đây?"

Nữ sinh đi lên nữa hai bước.

"Mang... người là nói, cái loại này... cái loại này năng ăn trái xoài?"

Lại lui nữa phía sau.

"Đúng vậy, nếu không đây."

Lại đi lên nữa.

"Người muốn ăn? có thể... có thể người cũng không nói a."

Lúc này không đến lui. Han Wo ánh mắt lặng lẽ hướng sau lưng kia bức đã dựng đứng tại khúc quanh thang lầu vách tường liếc một cái, nhìn thêm chút nữa mặt bên cạnh không ngừng ép tới gần này đôi thẳng tắp nhìn mình chăm chăm linh động con ngươi, trong lòng tựa hồ bỗng nhiên mơ hồ có một loại chưa bao giờ có quần bách.

"Nói? nha! leo!"

"A, dạ !"

Gào to một tiếng nhượng Han Wo mình cũng không biết tại sao địa theo bản năng đứng thẳng người, sắc mặt cứng đờ cùng trước mặt hoàn toàn trọn to cặp mắt, rõ ràng mặt đầy tức giận nữ sinh đôi mắt.

"Là ai nói qua hội cả đời mua cho ta trái xoài? ! Ừ ? !"

"Ta làm sao biết... ta... là, là ta?"

Vừa nghe đến nữ sinh cao giọng câu hỏi, Han Wo theo bản năng phải trả lời, nhưng chợt hấn thoáng cái tụt kịp phản ứng, một đôi thâm thúy con ngươi nhất thời Vi Vi tròn to, giờ tay lên do dự một chút, lúc này mới trở tay chỉ chỉ mình.

"Dĩ nhiên!"

Nữ sinh gật đầu mạnh một cái đánh vỡ Han Wo trong lòng một điểm cuối cùng may mắn. đối ứng với nhau, hình như là bởi vì Han Wo có chút khó tin phản ứng, nữ sinh trên mặt tức giận hiển nhiên là bộc phát dâng cao, tình tế chân mày chặt vụn. một đôi linh động con ngươi khả ái mở Đại Đại, nâng lên một cái trắng nõn bàn tay một đầu ngón tay đâm chọc Han Wo trước mắt, tuy là câu hỏi nhưng giọng rõ ràng tràn đầy khẳng định hỏi "Ngươi... quên! đúng không, không sai đi!"

Sắc mặt lần nữa mất tự nhiên cương cường, Han Wo mắt thấy này căn (cái) trực tiếp đâm chọc chính mình dưới mí mắt tình tế ngón tay ngọc, môi Trương Cáp mấy cái. lại không biết mở miệng thế nào.

"Haaa...! ngươi thật... !"

Han Wo phản ứng nhượng nữ sinh thoáng cái thật giống như tìm tới chứng cứ như thế, màu trắng mộc mạc trắng nõn trên mặt mũi lộ ra một cái đường như rất không nói gì biểu tình, Hắc Bạch Phân Minh đôi mắt không che giấu chút nào địa trọn mắt nhìn Han Wo, "Ta cũng biết! ta cũng biết! ngươi tuyệt đối là quên!"

Đôi mắt nữ sinh chỉ trích, Han Wo dựa lưng vào vách tường, cặp mắt mất tự nhiên chớp chớp, hoàn toàn một bộ muốn giải thích lại không biết mở miệng thế nào đáng vẽ.

Vừa nhìn thấy Han Wo như vậy, nữ sinh mị mị con mắt, hai tay ôm ngực, thần tình trên mặt trung tựa hồ không tự chủ xông ra chút lạnh giá, chẳng qua là, kèm theo vẻ điểm kia lạnh giá, một vệt mơ hồ đắc ý từ trên mặt nàng nhỏ không thể thấy vạch qua, trong miệng là nghe tựa như tương đối bất mãn nói tiếp.

"Hừ! quả nhiên trở nên cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau! lúc trước rõ ràng thương ta như vậy..."

Đột nhiên, vốn là tại nữ sinh trước mặt sắc mặt còn tương đối lúng túng Han Wo tựa hồ Vi Vi ngăn người một chút, một đôi thật giống như sửa chữa qua lông mày theo bản năng chợt nhú một cái.

Lúc trước...

Ánh mắt Tinh Tinh xem lên trước mặt cũng không có chú ý tới mình khác thường nữ sinh, nhĩ vừa nghe nàng dường như cùng mình rất quen thuộc oán trách lời nói, quá mức về phần mình tầm mắt còn ben nhảy bắt được nha đầu này khoe miệng kia lau mơ hồ cười trộm, không từ đâu tới, Han Wo tâm lý đột nhiên xuất hiện một cô rất nồng nặc phiền não.

"Cho nên nói, ngươi..."

"Ta biết, lần sau hội nhớ."

Cả người nhất thời lại vừa là kinh ngạc, trên mặt cái loại này mơ hồ dương dương đắc ý giống như bị kinh sợ địa thoáng thu lại, nữ sinh nháy mắt nháy mắt con mắt, ánh mắt ngăn ra địa nhìn đứng ở trước mặt nàng, vẻ mặt 1 trong giây lát đó tựa hồ xông ra điểm không nhận được Han Wo.

Này là hôm nay Han Wo lần thứ hai cắt đứt nàng lời nói, cái này cũng đồng dạng là nàng hôm nay lần thứ hai thấy hấn đối với mình lộ ra như vậy biểu tình, mà loại tình huống này... lúc trước xưa nay chưa từng xảy ra qua.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 265: hai khóa nhảy cảm Tâm

Lạnh lùng thái độ, lạnh lùng biểu tình, thậm chí là lạnh lùng lời nói.

Khi loại này lúc trước chưa bao giờ xuất hiện qua tình huống phát sinh lúc, thoáng cái, một loại mơ hồ khẩn trương và bất an rốt cuộc xông lên nữ sinh

trong lòng.

"L... leo..."

Sau lưng một tiếng đột nhiên cũng có chút yếu khí đi xuống kêu nhượng hần xoay người lên lầu bước chân bỗng nhiên dừng lại, nhưng cùng lúc, điều này cũng làm cho hần tâm lý về này không khỏi phiền não lại tăng thêm chút, dứt khoát làm bộ như không nghe được, tự nhiên đi lên đi.

"leo..."

Hần hoảng như không nghe thấy.

"leo!"

Hần vẫn chưa không nghe được.

"Nha! leo! !"

"..."

"Hô "

Rốt cuộc, sau lưng nữ sinh tựa hồ cũng lớn vì bất mãn lên, lớn tiếng cho một câu, Han Wo bước chân đột nhiên dừng lại, cả người đứng lại tại chỗ, anh tuần trên mặt lộ ra điểm phiền não cùng bất đắc dĩ đáng vẽ, Vi Vi từ miệng trung thở ra một hơi, ngay sau đó tựa quay người lại nhìn về phía chính mở to con mắt đang nhìn mình nữ sinh, hỏi "Người còn có chuyện gì?"

Rất lạnh đậm một câu nói, thậm chí trong giọng nói về này không nhận được giọng tựa hồ liên che giấu cũng không muốn lại đi che giấu, không giữ lại chút nào truyền đạt đến nữ sinh trong tai, trong khoảnh khắc đó, thân thể nàng theo bản năng Vi Vi cương cường, một vết không tự chủ hốt hoảng lạng lẽ gian liền từ cặp kia trong suốt linh động trong con ngươi vạch qua.

Nhìn một cái trước mắt cũng không biết đến cùng làm sao người xấu này, nữ sinh nhỏ không thể thấy địa cần cần môi, ngay sau đó kia Trương Tổ sạch trắng nõn trên mặt sắp xếp một vết ôn nhu mỉm cười, xoay người chỉ chỉ lầu một phòng bếp phương hướng, cười nói với Han Wo: "Người còn chưa ăn cơm chứ? ta đã nói với người..."

"Không cần."

Hờ hững liếc mắt nhìn nữ sinh trên mặt cái đó mơ hồ có chút miễn cưỡng mỉm cười, Han Wo xoay người liền muốn quay đầu lại.

"Không thấy ngon miệng sao? bắt quá cũng thường một chút đi, ta hiện Thiên..."

"Không cần."

"Nhưng là..."

"Không cần."

"Nha! !"

Một tiếng bùng nổ tựa như Đại Khiếu nhượng bước chân hần lần nữa một hồi, Vi Vi ngăn ra địa lần thứ hai quay đầu nhìn, nữ sinh tựa hồ cũng bị chính mình đột nhiên bộc phát ra tâm tình hù được, thật chặt nhếch nhếch miệng, che giấu trên mặt trong nháy mắt đó thất thố, ngay sau đó giật nhẹ thân giác. hướng về phía Han Wo lại lộ ra một giọng nói ngọt ngào mỉm cười, trong miệng ôn nhu nói: "Muốn ăn nhiều cơm mới được a, người tựa thử nhìn một chút mà, ta làm xong lâu đây. điểm tâm người đã cự tuyệt ta một lần, dù sao cũng phải cho ta cái cơ hội đi... Ừ?"

Nữ sinh thanh âm rất là êm ái, ngôn ngữ so với vừa mới hùng hổ dọa người, nhiều rất nhiều nhu nhược cùng sợ hãi, trong đó canh mang theo một loại làm lòng người đau cần thận từng li từng tí. mà cũng chính là loại này cần thận từng li từng tí giọng, tựa hồ xúc động Han Wo, anh tuần trên mặt không tự chủ xuất hiện một chút do dự.

Nhưng mà, còn không chờ Han Wo suy nghĩ rõ ràng, hình như là thoáng cái bắt được trên mặt hần do dự, kia Trương Tổ sạch trắng nõn trên mặt kim lòng không đợi tựa thoáng qua một vết nồng nặc vui sướng, nữ sinh ba chân bốn cẳng địa dọc theo thang lầu nhanh chóng đi tới, trực tiếp đưa ra một cái trắng nõn bàn tay bắt cái kia thon dài bàn tay, Vi Vi làm nũng nói: "Tẩu mà ! Ừ? nhanh lên một chút !"

"... !"

Trong nháy mắt, cả người giống như phản xạ có điều kiện kiểu. chợt liền từ nữ sinh non mềm trong bàn tay rút ra bản thân thủ đến, Han Wo bước chân kim lòng không đợi tựa thoáng qua một vết nồng nặc vui sướng, nữ sinh ba chân bốn cẳng địa dọc theo thang lầu nhanh chóng đi tới, trực tiếp đưa ra một cái trắng nõn bàn tay bắt cái kia thon dài bàn tay, Vi Vi làm nũng nói: "Tẩu mà ! Ừ? nhanh lên một chút !"

Mà ở Han Wo trước mặt, nữ sinh hình như là ngây người như thế, trên khuôn mặt nhỏ nhắn viết đầy sợ run thần, nàng nhìn trước mắt trong nháy mắt lui về phía sau Han Wo, ngốc lạng một lúc lâu mới phục hồi tinh thần lại, trong đầu lại hồi tưởng một chút hần vừa mới đối đãi mình thân mật giống như đụng

phải như độc xà phản ứng to lớn. chỉ một thoáng, một cổ không từ đâu tới lạnh giá từ nàng toàn thân tràn ra, một đôi trắng nõn tinh tế dưới hai tay ý thức tự nắm chặt đứng lên, thật dài lông mi Vi Vi phát ra run rẩy. nhìn Han Wo mỹ lệ mặt mũi trong nháy mắt phảng phất hiện ra Hứa nhiều người thương tiếc nghi ngờ không hiểu.

"..."

Nữ sinh biểu tình Han Wo toàn đều thấy ở trong mắt, thoáng cái, trong lòng về này vừa mới lên đi kháng cự cảm tiêu tan hơn nửa, trong lòng lại thích như bị thứ gì nhẹ nhàng đụng một cái, đột nhiên sinh ra một loại tay chân luống cuống cảm giác.

"Cái đó... ngươi làm gì?"

"... à?"

Nữ sinh sợ run một chút, tựa hồ thoáng cái không phản ứng kịp. vụt sáng một đôi trong suốt mắt Từ Dị thường khả ái chớp nhìn trước mắt thần tình trên mặt trong lúc bất chợt thật giống như trở nên có chút lúng ta lúng túng Han Wo.

"Cái đó... ngươi làm gì Thái?"

Dường như có chút ngưng ngừng lại đầu, Han Wo áp a áp ứng lập lại lần nữa chính mình vẫn đề.

Trong phút chốc, nàng đầu tiên là ngơ ngác, ngay sau đó tựa hồ là công khai, cả người nhất thời giống như là đổi thành sức sống Hoa Đóa Nhi như thế, cặp kia con ngươi trong suốt thoáng cái tự Vi Vi cong lên đến, bên trong tràn đầy mừng rỡ nụ cười, lại phối hợp kia dưới ánh mắt mặt nhợt Hứa Nhược không thể ái nếm Tắm, bỗng nhiên tự có một loại không nói ra động lòng người.

"Cùng... đi theo ta !"

Nữ sinh khoe miệng không ngừng được địa Vi Vi đi lên Kiều Kiều, theo bản năng liền muốn đưa tay ra, nhưng động tác làm được một nửa nàng nhìn trước mắt về mặt tựa hồ còn mang theo điểm cương cứng rắn Han Wo, thoáng cái liền nhớ lại cái gì tựa như, bản tay phản xạ có điều kiện kiều co rúm người lại, lại nhìn một chút hiển nhiên là không để cho chính mình dất tay ý tứ Han Wo, suy nghĩ một chút, chợt liền dứt khoát thoải mái đem lấy tay về, chỉ là đối Han Wo cười ngọt ngào cười, giờ tay lên ý chào một cái, nhượng Han Wo đi theo chính mình, ngay sau đó, chính mình trước hết xoay người xuống lầu.

Mà ở nữ sinh sau lưng, nữ sinh bộ kia nghe được chính mình đáp ứng thoáng cái tự mặt mày hơn hờ bộ dáng Han Wo rất rõ ràng nhìn ở trong mắt, trong đôi mắt ánh mắt nhất thời không khỏi một trận phức tạp.

Cảm giác này hẳn có chút quen thuộc, giống như là ban đầu bị hắn quên mất YoonA như thế, ngay cả vừa mới nữ sinh cái loại này trên mặt thật giống như thoáng cái hoàn toàn mất đi huyết sắc đáng về tất cả đều là giống như vậy.

Kia mấy lần tự mình ở mắt trí nhớ dưới trạng thái cùng YoonA gặp nhau, Han Wo đến nay đều nhớ kỹ, phảng phất mỗi một màn đều sâu sắc ở trong đầu hắn, chỉ cần 1 hồi tưởng lại, YoonA mỗi một lần mở miệng, mỗi một lần cau mày, thậm chí là mỗi một lần nhìn mình cái loại này làm lòng người đau ánh mắt, hẳn cũng có cảm thấy một loại từ nội tâm chỗ sâu nhất bốc lên cực hạn thương tiếc, có một loại sắp hít thở không thông cảm giác.

Mình tại sao biết...

Cho nên, hắn không hy vọng, cũng không cho phép, như vậy sự tình phát sinh nữa lần thứ hai.

Coi như là cho mình một cái cơ hội đi.

Han Wo nhìn nữ sinh quay đầu lại, lần nữa thúc giục tựa như đối với chính mình cười ngoác ngoác tay, trong lòng im lặng, nhỏ không thể thấy địa thờ dài, đi xuống Lâu đuổi theo nữ sinh bước chân.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 266: một viên ái đến ngốc

"Ta cho ngươi biết nha, cái này ta là lần đầu tiên làm, cho nên khả năng có rất nhiều chưa đủ, không lời hay không liên quan, ngươi liền trực tiếp nói không được thì có thể, đừng lừa bịp ta nha..."

Mang theo Han Wo đi vào phòng bếp, ngoài cửa sổ ánh nắng rực rỡ địa chiếu vào, để cho lòng người không khỏi buong lòng một chút, đây cũng là những nữ sinh tâm lý bất an thoáng hóa giải một ít, ngay sau đó nàng tự nhìn trái phải một chút, đi tới trên bàn làm việc trang bị lò điện bếp một bên kia liếc mắt nhìn, chắc chắn đúng giờ đã sau khi hoàn thành, này mới yên tâm gạt đầu, hai tay bung lên kia nôi đặt ở lò điện trên lò đã Phong đây kín thức ăn, nắm thả vào Han Wo trước mặt, gò má tựa hồ hơi có chút đỏ lên, trong miệng tuy là vừa nói không quan tâm, nhưng nhìn Han Wo trong ánh mắt rõ ràng mang theo một tia thật sâu mong đợi.

"Ừ..."

Đi vào phòng bếp, Han Wo ánh mắt đầu tiên là theo bản năng hướng bốn phía quét nhìn một chút, ngược lại cảm thấy ngoài ý muốn tương đối chỉnh tề, mặc dù chút dụng cụ làm bếp nhìn một cái cũng biết bị sử dụng qua, nhưng cũng rất giống đều rửa sạch từng cái trả về, tiếp lấy hắn liền nghe được nữ sinh rõ ràng có chút khẩu bất đối tâm lời nói, lòng có chút không yên gật đầu, sự chú ý tựa hồ cũng không tại trong thức ăn, ánh mắt quay lại đến, lại không có nhìn nôi Thái, ngược lại nhược Hữu Nhược vô địa vẫn nhìn chăm chăm vào trước mắt mình chẳng biết tại sao về mặt có chút hưng phấn nữ sinh, biểu hiện trên mặt trong thật giống như mơ hồ có một loại phức tạp về mặt đang dừng động.

"Như vậy..."

Cũng không biết là không phải nhận ra được Han Wo mơ hồ nhìn chăm chú, nữ sinh gò má nhìn qua lộ ra càng thêm đỏ đánh đánh, nhưng nàng cũng không có nhiều lễ mễ cái gì, nhanh nhẩu đeo lên bao tay, bắt được nắp nôi nắm tay, ngẩng đầu lên, con mắt tựa hồ có hơi lờ lờ Lượng Lượng mà nhìn trước mắt Han Wo, trên mặt cái loại này thật sâu mong đợi cùng hưng phấn làm sao cũng không che giấu được.

"Đi ! người xem "

Nắp nôi mở ra trong nháy mắt, ngược lại vẫn chân ý ngoài có một cỗ thẩm người mê người mùi thơm đập vào mặt, mà khi Han Wo thấy rõ ràng trong nôi thức ăn lúc, cả người lại không nhịn được sợ run xuống.

"Như thế nào đây? Ừ ? người thích nhất thức ăn chi nhất... khoai lang mật cháo !"

Bên tai truyền tới nữ sinh giành công tựa như nũng nịu lời nói, Han Wo có chút xuất thần nhìn nôi này nóng hổi khoai lang mật cháo, trong lòng lạng lẽ gian về này tâm tình rất phức tạp lần nữa không ngừng được mà tuôn ra đi.

Xán Lạn tươi đẹp trong ánh nắng, khoai lang mật cháo màu sắc tựa hồ lộ ra hơn sáng rỡ, tại hòa hợp dâng lên nặng nề bạch sắc trong hơi nóng, màu da cam khoai lang mật khối chỉnh tề địa cắt gọn, lộn xộn thích thú địa ngấm ở đậm đặc cháo dịch trung, đây đặn trắng như tuyết Millie cùng kia khoai lang mật khối màu da cam tạo thành tươi sáng màu sắc so sánh, càng làm nổi bật lên một loại thấy mỹ vị cảm thấy, lại phối hợp thêm về này trần trần mê người mùi thơm, khiến người nhìn một cái liền thêm ăn nhỏ dãi.

Mà đối với Han Wo mà nói trọng yếu nhất, hay lại là món ăn này thượng cái loại này làm hắn cảm thấy rất cảm giác quen thuộc. trong đầu một ít Tiềm Tàng trí nhớ vào lúc này kim lòng không dạng tự nổi lên.

"Như thế nào đây? kinh hi chứ ?"

Thấy Han Wo dáng vẻ, rất quen thuộc hắn nữ sinh nhất thời giống như là nhìn thấu tâm tình của hắn như thế, trên mặt cười không khỏi càng tươi đẹp đứng lên, cái loại này bình thường đối đãi người khác hội không tự chủ lộ ra lãnh đạm bị hoàn toàn ném đi, cùi chỏ chống đỡ tại trên bàn làm việc, hai tay chống đến cằm, mặt đây mong đợi cùng mừng rỡ nhìn Han Wo, hiển bảo tựa như đang khi nói chuyện còn không nhịn được theo thói quen mặt nhăn mặt nhăn vậy đối với tính tế chân này.

"Ta đây là cùng mẫu thân học, học giỏi lâu đây ! hừ biết đây là người thích nhất, nhưng mẫu thân đối với người thật thái thiên vị ! còn cố ý đi tìm trong băng hữu biết loại này xử lí a đi đi học tập. ai không phải. vốn là làm quán bữa ăn tây thủ làm gì như vậy Thái chứ sao..."

Trong lúc bất chợt, trong lòng giống như là bị một thùng nước lạnh từ đầu tưới xuống như thế, Han Wo vốn là nhìn nôi này khoai lang mật cháo dần dần nhu hòa đi xuống ánh mắt chợt thật giống như lạng lạng, ngay sau đó, một cỗ nguyên bản muốn bị đè nén đi xuống phiền não trong nháy mắt phản công, thậm chí trong nháy mắt, chiếm cứ toàn thân hắn Tâm!

Mẫu thân...

Thon dài bàn tay lạng lẽ gian cầm cầm, Han Wo đại não giống như là bị lạnh như băng Thủy thêm qua như thế, nhất thời giật mình một cái đã tỉnh hồn lại, đồng thời. về này lạnh giá cảm giác cũng không tiêu đi, ngược lại ở đáy lòng, từ từ mở rộng.

Vô luận trong quá khứ, hay lại là bây giờ. đối với Han Wo mà nói, đây đều là một cái tương đối kiêng kỵ từ ngữ...

"Ta..."

Bỗng nhiên, một đạo thanh âm trầm thấp vang lên, nữ sinh theo bản năng dừng lại lời nói, ánh mắt nhìn, cả người lại lúc này ngẩn người một chút.

Han Wo biểu tình thật giống như thoáng cái trở nên có chút là lạ. về này quen thuộc lạnh lùng một lần nữa xuất hiện tại trên mặt hắn, mà nghiêm trọng hơn là, hắn nhìn mình trong ánh mắt, thật giống như... mang theo một chút thật sâu lạnh giá...

"Ta không muốn ăn, người tự mình ăn đi."

Một câu đơn giản lời nói, lại tựa hồ như hàm chứa vô hạn lạnh giá, trong nháy mắt sẽ để cho nàng cảm thấy trong lòng Vi Vi cứng lại.

"Chờ... Các loại xuống."

Xem lên trước mặt cái này chuẩn bị xoay người thân ảnh thon dài, nàng suy nghĩ tựa hồ vẫn chưa có hoàn toàn kịp phản ứng, nhưng theo bản năng liền gọi lại hắn, hai tay có chút phí sức địa bùng lên kia một đại nồi khoai lang mật cháo, thân giác Vi Vi mờ mờ, lộ ra một cái có chút miễn cưỡng mỉm cười, "Cái đó... ít nhất... ít nhất thường..."

"Không cần!"

Giống vậy cự tuyệt lời nói, nhưng vào lúc này, nhưng thật giống như là so với trước kia còn phải cứng rắn cùng quyết tuyệt.

"Như vậy... như vậy một tiểu chén đây?"

Nàng lần nữa kim lòng không đành nhếch nhếch miệng, cố gắng duy trì trên mặt mỉm cười, cầm trong tay kia nồi khoai lang mật cháo hương bên cạnh đưa tiễn, con ngươi trong suốt trong tràn đầy thật sâu trông đợi.

"Ngươi ngửi một cái mùi mà, hắn không kém, ta làm khổ cực như vậy, cùng mẫu thân học như vậy..."

Trong nháy mắt!

Giống như lắng đọng đã lâu núi lửa phun trào như thế, trong lòng cái loại này làm hắn Khoái muốn điên cảm giác phiền não trực tiếp không giữ lại chút nào bộc phát ra!

"Ta đều nói không cần! !"

Cao lớn thân thể chợt quay trở lại, kèm theo một tiếng tựa hồ tràn đầy tức giận trả lời, tay trái trực tiếp theo bản năng đánh một cái, nặng nề đánh vào kia nồi bị đưa đến trước mắt mình khoai lang mật cháo tiến lên! !

Trong phút chốc, ôm nồi tinh tế hai tay bị cỗ lực đạo kia chấn rời xuống thủ, một cái không bắt được, nồi thân Hường Tiễn Vi Vi l nghiêng, một nồi nóng bỏng cháo tựa hồ trực tiếp liền muốn Hường Tiễn bát đi! ! !

Thoáng cái, hết thấy phảng phát đều động lại...

Cặp kia thâm thúy mắt Từ Hòa cặp kia trong suốt con mắt tất cả đều chợt tròn to, bàn làm việc trước, cao lớn bóng người kinh ngạc nhìn đứng ở đó, thật giống như căn bản không phản ứng kịp.

Nhưng mà, đang lúc này, một đôi đột nhiên xuất hiện tựa như tinh tế hai tay chợt tự bao bọc tại đã nghiêng về một nửa nồi khẩu...

"A!"

Theo một tiếng bị đau thấp giọng duyên dáng kêu to, kia Trương vốn là còn ẩn hàm tức giận anh tuấn gương mặt hoàn toàn ngây người...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 267: một viên ái đến điên

Thời gian, phảng phát đình trệ như thế.

Vào giờ khắc này, Han Wo bên tai đột nhiên thật giống như không nghe được bất kỳ thanh âm nào khác.

Một ít khoai lang mật cháo té xuống đất "Phốc phốc" âm thanh, bởi vì bị khó khăn lắm ôm lấy mà một bộ phận đáy nồi đập trong công việc bên đài duyên va chạm âm thanh, thậm chí là trên bàn làm việc những thứ kia chén đĩa bị đụng rơi trên mặt đất dị thường thanh thúy tiếng vang.

Những thứ này tất cả đều, hắn tất cả đều không nghe được...

Trong nháy mắt, giống như là toàn thân cao thấp đều bị ngừng như thế, hấn đại não "Ông" một chút, trong lồng ngực hô hấp phảng phất dừng lại, hấn nghe được tim mình đang kịch liệt đập nhảy lên, sau đó...

"A!" ...

Đem tiếng kia sâu kín khe hô vang lên lúc, tại hấn trong tai, cũng chỉ còn lại có tiếng này bị đau khe hô, cũng chỉ còn lại có cái này... rõ ràng ở trong nháy mắt này gian rất nhiều tiếng huyền ảo thanh âm trung không hiểu rõ lắm lộ vẻ, có thể nhưng thật giống như thoáng cái thẳng tắp cắm vào hấn tâm lý thanh âm!

Lại sau đó, liên hấn tầm mắt, liên hấn trong tầm mắt, đều chỉ còn lại trước mắt cái này có chút chặt vật đem thân thể nằm úp sấp tại trên bàn làm việc, để cho cánh tay đủ đủ đến cái đó rõ ràng nghiêng ngã xuống cũng cùng nàng không có quan hệ gì nổi bóng người...

Sự tình phát triển không có nhiều như vậy ngoài ý muốn, nóng bỏng cháo mặc dù bởi vì cứu vãn, không có tung tóe đến đứng ở trước mặt nó đạo kia cao lớn bóng người thượng, nhưng nó lại chảy ở đó song ôm chặt lấy nổi khẩu non mềm trên bàn tay...

Ở đó một thoáng vậy, hấn tầm mắt cho tới bây giờ không có như vậy bèn nhảy qua, hấn biết rõ địa thấy, xứng đáng trước còn có thể nói mỹ vị khoai lang mật khối còn có những Millie đó không chút lưu tình theo tay nàng chảy đi xuống, kia vốn là trắng nõn da thịt trong nháy mắt biến thành sùng đồ một mảnh...

Hấn biết rõ địa thấy, tại thời điểm này tay nàng rõ ràng đang run, bắp thịt cứng còng địa căng thẳng, tựa hồ theo bản năng muốn buông tay, có thể nàng lại đến cùng vẫn là chết tử ôm lấy kia nổi, không khiến nó hoàn toàn ngã xuống, chẳng qua là, trong miệng lại không tự chủ phát ra một tiếng bị đau khe hô, kia trong lúc lơ đãng hạ thấp giọng, phảng phất tại tỏ rõ chủ nhân trong nháy mắt đó trong lòng ý tưởng...

Mà ở kia tiếng thứ nhất khe hô chi hậu, nàng hình như là thoáng cái ý thức được cái gì, thật chặt cắn cắn môi, không có tái phát ra tiếng thứ hai bất kỳ âm thanh, không nói tiếng nào đem đầu Vi Vi chôn xuống, tựa hồ... thì không muốn tại trước mặt nàng người khác thấy nàng chặt nhử này, cùng này mặt dung gian không cách nào che giấu thống khổ...

Nhưng là... nàng hiển nhiên không chú ý tới, tại trước mặt nàng cặp kia thâm thúy con ngươi, đã đem nàng trên mặt mũi kia từng chút từng chút, cho dù là rất nhỏ đến mức tận cùng biểu tình biến hóa, tất cả đều, thật sâu khắc vào tâm lý...

Này đầy đủ mọi thứ, nhắc tới thật giống như dài đằng đẵng, nhưng thực tế, chỉ phát sinh ở ngắn ngủi mấy giây Nội mà thôi, tại chỗ hai người, bất luận là Han Wo, cũng hoặc là mình cũng không biết làm sao lại nhào qua ôm lấy nổi nữ sinh, hai người đều nhất thời có chút sợ run thân, đầu trống rỗng...

"Buông tay."

Đột nhiên, một tiếng nghe vào tương đối yên tĩnh trầm ổn âm thanh âm vang lên đi. cảm giác mình ôm nổi hai tay thật giống như đều đã mất đi cảm giác nữ sinh rồi mới từ đầu có chút ngắn ngủi trong trạng thái phục hồi tỉnh thần lại, lẳng lặng nháy mắt nháy mắt con mắt, ngẩng đầu nhìn lên, lại vừa vịn chống lại một đôi thâm thúy trung tựa hồ không nổi một tia gọn sòng con ngươi.

Han Wo phản ứng không ngờ tinh táo, anh tuần trên khuôn mặt là một mảnh yên tĩnh, thậm chí đều có thể nói là mặt vô biểu tình, động tác đều đầu vào đây nhưng tựa hồ lại có chút nhanh chóng cầm lên cặp kia vừa mới bị nữ sinh cỡi xuống bỏ qua một bên bao tay mang lên.

Này hoàn toàn ra khỏi nữ sinh ngoài ý liệu, thoáng cái sẽ để cho nàng tâm lý dâng lên Hứa phức tạp hơn cảm giác, thất lạc? vui mừng? chưa xót? thật giống như đều có...

Nhưng bất kể như thế nào, nàng có chút ngăn ra đầu nhỏ cũng coi như là nhớ tới bây giờ việc cần kíp trước mắt. tại Han Wo đưa tay nâng cái đó nghiêng về nổi đồng thời, nghe lời chậm rãi đem hai tay mình Vi Vi rũ xuống thu hồi lại.

Này hơi nhúc nhích, vừa mới còn cảm giác giống như là mất đi cảm giác đau nhất thời trở về như thế, một cỗ nóng bỏng xen lẫn còn lại rất nhiều rất nhiều không nói rõ ràng cảm giác cự đại cảm giác đau thoáng cái liền từ hai tay truyền tới tới. cảm giác cho dù là một trận nhỏ nhẹ khí lưu thổi qua cũng sẽ dâng lên từng trận đau đớn, nàng chân mày không tự chủ chính là hơi nhíu lại, nhưng rất nhanh, giống như là vì thay đổi sự chú ý như thế, nàng chẳng biết lúc nào có chút tái nhợt đi xuống trên khuôn mặt nhỏ nhắn đối với lên trước mặt yên lặng không nói xử lý đến cái đó nổi Han Wo cười cười, lộ ra một cái có chút miễn cưỡng vui vẻ mỉm cười. le lưỡi nói: "Dọa sợ chứ? hừ, sớm cùng ngươi nói ta thừa kế ba vận động thần kinh ngươi không phải không tin..."

Đột nhiên, cặp kia bắt bên kia không chút tạp chất cạnh nổi thon dài bàn tay động tác nhỏ không thể thấy địa bỗng nhiên dừng lại, nhĩ vừa nghe nàng phảng phất bị thương không phải nàng như thế khoe khoang tựa như lời nói, hấn biết rõ địa cảm thụ từng cỗ một mơ hồ nhiệt lực từ bàn tay kia truyền tới.

Chỉ là nổi thân, chính mình đeo lên bao tay đều đã...

Kia thâm thúy mâu quang thật giống như nhỏ không thể thấy địa run rẩy kịch liệt một chút, nhưng là hấn không có mở miệng nói chuyện, giống như là cái gì đều không nghe được như thế, nắm kia nổi còn sót lại không ít khoai lang mật nổi cháo tử đi nhanh đến phòng bếp bên cạnh cái ao, chẳng qua là, ai cũng không phát hiện, cặp kia đeo vào bao tay trong, nắm cạnh nổi hai tay, liên Khóp Xương đều tóm đến trắng bệch...

Han Wo không có tiếp lời tra, nữ sinh sắc mặt thoáng cái có chút lúng túng, một người rũ hai tay, vẫn Vi Vi nằm ở đó trên bàn làm việc, có vẻ hơi tội nghiệp, chỉ bất quá, nàng rất nhanh lại tìm đến đề tài.

"Cái đó, khoai lang mật cháo còn dư lại rất nhiều, đừng lãng phí, đảo đến còn lại địa phương ngươi đợi lát nữa có thể ăn, trong nồi cháo trong tay ta

không đụng phải, hẳn không Tạng..."

Vừa nhìn thấy Han Wo nắm nôi đến bên cạnh cái ao, nữ sinh nhất thời không nhận được lấy cùi chỏ chống giữ. Vì Vi chỉ khởi thân thể, tựa hồ cũng không muốn chính mình tác phẩm cứ như vậy bị đổ sạch, trong giọng nói mang theo một chút trông đợi nói với Han Wo.

Nữ sinh có chút cẩn thận từng li từng tí lời nói lại để cho cặp kia thủ bằng nhiên dừng lại, chẳng qua là, một giây kế tiếp

"Ào ào "

Theo thủy long đầu mở ra, kia nôi khoai lang mật cháo trực tiếp bị Han Wo không chút lưu tình rót vào một bên thùng rác lớn trong, ngay sau đó cái đó còn sót lại rất nhiều Millie, mạo hiểm chút hơi nóng không nôi liền bị trực tiếp ném tới thủy long dưới đầu, phát ra một tiếng không nhẹ không nặng "Loảng xoảng" âm thanh.

"..."

Bị đạo kia đưa lưng về mình thân ảnh thon dài động tác làm cho ngơ ngác, nàng nháy mắt nháy mắt con mắt, chợt vậy đối với tình thế chân mày rớt cuộc không nhận được mất hứng vận, thậm chí ngay cả mũi đều bắt nắn địa nhủ lại.

"Tên xấu xa..."

Trong miệng nhỏ giọng dùng chỉ có mình có thể nghe được thanh âm lâu bầu một câu, nàng biểu hiện trên mặt trong không che giấu chút nào Địa Toàn là không mẫn.

Cái này kịch bản không đúng mà! không nói lập tức tràn đầy áy náy địa đối đãi mình cái bệnh này hào, đầu gì ôn nhu một chút mà! làm sao cảm giác so với vừa mới còn băng sơn? !

Chẳng qua là, nàng chưa kịp đầu nhỏ nghĩ rõ ràng cái vấn đề này, một người cao lớn bóng người tự xuất hiện ở trước mắt nàng, ngay sau đó trước mắt nàng chính là hoa một cái, chính nàng còn chưa kịp phản ứng đầu rồi, nàng tự cảm thấy một đạo cương quyết nhưng tựa hồ lại lộ ra một cổ êm ái lực đạo trực tiếp bắt cổ tay nàng.

"Tới."

Vẫn ngắn gọn một câu nói, nàng xem xem trước mắt mình này đôi dường như hay lại là bình tĩnh như vậy thâm thúy con người, cảm thụ trên cổ tay cái kia tựa hồ có hơi lạnh giá thon dài bàn tay, yên lặng gật đầu, ngoan ngoan bị đạo thân ảnh này Thira đến còn đi xuống phun đầy chút cháo dịch hai tay, đi tới bên bờ ao.

"Ào ào "

Lại một cái thủy long đầu bị mở ra, cùng bên cạnh cái đó thủy long đầu thanh âm tựa hồ rất tương phản thành thú, nàng nghiêng đầu nhìn một chút cái đó tại nước chảy cọ rửa hạ không nổi, linh động trong con người xuất hiện một vết khó nén thất lạc, mà một giây kế tiếp, nàng cũng cảm giác được hai tay truyền tới một trận băng băng lạnh lạnh cảm giác, nước chảy cọ rửa hạ mặc dù thỉnh thoảng hữu từng trận đau nhói, nhưng nàng lại cảm thấy một trận sáng khoái.

Nhưng mà, nàng chưa kịp nheo lại mắt đi thật tốt cảm thụ một chút loại cảm giác này, vang lên bên tai câu nói đầu tiên để cho nàng sửng sốt.

"Người trước cọ rửa một chút, ta đi cầm túi đựng nước đá, ta dẫn người đi bệnh viện."

Một đạo hơi hột nhưng lại thật giống như mang theo điểm không nghi ngờ gì nữa thanh âm

Nữ sinh ngơ ngác, nháy nháy con mắt, chợt liền không nhận được trọn to cặp kia con người trong suốt, liền vội vàng quay đầu nhìn, trong miệng gấp gấp nói: "Không thể đi bệnh viện! bỏ tới..."

"Ta!"

Nhưng là, nữ sinh lời còn chưa nói hết liền bị một tiếng lớn tiếng quát ngăn cắt đứt, nàng cả người nhất thời Vi Vi kinh ngạc, ngơ ngác nhìn trước mắt lúc này biểu tình tựa hồ rớt cuộc thoáng cái trở nên bất đồng Han Wo.

"Ta biết đi bệnh viện sẽ như thế nào, nhưng là, những không phải đó người nên quan tâm sự tình, cần không phải ta nên quan tâm sự tình..."

Han Wo ánh mắt dường như thoáng cái biến, hẳn thật chặt nhìn chăm chú trước mặt tấm này trở mắt mỹ lệ gương mặt, nhìn nàng tại Thanh Thủy cọ rửa hạ lộ ra một mảnh hồng thông thông da thịt hai tay, cặp kia thâm thúy con người, trong nháy mắt, hốc mắt tựa hồ có hơi hơi đỏ lên, giống như là Tiềm Tàng tại băng xác tiếp theo Đông con sông rớt cuộc khủng bố dâng lên, ánh mắt của hắn trở nên vô cùng ôn nhu và kiên định, trong miệng gần như gần từng chữ nói.

"Đối với ta mà nói, bây giờ... người trọng yếu nhất!"

Trong nháy mắt, nàng ngây người, cặp kia cầm cổ tay mình lạnh giá bàn tay vào gờ khắc này, thật giống như thoáng cái trở nên vô hạn ấm áp...

Đang nói ra lời nói này thời điểm, tại trước mặt nàng người đàn ông này, không cười, tựa hồ hắn nhìn mình vô luận như thế nào đều không cười nổi, trên mặt, vẫn là vừa mới bộ kia dường như tỉnh táo đáng vẻ, nhưng là, cho đến lúc này, nàng mới rốt cục nhìn ra, rốt cuộc nhìn ra ở đó song nhìn như bình tĩnh con người sâu bên trong, một mảnh kia ôn nhu, thương tiếc, hồi tiếc, áy náy đến thật giống như điên cuồng hơn tình cảm...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 268: xả ra lại không

"Cách, ho khan khục..."

"Nha! tam đông người một cái hỗn tiểu tử!"

"Ồi chào ai ai, ai! Ca!"

"Ai thực sự là... nha tiểu tử, nói cho người bao nhiêu lần đừng ở trong xe hút thuốc, người trí nhớ là ném cho cậu ăn không? ! Ừ? !"

Tức giận trừng trừng nắm nửa đoạn khói mặt đầy gương ngừng Kim Tam đông, Hàn Thái Xương cau mày chèn nâng lên thủ tất quạt không khí trung tràn ngập lãnh đạm lãnh đạm sương mù màu trắng, lông mày hạ cấp kia tiểu con mắt mảnh nhỏ neho lại nhìn một chút phía trước, chân mày thật chặt nhúu.

Đây là một chiếc nội bộ không gian coi như rộng rãi xe van, từ bên ngoài nhìn qua, chiếc xe này Tịnh không có gì đặc biệt, chính là một chiếc bình thường xe van mà thôi, cũng liền cửa sổ xe là một chiều thủy tinh điểm này sẽ có vẻ thần bí điểm, nhưng chỉ cần vừa tiến vào bên trong xe, tựa sẽ phát hiện bên trong có càn khôn.

Vốn là bên trong buồng xe nên mặt mặt Ma Ma an bài xong chỗ ngồi trên thực tế chỉ có chung quanh lác đác bốn cái cùng với phía trước nhất ghế lái hai cái vị trí, chính giữa có một tầng lớn có thể không gian hoạt động, trên đất còn trải nệm êm, một nhóm vật kiện tán loạn trên mặt đất, quả vật, đồ rửa mặt, ống kính, camera, bên trong xe còn treo móc mấy khối bạch bản, trên đó viết hỗn loạn văn tự cùng đường cong.

"Mẫu thai bằng hữu?" bên cạnh là một cái Đại Đại giấy dán, viết một nhóm Đại Đại Tự, "Tra một chút cha mẹ xuất thân!"

"Tình nhân? đi toàn Châu điều tra (3 tổ) "

"So sánh thông báo: ngày 8: vô (sy shocase?) chờ đợi, 2 tổ; quay chụp ngoài ý muốn? sớm kết thúc 1 tổ "

...

Lúc này, trong xe, lần trước theo dõi Han Wo cùng Kim Tae Hee xã nhân viên đều tại, Kim Tam đông, Hàn Thái Xương, thậm chí là cái đó đối với Hàn Thái Xương có nhiều câu oán hận người tuổi trẻ giống vậy tại chỗ, tổng cộng bốn năm người, mỗi người đang làm chính mình sự tình, hữu đang gọi điện thoại, hữu bụng cái nóng hồi hộp com đang dùng com, còn có người ôm đài Laptop ở trong góc tra hỏi đến hình dáng gì.

Nhưng là, bất kể là ai, đừng nói ngồi ở phía trước nhất chỗ tài xế ngồi Hàn Thái Xương cùng Kim Tam đông hai người ánh mắt một mực ở chăm chú nhìn xe van phía trước, chính là bên trong buồng xe mỗi người đang làm sự những người còn lại, thỉnh thoảng cũng sẽ ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía trước.

Tại xe van đằng trước. đó là một mảnh tương đối rộng lớn trước xe song, cửa kiếng xe bị lau chùi tương đối không chút tạp chất, giống như là người bên trong không nghĩ đồ vào phía ngoài cửa xe thứ gì như thế, mà xuyên thấu qua trước xe song, ở nơi này chiếc xe con đầu xe đối diện ngay phía trước phía bên phải ven đường... đó là 1 Tràng tường trắng Hồng đình hai tầng biệt thự.

"Ai 1 Cổ. c truyền phát thời điểm ngược lại nhớ không có đem phòng này toàn cảnh đánh ra đến, Han Wo tiểu tử kia vừa không có Công ty quản lý, quan phương tài liệu loại, 3 tổ nhóm người trước tìm tới đây chính là phí không ít công phu đây."

Giữa ngón tay kẹp một cây đã thiêu đốt một nửa thuốc lá, Kim Tam đông neho lại mắt nhìn nhìn kia Tràng dưới ánh mặt trời tựa hồ lộ ra càng nhả trí biệt thự, từ trong miệng thốt ra một đoàn sương mù màu trắng, chính mình giơ tay lên tất tất, tiếp lấy tựa lại đầu đem vậy còn không hút xong điều thuốc dập tắt tại đặt ở bên tay hắn trong cái gạt tàn thuốc, thuận tay từ một bên đem ra một chai Thủy, giữa đầu một cái rỗng rỗng nuốt xuống.

"Ai, ai 1 Cổ nói là a..."

Từ miệng trung Vi Vi thán cho há giận. Hàn Thái Xương tròn tròn có chút phát Hồng con mắt, tạt ba tạt ba chủy, nâng hai tay lên xoa xoa phát cương mặt, ngay sau đó lại nhìn một chút phía trước vẫn là không có động tĩnh gì biệt thự, không nhịn được cảm khái tựa như nặng nề gạt đầu một cái, "Tiểu tử

này lúc trước tại nước Mỹ tài liệu chúng ta lại cái gì đều không tra được, Seoul đại bên kia càng là tra không ra thứ gì, liên người này ban đầu là cái gì trường học tốt nghiệp, trường học lý lịch thể nào cũng không biết, mà hẳn tại Hàn Quốc bên này tựu... mẹ khiếp, ta đều phục. thật, ta thật là phục tiểu tử này, thật là... ! mẹ khiếp, ta thực sự là. thật là giống như là không biết từ nơi nào toát ra đứa nhà quê, Ủ ? cha mẹ tài liệu lại đến bây giờ cũng còn không tìm được..."

"Nói đúng là a..."

Giơ tay lên sờ một cái chính mình sắc nhọn cảm nhọn, Kim Tam đông sắc mặt buồn bực liếc mắt nhìn kia Trùng biệt thự, quay đầu trở lại đi từ phía sau cầm một cái dao cạo râu điện, thuận tiện thuận miệng chống lại Thứ đi theo Hàn Thái Xương kia cái người tuổi trẻ kêu một tiếng: "Nha, mân to lớn. giúp ta cầm một hộp com."

"Cho nên bên kia còn không động tĩnh gì... a là, tam Đông ca."

Tên này gọi là mân to lớn người tuổi trẻ đang gọi điện thoại, nghe được Kim Tam đông hô đầu hàng chỉ hậu vội vàng gạt đầu, nắm vẫn còn ở nói chuyện điện thoại điện thoại đi động từ bên cạnh cầm một cái hộp com, vội vã đi tới ghé lái cạnh, một bên cầm trong tay hộp com đưa cho Kim Tam đông, một bên báo cáo đối với chỗ tài xế ngồi Hàn Thái Xương hai người nói: "Thái Xương Ca, ba thành động coex bên kia còn không có động tĩnh, chẳng qua là đang bố trí hiện trường, phỏng chừng hay là chờ đến tới Jong Hyun shocase sau khi bắt đầu lại nhìn chúng ta một chút thái, a không phải, ho khan một cái, nhìn một chút kim... Kim Tae Yeon tiểu thư bên kia sẽ có hay không có động tĩnh gì, ngài... bây giờ có gì phản phó sao?"

Báo cáo xong, mân to lớn trên mặt tựa hồ có chút ngượng ngùng đáng vẽ, giờ tay lên gỡ đầu một cái, đối với lên trước mặt Hàn Thái Xương cùng Kim Tam đông cười xấu hổ cười.

"Ai chặt chặt, a, người này cái xú tiểu tử, Ủ ?"

Nắm Dao cạo râu cạo đến chòm râu, Kim Tam đông mang trên mặt điểm trừ chọc ý nâng lên thủ không nhẹ không nặng xao xao mân to lớn ót, nhận lấy mân to lớn trong tay hộp com, chợt quay đầu trở lại đi có chút dờ khóc dờ cười đối với thân Biên Hàn Thái Xương nói: "Ai không phải, Ca, mân to lớn đi, mặc dù là chúng ta tổ maknae, nhưng là vụ án này ta cảm thấy đến không nên để cho hẳn tham dự có lẽ khá hơn một chút? a, không phải, tìm một cái thuần khiết huyết thống sone đi theo dõi nhà bọn họ idol? ha ha, ai 1 Cổ Chân là, Ủ ? tự người nói đúng không, mân to lớn a."

Vừa nói, Kim Tam đông còn không nhịn được đưa tay ra lăm ở bên cạnh thần sắc lúng túng mân to lớn, khắp khuôn mặt là trêu chọc nụ cười.

Đối mặt tiền bối trêu chọc, mân to lớn chỉ có thể lúng túng đi theo cười cười, giờ tay lên gỡ đầu một cái, phổ thông nhưng cũng đủ thanh tú trên mặt thậm chí hơi có chút đỏ lên đáng vẽ.

"A, ai thật là, tam đông người tiểu tử này, sẽ khi dễ tân nhân."

Thấy mân to lớn bộ dáng này, ngồi ở chính trên chỗ tài xế ngồi Hàn Thái Xương cũng không khỏi lắc đầu bật cười xuống.

Từ bắt đầu theo vào vụ án này chỉ hậu, bọn họ tổ maknae cũng không ít vì vậy bị bọn họ trêu chọc, nhắc tới tiểu tử này là SNSD fan sự tình bọn họ toàn tổ nhân đều biết đến rõ ràng còn may mà tiểu tử này chính mình đầu rồi, lúc trước cương lúc đi vào hậu tựu không ngừng tưởng xin đi theo đến SNSD Seohyun, khi đó còn bị bọn họ trêu chọc nói là maknae phối maknae đây.

Bất quá, loại này sự tình thỉnh thoảng nói qua loa cho xong, hay lại là chính sự quan trọng hơn.

Nghĩ tới đây, Hàn Thái Xương lấy trước cặp kia tiểu con mắt trùng trùng ở một bên cười trộm Kim Tam đông, ngay sau đó quay đầu trở lại đi đưa tay ra vỗ vỗ ngồi xôm tại hai người bọn họ bên người mân to lớn bả vai, trong miệng trấn an tựa như nói: "Tam đông tiểu tử người đừng ở chỗ này cho ta bừa bãi tử a! mân to lớn đầu rồi, mặc dù là tân nhân, hơn nữa... a, nhưng là! ta còn là rất tin tưởng hẳn, dĩ nhiên... điều kiện tiên quyết là không để cho hẳn đi 2 tổ cùng SNSD."

"Ai! Ca!"

"Ha ha..."

Vốn là Hàn Thái Xương trước mặt lời nói vẫn là rất đứng đắn, thật không nghĩ đến đến cuối cùng vẫn là khúc khuỷu từng cái hạ, chính mình cũng không nhịn được trêu ghẹo một câu, nhất thời chọc cho một bên Kim Tam đông cười ha ha, mân to lớn trên mặt lộ ra không nói gì biểu tình.

Bất quá đang lúc này, vốn là còn mặt dày bất đắc dĩ mân to lớn đột nhiên thật giống như ngẩn người một chút, nháy mắt nháy mắt con mắt, ngay sau đó cặp mắt chợt tròn to, một cái giờ tay lên chỉ về đằng trước, trong miệng có chút lắp bắp nói: "Ca... Ca... Hàn... Han Wo!"

Chương 269: một cổ đập vào mặt

"... cái gì?"

Đem cương vừa nghe đến mồn to lớn kêu lên lời nói lúc, Hàn Thái Xương cùng Kim Tam đồng hai người cũng đều không phản ứng kịp, đồng loạt sững sờ, ngay sau đó, Hàn Thái Xương cặp kia tiểu con mắt tròn to mấy phần, liền vội vàng quay đầu nhìn lại, nhất thời, tại ngay ngó lảng một lúc sau, trên mặt hân Mãnh mà dâng lên một cổ vẻ mừng rỡ như điên!

Tại Hàn Thái Xương trong tầm mắt, trước Phương Viễn nơi kia Trảng vẫn không có động tĩnh biệt thự rốt cuộc... rốt cuộc đi ra 1 Đạo Tu cao ra đại bóng người!

"Ồ? ! Han Wo tiểu tử kia chung quy tính ra!"

"Thật? !"

"Nhường một chút, cho ta xem xem, oa... chặt chặt, rốt cuộc! Ủ ? tiểu tử này rốt cục thì phát giác ngày ngày ở nhà nhân hội lên mốc sao?"

Đang trước như vậy động một cái, bên trong xe những người còn lại cũng thoáng cái chú ý tới xe van phía trước động tĩnh, mỗi một người đều không khỏi thả ra trong tay sự tỉnh, tiến tới trước mặt đến, tất cả đều tràn đầy hưng phấn nhìn chăm chăm phía trước ven đường đạo kia mang Bạch khẩu trang thân ảnh thon dài, từng cái lăm le sát khí, trên mặt vốn là đều mơ hồ có chút chán nản sắc mặt quét một cái sạch, thậm chí có Chứng khổ tận cam lai cảm giác.

Này thật ra thì cũng không trách bọn họ khen, chủ yếu là... cả ngày hôm nay bọn họ quả thực trải qua có chút bức bối.

Bởi vì không thể chắc chắn Han Wo tiểu tử này đến cùng là lúc nào đi Studios, bọn họ 1 tổ nhóm người này, trời chưa sáng sẽ chờ ở đây, kết quả chờ đến hơn tám giờ Han Wo mới ra ngoài, sau đó thì sao, bọn họ một đường đi theo đi Kịch Tổ tại Studios, kết quả, một đám người nhăm chán uống công chờ mấy giờ cái gì đều không chụp tới không nói, vốn là bọn họ đều làm xong một ngày nằm vùng chuẩn bị, dự định nhìn một chút buổi tối lúc đêm khuya vắng người hậu sẽ có hay không có bí mật gì xem xét loại tiết mục, nhưng là! Han Wo lại không giải thích được đi ra!

Không sai, hân cứ như vậy đi ra!

Hơn nữa nhìn dáng vẻ, Kịch Tổ thật giống như phản phát một đám người tất cả đều bận rộn thu dọn đồ đạc, còn lại diễn viên lại cũng đều một bộ chuẩn bị rời đi dáng vẻ, hiện trường hỗn loạn tung bưng, bọn họ thậm chí cũng không kịp đi hỏi thăm một chút phát sinh cái gì, liền vội vàng trừ lưu một người phụ trách lái xe, những người còn lại đi hết đi bộ theo sát cái này có lúc trong đầu thật không biết đang suy nghĩ gì xú tiểu tử. rất sợ cùng lần trước như thể đem người cân đầu.

Chính là như vậy, tiểu tử này còn không biết phát cái gì thần kinh, tấn thích hưởng nhiều người địa phương tẩu! hù dọa cho bọn họ nhiều lần cho là mình đám người lại bị phát hiện.

Cái này cũng chưa tính, bọn họ vốn là. vốn là còn kích động cho là tiểu tử này là phải đi mật biết cái gì nhân, kết quả đi tới đi lui, hân lại.. hay là về nhà!

Có thể nói, nếu như không phải cảm giác mình mấy cái hân không dễ dàng như vậy bị phát hiện, Hàn Thái Xương bọn họ thậm chí đều bắt đầu hoài nghi Han Wo tiểu tử này là đang đùa bọn họ.

Ai không phải. bây giờ kia hữu người tuổi trẻ cả ngày lẫn đêm trừ công việc chính là về nhà? hân thậm chí ở trên đường đều không có hứng thú đi mua một chút cà phê cái gì..

Cũng may, bây giờ sự tình rốt cuộc thật giống như là muốn bãi địa phương tốt hướng phát triển.

"Hô "

Thật dài thâm hít thở một chút, Kim Tam đồng xoay vặn cổ, hai cái nắm tay nhau trở tay thân thân cánh tay, ngay cả tay trong mới ăn không mấy hộp hộp com tất cả để một bên đi, vội vàng từ một bên đem ra một bộ camera , vừa điều chỉnh thử , vừa dùng con mắt chăm chú nhìn chăm chăm đạo kia tấm dưới ánh mặt trời thân ảnh thon dài, trên mặt trừ hưng phấn ra càng có một loại nhao nhao muốn thử dáng vẻ, " Được. liên y phục đều không đổi? trong tay xách cái thứ gì? xem ra không phải đã sớm hẹn xong, chính là có chuyện tạm thời, cho ta xem xem rốt cục là cái gì, lúc này ta thể nào cũng phải..."

Nhưng mà đứng vào lúc này, đột nhiên Kim Tam đồng lời nói hơi ngừng, cả người hân tựa hồ sợ run một chút, trong tay còn duy trì nắm kia bộ lẫn nhau cơ động tác dừng tại giữ không trung trung... không chỉ là hân, ngay cả bốn phía mấy người kia thật giống như thoáng cái cũng không khỏi sững sờ.

Bởi vì... ở nơi này bốn năm nói ánh mắt chung nhau nhìn soi mói, xe van ngay phía trước kia Trảng bên trong biệt thự, rốt cuộc lại... lại đi ra một người! !

Tại Hàn Thái Xương đám người tròn đại con mắt nhìn soi mói. đạo kia trước một bước đi ra thân ảnh thon dài vừa nhìn thấy kia một đạo thân ảnh khác từ trong phòng tẩu sau khi đi ra, lập tức dường như rất quan tâm đi lên phía trước, còn đưa tay ra dè dặt dặt người kia vươn ra hai tay, ngay sau đó...

hắn lại thương yêu tựa như đỡ đạo thân ảnh kia đi tới ven đường.

Không sai. thương yêu...

Mặc dù Hàn Thái Xương bọn họ xử lý phóng viên nghề lâu như vậy, nhưng là vào giờ khắc này, ở tại bọn hắn trong đầu chỉ có thể tìm được như vậy từ để hình dung bọn họ hiện ở trước mắt sở chứng kiến hết thảy.

Bởi vì cho dù là khoảng cách cách khá xa, bọn họ đừng nói biểu hiện trên mặt, liên hai người trên người quần áo trang sức, thậm chí là động tác chút chi tiết đều không thấy rõ, nhưng là. ừ... bọn họ chính là cảm nhận được một cổ đập vào mặt "Ngược cầu" khí tức...

Hon nữa!

Đứng đầu để cho bọn họ không nhìn được ngừng thở là... cứ tới nói nhìn qua, thân ảnh kia trên người dường như phi không ít quần áo, che phủ tương đối kín, nhưng là mơ hồ từ hình thể đến xem, bọn họ vẫn năng nhìn ra... đây nhất định là cái nữ! !

"Đại phát..."

Tiểu maknae mân to lớn không nhìn được trọn đại con mắt, biểu hiện trên mặt tại ngốc lăng sau khi còn lộ ra điểm không tương tượng nổi đáng vẽ, ngay sau đó, hắn chợt nháy nháy con mắt, tựa hồ là phục hồi tinh thần lại, liên vội vươn tay ra Điều Điều địa ở đó nói bị bên người thân ảnh thon dài bảo vệ bóng người trên đỉnh đầu qua lại khoa tay múa chân một chút, nhất thời, cả người cũng không biết nên thất lạc đây hay là nên cao hứng trường thở phào, "Độ cao này, không phải chúng ta Tae Yeon đây..."

"Mẹ kiếp ! này còn cần người nói? !"

"A!"

Hắn này 1 nhỏ giọng thăm thì, thoáng cái, trong xe nhân tựa hồ liền bị thức tỉnh như thế, chợt, một bạt tai tựa nặng nề vỗ vào hắn sau ót, nhất thời đau đến hắn nhe răng trợn mắt.

Hàn Thái Xương mặt đầy không nói nhìn một chút cái này có lúc suy nghĩ thật theo chân bọn họ không ở một cái Duy Độ maknae, trong miệng hận thiết bất thành cương nói: "Thuở nhỏ bên kia hữu 2 tổ nhìn chăm chăm đầu rồi, nơi này còn có chúng ta chính mình nhìn chăm chăm, Kim Tae Yeon chạy tới chúng ta năng không biết? !"

"Tê... vậy ngược lại cũng là... nhưng là đi, thật kỳ quái a, đến cùng lúc nào phòng này trong nhiều nhân à? Han Wo không phải một người ở riêng sao? chúng ta hôm nay vậy..."

"Mẹ kiếp!"

"A!"

Lại vừa là hận thiết bất thành cương hung hăng một cái tát, Hàn Thái Xương giơ tay lên đỡ nâng trán đầu, rất bất đắc dĩ nói: "Bây giờ chúng ta trọng điểm là cái này sao? ! bây giờ trọng điểm là... năng tốt cuộc là ai! năng và Han Wo quan hệ thế nào! hai người bọn họ bây giờ phải chuẩn bị làm gì!"

Nhất hệ lời nói xong, Hàn Thái Xương hung hăng Bạch có lúc này cái đầu thật bất khai khiếu maknae liếc mắt, đón lấy, cả người hắn liền từ chỗ ngồi đứng lên, hai tay xiên trước eo, một cái tay còn bất chợt nâng lên sờ một cái hạ Bala tra chòm râu, có chút lo âu địa tại chỗ vòng vo, nhưng ánh mắt một mực chăm chú nhìn phía trước kia lưỡng đạo đứng ở ven đường bóng người động tĩnh, khắp khuôn mặt là suy tư về mặt.

Mà ở mấy giây chi hậu, thân ảnh mất lộ ra có chút quyết định ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 270: đoán chừng Cùng Độ tam

"Điện thoại di động cho ta."

Vội vã nói một câu, Hàn Thái Xương trực tiếp đối với mân to lớn đưa tay ra, từ mân to lớn trong tay lấy đi kia bộ vẫn còn đang nói chuyện điện thoại di động, thần tình trên mặt tựa hồ hiện lên nội tâm của hắn đã đối với tiếp theo hành động có chút định đoạt.

"Đúng, là ta..."

Cầm điện thoại di động, Hàn Thái Xương một bên mang thủ không ngừng vuốt cảm, một bên ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm phía trước kia lưỡng đạo đứng ở ven đường bóng người, nói chuyện ngữ tốc không tự chủ tăng nhanh.

"Bên này không cần các người tới, nghe, các người 2 tổ tiếp tục cho ta nhìn chăm chăm Kim Tae Yeon bên kia, bất kể là coex, hay lại là s công ty, tất cả đều! tất cả đều cho ta trọn đại con mắt thật tốt nhìn chăm chăm! còn có... nha nha nha! còn đứng ngây ở đó làm gì? ! Khoái lái xe! !"

"Ừ... phải phải!"

Đột nhiên, Hàn Thái Xương đối với điện thoại di động phân phó tiếng nói dừng lại, một đôi tiểu con mắt trọn thật lớn, mà ở bên cạnh hán maknae mân to lớn là cả người giật mình một cái, liền vội vàng liền nhanh chóng ngồi vào trên chỗ tài xế ngồi nỏ máy xe.

Toàn xe nhân, cũng không nhận được trọn đại con mắt, nín thở ngưng thần nhìn chăm chăm phía trước.

Ở trong tầm mắt bọn họ, Han Wo đỡ nữ nhân kia... bắt đầu chậm rãi hương khu biệt thự đi ra ngoài!

"Hô..."

Từ miệng trung nhẹ thở ra một hơi, Hàn Thái Xương cặp mắt nháy nháy đều không nháy mắt địa nhìn chăm chú vào kia lưỡng đạo chậm chạp đi bóng người, trong ánh mắt suy tư ánh sáng lóe lên mấy cái, ngay sau đó hán trụ cầm điện thoại di động tiếp tục đối với lời nói đứng lên.

"... nha, không việc gì, các người bên kia đừng để ý."

"Ừ, ừ... các người coi trọng bên kia là được."

"Há, đúng còn có một việc..."

Hàn Thái Xương thanh âm bỗng nhiên dừng lại, cặp kia mảnh nhỏ tiểu con mắt bỗng nhiên trọng điểm ở phía trước trên đường bị kia Đạo Tu thân hình rất cao ảnh bảo vệ kiều uyển bóng người thượng liếc mắt nhìn, giọng có chút trầm thấp xuống nói: "Các người cố gắng quan sát một chút, thu nhỏ thành viên là không phải đều tại, có hay không... thiếu ai?"

"Ta biết! ta biết các người vẫn đang ngó chừng, bất quá chúng ta bên này cũng không phải là... ai tóm lại! các người sẽ giúp ta xác nhận một chút đi!"

"Ừ... cứ như vậy."

Cúp điện thoại, Hàn Thái Xương quay đầu lại hỏi một câu, "Nha. còn không có tra được Han Wo tiểu tử kia đột nhiên rồi đi Kịch Tổ nguyên nhân sao?"

"Tạm thời còn không có tin tức, không biết tại sao, giết ta, Trì Dũ ta Kịch Tổ nhân viên lần này khẩu phong rất căng, còn lại một ít truyền thông cũng chú ý đến Kịch Tổ cái này thay đổi, nhưng là cũng không có kia Nhất Gia cụ thể nhận được tin tức."

Bên trong xe có người kêu.

"Tiếp tục tra! mở màn chiếu ngày thứ hai Kịch Tổ tự ra như vậy dị động, đừng nói Han Wo bên này, này bản thân liền là một cái không Tiểu Tân nghe thấy."

"Ừ."

"Ừ..."

Hỏi xong lời nói, Hàn Thái Xương đầu trụ quay lại đi. tưởng kia tầm mắt lần nữa thả tại đường phía trước thượng kia lưỡng đạo trên bóng lưng, thần tình trên mặt trung vừa có suy tư cũng có rất nhiều nghi ngờ.

Xe van đang thông thả chạy đến, không dám rời đến quá gần, mân to lớn ánh mắt một khắc đều không dám rời đi phía trước kia lưỡng đạo bóng lưng, có chút khẩn trương lái xe, chẳng qua là, tại qua sau một hồi, hán tầm mắt lặng lẽ liếc liếc kính chiếu hậu, rốt cuộc không nhận được đề đặt mở miệng hướng Hàn Thái Xương hỏi một câu: "Ca... Ca, ngài... là nhận thức vì nữ nhân này là chúng ta. ai không phải, là SNSD một thành viên?"

"Ừ..."

Hàn Thái Xương phát ra một tiếng không nhẹ không nặng giọng mũi, cặp mắt vẫn vững vàng nhìn chăm chăm phía trước.

"Nhưng là..."

"Ai thật là! biết tiểu tử người là sone! nhưng là thân là phóng viên người sẽ không học qua nếu muốn đến sự tình sở có thể tính sao? ! đừng nói nhảm! khai xe người!"

"Ừ..."

Buồn buồn ứng một câu, mân to lớn nhỏ không thể thấy địa thờ dài, đưa mắt lần nữa thả lại phía trước, nhưng mà, này nhìn một cái, cả người hấn nhưng không khỏi sợ run một chút!

Không chỉ là hấn, ngay cả hấn thân Biên Hàn Thái Xương, Kim Tam đông, vân vân những người còn lại cũng không nhịn được ngẩn người một chút.

Tại người cả xe nhìn soi mói. hai đạo thân ảnh kia lại... lại trắng trợn tại ven đường cản một chiếc xe taxi! !

"Đại... đại phát... chuyện này... thật không hổ là cùng ta gia Tae Yeon dính líu quan hệ nam nhân, ai 1 Cổ, làm sao... ai Chân Chân, thật là không đoán ra hấn đến cùng là muốn làm gì đây..."

Không để ý đến bên tai truyền tới mân to lớn tiểu tử này lại có chút thoát tuyến tự lảm bảm. Hàn Thái Xương nhíu chặt mày, hai tay vịn ở xe tựa dựa vào trên đầu, tâm mắt chặt nhìn chăm chăm, nhìn hai đạo thân ảnh kia ngồi lên xe taxi, sau đó đột nhiên, còn không chờ hấn tiếp lấy có gì phản phó đây. hấn khóe mắt liếc qua tựa hồ liền quét đến cái gì, cả người tại sững sốt một chút chi hậu, trực tiếp nâng lên một cái tay đưa đến bên cạnh đi, một cái tát đánh tới chỗ ngồi kế tài xế thượng Kim Tam đông trên ót, ngay sau đó trở tay liền đem Kim Tam đông trong tay vừa mới bung lên camera cho kéo tới, "Nha! người tiểu tử này dự định làm gì? !"

"A ô thật là! ai! Ca! ngươi làm sao?"

Kim Tam đông thoáng cái bị đau nâng lên đầu tay chấp sau ót, quay đầu trở lại đi mặt đầy không hiểu không nói gì mà nhìn trước mắt bỗng nhiên tự đối với hấn trợn mắt nhìn Hàn Thái Xương

"Làm sao? ha..."

Hàn Thái Xương hướng về phía Kim Tam đông trùng trùng cặp kia tiểu con mắt, "Nha, tự ngươi nói ngươi chuẩn bị làm gì? xú tiểu tử!"

"Làm gì?"

Kim Tam đông mặt đầy bất mãn trợn mắt một cái, che chấp sau ót một cái tay trực tiếp nâng lên chỉ chỉ phía trước kia lưỡng đạo đều đã ngồi lên thân xe ảnh, rất không lời nói: "Ta thực sự là... ta còn có thể làm gì? đương nhiên là chụp hình!"

Vừa nói, Kim Tam đông tự đưa tay qua đi muốn đi cầm Hàn Thái Xương trong tay camera, kết quả thấy hoa mắt, còn chưa hiểu, sau ót lại vừa là một mảnh nóng bỏng đau.

"Tiểu tử ngươi là thực sự ngốc sao? !"

"Ai! đến cùng làm sao mà!"

Che chấp sau ót, Kim Tam đông trùng trùng đến con mắt rất khó chịu địa cùng Hàn Thái Xương đối mặt.

"Làm sao... nha, mân to lớn, còn ngớ ra làm gì! lái xe cùng a!"

"A là vâng."

Nhất thời cũng bị đột nhiên tự làm khó dễ đại ca làm cho có chút ngẩn ra mân to lớn liền vội vàng tinh thần chấn động, đạp cần ga, theo phía trước Phương chiếc kia đã chạy xe taxi.

Nhìn mình đám người bắt đầu cùng ở xe taxi kia chi hậu, Hàn Thái Xương từ miệng trung nhẹ nhàng thở ra một hơi, chợt tự đưa mắt thả lại một bên còn đối với mình trợn mắt nhìn, sắc mặt nghi ngờ Kim Tam đông trên người, nhất thời liền không nhịn được tức giận cười một chút, mặt đầy bất đắc dĩ giơ ngón tay lên chỉ trong tay mình camera, lại chỉ chỉ phía trước xe taxi kia, nói: "Ngươi có từng thấy có người hội ngốc đến mấy ngày trước mới bị bắt được cái chuỗi hôm nay lại to gan như vậy sao? từ ngày đó buổi họp báo đến xem, Han Wo tuyệt đối không phải người ngu, nhân gia hay lại là Seoul Đại lão sư, hấn nếu đều biết chúng ta xã đề mắt tới hấn... hội ngu như vậy đến rõ ràng như vậy cho chúng ta bắt nhọc điểm sao? hơn nữa! hấn cứ như vậy không có chút nào che giấu xuất hành coi như, lại còn mang người lên xe taxi?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 271: trắng trợn hấn

Đem Hàn Thái Xương thốt ra lời này cửa ra, Kim Tam đồng nhất thời chính là sững sờ, ngay sau đó, trên mặt hắn cũng không khỏi địa lộ ra điểm trầm tư đáng về.

"Hừ."

Thấy Kim Tam đồng biểu tình, Hàn Thái Xương liền biết hắn nghe hiểu chính mình ý tứ, lại tức giận hừ cười một chút, cầm trong tay camera bỏ qua một bên đi, quay đầu trở lại đi, ánh mắt lần nữa xem Hường Tiễn Phương trên đường xe taxi kia, đưa mắt nhìn mấy giây chi hậu, cặp kia mảnh nhỏ tiểu híp mắt lại đến, "Lại nói, ngươi cứ như vậy chụp mấy tấm hình hữu dụng không? hình này thượng đường nói người nữ kia, liền Han Wo đều không lộ mặt! chúng ta trước chụp tới hắn và Kim Tae Hee, những người khác đầu gì còn có thể nhìn ra là hắn, nhưng bây giờ đây? ngươi tự chụp tới hai cái che mặt nhân đồng thời lên xe taxi, cái này có gì dùng? trước giáo huấn còn chưa đủ sao? chúng ta nếu là thực chứng a! thực chứng! nhượng hắn không thể phản bác thực chứng! ngược lại thì, nếu như đây là Han Wo tiểu tử kia cạm bẫy đây?"

"Cạm bẫy?"

Kim Tam đồng vẫn ngôn kinh ngạc, chợt tựa hồ liền biết Hàn thái Xương Ý tứ, sắc mặt đột nhiên cứng đờ, Vi Vi tròn đại con mắt, lúng ta lúng túng một trận, quay đầu cũng nhìn một chút chiếc kia chạy tại con đường phía trước xe taxi, nháy mắt nháy mắt con mắt, lúc này mới quay lại đến xem Hàn Thái Xương, trong miệng không nhịn được phản bác: "Ca... người... người có hay không tưởng sai? nào có nghệ sĩ cho..."

"Han Wo là phổ thông nghệ sĩ sao?"

Kim Tam đồng lời còn chưa nói hết, Hàn Thái Xương liền trực tiếp nhìn hắn hỏi một câu, thốt ra lời này cửa ra, Kim Tam đồng hơi sững sờ, chợt nhượng này một cái, trên mặt lộ ra tựa hồ bỗng nhiên cũng muốn khởi biểu tình gì.

"Han Wo, hắn có thể không phải dĩ vãng chúng ta đối phó những thứ kia nghệ sĩ a, hắn chính là Seoul Đại lão sư, Seoul đại! ngươi là quên mất sạch chính mình trước làm sao bị hắn chạy thoát sao? những thứ kia nghệ sĩ có thể cùng so với hắn so với sao?"

Hàn Thái Xương tay vịn tại xe tọa dựa vào trên đầu, từ miệng trung nhẹ thở ra một hơi, ánh mắt như có điều suy nghĩ nhìn chằm chằm phía trước xe taxi kia, mang trên mặt cao thâm mặt trầm về mặt, "Ngươi cũng không suy nghĩ một chút, người như vậy, đầu não thật hội ngốc đến khinh địch như vậy cho chúng ta bắt được cái chuỗi sao? đối lại là ngươi. ngươi biết..."

Nói được này, Hàn Thái Xương khoe miệng đột nhiên vừa kéo, liếc mắt nhìn phía trước cái đó từ sau cửa sổ xe mơ hồ có thể nhìn thấy hai cái Tịnh chung một chỗ đầu, vẫn là đem thoáng cái nghẹn tại mép lời nói xong: "Đối lại là ngươi. ngươi biết... ngươi sẽ như vậy trắng trợn mang theo một cô gái xuất hành sao? ! hơn nữa! ... hắn còn không chỉ là đối với chúng ta trắng trợn, còn đối với những thứ kia dân thường vậy..."

"Nhưng là, coi như Han Wo đầu não không tệ, nhưng hắn dù sao cũng là một cái mới vừa tiến vào làng giải trí tân nhân, không đúng hắn căn bản không quen thuộc cái vòng này sự tình. ơ là sơ suất cũng là rất có thể a."

Hàn Thái Xương lời nói nhượng Kim Tam đồng yên lặng một chút, nhưng một hồi nữa hắn suy nghĩ một chút, vẫn là không nhịn được phản bác một câu.

"Ha..."

Thấy Kim Tam đồng tiểu tử này lại còn như vậy cố chấp cùng bất khai khiêu, Hàn Thái Xương nhất thời không nói cười cười, mặt đầy bất đắc dĩ gờ tay lên sờ một cái cái trán, trầm ngâm một chút, ngay sau đó tự hướng về phía Kim Tam Đồng Hữu khí vô lực khoát khoát tay, đưa ngón tay ra điểm một cái phía trước trên đường xe taxi kia, nói: "Được rồi được rồi, coi như ngươi nói đúng! toàn ngươi nói đúng. này không phải là cái gì cạm bẫy. nhưng là, ngươi không suy nghĩ một chút, chúng ta chụp như vậy vài tấm hình có ích lợi gì? này vài tấm hình cơ bản không có gì đều không chụp tới, cũng không thể dùng để chứng minh cái gì, trước mặt hai lần giáo huấn ngươi là quên sao? chúng ta chỉ có chụp tới chân chính thực chứng mới hữu dụng! là, không sai, khả năng ngươi nghĩ hữu vài tấm hình dù sao cũng hơn không có được, có thể ngươi có hay không ngược lại suy nghĩ một chút? nếu như ngươi bây giờ chụp như vậy mấy tờ vô dụng hình, đợi lát nữa vạn nhất Han Wo cái đó cảnh giác tiểu tử phát hiện chúng ta, đem cảnh sát kêu đến như vậy tra nhìn một chút. chúng ta đây làm sao bây giờ? chúng ta đây tự kết thúc a! xú tiểu tử!"

"Chuyện này..."

Nhất thời, vừa nghe đến Hàn Thái Xương lời nói, Kim Tam đồng tròn đại con mắt, chút mồ hôi lạnh quét một chút liền từ trên lưng hắn nhô ra. mặt trong nháy mắt tự lộ ra bình tĩnh đại ngộ cộng thêm sợ biểu tình.

Nhắc tới, thật ra thì bọn họ nay Thiên Hành vì là đã vi phạm quy lệ.

Sở dĩ nói như vậy, nguyên nhân chính là, cũng có lẽ là bởi vì Hàn Quốc này cái quốc gia tính đặc thù, quốc nội nổi danh nghệ sĩ đầu rồi, 70-80% đều tụ tập ở 1 thành phố Seoul. tất cả mọi người ở tại trong một tòa thành, cho nên ước chừng cũng là bởi vì như vậy, Hàn Quốc phóng viên cơ bản sẽ không làm tại nhân gia cửa nhà nằm vùng loại này hành vi, nhiều lắm là tự là theo dõi, bọn họ có thể suốt ngày đi theo những thứ kia nghệ sĩ chạy khắp nơi thông báo, nhưng bọn hắn lại không thể suốt ngày đứng ở nhân gia cửa nhà.

Nếu không, cho dù như vậy cho ngươi chụp tới cái gì Mạnh đoán, không nói những phương diện khác, từ tiếng tăm thượng mà nói, như vậy theo dõi người khác riêng tư truyền thông cũng sẽ bị vô số người phi nhổ.

Liên quan tới một điểm này, cho dù là bọn họ là xã, cho dù là bọn họ là cái gọi là "Quốc dân đội săn ảnh", cũng không dám thái phạm kiêng kỵ, tại Hàn Quốc, cho dù là những thứ kia làm việc chưa bao giờ chính quy tiểu truyền thông đều là không dám tùy tiện làm như thế, mà đây cũng là Hàn Quốc giải trí tân văn cơ bản chưa từng xuất hiện nghệ sĩ gia đình trụ sở bị ra ánh sáng nguyên nhân.

Tối ở hôm nay cái này tình trạng, trên thực tế, bọn họ cũng là tình cờ mới sẽ làm ra tương tự như vậy với nằm vùng hành vi.

Buổi sáng đầu rồi, là bởi vì không biết Han Wo khi nào ra ngoài, cho nên nho nhỏ vi phạm quy lệ ngồi thủ một chút, mà chi hậu là là bởi vì một mực đi theo tiểu tử này phát hiện gì cũng không có, liền dứt khoát giận dữ ở cửa chờ một lát. thật ra thì, nếu như Han Wo vừa mới chưa từng xuất hiện lời nói, một lúc sau Nhi, bọn họ sẽ tự rời đi, không thể một ngày giám thị.

Bởi vì này dạng vạn nhất bị Han Wo phát hiện, không nói danh tiếng hôi, Han Wo là có thể trực tiếp báo án, hơn nữa nếu như trên tay có chứng cứ xác thực bị bắt, vậy thì...

Vừa nghĩ tới đó, Kim Tam đông càng cảm thấy mồ hôi lạnh nhễ nhại, một người có chút lúng ta lúng túng địa ngồi ở chỗ ngồi, ngược lại không dám tiếp tục tùy tiện đi đứng bên cạnh camera.

"Hừ..."

Tức giận xem xem sắc mặt cứng ngắc Kim Tam đông, Hàn Thái Xương biết hấn rốt cục thì minh bạch trong đó lợi hại, lắc đầu một cái, sau đó tầm mắt tự quay lại phía trước xe taxi kia thượng.

Cẩn thận sử dụng niên thuyền.

Đây là Hàn Thái Xương tương đối thích một câu tiếng Trung Quốc, bất kể như thế nào, cẩn thận một chút không sai, huống chi hấn đối mặt người này, hay lại là không giải thích được đã hai lần ở dưới tay hấn chạy thoát, cho nên hấn càng vội gấp vội cẩn thận, đỡ cho đến lúc đó đừng cái gì đều không mò được, ngược lại đem mình cho nhập vào...

Ánh mắt lảng lảng nhìn chăm chú xe taxi kia tốc độ khá mau chạy ở trên đường, Hàn Thái Xương một đôi tiểu con mắt mảnh nhỏ nheo lại, trong miệng tự lẩm bẩm: "Luôn cảm giác là lạ ở chỗ nào a... có cái gì không đúng a thật cảm thấy có cái gì không đúng... mẹ kiếp... tiểu tử này đến cùng là chuyện gì xảy ra đây..."

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272 cùng trắng trợn nàng

"..."

"..."

Xe nội khí phân có chút quỷ dị, yên lặng phảng phất lan tràn tại mỗi một sợi trong không khí.

Tài xế xe taxi là vị chừng năm mươi tuổi đại thúc, ngồi ở ngai trước trên chỗ tài xế ngồi, tuy nói hấn phần lớn sự chú ý đều tại lái thượng, có thể ánh mắt lại thỉnh thoảng sẽ kim lòng không định nhìn một chút kính chiếu hậu, liếc thoáng nhìn vậy đối với ngai ngai ở đằng sau nhìn có chút cổ quái nam nữ, trên mặt có chút kỳ quái biểu tình.

Nguyên Bồn Nhất bắt đầu dùng xe thời điểm, hấn cho là đây cũng là một đôi tình lữ.

Nhìn người nam nhân kia đỡ cái đó hai tay tựa hồ có hơi vấn đề nữ hài ngồi lên xe lúc, mặc dù là bởi vì trên mặt đeo khẩu trang mà không thấy được biểu tình, nhưng từ kia cẩn thận từng li từng tí nhất cử nhất động trung, hấn có thể rất rõ ràng cảm giác người đàn ông này đối với cô gái này ân cần.

Mà cô bé kia, cứ tới nói một mực hơi cúi đầu, hơn nữa từ đầu tới cuối đều là bị động đến bị người nam nhân kia đỡ lên xe, nhưng từ cô ấy là trong lúc lơ đãng đối với người đàn ông này biểu hiện ra chút lệ thuộc vào, hấn cũng có thể nhìn ra nàng đối với người đàn ông này không muốn xa rời.

Nhưng là, nhượng hấn không nghĩ tới là.

Tại sau khi lên xe, cô gái kia chỉ đơn giản địa nói đi khách hi bệnh viện, thanh âm ngược lại thật dễ nghe, nhưng không biết vì cảm giác gì thật giống như nàng tại tận lực đè thấp âm lượng, ngay cả người nam nhân kia, chính là đem trong tay mình mang theo một cái mở rương ra, lại chẳng biết tại sao đem nữ hài hai tay bỏ vào, ngay sau đó, hai người kia tự không có bất kỳ trao đổi...

Đúng thoáng cái tự yên lặng, với nhau giữ lại không có nói dù là một câu nói, thậm chí hai người kia còn không phải theo sát ngồi chung một chỗ, mà là

mỗi người ngồi ở xe hai bên, trong không khí đột nhiên giống như tràn ngập lên một cỗ không khí lúng túng, nhượng vốn là muốn nói vài lời cùng các khách nhân tán gẫu một chút hân cũng không nhận được trầm mặc xuống.

Nói thật, tương tự với như vậy tình huống, hân làm tài xế nhiều năm như vậy chưa từng thấy qua, người nói này hai nếu là cãi nhau đi, lại thích giống như lẫn nhau rất gần gũi đối phương, nhưng phải nói không có vấn đề gì, hữu ai từng thấy ngồi chung xe bọc bội thật lâu không nói câu nào tình nhân?

Cho nên, hân trong đầu thật đúng là có chút hiếu kỳ, chủ yếu nhất là kim nén đến hoảng, đối mặt loại này "Quý dị" tình huống, bình thường tại khách nhân trước mặt tương đối kiện đảm hân cũng không dám tùy tiện mở miệng.

"Cái đó..."

Đột nhiên, cũng không biết là không phải nhận ra được tài xế đại thúc nhượng Hữu Nhượng vô tình chăm chú, một đạo mang theo từ tính âm thanh âm vang lên đến, đánh vỡ yên lặng bế tắc.

Tài xế đại thúc từ kính chiếu hậu liếc mắt nhìn, cái đó người mặc màu xám Mao đây áo khoác ngoài nam nhân bỗng nhiên Vi Vi ngồi thẳng thân thể, xuyên qua kính chiếu hậu cùng mình đối mặt. cặp kia thâm thúy đẹp mắt trong con người tựa hồ mang theo điểm ôn hòa thành khẩn, "Ngài năng tận lực tăng lên một chút tốc độ sao? ta... tay nàng bị thương, phải nhanh lên một chút xử lý mới được."

"A... nguyên lai là như vậy a, yên tâm đi, khách nhân, ta nhất định sẽ mau sớm chạy tới."

Nghe một chút nam nhân lời này, ánh mắt từ trên kính chiếu hậu liếc một cái cái đó hơi cúi đầu đem hai tay thả tại cái rương kia trong nữ hài, tài xế đại thúc trên mặt nhất thời xống ra điểm hoảng Nhiên Chi sắc, liền vội vàng trịnh trọng gật đầu.

"Cám ơn ngài."

"Ha ha, không có không có. khách nhân ngài không cần khách khí, đây là ta nên làm."

Han Wo hướng về phía kia kính chiếu hậu Vi Vi thật thấp đầu, giấu ở khẩu trang hạ trên mặt lại không có giống vậy lộ ra mỉm cười, hân xoay đầu lại, ánh mắt nhẹ nhàng tảo tảo ngồi tại bên cạnh mình trầm mặc nữ sinh, thâm thúy mâu quang trung tựa hồ chợt, thoáng qua một tia sâu sắc tự trách.

Lần nữa ngồi về chỗ ngồi, Han Wo nhếch nhếch miệng, một cái tay đỡ cửa sổ xe dọc theo, đem đầu chuyển hướng ngoài cửa sổ. dường như nhìn chăm chú khỏi ngoài cửa sổ phong cảnh.

Này tựa hồ biểu thị, bên trong xe không khí sắp trở lại vừa mới cái loại này yên lặng bế tắc.

Nhưng là, giống như là cứng rắn lớp băng bị phá vỡ một lần như thế, lần nữa kết lên tầng kia. rất dễ dàng, cũng sẽ bị lần nữa đánh vỡ.

Mặc dù cố gắng tương tầm mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, nhưng là khỏe mắt liếc qua, lại luôn kim lòng không đành hướng bên cạnh mình liếc liếc, đang do dự tốt sau một hồi, hân nhếch nhếch miệng. đột nhiên mở miệng lần nữa hỏi "Cái đó... băng... băng sao? có thể hay không quá lạnh?"

"À? a... hữu... có chút..."

Hân đột nhiên lời nói để cho nàng vẫn còn đắm chìm trong vừa mới trong biệt thự màn... này đại não bùng tình phục hồi tinh thần lại như thế, ánh mắt chẳng biết tại sao, tựa như là không dám tiếp xúc, chẳng qua là lạng lẽ xem bên cạnh hân liếc mắt, phúc độ rất nhỏ địa điểm điểm đầu, dùng một loại không bình thường Giọng trầm đo ứng xuống.

"Thật? !"

Nhưng ai biết, khi thấy nàng khẽ gật đầu chi hậu, thoáng cái, hân nhất thời tự không để ý tới cái gì muốn trầm mặc ít nói địa nguy trang, thân thể chợt tựa ngồi lại đây, chợt, nàng cả người theo bản năng tự căng thẳng, cương có chút kinh ngạc quay đầu nhìn sang, cả người lại không tự chủ được địa hơi sùng sồ.

Mặc dù không nhìn thấy mặt, nhưng là từ cặp kia thoáng cái tròn to trong hai tròng mắt, nàng năng rất rõ ràng thấy một tia nồng nặc nóng nảy, cùng với một vết không che giấu chút nào... yêu quý.

Trong nháy mắt, giấu ở khẩu trang hạ hai gò má tựa hồ dính vào về mặt tự nhiên đỏ ửng, nàng có chút gấp thúc địa nháy nháy con mắt, ngay sau đó tựa Vi Vi cúi đầu xuống, ngoan ngoan nhượng cặp kia đưa tới thon dài bàn tay đem cái đó thả tại chính mình trên chân cái rương, liền với chính mình thả ở bên trong hai tay đồng thời đoạn hướng cái kia một bên, cả người tựa hồ trầm mặc xuống.

Chẳng qua là... ai cũng không có nhận ra được, hữu như vậy mấy giây, nàng hô hấp tần số thật giống như mau một chút, nhẹ nhàng người, từ bên người truyền tới về này nhân nhật dễ người mùi, một đôi lộ ra linh động con người, chớp chớp, liếc trộm tại bên người nàng thoáng cái thật giống như vô hạn đến gần cô ấy là Đạo Tu thân hình rất cao ảnh...

"Ai, thực sự là..."

Nhìn trước mắt này đôi chôn ở khối băng trung, mặc dù mu bàn tay nhìn qua vẫn đỏ bừng, nhưng từ chút trên da nhìn tựa như có lẽ đã bị đông cứng hơi trắng bệch đầu ngón tay, hân lông mày nhíu chặt chung một chỗ.

Đây là một cái khối băng hòm giữ nhiệt, dựa hết vào một cái túi đựng nước đá lòi nôi dường như có chút không có phương tiện, cho nên Han Wo đem trong nhà khối băng một tia ý thức Địa Toàn trang bên trong, vốn là còn không nhớ ra được có vấn đề gì, nhưng bây giờ nhìn nàng hơi cúi đầu, yên lặng nắm tay chôn ở khối băng trong dáng vẻ, thật ra thì từ trước bắt đầu vẫn có chút mộng Thần Nảo túi phảng phất thoáng cái mở mang trí tuệ như thế, từng cái hậu tri hậu giác kiểu nghi vấn mặc dù muốn ức chế, nhưng nhưng không cách nào kiềm chế mà bốc lên đi.

Có chút lạnh sao? nhìn qua rất lạnh đầu rồi, nhiều như vậy khối băng, quả nhiên thả quá nhiều sao? vân vân, nhiều như vậy khối băng trang tại một cái cặp trong, nàng sẽ cảm thấy trầm sao? vừa mới nói thời điểm sức nặng ngược lại... không không không, nàng không giống nhau, nhìn qua đặt ở trên chân hần không nhẹ, ai thật là! trước làm sao không nghĩ đến điểm này đây? ...

Thoáng cái, cặp kia thâm thúy đẹp mắt trong con ngươi xôn ra rất là ảo não về mặt, mà ở một bên, cặp kia một mực yên lặng mặc nhìn chăm chú hần linh động con ngươi, mâu quang tựa hồ cũng Vi Vi lờ lờ, chỉ là trong nháy mắt, giống như là tâm hữu linh tê như thế, nàng thật giống như liên biết hần tâm lý ý nghĩ, tâm lý tại chột chày qua một dòng nước âm đồng thời, giấu ở khẩu trang môi dưới giác nhưng cũng kim lòng không động Kiều Kiều.

Thật, là một thẳng góc đây...

"Rất lạnh chứ ? thủ cảm giác thế nào? có cảm giác càng đau sao?"

Ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn liếc mắt nhìn tại bên cạnh mình cặp kia tràn đầy lo âu con ngươi, chẳng biết tại sao, một mực không ngừng từ trên hai tay truyền tới đau đớn tựa hồ thoáng cái biến mất không thấy gì nữa, đồng thời, kia giấu ở khẩu trang hạ nhỏ chu miệng giác lại tựa hồ là cao hứng đến không ngăn được đi lên Dương Dương, ngay sau đó, nàng rốt cuộc không nhịn được buông ra tâm lý cổ kị, lớn mật mở miệng nói: "Không việc gì, khánh hi cách đây không tính là quá xa, rất nhanh sẽ biết đến..."

"Không việc gì, ta có biện pháp."

Đột nhiên, hần tiếp lời nói một câu, để cho nàng nhất thời sững sốt một chút.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 273 còn nữa, trắng trợn bọn họ

"Làm... biện pháp?"

Nhẹ nhàng nháy mắt nháy mắt con mắt, nàng nghi ngờ liếc hần một cái.

"Ừ, ta đem túi đựng nước đá túi mang đến."

Hần vừa nói, liền từ đại túi áo trong móc ra bạch sắc chân vịt nắp túi, trước đem kia chân vịt nắp mở ra, sau đó tự không để ý chút nào đưa tay vào hòm giữ nhiệt trong, ngược lại không có trước tiên đem tay nàng lấy ra, mà là bắt đầu tưởng kia từng cục khối băng bỏ vào trong túi.

Thoáng cái, cặp kia linh động con ngươi liền không nhịn được mở thật lớn, nàng có chút ngốc lăng mà nhìn mình trước mắt hần, cảm giác mình suy nghĩ so với vừa mới chính mình trong phòng nghe hần nói ra câu nói kia lúc còn phải mộng...

Ngươi có thể tưởng tượng một cái phong độ nhẹ nhàng nam nhân không cổ kị chút nào hình tượng tùy thân tự móc ra một cái không túi đựng nước đá sao?

"Ngươi... ngươi sao lại thế..."

Nàng có chút lảng thần thoai ngữ hấp dẫn hần chú ý, trong tay hướng trong túi trang khối băng động tác trước dừng một chút, tiếp lấy hần tựa hồ liên biết nàng đang kinh ngạc cái gì, nháy mắt nháy mắt con mắt, vừa tiếp tục giả vờ đến khối băng, vừa đơn giản giải thích một chút: "Ta thuận tay mang ra ngoài, nhị thủ chuẩn bị chứ sao."

"... a... như vậy a..."

Nàng có chút ngờ ngác gật đầu, ngay sau đó ánh mắt an tĩnh nhìn chăm chú hần vì chính mình chứa túi đựng nước đá, giấu ở khẩu trang môi dưới mũi mân mân, tâm lý lại vừa là có chút ám áp.

Mặc dù lý do thật giống như thật uống công vô ích, nhưng đây cũng là hần đối với chính mình 1 phần tâm ý không phải sao.

"Được, đi."

Rất nhanh, hấn tụt giả trang tốt túi đựng nước đá, lấy trước ở trên tay áo chùng, tiếp lấy liền đem tay nàng từ hòm giữ nhiệt trung nhẹ nhàng lấy ra, đặt ở chính nàng trên chân, lại dùng tay nhắc, tưởng kia túi đựng nước đá thả vào trên tay nàng, rất ân cần hỏi "Như thế nào đây? hội Trọng sao? sẽ còn thái bằng sao?"

"Ừ, có thể."

Nàng nhẹ nhàng gõ điểm đầu, thanh âm phá lệ ôn nhuận địa ứng một câu.

"Ừ, vậy thì tốt."

Mặc dù không nhìn thấy mặt, nhưng nàng có thể cảm giác được hấn tựa hồ cười cười, tại thờ phào đồng thời. cặp kia đẹp mắt con ngươi tựa hồ còn Vi Vi cong cong.

Chẳng qua là, tại qua sau một hồi, nàng nháy mắt nháy mắt con mắt, nhìn một chút bên cạnh mình hấn. trong mắt xòng ra vẻ nghi ngờ, không nhận được đề đặt hỏi "Còn có vấn đề gì không?"

"Vấn đề?"

Hấn nháy mắt nháy mắt con mắt, trong ánh mắt tựa hồ cũng hơi nghi hoặc một chút, "Không có vấn đề."

"Vậy sao ngươi vẫn còn xách túi đựng nước đá không để xuống?"

Nàng nháy nháy con mắt, kỳ quái mà nhìn mình trước mắt cái kia một mực xách túi đựng nước đá thon dài bàn tay.

Nhưng mà. tiếp theo hấn một câu nói, lại để cho nàng thoáng cái sững sờ.

"Ta lấy đến a."

"..."

Nàng mở cặp kia linh động con ngươi, tựa hồ không có phản ứng kịp ý hấn.

"Làm sao?"

Hấn hơi nghi hoặc một chút nhìn một chút nàng, cặp kia thâm thúy con ngươi nhẹ nhàng chớp chớp, "Túi đựng nước đá toàn để lên hấn sẽ ép tới tay chứ? đương nhiên là ta lấy đến."

Trong nháy mắt, phảng phất là có vật gì, nhẹ nhàng đựng một cái trái tim như thế...

Nàng kinh ngạc nhìn, nhìn mình trước mắt hấn, nhìn cái kia phó chuyện đương nhiên nhìn mình nghi ngờ đáng vẻ, nhìn cái kia song thâm thúy trông mắt đen trung mặc dù không có trực tiếp biểu hiện ra, nhưng vào lúc này thật giống như không giữ lại chút nào hiện ra đi cái loại này sâu sắc ôn nhu. ở đáy lòng chỗ sâu nhất, tựa hồ xòng ra một loại nàng hoàn toàn không cách nào hình dung cảm giác...

Sợ hãi? hay hoặc là...

"Ho khan khục..."

Nhưng mà, đang lúc này, mấy tiếng ho nhẹ âm thanh đột nhiên rất không đúng lúc vang lên, thức tỉnh này lưỡng đạo yên lặng nhìn chăm chú với nhau ánh mắt.

Nàng thoáng cái, giống như bị giật mình Hồ Điệp như thế, hoàn toàn không có trong ngày thường cái loại này cùng mèo như thế tự nhiên tư thái, ngược lại chột tụt Vi Vi cúi đầu xuống, giống như là Hồ Điệp thu liễm một chút cánh, ở đó không nhìn thấy khẩu trang bên dưới. trên mặt nàng, tựa hồ hữu như vậy một vết thân nhiên đỏ ửng không cách nào ngăn cản trực tiếp nhuộm đến nàng bên tai...

Ngược lại tại trước mặt nàng hấn, phản ứng thật tự nhiên, chẳng qua là nghi ngờ xem nhìn đáng đáp đột nhiên thật giống như có chút kỳ quái nàng, tiếp lấy tụt quay đầu nhìn, cả người lại nhất thời lẳng lặng.

"Đến... đến?"

Xuyên thấu qua trước xe song, hấn có chút ngẩn ra mà nhìn ngay phía trước tòa kia khoáng đạt đứng sừng sững cửa đại lâu thượng kia lớn chừng cái đầu một hàng chữ "Khánh hi bệnh viện".

"Vâng, khách nhân..."

Giật nhẹ khóe miệng, tài xế đại thúc miễn cưỡng làm cho mình cứng ngắc trên mặt lộ ra điểm thân thiện nụ cười.

"Nhanh như vậy a..."

Hắn nháy nháy con mắt, tiếp lấy quay đầu nói với nàng: "Đi thôi. bệnh viện đến, thủ có thể không? nếu không ta ôm cái ruong... a, đúng quá lạnh, vậy không bằng ta đỡ người giúp người nắm túi đựng nước đá chứ?"

Thanh âm hắn rất ôn nhu, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, so với chỉ lúc trước cái loại này có chút cứng ngắt giọng, hắn bây giờ tựa như có lẽ đã có thể rất tự nhiên đối mặt nàng, cái này làm cho kia Trương giấu ở khẩu trang hạ gương mặt tựa hồ càng đỏ lên.

"Không cần á... trong tay ta cũng băng đắp quá lâu, chúng ta trực tiếp đi lên liền có thể... nếu không một mực xách thủ hội chua..."

Nàng hơi cúi đầu, giống như là thoáng cái nhân vật trao đổi như thế, lấy một loại dĩ vãng chưa bao giờ ở trước mặt người khác xuất hiện qua tư thái đáp trả hắn, thấp uyển trong thanh âm, tựa hồ còn mang theo điểm làm nũng tựa như tiểu hài tử giọng điệu.

"... tốt lắm, người nói toán, vậy chúng ta đi."

"Ừm."

"Xin hỏi xuống xe nhiều tiền thiếu?"

"À? nha... nha, cái đó, cho 400 Bách Hàn Nguyên là được rồi..."

Gò má nhỏ không thể thấy địa rút ra rút ra, tại nhận lấy cái kia thon dài bàn tay đưa tới tiền chi hậu, tài xế đại thúc vội vàng đem đầu quay lại đi.

Hắn phát giác chính mình trước sai, hơn nữa sai rất vượt quá bình thường...

Từ nam nhân này lên tiếng bắt đầu, hắn tựa như mất nhìn chỗ ngồi phía sau một nam một nữ này bắt đầu không coi ai ra gì, trắng trợn...

Nhất là khi hắn sau khi thông qua thị kính thấy này hai tiểu tuổi trẻ lạng lẽ đối mặt...

Thoáng cái, hắn đột nhiên cảm giác cả người đều không tốt, thiếu chút nữa không xảy ra ngoài ý muốn...

Cũng may, cuối cùng là đến địa phương...

Từ miệng trung chính mình cũng không biết tại sao địa Vi Vi thở phào, tài xế đại thúc theo bản năng liếc mắt nhìn trước mặt, sắc mặt lại lần nữa Vi Vi cứng đờ...

Tại trước mắt hắn, vậy đối với xuống xe tiểu tuổi trẻ, hình như là nói cái gì giận dữ lời nói, cô bé kia rốt cuộc không còn là bộ kia an tĩnh đáng vẻ, nắm đầu nhỏ nhìn rất bất mãn đinh đinh bên người nàng cái đó cao lớn thân ảnh thon dài...

Không sai, dùng đầu...

Vậy liền coi là, mấu chốt là tiếp đó, có lẽ là còn cách tương đối gần nguyên nhân, tài xế đại thúc rất rõ ràng thấy, cô bé kia ở đâu là tức giận đáng vẻ...

Nàng nhìn bên người kia Đạo Tu thân hình rất cao ảnh, cặp kia không có bị che kín mà lộ ra linh động con ngươi hơi cong lên đến, ở đó trong suốt như nước trong ánh mắt, tràn đầy một mảnh chán chán không muốn xa rời...

Ngươi cho rằng là cái này thì kết thúc? còn không có...

Bị cô bé kia như vậy đinh đầu, kia trong tay nam nhân nắm túi đựng nước đá thoáng cái thật giống như liền muốn rơi xuống như thế, hắn vốn là đưa tay ra Vi Vi đỡ nữ hài, mà sao 1 làm, liền vội vàng giơ lên hai cánh tay với tới tiếp tục túi đựng nước đá, vì vậy, trực tiếp liền đem đầu mặc dù cũng thật cao thiêu, nhưng ở trước mặt nam nhân vẫn Tiểu Tiểu nữ hài ôm vào trong ngực...

Không sai, ôm vào trong ngực...

Gò má lần nữa Vi Vi rút ra rút ra, tài xế đại thúc đưa mắt nhìn hai đạo thân ảnh kia rất lâu, cho đến nhìn hai người bọn họ đi vào bệnh viện, yên lặng một chút, từ trong lòng ngực móc ra một điều thuốc, đốt, hít một hơi, hung hãn phun ra một đoàn khói mù!

Hai cái này...

Cẩn bản... hoàn! hoàn! toàn! toàn! tự! dạ ! tình! lữ!

Chương 274 Hàn Thái Xương đến cùng nói cái gì

"Ca Ca! hần... bọn họ đến địa phương!"

Một trận thôi táng bên dưới, kèm theo mân to lớn tiểu tử kia có chút nóng nảy tiếng kêu truyền lọt vào trong tai, vốn là mắt thấy trong chốc lát phòng chừng Han Wo hai người kia là đến không mục đích mà chạy đến bên trong xe đi hí mắt nghỉ ngơi một chút Hàn Thái Xương nhất thời từ nửa ngủ nửa tỉnh trong trạng thái tỉnh lại, một đôi tiểu con mắt đột nhiên mở thật lớn, trên mặt còn có chút buồn ngủ chưa tiêu, nhưng thân thể lại Đẳng địa liền từ xe tọa đứng lên, liền vội vàng vọt tới đầu xe xuyên thấu qua trước xe song tròn mắt nhìn đi, thoáng cái, cả người đều tỉnh thần!

"Y... bệnh viện? !" "

Chỗ ngồi kế tài xế thượng, Kim Tam đông lặng lẽ nhìn về phía trước tòa kia cao vút cao ốc, mặt trên tuôn ra điểm khó tin thần sắc.

Đừng nói là hần, chính là bên trong xe những người khác khi nhìn rõ Sở bọn họ bây giờ vị trí giờ địa phương, tất cả mọi người đều có nhiều chút ngẩn ra, biểu hiện trên mặt vừa có không giải thích được, cũng có chút không thể tin được cảm giác.

Lúc này, này chiếc xe con ngừng ở một cái phồn hoa bên đường phố, từ cửa sổ xe nhìn ra phía ngoài, đủ loại kiểu dáng cửa hàng mọc như rừng, thương trường, quảng cáo, ven đường cửa tiệm dùng để thu hút khách nhân âm nhạc, từng ngọn cao ốc nhô lên, trên đường phố ngựa xe như nước, đủ loại người đi đường thái khác nhau, hội tụ Sung-Hee rộn ràng nhưng giống như nước thủy triều đám người.

Không nghi ngờ chút nào... này vô luận như thế nào cũng không giống là một cái cải trang nghệ người dám tới địa phương!

Bất quá, phụ cận đây khu phố tình huống chỉ là phụ, để cho Kim Tam đông, Hàn Thái Xương đám người ở ý là, ở trong tầm mắt bọn họ, ở tại bọn hần ngay phía trước ước chừng mấy trăm mét ngoại nhai nói đối diện, một chiếc không dễ thấy xe taxi chính ngừng ở đường kia một bên, mà ở trước xe taxi kia mặt, lúc này, đang có một tòa tương đối nổi bật kiến trúc đứng sừng sững ở kia.

Liếc nhìn lại, ít nhất có 50 Tầng trở lên, toàn thể kết cấu phương chính, cũng không có qua nhiều thiết kế cái gì, nhưng cũng vì vậy lộ ra một loại giản lược đại khí, ở ngoài sáng ánh mặt trời chiếu ánh hạ, một mảnh kia mảnh nhỏ mặt mặt Ma Ma màu xanh ngọc cửa sổ thủy tinh Vi Vi phản xạ diệu nhãn quang mang, đem trọn cao ốc chen ép giống như một phóng đại vô số lần tác phẩm nghệ thuật như thế.

Thậm chí, tại trước cao ốc còn có một mảnh nấc thang thức quảng trường, bạch sắc gạch đá lát thành từng cấp từng cấp rộng rãi nấc thang, một lùm chùm tu bồ đề coi bồn hoa chính tề địa xếp hạng nấc thang hai bên. mà ở quảng trường tả hữu hai bên bên bờ cang là mở ra một cái trung gian thẳng tới cao ốc đại môn cửa phòng hình cung đường xe.

Giống vậy không nghi ngờ chút nào, đây là Nhất Gia rất lớn hình bệnh viện.

Như vậy hiện tại vấn đề đến, Han Wo đi bệnh viện làm gì? hơn nữa hần tại sao lại muốn tới bệnh viện này? vẫn có cái gì đặc thù lý do hần phải đi bệnh viện này?

"Đi ra... thật... thật là đi bệnh viện đây..."

Tại Kim Tam đông tự lảm bảm trung, bên trong xe một đám người, trở mắt nhìn phía trước từ trên xe bước xuống hai đạo thân ảnh kia từ từ đi vào trước mặt nhà này kích thích nhìn qua tương đối Đại Bệnh Viện. cơ hồ trên mặt tất cả mọi người đều là một loại quán quít mộng thần biểu tình.

Hoàn toàn không nghĩ ra a!

"Không... không phải là..."

Đột nhiên, maknae mân to lớn nhìn chăm chăm kia Đạo Tu thân hình rất cao ảnh Vi Vi đỡ đạo kia kiều uyển bóng người, hai người nhìn tương đối thân cận địa theo nấc thang Thập Cấp lên đi về phía cửa bệnh viện, nháy nháy con mắt, trong đầu kết hợp với mình một chút đám người ngay từ đầu lúc thấy tình huống, cặp mắt chợt tròn to.

"Không biết... ngược... mang thai? ! !"

Mân to lớn tròn to cặp mắt nghẹn ngào địa gọi ra, nhưng bên trong xe không ít người cũng thoáng cái đi theo kim lòng không dặng trọn đại con mắt, bất quá, tựu ở giây tiếp theo, một bạt tai giống như ước tới địa quăng hần trên ót...

"A ô!"

"Mẹ kiếp. thực sự là..."

Khó chịu thu hồi tay mình, Hàn Thái Xương liếc mắt nhìn nhất thời bị đau đến che sau ót maknae, hơi lộ ra Thương trên khuôn mặt già nua hẳn là một loại chế không nói gì.

"Không có chút nào chuẩn bị, hơn nữa tự hai người mình... chạy đến Nhất Gia siêu (vượt qua) kích thích bệnh viện kiểm tra?"

Giơ tay lên nặng nề chỉ chỉ nhóm người mình phía trước tòa kia dưới ánh mặt trời dị thường nổi bật cao ồ, Hàn Thái Xương hít thở sâu mấy cái, rất bất đắc dĩ mà nhìn mắt to lớn, tựa hồ giận đến cũng không biết nên nói cái gì, thu tay về đi sờ một cái cái trán, đang trầm mặc mấy giây chi hậu, hẳn trực tiếp khàn cả giọng vậy rộng to ra một câu.

"Người đem tất cả mọi người đều giống như người là đứa ngốc sao? ! !"

Bên trong xe tất cả mọi người khỏe miệng đều kim lòng không động vừa kéo. cách tương đối gần Kim Tam đông sắc mặt tương đối mất tự nhiên Vi Vi lắc lư đầu, giơ tay lên móc móc lỗ tai, Hàn Thái Xương này giọng cũng không biết là không phải thường xuyên tại hiện trường luyện ra, luôn cảm giác liên trong ly Thủy đều bị hấn rung ra 1 lần tần rung động.

Ngay cả coi như đứng mũi chịu sào người kia. mắt to lớn cũng là cương nghiêm mặt che bịt tai đóa, ngay sau đó hẳn liếc mắt nhìn bên người mặt đầy tức giận chưa tiêu Hàn Thái Xương, trên mặt cũng không tự chủ được lộ ra tương đối vẻ mặt bối rối, ngưng ngưng giơ tay lên gãi đầu một cái.

Hắn vừa mới cũng chỉ là bật thốt lên mà thôi, hiện tại chính mình suy nghĩ kỹ một chút, cũng biết ý nghĩ này của mình thái vô kê.

Chính là lui 1 Vạn Bộ nói. cho dù Han Wo thật... thật mang bạn gái đi chữa kiểm cũng không cần phải đến như vậy Đại Bệnh Viện a, ở nơi này dạng kích thích trong bệnh viện, không cần thận bị người nhận ra tỷ lệ thật là không nên quá lớn.

Bất quá, bị maknae như vậy nháo trò, bên trong xe ngay từ đầu có chút mộng thần không khí ngược lại thoáng cái hóa giải mở, chỉ bất quá, mọi người người xem ta, ta xem người, dường như ai cũng không biết tiếp theo nên làm gì.

Đúng vậy, tiếp theo nên làm như thế nào đây?

Sự tình đầu rồi, nhìn rất quý dị, thật rất quý dị.

Quá thuận lợi, một loại nhượng nhân cảm thấy quý dị thuận lợi, Han Wo tiểu tử kia thật là giống như là một đường đưa trợ công như thế, từ đầu đưa đến vĩ.

Bí mật xuất hành, hay lại là mang theo bạn bí mật xuất hành, mục đích bệnh viện, nhìn đáng đáp còn hư hư thực thực... gì đó.

Luôn cảm giác hết thấy bất quá giải trí tân văn nhân tố Han Wo hết thấy đều cho bọn hắn, nếu như đổi lại là bình thường, để loại tình huống này, nhất định chính là bọn họ câu cũng không được, không, phải nói là toàn bộ phóng viên câu cũng không được.

Nhưng là... lại tình huống bây giờ không giống nhau.

Han Wo, không là người bình thường, hơn nữa Hàn Thái Xương phân tích bọn họ cũng nghe đến, cho nên bây giờ loại này nhìn thuận lợi đến kỳ lạ tình huống ở trong mắt bọn họ đột nhiên lộ ra rất không bình thường.

Kết hợp với Hàn Thái Xương trước "Cạm bẫy luận", trong lúc nhất thời, bọn họ lại có Chùng... không dám hạ thủ cảm giác.

"... Ca, làm sao bây giờ?"

Giơ tay lên xoa xoa mặt, Kim Tam đông cau mày nhìn một chút xa xa kia lưỡng đạo sắp đi vào bệnh viện bóng người, trên mặt cũng không khỏi lộ ra chút vẻ do dự, nghĩ ngợi một chút, từ bên cạnh đem ra camera điều chỉnh một chút, nhưng lại không có bấm lên quay chụp, mà là ngẩng đầu nhìn về phía thân Biên Hàn Thái Xương.

So với Tiểu Tiểu con mắt có chút to lớn lông mày khóa chặt, Hàn Thái Xương một cái tay vịn ở xe tựa vào trên đầu, một cái tay nâng lên nhẹ nhàng vuốt cằm, mị đến con mắt nhìn chăm chăm kia lưỡng đạo gần sẽ tiến vào bệnh viện bóng người, sắc mặt một trận biến ảo, cuối cùng, hẳn đưa ra một cái tay ép ép Kim Tam đông nắm kia bộ camera hai tay, mảnh nhỏ nheo lại trong đôi mắt tiết ra một tia sắc bén ánh sáng, ngay sau đó liền nghe hẳn trầm giọng phản phò một câu.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 275 nghe lời, chi hậu người muốn như thế nào đều được

"Cái đó! cái đó! y tá tiểu thư! Khoái tới giúp ta ba nhìn một chút a!"

"Thật tốt, ngài không nên gấp gáp."

...

"Đô Đô đô!"

"Vâng, khánh hi bệnh viện."

"A... phải phải! tân cát động sao?"

"Há, thật tốt, chúng ta sắp xếp người đi qua."

...

"Nha, thực tập! mau tới hai người tới trợ giúp mang cáng!"

"A dạ !"

...

"Đại tri động bên kia có bệnh nhân đột phát bệnh tim, phán đoán sơ khởi là cấp tính Tâm ngưng, lập tức đi tìm liên lạc Tâm ngoại khoa! còn có hện trước phòng giải phẫu!"

"Phải!"

...

Đi vào nhà này gọi là khánh hi bệnh viện, mặc dù là sớm có điểm chuẩn bị tâm tư, nhưng Han Wo vẫn bị trước mắt xuất hiện cảnh tượng Vi Vi chân nhíp.

Nhắc tới, Han Wo cùng bệnh viện là rất có duyên.

Lúc trước thời điểm, bởi vì thân thể bất tiện, trừ thường xuyên đợi ở nhà ra, bệnh viện chỉ sợ sẽ là hần thường nhất đi địa phương, mà đi tới nơi này, hần đợi Chương 1 cái địa phương cũng là bệnh viện.

Cho nên, đối với bệnh viện, Han Wo cảm giác mình ngược lại không có đối với với giống như là còn lại địa phương như vậy có loại cảm giác xa lạ.

Nhưng là, cũng có lẽ là bởi vì Han Wo lúc trước đi bệnh viện kích thích không lớn lắm nguyên nhân đi, đem Han Wo lần đầu bước vào Nhất Gia chân chính Đại Bệnh Viện lúc, hần mới chân chân chính chính cảm nhận được cái loại này thuộc về bệnh viện chân chính không khí.

Như cùng là đi vào một máy bằng máy lớn nội bộ như thế, lầu một đại sảnh khác Thường Khoan rộng rãi, phóng tầm mắt nhìn tới, khắp nơi đều là nhân, thành đoàn bệnh nhân cùng thân nhân bệnh nhân tụ tập chung một chỗ, hữu tại gia nhân cùng đi uống thuốc, hữu đang nói chuyện trời đất, còn có là đang ở nhân viên y tế cùng đi nằm cáng bị vội vã đưa vào.

Mà trừ các bệnh nhân ngoại, cho dù là thân ở lầu một đại sảnh, nhưng cũng vẫn thỉnh thoảng có thể thấy rất nhiều thân mặc áo choàng trắng Y Sinh, y tá trước khi đi vội vã từ bên người đi qua, tiếp đãi bệnh nhân, phân phó công việc, an bài xe cứu thương, chờ một chút.

Huyền não, bận rộn khí tức, vừa đi vào đi. tự đập vào mặt.

Nhất hệ đủ loại kiểu dáng nói chuyện với nhau âm thanh hội tụ truyền lọt vào trong tai, đi theo qua cửa tự động cửa kính, một bước vào nơi này, thoáng cái. người phảng phất đi tới một cái thế giới khác.

Ở chỗ này, mỗi người, đều đang làm mỗi người thuộc về mình một bộ phận kia chức trách.

Này giống như là máy linh kiện như thế, từng cái bộ phận linh kiện đều tinh vi địa cắn hợp lại cùng nhau, lúc này mới khiến cho máy cao hiệu vận chuyển.

Đồng thời. nơi này trong không khí, phảng phất còn tràn ngập một cỗ tương tự với máy vận chuyển lúc cái loại này mơ hồ khẩn trương tiết luật cảm, đây càng khiến người đặt mình trong trong đó, thì sẽ một trong nháy mắt không tự chủ bị này cỗ Khoái tiết tấu không khí lây.

"Làm sao ?"

Bỗng nhiên, Han Wo bên người vang lên một đạo ngọt mềm giọng thanh âm, tuy là câu hỏi, có thể trong giọng nói tựa hồ không tự chủ mang theo điểm trẻ con tính khí kiều giọng mũi.

Han Wo nghe được thanh âm xoay đầu lại, nháy mắt nháy mắt con mắt, không nói gì, nhưng trong lòng kia thâm thúy mâu quang lại không tự chủ được địa 1 nhu.

Giống như là hoàn toàn cõi xuống ở trước mặt người khác lạnh giá lười biếng nguy trang như thế. lúc này, đối mặt với Han Wo, nữ sinh đột nhiên thật giống như tự hoạt bát đứng lên, cùng một tiểu cô nương như thế, lại còn Vi Vi ngoẹo đầu, một đôi trong suốt mỹ lệ con ngươi cứ như vậy nhìn thân Biên Hàn Vũ, mặc dù không nhìn thấy mặt, nhưng tựa hồ thoáng cái tự có thể cảm giác được trên mặt nàng kia vui vẻ mỉm cười.

"Nhìn ngươi đáng vẻ giống như lần đầu tiên tới bệnh viện như thế... nha! không phải là..."

Vụt sáng đến con mắt, nữ sinh nhìn mình bên người cương mới vừa đi vào bệnh viện này biểu tình rõ ràng có chút lạ này Đạo Tu thân hình rất cao ảnh, bỗng nhiên. giống như là nghĩ đến cái gì như thế, linh động mâu quang trung chợt mà tuôn ra một vết nghịch ngợm giáo hoạt, ngay sau đó, liền nghe nàng có chút lạ giọng điệu địa cổ ý kéo dài thanh âm nói: "Không phải là... ngươi hù dọa đến chứ?"

Cả người nhất thời sợ run ngẩn người một chút. Han Wo không có phản ứng kịp mà nhìn trước mắt thoáng cái thật giống như phát hiện cái gì tốt chơi đùa sự tình nữ sinh.

"Hừ sớm cùng ngươi nói không nên coi thường Hàn Quốc bệnh viện, rất nhiều người, bây giờ dọa sợ chứ?"

Trong miệng tương đối không tha người địa quở trách, nữ sinh rõ ràng một bộ rất đắc ý đáng vẻ, nhưng là, nàng Tịnh không nhìn thấy. đang nghe nàng lời nói đồng thời, tại trước mặt nàng, cặp kia thâm thúy đẹp mắt trong con ngươi dần dần xòe ra một cỗ nụ cười lạnh nhạt.

Hù được?

Cũng không biết là không phải ở trước mặt hán, nàng thật cho tới bây giờ cũng không biết đến che giấu mình tâm tình, cho dù là bây giờ, dù là chính mình vẫn còn ở cho trước mặt mình cái này có lúc thật là gỗ miến người thu tiền xấu hóa mặt mờ giảng đạo 1 nhiều chút sự tình, có thể ở trước mặt hán, nàng chính là không giấu được chính mình đáy lòng đứng đầu ý tưởng chân thật, hán có thể rất rõ ràng thấy, ở trước mặt mình cặp kia trong suốt mỹ lệ trong con ngươi, rõ ràng...满满 một loại ôn nhu quyến luyến.

"Ừ, hù được."

"..."

Cũng có lẽ là bởi vì Han Wo trả lời vô cùng sáng khoái, có lẽ cũng bởi vì Han Wo trả lời quả thực thái ra chính mình đoán, nữ sinh rõ ràng lẳng lẳng, bắt quả ngay sau đó, nàng tựa hồ cuối cùng là thấy trước mặt mình cặp kia trong lòng mắt đen nộ cười lạnh nhạt.

"Hừ... bây giờ biết sợ? vừa mới ở trong xe còn to gan như vậy..."

Thoáng cái, cả người thật giống như đều mất hứng, nữ sinh thấp giọng lầu bầu, chỉ có như vậy, nàng bộ dáng nhưng vẫn là càng giống như làm nũng tựa như oán trách.

"A..."

Vừa nghe đến nữ sinh nhỏ giọng lầm bầm Han Wo cũng không khỏi cười cười, "Nha, cái vấn đề này vừa mới chúng ta ở bên ngoài dường như đã từng nói chứ?"

"Hừ! ta trước ở nhà thời điểm liền nói tốt tận lực bớt nói miễn cho bị người khác nhận ra! kết quả chính ngươi mở miệng trước, ngược lại nói cũng có ta trách nhiệm?"

"Nha, vậy ngươi không lên tiếng?"

"Ta..."

"Rất tốt"

Nhìn một cái nha đầu này hiển nhiên là muốn then quá thành giận đáng vẻ, Han Wo rất dứt khoát giơ tay lên lúc lắc, nghiêm mặt nói: "Trước chỗ tay cầm lý hảo đi, chỉ hậu ngươi muốn thế nào đều có thể."

Thoáng cái, giống như là bị 1 hai bàn tay trực tiếp ôm vào một cái ấm áp trong ngực như thế, rất thô bạo, rất không nói phải trái, là một loại dĩ vãng nàng rất không thích bá đạo phương thức nói chuyện, thậm chí trong nháy mắt để cho nàng tính tể chân mày không tự chủ hơi nhíu lại, nhưng là... lại chính là cảm giác trái tim thật giống như muốn hòa tan như thế...

Giấu ở khẩu trang môi dưới mũi nhẹ nhàng mân mân, nữ sinh bắt mắt tựa như trùng tại bên người nàng đạo kia an tĩnh đứng thân ảnh thon dài liếc mắt, vốn là kia đầy bụng không cam lòng yếu thế lời nói lại chỉ hóa thành một tiếng nhẹ nhàng "Ừm"

Thanh âm rất nhẹ, nàng rất dè dặt, không muốn để cho bên cạnh mình người này nghe được, trong lòng mình vẻ này lần nữa không ngừng được sợ hãi...

"A..."

Một thanh âm đo cực thấp cười khê, cho dù là bên cạnh đạo kia bỗng nhiên lần nữa Vi Vi cúi đầu xuống kiêu uyển bóng người cũng không nghe được, Han Wo lẳng lặng nhìn bên người mặc dù rất giống có chút bất mãn, nhưng vẫn nhược Hữu Nhược vô địa thật chặt rúc vào bên cạnh mình nữ sinh, cũng không biết là không phải xem mặc cái gì cô gái tâm sự, giấu ở khẩu trang miệng đến giác Vi Vi lựa chọn, kia thâm thúy mâu quang sâu bên trong, tựa hồ ẩn hàm một cổ nhẹ nhàng ôn nhu cứng chiu.

Bất quá, Han Wo hiển nhiên không có quên xuống hôm nay chính sự, rất nhanh thì thu hồi nhìn bên người người kia Nhi êm ái ánh mắt, quay đầu nhìn nhìn về phía cả tòa lầu một đại sảnh, Vi Vi quét nhìn liếc mắt chỉ hậu, hấn tựa hồ tự tìm tới mục tiêu, lại trực tiếp đưa tay nắm cả bên người nữ sinh có chút gầy gò bả vai, thẳng hướng lầu một chính giữa có chừng mấy Danh y tá hỏi ý kiến tiếp tân đi tới!

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 276 nhớ lại hủy cả đời (thượng)

Chợt!

Vốn là còn có thể giữ điểm cương quyết bộ dáng trực tiếp bị đánh tan, nữ sinh dưới thân thể ý thức chợt tự cương đứng lên, đầu nhỏ có chút ngẩn ra, chỉ có thể mặc cho bên người kia Đạo Tu thân hình rất cao ảnh ôm chính mình bả vai từng bước một đi về phía hỏi ý kiến tiếp tân, liên cụ thể hấn muốn đem mình mang đi kia đều không tâm tư xem thật kỹ một chút.

"Đô Đô đô!"

"A là, khánh hi bệnh viện."

"Ngất xỉu sao? lúc nào? sắc mặt, móng tay hữu không có thay đổi? hoặc là thân thể có hay không còn lại khác thường? ..."

"A đúng 28 Tầng bệnh nhân sao?"

"Thật tốt, ta lập tức an bài..."

"Vâng, ngài ngồi thang máy đến tầng mười tám, tiếp lấy quẹo bên phải liền có thể thấy."

...

"Vâng, tầng 2 đúng không? được, ta lập tức tới ngay..."

"Cái đó..."

Hỏi ý kiến sau đài, nhất danh y tá trẻ tuổi chính nắm Microphone nói chuyện điện thoại, bỗng nhiên, từ bên người nàng truyền tới một đạo có chút chần chờ từ tính thanh âm, nàng quay đầu liếc mắt nhìn, tiếp lấy tự đối với bên đầu điện thoại kia nói: "Vậy cứ như thế, ta bên này xử lý xong sự tình tự lập tức tới, ừ, tốt."

"Ba."

Buông xuống Microphone, tên này y tá từ miệng trung nhẹ phun một ngụm khí, hiển nhiên bệnh viện độ cao vận chuyển tiết tấu cũng để cho nàng công việc này vài năm lão nhân cảm thấy có chút không chịu nổi, ngay sau đó, nàng ngược lại không có nhiều thở mạnh mấy cái, xoay đầu lại tự đối với mình trước mặt một nam một nữ này lộ ra một cái tiêu chuẩn mỉm cười, nói: "Xin hỏi hai vị..."

Bỗng nhiên, nữ y tá lời nói hơi ngừng, chọc cho tại trước mặt nàng Han Wo hai người đều hơi sùng sờ.

Linh động con người chợt chớp chớp, nhìn trước mắt y tá, nữ sinh lúc này mới phục hồi tinh thần lại như thế, trong suốt trong ánh mắt nhất thời xông lên vẻ hốt hoảng, nàng thoáng cái quay đầu nhìn một chút bên người kia Đạo Tu thân hình rất cao ảnh, không dám lên tiếng, tại bên dưới lạng lẽ lấy tay đụng đụng hấn eo, cường độ không lớn, nhưng tiết tấu rất nhanh, rõ ràng biểu thị ra chủ nhân lúc này trong lòng nóng nảy.

Thâm thúy trong mắt ánh mắt khê nhúc nhích. Han Wo hiển nhiên là cảm nhận được bên người người kia Nhi cuồng cuồng tâm tình, nhưng hấn cũng không có quay đầu liếc nhìn nàng một cái, ngược lại dùng khoác lên nàng trên vai cái tay kia âm thầm bóp bóp bả vai nàng, cụ thể hàm nghĩa không biết. nhưng ý hấn đã rất rõ ràng.

Không để ý đến bên người kia kiểu uyển bóng người thoáng cái liền tỉnh tể chân mày cũng không nhận được nhủ lại nóng nảy đáng vẽ, Han Wo điều chỉnh một chút trong lòng cũng có chút khẩn trương tâm tình, ngẩng đầu, ánh mắt nhìn trước mắt tên nữ y tá nhìn tới tầm mắt.

Ý hấn thật ra thì trước ở nhà cũng đã biểu lộ đến rất rõ ràng, cùng với lên lên lút lút. không bằng quang minh chính đại một chút hiệu suất cao, ngược lại hấn như là đã đi tới nơi này, hấn tự đã làm tốt bị người nhận ra chuẩn bị tâm tư.

Nhưng mà, còn không chờ Han Wo chính thức mở miệng chuẩn bị tuần hỏi chút gì thời điểm, trước mặt hấn cái nữ y tá ngược lại dần dần mở miệng trước.

"Hai vị..."

Có chút chần chờ lời nói, kéo dài thanh tuyến, hơn nữa này y tá trên mặt chân mày lại nhẹ nhàng nhủ lại, trong ánh mắt tựa hồ xõng ra một vết nhọc Hữu Nhọc không thể nghi ngờ hoặc, nhìn qua hoàn toàn không giống như là nhất danh y tá mặt đối với bệnh nhân một đường thời tử, ngược lại... giống như là phát hiện cái gì?

Chợt, tâm lý chính là giật mình, Han Wo vừa muốn nói ra khỏi miệng lời nói thoáng cái nghẹn tại mấp, ngay cả ở một bên không ngừng hướng về phía Han Wo Ám Ám Sứ suy nghĩ Sắc Nữ sinh đã nhận ra được có cái gì không đúng, thân thể lần nữa theo bản năng ban trực, ánh mắt phiêu hốt địa nhìn về phía bên cạnh, nhưng khỏe mắt liếc qua lại chăm chú nhìn tên kia nữ y tá.

Nàng đều làm dự tính hay lắm, một khi này nữ y tá hữu đem bọn họ nhận ra đầu mối, trực tiếp kéo Han Wo... chạy!

Về phần Han Wo, nhìn nữ y tá trong ánh mắt là mơ hồ lộ ra điểm không thể tin được về mặt.

Mặc dù mình đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, có thể hấn vẫn còn có chút mộng tưởng. hấn không tốt như vậy nhận thức chứ ? che đến kín như vậy liếc mắt liền nhìn ra? !

Trong lúc nhất thời, trên thực tế này hai trong lòng nghĩ sự tình không Thái Nhất dạng, có thể tiếp đó, tên này nữ y tá nói ra khỏi miệng lời nói. nhưng lại làm cho bọn họ hoàn toàn ngây người.

"Hai vị..."

Nữ y tá nhìn một chút trước mặt mình đây đối với tựa hồ có hơi khẩn trương nam nữ trẻ tuổi, trên mặt đột nhiên thoáng qua một tia đoán chừng cái gì về mặt, từ miệng trung nhỏ thờ dài, cau mày, sắc mặt có chút khó coi địa tảo Han Wo liếc mắt, chẳng biết tại sao. Han Wo luôn cảm giác nàng nhìn mình ánh mắt nhượng hấn cảm thấy có chút thâm trầm hoảng.

Ngay sau đó, Han Wo hai người liền nghe đến tên này nữ y tá nói ra câu kia để cho bọn họ hoàn toàn ngây người lời nói.

"Hai vị nghĩ rõ ràng? phá thai không chỉ là không nhân đạo, hơn nữa đối với đứa bé Tử Mẫu Thân cũng có không nhỏ tổn hại!"

Vừa nói, kia nữ y tá lần nữa nhọc Hữu Nhọc vô địa trừng Han Wo liếc mắt, trong ánh mắt rõ ràng có chút chán ghét.

Đọa...

...

...

Một chuỗi rất dài yên lặng, nữ y tá nhìn trước mắt đây đối với thật giống như thoáng cái bị chính mình giáo huấn làm cho trầm mặc xuống người tuổi trẻ, tựa hồ càng đốc định ý nghĩ trong lòng, trong miệng hấn thiết bất thành cương nói: "Các người biết một cái thai nhi sinh ra là biết bao không dễ dàng sao? sinh mệnh kỳ tích chính là ở chỗ nó kéo dài tính. hài tử, có thể là các người sinh mệnh kéo dài a, ta biết các người bây giờ người tuổi trẻ tâm tính, đều không nghiêng về sớm như vậy muốn hài tử, hoặc là không năng lực nuôi dưỡng, nhưng các người không thể nói buông tha thì buông tha a..."

Nữ y tá đáng vẽ nhìn qua tương đối vô cùng đau đớn, mặc dù nàng tuổi tác nhìn cũng rất tuổi trẻ đáng vẽ, nhưng nói chuyện giọng lại rất lão thành, ngữ trọng tâm trường "Giáo huấn" đến trước mặt nàng Han Wo hai người, hơn nữa, còn có càng nói càng ghêrnh hướng.

"Không phải, ta nói, các người đã ngay từ đầu không có ý định muốn, tại sao ban đầu muốn..."

"Cái đó..."

Đột nhiên, một cái thon dài bàn tay động tác có chút cứng đờ cừ cừ, cắt đứt nữ Y Tá Trương Thiên đại luận, để cho nàng hơi sững sờ, không nhận được nhìn.

Han Wo giấu ở khẩu trang hạ mặt biểu tình rất thần thò, nói thật, hấn quả thực không biết mình lúc này hấn bày ra cái dạng gì biểu tình, nhưng hấn biết rõ, lại để cho này nữ y tá nói một chút, đến lúc đó đừng nói đến người khác có thể hay không nhận ra bọn họ, chính là không nhận ra được, như bây giờ "Hậu quả" ... dường như đã đầy đủ nghiêm trọng! !

"Cái đó... người hiểu lắm... chúng ta... không phải đi... đi..."

"Phải không?"

Han Wo lời nói tương đối ấp a ấp úng, tựa hồ căn bản đoán đo khó định chính mình nên nói cái gì, nhưng nữ y tá hay lại là thoáng cái liền biết ý hân, cả người lại vừa là hơi sùng sờ, cau mày lần nữa liếc một cái trước mặt nàng đôi trai gái này.

"Lén lén lút lút" ăn mặc, đem mặt che rất kín, tuổi trẻ một đôi nam nữ, nữ hài người mặc ở nhà quần áo ngủ, khoác trên người chừng mấy cái áo khoác đem mình che phủ nghiêm nghiêm thật thật, còn không dám nói lời nào đáng vẻ, nam nhân đầu rồi, là là một bộ do do dự dự bộ dáng, loại tình huống này...

Ừm! không sai!

Nữ y tá trong ánh mắt lần nữa lộ ra kiên định vẻ mặt, nhưng mà, nàng chưa kịp mở miệng mạnh mẽ lên án Han Wo "Tội ác hành vi", trước mặt nàng chính là hoa một cái, một đôi tay bói hoàn toàn đỏ bừng tỉnh tể bàn tay bị dè dặt dặt ở trước mắt nàng.

Ngay sau đó, tại nàng ánh mắt dờ dẩn đồng thời, bên tai nàng tự truyền tới một đạo nghe dị thường bắt đặc đi thanh âm, để cho nàng hận không được lập tức ở trên đất tìm một động khoan xuống.

"Ta vừa mới chỉ là muốn hỏi... phòng cấp cứu ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngự Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 277 nhớ lại hủy cả đời (Hạ)

"A hắc hắc... nguyên lai là thủ bộ làm bông a... không việc gì không việc gì, không muốn qua lo lắng nhiều, ta xem tình huống không phải đặc biệt nghiêm trọng, a... ha ha..."

Đứng tại trong phòng khách, Han Wo bắt đặc đi trung cũng không khỏi mang lau buồn cười mà nhìn mình trước mặt hai người vị này nụ cười rất lúng túng nữ y tá, dưới ánh mắt ý thức liếc một cái trước ngực nàng treo mình bài "Trịnh Mộng Lan".

"Cái đó... cùng, đi theo ta, ta đây tự mang bọn người đi phòng cấp cứu, a... ha ha..."

Trịnh Mộng Lan nhìn qua bất quá hai mươi bảy hai mươi tám tuổi đáng vẻ, tướng mạo không tính xuất chúng, nhưng người mặc đồng phục y tá cũng có Chung phá lệ thanh lệ, mà nhượng Han Wo tương đối kinh ngạc là, trước ngực nàng trên mình bài chức vụ thì đã hiện lên "Khoa tâm thần bảy năm chế".

Một cái tinh thần khoa y tá, quản... quản phụ khoa việc vớ vẩn, hơn nữa còn là lỗ mãng như vậy đáng vẻ, máu chốt nàng hay lại là đã bảy năm già đời y tá.

Vậy làm sao xem đều có điểm...

Bất quá, ném đi Tâm Trung Hoang sinh cùng dở khóc dở cười cảm giác, Han Wo đúng là từ nơi này tên là tác "Trịnh Mộng Lan" nữ y tá trên người cảm nhận được một loại nàng làm một danh y hộ tượng tác giả đối với sinh mệnh tôn trọng, cho nên tại đem hết thầy giải thích rõ chi hậu, trong lòng của hắn đảo cũng không có bao nhiêu tức giận, lập tức tự lễ phép đối với Trịnh Mộng Lan nói một câu: "Như vậy, cảm ơn người."

"A... không... không có rồi, ha ha... ta vừa vặn cũng phải đi phòng cấp cứu tới, ha ha... hơn nữa, vừa mới... vừa mới cũng là ta liều lĩnh... thật xin lỗi! thật xin lỗi!"

Han Wo không khách khí như vậy cũng còn khá, hắn vừa nói như thế, Trịnh Mộng Lan trên mặt nhất thời không kèm được, lúng túng cùng sảm thẹn vẻ mặt không ngừng được địa ngay tại trên mặt nàng nổi lên, Vì Vi cúi đầu xuống, hơn hai mươi tuổi đại cô nương, trên mặt lại có Cổ tiểu hải tử làm chuyện sai lúc xấu hổ bộ dáng, còn mỗi người hướng về phía Han Wo còn có nữ sinh góc 90 độ địa nặng nề cục cục cung.

"... không việc gì, chỉ là một hiểu lầm mà thôi, giải thích rõ là được rồi."

Khóe mắt liếc qua Vì Vi tảo tảo ra bốn phía thoáng cái chú ý tới đi chút ánh mắt, Han Wo có chút dở khóc dở cười nhìn một chút trước mặt cái này lúc này nhìn thật là có điểm khả ái nữ y tá. giờ tay lên biểu thị vô tình lúc lắc, nhìn Trịnh Mộng Lan trong ánh mắt, nhiều hơn một vệt nhu hòa.

Trịnh Mộng Lan là chân tâm thật ý địa hối hận, cũng không có cái loại này sợ chính mình khiêu nại loại nguy trang dấu hiệu. điểm này Han Wo thấy rất rõ

ràng, đồng thời, nàng cũng rất thẳng thắn địa thừa nhận mình sai lầm, cái này chân thành đáng về, nhượng Han Wo trong lòng không nhịn được xông ra điểm thương thức.

"Cám ơn, cám ơn. vậy, như vậy, các người đi theo ta, phòng cấp cứu ngay tại lầu hai, ừ... ngoài ra là được... hi nhìn các người có thể cùng ta từ thang lầu bên kia đi lên... bởi vì cũng không cao, cho nên ta nghĩ, có lẽ... có thể đem thang máy để lại cho những bệnh nhân khác chứ?"

"Được a, không thành vấn đề."

"Ân ân! kia xin theo ta đi bên này."

...

"Nha, tiểu tử, trước đừng có gấp, bây giờ chúng ta ở chỗ nào?"

Đang lúc Trịnh Mộng Lan bởi vì Han Wo sáng khoái đáp ứng chính mình thỉnh cầu mà mặt đầy mỉm cười mang theo hai người đi về phía đại sảnh một bên hành lang cửa vào lúc. ba người không có người chú ý tới, sau lưng bọn họ trong đám người, đang có hai bóng người dần dần không nhìn thấy đang lúc mọi người trung gian, nhược Hữu Nhược vô địa nhìn chăm chú bọn họ.

"Ai Ca, xem bọn hấn đáng về thật giống như thật... trước chiều mấy tờ hấn cũng sẽ không có chuyện gì chứ?"

Bất đắc dĩ thả ra trong tay camera, mân to lớn cắn răng nghiêng lợi sờ một cái thấy đau sau ót, ngay sau đó liền không nhịn được oán trách tựa như ngồi đối diện ở bên người Kim Tam đông nói một câu.

"... người cũng không nhìn một chút chúng ta bây giờ ở nơi nào?"

Không nói xem trong tổ mình cái này ngây ngô maknae liếc mắt, Kim Tam đông dưới tầm mắt ý thức liền quét thị bốn phía một cái đám người, giờ tay lên ép ép trên đầu mũi lưỡi trai, một bên từ trên ghế salon đứng dậy. một bên hạ thấp giọng đối với mân to lớn nói: "Bệnh viện có thể không phải tùy tiện chụp hình địa phương, ta cũng không muốn còn không có chụp tới cái gì hữu dùng cái gì liền bị an ninh phát hiện đuổi ra ngoài! còn nữa, Thái Xương Ca phân phó người quên?"

Nói xong, Kim Tam đông tựa hện thiết bất thành cương trừng mân to lớn liếc mắt.

"A... cũng phải a..."

Thoáng cái. thanh tú trên mặt không khỏi lộ ra điểm hậu tri hậu giác về mặt bối rồi, quay đầu nhìn chung quanh một chút náo nhiệt đám người, mân to lớn giờ tay lên gỡ đầu một cái, sau đó nên cái gì cũng không dám nói nhiều, liền vội vàng đứng lên đi theo Kim Tam đông qua lại ở trong đám người, xa xa cùng ở phía trước ba người kia sau lưng.

"Tam Đông ca. người nói... hấn đến cùng đi bệnh viện làm gì à?"

"... ta làm sao biết? ta muốn biết, chúng ta bây giờ còn cần giống như vậy như vậy bức bối sao?"

"A... vậy ngược lại cũng là..."

"Bất quá... hỏi ý kiến đài y tá tại sao sẽ ở trước mặt giúp hấn dẫn đường... không phải là... ai 1 Cỗ, tiểu tử, người vừa mới nói... không đúng sẽ là đối với đây."

"Vừa mới? a! ngài là nói..."

"Nha, tiểu tử! nhỏ tiếng một chút."

"Ồ nha, xin lỗi, cái đó... ai Ca! Ca!"

"... thấy, im miệng."

Đang lúc nói chuyện, mân to lớn lời nói đột nhiên một hồi, ngay sau đó hấn cặp mắt thoáng cái Vi Vi mở lớn, liền với bên cạnh hấn Kim Tam đông biểu hiện trên mặt cũng bỗng nhiên hơi khác thường.

Tại hai người bọn họ trong tầm mắt, Han Wo hai người ở đó Danh nữ y tá dưới sự hướng dẫn, lại đi tới thang lầu lối đi cửa vào đi.

Hữu y tá mang theo bệnh nhân leo thang lầu sao?

Thoáng cái, Kim Tam đông cùng mân to lớn hai người yên lặng mắt đối mắt một chút, trong lòng đều mơ hồ dâng lên một tia nồng nặc mong đợi.

Nhưng mà, này lau mong đợi, còn chưa kịp nảy sinh mở, tại không lâu sau tựa "Chết yếu" ...

Phí lão đại sức lực che giấu mình hai người đi theo ba người này lên thang lầu, vốn là tâm lý đều làm xong thế đều không thể cân đầu nhân chuẩn bị, kết quả không nghĩ tới... bọn họ lại không thấy đi bí mật gì xem chân lối đi, cũng không đi cái gì còn lại kỳ quái địa phương, lại tại Đệ Nhị Tầng tựa đến địa

phương.

Cái này cũng chưa tính cái gì, chen chúc tại tầng 2 càng dày đặc trong đám người, vừa phải giữ vững một khoảng cách cũng không thể cân đầu địa theo đuôi ba người kia thất quái bát quái chi hậu, đem Kim Tam đông cùng mân to lớn thấy ba người mục đích lúc, cảm giác cả người cũng không tốt.

"Phòng cấp cứu 2f".

So với cao ốc ngoại nhai nói tựa hồ càng lộ ra náo nhiệt bệnh viện đường đi trong, Kim Tam đông cùng mân to lớn gồ lằng địa đứng ở một cái khúc quanh, ánh mắt nhìn phía trước kia gian phóng tầm mắt nhìn tới bày ra rất nhiều di động giường ngủ cùng dụng cụ, diện tích hiển nhiên không nhỏ khoa thất, sắc mặt đều có chút phát cương.

Một hồi nữa, mắt thấy cái đó thần bí nữ hài đã bắt đầu bị Y Sinh chữa trị, nhìn tựa hồ là... thủ hữu khuyết điểm? hai người kia mới phục hồi tinh thần lại.

"Mẹ kiếp..."

Giơ tay lên, trực tiếp hái roi đầu thượng dùng để nguy trang mũi lưỡi trai, Kim Tam cánh đông đến đầu xoa xoa mi tâm, trong miệng thở dài tựa như chửi nhỏ một tiếng, bộ dáng nhìn qua trong nháy mắt thậm chí có nhiều chút chán nản.

"Tam... tam Đông ca, bây giờ... làm sao bây giờ?"

Bên tai truyền tới mân to lớn kia tiểu Tử Kỳ kỳ Ngải Ngải câu hỏi, hiếm thấy, Kim Tam Đông Hữu khí vô lực cười cười, ngẩng đầu lên tức giận Bạch này gây ngộ maknae liếc mắt, nhìn liên mắng cũng không muốn mắng nữa nói: "Làm sao bây giờ? ... gọi điện thoại cho Thái Xương Ca a, không phải nói ấy ư, nếu như chúng ta xác nhận bọn họ là đi bệnh viện làm gì, lập tức báo cáo sao?"

"A... là vâng."

Mân to lớn nghe một chút liền vội vàng tự từ trong lòng ngực lấy điện thoại di động ra, luống cuống tay chân gọi thông dây số, sau đó, hần do dự một chút, trên mặt mơ hồ mang theo điểm trông đợi cầm trong tay điện thoại di động đưa về phía Kim Tam đông.

Giương mắt nhìn một chút mân to lớn, nhìn tiểu tử này cuối cùng còn không có ngốc về đến nhà bộ dáng, Kim Tam đông lần nữa không nhịn được cười khê một chút, sáng khoái nhận lấy trước mắt bộ điện thoại di động này, nói chuyện điện thoại đứng lên.

Chẳng qua là, mặc dù Kim Tam đông khỏe môi nhếch lên cười, nhưng là kia trong lúc cười, tựa hồ mơ hồ mang theo điểm khó tả khổ sở...

"Vâng, Thái Xương Ca, là ta..."

...

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngu Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278 Han Wo thần nhiên mình mưu

...

"Cho nên... bọn họ là đến xem còn lại bệnh, hơn nữa rất thần nhiên vào phòng cấp cứu?"

Nghe Kim Tam đông báo cáo, điện thoại đối diện Hàn Thái Xương yên lặng hồi lâu, tiếp lấy mới xác nhận tựa như lại hỏi một lần, trong thanh âm, tựa hồ mang theo điểm trầm thấp khàn khàn.

"Đúng..."

Dứt khoát gật đầu, Kim Tam đông ngẩng đầu nhìn liếc mắt trong phòng cấp cứu kia lưỡng đạo tại trong một đám người gian cũng không phải nổi bật như vậy bóng người, khỏe miệng kia mỉm cười trong khổ sở càng đậm đà.

Tình huống như vậy, thật ra thì cho dù không cần xin phép Hàn Thái Xương, hần cũng biết là như thế nào.

"... như vậy, trở lại đi."

Đối diện vừa trầm mặc một chút, mấy giây chỉ hậu, Hàn Thái Xương nghe không ra bất kỳ tâm tình thanh âm trầm thấp tựa truyền tới, nội dung phá lệ đơn giản, thậm chí không có mồn to lớn dự trù trung gian tí mồn, hữu, ngược lại chỉ là Chung quỹ đị bình tĩnh.

Chợt, cảm điện thoại di động thủ không nhìn được tựa nắm chặt, Kim Tam đông khoát tay hung hăng xoa xoa này 1 ngày kế tiếp đều có chút phát cương gương mặt, ánh mắt liếc một cái trong phòng cấp cứu hai đạo thân ảnh kia, chợt cắn răng một cái, đối với điện thoại di động trầm giọng nói: "Ca! chúng ta, nhưng là xã a! chúng ta không thể cứ như vậy buông tha! dù là chỉ vỗ xuống Han Wo cùng nữ nhân này đi bệnh viện hình cũng tốt a, ít nhất..."

"Thanh tĩnh một chút!"

Bên đầu điện thoại kia thanh âm rớt cuộc hữu tâm tình chấp chồn, một cỗ chưa bao giờ có nghiêm nghị truyền vào Kim Tam đông trong tai, cũng truyền tới ở một bên an tĩnh lắng nghe mồn to lớn trong tai.

"Người nghĩ rằng ta không nghĩ chụp sao? nhưng vấn đề là! chụp căn bản không dùng! Han Wo nếu dám dẫn người đi đã nói lên hẳn không có kỳ chút nào! nữ nhân kia rõ ràng hẳn là hẳn thân nhân! hơn nữa người có thể chụp sao? giống như vậy Đại Bệnh Viện có thể không phải người tùy tiện cầm bộ camera tường chụp tựa chụp, hướng chỉ, coi như cho người chụp thì phải làm thế nào đây? thứ gì đều không lấy được! nếu như người công bố ra, Han Wo căn bản sẽ không có chuyện! nhưng là! chúng ta lại sẽ cho hắn đề tỉnh! thậm chí! ngay cả chúng ta xã này mấy lần tại Han Wo trên người hư hại hình tượng cũng sẽ tiến một bước bị phá hư! như vậy... là người muốn thấy được?"

"..."

Yên lặng, rất dài yên lặng.

Bất kể là Kim Tam đông, hay lại là một bên mồn to lớn, hai người bọn họ đều giống nhau, vậy trầm mặc.

Hàn Thái Xương lời nói mặc dù rất giống nói rất tinh táo nghiêm nghị, nhưng là bọn họ, lại có thể rất dễ dàng địa nghe được ở đó phản bình tĩnh hạ... bực bội.

Hai tay thoắt cái đều nắm chặt rất chặt. cắn chặt hàm răng thậm chí tại trên gương mặt cổ ra một cái cạnh, nhưng Kim Tam đông lại lại cũng không có nói nhảm cái gì, hướng về phía nói điện thoại một câu "Ta biết", ngay sau đó trực tiếp xoay người rời đi!

"Ồi chào. Ca..."

Duỗi duỗi tay, mồn to lớn nhìn Kim Tam đông rời đi bóng lưng, miệng há Trương, chần chờ một trận, nhưng chỉ là than ra một hơi thở. sau đó, khi hắn vừa muốn theo sau lúc, chợt nghĩ đến cái gì tựa như, quay đầu lại, cuối cùng liếc mắt nhìn kia phòng cấp cứu trung hai bóng người, mình cũng không khỏi âm thầm khẽ cắn răng, trên mặt lộ ra điểm chán nản trung mang theo điểm nghi ngờ đáng vẽ.

Thái Xương Ca nói rất đúng, tình huống bây giờ nhìn rồi đã rất rõ ràng, nhưng là... Han Wo cùng cô gái này, thật là cái gì thân thích loại quan hệ sao?

...

...

"Được, nơi vết thương lý xong."

"Như thế nào đây?"

Vừa nghe nói như vậy. Han Wo lập tức từ chỗ ngồi đứng lên, đi tới giường bệnh nữ sinh bên người khom người ân cần hỏi một câu.

Nữ sinh nhẹ nhàng ôn nhu địa xem Han Wo liếc mắt, giấu ở khẩu trang hạ cái miệng nhỏ nhắn hơi dẩu, hướng về phía hắn yên lặng cử cử mình đã bị xử lý xong hai tay, vốn là trắng nõn một đôi tinh tế bàn tay lúc này bị được cao tô đến một mảnh vàng ó, còn hướng tự nhiên rũ xuống địa gục, phối hợp nữ sinh mặc dù không thấy rõ, nhưng tựa hồ có hơi chệch bộ dáng, lại thoắt cái có loại biệt dạng khả ái.

"A..."

Nhìn một cái nàng cái bộ dáng này, Han Wo biết nàng sẽ không có chuyện gì, trong bụng nhất thời không nhìn được thở phào một hơi. ngay sau đó liền bị nàng cùng cái như mèo nhỏ cử động chọc cho cười khẽ một tiếng đi.

"Không việc gì, tình huống không phải đặc biệt nghiêm trọng."

Tên này Y Sinh một bên coi đến duy nhất vệ sinh bao tay, bỏ qua một bên y tá bụng trong khay, một bên liếc mắt nhìn đây đối với trang trí có chút kỳ quái người tuổi trẻ. trên mặt ngược lại treo một cái thân thiện mỉm cười, hướng về phía Han Wo hai người nhẹ nói nói: "Ta đã thượng hạng thuốc, trở về đúng hạn dùng thuốc, chú ý không nên đụng Thủy, tận lực không nên đụng thủ, qua hai tuần lễ chừng hẳn liền có thể khép lại."

"Cám ơn ngài. Y Sinh."

"Ha ha, không cần cám ơn, đây là ta chức trách."

Ngay tại Han Wo cảm tạ địa đối với thầy thuốc nói tạ đồng thời, hai người bọn họ bên người vang lên một giọng nói dường như ép tới có chút thanh âm trầm thấp.

"VẬY... CÁI ĐÓ, Y SINH."

Y Sinh sửng sò, không nhìn được mặt lộ ân cần nhìn Vi Vi cử cử tay mình, bộ dáng bỗng nhiên thật giống như có chút do dự nữ sinh, "Làm sao? khó chịu chỗ nào sao?"

"Cái này..."

Nữ sinh Vi Vi ngẩng đầu xem Y Sinh liếc mắt, mặc dù không nhìn thấy mặt, nhưng có thể khiến người ta cảm thấy nàng do dự, tiếp lấy mấy giây chần chờ, nàng hay lại là khẽ cắn răng đem trong lòng mình lo âu hỏi lên.

"Y Sinh... Y Sinh, cái hội này sẽ không lưu sẹ ả?"

Khi này câu tựa hồ có chút ngưng ngừng lời nói từ trong miệng nàng nói ra lúc, Han Wo cùng tên kia Y Sinh đều Vi Vi lẳng lẳng, ngay sau đó, Han Wo ánh mắt khẽ nhúc nhích, giấu ở khẩu trang hạ trên mặt cũng là vẻ mặt căng thẳng, không nhìn được quay đầu nhìn về phía Y Sinh.

"A..."

Han Wo cùng nữ sinh ánh mắt tên này Y Sinh dĩ nhiên thoáng cái tựu cảm nhận được, lập tức trên mặt cũng không khỏi lộ ra một cái bật cười biểu tình, tiếp lấy giơ tay lên trình trọng đối với hai người nói: "Yên tâm đi, chỉ cần đúng hạn xoa thuốc, thủ bộ không có lấy, hẳn là sẽ không lưu sẹ."

"Hô..."

"... vậy thì tốt."

"A..."

Nhìn Han Wo hai người thoáng cái lại yên tâm lại đáng vẻ, tên này Y Sinh lại không nhìn được cười khẽ một chút, quay đầu hướng về phía bên người y tá gạt đầu một cái, tiếp lấy đã nói nói: "Như vậy, ta đi trước vì những bệnh nhân khác chữa trị, hai vị dẫn hoàn thuốc liền có thể xuất viện."

"Được, cảm ơn ngài."

"Cám ơn."

Lần này, nữ sinh cũng từ trên giường bệnh đi xuống, đứng ở trên đất, hướng về phía Y Sinh Vi Vi cúc cúc cung.

"Hai vị khách khí."

Giơ tay lên vô tình lúc lắc, tên này Y Sinh hướng về phía Han Wo hai người khẽ mỉm cười, tiếp lấy nữa đối tên kia y tá gạt đầu ý chào một cái, sau đó liền xoay người rời đi.

"Xin ngài giao một chút chi phí còn có viết một chút tài liệu."

Tên này y tá nắm một túi thuốc còn có một cái viết tay gấp bản đi tới Han Wo trước mặt, trên mặt mang cái loại này nhà nghề mỉm cười, ngược lại không giống như là trước Trịnh Mộng Lan như thế, có cái gì khác thường đáng vẻ.

"Há, tốt."

Han Wo từ trong lòng ngực móc bóp ra trả tiền dùng, tiếp lấy liền cầm lên bút bắt đầu viết khởi gấp bản thượng tài liệu.

Vốn là tên này y tá ngược lại không có đặc biệt chú ý, chẳng qua là khi nàng ánh mắt lơ đãng liếc một cái Han Wo viết tên của cả người lại lúc này sững sờ một chút.

"Han Wo".

Đây là một cái lúc trước không có người nào nhận ra, nhưng ở gần đây Hàn Quốc, ít nhất tại trong đám người tuổi trẻ nhận ra độ tương đối cao tên.

Ngẫu nhiên, tên này y tá cũng nhận ra danh tự này.

"Ngài..."

"Ừ? làm sao sao?"

Thoáng cái, tên này y tá lại cố gắng hết sức không xác định, Han Wo con mắt rất thần nhiên nhìn nàng, ánh mắt trong suốt, hoàn toàn không hề giống là nghệ sĩ bị người nhận ra đáng vẻ.

Mặc dù bây giờ nàng bỗng nhiên chột nhìn một chút, phát giác trước mắt cái này kêu "Han Wo" trên người nam nhân có loại nhược Hữu Nhược vô khí chất, vóc người thon dài cao lớn, cặp kia đen bóng con ngươi còn rất đẹp mắt đáng vẽ, nhưng mấu chốt là nàng cũng Tịnh không phải Han Wo fan loại, chẳng qua là tình cờ gian quan tâm qua, Han Wo đáng vẽ ngược lại đại khái nhớ, dù sao hoàn toàn Mỹ Nam Tử tới, nhưng chi tiết cụ thể lại không nhớ.

"... không, không việc gì, như vậy, đã có thể, hai vị nếu như muốn lại nghỉ ngơi một chút tùy ý."

Chần chờ như vậy mấy giây, tên này y tá hay lại là Vi Vi lắc đầu một cái, từ Han Wo trong tay nhận lấy viết tốt tài liệu, hướng về phía Han Wo hai người khẽ mỉm cười, xoay người rồi đi.

Nàng lại không thể nhượng Han Wo đem mặt thượng khẩu trang hái xuống xác nhận một chút, hơn nữa nàng hay lại là một cái y hộ tượng tác giả, mặc dù trong lòng về này móng vuốt mèo cù lét tựa như hiệu kỳ thoáng cái tựu không khỏi bốc lên, nhưng nói thật, coi như nàng hiểu biết chính xác nói cái này kêu "Han Wo" nam nhân thật là Han Wo, nàng cũng không tiện tiết lộ tin tức gì, đây là làm một Danh y tá đạo đức Tâm.

Dĩ nhiên, nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng tên này y tá lúc rời trong quá trình còn chưa lúc không nhìn được quay đầu nhìn một chút, mặc dù ngoài mặt biểu tình tận lực duy trì không dị thường gì đáng vẽ, thế nhưng phở vụng về diễn kỹ vẫn bị đã sớm Nhiên trong lòng Han Wo hai người nhìn thấu, lập tức, hai người trên mặt cũng không khỏi lộ ra điểm cười khẽ.

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 279 có lẽ... người, là bạn gái của ta sao?

"Hừ người là gan thật đúng là lớn, nếu như bị cái đó Y Sinh cùng y tá nhìn ra dị thường đến, mặc dù bọn họ ngay mặt sẽ không nói cái gì, nhưng sau chuyện này chúng ta khẳng định tựu xong rồi!"

"A..."

Nữ sinh cố ý hạ thấp giọng quở trách nhượng Han Wo khẽ mỉm cười, kéo nàng ngồi trước hồi trên giường bệnh, cao lớn bóng người ngồi chồm hóm xuống, nhìn trước mắt này đôi tuy là oán trách, nhưng ánh mắt vẫn dị thường nhu hòa đang nhìn mình con người, trong miệng nhẹ nói nói: "Không việc gì, chính là muốn như vậy mới sẽ không để cho bọn họ nổi lên nghi ngờ mà, người xem, bây giờ không thì không có sao sao?"

"Hừ đó là người vận khí tốt! nói sớm, theo ta trước ở nhà nói tốt không là tốt rồi á..., gọi điện thoại hẹn trước một cái đặc biệt Y Sinh tiến hành đơn độc chữa trị tựu được rồi, mặc dù sẽ có một người biết, nhưng dù sao cũng hơn bốc lên thật là nhiều người biết nguy hiểm được a, hơn nữa loại này chữa trị Y Sinh đều phải ký hiệp nghị bảo mật, người..."

"Rất tốt "

Không biết tại sao, dường như vừa đụng đến cùng hần có quan hệ sự, bình thường luôn luôn ít nói nàng sẽ không nhìn được trở nên nói nhiều đứng lên, nhượng Han Wo tại thất thanh cả cười sau khi, cũng không khỏi giơ tay lên ngăn cản nàng tiếp tục lái nhái đi xuống, "Người đây chỉ là làm bóng, cần còn nghiêm trọng hơn đến đặc biệt ước một cái Y Sinh sao? hơn nữa bây giờ không phải đã không có chuyện gì sao?"

"Nhưng là! ..."

"Rất tốt "

1 Song Tu trưởng bàn tay nhẹ nhàng đặt ở nàng có chút gầy gò hai bờ vai, Han Wo ánh mắt nhu hòa nhìn tựa hồ thoáng cái lại bắt mắt lên nữ sinh, mép mang theo cười, hướng về phía nàng nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói: "Có chuyện gì, chúng ta về nhà rồi hãy nói. nơi này hẳn không quá thích hợp chúng ta nói chuyện chứ ?"

Han Wo thốt ra lời này cửa ra, nữ sinh nhất thời nháy nháy con mắt, quay đầu liếc mắt nhìn bốn phía người đến người đi phòng cấp cứu, lúc này mới nhớ tới hai người mình bây giờ thân ở nơi nào, lúc này không nhìn được phình chùy, còn có bất mãn địa xem Han Wo liếc mắt, nhưng vẫn là ngoan ngoan điểm một cái đầu, "Về nhà đi."

"Ừm."

Han Wo vừa cười cười, đứng dậy, có thể vào lúc này. ánh mắt của hần bỗng nhiên liền quét đến nữ sinh trên người bây giờ đồ ngủ đơn bạc thượng.

Bởi vì dạng thức đến gần đàn ông, trưởng thủ trưởng cước địa che rất kín, hơn nữa trên người chính nàng mấy cái áo khoác khoác, đảo không phải nói

sợ lộ ra cái gì. nhưng Han Wo chân mây lại vẫn là không nhìn được hơi nhũm mặt nhẵn.

Bọn họ lúc ra cửa hậu tương đối cuống quýt, hơn nữa nữ sinh thủ căn bản xuyên không đến, Han Wo lại không thể giúp nàng thay quần áo, chỉ có thể từ nữ sinh trong hành lý lựa ra mấy món tương đối dày áo khoác trước khoác lên người, ngay cả nữ sinh trên chân bây giờ giẫm đạp đều là trong nhà dép đây.

Ánh mắt tại nữ sinh cước nha thượng rõ ràng đại Nhất Hào dép thượng liếc một cái. Han Wo khẽ cau mày địa lại nhìn một chút nữ sinh khoác trên người những thứ kia quần áo.

Bởi vì là không xuyên vào được, cho nên khoác lên người, nhưng lại bởi vì những y phục này vừa vặn chính là nữ sinh chính mình kích thích, cho nên vốn là thật thích hợp quần áo lúc này nhìn qua lại có điểm tróc khâm kiến trửu.

Căn bản bao không kín, chỉ có thể bao ở nữ sinh nửa người trên, nửa người dưới là hay lại là đồ ngủ đơn bạc quần còn có cặp kia tẩu khỏi đường tới đều có chút đi lang thang dép.

"Làm sao? tẩu a."

Han Wo ánh mắt nữ sinh dĩ nhiên thoáng cái tựu cảm nhận được, nàng từ trên giường đi xuống, hảo chỉnh dĩ hạ đứng ở Han Wo trước mặt, nhưng chờ một lát, Han Wo lại không có động tác gì. này không để cho nàng Cẩm kỳ quái nháy mắt nháy mắt con mắt, ánh mắt hơi nghi hoặc một chút địa cùng cặp kia thâm thủy đẹp mắt con ngươi đối mặt, ngược lại không có gì ngưng ngừng.

"..."

Yên lặng mà nhìn mình trước mặt cái này kiều uyển bóng người một hồi, ánh mắt lại tảo tảo nàng phía dưới đơn bạc khó Từ Hòa dép, đẹp mắt lông mày nhẹ nhàng nhíu, tựa hồ ngưng ra chút thương tiếc, ngay sau đó, Han Wo bỗng nhiên bắt đầu cời xuống trên người mình món đồ màu xám Mao đây áo khoác ngoài.

"Người..."

Nữ sinh gặp hướng nhất thời sững sờ, nhưng không chờ nàng nói hết lời, trước mắt chính là hoa một cái. chợt, trên người nàng chợt ảm áp.

Không phải chỉ lúc trước cái loại này chỉ một trên người, mà là bao phủ tại toàn thân ảm áp, mang theo một chút xiu còn sót lại nhiệt độ cơ thể, còn có... hân mùi.

"..."

Đầu một chút có chút ngẩn ra. nàng nhẹ nhàng ngửi trong mũi bay tới về này mình đã quen thuộc mùi vị, ngẩng đầu lên nháy nháy cặp kia trong suốt linh động con ngươi, lẳng lẳng mà nhìn mình bên cạnh cái này cời xuống áo khoác ngoài thân hình tựa hồ càng lộ ra thân ảnh thon dài, mờ mịt đáng về nhìn qua, lại có nhiều chút u mê.

"A..."

Nhìn nàng bị chính mình áo khoác ngoài bao vây lại dường như càng khả ái đáng về, Han Wo giấu ở khẩu trang miệng đến giác ngoắc ngoắc. ánh mắt lộ ra điểm ôn nhu nụ cười, lui nửa phía sau một bước nhìn kỹ liếc mắt, không khỏi Vì Vi gật đầu một cái.

Han Wo ước chừng cao hơn nàng như vậy một cái đầu, trên người hân áo khoác ngoài vốn chính là rũ đến hân bắp chân không sai biệt lắm, như vậy khoác lên nữ sinh trên người, vừa vặn có thể bao ở.

"Hôm nay khí trời lạnh, mặc đi, chờ về đến nhà hai chúng ta lại phải nghĩ thể nào cho người thay quần áo."

Không kịp hiềm chút nào địa xít lại gần mấy bước, duỗi ra bản thân thon dài hai tay, sửa sang một chút áo khoác ngoài cổ áo, Han Wo vừa nói, vừa chớp mắt suy nghĩ một chút, dứt khoát đem bản tay đi vào tương nữ sinh khoác trên người tại Đệ Nhị Tầng kia cái áo khoác cái mũ liền hệ đến, bộ ở đó một đầu nhỏ thượng.

"Ừ... đi thôi."

Lui nửa phía sau nhìn một chút trước mắt mình bị bọc cùng một vụng về chim cánh cụt như thế nữ sinh, Han Wo khòe miệng lần nữa đi lên Dương Dương, tiếp lấy liền muốn xoay người, nhưng mà đứng vào lúc này, hân động tác lại không nhìn được một hồi.

Một chút nhẹ nhàng đụng cảm từ sau lưng của hân truyền tới, đồng thời còn kèm theo một đạo nhẹ giọng lời nói.

"Người đem quần áo lấy về."

Cả người hơi sững sờ, Han Wo xoay đầu lại, nhìn vừa mới kia đầu đụng chính mình một chút nữ sinh, trong ánh mắt thoáng cái xòng ra điểm nghi ngờ, "Làm sao? không lạnh sao?"

Nhượng Han Wo không nghĩ tới là, nghe được hân câu hỏi chi hậu, nữ sinh trực tiếp tựu gật đầu một cái, thừa nhận.

"Lãnh."

Nàng nói là nói thật, trước vẫn không cảm giác được, cho đến vừa mới kia cái áo choàng dài khoác lên người lúc, nàng mới cảm giác được hạ thân giá rét, cùng với... cái loại này giá rét bị âm áp dần dần xua tan cảm giác.

Han Wo không nhịn được lại vừa là sửng sờ, nữ sinh gật đầu dứt khoát nhưng hấn một chút cảm thấy có chút không giải thích được, "Lãnh tại sao không mặc?"

"Người không lạnh?"

Nhưng mà , lệnh Han Wo lại không nghĩ tới là, nữ sinh không trả lời hấn lời nói, ngược lại hỏi ngược lại hấn một câu, cặp kia con ngươi trong suốt trắng tấp nhìn chăm chú hấn, tựa hồ mơ hồ mang theo điểm hùng hồ dọa người sắc bén.

"Ta..."

Han Wo do dự một chút, nhưng xem trước mắt này đôi linh động con ngươi, vẫn gật đầu, thành thật địa thừa nhận, "Lãnh."

Hấn nói cũng là lời thật, Seoul bây giờ nhiệt độ Lạc Tuyết đã không tính là hiếm thấy, tại trong bệnh viện cũng còn khá, nếu như hấn tự chỉ một mặc bên trong cái này áo lông cừu tẩu đến đường lớn thượng, quả thật hội lãnh.

Nhưng cũng là bởi vì như vậy, cho nên hấn mới càng phải đem áo khoác ngoài cho nữ sinh.

Nhưng mà, còn không chờ Han Wo tiếp tục mở miệng nói gì, ở trước mặt hấn đạo kia kiều uyển bóng người tựa như có lẽ đã thông hiểu hấn tâm ý như thế, tự nhiên rũ xuống một bàn tay nâng lên tại trước mắt hấn đi lang thang một chút, giống như là mèo con lác lư móng vuốt, có chút dị thường khả ái, ngay sau đó liền nghe nàng dường như thờ ơ nói: "Kia liền có thể, người cho y phục của ta là vì không để cho ta khó chịu, nhưng là nếu như người khó chịu, ta hội phi thường phi thường khó chịu, cho nên!"

Thoáng cái, cái kia đi lang thang "Móng vuốt" bị giờ lên Han Wo trước mắt, theo tới, là một câu nghe rất tùy ý nhưng lại thật giống như nói năng có khí phách lời nói truyền vào hấn trong tai.

"Nhanh lên một chút chăm sóc kỹ chính người!"

"..."

Hình như là ngây người...

Han Wo kinh ngạc nhìn trước mắt mình cái này vàng ó đầu ngón tay, bên tai, phảng phất còn đang vang vọng đến vừa mới truyền lọt vào trong tai câu nói kia, sau đó, ánh mắt của hấn bỗng nhiên tung tích, rơi vào cặp kia không tị hiềm chút nào địa nhìn thẳng chính mình con ngươi trong suốt thượng.

Ở nơi này song Hắc Bạch Phân Minh trong đôi mắt, mặc dù mặt ngoài nhìn qua không thêm để ý chút nào, nhưng là trong ánh mắt... rõ ràng mất mát tận xương ôn nhu...

Nhất thời, giấu ở khẩu trang môi dưới theo bản năng tự mãn mãn, Han Wo nhìn trước mắt nữ sinh, thâm thúy mâu quang bỗng nhiên nhất định, một giây kế tiếp, hấn hỏi ra một cái nhưng trước mặt hấn cô nữ sinh này dò dẫn vấn đề.

"Có lẽ... người, là bạn gái của ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hàn Ngụ Chi Vương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.